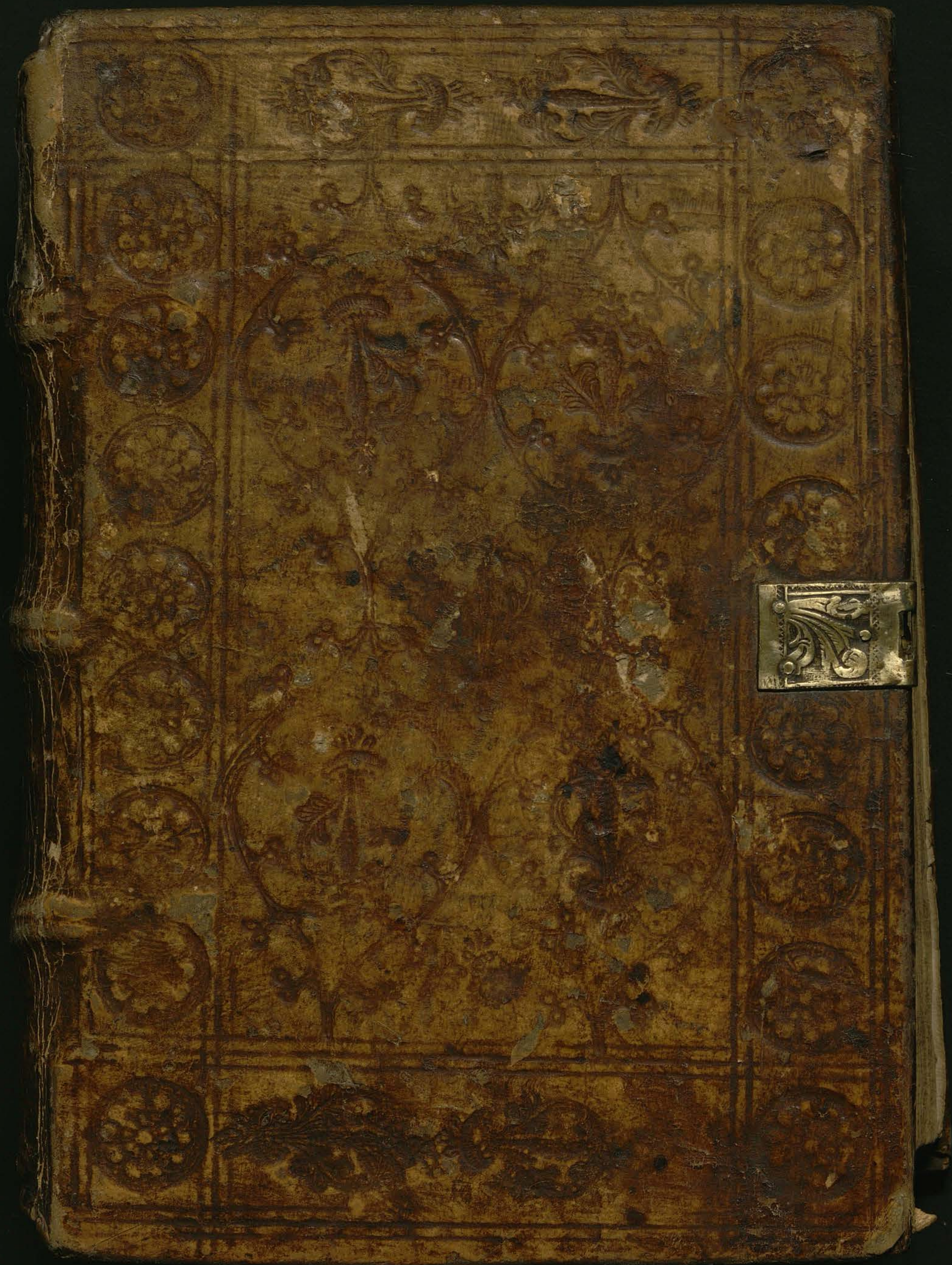

[illegible] ... doctor ... pilza ... [illegible]

[illegible] ... dicitur ...

[illegible]

Pro ... [illegible]

[illegible] ... aptitudinem ... aptitudinalis ... ab actu ... Nam illa ... [illegible]

Iste liber est ... de ... [illegible]

Dicit ... theologia ... [illegible]

Corpus ... [illegible]

Augustinus in libro ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... absolutum et ... [illegible]

[illegible]

Copulata tractatuū Petri Hispani et paruoꝝ logicaliuz iuxta doctrinam Colonie in bursa mōtis regētiū

Liber

S[?] [illegible] omnibus [illegible] in [illegible] modis [illegible] et sic [illegible]
[illegible] et [illegible] in [illegible]

Corpus formalitas solum [illegible] in [illegible] et [illegible] quidditatem [illegible] in [illegible]
[illegible] multe sunt formalitates et una [illegible]

Item essentia omnibus [illegible] et sic [illegible] alta et [illegible]

Item Natura omnibus [illegible] purpura [illegible] alta [illegible] et sic [illegible] alta [illegible] qualitas
et qualitas

[illegible] solum [illegible] in [illegible] et informe [illegible] et informis

Corpus [illegible] plures formalitates [illegible] in [illegible] sic plures forma
[illegible] et [illegible]

In [illegible] quod attendit [illegible] in [illegible] quinquagesima [illegible]
[illegible] ad aliquid [illegible] in [illegible] et [illegible]
et [illegible] forme et aliud [illegible] ad [illegible]
[illegible] et aliud [illegible] et determinata [illegible]
[illegible] determinata [illegible] et [illegible]
[illegible] aliud et aliud [illegible]
[illegible] illud [illegible] et [illegible] in [illegible]
[illegible] in [illegible] et

Quod sic patet. Ad bonum ut [illegible] de [illegible] omnibus bonum [illegible]
habeat [illegible] appetitus [illegible] habitudinem [illegible] sunt [illegible]
agens non agit [illegible] et ab agente [illegible] ad formam [illegible] quod [illegible]
[illegible] causa [illegible] et sic in [illegible] et [illegible] sic [illegible] forma
[illegible] non [illegible] bonum [illegible]
[illegible] se extendit [illegible] bonum [illegible] non [illegible]
[illegible] appetit [illegible] sibi non [illegible] bonum [illegible]
[illegible] bonum extenditur ad non [illegible]
[illegible] ad [illegible] et [illegible] non [illegible] bonum [illegible]
[illegible] in [illegible] sunt [illegible] non sunt [illegible]
actu quod bonum [illegible] in quo non solum [illegible] sunt in actu [illegible]
[illegible] sunt in actu non [illegible] in [illegible] non [illegible]
[illegible] formam [illegible] et [illegible] non se extendit [illegible] ad ea
que sunt in actu

Irca initium sũmulaꝝ Pe.

His. Anteq̃ ad textũ ꝓcedat̃ ꝓ nouitioꝝ eruditõe aliq̃ ꝑlibant̃ dubia. et q2 logica ẽ scia triuia/lis scd̃a ⁊ cũ alijs duab⁹ diuidit phiam rõnalẽ. Ideo ne ex igno/tis ꝓcedat̃ a diffinitõe phĩe ⁊ ei⁹ diuisiõe ẽ inchoandũ.

Querit̃ Primo q̃d sit phia. Rñdet̃ q̄ phia ẽ diui narũ hũarũq3 rerũ cognitio ƀm q̄ ꝑ natura/lem rationem inuestigari potest. In qua diffinitione cognitio ponitur loco generis. ⁊ non capitur actiue neq3 passiue. sed capi/tur pro habitu cognoscitiuo quo cognoscim⁹ res diuinas ⁊ hu/manas. Unde sciendum est q̄ res esse diuinas vel humanas in telligitur dupliciter. Uno modo sic q̄ res ille dicantur diuine de quibus tractat metaphysica. Et res ille humane de quibus habetur in alijs libris siue scientijs. Alio modo per res diuinas intelliguntur omnes res a deo producte. ⁊ tunc philosophia est cognitio rerum diuinarum. id est a deo productarum. ⁊ sic om/nes scientie reales dicuntur cognitiones rerum diuinarum. ⁊ ꝑ res humanas intelligimus res illas que fiunt ab homine. sicut domus scamnũ ⁊ consimilia artificialia. ⁊ similiter intentiones secunde. Patet correlarie q̄ philosophia que est de toto triuio cuius partes sunt grãmatica loyca rhetorica est cognitio rerum humanarum. Additur vlterius ƀm q̄ per naturalem rationem inuestigari potest. per quod excluditur theologia vie. quia theo/logus non habet noticiam suam per lumen nature. sed per lumẽ fidei. ⁊ sic theologia proprie non est philosophia nec pars eius s3 ponit̃ subscia altiori scilicet sub theologia patrie q̃ ẽ dei ⁊ btõꝝ

Arguitur Nulla amatio est cognitio. sed philo/sophia est amatio ergo non est cognitio Maior probatur quia amatio procedit ex voluntate ⁊ cogni/tio ex intellectu. sed diuersarum potentiarum sunt diuersi actus Sed minor patet ex interp̄tatõe nominis. Dõm q̄ phia ca/pitur dupl'r. Uno⁹ ƀm ei⁹ pmã impõe3 ⁊ q̃ntũ ad illd a q̃ nomẽ imponit̃ q2 ĩponit̃ a phylos qd ẽ amor vl amatio ⁊ sophos sa/

pientia quasi amatio sapientie. ⁊ inde dr̄ phs q̄si amator sapiētie. Alio mō capit̄ phia ſm q̄ est in vsu cōiter de ipa loquētiū. ⁊ sic phia ē idē q̄ sophia. i. sapia. sed sapia ē cognitio. ⁊ illo modo ē hic diffinita. Sꝫ diceres ex illo videt̄ sequi q̄ sophia deberet h̄ diffiniri ⁊ nō phia. Dōm q̄ illa ꝯpositio est facta ab antiquis q̄ nolebāt vocari sophi sed phi eo q̄ sophos videbat̄ eis esse nomē arrogantie ⁊ supbie. hinc etiā dicimus phia

Queritur Quō diuidat̄ phia. Rn̄det̄ q̄ phia pt capi dupl'r. ⁊ ſm hoc aliter ⁊ aliter diuiditur. Uno mō capit̄ spēal'r p cognitōe pficiēte ipā aiā. Alio mō general'r p q̄cūqꝫ cognitōe siue pficiat aiam siue corp⁹. Si ergo phia capiat̄ pmo mō tūc diuidit̄ in phiā naturalē rōnalē et moralē. sic q̄ naturalis est pma. rationalis scda ⁊ moralis vltima. Et ratio ordinis est. qꝛ ptes phie ordināt̄ inter se ſm talē ordinē qualē habent ad intellectū ⁊ rōeꝫ nr̄am. sꝫ phia naturalis ē prior q̄ꝫ rōnalis. ⁊ rational' prior ē q̄ꝫ moral'. qꝛ phia naturalis est de illis q̄ precedūt intellectū ⁊ ipm ad intelligendum mouēt. ⁊ phia rōnalis ē de illis q̄ sunt in intellectu ⁊ ab ipo depēdent. sꝫ phia moralis est de illis que sunt post intellectū nostruꝫ ⁊ dependent a volūtate sicut sunt virtutes ⁊ vicia. Si autē capiatur phia scdo modo. tunc illis tribus ptibus phie addit̄ q̄rta scꝫ mechanica que est de his que corpus perficiunt.

Notandū Q̄ q̄libꝫ istarꝫ ptiū phie diuiditur sicut infra dedūcit̄. Et pmo phia natūal' diuiditur in methaphysicā mathematicā ⁊ physicam. ⁊ est diuisio analogi in sua analogata. qꝛ metaphysica est pma. mathematica scda ⁊ physica tercia. Cui⁹ ordinis ratio est. qꝛ simpliciora sunt priora. sꝫ metaphysica est de simplicioꝛib⁹. qꝛ de sepat' ſm rem ⁊ rōem a materia. i. de reb⁹ quibus nō ꝯuenit esse in materia neqꝫ ſm rem neqꝫ ſm rōeꝫ. qꝛ est de deo ⁊ de angelis. Sꝫ mathematica est de rebus abstractis a materia ſm rōeꝫ nō tn̄ ſm rem. Et physica est de rebus ꝯiunctis materie sensibili ſm rem ⁊ rationē sil'. Mō illa q̄ sunt sepata ſm rem ⁊ rationē simul st' simplitiora q̄ꝫ illa que sunt abstracta a materia ſm rationē tm̄. ⁊ illa que sunt abstracta a materia ſm rationē sunt simplitiora illis que sunt ꝯiuncta tam ſm rem q̄ꝫ ſm rationē.

Arguitur. Sola physica est naturalis. ergo illa diuisio nō est bona. Anc̄edens pbat̄. quia

physica scientia dicitur a physis in greco quod est natura latine Dicendum quod natura capitur dupliciter. Uno modo pro principio mouendi et quiescendi sicut dicitur in secundo physicorum et sic argumentum procedit Alio modo sumitur natura pro principio cuiuscumque operationis et inde venit tunc naturale quod cum philosophia simul acceptum hic diuiditur.

Arguitur Metaphysica est de his que coniuncta sunt materie sensibili. ergo non solum de separatis a materia. Antecedens probatur. quia est de transcendentibus scilicet ente et vno cum ens inquantum ens sit subiectum metaphysice sed illa reperiuntur in materia. Dicendum quod duplex est metaphysica scilicet pura quam tradit xi. et xii. metaphisice et illa solum est de separatis a materia. Alia est metaphysica impura que est de illis que sunt in materia. Uel dicendum quod metaphysica est de separatis a materia secundum rem et rationem simul. vel ad minus de his que non necessario sunt in materia.

Queritur Quomodo distinguantur iste tres scientie Dicendum quod penes diuersos modos diffiniendi. quia diuersitas scientiarum immediate sumitur ex diuersitate demonstrationum que vlterius sumitur ex diuersitate diffinitionum. eo quod diffinitio est medium demonstrationis. variato ergo medio alicuius syllogismi etiam variatur syllogismus. sed variato syllogismo et eius conclusione variatur scientia. Unde metaphisicus diffinit per solam formam. mathematicus per materiam intelligibilem et phisicus per materiam sensibilem licet communem.

Queritur Quomodo diuidatur rationalis philosophia. Respondetur quod diuiditur analogice in gramaticam logicam et rhetoricam Et ratio ordinis est quia logica presuppoit gramaticam eo quod loyca est de vero et falso. et gramatica de congruo et incongruo. sed verum et falsum presupponunt sibi congruum Etiam rhetorica presuppoit logicam. quia Aristoteles dicit in rhetorica sua. rhetoricam esse assecutiuam dyaletice eo quod rhetorica sequitur logicam Et dicuntur iste tres scientie rationales quia tractant de ente rationis. i. de ente fabricato per rationem quantum ad omnes. vel dicuntur rationales quia dirigunt rationem in suis operationibus ne erret. et hoc specialiter facit loyca.

Queritur Quomodo diuidatur philosophia moralis Dicendum quod diuiditur in tres partes scilicet monasticam yconomicam et politicam. sic quod monastica est prima. yconomica secunda. et politica tercia. Cuius ordinis ratio est quia moralis philosophia dicitur illa que tractat de moribus et hoc contigit tripliciter nam primo tractat de moribus et virtutibus vnius hominis

ad seip̄m. scđo de moꝛibꝰ ⁊ ꝟtutibꝰ vniꝰ hoīs ad suā familiā. ter/
tio de moꝛibus ⁊ regimine hoīs ad totā cōitatē siue ꝓuintiā. Et
ḡ sicut regimē hoīs ad seip̄ꝫ p̄cedit regimē hoīs ad totā familiā
⁊ regimē ad familiā p̄cedit illđ qđ est ad totā cōitatē. sic mōasti
ca est an̄ yconomicā ⁊ yconomica an̄ politicā. Un̄ monastica dr̄
a monos qđ ē vnū ⁊ ycos scia q̄si vniꝰ scia. qꝛ monastica detra/
ctat qūo hō per virtutes moꝛales debet regere seip̄m. Et ycono/
mica dr̄ ab yconomos qđ est familia ⁊ ycos scia q̄si scia tractās
de regimine familie. s. vxoꝛis filioꝝ ⁊ suoꝝ. Et politica dr̄ a po
lis qđ ē pluralitas. ⁊ ycos scientia quasi scientia de pluralitate si
ue cōitate. quia politica est scientia docens regere totā cōitatem
siue prouintiā.

Notandū Qꝫ phia cōiter accepta ꝺm alios diui/
dit̄ i speculatiuā ⁊ practicā Speculati
ua diuidit̄ i realē ⁊ rōnalē Realꝭ diuidit̄ i metaphysicā mathe/
maticā ⁊ physicā sicut ptꝫ sexto methaphysice. Sed rationalis
diuidit̄ in grāmaticā loycā ⁊ rhetoricā vt supra dictū est Pra/
ctica diuidit̄ in actiuā ⁊ factiuā. Actiua diuidit̄ in monasticaꝫ
yconomicā ⁊ politicā. Sed factiua que est de factilibus a nobis
diuidit̄ in artes mechanicas.

Queritur Quot sꝫ artes mechanice Dōm qꝫ i
speciali sꝫ mlꝫte. sꝫ i generali ⁊ loq̄ndo đ
p̄ncipalibꝰ sic sꝫ septē. scꝫ lanificiū. armatura. nauigatio. q̄ pti/
nēt ad coꝛpꝰ extrinsecus. agricultura. venatio. medicina. theatri
ca. q̄ ptinēt ad coꝛpꝰ intrinsecus. Un̄ ꝟsus. Lana nemꝰ miles.
nauigatio rus medicīa. His ars fabꝛilꝭ architectonica subsit Et
sꝫ inuēte ad subueniēdū mlꝫtꝫ defectibꝰ ⁊ miserijs nr̄i coꝛpis. qꝛ
in h̄ mūdo esurimꝰ. sitimꝰ frigemꝰ. calemꝰ ⁊ egrotamꝰ ꝯ q̄s cala/
mitates artes mechanice sꝫ inuēte. Et ꝑ siltitudinē vocāt̄ adul
tere. qꝛ faciūt discētes in eis adulterari ⁊ mechari. eo qꝫ tales ar
tes liberales q̄ aīe ꝓp̄e sꝫ deserūt. ⁊ artes coꝛpis q̄si alienas vxo
res colūt ⁊ sic faciūt intellectū ire a thoro ꝓp̄o. id est a ꝓp̄a opa
tione que ē speculari ad thoꝝ alienū. id est ad opatōeꝫ alienā et
extrinsecā coꝛpis ꝓpꝛiā.

Querit̄ Quot sꝫ artes lib̄ales. Dōm qꝫ septē. scꝫ
Grāmatica. loyca. rhetoꝛica. musica. arisme/
trica. geometria. astronomia. Un̄ ꝟsus. Gra. loq̄t̄ Dia. vera do/
cet. Re. ꝟba coloꝛat. Mu. canit. Ar. nūerat. Ge. pōderat. As. co

lit astra. Et dicūt artes p sil'itudinē quā hūt cum opatōne ex/ teriori. s; dicūt libales ad drām artiū mechanicar. q; sic artes mechanice docēt aliq̄d ɔstitué ad er. sic iste artes docēt aliq̄d cō/ stitué ad itra. Et dicūt libales ppt q̄ttuor cās pma ē q; liberāt aiaz a ml'tis erroribꝰ reddētes sibi suā ppriā opatōz. Scda ē q; q̄ndā nobl'es z liberi ɔsueuerūt eas studé. Tercia q; studētes ar/ tibꝰ libalibꝰ debēt eē a rebꝰ mūdanis liberi. Quarta q; libé. i. si/ ne mag̃ difficultate offerūt se itellectui nr̃o. q; tractāt de his q̄ p/ portionāt nr̃o itellectui. z ista vltia rō ē melior z pncipalior ali is Et p illā cāz pbat q phica z metaphica nō st; artes libales. q; ñ libé se offerūt itellcūi nr̃o. q; phica ē d ill' q̄ st; nimis imersa matie. z sic st; sb itellcū nr̃o. s; metaphica est de ill' q̄ st; nis eleua ta sup materiā. z g̃ st; sup naturā nr̃i itellcūs. q; itellcūs nr̄ ē cō iūctꝰ bm rē. z sepatꝰ bm rōez. gr̃a pmi ñ libé itelligit metaphica lia q̄ bm rē st; sepata a matia. s; rōe scdi ñ offerūt se pporcōnate phisicalia. q; t'lia bm rōez st; ɔiūcta. Et st; artes libales iuēte ad ppulsādos ml'tos aie nr̃e defectꝰ i qbꝰ ipa ppt origialē culpā na scit. itellectꝰ ci nr̄ ignarꝰ z nudꝰ creat vt pz tercio de aia.

Arguit Metaphisica ē ars libalis. g̃ st; pl'es q̄ septē. Añs pbat. q; liberi solēt eā marie studere. Dōm q scia dr̄ liberalis cui q̄ttuor pdicte ɔditōes ɔueniūt. s; quarta non ɔuenit metaphisice vt patuit.

Arguit Metaphica ē librima pꝰ metaphisice. g̃ ē libe ral'. Tz ɔña a suplatio ad suū positīū. Dōz q h ñ arguit a suplatio ad suū positīū. q; scia liba z libal' ñ st; eedē. nā scia dr̄ liba q̄ appetit gr̃a sui z ñ gr̃a altiꝰ vt st; scie specl'atie. int q̄s metaphica ē libria. q; ñ ordiat i alias s; alie q̄dāmō in eā Sz scia dr̄ libal'. q; tractat de his q̄ libé z facil'r se offerūt nr̃o itellcūi qd ñ ɔueit metaphice Vñ libale z liberum hūt diuisa op/ posita. nā libali oppoit difficile z libo oppoit bule siue āmini/ culatīū.

Ar Scie triuiales st; builes. g̃ nō st; libales. Añs pbat. q; sbseruiūt alijs sciētijs Dōm q buile nō opponit liberali. s; libero z g̃ pñt sil' stare buile z liberale. vt si sit buile qd. s. ppt aliud appetit z cū h liberal'r. i. facil'r se offert intel lectui nr̃o h pt dici libale. z sic ē de grāmatica loyca z rhetorica

Qr Que sit sufficiētia septē artiū libaliū. Dōz q ista nā ois ars libal' aut ē de bmōe aut de q̄ztitate. Si de bmōe h ē epl'r. l. d bmōe ɔgruo z icōgruo z sic ē grāmatica. aut d bmo

ne ꝟo ⁊ falso. ⁊ sic ē loyca. vł de ẜmone ornato ⁊ inornato ⁊ sic ē rhetorica. Si de q̄ntitate hoc ē dupłr. vł de q̄ntitate ꝯtinua aut discreta. Si de q̄ntitate ꝯtinua h̄ est dupłr. vł de q̄ntitate cōtinua ẜm se ꝯsiderata ⁊ sic est geometria. Vł ꝯtracta ad motū et sic ē astronomia. Si de q̄ntitate discreta hoc ē dupłr. vł ē de q̄ntitate discreta incōtracta ⁊ sic ē arismetrica. Aut ad sonum ꝯtracta ⁊ sic ē musica. Ex quo ptꝫ ꝙ grāmatica loyca rhetorica dicūt̄ scie triuiales a triuio. q̄ꝛ sicut triuiū ē vbi incipiunt tres vie ab aliquo vno ⁊ termināt̄ur ad tres distinctos termīos. sic grāmatica loyca rhetorica incipiūt ab vno scꝫ. ẜmone ⁊ terminantur ad tres distinctas scias siue termīos videlicet ad ꝯgruū incōgruū. verꝫ ⁊ falsū. ornatū ⁊ inornatū. Et alie q̄ttuor artes liberales dicūtur q̄druuiales ꝓpter silr̄itudinē quā hn̄t cū q̄druuio q̄ꝛ sicut q̄druuiū dr̄ aliq̄d spaciuꝫ in quo incipiūt q̄ttuor vie q̄ termināt̄ur ad q̄ttuor distinctos termīos. sic etiā incipiunt alie artes ab vno. i. a q̄ntitate ⁊ termināt̄ur ad q̄ttuor terminos scilicet ad q̄ntitatem continuā ẜm se. ad q̄ntitatem continuā contractā ad motum ad q̄ntitatem discretam ẜm se. ⁊ ad eandē contractam ad sonū.

Queritur Quid sit grammatica loyca rhetorica ⁊ alie artes liberales. Dōm ꝙ grāmatica ē q̄ tractat de ẜmōe ꝯgruo vł incōgruo. Loyca est scia docens de ẜmōe ꝟo ⁊ falso. Rhetorica ē scia tractās de ẜmōe ornato vł inornato. docet em̄ diserte ⁊ copiose orōem dicere. Arismetrica est q̄ tractat de quātitate discreta non cōtracta. s. de nūero absolute. Musica tractat de quātitate discreta ꝯtracta ad sonū. Geometria docet de quātitate ꝯtinua non contracta. quia docet mensurare ẜm longū latū ⁊ profundū. Astronomia determinat de q̄ntitate ꝯtracta ad motū. ipa em̄ docet de montibus septē planetarū ⁊ aliorū orbiū celestiū.

Queritᷣe Quō spēałr diffinit̄ loyca. Dōm ꝙ loyca ẜm boetiū est scia docēs diffinire diuidē arguē ⁊ verꝫ a falso discernē. ptꝫ q̄ꝛ loyca docꝫ quō fiant bone diffinitōes. bone diuisiōes ⁊ argumtacōes q̄bꝰ alie scie acq̄rūtur. Cuiꝰ rō ē. q̄ꝛ loyca docet modū sciēdi alia scibilia. sꝫ oīe qd̄ scit̄ aut ē ꝯplexū. ⁊ sic scit̄ ꝑ argumtatōeꝫ. Aut incōplexū ⁊ h̄ dupłr quia vł scitur quo ad essentiam qd̄ fit per diffinicōꝫ aut quo ad eius ptātē tunc scitur ꝑ diuisionē. Ex quo patꝫ ꝙ ē triplex mo/

dus sciēdi. s. diffinitiu⁹ diuisiu⁹ ꝛ argumētatiu⁹. Sꝫ ſm Albertū logica ē q̄ a fantasys (q̄ videt̄ ꝛ nō ſt̄) liberat. errores dānat falſitates oſ̄dit. ꝛ lumē recte ꝯtēplatōis pbet. Ex q̄ diffinitōne patꝫ vtilitas logice q̄ ad tria pma mēbra. ſꝫ necitas q̄ ad vltimū q̄re illa ē magis deſcriptio q̄ꝫ diffinitō

Queritur Quō diuidat̄ logica. Dōm q̄ logice ſt̄ tres diuiſiōes. Pria ē in logicā naturalē ꝛ artificialē. Logica natural' ē q̄ acq̄ſita ē p diſcurſū ſcīm ex ſola naturali induſtria. l' ē q̄dā natural' iduſtria q̄ q̄s vnū diſcernit ab altero. Artificial' dr̄ q̄ acq̄ſita ē p demrātōꝫ factā p artem. ꝛ pauloante multipl'r ē diffinita. Et ſunt iſte drē naturale et artificiale accn̄tales. ꝛ nō eſſentiales. q̄ꝛ accidit logice ſic vel ſic eſſe acq̄ſitam. Scda diuiſio eſt in logicam docentē ꝛ vtentē. Logica docēs ē q̄ ē de argumētatiōe vt de ſubiecto cui demrāt̄ ineſſe paſſio p ꝓprium ꝛ adequatū eius pncipiuꝫ non reſpiciēdo alias ſcias. Sed vtens eſt q̄ ꝯſiderat de eadē argumentatōe vt applicabilis eſt ad alias ſcias. tanq̄ꝫ inſtrumentū quoddā. Et ſic patet q̄ idem habitus diūſimode ꝯſiderat⁹ eſt docens ꝛ vtēs Tercia diuiſio eſt logice in veterē ꝛ nouā. logica vetus eſt q̄ tractat de ptibus argumentatōis ſiue ꝓpinq̄s ſiue remotis. ꝓpinque ſunt ꝓpōes. de q̄bus habetur in pmo tractatu. ſꝫ remote ſt̄ termini de q̄bus docetur in ſcdo ꝛ tercio tractatib⁹. drūter tn̄ vt infra patebit in locis ſuis. Logica noua eſt que tractat de totali argumentatōe ꝛ eius ptibus ſubiectiuis. ſ. de ſyllogiſmo ſimpl'r dicto in q̄rto tractatu. de dyalectico in q̄nto. de ſophiſtico in ſexto. De enthymemate inductōe ꝛ exemplo ſil'r in q̄nto. Et dr̄ logica vetus. q̄ꝛ tractat de ptib⁹ argumētatōis. ſed ptes natural'r ſt̄ pores ſuo toto. g̃ ꝛ veteriores. Sꝫ noua logica dr̄ non q̄ꝛ nouit' vltimo ē inuēta. ſꝫ q̄ꝛ tractat de totali argumētatōe. mō totū eſt natural'r poſteri⁹ ꝛ p ꝯn̄s nouius

Queritur Utꝝ logica ſit ſcia Dōm q̄ ſic. qd̄ pbat̄ autoritate ꝛ rōe. Autoritate phi ſil'r Boetij ꝛ alioꝝ multoꝝ q̄ dicūt eam eſſe ſciam. g̃ eſt ſcia. ꝯn̄a pbatur p locum ab autoritate affirmatiue. Rōne ꝓbatur ſic. q̄a logica eſt hītus ꝯcluſionis p demrātōeꝫ acq̄ſitus. g̃ eſt ſcia. ꝯn̄a pbat̄ p locū a diffinitōe ad diffinitū. Añs pꝫ q̄ꝛ logica eſt hīt⁹ hu⁹ ꝯcluſionis. ois arugumētatio ē illatiua ꝯn̄tis ex añte. ſꝫ ex q̄b⁹ pmiſſis acq̄rat̄ illa ꝯclō infra dicet̄ circa aſſigtōem ſubiecti

Arguit Null⁹ mod⁹ sciēdi ē scia. sicꝫ mod⁹ rei nō ē ipsa res. sꝫ logica ē mod⁹ sciēdi. g° nō ē scia Maioꝛ ꝓbaꝛ ꝑ ꝯmētatoꝛē. ij. metha. qꝛ īpossibile ē sil' acq̄rē sciam ꝛ modū sciēdi Dōm ad minoꝛē ꝙ duplex ē logica. s. vtēs ꝛ docēs Logica vtēs ē q̄ vtimur ī aliјs sciētiјs ꝛ illa ē mod⁹ sciēdi. ꝛ nihil aliud ē nisi applicatō logice docētꝫ ad alias scias. ꝛ nō ē scia illa q̇b⁹ applicaꝛ. q̄ mō dꝫ ītelligi maioꝛ Sꝫ docēs ē q̄ docet arguē ꝑ p̄ncipia argumētatōis ī se. ꝛ ī suis ptib⁹. ꝛ illa ē scia ꝛ mod⁹ sciēdi. Et qꝛ logica docēs ꝛ vtēs ē vn⁹ hit⁹. iō al'r dōꝫ ē ꝙ logica ē mod⁹ sciēdi obiectiue. qꝛ docet de ill' q̄ stꝫ mod⁹ sciēdi. s. de diffinitōe diuisiōe ꝛ argumētatōe. q̇b⁹ tāq̄ instris scia acq̄riꝛ. sꝫ tn̄ in se est vera scia

Arguit Nulla ars ē scia sꝫ logica artificial' docēs ē ars g̊ nō ē scia Maioꝛ ꝓbaꝛ. qꝛ ars ꝛ scia stꝫ hit⁹ itellc̄uales disticti. Sꝫ mioꝛ pꝫ ex dictꝫ. qꝛ ē ars liberal' Dōm ꝙ ars capiꝛ dupl'r. Uno° spāal'r ꝓut ē rcā rō reꝝ factibiliū. ꝛ sic ars n̄ ē scia. qꝛ sic stꝫ disticti hit⁹ itellc̄uales. Alio° cōiꝛ ꝓut diffiniꝛ s̄m Tulliū. Ars ē collectō ml'toꝝ p̄ceptoꝝ ī vnū finē tēdētiū. ꝛ sic maioꝛ ē falsa. ꝛ ī illo sensu sumiꝛ mioꝛ. vn̄ ars ꝓp̄e capta diuidiꝛ ī artes mechanicas. sꝫ cōiꝛ accepta ꝯtiet s̄b se oēs artes liberales ꝛ mechanicas. ꝛ sil'r oēs hit⁹ intellc̄uales.

Arguit De null' fals ē scia. sꝫ logica ē de multꝫ fals. g̊ n̄ ē scia. Maioꝛ ē nota. qꝛ scia ē solū v̄oꝝ. p̊°. posterioꝝ Mioꝛ ꝓbaꝛ. qꝛ tractat de ꝑalogismis peccātib⁹ ī materia ꝛ de fallaciјs q̄ ꝓcedūt ex fals Dōm ꝙ logica nō ē de falsis tāq̄ de obiectꝫ scibilib⁹ p̄ncipal'r ꝯsideratꝫ. sꝫ ē de fals tāq̄ de q̇b⁹ dā mi⁹ p̄ncipal'r ꝯsidēatꝫ Etiā ē de v̄o ꝑ se. ꝛ de fals solū ꝑ accn̄s

Arguit Logica ē hit⁹ g̊ n̄ ē scia Añs ꝓbaꝛ qꝛ logica acq̇riꝛ ꝑ vnū solū actū demr̄andi. sꝫ hit⁹ generaꝛ ex actib⁹ freq̄nꝛ reiteratꝫ. ꝯn̄a tꝫ a suꝑiori ad inferi⁹ negatiue Dōm ꝙ logica vt dispō acq̇riꝛ ꝑ vnā demr̄atōꝫ. nō tn̄ logica vt hit⁹ q̄ lꝫ sint idē in eēntia. dn̄t tn̄ in mō eēndi

Querit Quid sit hit⁹. de q̄ nūc loq̇mur. Dōm ꝙ ē q̄litas difficulꝛ mobil' a s̄bco dispōnēs ip̄ꝫ ad bn̄ l' male oꝑandū. sicꝫ s̄m sciam aliq̇s bn̄ intelligit. ꝛ s̄ꝫ iusticiā bn̄ oꝑaꝛ. vl' sic. hit⁹ ē q̄ oꝑamur ꝓmpte ꝛ delcābil'r oꝑatōes nr̄as. si

cut studiosus delectabiliter opatur virtuose. et vitiosus pmpte. et delectabiliter opatur virtuose Et ille due diffinitões sic dantur. nam prima datur de habitu in ordine ad subiectum. sed scda in ordine ad actum. Et est duplex. s. corporal et spiritual. Corporal est q subiectiue est in corpe aut in pte corporis. vt sanitas egritudo. Spualis est q subiectatur in potentijs aie. vt scia et virtus. Et est triplex. s. concreatus infusus et acquisitus. Concreatus sicut habitus existens in mentibus sbarum sepatarum vel habitus pmorum pncipiorum in nobis. Infusi sunt tres. s. fides spes et caritas q sic dantur. qr fides est in intellectu speculatiuo per quem homo accipit credibilium cognitionem. sed spes et caritas sunt in voluntate. Habitus acquisitus est q generatur ex actibus frequenter reiteratis. sicut sepe cytharizando fit cytharista. Et est duplex. s. moral et intellectual. Moral est. q sbiectatur in appetitiua pte. q aia pmpte opatur suas opatões morales. Sed appetitus est duplex. s. intellectiuus in q sbiectatur iusticia Et sensitiuus q est duplex. s. irascibil et concupiscibil In irascibili sunt quattuor habitus morales. s. fortitudo. magnanimitas. magnificentia. mansuetudo. In concupiscibili sunt sex. s. temperancia. liberalitas. affabilitas. veritas. eutropolia. philothomia Habitus intellectual est q est sbiectiue in intellectu. q pmpte et sine errore aia opatur suas opatões intellectuales. q est duplex. s. speculatiuus et practicus. In intellectu speculatiuo sunt sapia intellectus et scia. In practico sunt ars et prudentia.

Querit Quot sunt habitus intellectuales quibus non contigit falso assentire Dicendum quod quinque. s. sapia intellectus. prudentia. scia. et ars. Unde. Intellectiuas virtutes dat tibi sis pa. Et duo sunt habitus intellectuales quibus contingit assentire falso. s. opinio et suspitio. Unde sapia est habitus pmarum et altissimarum causarum considerantiuus. vel est habitus dei et diuinorum cognitiuus. sicut lumine naturali docet metaph. Intellectus est habitus pmorum pncipiorum complexorum cognitiuus Scia est habitus conclusionis per demonstrationem acquisitus. Sed prudentia est recta ratio rerum a nobis agibilium. Et ars est recta ratio rerum a nobis factibilium. Unde agibile est quod fit a nobis opatione imanente. vt sunt actus intelligendi et volendi. Sed factibile quod fit a nobis opatione transeunte. vt carpentatio fabricatio. Et sufficientia illorum habituum est ista Nam ois habitus intellectual vel est practicus aut speculatiuus. si practicus hoc est dupliciter. vel est agibilium aut factibilium. si agibilium sic est prudentia. si factibilium sic est ars. si speculatiuus hoc est dupliciter Uel est pncipiorum aut conclusionum. Si circa conclusiones sic est scia. Si pncipiorum hoc est dupliciter. vel complexorum. sic est intellectus. aut incomplexorum. sic est sapia

Arguit In pma diffinitioe hitus nō pōnit illa ptic'a acqsita. g ē insufficiēs. Dōm q illa pticula nō debet poni pter duas rōes. Prima qa si pōneret diffinitio nō esset ꝯūtibil' cū diffinito. neqꝫ diffi° ꝯueniret oī ꝯtēto sb dif finito. qꝛ aliq stꝫ hitus innati ꝛ aliq infusi. Scda qꝛ esse hitus acqsitū solū ꝯuenit habitui in spēali. g nō debet poni in diffini-tōe hitus in generali. Vñ hitus in spēali solet sic diffiniri. hit9 est qlitas isensibil' acqsita firmit' radicata in sbcto difficult' mo bil' ab eodē. ꝛ illa diffinitō solū ꝯuenit hitui aie acqsito

Arguit Albedo in cigno ē qlitas difficult' mobil'. g est hitus. Dōꝫ q excludit p h q dꝛ disponens ipm ad bñ l' male opandū. Et p h etiā excludūt oēs ppe passio nes q lꝫ disponāt ad opandū absolute. nō tñ ad bñ vl' male ope randū sicut faciūt hitus.

Arguit Per hitus laudamur ꝛ vitupamur. qꝛ p h dif ferūt a naturalib9 potētijs. sꝫ pm sanitatē ꝛ eg tudinē nō laudamur neqꝫ vitupamur. g nō sunt hitus Dōm q hitus accipit dupl'r. Uno° pprie p qlitate. q original'r depē det a volūtate. ꝛ ei9 impio subiacet disponēs sbiectū ad opandū tm sicut stꝫ hitus morales ꝛ intellectuales. ꝛ sic p hitus lauda-mur ꝛ vitupamur. Alio° capit cōiter p oī illo qd disponit sub-iectū ad naturā. aut bñ vel male opandū. ꝛ sic sanitas ꝛ egritu-do etiā dicunt habitus

Querit Utrꝫ hitus spūalis posset subiectari in eēntia aie Dōꝫ q nō. qꝛ neqꝫ hit9 disponēs ad na turā neqꝫ disponēs ad opatiōem. nō pmū qꝛ ipsa aia est vltima forma. g in ea nō reqrit hitus disponēs ad vlteriorē ꝛ pfectio-rē formā. neqꝫ scdm qꝛ aia opatur p potētiā mediā. sic q pximū pncipiū opatōis est poña. g nō oꝫ talē habitū opatm ponere i-mediate in eēntia aie. qd dꝫ intelligi de habitib9 naturalib9

Arguit Intellect9 nr in pn° creatōis ē tāqꝫ tabula ra sa. vt dꝛ 3° de aia. g nō stꝫ sibi aliq hit9 innati. Dōm q ibi loqt phs de spēb9 itelligibilib9. qꝛ intellcūs nr in pn° nō hꝫ spēs intelligibiles sibi ꝯcreatas. Et g p h nō vult ex cludē q.n aliq sint hitus ꝯcreati. vn9 q ē i itellectu speculatiuo. ꝛ vocat intellect9. ali9 in intellectu practico. q vocat synderisis. ꝛ incenuatōe habituū ꝯphendit sub intellectu

Arguit Intellect⁹ ē natural' potētia aīe. ḡ n̄ ē hit⁹ itellectual'e⁹ Dōm q̄ itellect⁹ capit' dupl'r. vno° p potētia aīe intellectiue. ⁊ sic nō est hitus. Alio° p habitu cognoscitiuo pmoꝝ pncipioꝝ. ⁊ sic ē hitus intellectual'.

Arguitur Sollertia ē vn⁹ hit⁹ itellcūal'. ḡ st̄ pl'es q̄ q̄nq₃. Añs pbat'. q₂ sollertia ē ydoneitas iueniēdi mediū in nō ꝓspecto tpe. s₃ illa ydoneitas videt' eē hitus Dōm q̄ sollertia capit' dupl'r. vno° p naturali industria q̄ inest alicui a natura. ⁊ illa nō ē hit⁹ neq₃ ꝟt⁹. Alio° capit' vt ē s̄btilitas cito iueniēdi mediū. ⁊ sic ē hit⁹. s₃ nō ab alijs distinct⁹. q₂ vl' mediū inuētū ē nccāriū. ⁊ sic cōphēdit' sub scia. aut pbabile. ⁊ sic cōphendit' sub opinione

Arguitur T̄m tres st̄ hit⁹ itellcūales. Probat' p phm scdo de aīa. q̄ solū poīt tria pncipia cognoscēdi. s. sciam intellectū ⁊ opinionē Dōz q̄ ipē ibidē solū loq̄t' de ill' pncipijs in cōi. s₃ in spēali ⁊ p cōpatōēz ad obiecta ponūt' q̄nq₃ q̄b⁹ nō ꝯtingit assentire falso. q̄d dr̄ ppter opinionē ⁊ suspitōēz q̄b⁹ q̄nq₃ assentim⁹ falso.

Querit Utꝝ logica sit nob vtil' Dōz q̄ vtile capit' dupl'r. vno° p illo q̄d in se nō ē appetibile. s₃ tn̄ ordinat' ad bonū finē vt medicina amara ordinat' ad sanitatē. ⁊ ipsa nō ē in se appetibil'. ⁊ sic logica nō ē vtil'. q₂ logica in se est bona ⁊ appetibil'. Alio° dr̄ vtile q̄d lz de se sit bonū ⁊ appetibile adhuc tn̄ ordinat' ad aliquē aliū finē. vt medicina dulcis. et sic logica ē vtilis ⁊ appetibil'. ⁊ oēs ꝟtutes sic st̄ appetibiles. Et scdo mō vtile adhuc ē duplex. vno° ē aliq̄d vtile ad aliquē finē sine q̄ tal' finis p̄t haberi. ⁊ sic equ⁹ est vtil' ad itinerandū. Alio° dr̄ vtile ad aliquē finē sine q̄ nullaten⁹ talis finis p̄t hr̄i et sic nauis ē vtil' volēti trāsfretare. q₂ null⁹ p̄t venire per mare sine naui. ⁊ sic logica ē vtilis. cū sine logica nulla scia p̄t haberi. q₂ oīs scia habet' p sua pncipia. ⁊ pncipia illa nobis inotescūt p argumētatōēm q̄ est subiectū logice

Querit Utꝝ logica sit nccāria Rn̄det' q̄ duplex ē nccāriū. s. simpl'r ⁊ ex suppōe Nccāriū simpl'r ē sn̄ ne q̄ eē ⁊ viuē nō possum⁹. ⁊ sic respirare ē nccāriū hoī Alio° dr̄ nccāriū ex suppōne. ⁊ sic logica ē nccāria. q₂ suposito q̄ aliq̄s velit ꝑfecte hr̄e alias scias. nccāriū ē eū scire logicā

Querit Utrum logica sit ps phie Rñdet q sic. vt suffi cieter pz ex diuisioe phie. z ptiu subdiuisioe Sed diceres. Aresto. vi. metha. sufficieter diuidit phiam i me taphisicã mathematicã z phisicã. sz logica nõ ptinet sb ista di uisione. g. zc. Dõm q Aresto. vi. metha. nõ diuidit phiam i cõi. sz diuidit ibi phiaz realẽ z speculatiuã. mõ logica nõ ẽ phia real. sz rõnis. qz logica subordinat phie rõnali

Querit Utrum logica sit scia real vel rõnal Dõm q ẽ rõnal. pbat autoritate z rõe. Autoritate A uicẽne dicẽtis. sicut grãmatica est directiua lingue ita logica est directiua rõnis. Rõe sic. illa scia est rõnalis cuius subiectũ ẽ ens rõnis. sed subiectũ logice est ens rõnis. igit. Maior pbat. qa ex subiecto magis pncipalr iudicat scia rõnalis. Sz minor pz p btm Thomã. q ponit ens rõnis p subiecto logice. nõ vt di/ stinctũ 9 argumẽtatõz. sed secũ idẽ. Scdo pbat. qz illa scia ẽ rõ nalis q est directiua rõnis in suis opatõibus. sz logica est hmõi qz dirigit rõem in oibus suis opationibus. In pma opatõe per scdm z terciũ tractatus. In scda per primũ. In tercia per quartuz qntum z sextum

Arguit Logica ẽ ens reale sbsistẽs pt oem opatõz itel lcũs g ẽ scia real. 9ña pbat qz illa scia ẽ real q ẽ verũ ens reale. Et 9firmat. qz scia ẽ ens reale. z ponit in pma spẽ qlitatis. sz logica ẽ scia. g ẽ ens reale Dõz ad pmũ q scia ñ dr iõ real. qz ẽ verũ ens reale. sz qz eius subiectũ d q tractat ẽ ens reale. Ad scdm dõm q logica ẽ bñ real realitate ppe entitatis. ñ tñ realitate subiecti attributõis

Arguit Sbiectũ logice ẽ ens rõis. g ipsa logica. 9ñ tia tz. qz scia cãtur effectiue a suo subiecto. sic vlr qlibet hitus a suo obiecto. sz effcũs nõ ẽ minoris entitatis. qz sit eius cã efficiẽs Dõm q duplex ẽ cã efficiẽs logice scie. s. pnci pal. z ẽ lumen itellcũs agẽtis cuius ẽ abstrahẽ spẽs a fãtasmatibus q rep sentãt vlia q̃ꝝ ẽ scia. Et minus pncipal sicz ẽ obiectũ scie qd i cãn do sciam sil 9currit cũ itellcũ. mõ effcũs pt eẽ maioris entitatis qz cã efficiẽs minus pncipal. Ul dõz q scia nõ cãt effectie a sbcto at tributõis. sz obiectie. qz sbcm ẽ illd circa qd opat itellcũs cãn/ do sciam.

Querit Utrum logica sit scia pctica vl spe culatia Rñdet q ppe nõ ẽ pctica nec specu

latiua. tñ maiorē ꝯueniētiā hꝫ cū speculatiua q̄ꝫ cū p̄ctica. ꝑmū pꝫ q2 p̄cticū ꝛ spec'latm̄ sicͭ d2ē scie real'. q2 diuidūt sciaꝫ realē. sꝫ logica n̄ ē scia real'. g̃. ꝛc. Scd̄m ptꝫ. q2 logica hꝫ quādā assil'atōꝫ cū sciētijs realib' speculatis. ꝛ sic simpl'r ē speculatiua lꝫ s'm q̄d sit p̄ctica. q2 in ipsa ē aliq̄d ꝑ modū cuiusdā opis. s. ꝯstructō syllogismi aut ꝑpōis. Un̄ nulla ē scia adeo speculatiua q̄n in se habeat aliq̄d practice scie

Notandū Q2 scia p̄t dici p̄ctica l' speculatiua ex pte triū. ꝑmo ꝛ p̄ncipal'r ex pte obiecti. scd̄o ex pte finis. 3° ex pte sb̄cti. Prio ex pte obiecti d2 aliq̄ scia speculatiua. cu' obiectū nō ē opabile a nob̄ s'm q̄ a nob̄. Per oppositū d2 scia p̄ctica ex pte obiecti sui. c' obiectū ē opabile a nobis. s'm q̄ a nob. exēplū ꝑmi ē metaphisica. exēplū scd̄i ē moral' phia. Scd̄o ex pte finis. q2 scia d2 speculatiua. c' finis ē sciē tm̄ sic q̄ ipm̄ scire nō ordinat' ad aliā opatōꝫ. ꝛ illa d2 p̄ctica ex pte finis c' finis ē op' vt finis art' domificatorie ē domū facē. Tercio d2 speculatiua ex pte subiecti. q2 scia speculatiua ē i intellcū speculatiuo. sꝫ p̄ctica ē i intellcū p̄ctico. Un̄ itellcūs speculatiu' d2 q̄ appḣēdit rē absolute. l' q̄ ē ꝯgnoscitiu' v'itat' rei Sꝫ intellcūs p̄ctic' d2 q̄ appḣēdit rē ordinādo ipsam ad op' extrinsecū Possꝫ etiā q̄rto aliq̄ scia dici p̄ctica ex pte mōi ꝯsiderādi. ꝛ sic nulla scia ē tā speculatiua q̄n i ea ḣeat sp aliq̄d p̄ctice scie.

Arguitur Illa scia ē p̄ctica c' obiem̄ ē opabl'e a nob̄ sꝫ obiectū logice ē opabile a nob̄. g̃ ē p̄ctica Mior pꝫ. q2 argum̄tatō ē sb̄cm i logica. ꝛ ē opabil' a nob̄. q2 fit ꝑ tercia opatōꝫ nr̄i itellcūs Dd̄m q̄ nō q̄libet opatio facit sciam p̄cticā. sꝫ illa opatō obiecti facit sciaꝫ p̄cticicā. q̄ ē ex gen' ꝯtēplatōis. q2 praxis ē opatō alteri' poṫe ab itellcū. opatō āt q̄ fit i argum̄tatōe ē i genē ꝯtēplatōis. ꝛ ifra limites intellcūs

Arguitur Finis logice ē opari. g̃ logica ē scia p̄ctica Aн̄s ꝑbat'. q2 finis logice ē spec'lari. sꝫ spec'lari ē q̄ddā op' Dd̄m q̄ finis logice n̄ ē op' extrisecū ꝛ ex gen' spec'latōis. sꝫ ē opatō itriseca q̄ manet i genē ꝯtēplatōis. ꝛ spec'latōnis. Un̄ finis logice ē opari itellcūs ꝛ n̄ alti' poṫe ab itellcū q̄d req̄rit' ad h̄ q̄ aliq̄d sit p̄cticū Sꝫ dicēs fis logice ē ad op' trāsiēs. ꝑbat' q2 argum̄tatō ē finis logice. ꝛ illa exp̄mit' per orōꝫ. q̄ fit ꝑ organa extiora Dd̄ꝫ q̄ logica p̄ncipal'r ē de argumētatōe mētali q̄ solū i mēte ꝯcipit'. ꝛ n̄ de illa q̄ ꝑ vocē exp̄mit'

Arguit Intellect⁹ extēsione sui ad op⁹ fit practic⁹. vt dr 3°. de aīa. sȝ p h̄ qd̄ argumtat̄ p logicā extendit̄ ad op⁹. cū argumtari sit opari. g̊ argumtādo fit practic⁹. Dōm ꝙ duplex ē op⁹ intellcūs. s. intrinsecū qd̄ ē intellectui ꝓpriū. ꝛ extrinsecū qd̄ est alteri⁹ poñe. intellcūs aūt extēsione sui ad opus alteri⁹ potētie fit practic⁹. qd̄ nō ē qn̄ argumtat̄.

Arguit Illa scia est practica q̄ subseruit sciētijs practicis. sȝ logica ē hmōi. g̊. ꝛc̄. Minor ꝓbat̄ qꝛ p eā possum⁹ scire q̇d bonū ꝛ q̇d malū Dōm ꝙ logica nō subseruit sciētijs practicis ꝭm ꝙ practice sꝫ. sȝ ꝭm ꝙ in eis est aliqd̄ speculatm̄. sȝ rhetorica sb̄seruit sciētijs practicis. vt practice sꝫ et p h̄ dr̄ñt rhetorica ꝛ dyalectica. Uel dōm ad ꝓbatōem minoris. ꝙ scire q̇d bonū ꝛ q̇d malū nō est opus practicū. sed est op⁹ intellect⁹ qd̄ p se nunq̄ȝ est practicū. sed p̄t p accn̄s ordinari ad praxim. moralis aūt ph̄ia est practica ex p̄te finis ṗncipal'r. qꝛ ꝓ fine habet facere bonū

Querit Quid sit subiectū attributōis in tota logica Dōm ꝙ argumtatō ē sb̄ctm̄ attributiōis. sȝ sb̄iectū ṗncipalitatꝫ ē syllogism⁹. ꝛ sb̄iectū cōitatꝫ ē ens rōis Est tm̄ ꝯsiderādū. ꝙ ens rōis capit̄ dupl'r. Uno°. ꝓ ente fabricato p rōem. ꝛ sic ē sb̄iectū cōitatꝫ. qꝛ etiā ꝯuenit alijs scientijs. Alio°. capit̄ ꝓ ente rōcinatōis exn̄s idē cū argumtatōe. ꝛ vt sic p̄t poni ꝓ subiecto attributōis. Nec tm̄ seq̇t̄ ꝙ vni⁹ scie sint pl'a subiecta. qꝛ hn̄t se sicut magis ꝛ min⁹ cōe. q̄ nō ponūt in nūm. sed vnū in alio includit̄. Qꝫ aūt argumētatō sit subiectū attributōis p̄ꝫ. qꝛ sibi demōstrat̄ iesse sua passio p ꝓp̄a ṗncipia. vn̄ passio eius ē illatiuū ꝯn̄tis ex añcedēte. sȝ ṗncipiū seu mediuȝ est diffinitio argumtatōis. ꝛ fit demōstratio ponēdo diffinitōȝ subiecti ꝓ medio. ꝓpriā passionē ꝓ maiori extremitate. ꝛ subiectū ꝓ minori extremitate. h̄ pacto. Oē argumti p orōem explicatio ē illatm̄ ꝯn̄tis ex añcedēte. sȝ argumtatio ē hmōi. igit̄. ꝛc̄ Et noticia quā habem⁹ de illa ꝯclusione vocat̄ scia in gené. ꝛ logica in spē. sȝ noticia de p̄missis vocat̄ intellcūs

Arguit Uni⁹ scie dȝ tm̄ vnū esse sb̄iectū. sȝ logica est vna scia. g̊ hēbit vnū sb̄ctm̄ Dōm ꝙ vnius scie dȝ eē vnū sb̄ctm̄ attributōis. sȝ pn̄t bn̄ eē pl'a q̇ꝝ vnū ē sb̄iectum ṗncipalitatis. ꝛ aliud cōitatis. sicut fit in logica. Unde

ſubiectū attributōis eſt q̄d cōmuniſſimū in aliq̄ ſcia ꝯſideratur ꝑmo notū nō tranſcendēs metas illi⁹ ſciētie. verificabile de ꝑn/cipaliter ꝯſideratis. ad qđ min⁹ ꝑncipal'r ꝯſiderata habent ordi dinem ⁊ reductionē. Sed ſubiectū cōmunitatis dicit qđ cō/muniter predicatur de om̄ibus in ſcientia conſideratis ⁊ cū hoc de pluribus alijs. Et ſubiectū ꝑncipalitatis eſt ꝑncipalior ſpe/cies ſubiecti attributionis.

Arguitur Oīs ſcia ꝯſiderat argum̄tatōz. ğ argu/mētatio trāſcēdit metas h⁹ ſcie. Dōm ꝙ argumētatio capit dupl'r. Uno mō vt ꝯpat ad alias ſcias et q̄ntū ad vſum eius. Alio mō abſolute vt dependet a ſuis ꝑnci/pijs ⁊ inq̄ntū paſſiōes eius demōſtrātur ſibi ineſſe. ꝑmo mō ar/gumētatio ꝯſideratur in om̄ibus ſciētijs. ſed nō ſcđo modo de q̄ eſt hic ſermo.

Arguit̄ Argumētatio ſcđo mō trāſcendit metas. ğ nō eſt ſubiectū adeq̄tū loyce. Añs ꝓbat. q2 i rhe/torica determiat de argumētatōe euthimematica ⁊ exemplari Dōm ꝙ in alijs ſciētijs ꝯſiderat de argumētatōe ſolū min⁹ ꝑn/cipaliter ⁊ nō ꝑ modū ſubiecti. ſed ad h̄ ꝙ aliqđ ſubiectū tran/ſcendat metas req̄rtur ꝙ ip̄m vl' aliq̄ ꝑs ſubiectiua ſit ſubiectū alterius ſcie.

Arguit̄ Subiectū loyce ē aīa intellectiua. ğ nō argu/mētatio. Añs ꝓbat. q2 ſcia eſt in aīa ſicut co/lor in corpe vt ptz in p̄dicamētis. Dōm ꝙ aīa eſt ſubiectum loyce ⁊ cuiuſlibet alteri⁹ ſciētie inheſiōis nō tū̄ attributōis de q̄ q̄rit titulus q̄ſtionis. Pro quo.

Notandum Qꝫ ſubiectū capit octo mōis. ꝑ°mō ꝓ obiecto potentie. ⁊ ſic color dr̄ ſubiectū. id eſt obiectū viſus. Scđo capit ꝓ verna. i. famulo alic⁹ dñi. vt ſeru⁹ dr̄ ſubiect⁹ dño. Tercio pro corpe poſito ſb alio vt fundamētū ē ſubiectū parietꝫ. Quarto ꝓ ſbiecto accidētꝫ. vt paries ē ſubiectū albedinis. Quīto ꝓ ſubiecto ꝓpoſitōis. vt hō eſt aīal. ibi hō eſt ſubiectū. Sexto pro ſbiecto ꝓprie paſſionis ſicut hō eſt ſubiectū riſibilis. Septio pro inferiori alic⁹ ſupio/ris ſicut ſpecies eſt ſubiectū generis Octauo ꝓ ſubiecto attribu tionis de quo eſt hic ad ꝓpoſitū. Uñ ꝟſus. Obiectū verna. po/ſitū ſub. cui q̄d inheret. Qđ ꝑus ē copula. ꝓpriū loycal'r infra.

Quo simul ars heret sunt bis subiecta quaterna.

Arguit Nulla argumētatio ē subiectū. ḡ argumētacōnē eē sbiectū ē falsū. Tenet ꝯña ꝑ legē ꝯtradictoriaꝝ. Sꝫ ỽitas añcedētis ꝓbatˀ. qꝛ nec illa nec ista. Dōm ꝙ hic nō arguitˀ ꝑ legē illā. qꝛ ille ꝓpōes solū sunt eiusdē subiecti ꝛ p̄dicati ꝭm vocē non tñ ꝭm rem. quia argumentatio aliter capitur in vniuersali ꝓpositione negatiua. ꝛ aliter in ꝓpositiōe pticulari affirmatiua. qꝛ in p̄ma ꝓpositione argumentatio supponit confuse. ꝛ in scd̄a supponit simpliciter. ꝛ ergo est ibi fallacia figure dictionis.

Arguit De subiecto dꝫ p̄supponi q̄d ē. sꝫ de argumētatione nō p̄supponitˀ q̄d est ergo. Maior patet per Aresto. p̄mo posterioꝝ. Mioꝛ ꝓbatˀ. qꝛ in loyca inuestigatˀ quid sit argumētatio. imo in q̄nto tractatu diffinitˀ. Dōm ꝙ duplˀx est quid. scꝫ q̄d nois. ꝛ q̄d rei. de subiecto āt dꝫ p̄supponi q̄d nominis. sꝫ bñ p̄t inuestigari q̄d rei. Ulˀ p̄t dici ꝙ de subiecto debꝫ p̄supponi quid est in actuali demōstratōe. qꝛ diffinitio subiecti ē mediū demonstratōis. sed ante actualē demōstratōꝫ ꝛ in traditione scie p̄t bene inuestigari.

Arguit Si argumētatio essꝫ sbiectū lˀ ḡ essꝫ vocalˀ mētalis lˀ scp̄ta. sic ptꝫ a sufficiēti inductōe. sꝫ nullū istoꝝ videtˀ posse dōm. Rñdetˀ ꝙ argumētatio in suis sp̄ebus prout mētalˀ. vocalˀ vlˀ scp̄ta nō ē hic subiectū. sꝫ argumētatio in cōi ꝯsiderata. vlˀ possꝫ dici ꝙ argumētatio mētalis hic subiectū. qꝛ illa p̄ncipalˀr ꝯsideratˀ in loyca.

Arguit Idē nō est subiectū totiꝰ ꝛ partis. sꝫ argumētatio est subiectū in noua loyca. ergo nō est subiectū totius loyce. Dōm ꝙ argumētatio capitˀ duplˀr. Uno mō in se tm̄. ꝛ sic est subiectū noue loyce. Alio mō cōsideratur in se ꝛ in suis partibus. ꝛ sic est subiectū totius loyce. Et ergo magꝭ cōuenienter ponitur pro subiecto ens rationis qd̄ oīa illa in se cōprehendit. qꝛ ens ratōnis est triplex ꝭm ꝙ apphenditˀ tribus operationibus intellectus.

Arguit Nullū instrumētū scie ē subiectū. sꝫ argumētatio est instrumentū scientie. ergo non est subiectū. Minoꝛ probatur. qꝛ ꝑ ip̄aꝫ acq̄rūtur alie scientie. imo ip̄amet loyca. Dicendum ꝙ argumentatio capitur dupliciter.

Uno mō ꝯm ratione cōmunē in se ꝛ in suis pͥncipiis. ꝛ sic ē subiectū. Alio modo capitur pro hac vl' illa argumentatōe vt aliis sciētiis applicatᷣ. ꝛ sic est instrumētū acq̄rendi sciam. Et sic idē diuersimode ē subiectū ꝛ instrumentū.

Arguit Subiectū habet se vt materia ꝛ instrumentum vt causa efficiens. sed ille cause nūq̄ꝫ coincidunt in eodem numero. Dicendū ꝙ materia ex qua ꝛ efficiens nūq̄ꝫ coincidunt. tñ materia circa quā bñ coincidit cū efficiēte modo subiectū ē materia circa quā.

Arguit Nulla opatio intellectus est subiectū scie speculatiue. sed argumētatio est tercia operatio intellectus. ergo nō est hic subiectū. Maior probatur. quia obiectū scie speculatiue non est a nobis operabile. Dōm ꝙ argumētatio capitᷣ dupliciter. Uno modo in vniuersali in ordine ad sua pͥncipia formalia ꝛ in compatione ad suas passiōes que sibi demonstrantur inesse. ꝛ sic minor est falsa. Alio modo capitur i pticulari. ꝛ sic minor est vera ꝛ similiter conclusio vt sic autem non ponitur subiectum. Uel dicendum ad maiorem ꝙ argumentatio est operatio intellectus immanens ꝛ propria quare bene potest esse subiectū scientie saltē in vniuersali accepta.

Queritur Utrum loyca sit de primis intentionibus vl' secundis Respondetur ꝙ loycus considerat vtrāq̄ꝫ intentionē. scꝫ primā ꝛ secundam. Unde intentio nihil aliud est q̄ꝫ conceptus rei vel ymago aut similitudo rei qua intellectus tendit ad rem significatam. vt per similitudinem hominis intelligimus hominē ad extra. Et illa est duplex. scilicet prima ꝛ secunda. Prima intentio est primarius cōceptus quē habemus de re. vt homo conceptūs ꝯm se. que iterū est triplex ꝯm tres operationes intellectus. scꝫ intentio prima pͥme operationis intellectus vt homo. scđe operatōis intellectus vt hō currit. tercie opacōis vt ꝯceptꝰ istiꝰ discursus. oīs hō currit. sortes ē hō. ergo sortes currit. Scđa intentio est secūdarius conceptus quē habemus de re. vt quando concipitur homo species ꝛ aīal genus. ibi species ꝛ genus sunt secūde intentiones. ꝛ intentio secūda etiā est triplex. Nam aliqua est secunda intētio prime operationis intellectus. ꝛ aliq̄ secunde operationis intellectus ꝛ aliq̄ tercie operatōis intellectus. Exemplum primi. vt genꝰ spēs propriū actūs. Exempulm scđi. vt propositio oratio

eq̄pollētia. Exēplū tercij. vt sillogism⁹ inductio enthimema ⁊ ex emplū. Uñ intētio scd̄a pt sic diffiniri. Intētio scd̄a ē respectus rōis derelict⁹ in obiecto cognito p actū ꝯpatīn intellect⁹ cōpantꝭ vnū obiectū ꝯgnitū ad aliud. q̄ respectus dependet ab opere nr̄i intellectus in esse ⁊ ꝯseruari. Et illa est diffinitio causalis. quia daṫ p oīa genera causaꝝ. Formalis tāgiṫ cū dr̄ respectus rōnis Materialis in qua cū diciṫ derelictus in obiecto cognito. Effi/ciens qñ dr̄ p actū ꝯpatīn intellectus. Finalis cu i dr̄ ꝯpantis vnū obiectū cognitū ad aliud.

Queritur Utrū loyca magꝭ sit de intētōib⁹ p̄mis q̄ȝ scd̄is Rñdeṫ q̄ magꝭ de p̄mis. ratio qꝛ qñ in aliq̄ scīa ꝯsiderare subiectū. ⁊ eiusdē passiões. tūc tl'is scientia magis hȝ ꝯsiderare subiectū q̄ȝ passiones. Sȝ in loyca p̄ma intentio habet se vt subiectū. ⁊ scd̄a vt passio subiecti. ergo loyca est magis de intentōe p̄ma q̄ȝ scd̄a. Minoꝛ ptȝ. qꝛ sup̄ pri mā intentionē fundaṫ scd̄a. ⁊ ergo scd̄e intentōes sunt subiecti/ue in obiecto cognito p intellectū ⁊ non in ip̄o intellectu quod aliqui videntur dicē

Arguiṫ Istud magis ꝯsidēatur in loyca qd̄ diffiniṫ in loyca. sed scd̄e intentōes diffiniūtur in loyca igitur. Minoꝛ p̄baṫ. quia sp̄es genus. ⁊c. sunt scd̄e intentōes ⁊ diffiniūtur in loyca. ergo. ⁊c. Dōm q̄ scd̄e intentōes nō dif finiūtur in loyca. qꝛ illa scd̄a intētio gen⁹ nō p̄dicaṫ de pl'ib⁹ dif ferētibus specie in eo qd̄ q̄d est. sed p̄me intentōes licet hꝫ fiat sb̄ noīe scd̄e intentōis.

Arguiṫ Scīa ꝯsiderās formā ⁊ materiā p̄ncipalius ꝯsiderat formā q̄ȝ materiā. sȝ scd̄e intētōes ha bēt se vt forme ad intētōes p̄mas. ⁊ p̄me vt materia. ḡ loyca p̄n cipali⁹ est de intentōib⁹ scd̄is q̄ȝ p̄mis. Dōm q̄ duplex ē for/ma scȝ substātialis ⁊ accidētalis. scīa aūt ambas ꝯp̄hēdēs p̄n/cipalius ꝯsiderat formā essentialē q̄ȝ accidētalē. sȝ scd̄e intētio/nes sunt forme accñtales primaꝝ intentionū.

Arguiṫ Auicēna dt̄ q̄ loyca ē de scd̄is intentionib⁹ ad iunctis p̄mis. ḡ loyca est magis de intētioni/bus scd̄is q̄ȝ p̄mis. Dicendū q̄ Auicēna in hac autoritate non voluit innuere p̄ncipalitatē. sȝ solū simultatē scȝ q̄ loyca est sil' de p̄mis ⁊ scd̄is intentionibus.

Arguit Si loyca esset de primis intentōib9 pncipali/ter seqret ꝙ loyca esset scia realis. seqla patz. qz prime intentiones sunt res reales. Dōm ꝙ intentio pma potest ꝯsiderari dupl'r. Uno mō in ordie ad passiōes reales. Alio mō in ordine ad passiones intentionales ⁊ rōnis. ois āt scia cōsiderās pmas intentōes in ordine ad passiōes reales est sciētia realis. sz in loyca ꝯsiderant pme intētōes solū in ordine ad passiones intentionales. qz loycus ꝯsiderat intentōes pmas in ordine ad secūdas q̄ sunt passiones intentionales.

Arguit Illud principaliter cōsideratur in aliqua sciētia qd̄ distinguit illā sciam ab alijs. sz hoc facit secunda intentio in loyca. Dōm dupl'r. pmo ad maiorem ꝙ illud qd̄ distinguit vnā scientiā ab alia non principaliter cōsiderat. qz scientia principaliter solum est de subiecto ⁊ ei9 ptib9 subiectiuis. sed principia licet necessario nō tn̄ principaliter cōsiderātur in scientia. qz subiectum non potest de eis verificari in recto. Scdo dicendū ad minorē ꝙ secunde intentiones ꝓprie non sunt pricipia neqz formales ratōes ꝯsiderādi primarū intentionū in loyca. sz sunt ꝓprie passiōes q̄bus nos circūloquimur formalē rationē ꝯsiderandi ⁊ drām nob ignotā.

Queritur Quare tractatus Pe. Hys. dicunt summule. Rñdet ꝙ ad silitudinē sūme proprie dicti. nā sicut sūma dr̄ nūerus resultās ex aggregatōe plurīū puoꝝ nūeroꝝ. sic in isto libro ē aggregatio pluriū partiū tractatuū ⁊ capituloꝝ. sz sūmula diminutm̄ dr̄ a tali sūma. cuz g̊ isti tractatus Pe. Hys. sint breues ⁊ ꝯpēdiosi sic dicūt sūmula in singulari nūero vl' sūmule in pl'ali. In singulari ꝓ quāto isti tractatus ꝯueniūt in vno subiecto cōi. ⁊ in pl'ali sm ꝙ iaz sunt diuse res ⁊ mlta subiecta partialia

Querit Quid sit subiectū pmi tractat9. Dōm ꝙ ꝓpositio. ptz qz ꝓpositō ē q̄d cōmunissimū in pmo tractatu ꝯsideratū pmo notū nō excedēs metas hui9 tractatus ad qd̄ oīa hic ꝯsiderata hn̄t ordinē ⁊ attributōez. ergo est h̄ subiectū. ꝯña tz a diffinitōe ad diffinitū. Un̄ notandū ꝙ pncipaliter hic ꝯsiderata sunt propositio ⁊ eius ptes subiectiue. s. ꝓpositio cathegorica hypotetica ⁊ modal'. silr passiōes vt oppositio q̄litas q̄ntitas ⁊ ꝓprium principium formale seu diffinitio

ꝓpositõis vt oratio verũ vl' falsũ significans q̃bus cognitis fit demõstratio mõ ↄsueto.

Arguit De ꝓpositõe nõ est scia. ergo nõ erit hic sb̃iectũ. Añs ꝓbat. q2 de sola ↄclusiõe ẽ scia. s3 ↄña t3. q2 subiectũ d3 eẽ scibile cũ sit cã scie. Dõm q' tripl'r ẽ scia de aliquo. Uno mõ tãq3 de illo qd̃ scit' vt scibile ꝓpinquũ. 7 sic solius ↄclusiõis ẽ scia. Scd̃o tãq3 de illo de q̃ aliq̃d scit'. 7 sic de sb̃iecto ↄclusiõis ẽ scia. Tercia est scia de aliq̃ tãq3 de illo qd̃ de alio scit'. 7 sic de ꝓpa passiõe est scia. Uñ de ꝓpõe nõ est scia p̃mo neq3 tercio modis. s3 scd̃o.

Arguit De ꝓpositõe determiatur in q̃rto tractatu. ergo trãscendit metas hui' tractat'. Dõm q' ꝓpositio capit' dupl'r. Uno mõ q̃ntũ ad illud a quo nomẽ imponit' put dr̃ a v̄bo ꝓpono ꝓponis ꝓponẽ. eo q' ꝓponit' conclusioni. 7 sic determinat' de ꝓpositione in quarto tractatu. Alio mõ capitur ꝓpositio absolute 7 b̃m se vt ↄuertitur cũ enũciatõe. put est oratio significans verum 7 falsum. 7 sic determinatur de ip̃a in hoc p̃mo tractatu.

Arguit Nulla ꝓpositio ẽ sb̃iectũ p̃me tractatus. g̃ propositio nõ ẽ sb̃iectũ. Añs ꝓbatur. q2 nec illa nec ista. ↄña t3 p legẽ sb̃alternaꝛ. Dõm q' hic nõ arguit' penes illã legẽ. q2 nõ arguit' ab vniũsali ad suã indiffinitã. s3 ad singularẽ. 7 est ibi fallacia figure dictionis.

Arguit Interp̃tatio ẽ h' sb̃iectũ. g̃ nõ ꝓpõ. Añs ꝓbat'. q2 ille tractat' corñdet libro perihermenias. c' subiectũ videt' eẽ interp̃tatio. Dõm q' interp̃tatio nõ ẽ subiectũ libri perihermenias. s3 enũciatio cũ qua ꝓpõ ↄuertit'. Est tñ verũ q' interp̃tatio capit' q̃drupl'r. Uno mõ ꝓ omi voce significatiua siue ↄplexa siue incõplexa. Scd̃o vt est expositio vni' nominis min' noti p aliud nomẽ mag' notũ. Tercio ꝓ actu interp̃tãtis. Quarto ꝓ orõe significãte verũ vl' falsum. p̃' mõ ẽ subiectũ cõitatis. q2 cõiter p̃dicatur de omib' cõsideratis in hac scia. vt orõ ẽ interp̃tatio ↄuersio ẽ interp̃tatio. s3 de ip̃a scd̃o mõ determinat' in q̃nto tractatu. capiendo ãt interp̃tatõe3 q̃rto mõ. tũc põt hic esse subiectũ. sed non differt a ꝓpositõe 7 enũciatõe. quia eodẽ mõ capiũtur ista tria. interp̃tatio. ꝓpositio. 7 enũciatio. p vt ponũtur pro subiecto.

Arguit̃ Propositio dr̃ q̃si pro alio positio ad inferēdū ꝯclusiōez. sꝫ mľte sṫ enūciacōes q̄ nō ponūť ꝓ ꝯclusiōe inferēda. g̃ nō sṫ idē. Dōm ꝙ ꝓpō capiť dupliciter. Uno⁹ vt dr̃ p̄missa ad inferēdū ꝯclusionē. ⁊ tūc nō ē idez cum enūciacōe nec vt sic ē hic subiectū. Alio mō capiť vt ē orō enūciatiua veri ľ falsi. ⁊ sic ē eadē cū enūciacōe ⁊ ē hic subiectū.

Arguit̃ De ꝯtingētib⁹ nō ē scia. sꝫ ꝓpō ē cōtingēs. g̃ de ea nō ē scia. Mioꝛ ꝓbať. qꝛ ꝓpō p̄t fieri ⁊ nō fieri. Dōm ꝙ ꝓpō capiť dupľr. Uno mō in ꝑticulari vľ quo ad ꝓferētē. ⁊ sic ē ꝯtingēs ⁊ argumētū ꝓcedit. Alio mō capiť in cōi in oꝛdie ad suas passiōes ⁊ p̄ncipia. ⁊ sic de ipa ē scia ⁊ nō est ꝯtingēs sed necessaria.

Arguitur Propositio nō verificať de oīb⁹ p̄ncipaľr ꝯsideratꝭ. g̃ nō ē hic subiectū. Añs ꝓbať. qꝛ nō verificať de noīe ⁊ ꝟbo q̄ tñ sṫ p̄ncipaľr ꝯsiderata. Dōm ꝙ nō ꝯsiderātur hic p̄ncipaľr. sꝫ min⁹ p̄ncipaľr inq̄ntuꝫ sṫ ꝑtes integrales ꝓpōis. Et q̄ñ dr̃ hic necessario ꝯsiderātur. ergo p̄ncipaliter. dōm negādo ꝯsequētiā. qꝛ nō sunt idē necessario ꝯsideratū ⁊ p̄ncipaľr cōsideratū. Uñ necessario ꝯsideratū ē sine quo noticia subiecti haberi nō p̄ōt. ⁊ sic nō q̄riť ꝓpter se sed propter noticiā subiecti. Sꝫ p̄ncipaľr ꝯsideratū est cuius noticia querritur ꝓpter se.

Arguit̃ De subiecto dꝫ p̄poni q̄d est vt dr̃ p̄mo posterioꝝ. sed hic doceť quid est ꝓpō. ergo nō est subiectū. Dōm ꝙ de subiecto scie dꝫ p̄suponi q̄d noīs. id est intꝑtatio noīs tñ q̄d rei p̄t inuestigari. ⁊ sic fit in ꝓposito.

Ialectica est ars artiuz scia sciaꝝ

Iste est tractatus primus summularuz Petri Hyspani in quo determinare intendit principaliter de propositione et eius partibus subiectiuis que sunt propositio cathegorica hypotetica et modalis. qui prima sui diuisione diuiditur in partem prohemialem ⁊ executiuam . pars executiua ibi. Sonus ē quicquid proprie. Sed prohemialis subdiuiditur in tres ꝫm ꝙ tria facit. qꝛ nouellos loyce auditores reddit attētos beniuolos ⁊ dociles. primo attentos ex doctrine eminentia. ibi ars artium. secundo beniuolos ex illius scientie fine ⁊ vtilitate. ibi ad omniū methodorum ꝑ ⁊c̄. tercio dociles ex determinandorum ordine. ibi. sed quia disputatio. Unde prohemium est sermo preambulus elucidans animū remouens ignorantiaz negationis. Est autem duplex ignorantia scz negationis ⁊ praue dispositionis. negationis est quando nihil scitur de re siue subiecto scientie. ⁊ illa remouetur per prohemiū in quo habetur quedam generalis noticia illorum que in scientia considerantur. Sed praue dispositionis est quando aliquis circa subiectum propter generalem noticiam solum est praue dispositu s. ⁊ talis remouetur per tractatū. Primo igitur premittit diffinitionem loyce sub nomīe dyalectice Dicens Dyalectica est ars artium scīa sciaꝝ ad omniū methodoꝝ ꝑncipia viā hn̄s. Et dicitur ꝑmo ars artiū. quia excellit scientias practicas quibus subseruit. Deinde additur scientia scientiaꝝ ꝑpter scientias speculatiuas quas excedit dignitate. Dicitur tercio ad omniū methodorum. i. scientiaꝝ viā habens. qđ postea declarabit cū dicitur sola em̄ dyalectica ⁊c̄.

Arguit Liber perihermenias ē terci⁹ in ordine librorū loyce. ergo iste tractatus sibi correspondens est tercius ⁊ non ꝑmus. Preterea simpliciora sunt priora. sed secūdus ⁊ tercius tractatus sunt de partibus ⁊ terminis simplicib⁹ ⁊ iste tractatus est de toto composito. ergo scd̄us ⁊ tercius precederent ꝑmum. Dōm ꝙ ordine nature simplitiora sunt prio/

ra.sed ordine q̄ ad nos ecōuerso ɔpositiora sꝫ pora. Nō phs ſuat ordinē nature. ꝛ Pe. Hiſ. ordinē q̄ ad nos

Querit Quare Pe. hiſ. nō diffinit logicā ſꝫ ꝓpo nomine. ddo Logica ē ars artiū Dōm ꝙ dialectica magis expresse dr. naturā logice. qꝛ hic intendit tradere logicā vt stat in exercitio duoꝝ vel pluriū ꝓbabil'r disputantiū sed dyalectica dꝛ a dya qd est duo. ꝛ logos ſmo. q̄ſi duoꝝ ser/mo. scꝫ opponētis ꝛ rn̄dentis. Logica aūt dꝛ a logos qd est sermo. ꝛ ycos scia. q̄ſi ſmocional' scia. ſiue rōnalis scia. ꝛ hoc cōe ē toti triuio. Scd̄a ratio. qꝛ illa que sunt vltima in executiōe sꝫ ꝓma in intentōe. cuꝫ g̊ Pe. Hiſ. intendat final'r determinare de locis dyalecticis. vtitur in ꝓncipio sui libri hoc noīe dyalecti/ca. Etiā illa pars logice que dꝛ dyalectica ꝓbabil'r disputat ad omne ꝓpositū in omni scientia. vt breuiter tangit textus. sed latius habetur in topicis Aresto.

Arguitur Illud quod ɔuenit toti nō debet attribui pti sed toti. sed logica est ars artiū. ꝛ non dyalectica que est pars logice. ergo. ꝛc̄. Uel ſic. dyalectica nō est niſi vna pars logice que habetur in libris topicoꝝ. ꝛ q̇nto tra/ctatu. sed illa nō est ars artiū ergo male diffinit̄ Dōm ꝙ dyalectica accipitur hic ꝓ tota logica. ꝛ non ꝓ parte logice. ſicut capitur in libro topicoꝝ

Arguit Multe sunt scie excellētiores logica. vt meta/phiſica. ergo male dꝛ in eiꝰ diffinitiōe. ars ar/tium scientia sciaꝝ. Tenet ɔsequentia. qꝛ gtūs reflexus ſupra ſuū ntm̄ importat excellentiā. Dōm ꝙ duplex est excellentia scꝫ nobilitatis subiecti. ꝛ amīstrationis. sed logica est excellē/tior alijs scientijs in vsu ꝛ ſuitio. non tn̄ in dignitate obiecti. Sicut in ſimili manus est orgnaū organoꝝ. non ſimpl'r. ſꝫ ꝓpter applicatōem ad alia organa. quia manus est oīm factibiliū ſicut anima oīm intelligibiliū. Et qn̄ arguitur. logica est vna septem artium liberaliū. ergo non erit scientia seruilis. cum illa videant̄ opposita Dōm ꝙ in scientijs seruile ꝛ libeꝝ opponū/tur. non aūt seruile ꝛ liberale.

Arguit Nulla bona diffinitio debet dari ꝑ opposita. ſꝫ iſta est hmōi. ergo non est bona. Minor ꝓbat̄ qꝛ ars ꝛ scia sunt habitus intellectuales distincti. Dōm ad

maiorē vt cōiter dicit. q nulla bona diffinitio debet dari p op posita inq̄ꝫtum opposita sunt. sed in diffinitiōe dyalectice non nō ponitur ars ꝛ scia. vt opposita sunt. q2 ars capitur hic generalr put est collectio pluriū pceptoꝝ in vnum finen tendentiū. sic em̄ ars non opponit scientie. nec est habitus intellectualis ab alijs distinctus. sed si ars capiatur specialr. put est recta rō reꝝ a nobis factibilium sic opponit scientie. Sed diceres. si hic sūt idem. ḡ in diffinitiōe dyalectice est nugatio. ꝛ alteꝝ coꝝ supflue ponit. Dōm q hic ponunt diuisis rōnib9 vt patuit

Querit Quare pmo ponit in diffinitōne ars artium ꝛ non scientia sciaꝝ. Rñdetur q ideo. quia ars est cōmunior scia. sed cōiora sunt priora. Unde ars ꝛ sciētia habent se sicut superius ꝛ inferius. q2 omnis scientia est ars. sed non ecōtra. omnis ars est scientia.

Arguitur Si dyalectica haberet viam ad pncipia oim methodoꝝ. id est scientiaꝝ tunc etiā haberet viam ad sedipam quod non pt dici. q2 tunc esset idem notius ꝛ ignotius. Dōm q dyalectica habet viam ad pncipia oim sciaꝝ a se. ꝛ sic ibi est distributio accōmoda. id est accōmodata alijs a se. sicut hic celum tegit oia. id est celuꝫ tegit oia alia a se. Uel pt dici q dyalectica habet viaꝫ ad pncipia omniū methodoꝝ per argumentatōem. sed argumētatio capitur duplr Uno mō in pticulari. ꝛ sic per eam pncipia in logica possunt pbari. Alio mō capitur in vniuersali. put est subiectū logice. et sic nō pbat pncipia logice

Arguit Principia sunt per se nota. ergo dyalectica nō habet viam ad pncipia scientiaꝝ. Dōm. licet pncipia sint per se nota quo ad naturā. sunt tñ ignota quo ad nos. ꝛ notificant nobis per logicaꝫ. que docet modum quo ex pncipijs pclusiones inferunt

Arguit Methodus nō est scientia. ergo non debet dici q dyalectica habet viam ad pncipia oim methodoꝝ. id est scientiaꝝ. Dōm q methodus capitur duplr. Uno mō pprie. put est via breuis ꝛ stricta oēs obliq̄tates deuitans. suū viatorē ad terminū facilr ducens. ꝛ sic non est scia. Alio mō capitur silitudinarie. ꝛ sic scientia (per quā certoꝝ obliq̄tates deuitamus. ꝛ ad noticiā veritatis deuenimus) dr me/

thodus. et sic capitur in proposito

Sola enim dyalectica proba

Hic probat diffinitionem iam positam quantum ad eius vltimam particulam. scilicet quod logica habet etiam viam ad principia omnium scientiarum sic. quia ipsa de omnium scientiarum principiis probabiliter disputat. et ideo in acquisitione scientiarum debet esse prior. Quod sic probatur. quia perfecte et scientifice aliquid scire est ipsum scire. aut diffinitiue diuisiue vel argumentatiue. seu demonstratiue sed sola logica docet quae sint bone diffinitiones diuisiones et demonstrationes. ergo sine logica nihil perfecte et scientifice sciri potest. et sic in acquisitione est prior

Arguit Metaphisica disputat de principiis omnium aliarum scientiarum. ergo non solum dyalectica. vt habet textus. Dicendum quod contingit tripliciter disputare de principiis aliarum scientiarum. Uno modo demonstratiue. alio modo probabiliter. tertio modo apparenter probabiliter metaphisica autem disputat de principiis aliarum scientiarum demonstratiue. et dyalectica probabiliter. sed sophistica apparenter. Et ergo sophistica. et metaphisica excluduntur per illam particulam probabiliter

Querit Que sit ratio quod dyalectica debet esse prior in acquisitione aliarum scientiarum. Respondetur quod ideo. quia illa scientia debet esse prior in acquisitione aliarum scientiarum per quam nobis innotescunt aliarum scientiarum principia. sed per logicam innotescunt nobis principia aliarum scientiarum. quia inductio species argumentationis prout ponitur subiectum logice est primorum principiorum probatiua. igitur etc.

Arguitur Omnis prior est monachus. sed dyalectica est prior. ergo dyalectica est monachus. Respondetur quod ibi est fallacia equocationis. eo quod medium non tenetur eodem modo in maiore et minore. nam in maiori prior capitur substantiue pro persona habente illam dignitatem ecclesiasticam. Sed in minore capitur prior adiectiue. vt est comparatiuus a pridem

Arguit Si prior capiatur adiectiue adhuc dyalectica in acquisitione scientiarum non erit prior. Probatur quia talis est ordo scientiarum qualis est ordo subiectorum. sed subiecta scientiarum realium sunt ante subiectum logice. ergo scientie reales sunt ante scientiam logicam. Dicendum quod quamuis scientie reales sunt ante scientiam logicam secundum naturam rei propter dignitatem

obiectoꝝ. sunt tñ posteriores in acq̄sitione.

Arguit In acq̄sitõne sciaꝝ dyalectica nõ est por. Probat. qꝛ grãmatica acq̄ritur vel studetur sine logica. ꝛ eam p̄cedit. ꝰ. Dõm ꝙ duplex est grãmatica. scꝫ positiua q̄ etiã ipositiua appellari solet. qꝛ ē de impositõe vocis ad significandũ. ꝛ de accñtib' ipam vocē ꝯsequẽtib'. ꝛ illa in iuuenib' prius acq̄ritur. sed nõ ē scia. qꝛ est q̄dam volũtaria ipositio fctã ad placitũ pmi instituẽtis. ꝛ illa p̄cedit. Alia ē grãmatica regularis. q̄ p certas regulas docet ꝯgrue loq̄. q̄ regule nõ possunt pbari nisi p logicam. ꝛ illa seq̄tur

Arguitur Grãmatica regularis etiã p̄cedit logicaꝫ in acq̄sitõe. ꝰ adhuc aliq̄ scia ē por logica Añs pbatur. qꝛ veꝝ ꝛ falsuꝫ p̄supponũt sibi ꝯgruũ. Etiã illa pmo studetur Dõm ꝙ dupl'r pt aliq̄s habere grammaticã regularem. Uno° pfecte. alio mõ impfecte. tunc dr ꝙ pfecta noticia grãmatice seq̄tur logicam. sed impfecta grãmatice noticia ē por. Et hoc pt dici sub istis verbis. ꝙ aliqua est grãmatica regularis qꝛ est. vel etiã docens q̄d est. ꝛ illa prior est logica. Sꝫ alia est docens ppter quid. et illa sequitur logicam. vt cum queritur. ppter quid adiectiuum ꝛ substantiuũ volunt conuenire in genere nũo ꝛ in casu. hoc non pt sciri nisi p logicam Et sil'r dõm est de rhetorica vl' medicina. Et qñ replicat. multi acq̄siuerũt sciam medicinalē sine logica. igr. Dõm vt pus. ꝙ hꝫ solũ est impfecte ꝛ q̄ ad q̄d est. nõ tñ pfecte ꝛ ppter q̄d.

Dr autē dyalectica a dya.

Hic exponit hoc vocabulũ dyalectica. oñdens eius deriuatõeꝫ. Pro q̄ nota. ꝙ dyalectica pt dupl'r scribi. s. p y. grecũ. ꝛ p i. latinũ. ꝛ sm hoc duplicē hꝫ interp̄tatõꝫ. Qñ scribit p y grecũ. tũc dr a dya qd est duo. ꝛ logos smo vel lexis rõ. ꝛ ycos scia. q̄si scientia de smone duoꝝ scꝫ opponẽtis ꝛ rñdẽtis. Et qñ scribit p i. latinũ tũc dr a dia qd ē de. ꝛ logos smo vel lexis rõ. ꝛ ycos scientia. q̄si scia de smone vl' de rõe. Sꝫ pma interp̄tatõ ē melior. eo ꝙ magis plane exponit naturã dyalectice vt hic diffinit. ꝛ ꝰ dyalectica dꝫ potius scribi p y grecũ.

Ar Expositõ vocabuloꝝ spectat ad grãmaticũ. ꝰ Petrus hyspanus incõueniẽter de expositõne se hic intromittit.

Dõz q̄ duplex est expõ vocabulorꝝ.s.generał ⁊ spẽalis.mõ exposítio generał spectat ad grãmaticũ.sz expõ spẽalis ptiet ad quẽcũqz autorẽ.qꝛ qlibet artifex p̄t exponere vocubula sibi ad ꝓpositum deseruientia

Sed qꝛ disputatio non p̄ot

Hic autor tercio reddit auditores dociles ponẽdo ordinẽ ꝓcedendi in hac scia. Et d̄t q̄ iste tractatꝰ inchoandꝰ ē a sono. ⁊ h̄ ꝓbatꝛ in textu sic. qꝛ dyalectica ↄsiderat disputatõez opponẽtis et rñdẽtis.sed qꝛ disputatõ nõ p̄t fieri nisi mediãte ꝯmone.nec sermo nisi mediãte voce.nec vox nisi mediãte sono.q̄re ↄcluditꝛ. q̄ a sono tãq̄z a p̄ori inchoãdũ est.

Arguit Aliq̄ disputatio p̄t fieri sine ꝯmone. ḡ textꝰ p̄supponit falsũ Añs ꝓbatꝛ.qꝛ aliq̄s p̄t sibi ip̄i disputare. Dõm q̄ triplex ē disputatõ.s.mẽtał vocał ⁊ scp̄ta. Disputatõ ãt mẽtał vł scp̄ta fit sine ꝯmone.sz nõ vocał.de q̄.ē h̄ ꝯmo.qꝛ tał ē nob notior Sz q̄ ꝯmo nõ p̄t fieri nisi mediãte voce ptz.qꝛ nõ p̄t eẽ effcũs cause formał nisi ponatꝛ cã formał.sed vox ē cã formał ꝯmonis.ḡ.⁊c̃.

Arguit Qñcũqz aliq̄ sił pcipiunꝛ vnũ nõ est p̄us alio sz ꝯmo vox ⁊ sonꝰ sił pcipiũꝛ.ḡ vox nõ ē p̄or sermone. Dõm q̄zuis illa tria sonꝰ vox ꝯmo pticipãtꝛ sił tp̄e. tñ vnũ p̄cedit aliud ꝯm naturã.sicut cã suũ effectũ.qꝛ vox ꝯm naturã est añ ꝯmonẽ. ⁊ sonus añ vocem.

Arguit A sono nõ ē inchoãdũ tãq̄z a p̄ori.ḡ idnctio ñ vz Añs ꝓbatꝛ.qꝛ sonꝰ ↄsideratꝛ a naturali pho sz diũsi artifices dñt diũsa ↄsiderare Dõz q̄ ałr ↄsideratꝛ sonꝰ a phico ⁊ ałr a logico.qꝛ naturał phs ↄsiderat sonũ vt ē passio rei naturał. ⁊ i 2º. de aĩa. vt ē obiectũ auditꝰ. sz a logico ↄsideratꝛ vt ē signũ ↄceptꝰ mẽtis.

Arguit Sonꝰ nõ p̄t fieri nisi mediãte q̄litate.ḡ a q̄litate tãq̄z a p̄ori inchoãdũ ē Dõm q̄ q̄uis q̄litas sit cõioꝛ in p̄dicatõe q̄z sonꝰ eo q̄ q̄litas ē genꝰ. vtz ex diffinitõe soni quã assigt Buridanꝰ cũ d̄t.sonꝰ ē q̄litas sensibił ab auditu ꝓp̄e. ⁊ ꝑ se pceptibił.nõ tñ ē p̄oꝛ sono. eo mõ q̄ ↄsideratꝛ a logico.scz inq̄ztũ ē signũ ↄceptꝰ nr̃i intellcũs.qꝛ q̄litas nõ est

signū ɔceptus mētis nisi mediāte sono.

Son⁹ ē q̄cquid proprie ab

Ista est ps executiua in q̄ determinat de genere ꝛ drījs ponendis in diffinitionib⁹ noīs ꝛ vbi. que sunt ptes ꝑpōnis h̄ pn/cipal'r intente. ꝛ qꝛ in diffinitōe nomīs ꝛ vbi ponit̄ aliq̄d loco generis. ꝛ aliq̄d loco drītie. Jō pmo inuestigat qd̄ sit illud genus. ꝛ que drīe. vt sunt vox ꝛ vox significatiua ad placitū. Et qꝛ omnis vox est sonus. ideo incipit a sono tanq̄ a pncipio cō/mmunioꝛi. ꝛ pmo ponit diffinitōem soni. scd̄o exponit eam. Di/cit ḡ. Sonus est q̄cquid ꝑprie ꝛ p se ab auditu pcipitur Per h̄ q̄ dr̄ ꝑprie excludunt̄ sensibilia cōia. sed p hoc q̄ dr̄ per se excludunt̄ sensibilia per accn̄s. Un̄ sensibile capitur dupl'r. Uno⁹ actiue. ꝛ tunc est id qd̄ aptum natū est sentire. ꝛ sic est drīa ɔstitutiua aīalis. Alio⁹ capit̄ passiue. ꝛ sic sensibile dr̄ qd̄ aptum natū est sentiri. Et est duplex. sc3 p se ꝛ p accn̄s Per se est qd̄ p ꝑpriā spēm mouet poñam ad actū sentiendi. ꝛ nō grā alicui⁹ alteri⁹ vt coloꝛ immutat p se visum ꝛ q̄litates tāgibiles. vt calidū frigi/dum. ꝛc̄. p se immutāt tactū. Sed sensibile p accn̄s est. qd̄ nō p se imutat poñam. sed grā alicui⁹ accn̄tis exn̄tis in eo. vt cāpana nō audit̄ nisi p sonū. Uel ē qd̄ accidit ei qd̄ ē sensibile p se. sicut albedo. accidit eē hoīem vl' asinū. ꝛ sic hō vl' asin⁹ dñr sensibilia p accn̄s Sēsibile p se ē duplex. s. p se ꝑpriū ꝛ p se cōe Sēsibile ꝑpriū ē qd̄ ab vno solo sensu pcipit̄. vt son⁹ respectu audit⁹. Sēsibile cōe ē qd̄ nō pcipit̄ ab vno sensu. s3 pl'ib⁹. Et sūt q̄nq3. vn̄ vsus. Magnitudo. q̄es. nūs. motusq3 figura Hec sensibilia tibi sunt cōia dicta.

Querit̄ An diffinitō soni ot bona Dr̄3 q̄ sic. ꝛ h̄ p bat̄. qꝛ oīs illa diffinitō ē bona. cui ɔueniunt oēs ɔditōes bone diffinitōis. s3 pn̄s ē hmōi. ḡ ē bona. Un̄ tres st̄ ɔditōes ad bonā diffinitōem req̄site. Pria ē q̄ diffinitō d3 ɔuenire oī ɔtento sub diffinito. Scd̄a q̄ ɔueniat soli diffinito Tercia q̄ sufficiēter explicet totā naturā diffiniti. a prima poña vsq3 ad vltimū actū. Rō pme ɔditōis ē. qꝛ oīs diffinitio ɔstituit̄ ex genere ꝛ drīa. vel ex aliq̄ h̄nte modū gener̄. ꝛ modū differētie. s3 gen⁹ diffiniti d3 ɔuenire oī ɔtento sub diffinito. qꝛ gen⁹ ɔuenit oībus spēb⁹ ꝛ ɔtētis sub eis. Rō scd̄e ē. qꝛ drīa ɔuenit oī ɔtento sub diffinito ꝛ ɔuertit̄ cū ipso. ḡ ꝛ diffinitō ex dif

ferētia ꝯstituta. Rō tercie est. qꝛ diffinitō fit ex genere ⁊ dr̄ña. q̄ duo sufficiēter explicant naturā diffiniti. a p̄ma potentia vsqꝫ ad vltimū actum

Arguit Ista diffinitio ꝯuenit nō ꝯtēto sub diffinito. ḡ nō ē bona. Añs ꝑbaꝶ. qꝛ ꝯuenit silētio qd̄ nō ē sonꝰ Dōm ꝙ aliq̄d ꝑcipiꝶ duplr̄. Unoº ꝑuatiue. alioº positiue. mō silentiū bñ ꝑcipiꝶ ꝑuatiue ab auditu ꝑ carentiā soni. sed nō positiue Sꝫ dicēs. canis dū latrat ꝑcipiꝶ ab auditu positiue ⁊ tñ nō ē sonꝰ. Dōm ꝙ canis solū ꝑcipiꝶ ꝑ accñs ꝑ suū sonū scꝫ. ⁊ sic diffinitio sibi nō ꝯuenit

Arguit Sonꝰ ē sensibile cōe. ḡ male dr̄ in diffinitōe ꝓprie. Añs ꝑbaꝶ. qꝛ sonꝰ ē motꝰ in fractōe aeris sꝫ motꝰ ē sensibile cōe Dōm ꝙ sonū eē motū in fractōe aeris. ꝑt intelligi duplr̄. Unoº formalr̄. ⁊ sic sonꝰ nō ē motꝰ Alio mō causalr̄. sic ꝙ sonꝰ ē q̄litas causata ex motu fractiōis aeris. si āt sonus esset motus formalr̄. tūc esset sensibile cōe. sicut motus. sꝫ est solum motus causalr̄

Arguitur Illa diffinitō ē falsa in q̄ ponitꝶ vl̄e vlr̄ sū ꝑtū. sꝫ pñs ē hmōi. igr̄. ⁊c. Maior ꝑbaꝶ qꝛ diffinitō p̄dicaꝶ de diffinito. sꝫ oīs illa p̄dicatio ē falsa. in q̄ p̄dicaꝶ vl̄e vlr̄ sumptū. sicut dr̄ p̄mo ꝑihermeniaꝝ. Minor pꝫ qꝛ q̄cquid est signū distributiuū Dōm ꝙ q̄cquid nō tenetur hic distributiue. sed infinite vel ꝑticulariter. ⁊ valet tantū quicq̄d ꝑcipitur. i. aliquid vel quod est ꝑceptibile. ad denotandū tñ ꝯuertibilitatem dr̄ quicq̄d. ⁊ ponitur loco generis. sed alie particule pōnūtur loco differentie. quia per eas sonus differt ab obiectis aliis.

Arguit Infinitū nihil notificat. ḡ solutio nulla Dicendū. ꝙ lꝫ infinitū nihil notificat ꝑ se sumptū. notificat tñ aliq̄d inq̄ꝫtū certificaꝶ per ꝑticulas seq̄ntes ip̄m restringētes ⁊ determinātes.

Arguit Sonus factus in nemore. in medio aeris. ⁊c. est sonꝰ. ⁊ tñ nō ꝑcipiꝶ ab auditu. supposito ꝙ ibi nō hoīes p̄sētes Dōm ꝙ q̄uis actu nō ꝑcipiaꝶ. tñ aptꝰ natus est percipi. qꝛ verba in diffinitionbꝰ posita nō dicūt actum sed aptitudinem.

Arguit Obiectū potē passiue nō pt diffiniri p suā potētiā. ḡ male diffinit sonº p audituū. Añs pbat. qz obiectū est pus potētia. s pus nō debet diffiniri p posterius.

Dōm q̄ si obiectū z poña capiāt vniformit. s. vt ambo sūt in actu vel ambo in poña. sic sunt sil' z sunt relatiua. sed vnū relatiuoꝝ pt diffiniri p alteꝝ. Si vo capiant. vt obiectū est in actu. et alteꝝ solum in poña. sic obiectū pcedit poñam. adhuc tñ diffinitur per potentiā. qz ipsa est nobis notioz. sed sufficit q̄ diffinitio detur p nobis notiora

Sonoꝝ alius vox aliº non

Posita diffinitōe soni. h ɔñter diuidit ipm. Cuius ordinis rō est. qz in vniuocis incōplexis diffinitio pcedit diuisionē. sed sonus est vniuocū incōplexū ad sonum vocem z nō vocem. ergo. zc. Rō maioris est qz diffinitio explicat esse ipsius z diuisio explicat posse. sed esse est ante posse. ḡ diffinitio est ante diuisionez et iste est verus modº ɔgnoscēdi incōplexū. qñ pmo diffinit. et postea diuidit. Et qñ dr nomē nō diuidit. neqz verbū. ergo incōplexum non semp scitur diffinitiue z diuisiue. Dōm q̄ diuisiones illoꝝ tangunt implicite. qz textus loqtur de nomie finito et infinito. z sil'r de verbo. Sed rō diuisionis est. qz sonus cātur ex fractōe aeris vehementa. aut ergo talis fractio fit ab oze aīalis naturalibus instrumētis. z sic est sonus vox. aut fit sine illis et sic est sonus non vox. Et est illa diuisio generis in suas spēs. si sonus absolute capiatur. si vero capiatur respectiue. vt ɔpatur ad sequentia. ad quoꝝ cognitōem valet. sic est diuisio analogi i sua analogata. qz ad illā ɔgnitōem solū valet sonus vox.

Querit Vtrū ista diuisio soni sit bona. Dōm q̄ sic. qz illa diuisio est bona. cui ɔueniunt omnes ɔditōes ad bonam diuisionē reqsite. sed ista est hmōi. ergo ipsa est bona. Unde tres sunt conditōes reqsite ad bonam diuisionē Prima est q̄ membra diuisionis debent eē opposita formal'r vel virtual'r. Scđa q̄ non debent excedi a diuiso. sed debent euacuare totam naturam diuisi. Tercia. q̄ membra diuidentia nō excedant diuisum. sed cum ipso cōuertantur. sic q̄ nihil debet cōtineri sub membris diuidentibus. quin contineatur etiā sub ipso diuiso.

Arguit Diuisum positm̄ dz hr̄e mēbra diuidētia positiua. sz mēbra isti⁹ diuisiōis non st̄ positiua. q2 nō vox ē q̄d p̄uatm̄. igit̄ 7c. Dōm q2 licz nō vox sit quid p̄natm̄ ḃm vocē tn̄ ē positm̄ ḃm rem significatā p tale nomen. sz sufficit ad diuisionē positiuā q2 mēbra diuisiōis ḃm rē sint positiua

Arguit Posse ē an̄ eē i vniuocī. ḡ diuisio dz p̄cedē diffinitōz An̄s ꝓbat̄. q2 aliq̄d ē p⁹ i poñā ad esse añq̄z ē. Dōm. q2 duplr̄ ē posse. scz ad eē 7 ad opari. posse ad eē est añ eē. sz posse ad opari seq̄r̄ eē. mō diui⁹ explicat posse ad opari 7 nō ad esse.

Arguit In bona diuisiōe diuisum p̄cedit mēbra diuidētia. sed hic seq̄tur. ḡ nō est bona. Minor ꝓbat̄. q2 est obliqu⁹ q̄ debet post cōstrui. Dōm q2 simplr̄ dictio recta dz seq̄ dictionē regentē. in q̄ttuor tn̄ casibus p̄ponitur. p̄mo rōe q̄stionis. vt quē vidistis. Scdo rōe relationis. vt iohes currit. Tercio gr̄a negatōis. vt nullū video Quarto rōe diuisiōis vt hic sonoꝝ ali⁹ vox ali⁹ n̄ vox. Uñ̄ vsus Questio latio siue nega⁹. scissio si sit. Obliquū recto p̄pōe sepe r̄geti.

Arguit Nullū simplr̄ p̄t diuidi. sz son⁹ ē q̄ddā simplr̄ ḡ male diuidit̄. Mioꝛ ꝓbat̄. q2 ē forma q̄ ḃm Gil. por. ē simplr̄ 7 inuariabil'. Dōm q2 nullū simplr̄ p̄t diuidi in p̄tes integ'les 7 q̄ntitatiuas. tn̄ bn̄ in p̄tes subiectiuas. Et q̄n dr̄ p̄tes subiectiue st̄ spēs alic⁹ generī. sz son⁹ nō ē gen⁹. ḡ nō pōt diuidi in p̄tes subiectiuas Mioꝛ ꝓbat̄. q2 son⁹ ē accidēs de tercia spē q̄litatī. sz accn̄s nō ē gen⁹ Dōm q2 accn̄s p̄dicabile nō ē gen⁹. sz bn̄ accn̄s p̄dicamētale quo mō son⁹ est accn̄s.

Son⁹ vox ē idez quod ipsa

Hic volens diffinire sonū vocē diffinit vocē. q2 illa duo sunt idē p vnā regulā restrictionū q̄ dt̄. oīe nomē nō diminutēs 7c. sic in sil'i idē st̄ aīal hō 7 hō. Dicit ḡ vox ē son⁹ ab oꝛe aīalis ꝓlat⁹ naturalib⁹ instrumētis formāt⁹ Pro hui⁹ diffinitōis declaratōe notandū q2 q̄ttuoꝛ req̄rūt̄ p̄ncipal'r ad vocis generationem. Prio inspiratio aeris. i. aeris attractio ad pulmonē Scdo ingrossatio attracti aeris circa pulmonē. Tercio reuerberatio aeris ingrossati ad vocalē arterē. Quarto repcussio aerī cū debita distictōe 7 formatōe cāta ex p̄cussiōe lingue ꝯ palatū 7 dētes Ex q̄ p̄tz q2 n̄ nō oīa aīalia faciūt sonū. q2 aīalia q̄ n̄ ispirāt neqz

respirāt nō faciūt sonū sicut pisces ⁊ alia aīalia calidū sāguinem nō hn̄tia. Un̄ inspiratio valꝫ aīalibꝰ ad duo. p̄ma ad refrigeriū cordis. scd̄o ad formationē soni vl' vocis. p̄mū ē de eē aīalis. secundū ꝟo ē solū de bn̄ esse.

Notandum Qꝫ phus in scd̄o de aīa sic diffinit vocē. Uox ē repcussio aeris inspirati ab aīa ad vocalē arterEā facta cū ymagine significādi. q̄ diffinitio ē cāls. qꝛ daꝛ p oīa genera cāꝝ. Et differt a diffinitōe hic posita q̄ daꝛ a posteriori eo mō q̄ vox p̄t innotescere. sꝫ phs notificat vocē per suas causas a priori.

Arguit Quicq̄d pferꝛ cū ymagine significādi ē significatm̄. sꝫ oīs vox pferꝛ cū ymagine significādi. ğ oīs vox ē significatiua. qd̄ tn̄ ē ꝯ diuisionē seq̄ntē Dōm ꝙ significatm̄ capiꝛ dupl'r. Unoꝰ general'r put illa vox ē significatiua q̄ s̄cat seipam aut aliud a se. Alioꝰ special'r put significaē ē aliud a se rep̄sentare. p̄mo mō oīs vox ē significatiua. sꝫ nō secūdo mō. Et in diffinitōe p̄dicta nō capiꝛ significādi special'r. sꝫ general'r Ul' p̄t dici ꝙ dupl'x ē diffinitū. s. vniuocū ⁊ analogū mō vox ē diffinitū analogū. ⁊ sic diffinitio ꝯuenit p̄ncipal'r ⁊ s̄m se totā voci significatiue q̄ ē p̄mū analogatū. sꝫ nō oportꝫ ꝙ ita cōueniat posteriori.

Arguit Diffinitio Pe. Hyſ. ꝯuenit alteri a diffinito. ergo nō est bona. Añs pbaꝛ. qꝛ tussis ē sonus ab ore aīalis platus formatus naturalibus instrumentis. ⁊ tn̄ nō est vox. Dicendū ꝙ tussis non est sonus ab ore aīalis prolatus inq̄ntum animal. Etiam tussis non est naturalibus instrumentis formata.

Querit Utrū soni instrumētoꝝ musicaliū ⁊ angelorū sint voces. Rn̄deꝛ ꝙ nō. qꝛ nō pcedūt ab ore aīal'. Etiā voces angeloꝝ nō st̄ naturales de quibus est hic ad ppositū vt ptꝫ p textū.

Arguit Ubicūqꝫ repiꝛ p̄p̄a passio alicꝰ. ibi etiā ē subiectū illiꝰ passiōis. sꝫ in sonis instrūmtoꝝ musicaliū ē p̄p̄a passio voc̄. s. ꝯtinuatio. ğ ibi ē vox. Dōm ꝙ ibi est passio voc̄ s̄m sīl'itudinē. ⁊ ergo etiā soni musicaliū instrumētorū dicūꝛ voces sīl'itudinarie ⁊ trāssūptiue. qꝛ sicut vox aliq̄n cōtinuaꝛ eleuaꝛ ⁊ dep̄miꝛ. sic etiā sonꝰ instrūmtoꝝ musicaliū aliq̄n

ↄtinuat̃ eleuat̃ ꝛ deꝓmit̃.

Arguit̃ pl'a sṫ instrumẽta q̇b⁹ vox format̃ q̄ nouẽ. ḡ ↄ textũ Añs ꝓbat̃. qꝛ pulmo ꝛ vocal' arterea etṡ req̇rũt̃ ad vocṡ formatõẽ. Dõm q̄ duplicia sṫ instrumẽta q̇bus vox format̃ scꝫ ꝓpinq̄ ꝛ remota. sꝫ Pe. Hys. poñit tm̃ instrumẽta ꝓpinq̄. q̄re illa duo ceterṡ nõ ↄnũerat. qꝛ sṫ remota. Ul' dicẽdũ q̄ pulmo ꝛ vocal' arterea ↄp̄hẽdũt̃ sub guttuẽ lingua ꝛ palato.

Arguit̃ Aues infantes ꝛ vetule formãt voces ꝛ tñ nõ hñt oĩa ista instrumẽta. qꝛ carẽt dentib⁹. ergo ad formãdũ vocẽ nõ sunt necessaria. Dõꝫ q̄ duplices sṫ voces. s. pfecte ꝛ ipfecte. mõ aues ꝛ vetule faciũt voces ipfectas sꝫ ñ pfe/ctas ad q̄rũ formatõẽ req̇rũt̃ nouẽ instrumẽta. s. dẽtes ꝛ alia in textu posita. Et qñ dr̃ inueniũt̃ aliq̇ aues faciẽtes vocem pfecte cũ ↄtinuatõe sicut hoies. Dõm q̄ aues bñ faciũt vnã vocem pfectã vl' duas. nõ tñ qualescũq̄ꝫ nec indrñter oms. ꝛ ergo ex h̃ nõ debet dici q̄ formãt voces pfectas.

Sonus nõ vox ẽ qui gene.

Hic ↄñter diffinit 2ᵐ mẽbꝝ dicte diuisiõis. s. sonũ non vocem Et dr̃ q̄ son⁹ nõ vox ẽ q̇ generat̃ ex collisiõe duoꝝ corpoꝝ inanimatoꝝ. Exemplũ vt fragor arboꝝ strepit⁹ pedũ.

Arguit̃ Fragor arboꝝ strepit⁹ pedũ sṫ soni corpoꝝ aĩa/toꝝ. ergo icõueniẽter ponũt̃ ꝓ exẽplis. Dõm q̄uis arbores sṫ aĩate fm subam sṫ tñ inaĩate fm hũc modum operãdi. Et p pedes aliq̇ faciũt strepit⁹ nõ inq̄ꝫtũ aĩati. sꝫ inq̄ꝫtũ sṫ corpa dura ꝛ q̄ꝫtũ ad h̃ ẽẽ aĩatũ eis accidit.

Arguit̃ In fractione papiri vl' pãni cãt̃ son⁹ nõ vox. et tñ nõ generat̃ ex collisiõe duoꝝ corpoꝝ. Dõm q̄ lꝫ ibi nõ sint duo corpa formal'r. tñ bñ eq̇ualẽter q̄ꝫtũ ad suũ effectũ q̇ ẽ subita ꝛ violẽta fractõ aeris. ꝛ ḡ ptes aeris se mutuo ꝑcuciẽtes causãt illũ sonũ ꝛ q̄ꝫto rupt̃a ẽ velotiõꝛ tãto son⁹ ẽ mo/ioꝛ

Notandũ Q̄ṡ q̄ttuoꝛ req̇rũt̃ ad sonũ ñ vocẽ. p°. q̄ sint corpa dũa. ꝛ g°. si lana pcu/tiat̃ ad lanã ñ fac̃ sonũ. Scdo q̄ sint corpa plana siue lenia ꝛ ñ acuta. ꝛ g°. si ac⁹ pcutiat̃ sup̄ acũ nõ facit sonũ. Tercio q̄ sint corpa aerea. ꝛ g°. si plũbũ pcutiat̃ sup̄ plũbũ ñ fac̃ mag'ᵐ sonũ. quar

Frage[illegible] ... corpora

ro q̄ illa corpa tangūt se cū violētia. ꝛ ergo si vna manꝰ ꝑcutia/tur ad aliā leniter nō facit sonū. Et iō oportꝫ q̄ tria sunt in sono nō voce. s. ꝑcussum ꝑcutiēs ꝛ medium. sicut ptꝫ in sono cāpane vbi ꝑcussum ē cāpana ꝑcutiens baptillus sed mediū ē aer.

Vocum alia significatiua

Hic ꝯsequēter subdiuidit vocem cuius cognitio ad seq̄ntia est necessaria. Et nō dt plus de sono nō voce. q2 sonus nō vox ñ de/seruit sibi ad ꝓpositū. Dicit ergo vocū alia significatia alia non significatiua. cuiꝰ diuisiōis rō est q2 oīs vox obijcit se auditui. vł ergo sic obijcit se q̄ nō aliā significationē a se hēat. ꝛ tūc ē vox nō significatiua. Uel sic q̄ ei impssa sit significatō alia a se a primo impositore. ꝛ tūc ē vox significatiua. Uł sic q2 vox se obijcit auditui aliq̄d repn̄tans intellectui. vł ergo repn̄tat aliq̄d a se tā q̄ signū aut seipam. si ṗmū sic ē vox significatiua. si scdm sic est vox nō significatiua. Un̄ vox significatiua ē que auditui aliq̄d repn̄tat. vt hō. sed vox nō significatiua ē q̄ auditui nihil repsentat. vt bu. ba. baf. Et est sensus q̄ vox significatiua aliq̄d repre/sentat auditui i. ꝑ auditū.

Arguit In nulla bona diuisione mēbra diuidentia de/bent excedere diuisum. vt patꝫ ex dictis. sed hic mēbra diuidentia excedunt vocē. igitur. Minor ꝓbatur. quia circulus pendens ante tabernaꝫ est significatiuūs. quia aliquid representat. ꝛ non est vox. Dōm q̄ significatm̄ ꝛ non significatiuū ꝯm se nō sunt mēbra diuidentia. sed vox significatiua et vox nō significatiua ꝛ illa nō excedūt diuisum. imo cōtinēt sub ipo. ꝛ iō diuisum dꝫ repiri in mēbris diuidentibꝰ vt sit diuisio totiꝰ in mō ꝛ suas ptes. Et qn̄ dr̄ accidit voci esse significatiuaꝫ vł nō significatiuā. ergo ē diuisio subiecti i accn̄tia. Dōm q̄ vox diuidit in vocē significatiuā ꝛ nō significatiuā tā q̄ totū in mō in suas ptes. sꝫ diuidit in significatm̄ ꝛ nō significatm̄ vt sub/iectū in sua accn̄tia. ꝛ g̃ qn̄ diuisio sic capit vocū alia significa/tiua alia nō significatiua ē diuisio subiecti in accn̄tia. sꝫ qn̄ di/uisio in mēbris diuidētibꝰ repetit. tūc ē diuisio totiꝰ in mō. vn̄ vox dr̄ significatiua q2 ē signū alicꝰ. ꝛ sic dr̄ significatia a signo sꝫ vox dr̄ nō significatiua q2 nulliꝰ a se ē sigm̄. Pro q̄ sciēdū q̄ signū ē qd se pᵒ offert sensui aliq̄d aliō delinq̄ns itellcūi. vt circu/lus pēdēs an̄ tabernā offert se ṗmo visui ꝛ delinq̄d aliō a se in

tellectui.i.vinū ⁊ ḡ ē significatiu⁹ a signo.ſʒ nō ē vox significatiā

Queritur Quare vox obiectū audit⁹ ꝑcat ꝯceptū nr̄i intellect⁹ ⁊ nō obiecta alioꝝ ſenſuū. Dōm ꝙ iō qꝛ vox ē apti⁹ ſignū ad repn̄tandū ꝯceptū nr̄i intellectus.eo ꝙ vox ꝺepēdʒ a volūtate nr̄a ⁊ formam⁹ voces ꝺū volumus.ſʒ h̄ nō poſſum⁹ ꝺe obiectis alioꝝ ſenſuū. ergo etiā vox eſt magꝭ ꝯueniēs ad ſignificādū ꝯcept⁹ aīe q̄ʒ alia ſenſibilia.

Notandū Qꝫ vox ꝑmo pn̄tat ſe auditui tā q̄ʒ obiectū ſue pōne.qꝛ ē ſon⁹ q̄ ē obiectū auditus ⁊ repn̄tat intellectui ipam rē ad quā ſignificandā ē impoſita. Et h̄ fit tali ordine.qꝛ obiectū cuiuſlibet ſenſus impmit ſpēm ⁊ ſilitudinē ſuā in ſenſu exteriori.ꝺeīn cāt ſpēs in ꝟtute cogitatiā vl̄ fantaſia q̄ nō repn̄tat vniūſale ſʒ naturā ſingularē ſub hic et nūc.ſʒ intellect⁹ agēs cū illa ſpē vl̄ fantaſmate cāt ſpēʒ intelligibilē in intellectu poſſibili q̄ tūc repn̄tat vniūſale vl̄ naturam cōeʒ ab oīb⁹ cōditōib⁹ indiuiduātib⁹ abſtractā ⁊ cauſat noticiā actualē rei cui⁹ ē ſpēs.Et h̄ mō voces ſunt impoſite ad ſignificādū res ꝯceptas ⁊ intellectas mediante auditu.qꝛ nihil ē in intellectu q̄n ꝑus fuit in ſenſu.

Arguit̄ Audit⁹ nō apphēdit ſignificatū vocꝭ ſʒ ſol⁹ intellect⁹.ḡ male ꝺr̄ ꝙ vox ſignificatiua ſit q̄ auditui aliq̄d repn̄tat. Dōm ꝙ vox ꝑ ſe ſe pn̄tat auditui ⁊ mediāte auditu repn̄tat ſuā ſilitudinē.⁊ ex cōſeq̄nti repn̄tat ſignificatū intellectui

Arguit̄ Si vox ſignificatiua p⁹.pn̄taret ſe auditui ⁊ ſecūdo repn̄taret ſuā ſilitudinē.⁊ 3⁹. ſignificatuʒ rei.ſeq̄ret̄ ꝙ oīs vox ſignificatiā eēt eq̄uoca.Tʒ ꝯn̄a qꝛ.ſignificaret pl̄a ꝺiūſis rōib⁹. Dōm ꝙ vox ſignificatiā duo ꝑma repſentat natuāl̄r.ſʒ ſolū vltimū repūtat ex impoſitōe ad placituʒ. illa aūt vox ꝺr̄ eq̄uoca q̄ pl̄a ꝑcat ex impoſitōe ad placitū.Et q̄n ꝺr̄ vox ſignificatiua repn̄tat ad placitū ꝓferētē ⁊ rē ſignificataʒ q̄ ſtꝭ pl̄a.Dōm ꝙ nō repn̄tat illa eodē mō vt patebit infra.

Arguit̄ Oīs vox auditui aliq̄d repn̄tat.ḡ oīs vox ē ſignificatiua.Añs ꝓbat̄.qꝛ oīs vox ad min⁹ repn̄tat ſeipam. Dōm ꝙ vox ꝑ ſe nō repn̄tat ſe.ſʒ bn̄ preſentat ſe. Pro quo notāda ē ꝺr̄a inter pn̄tare ⁊ repſentare. quia repſentare eſt aliquid aliō a ſe pn̄tare.vt homo illa vox ꝑmo pn̄tat ſe au

ditui τ ex pn̄ti pn̄tat intellectui rē significatā. scȝ naturā huma nā q̄ repn̄tat. Sȝ pn̄tare ē se alicui offerre. τ sic oīs vox psen/ tat se pmo auditui. sȝ nō oīs vox repn̄tat.

Arguit Stādo in ista dr̄a oīs vox aliq̄d repn̄tat. pbatur de illis vocib⁹ bu. ba. baf. q̄ repn̄tāt indignatione vl' aliq̄d aliō. Dicendum q̄ ille voces pn̄t capi dupl'r Uno⁹. bm se τ absolute. τ sic nihil a se bcāt. Alio⁹. mō q̄ztū ad pferētē eas austere τ terribil'r q̄ ad manifestādū suas passiōes incutiēdo alteri timorē eis vtit. τ sic bn̄ pn̄t significare indigna/ tionē vl' iraȝ vl' aliq̄d hmōi. Pro q̄ scendū q̄ aliq̄ vox repn̄tat aliq̄d dupl'r. Uno⁹. p se. vt illa vox hō. Alio⁹. p accn̄s. τ tale nō ē ppriū significatū q̄uo ille dictōes bu. ba. baf. significāt.

Arguit Oīs vox repn̄tat ad min⁹ pferētē p se. ḡ om̄is vox ē significatia. Añs ptȝ. qꝛ si aliq̄s ambu/ let in tenebris τ faciat illā vocē bu. ali⁹ cognoscit se esse hoīem Dōm q̄ vox significatiua repn̄tat auditui aliq̄d tāq̄ȝ signū suū signatū. τ nō tāq̄ȝ effectus suā cām efficientē. q̄ mō voces nō significatiue repn̄tāt pferētes Uñ vox significatiua ē que auditui aliq̄d repn̄tat. i. pn̄tata liq̄d intellectui p auditū. τ ḡ qn̄ intelle/ ctus apphēdit p auditū illā vocē bu. vl' aliā nō significatiuam nescit ei⁹ significatōeȝ.

Vocū significatiuarū ad.

Hic cōter dimiss:s vocibus non significatiuis. qꝛ de eis nō est ad ppositū diuidit vocē significatiuā in significatiā ad placi/ τ significatiuā natural'r. Rō diuisiōis est. qꝛ oīs vox significatiua. vl' ē significatiua bm placitū vl' ex instinctu nature. si pmū sic ē vox significatatiua ad placitū. si 2m sic ē vox significatiua na/ tural'r. Uox significatiua ad placitū ē q̄ ad volūtatē pmi insti/ tuētis aliq̄d bcat vt hō bcat hoīem.

Arguit Nulla ē vox significatiua ad volūtatē. ḡ nulla ē vox significatiua ad placitū. cōña ptȝ. qꝛ pla/ citū τ volūtas idē stꝫ. Dōm. q̄ q̄ȝuis volūtas τ placitū ideȝ stꝫ re differt tn̄ rōe. Nā volūtas ē pōña volitiua seu act⁹ volūtatis q̄ incipit ab itra τ termiat ad extra. ab intra. s. a re cognita. ad extra scȝ ad obiectū volitū q̄d ē bonū. Sȝ placitū ecōtrario nominat actū volūtatꝫ q̄ incipit ab extra τ termiat ad intra. incipit

em a re cognita 7 termiat ad volutate. 7 g vox e significatiua ad placitu 7 no ad volutate. qz impositor mouet a pprietatib9 reru que stj extra ipm.

Arguit Nulla e vox significatiua ad placitu. pbat qz qd e ad placitu e variabile 7 ptinges. sz qd e contingens pt no ee. 7 sic vox significatiua ad placitum qnqz no erit signs. Dom q duplex e placitu. s. hui9 vl illi9. 7 illd e variabile 7 ptinges. Alid e placitu pmi instituetis. 7 tale e firmu 7 inuariabile. qz e fundatu in rer pprietatib9 q necessario pueniut ipis reb9. 7 g9 ab eis sumit fixitudine 7 firmitate qre voces significatiue ad placitu sp ide significat apd intelligetes illas.

Arguitur Prim9 impositor no e. g9 vox no scat ad placitu suu. pña pbat. qz deficiete causa deficit 7 effect9 Dom qzuis pmus impositor no sit formalr 7 eentialr. e tn virtualr in suis effectib9. scz in vocib9 significatiuis ad placitu ei9 significatib9. Etia forma argumeti no vz. qz arguit a destructione cause ad destructione effect9.

Notandu Qz vox significatiua ad placitu 7 naturalr differut qttuor mois. Primo in platoe. qz vox significatiua ad placitu pfecte pfert. 7 h qztum est de se. qz ex pte pferetj pt qnqz ipfecte formari. sz vox significatiua naturalr ipfecte pfert pp impetu passionis q impedit homine ad debite pferedu. Scdo po differut ex pte modi significadi. qz vox significatiua ad placitu scat diusa apd diusos. sed vox significatiua naturalr scat ide apd oms hoies. Tercio differut ex pte significati. qz vox significatiua naturalr significat affectu ipius appetit9. sz vox significatiua ad placitu pceptu intellectus scat. Quarto differunt ex pte efficietis vl sui ordinis ad significadu. qz vox significatiua naturalr ordinat ad significadu ex instinctu nature. sed alia imponit ad significadu a volutate pmi instituetis.

Vox significatiua natura.

Hic pñter diffinit voce significatiua naturalr. dices q vox significatiua naturalr e que ide apd oms hoies repñtat. vt latratus canu scat apd oms homines ira vl gaudiu respectu diuersor. sic etia gemitus infirmor repñtat dolore. Ro diffinicois e

q2 illa vox significat ex instinctu nature q̄ inclinat aial ad for/mādū talē vocē imꝑfectā ad exꝑmēdū suas affectiōes. scʒ iram gaudiū famē vl' sitim. sʒ natūa eadē ē apd oēs ⁊ eodē mō incli/nat aialia vt exꝑmat suas affectōes. iō vox significatiua naturaliter apud oīs hoies idē significat

Arguit Gemit⁹ infirmoꝝ solū idē ſcat apd latinos ⁊ ıllos q̄ ꝯgnoscūt significatōes illaꝝ duaꝝ vocū. g⁰ nō ſcat natūal'r. sic etiā pt argui de illo exēplo. latratus canū: Dō m ꝙ latrat⁹ canū. ⁊ gemit⁹ infirmoꝝ capiunt dupl'r. Uno⁰ q̄ʒtū ad ꝑmariā significacōeʒ. ⁊ sic significant sua significata ad placitū. q2 vt sic gemit⁹ ſcat actū gemēdi ⁊ latratus actū latrā/di. Alio⁰ q̄ntū ad secūdariā significacōeʒ. ⁊ sic significāt natūaliter. q2 act⁹ latrādi canis ſcat irā l' gaudiū. Ul' pt dici ꝙ latratus canū capit dupl'r. Uno mō pro illis vocibus latinis. ⁊ sic ſcat ad placitum. Alio⁰ pro re significata vl' pro voce significatiua. scʒ ꝓ actu latrādi. ⁊ sic ſcat natural'r. ⁊ h̄ vult textus

Arguit Uox significatiua ꝑ illā vocē latrat⁹ nō significat idē apd oīs hoies. ergo ꝯ solutōʒ. Añs ꝓbat. q2 illa vox nō fit apd oēs. Dōm ꝙ licet actu nō fiat apd oēs. ⁊ sic nō repn̄tat idē apd oēs. sʒ tn̄ apta nata ē repn̄tare idē apd oēs si apd eos fieret.

Arguit Act⁹ gemēdi nō sꝑ ſcat dolorē. q2 interdū ſt derisionē Dōm ꝙ q̄uis sꝑ nō ſcat veꝝ dolorē ſcat tn̄ ad min⁹ dolorē fictū. Etiā nō dr̄ ꝙ oīs gemit⁹ ſcat dolorē. sʒ gemit⁹ infirmoꝝ.

Arguit Nō ē vox significatiua natural'r. ꝓbat. q2 ſcat apd oēs hoies humanā naturā. Dōm ꝙ apud oīs latinos ſcat idē. sʒ nō apd oīs indr̄nter.

Querit q̄t ꝯcurrāt ad significacōʒ. Dōm ꝙ q̄ttuor scʒ scꝑta. voces. res ꝯcepte. ⁊ res adextra. naʒ scꝑta significāt voces. ⁊ voces significāt res ꝯceptas. ⁊ res concepte ſcāt res adextra. Uñ scꝑta sīt note. i. sig vocū ad placitū. ⁊ h̄ ptʒ sic. q2 ad placitū dr̄ illō qd diūsum ē apd diūsos. sʒ scꝑ/ta sīt diūsa apd diūsos. q2 alie sīt lr̄e apd iudeos. ⁊ alie apd la/tinos. ⁊ alie apd grecos. g̊ scꝑta sīt diūsa apud diūsos. ⁊ ꝑ ꝯñs scꝑta significāt voces ad placitū. Sʒ voces ſcāt res ꝯceptas.

etiā ad placitū. q2 sicut st̄ diūse littere ꝛ diūsa scp̄ta apud di/
uersos. sic etiā sunt diuerse voces apud diuersos. Sꝫ res ꝯcep
te significāt res adextra naturał'r ꝛ nō ad pł'm. q2 res adextra st̄
esse rez ꝯceptaꝝ. eo ꝓ p̄ spēm intelligibilē res adextra veniunt
ad intellectū. sed res adextra st̄ eadē apud oēs. ḡ etiā res ꝯcep/
te ab eisdē causate Ex quo patet ordo illoꝝ q̄ttuor. nam p̄mum
mouēs est ipsa res adextra. vt equ⁹ lapis. Scd̄m ē ꝯceptus illi
us rei. i. spēs imago vł' silitudo exn̄s in aīa. Terciū ē vox signi
ficās rē sub ꝯceptu Ultimū ē scp̄tura. ꝛ illū ordinē innuit ph̄s
p̄mo perihermenias.

Notandū Q̄ illa q̄ttuor ꝓp̄orcionabił'r se habēt isto mō. q̄ vnū extremū ē signū tm̄ ꝛ ali
ud extremū ē signatū tm̄. sꝫ duo itermedia st̄ signa ꝛ sigta Exē
plū p̄mi. vt scp̄ta st̄ signa tm̄. ꝛ nō sigta. q2 scp̄ta significāt vo/
ces. sꝫ nō significāt. Exēplū scd̄i. vt res adextra ē signatū tm̄. q2
solū significat̄ p̄ res ꝯceptas. Exemplū tercij. vt voces st̄ signa
et sigta. sił'r res ꝯcepte lꝫ dn̄ter. nā vox ē signū ꝯcept⁹. ꝛ signa/
tū respectu scripti. sed res ꝯcepte st̄ signa reꝝ adextra. ꝛ signata
vocū. Et hoc d̄t Aresto. in p̄mo p̄hermenias Sūt ḡ ea q̄ sunt
in voce eaꝝ que sunt in anima passionū note. ꝛ ea que scribunt̄
sunt signa eoꝝ que ꝓferunt̄

Arguit̄ Ex illis videt̄ seq̄ q̄ oīs vox significatiua sit eq̄uoca. Seq̄la ꝓbat̄. q2 ƀt ꝯceptū ꝛ rē adextra
Dd̄m q̄ vox significatiua ad pł'm p̄mo significat ꝯceptū tanq̄
significatū q̄. sed significat rem adextra tanq̄ significatū quod.
illud aūt qd̄ plura significat tanq̄ significatū. qd̄ ꝛ vltimatū ē
equocum. sed sic nō est in ꝓposito.

Vocum significatiuaꝝ ad

Hic ꝯn̄ter dimissa voce significatiua naturał'r subdiuidit vocē
significatiuā ad pł'm in vocē ꝯplexā ꝛ incōplexā. Rō diuisio/
nis ē. q2 oīs vox significatiua ad pł'm vel ꝯtiet in se pł'es voces
significatiuas aut vnā tm̄. Si p̄mū sic ē vox ꝯplexa. Si scd̄m
sic ē vox icōplexa. Alia rō. q2 vox significatiua ad pł'm ordinat̄
ad significādū ꝯceptū intellcūs. cū ḡ duplex sit ꝯcept⁹. s. ꝯplex⁹
et incōplex⁹. sic duplex ē vox significatiua ad pł'm Pro q̄ sciē
dū q̄ ꝯcept⁹ ꝯplex⁹ ē. qn̄ vnū intelligit̄ alteri inesse vł' nō iesse.

vel qñ res ɔcipit̃ p ɔ̃patõz ad aliud. vt dũ ɔcipit̃ q̃ hõ sit alb⁹ vel aĩal Sed ɔcept⁹ incõplex⁹ est qñ ɔcipit̃ res ſm se

Arguit̃ Omnis bona diuisio debet dari p opposita. sȝ ista nõ ẽ hmõi. g̃. ꝛc. Minor ꝓbat̃. qꝛ vox incõplexa est ps vocis ɔplexe. sed ps ꝛ totũ idẽ sũt Dõm q̃ licȝ in ista diuisiõe vnũ mẽbꝝ sit idẽ alio material'r. nõ tñ formal'r qꝛ vox ɔplexa nõ ẽ vox incõplexa. mõ formal'r ponunt̃ hic mẽbra diuidẽtia. Et qñ dꝛ. in voce ɔplexa ɔtinet̃ materia vocꝭ incõplexe. g̃ etiã forma. Tȝ ɔña qꝛ nõ sepant̃. Dõm q̃ illa forma se tenet per modum materie respectu totius vocis complexe et non per modum forme

Notandũ Q̃ vox ɔplexa ẽ q̃ ſt ɔceptũ incõplexũ sȝ vox incõplexa ẽ q̃ ſt ɔceptũ icõplexũ. vel sic. vox ɔplexa ẽ in q̃ vniũt̃ pl'es voces significatiue adpl'm et q̃ repñtat ɔceptũ ɔplexũ. ꝛ p oppositũ diffinit̃ vox incõplexa Ptȝ correlarie pmo q̃ no⁹ ẽquocũ vt canis nõ ẽ vox ɔplexa. nec no⁹ ɔposite figure. qꝛ ibi nõ capiũt̃ ptes vt p se significatiue. Ptȝ scdõ q̃ al'rõnale ꝛ q̃libet alia diffinitõ ẽ ꝓa vox ɔplexa. qꝛ ad rõnẽ vocꝭ cõplexe tria reqrũt̃ q̃ cuilibet cõueniũt diffinitõi. Pri^m q̃ ibi sint pl'es voces significatiue incõplexe. q̃ hñt se tãq̃ materiale vocꝭ ɔplexe. Scdm q̃ ille voces habeãt vnionẽ iter se. ita q̃ vna sit determinãs ꝛ alia determiabil'. q̃re h̃ hõ lapis nõ ẽ vox cõplexa. Terciũ q̃ illa vox cõplexa habeat conceptũ complexũ. et hoc reqritur ex pte cause finalis

Arguit̃ Diffinitõi corñdet cõcept⁹ incõplex⁹. g̃ ẽ vox icõplexa. Añs ꝓbat̃. qꝛ sibi corñdȝ cõceptus diffiniti q̃ ẽ simplex ꝛ vn⁹. Etiã diffinitõ ꝛ diffinitũ sũt idẽ. sed diffinitũ ẽ vox icõplexa. g̃ ꝛ diffinitõ Dõm q̃ lȝ significatũ remotũ diffnitõis sit simpl'x. tñ significatũ ꝓpinquũ. s. ɔcept⁹ generꝭ ꝛ drẽ ẽ cõplex⁹. q̃re etiã diffinitõ ẽ cõplexa voce ꝛ ſcatõe sil' Uoce qꝛ ibi sũt pl'es ad iuicẽ ordinate. ꝛ ſcatõe. qꝛ ille voces imediate pl'es cõcept⁹ ſcãt. Sȝ alij loqntes de significato remoto dicũt diffinitõȝ eẽ vocẽ incõplexã. ꝛ hij distiguũt de voce ɔplexa Nã vox dꝛ cõplexa dupl'r. Uno⁹. ꝓpe. s. vbi ẽ vnio pluriũ vocũ significatiuaꝝ q̃b⁹ corñdet cõcept⁹ cõplex⁹. sȝ vox icõplexa ꝓpe ẽ. vbi ẽ tm̃ vna vox significatiua. cui corñt cõcept⁹ icõplex⁹. Sȝ vox cõplexa cõit ẽ vnio pluriũ vocũ significatiaꝝ siue eis

corrñdeat cōcept⁹ cōple⁹ siue icōplex⁹. sic vox icōplexa cōit ē vbi tm̄ ē vna vox sigficatia sū ei corrñdeat ꝯcept⁹ cōplex⁹ sū icōplex⁹

Notandū Qꝫ triplex ē cōplexū. s. voce tm̄. vbi scʒ stꝫ pl'es voces ꝛ res significata ē vna. vt al' rōnale inq̄ztum bt remote diffinitū qđ ē vnū Aliud est significatōe tm̄. vbi stꝫ pl'es res significate ꝛ vna vox significās vt canis. Terciū ē cōplexū voce ꝛ significatōe sil'. vbi stꝫ pl'es voces et pl'es res significate vt sortes currit. ꝛ illud ē ꝓꝑe cōplexū. sic etiā incōplexū pōtest capi tripl'r

Arguit Uox cōplexa ē pl'es voces. g° male dr̄ vna vox Dōm ꝙ lʒ complexa nō sit vna simpl'r. tñ est vna aggregatione

Arguit Orō ē vox icōplexa. g° male ponit ꝓ exēplo vocis cōplexe. Añs ꝓbat. qꝛ ē vna dictō ꝛ bt tm̄ vnū. Dōm ꝙ lʒ orō scđe itētional'r capta sit vox icōplexa. tñ capta ꝓ reb⁹ sbstrati ꝛ ꝑme itētional'r ē vox cōplexa

Arguit Nulla ē res cōplexa. g° nll'a ē vox cōplexa. ꝯña tʒ. qꝛ voces significāt res. sʒ signū ꝛ signatū debēt corrñdē Dōʒ ꝙ q̄uis res adextra nō stꝫ cōplexe. tñ bñ res cōcepte. Et qñ replicat res adextra nō stꝫ cōplexe. g° nec res cōcepte. tʒ ꝯña vt ꝑus. Dr̄ ꝙ res adextra ad min⁹ stꝫ cōposite. aut cōponibiles. qđ sufficit. ꝛ ħ itellcūs alteri significaē volēs vnit ꝛ cōplectit pl'es voces ad pl'm significātes. qre cōpō rex adextra ꝛ cōplexe significat ꝑ cōplexionē cōceptuū ꝛ vocū. Ul' dōm ad ꝑmū ꝙ lʒ significat ꝑ cōplexionē corrñdē sigto. nō tñ oʒ đ signo volūtario oporteat signū nakale corrñdē sigto. Etiā lʒ signū corrñdeat sigto. nō tñ qđlibet attributū signi attribuit sigto. qꝛ cōplexio attribuit voci. nō ā̄t rei adextra.

Arguit Omnis vox cōplectit ex lr̄is ꝛ syllab. ergo oīs vox est cōplexa. Etiā oīs vox significatiua cōponit ex voce ꝛ significatōe. g° oīs vox significatiua est cōplexa Dōm ꝙ ꝓꝑe nō cōplectit vox significatiua ex lr̄is ꝛ syllab. sʒ potius cōponit. Uñ dr̄ña est inter cōpōem ꝛ cōplexionē. qꝛ cōpositō est vnio aliq̄x ex q̄bus fit vnū terciū. ita ꝙ illa nō manēt sub ꝓꝑijs formis. sʒ sub forma vni⁹ tercij Sʒ cōplexio ē vnio aliquox remanentiū sub ꝓꝑijs formis. exemplū ꝑmi. vt p̄fa/ milias. Exemplū secūdi. vt homo currit. Et simil'r dr̄ ad scđm

qr si capiat̃ ꝯplexū general'r ꝓ q̄cūq₃ ꝯpōe duoꝝ ad inuicē. siue sit reꝝ siue dictionū. siue lr̃aꝝ ꝛ syllabaꝝ. siue significati ꝛ mōi significādi. sic ī illis de q̇bus argumēta assumūt ē ꝯplexio. si vō capiat̃ spēal'r ꝓ ꝯpōne seu ꝯplexiōe pluriū vocū significatiuaꝝ. tūc negatur in eis esse ꝯplexionē

Nomē ē vox significatiā

Postq₃ Pe. hys determinauit de sono ꝛ voce q̄ sunt ṗncipia ꝛ ꝑtes eēntiales nois ꝛ ꝟbi ponēde in eoꝝ diffinitōibꝰ. Hic ꝯn̄ter ponit ṗmo diffnitōem nois ex illis ꝯstitutā. ꝛ scđo diffinitōem ꝟbi. Rō ordinis est. qr nomē significat ꝑ modū substātie. ꝛ ꝟbū ꝑ modū actꝰ. s₃ suba ē an̄ actū. ğ nomē ē an̄ ꝟbū. Uel qr nomē ē subiectū ꝓpōis. ꝟbū ꝟo p̄dicatū. sed subiectū est an̄ p̄dicatū. Diffiniēdo ğ noꝰ dr. Nomē est vox significatiua ad pl'm sine tp̄e. cuiꝰ nulla ꝑs sepata aliq̇d significat finita ꝛ recta. Et declaratio hꝰ diffinitōis sufficiēter habet̃ in textu. iō ad pn̄s relinq̇t̃.

Arguit̃ Uerbū se h₃ in ꝓpōe vt forma. ꝛ nomē vt materia. s₃ forma ē an̄ materiā. ğ ꝟbū ē an̄ nomē. Dōm q̧ duplex est via. s. ꝑfectōis ꝛ generatōis. via ꝑfectōis forma ē an̄ materiā. ꝛ hoc intelligit̃ de forma substātiali. s₃ via generatōis materia est an̄ formā

Arguit̃ Nulla materia p̄t p̄dicari de suo toto. s₃ vox est materia nois. ğ nō p̄dicat̃ de noīe. ꝛ ꝑ ꝯn̄s male ponit̃ vox loco generis. Maior ꝓbat̃ a simili. qr illa est falsa homo est carnes ꝛ ossa. etiā illud qđ p̄dicat̃ debet esse totum. Dōm q̧ vox non p̄dicatur de noie vt materia. sed vt genus. Ul' p̄t dici q̧ duplex est materia. sc₃ natural' ꝛ artificial'. materia naturalis nō p̄t p̄dicari de suo materiato. sed bn̄ materia artificial' vox aūt est materia artificial' ipsius nomīs. ꝛ ğ bn̄ p̄t p̄dicari de noīe. Et rō illius diuͤsitatis ē. qr materia naturalis ē ens in pura potēnā. ꝛ est altera ꝑs ꝯpositi. s₃ ꝑs nō p̄t p̄dicari de toto. vt₃ ꝑ simile assumptū. Sed materia artificial' est ens in actu. ꝛ habet rōem totiꝰ. ꝛ ğ bn̄ p̄t p̄dicari de materiato. vt dđo scamnū ē lignum est bona p̄dicatio

Ar̃ Uox ē maťia nat̃al' nois. ğ de eo n̄ p̄t p̄dicari. An̄s ꝓbat̃. qr vox ē ens nat̃ale. ğ ē maťia natural'. Dōm q̧ vox capit̃ dupl'r Unoꝰ vt ē ꝑcussio aerꝭ īspirati. ꝛ sic ē ēs nat̃ale Alioꝰ

vt est significatiua. et sic hꝫ rõem artificialis. et isto mõ ponit in diffinitõe ipsius nois

Arguit Nomẽ significat cũ tpe. ergo illa pticula in diffinitõe male negatiue ponit. Añs pbat ill' noi/bꝰ annꝰ dies mẽsis Dõm ꝙ illa noia tm̃ significãt tps. ñ tñ significãt cũ tpe ꝯnotatiue. Pro q̃ sciẽdũ. ꝙ significare tps ẽ de pncipali significato iportare tps. vt annꝰ de pncipali signifi/cato ẽt tps qnq̃ginta duaꝝ septianaꝝ. et mẽsis ẽt tpus q̃ttuor hebdomadaꝝ. Sꝫ significare cũ tpe ẽ vltra pncipale significa/tũ ꝯnotare certã tpis drãm. vt amo de pncipali significato sig/nificat actũ amãdi. et ꝯsignificat tps psens.

Arguit Partitipiũ ẽ nomẽ ẽm logicũ cũ possit eẽ sbcm̃ ppõis. et tñ ẽt cũ tpe Dõm ꝙ lꝫ pticipiũ sig/nificet cũ tpe qd ẽ mẽsura vniꝰ extremi ppõnis. nõ tñ ꝯsignifi/cat tps qd ẽ mensura totiꝰ ppõnis.

Ar Participiũ ꝯsignificat tps. qd ẽ mẽsura totiꝰ ꝯpõnis. pbatur cũ dr. extremũ iudiciũ est futuꝝ. Antixps generan dus. vbi tota ppõ de futuro redditur vera p futuro. Dõm ꝙ iste ppões et ꝯsimiles sunt de psenti. pp̃ter illud verbũ est. li/cet pticipia amplient ad futura.

Ar Partes nois nihil significãt. ergo noꝰ nihil ẽt. ꝯña tꝫ. qꝛ ex nõ significatiuo nõ fit significatm̃ Dõm ꝙ ex nõ signi ficatiuo fieri significatm̃ intelligit dupl'r ẽm ꝙ illa negatio nõ pt capi dupl'r. Unoꝰ ꝯdcõrie vel negatiue. et sic ẽ ipossibile. sic ex lapide nõ iusto pure negatiue. nũq̃ꝫ fit iustꝰ. Alioꝰ capit puatiue et sic ẽ possibile. qꝛ ex auaro q̃ est iniustꝰ puatiue pt fieri iu/stus. sic etiã ex nõ noie puatiue pt fieri nomẽ

Ar Ex nõ q̃ztis nõ pt fieri q̃ztũ. vt dr vi. phicoꝝ. ergo a sili. ex ñ significatiuis nullo mõ pt fieri significatm̃ Dõm ꝙ ex nõ q̃ztis q̃ztitate ꝯtinua nõ pt fieri q̃ztũ q̃ztitate ꝯtinua. tñ ex nõ q̃ztis q̃ztitate discreta bñ pt fieri q̃ztũ q̃ztitate discreta. sic i ppo sito ex lr̃is et syllab nõ significatis fit noꝰ significatm̃.

Querit Quõ pt oñdi ꝙ ptes nois nihil significãt. Dõꝫ ꝙ hꝫ pbat p locũ a maiori. qꝛ si ptes ali/cꝰ nois sepate aliq̃d significarẽt. maxie eẽnt ptes nois ꝯposite fi gure. sꝫ ille nihil ẽcãt. vtꝫ de ista dcõe pr̃familias. igr̃. etc. Mioꝛ

ꝓbat᷑.qꝛ q̄dlibet no⁹ īponit᷑ ad significādū simplicē ꝯceptū rei.
alias em̄ nō differret ab orōe. vel q̄dlibet tale esset equocū

Arguit᷑ Noīa ꝯposite figure vt eq̄ferus respublica sūt
noīa apud logicū. ⁊ tñ eoꝝ ꝑtes aliq̄d signifi/
cāt. Dōm ꝙ ille ꝑtes capiūt᷑ dupl'r. Uno° vt ꝑtes noīs. ⁊ sic
nihil s̄cant. quia partes vt partes sunt non imponunt᷑ ad signi/
ficandū. Alio°. inq̄ztū sūt ꝑtes orōis. ⁊ vt sūt dctōes. ⁊ sic aliq̄d

Ar Partes noīs ꝯposite figure vt ꝑtes sūt aliq̄d (significāt
s̄cāt. ġ ꝯ solutōz. Añs ꝓbat᷑ ꝑ grāmaticos dicētes noīa
ꝯposite figure posse diuidi in duas vl' ī pl'es ꝑtes ītelligibiles
p̄oris sensus capaces Dōm ꝙ ꝑtes noīs ꝯpositi videt᷑ aliq̄d
signifiare. tñ nō s̄cāt illud in ꝑtib⁹ q̄d sīg̃ficabāt ī toto. qꝛ s̄cāt
in toto suū s̄catū sb vno ꝯceptu. ⁊ in ꝑtib⁹ sb duob⁹. Ul' dōm
ꝙ grāmatici ꝑ h̄ dcm̄ nō volūt ꝙ ꝑtes noīs ꝯpositi vt ꝑtes sūt.
aliq̄d significēt. sȝ volūt dicē. ꝙ no⁹ ꝯpositū p̄t diuidi in ꝑtes
q̄ p̄nt ee̅ ītegre dcōes. ⁊ sic aliq̄d significare. qꝛ tūc sūt capaces p̄
oris sensus. i. significatōis quā hēbāt añ ꝯpōem

Querit᷑ Quare no⁹ infinitū nō p̄t ee̅ no⁹ apud logi/
cū Rñt᷑ ꝙ iō. qꝛ illud q̄d ē no⁹ apud logi/
cū h̄ dꝫ ee̅ subiectū ꝓpōis dicētis d'minate veꝝ ⁊ falsū. sed ex
noīe īfinito tal' ꝓpō ꝯstrui nō p̄t. ġ no⁹ infinitū nō ē no⁹ apud lo
gicū. Minor ꝓbat᷑. qꝛ ꝓpō tal' req̄rit ꝑtes d'minate significā
tes. sed no⁹ infinitū indeterminate s̄t. nō em̄ s̄t naturā determīa/
tā neq; suppositū determinatū

Arguit᷑ Nom̄ īfinitū p̄t ee̅ sbcm̄ ꝓpōis. ġ ē no⁹ apd lo
gicū Añs ꝓbat᷑ d'd'o. nōhō ē nōhō Dōm ꝙ
ꝓpō capit᷑ dupl'r. Uno⁹ ꝑ q̄cūq; orōne q̄litcūq; dicēte veꝝ vel
falsā. ⁊ sic no⁹ infinitū p̄t ee̅ subiectū ꝓpōis. Alio°. capit᷑ ꝑ orōe
q̄ d'minate d̄t veꝝ vl' falsū. ⁊ sic nō p̄t ee̅ subiectū ꝓpōis. Uel
p̄t dici ꝙ no⁹ infinitū capit᷑ dupl'r. Uno°. vt infinitū ē, ⁊ sic nō
nō p̄t ee̅ subiectū ꝓpōis. Alio° capit᷑ inq̄ztū v̄tute intellcūs ca/
pitur ꝑ aliquo finito. vt nonhō ꝑ azino. ⁊ sic potest esse subie/
ctū ⁊ nomen apud logicum.

Querit᷑ Quid sit nomē infinitū Rñdetur ꝙ est c⁹
q̄litas d'minata est negata ⁊ derelicta substā
tia infinita. vt nonhō, ibi em̄ significatū sp̄ciale. scȝ homo ne/

gatur. et derelinquitur aliquid generale inclusum in significato speciali. scilicet ens quod non est homo. Vel sic. nomen infinitum est quod componitur ex nomine finito. et negatione negante qualitatem determinatam nominis finiti
Pro quo notandum quod triplex est negatio. scilicet negans privans et infinitans. Negatio negans est que cadit super copulam propositionis. et separat predicatum a subiecto. de qua solet dici quod est malignantis nature quicquid post se invenit hoc totum destruit et oppositum eius inducit. Negatio privans est que negat habitum subiecti et derelinquit subiectum cum aptitudine ad habitum. vt cecitas est negatio negans habitum. scilicet visum. Negatio infinitans est que tollit qualitatem determinatam et derelinquit substantiam infinitam. vt non homo

Arguitur Quia aliqua reliqua significant substantias indeterminatas. ergo sunt nomina infinita Dicendum quod sunt nomina infinita generaliter loquendo. sed non specialiter. vt hic capitur nomen infinitum. Notandum quod due sunt conditiones que requiruntur ad hoc quod aliquod nomen infinitetur. Prima est quod significet aliquam rem determinatam. et ergo transcendentia non possunt infinitari nec syncathegreumata. Secunda conditio est quod non debet ante cedenter esse negatum vel infinitatum. et ergo illa nomina nemo. nullus. etc. infinitari non possunt Et quando queritur quare transcendentia non possunt infinitari. Respondetur quod ideo. quia nomen infinitum est cuius qualitas determinata est negata et derelicta est substantia infinita. sed transcendentia non significant aliquam qualitatem determinatam. quare in eis qualitas determinata non potest negari

Queritur Utrum nomen infinitum aliquid ponat Dicendum quod duplex est nomen infinitum. scilicet substantiuale vel subnale. et adiectiuale Substantiuale nihil ponit. quia indifferenter est verificabile de eo quod est et quod non est. Sed adiectiuale est duplex. secundum quod adiectiuum est duplex. nam quoddam est adiectiuum quod significat accidens. et nomen infinitum illius adiectiui aliquid ponit ex connotato puta subiectum sui appositi. vt nonalbum ponit subiectum non habens albedinem. Aliud est adiectiuum quod significat substantiam. licet per modum accidentis. et tale adiectiuum quando infinitatur nihil ponit determinate

Arguitur Nomen infinitum est contradictorium nominis finiti. sed totum in vno contradictoriorum negatur quod affirmatiue importatur per reliquum. ergo nomen infinitum non ponit aliquid ex connotato Et confirmatur quia nomen infinitum componitur ex negatione negante totum significatum nominis finiti. ergo nihil ponit Dicendum quod illa contradictio nominis finiti et infiniti negat totum significatum principale. sed quandoque relinquit connotatum affirmatum

Querit Queritur noīa obliq̄ nō pn̄t esse noīa apud logicū. Rn̄detur q̄ nō. q2 nō pn̄t eē sbc̄m ppōis nec reddē suppositū v̄bo psonali. cū iste oroēs sint incōgrue Cathois ē. cathoni ē. Et ĝ solet ex pmo pihermenias circa hūc passū allegari illa autoritas. Uerbꝫ r flm psupponūt ꝯgruū.

Arguit Nomē obliquū pt reddē suppositū r eē sbc̄m ĝ obliq̄ st̄ noīa. Añs pbatur vt reg̃ iterest. Dicēdū q̄ h̄ obliqu⁹ nō ē sbc̄m nec ē ppō. q2 sbc̄m ppōis dz regi a v̄bo a pte añ. s3 iste obliqu⁹ reg̃ nō regitur a pte añ. s3 a pte post. vtꝫ p Alexandꝝ ibi Inter r ē iūge. rc̄. Et qñ dr. ista videtur ppō tedet aīam meā vite mee. eo q̄ determinate verꝫ vl' falsū pt. r tñ h̄ null⁹ ponitur rect⁹. Dōm q̄ illi obliq̄ r sil'es nō faciūt ppōꝫ p se. s3 in v̄tute suoꝝ ntōꝝ in q̄s resoluūtur. vt tedet aīam meā .i. anīa mea est quā tedet vite mee

Arguit Obliqu⁹ pt a pte añ regi r reddē suppositū v̄bo psonali. ĝ pt eē sbc̄m ppōis. Añs pbatur dicēdo magri ē gti casus. mgro ē dti casus Dōm q̄ mgri r magistro in dict̃ exēplis ponuntur q̄dāmō materialr. r sunt veri nti casus. s3 in suppōe psonali qñ ponuntur significatiue. tūc mgri ē gti casus. r mgro datiui casus Et qñ dr si in dictis exēplis eēnt nti casus. ppōes ille nō deberet ꝯcedi tanq̄ vere. Dōm q̄ ille ppositiōes r ꝯsimiles ꝯceduntur put subiecta supponūt. non p se. sed p suo simili supponēte psonalr in alia ppōne. vt hic liber est magistri. dedi magistro

Arguit In suppōne psonali r vbi capiuntur significatiue obliq̄ supponūt r st̃ subiecta ppositōnū. pbatur dūo sortē currere ē possibile. ibi accūs ē suppositū Dōm q̄ accūs hic p se nō reddit suppositū. s3 cū infinitiuo supplet vicē nti. r vocatur dcm̄ in grāmatica Et qñ replicatur h̄ totū sortē currere ē suppositū. ĝ q̄libet ps. r p ꝯñs obliqu⁹ p se supponit. Dicēdū q̄ totū dcm̄ sup ponit capiēdo totū cathegreumatice. p integro. r nō syncathegreumatice p q̄libet pte

Arguit Illius ppōnis cuiuslibet hoīs asin⁹ currit obliqu⁹ ē subiectū Dōm q̄ hui⁹ ppōis duplex est subiectū. sc3 enūciatōis r distributōis. mō subiectū distributōis bñ pt esse obliqu⁹. sed nō enūciatōis

Ar Dicēdo iohānez legere. obliquus ē subiectū enūciatiōis Dicēdū q illa orō nō ē ppositio apud loycū. qz ibi n̄ ponit verbū psonale finiti modi.

Verbū ē vox significatiā

Posita diffinitione nois qd significat subam et ē ppōnis subiectum. hic cōsequēter diffinit verbū qd significat actū a tali sba egrediēte et est pdicatū enūciatiōis. dicēs verbum est vox significatiā ad placitū cū tpe cuius nulla ps sepata aliqd sicat fita z rcā.

Ar Phus diffiniēs verbū non poit oēs illas pticulas. ergo videt q hic supflue ponātur. Dōz q aresto. reliqt illas pticulas fore notas ex diffinitiōe nois. sed Pe. his. est instructor iuuenū et ergo resumit eas. Sed cōtra ergo a sili non deberet a pho poni illa particla cuius ps nihil extra significat cuz etiam ponat in diffinitiōe nois. Dōz q Aresto. resumit illā pticulā ppter remotionē dubij. qz in oi verbo pter hoc verbū est sunt duo actus cōpositi. s. generalis z specialis. et ergo ppter illaz cōpositōnē magis videt q ptes verbi aliqd sicāt sepate qz ptes nois z ad h dubiū remouēdū poit Ares. illā pticlā cuius ps nihil ex sicat

Ar Partes verbi aliquid significant sepate. pbatur quia in omni verbo sunt duo actus. s. generalis et special. sed quilibet eorum habet suum speciale significatū. Dōm q duplices sūt ptes verbi. s. itegles z essentiales. partes itegrales verbi nihil sicāt. sz bn̄ ptes eēntiales. sz diffitō pns loqt d ptib' iteglib'

Ar Creare ē verbū et tn̄ nō significat cū tpe. qz act' creationis non mēsurat tpe. Dōm q licet nō significat cuz tēpore mēsuratiue. tn̄ cōnotat vltra principale significatū certaz differētiā tpis. vt ptz dicēdo creat creauit. Uel dōz q temp' capitur dupliciter. vnomō specialiter put ē mēsura motus sz prius er posterius. et sic creare non significat cū tpe. Aliomodo capitur generaliter put extēdit se ad eternitatē z euiternitatē. et ad temp' ppe dictū. et sic creare bene significat cū tpe. Pro q notādū q tempus ppe dictum euiternitas et eternitas sic differūt. Nā tempus ppe dictū ē mēsura simpliciter successiui tam quo ad esse qz q ad opari. vel tēpus est mensura rerū generabilium z corruptibiliū. aut ē mēsura rerum habentiū principiū et finē.

Eternitas est mēsura rei ꝑmanentis in suo esse sed hn̄tis succes sionē in oꝑatione. aut mensura reꝝ habentiū pncipiū ꝛ carētiū fine vt angeli mēsurantur euiternitate. Sed eternitas ē mēsura rei oīno ꝑmanentis. vel est mēsura rei carentis pncipio ꝛ fine. ꝛ sic solus deꝰ proprie mensuratꝛ eternitate.

Querit Utrū verbū posset absolui a tpe. Dicēdū ꝙ tp̄s capitꝛ dupl'r. Uno mō capitꝛ ꝓ tpe nr̄o Alio mō ꝓut extēdit se ad oēm mēsurā. tūc rn̄detꝛ ꝙ vbū pōt ab solui a tpe nr̄o qđ ē mēsura reꝝ generaliū ꝛ corruptibiliū. s3 nō pt absolui a tpe cōit' dicto ꝓut extēdit se ad etnitatē ꝛ euitnitatē qꝛ isto mō tp̄s ē ꝓp̄a passio vbi. s3 ꝓp̄a passio n̄ absoluitꝛ a suo sbiecto. Et ꝑ h̄ solůitꝛ argm̄ diffinitum. nō absolůitꝛ a diffinitiōe nec a pte diffinitōis. ḡ vbū n̄ pōt absolui a tpe. Dōm vt patuit

Querit Quare verba infinita nō p̄nt eē vba apud logicū. Dōm ꝙ iō. qꝛ verba īfinta nō p̄nt eē p̄dicata ꝓpositionū determinate veꝝ vel falsū significātiū. ꝛ h̄ iō. qꝛ non significant aliquē determinatū actū. sed res significata ꝑ ipsum pōt indifferēter verificari de ente ꝛ nō ente. qđ notāter dr̄. qꝛ verbū infinitū in q̄tū tale non pōt dici seu p̄dicari. et ꝑ consequens nec p̄dicari de ente vel non ente.

Querit Quid sit verbū infinitū. Dōm ꝙ vbū infinitū est. cuiꝰ actus specialis ē negatꝰ derelicto actu generali. vt nō currit. ibi negatꝛ actꝰ sp̄ālis q̄ expmitꝛ ꝑ eiꝰ ꝑticipiū currēs ꝛ derelinquitꝛ eē qđ ē actꝰ generalis. vt dicēdo nō currit. i. est nō currēs. Et si q̄ratꝛ q̄re verbū īfinitū nō ē vbū. Dr̄ ꝙ iō. qꝛ nō ē finitū. mō solū verbū finitū ꝛ rectū ē verbū vt p3 ex eiꝰ diffinitiōe. Etiā vbū infinitū nihil determiate p̄t q̄re nō pōt ꝯstituere ꝓpōnē determiate veꝝ vel falsū p̄cantē vt patuit.

Querit Utrū oē verbū posset infinitari. Dōm ꝙ ꝯtingit multipl'r loq̄ de vbo. qꝛ verbū ponitꝛ in orone vel ex orone. si ponitꝛ in orone sic nūq̄ infinitari pōt. Si ex oronē h̄ est dupl'r. vel significat actū generalē tm̄. sic iteꝝ nō pōt infinitari q̄re verbū sbstantiuū nō infinitatꝛ. qꝛ non p̄t aliquē actū sp̄ālem q̄ negaretꝛ relicto actu generali. Si p̄t actū specialē hoc ē dupl'r. qꝛ vel ē tertie ꝑsone aut p̄me vel scđe. Si prime l' scđe ꝑsone. tūc dat itelligere suū suppositū ꝛ non pōt infinitari. Si sit tertie ꝑsone. hoc ē dupl'r. qꝛ vel ē verbum excepte actiōis. ꝛ sic nō infinitatꝛ ꝓpt eandē cām. aut est verbū non exce

pte actionis. ꝛ sic quodlibet tale infinitari pōt.

Querit Utrum verbū infinitū posset ingredi ꝓpōnem Dōm ſm btm Tho. ꝙ nō. Et hꝫ ꝓbaꝛ aucte ꝛ rōne. aucte phi ſcdo perihermenias. q̄ dicit ꝙ necesse ē oem enūciatiōnē constare ex noie ex verbo vel ex innoiali ꝛ verbo p innoiale intelligēs noꝰ infinitū. sed verbū infinitū nō est verbū cū ab eius diffinitiōe excludaꝛ igiꝛ ꝛc. Et si dicaꝛ ꝙ verbū ibi capiaꝛ generaliꝛ vt nō distinguiꝛ contra verbū īfinitū ꝛ obliquū. Contra hꝫ arguiꝛ. qꝛ a sil'i etiā capet noꝰ generaliꝛ qd nō facit cū ibi exprimat innoiale. i. nomē infinitū. sed nihil dr de verbo infinito. Rōne ꝓbaꝛ sic negatio addita verbo in ꝓpōne negat p̄dicatū a sbiecto. ḡ non pōt infinitare verbū. ꝯña tenet qꝛ capiꝛ negāt. Aūs ꝓbaꝛ. qꝛ negatio sic dꝫ capi vt intellectui nr̄o occurrit. sꝫ ī enūciatiōe solū occurrit sibi vt negās ꝛ vt p appositionē sibi ꝑposita. igiꝛ ſcda rō necc̄e ē oēꝫ enūciationē esse pᵒ verā l' falsā. sꝫ verbū infinitū nō ꝯstituit ꝓpositionē pᵒ verā vel falsā. ḡ nō pōt poni in ꝓpositiōe. Minor ꝓbaꝛ. qꝛ ꝓpō de verbo finito ē pꝛiꝰ vera.

Arguit Uerbū infinitū sp de aliq̄ ē nota. sꝫ nō est nota de aliq̄ nisi in ꝓpōne igiꝛ: Maior ē phi pᵒ. perher. c. de verbo. Etꝫ dꝛ ibidē ꝙ verbū infinitū dꝛ tā de ente q̄ꝫ de nō ente. sed hꝫ nō cōpetit sibi nisi in ꝓpōne. Dōm ad pᵐ. ꝙ verbū phi dꝫ intelligi aptitudine. qꝛ qn̄ actu ingrediꝛ fit negatiū. ꝛ tūc ē actu nota eoꝝ q̄ de altero dicūꝛ. Ad ſcōm dōm ꝙ ꝓpe verbuꝫ infinitū nō dꝛ de ente ꝛ nō ente sꝫ res significata p ipsū.

Arguit De verbū finiti mōi p̄t addi alicui sbiecto cū q̄ ꝓpōnē ꝯstituit. sꝫ verbū infinitū ē verbuꝫ finiti mōi igiꝛ. Dōm. ꝙ maior ē fl'a. imo daꝛ instātia d verbis finitꝭ alioꝝ moꝝ ab idicatio. Uel dōm ꝙ maior ē vera saltē capiēdo ꝓpōnē genēal'r nisi aliḋ occurrat ip edimᵐ. vt ī ꝓpoᵒ d verbo īfito

Querit Quare poniꝛ recta in diffinitiōe verbi. Dōꝫ ꝙ ꝓpꝛ verba obliq̄ q̄ nō sūt verba apud logicū. qꝛ q̄cq̄d ē verbū apud logicū dꝫ posse facere ꝓpōnē pmo verā aut falsā sic aūt nō est de verbis obliq̄s.

Ar De verbis obliq̄s fiūt ꝓpōnes ve ꝛ fl'e. ḡ verba obliq̄ sūt verba. Aūs ꝓbaꝛ de istꝭ adā fuit antixps erit. Dōm ꝙ ille n̄ sī venisi in ordinē ad vnā de p̄nti verā sic illa. adam fuit ꝓcediꝛ vera qꝛ aliqn̄ ista de p̄nti. adā est. fuit vera. ꝛ suo mō dꝛ de alia.

Querit Quot modis pt verbū dici obliquū. Dicendum q tribus modis. vno mō ex pte temporis tm̄ vt currebat. alio mō ex pte mōi tm̄ vt ama. Tercio mō ex parte temporis z modi simul. vt verba alioꝝ modoꝝ et temporum a presenti z indicatiuo. Ex quo patz q obliqtas in vbis sumitr penes tpa z modos. z nō penes alia accidētia scz penes numeꝝ vel psonā. qz tps z mod9 ɔueniūt vbo essētialr gr̄a actiōis vel passiōis. sz numer9 z psona ɔueniūt sibi p cōpatione ad aliqd extrinsecū. scz in ordie ad principiū a quo actus procedit.

Ar Verbū nō est alicui9 casus. ergo n̄ est aliqd vbū obliquū ɔn̄a tenet p locū a toto vl'i ad suā ptē negatie. Dicēdū q rectū z obliquū capiūr dupl'r. vno° bm pmariā ipositōez z significatōez inqztū casū diuidūt z sic ɔueniūt dictōib9 solū sbaz significātib9. Alio° bm sil'itudinē ad rectū z obliquū ppe dictū. z sic ɔueniūt vbis. qz sic rect9 dr cas9 q a nll'o deriuatr. sic vbū etiā dr rectū qd a nullo deriuatr. sz alia deriuātr ab ipo. z sil'r dr de obliq°

Et sciendū q logic9 solū

Hic autor ponit notabile p modū correlarij dicēs q logic9 solū ponit duas partes, scz nomē z verbū. sz reliquas appellat syncathegrāmaticas. i. significatiuas. Rō quia logic9 ponit tot partes quot sibi sufficiunt ad finē suū qui est discernere veꝝ a falso. sed ad hunc sufficiūt nomen z verbum ex qb9 ɔstituitr ppō veꝝ vel falsū significās. Et qn̄ dr grāmatic9 pōit octo Dicēdū q gramatic9 aliū intēdit finē. et ergo pōit tot ptes qt sibi necessarie sūt ad suū finē q est exprimere oēz mētis cōceptū ɔgrue. z sic pōit octo.

Arguit Ex pnoie z pticipio ɔstituitr ppō vera vl' falsa ergo plures sunt ptes qz due. Añcedēs ptz. dicēdo. ego curro. legēs pficit Dicendū q intelligunt sub noie vt supra dictū est. Et qn̄ dr sunt ptes distincte. ergo vna nō pōt intelligi sub alia. Dicendū q bm grāmaticos distinguūtur. qz habent diu'sos modos significādi. t n̄ bm loycos ɔueniūt q dicūt. oē illud eē nomē qd pt eē subiectū aut pdicatū matiale ppōis.

Ar Oia vba st noia bm loycū. g° est tm̄ vna ps. Añs pbatr p phm pmo piar. q dicit q vba bm se sumpta sūt noia Dicēdū q vba sunt noia vt nomen dicitur nota mentis tn̄ vt

est vox significatiua sine tempore quo modo hic capitur.

Ratio ē vox significuti.

Postq̄z Pe. his. deter. de noīe ⁊ verbo q̄ sunt ptes integrales ⁊ materiales orōnis. hic ꝯnter determiat de orōne q̄ est genus enūciatōis. ⁊ ponit pͥmo diffinitōez. scd̄o diuisiōez. dicēs. Orō est vox significatiua ad placitū cuiꝰ ptes sepate aliq̄d significāt Et ponunt pticule diffinitōis hic eodē modo sicut de noīe ⁊ verbo. nisi ꝙ ptes ibi nihil significāt. h̄ v̄o sunt significatiue sepate.

Querit Quare nō addit illa pticl'a finita ⁊ recta cum tpe vel sine tpe in diffinitōe oratōis Dōm ꝙ ideo qꝛ si ille adderent tūc diffinitio nō esset bona. qꝛ nō ꝯueniret oī ꝯtēto sub diffinito. cū multe sint orōes q̇bꝰ iste pticl'e repugnāt. Etiā rectitudo ⁊ obliq̄tas ⁊ alia nō ꝯueniūt orōni primo ⁊ per se sed ex cōsequēti tm̄ gratia partiū.

Arguit Nullū cōplexū p̄t diffiniri vt ptz sexto topicorū. sz orō ē q̇d ꝯplexū, ergo nō p̄t diffiniri Dicēdū ꝙ orō capit dupl'r. vnoº ꝓ significato. i. scd̄e intētōnalit. et sic est q̇d incōplexū nō tn̄ vt sic h̄ diffinit. qꝛ de ea diffinitio non verificat. Alio mō capit ꝓ denoīato ⁊ re substrata. i. prime intentionaliter ⁊ sic est quid complexū. sz hic diffinit vt incōplexū scz inq̄ztū ptes eiꝰ vnite sunt ex qua vniōe resultat aliqđ vnū. Et simile ē de domo cuiꝰ a phō i ꝓhemio đ aīa due ponūt diffinitōes

Arguit Oratio est voces ergo nō ē vox. Añs ꝓbat. qꝛ in q̄libz orōne sunt ad minꝰ due voces. Dicendū ꝙ duplex est vox. scz cōplexa ⁊ incōplexa. mō licz orō non sit vox icōplexa est tn̄ vox cōplexa. ⁊ hoc solet dici sub istis v̄bis q̄zuis oratio nō est vox vna simpl'r. est tn̄ vna aggregatione sicut cumulus lapidū nō dicit vnꝰ simpl'r sz ꝑ aggregationē.

Arguit Illud qđ nō ē impositū ad significādū hoc nō est vox significatiā. sz oratio nō est imposita ad significandū. ergo orō nō est vox significatiua Minor ꝓbat. qꝛ sole dictōes sunt imposite ad significādū. Dicendū q̄zuis oratio nō est imposita ad significādū ꝑ se pͥmo tn̄ bn̄ grā suaꝝ ptiū

Arguit Orō ē instrumtū v̄tutꝫ natural'. gº. ē vox significatiā natalit. Añs ꝓbat. qꝛ ē instrumtū v̄tu/

tis interp̄tatiue q̄ est naturalis. q̄ꝛ naturalit̄ ē hoī suū ꝯceptū alteri significare. Dōm q̄ꝫ duplex est instr̄m virtutis interp̄/tatiue.s. ꝓpinquū sicut gutt̄ vel lingua: ꝛ tale est naturale ꝛ re/motū ꝛ illud nō oportet sp̄ eē naturale sꝫ oꝛō respectu virtutꝭ in terp̄tatiue ē instr̄m remotū.sicut in sīli virt⁹ motiua hꝫ dupli/cia instr̄a.s.ꝓpinqua.vt pedes ꝛ illa sūt naturalia ꝛ remota sic calopodiū q̄ sunt ꝑ artē inuēta. Uel pōt dici q̄ꝫ natura capit̄ du plicit̄: Uno mō ꝓut ē p̄ncipiū cuiuscūqꝫ opatiōis ꝛ sic ꝓbatio aūtis ē vera. Alio mō capit̄ cōiter ꝓut ē p̄ncipiū mouēdi ꝛ q̄e/scendi.ꝛ sic ē falsa.q̄ꝛ oꝛō nō est instr̄m virtutis naturalis sꝫ po tius aīalis vel intellectualis.

Ar Illa p̄ticula ad placitū nō poit̄ ab Arꝭ.ḡ nec dꝫ poni h̄. Dōm q̄zuis Arꝭ nō ponit illā p̄ticulā in diffinitiōe oꝛō/nis poit tū eā ī declaratōe.sꝫ q̄ꝫ n̄ posuit illā p̄ticulā.iō ē. q̄ꝛ tp̄e suo nō p̄suppōebat̄ tāq̄ꝫ nota.q̄ꝛ Plato dicebat q̄ꝫ oꝛō s̄caret na turalit̄ ꝓpt̄ motuū īmediate tactū sꝫ oīs diffiᵒ dꝫ dari ꝑ nota.

Notādū Q̄ꝫ Arꝭ.dt ī diffinitiōe c⁹ p̄tiū ꝛ nō c⁹ ꝑ/tes ad denotādū q̄ꝫ n̄ oēs p̄tes oꝛōnis idr̄n̄t s̄cāt aliq̄d. Un̄ duplices sūt p̄tes oꝛōnis.s.ꝓpiq̄ ꝛ remote.p̄tes ꝓpiq̄ sūt dictiōes.sꝫ remote sūt l̄re ꝛ silbe.ꝛ tales sepate nihil s̄n̄t

Ar Oꝛō ē simplex dictio.ḡ p̄tes ei⁹ nihil s̄cant. Dōm q̄ꝫ oꝛō capit̄ dupl̄r.Unoᵒ ꝓ intentiōe scd̄a ꝛ sic est simplex dictᵒo ꝛ p̄tes ei⁹ nihil s̄cant. Alio mō capit̄ ꝓ re substracta illi intentiōi.ꝛ sic p̄tes ei⁹ aliq̄d significant.

Oꝛōnum alia perfecta alia impfecta. Hic ꝯn̄ter diuidit oꝛonē dicens. Orationū alia per fecta alia iperfecta.q̄ꝫ declaratio sufficient̄ h̄r in textu. Rōdiui sionis est.q̄ꝛ oīs oꝛo aliq̄d rep̄n̄tat intellectui.vel hoc ē p̄fecte ꝛ sic est oꝛo p̄fecta.vel imperfecte.ꝛ sic ē oꝛo imperfecta.

Ar Nullo p̄fecto pōt fieri additio. sꝫ oī oꝛoni p̄t fieri additō ḡ nulla oꝛo ē p̄fecta. Dōm q̄ꝫ dupl̄r d̄r aliq̄d eē p̄fectuꝫ .s.simplicit̄ ꝛ absolute ꝛ illi nō pōt fieri additio. Alio mō ali/q̄d est perfectū in genere vel sp̄e ꝛ illi bn̄ pōt fieri additio.

Arguit Solus de⁹ est p̄fect⁹.ergo de⁹ est perfectus ꝛ ni/hil aliud a deo. Tenet consequentia ab. expo/

nihili ad exponentes. Dōm ꝙ ꝑfectū capit dupl'r. Uno mō ꝓ ꝑfecto simpliciter ꝛ ex gen⁹ cui simpliciter nulla pōt fieri additio. ꝛ sic solus de⁹ est perfect⁹. Alio mō ꝓ perfecto in genere vel spē cui .s. nihil deest quod reqrat ad eius perfectionē in genere vel specie. ꝛ sic orō dicit ꝑfecta ꝛ multe alie res.

Ar In genere oīs orō ē perfecta. ergo nulla ē orō iꝑfecta. Añs ꝓbat. qꝛ h̄ ē ꝑfectū in genere qđ includit oīa illa q̄ spectāt ad illud gen⁹ sꝫ de q̄libet orōne verificat diffi⁹ orōnis igit. Dicendū ꝙ duplex ē ꝑfectio in genere. nā q̄dā ē eēntialis siue ꝑmaria. Alia ē ꝑfectio accñtalis vel finalis. mō q̄uis oīs orō sit ꝑfecta in genere eēntiali siue ꝑmaria ꝑfectiōe nō tñ est oīs orō ꝑfecta ꝑfectione accñtali vel finali. vñ finis orōnis ē significare cōceptū cōplexū ꝑfecte sꝫ ad illū finē ñ ptigit oīs orō. ergo aliq sīt orōnes iꝑfecte. lꝫ i se hēant formā orōnis gra c⁹ dicūt ꝑfcē formal'r

Ar Añ ꝓlationē orōnis in auditore ē sens⁹. ergo nō generat i eo ꝑ orōnē. Añs ꝓbat inductiue. qꝛ audit⁹ visus ꝛc. Dōm ꝙ sensus capit dupl'r. Uno⁰ ꝓ poñā aīe. Alio mō capit ꝓut tm̄ vꝫ sicut snīa. ꝛ sic sumit h̄. Pro q̄ nota ꝙ ille sens⁹ dr̄ ꝑfectus q̄ ꝑfecte termīat intellectū audient nō derelinquēs ipsū suspensū in aliq̄ reqsito ad ꝑfectā ei⁹ intellectionē vt hō currit. Et ꝑ oppositū ille sensus dr̄ iꝑfect⁹ q̄ nō ꝑfecte termīat intellectum auditoris sed derelinqt ipsū suspensum.

Ar Solū suppositū generat sꝫ orō nō ē suppositū ergo nō generat ꝑfectū sensū. Maior pꝫ. qꝛ generare ē agere. sꝫ actus ꝛ opatiōes sīt suppositoꝝ. Dōm ꝙ aliqđ dr̄ generare dupl'r. Uno⁰ ꝑncipalit. qꝛ .s. ꝑncipalit efficit i genere cause efficiēt illđ qđ generat. Alio⁰ aliqđ dr̄ generare instrālit. illud aūt qđ generat istrumētalit nō ē suppo^m q̄ mō orō generat ꝑfectū sensū.

Ar Illud nō generat aliqđ in alio qđ sibi nō p̄ñtat. sꝫ orō ñ p̄ñtat itellectui sed solū auditui sub cui⁹ obiecto cōprehēdit. ergo ꝛc. Dōm q̄uis ꝑmo orō p̄ñtet auditui tñ ex ꝯñti p̄ñtat intellectui. qꝛ mediāte auditu.

Ar Intellectus ē impassibilis cū sit īmaterialis. ergo orō nō agit in ipsū. Dicendū q̄uis intellect⁹ nō sit passiu⁹ passione corruptiua est tñ passiu⁹ passione ꝑfectiua. qꝛ pōt perfici per intelligibilia.

Orationum perfectarum.

Hic subdiuidit oratõez pfectã derelilinq̃ns impfectã. q2 nõ valet sibi ad ppositũ. Et dicit orõnũ pfectarum alia indicatiua alia impatiua rc. r illa orõ pfecta dr indicatiua cui9 vbũ pncipale ẽ indicatiui mõi illa vo ĩpatiua c9 vbũ pncipale ẽ ĩpatiui mõi. r sic de aliis. Et nõ ponit orõ infinitiua p mẽbro diuisiõis q2 hic diuidit orõ pfecta. s3 orõ infinitiua est impfecta. r dr asynbasmatica. Rõ diuisiõis est q2 oĩs orõ pfecta vl' significat cõceptum mẽtis. aut affectũ appetit9. Si pmũ hoc est dupl'r vel significat cõceptũ mẽtis dtmiate vel indetermiate. si primũ sic est orõ indicatiua.. si scdm sic est 9iũctiua. Si significat affectũ appetit9 h est dupl'r. q2 vel appetit9 cõcupiscibilis r sic est optatiua. aut irascibil' et hoc iter dupl'r. q2 vel denotat impiũ maioris qd fit ad minores et sic est impatiua. vel denotat depcatõez minoris. q̃ fit ad superiores. r sic est deprecatiua.

Querit Quare oratio poti9 diuidit penes pdicatũ q3 subiectũ. Dõm q ideo. q2 ista est diuisio generis ĩ suas spẽs. r talis diuisio deb3 dari p differẽtias formales sed predicatũ se tenet ex pte forme et subiectum ex pte materie.

Harum autem orationum

Hic infert correlariũ dicẽs. q sola orõ indicatiua ẽ ppositio apd loycũ. Cui9 rõ est. q2 quecũq3 9siderat loyc9 refert ad finẽ suũ q̃ est significare ver et falsum. s3 solũ orõ indicatiua pmo et p se verũ vel falsum significat. ergo solũ est ppõ. vñ pt3 q gen9 remotũ ppõnis est oratio in cõi. s3 gen9 ppinquũ ẽ orõ pfecta indicatiua

Arguit Ista si azin9 volaret azin9 haberet pennas ẽ ppositio r tñ nõ est orõ indicatiua. Dicẽdu3 q inq3tũ est cõiunctiua nõ est ppositio s3 prout resolui potest in indicatiuã. vt si azin9 volat azinus h3 pennas.

Arguit Ista est ppõ. Adaz fuit. q2 ver significat. et tñ nõ est indicatiua pñtis tpis. Dicendũ q illa Adam fuit nõ est vera nisi inq3tũ habet reductionẽ ad vnã de psenti. q2 semel fuit verum dicere Adam est. et ergo inq3tum illa

Adam fuit reducit ad illā Adam est. tunc significat verū.

Propositio est oratio

Postq̄ Petrus hyspanus determinauit de noīe et verbo que sūt ptes itegrales ꝓpositōnis determinauit etiā de oratione que est genus eius. Hic cōnter determinat de ꝓpositōe que hic principal'r est intenta. et hoc primo facit diffinitiue. scdo diuisiue dicens. Propositio est oratio verum.

Arguit Nullum cōplexum potest diffiniri sz ꝓpō est q̄d cōplexū ergo nō potest diffiniri Maior probat q2 diffinitō explicat eē vni⁹ rei sz cōplexū nō ē vna res Dicēdū q2 n'lū cōplexū cōplexe significatū pōt diffiniri tn̄ bn̄ cōplexū incōplexe significatū. Sz aliq̄ dicūt q2 ꝓpō sit q̄d cōplexum p denoīato vl' re sbiecta. nō tn̄ ꝓpō capta p significato vl' scda itētōe 7 illā dicūt hic diffiniri. Sz cōtra h̄ arguit illd vbiq3 diffinit cui cōueit diffinitō sz ista diffinitō cōueit ꝓpōni p denoīato vl' pma itētōe 7 n̄ scda. ergo pma itētō h̄ diffinit. Et si dicat in loyca aliđ ē qđ diffinit 7 aliđ cui attribuit diffi⁹. Istđ falsuz est q2 diffinitio debet cōuenire soli diffinito vt dicit vna conditio bone diffinitōis. Nec ē dicendū q2 ille p̄dicatōes in q̄b⁹ diffinitiones predicant de diffinitis sint iordiate ad modū quo sbiectū predicat de accn̄te. q2 ptes diffinitōis ordinate p̄dicant de diffinito. ergo etiā tota diffinitio 7 p cōns illa ē ordinata. ꝓpositio est oratio verū vel falsuz significās. Et ex oibus istis seq̄t q2 prime intētones p̄ncipaliter in loyca diffiniuntur quia eis diffinitōes attribuuntur et ordinate predicantur.

Arguit Propositō nō diffinit i libro perihermeniarū ergo nō deb3 h̄ diffiniri. Dicēdū q2 q̄uis ꝓpositō nō diffinit ab Arestotile sub nomine ꝓpositiōis. diffinitur tamē sub nomine enuntiatōis. sz ꝓpositō 7 enūtiatio sunt idem in re licet differāt rōne. vt circa assignatōnē sbiecti dictū ē

Arguit Nulla distincta possūt de se inuicē p̄dicari. sed ꝓpositio 7 oratio sunt distincta. q2 alias idem diffiniret p se ip̄m ergo 7c. Dicēdū q2 dupl'r aliqua dicuntur distincta. vno mō eēntialiter. alio mō actūaliter sic supi⁹ 7 in fe

rius. quecū𝑞 aūt distinguunt essentialiter nō pn̄t de se inuicē p-
dicari sicut sunt opposita vl' dispata. vt ista ē mala p̄dicatio hō
est azin⁹. sed illa que accn̄taliter distinguūtur bn̄ pn̄t de se inui-
cem predicari quo mō ꝓpositio ⁊ oratio distinguuntur.

Arguit Nulla ps dꝫ p̄dicari de toto. sꝫ orō est ps ꝓpo-
sitionis. ergo orō nō dꝫ p̄dicari de ꝓpōne. Mi-
nor patet. qꝛ est gen⁹ ei⁹. sꝫ gen⁹ est ps speciei. Dōm ad maio-
rē 𝑞 nll'a ps iteg̃lis p̄dicaꝛ de suo toto q̄ mō orō n̄ pōiꝛ ps ꝓpōis

Arguit Nulla bona diffinitio dꝫ dari p disiūctōeꝫ vt
ptꝫ sexto topicoꝝ. qꝛ reddit diffinitōeꝫ ābiguā
sꝫ ista ē hmōi g° nō est bona Dōm ad maiorē 𝑞 nll'a diffinitō
q̇dditatiua ⁊ eēntial' dꝫ dari p disiūctionē sꝫ diffinitio descripti
ua p̄t dari p disiūctiōeꝫ dūmodo p eā innuaꝛ aliqua diuisio

Arguit Nulla diffinitio dꝫ dari p opposita. sꝫ ista est
hmōi ergo nō ē bona. Minor ꝓbaꝛ qꝛ verū et
falsuꝫ opponūꝛ. Dōm 𝑞 nulla diffinitō dꝫ dari p oppsita in
q̄ztū opposita sunt. sꝫ bn̄ p̄t dari p opposita dūmodo p illa circū
loq̇mur aliquā dr̄am cui nō est nomē impositū. ⁊ sic est hic.

Arguit Oīs ꝓpositio significat veꝝ vl' falsum. sꝫ non
oīs ꝓpositio significat falsum. ergo oīs ꝓpō si-
gnificat veꝝ. cōsequētia ptꝫ. qꝛ arguendo a tota disiūctiua cum
destructōe vnius ptis ad alterā ei⁹ partē nō destructā est bona cō
sequētia. Dōm 𝑞 ibi nō arguiꝛ a tota disiunctiua. qꝛ maior
nō est ꝓpō disiūctiua. Etiā pōt maior distingui quia vl' est vna
ꝓpositio de disiuncto predicato ⁊ sic est cathegorica ⁊ vera. aut
est vna disiunctiua propositio ⁊ sic est hypothetica ⁊ falsa. cum
ambe ei⁹ ptes sint false. scꝫ iste oīs ꝓpositio significat veꝝ vl' om
nis propositio significat falsum.

Querit Utrū verū ⁊ falsum sit propositio. Dicēdū
𝑞 nō. quia nō est oratio indicatiua. Sꝫ dice-
res. omne q̄ð significat veꝝ vel falsum est ꝓpositio. sꝫ illud com
plexū veꝝ vel falsum est hmōi. ergo est ꝓpositio. Dōm 𝑞 ali
quid potest significare veꝝ vel falsum dupl'r. vno mō ex princi
pali vel p̄maria significatōe. et sic hoc ꝯplexū verū vel falsum si
gnificat veꝝ vel falsum. Alio° ex ꝯn̄ti ⁊ ꝯcomitāter et sic ꝓpō si
gnificat veꝝ vel falsū. qꝛ ex quo sic est in re sic p ꝓpōeꝫ significaꝛ

seq̄t̄ q̄ ꝓpō sit vera ꝛ sic capiūt̄ verū ꝛ falsuꝫ in diffinitōe ꝓpōis

Arguit Verū ꝛ falsū nō sūt i ꝓpōne ḡ ꝓpō non s̄cat verū vl̄ falsū. Añs ꝓbat̄ p̄ Aristotilē q̄rto methaphice dicentē bonū ꝛ malū sunt in reb⁹ verū ꝛ f'lꝫ sūt i aīa Dicēdū q̄ verū ꝛ f'l'm aliq̄ mō sūt in ꝓpōe q̄ꝛ sūt in ꝓpōe vt i signo ꝛ ꝓpō dr̄ vera q̄ꝛ ē signū veritat̄ Et q̄n dr̄ denoīans est i sbiecto qd̄ denoīat ſꝫ verū denoīat ꝓpōem. ergo ē in ꝓpōne vt in sbiecto Dōm q̄ verū denoīat ꝓpōnē solū extrīsece ꝛ s̄catie q̄ꝛ significat vēitatē mētalē ꝛ mediāte illa est signum veritatis rei. sed illud qd̄ denominat alterū intrinsece et formaliter est in ipso.

Arguit Dici de p̄suppōit eē in ſꝫ verū p̄dicat̄ de ꝓpōne g° ē in ꝓpōne Dōm q̄ verū ē in ꝓpōe vt signatū in signāte ꝛ n̄ sic accñs in sbiecto Pro q̄ notādū q̄ verū falsuꝫ sūt in trib⁹ sic̄ in s̄l'i solꝫ dici de saītate q̄ p° ē in medicina sic̄ in cā effectia ita ecī veritas ē in rebus. Scd̄o ē in aīali vt in subiecto et sic veritas vl̄ f'l'itas sūt i intellcū. i. in obiecto apprehenso p̄ intellectum in secūda eius oꝑatione. Tercio est sanitas in vrina sicut in signo ꝛ isto mō veritas est in propositione.

Arguit Oīs ꝓpō ē ens ſꝫ oē ens ē verū g° oīs ꝓpō ē vera Mioꝛ ꝓbat̄ q̄ꝛ ens ꝛ verū ꝯūtūt̄ Dōꝫ q̄ dupl'r ē veritas scꝫ vēitas ent̄ ꝛ ꝓpōis. vñ oīs ꝓpō ē vēa vēitate entis ſꝫ nō vēitate ꝓpōis q̄ ē adeq̄tio rei intellecte ad intellcū vel veritas s̄m alios est ita esse in re sicut est significabile.

Arguit Oīs propō ē vera vēitate propōis q̄ s̄cat illd̄ ad qd̄ imposita ē ad s̄cād̄ ſꝫ oīs propō s̄cat illud qd̄ ex sui īpōne s̄care habꝫ. ḡ ꝛc. Mioꝛ ptꝫ de ista propōne hō currit q̄ sp̄ s̄cat cursū ieē hoī siue hō currat siue nō Dōm q̄ oīs propō ē vera q̄ s̄cat illd̄ ad qd̄ ē imposita. ad significādum adequate sed non in adequate et sic maioꝛ est falsa Pro q̄ notandū q̄ propō dicit̄ dupliciť vera ꝛ dupl'r f'l'a. primo mō dr̄ vera q̄n in re est ita sicut p̄ propōem s̄cat̄ vt hō est aīal. Et p̄ oppositū propō dr̄ falsa q̄n in re nō est ita sic̄ p̄ propōnē eē s̄catur. vt hō est asin⁹. Scd̄o mō propō dr̄ vera q̄n in re non est ita sic̄ p̄ propositionē non esse significatur vt hō non est asinus. Et p̄ oppositum propositio dicit̄ falsa quādo est ita in re sicut p̄ propositionem non esse significatur vt homo non est animal.

Notandū Q; illa pticl'a indicādo potest dupliciter expoi vno mō indicādi. i. mediāte v̄bo idicatiui mōi. alio mō indicādo valz id est asserendo.

Arguit Ista ppō significat verū vl' falsū si asin⁹ volaet asin⁹ habēt pēnas. ⁊ tn̄ nō est pstituta ex verbo indicati mōi. Et sil'r dr de ista vtinā essē bonus clericus Dōz q' istis ppōnib⁹ puenit diffinitio scdo mō exponēdo idicādo ⁊ n̄ pmo mō. vl' dicēdū q' omis ppō tam cathegorica q̄z hypothetica significat verū vl' falsuz indicādo pmo ⁊ p se vl' reductiue.

Propositionū alia cathe.

Hic diuidit ppōnem in cōmuni saltē hic cōsideratā penes substātiā in cathegoricā ⁊ hypotheticā. Rō diuisiois est qr ois propositō significat verū vl' f'l'm. vl' ergo t'lis ppō pstituit ex īminis vl' ex ppoib⁹ si pm sic est cathegorica. si scdm sic ē hypothetica. q' āt sit diuisio ppōn; penes subam hoc sic patz. qr illa diuisio datur penes subaz cu⁹ mēbra diuidētia dr̄nt penes mat'iā ⁊ form̄ que sūt sbe eoꝝ sz sic est de ista diuisione ppōis qr mat'ia ppōn; cathehorice est subiectū ⁊ forma est copula v̄bal'. sz mat'ia propositōis hypothetice sūt due cathegorice sz forma ē copula cōiūctional'. Seq̄r correlarie q' ista diuisio cōueient' poit' pma qr datur pēs ea q̄ ad sbaz cōcurr̄t alie āt dāt pēs accn̄a. sz sba ē an̄ accn̄s

Notādūz Q; disiones propōis penes sbaz possent sic sumi propōm alia cathegorica alia hypothetica Cathegorica diuidit' i cathegoricā de iee. ⁊ i cathegoricā modalē sz hypothetica diuidit' in cōditionalē copl'atiam ⁊ disiūctiaz. q̄ꝝ oim diffitioēs ifra ponūt' iō nūc reliquūt'.

Arguit Arestotiles poit porē diuisionē illā. s. propositionū alia vna alia plués. ⁊ didit propōez vnā i vnā simpl'r ⁊ vnā cōiūctōez. propō vna simpl'r ē cathegorica. sz vna coniūctione ē hypothetica. g° illa n̄ erit pma. Dōm q' P. his. i hoc tractatu didit propositionē vnā sz Ares. didit propositionē i sua latitudie acceptā i vnā ⁊ plués q̄ n̄ ē v̄a ppositō sz solū b̄z q̄d. Pro q̄ sciēdū q' propositio dr plués t'pl'r. pmo b̄z vocē tm̄ ⁊ sic q̄libz ppō possz dici plués. 2° b̄z rē vt cais currit Tercō b̄z rē ⁊ vocē sil'. ⁊ illa fit tripl'r Primo quādo ē de plurib⁹

subiectꝫ incõiuncte vt sortes albus musicus currit. Scd̃o qñ est de pluribꝰ p̃dicatis incõiũcte vt sortes ẽ hõ albꝰ. Tercõ qñ est d̃ vtroqꝫ simul vt album musicum currit scribit.

Querit Que sit illa ꝓpositõ tm̃ hõ currit Dõm qꝫ ẽ cathegorica Sꝫ qñ arguit̃ eiꝰ equalẽs ẽ hypothetica. ergo ⁊ ipa. tenet ꝯña quia de equalẽtibꝰ idẽ est iudicium.

Dõm qꝫ de equalẽtibꝰ ꝓpõnibꝰ idẽ est iudiciũ q̃ ad veritatez et falsitatẽ ꝓpõnis sed nõ quo ad sbam Sicut in sil'i si argueretur sortes ⁊ plato sũt eque fortes. gº sortes ẽ plato qꝛ de equalẽtibꝰ. idem est iudiciũ. Dõm qꝫ de eis est idem iudicium quo ad fortitudinem non tamen quo ad substantiam

Arguit Iste orões mgr̃o legẽte pueri ꝓficiũt. pluẽte intrãdũ ẽ domꝰ sũt ꝓpões ⁊ tñ ñ sẽ cathegorice nec hypothetice Dõꝫ qꝫ ꝟtual'r stꝫ hypothetice. qꝛ illa mgr̃o legẽte pueri ꝓficiũt põt resolui ꝑ ntm̃ ⁊ ꝟbũ ꝑsonale mediãte si dũ vel qꝛ. vt si mgr̃ legit pueri ꝓficiũt ⁊ tũc formal'r est hypothetica.

Arguit Om̃is bona diuisio dꝫ dari ꝑ opposita sꝫ ista ñ ẽ hmõi g̃ ⁊c. mioꝛ ꝓbat̃ qꝛ ꝓpõ cathegorica ꝯtinet̃ i hypothetica ⁊ ẽ ps eiꝰ sꝫ ps nõ oppit̃ toti Dõꝫ qꝫ oĩs bona diũo debꝫ dari ꝑ opposita formal'r sꝫ vnũ mẽbꝝ h solũ ꝯtinet̃ i alio mat̃al'r iq̃ꝫtũ cathegorica ẽ mat̃ia hypothetice. Et qñ dicitur forma ꝓpositionis cathegorice cõtinet̃ in hypothetica igitur. Dicendũ qꝫ licꝫ forma cathegorice cõtineatur ĩ hypothetica non tamen per modũ forme sed ꝑ modũ materię

Arguit Oĩs ꝓpõ ẽ cathegorica vl' hypothetica. sꝫ nõ oĩs ꝓpõ ẽ cathegorica gº oĩs ꝓpõ ẽ hypothetica cõseqñtia ꝓbat̃ qꝛ h arguit̃ a tota disiũctia cũ destructione vniꝰ ꝑtis ad alterã q̃ ẽ bona ꝯña Dõꝫ qꝫ maioꝛ capit̃ duplicit̃ vno mõ vt est vna hypothetica. ⁊ tũc sic ꝯñs ẽ falsuꝫ ita ⁊ hypothetica disiũctia cũ ambe eius ꝑtes sint false. Alio mõ capit̃ vt cathegorica de disiuncto p̃dicato ⁊ tũc est vera. sed nõ valet cõsequẽtia qꝛ nõ arguit̃ a tota hypothetica sꝫ cathegorica

Cathegorica dicit̃ illa que.

Posita diuisione ꝯsequẽt̃ auctoꝛ declarat mẽbra diuidẽtia et ꝑmo diffinit ꝓpõem cathegoricã. Cuius ratõ ẽ qꝛ simpl'r est ante

ppositum. z pstituens est ante pstitutū. sed ppō cathegorica est simplicior hypothetica z eam materialr pstituit. ergo cathegorica pcedit hypotheticā. Alia rō est qz de pncipaliorib' intentis debet por fieri determiatio. sed propō cathegorica est pncipalior qz hypothetica. qz h determinat de propōe que ordinat ad syllogismū de q agitur in qrto tractatu. sz ex solis cathegoricis fiūt syllogismi. Dicit g. Cathegorica est q hz subiectū pdicatū z copulā tanqz pncipales ptes sui. Et si limitet ad cathegoricā de i esse dr. que habet subiectū pdicatū z copulā non modificatā vt homo est animal

Arguit Copula e pdicatū propōis. g in diffinitōe sufficeret dicē pdicatū Dōm q duplex e pdicatū. scz materiale z formale. pdicatū materiale e qd pingit cū sbcto p copulā. pdicatū formale e ipsa copula vniēs pdicatū cū sbco. sz in diffinitōe p pdicatū intelligit pdicatū materiale.

Arguit Multe sunt propōes cathegorice que non habent pdicatum. ergo textus est falsus. Añs pbatur de istis. deus est. homo est. Dōm qzuis ibi non sit pdicatum materiale explicite. tñ bene implicite. vt patet resoluēdo illam. homo est. id est homo est existēs. z hoc est cōmune omnibus propōnibus de est scdo adiacente. Unde propō de est scdo adiacente est qñ post hoc vbum est non ponitur pdicatum materiale. Sed propō de est tercio adiacente dr in qua pter est ponitur pdicatum materiale

Arguit Omnis ppō est de est scdo adiacente. ergo nulla est ppō de est tercio adiacente. Añs pbat. qz est in omni ppōe ponitur scdo loco Dōm q est dr scōm adiacens non q ponatur scdo loco. sed qz solum ponitur vnū pponibile qd pintelligit añ vnionē. z hoc significat nobis per hoc q post est nihil sequit Et p oppositū dr est terciū adiacēs. qñ post duo extrema cōponibilia intelligit vnio illoz que ordine intelligēdi est terciū. z significat nobis. qñ post est ponitur explicite pdicatum materiale

Querit Quare ppositio cathegorica potius vocat pdicatiua qz subiectiua Rñdetur q ideo. qz a digniori debet fieri denoīatio. sed pdicatum est dignius in ppositōne qz subiectū. eo q pdicatum habet se in ratōne forme. et

subiectum in ratione materie. sed forma est dignior materia.

Arguit Exponē vocabl'a ptiēt ad grāmaticū ḡ ñ ad loycū Dicēdū q̄ dupl'r ē expositō vocabl'oꝝ. s. gñal' ꝛ spēalis Vñ q̄liber auctor potest exponere vocabl'a spēal'r ad suū ꝓpositū deseruiētia sed nō generaliter omnia.

Subiectū ē de quo aliq̄d.

Hic ꝯñter diffinit ptes propōis cathegorice. Et ostēdit primo quid sit sbiectū deīn q̄d sit p̄dicatū. dicēs subiectū est de quo aliquid dicit'. p̄dicatū vero qđ de alio dicit'. Pro q̄ notandum q̄ triplices sūt ptes propōis. scꝫ eentiales sicut gen' et drña que p̄dicantur in recto ꝛ ordiate de illo cuius sunt ptes vt sūt oratio veꝝ vl' falsum significās respcū propōis. Alie sūt ptes sbiectie sicut spēs vel iferiora respcū alicui' generis vl' supioris ꝛ tales p̄dicāt' in recto sed p̄dicatōe inordiata sicut cathegorica et hypothetica. Alie sunt ptes integrales ex q̄b' scꝫ integrat' ꝛ totū componit' ꝛ nō p̄dicātur de toto in recto sed in obliquo ꝛ sic subiectū ꝛ predicatū dicunt' partes respectu ꝓpōis cathegorice.

Arguit In diffinitōib' sbiecti ꝛ p̄dicati ꝯmittit' circulatio q̄ est ꝓhibita p̄mo posterioꝝ g°. nō sūt bone. Añs ꝓbat'. q2 subiectū diffinit' p p̄dicatū ꝛ ecōtra. Dōm q̄ duplices sunt diffinitōes scꝫ absolutoꝝ ꝛ respectiuoꝝ. in absolutis nō p̄t ꝯmitti circulus sꝫ bñ in respectiuis. ꝛ subiectū ꝛ p̄dicatū sunt quedā respectiua. Et rō illius est q2 vnūq̄dq3 dꝫ diffiniri eo mō quo hꝫ esse. sꝫ relatiū nō hꝫ esse nisi in ordine ad correlatiuū et ecōtra. ergo etiā non p̄t diffiniri nisi p correlatiuū. sic aūt nō est in absolutis. q2 vnū absolutū nō hꝫ eē per aliud ꝛ ecōtra sicut homo habet esse per aial sed non econtra.

Arguit Vnū oppositoꝝ nō p̄dicat' de alio sed subiectū et p̄dicatū opponūtur ergo predicatū non debet predicari de subiecto Dicēdū q̄ subiectū et predicatū capiuntur dupliciter. Vno modo formaliter ꝓ secūdis intētionib' et sic subiectuꝫ ꝛ predicatū sunt relatiue opposita nec vnū non predicatur de alio in recto. Alio mō materialiter pro rebus substratis illis intentionibus et sic nō opponuntur et tunc vnū bene predicat' de alio quo etiā mō principaliter in loyca ꝯsiderāt'.

Ar Subiectū et p̄dicatū significat̄ p nomē et verbuz. ꝫ illa superi⁹ sufficienter sunt diffinita igit̄ ꝛc̄ Dōz ꝙ nomē et verbū capiūtur dupl'r. vnomō material'r ꝛ vt ptes potētiales ꝓpōnis. et sic sūt prius diffinita. Aliomō formal'r vt sunt ptes actuales. et sic diffiniūtur in ꝓposito Uñ cognitio nois ꝛ verbi p̄mo⁹ p̄cedit ꝓpōnē sic p̄nci^m suū p̄ncipiatū. ꝫ cognitō eoꝝ i rōe sbcti ꝛ p̄dicati. seq̄t̄ qꝛ ꝯgnitō ipoꝝ ꝺpēdet ex ꝯgnitōe ꝓpōnis i signū cu⁹ ꝓpō ꝯpoit̄ ex noie ꝛ v̄bo ꝫ resoluit̄ i sbiectū ꝛ p̄dicatū

Propōnuz cathegoricaꝝ.

Postꝗ pe. his. posuit diuisionē ꝓpōis datā penes subaz. hic cōsequēter ponit diuisionem eiusdem penes quātitatē Dicens propositionum alia vniuersalis alia particularis alia indiffini ta alia singl'arꝭ. Et ē diuisio sbiecti i sua accn̄a qꝛ ꝗ̄ztitas ꝓpōis sumit̄ ex pte sbcti. i. materie ꝓpōis qd̄ penes illa acn̄tia variat̄.

Ar Nihil dz diuidi penes hoc qd̄ nō hꝫ. ꝫ ꝓpō nō hꝫ ꝗ̄zti tatez. ergo ꝓpō nō p̄t diuidi penes ꝗ̄ztitatez Mioꝛ ꝓba tur qꝛ est ens rōis Dōm ad minorez ꝙ ꝗ̄zuis ꝓpō non hꝫ ꝗ̄z titatem realem ꝛ ꝓp̄e dictā tū hꝫ quātitatez sil'itudinarie sūptā qꝛ sicut ꝗ̄ztitas ꝓp̄e dicta est mensura sube ꝗ̄ mensurat̄ lōga vel breui ꝗ̄ztitate. sic etiā dispositio subiecti mensurat subiectū pro multꝭ vel paucis suppositꝭ Scd̄a sil'itudo est qꝛ sicut quātitas ꝓp̄e dicta seq̄tur subam gr̄a materie sic etiā ista dispositio ꝗ̄ vo catur quātitas in ꝓpōne conseq̄tur ꝓpōem gratia subiecti qd̄ hꝫ rōnem materie. Tercia sil'itudo est. qꝛ sicut est aliꝗ̄ ꝗ̄ztitas m̄ surans subam penes vnā dimensionem sicut linea ꝛ aliꝗ̄ penes duas vt supficies et aliqua penes tres sicut corp⁹. sic etiā est ali qua quantitas ꝓpōnis mensurans ipsam ꝓpositionez cui⁹ sub iectum tenetur p vno supposito sicut ꝗ̄ztitas singl'aris. aut pro multꝭ et hꝫ ē ꝺupl'r. qꝛ vel talis quātitas est figurata aut nō figu rata. si p̄m̄uz sic est particularis. si secūdū sic est indifinita. vel pro omnibus et sic est quantitas vniuersalis.

Ar Aliꝗ̄ est ꝓpō ꝗ̄ nec est vniuersal' nec p̄ticularꝭ indiffinita vel singularꝭ. ergo diuisio isufficiens Añs ꝓbat̄ ꝺ ista ꝓ pōne hō est spēs ꝗ̄ n̄ est v'lis nec p̄ticularꝭ vt notū ē. neqꝫ ē idiffi nita. qꝛ tal' p̄t fieri particularꝭ. Etiā n̄ est singularis qꝛ ibi subij citur termin⁹ cōis. Dōz ꝙ illa ꝓpō hō ē spēs est singularꝭ. et

licet ibi subijciatur terminus cōis nō tñ inquantū cōis. sȝ vt ponitur loco termini discreti significātis naturā cōez sine actuali inclina/ tōe ad supposita. Et ergo licet hō nō sit terminus singlaris singulari tate suppositi ē tñ singlaris singularitate nature. ꝛ hoc satis ē.

Arguit Omis bona diuisio dȝ esse bimēbris. sȝ ista ñ ē hmōi. ergo ꝛc. Maior ꝓbatur per boetiū in li. diui sionū. Dōm ꝙ oīs diuisio gñis q̄ fit per dr̄as formales dȝ eē bimē/ bris. tñ diuisio sbiecti in sua accñā pt eē mltimēbris. Ul' dr̄ ꝙ licȝ nō sit bimēbris tñ ē reducibil' ad bimēbrē. vt ptȝ ex sufficiē tia. Nā diuisio ista sumitur pēnes sbiectū. vl' ergo subiectū ē terminus singlaris aut terminus cōis. si pmū sic ē ꝓpō singlaris. si 2m hoc ē dupl'r. vel accipitur cū signo vl' sine signo. si 2m sic ē indiffinita. Si pmū hoc ē dupl'r. qꝛ vl' accipitur cuȝ signo vl'i vl' pticulari. si pmū sic ē vl'is. si scdm sic est pticularis.

Arguit Aliq̄ ē ꝓpō mixte q̄ntitatis. vt cuiuslibet hoīs asinus currit. ergo diuisio est insufficiēs. Dōm ꝙ illius ꝓpōis ē duplex subiectū. scȝ distributōnis ꝛ ex pte illius ē vl'is. aliud ē locucōis. ꝛ ex pte illius est indiffinita.

Arguit Arestoteles pmo peryar. sufficienter determiat de q̄ntitate ꝓpōis ꝛ nō ponit singularē. ergo Pe. Hys. est supfluus. Dōm ꝙ Arestoteles diuidit ꝓpōez vt est pncipiū materiale syllogismi. qꝛ determiat de syllogismo simpl'r dicto q̄ nō ꝯstituitur ex ꝓpōibus singularibus quare nō posuit q̄n titatē singularē. Sȝ Pe. Hys. diuidit hic ꝓpōez pēnes q̄ztitatez absolute cū ergo ꝓpō singularis sit distincta ab alijs etiā enūerat q̄ztitatē singularē int' ista mēbra. Ul' dōm ꝙ Arestis. ꝯphēdit ꝓ sitōez singularē sub indiffinitis.

Arguit Propō idiffinita ꝛ singl'aris sūt distīcte ꝓpōes. ergo vna nō pt ꝯphēdi sb alia. Dōm ꝙ ꝓpō in/ diffinita capitur dupl'r. Uno modo general'r pro cōi ꝓpōe in q̄ subij/ citur terminus sūpt' sine signo. siue tl'is terminus sit cōis siue singla/ ris. ꝛ sic ꝯphēdit sub se singl'arē. Alio modo capitur spēal'r pro ꝓpōe iq̄ sbijcitur tmīnus ꝯis dīr sūptus sine signo. ꝛ sic distiguitur ꝯ singulare.

Propō vniuersalis est

Posita diuisione ꝓpōis cathegorice pēnes q̄ztitatē. hic ꝯsiūr ꝯseq̄ tur mēbra diuisiōis pdicte. ꝛ pmo diffinit ꝓpōez vl'ez. dicēs ꝓpō

vl'is ē illa in q̄ subijcit termin⁹ cōis signo vl'i determinatus. vt ois homo currit. Dicit termin⁹ cōis ad dr̄am ꝓpōis singularis dr̄ signo vl'i determinat⁹ ad dr̄am ꝓpōis pticularis ⁊ indiffinite. Sȝ phs ꝑmo poꝝ eā sic diffinit, ꝓpō vl'is ē illa q̄ omi aut nulli inesse ꝟcat. exemplū de omi. vt ois homo currit. exemplū de nullo. vt nullus hō currit.

Arguit Illa ē ꝓpō vl'is. nichil ē in bursa. ⁊ tn̄ in ea nō subijcit termin⁹ cōis. Dōm q̄ꝫuis formal'r n̄ subijcit termin⁹ cōis tn̄ ꝟtualiter. qꝛ nihil ē signū vl'e impuruȝ dās intelligē terminū distributū valens tm̄ sicut. nullū ens. ⁊ sic ens ꝟtual'r includit qđ ē termin⁹ cōis.

Arguit Illa ē vl'is. tot⁹ sortes ē mioꝛ sorte. ⁊ tn̄ in ea n̄ subijcit termin⁹ cōis. Dōm ꝙ illa ꝓpō pt̄ exponi dupl'r ꝟm ꝙ tot⁹ pt̄ dupl'r capi. Uno mō cathegreumatice. ꝓ vt tm̄ valȝ sicut pfectū vl' integrū ꝟm ꝙ dr̄ ꝑmo celi omē pfectū ⁊ totū idē sunt. ⁊ tunc illa ꝓpō est singularis ⁊ valȝ. id est pfe/ctus vl' integer. sortes est mioꝛ sorte ⁊ est falsa. Alio⁰ capit sin/cathegreumatice, ꝓut distribuit ꝓ ptib⁹ integralib⁹ sicut hꝫ signū ois distribuit pro ptib⁹ subiectiuis. ⁊ tunc illa ꝓpō est vera ⁊ valet. i. q̄libet ps sortis est mioꝛ sorte. ⁊ tūc ꝓpō ē vl'is. ⁊ q̄ꝫuis non subyciatur terminus cōmunis formaliter. tn̄ virtual'r scȝ ps que includitur.

Querit Quāta sit ista ꝓpō. totū qđ ē in mūdo est in oculo meo. Dōm ꝙ est distinguēda nā totuȝ capit dupl'r. Uno⁰ cathegreumatice. i. significatiue. ⁊ sic valȝ. i. pfectū in mūdo ē in oculo meo. vt festuca integra est in oc'lo meo ⁊ tunc est indiffinita vera. Alio⁰ capit sincathegreumatice. i. cōsignificatiue ⁊ distributiue. ⁊ tunc vȝ. i. omē ens in mūdo est in oculo meo. ⁊ sic est vl'is falsa. Pro q̄ notandū ꝙ duplices sn̄t dictōes. aliq̄ sn̄t cathegreumatice q̄ scȝ ꝟcāt rē vl'eȝ l' ptic'larē. vt hō albedo sortes plato. Alie sn̄t sincathegreumatice q̄ nō ꝟcāt rē. sȝ ꝯsignificāt dispōcȝ rei. vt sn̄t sig̃ vl'ia vl' ptic'laria.

Arguit In dicta ꝓpōe non subijcit termin⁹ ꝯis. g̃ nullo mō pt̄ esse vl'is. Dōm q̄ꝫuis formal'r ⁊ explicite ibi non subijcit termin⁹ ꝯis. tn̄ ꝟtual'r ⁊ implicite. qꝛ ista. totū qđ est in mūdo est in oculo meo. vȝ istā. omē ens in mūdo ē in oculo meo. ⁊ sic ens est ibi termin⁹ cōis.

Querit Quãta sit ista. oĩs hõ ẽ tot^m in q̃titate. Dõz q̃ ista ꝓpõ capr̃ dupl'r. Uno° ĩ sẽsu quẽ fac ꝑtu/te signi ⁊ significatõis ẗmioꝝ ⁊ sic ẽ vl'is. sz falsa. Alio° capit̃ in sensu in q̃ fit ex bonitate intelligẽt; q̃ accipit h̃ ꝯplexũ. oĩs hõ ñ vt suppõit ꝓ se sz ꝓ sibi sil'i supponẽre ꝑsõal'r. ⁊ sic ẽ singl'ar; ꝓa

Arguit Ipa ẽ vl'is et; scdo mõ. q2 ibi subijcit̃ ẗmi⁹ ꝯis sz hõ cũ signo vl'i dẗmiat⁹. Dõm q̃ hõ ñ est h̃ subiectũ. sz h̃ ꝯplexũ. oĩs hõ ⁊ homo capit̃ material'r.

Querit Quãta sit ista cuiuslibet hoĩs ocl's ẽ dexter vl' ista cuislibz hoĩs asin⁹ cr̃. Rñt̃ q̃ ẽ distiguen da q2 ibi ẽ dupl'x sbiectũ. s. locucõis ⁊ grã illi⁹ ẽ idiffinita. ⁊ di/stributõis grã c⁹ ẽ vl'is. ⁊ sic simpl'r ẽ idiffinita. sz ꝭm q̃d solũ est

Arguit Ista ꝓpõ p̃t eẽ mior ĩ celarẽt. g̃ ẽ sim/ /vl'is pl'r vl'is. Añs ꝓbat̃ sic arguẽdo. nullũ dextrũ ẽ sinistrũ. cuiuslibet hoĩs ocul⁹ ẽ dexter. g̃ null⁹ hoĩs ocul⁹ ẽ sinister Dõm q̃ h̃ad q̃ aliq̃ ꝓpõ ingrediat̃ syllogismũ loco vl'is sufficit q̃ ei⁹ subiectũ distributõis sit distributũ.

Querit Quãta sit ista non hõ cr̃. Dõm q̃ ẽ distiguẽ/da. q2 vel ñ capit̃ negãter aut infinitãter. si infinitãter. sic ẽ indiffinita. si negãter sic ẽ vl'is.

Arguit Hic ñ sbijcit̃ ẗi⁹ ꝯis cũ sig° vl'i. g̃ nõ p̃t eẽ vl'is. Dõz q̃ q̃zuis ibi ñ põit̃ sig^m vl'e formal'r ⁊ explicite. tñ ĩplicite ĩ illa negatõe nõ q2 vz istã. null⁹ hõ currit.

Querit Quãta sit ista ꝓpõ. oẽs apl'i dei st;. xij. Dõm q̃ oĩs capr̃ dupl'r. s. collectiẽ ⁊ distributiẽ. si capiat̃ collectiẽ sic ipa ẽ indiffinita. ⁊ sic vz. oẽs apl'i dei st;. xij. i. total' nũs apl'oꝝ ẽ duodenari⁹. Si distributiẽ sic est vl'is ⁊ falsa.

Querit Quãta sit ista vterq3 istoꝝ currit. Dõm q̃ est vl'is Sz ꝯ p̃dicatũ ñ ꝭt oĩ;iẽẽ sz tm̃ duob⁹. g̃ diffinitio ph̃i sibi ñ ꝯueit. Dõm q̃ duplicia st; signa vl'ia. s. ꝑfecta ⁊ ĩpfecta. signa vl'ia ꝑfecta st; q̃ distribuũt ꝓ oĩb⁹ supposit;. vt oĩs null⁹. sz ĩpfecta st; q̃ distribuũt copulatiẽ ꝓ duob⁹. sicut vterq3 neuter. sz diffi° ph̃i loq̃t̃ de ꝓpõe vl'i ꝑfecta.

Termin⁹ cõis ẽ q̃ apt⁹ nat⁹

Hic p declaratõe diffinitõis ,p põis v'lis diffinit terminũ cõez dicẽs. termin' ₒis ẽ q̃ apt' nat' ẽ pdicari de pl'ib'. Et vocat termin' cõis. q2 significatũ ei' ẽ cõicabile plurib' supposit3. vt hõ ẽ termin' cõis. q2 pt attribui oib' indiuiduis ₒtent3 sub eo.

Arguit Iste t'miu' sortes ẽ ₒis mlt3. q2 oib' h3 noie nominat3. ergo ẽ termin' cõis. Dõz q aliq̃d dr cõe dupl'r. Uno' rõe voc3 z eq̃uoce. z sic sortes ẽ bñ termin' ₒis. Alio' rõe significatõis z vniuoce. z sic sortes nõ ẽ termin' ₒis.

Querit Utrũ sol luna mund' fenix z sil'ia sint termini cões. Dõm q sic. s3 ₒ nõ pdicat de pl'ibus. Dõm q̃uis actu nõ pdicat de pl'ib' tñ aptitudinẽ vl' successiue.

Arguit Nõ pñt eẽ pl'es soles aut pl'es mundi vt ,pbat p' celi. ergo nõ st3 apti nati pdicari de pl'ib'. Dõm q q̃uis nõ pñt eẽ pl'es soles ex defectu materie. ex q̃ fieret alius sol tñ q̃tũ ex pte forme bñ pñt eẽ pl'es. Ul' dõm q ñ possunt eẽ pl'es soles poña naturali. q2 nulla ẽ materia in mundo q̃ posset p agens naturale aptari ad h3 q poss3 substare forme solis tñ bñ poña supnaturali.

Arguit frustra ẽ poña q̃ nõ reducit ad actũ. s3 aptitudo solis in h3 q est pl'ib' cõicari nũq̃ reducit ad actũ. ergo ẽ frustra. Dõm q de rõe poñe q̃ t3 se ex pte materie ẽ reduci ad actũ. s3 nõ de rõne aptitudis q̃ se tenet ex pte forme. Uel dr q illa poña ẽ frustra q̃ nõ reducit ad actũ nisi sit aliũde impedita sicut in ,pposito illa poña impedit ,pp̃ter defectũ materie.

Tũc ostẽdit Que st3 sig' v'lia. dicens. q sig' v'lia .i3 ois null' nẽo zc. Et sig' v'le ẽ qd facit termi' cõez cui adiũgit stare v'l'r ,p oib' aut pl'ib' suppositis.

Arguit Oẽ v'le pdicat de pl'ib'. s3 nullũ sig' pdicat de pl'ib'. g nullũ sig' ẽ v'le. Dõm ad maiorẽ q duplex est vniũsale put sufficit in ,pposito. sc3 v'le in predicãdo z v'le in distribuendo. modo oẽ v'le in pdicando pdicatur de pl'ibus. sed nõ in distribuendo.

Propositio particularis ẽ

Postq̃ Pe. Hys. determinauit de ,ppõe v'li que inter alias ha-

bet q̄ntitatē pfectiorē. ea q̄ subiectū ei⁹ tenet actu f̄m modū eñ ciādi p oīb⁹ aut plīb⁹ suppoītꝫ qḋ nō fit in aliys. Hic p̄nt deter minat de aliys ꝛ p̄mo de pticulari. Cui⁹ rō ē. qꝛ ppō pticularis hꝫ q̄ntitatē sui subiecti determinatā p signū. nō āt ppō indiffi nita. sꝫ determinatū ē añ indeterminatū. Dicēs p̄mo ppō pticu laris ē illa in q̄ subiicit termin⁹ ɔis signo pticłari determinat⁹. vt q̄dā hō currit. Uñ signa pticłaria stꝫ q̄dā aliq̄s alter vter ꝛc̄

Notandū q̄ signuꝫ pticłare ē dispositio t̄mi ɔis denotās ipm accipi p suis inferioribus disiūctiue vł p indiuiduo vago. vñ bñ seq̄t q̄dā hō currit. ḡ sor tes currit ł plato currit ꝛc̄. ꝛ sic pticłarꝫ p̄t verificari p vno tm̄. Et vocat aliq̄ ppō pticłaris iō. qꝛ subiectū illi⁹ ppōis stat pro pticulari. i. nō p oīb⁹. sꝫ p aliq̄b⁹ suppositꝫ.

Arguit Signū pticulare nō p̄t terminū cōeꝫ determīa re. ergo male dr̄ in diffinitōe signo pticulari de terminat⁹. Añs ptꝫ. qꝛ nullū magis cōe p̄t min⁹ cōe determinac̄ sꝫ signū pticłare ē magꝫ cōe eo q̄ subam infinitā ƀcat. Dōm q̄ q̄uis signū pticulare sit magis ɔfusum f̄m spēm ꝛ significa tionē eius. qꝛ significat subam infinitā nō tñ f̄m modū signifi cādi. qꝛ sic limitat per demōstratōē q̄re etiā p̄t det̄miare t̄i⁹ cōeꝫ

Arguit Jsta est pticularis. nō oīs hō currit. qꝛ vꝫ illaꝫ q̄dā hō non currit. ꝛ tñ diffinitio sibi nō conue nit. Dicendū q̄uis formał'r ꝛ explicite diffinitio sibi non cō ueniat. tñ eq̄ualenter ꝛ implicite. eo q̄ nō oīs vꝫ q̄dā nō vt ptꝫ p p̄mā regulā eq̄pollētiaꝝ.

Indiffinita est illa in qua.

Hic ponit diffinitōeꝫ ppōis indiffinite dicēs. Jndiffinita ē il la in q̄ subiicit termin⁹ cōis sine signo vt hō currit. Dicit cōis pter terminū singularē. Dicit sine signo pter ppōeꝫ pticula rē ꝛ vłeꝫ vbi subiicit termin⁹ ɔis cū signo.

Arguit Jsta ē indiffinita. tm̄ hō currit. vt dicūt loyci ꝛ tñ ibi subiicit t̄mi⁹ ɔis cū signo Dōm q̄uis ibi poit sig⁹ exclusiuū nō tñ poit sig⁹ vłe ł pticłare de q̄b⁹ ē h̄ ad p positū. Et qñ dr̄ h. oēs apłi dei stꝫ. xij. subiicit t̄mi⁹ ɔis cū signo vłi. ꝛ tñ ipa ē indiffinita saltē in sensu ƀo. Dōm q̄ oēs in płali

nuo tenet collectiue et nō distributiue. neqꝫ ē dispositō subiecti. sꝫ ē ps subiecti et totale subiectū sumit sine signo.

Arguit Hic hō ē spēs subijcit termin⁹ cōis sine signo. et tn̄ n̄ ē idiffinita sm reales. ḡ diffi° nō conuenit soli diffinito et cōtētis sub ipo. Dōm q̄ ille t'i⁹ hō n̄ tenet cōiter sꝫ singularit. eo q̄ sub ipō n̄ pt fieri subsūptio vt n̄ seq̄t hō ē spēs ergo iste hō ē spēs. et p cōñs ē singularis. Et lꝫ ibi nō subijciat t'mi n⁹ singularis singularitate suppositi tn̄ bn̄ singularitate natūe. qꝛ hō suppoīt p natūa hūana cōi q̄ ē vnica et singl'aris. Sꝫ moderni dicūt illā ppōez et cōsilez idiffinitā. qꝛ n̄ ponūt naturā cōez. sꝫ dicūt q̄ hō suppoīt ibi p cōceptu cōi specifico.

Arguit Ille t'mi⁹ ē cōis q̄ apt⁹ nat⁹ ē pdicari de pl'ib⁹. sꝫ hō ē spēs hō apt⁹ nat⁹ ē pdicari d pl'ib⁹. ḡ ē termin⁹ cōis. Mior pbat. qꝛ ē vl'e. Dōm q̄ hō capit dupl'r Uno° p natūa hūana i suis suppositis. et sic tenet cōiter et pdicat de multis. Alio° capr̄ p illa natūa cōi abstracta a suis suppositis. et h̄ fit qñ sibi attribuit nomē scd'e intēcōis. et sic n̄ tenet cōiter sꝫ singulariter singularitate natūe. qꝛ actu n̄ pt capi pro suppositis.

Notandū Q' ppō dr̄ idiffinita. i. indetmiata. qꝛ indr̄nter pt sibi addi signū vl'e vel pticulare. Et qñ dr̄ oīs ppō ē detmiate q̄nta. ḡ nll'a ē idiffinita. Añs pbat. qꝛ de rōe q̄ztitatis ē detmiate. Dōm q̄ ppō rōꝫ. nō dr̄ indiffinita q̄si n̄ sit q̄zta. sꝫ qꝛ n̄ ē detmiate q̄zta per additōez signi licꝫ sit determiate q̄zta p signi remotōꝫ. sicut si eēnt decē oues et nouē solū signate. tūc decia determiaret p nō signatōꝫ.

Singularis est illa in qua.

Hic diffinit q̄rtū mēbrū dicte diuisiōis. scꝫ ppōꝫ singularē dicēs. Singularis ē illa in q̄ subijcit t'mi⁹ discret⁹. i. singl'aris. vl' termin⁹ cōis sūpt⁹ cū pnoīe demōstratio pmitiue spēi. vt sortes currit. iste hō ct. Rō ordis ē qꝛ in trib⁹ mēbris pmis subijcit termin⁹ cōis cōiter tēt⁹ q̄ sp pt teneri p ml'tis. h̄ vo subijcit t'i⁹ singularis singulariter tēt⁹ q̄ n̄ pt accipi p ml'tis. iō in ill' trib⁹ pcedētib⁹ ē pfectior q̄ztitas subiecti q̄z in singulari.

Querit Quare pnoīa deriuatiue spēi nō faciūt ppositōez singularē sicut pnoīa pmitiue spēi. Dōꝫ q̄ rō. quia licet pnoīa diriuatiue spēi et pmitiue speciei am

bo demonstrant tn̄ pnomina pmitiue speciei certi⁹ demonstrāt eo ꝙ demēstrāt certū suppositū ꝛ faciūt terminū cōez pcise stare p vno supposito. sꝫ pnoīa deriuatiue spēi demōstrāt incertū sup/ positū eo ꝙ tl'is termi⁹ demōstrat⁹ adhuc pt de pl'ib⁹ pdicari vni/ uoce sicut ptꝫ dicēdo. me⁹ asin⁹ currit supposito ꝙ tres asinos ha beā. tūc de quolibet possum vere dicē. me⁹ asin⁹ currit.

Arguit Iste stꝫ ppōes singl'ares. ego scribo. tu legꝫ. il/ le studet. ꝛ tn̄ diffinitio non ꝯuenit eis vt ptꝫ trā scurrēdo eā Dōm ꝙ lꝫ pnoīa pmitiue speciei nō sint termini singulares ex impōe ꝛ modi significādi eeñtiali. qꝛ significāt sb stantiā sine q̄litate determiata sunt tn̄ termini singulares ex de/ mōstratōe ꝛ relatōe q̄ mō ħ ponūtur.

Arguit Ille ppōes hō ē spēs. aīal ē gen⁹ st⁹ singulares. ꝛ tn̄ ibi nō sbicit termin⁹ discret⁹ aut tmi⁹ cōis sūpt⁹ cū pnoīe demōstratiuo pmitiue spēi. Dōm ꝙ q̄ttuoꝛ mo/ dis aliq̄ ppō dr̄ singl'ares. p⁹ qn̄ in ea subijcit tmi⁹ discret⁹. vt sortes cr. Scd̄o qn̄ in ea subijcit ti⁹ ꝯis sūpt⁹ cū pnoīe demon stratiuo pmitiue spēi. vt iste hō cr. Tercio qn̄ i ea subijcit tmi⁹ ꝯis accept⁹ p natūa i cōi. vt hō ē spēs. Quarto qn̄ aliqd totum dictū supplet vicē termi singl'ares cui n̄ ē nomē ipositū. vt ho/ minē currē ē possibile q̄ ppō ex pte toti⁹ dicti ē singularis. Sed aliq̄ supaddūt alios q̄ttuoꝛ. pmus qn̄ subiectū ē collectū ex pl'i b⁹ tmis singl'arib⁹ vt sortes ꝛ plato trahūt nauē. Scd̄s qn̄ sb/ iectū ē relatm̄ grāmaticale. vt soꝛ. cr q̄ disputat. Terci⁹ qn̄ ibem ē ti⁹ ꝯis restrict⁹ p no⁹ ppriū vt hō plato disputat. Quart⁹ qn̄ subiectū ē idiuiduū ex suppōe l' circūlocutōe. vt suffronici fili⁹.

Querit Quāta sit ista ppō. tot⁹ sortes ē minoꝛ sorte. Dōm vt p⁹ ꝙ tot⁹ pt capi dupl'r. Uno⁹ sinca/ thegreu. i. distributiue ꝛ sic ē vl'is qꝛ vꝫ istā. q̄libet ps sortꝫ ē boꝛ sorte Alio⁹ capr̄ p pfecto ꝛ itegro ꝛ sic ē singl'arꝫ sꝫ fl'a Et qn̄ dr̄ sig^m vl'e n̄ pt addi tmio singl'ari. sꝫ tot⁹ ē sig^m vl'e. ḡn̄ ꝯgrue addi tur tmio singl'ari sortes. Dōm ꝙ duplicia stꝫ sig vl'ia. aliq̄ stꝫ q̄ distribuūt p ptib⁹ sbiectis. i. p iferioribus. Alia stꝫ que distri buūt p partib⁹ integl'ib⁹ pma signa n̄ pn̄t addi tmio singl'ari tn̄ bn̄ scd̄a n̄ gr̄a tmi singl'arꝫ. sꝫ ꝯis sbintellecti q̄ ē q̄libꝫ ps sortꝫ

Termin⁹ discret⁹ est qui ap

Hic diffinit terminū discretū. dicēs. terminus singularis siue discret⁹ ē q̄ p̄dicat᷑ de vno solo. vt sortes de seipo.

Arguit Solius vniūsal' ē diffinitio. s₃ termin⁹ discret⁹ nō ē vl'e. g̊ nō p̄t diffiniri Dōm. q̄ termin⁹ discret⁹ capit᷑ dupl'r. Uno° ꝫm cōe₃ rōe₃ singular₃. ⁊ sic bn̄ pōt diffiniri. Alio° in speciali ꝓ isto vl' isto termīo singl'ari. ⁊ sic non diffinit᷑ sꝫ. tn̄ capit᷑ p̄me intētional'r.

Arguit A p̄ma suba nulla exit p̄dicatio. g̊ t̄min⁹ discretus nō p̄dicat᷑ de vno solo. Dōm q̄ a p̄ma suba nulla exit p̄dicatio directa ⁊ ordinata tn̄ bn̄ indirecta ⁊ inordinata q̄ ē eiusdē de seipo vel inferioris de supiori.

Arguit Idē nō p̄t esse in seipo. ergo idē nō p̄dicat᷑ de se ipo. Dōm q̄ idē eē in seipo intelligit᷑ dupliciter Uno° p̄mo ⁊ p se ⁊ rōe toti⁹ ⁊ sic ē impossibile. Alio° rōe ꝑtiū vt aīa sortis est in sorte. ⁊ sic est possibile.

Arguit Diffinitio t̄mi singl'ar₃ ꝯueīt alteri a diffinito. g̊ nō ē bona An̄s ꝓbat᷑. q₂ t̄mi⁹ ꝯis nat⁹ ē p̄dicari de vno solo vt p₃ dicēdo. sortes ē hō. ibi hō de vno solo p̄dicat᷑. Dōm q̄ t̄mi⁹ ꝯis bn̄ p̄dicat᷑ de vno solo. s₃ nō solū p̄dicat᷑ de vno solo eo q̄ et₃ p̄dicat᷑ de pl'ib⁹. s₃ t̄i° discret⁹ p̄dicat᷑ solū de v° solo. sic q̄ ei repugn̄t p̄dicari de pl'ibus. Et qn̄ dr̄ petr⁹ ē ver⁹ t̄mi⁹ singular₃. ⁊ tn̄ sibi n̄ repugn̄t p̄dicari de pl'ib⁹ cū pl'es sint i° nōie vocati. dō₃ q̄ ei n̄ repugn̄t p̄dicari de pl'ib⁹ eq̄uoce. tn̄ bn̄ vniuoce

Propositionu₃ alia affir.

Hic ꝯn̄t poit terciā diuisionē ꝓpōnis cathegorice q̄ sc₃ ex p̄te forme ⁊ q̄litat₃ eēntial'. Dicēs. ꝓpositionū cathegoricaꝝ alia affirmatiua alia negatia. Cui⁹ diuisiōis rō ē. q₂ in oī ꝓpōe cathegorica ē ꝯposicō p̄dicati cū subiecto. vl' g̊ ibi fit ꝯpositio ꝫm voces tm̄ ⁊ sic ē negatiua. vel ꝫm voces ⁊ significata sil'. sic ē affirmatiua. S₃ q̄ sit diuisio penes q̄litatē p₃. q₂ suit᷑ penes p̄dicatū. s₃ p̄dicatū h₃ se sub rōe q̄litatis ⁊ forme.

Queritur Qual' sit ista diuisio. Rn̄det᷑ q̄ affirmatio ⁊ negacō capiūt᷑ dupl'r Uno° ꝓ ꝓpositōe affirmatia ⁊ ꝓpōe nega. ⁊ sic ē diuisio g₃ i suas spēs. Alio° capiūt᷑ formal'r ꝓ ꝯpōe affirmatiua ⁊ nega. ⁊ sic est diuisio g₃ in

suas drãs sicut illa diuisio. aīaliū. aliud rōnale. aliud irrōnale.

Arguit Hoc nō debet diuidi penes q̄litatē qđ caret q̄litate. sꝫ ꝓpō caret q̄litate cū sit ens rōis. ğ. ꝛc. Dōm ꝙ q̄zuis ꝓpō nō hꝫ q̄litatē realē ꝛ ꝓprie dictā. habet tñ q̄litatem silitudinarie sumptā. qꝛ sicut q̄litas realis tenet se ex parte forme sic etiā qualitas ꝓpōnis tenet se ex parte p̄dicati qđ est forma in ꝓpōne

Arguit Affirmatiū ē añ negatiū. sicut hītus ē añ p̄uatōem. ğ nō ē diuisio generꝭ in spēs. Tꝫ ꝯña. qꝛ spēs sūt coeque sb suo genē Dōm ꝙ spēs ꝯpate ad genꝰ eq̄liter sub genē ꝯtinēt. sꝫ nō qñ inter se ꝯsiderāt q̄ mō affirmatiū ē añ negatiū. Qđ ꝓbat tripl'r. p̄mo ex pte vocis. qꝛ in ꝓpōe negatiua stꝫ p̄les voces q̄ꝫ in affirmatiua. sꝫ simpliciora stꝫ p̄ora. Secūdo ex pte itellcūs. qꝛ affirmatio respicit ꝯpōem. ꝛ negatio diuisionē. sꝫ ꝯpō intelligit añ diuisionē. Tercio ex pte rei. qꝛ simpl'r loq̄ndo ꝛ in diuīsis esse ē añ nō esse.

Propō affirmatiā ē illa. i q̄

Hic ꝯñr Pe. h. ꝓseq̄t mēbra p̄dicte diuisionis. ꝛ p̄mo diffinit ꝓpōeꝫ affirmatiuā. di. Propō affirmatiua ē illa in q̄ p̄dicatū affirmat de suo sbco. vt hō currit. Et p oppositū diffinit negatiā Uñ aliȷ diffinitōes istas sic assignāt. Affirmatiā ē illa ī q̄ p̄ncipale v̄bū affirmat. ꝛ negatiā ē illa ī q̄ p̄ncipale v̄bū negat.

Arguitur Illa ꝓpō hō ē asinꝰ ē affirmatiua. ꝛ tñ p̄dicatū nō affirmat de suo sbiecto. Scđa pars assumpti ptꝫ. qꝛ vnū oppositoꝝ nō affirmat de reliq̄ Dicendū q̄zuis p̄dicatū vere nō affirmet de subiecto. tñ false ꝛ s̄m modū enūciandi quod sufficit

Arguit Ista diuisio nō euacuat totā naturā diuisi. ğ ñ est sufficiēs. Añs ꝓbat. qꝛ ista ꝓpō. qđlibet est vel nō ē. nec ē affirmatiua nec negatiua. nō affirmatiua. qꝛ vna ps negat. neqꝫ negatiua. qꝛ vna ps affirmat Dōꝫ ꝙ ista ꝓpō est affirmatiua. Et qñ dꝛ ipsa tātū hꝫ de negatōe q̄ꝫtū hꝫ de affirmatōne. Dōm ꝙ illa ꝓpō capit dupl'r. Unoꝰ vt ē hypothetica disiūctiua. ꝛ sic ē affirmatiua. qꝛ p̄ncipal' copula affirmat. s. vel et minꝰ p̄ncipal' copula negat. Alioꝰ vt ē ꝓpō cathegorica de dis

iunucto p̄dicato. ⁊ sic iter̄ est affirmatiua. q₂ p̄ncipal' copula. s. p̄ mū est affirmat. ⁊ min⁹ p̄ncipal' copula. s. scd̄m est negat. ⁊ tūc v₃ istā q̄dlibet ē vel nō est. i. q̄dlibet ens ē vel nō est. ⁊ ḡ simpl'r. Dd̄m est q̄ sit affirmatiua. q₂ negatio nō cadit sup̄ copulā aut v̄bum. sed sup̄ p̄tem p̄dicati materialis

Arguit Illa ē affirmatiua hō ē nō asin⁹ ⁊ tū p̄dicatū negat de sb̄co. p̄ma ps assumpti p̄bat. q₂ v̄bū nō negat. Dd̄m q̄ p̄ p̄dicatū in diffinitōib⁹ p̄dict₃ d₃ itelligi copula v̄bal' q̄ ē p̄dicatū formale p̄pōis. ⁊ qn̄ tal' negat p̄pō ē simpl'r negatiua. s₃ in p̄posito manet affirmatiua

Arguit Cū dico hō asin⁹ nō ē. p̄dicatū formale negat et tū nō ē negatiua. scd̄a ps assūpti p̄bat. q₂ p̄dicatū. s. asin⁹ nō negat de sb̄co cū p̄cedat negatōe₃ q̄ solū negat post se Dd̄m q̄ illa p̄pō ē simpl'r negatiua. q₂ p̄ncipale v̄bu₃ negat. vn̄ q̄litas affirmatiua ⁊ negatiua n̄ attēdit penes p̄dicatū matiale. s₃ solū penes p̄dicatū formale. qd̄ ē copl'a. Ul' dd̄m l₃ ibi asin⁹ vocal'r n̄ negat d̄ hoie. tū matial'r ⁊ s₃ vnā ↄstructō₃

Querit Qual' ē ista iohs q̄ nō currit mouet Rn̄det q̄ ē affirmatiua. q₂ p̄ncipale v̄bū. s. mouet affirmat. S₃ dicēs. h̄ v̄bū mouet seq̄t negatōe₃ negātē. ḡ negat. ↄn̄a t₃. q₂ negatio negās ē malignāt₃ nature q̄cq̄d p⁹ se iueīt h̄ totū destruit Dd̄m q̄ q̄cq̄d negatio post se iuenit h̄ totū destruit in eadē ↄpōe. s₃ h̄ v̄bū mouet h̄ seq̄t in alia ↄpōe

Arguit Nulla p̄pō ē negatiua. ḡ alterū mēbr̄ p̄ nullo supponit. An̄s p̄bat. q₂ in oi p̄pōe ē vnio p̄dicati cū sb̄cto. s₃ in p̄pōe negatiua nulla ē vnio cū illa destruat p̄ negatō₃ Dd̄m q̄ in p̄pōne ē duplex vnio. s. general'. ⁊ ē hītudo ↄueniētie siue d̄r̄ē p̄dicati cū sb̄co ⁊ tal' nūq₃ p̄t auferri manēte p̄pōne Alia ē vnio sp̄al' ⁊ ē solū hītudo ↄueniētie p̄dicati cū sb̄co ⁊ tal' remouet in p̄pōe negatiua ad min⁹ s₃ modū enūciādi

Arguit In p̄pōe negatiua destruit forma p̄pōis ḡ etiā destruit p̄pō. An̄s p̄bat. q₂ destruit copula Dd̄m q̄ l₃ i p̄pōe negatiua destruat forma q̄ ad ↄpō₃ realē p̄dicati cū sb̄co. nō tū destruit q̄ ad vocalē vnionē S₃ dicēs nega⁹ ē malignāt₃ nature q̄cq̄d p⁹ se iuenit h̄ totū destruit. ḡ etiā destruit copulā q̄ ad scd̄am vnionē. Dd̄m q̄ negatō destruit totū illd̄ sup̄ qd̄ h₃ vi. q₂ destruit q̄litatē ⁊ q̄̄titatē se seq̄ntē. s₃ n̄ destruit

totã sbam ppõis q̃ ẽ vnio p̃dicati cũ sbco ad mlnˀ ꝫm vocẽ. q̃ꝛ ad illam non ptingit.

Diuisa propõne triplicit.

Postq̃ꝫ P. h. posuit tres diuisiões ppõis vnã i cõi. ꝛ duas i spẽali vicꝫ ipsiˀ ppõis cathegorice. h̃ pñr poit aliq̃ q̃sitiua diuisionibˀ p̃dictꝭ corñdẽtia. di. q̃ ꝫm t̃plicẽ diuisionẽ ppõis ẽ etiã triplex q̃sitm̃. s. q̃ q̃lˀ ꝛ q̃ꝫta. q̃ꝝ sufficiẽtia talˀ ẽ. Nã oẽ q̃sitm̃ q̃rit de sba ppõnis aut de accñte. si de sba sic ẽ q̃. si de accñte h̃ ẽ dupl'r. vl' q̃rit de q̃ꝫtitate sic ẽ q̃ꝫta. vl' de q̃litate sic ẽ q̃lis

Ar Propõ ñ hꝫ sbam nec q̃ꝫtitatẽ nec q̃litatẽ. g̃. ꝛc. Añs pbaᷣ. q̃ꝛ ppõ ñ ẽ ẽs p se. nec ẽ ibi q̃ꝫtitas q̃ mẽsurat sbam. nec q̃litas ꝫ quã q̃les dicimur. Dõꝫ q̃ꝫuis ppõ ñ hꝫ sbaꝫ nec q̃ꝫtitatẽ nec q̃litatẽ ppe dictã. tñ hꝫ illa silˀitudiarie sũpta i q̃ꝫtũ sba capiᷣ p illo qd hꝫ modũ sbe. Ul' dõꝫ q̃ sba ñ capiᷣ h̃ p ẽte p se extñte. sꝫ capiᷣ p eẽna. q̃ꝛ sbctm̃ ꝛ p̃dicatũ sꝭ de sba ppõis. i. eẽna Sꝫ ad illd qd obijciᷣ de q̃litate dõꝫ q̃ q̃litas capiᷣ dupl'r Unoˀ ppe p mẽsura sbe ꝛ illa ñ ẽ i ppõe. Alioˀ trãssũptiue p illo qd ẽ mẽsura acceptõis sbci ppõis p vno vl' plibˀ suppositꝭ Et sil'r dr de q̃ꝫtitate q̃ ꝫm modũ ꝛ silˀitudiarie ibi repiᷣ.

Ar Quãtitatꝭ ñ ẽ q̃ꝫtitas. sꝫ ppõ ẽ q̃ꝫtitas. g̃ ipsiˀ ñ ẽ alia q̃ꝫtitas Maior pꝫ q̃ꝛ eẽt pcessus i ifinitũ. Sꝫ mior pbaᷣ. q̃ꝛ ppõ ẽ orõ q̃ ẽ q̃ꝫtitas discreta Dõꝫ q̃ ppõ capiᷣ dupl'r. vnoˀ p voce plata. vt ẽ mẽsura ml'titudis l' paucitatꝭ lrãꝝ ꝛ syllabaꝝ ꝛ sic ẽ q̃ꝫtitas discreta. Alioˀ capiᷣ p voce ꝯpleta sigñcatiua v̾i l' falsi. ꝛ sic hꝫ i se q̃ꝫtitatẽ silˀidinarie grã sui sbcti vt dcm̃ ẽ

Ar An ne vtꝝ sꝭ q̃sitia. ꝛ ñ enũanᷣ iᷣ ista. g̃ sꝭ pl'a q̃ꝫ ẽa Dõꝫ q̃ duplicia sꝭ q̃sitia. s. absoluta ꝛ respectiua. sꝫ pe. h. poit h̃ solũ ista q̃sitia q̃ q̃rũt de ppõe absolute. q̃re excludũᷣ an ne vtꝝ q̃ q̃rũt de v̾itate ppõis. ꝛ g̃ sꝭ r̃spectiua. eo q̃ ñ absolute q̃rũt de ppõe. sꝫ de v̾itate ꝛ f'litate eiˀ. Un̄ due sꝭ rões q̃re an ne vtꝝ ñ ponũᷣ p q̃sitis sic q̃ q̃l' ꝛ q̃ꝫta Pria rõ ẽ q̃ꝛ q̃ q̃l' q̃ꝫta sꝭ q̃sitia absoluta. an ne vtꝝ sꝭ r̃spectiua. mõ absoluta solũ corrñt dictꝭ diuisiõibˀ scda rõ ẽ q̃ꝛ illa q̃sitia ponũᷣ h̃ q̃ q̃rũt d ill' q̃ necio req̃rũᷣ ad ꝯgnoscẽᵐ passiões ppõis. sꝫ h̃ solũ faciũt ista ẽa q̃sitia. g̃. ꝛc Mior ptꝫ q̃ꝛ ñ possumˀ sciẽ passiões ppõis. s. ꝯũsionẽ eq̃pollẽtiã ꝛ ꝯppõem nisi p̃us sciamˀ q̃ q̃lis ꝛ q̃ꝫta sit propõ.

Arguitur Uni⁹ q̄siti ē tm̄ vnū rn̄siuū. s3 q̄zta ē vnū q̄sitiuū. ergo solū habebit vnū rn̄siuū. Dōm q in generali vni⁹ q̄sitiui sp erit vnū rn̄siuū. tn̄ in spāli. possunt vni⁹ q̄sitiui esse plura rn̄siua

Itē propositionū cathego

Postq̄ Pe. h. determinauit de ꝓpōe diffinitiue ⁊ diuisiue. ⁊ de q̄litate ⁊ q̄ztitate ꝓpōis. h iā determinat de ei⁹ passionib⁹. ⁊ p̄mo de passione intrinseca. q̄ ē oppō. grā cui⁹ ponit duas diuisiones. q̄ valēt sibi ad suū ꝓpositū. Pria ē ꝓpōnū cathegoricar. aliq̄ ꝑticipāt vtroq3 termio. vt hō currit hō nō currit. Alie altero tm. vt sortes currit sortes disputat. Et alie nullo. vt sortes currit ⁊ plato mouet. Scda diuisio ē subdiuisio p̄mi mēbri. ⁊ sic sumit ꝓpōnū ꝑticipātiū vtroq3 termino. q̄dam ꝑticipāt s̄m eūdē ordinem. vt hō currit homo non currit. Alie vero ordine euerso. vt homo est animal. aīal est homo

Ar Omnis passio vere ⁊ in recto p̄dicat de suo subiecto. sed oppō n̄ ē hmōi. g̃ nō ē passio ꝓpōis. Mior ꝓbat. q2 illa est mala p̄dicatio ꝓpō est oppō. Dōm q passio capit dupl'r. Uno° in ɔcreto. ⁊ sic p̄dicat de suo subiecto. Alio° capit in abstracto. ⁊ sic nō p̄dicat. Uñ illa ē v̄a p̄dicatio ꝓpō h3 oppositā. s3 ista ē falsa ꝓpō ē oppō. Et rō diu̾sitatis ē. q2 abstractū dr ab abstrahēdo. eo q abstrahit a suo sb̄cto ad minus s̄m modū significādi. s3 qd ab alio abstrahit nō p̄dicat de eo.

Notandū Q' p̄ma diuisio v3 ad ɔgnoscēdū q̄b⁹ ꝓpōib⁹ ɔueniat oppō ɔu̾sio ⁊ eq̄pollentia. q2 ille passiones solū ɔueniūt ꝓpōib⁹ ꝑticipātib⁹ vtroq3 termio. S3 scda diuisio q̄ztū ad p̄mū mēbꝝ v3 ad ɔgnoscēdū q̄b⁹ ꝓpōib⁹ ɔueit oppō ⁊ eq̄pollētia. q2 solū ill' q̄ ɔueniūt vtroq3 t̄mio s̄m eūdē sitū. Et 2m mēbꝝ v3 ad ɔgnoscēdū q̄b⁹ ꝓpōnib⁹ ɔueiat ɔu̾sio. q2 solū ist' q̄ ꝑticipāt ordine ɔuerso

Arguitur Omnes ꝓpōes ɔueniūt in subiecto ⁊ p̄dicato. g̃ oms ꝓpōnes ꝑticipant vtroq3 termino Dōm q omnes ꝓpōnes ɔueniunt in subiecto ⁊ p̄dicato. inq̄ztum capiunt ꝓ illis intētionb⁹. sed nō inq̄ztum capiūtur ꝓ rebus substratis

Arguit Participare est ptem accipe vel dare. sed hoc nō videt puenire ppōib⁹. Dōm q pticipare capitur tripl'r Uno mō put ē pticipati rōem suscipe. ꝛ sic spēs pticipāt genus. qꝛ oīa inferiora suscipiūt rōes. i. diffinitiōes superioꝝ. vt hō suscipit rōem aīalis. Scdo mō pticipare est ptē alicui⁹ rei cape. ꝛ sic fili⁹ pticipat bona patris. Tercio⁹ pticipare est idē q̄ puenire. ꝛ sic capit in pposito. ꝛ sil'r in Porphirio. vbi dr. pticipatōe spēi plēs hoies sūt vnus hō.

Arguit Oēs ppōes cathegorice pueniūt in pdicato. g oēs pticipāt ad min⁹ vno termino. Aña pbat qꝛ pueniūt in copula vbali. q̄ est ppōis pdicatū Dōm q duplex est pdicatū. s. materiale ꝛ formale. tūc dr. q oēs ppōes pueniūt in pdicato formali. s. in hoc vbo est. sed n̄ materiali. de q̄ fit hic smo Etiā pprie loq̄ndo copula nō ē t̄min⁹. qꝛ nō manet resolutōne facta. saltē formal'r in rōe copule. Uñ termin⁹ in pposito est q̄ p se ꝛ material'r terminat ppōem. Et dr notāter p se. ppt signa vl'ia vel pticularia q̄ pprie nō sūt termini. sed terminoꝝ dispōnes. Et dr material'r ppter copulā. eo q copula non est pdicatū materiale. sed formale

Arguit Dicere ppōes nullo termino pticipare ē oppositio in adiecto. g male ponit mēbꝝ pme diuisionis. Aña pbat. qꝛ pticipare ē puenire. sꝫ illa q̄ nullo t̄mino pticipāt nō pueniūt Dōm q nō oꝫ diuisū de dici de oib⁹ mēbris diuidētib⁹ in diuisiōe analogi in sua analogata. vbi membra diuidētia pueniūt diuiso q̄dā ordine prioris ꝛ posterioris. sꝫ hoc oꝫ i diuisiōe g'. ista āt ē diuisio analogi i sua analogata.

Querit Que p pōes pticipāt vtroqꝫ t̄mino sm eūdē ordinē Rñdet q ille q̄ hñt idē sbcm̄ ꝛ ideꝫ pdicatū sm situ. i. sic q illud qd est subiectū in vna ppōe est sbiectū in alia. ꝛ qd est pdicatum in vna est pdicatū in alia. vt homo currit. homo non currit.

Arguit Oēs ppōes pticipāt sm eūdē ordinē. g alterū mēbꝝ scde diuisionis ē supfluū Aña pbat. qꝛ oēs hñt illū ordinē q sbcm̄ pcedit pdicatū Dōm q sbcm̄ ꝛ pdicatū p intētōib⁹ scdis fuāt sp eūdē ordinē. nō tñ p itētōib⁹ pmis. qꝛ sic qd ē sbcm̄ i vna fit q̄nqꝫ pdicatū i alia. ꝛ ecōtra.

Propōnum participantiū

Postq̄ Pe. hiſ. p̄miſit duas diuiſiones valētes ad ↄgnoſcēdū paſſiones ꝓpōnis. hic ↄñter determinat de illis paſſionibꝰ. ꝛ p̄mo de oppōe. Cuiꝰ rō eſt. qꝛ oppō ſolū ↄuenit ꝓpōnibꝰ vtroq̄ termino ꝑticipantibꝰ ſm eūdē ordinē. ſed ↄuerſio ↄuenit illis q̄ ꝑticipāt vtroq̄ termino ordine ↄuerſo. ſed ꝑticipatō p̄ma p̄cedit ſcdām. Etiā oppō p̄cedit eq̄pollētiā. qꝛ eq̄pollētia ſumit̄ reſpectu ꝓpōnū oppoſitaꝝ q̄ fiūt eq̄pollētes. ꝛ ſic eq̄pollētia p̄ſupponit oppōem quare eā ſeq̄tur

Querit̄ Quid ſit oppō ꝓut hic ſumit̄. Rñdet̄ q̄ ē repugnātia duaꝝ ꝓpōnū cathegoricaꝝ vtroq̄ termino ꝑticipantiū ſm eūdē ordinē. in q̄litate tm̄. q̄titate tm̄. vel in q̄litate ꝛ q̄titate ſil'. Sꝫ phs diffinit oppōem ſb noīe ↄdictōis di. Cōtradcō eſt affirmatio ꝛ negatio oppoſite Et ſubdit q̄ ille ꝓpōnes ſunt oppoſite q̄ ſunt affirmatio ꝛ negatio eiuſdē p̄dicati de eodē ſubiecto nō equoce. ꝛc̄. Et diffinit oppōnē ſub noīe ↄdictōis qꝛ ipſa eſt maxima oppō Dr̄ in tytulo q̄ſtionis vt h̄ ſumit̄ qꝛ oppō in cōi p̄t capi tripl'r. Unoꝰ ꝓ oppōne reꝝ q̄ nō ſt̄ ſigna. ſed res ipſe oppoſite vt ſurſū deorſū calidū frigidū. Alioꝰ capit̄ ꝓ oppōe terminoꝝ q̄ ſt̄ oppoſitas res ſignificātes. vt albū nigꝝ. ꝛ de illis loq̄t̄ Pe. hiſ. in poſtp̄dicamētis. Tercio capit̄ ꝓ oppōe ꝓpōnū. ꝛ hoc dupl'r. Unoꝰ vt extendit ſe ad ꝓpōes oppſitas rōe terminoꝝ. vt ſortes ē albꝰ. ſortes ē niger. q̄ ſt̄ de ↄrijs p̄dicatis. ꝛ de iſtis loq̄tur phus in ſcdo pihermenias. Alioꝰ capit̄ vt ſe ex̄tēdit ſolū ad ꝓpōes repugnātes rōne oppoſiti modi enūciādi. ꝛ ſic capit̄ h̄

Querit̄ Quot ſt̄ ſp̄es oppōis Dr̄m q̄ q̄ttuoꝛ. ſ. cōria ſubcōtraria ↄdcōria ꝛ ſbalterna. q̄ꝝ ſufficiētia ſic ſumit̄. Nā oēs ꝓpōes oppoſite hn̄t repugnātiā vl' ḡ repugnāt in q̄litate tm̄. vel q̄titate tm̄. aut in q̄litate ꝛ q̄titate ſil'. Si repugnāt in q̄litate tm̄. hoc eſt dupl'r. vel ambe ſunt vl'es. ꝛ ſic ſūt ↄtrarie. vel ambe ꝑticulares. ꝛ ſic ſt̄ ſubcōtrarie. Si repugnāt in q̄titate tm̄ ſic ſunt ſubalterne. Si in q̄litate ꝛ q̄titate ſil' ſic ſunt ↄtradictorie

Arguit̄ Pl'es ſt̄ ſp̄es oppōis q̄ꝫ q̄ttuoꝛ. ḡ P. h. ē diminutꝰ. Añs ꝓbat̄. qꝛ aliq̄ ē oppō relatiua ꝛ ali-

q̄ ꝑuatiua. q̄ hic nō ponūt Dōm q̄ ille sūt oppōes rerꝝ vl' tmi noꝝ. sꝫ h̄ loq̄mur de oppōe ꝓpōnū

Arguit Iste ꝓpōes opponūt sortes ē alb⁹. sortes ē nig loq̄ndo de oppōe ꝓpōnū. ꝛ nō ꝑ aliquā q̄tuor spēꝝ Dōꝫ q̄ iste propōes opponūt grā t'mioꝝ in eis positoꝝ nō tn̄ opponūt i mō enūciādi penes q̄litatē vl' q̄ztitatē

Ar Pauciores sūt spēs oppōnis q̄ꝫ q̄ttuor. ḡ tert⁹ est supflu⁹. Añs probat q̄ꝛ phs p⁹ pìher. nō poit oppōez sbalternā Dōm q̄ oppō capit duplr. Uno° cōit. vt supi⁹ ē diffinita. ꝛ sic oppō sbalterna ē oppō. Alio° capit prope ꝛ diffinit sic. Oppō propōnū ē rpugnātia duaꝝ propōnū cathegoricaꝝ eiusdē sbci et pdicati i ꝟitate tm̄ l' falsitate tm̄. vl' i his sil'. ꝛ tūc oppō sbalt'na nō ē oppō. q̄ꝛ propōes ſꝫ hāc spēꝫ opposite nō repugnāt i ꝟitate vl' falsitate. sꝫ Arest. loq̄t de oppōe h̄ scdo°. ꝛ Pe. hi. pmo°. Sꝫ dicēs. Pe. h. cepit hūc tractatū pmū ex libro pìher. ḡ debe/ret seq̄ illū. ꝛ se illi ꝯformare. Dōꝫ q̄ P. h. ē istructoꝛ iuuenū. q̄ b⁹ oppō pmo°. ꝛ general'r sūpta ē magi nota

Querit Utrꝫ ꝯdcō sit maxia oppō. Dōm q̄ sic. ꝛ h̄ pꝫ ex q̄ttuoꝛ. nā p⁹ ē maxia cōitate. q̄ꝛ repit i t'minis cōib⁹ ꝛ singularib⁹. nō ā't ꝯrietas. Scdō ē maxia ex simplicitate. q̄ꝛ nō oꝫ nisi p̄ponē negatōꝫ. Etiā nō req̄rit ꝯstātiā sbcti. q̄ꝛ chimera ꝛ nō chimera ꝯdicūt. Tercio ē maxia in repugnātia et euidētia. q̄ꝛ īpossibile ē q̄ idē sit magnū ꝛ nō magnū. nec simplr nec in respcū. ꝛ tn̄ possibile ē q̄ idē sit magnū ꝛ pūū respectu diūsoꝝ Quarto ē maxia opponū ꝟitate ꝛ falsitate. q̄ꝛ īpossible est ꝯdictorias esse sil' ꝟas aut falsas. Quito ē maxia in distātia q̄ꝛ ꝯtradictoria maxime distant. eo q̄ habēt se sicut ens. ꝛ n̄ ens que distant in infinitū

Arguit Oppō toti⁹ ad totū ē maioꝛ q̄ꝫ toti⁹ ad ptē. sꝫ in ꝯtrarijs ē oppō toti⁹ ad totū. ꝛ i ꝯtradicto/rijs ē toti⁹ ad ptē. ḡ in ꝯtrarijs ē maioꝛ oppō q̄ꝫ in ꝯtradcōrijs Dōm q̄ qn̄ totū opponit toti ē maioꝛ oppō extēsiue. sꝫ nō i/tēsiue. Ul' pt dici. q̄ totū pt ꝯpari ad duo. Uno° ad suā ptem. Alio° ad ptē alteri⁹ toti⁹. vn̄ ꝯpando totū ad suā ptē sic maioꝛ ē repugnātia toti⁹ ad totū q̄ꝫ ad ptē. vt in ista ꝓpōe oīs hō currit ꝛ null⁹ hō currit. est maioꝛ repugnātia q̄ꝫ in ista. oīs hō currit. ꝛ q̄dam hō currit. sed ꝯpando totū ad ptem alteri⁹ totius. tunc

maior est repugnātia toti⁹ ad ptē ꝙ̄ toti⁹ ad totū. ⁊ talꝭ repugnā tia ē in ꝯdcōrijs. qꝛ pticularꝭ negatiua ē ps vl'is negatiue. q̄ opponitꝭ vl'i affirmatiue. sicut totum toti. ḡ ps vl'is negatiue sibi magis opponitur

Arguit Inter ꝯria ē mediū nō āt īter ꝯdcōria. ḡ oppō ꝯria ē maioꝛ ꝙ̄ ꝯdcōria. ꝯña ꝓbatꝭ. qꝛ plus distāt q̄ ꝑ mediū distāt ꝙ̄ que sine medio distant Dōm ꝙ ꝓbatio ꝯñe tenet in his q̄ local'r distant. sed ꝯdictoria nō distat maxime local'r. sed solū q̄ ad posse sil' esse veꝝ. vel siml' esse falsum. ⁊ ꝓ tanto est maxima

Arguit Oppō ꝯdcōria est mīma. g⁹ nō ē maxīa. Añs ꝓbatꝭ. qꝛ est ꝑma. sed ꝑmū in vnoq̄ꝙ̄ genere ē minimū ⁊ mēsura oīm alioꝝ Dōm ꝙ ē maxīa ⁊ mīma respectu diu'soꝝ. ē em̄ maxīa. qꝛ fit iter ens ⁊ nō ens. q̄ in īfinitū distāt. ſ ē mīma. qꝛ ē simplicissīā. eo ꝙ ī oīb⁹ alijs īcluditꝭ. ⁊ ñ eꝯ

Contrarie sūt vniuersalis

Hic notificat ꝑmo ꝓpōes ꝯrias. ⁊ p̄cedit oppō ꝯria ꝯdictoriā ideo qꝛ ꝓpōes ꝯrie sunt eiusdē ꝙ̄titatis. non āt ꝯdictorie. sed idē est aū diuersum. Dicēs ꝙ ꝯrie sunt vl'is affirmatiua ⁊ vl'is negatiua eiusdē subiecti ⁊ eiusdē p̄dicati. vt oīs hō currit. null⁹ homo currit. Pro q̄ notandū ꝙ ꝓpōes ꝯtrarie debēt esse eiusdem subiecti ⁊ eiusdē p̄dicati quo ad tria. Primo quo ad vocē. quare iste nō sunt ꝯtrarie. omnis hō currit. nullum risibile currit. Secdō quo ad significatiōem. i. ꝙ subiectū ⁊ p̄dicatum debēt vniuoce teneri. ⁊ non equoce. ⁊ ergo iste nō sunt ꝯtrarie. omnis canis currit. nullus canis currit. qꝛ canis equocatur. Tercio q̄ ad supposita. id est ꝙ subiectū ⁊ p̄dicatuꝫ debent teneri eque stricte ⁊ eque ample. ergo iste non sunt ꝯtrarie omnis homo est albus nullus homo est albus

Ar Oia ꝯria stꝭ forme actiue ⁊ passiue ad inuicē. ſ ꝓpōes ñ stꝭ forme actiue ⁊ passiue ad inuicē. g⁹ nō stꝭ ꝯrie. Dōm ꝙ duplicia sunt ꝯtraria. s. reꝝ siue terminoꝝ. ⁊ ꝓpōnū. mō ꝯtraria reꝝ stꝭ forme actiue ⁊ passiue ad inuicē. ſ nō ꝓpōnū.

Ar In istis ꝓpōib⁹. oīs hō currit ⁊ null⁹ hō currit. īmini nō accipiuntꝭ eque ample ⁊ eque stricte. ergo nō sunt ꝯtrarie.

Añs pbat. q2 in pⁱma ppōe hō stat p viris τ mulierib9. τ in se/cūda stat p viris tm̄. Dōm q ille ppōes nō st̄ ɔ̄rie grā significatōis τ fmōis vt argumētū pbat. s3 ꝟtute vsus accipiūt vt cōtrarie. Uñ ppe loqndo iste st̄ ɔ̄rie. ois hō ē alb9. null9 hō ē alb9 q2 ibi termī tenēt eodē mō rōe illi9 adiectiui alb9. q2 sensus est. ois hō ē alb9. τ null9 hō ē alb9. i. ois hō mascul9 est alb9. τ null9 homo masculus ē alb9.

Subcōtrarie sūt particula

Hic ondit q ppōes st̄ sbcōtrarie. Et dt q st̄ pticl'aris affirmatiua τ pticularis negatiua eiusdē subiecti τ eiusdē pdicati. vt qdā hō cr. qdā hō nō cr. Et dicūt subcōtrarie q2 ponūt sub ɔtrarijs sicut ps ponit sub suo toto.

Arguit Non sunt aliq ppōes subcōtrarie. ergo nec subcōtrarie. ɔ̄ña patz p simile. Dōm q non ē omnino simile quia ambe ppōes contrarie sunt vl'es. τ sub illis ɔtinētur ppōes pticulares quas dicimus subcontrarias. sed in ppositionibus contradictorijs vna est pticularis sub qua nō potest contineri alia pticularis. q2 sub illa non potest fieri subsūptio. τ ergo defectus ē ex pte vni9 mēbri.

Querit Utrū ille sint subcōtrarie. iste hō cr. τ iste hō nō cr. Rñt q nō. s3 st̄ ɔ̄dictorie. Et qñ dr̄ ille ppōes st̄ subcōtrarie q ponūt subcontrarijs. s3 iste sunt hmōi. igit τc. mio2 ptz. q2 ponūtur sub istis ɔtrarijs. ois hō cr. τ nullus hō cr. Dōm q licet fm rem ponātur sub cōtrarijs. nō tñ fm modū enūciandi. nā subiectū in illis non tenet eodē mō cū subiecto ppōnū cōtrariaꝝ. q2 in ɔtrarijs subiectū accipit p plib9 suppositis in ill' ꝟo solū p vno determiato τ singl'ari supposito.

Arguit Una ɔ̄dictoriaꝝ ppōnū est vl'is. s3 iste ambe st̄ singl'ares. ergo nō ɔ̄dicunt. Dōm q duplices sunt ɔtradictorie. sc3 fm rem τ modū enūciandi sil'. τ in ill' sp vna est vl'is. Alie st̄ ɔtradictorie fm rem tm̄ quas sc3 ipossibile est simul esse veras aut falsas. τ ille ambe pñt esse singulares. Ul' dōm q duplices sunt contradictorie. sc3 de subiecto cōi cui pt addi signū vl'e vl' pticulare τ de ill' loqt textus. Alie sunt de subiecto singulari cui nō cōgrue addit signū vniūsale. et ille ambe sunt singulares.

Arguit Iste ꝓpões non sū opposite q̄ sū sil' ve. s3 ꝓpositões subcontrarie sū simul vere. ergo non sūt opposite. Dōm ꝙ oppositio in subcōtrarijs non sumit̄ penes repugnātiā vitatꝭ nec etiā q̄ntitatis. sed penes repugnātiā falsitatis ꝛ q̄litatis.

.Cōtradictorie sūt vniuer.

Hic tercio notificat ꝓpões ꝯdictorias. Et ē ratio ordinis. q2 contrarie ꝛ subcontrarie sunt eiusdē quātitatis. contradictorie vo ꝛ subalterne propōnes sunt diuerse quātitatis. sed idem est añ diuersum. Et quia contradictorie opponūtur ẜm rem ꝛ modum sil'. subalterne vo ẜm modū tm̄. ideo pˢus agit de contradictorijs q̄3 subalternis. Dicens. contradictorie sunt vl'is affirmatiua ꝛ ꝑticularis negatiua. vl' vl'is negatiua ꝛ ꝑticularis affirmatiua eiusdē subiecti ꝛ eiusdē predicati. Exemplū pˢmi. vt om̄is homo currit q̄dā homo non currit. Exemplū scdi vt nullus homo currit. q̄dā homo currit.

Notandū Q3 ꝯtradictio est affirmatio ꝛ negatio eiusdē de eodē. ad idē. ẜm idem. sil'r ꝛ in eodē tpe. Ex illa diffinitōe trahūtur q̄nq3 ꝯditōes ad ꝯdictionē req̄site. pˢma est ꝙ ibi sit affirmatio ꝛ negatio vniꝰ ꝛ eiusdē de eodem. ẜm rem ꝛ vocē sil'. quare hic non est ꝯdictio. Tullius currit ꝛ marcus non currit. neq3 hic om̄is canis currit quidā canis nō currit. Scda ꝯditio est ꝙ ille due ꝓpões referātur ad idem. ꝛ ergo hic nō ē ꝯtradictio. sortes currit supra pedes ꝛ non supra caput. ergo sortes currit ꝛ nō currit. Tercia conditio ē ꝙ sit ẜm idē. ꝛ ergo hic non est contradictio. video oculis ꝛ non auribus ergo video ꝛ non video. Quarta conditio est ꝙ debent termini teneri sil'r. quare hic non est ꝯtradictio. homo est spēs. nullus hō est species. q2 cū dr̄. homo ē spēs. homo tenet̄ ꝓ natura cōi. ꝛ cū dicit̄. nullus homo est spēs. accipitur prout est in suis suppositis. Quinta est ꝙ ille due ꝓpositiones debent referri ad idem instans temporis. ꝛ ergo iste non contradicunt. Sortes legit hodie. sortes non leget cras.

Arguit In ꝯdictorijs termī non tenētur similiter. ergo quarta conditio est falsa. Añs ꝓbatur. quia in vna tenētur vniuersal'r. ꝛ in alia ꝑticulariter. Dōm ꝙ in cōtra/

dictorijs termini non debent teneri sil'r quo ad omnia & quo ad distributionē. sed sufficit q teneātur sil'r quo ad acceptionē pro suppositis. qr subiectū in ipis sp pro suppositis accipit.

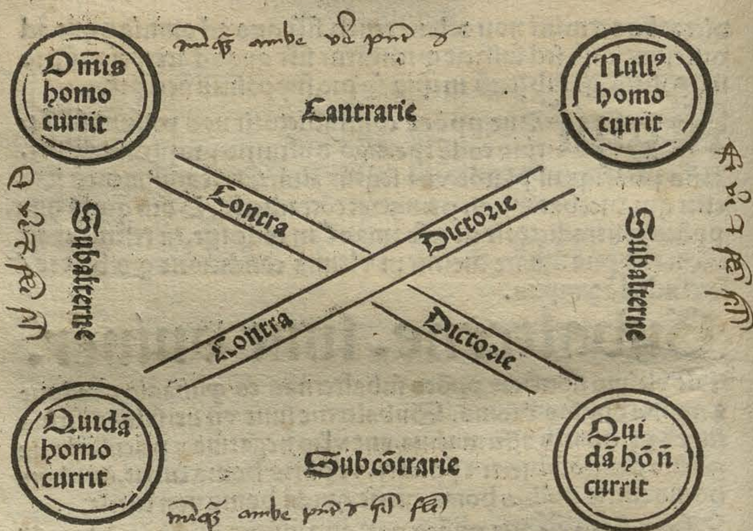
Arguit Due ppões contradictorie non possunt sil' fieri in eodē tpe. ergo diffinitio psupponit falsū. Añs pbat. qr in platõe vna seqtur aliā. Et est argumentū Eracliti qui dicebat q non ptingeret cōtradicere. Dōm q̄uis due ppões contradictorie non formant in eodē tpe. tñ referūtur ad idem tempus. quare dicitur in vltima conditione q debent referri ad idē tempus.

Subalterne. sunt vniuer.

Hic vltimo notificat ppões subalternas eo q magis recedunt a natura oppõis dicens. Subalterne sunt vniuersalis affirmatiua & pticularis affirmatiua. aut vl'is negatiua & pticularis negatiua eiusdē subiecti & pdicati. vt omis homo currit. quidam homo currit. nullus homo currit. quidā homo non currit.

Arguit Ille ppões non opponūtur q̄ sunt quādoqz sil' vere & interdū sil' false. sed ppões subalterne st hmõi. igit &c. Dōm q q̄uis ppões subalterne non repugnāt in veritate neqz in falsitate. tñ repugnāt in q̄ntitate. & hoc sufficit q̄ ad oppõez general'r dictā. scz ßm q hic capit.

Querit Quare dicūt aliq̄ ppões subalterne. Rñdet q iō. qr sunt due ppões q̄rū vna ponit supra aliā. & sic dicūtur subalterne q̄si sub & sup posite. qr vna ponitur sub & alia supra. Seq̄tur correlarie. q ppões subcontrarie non dicūtur subalterne eo q ponūtur subcōtrarijs. qr hoc est in diuerso ordine & respectu contrariaꝝ. non em̄ sunt subalterne inter se. qr vna non ponit sub alia sicut fit in subalternis. Et hec omnia planius videri habent in figura iam seq̄nti.

Propositionū triplex

Postq̄z Pe. Hys. determiauit de oppositōib⁹ ꝓpo sitionū. Hic ꝯnter volēs de legib⁹ ꝓpositionū op positaꝝ determiare ꝓmittit ꝓpositionū materias eo q̄ ille leges vl' regule variātur ꝑm mutationez materie. Et p° diuidit materiā. scđo declarat mēbra diuidētia. Dicēs ꝓpositō nū triplex est materia. s. naturalis. ꝯtingens ꝛ remota. Quarū sufficiētia p̄t sic sumi. nā in oīni ꝓpōe ē habitudo p̄dicati ad sb iectū. vel ergo est habitudo repugnātie p̄dicati ad subiectū. ꝛ sic ē materia remota aut ꝯueniētie h̄ ē dupl'r. qꝛ vl' illa habitudo ē necessaria. ꝛ sic ē materia naturalis. aut ꝯtingens ꝛ accn̄talis. et sic est materia ꝯtingens.

Arguit Nullū ens rōis hꝫ materiā. sꝫ ꝓpō ē ens rōis. ḡ nō hꝫ materiā. Maior ꝓbat. qꝛ materia est p̄a^m rei natūalis ꝛ entis extra aīam. vt patꝫ p̄mo physicorum.

Dōm q̄ nullū ens rōis habet materiā proprie dictā. h₃ tn̄ ma/
teriā sil'itudinarie sumptā. Un̄ ₿m sil'itudinē ꝑpō h₃ triplicem
materiā. sc₃ materiā ex q̄ vt subiectū ⁊ ꝑdicatu₃. ⁊ materia in q̄
sc₃ subiectū vocis vl' ipam vocē. ⁊ materiā circa quā sc₃ enūcia
bile ex quo fit ꝑpositio.

Querit Quid sit materia in ꝑposito. R̄ndet q̄ ē ha/
bitudo ꝑdicati ad subiectū. ⁊ nō ē subiectū vl'
ꝑdicatū ₿m se. Sed diceres habitudo vnius ad aliud est forma
ergo non materia. Añs ꝓbat. q₂ in rebus h̄ntib⁹ vnionē vnio ē
ipaꝝ forma. Dō₃ q̄ habitudo potest cōpari ad duo. Uno mō
ad actualē vnionē predicati ad subiectū. ⁊ tunc habet rationem
materie. Alio⁹ cōpat ad subiectū ⁊ ꝑdicatū. ⁊ sic habet rōe₃ for/
me. sed non est inconueniens q̄ aliq̄d diuersimode habeat rōem
materie ⁊ forme.

Querit Q̄uo dn̄t ista duo. matia ꝑpō ē triplex. ⁊ ꝓ
positionū triplex est materia. Dōm q̄ sic dn̄t
q̄ ꝓma est falsa. ⁊ scd̄a vera. S₃ q̄ ꝓma sit falsa ꝓbatur dupl'r.
q₂ sua ꝯdictoria est vera. sc₃ nulla materia ꝑpositionū est tripl'x
Scd̄o ꝓbat. q₂ materia supponit determinate. sed nulla est de/
terminata materia que sit triplex. Q̄ʒ aūt scd̄a sit vera pt₃. quia
materia supponit ibi simpl'r pro materia in cōi. ⁊ sub tali termi/
no sic supponēte non d₃ descendi. ⁊ ergo textus notanter dicit. ꝓ
positionū triplex est materia.

Naturalis ē illa in q̄ predi

Hic describit materiā naturalē. Dicēs. naturalis est illa in q̄ ꝑ
dicatū est de esse subiecti vl' ꝓpriū eius. vt homo est aīal. homo
est risibilis. Et est rō ordinis. q₂ natura materie fundat sup con
uenientiā ꝑdicati cū subiecto. sed illa est maior in naturali q̄₃ cō
tingenti. ⁊ in contingēti ē ꝑfectior. q₂ positiua q̄₃ in remota vbi
solū est negatiua.

Arguit Ista ē in materia naturali. aīal est hō. tn̄ ꝑdica
tū nō ē de eē subiecti nec ꝓpriū ei⁹. Dōm q̄ licet
hō nō sit de eēntia aīal' in cōi. ē tn̄ de eēntia aliq̄ꝝ suppositoꝝ. sc₃
ꝯtētoꝝ sub hoīe. Un̄ ꝯūtens ⁊ ꝯuersa st̄ in eadē materia ⁊ vl'r
oēs ꝑpōes ex eisdē extremis ⁊ de eodē subiecto ⁊ ꝑdicato. ⁊ sil'r
ſbalternās ⁊ ſbalternata. vt vl'is ⁊ sua ꝑticl'aris vl' indiffinita

Arguit Hic hō ē aīalitas ṗdicatū ē de eēntia sbiecti et tñ nō ē i maťia natūali. s3 remota. Dōm q̄3uis ṗdicatū sit de eēntia subiecti ꝑm rē. nō tñ ꝑm modū enūciādi q2 aīalitati inq̄3tū suiť i abstracto r̄pugṫ ꝙ ṗdiceť d̄ suis īferioꝛibꝰ.

Arguit Ista ignis ē calidꝰ ē i maťia naturali. ⁊ tñ ṗdicatū n̄ ē de eē sbiecti vt notū ē nec ꝓpꝛiū eꝰ. q2 n̄ ꝯueit soli igni esse calidū. Dōm q̄3uis nō sit ꝓpꝛiū q̄rto mōꝰ est tñ sibi ꝓpꝛiū scd̄o mō ⁊ h̄ sufficit. Uľ dōm ē ꝙ l3 calor ꝯuenit aliȷ̄s secūdario ⁊ ṗticipacōe3 solū. tñ ꝯueit igni ꝑ se ⁊ ṗmario

Arguit Iste st̄ in maťia ꝯtingēti. aqua ē frigida. ťra ē sicca. q2 ibi accn̄s ṗdicať de subiecto. ḡ etiā ista ignis ē calidus. ꝯn̄a t3 a siľi. q2 vbiq3 ṗdicať accn̄s insepabile de suo subiecto. Dōm ꝙ si ista accn̄a capiātur eodē mō sc3 vt dicūt aptitudinē sic oms iste ꝓpōes st̄ in materia naturali non aūt si capiātur vt dicūt actū.

Arguit Ista ē in maťia naturali ignis ē calidus etiā capiēdo ṗdicatū. vt d̄t actū ergo siľr alie. Dōm ꝙ nō ē siľe. q2 ignis d̄t subām calidā de cuiꝰ eēntia ē caliditas lic3 accidat materie ignis. S3 dicēs illd̄ quod vni est suba nulli ē accn̄s ṗmo physicoꝝ. sed caliditas est accn̄s mľtaꝝ subaꝝ. ergo nō est de suba ignis. Dōm ꝙ suba capiť dupľr. Unoꝰ ꝓ ente per se ⁊ h̄ nulli ē accn̄s. Alioꝰ capiť suba ꝓ eēntia ⁊ sic qd̄ vni ē suba ṗt eē accn̄s alterius sicut coloꝛ ē de suba id est eēntia albedis. et tñ est accn̄s parietis.

Querit In q̄ materia sit ista ꝓpō. hō ē bonꝰ. Dōm ꝙ bonū capiť dupľr. Unoꝰ ꝓ bono moris q̄ mō dicimꝰ hoiem esse bonū q2 v̄tuosus ē. ⁊ sic ē in materia ꝯtingenti. Alioꝰ capiť bonū trāscendēter inq̄3tū cōuertiť cū ente. ⁊ tunc ē in materia naturali.

Arguit Illa hō est hō ē in materia naturali. ⁊ tñ ṗdicatū nō ē de esse subiecti nec ꝓpꝛiū eiꝰ. ꝓbať. quia idē nō est de essentia siuipus neq3 ꝓpꝛiū. Dōm q̄3uis hō in cōi nō ē de essentia hois in cōi est tñ de eēntia suppositoꝝ. q2 homo in ṗdicato capiť ꝓ natūa cōi. ⁊ in subiecto capiť ꝓ suis suppositis. Est em̄ regľa ꝙ qn̄ idē ṗdicať de seipo. tūc subiectū h3 rōem maťie ⁊ suppositi. sed ṗdicatū induit naturā foꝛme.

Queritur In q̄ materia sit ista. hō ē ens. Rn̄detur q̄ ens capitur dupl'r. Uno° participial'r ꝛ sic est in materia ꝯtingenti. q2 tunc est verū accn̄s ꝛ valz tm̄ sicut exn̄s. Alio° capitur ens noīal'r vt est vnū transcendens. ꝛ sic est in materia naturali. q2 tunc supius p̄dicatur de suo inferiori. q2 sic ens est de eē substātie ꝛ oim inferioꝝ.

Arguitur Predicatū scz ens scd̄o mō captum p̄t adesse ꝛ abesse homi. q2 hō p̄t eē ꝛ nō esse. ḡ ista ꝑposi/tio non est in materia naturali aliquo mō. Dōm q̄ lz ens posset abesse homī hoc tn̄ non est p̄ter corruptionē hoīs.

Queritur In q̄ materia ē ista hō viuit. Rn̄detur q̄ viuere capitur dupl'r. Uno° vt d̄t actū viuēdi. ꝛ sic est ī mat̄ia ꝯtigēti. Alio° capit̄ vt d̄t aptitudīe ꝛ sic ē ī mat̄ia nat̄ali

Cōtingēs ē illa in qua pre.

Hic diffinit materiā ꝯtingentē dicēs. Contingēs ē illa in q̄ p̄/dicatū p̄t adesse ꝛ abesse p̄ter subiecti corruptōez. vt hō est alb⁹. Dicitur adesse ꝑpter materiā remotā. ꝛ additur abesse ad d̄ram materie naturalis.

Arguitur Illa coruus est niger est in materia ꝯtingēti. et tn̄ p̄dicatū non p̄t adesse ꝛ abesse preter subiecti corruptōēz. Scd̄a ps ꝓbatur. q2 p̄dicatū ē accn̄s insepabile. Di/cendū q̄ q̄zuis p̄dicatū non p̄t abesse subiecto ꝭm rem tn̄ bn̄ ꝭm intellectū. quia d̄t Porphyrius q̄ coruus p̄t intelligi albus ꝛ ethiops nitens candore.

Arguitur Propriū sicut risibile p̄t abesse homi ꝭm intel/lectū. ḡ ista hō ē risibil'e ꝛ erit in mat̄ia ꝯtingē/ti qd̄ falsum ē. Dōm q̄ lz risibile possz abesse homi ꝭm intelle/ctū simplicē nō tn̄ ꝭm intellectū ꝯponētē ꝛ diuidētē.

Arguitur Ille intellect⁹ ꝯponēs ꝛ diuidēs ē falsus q̄ intelligit rē al'r eē q̄z ē. sz si itelligatur coru⁹ alb⁹ res alitur intelligitur q̄z ē. igr̄ ꝛc. Dōm q̄ coru⁹ p̄t capi dupl'r. Uno mō q̄ztum ad sua p̄ncipia cōplexionalia. Alio modo quantū adesse speciuocū ꝛ p̄ncipia essentialia siue substantialia. vnde capiēdo coruū. p̄mo° sic nigredo nō p̄t sibi abeē. q2 coru⁹ ē al' colericū et

calide nature. sꝫ caliditas est mater nigredinis. Sed capiendo coruū q̄ntuꝫ ad esse specificū ꝛ pn̄cipia subalia sic nigredo bn̄ pt abesse coruo etiā in scd̄a opatōe intellectus.

Querit In q̄ materia sit ista. hō ē q̄lis. Dōm ꝙ si q̄le capiat̄ pro q̄li in cōi sic est in materia ꝯtingē/ti. Si ṽo capiat̄ pro aliq̄ eius spē. s. risibili sic necessario ꝯueit subiecto ꝛ ē ꝑpō in materia naturali. Sꝫ illa hō ē q̄ꝫtus ē i materia ꝯtingēti lꝫ p̄dicatū videat̄ ꝓpriū subiecto scd̄o mō. Et il la hō ē. si est p̄dicat esse eēn̄tie ē in materia naturali Si ṽo esse exn̄tie sic est d̄ materia ꝯtingēti.

Querit In q̄ materia sit ista. hō morit̄. domus ꝯbu/rit̄. Rn̄t̄ ꝙ morit̄ capit̄ dupl'r. Uno° inq̄ꝫtuꝫ d̄t instantaneā dissolutionē vl' mutationē alic° viuētis d̄ eē ad nō esse. Alio° vt d̄t ꝑuiam dispositionē ad illā mutationē d̄ eē ad nō esse. pmo° ē in materia remota. eo ꝙ p̄dicatū repugnat sb/iecto. sed scd̄o mō est in materia ꝯtingenti. Et sil'r dōm ē d̄ illa ꝑpōe. domus cōburit̄.

Remota est illa in q̄ predi.

Hic oñdit q̄ sit materia remota. dicēs. ꝙ ē illa in q̄ p̄dicatū re/mouet̄ a subiecto. vl' in q̄ p̄dicatū nullo° pt ꝯuenire subiecto vt hō ē asin°. Pro quo notandū ꝙ p̄dicatū tripl'r remouet̄ a subie cto Uno modo ſm vocē ꝑ d̄structionē ꝑpōis. Scd̄o ꝑ aduen tū negacōis. vt hō non est asin°. Tercio ꝓpter repugnātiā sig/nificatoꝝ p̄dicati cū subiecto. ꝛ sic intelligit̄ h̄. Ex q̄ ptꝫ ꝙ oms ꝑpōes affirmatiue false ꝛ sil'r oēs negatiue ṽe st̄ i mat̄ia r̄mota

Querit Quare ista mat̄ia d̄r remota. Dōm ꝙ n̄. ido q̄r p̄dicatū remouet̄ situal'r a subiecto. nā vt sic nō maneret ꝑpō. sꝫ q̄r res significata ꝑ p̄dicatū nō pt ꝯuenire rei significate ꝑ subiectū.

Arguit Ista sortes ē albedo ē i mat̄ia remota. ꝛ tn̄ p̄di/catū pt ꝯueire sbiecto. Dōꝫ ꝙ lꝫ ſm eē ꝯueiat si/bi. n̄ tn̄ ſm mo^m significādi eo ꝙ ſt cū ꝑcisiōe ab i eēndo sbiecto.

Lex et natura ꝯtrariarum

Hic ꝓseq̄t̄ d̄ legibus propositionuꝫ ꝛ primo con trariarū eo ꝙ

oppō ɔ̄ria est/pōr aliis. Et ɔsistit lex illa in tribus pūctis. Pri/mū ꝙ ɔ̄rie ꝑpōes in nulla materia possunt sil' esse vere. Scōm ꝙ in materia cōtingenti de accñte sepabili pñt sil' esse false. Ter/ciū ꝙ in materia naturali. ɔtingenti de accñte sepabili. ⁊ remo/ta nunq̃ possunt sil' esse vere vel false

Arguit ꝑpō nō h3 legē. ḡ ista determinatio p̄suppo nit falsū. Añs ꝓbat̃ q2 lex p̄cipit bonū ⁊ ꝓhi/bet malū. cuꝰ ꝑpō nō est capax Dōm ꝙ lex capit̃ dupl'r Uno° ꝓp̄e vt ē ius scriptū ab antiq̃s patribꝰ ɔstitutū ꝑsuadēs hone/stū ⁊ ꝓhibēs inhonestū. vel ē regula de opibꝰ humanis docens modū viuēdi. sicut est lex nature. lex diuina. lex humana. ⁊ illā legē nō h3 ꝑpō. Alio°. capit̃ silitudinarie. ꝓ regula de mō repug nātie ꝑpōnū oppositaꝝ. ⁊ ita capit̃ h̄

Querit Quare due cōtrarie non possunt sil' esse vere. Rñdetur ꝙ ideo q2 cōtrarie ꝑpōes st̄ vni uersalis affirmatiua ⁊ vniūsalis negatiua eiusdē subiecti ⁊ eius dem predicati. sed in affirmatiua p̄dicatum denotat̃ inesse omni bus suppositis subiecti. ⁊ in negatiua denotat̃ remoueri a q̄libet supposito subiecti. sed impossibile est idem attribui oībus sup/positis ⁊ remoueri ab oībus. Scōa ratio. quia si due cōtrarie essent simul vere seq̄retur ꝙ q̄ttuor ꝑpōnes de q̄ttuor angulis. erunt simul vere. ⁊ per consequens due cōtradictorie essent si/mul vere quod est impossibile. Seq̄la pat3. q2 ad veritatē vni uersalis seq̄tur veritas ꝑticularis

Querit Quare due cōtrarie pñt sil' esse false. in mate/ria ɔtingēti de accñte sepabili Rñdet̃ ꝙ iō. q2 in materia ɔtingenti p̄dicatū inest q̄busdā suppositis sbcti. et q̄busdā nō. qñ ḡ inest q̄busdā supposit̄ subiecti vl'is negatiā falsificat̃. qñ v̄o nō inest sic reddit̃ vl'is affirmatiua falsa.

Querit Quare due ɔtrarie nō pñt sil' esse false in ma teria naturali vl' remota ⁊ in materia ɔtingē/ti qñ accñs est insepabile Dōm ꝙ iō. q2 in materia naturali. p̄dicatū ɔuenit sbiecto ꝓ oībus suppositis. ⁊ ḡ sꝑ vl'is affirma tiua est vera. ⁊ negatiua falsa. ⁊ sil'r est in materia ɔtingenti. qñ accñs est insepabile. Sed in materia remota ecōtra. sꝑ affirma tiua est falsa ⁊ negatiua vera

Arguit Iste stꝫ ꝯrie cuiuslibet hoīs ocul' ē dexter cuiuslibet hoīs ocul' nō ē dexter. ꝛ tñ stꝫ sil' ỽe. q2 sb sb iecto oculus nō descēdit. aut si descēdit descensus ē disiūctiu'. q̄ nō falsificat ꝑpōes Dr̄z ꝙ iste ꝑpōes nō sunt ꝯrie. q2 t'mī' nō distribut' in vna ꝯriaꝝ debet distribui in alia. qd̄ nō fit hic. Et sil'r dr̄ de illis oīs hō aliq̄ tpe currit. oīs hō aliq̄ tpe nō currit. Cuiuslibet ꝯdictōis altera ps ē vera. cuiuslibet ꝯtradictōnis altera pars nō est vera

Arguit Dicte ꝑpōnes se hn̄t sicut vl'is affirmatiua et vl'is negatiua. igr̄ stꝫ ꝯtrarie. ꝯñā ꝓbat' ꝑ textū Dr̄m ꝙ nō sufficit. sꝫ req̄rit' illa ꝯditio dcā. Vl' dr̄m. ꝙ in illis ꝑpōnib' ē duplex subiectū. s. distributōis ꝛ locutōis. ex pte p̄mi stꝫ vl'es. sꝫ ex pte scdi stꝫ indiffinite.

Arguit Iste stꝫ ꝯrie. oīs hō ē totū in q̄ztitate. null' hō ē totū in q̄ztitate. ꝛ tñ stꝫ sil' ỽe. Scd̄a ps ꝓbat': q2 totū in q̄ztitate ē t'min' cōis distribut' ꝑ signū vl'e. sꝫ sic ē h̄ in ambab' ꝑpōib' Dr̄z ꝙ iste ꝑpōes pn̄t dupl'r capi Uno° in sensu quē faciūt. s. inq̄ztū hō supponit in vtraqꝫ ꝑsonal'r. ꝛ sic stꝫ vl'es ꝛ false. Alio° in sensu in q̄ fiūt. vt. s. hō accipit' ꝑ se ipso. ꝑ suppōem materialē. sic ꝙ aggregatū ex ipso ꝛ signo accipiat' ꝑ vno subiecto. ꝛ sic stꝫ singulares ꝛ ỽe. sꝫ nō stꝫ ꝯrie

Arguit Iste due ꝑpōnes stꝫ ꝯrie. oīs hō est alb'. null' hō ē alb'. ꝛ tñ pn̄t sil' eē ỽe g̊ due ꝯrie pn̄t sil' eē ỽe. Scd̄a ps añtis ꝓbat'. q2 hn̄t poñā3 ad h̄ ꝙ sint sil' ỽe. ꝛ sil'r argueret' de ꝯdcōrijs Dr̄m ꝙ ꝑpōes ille capiūt' dupl'r. vno° fm̄ se ꝛ absolute ꝛ in diūsis tpib'. ꝛ sic pn̄t eē ỽe Alio° put ꝯpāt' ad inuicē in eodē tpe. ꝛ sic nō pn̄t eē ỽe. ꝛ g̊ dr̄. ꝙ q̄zuis stꝫ possibiles q̄ztū ad ỽitatē. nō tñ stꝫ ad inuicē ꝯpossibiles. Vl' pt̄ dici ꝙ illa ꝑpō ē distiguēda. due ꝯrie pn̄t sil' eē ỽe. q2 vel sil' determiat h̄ ỽbū pn̄t. vt due ꝯtrarie sil' pn̄t. tūc ē ỽa. aut determinat h̄ cōplexum esse vere. ꝛ tunc est falsa.

Arguit Si due ꝯrie pn̄t sil' eē false. seq̄ret' ꝙ due ꝯdcōrie eēnt sil' fl'e Seq̄la ꝓbat' q2 sic se hn̄t ꝯtrarie ad ỽitatē. ita se hn̄t ad falsitatē. sed ad ỽitatē ꝯriaꝝ. seq̄t' ỽitas ꝯdcōriaꝝ. g̊ etiā ad falsitatē Dr̄m ꝙ nō est sil'e. q2 pl' req̄rit' ad ỽitatē ꝯriaꝝ. s. ỽitas oīū singl'ariū. sꝫ ad fl'itatē ꝯriaꝝ sufficit fal

sitas vni⁹ pticularis. ꝛ g̃ nõ seq̃tur falsitas pticularis ad falsitatẽ vl'is. sicut seq̃t̃ ꝟitas pticularis ad ꝟitatẽ vl'is

Arguit Iste ppões oẽ aial est hõ. nullũ aial est hõ. sũt in materia naturali. ꝛ tñ sunt sil' false. Dõm ꝙ dictũ ꝙ de lege ꝯriaꝝ ppõnũ intelligit̃ in pdicatiõe directa. iste aũt sunt pdicatões indirecte.

Lex ꝛ natura subcõtrariaꝝ

Hic manifestat naturã subcõtrariaꝝ ppõnũ q̃ ꝯsistit in tribus pũctis. Primũ ꝙ subcõtrarie in nulla materia pñt sil' esse false. Scdm ꝙ in materia ꝯtingẽti de accñte sepabili pñt siml' eẽ ꝟe. Terciũ ꝙ i materia naturali. r̃mota ꝛ ꝯtigẽti de accñte isepabili nũq̃ pñt sil' eẽ ꝟe vl' false. Rõ pmi. q2 si due subcõtrarie eẽnt sil' false etiã due ꝯrie eẽnt sil' false. sic3 si ista eẽt falsa q̃dã hõ currit tũc ista eẽt magis falsa oĩs hõ currit. ꝛ si ista ẽ falsa q̃dã hõ ñ currit tũc ista ẽ magis falsa nll'⁹ hõ currit. ꝛ sic ppões q̃tuor ãguloꝝ eẽnt sil' false. ꝛ p ꝯñs due ꝯdcõrie eẽnt sil' false. qđ ẽ ipossibile. Rõ scdi. q2 i illis pdicatũ pt iesse alicui supposito sbci. ꝛ alicui nõ. grã pmi ꝟificat̃ affirmatiua. ꝛ grã scdi ꝟificat̃ negatiua. Rõ tercij. q2 i materia naturali sp affirmatiua ẽ ꝟa ꝛ negatiua falsa et i materia remota sp negatiua ẽ ꝟa ꝛ affirmatiua falsa. alias eñ due ꝯdcõrie eẽnt sil' ꝟe l' false. qđ ẽ ꝯ pmũ pnci^m metaphisicale.

Arguit De q̃libet affirmatio ꝛ negatio ꝟa. de nullo ꝟo siml'. sed subcõtrarie sunt affirmatio ꝛ negatio de eodẽ. g⁹ nõ pñt sil' esse ꝟe Dõm ꝙ illa maior solũ intelligit̃ de ꝯtradictorie oppositis

Arguit Impossibile ẽ idẽ pdicatũ ꝟe negari ab eodez de q̃ ꝟe affirmat̃. g⁹ ipossibile ẽ subcõtrarias si mul eẽ ꝟas Añs pbat̃ q2 idẽ eidẽ iesse ꝛ nõ iesse ẽ ipossibile Dõm ꝙ ipossibile ẽ idẽ pdicatũ ꝟe affirmari ꝛ negari de eodẽ sbiecto singulari ꝛ vno nũo. tñ bñ pt idẽ pdicatũ affirmari ꝛ negari de eodẽ sbco vl'i q̃đ ẽ vnũ spẽ. Et q̃uis sbcm̃ i eis penit⁹ p eisdez suppoãt. tñ locutõ reddit̃ ꝟa p alio supposito i vna q̃3 i alia

Ar Iste. qđ dã ens ẽ bonũ. qđ dã ens nõ ẽ bonũ sunt i materia naturali. ꝛ sunt sil' ꝟe. g⁹ due sbcõtrarie i matia naturali sunt sil' ꝟe. Dõ3 ꝙ bo^m capit̃ dupl'r. vno⁹ vt ẽ passio entis. sic risibile ẽ

ppa passio hoīs. ⁊ sic ista qðdā ens ē bonū ē i materia naturali Alio° capit bonū p bonitate moris. ⁊ sic stꝫ in materia ꝯtingē/ti. ⁊ possunt sil' esse ve. sed nō ꝑmo mō.

Ar In materia naturali due subcōtrarie pn̄t sil' esse ve. Probat. q₂ iste stꝫ due subcōtrarie. qðdā aial ē hō. ⁊ qðdam aial nō ē hō. ⁊ tn̄ stꝫ ambe ve Dōm q. P. h. intelligit dcm̄ sium de p̄dicatōe directa. ſꝫ iste stꝫ indirecte p̄dicatōes.

Querit vt₂ iste sint ſbcōtrarie q̄dā hō oē al' ē. q̄dā hō nullū aial ē Dōm q nō. q₂ stꝫ sil' false. vtꝫ descēdēdo sub ſbco cuiuslibet disiūctiue. vñ in ſbcōtrarijs ſuan da ē ista ꝯditio. q ois tmin⁹ distribut⁹ in vna ſbcōtrariaꝝ. nō debet distribui in alia. ⁊ g̃ ſbcōtraria illi⁹. q̄dā hō oē aial ē. ē ista q̄dā hō aial nō est. q̄ est vera

Arguit Ille ꝑpōes hn̄t se sicut ꝑticularis affirmatiua ⁊ ꝑticular͡s negatiua. g̃ stꝫ ſbcōtrarie Dōꝫ q nō sufficit. sed vltra h̄ reqrit ꝯditio iam dicta

Lex ꝯtradcōriaꝝ ꝓpōnū

Hic manifestat legē ꝯdcōriaꝝ ꝓpōnū. di. q i nulla materia ꝯ/dcōrie ꝑpōes pn̄t sil' eē ve nec sil' false Et nō p̄t ista lex ꝓbari de mōstratōe. ſꝫ ꝓbat ꝑsuasiōe. q₂ ē ꝑmū p̄n^m ex gen⁹. qð nihil hꝫ an̄ se p qð ꝓbari posset. Et stꝫ duo p̄ncipia ex gen⁹. ꝑmū ē de q̄li bet affirmatio l' negatio va de nullo vo sil'. ⁊ i illo p̄n°. stādo due ꝯdcōrie nō pn̄t sil' eē false nec sil' ve. Scōm ē idē eidē iesse ⁊ nō iesse ē ipossibile. Et p̄t sic formari ꝑsuasio. q₂ idē eidē ⁊ n̄ iesse ē ipossibile. g̃ ipossibile ē duas ꝯtradcōrias eē sil' vas vl' falsas

Arguit Una ꝯtradcōriaꝝ ꝑpōnū ē va g̃ altera. ⁊ si vna sit va ⁊ alta. g̃ ābe stꝫ ve. ꝑma ꝯn̄a ꝓbat. q₂ alta ē va l' nō alta si nō alta g̃ neutra q₂ nō alta ⁊ neutra eq̄pollēt. ⁊ p ꝯn̄s due ꝯtradcōrie eēnt sil' false. qð nō ē min⁹ incōueniēs Dōm q alta dupl'r capit. Uno°. ifinite p aliq̄. ⁊ sic ꝑma ꝯn̄a ē bona ſꝫ nō ſcōa Alio°. capit relatiue. ⁊ ē vt relatm̄ diūsitatꝫ accn̄tis. ⁊ tūc ꝑma ꝯn̄a nō vꝫ. vt n̄ seq̄t vna ꝯtradcōriaꝝ ē va. g̃ al/tera. i. reliq̄ q̄ huic ē opposita. Et vlteri⁹ dr̄. q qn̄ capit alter relatiue. tūc nō alter ⁊ neuter nō eq̄pollēt. ſꝫ solū qn̄ capit infinite. ꝓut ē signū ꝑticulare duoꝝ

Arguit In morte sortꝫ idē sortes est ꝛ nō est ē. ğ idē pt eidē inesse ꝛ nō iesse. ꝛ ꝑ ꝯn̄s due ꝯdictorie pos sunt sil' esse vere. An̄s ꝓbaẗ. qꝛ illa duo dn̄r sil' esse q̄ sunt in eodem instāti Dōm ꝙ nō est idē instans formal'r q̄ sortes est et q̄ nō est. sꝫ bn̄ material'r. qꝛ vt est finis ꝑteriti hꝫ in eo eē. ꝛ inqꝫ tū est ꝑncipiū futuri hꝫ in eo nō esse

Arguit Iste sꝫ ꝯdictorie hō ē spēs ꝛ null' hō ē spēs. et sꝫ sil' vere. ꝑma ē ṽa ꝑm oēs logicos. scd̄a etiā ē ṽa. vt ꝓbaẗ ꝑ ei' descēdētes. vt iste hō nō ē spēs. ꝛ iste hō nō est spēs. ꝛ ita de alijs Dōm ꝙ nō sꝫ ꝯdictorie. Et qn̄ dꝛ hn̄t se sicut vl'is negatiua ꝛ idiffinita affirmatiua q̄ ꝯdicūt. Dōꝫ ꝙ ista hō ē spēs nō ē idiffinita sꝫ singularꝫ. ꝛ e' ꝯdcōria ē hō nō ē spēs qꝛ singularꝫ affirmatatiua ꝯdicit singulari negatiue.

Notandū Qꝫ tres reqrūẗ ꝯditōes ad hꝫ ꝙ aliq ꝓpōes sint ꝯdictorie. Pria est ꝙ sint eiusdem sbcti ꝛ eiusdē ꝑdicati. vl' ꝙ termi supponāt eodē genere suppōnis. q̄re iste nō ꝯdicūt hō ē spēs null' hō ē spēs. Scd̄a ꝙ tmin' nō distribut' in vna ꝯdictoriaꝝ distribuaẗ in alia. q̄re iste n̄ ꝯdicūt. ois hō aial ē. q̄dā hō aial nō ē. qꝛ ambe sꝫ ṽe. vtꝫ ꝑ descēdentes. Tercia ē ꝙ tmin' distribut' in vna nō distribuaẗ i alia q̄re iste nō ꝯdicūt. omnis hō oē aial est. aliq̄s homo nullū aial ē qꝛ sunt ambe false.

Lex siue natura subalt̄naꝝ

Hic vltimo determinat Pe. h. de lege subalternaꝝ. qꝛ oppō subalternaꝝ est vltima. ğ etiā lex subalternaꝝ. qꝛ q̄lis est ordo in subiectis. talis ē ordo in propetatib' subiectoꝝ.

Notandū Qꝫ lex subalt̄naꝝ ꝯsistit i q̄ttuor pūctꝫ Primū si vl'is ē ṽa ꝑticularꝫ ē ṽa Rō illi' ē. qꝛ ad hꝫ ꝙ propō affirmatiua sit ṽa reqriẗ ꝙ ꝑdicatū ṽe attribuaẗ oib' suppositꝫ sbcti. ꝛ in vl'i negatiua reqriẗ ꝙ ꝑdicatū remoueaẗ a quolibet supposito subiecti. si ergo ꝑdicatū vere attribuiẗ oib' suppositꝫ sbcti. etiā ṽe attribuiẗ aliq̄b'. si ğ vl'is ē ṽa ꝑticularꝫ erit ṽa. Rō scd̄a ē. qꝛ si vl'is eēt ṽa ꝛ ꝑticularꝫ falsa seq̄reẗ ꝙ due ꝯdictorie eēnt sil' ṽe. l' false qd̄ ē ipossibile. seq̄la ptꝫ. qꝛ si ista eēt ṽa. ois hō currit. ꝛ ista eēt falsa q̄dā hō currit q̄ ē sb

alterna. tūc ista esset vera q̄dā hō nō currit p legē subcōtrariar. sz ista. aliqs hō nō currit ɔ̄dicit pme. s. ois hō currit q̄ ponebat vera ergo due ɔ̄dictorie essent sil' vere. si ista esset vera ois hō currit. tūc ista eēt falsa nullus hō currit. sz ista nullus hō currit. ɔ̄dicit isti pticulari q̄dam hō currit. q̄ ponebat falsa. ergo due ɔtradictorie eēnt simul false.

Secūdū punctū. Ad vitatē pticular' nō seqtur vitas vl'is. Cu' rō ē. q2 plus reqrit ad vitatē vl'is ppōis q̄z pticular' - nā ad vitatē pticular' reqrit z sufficit q' pdicatū vificet de vnico supposito subiecti ɔtēto sub ppōne vl'i. sz ad vitatē vl'is reqrit q' pdicatū vificet de oib' suppositis subiecti. si sit affirmatiua. z si sit negatiua reqrit q' remoueat ab oibus suppositis. si ergo pdicatū vere d' z de vno inferiori. nō oz q' vere dicatur de q̄libet.

Arguit Bn̄ seqt q̄dā hō ē risibilis. g̃ ois hō est risibil' q̄dā hō est aial. g̃ ois hō ē aial z sil'r in materia ɔtin gēti. vt q̄dā sol lucet. g° ois sol lucet. g° ad vitatē pticular' seqt vitas vl'is Dōm q' bn̄ seqt grā materie. sz nō grā forme q2 in sil'i forma dat instātia. vt nō seqtur q̄dā hō est alb'. ergo omnis homo est albus

Terciū ē. Si vl'is est falsa nō oz pticularē esse falsaz Rō est. q2 ad falsitatē ppōis vl'is sufficit falsitas vnius suppositi. sed ad falsitatē pticularis non sufficit falsitas vni' suppositi. z g° plus reqrit ad falsitatē ppositōnis pticular' q̄z vl'is. z sic facil' pt ppō vl'is eē falsa q̄z pticularis. Etiā nō oportz q' si pdicatū false dicat de vno supposito (qd sufficit ad falsitatē vl'is) q' ergo false dicat de oibus. vt exigit falsitas particularis.

Quartū ē. Si pticularis est falsa. oportet vl'em esse falsam. Rō q2 ad hoc q' ista sit falsa q̄dā hō currit reqrit q' cursus remoueat ab oib' supposit' sb/iecti. sz q' ista sit falsa ois hō currit reqrit z sufficit q' cursus rēoueat ab vnico supposito sbcti. si g° pdicatū remouet ab oib' supposit' sbcti etiā remouet ab vno supposito subiecti

Arguit Ad positōem vl'is nō seqt positio pticular'. vt ad positōem hois nō seqtur positio sort'. g° ad

v̾itatē vl'is nō seq̄r v̾itas pticular̄. Dōm q̄ lȝ ad pōsitōȝ vni uersalis icōplexi nō seq̄r positio pticular̄. tn̄ bn̄ ad positōȝ vni uersalis cōplexi. ⁊ de illo vl'i ↄplexo est h̄ ad ꝓpositū

Arguit Ad v̾itatē vl'is ↄplexi nō seq̄r v̾itās pticular̄ q̄ꝛ nō seq̄r. oē aīal p̄ter sorte currit. gͦ q̄d dam aīal p̄ter sorte currit. Dōm q̄ male arguit. q̄ꝛ pticulari positōi nō pt addi exclusio. sȝ dȝ sic capi sua pticular̄. gͦ q̄d dā aīal aliō a sorte currit. ⁊ sic bene arguit

Arguit In oī bona ↄn̄a includit ↄn̄s in suo an̄te. sȝ in falsitate pticular̄ nō includit falsitas vl'is. gͦ n̄ seq̄r ad ipsā. Dōm q̄ q̄uis in falsitate pticular̄ nō includat falsitas vl'is formal'r. tn̄ includit v̾tual'r. q̄ꝛ in h̄ q̄ p̄dicatū false dꝛ de q̄libet supposito subiecti. infert q̄ false dꝛ de aliq̄ qd̄ sufficit ad falsitatē vniuersalis

Notandū Q̄ in legib' ꝓpōnū oppositaꝝ fundāt q̄ttuoꝛ regule q̄ꝝ. Pria est arguēdo ab vl'i tā affirmatiua q̄ȝ negatiua ad suā pticularē indiffinitā l' singularē ē bona ↄn̄a cū cōstātia subiecti p legē subalternaꝝ. vt bn̄ seq̄tur oīs hō currit. gͦ aliq̄s hō vel iste hō currit. ⁊ est ibi locus dyalectic' a toto in q̄ntitate ad suā ptem. Scd̄a arguēdo a veritate vni' ↄdictoriaꝝ ad falsitatē alteri'. ⁊ ecōuerso. valet ↄn̄tia et est ibi locus dyalectic' a ↄdictoriē oppositis. Tercia arguendo a veritate vni' ↄriōꝝ ad falsitatē alteri' est bona ↄn̄a. sȝ nō ecōtrario. Quarta arguēdo a falsitate vni' subcōtrarioꝝ ad v̾itatē alteri'. ⁊ nō ecōuerso valet ↄn̄a. Exēpla haꝝ regulaꝝ facil'r haberi pn̄t ex legibus

Propōnum participantiū

Postq̄ȝ autoꝛ determinauit de oppōe q̄ ē passio itrinseca ꝓpōnū Hic cōseq̄uēter vult determinare de alia passione. scȝ cōuersione Cuius ordinis rō est. q̄ꝛ idē est an̄ diuersū. sed in oppōne sunt ꝓpōes vtroq̄ȝ termino pticipantes fm eundē ordinē. ⁊ in conuersione ordine cōuerso. gͦ ⁊c̄. Et p̄mo diuidit cōuersionē. ⁊ nō diffinit eā. rō illi' ē. q̄ꝛ cōūsio nō hȝ se vt vniuocū. sȝ vt analogū ad cōūsionē simplicē p accn̄s ⁊ p ↄpositōȝ. sȝ analogū ē p⁹ diuidēdū. Pōt tn̄ cōūsio sic diffiniri. cōūsio ē duaꝝ ꝓpōnū cathego. vtroq̄ȝ t̄mio ꝑticipātiū oꝛdie cōūso vni' ad aliā formal' ↄn̄a

Queritur Quare determinat hic de conversione. Rndetur quod ideo quia scientia considerans subiectum etiam debet considerare passiones eius. sed conversio est passio propositionis. ergo postquam determinauit de propositione. hic determinat de conversione que est passio propositionis

Arguitur Conversio non predicatur de propositione. ergo non est passio eius. Dicendum quamuis conversio non predicatur de propositione in abstracto. tamen bene in concreto. vt ista est falsa predicatio propositio est conuersio. tamen ista est vera propositio est conuertibilis. sicut etiam non valet. homo est risibilitas. sed homo est risibilis

Arguitur Omnis propria passio debet conuertibiliter predicari de suo subiecto saltem in concreto. sed conuersio in concreto non predicatur conuertibiliter de propositione. ergo etc. Minor probatur. quia conuersio dicitur de multis alijs. scilicet de conuersione sancti Pauli. et de conuersione aque in vinum. Dicendum quod conuersio capitur dupliciter. Uno modo generaliter pro mutatione vnius rei in aliam. et sic conuenit multis alijs. quia dicimus conuersio sancti Pauli. Alio modo capitur pro mutatione vnius propositionis in aliam, Et sic capitur tripliciter. vno modo pro mutatione vnius propositionis in aliam siue hoc fiat cum mutatione predicati in subiectum siue non. et illo modo extendit se ad conuersionem in oppositam qualitatem. que fit quando propositio affirmatiua conuertitur in negatiuam. et econtra. et conuenit solum propositionibus de contingenti ad vtrumlibet. vt sortem currere est contingens. conuertitur sic. sortem non currere est contingens. Secundo capitur conuersio pro mutatione vnius propositionis in aliam cum mutatione subiecti et predicati. et econtra. siue sit formalis consequentia siue non. vt hec est conuersio. omnis homo est risibilis. ergo omne risibile est homo. Tercio modo capitur conuersio proprie. et est mutatio subiecti in predicatum et econtra iuxta regulas hic positas. et sic est bona consequentia et formalis. quia tenet in omnibus terminis simili forma arguendi retenta. saltem loquendo de conuersione simplici. et per accidens. et sic sumitur in proposito

Arguitur Conuersio non est argumentatio. ergo non est consequentia formalis. Antecedens probatur. quia in conuersione non est medium. Dicendum negando consequentiam. quia consequentia formalis habet se in plus quam argumentatio et sic arguitur ab inferiori ad superius negatiue. que consequentia non valet. sicut in sili non valet. asinus non est homo. ergo non est animal Sed alij negant antecedens. quia dicunt quod conuersio sit argumentatio enthimematica. vt probatur per diffinitionem enthimematis que conuenit conuersioni, nam conuersio est oratio in qua non omnibus premissis ante positis infertur festinata conclusio Et illi consequenter dicunt quod reducatur ad syllogismum per additionem vnius premisse. sicut fit in enthimemate vt

cõuersio vniũsalis negatiue reducit ad cesare. ꝛ ↄuersio ꝑticularis affirmatiẽ reducit ad datisi. ſꝫ ↄũsio vl'is affirmatiẽ in ꝑticularẽ ad darapti. Et ꝓ concordia dicẽdũ ẽ ꝙ ↄuersio ẽ bñ argumẽtatio in cõi ꝛ illatiua. nõ tñ ẽ argumẽtatio dyalectica ꝛ ꝓbatiua q̃ ẽ argumẽti ꝑ orõnẽ explicatio qꝛ argᵐ est rõ rei dubie faciens fidẽ qđ nõ fit in cõuersiõe. qꝛ cũ dicit hõ currit. ergo currens ẽ hõ. ↄñs nõ facit fidẽ de añcedente neqꝫ ꝓbat ipsum.

Arᵗ Cõuersio ẽ mutatio p̄dicati in ſbiectum ꝛ ecõtra. ſꝫ talis mutatio nõ ẽ ↄña. g̃ ↄũsio nõ ẽ ↄña. Dõm ꝙ cõuersio capit dupliciter. Uno mõ ꝓ mutatiõe subiecti in p̄dicatũ ꝛ sic est ↄña. Alio mõ capit ꝓ habitudine ↄuerse ad ↄuertentẽ q̃ fundatur in tali mutatõe. ꝛ sic est formalis ↄña qñ fit ſm regulas hic positas. sed ſm alios est ↄña argumẽtatiua grã vniᵘ termĩ q̃ nõ ponit in cõuertẽte sicut ponebat in ↄuersa. ꝛ sic ex ↄñti noiat q̃n dam cõsequentiã.

Arguitᵘʳ Predicatũ nõ põt fieri subiectũ. g̃ nõ ẽ ↄuersio possibilis. Añs ꝓbat. qꝛ vnũ disparatũ nõ põt mutari in aliud. Etiã forma nõ põt fieri materia. sed p̄dicatũ hꝫ se vt forma ꝛ subiectũ vt materia. ergo subiectũ nõ potest mutari in p̄dicatũ. vel ecõtra. Dõm ꝙ p̄dicatũ ꝛ subiectũ capiunt dupliciter. Uno mõ formalit ꝛ sic predicatũ nũq̃ꝫ fit subiectũ. Alio mõ materialit. s. ꝓ illo qđ est subiectũ ꝛ pro illo qđ ẽ predicatũ. ꝛ sic subiectũ põt fieri predicatũ ꝛ econtra.

Arᵗ In ista ↄuersiõe hõ est azinᵘ igit azinᵘ est hõ. predicatuꝫ materialit sumptũ. s. azinᵘ nõ fit hoc subiectũ hõ. g̃ predicatũ nõ fit subiectum materialit. Dõm negando ↄñam quia ibi cõmittit fallacia ↄñtis arguẽdo ab inferiori ad superiᵘ cũ distributione sicut in sil'i nõ sequit hõ nõ est hoc aĩal azinus. ergo hõ non est aĩal.

Arᵗ Aristotiles ponẽs sp̃es cõuũsiõis ꝑmo priorũ ponit tm̃ duas sp̃es. s. cõuersionẽ in terminis ꝛ ĩ ꝑte. q̃bᵘ corrñdẽt ↄuersio simplex ꝛ ꝑ accidẽs. g̃ ꝑ. hii. est supfluᵘ. Preterea hõ et risibile ↄũtunt ſꝫ nõ ſm aliquã istaꝝ ↄuersionũ. ergo sũt plures sp̃es ↄuersiõis q̃ꝫ tres. Dõm ꝙ ↄuersio capit dupliciter. Unoᵒ ꝓut est instrumentũ q̃ mediãte sillogismi ĩpfecti reducũt ad sillogismos ꝑfectos. ꝛ illo mõ ↄsiderat ab Arĩ. in primo priorum ꝛ qꝛ cõuersio ꝑ cõtrapositionẽ ad h̃ nõ debuit. qꝛ ĩ tali reductõe

debent manē idē termī sȝ incōuersionoe p̱ cōtrapōem t̄mī finiti mutant̄ in termios īfinitos. ergo nō determiat d̄ ꝯuersiōe p̱ ꝯ̄po sitionē. Alio mō capit̄ vt ē passio ꝓpōnū absolute. ⁊ sic ꝯsidera tur h̄ quo mō cōuersio p̱ ꝯtrapōem ē spēs eius. Ad scdm̄ dōm q̄ subiectū ⁊ ꝓp̄a passio dicūt̄ ad cōuertibilitatē sȝ ꝓp̄e nō ꝯūtūt̄. vn̄ cōuertibilitas est passio termioꝝ cōuertibiliū q̄ sūt de se iui- cē vl'r verificabiles vt hō et risibile. Cōuertētia ē passio relatioꝝ q̄ cōuertūt̄ ƀm subsistēdi cōsequētiā vt si pr̄ ē fili⁹ ē. Sȝ cōūsio est passio ꝓpōnū et diuidit̄ in tres spēs scȝ ī cōuersiōȝ simplicē. p̱ accidēs et p̱ cōtrapōem quaꝝ sufficiētia sic sumit̄. Nā in oī cō uersione est mutatio subiecti in p̄dicatū et ecōtra. vel ergo in tali mutatiōe termī h̄n̄t cōtrariā positionē. sic q̄ in vna ꝓpōe ponū tur termini finiti et in alia infiniti. et sic ē cōuersio p̱ cōtrapōem vel h̄n̄t similē positionē et hoc dupl'r. vl' q̄ȝ vna seq̄t̄ imediate ad aliā et sic est cōuersio simplex. vel ex ꝯn̄ti et sic ē ꝯūsio p̱ accn̄s

Querit̄ Qūo ꝯuertunt̄ ꝓpōnes singulares. Dōm q̄ cōuertunt̄ simpl'r sicut ꝓpōnes p̱ticulares. q̄ȝ de particularibus indiffinitis et singularib⁹ idem est iudiciū q̄ ad cōuessionē. Uel dicendū q̄ duplices sunt ꝓpōes singulares alique sunt in quibus predicatū est termin⁹ singularis. et tūc cō uertuntur simpl'r. sicut ista iste hō est sortes. Alie sunt inquibus p̄dicatum est terminus cōis distributus ⁊ tūc cōuertūt̄ in vl'eȝ p̱ accn̄s. vt hic sortes nō est asin⁹ ergo nullus asinus ē sortes. Sȝ qn̄ p̄dicatū ē termin⁹ cōis nō distribut⁹. vt hic sortes ē hō tunc cōuertunt̄ in indiffinitā p̱ cōuersionē simplicē. Et qn̄ d̄r in cōuersione simplici manet eadem q̄ȝtitas que in illis variat̄. Dōm q̄ licet nō maneat eadē q̄ȝtitas ƀm modū enūciandi. ma- net tn̄ virtualiter q̄ȝtū ad id ꝓ q̄ verificat̄ ꝓpō q̄ȝ sicut singl'aris reddit̄ vera ꝓ vno supposito ita sil'r p̱ticularis vel indiffinita.

Conuersio simplex est quā

do. Hic determiat de spēb⁹ ꝯuersionis. Et p̄mo de cōuersiōe sim plici in qua est mioꝛ mutatio. ergo magis accedit ad naturā cō- uersionis. Dicens cōuersio simplex est qn̄ de subiecto fit p̄dica- tū et ecōtra. manēte eadē qualitate ⁊ q̄ȝtitate ꝓpōnis. ⁊ h̄ mō cō uertit̄ vl'is negatiua in se et p̱ticularis affirmatia in se.

Arguit̄ Ōis cōuersio fit in ꝓpōe que ē cōposita ḡ nul- la ē ꝯūsio simplex. Dōm q̄ ꝯūsiōȝ eē simplicē

intelligiꝭ dupl'r. vno° sicq fiat in sbiecto simplici ⁊ sic nl'la ē sim
pl'x vt ꝓbat argumētū. alio° p abnegtōem mutatōis accn̄tiū q̄ ſꝭ
i ill' ꝑpōib⁹ ⁊ sic ē aliq̄ ꝯclu° simpl'x i q̄ ñ mutaꝭ q̄litas nec q̄ztitas

Arguit In cōūsiōe simplici ñ manz eadē q̄litas ⁊ q̄zti/
tas ḡ ei⁹ natificatō ñ ē bona. an̄s ptz dicēdo soꝛ.
currit ḡ q̄ddā currēs ē soꝛtes Dōz q̄ q̄zuis ibi n manz eadē q̄z
titas q̄ztū ad modum enunciandi tamē bene q̄ztuz ad rem enūci
atā scz q̄ztum ad ea pro q̇b⁹ verificantur ille ꝓpōes vt patuit

Notādū Q; vl'is negatīa cōūtiꝭ simpl'r vt nl'l⁹ hō ē
asin⁹ ḡ nl'l⁹ asin⁹ ē hō. sz vl'is affirmatia non
p̄t conuerti simpl'r. C⁹ rō ē si vl'is affirmatia cōuerteꝭ i se simpl'r.
tūc ibi arguētur a ñ distributo ad distributū vt ptz dicēdo ōis
hō est aīal. ergo oē aīal est hō q̄ cōseq̄ntia non valz. q̄ꝛ arguē a ñ
distributo ad distributū est arguē a positione conseq̄nt; ad posi
tionē an̄t; id est a positione supioꝛis ad positionez iferioꝛ; vl' est
arguere a positione indiffinita ad positionez vniuersalem.

Arguit Non sequitur nullū moꝛtuū est homo g°. nl'l⁹
homo est moꝛtu⁹ q̄ꝛ conuersa est ṽa ⁊ conuertēs
falsa. g°. text⁹ est fals⁹ Dōz q̄ i ōīb⁹ conuersionib⁹ obſuādē ē
q̄ nō arguatur a nō distributo ad distributū et a nō amplo ad
amplū cū distributōe sicut fit in ꝓposito q̄ꝛ hō in p̄dicato cōuer
se nō āpliaꝭ sz i sbiecto ꝯuertēt; āpliaꝭ ꝓ his q̄ sūt ⁊ fuerūt copl'a
tiue ꝓpꝭ pticipiū p̄teriti tpis. Et q̄ñ dꝛ illud pticipiū ec poniꝭ i
cōuersa. g°. hō p ipm āpliaꝭ. Dōm q̄ pticipia p̄terita ⁊ futura
posita in p̄to āpliāt subiecta sz posita in subiecto nō āpliāt p̄ta. ⁊
ḡ ista nullū moꝛtuū ē hō dz sic ꝯūti. g° null⁹ p̄ns hō ē moꝛtu⁹.

Ar Nō sequiꭍ nll⁹ senex erit puer. g° null⁹ puer erit senex Si
mil'r nulla mētrix erit ṽgo. g° nulla ṽgo erit mētrix. ergo
vl'is negatiua nō p̄t simpl'r ꝯūti. An̄s ꝓbaꝭ q̄ꝛ ꝯūse videꭍ esse
ṽe ⁊ cōuertētes false. Dōm q̄ iste ꝓpōes bñ ꝯuertūꝭ. ⁊ sic cōuer
tēs ē fl'a ita sil'r cōuersa ⁊ h̄ grā āpliatōis. vl' dōz q̄ iste due ꝓpō
nes p̄nt capi dupl'r. vno°. i sensu cōposito ⁊ sic sūt ṽe. vt nl'l⁹ se/
nex inq̄ztū senex erit puer. g° null⁹ puer inq̄ztū puer erit senex sic
sil'r dz dici d' alia ꝓpōe nulla mētrix erit ṽgo Alio° capiūꝭ iste ꝓ
pōnes i sensu diuiso vt null⁹ senex erit puer. i. null⁹ q̇ ē l' erit se/
nex erit puer. g°. null⁹ q̇ ē l' erit puer erit senex. ⁊ sic sūt false. sz ñ ē
incōueniēs q̄ ex falsis sequaꭍ falsū. et q̄ falsa cōuertaꭍ in falsaz.

Notandū q̄ pticularis affirmatiua ↄuertitᷣ in pticularē affirmatiuā simpl'r. vt quidā hō currit. ergo quoddā currēs est hō. vn̄ an̄q̄ illa ꝓpositio conuertitᷣ in q̄ ponitᷣ verbū adiectiuū dʒ tale verbū resolui in verbū substantiuū ꝛ in suū pticipiū. ꝛ tūc subiectū dʒ poni loco p̄dicati. Sʒ q̄ ista ↄūsio sit bona ꝓbatᷣ p sillogismū expositoriuʒ qꝛ ista ē vera. q̄dā hō est aīal. oportʒ ḡ q̄ aliqd idē sit hō ꝛ aīal signetᷣ illud ꝛ sit sortes tūc arguitᷣ sic. sortes est hō sortes ē aīal. ergo quoddā aīal est hō. ꝛ sic ista seq̄tᷣ ad illā. q̄dam hō ē aīal ad quā sequuntᷣ p̄misse illiꝰ sillogismi expositorij.

Queritᷣ Quot sint cautele vel regule in ↄuersiōe seruāde. Dōm q̄ septē. p̄ma est si nō ponatᷣ copula expresse sʒ verbū adiectiuū tūc an̄ ↄuersionē illud verbū priꝰ dʒ resolui in suū pticipiū. ꝛ hoc verbū est. vt hō currit resoluitᷣ sic. i. hō est currēs. Scd̄a si post copulā suʒ es est nō sequatᷣ rectꝰ sed obliquꝰ. tūc in ↄuersiōe dʒ suppleri ens loco p̄dicati materialis. vt ista panis ē in fornace. conuertitᷣ sic. igitᷣ ens in fornace ē panis. Tertia vt in cōuertente seq̄tᷣ congruitas. vt nullꝰ lapis est aīal. q̄ cōuertitᷣ. ḡ nullū aīal est lapis ꝛ nō nullus. Quarta si subiectū nō sit expressū vt ꝓpō priꝰ resoluatᷣ. aut si sit obliquus priꝰ reducatᷣ in rectū. Quinta q̄ nō mutetᷣ genꝰ suppōnis nec arguatᷣ a nō distributo ad distributū. i. q̄ nullꝰ terminꝰ distribuatᷣ in cōuertēte q̄ nō sit distributꝰ in cōuersa. ꝛ ꝓp̄t hāc cāʒ pticularis negatiua nō cōuertitᷣ simplicitᷣ. Sexta vt seruetᷣ eadē ampliatio q̄re nō seq̄tᷣ. hō est mortuꝰ. ergo mortuū est hō. qꝛ hō ampliatᷣ in cōuersa ꝛ in conuertēte nō q̄re oportet addere. igitur mortuū est vel fuit hō. Septima vt seruetᷣ eadē restrictio. ergo nō seq̄tᷣ. nullꝰ hō est mulier ergo nulla mulier ē hō.

Ar̄ Nō sequitᷣ q̄dā hō videt lapidē. ergo quidaʒ lapis videt hominē. Quidā lapis ē in muro. ergo q̄dā murꝰ ē in lapide. Quidā panis est in furno. ergo quidā furnus est in pane. Quidam cultellus est in vagina. ergo quedā vagina est in cultello. Quidam oculꝰ est in capite. ergo qd̄dā caput est in oculo. Quoddā vinū est in dolio. ergo quoddā dolium est in vino. ergo pticularis affirmatiua nō cōuertitᷣ simplicitᷣ. Dōm q̄ iste ꝓpositiōes nō bn̄ cōuertuntᷣ. qꝛ in conuersiōe determinatio p̄dicati nō dʒ poni ꝓ subiecto sed verū predicatū qd̄ habetᷣ p resolutionē ꝓpōnis cōuertēde. vt dixit scd̄a cautela.

Conuersio per accidēs est

Hic diffinit ꝯuersionē ꝑ accidēs. ⁊ cū h̄ oñdit q̄ ꝓpōnes ſm hāc ſpēm ꝯuertunt dicēs. Cōuersio ꝑ accidēs ē. qñ de ſubiecto fi pdicatū ⁊ ecōtra manēte eadē q̄litate ſȝ mutata q̄titate vt pȝ ī textu

Ar Quātitas ꝓpōnis ē prior q̄litate. ergo ad mutationē q̄titatis ſeq̄t mutatio q̄litatis. Tenet ꝯña. qꝛ ad mutationē prioris ſeq̄t mutatio poſterioris. Dōm q̄uis ad mutationē prioris ſeq̄t mutatio poſterioris in nūero non tñ in ſpē.

Arguit Ens ꝑ accñs nō cadit ſub arte. ſȝ ꝯuerſio ꝑ accidēs eſt ens ꝑ accñs. vt pȝ ex eiꝰ noīe. ergo ⁊c. Dōm q̄ ens dr̄ ꝑ accñs dupl'r. Uno mō qꝛ ē cōtingēs caſuale aut fortuitū. ⁊ ſic verū ē q̄ ens ꝑ accñs nō cadit ſub arte in ꝑticulari cōſideratū. Alioꝰ dr̄ ens ꝑ accñs .i. ꝑ aliud. ⁊ tale bñ cadit ſub arte. ⁊ ſic in ꝓpoſito dr̄ conuerſio ꝑ accidēs.

Notādū Q̄ vniūſalis negatiua conūtit in ꝑticularē negatiuā ꝑ accñs. Probat ꝑ ſillogiſmū expoſitoriū. vt ſi iſta ē vera nullꝰ hō ē lapis tūc ē aliqd̄ ſingulare qd̄ eſt hō ⁊ nō lapis. ſignet ergo illud ⁊ vocet ſortes. tūc arguit ſic. ſortes ē hō ſortes nō eſt lapis. ergo aliq̄s lapis non eſt hō. Uel ſic ꝓbat. oīs illa ꝯña ē bona vbi oppoſitū ꝯñtis repugnat añcedēti. ſȝ hoc fit in cōuerſiōe vniuerſalis negatiue in ꝑticularē negatiuā. ergo cōuerſio ē bona. Et ſilr ꝓbat. conuerſio vl'is affirmatiue in ꝑticularē affirmatiuā nō probat aūt ꝑ ſillogiſmū expoſitoriū ſicut cōuerſio vl'is negatiue.

Ar Hic. oīs hō ē aīal ergo qd̄daȝ aīal ē hō. mutat ſuppō ſiplex i ꝑſonalē ⁊ ſic ibi cāt fallacia figure dictiōis ergo illa cōuerſio ē mala. Dōm q̄ nō oīs mutatio ſuppōnis cāt fallaciā ſȝ qñ ſuppō ſimplex q̄ fit reſpectu ſcd̄e itētiōis mutat i ꝑſonalē qd̄ ñ fit i illa cōūſiōe. Et qñ dr̄ iſta ꝯūſio nō vȝ bis audiui miſſā. ergo miſſā bis audiui. qꝛ ꝑma ē vera ⁊ ſcd̄a falſa ⁊ variat ſuppō nō reſpectu ſcd̄e intētiōis. Dōm q̄ illa ꝯña nō vȝ. qꝛ arguit reſpectu eiuſdē ſigni qd̄ ē cā talis ſuppōnis: ſȝ qñ vl'is ꝯuertit in ꝑticularē nō arguit reſpectu eiuſdē ſigni.

Ar Nō ſequit nullꝰ hō ē mulier. ergo q̄dā mulier nō ē hō. ergo vl'is negatiā nō bñ ꝯuertit i ꝑticularē negatiuā ꝑ accñs.

Dõm ꝙ ista male ꝯuertitᷣ sꝫ dꝫ sic ꝯuerti. nullꝰ hõ ē mulier ǧ q̄dā mulier nõ est hõ masculꝰ. qꝛ in oī bona ꝯn̄a termi dēnt teneri equi ample et eque stricte. sꝫ hõ in an̄te stat ꝓ mascul' ꝛ in cõsequente ꝓ masculis et femellis sil'. gᵒ dꝫ sibi addi in ꝯn̄te. vna ꝑticula que restringit ip̄m ad standū ꝓ masculis tantū.

Ar Nõ sequitᷣ nullꝰ hõ est spēs. gᵒ quedā spēs nõ ē hõ cū cõuersa sit ꝟa ꝛ ꝯūtēs falsa. Dõm ꝙ ista male ꝯuertitᷣ sed debet sic cõuerti nullus homo est spēs. ergo quedā spēs nõ ē aliquis hõ quia hõ stat in cõuersa ꝓ suppositis. gᵒ etiā in cõuertēte dꝫ addi aliqđ signū qđ restringit hominē ad standū ꝓ suppositis sic ē hoc signū aliqs. Et sil'r ista oīs hõ videt lapidē gᵒ q̇dā lapꝭ vidꝫ hoieꝫ n̄ bene cõuertitᷣ sed debet sic cõuerti omnꝭ hõ vidꝫ lapidē ǧ qđdam videns lapidē est homo

Cõuersio per cõtrapositio

Postq̄ꝫ pe. his. determiauit đ cõuersiõe simplici ꝛ ꝑaccn̄s vbi manēt eidē termi sꝫ mutantᷣ solū ꝭm sitū. hic ꝯn̄ter determiat de ꝯuersione ꝑ ꝯ̄positionē vbi mutantᷣ termi ꝭm sitū ꝛ significatū sil'. sꝫ idē ē an̄ diuersū iõ ptꝫ ordo. Dicēs ꝯuersio ꝑ ꝯtrapositōꝫ est qn̄ de subiecto fit p̄dicatū ꝛ ecõuerso manēte eadē q̄litate ꝛ q̄ꝫtitate sꝫ mutatis termīs finitis in termios infinitos vt pꝫ ī lr̄a.

Ar In oī ꝯūsione dꝫ eē idē subiectū et idē p̄dicatū. sꝫ ī ꝯūsione ꝑ ꝯ̄positionē nõ ē idē subiectū ꝛ p̄dicatū ǧ ꝛc. Minor ꝓbatur qꝛ termi finiti et termi infiniti nõ sunt idē termi. Dõꝫ ꝙ q̄ꝫuis termini finiti et termi infiniti nõ sunt idē termi ꝭm ꝭcationē sunt tn̄ idē ꝭm vocē et hoc sufficit ad istā ꝯuersionē.

Ar Singl'aris negatia ꝯuertitᷣ simpl'r ǧ eē ꝑticularis negatiua. tenet ꝯn̄tia qꝛ de ꝑticularibꝰ et singularibꝰ ē idē iudiciū. Dõm ꝙ pe. his. intelligit hoc dictū in affirmatiuis ꝛ nõ negatiuis. Et qn̄ đꝛ etiā tenet in negatiuis. qꝛ sicut bn̄ sequitᷣ sortes nõ ē asinꝰ. gᵒ azinꝰ nõ est sortes ita bn̄ sequitᷣ in ꝑticulari negatiua quidā hõ nõ est azinꝰ. gᵒ quidā azinꝰ nõ ē hõ. Dõm ꝙ hꝭ solū ē gr̄a materie ꝛ nõ gr̄a forme qꝛ nõ tenet in oībꝰ termīs vt nõ sequitᷣ quoddā aīal nõ ē hõ gᵒ quidā hõ nõ est animal.

Ar Arestotiles đt in prīo ꝑoꝝ ꝙ particularis negatiua nõ cõuertitᷣ. ꝛc̄. Dõm ꝙ arest. nõ absolute đt ꝙ ꝑticularis ne-

gatiua nō cōuertat̄.sed dicit q̄ cōuertatur in terminis vel i par te idest simpliciter vel paccidens et hoc est verum.

Notandū Q; v'lis affirmatia cōuertit̄ in v'lez affirmatiuā ꝛ ꝑticular; negatia i ꝑticl'arē negatiuā ꝑ ꝯtrapōem. vñ qñcūqȝ sūt duo termi q̄ꝛ ꝑcatū vni⁹ ē magis cōe ꝛ alteri⁹ min⁹ cōe ꝛ vterqȝ infinitat̄ tūc ille termi⁹ c⁹ ꝑcatū fuit min⁹ cōe fit mag; cōe et cui⁹ ꝑcatū fuit magis cōe. fit min⁹ cōe vt sic al' ē magis cōe et supius ad hoīem.sic ecōtra non hō est supius ad nō al'.qꝛ d' q̄to aliq̄d affirmatū ē cōi⁹ d' tanto negatū est spāli⁹.et in hoc fundat̄ bonitas hui⁹ cōuersionis.

Arguit Sic se hȝ hō ad aīal sic se hȝ nōhō ad nōaial. s; nō ꝑdicat̄ ꝟe d' aiali i ꝓpōe v'li.g⁰ nec nōhō ꝑdicabit̄ ꝟe d' n̄ aiali i ꝓpōe v'li affirmatia. Aꝛ Maior ꝓbat̄ qꝛ sic se habet affirmatio ad affirmationē ita se habet negatio ad negationē vt pȝ ꝑmo posterioꝝ. Dōm q̄ illa autoritas dȝ intelligi in ꝯuertibilib⁹ ꝛ nō in cōpatione supioris ad inferi⁹ Etiā habȝ veritetē qñ negatio hoc totū negat qd' affirmatio affirmat.

Ar Cōuertēdo ꝑticularē negatiuā ꝑ ꝯ̄positōꝫ arguit̄ a n̄ distributo ad distributū.g̃ n̄ bñ ꝯūtit̄. Añs ꝓbat̄ in ista cōuersione q̄dā hō nō ē lapꝭ.g⁰ q̄dā nō lapis nō ē nō hō.qꝛ ibi hō in ꝯuersa nō distribuit̄ et tñ distribuit̄ in ꝓpōe cōuertēte. Dōȝ q̄ h̄ nō ipedit qꝛ nō manēt idē temi in ꝓpōne ꝯūtēte ꝛ ꝯuersa.

Et est notādū quod signū

Hic ꝯ̄nter. Pe.his.ponit duo notabilia. Primū signū qdcūqȝ sit illud qd' ponit̄ sup̄ subiectū cōuerse dȝ in cōuertēte poni sup̄ totū ꝑdicatū vt quidā hō est aial.ergo quoddā animal est hō.

Ar Ista oīs hō ē al' ꝯūtit̄ i illā q̄ddā aial ē hō et tñ illd' sign⁽ᵐ⁾ oīs nō cadit sup̄ ꝑdicatū. Dōm q̄ illd' notabile nō hȝ veritatē in cōuersiōe ꝑ accñs s; solū i cōuersiōe simpliti ꝛ ꝑ ꝯ̄pōeȝ.

Ar Nō hȝ ꝟitatē in cōuersione simplici. Probat̄ qꝛ ista q̄dā hō ē sortes cōuertit̄ sic simpl'r soꝛ.ē hō.vbi illd' sig⁽ᵐ⁾ q̄dā nō cadit supra ꝑdicatū cōuertēt;. Dōȝ q̄ regl'a intelligit̄ qñ ꝑdicatū ē termi⁹ cōis s; hic ꝑdicatū ē termi⁹ singl'ar; cui nō pt addi signū. Tūc poīt alid' notabile dicēs q̄ d' ꝑticl'arib⁹ idiffinit; ꝛ singl'arib⁹ idē ē iudiciū. Et h̄ ē itelligendū q̄ ad cōuersionē. et

nō q̄ ad oppōnē. q2 sermones sūt intelligēdi ꝺm materiā subiectam. ꝑmo ethicoꝝ. sed hic fit sermo de conuersione.

Propositio hypothetica est.

Postq̄ʒ pe. his. determinauit de vna spē ꝓpōnis pri⁹ diuise. s. de cathegorica ⁊ de ei⁹ passionib⁹. s. q̄ntitate q̄litate oppōne materia ⁊ cōuersiōe h̄ ꝯnter determiat de alia ei⁹ specie. s. hypothetica. Cuius ordīs ratio ē triplex. Pria q2 ps ē an̄ totū. sʒ ꝓpositio cathegorica ē ps ꝓpōnis hypothetice. Alia rō ē. q2 simplex est an̄ cōpositū. sʒ ꝓpō cathegorica est simplicior q̄ʒ hypothetica. Tertia rō est. q2 magis ꝑncipale ē an̄ min⁹ ꝑncipale. sʒ ꝓpō cathegorica ē ꝑncipali⁹ cōsiderata in isto tractatu q̄ʒ hypothetica ergo ⁊c̄. Minor pʒ. q2 prim⁹ tractat⁹ ordinat̄ ad q̄rtū in q̄ determinat̄ de sillogismo simplicit̄ dicto q̄ cōstituit̄ ex ꝓpōnib⁹ cathegoricis. Prīo ergo diffinit ꝓpōnē hypotheticā dicēs. hypothetica ē illa q̄ hʒ duas ꝓpōnes cathegoricas ꝯiūctas tāq̄ʒ ꝑncipales ꝑtes sui. vt si hō currit hō mouet̄. Et ē sens⁹ diffinitōis ꝓpō hypothetica ē ꝓpō q̄ hʒ explicite vl' īplicite duas ꝓpōnes vel aliq̄ cōplexa ipsīs ꝓportionabilia côiūctas vel ꝯiūcta ꝑ cōiūctionē vel aduerbium. Dr̄ prīo ꝓpō q̄ ponit̄ loco generis. Dr̄ scd̄o īplicite ꝓpt' illā. sole oriēte dies fit. Dr̄ tertio vel aliq̄ complexa ꝓpt' illā vel ꝯsilem. si hō curreret homo moueret̄. Dr̄ q̄rto vel aduerbiū ꝓpt' illā. sortes currit ⁊ plato disputat.

Querit̄ Utꝝ dicta diffinitio ꝓpōnis hypothetice sit bona. Dōm q̄ sic. qd̄ ꝓbat̄ ꝑ cōditiōes bōe diffinitionis q̄ huic conueniūt. Etiā oīs illa diffiº ē bōa q̄ dat̄ ꝑ gen⁹ ⁊ drām ꝯuertibilē cū diffinito. sʒ pn̄s ē hmōi igit̄.

Ar Nullū complexū p̄t diffiniri sʒ ꝓpositio hypothetica est q̇d complexū igit̄. Dōm ē solū q̇d complexū ꝺm vocē ⁊ non ꝺm rē. q2 ille plures voces repiunt̄ ad circūloquēdū vnā spēm ꝓpositionis cui nō est simplex nomē impositū.

Ar Propositio hypothetica ē q̇d cōplexū ꝺm rē ꝺcatā. ꝓbat̄ q2 continet multas voces plures res ꝺcātes. Dōm q̄ illa plura capiūt̄ incomplexe. s. inq̄ʒtū conueniūt in vna forma ꝓpositionis hypothetice. Sed aliꝗ dicūt. q̄ h̄ diffiniat̄ ꝑ scd̄a itētiōe ⁊ n̄ ꝑ obiecto illi⁹ intētiōis qd̄ superi⁹ reprobatū est.

Querit Quare phs in libro perihermenias nō determinat de ppōe hypothetica. Dōz pmo q̄ iō qr hypothetica cōstituit ex cathegoricis. cognitis ḡ cathegoricis facilit cognoscūt hypothetice. Scd̄a rō qr phs ibidē determiat de enūciatōe vt finalr ordiat ad demrātiōez q̄ pcedit ex veris r necc̄ariis. sz ppō hypothetica ñ cōtinet determiatā vitatē qr capit suā

Querit Utr ppō cathegorica r hypothetica drant spē vitatē a vitate pciū. Dōz q̄ sic qr q̄cūqz drnt fm suas formas specificas illa drnt spē. sz sic ē h de ppōne cathegorica r hypothetica. gº drnt spē. mior ptz qr ē alia forma ppōis cathegorice r alia hypothetice. nā forma ppōis hypotetice ē cōiūctio r forma ppōis cathegorice ē verbū sbstātiuum

Arguit Partes nō differūt specie a suo toto. sz ppō cathegorica ē ps hypothetice gº nō differt spē ab ipa. Dōz ad maiorē q̄ ps capit duplr. vnoº iq̄ztū ē sb forma totiº r sic nō differt spē a suo toto. Alioº capit fm se. r sic ps distinguit spē a suo toto. qr sic aliq̄ est ppa forma ptis q̄ nō ē i toto. Uel dicēdū ad minorē q̄ ppō cathegorica capit duplr. vno mō sub rōne ptis hypothetice. r sic cathegorica nō differt spē a ppōe hypothetica. Alioº capit fm se r sic differt specie ab ipsa.

Arguit Idem est ppō r ppō vna. sz ppō hypothetica nō est ppō vna. ergo non est ppō. Dicenduz ad minorē q̄ q̄zuis ppō hypothetica nō sit vna simplr tñ ē vna aggregatiue cōstituta ex duabº ppōnibº cathegoricis.

Arguit Ex duobº actu existētibº nō pt fieri terciū. sed ppōes cathegorice sunt duo entia in actu. ergo ex ipis nō pt fieri ppō hypothetica. Dōz ad maiorē q̄ vnū capit duplr. vnoº p vno simplr. alio mō p vno aggregatōe. vñ ex duobº entibº in actu exñtibº nō pt fieri vnū terciū simplr sz bñ aggregatōe. vl pt dici ad miorē q̄ ex duabº cathegoricis vt i actu sūt ñ pt fieri ppō hypothetica tñ bñ iq̄ztū vna ē i poña ad altaz

Ar Nulla spēs formalit distincta cōtra aliā spēm pt eē in potētia ad cōstituēdū illā spēm. sic hō nō ē in poña ad cōstituendū azinū. sz cathegorica est spēs disticta cōtra hypotheticā ergo nō ē in poña ad cōstituēdū ipaz Dōz q̄ vna spēs formaliter nō pt eē in poña ad cōstituēdū aliā tñ bene materialiter

Arguit̃ Propõ hypothetica hʒ plures ptes q̃ꝫ duas g̃ꝫ diffitõeʒ Añs pbaẗ qꝛ hʒ copl'a puta ꝯiũctõʒ l adũm Dõʒ ꝙ copl'a ꝓpe ñ ē ps iteglꝭ ſʒ eas vnit ⁊ dat ptibꝰ ma tialibꝰ forʒ. ná niſi cathegorice due eẽnt vnite ñ facẽnt hypothe.

Arguit̃ Partes integrales ñ pñt p̄dicari de ſuo toº. qꝛ ñ dꝛ domꝰ ē paries ſʒ ꝓpões cathegorice p̄dicaẗ d hypothetica ĩ diffĩcõe. gº ñ ſꝉ ptes eiꝰ Dõʒ ꝙ ptes ĩtegrales nõ pñt p̄dicari de toto in rcõ tñ bñ in obliq̃ ſic bñ dicimꝰ dõ hʒ pe/des ſic ãt fit ĩ ꝓpoſito qꝛ ꝓpõ hypothetica hʒ duas cathegori/cas tãq̃ꝫ principales ptes ſui Et ꝺm Lau. vallenẜ meliꝰ diceret ſuas. ſed illa elegantia tempeꝰ Pe. hiſ. non attendebatur.

Arguit̃ Iſta ē ꝓpõ hypothetica mgr̃o legẽte puẽi ꝓfici unt. ⁊ tñ ibi nõ ſꝉ due cathegorice Dõʒ ꝙ q̃ꝫ/uis explicite ibi nõ ſꝉ due cathehorice tñ ĩplicite vt pꝫ ĩ rſolu/tõe qꝛ iſta mgr̃o legẽte puri ꝓficiũt vʒ illa ſi mgr̃ legit puiẽ ꝓfi.

Arguit̃ Iſta ē hypotetica. Si azinꝰ volaret azinꝰ hr̃et pẽnas ⁊ tñ in ea nõ cõiungũẗ due cathegorice explicite vel implicite. Scd̃a ps aſſũpti pꝫ qꝛ ꝓpõ cathego. cõ ſtituiẗ ex ꝟbo ĩdicatiuo ſʒ ꝟbc h poſita ſĩt cõiũctiua. Dõʒ ꝙ q̃ꝫ/uis pmo ⁊ p ſe ñ ſint cathe. tñ bñ r̃ductie inq̃ꝫtũ r̃ducũẗ ad duaſ ĩdicatias vt ſi aziꝰ volat azi. hʒ pẽas ⁊ ſic q̃lʒ eaꝝ ꝓportõaẗ vni cathego.

Querit̃ Quare ñ vocaẗ hypotetica appo/ſitiua ſiue cõſecutia a ꝯñte ſic ſupotia ab añte Rñdeẗ ꝙ iõ qꝛ a digniori dʒ fieri denomiatõ ſʒ ĩ ꝓpõe hypote. añs ē pncipaliꝰ ſuo ꝯñte. qꝛ ipa trahit ſuã neceſſitatẽ ab añte

Ar Cathegorica dꝛ a p̄dicato gº hypotetica dʒ dici a ꝯñte: Tenet ꝯñtia a ſil'i. Dõm ꝙ nõ ē ſil'e. qꝛ ſubiectũ trahit nc̃citatẽ a p̄dicato ſicut materia a forma. ſʒ ĩ hypotetica ꝯñs hʒ ſuã neceſſitatẽ ab añte qd̃ habet rõnem forme reſpectu ꝯñtis

Propõnũ hypotheticarũ

Hic ſcd̃o diuidit ꝓpõem hypoteticã in tres ſpẽs. ſ. ꝯditõalẽ copl'atiuã ⁊ diſiũctiuã q̃ꝝ ſufficiẽtia pt ſic ſumi. nã ois ꝓpõ hyp. hʒ duas cathego. tãq̃ꝫ pncipales ptes ſui. vł g̃ ē vnio illaꝝ ꝺm vocẽ tm̃. vł ꝺʒ vocẽ ⁊ ꝺcatõʒ ſil'. ſi ꝺm vocẽ tm̃ ſic ē diſiunctiua.

ſi ſm vocē ⁊ ſcatōez ſil'r h̄ ē dupl'r. q2 vel ꝯiūgunꝰ ꝑ modū vni⁹ ſ. añtꝭ ⁊ ꝯñtꝭ et ſic ē ꝯditōnal'. vl' ꝑ moð diuiſoꝝ ⁊ ſic ē copl'atia

Arguiꝰ Aliqua eſt ꝑpō hypotetica cālis localis tꝑalis ⁊ rōnalis. gº ſunt plures q̄3 tres ſpēs ꝑpōis hy potetice. Dōm ꝙ iſte tres ſpēs in textu poſite ſūt ꝑncipales ad quas alie reduci h̄ñt. Nā tꝑalis reducitur ad copulatiuā i quā reſoluiꝰ vt ſortes currit dū plato diſputat. i. ſortes currit i aliq̄ tꝑe ⁊ in eodē tꝑe plato diſputat. et ſil'r localis reduciꝰ ad copu/ latiuā. ſ3 cālis et rōnalis reducunꝰ ad conditionalē. q2 ſic in cō ditionali ſunt due ꝑpōnes quaꝝ vna eſt añs et alia ꝯñs ſic etiā eſt in cāli et rōnali. vt ibi qñ mgr̄ legit pueri ꝑficiūt. S3 aliȷ̄ lo yci dicūt ꝙ nō cōtinenꝰ ſub iſtis tanq̄3 ſpēs inferiores ymo di/ ſtinguntur ſpecifice ab eis et iſti ꝑter dcās ſpēs ponūt hypoteti cā rōnalē ſub qua cōtinenꝰ oēs ꝯñe tā enthimematice q̄3 ſylogi/ ſtice. S3 dōm ꝙ ille oēs ꝯtinētur ſub cōditōnali ꝑpꝰ aliquam cōueniētiā hīcinde reꝑtā l3 ec drānt q2 cōditōnal' nihil aſſerit neq̄3 ponit ſ3 rōnalis aliq̄d ponit ⁊ aliq̄d aſſerit. vt p3 dicendo azin⁹ volat. gº aſin⁹ h3 pēnas. Et ſil'r dicēdū eſt ð tꝑali q̄ redu/ ciꝰ ad copulatiuā licet in aliquo drānt q2 copulatiua ē vera qñ ambe eius ꝑtes ſunt vere. ſed tꝑalis pōt eſſe falſa cº ambe ꝑtes ſunt vere. vt p3 in iſta pater meus fuit anteq̄3 adā fuit.

Ar Iſta ē hypotetica Jo. currit q̄ diſputat. tñ nec ē copl'atia. nec diſiūctiua nec ꝯditōnal'. Dōm q̄3uis formal'r ⁊ expli cite ñ ſit copulatiua tñ ꝟtualiter ⁊ implicite. q2 valet iſtā iohes currit et ille diſputat. ⁊ ſic q̄ relatiuū reſoluiꝰ in et ille.

Queriꝰ Quare nō poniꝰ h̄ diffº. ꝑpōis hypotetice ꝑe nes q̄3titatē ſicut in cathegoricis. Dōm ꝙ iō. q2 hypotetice ñ h̄ñt q̄3titatē q2 q̄3titas ꝑpōnis attēdiꝰ ex ꝑte ſb iecti ſ3 hypotetice nō h̄ñt ſubiectū ⁊ ꝑtñ ꝑtes ſibi ſaltē ꝑpinq̄s. ſ3 integras ꝑpōes. S3 h̄ñt q̄litatē. ſ. affirmatō3 ⁊ negatō3. vñ il la hypotetica ē affirmatiua cº nota ꝯditōnis copl'atōis vl' diſ/ iūctionis affirmaꝰ. ſ3 illa eſt negatiua vbi negaꝰ. ⁊ hoc ꝯtingit. dupliciter vno mō ꝑponēdo illam negationem non toti propo ſitioni. vt nō ſi homo currit homo moueꝰ. Alio modo ponēdo. ante notam ꝯiunctionalem vt homo mouetur nō ſi hō currit.

Ex quo ſequitur ꝙ etiam oppoſitio reꝑiꝰ in hypoteticꝭ nō āt ꝯuerſio. Rō primi quia oppoſitio ſumiꝰ penes qualitate3 que

repitur in hypothetic. Ratio scdi qr cõuersio est mutatio sub/iecti in predicatũ ⁊ ecõtra. sꝫ hypothetice vt dictũ est non habẽt subiectũ et pdicatũ. ergo non possunt conuerti.

Querit Utrũ oppositio cõueniat hypothetic ſm oẽs ei⁹ spẽs Dõꝫ q non sꝫ solũ ſm cõtradictori am oppositionem. Ratio qr oppositio contraria subcõtraria et subalterna sumũtur penes quãtitatem vniuersalẽ vel pticularẽ ⁊c. sed vt dictũ est hypothetice non hñt quãtitatem. Sed q hypothetice hñt contradictoria patet. quia cõtradictio est affirmatio et negatio opposite vt dicit primo perihermenias. sed hypothetice hñt affirmationem ⁊ negationem igit. Et qñ qritur quot modis datur contradictoria alicui⁹ hypothetice. Dicendũ q in copu/latiuis ⁊ disiũctis trib⁹ modis. sꝫ in conditionalib⁹ duob⁹ mo dis. Prim⁹ copulatiua et disiũctiua composite ex ptib⁹ contra dicentib⁹ cõtradicũt. Scds pponẽdo negationẽ toti ppositioni hypothetice. qr non ẽ veri⁹ dare negationem q̄ꝫ toti proposi/tioni pponẽ negationẽ. vt ista non hõ currit ⁊ hõ mouet. cõtradi cit huic hõ currit ⁊ hõ mouet. Terci⁹ ponẽdo negatõeꝫ añ notã cõiũctõnalẽ. Sꝫ in conditionalib⁹ fit solũ duob⁹ vltimis mois

Notandũ Qꝫ nõ ⁊ null⁹ sic differũt. qr ñ in pnci pio positũ negat totã hypotheticã sꝫ nullus solũ illã cathegoricã cui pponit qr vis ei⁹ p gen⁹ numerũ et casũ ẽ limitata sꝫ sic nõ est de nõ Uñ ista est negatia nõ hõ ẽ aial et deus est. sꝫ illa ẽ affirmatia null⁹ hõ est aial ⁊ nll'us deus est.

Cõditionalis est illa i qua

Hic pseq̃tur de spẽb⁹ ⁊ pmo de cõditionali. c⁹ ordis rõ est. qr i pposítione conditionali coniũgũt due cathegorice p modũ vni⁹ qr añs ⁊ pñs hñt se p modũ vni⁹. sꝫ in coplatia cõiũgũt p mod⁹ pluriũ. mõ vnũ ẽ añ pla. Dicit ḡ cõditional'ẽ illa in q cõiũgunt due cathegorice p hãc cõiũctõeꝫ si. vt si sortes currit sor. mouet.

Ar Coniũgẽs duo extrẽa dꝫ poni i medio. sꝫ ista coniũctio si non poit in medio. g⁰ non coniũgit cathegoricas. Dõꝫ q duplex ẽ coniũctio. s. coniũgẽs p vim ⁊ coiũgẽs p ordinẽ. mo dis coniũctio coniũgẽs p vim dꝫ poni in medio. sed conditiona lis ꝯiũgit p ordinẽ qre nõ ẽ necesse ipaꝫ poni i medio. Ul' pt di ci q̄ꝫuis illa ꝯiũctio ñ ponit in medio ſm vocẽ tñ bñ ſm ꝟtutẽ.

Notandū Q᷑ ad veritatē ꝯdicōnal' reqrif ꝙ añs nō p̄t eē vex̄ sine ꝯseq̄nte. Cui' rō est qꝛ in ꝓpōe ꝯdicōnali denotaf ꝯña bona ꝛ necessaria. ſꝫ i oi bona cō seq̄ntia si añs est vex̄ ꝯñs erit vex̄. qꝛ ex vero nil nisi verū. vt si illa est vera sortes currit. etiā ista sortes mouef. Vñ ois ꝯditio nalis vera est necessaria qꝛ dicit necessariā ꝯseq̄ntiā vni' ꝓpōis ad aliā qd̄ reqrif ad veritatē ei' licet tñ quelibet ꝑs eius ꝑ se sū pta qñqꝫ sit falsa ꝛ impossibilis. Sꝫ ꝑ oppositū ois cōdicōnal' falsa est impossibilis. qꝛ dicit ꝯñaꝫ vni' ꝓpōis ad aliā q̄ ꝯña ꝓ nullo tp̄e est necessaria siue sit habitudo ꝯtingēs siue impossibil' ideo cōdicōnalis falsa ꝓ oi tp̄e est falsa et impossibilis.

Arguit̄ Hic est ꝯdicōnalis vera. Si sortes currit sor tes mouef ꝛ tñ nō est necessaria. qꝛ vtraqꝫ pars ei' est ꝯtingēs. ergo nō ois ꝯdicōnalis vera est necessaria. Di cendū ꝙ licet vtraqꝫ ꝑs sit ꝯtingēs tñ habitudo vni' ad aliā est necessaria. Et qñ dr̄ hec est ꝯdicōnalis falsa si hō currit hō est albus. et tñ potest esse vera supposito ꝙ oē currēs sit albū. g° nō ois ꝯdicōnalis falsa est īpossibilis Dōm ꝙ si ponaf illa v'lis om̄e currēs est albū tūc ꝯñs seq̄f de necessitate ꝟtute illax̄ ꝑmis/ sax̄ oē currēs est albū sed hō currit ergo hō est albus. ꝛ nō sequif virture hui' solius ꝓpōis si hō currit. ꝛ sic prima cōditionalis non ꝓpter hoc est vera sed semꝑ impossibilis.

Querit̄ Utx̄ ista sit ꝯdicōnalis vera si hō est risibilis bacul' stat in anglo Rñdef ꝙ nō. qꝛ ꝯdicō/ nalis nō hꝫ veritatē suā a veritate partiū. ſꝫ ab ipax̄ habitudīe constat em̄ aliquā cōditionalē verā cuius tñ ambe partes sunt false. vt ibi si azinus volaret azin' haberet pēnas. Ita simili' p̄t cōditionalis esse falsa cui' tñ ambe ꝑtes sunt vere vel saltē pos/ sibiles. vt in dicta conditionali. qꝛ ista homo est risibilis nihil facit ad veritatē istius baculus stat in angulo.

Notandū Q᷑ ad falsitatē cōdicōnal' sufficit ꝙ añs pōt eē vex̄ sine cōseq̄nte. Rō qꝛ sic cōdi tionalis ꝟa est bona cōseq̄ntia ita sil'r cōdicōnal' falsa ē mala cō seq̄ntia. ſꝫ ad malā cōseq̄ntiā sufficit ꝙ añs p̄t eē vex̄ sine cōse/ quēte ꝛ ꝙ cōseq̄ns nō includaf in añcedente ideo non repugnat in cōditionali falsa añs esse verum sine consequente.

Querit Q₃ modis pt argui in cōditōnalibꝰs. Rñ/
det q̄ quatuor modis. duobus bñ q̄ fūdāt du
as regulas ꝯñtiaꝝ. ⁊ duobꝰ male. Primus arguēdo a positōne
añtis ad positōe₃ ꝯñtꝭ ē bona ꝯñtia. vt si sortes currit sortes mo
uet. s₃ sortes currit gͦ sortes mouet. Scđs arguēdo a positōe ꝯ
seqñtꝭ ad positōe₃ añtꝭ ē mľa ꝯñtia. vt si sortes currit sortes mo/
uet s₃ sortes mouet gͦ sortes currit. ⁊ ibi ē fľlatia ꝯñtꝭ. Tertiꝰ ar
guēdo a destructōe ꝯñtꝭ ad destructōe₃ añtꝭ ē bona ꝯñtia. vt si sor
tes currit sortes mouet s₃ sortes nō mouet ergo sortes no currit
Quartꝰ arguēdo a destructōe añtꝭ ad destructōe₃ ꝯñtꝭ ē mala ꝯñ
tia vt si sortes currit sortes mouet. s₃ sortes nō currit gͦ sortes ñ
mouet qꝛ añcedēs potest eē veꝝ sine cōsequēte. et ibi arguit ab i
feriori ad supius negatiue.

Arguit Nō seq̄t si hō ē bipes aliqđ aľ ē bipes s₃ aliqđ
aľ. s. asinꝰ ñ ē bipes. g hō ñ ē bipes ⁊ tñ arguit
tcio mō Dđ₃ q̄ h ꝯñs nō destruit qꝛ negaͦ nō pcedit ꝯñs s₃ ar
guet sic nľlū aīal ē bipes gͦ nľlꝰ hō ē bipes ⁊ tūc mioꝛ est falsa.

Copulatiua est illa in qua

Hic ꝯñt determiat de scđa spē ꝓpōis hypothetice. s. copľatia. Coꝛ
dis rō ē qꝛ spēs ꝓpōis hypothetice ordiāt scđ₃ q̄ hñt maiorem
vnionē. s₃ ē maioꝛ vnio in cōdicōnali q̄₃ in copľatia. ⁊ in copľa/
tia est maioꝛ q̄₃ in disiūctia. pt₃ qꝛ in cōdicionali vna ꝓpō hab₃
se vt añs ⁊ alia vt ꝯñs ⁊ sic faciūt cōseqñtiā. s₃ in ꝓpōe copula
tia cathegorice hñt se ꝑ mōm diūsaꝝ ꝓpōnū ⁊ in ꝓpōne disiūc
tia solū ē vnio ꝯm vocē. Dicit g copľatia ē illa i q̄ cōiungūt due
cathegorice ꝑhāc cōiunctionē et vt soꝛ. currit ⁊ pla. disputat.

Querit Utrū ista sit copulatia sortes cͭ ⁊ plato dis/
putat vel baculus stat in angulo. Rñdet q̄ pt
eē copulatiua vel disiūctiua. qꝛ si illa ꝯiūctio ⁊ fuerit pncipaľ co
pula tūc ē copulatia. si āt vľ fuerit pncipaľ copľa ipa ē disiūctia
S₃ dicēs tūc spēs ꝓpōis coicideret qꝛ vna ꝓpō eēt copľatia ⁊
disiūctiua. Dđm q̄ nō ē incōueniēs q̄ spēs coicidāt mālr. et
respectu diuersoꝝ dūmō tñ repugnāt formaľr ⁊ respectu eiusdē.

Ar Diffͦ ꝓpōis copľatie ñ ꝯueit oī ꝯtēto sƀ diffito. gͦ nō
ē bōa. Añs ꝓbatur qꝛ ista ē copľatia cū sortes cͭ soꝛ/

tes mouet̃ ⁊ tñ in ea nõ ꝯiũgũtur due cathegorice ꝑ hãc ꝯiũctõꝫ et. Dõm q̃uis formaliter et explicite nõ ꝯiũgant̃ due ꝓpões cathegorice tñ implicite vt patet in resolutõe. qꝛ resoluit̃ sic sortes currit in aliquo tpe et in eodem plato disputat. Et sil'r di cendũ est de ista sortes currit qui mouetur.

Arguit Ista ē ꝓpõ copulatiua sortes ⁊ plato currũt qꝛ in ea ponit̃ ꝯiũctio copulatiua ⁊ tñ diff° sibi nõ ꝯuenit. Dõm ꝙ illa ꝓpõ ē distinguẽda qꝛ vel ē vna cathegori ca de copulato extremo tũc ⁊ nõ copulat inter ꝓpões ſꝫ int̃ duos termĩos Aut ē hypotetica copl'atiua tũc ⁊ virtualiter copulat int̃ ꝓpõnes. Pro quo notandũ ꝙ iste cõiunctões si ⁊ vel capiũtur dupliciter. vno mõ vt ꝯiũgunt inter termĩos et sic faciũt ꝓpões cathegoricas de cõditionato copulato vel disiũcto extremo. ⁊ hꝫ dupliciter qꝛ vel ponũtur a pte subiecti aut a pte ꝑdicati. Alio° capiuntur vt cõiũgunt inter ꝓpões formaliter vel reductiue. ⁊ sic faciunt ꝓpositiones hypoteticas.

Ad veritatẽ copulatiue re

Hic oñdit q̃ũo copulatiue ꝓpões se hñt ad veritatẽ ⁊ falsita tẽ dicẽs ad veritatẽ copulatiue rq̃rit̃ vtrãqꝫ ptẽ esse verã. Et ad falsitatẽ sufficit alterã ptẽ esse falsam. Rõ primi qꝛ sicut se ha bet totũ integrale ad esse sic se hꝫ ꝓpõ copulatiua ad veritatẽ. ſꝫ ad hoc ꝙ totũ integrale existat reqrit̃ exñtia oĩm suaꝝ ptiũ. ergo etiã ad veritatẽ ꝓpõnis copulatiue reqrit̃ veritas ambaꝝ ptiuꝫ. Rõ secundi qꝛ sicut se hꝫ totũ integrale ad nõ esse sic se hꝫ tota ꝓpõ copulatiua ad falsitatẽ sed ad hoc ꝙ totũ integrale nõ existat sufficit vnã ptẽ nõ esse. g̃ etiã ad falsitatẽ ꝓpõnis copulatiue suffi cit alterã ptẽ esse falsam. q̃ñqꝫ tñ ambe ptes sunt false. et tũc etiã dicit̃ falsa. nõ tñ est magis falsa intensiue licet bene extensiue

Arguit Illa ꝓpõ homo est animal et equ⁹ est azin⁹ est vera. et tamẽ ambe eius ptes nõ sũt vere. Pri ma ps ꝓbat̃ qꝛ dicit aliq̃d esse sicut est. s. homiem esse aĩal. Di cendum ꝙ ista ꝓpõ nõ dicit ita eẽ sicut ē q̃tum ad totũ signifi catũ lꝫ bene quo ad ptẽ a qua tota ꝓpõ nõ denomiat̃ vera.

Ar Totũ nihil aliud ē qꝫ oẽs sue ptes. si g° oẽs ptes copula tiue ñ sint false tota nõ erit falsa Dõm ꝙ totũ capit̃ du pliciter. vno modo distributiue et sincathegreumatice. Alio° col

lectiue ꝛ cathegreumatice. mō capiẽdo totũ distributiue ad falsitatẽ toti⁹ copl'atiue reqrit̃ falsitas vtriusq₃ pt'. ſ₃ capiẽdo totuz collectiue, ꝓut idẽ ẽ qđ ꝑfectũ. sic sufficit ꝙ altera ps sit falsa

Notandũ Qꝫ q̃ttuoꝛ modis arguit̃ in copulatis. s. duob⁹ bñ ꝛ duob⁹ male. Prim⁹ ẽ arguẽdo a tota copulatiua ṽa ad quãlibet ptẽ ei⁹ ẽ bona ꝯñtia. vt hō ẽ aial' ꝛ deus est. g̃ hō est aial. vel g̃ deus ẽ. Scđs arguẽdo a pte copulatiue falsa ad totã falsaz est bona ꝯñtia. vt bñ seq̃t̃ ista est falsa hō est asin⁹. ergo illa tota hō est risibilis ꝛ hō est asin⁹. Terci⁹ arguendo a pte copulatiue ṽa ad totã verã. est mala ꝯña vt nō seq̃tur. illa ẽ vera. hō ẽ aial. ergo ista. hō est aial ꝛ equ⁹ est asin⁹. Quart⁹ arguẽdo a pte copulatiue falsa ad aliã falsam est mala ꝯñtia. vt no seq̃tur homo est asin⁹. ꝛ deus est. sed ꝑma est falsa. ergo ꝛ secũda.

Arguit̃ Nō seq̃tur. Petr⁹ ꝛ paul⁹ trahũt nauẽ. ergo petr⁹ trahit nauẽ. qꝛ añs pt esse veꝝ sine ꝯñte Dđ₃ ꝙ ꝛ. in añte pt capi dupl'r. vno° vt copulat iter ꝓpōes. et tũc bñ arguit̃. Alio° capit̃ vt ꝯiũgit iter t̃mios. ꝛ tũc ẽ vna cathegorica de copulato sbᵭo. s₃ nō fundat aliquã ꝯñam

Disiũctiua est illa. in qua.

Hic dет̃minat de disiũctiua in q̃ ẽ minoꝛ vnio q̃₃ i alys. ꝛ ipaz ꝑmo diffinit di. Disiũctiua ẽ illa in q̃ ꝯiũgũt̃ due cathegorice ꝑ hãc ꝯiunctōꝫ vel. aut sibi sil'em. vt soꝛ. cur. ꝛ pla. dis.

Ar Cōiũctio disiũctiua disiũgit. g°. nō ꝯiũgit. Tenet ꝯña. qꝛ ꝯiũgere ꝛ disiũgẽ sꝫ opposita. ꝛ opposita nō pñt eidez inee. g°. Dđ₃ ꝙ ꝯiũgẽ ꝛ disiũgẽ nō pñt ꝯueire eidẽ respcũ eiusdem. s₃ bñ diuſoꝝ. nã duo sꝫ act⁹ in ꝯiũctōe disiũctia. ꝑm⁹ act⁹ est general'. ꝛ ẽ ꝯiũgẽ duo extrema iter se. ꝛ illũ h₃ a suo genẽ. secũd⁹ est spẽal'. ꝛ est ea disiũgẽ respectu tercij. ꝛ dꝛ spẽalis qꝛ h₃ eũ a dr̃ã ꝓpa. grã cui⁹ dꝛ ꝯiunctio talis

Arguit̃ Ista ẽ disiũctiua. oīs ꝓpō ẽ ṽa vel falsa q̃ eq̃pollet vni disiũctiue. ꝛ tñ diffinitio sei nō ꝯuenit Dđ₃ ꝙ ista ẽ distinguẽda. qꝛ aut l' ꝯiũgit iter t̃mios. ꝛ sic ñ ẽ disiũctia. s₃ ẽ vna ꝓpō cathego. ṽa đ disiucto ꝑdicato. alio° illa ꝯiũctio l' ꝯiũgit iter ꝓpōes. ꝛ sic ẽ hypothetica disiũctia sꝫa

valēs istā. oīs ppositio est vera. vł omis ppositio est falsa cui⁹ ambe ptes st false.

Ad veritatē disiūctiue suf.

Hic ondit naturā disiūctiue qꝛtū ad v̄itatē ꝛ falsitatez dicēs. q̄ ad v̄itatē disiūctiue sufficit alterā ptē eē verā. Sz ad falsitatez ei⁹ reqrit q̄ vtraqꝫ ei⁹ ps sit falsa. Rō pmi. qꝛ ppō disiūctiua sumit duas ptes sub disiūctōe. iō sufficit alterā ptē esse verā. Alia rō. qꝛ sicut se hz totū vłe ad suas ptes subiectiuas. sic se hz tota disiunctiua ad suas ptes integrales. sz ad hoc q̄ totū vłe sit sufficit vnā ptē esse. ḡ ad hoc q̄ tota disiūctiua sit vera. sufficit vnā ptē esse verā. Rō scdi ē. qꝛ sicut se hz totum vłe ad nō esse. sic se habet tota disiunctiua ad falsum esse. sed ad hoc q̄ totū vłe non sit reqrit nō existentia omiuz suaꝝ ptiū. ḡ ad hoc q̄ aliq̄ ppositio disiunctiua sit falsa reqrit falsitas ambaꝝ ptiū.

Arguit Nulla ps ponit ppōez disiūctiuā verā. ergo ad v̄itatē disiūctiue nō reqrit alterā ptē eē veram. Ans pbat. qꝛ q̄libet indrīter pt esse falsa. Dōm q̄ q̄uis nulla ps determiate poit disiūctiuā verā. tū indeterminate qd sufficit.

Arguit Hec ē disiūctiua falsa. omes hoies st asini. vł hoies ꝛ asini st asini. ꝛ tū vna ei⁹ ps ē v̄a. s. asini st asini. ḡ ad falsitatē disiūctiue nō reqrit vtrāqꝫ ptē eē flaz Dōm q̄ illa nō ē totał ps disiūctiue. sz ista. hoies ꝛ asini st asini q̄ est falsa. ꝛ alia ps etiam est falsa. Sed dicēs ipa est vera sic pūctuādo. oms hoies sunt asini vł hoies. q̄ est vna ps vera et alia scꝫ ꝛ asini st asini est etiā vera. ergo male dictū est q̄ sit fła. Dōm q̄ tunc nō est disiūctiua. sed copulatiua. cui⁹ pma ps ē de disiuncto p̄dicato.

Querit Quot modis arguit in disiūctiuis. Dōm q̄ q̄ttuor modis. Prio a tota disiūctiua cum destructōe vni⁹ ptis scꝫ false ad alterā ptē non destructā ē bona ꝯña. vt hō est asin⁹ vł de⁹ ē. sz hō nō ē asin⁹ ergo deus est. Scdo arguendo a pte disiūctiue vera ad totā verā. vt bene seq̄tur hec ē vera hō currit. ergo ista ē vera. hō currit vł hō ē asin⁹. Tercio a parte disiūctiue vera ad alterā ei⁹ ptem tāq̄ verā est mala ꝯsequētia. vt nō seq̄t hec est vera. homo est aiał. ergo ista equus est asinus. Quarto arguēdo a pte disiunctiue falsa ad totā falsam est mala

ɔ̄ña vt nō seq̄tur ista est falsa. hō est equus. ergo ista est falsa hō est aīal vl' equus est asinus.

Arguit Non seq̄r oīs ꝓpō ē vera vl' falsa. ſʒ nō om̄is ꝓpō ē v̄a. ergo oīs ꝓpō ē falsa. ⁊ tñ arguitur ꝑe nes ꝑmū modū. Dōm ꝙ illa maioꝛ ē distinguēda. qꝛ vl' ē vna cathegoꝛica ꝺe disiūcto ꝑdicato ⁊ sic ē vera ⁊ nō ad ꝓpositū. vl' ē vna disiūctiua ⁊ sic ē falsa. qꝛ ambe eiꝰ ꝑtes sʒ false ⁊ non argui tur ꝑenes ꝑmū modū.

Arguit Nō seq̄r soꝛtes ē vacca. vl' non ē vacca. ſʒ soꝛtes nō ē vacca. ḡ est vacca. ⁊ tñ arguit̄ a ꝺestructione vnius ꝑtis ad alterā non ꝺestructā. Dōm ꝙ ibi non arguit̄ a ꝺe structōe vniꝰ ꝑtis ad alterā nō ꝺestructā. qꝛ in añcedēte vna ꝑs fuit ꝺestructa. ⁊ sic non ꝺʒ plus ꝺestrui in alia ꝓpōe. ſʒ illa q̄ fuit affirmatiua ꝺestruit̄. ⁊ ergo ꝺʒ sic argui. soꝛtes ē vacca vl' non est vacca. ſʒ soꝛtes nō est vacca. ergo non est vacca.

Seq̄tur ꝺe equipollentiis.

Postq̄ꝫ Pe. hys. ꝺetermiauit ꝺe ꝺuabꝰ passionibꝰ ꝓpōnis scʒ ꝺe oppositōe ⁊ ɔ̄uersiōe. Hic ɔ̄nter ꝺetermīat ꝺe quadā alia q̄ ꝺicit̄ eq̄pollētia. ⁊ hoc facit post ꝺetermīatōeꝫ ꝓpōnū hypoteticaꝝ. Cꝰ oꝛdinis rō ē. qꝛ aliq̄ mō eq̄pollētia cōuenit ꝓpōibꝰ hypoteticꝭ. ⁊ hoc rōe suaꝝ ꝑtiū. vt iste eq̄pollēt si nullus hō mouet̄. nullꝰ hō currit. ⁊ si non q̇dā hō currit. non q̇dā hō mouet̄ ⁊ ad hoc innu endū imediate pꝰ ꝺeterminationē propositionū hypoteticarum ꝺeterminat ꝺe equipollentiis.

Arguit Eq̄pollere ꝺeberet p̄cedere ɔ̄uersionē. ergo ɔ̄ oꝛ/ dinē. Añs ꝓbat̄. qꝛ idē ē añ diuersum. ſʒ eq̄ui pollētia conuenit ꝓpōibꝰ ꝑm eūdē oꝛdinē ⁊ conūsio oꝛdie con/ uerso. Etiā eq̄pollētia ē effectꝰ oppōis. ſʒ effectꝰ immediate ꝺebet seq̄ suā causam. Dōm ꝙ ꝺupl'x est oꝛdo. scʒ nature ⁊ ꝺisciplíne siue quo ad nos ꝑm oꝛdinē nature eq̄pollētia ꝺeberet p̄cedē con/ uersionē. sed ꝑm oꝛdinē ꝺisciplíne ⁊ quo ad nos eq̄pollentia se q̄tur cōuersionē propter causam tactā.

Notandū Qꝫ eq̄pollētia sic ꝺiffinit̄. eq̄pollētia ē ꝺuaꝝ ꝓpōnū ꝑus oppositaꝝ formal'r eq̄ ualētia i q̄litate ⁊ q̄ntitate i v̄itate ⁊ falsitate ꝓpter negationeꝫ

prepositā aut postpositā vl' prepositā ⁊ postpositā simul. Ibi eq̄ualentia ponitur loco generis. naȝ equiualentia est superius ad equipollentiā. quia equiualentia conuenit tam rebus q̄ȝ termis et ꝓpositionibꝰ. sed equipollentia conuenit tm̄ ꝓpositionibꝰ. iō est minus cōmune. Seq̄tur correlarie p̄mo q̄ꝛ ꝓpositiones aliquas equipollere est ipas esse eiusdē veritatis ⁊ falsitatis. q̄litatis ⁊ quātitatis. Seq̄tur scd̄o q̄ꝛ vna earū semꝑ est illatiua alterius in bona ꝯn̄a ⁊ formali. vt bene seq̄tur. non aliq̄s homo est asinus. igitur nullus homo est asinus. ⁊ ergo conuenienter enumeratur inter consequentias formales que patent in his versibus.

Sin. cōuer. eq̄pol. tota copula parteq̄ȝ disiunct.
Has dic formales. reliq̄s ſȝ materiales.

Notandū Q̄ȝ negatio in generali nō p̄t diffiniri. quia est eq̄uocū. ideo p̄mo debet diuidi ⁊ in mēbris diffiniri. Est autē triplex negatio. scȝ negans infinitans ⁊ priuās. Negatio negans est malignantis nature quicq̄d post se inuenit h̄ totū destruit ⁊ oppositū eiꝰ inducit vt ait Augustinus ⁊ illius negationis ꝓprius actus ē negare compōem. Negatio infinitans est que negat intrinsecam compositionem ipiꝰ termini cui adiūgit̄. ⁊ ex tali negacōe fit vna dictio cū termino cui immediate ꝯiūgit̄. vt nō hō. Sȝ negatio p̄uās ē q̄ negat habitū siue formā ⁊ derelinq̄t ipm subiectū cū aptitudie ad habitū. vt impiꝰ iniustꝰ ignorās Et de negacōe negāte ē solū h̄ ad ꝓpositū. q̄ꝛ ipa ē causa effectiua instrumētalis eq̄pollētiarum. Iuxta illos v̄sos. Non oīs q̄dā nō. oīs nō q̄si nullus. Nō nullus q̄dā. ſȝ nullus non vȝ oīs. Non aliq̄s nullus. nō q̄daȝ non valet om̄is. Non alter neuter. neuter nō p̄stat vterq̄ȝ. Vl' sic pre ꝯtradic. post contra. pre postq̄ȝ subalter.

Prima ē. si alicui signo vni

Hic ponit tres reglas eq̄pollētiaꝝ ⁊ ꝑ modum corelarij addit quartā. Prima ē talis negatio p̄posita signo vl'i vl' ꝑticulari facit equipollere ꝯtradictorias. vt nō oīs hō currit. q̄dā homo n̄ currit eq̄pollent. Rō regule est. q̄ꝛ ꝯ̄dictorie de termīo cōi repugnāt in quattuor. scȝ in quātitate. q̄litate. veritate. ⁊ falsitate. ſȝ negatio p̄posita om̄ia ista destruit ⁊ opposita inducit ⁊ ꝑ cōsequēs facit ꝯ̄dictorias ꝓpōes eq̄pollere.

Arguit Signo ñ pt ppoi negaº. ḡ regl'a psuppoit falsū. Añs pbat p Arestȝ. i pº. pihermeiaꝝ vbi dt q signo ñ ē addēda negaº. Dōȝ q negaº. infinitās ñ ē addēda sigº. de q̄ loqᷓr phs pº. pihermeias. sȝ bñ negaº negās de q̄ h̄ fit sermo.

Arguit Negaº. negās negat ɔpōeȝ pdicati cū sbiecto. ḡ dȝ addi ɔpōni ꝛ ñ signo. Dōȝ q h̄ etȝ ɔueit negacōi inqᷓtū pponiᷓr signo qd negat ñ pº ꝛ p se sȝ ex ɔnti.

Arguit Cōtradictorie ppōes nūq̄ stȝ eq̄pollētes. ergo negatio negās pposita signo nō facit ɔdictori/as eq̄pollē. Dōm q regl'a sic intelligiᷓr. i. facit illas ppōes eq̄pollere q̄ pus erāt ɔdictorie anteq̄ poneretᷓ negatio.

Secūda regula ē. q si ali/

cui signo. Hic ponit scdam regl'am q̄ est tal'. negatio postposi/ta signo vl'i facit eq̄pollē ɔrias. ꝛ iste eq̄pollēt. ois hō nō currit. et nullus hō currit. Cuiº rō ē. qꝛ ɔrie ppōes solū repugnāt in q̄litate. sȝ negatio postposita signo vl'i negat q̄litatē ꝛ relinq̄t q̄ti tatē. qꝛ negat pº se ꝛ añ se q̄re facit ɔrias eq̄pollē.

Querit Quare hic nō dr̄ in regl'a signo vl'i vl' pticula ri sicut in pcedēti. Rñdetᷓ q iō. qꝛ ptic'larȝ p/positio nō hȝ ɔtrariā. sȝ tm̄ vl'is. ꝛ ergo si alicui signo pticulari postponatᷓ negatio nō pt eq̄pollere suo ɔrio cū eam nō habeat. ꝛ sic regula supponēt falsum.

Querit Cui eq̄pollet ista. oms studētes nō stȝ in aula Rñdetᷓ q ē distinguēda. nā ois capiᷓ dupl'r. Unoº collectiue. ꝛ sic ē indiffinita negatiua. ꝛ tūc sensus ē q col lectio studētiū nō ē in aula ꝛ nō hȝ aliq̄ sibi eq̄pollētē vt pate/bit infra. Alioº. capiᷓ h̄ signū ois distributiue. ꝛ sic ē vl'is nega tiua cui eq̄pollet p scdam regl'am.

Arguit Iste stȝ ɔrie. ois hō est aial. nullº hō ē aial. ꝛ tñ nō eq̄pollēt postponēdo signo negatōeȝ vt ptȝ dicēdo. nullº nō hō ē aial. Dōm q textº dȝ intelligi cū isto addi/to si alicui signo ꝛ subiecto distributo p signū postponatᷓ negaº.

Arguit Cū /fac eq̄pollē su ɔrio qd ñ fit i pposito. dr̄. nullius hois oculus ē dexter sita eq̄pollens

videt esse cuiuslibet hoīs oculus nō est dexter. q̄r negatio postpo
nit signo ꝛ subiecto distributo p̄ signū ꝛ tn̄ non eq̄pollent quia
vna ē vera ꝛ alia falsa. vna ē vl'is ex p̄te vtriusq̄ʒ subiecti. sʒ alia
est indiffinita ex p̄te subiecti locutōis. Dōm q̄ qñ in ꝑpōe po/
nūtur duo subiecta. vnū distributōis ꝛ alterū locutōis. tūc ne/
gatio dʒ immediate poni p⁹ subiectū distributōis añ alios ter/
minos distributos in sua ꝯtraria. ꝛ ergo dʒ sic dari equipollen
tia cuiuslibet homīs nō oculus vl' nullus oculus est dexter.,

Arguit Negatio vbicūq̄ʒ ponit est eiusdeʒ nature. sed qñ p̄ponit nō facit ꝯrias eq̄pollē. ḡ nec qñ postponit. Dōm q̄ q̄uis negatio vbicūq̄ʒ ponit sit eiusdē na/
ture ꝛ eiusdē act⁹. non tn̄ eodē mō applicat ad ꝑpōem. q̄r quā/
do postponit inuenit tm̄ p⁹ se q̄litatē. ꝛ ergo nō p̄t plus negare
q̄ʒ q̄litatē. sʒ qñ p̄ponit. tūc inuenit post se q̄litatē ꝛ q̄ntitatem
et ergo negat vtrūq̄ʒ.

Tercia r̄gula. si alicui signo

Hic ponit terciā regulā ad habendū eq̄pollētias subalternaruʒ
q̄ t'lis est. si alicui signo vl'i vl' p̄ticl'ari p̄ponat ꝛ postponat ne/
gatio eq̄pollet subalterno. vt ista. nō omīs hō nō currit eq̄pollʒ
huic. quidam hō cr. Rō regl'e ē. q̄r subalterne repugnāt solum
in vno. scʒ in q̄ntitate ꝛ ꝯueniūt in q̄litate. iō p̄ponit nega⁹ vt
faciat ꝯcordiā in q̄ntitate. ꝛ vt illa negatio nō destruat q̄litateʒ
in q̄ ꝯueniūt postponit vna alia negatio ad impediendūʒ vim
p̄me negationis supra copulā. Ex quo p̄tʒ q̄ due negatōes fa/
ciunt vnā affirmationē. q̄r negatio est malignātis nature q̄cq̄d
post se inuenit hoc totū destruit ꝛ oppositū eius inducit. si ergo
vna negatio inuenit post se aliā. tūc ꝟtus p̄me impeditur ꝛ vir/
tus scd'e destruit. q̄ destructa ponit affirmatio. Seq̄tur cor
relarie q̄ omīs ꝑpōes de negatione pari sunt affirmatiue. ꝛ de ne
gatione impari sunt negatiue.

Arguit Quicq̄d corrūpitur siue destruit a suo cōtrario corrūpit. sʒ vna negacō non est cōtraria alteri.
sed sil'is sibi. ergo vna nō destruit aliā. Dōm q̄ negatio capitur
dupl'r. Uno mō formal'r q̄ntū ad substantiā suam ꝛ s̄m se. ꝛ sic
non est contraria negationi. Alio modo prout est instrumen/
tum intellectus quo negat vnū de alio, ꝛ sic negatio ē contraria

negationi quare vna destruit aliam.

Arguit A pportione equalitatis nõ fit actio vt dt phs sz vna negatio est eq̃lis alteri. igr̃ nõ agit in al/terã. Dõm q̃ hoc est verũ in naturalibus non aũt in entibus rationis z intellectus. Et qñ dicit̃ due affirmationes non faciũt negationẽ. ergo a sili due negationes non faciunt affirmationẽ. quia non videtur ratio diuersitatis. Dõm q̃ non est silr̃. qz affirmatio addita affirmationi ipam ɔfirmat cũ se habeat vt habitus. sed habitus additus alteri perficit ipm non autẽ sic est de negatione.

Arguit Due ppões subalterne minus repugnãt q̃z cõtradictorie z ɔtrarie. ergo min⁹ req̃rit̃ ad faciẽdũ ipas ɔcordare. sz ad eq̃pollentiã ɔtradictoriaꝝ vl' ɔtrariaꝝ sufficit vna negatio. ergo ad eq̃pollẽtiã subalternaꝝ nõ req̃runt̃ due negationes. Dõm q̃zuis due negationes sint aliquid plus q̃z vna fm vocẽ tamẽ fm actũ negandi minus faciunt q̃z vna. quia vna impedit aliã.

Querit Quare nõ ponit̃ vna regula ad habendũ equipollentias ppõnũ subcontrariarũ. Respondetur q̃ ideo. qz eq̃pollẽtia fit p aduentum negationis preposite tm̃ vl' postposite tm̃. aut preposite z postposite simul. sed null⁹ istorũ modorũ de subalternis potest dici. ergo non equipollẽt. Maior patet. quia negatio preposita negat quantitatem. sed due subcontrarie sunt eiusdẽ quãtitatis. Si vero negatio post poneretur signo hoc esset dupliciter. quia vel postponeret̃ signo propositionis negatiue vl' affirmatiue. si affirmatiue tunc non fit equipollentia. sed esset omino ydemptitas propositionũ subcontrariarũ. Si negatio postponeret̃ signo propositionis pticularis negatiue. tunc esset nugatio. vt dicendo. q̃dã homo non currit. quia essz vnius z eiusdem dictionis ex eadem parte inutilis repetitio que est vitanda in omi ppõe. Etiã nõ possunt eq̃pollere per negationẽ prepositã z postpositã simul eadẽ ratione. quia negatio preposita z postposita mutat q̃ntitatẽ. sed subcõtrarie sunt eiusdẽ q̃ntitatis.

Ex istis regulis seq̃t̃ alia.

Hic infert correlariũ vl' addit quartã regulam que est talis. si

duo signa vl'ia negatiua ponātur in eadē ꝓpōe vnū in subiecto et alteꝝ in p̄dicato. pmū equipollet suo ↄtrario ⁊ scōm suo ↄ̄dictorio. vt in ista ꝓpōe. nihil est nihil. que equipollet huic. quodlibet est aliquid. Ratio regule est. quia primo signo postponit̄ negatio scōi signi. ⁊ sic equipollet suo contrario per scōam regulam. ⁊ scōo signo preponitur negatio primi signi. ⁊ sic equipollet suo contradictorio per pmā regulā. Ex isto ptz q̄ ista quarta regula non est distincta ab alijs regulis. sed resultat ex duabus primis quare non debet proprie dici regula sꝫ potius correlariū

Arguit̄ Ista propositio nihil est nihil. est negatiua. ergo nō equipollet huic. quodlibet est aliquid q̄ est affirmatiua. Añs probatur. quia in ea solum ponitur vna negatio ante copulā. Sꝫ ↄ̄ña tꝫ q2 ꝓpōes equipollētes debēt esse eiusdem qualitatis. Dōm q̄ꝫuis secundū nihil ponit̄ post verbū vocaliter. tamen ꝑm constructionē ⁊ veram resolutionē preponitur. ⁊ ergo debet sic resolui nihil est nihil. id est nihil non est aliquid. sed manifestū est q̄ nihil non valet tm̄ sicut quodlibet. quia nullus non valet omis. Unde dicunt aliqui q̄ ista regula habet veritatē quando ambo signa precedunt copulam vt nihil nihil est quam dicunt equipollere huic. quodlibet est aliquid. Et quando dicitur eis tertus expresse habet q̄ vnum signum debet poni a parte subiecti ⁊ alterum a parte predicati. dicunt q̄ verum est nisi sit propō de inconsueto modo predicādi in qua predicatum precedit copulam.

Querit̄ Que sit ratio q̄ negatio semp vult poni a parte subiecti. Respondetur q̄ ideo. quia negatio primo negat ⁊ in negando distribuit quare ipsa facit terminū cui additur multiplicati per supposita quod magis conuenit subiecto q̄ꝫ predicato. quia subiectum tenet se ex parte materie ⁊ predicatum ex parte forme. que in indiuisibili consistit.

Arguit̄ Omis illa propositio est falsa vbi predicatur vniuersale vniuersaliter sumptum. sed in ista nihil est nihil predicatur vniuersale vniuersaliter sumptum. ergo est falsa. Dicendū q̄ in ista propositione a parte predicati nichil non sumitur vniuersaliter quod patet facta resolutione.

Arguit̄ Signū vniūsale nō p̄t poni a parte p̄dicati vt dr̄ p.º pihmeias. g̃ regl'a p̄suppoit falsū. Dōm

q signa vl'ia st duplicia. scz pura z signa tm. z ipura. i. signa et signata sil'. signa pura st q non dat intellige terminu que distri buunt. z tl'ia non pnt poni a pte pdicati maxime qn st negatiua. qz etia illa e bona pdicatio. ho e nullus asin⁹. verutame q ma/ gis pprie signa ponutur a pte subiecti qz pdicati.

Modus e adiaces rei.

Postqz autor determiauit de pponibus de inesse q sunt de simplici inheretia pdicati ad subiectu z de pprietatibus earude. pnter Pe. Hys. determiat de ppoib⁹ mo/ dalibus que sunt de inhereria modificata pdicati ad subiectuz z sequutur illas taqz copositu suu simplex. Et quado dicit p/ positiones modales sunt cathegorice. ergo deberent pcedere hy/ poteticas. Dom q hypotetice ordine discipline precedut. quia sunt multo faciliores modalibus eo q in prouerbio dr. Nunqz de modalibus gustauit aliquis asinus. Et qz ppositio dr mo/ dalis a modo. ideo anteqz autor notificat ppositione modalez pus determiat de modo quatu ad diffinitione z diuisione eius vt eliciat mebru de quo est hic ad ppositu. Dicit ergo pmo mo/ dus est adiacens rei determiatio. z quia illud qd vocat adiecti/ uu in gramatica dr modus in loyca. ergo bene diffinit mod⁹ q est determinatio adiacens. i. adiectiual' rei. id est alicui⁹ ptis p/ positionis. scz subiecti pdicati vl' copule.

Arguit Omis ppositio modalis est cathegorica. sz de cathegoricis ppoibus z eaz passionibus suf/ ficieter determinatu e sup. ergo hic supflue resumit de eis. Dom q supra determinatu e de cathegoricis que st de simplici inhere tia. sed hic agit de illis que sunt de inherentia modificata q req/ runt specialem determinatione quia in ipis non sumitur eodem modo quantitas qualitas oppositio conuersio z equipollentia sicut in illis de inesse.

Arguit Nullu equocu est diffiniendu. sz mod⁹ est equi uocu. qz etia psiderat in qrto tractatu. g male h diffinit. Dom q nullu equocu equoce captu dz diffiniri. sz mo dus diffnit h pro vno eius significato. scz pro determiacoe qua dam z non vt est pncipiu formale ppinquu syllogismi. Et qn dicit modus captus pro determiatone est equiuocu. pbat. qz dr

multis modis. scȝ determinatõe facta p noia adiectiua. ⁊ p adūbia Dōm ꝙ illa plura significat sub vna rōne. quare non est equocum, ad ea

Arguit Determinatio est actio. sed mod⁹ nō est actio ğ nō est determinatio Dōm ꝙ in tali forma pt negari ꝯñā. q: argumētū est in scđa figura. ⁊ pcedit ex puris pticularib⁹ ex q̄bus nihil seq̄tur. Si tūc arguit͛ sic. oīs determiatio est actio. tūc debet negari maior. q: determinatio capit͛ tripl͛r Uno° put venit a determio as. are. ⁊ sic significat actū determinātis. Alio° capit͛ passiue. put d͛r a determinor aris. Tercio capit͛ neutral͛r. ⁊ tūc d͛t quandā relatōȝ determinatōis ad suū determinabile Unde hic pt capi determinatio actiue. ⁊ tūc est p̄dicatio causalis et nō ydemptica. vt sit sensus. mod⁹ est determinatō. i. causatur ex determinatōe. vel potest hic capi neutral͛r. ⁊ tunc p̄dicatio est ydemptica.

Arguit Mod⁹ ē determinatio vocis. g° nō rei Dōm ꝙ res capit͛ dupl͛r. Uno° p re adextra in se. ⁊ sic nō capit͛ h. Alio° capit͛ p re ꝯcepta. ⁊ sic capit͛ in pposito. q: mod⁹ nō est determinatio rei adextra neq̄ȝ vocis. sed rei ꝯcepte

Querit͛ Utr͛ determinatio posset hic capi cōiter Rñdetur ꝙ nō. sed debet hic capi p determinatōe supaddente. q: omne analogū p se positū stabit p significato famosiori. sed famosius ⁊ p̄ncipalius significatū determinatōis ē determinatō supaddēs Pro quo notandū ꝙ triplex ē determinatio. nam q̄dam est determinatio supaddēs siue restringēs. q̄ supaddit suo determinabili formā positiuā. ⁊ nō diminuit rōem ei⁹. vt hō albus ibi albus supaddit hoi formā positiuā scȝ albedinē. Sȝ determinatio diminuēs est q̄ diminuit rōem ei⁹ cui adiungit͛. nō tñ destruit eā. vt hō est albus ƀm dentes. ibi ƀm dentes diminuit rōnem hois albi. Determinatio distrahēs siue alienās est q̄ omnino distrahit siue alienat suū determinabile a p̄ncipali significato. vt hō mortuus.

Arguit Impossibile est modus. ⁊ tñ diffinitio sibi ñ ꝯuenit. Scđa ps assumpti pbatur. q: nō significat formā adiacentē rei cū ipossibile nihil sit Dōm q̄ȝuis impossibile nō significat aliquā formā realem adiacentē rei. q: significat impossibilitatē q̄ est p̄uatio potentie. tñ significat for

mam aut determinatōem rei ẜm modum intelligendi. qꝛ nō pos sibilitas apphenditur per modum forme determinātis rem vel ɔpositōem rei.

Arguitur Cum dꝛ chimerā impossibile est esse. iste modus impossibile ẜm modū intelligendi non significat formā ad adiacentē rei cū chimera nihil sit Dōm ꝙ licet chimera non sit res ꝓut dꝛ a ratus. est tn̄ res. ꝓut dꝛ a reor reris. i. opinor. ꝗ mō omne opinabile dꝛ res. ſꝫ ista cō cedit vera. chimera est opinabilis.

Modoꝝ alius nominalis.

Hic ɔsequēter diuidit modū in noīalem ꝛ verbalē siue adūbialem. qꝛ indrn̄ter potest dici ꝟbalis siue aduerbialis. Nam dꝛ ꝟbalis rōne obiecti. qꝛ determinat ꝟbum. ꝛ dꝛ aduerbialis rōne subiecti. qꝛ est aduerbiū. Rō diuisionis est. qꝛ duplex est adiectiuū. ſcꝫ nominale ꝛ aduerbiale. ergo etiā duplex est modus. ſ. nomialis ꝛ aduerbialis. qꝛ modus ꝛ adiectiuū idem sunt. Vn̄ modus nominalis est qui fit per adiectiuū nominis. vt fortis velox que determinant nomina substantiua. de quibus nihil est ad ꝓpositum. Sed modus aduerbialis qui determinat verba. sicut faciunt omnia aduerbia

Arguit Est ꝗdruplex adiectiuū. ergo ꝗdruplex modus Añs ꝓbatur. qꝛ aliquod est adiectiuū noīale. ꝓnomiāle pticipiale ꝛ verbale. Dōm ꝙ adiectiuū nominale capitur hic cōiter ꝓ omni determinatōe subiecti aut substantie. et sic ɔphendit sub se alia duo.

Arguit Aduerbia etiā determināt pticipia. ergo nō solum determināt ꝟba Dōm ꝙ ex ꝗ pticipiuꝫ ɔuenit cū ꝟbo in mō generali. ergo aduerbia determinātia ꝟba. etiā determinare possunt pticipia. nō inq̄ꝫtū distinguunt a verbis. sed vt cū eis ɔueniunt.

Aduerbioꝝ quedā detmi.

Hic ponit ſcdām diuisionē modi. ꝛ est subdiuisio secūdi mēbri pme diuisionis. dicens ꝙ aduerbia quattuor modis determinant verba ſcꝫ gratia ɔpositionis. gratia rei verbi. rōne tpis. ꝛ

ratõe modi. Et ponit autor illa in quadruplici differentia. ideo Nam in verbo sunt quattuor ꝯsideranda. qr verbū primo de/signat ꝯpositõem predicati cum subiecto. vt dicit primo peri/hermenias. secūdo significat rem verbalem. vt curro significat cursuz. tercio significat aut connotat tempus. quarto connotat modum. ꝛ ꝫm hec sumitur quadruplex modus verbalis. quia quedam aduerbia determinant verba ratõe ꝯpositionis. vt ista necessario ꝯtingenter. quedā grā rei verbi. vt bene male. q̄dam grā tpis. q̄dam grā modi. vt patet in textu.

Arguitur Pluribꝰ modis aduerbiū determinat v'bū qꝫ q̄ttuor modis. Probat qr aliq̄ sūt aduerbia q̄ determināt v̄ba grā numeri Dōꝫ ꝙ oīa aduerbia gratia numeri determinātia debent ꝯprehendi sub illis que de/terminant verba gratia rei. vt dicendo sortes erit bis Et simil'r dicendum est de alijs

Queritur Utꝝ aduerbia que determinant v̄bum istis modis possunt determinare ꝑticipium Rūdetur ꝙ non. quia aduerbia que determinant verbuz gratia ꝯpositionis non possunt determinare participia. qr par/ticipia non includunt ꝯpositõnem. sed tm̄ rem verbi. Sed illa aduerbia que determinant verbum gratia rei verbi possunt de/terminare participia. quia participiū includit rem verbi. ꝛ simi liter illa que determinant verbum gratia tpis. Illa autē aduer/bia que determinant verbum gratia modi non possunt partici/pia determinare. cum ipsa non sunt alicuius modi. quia neqꝫ in dicatiui neqꝫ imparatiui.

Sed obmissis oibus aliis.

Hic abiectis alijs modis tanqꝫ hijs de quibus non est ad propositum ostendit Petrus Hyspanus. qui modi sint determinā tes totam ꝯpositõem. a quibus ꝓpositio modalis capit deno/minatõem. Dicens ꝙ solum de illis modis qui determinant cō positõem est dicendū. vt sunt hij sex. necessario. ꝯtingenter. ꝛc. Cum cm̄ dicit. homo currit necessario significatur ꝙ tota com/positio p̄dicati cum subiecto sit necessaria. ꝛ sic determināt di/ctum ꝓpositionis modalis.

Arguitur Modi facientes ꝓpōem modalem determinant

totam ppõem modalem. ergo non solum ɔpõem dicti. Añs p/
batur ex diffinitiõe ppõnis modalis. Dõm q modus pmo
determinat ɔpõem dicti. sed ab illa determinatõe tota ppõ mo/
dalis denoiatur. Et est silr de accñtibus q determinãt sibi deimi
natã ptem subiecti. qz totũ denominãt. sicut a simitate nasi to/
tus hõ dr simus. ita silr modus in hoc q determinat ɔpõem di
cti. denoiat totam ppõem modalem. Vñ modus magis pprie
determinat ɔpõem dicti q ppõem modalem totã. qz modus ẽ
ps ppõnis modalis. sed idem pprie nõ determinat seipm. neqz
idem est determinãs z determinatũ

Arguitur Verz z falsum nõ faciũt ppõem modalẽ ergo textus falsus. Añs pbatur ex infra
dicẽdis Dõm q ppõ modal tripl'r capit sic mod⁹. Uno° ge
neralissime. alio mõ general'r. tercio mõ special'r. Propõ moda/
lis generalissime est que sumit a modo. put prius diffinitus ẽ.
ibi. Modus est adiacẽs. zc. Et sic ista est modalis hõ alb⁹ cur
rit. Modalis general'r dicta est que sumit a modo q determiãt
verbũ grã ɔpõnis pdicati cum subiecto siue amplr et siue non.
et sic verz z falsum faciunt ppõem modalem. eo q determinant
vbum grã ɔpõnis. z sic loqtur hic Pe. h. Sed modalis specia
liter est que sumitur a modo q determinat vbum grã ɔpõnis in
trinsece inqztum ɔpositio amplians copulã vltra pñs tempus
et sic scibile opinabile verz z falsum reliquunt. qz lz determinãt
vbum grã ɔpõnis. nõ tñ inqztum ɔpositio. nec ampliãt vltra
pñs tpus. Ex istis elicit q tres ɔditões reqrunt ad hoc q ali/
qua ppõ sit special'r modalis. q scz ẽ specifice distincta ab illa de
inesse. Prima est q ille modus debet determinare totã ɔpõem. et
g adũbia determinãtia vba grã tpis. grã modi. aut rei verbi nõ
faciunt ppõem modalẽ. Scda est q determinet ɔpõem inqztũ
ɔpositio. z sic excludunt ppões formate de illis modis scibile
opinabile intelligibile imaginabile. qz licet determinãt ɔpõem
non tñ inqztum ɔpositio. sz inqztũ hz ordinẽ ad nostrã rõnem.
Tercia ɔditio est. q ille mod⁹ debet ampliare totã ɔpõem vltra
tps sue piacentis. i. vltra tps ĩportatũ p copulã. aut q debet exp
mere spalem habitudinẽ extremoz ad inuicẽ. z sic verz z falsuz
vniuersale vel pticulare. z simil'r negatio non faciunt ppõnem
modalẽ. Et ex isto trahitur q tñ quattuor sunt modi facientes
ppositõez modalẽ pprijssime sumptã. vt infra clarius patebit.

Tūc ponit vnū notabile di. ꝙ isti sex modi qn̄qꝫ sumūt noīal'r et qn̄qꝫ adūbial'r. noīal'r vt possibile ꝯtingēs ipossibile ꝛc. Adūbial'r. vt possibil'r ꝯtingēter ipossibil'. ꝛc

Ar Mod' dꝫ p̄dicari in ꝓpōe modali. sꝫ aduerbiū nō pt eē p̄dicatū. ḡ mod' adūbial'r sumpt' nō facit ꝓpōeꝫ modalē. Maior ptꝫ. qꝛ dr̄ in textu. ꝟbū dꝫ subijci mod' ꝟo p̄dicari. Dōm ꝙuis aduerbiū nō pt eē p̄dicatū p se. tn̄ bn̄ cū addito

Propō modalis ē que mo

Postq̄ autoꝛ determinauit de mō diffinitiue ꝛ diuisiue q̄ ē forma ꝓpōis modal'. ꝛ posuit varia genera mōꝝ ad inuestigādū q̄ modi facerēt ꝓpōꝫ modalē. Hic ꝯn̄r diffinit ꝓpōꝫ modalē p illos modos iuestgatos. di. Propō modal' est q̄ modificat aliq̄ istoꝝ sex mōꝝ. vt sortē currē ē ꝯtingēs.

Arguit Iste st̄ ꝓpōes modales. sortes currit p se. plato currit p accn̄s. ꝛ tn̄ diffinitio nō ꝯueit eis Añs pꝫ. qꝛ modi in eis dētmināt ꝯpōꝫ inq̄ztū ꝯpō. ꝛ dicūt spēalē modū entꝭ ampliādo totā ꝯpōꝫ ex p̄ns tps. Dōm ꝙuis in illis ꝓpōib' modalib' nō st̄ aliq̄ istoꝝ sex mōꝝ formal'r. ꝛ ƀm voceꝫ tn̄ ꝟtual'r. qꝛ p se vꝫ tātū sicut necesse. ꝛ p accn̄s vꝫ tātū sicut cōtingēs. ꝛ ḡ sub illis ꝯp̄hendunt.

Arguit Iste ꝓpōes de' ē necāri'. sortes ē possibil' st̄ cathegoꝛice de inesse. ꝛ tn̄ tota diffinitio eis ꝯueit Dōm ꝙ excludūt a diffinitōe p ħ. ꝙ dr̄ modificat. qꝛ sensus ē ꝓpō modal' ē q̄ modificat. i. cu' copula l' ꝯpō p̄dicati cū sbēto modificat aliq̄ istoꝝ sex mōꝝ. sꝫ in istꝭ ꝓpōib' modificat ipm p̄dicatū. qꝛ modi isti nō dicūt drām ꝓpōnū. sꝫ dicūt drām et modū simplicis entꝭ. scꝫ subiecti tm̄. est em̄ sensus. deus ē necārius. i. deus est ens necāriū

Arguit Dicte ꝓpōes st̄ modales ꝯposite. ḡ st̄ modales. Tꝫ ꝯn̄a a pte in mō ad totū. Añs ꝓbat. qꝛ modal' ꝯposita ē in q̄ mod' ē alteꝝ extremū ꝓpōis. sic āt ē in ꝓposito Dōm ꝙ illa n̄ ē diffi° modal' ꝯposite. sꝫ dꝫ addi ꝛ alteꝝ extremū sit ꝓpō l' dcm̄ ꝓpō. sp. ē. de icio adiacēte qd̄ ħ deficit

Et sciēdū. ꝙ in modalib'.

Hic ponit notabile di. q͛ v͛bū .i. dcm̄ in modalib⁹ sp̄ debet subiji ci mod⁹ aūt p̄dicari. ꝛ hoc notabile debet intelligi de modalib⁹ ꝯpositis. vbi mod⁹ indr̄nter ſ͛m vocē p̄ponit͛ vel postponit͛. qꝛ in modalib⁹ diuisis vbi mod⁹ ponit͛ in medio nō oꝫ. vt h̄ sortē possibile est esse albuꝫ. qꝛ h̄ actus ante infinitiuū est subiectū ꝛ p̄dicatū dicti ē p̄dicatū. sed h̄ totū possibile ē esse. dꝛ copula. hꝫ etiā veritatē qū modus nō ponit͛ adūbialr̄. qꝛ tūc ꝓpō modal' nō ē de dicto. vt h̄ sortes ꝯtingēter currit Rō qꝛ sicut se hꝫ v͛bū in illis de iesse. sic se hꝫ mod⁹ in ꝓpōib⁹ modalib⁹. sed in illis de inesse v͛bū sp̄ p̄dicat͛. ergo mod⁹ in modalib⁹ sp̄ erit p̄dicatum. Scd̄a rō qꝛ determinatio debet seq̄ suū determiabile. sed mod⁹ determinat totā ꝓpōem dicti. ergo mod⁹ debet seq̄ dictū. ꝛ de ipso p̄dicari. ꝛ hoc est veꝝ qū modalis ē ordinata. i. de ꝯuenienti ordine dicti ꝛ modi.

Arguit Aresto. in scd̄o p͛iher. sp̄ modū subijcit. vt pōssibile ē eē. possibile nō ē eē. g͛o mod⁹ dꝫ subijci et nō p̄dicari Dōm q͛uis mod⁹ ibi subijciat͛ ſ͛m situ ꝛ vocē tn̄ ſ͛m veꝝ ꝛ naturalē ordinē ꝯstructibiliū dꝫ seq̄

Querit Quare Aresto. ponit modū a p͛te subiecti. cū tn̄ oporteat ipm p̄dicari Dōm q͛ Arest. ibi p̄ponit modū vbi determinat de oppōe. sꝫ oppō in modalib⁹ citi⁹ ꝯgnoscit͛ qū mod⁹ p̄ponit͛. q̄ꝫ qū postponit͛. qꝛ oppō sumit͛ ex negatōe addita mō ꝛ nō dcō. vt possibile ē sortē curre. nō possibil'e est sortē curre. sꝫ de rōne negatōis est p̄poni

Arguit Propō modalis p͛t ꝯuerti. vt docet Aresto. p̄ poꝝ. g͛ mod⁹ q̄nq̄ꝫ subijcit͛ Dōm q͛ Aresto. docet ꝯuertere ꝓpōem modalē quo ad p͛tem. ꝛ nō q̄ ad se totam qꝛ scꝫ ꝯuertitur quo ad dictū ꝛ p͛tes eius. ꝛ sic ꝯuersio illa non mutat situm modi

Querit Que sit ꝓpō modalis. R̄ndetur q͛ est cathegorica. qꝛ illa ꝓpō ē cathegorica q̄ hꝫ subiectū p̄dicatū ꝛ copulā tāq̄ꝫ p̄ncipales p͛tes sui. sꝫ ꝓpō modal' ē hmōi. g͛ ipsa est cathegorica. Maior pꝫ ex diffinitōe cathegorice. Minor ꝓbat͛. qꝛ text⁹ d͛t q͛ dcm̄ dꝫ subijci mod⁹ āt p̄dicari. ꝛ silr̄ ibi ē copula. distinguit͛ tn̄ specifice ab illa de iesse. Et qū q̄rit͛. vtꝝ distinguāt͛ spē eēnali. R̄ndet͛ q͛ sic. qꝛ illa distinguūt͛ eēntial'r q̄ p͛ drās formales sitꝫ distincta. sed sic ē de ipsis. qꝛ mo

dalis ꝓ dr̄a ħabet modum

Arguit Oīs ꝓpō modal' ē de ieſſe. g̃ nō diſtinguit ab ea ſpē. Añs ptz. q2 illa ꝓpō ē de ieſſe vbi p̄dicatū denotat ieſſe ſubiecto. ſʒ ſic ē de ꝓpōe modali Dō3 ꝙ ꝓpō dr̄ de ieſſe dupl'r. Uno° general'r. q2. ſ. p̄dicatū ieſt ſbco ſiue h̄ ſit cū modificatōe vel ſine ipſa. Alio° ſpāl'r. q2 ſc3 p̄dicatū denotat ſimpl'r ieſſe ſbco. q̄re etiā de ſimplici inherētia dr̄. ꝛ ſic capit i ꝓ poſito qñ dicim⁹ modales ab illis de ieſſe diſtingui

Arguit Quecūqȝ hñt eādē formā ↄtinēt ſub eadē ſpē. ſʒ ꝓpō modal' de ſimplici inherētia hñt eandē formā. q2 copulā v̄balē. g̃ nō diſtinguūt ſpē Dōm ꝙ q̄cunqȝ hñt eādē formā formal'r ſumptā ſt̄ eiuſdē ſpēi. ſʒ forma. ſ. copula in illis nō ē vna formal'r ſʒ material'r. q2 ibi ſt̄ diūſa vnibilia. g̃ etiā formal'r copula eſt alia ꝛ alia.

Arguit Accñs nō variat ſpēm. ſed modus eſt accñs ꝓpōis. q2 ↄuenit ſibi poſt eius eſſe ↄpletū. g̃° ñ variat ſpēm Dōm ꝙ duplex ē accñs. ſ. ꝓpriū ꝛ cōe. Tūc dr̄ q̄uis accñs cōe nō variat ſpēm. tñ bñ accñs ꝓpriū. ſicut riſibile ꝛ rudibile diſtinguūt ſpecifice hoīem ꝛ aſinū. Ul' dōm ꝙ mod⁹ ē bñ accñs ꝓpōis in cōi. nō tñ ē accñs ꝓpōis modal'. ſʒ ē de eēnа ei⁹. q̄re variat ſpēm. Sicut ptз in ſil'i. albedo ē accñs hoīs in cōi. tñ albedo ē de eēntia hoīs albi.

Querit Quare iſti modi ver̄ ꝛ falſū ſt̄ relinquēdi. Rñdet iō. q2 P. h. vult determinare de paſſionib⁹ ꝓpōnū modaliū. ſ. de oppōe ꝛ de eq̄pollētia. ſed eodē mō ſumit oppō in ꝓpōib⁹ de illis modis ſicut in illis de ieſſe. ꝛ ſic nō faciūt ꝓpō3 modalē ſpecifice diſtingui ab illa de ieſſe. Sūt g̊ in toto q̄ttuor modi faciētes ꝓpōnes modales. q̄r ſufficiētia pt ſic ſumi. Nā omnis modus faciēs ꝓpōem modalē ampliat ↄpōem vltra tp̄s p̄ſens. vel g̊ ampliat vl'r vel pticulariter. Si vl'r hoc eſt dupl'r. vel ampliat vl'r affirmatiue. ꝛ ſic eſt neceſſe. aut ampliat vl'r negatiue. ꝛ ſic eſt impoſſibile. Si pticulariter hoc eſt dupl'r. vel ampliat ↄpōem non eſſendi. ſed mobilē ad eſſe. ꝛ ſic eſt poſſibile. aut ↄpōem eſſendi ꝛ mobilem ad non eſſe. ꝛ ſic eſt ↄtingens. Ex iſta ſufficientia patet. ꝙ iſti quattuor modi equiualent quattuor ſignis que ſunt omnis. nullus. q̄dam. quidam non. Neceſſe equiualet huic ſigno omnis. quia

sicut oīs facit p̄dicatū ꝯuenire oībus suppositis subiecti. sic ne
cesse facit p̄dicatū ꝯuenire subiecto ꝓ oī tpe. ꝛc̄ijs.vn̄. De necce
vz.vz ipossibile null⁹ Possibile q̄dā.q̄dā n̄ possibile nō. Scđo
posset sufficiētia sic sumi.q2 oīs mod⁹ ampliat dc̄m vltra tp̄s p̄
sēs.vl' ḡ ampliat disiūctiue. sic ē possibile ꝛ ꝯtingēs q̄ ɓm rez
idē sꝫ.aut copulatiue ꝛ dupl'r.q2 vl' mod⁹ ē affirmatiu⁹. sic est
neccāriū.aut negatiu⁹ sic ē ipossibile

Arguit Signa ponūť a pte sbcti ꝛ modi a pte p̄dicati ḡ modi nō equalēt signis Dōm q̄ equalent in aliq̄b⁹ ꝛ nō in oib⁹.q2 sicut signa faciūt p̄dicata ꝯuenire subiectꝫ ꝓ oibus aut pl'ib⁹ suppositꝫ.ita modi faciūt p̄dicatū dicti ꝯuenire subiecto ꝓ oibus aut pl'ibus tp̄ibus

Querit Utꝝ q̄ɜtitas debeat h̄ eodē mō attēdi sicut i ill' de inesse Rn̄deť q̄ nō.sꝫ h̄ attēdiť tripl'r Uno⁹ ex pte subiecti dicti.ꝛ tūc ꝓpō modal' ē eiusdē q̄ɜtitatꝫ cū sua p̄iacēte. Un̄ p̄iacēs dr̄ ꝓpō q̄ remanet qn̄ subiectū dicti resoluiť in ntm̄.ꝛ p̄dicatū i v̄bū p̄sonale finiti modi.ꝛ ḡ ista oēm hoīem currē ē possibile ē vl'is sicut ista oīs hō currit. Ptꝫ correlarie q̄ ex pte subiecti dicti ē q̄drupl'x q̄ɜtitas in ꝓpōib⁹ modalib⁹ in'eoꝝ p̄iacētib⁹ Scđo attēdiť q̄ɜtitas ex pte toti⁹ dicti.ꝛ sic oēs sꝫ singulares.q2 in ꝓpōib⁹ modalib⁹ subijciť aliqđ singl'are dc̄m cui nō ē simplex nomē ipositū. Tercio attēdiť ex pte modi.ꝛ sic oēs ꝓpōes modales vl' sꝫ vl'es vel p̄ticulares.q2 ille de neccāriō ꝛ ipossibili sꝫ vl'es.ꝛ iste de possibili ꝛ ꝯtigēti sꝫ p̄ticulares. Et q̄ɜtitas in modalib⁹ q̄ attēdiť ex pte tp̄m ꝓprijssime. sumiť penes modū q̄ ad tp̄a ampliat.

Arguit Quātitas ꝯseq̄tur ꝓpōem grā subiecti ꝛ materie.sꝫ mod⁹ in modalib⁹ ē p̄dicatū ꝛ h̄ꝫ rōem forme.ḡ q̄ɜtitas nō p̄t attēdi ex pte modi Dōm q̄ duplex ē q̄ɜtitas.scꝫ suppositoꝝ ꝛ tp̄m.q̄ɜtitas suppositoꝝ attendiť ex pte subiecti.sed q̄ɜtitas tp̄m attendiť ex pte p̄dicati. sic hic loq̄mur de q̄ɜtitate tp̄m.ꝛ ergo est diuersa q̄ɜtitas in ꝓpōibusmodalib⁹ et in illis de inesse

Querit Qualiter debeat attēdi q̄litas in ꝓpōnibus modalib⁹. Rn̄detur q̄ in ꝓpōe modali est duplex ꝯpositio,s.ꝯpō p̄tiū dicti iter se.aut ꝯpō p̄tiū alicui⁹.ꝓpositōis.ꝛ ꝯpositio toti⁹ dicti cū mō.Et ɓm hoc dupl'r attēdiť

qualitas in ppōne modali. vno⁹ ex pte ptiū dicti sic scȝ si pona tur negatio inter ptes dicti sic est negatiua. si nō tūc ē affirmatia vt ista sortē currere ē possibile ē affirmatiua. et ista sortē nō cur/ rere ē possibile est negatiua de dicto. Alio mō attendit qualitas ex pte modi et sic illa ppō est negatiua cuius modus negat. ꝛ il la est affirmatiua cuius modus affirmatur. vt ista sortē currere. nō est possibile est negatiua. et ista sortē currere est possibile ē af firmatiua. Et simpl'r debet attendi qualitas ex pte modi vt pro/ bat Aresto. quia si sumeret ex pte dicti sequeretur q due ꝯtradi ctorie qnqȝ essent simul vere qd est īpossibile. Sequela patet de istis possibile est calciū incidi et possibile ē calciū nō incidi.

Ar Cuiuslibet rei est tm̄ vna forma. sȝ qualitas ē forma ppo sitionis. ḡ vni⁹ ppōnis modal' ē tm̄ vna qualitas. Dōȝ q vnius rei ē vna forma principalis et totius. possunt tn̄ eē plu res subordinate quaꝝ vna est forma ptis et alia totius sicut ī p posito ꝯpositio dicti respectu cōpositionis modi cū dicto.

Arguit Qn̄ negatio ponit an̄ dictū tūc hȝ p⁹ se modū ḡ negat ipm ꝛ ergo madales negatiue ex pte di cti simplicit' sunt negatiue. Tenet ꝯña q: negatio ē malignātis nature. ꝛc. Dōm q quicq̄d negatio post se inuenit in eadē cō/ positione hoc totū destruit. sed modus ponit in alia ꝯpōne. ḡ n̄ pōt negatio posita inter partes dicti destruere modum.

Querit Quare pe. his. nō facit mētionē de ꝯuersione. ppositionū modaliū. Rn̄det q iō q: ppōnes modales eodē mō ꝯuertūtur sicut ille de inesse. ꝛ hoc intelligit fm partē et nō fm se totas. q: solū ꝯuertūt fm dictū sȝ sic nō est de eq̄pollētia et oppōne modaliū quare spāl'r h̄ d̄ eis determīat. Est tn̄ veꝝ q eq̄pollētia modaliū hȝ aliquā silitudinē cū eq̄pol lentia illaꝝ de inesse q: sicut in istis ppō cui p̄ponit negatio eq̄ pollet suo ꝯtradictorio sic ppō modalis cuius negatio ponit ad modū eq̄pollet suo ꝯtradictorio. vt sicut ista ppō de ineē nō oīs hō currit eq̄pollet huic q̄dā hō nō currit. sic ista sortē currere nō est possibile equipollet huic sortē currerē ē impossibile.

Et sciēdum q vn⁹ quisqȝ istoꝝ. P⁹q̄ȝ pe. his. determīauit d̄ modalib⁹ q̄ ad eaꝝ eēntiā ꝯnter determīat de eis q̄tū ad passiōes seu ppetates eaꝝ q̄ sūt eq̄pollē

tie ꝛ oppositiones et primo ponit vnū p̄ambulū sibi valēs ad equipollentias et est preambulū multiplicatio ꝓpositionū modalium penes sitū negationis vt patet in littera.

Arguit ꝑm vnū mōm. sūt infite ꝓpōes modales gᵒ nō q̄tuoꝛ tm̄. Dō₃ ꝙ ꝑ₃ quēlib₃ mōm p̄nt fiei i finite ꝓpōnes i nūero ñ tū in sp̄e q2 sic nō fiūt plurēs ꝓpōes q̄₃ quatuoꝛ et ꝺe tali multiplicatōe est hic ad propositum.

Arguit ꝑropōes modales ꝺe eodē mō sūt eedē gᵒ manēte eodē mō mltiplicari ñ p̄nt. Añs ꝓbat̄ q2 modᵘē forma ꝓpositionis modal₃. s₃ forma fcit ꝯucire. Dō₃ ꝙ lc₃ oēs modales ꝺe eodē mō sᵗ eedē i sp̄e eēntiali ꝛ ex pte mōi tū variāt̄ i sp̄e accn̄tl'i. s. ex pte affirmatōis ꝛ negatōis.

Harū autem propositionū

Dic Pe. his. ex p̄dicto notabl'i ifert regl'as ꝛ eq̄dollētijs modalium dicens ꝙ eq̄pollentie ꝓpositōnum modalium cognoscūt̄ q̄tuoꝛ regl'is. Quaꝝ p̄ma ē cuicūq₃ dicto affirmto attbuit̄ possibl'e eidē attbuit̄ ꝯtigēs. ꝛ ab eodē remouet̄ ipossibl'e ꝛ ab eius ꝯtradictorio opposito remouet̄ necesse. et ꝑcatur p Amabimus et oēs sūt pticulaēs affirmatie. Et est rō regl'e q2 possibl'e et ꝯtigēs ꝯuertūt̄. g̃ q̄cq̄d attribuit̄ vni et alti. s₃ possibile et ipossibile ꝯtradicūt ergo h̄nt se opposito mō q2 posito vno ꝯtradictoriaꝝ remouet̄ reliquū ꝛ possibile hab₃ se indifferēter ad eē et non esse igit̄ si aliq̄d dictū sit possibile potest q̄nq₃ verificari et ꝯtradictoriū dicti potest eē falsum ideo si alicui dicto attribuat̄ possibile ab eius contradictorio opposito remouetur necesse

Notandū Q₃ i illa dctōe amabimᵘ ꝯsidēande sūt q̄ttuoꝛ vocales p̄ma ē a ꝛ ꝑcat ꝓpōnem ꝺe possibili in q̄ nulla ꝺeb₃ poni negatio. scd̄a vocal₃ silr̄ ē a et significat ꝓpōem ꝺe cōtigēti in q̄ nulla ꝺeb₃ poni negatio: tertia vocal₃ ē. i. et ꝑcat ꝓpōnē ꝺe impossibili in qua negatio ꝺeb₃ poi ad modū. et q̄rta vocal₃ est v et significat ꝓpōnem ꝺe necessario in qua ꝺeb₃ poni duplex negatio sc₃ ad dictū et modū. Iuꝫ illō E dictum negat i q₃ modum nihil a sed v totum. Et ita suo mō ꝺebet ꝺeclararari in alijs regulis.

Arguit Huic dicto hoiem esse anial est possibile attribuitur possibile et tū sibi nō attribuitur contin-

gens cũ sit necessariũ. Dõm q̃ ꝯtingens capit̃ dupl'r. vno° cõiter vt idẽ ẽ qd̃ possibile ⁊ sic diuidit̃ ꝑ necessariũ et nõ necessariũ. Scd̃o capit̃ spãlit̃ ꝓ illo qd̃ nõ est necessariũ ⁊ nõ ĩpossibl'e ⁊ ẜm pħm ꝓmo poꝝ sic diffinit̃. ꝯtingens ẽ quo nõ exñte necessario ipo posito inesse nullũ sequit̃ impossibile. que diffinitio. vult dicere q̃ ꝯtĩgens spãl'r captũ est qd̃ nec ẽ nccriũ nec impossibile. et sic nõ põt huic ꝓpositioni hoiem eẽ aĩal attribui ꝯtĩgẽs sed in ꝓposito ꝯtingens d3 capi cõiter ꝓut nõ distinguit̃ ꝯ necessariũ siue possibile. Pro quo notandũ q̃ ẜm pħm istud ꝯtingens spãliter captũ ẽ triplex. s. natũ rarũ ⁊ ad vtrũlibet. Cõtingens natũ ẽ q̃ magis determiat̃ ad esse q̃ȝ ad nõ eẽ vt hominẽ mori. Cõtingẽs rarũ ẽ qd̃ inest vt ĩ pautioꝛib⁹ vt hoiez nasci cũ sex digitis in vna manu. Cõtingẽs ad vtrũlibet ẽ qd̃ ẽ indifferẽs. ad vtrũq3 ꝯdictoriũ sc3 tã ad esse q̃ȝ ad nõ esse. vt soꝛtẽ sedere.

Ar Ad istã soꝛtẽ currẽ est possibile nõ sequit̃ soꝛtẽ nõ currere est possibile et tñ ad illã soꝛtẽ currere ẽ ꝯtingẽs sequit̃ soꝛtem nõ currere ẽ ꝯtingens ꝑ cõuersionẽ in oppositã qualitatẽ. g̃ possibile ⁊ ꝯtingens nõ sunt idẽ. Dõm q̃ ꝓpõnes de ꝯtingenti ad vtrũlibet ꝯuertũt̃ in oppositã q̃litatẽ nec h̄ ꝯtingẽs ẽ idẽ cũ possibili. sed ꝓpõnes de ꝯtingenti gñal'r capto qd̃ cõuertit̃ cum possibili nõ ꝯuertũtur in oppositam qualitatem.

Ar Si sint idẽ possibile ⁊ ꝯtingẽs tũc solũ tres erũt modi. Dõm q̃ l3 possibile ⁊ ꝯtĩgẽs sũt idẽ q̃ ad supposita dñt tñ ẜm formales rões ẜcandi vt patuit circa sufficiẽtiã. Et d3 ẽ q̃ possibile ⁊ ꝯtingẽs ꝯueniũt ĩ h̄ q̃ dicũt modũ entis ꝑmixti poña. s3 dñt q2 possibl'e dt̃ illũ modũ ad suũ actũ s3 ꝯtingẽt dr

Ar Oẽs ꝓpões eq̃pollẽtes. deñt eẽ eiusdẽ ·eũ ad suã cã3. subiecti ⁊ ꝑti. s3 ꝓpões d̃ amabim⁹ ñ sũt eiusdẽ subiecti ⁊ ꝑti. g°. ñ eq̃pollẽt. Dõm ad maioꝛẽ q̃ eq̃pollẽtia capit̃ dupl'r vno° spãl'r ꝓ equalentia duaꝝ ꝓpõnũ vtroq3 termio ꝑticipantiũ et sic repit̃ in illis de ineẽ. Ali° capit̃ gñal'r ꝓ q̃cũq3 equalẽtia ꝓpositionũ in aliquo. s. ꝟitate ⁊ falsitate ⁊ sic capit̃ hic.

Ar Jlle ꝓpõnes nõ sũt eq̃pollẽtes quaꝝ vna ẽ affirmatiua. et alia negatiua. sed sic est in ꝓpositionibus de amabim⁹. sicut patet de prima et tercia ergo nõ equipollent. Dicendu3 q̃ ꝓpõnes de possibili et impossibili nõ sunt equipollentes nisi vni modoꝝ ꝑponat̃ negatio dicẽdo soꝛtẽ currẽ nõ ẽ ĩpossibile.

Secunda est cuicunqz dicto

negato atribuitur possibile eidem atribuitur contingens et ab eodem remo uetur impossibile et ab eius contradictorio opposito remouetur necesse et significatur per hanc dictionem edentuli et omnes ille propositiones sunt particulares negatiue Et est ratio regule quia possibile et contingens conuertuntur ergo cuicunqz dicto negato attribuitur possibile eidem attribuitur contingens. sed possibile et impossibile contradicunt ideo cuicunqz dicto attribuitur possibile ab eodem remouetur impossibile quia unum contradictoriorum remouet alterum. sed necesse et possibile subalternantur ideo a quocunqz remouetur possibile ab eodem remouetur necesse. Sed quod subalternantur patet quia necesse valet omnis et possibile valet quidam. quia necesse ampliat ad omne tempus affirmatiue sicut omne ad omnia supposita sed possibile ampliat solum ad aliqua tempora sicut quidam ad aliqua supposita.

Arguitur Propositiones equipollentes debent esse eiusdem subiecti et eiusdem qualitatis. sed propositiones de edentuli non sunt eiusdem subiecti quia unum est subiectum affirmatiuum et alterum negatiuum neqz sunt eiusdem qualitatis quia modus in primis non negatur et tamen negatur in duabus secundis Dicendum quod equipollentia capitur dupliciter. uno modo specialiter pro equipollentia duarum propositionum utroqz termino participantium secundum eundem ordinem in qualitate et quantitate in veritate et falsitate et sic modales eiusdem linee non equipollent licet ita stricte non capitur hic equipollentia Alio modo capitur generaliter pro equipollentia propositionum in veritate et falsitate et sic omnes propositiones de edentuli equipollent. Ad secundum dicendum quod quamuis aliqua earum sint affirmatiue vocaliter tamen sunt omnes negatiue secundum substantiam. quia omnes equipollent uni negatiue particulari.

Arguitur Huic dicto deum non esse attribuitur possibile et tamen ab eo non remouetur impossibile quia semper impossibile est deum non esse ergo ista regula est falsa Dicendum quod licet ab hoc dicto deum non esse vere non remoueatur impossibile tamen false remouetur ab eo sicut possibile false sibi attribuitur.

Tercia regula a quocunqz

dicto affirmato remouetur possibile ab eodem remouetur contingens et eidem attribuitur impossibile et eius contradictorio opposito attribuitur necesse. et significatur per hanc dictionem Iliace. Unde omnes propositiones de yliace sunt uniuersales negatiue.

Arguitur Tertio propositio de yliace est affirmatiua. ergo non omnes sunt negatiue. antecedens probatur quia in ea nulla ponitur negatio. Dicendum quamuis ibi non

ponit negatio extrinseca tn̄ possibile intrinsece sp includit negationē qz vz tm̄ sicut null⁹. g° rōe illi⁹ modi oēs sūt vl'es negatie

Ar Impossibile negat dictū cui attribuit. g° nō attribuitur dcō affirmato. Dōm q virtualit sp negat dctm̄ z destruit. ei⁹ cōpositōz nō aūt formal'r z ꝼm vocē q̄ mō intelligit pn̄s rgl'a

Ar In ꝓpōne de possibili negat possibile vt sorte currē n̄ ē possibile sz possibile negatu nō ē possibile sz ipossibile. g° ibi nō erunt quatuor ꝓpōnes eqpollētes. Dōm q lz possibile negatū et impossibile sunt idem ꝼm significatū z eq̄pollēt tn̄ distinguūtur adhuc formalit et vocalit sic non q̄dā z null⁹

Quarta regula est a quo

cūqz dcō negato remouet possibile ab eodē remouet contigēs et eidem attribuitur ipossibile z eius ꝯdictorio opposito attribuitur necesse. Et ꝟcat p hāc dictionē purpurea. vn̄ oēs ꝓpōnes de purpurea sunt vniuersales affirmatiue qz omnes equipollēt huic vniuersali affirmatiue sortem currere est necesse.

Ar Propositōes affirmatie z negatie nō sūt eq̄pollētes g̃ negatiua d ipossibili in purpurea nō pōt eq̄pollere affirmatiue de necesse. Dōm q eq̄pollētia dēt h̄ extēdi ad ꝯñtiā ꝯūtibile z sic ille ꝓpōes dicūt eq̄pollē q̄ cōuertibilit se ꝯsequūt lz sint d diuersis extremis sz h̄ fit hic. Et p h̄ eē soluit argumētū oēs ꝓpositiones eq̄pollētes dn̄t eē eiusdē subiecti et p̄dicati. z i purpurea ꝓpōnes d possibili z necessario nō sūt eiusdē subiecti qz i eis dcā ꝯdictoria subijciuntur. nec sunt eiusdē p̄dicati qz n̄ ē idē mod⁹. igit nō eq̄pollent. Dōm q hoc verū ē d eq̄pollētia spālit capta sicut capit in illis de in esse. et nō gn̄alit vt hic accipit.

Sequūt alie regule de qui

Postq̄ autor determiauit d eq̄pollētijs modaliū z earū ꝯñtijs. p q̄tuor tabulas satis difficiles hic facit h̄ idē p tres regl'as magis faciles. Exquo patz q iste regule nō sūt necessarie qz absqz illis possum⁹ habere noticiā eq̄pollentiarū ꝓpōnuz modaliū. sed ponūtur de bene esse ad habendū faciliorē cognitionē.

Prima Regula ē. oēs ꝓpōnes de possibili z ipossibili eq̄pollēt ꝟbo sil'r se h̄nte z mō dissil'r. Rō isti⁹

est q̄z possibile ꝛ ip̄ossibile opponūtˀ ꝯdictorie. s3 negatō posita ad modū d̄r ꝑponi et facit eq̄pollere suo ꝯtradictorio sicut negatio p̄posita signo in illis de inesse. Et d̄r modꝰ dissimil'r se habet qn̄ affirmatur in vna et negatur in alia.

Ar i Iste due eq̄pollēt sortē currē ē possibile. sortē currere nō ē possibile ꝛ t n̄ verbū nō h3 se sil'r. q̄z in vna affirmatˀ ꝛ in alia negatˀ. Dō3 q̄ p v̄bū d3 h̄ itelligi dictū aut īfinitiuꝰ q̄ē ps dicti ꝛ n̄ copl'a vniēs modū cū dcō q̄ i dict̄ ꝑpōibꝰ se h3 dissil'r Et qn̄ d̄r sicipossibile āpliat ad tp̄a ita possibile. gᵒ se hn̄t sil'r. Dōm q̄ hn̄t se sil'r q̄ ad āpliatō3 ad miꝰ i aliq̄ s3 nō q̄tū ad affir

Secūda Regl'a oēs ꝑpōes d̄ pos / matō3 ꝛ negatō3 sibili ꝛ nccio eq̄pollēt v̄bo ꝛ mō dissil'r se habētibꝰ. Eꝰ rō ē q̄z ꝑpōnes d̄ possibili ꝛ nccio sūt subalterne. sed negatio p̄posita dicto ꝛ mō facit eq̄pollere suo subalterno q̄z se habet sicut negatio p̄posita et postposita signo in illis de inesse.

Ar Iste ꝑpōnes sortē currē est possibile. sortē nō currere n̄ ē necesse hn̄t se v̄bo ꝛ mō dissil'r ꝛ tn̄ nō equipollēt. Scda ps ꝓbatur q̄z p̄ma ponit aliq̄d ꝛ scda nihil ponit cū sit negatia tam de dicto q̄3 d̄ mō. Dōm q̄ l3 nihil ponat p̄ se p̄mo tamen bn̄ ponit aliq̄d ex ꝯn̄ti q̄z ponit suū ꝯtradictoriū eē possibile.

Tercia Regula oēs ꝑpōnes d̄ ipossibili ꝛ nccio equipollēt v̄bo dissil'r se hn̄te ꝛ mō sil'r. Rō istiꝰ regule est q̄z ꝑpōnes de impossibili ꝛ affirmatiue d̄ necessario ꝯriantur. sed negatio posita ad dictū tm̄ in modalibꝰ facit contrarias eq̄pollere q̄z solū mutat q̄litatē ꝛ sic ꝑpōnes d̄ ipossibili ꝛ nccio eq̄pollēt negatōe posita ad dictū q̄d ē ip̄a3 in ill' d̄ i eē pᵒ

Ar Impossibile ꝛ necē nūq̄3 pn̄t se sil'r hr̄e gᵒ regl'a /poni. p̄supponit fl'm. Ans̄ ꝓbatˀ q̄z ipossibile sp̄ icludit negatō nē ꝛ necē includit affirmatō3. Dōm q̄ l3 ipossibile q̄tū ad negationē intrinsecā nunq̄3 h3 se sil'r sicut ncciū tn̄ pōt se hr̄e siliter quantū ad nagationē extrinsecā de qua hic intelligitˀ regula.

Querit Quare pe. his. nō facit mētō3 d̄ ꝯtigenti. Rn̄detˀ q̄ iō q̄z possibile ꝛ ꝯtigēs ꝯuertūtˀ. ꝛ ergo dē est iudiciū d̄ vtroq̄3. vn̄ v̄sꝰ Cui des possibile ꝯtigēs detˀ eidē

Ar Cōtingēs ꝛ possibile sūt diu̇si mōi gᵒ n̄ ꝯūtuntˀ. Ans̄ ꝓbatur q̄z alias nō eēnt q̄tuor mōi faciētes ꝑpōe3 modalē

Dõm dupl'r aliqua ꝯuertũtur. vno° quo ad supposita tm̃ sic risibile ⁊ hõ. Alio° q̃ ad supposita et rõez formalẽ sȝ illa q̃ ꝯuertant pmo mõ pñt eẽ diuersa q̃ȝtũ ad rõnes formales ⁊ sic ꝯuertunt ꝯtigens et possibile quare adhuc remanẽt modi distincti

Item propõnuz modaliuz

Postq̃ȝ determiauit de eq̃pollẽtijs ꝓpõm modaliũ h̄ final'r determiat de oppõnib⁹ earũdẽ. Et ẽ rõ ordis qꝛ eq̃pollẽtia attẽditur penes ydẽptitatẽ. sȝ oppositõ penes diuersitatẽ idẽ ãt ẽ ante diuersum. Et dicit ꝙ ipsaꝝ alique sunt contrarie alie subcontrarie alique contradictorie et alie subalterne. Et illarum specieruȝ oppositionis eodẽ modo sumit sufficiẽtia hic sicut in ill' de inesse.

Notandũ Q᷑ ꝑpõnes modaliũ cognoscunt p q̃tuor ordies q̃ significãt ill' dcõib⁹ Amabim⁹ Edẽtuli. Iliace. Purpurea. Uñ oẽs de q̃rto ordie sũt vl'es affirmatie et oẽs de tcõ sunt vl'es negatie. ⁊ g° int se contrariant et ille de pmo ordie sũt ꝑticulares affirmatie sȝ de scõo sũt ꝑticulaẽs negatie q̃re subcõtrariãt Et ex isto facil'r cognoscũt alie spẽs. quia quartus ⁊ scõs ordo cõtradicũt simil'r terci⁹ et primus sed quartus et primus subaltñant. et etiã tercius et scdus. Et hoc totum q̃ȝtum ad eq̃pollẽtias et oppõnes docebit figura seq̃ns

Arguit Oĩs ꝯrie dẽnt eẽ vl'es sȝ nl'le modales sunt vl'es g̃ nl'le modales sũt ꝯrie Minor ꝓbat qꝛ oẽs ꝓpões modales sũt singl'ares qꝛ in eis subijcit singl'are dictũ. Dõȝ ꝙ quãtitas in modalib⁹ attendit tripl'r. s. ex ꝑte totius dicti. ex ꝑte sbiecti dicti. et ex ꝑte modi. sed h̄ ꝑncipal'r dȝ attẽdi ex ꝑte modi. et sic alique sunt vniuersales et alique ꝑticulares ꝓporcionãdo modos signis sed ille que sunt in purpurea et yliace sunt vniuersales ergo contrariantur.

Arguit Sbcõtrarie dẽnt eẽ eiusdẽ sbiecti ⁊ ꝑdicati sȝ ꝓpões de amabim⁹ ⁊ edẽtuli ñ sũt eiusdẽ sbiecti vt ꝑtȝ de ill' sortẽ currere ẽ possibile sortẽ nõ currere ẽ possibl'e Dõȝ ad maiorẽ ꝙ in ill' de ineẽ opposite dẽnt esse eiusdẽ subiecti et ꝑdicati nõ aũt in modalib⁹ Et est ratõ diuersitat᷑ qꝛ oppõ in modalib⁹ attẽdit penes opposita predicata scȝ penes oppositos modos enũciandi tm̃ et ꝓpter illam diuersitatem fuit necessarium hic determinare de oppositione ꝓpositionũ modalium.

Ar In sbcōtrarijs ad mi⁹ vna dēt eē affirmatia ⁊ alia negati
ua sꝫ h̄ neutra ē negatia sortē currē ē possibile sortē n̄ cur/
rere ē possibile qꝛ mod⁹ ī vtraqꝫ manet affirmat⁹. Dōꝫ ꝙ lꝫ scđa
formal'r ex ꝑte mōi sit affirmatia tn̄ ꝟtual'r ē negatia qꝛ eq̄pollet
isti formal'r negatie sortē currē nō ē necesse. qꝛ ābe sunt ī edētuli

Querit Quō debeat sumi ꝯdictio in modalib⁹. Dōꝫ
ꝙ ad habendū ꝯdictionē negatio dꝫ poni ad
modū. Cuius due sunt rōnes. prima qꝛ mod⁹ in modalib⁹ hꝫ se
sicut esse in illis de inesse qꝛ vtrūqꝫ est p̄dicatū formale. sꝫ ꝯdic/
tio in illis de inesse attendit̄ ex affirmatōe ⁊ negatōe eē. g° sil'r h̄
debet attēdi penes modū. Scđa rō qꝛ si ad ꝯtradictionē suffice
ret negationē ponere ad dictū tūc due ꝯdictorie eēnt sil' vere. sic
pꝫ de illis sortē ābulare ē possibile ⁊ sortē nō ābulare ē possibile

Ar Iste due ꝯtradicūt sortes ābulat sortes nō ābulat ḡ sil'r
due p̄dicte. Dōm ꝙ nō est est sil'e qꝛ in duab⁹ p̄mis sim/
pliciter loquēdo nulla est negatiua qꝛ modus in nulla negat̄.

Ar Unū ꝯdictorioꝝ nō sequit̄ ad aliđ in bona ꝯn̄a. sꝫ ille
que sunt đ edentuli sequūtur in bona ꝯn̄a ad illas q̄ sunt
de purpurea. g° nō cōtradicūt. Minor pꝫ qꝛ ad istā đ purpurea
sortem currere ē necesse sequit̄ ꝑ legē subalternaꝝ sortē currē ē cō
tingēs. ⁊ vltra bn̄ sequit̄ sortē currē ē ꝯtigens. g° sortē nō curre
re ē ꝯtingēs ꝑ ꝯuersionē in oppositā qualitatē. g° a p̄mo ad vl/
timū bn̄ sequit̄ sortē currē ē necē. g° sortē nō currē ē ꝯtigens q̄ ē
in edentuli. Dōm ad scđaꝫ ꝯn̄am fcām ꝑ ꝯuersionē in opposi/
tā q̄litatē ꝙ lꝫ ꝓpō đ ꝯtigenti spāl'r capto ꝓut ē idem qđ non ne
cessariū ⁊ nō īpossibile cōuertat̄ in oppositā q̄litatē nō tn̄ q̄ est
de ꝯtigenti gn̄al'r capto ꝓut cōuertit̄ cū possibili vt patuit supra

Ar Particulare nō sequit̄ ad vl'e vt nō sequit̄ al' currit. ergo
aliq̄s hō currit sꝫ necē ē vl'e ad possibile. g° ad necē eē nō se
quit̄ possibile eē. ⁊ ꝑ ꝯn̄s ꝓpōnes de amabim⁹ ⁊ purpurea n̄ sub
alternant̄. Dōm ꝙ licꝫ ꝑticulare captū ꝓ iferiori nō sequit̄ ad
vl'e in p̄dicādo scꝫ captū ꝓ supiori. tn̄ bn̄ sequit̄ ad vl'e in distri
buendo vel ampliando. et ḡ ad necesse eē sequit̄ possibile esse.

Ar Si ad necē eē seq̄ret̄ possibile eē tunc etiā seq̄ret̄ possibile
quia possibile đt vtrūqꝫ. Dōꝫ ꝙ duplex ē possibile. s. an
ctū et cū actu vel sub actu. vn̄ ad necesse sequit̄ possibile. qđ est

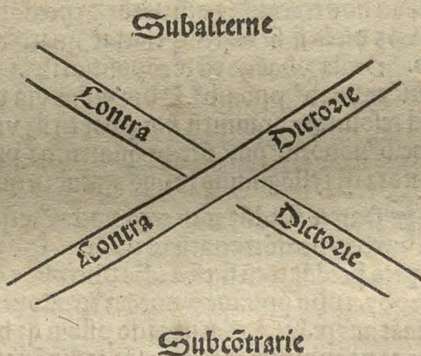
cōiūctum actui et nō qd est distās ab actu Uel dōm vt dictū est de cōtingenti. Et hec de modalibus sufficiant.

I li a ce.
Sortē currere nō est possibile.
Sortē currere nō est contingens.
Sortem currere est impossibile.
Sortem nō currere est necesse.

Edentuli
Sortem nō currere est possibile.
Sortē nō currere nō est contingēs
Sortē nō currere nō est ipossible.
Sortem currere nō est necesse.

Subalterne

Contrarie

Subalterne

Subcōtrarie

Purpurea
Sortem nō currere nō est possibile
Sortem nō currere nō est contingens
Sortē nō currere est ipossibile.
Sortem currere est necesse.

Amabim⁹
Sortem currere est possibile.
Sortem currere est contingens'
Sortem currere nō est impossibile.
Sortem nō currere nō est necesse.

Circa initiũ secũdi tractat⁹ P. h.

qui est de p̄dicabilib⁹ extractus ex libro predicabilium porphiry. Queritur primo quare iste tractatus scd̄s sequit᷑ primum. Dd̄m q̄ ideo quia magis notum precedit minus notum. sed i p̄mo tractatu ipsius Petri hispani determinatur de ppōne que est q̄d dā totũ et cōpositũ. in scd̄o vero dt̄minat᷑ de q̇nq̄ vl'ib⁹ q̄ sũt q̄dā ptes ppositionis. sed totũ est nobis noti⁹ q̄z sue ptes. g° via discipline ⁊ q̄ ad nos tractat⁹ de enũciatōe dz p̄cedē tractatũ q̇nq̄ vniũsaliũ. Sz dicēs si sic seq̄ret᷑ q̄ tractat⁹ quart⁹ deberet p̄cedere oēs alios. Seq̄la pbat᷑ q̄z est de cōpositiorib⁹. s. de syllogismo qui cōponit᷑ ex duab⁹ ppōnib⁹. Dd̄m q̄ s̄m viā disciplīe simplicit' ⁊ s̄m viā resolutōis argumtũ s̄m pbat tñ s̄z viā disciplīe q̄ incipit a iuueib⁹ notiorib⁹ p̄m⁹ p̄cedit quartũ. q̄z ppō est iuuenibus magis nota q̄z syllogismus de quo agitur in quarto.

Arguit Partes p̄cedũt totũ ergo tractat⁹ de q̇nq̄ vl'ib⁹ debēz p̄cedē tractatũ de ppōe. Dd̄z licz ordīe nat᷑e ⁊ doctīne ptes p̄cedāt totũ ñ tñ ordīe disciplīe ⁊ q̄ ad nos Sz dicēs porphy. ⁊ ph̄s p̄ponũt ɔgnicōez termioꝝ ⁊ ptiũ g̊ vl' ipsi male ordināt aut pe. his. Dd̄m negādo ɔñam q̄z hoc faciũt diuerso ordine q̄z porphirius et ph̄s tenēt ordinē nature et doctrine. sed petrus hispanus obseruat ordinem discipline.

Querit Quare iste tractat⁹ scd̄s p̄cedit t̄ciũ. Dd̄m q̄ iō q̄z cognicō d' vniũsalib⁹ valz ad noticiā predicamētoꝝ de q̇bus dt̄minat᷑ in tercio tractatu vt ptz p porphiriũ dicentē cũ sit necessariũ Crisarori ⁊c. igit᷑ ⁊c. Pro q̄ sciēdũ q̄ cognicō p̄dicabiliũ vz ad q̄tuor. Prio vz ad ɔgnicōez p̄dicamtoꝝ. Rō q̄z p̄dicamtũ est ordiatio geneꝝ ⁊ spēꝝ s̄m sub ⁊ sup̄ in recta linea p̄dicamtali. volēs āt ordiare gen⁹ sup̄ spēm et spēm sub genere necessario est q̄ cognoscat q̇d sit gen⁹ et q̇d species q̄z ille ordiare nescit q̄ rōes ordiabiliũ ignorat. Sz gen⁹ ñ descēdit ad spēm nisi p drām g̊ oportz etiā p̄sciē q̇d sit drā. Et sic ē in s̄balib⁹ sic etiā ē i actñalib⁹. s̄z acc̄ntia s̄t duplicia scz propria

et cõia. cõe est predicabile q̄ntū sȝ ꝓpriū est quartū. Scd̄o va/
lent p̄dicabilia ad assignationē diffinitiōis. qꝛ est multiplex mo
dus diffiniendi si ergo volumus oib⁹ modis diffinire oꝫ scire
oīa p̄dicabilia. quia est aliqua diffinitio q̄dditatiua et eēntialis
que ꝯstituit̄ ex genere et d̄rā ad c⁹ assignatõꝫ optet p̄scire q̄d sit
genus et quid sp̄s ⁊ q̄d d̄rīa. qꝛ diffinitū ē sp̄s. ⁊ qd̄ prio lo/
co ponit̄ ẜm verā ꝯstructõem est genus sȝ alie ꝑticule ponūt̄ lo/
co d̄rīe. Alia est diffinitio descriptiua q̄ ē duplex. nā aliqua est
ꝓprie dicta et illa ꝯstituit̄ ex genere et ꝓprio. alia vero cōiter di
cta ⁊ illa ꝯstituit̄ ex genere et acñte cōi. si ergo volumus scire ta/
les diffinicões oportꝫ p̄scīē q̄d sit ꝓp̄ū ⁊ q̄d accn̄s. Tercio valēt
ad diuisionem qꝛ est aliqua diuisio gener̄ in suas sp̄es vel gene
ris in d̄ras. et aliqua est diuisio subiecti in acñtia sed aliq̄n in
accñtia ꝑ ꝑ̄a et aliq̄n in coīa si ergo volum⁹ scire tales diuisiões
optet p̄scire oīa p̄dicabilia. Quarto valēt ad demōstratōnēꝫ. qꝛ
mediū demōstratōnis potissime ē diffinitō ḡ nō possum⁹ sciē de
mōstratōꝫ nisi pri⁹ cognoscā⁹ diffinitōeꝫ. sȝ diffinitō nō p̄t ꝯ̄gsc;
nisi cognit̄ oib⁹ p̄bilib⁹ vt patuit. ḡ p̄bilia sūt vtilia ad demrā

Ad posteri⁹ nō vȝ ad ꝯgnitōꝫ p̄oris ymo poti⁹ ecõ /tõem
tra sȝ scīa de v̄l'ibus ē posterior scīa p̄dicamētoꝝ igitur.
Minor pꝫ ex inuentione vtriusq̄ȝ. Dōm licet ista scīa p̄dica
biliū sit posterior in inuētione est tñ p̄or in cognitõe. qꝛ p̄dica/
mēta nō p̄nt cognosci saltē pfecte nisi cognoscātur p̄dicabilia.

Querit Utrū v̄l'e sit aliq̄d reale extra intellectū v̄l' sit
solū in intelectu. Dōm q̄ v̄l'e capit̄ dupliei
ter vno mō ꝑ scd̄a intentione vt est quedam relatio rōnis in p̄
dicabili ad intellectū ⁊ ad illud de q̄ ē p̄bile. ⁊ h̄ v̄l'e ē solū i in/
tellectu. i. in obiecto app̄hēso ꝑ intellectū sicut alie scd̄e itētões
Alio⁹ capit̄ v̄l'e ꝑ pria intētõe. s. ꝑ nat̄a v̄l'i ⁊ sic accipit̄ dupl'r
nā aliq̄d ē v̄l'e in poñā et aliud in actu. Ul'e i poñā ē ipa q̄ddi/
tas vl' natura q̄ ē in re singulari cui nō repugn̄t eē in alio singl'ari
q̄ꝫtū est de se l'ȝ sibi repugnat inq̄ꝫtū fc̄ā ē ꝓpa ⁊ ista nat̄a sic acce
pta ē in poñā remota vt p̄dicet̄ de pl'ib⁹ Et vocat̄ alio⁹ noīe vni/
uersale incōpletū qꝛ sibi nō cōuenit ꝯpleta rō vniuersalis vt sic
eñ nō h̄ȝ vnitatē tanq̄ȝ exñs q̄d vnū pl'ib⁹ ꝯueniēs. Sȝ v̄l'e in
actu est ip̄a natura denudata a singularitate et a ꝯditōib⁹ singu
lariū et est in potentia ꝓpinqua vt predicetur d̄ plurib⁹. Et vo
catur v̄l'e ꝯpletū. qꝛ sibi ꝯueniūt ea q̄ rōem pfecti v̄l'is ꝯplēt sic

ſunt vnitas quã habet vt ē obiectiue apud intellectũ et plural
tas inq̃ꝫtũ pluꝛificabil' ē ĩ diuiſis. Et cã' ſic nã fãtaſma qđ ē ſili'
tudo ſingulariũ formatũ in vi ymaginatiua nõ põt mouē intelli
lectũ poſſibilē ad cognoſcendũ vl'e actu qꝛ repñtat rē ipam cum
ꝯditionib' ſingulariũ. Intellect' igit' agēs cũ fantaſmate ipri/
mit intellectui poſſibili ſpēm itelligibilē quã cãnt vt duo agen
tia ꝑtialia q̃ ſpēs repñtat naturã actu abſtractã ab hmõi cõditõi
bus ſingulariũ q̃ natura lꝫ ſit in re quantũ ad id qđ ē tñ ē obiecti
ue in intellectu inquantũ ꝑ hmõi ſpēm repñtatur.

Arguit Omē qđ ē. ē ſingulare ⁊ vnũ nũero vt đt Boe
ti' đ vnitate ⁊ vno. g° nullũ ē vl'e a ꝑte rei.
Dđm q' ꝙ ſingl'are ⁊ vnũ nũero capit' dupl'r' vno° ꝓ ſingl'ari ꝑ
ſe tm̃. qđ. i. ex ſua ꝓpria rõne ⁊ ꝑcatione includit ſingularitateꝫ
vt ſortes vl' materia ſort̃. ⁊ ſic dcm̃ boetĳ nõ ē veꝝ Alio° capit'
ꝓ ſingulari ꝑ ſe vel ꝑ alteꝝ qđ ſcꝫ ē ſingl'are ꝑ hoc ꝙ ē in alio. et
ſic dictũ boetĳ eſt verũ. ſed hoc qđ eſt ſingulare ꝑ alterũ ꝑ ſe eſt
vl'e ſicut hõ in ſorte eſt ſingulare ſed ꝑ ſe eſt vl'e.

Arguit Intellect' ē q̃ fac' vl'itatē ĩ reb' vt đt cõmētatoꝛ
tercio đ aĩa ſꝫ itellect' nõ fac' aliqđ ex ſe. g° nul/
lũ ē vl'e a ꝑte rei extra itellectũ. Dđm ꝙ ĩtellect' fac' vl'itatē foꝛ
mal'r put accipit' ꝓ intẽtõe vl'itat̃ ñ tñ mãl'r ꝓ mã ſbſtrata huic
intẽtioni. vl' dđm ꝙ vl'e ꝓ pꝛia intẽtõe põt capi dupl'r vt patuit

Ar Si aliqđ vl'e eēt a ꝑte rei in ſingulari ſequeret' ꝙ aliquod
vl'e eſſet ſingulare Sequela ꝓbatur qꝛ q̇cq̇d recipitur ad
modũ recipiētis recipit'. Dđꝫ ꝙ vl'e in ſingulari hꝫ modũ ſingu
lar̃. qꝛ ē ſingl'are ꝑ alteꝝ ñ tñ ꝑꝫ naturã ē ſingl'are. vl' dđꝫ negã°
ſeqlã qꝛ aq̃ r̃cepta ĩ vaſe r̃cipit' ad mođ vaſ' ⁊ tñ aq̃ r̃cepta ñ ē vas

Querit Quid ſit ſubiectũ iſti' ſcđi tractat'. Rñdet'
ꝙ vl'e in oꝛdine ad p̄dicabile. Et addit' in oꝛ/
dine ad pꝛedicabile qđ in iſta ſcia nõ determiat' de vl'i qualiter/
cũqꝫ ſed de vl'i ſub ratione p̄dicabilitatis. Qđ ãt hoc vniuerſa/
le ſit hic ſubiectũ. pꝫ ꝑ diffinitionē ſubiecti attributõis qꝛ vl'e ē
quid cõmuniſſimũ hic conſideratũ pꝛimo notũ nõ excedēs me
tas iſti' ſcie verificabile de oibus p̄ncipal'r ꝯſideratis ad qđ mi
nus pꝛincipalit' cõſiderata habēt oꝛdinē ⁊ attributõꝫ. Et poſſet
aliter ꝓbari qꝛ illđ ē ſubiectũ ĩ aliq̃ ſcia cui demõſtrat' ineē ꝓ p̄a
paſſio ꝑ ꝓpꝛiũ p̄ncipiũ illi' ſcie. ſꝫ ſic ē de vniuerſali in oꝛdīe ad

p̄dicabile ergo est subiectū. Un̄ p̄ncipiū eius explicat̄ p̄ diffini tionē v̄l'is. s3 p̄pria passio ē p̄bile. et fit demōstratō talis b3 mo dū ɔsuetū. om̄e qđ natū est esse in pluribus ē p̄bile sed om̄e v̄l'e in ordine ad p̄dicabile est h̄mōi. igitur omne vniuersale predi/cabile est predicabile.

Arguit Nullū cōplexū ē subiectū. s3 v̄l'e in ordīe ad p̄/dicabile ē q̄d cōplexū. g° nō erit h̄ sb̄ctm. Ma ior p̄batur q2 scia capit vnitatē a subiecto. s3 cōplexū nō est q̄d vnū. nec pōt diffiniri. Dōm. q2 triplex ē cōplexū sc3 re tm̄. voce tm̄. re z voce simul. vn̄ nullū ɔplexū b̄m rē pōt esse subiectū. tn̄ bene b̄m vocē p̄pter penuriā vocabulo2 et sic ē in p̄posito.

Arguit Uoces sūt signa re2. si g° v̄l'e in ordīe ad p̄bile est q̄d ɔplexū b̄m vocē. erit etiā ɔplexū b̄m rem. Dōm q2 voces sunt signa re2 nō ad extra īmediate. s3 re2 ɔce/pta2. vna aūt res ɔcepta circūloquit̄ qn̄q3 pluribus vocib9 p̄p̄t penuriā vocabulo2 cū no ia sint finita res vero infinite.

Ar Hic ē ɔplexio ex subiecto et ex p̄pria passione. g° est ɔple xio b̄m rē. Dōm q2 ibi nō addit̄ p̄dicabile vt est p̄pria passio vniuersalis. sed vt est formalis modus ɔsiderandi q̄ non supaddit aliquid b̄m rem ipsi subiecto. nam sicut se habet d2n̄a ad genus ita se hab3 formalis rō ɔsiderandi ad subiectū. s3 d2a diuidens genus nō supaddit nouā naturā ip̄i generi. sed ɔtra/hit ip̄m genus sic etiam formalis modus considerandi nō sup/addit aliq̄d b̄m rē ip̄i subiecto. sed determinat z ɔtrahit ip̄m sub iectū. Uel dicendū q2 triplex est passio. nā quedā est passio oīno intrinseca ip̄i subiecto. et talis nō distinguit̄ a subiecto b̄m rem vt passio entis nō distinguitur ab ente et passio v̄l'is sub rōne p̄dicabilis nō distinguitur ab vniuersali. Alia est passio oīno ex/trinseca ipsi subiecto vt locus supficies tempus. et tales passio/nes realiter distinguūtur a suis subiectis. Tercia est passio q̄ est ptim extrinseca et partim intrinseca ip̄i subiecto. vt risibile zta/lis passio etiā distinguitur realiter a suo subiecto.

Ar Illud nō ē subiectū alic9 scie qđ transcēdit metas eius s3 v̄l'e trāscendit metas. g° nō est hic subiectū. Mio2 p3 q2 omīs scia ē vniuersaliū vt d2 p̄mo posterio2. Dōm q2 oīs scia est bn̄ vniuersaliū b̄m se et in ordine ad passiones quascūq3. nō tn̄ in ordine ad illā passionē que est p̄bile. sicut ista. vel dōm q2

vniuersale capit̃ dupliciť. vnō mō ꝓ vl'i ꝯplexo et sic vľe est qꝺ est ꝺe omni ꝑ se et ꝭm qꝺ ipm. ⁊ sic omnis scia est vniuersalium. Alio mō capit̃ vľe ꝓ vniuersali incōplexo quod aptū natuȝ est p̄dicari de pluribus ⁊ sic est hic subiectum.

Arguit̄ Nullū eq̇uocū est subiectū. sȝ vľe est eq̇uocū. g̃ nō est hic subiectū. Maior ē nota q꞉ subiectū est diffinibile sȝ eq̇uoci nō ē diffinitō. sȝ mior ꝓbat̃ q꞉ multiplex est vľe. Dōm ꝙ vľe absolute hic nō est subiectū: sed vľe i ordine ad predicabile. et ꝑ hoc excludunt̃ alie acceptiones.

Notandū Qꝫ sextuplex ē vľe. ꝑmū ē vľe in distribuendo qꝺ facit terminū cōem cui adiūgitur stare distributiue et vľr. vt oīs nullus neuter et talia vocātur alio noīe signa vniuersalia. Scōm est vniuersale in ꝯgnoscendo ⁊ ē illud qꝺ cognoscit vľe. ⁊ sic itellectus ꝺ꞉ vľe. Terciū est vniuersale in essendo vt est vniuersale platonicū qꝺ est sepatū a suis singľari bꝰ ꝭm rē et rōem simľ. qꝺ Aresto. reprobat. Quartū est vľe in causando et est illud qꝺ ē cā pluriū effectuuȝ spē drñtiū eque ꝑmo vt deꝰ ē vľe in causando est tū simplex in eēndo. Quītū est vniūsale in repn̄tādo qꝺ repn̄tat nat̃aȝ vľeȝ vt spēs intelligibilis repn̄tat naturā cōem siue vľem. Sextum est vniūsale ī p̄dicādo. Unꝰ. causat ꝑticipat. ꝯgnoscit. distribuitqȝ. Atqȝ repn̄tat ⁊ p̄dicat h̃ vniūsale. Et solū ꝺe vniūsali ī p̄dicādo ē h̃ ad ꝓpositū qꝺ ꝯsidērat̃ tribꝰ mōis. vnoº. vt ē añ rem ⁊ ē natura cōis ꝭm se accepta q̄ztū ad sua ꝑncipia eēntialia vt hō ē vniūsale añ rem ꝯsiderādo ipm vt ē aīal rōnale. Scōo mō vt ē in re. Et sic capit̃ dupľr. vno mō ꝓut ē sepatū a singľaribꝰ et ꝑ se subsistens. et hoc est vniūsale platoīcū alio mō ꝓut ē in re ⁊ in suis suppositis subsistēs. Tertio mō vt ē post rem. ⁊ ē natura cōis abstracta a suis singularibꝰ vt hō est spēs. Unde vniūsale añ reȝ est methaphysice cōsideratōis et ei attribuunt̃ p̄dicata essētialia Uniuersale in re consideratur a physico et ei attribuūtur p̄dicata suppositalia vt hō currit. Sed vniuersale post rē ꝯsiderat̃ a loyco ⁊ sibi attribuūtur p̄dicata intētionalia vt hō ē spēs aīal est genus et de tali vľi est hic ad ꝓpositū. Et ꝑ illā distinctōem soluūtur multa argumēta que pn̄t hic obijci de vniuersali.

Ar Si hic ꝯsideratur vniuersale post rē tūc loyca erit ꝑnci-paliter ꝺ secūdis intentionibꝰ. Probatur quia illa pre-

dicata intentionalia sunt secūde intētionis. Dōm q illa p̄dica ta intentionalia hn̄t se p modū passionū 7 nō p modū subiecti. Vn̄ scie cognoscunt a passionib' que demōstrant inesse subiecto ex hoc tn̄ nō sequit q loyca sit de secundis intētionib' pncipal'r

Arguit Qd̄ ē idē cū altero h̄ nō pōt esse passio eius sed vl'e 7 p̄dicabile idē sunt vt dt text' ergo p̄dica/bile nō pōt esse passio vl'is Maior pbat qr subiectū 7 ei' ppria passio distinguūt realiter. Dōm q triplex ē passio sc3 intrin/seca extrinseca et media sicut dictū est. vn̄ p̄dicabile ē passio in/trinseca q̄ nō distinguit realiter a suo subiecto s3 solū bm rōem.

Arguit Quicq̄d d3 alteri demōstrari inee h̄ d3 distin/gui bm rē ab ipo. s3 p̄dicabile demrātur ineē vl'i g̃ distinguit ab eo bm rē. Dōm q maior nō est va sed quicq̄d d3 alteri demrāri inesse h̄ d3 distingui ab eo bm rē vel bm rōem et q̄uis p̄dicabile nō distinguat ab vl'i bm rem tamē bm rōem.

Ar Quecūq3 hn̄t diuersas rōes drn̄t bm rē s3 vl'e 7 p̄dicabi/le hn̄t diūsas rōes. g̃ drn̄t bm rē. Maior pbat qr diffini tio est orō explicās quid est eē rei. Minor pt3 per textū. Dōm ad maiorē q vera est de diffinitōe quidditatiua qr diūse res hn̄t diuersas diffinitōes q̄dditatiuas tn̄ eadē res pōt hr̄e diuersas diffinitōes accn̄tales 7 modales que exp̄mūt diūsos mōs 7 cō/ditiones eiusdē rei 7 tales dant hic de vl'i et predicabili.

Querit Utr3 de q̄nq3 vl'ib' sit scia. Dōm q sic qr d̄ il lis ē scia que queniūt i aliq̄ cōi subiecto cui pt demōstrari inesse passio p ppriū 7 adequatū pncipiū sed q̄nq3 p̄dicabilia sunt hmōi. ergo de eis ē scia.

Arguit De pluribus nō pōt esse vna scia s3 q̄nq3 vl'ia. sunt plura g° de eis nō ē vna scia Maior pba tur qr vna scia ē vni' generis scibil'. Dōm l3 vna scia sit vni' sci bilis tāq3 vni' subiecti vl' pcl'ioes scibil'. tn̄ vna scia pōt eē pl'iū scibiliū vt ptiū subiectiuar3 subiecti et sic de q̄nq3 vl'ib' ē scia.

Ar Nō entis nō ē scia s3 vl'ia sūt nō entia vt pbat phs pmo posterior3. dicens gaudeant genera 7 spēs qm mōstra sūt et intelligit p mōstra nō entia. Dōm q phus ibidē loquit d̄ ge neribus et spēbus separatis extra singularia vt Plato loque/batur et sic improbat vl'ia. quia sunt nō entia.

Predicabile quādoqz

Iste est scđus tractatꝰ sūmulaꝝ. Pe. his. in q̄ post q̄ȝ determiauit i pmo tractatu de ꝓpōe q̄ cōponit ex t̃mis icōplexis. h̓ p̄nr determiat de ill' termis incōplexis. s. vl'ibus. cuius ordinis rō supius est dicta. Et duo facit nā in pmo agit de vl'ibꝰ ƀm rōem cōem oñdendo quid sit vl'e et quid pdicabile. scđo diuidit vl'e siue p̄dicabile in q̄nqȝ p̄dicabilia. et qꝛ p̄dicabile nō quocūqȝ mō diuidit in illa. iō pus diuidit p̄dicabile. Dicens q̄ p̄dicabile qñqȝ capit ꝓprie ꝛ qñqȝ cōmuniter sed quid sit quodlibet hoꝝ habetur in lr̃a.

Arguit Mēbra istiꝰ diuisiōis coīcidūt. ḡ diuisio ñ ē bona. Añs ꝓbat qꝛ vnū ɔtinet sub alio sic p̄dicabile ꝓprie sumptū ɔtinet sub p̄bili cōiter sūpto. Dōm q̄ȝuis mēbra istiꝰ diuisionis material'r coincidāt nō tñ formal'r. qꝛ p̄dicabile cōiter sūptuȝ nō est p̄bile ꝓprie sumptū nec ecōtra.

Arguit In nulla bōa diuisiōe vnū mēbroꝝ dȝ ɔuerti cū ipo diuiso. sȝ p̄bile cōit sumptū ɔūtit cū diuiso. gᵒ diuisio nō ē bona. Minor ꝓbat qꝛ p̄bile cōiter captū ē diuisum ꝛ mēbꝝ diuidēs. Dōm q̄ȝuis p̄dicabile cōiter sumptum vt diuidens cōuertat cū diuiso q̄ȝtū ad supposita nō tñ q̄ȝtū ad formalem rōnem ꝛ quantū ad modos sue acceptionis

Arguit In isto tractatu determiat de p̄bili cōiter sumpto. gᵒ etiā de tali erit hic ad ꝓpositū. Añs ꝓbatur qꝛ postea diffinitur indiuiduū. Dōm q̄ nō fit h̓ p̄ncipaliter sed minꝰ p̄ncipal'r ꝛ accñtal'r eo q̄ spēs p̄tur de indiuiduis ꝛ indiuiduū ponit in diffinitōe spēi ne ergo diffᵒ spēi detur p ignota sic incidētal'r diffinit indiuiduū vt postea patebit.

Arguit Sol luna mūdus sunt p̄bilia ꝓprie sūpta. et tñ pdicant de pluribꝰ. Dōȝ q̄ȝuis actu nō p̄t d̄ pluribꝰ tñ bene aptitudie. Sȝ diceres h̓ nō p̄t aptitudie d̄ pluribus qđ ipossibile ē multiplicari. sȝ ipossibile ē mundū multiplicari. ḡ mūdꝰ nō p̄t p̄ri aptitudie de pl'ibꝰ. Minor patet. qꝛ ƀm Arestotilē in pmo celi ipossibile est plures eē mūdos. Dōȝ q̄ maior est falsa qꝛ ipossibilitas multiplicatōis ꝛ aptitudo p̄dicabilitatꝭ d̄ pluribꝰ ex diuerſ se tenēt. nā pmū tenet se ex pte materie sȝ scđm se tȝ ex pte forme vñ forma sol' actu ē in sua materia

inesse speciebꝰ ꝛ accñs inest indiuiduis. Uł pt dici q̄uis accñs magꝰ inest accñtalr. tñ genꝰ magꝰ inest essentialr. sꝫ illd qḋ inest eeñtialr magꝰ inest q̄ꝫ illḋ qḋ inest accñtalr.

Arguit Nullū vniuocū dr mltiplr. sꝫ genꝰ ē vniuocuꝫ ḡ nō dr mltiplr. Mioꝛ pbat. qꝛ vno noie ꝛ vna rōe pdicat de plibꝰ. Dōm ꝙ genꝰ capit duplr. Unoꝰ in ordine ad suas spēs q̄ꝝ est genꝰ. ꝛ sic ē vniuocū. Alio mō in ordine ad suas acceptōes. ꝛ sic est equiuocū.

Arguit Nullū eq̄uocū ē pdicabile. genꝰ ē eq̄uocū. ḡ genus nō est pdicabile. Dōm ad maiorē ꝙ nullū eq̄uocū eq̄uoce acceptū ē pdicabile. sed genꝰ accipit triplr. ꝛ soluꝫ tercio mō ē vnū pdicabile ab alijs distinctū.

Arguit Genꝰ tercio mō sumptū ē eq̄uocuꝫ. Probat p Arestꝰ. vij. physicoꝝ q̄ dt ꝙ in genē latēt mlta id est mlte eq̄uocatōes Dōm ꝙ genꝰ capit duplr. Unoꝰ phisice inq̄ꝫtū noiat naturā bm eē qḋ hꝫ in suis spēbꝰ ꝛ sic ē eq̄uocū qꝛ in diūsis spēbꝰ hꝫ aliā ꝛ aliā rōeꝫ. Alioꝰ capit loyce vt nomiat vnā naturā cōeꝫ ꝯceptā oibꝰ suis spēbꝰ ꝯdicabilē. ꝛ sic ē vniuocū

Arguit Ples st acceptōes generꝰ in cōi q̄ꝫ tres. ḡ Pe. hysꝰ ē diminutꝰ. Añs pbat. qꝛ aliqḋ est genus masculinū ꝛ aliqḋ femininū. Dōm negādo ꝯñam. qꝛ Pe. hysꝰ. nō intendit ponē oēs acceptōes generꝰ. sꝫ illas q̄ ducūt nos in cognitionē generis loyci.

Primo mō dicit collectio.

Hic ponit pmā acceptōeꝫ generꝰ. dicēs. ꝙ genꝰ pmo mō ē collectio multoꝝ habentiū se ad inuicē ꝛ ad aliqḋ vnū quodāmō vt collectio romanoꝝ dr genꝰ. ꝛ silr collectio mltoꝝ eiusdē cognacōis vł pximi. ꝛ capit hic collectio passiue p rebꝰ collectꝰ. Uñ lꝫ in cumulo lapidū sit collectio non tñ st lapides collecti ab vno pncipio eiusdē generꝰ ꝛ ergo nō ē genꝰ pmo mō.

Querit Qualē ꝯuenientiā hꝫ genꝰ logicū cū genē pꝰ mō sūpto. Rñdet ꝙ istā qꝛ sicut genꝰ pmoꝰ dictū nomiat quādā collectionē mltoꝝ de vna pgenie sic genꝰ loycū noiat collectōeꝫ mltaꝝ spēꝝ pꝛtātiue ꝯtētaꝝ sb vno. Sꝫ differūt pꝰ. qꝛ genꝰ pmoꝰ sumptū includit actu ea q̄ sub ipo st. sed

prestanione karty

gen⁹ loycū ɔtinet solū ptātiue ea q̄ cōtinēt sub ipo. Scđo dr̄n̄t q̄ gen⁹ p̄mo⁰ acceptū ɔtinet ea q̄ sub ipo sᵹ p mo^m toti⁹ integl̄is. sᵹ gen⁹ loycū hᵹ se p mo^m toti⁹ vl̄is. Tercio dr̄n̄t. q̄ gen⁹ p̄mo⁰ sūptū nō p̄dicat̄ de ill' q̄ ɔtinēt sb ipo. sᵹ gen⁹ loycū v̄e p̄dicat̄ de ill' q̄ sb ipo ɔtinent. vt hō est al'. leo est aial ⁊ sic de alijs.

Arguit Genus dicit aliqđ vnū. sᵹ collectio multoruᵹ eiusdē pgenei n̄ ē aliqđ vnū. ergo illa collectō nō ē gen⁹. Dđm q̄ ē aliqđ vnū ppter vnitatē p̄ncipij material qđ ē semen ppagacōis mltiplicatū in tota pgenie.

Secūdo mō dicitur genus

Hic ponit scđam acceptōᵹ generꝭ dicēs. gen⁹ scđo mō ē p̄ncipium vniuscuiusqᵹ generacōis vt pater ⁊ patria seu loc⁹. Vn̄ locus dr̄ p̄ncipiū generacōis inq̄ztū in eo ē v̄t⁹ ɔseruatiua locati. ⁊ iō hoīes nati in eodē loco ɔueniūt in colore vl' ɔditōe.

Arguit Illa acceptio dᵹ p̄cedē p̄mā. ḡ iste ordo ē mal⁹ Añs pbat̄. q̄ p̄ncipiū collectōis ē an̄ collectōᵹ vl' an̄ res collectas. Dđm q̄ duplx ē ordo. s. nature siue doctrine ⁊ ordo discipline siue q̄ ad nos. Jā dr̄ q̄ illa acceptio ē an̄ p̄mā ordine nature. sᵹ p̄ma ē an̄ scđam ordine discipline. q̄ secunda hᵹ maiorē ɔuenientiā cū genē loyco q̄ᵹ p̄ma acceptō. ⁊ ergo ponit̄ iuxta terciā acceptōeᵹ immediate.

Notandū Q̄ gen⁹ scđo mō ⁊ gen⁹ loycū cōueniūt ⁊ dr̄n̄t. Cōueniūt q̄ sicut gen⁹ scđo mō ē p̄ncipiū vniuscuiusqᵹ generacōis. sic etiā gen⁹ loycū ē p̄ncipiū suaꝶ spēꝶ. Sᵹ differt. q̄ gen⁹ scđo mō sūptū ē p̄ncipiū extrinsecū ⁊ effectm̄. sᵹ gen⁹ loycū ē p̄ncipiū formale siue intrinsecuᵹ. Scđo dr̄n̄t. q̄ gen⁹ scđo mō nō p̄dicat̄ de ill' q̄ ɔtinēt sub ipo. q̄ ē p̄ncipiū extrinsecū ipoꝶ. sᵹ gen⁹ loycū p̄dicat̄ de suis spēb⁹ q̄ est principiū intrinsecū suaꝶ spēꝶ.

Arguit Om̄e gen⁹ ē vl'e sᵹ p̄n^m generacōis vt pr̄ l' loc⁹ ē vnū singl'are. ḡ n̄ ē gen⁹. Dđᵹ lᵹ om̄e gen⁹ loycū sit vl'e nō tn̄ sᵹ ge⁹ ciuile sᵹ qn̄ᵹ ē singl'are sic pr̄ generās ple.

Querit Quare Pe. hys. exēplificat h̄ poti⁹ de p̄re q̄ᵹ de mr̄e cū tn̄ mr̄ sit etꝭ p̄n^m generacōnis. Dđm q̄ iō. q̄ pr̄ ē p̄n^m effectm̄ ⁊ actiuū. ⁊ mr̄ ē p̄n^m passiuū. sᵹ gen⁹ loycū nō hᵹ ɔueniētiā cū p̄n⁰ passiuo sic cū p̄n⁰ actiuo. Etꝭ p̄n^m actiuū

ē digni⁹ ṗn°. passiuo. sz a digniori dz fieri denoīa°. Ul' pt dici q̄ mr̄ ɔphēdiť sb p̄re q2 pī poniť h̄ p parente. qd̄ etiā dr̄ de matre.

Queritur q̄re poti⁹ exēplificat de loco q̄z de tpe cū tn̄ generacōes fiūt ī tpe. Rn̄ť q̄ iō q2 loc⁹ ē ṗnm ɔfuatiuū eo q̄ ē mēsūa pmanēs z ɔfuat locatū. sz tps ē poti⁹ ṗnm corrupcōis eo q̄ tp̄s ē mēsūa successiua z ī tpe aliq̄ tabescūt z senescūt

Ar Accn̄s n̄ ē ṗnm sube sz loc⁹ ē accn̄s. /scūt iiij°. phisicorū g̊ loc⁹ n̄ ē ṗnm genēacōis q̄ ē ad subaz. Dōm q̄ loc⁹ capiť dupl'r. Uno° mathematice inq̄ztū absolute ē supficies corpis ɔtinētis z sic nō ē ṗnm generacōis. Alio mō p corpe ɔtinēte p vt h3 in se v̄tutē ɔfuatiuā acceptā a corpib⁹ celestibus. z sic locus bn̄ est ṗncipiū generacōis coadiuuans.

Arguitur Romulus n̄ ē ṗnm vniuscuiusq3 genēacōis. g̊ nō ē gen⁹ scd̄o mō. An̄s ptz q2 romul⁹ est solū ṗnm romanorū z nō aliorū. Dōm q̄ vniuscuiusq3 dz capi pticl'ariter p alic⁹ z nō distributiue. vl' si capiať distributiue ista acceptio dz ītelligi s̄m locutōz reddituaz reddēdo singl'a singl'is. q2 n̄ ē sēsus q̄ romul⁹ sit ṗnm cuiusq3 genēacōis simpl'r. sz ē sēs⁹ q̄ romul⁹ ē ṗnm vniuscuiusq3 genēacōis ī ordīe ad ea q̄ ab eo dn̄dent

Arguitur Diffinicō genēis scd̄i mōi ɔueīt materie prime q̄ tn̄ n̄ ē gen⁹. g̊ diffinicō ɔueīt alt̄i a diffinito. An̄s pbať. q2 mat̄ia pr̄ia ē p̄ricipiū vniuscuiusq3 genēacōnis. vt ptz p°. phisicorū. Dōz l3 mat̄ia pr̄ia sit p̄ricipiū mat̄iale vni⁹cuiusq3 genēacōis n̄ tn̄ ē p̄ricipiū effectiuū de q̄ ītelligiť diffini°.

Arguitur Sol est p̄ricipiū effectiuū vniuscuiusq3 rei genite cuiuscūq3 genēacōis. z tn̄ n̄ ē gen⁹ scd̄o mō q2 n̄ est pr̄ l' patria. Dōm l3 sol sit p̄ricipiū effectiuū vl'e nō tn̄ pticulare de quo intelligiť pn̄s diffinicō.

Tercio mō diciť genus cui

Hic pōit terciā acceptōz generis q̄ est loyca z p̄ricipal'r h̄ intenta dicens gen⁹ t̄cio mō ē cui suppōiť spēs. Et ē ītellect⁹ illi⁹ accepcōis. gen⁹ ē cui directe īmediate z ī rcā linea p̄ntali suppōiť spēs

Ar Generi suppōiť dr̄a. g̊ n̄ tm̄ spēs Dōz q̄zuis a latē drn̄a suppōiť genēi n̄ tn̄ directe ī linea p̄ntali sic spēs. sz dicēs gen⁹ suppōiť genēi dircē z īmediate. g̊ n̄ solū spēs An̄s pbať q2

aial ē gen⁹ ꝛ supponit̄ generi scȝ corpi aiate. Dōm ꝙ aial cōpat̄ ad duo. Uno⁹ ad supiora scȝ ad corp⁹ animatū ꝛ ad corp⁹ mixtū. ꝛ sic aial nō est gen⁹ sȝ spēs. Alio⁹ ad inferiora scȝ ad hoiem equū. ꝛ sic aial ē gen⁹. Un̄ qn̄ aial supponit̄ corpi animato. tūc gen⁹ nō supponit̄ generi. qꝛ tunc aial ē spēs. qꝛ oīa inter media in arbore Porphyriana sūt genera respectu suoꝝ inferioꝝ et spēs respectu supioꝝ.

Arguit Idē nō su ppoit̄ sibiipi sȝ gen⁹ ꝛ spēs sūt idē. ergo spēs nō supponit̄ generi. Minor ꝓbat̄. qꝛ nomināt eandē naturā. Dōm ꝙ lȝ sint idē ꝑm rē. differūt tn̄ ꝑm rōez. qꝛ h̄ ꝙ dr̄ gen⁹ cōfuse spēs dr̄ determiate. Sȝ dicēs si spēs est idē ꝑm rē cū genē. g̃ ē idē cū spē sibi opposita. Tȝ ɔn̄a. quia si spēs ydēptificat̄ cū genere. etiā ydēptificabit̄ cū duab⁹ differētijs generis q̃ a genē nō distinguūt̄. Dōm negādo cōseq̄ntiā qꝛ q̄zuis differētie nō differāt in genē. differūt tn̄ int̄ se ꝓpter naturā oppositōis q̄re etiā oppositas spēs cōstituūt.

ut dicit doctor sanctus videlicet
ꝛ essentia

Enus ē quod predica.

Positis acceptionib⁹ ipi⁹ generis. hic cōseq̄nter dicit vnū mēbrū qd̄ sibi ē ad suū ꝓpositū. s. gen⁹ tercio mō ꝛ p̄⁹ ponit diffinicōȝ. scd̄o declarat eā. Dicit g̃ gen⁹ ē qd̄ p̄dicatur de plib⁹ spē drn̄tib⁹ in eo qd̄ q̇d est. Et refert h̄ qd̄ vl'e. qd̄ ponit̄ loco generis licet nō sit veꝝ gen⁹. sȝ alij q̇ dicūt hic diffiniri secundā intentōeȝ dicūt ꝙ referat primā intentōeȝ genericam vl' obiectū generis nō vnū tm̄. sȝ oīa sil' sub disiūctōe vt sit sēsus gen⁹ est suū obiectū scȝ aial corp⁹ color ꝛc̄. qd̄ supple obiectū scȝ aial corp⁹ ꝛc̄. p̄dicat̄ de plib⁹. qꝛ scd̄a intētio est accn̄s. g̃ hȝ diffiniri ꝑ aliqd̄ extraneū a natura sua. scȝ ꝑ subiectū. sȝ suppositū ē falsum. Etiā ꝑm ipos p̄ma intētio vl' obiectū generis nō ē subiectū illi⁹ scd̄e intēcōis lȝ hoc ꝑm ꝟitatē sit dōm.

Querit Quō ꝓbat Porphyri⁹ istā diffinicōeȝ eē bonā. Rn̄det̄ ꝙ sic. qꝛ illa diffīcō ē bona q̄ nō est supflua neqȝ diminuta ꝛ sufficiēter explicat naturam diffiniti ꝛ facit ipm differre a quolibet alio. sȝ p̄ns ē hmōi. g̃ ē bona. Mior ptȝ. qꝛ ꝑ h̄ qd̄ dr̄ de plib⁹ differt gen⁹ ab indiuiduo. ꝛ ꝑ h̄ quod dr̄ differentibus spē differt a specie. Et per hoc qd̄ dr̄ in eo ꝙ q̇d est differt gen⁹ a drā ꝓprio ꝛ accn̄te.

totā. ⁊ ergo nō pt multiplicari. ſʒ tn̄ q̄libet forma in materia q̄ʒ/ tum eſt ex pte ſui ſm numeꝝ multiplicari pt. vl' dōm ad minorē q̄ lʒ non poſſunt eſſe pl'es ſoles poña reducibili ad actū p agēs naturale tn̄ bn̄ p agēs ſupnaturale. Et ſi dicat diuiſo illo ſole in duas medietates vtraqʒ medietas retinēt formā ſpecificā ſo/ lis ergo ſol actu p̄dicaret de plurib⁹ Dōm q̄ hoc poſito q̄ ita di uideret tamē hoc nō poſſet fieri p agens naturale.

Predicabile ſiue vniuerſa

Diffinitis vl'i ⁊ p̄dicabili pprie ſūptis ſm ſuas rōes accn̄tales diūſas ꝯn̄ter diuidit ea in q̄nqʒ modos. ſcʒ in gen⁹. ſpēm. dr̄am pprin̄ ⁊ accn̄s. Quoꝝ ſufficiētia pt ſic ſumi. nā om̄e p̄dicabile p̄dicat de plurib⁹. vl' ergo p̄dicat in q̄d aut in quale. Si in q̄d hoc ē dupl'r. vl' p̄dicat de plib⁹ drn̄tib⁹ ſpē ⁊ ſic eſt gen⁹. vl' diffe rētib⁹ nūero. ⁊ ſic eſt ſpēs. Si in q̄le hoc ē dupl'r. vl' in q̄le eſſen tiale. ⁊ ſic ē dr̄a. aut in q̄le accn̄tale hoc ē dupl'r. vl' ꝯuertibiliter ⁊ ſic eſt pprin̄. aut nō ꝯuertibl'r. ⁊ ſic eſt accn̄s.

Querit Utrū illa ſit vera tm̄ q̄nqʒ ſt̄ p̄dicabilia Di cendū q̄ ſic. ⁊ pbat tripl'r. p° autoritate Por/ phyrij. ⁊ Petri hyſ. in textu. ſcd̄o pbat rōe p ſufficientiā iā datā tercio pbat p ei⁹ exponētes. q̄ꝝ p̄ma ē q̄nqʒ ſt̄ p̄dicabilia ſcd̄a ē ⁊ nō ſt̄ plura q̄ʒ q̄nqʒ. ergo tm̄ ſt̄ q̄nqʒ p̄dicabilia. ꝯña tʒ ab ex/ ponētib⁹ ad expoſitā. Et tm̄ ibi exponit gr̄a pl'itatꝭ. q̄ ponit cir ca dictionē numeralē. ſʒ q̄n ponitur circa aliā dictionem expo/ nit gr̄a alietatꝭ. vt h̄ tm̄ aīal ē hō q̄ exponit ſic. aīal ē hō. ⁊ nihil alīd ab aīali ē hō. igr̄ tm̄ aīal ē hō.

Notandū Q̄ illa ppō. tm̄ q̄nqʒ ſt̄ p̄dicabilia ex/ ponit dupl'r. Uno° vt h̄ ſignuʒ tm̄ facit vnā ppōeʒ excluſiuā. Alio° vt facit ppōem de excluſo ſubiecto. Si facit excluſiuā tc̄ expoīt dupl'r. Uno° gr̄a pl'alitatꝭ ⁊ tūc eſt vera. quia ſenſus eſt. tm̄ quinqʒ ſunt predicabilia. ideſt quinqʒ ſunt predicabilia ⁊ non plura ſunt q̄ʒ quinqʒ. Alio modo expo/ nitur gratia alietatꝭ ⁊ ſic ppō ē falſa. q̄ ſenſus ē tm̄ q̄nqʒ ſt̄ p̄di cabilia. i. q̄nqʒ ſt̄ p̄dicabilia ⁊ nō ſt̄ alia a q̄nqʒ. Alio° hoc ſig/ nū tm̄ facit vnā ppōeʒ de excluſo ſubiecto. ⁊ ſic iteꝝ dupl'r expo nit. ſcʒ gr̄a pl'alitatꝭ. vl' gr̄a alietatꝭ. ſi gr̄a pl'alitatꝭ. ſic ſēſus ē tm̄ q̄nqʒ ſt̄ p̄dicabilia. i. q̄nqʒ ſt̄ p̄dicabilia ⁊ non pl'a q̄ʒ q̄nqʒ ⁊ ſic

ē ꝟa. Si expōnit̃ grā alietatꝭ. tūc sensus ē. tm̄ q̄nqꝫ sſt p̄dicabi/
lia. id est q̄nqꝫ sſt p̄dicabilia ⁊ nō alia a q̄nqꝫ. ⁊ sic ē falsa. Un̄ h̄
sigm̄ tm̄. tc̄ fac. ꝓpōeꝫ exclusiuā q̄ñ excludit oīa a sbiecto ⁊ a ꝯsor
tio p̄dicati. sꝫ tūc facit ꝓpōeꝫ de excluso subiecto q̄ñ solū exclu/
dit oīa a sbiecto.

Arguit Tm̄ q̄ttuor sſt p̄dicabi/ lia ⁊ vnū. sꝫ vnū n̄ ē pl'a. g̃ tm̄ q̄ttuor sūt p̄dica/ bilia ⁊ ñ pl'a. Dōm q ibi male arguit̃. q2 pl⁹ poit̃ in maiore q̄ꝫ in ꝯclusiōe. sꝫ dꝫ sic argui. tm̄ q̄ttuor sūt p̄dicabilia ⁊ vnū. sꝫ vnū nō ē pl'a. g̃ tm̄ q̄ttuor sūt p̄dicabilia ⁊ vnū qđ nō ē pl'a.

Arguit Ex illa tm̄ q̄nqꝫ sūt p̄dicabilia seq̄t̃ falsū. g̃ ipa ē falsa. Añs ꝓbat̃ sic arguēdo. tm̄ q̄nqꝫ sūt p̄di/ cabilia. g° oīa p̄dicabilia sūt q̄nqꝫ ibi. ꝯña ē bona. q2 arguit̃ pe/ nes regulā illi⁹ signi tm̄. sꝫ ꝯn̄s ē falsū. g° ⁊ añs. Dōm q illa re/ gula ꝯñtiaꝝ intelligit̃ in t̃mīs nō nūerabilib⁹ vt bn̄ seq̄t̃. tm̄ hō ct̃. g° om̄e currēs ē hō. Et lꝫ autor ꝯñaꝝ illā spēcificacōeꝫ nō po nat tn̄ sufficiēter intelligr̃ ex exēplis. Etiā lꝫ nō ponat tn̄ nō seq̄/ tur q g°. nō debeat poni. q2 loc⁹ ab autoritate negatiue nō valet.

Arguit Decē sūt p̄dicam̄ta ⁊ qđlibet eoꝝ ē p̄dicabile. g̃ sſt decē p̄dicabilia. Dōm ad minorē q lꝫ qđli/ bet p̄dicamtū sit p̄dicabile nō tn̄ qđlibꝫ ē p̄dicabile distinctū ꝯ qđlibꝫ. q2 oīa p̄dicam̄ta cōtinet̃ sub vno p̄dicabili. scꝫ sub ge/ nere. Un̄ al'r distiguūt̃ p̄dicabilia ⁊ p̄dicam̄ta. Nā p̄dicamēta distinguūt̃ penes diūsos modos generalissimos p̄dicandi de p̄ ma suba. sꝫ illi modi reperiūt̃ decē. g° decē sſt p̄dicam̄ta. Sꝫ p̄di cabilia distinguūt̃ penes diūsos modos p̄dicādi de suis subīci bilib⁹. sꝫ illi mōi sſt q̄nqꝫ. g° q̄nqꝫ sſt p̄dicabilia.

Arguit Tm̄ q̄ttuor sſt p̄dicata dyaletica. g° tm̄ q̄ttuor sſt p̄dicabilia. ꝯña tꝫ. q2 videt̃ eē idē. Dōm q nō sſt idē. sꝫ distinguūt̃ ab inuicē penes diūsa fūdam̄ta. nā p̄di/ cabile fundat̃ sup̄ diūsos mōs p̄dicādi de pl'ib⁹ tm̄. sꝫ p̄dicatuꝫ fundat̃ sup̄ modos inherēdi vni tm̄ l' pl'ib⁹. nā mod⁹ inherēdi diffinicōis ⁊ ꝓprīj est inherē cōuertibil'r si mod⁹ inherēdi gene/ ris ē inherē eēntial'r ⁊ nō ꝯūtibil'r. Et nō distinguūt̃ p̄dicabile ⁊ p̄dicatū solū penes actū ⁊ poñaꝫ. q2 q̄ñ dr̃ q̄ttuor sſt p̄dicata. p̄dicatū capr̃ noīaliter ⁊ nō ꝑticipialiter.

Arguit Sūt tm̄ duo mōi p̄dicādi. scꝫ q̄d ⁊ q̄le. g° erūt duo p̄dicabilia tm̄. Dōm lꝫ sſt tm̄ duo mōi p̄/

dicādi in genē sꝫ tm̄ q̄nqꝫ in spē. ſꝫ p̄dicabilia distinguūt penes diuſos modos spēales pdicādi de suis sbijcibilib9 ꝛ n̄ genēales

Ar Diffi.o ē p̄dicabile ꝛ n̄ ē ali/ /qꝛ i genē mlta ꝯueniūt. qᵭ ex istꝫ q̄nqꝫ. g9 adhuc sꝫ pl'a. Añs probat. qꝛ p̄dicat de pl'ib9. Dōm q̄ lꝫ p̄dicet de pl'ib9 tāqꝫ qᵭdā ꝯplexum. nō tm̄ tāqꝫ obiectū vnū incōplexū. Et qn̄ dr̄ diffi.o ē q̄d incōplexū p̄dicabi le de pl'ib9 vt diffinitio eeñtial' ē diffinicō. diffinicō accñtal' est diffinitio. g9 solutio nulla. Dōm q̄ diffinicō ꝑ scda intētōe est q̄d icōplexū ꝛ ē p̄dicabile gen9 si ꝯpet ad sua iferiora eo mō q̄ ge/ nera ꝛ spēs repiūt i scdis intētōib9. vl' ē p̄dicabile accñs si ꝯpet ad sua obiecta. s. ad p̄mas intētōes vt h̄ aīal rōnale ē diffinitio.

Ar Dr̄a generica ꝛ dr̄a specifica h̄nt diuſos mōs p̄dicādi. g9 sꝫ sex p̄dicabilia. Añs ꝓbat. qꝛ dr̄a generica hꝫ mōs p̄dicādi i q̄le eeñtiale de pl'ib9 dr̄ntib9 spē. et dr̄a specifica de pl'i b9 dr̄ñtib9 solo nūo. Dōm q̄ h̄nt diuſos mōs p̄dicādi nūal'r di stictos n̄ āt formal'r. nā ābo p̄dicāt in q̄le eeñtiale. Et qn̄ dr̄ h̄nt disticta sbijcibilia. g9 sꝫ disticta p̄dicabilia. ꝯña tꝫ qꝛ distinctō p̄dicabiliū suīt penes distictōꝫ sbijcibiliū. Dōꝫ negādo ꝯñaꝫ ꝛ ei9 ꝓbacōꝫ. qꝛ p̄dicabilia distiguūt penes distictos mōs p̄dicā di i q̄d l'i q̄le vt sup̄ dcm̄ ē. Et sbijcibl'e imediatū dr̄e specifice

Ar Gen9 ꝛ spēs sunt p̄dicabilia ꝛ /ē spēs ꝛ nō indiuiduū. sūt tm̄ duo. g9 tm̄ duo sunt p̄dicabilia. Dōm q̄ illa ꝓpō gen9 ꝛ spēs sūt p̄dicabilia ꝛ sūt tm̄ duo p̄t dupl'r exponi. Uno9 g̃ra pl'alitatis ꝛ sic ē v̄a. qꝛ sēsus ē gen9 ꝛ spēs sunt p̄dicabilia. ꝛ sꝫ tm̄ duo. i. sūt duo ꝛ illa duo n̄ sꝫ pl'a qꝫ duo qᵭ ē verꝫ Alio9 g̃ra alietatꝫ ꝛ sic ē fl'a. qꝛ sēsus ē gen9 ꝛ spēs sꝫ tm̄ duo p̄dicabi lia. i. gen9 ꝛ spēs sꝫ duo p̄dicabilia ꝛ n̄ sꝫ alia p̄bilia qꝫ illa duo

Querit Qual' est ista diuisio vl'is siue p̄dicabil'. Rn̄t q̄ ē analogi i sua analogata. qꝛ vl'e. siue p̄dica/ bile p̄us dr̄ de genē deīn̄ de spē ꝛ p9h̄ de alijs. Qᵭ sic ꝑtꝫ qꝛ sicut ens dr̄ analogice de suba ꝛ accñte ita sil'r vl'e dr̄ analogice de illo qᵭ iest eeñtial'r ꝛ qᵭ īest accñtal'r. ſꝫ gē9 inest eeñtial'r pl'ib9 dr̄nti b9 spē. iō p̄cedit spēm q̄ solū iest pl'ib9 nūo dr̄ñtib9. Et q̄ gen9 spe cies ꝛ dr̄a p̄cedūt alia ē iō. qꝛ gen9 spēs dr̄a insūt eeñtial'r. ꝓpri um ꝛ accñs insūt accñtal'r. etiā gen9 ꝛ spēs veri9 insūt qꝫ dr̄ña. quia genus ꝛ spēs insunt ꝑ modū substātie. ꝛ differentia inest ꝑ modū qualitatis. Sil'r vniūsale dicit verius de ꝓprio qꝫ de

accñte eo q ꝓpriũ inest semp qꝛ predicat ꝯuertibl'r ꝛ accñs nõ inest sp neqꝫ ꝑdicat ꝯuertibil'r. Alij vo dicũt q vl'e sit genus ad illa q̇nqꝫ. sꝫ hoc incõueniẽter dr̄. tũ p̄mo qꝛ si esset genus vl' esset gen⁹ generalissimũ aut gen⁹ subalternũ. nõ primuꝫ. qꝛ tũc essent plura qꝫ decẽ. neqꝫ scd̄m. qꝛ nõ ponit sub aliquo illoꝝ decẽ cũ sit ens rõis qd̄ nõ ponit in ꝑdicamẽto. Tũ scd̄o. qꝛ gen⁹ nõ põt ꝑ dicari denoĩatiue de suis speciebus. sꝫ vl'e ꝑdicat denomiatiue de q̇nqꝫ vl'ib⁹. ergo nõ est gen⁹ ad ipa. Minoꝛ ꝓbat. qꝛ cum dr̄ genus est vl'e est ꝑdicatio denominatiua ꝛ sil'r cũ dr̄ spẽs ẽ vl'e cũ iste sint denominatiue predicatões gen⁹ est genus. spẽs ẽ spẽs.

Arguit Uniũsale ꝑdicat de q̇nqꝫ ꝑdicabilib⁹ drñtib⁹ spẽ in q̇d. g̃ ẽ gen⁹. Aũs in q̇d ꝓbat. qꝛ ꝯuenienter rñdet ad interrogatõꝫ factã ꝑ q̇d vt si q̄rat q̇d ẽ gen⁹ ꝯueniẽter rñdet ẽ vl'e. ꝯña ꝓbat ꝑ p̄hm in fine q̄rti topicoꝝ. qꝛ si aliqd̄ seq̄t ad aliđ nõ ꝯuertibil'r ꝛ dr̄ de eo in q̇d difficile ẽ sepaẽ q nõ sit gen⁹. Dõm ꝫ sit difficile destruẽ illđ nõ esse gen⁹ nõ tñ est ĩpossibibile. Uel ꝯ dõm q nõ ꝑdicat de eis in q̇d sꝫ denoĩatiue

Arguit Uniũsale ẽ vniuocũ ad q̇nqꝫ ꝑdicabilia ꝛ nõ ẽ spẽs neqꝫ drã neqꝫ ꝓpriũ neqꝫ accñs. g̃ ẽ genus Prima ps añcedẽtꝭ ptꝫ. qꝛ illđ ẽ vniuocũ ad aliq̃ qđ ꝑdicat de illis vno noĩe ꝛ vna rõne. sꝫ vl'e ꝑdicat de q̇nqꝫ ꝑdicabilib⁹ vno noĩe ꝛ vna ratõe. g̃ ẽ vniuocũ. Maioꝛ ptꝫ ꝑ diffinicõꝫ vniuocoꝝ. Mioꝛ ꝓbat inductiue. qꝛ spẽs ẽ vl'e drã ẽ vl'e. ꝛ sic de alijs sil'r spẽs ẽ apta nata eẽ in pl'ib⁹ ꝛ drã ẽ apta nata eẽ in pl'ib⁹. Dicendũ ad maiorẽ q illđ ẽ vniuocuꝫ qđ ꝑdicat de m'ltꝭ vno noĩe ꝛ vna rõe eodẽ mõ ꝑticipata. sꝫ vl'e nõ est hmõi. qꝛ rõ vl'is non eq̄liter ꝑticipat ab om̄ib⁹ ꝑdicabilib⁹ vt patuit.

Enus dicit tripliciter

Postq̃ determinauit de vniuersali in cõi diffinitiue et diuisiue ꝯnter agit de vnoquoqꝫ in speciali. ꝛ p̄mo de genẽ cui⁹ ponit tres acceptões vt eligat vnã de q̃ ẽ hic ad propositũ. Et est ratio ordinis ex dictis sumenda.

Arguit Illđ vl'e dꝫ eẽ p̄mũ qđ magꝭ inest. sꝫ accñs magis inest. g̃ accñs erit p̄m ꝑdicabile. Maioꝛ ꝓbat ꝑ diffinicõꝫ vl'is ꝛ mioꝛ ptꝫ ꝑ diffinicõeꝫ accñtꝭ. Dõm qꝫ uis accñs magꝭ inest ꝭm rẽ tñ gen⁹ maxie inest ꝭm rõeꝫ. nã gen⁹

genera de pdicamētis accñtiū in abstracto designata pdicant in qd ɓm moduz de suis spēbus. ⁊ si sint spēs tūc pdicant in qd de suis indiuiduis. Tercio. genera ⁊ spēs de pdicamēto substātie pdicant in qd. s. ɓm rē ⁊ modū sil'. Ex isto pz q diffinitō maxime pdicat in qd. deinde genera ⁊ spēs de pdicamēto substātie ⁊ vltio genera ⁊ spēs in abstracto designata de pdicamēto accñtiū

Querit Utrum genus posset saluari in vna spē. Rñdet q genus capit dupl'r. Uno. qztū ad suā eentiā. ⁊ sic genus bñ pt saluari in vnica spē. q2 tota eentia generis est in vna spē. Nā posito casu q inter aīalia solus hō esset. adhuc tota eentia saluaret in hoīe. q2 tūc adhuc aīal vere diceret de hoīe. g esset in hoīe. q2 dici de psupponit eē in. ⁊ q2 eentia cōis ē diuisibil' saltē in ptes integles. ⁊ indiuisibile vbicūqz ē ibi totū ē. io tota eentia aīalis saluaret in hoīe Alio. ɔsiderat gen9 qztū ad suā ptātem. ⁊ sic genus nō pt saluari in vnica spē. quia ptās generis ē cōicabilitas ei9 q ad min9 ē in duab9 spēbus. eo q ptās generis explicat p duas drās opposita s. sz opposita ɓz actū nunqz pñt esse in eodē. q2 ipossibile ē aliqd aīal esse rōnale ⁊ irrōnale. si etiā ipossibile est ɓm ptātē gen9 saluari i vnica spē

Arguit Sicut se hz spēs ad īdiuidua sic se hz gen9 ad spēm. sz spēs pñt saluari in vnico īdiuiduo ɓm eentiā ⁊ ptātē sil'. g ⁊ gen9 in vna spē Dōz ad maiorē q ñ ē p oīa sil'e. q2 ali9 ē descēsus generis ad spēs. ⁊ ali9 descēsus spēi ad īdiuidua. q2 gen9 descēdit ad spēs p drās formales ⁊ spēs diuidit in īdiuidua p drās materiales. exq āt opposita formal'r nō pñt eē in eodē. sic ptās g' nō pt saluari in vnica spē. Sz ɔtigit q vni9 spēi ē tm vnica materia q faciat totā cōicabilitatē ipsi9 forme. ⁊ sic spēs bñ pt saluari in vnico indiuiduo ɓm ptātē

Arguit Si gen9 saluat ɓm eentiā in vnica spē. g etiā ɓm ptātē. Tz ɔña. q2 ptās g' insepabil'r seqt essentiā Dōm q ptās g' insepabil'r seqt eentiā ɓm radicē. sz ñ ɓm actū exercitū: Un qñ dr gen9 saluat in vnica spē. h dz intelligi original'r vl' ɓm radicē solū ɔsiderādo gen9 ɓm sua pncipia sbalia ⁊ nō ɓm ambitū e9. vl' ɓm actū exercitū Ul' dōm q ptās generis nō seqt ei9 eentiā ɓm se ⁊ absolute. sz sub qdā respectu. scz in ordine ad diu'sas spēs. ⁊ g aliqd pt ɔpetere eentie. qd nō ɔuenit potestati.

Arguit̃ Si tota eẽntia gl̄ saluaret̃ in vnica spē seq̄ret̃ ꝙ nihil eẽntie essꝫ in alia spē. sꝫ h̄ ē falsū. igr̃ ꝛ illud ex q̄ seq̄t̃. Seq̄la ꝓbat̃. q2 totū ē cꝰ nihil ē ex̄. si gº tota eẽn tia gl̄ sit in vnica spē tūc nihil eẽntie gl̄ poterit eē ex̄ illā spēm Dōm ꝙ extra in diffinitōe totiꝰ nō capit̃ positiue. vt cuiꝰ nihil ē extra. i. cuiꝰ nihil est in aliq̄ alio. sꝫ capit̃ negatiue. vt cuiꝰ nihil est extra. i. cuiꝰ nihil ē qđ nō sit intra qđ est verꝝ. q2 nihil eẽntie generis qđ nō sit intra spēm

Arguit̃ Si tota eẽntia saluaret̃ in vnica spē. seq̄ret̃ ꝙ talis nō possꝫ differre ab alia spē Seq̄la ꝓbat̃ q2 ambe ↄuenirēt in vna ꝛ eadē eẽntia. sꝫ q̄ꝝ ē vna eẽntia n̄ dif ferūt Dōꝫ lꝫ illa q̄ꝝ ē vna eẽntia ꝓp̄a n̄ dr̄n̄t. tn̄ bn̄ q̄ꝝ ē vna eẽntia cōis. ꝛ sic ē de duabꝰ spēbꝰ q̄ dr̄n̄t ꝓp̄ijs eẽntijs ↄstitu-tis ꝑ ꝓp̄as drās ↄtrahētes eẽntiā gl̄ ad esse specificū

Querit̃ Utꝝ al' sit genꝰ si essꝫ nisi vna spēs in mūdo .s. hō. R̄n̄det̃ ꝙ sic ꝛ q̄uis al' tūc nō ꝑdicaret̃ de pl'ibꝰ actu. tn̄ aptitudie. Sꝫ posito casu. ꝙ n̄ eēt in mūdo ni si vnꝰ hō nec poterīt eē pl'es hoīes nec aīalia. vtꝝ tūc al' essꝫ gēꝰ ꝛ hō spēs Dr̄ ꝙ n̄ essꝫ genꝰ. sꝫ eēt p̄dicatō idēptica. eo ꝙ oīs hō eēt al'. ꝛ oē al' eēt hō. Sꝫ hō aduc eēt spēs. q2 vt dcm̄ ē spēs p̄t saluari in vno iđiuiduo. lꝫ nō ꝑpetuari si fuerit corruptibile

Ad cognoscēdū hoc mēbꝝ

Hic ↄn̄ter declarat vnā ꝑticulā positā in diffinitōe gl̄. s. spē dr̄n̄tibꝰ. ꝛ đt Ql̄ ad ↄgnoscēdū h̄ mēbꝝ dr̄n̄tibꝰ spē. oꝫ scire q̄t mo dis đr drn̄s. ꝛ vt đr i textu. ad ↄgnoscēdū modos drn̄tꝫ oꝫ sci re q̄t modis đr ideꝫ. Cuiꝰ rō est. q2 idem ꝛ drn̄s opponūt̃ ꝑua tiue. sꝫ ꝑuatio nō ↄgnosc̃t nisi ꝑ suū hitū. Dicit gº ꝙ idem đr tripl'r. s. idem genē. idem specie. idem nūo. Cuꝰ diuisionis rō est q2 oīs ydēptitas sumit̃ ab aliq̄ forma. vl' sumit̃ a forma cōica-bili vl' incōicabili. si sumit̃ ab incōicabili sic est idem nūo Si a forma cōicabili h̄ est dupl'r. vl' sumit̃ a forma cōicabili determina ta ꝛ specifica. sic est idem spē. aut sumit̃ a forma cōicabili indet-minata ꝛ ↄfusa. ꝛ sic est idem genere

Querit̃ Utꝝ idē sit vniuocū ad idē genē idē spē ꝛ idē nūo R̄n̄det̃ ꝙ nō. sꝫ ē analogū ad istos tres

modos ydēptitatꝭ. qꝛ ꝑus dꝛ de ydēptitate nūali. scd̄o de ydēp/ tate specifica. t̄cio de ydēptitate generica. ⁊ h̄ ē veꝝ q̄ ad naturaꝫ qꝛ oē idē sumit̄ ab aliq̄ forma. mō vbi ē forma magꝭ vna ibi est maior ydēptitas. Sꝫ ordinādo istos modos ydēptitatꝭ q̄ ad nos. tūc ꝑus ē idē genē. deīn̄ idē spē. ⁊ vltio idē nūo. qꝛ nob̄ no tiora sūt ꝯfusa magꝭ. ⁊ sic ordināt̄ in textu isti modi

Arguit̄ ꝑles sūt modi ydēptitatꝭ q̄ꝫ tres. gͦ ista diuisio ē isufficiēs. Ans ꝓbat̄. qꝛ aliq̄ dn̄r idē ꝺm ana logū Dōm q̄ duplex est ydēptitas. s. ꝺm rē ⁊ ꝺm rōeꝫ. h̄ ꝟo po nūt̄ modi ydēptitatꝭ ꝺm rem. sꝫ ydēptitas analogica est ydēpti tas ꝺm rōem. qꝛ oīs ꝟa ydēptitas sumit̄ ab aliq̄ forma vna. sed ydēptitas analogie nō sumit̄ ab aliq̄ forma vna ꝺm rem. sicut pꝫ cū dꝛ. q̄ sanitas sit in vrina in aīali. ⁊ in dieta. sanitas eīn̄ ē in vrina tāq̄ꝫ in signo. ⁊ in aīali tāq̄ꝫ in subiecto. ⁊ in dieta siue in medicina tāq̄ꝫ in cā efficiēte. in q̄bus nō est vna forma cōis sanitatꝭ. ⁊ gͦ talꝭ ydēptitas analogie n̄ sumit̄ ab aliq̄ forma vna Scd̄o p̄t dici. q̄ si ille modꝰ esseꝫ modꝰ ydēptitatꝭ. nō tn̄ h̄ debe/ ret poni. qꝛ modus analogie nō ducit nos in ꝯgnitōeꝫ illiꝰ ꝑti cule diffinitōis. specie dn̄tibus

Arguit̄ Porphiriꝰ nō posuit istos modos ydēptitatꝭ. gͦ superflue ponūt̄ h̄. Dōꝫ negādo ꝯn̄aꝫ. qꝛ. P. hys. est instructor iuuenū. ⁊ gͦ ipse declarat illā ꝑticulā. dn̄tibꝰ specie. nō de neccitate. sꝫ tm̄ de bn̄ esse causa maioris notificatōis et declaratōis. q̄re illos modos h̄ ponit. Etiā locus ab autorita te negatiue non valet

Arguit̄ Idem ⁊ dn̄s nō opponūt̄. sꝫ idem ⁊ diuisum gͦ. male declarat illā ꝑticulā dn̄tibꝰ specie per modos ydēptitatꝭ Dōm q̄ dn̄s dꝫ h̄ capi cōiter. ꝓut nō di stinguit̄ ꝯ diuīsū. Un̄ ꝓꝑe loq̄ndo diuīsa sūt q̄ in nullo vniuoco actuali ꝯueniūt Et dꝛ i nullo vniuoco. nā p̄dicam̄ta ꝓꝑe dn̄r eē diuīsa. qꝛ in nullo vniuoco ꝯueniūt. lꝫ bene in eq̄uoco. s. in ente. Et dꝛ in nullo actuali vniuoco. qꝛ due dn̄e opposite ꝯueniūt ī vniuoco potentiali. scꝫ in genere. sed nō in vniuoco actuali. q̄re etiā diuerse dicunt̄. Sꝫ differētia dicunt̄ q̄ in aliq̄ ꝯueniunt. ⁊ in aliquo differūt. vt hō ⁊ asinus ꝓꝑie differūt. qꝛ ꝯueniunt ī animali. ⁊ differūt ꝓꝑijs dn̄tijs. qꝛ homo est rōnalis. ⁊ asi/ nus est irrationalis

k 8

Idē genere sunt quecūqȝ.

Hic pn̄r declarat mēbra dcē diuisiōis. ꝛ p°. ondit q̄ sūt idē genē di. Q̄ idē genē sūt q̄ ptinēt sb eodē genē. sic hō ꝛ asin⁹ sb aiali. ꝛ reqrit ꝙ ptineāt sb eodē genē ꝓxio. q̄re hō ꝛ plāta n̄ dn̄r idē ge nē. qꝛ n̄ ptinēt sb eodē genē ꝓxio. sȝ bn̄ remoto qd ē corp⁹.

Ar Celū ꝛ tra ptinēt sb eodē genē ꝓxio qd ē corp⁹ ꝛ tn̄ nō sūt idē genē. Scd̄a ps assūpti ꝓbat. qꝛ distiguūt sicȝ corru ptibile ꝛ icorruptibile. q̄ pl⁹ dn̄t qȝ genē Dōȝ ꝙ duplex ē ge n⁹. s. phisicū ꝛ logicū. vn̄ celū ꝛ tra dn̄t bn̄ genē phisico. qd ē materia forme sbalis. q̄ ē alia supiorib⁹ ꝛ inferiorib⁹. vt decla rat pmo phisicoꝝ. nō tn̄ dn̄t genē logico qd ē corp⁹ vt sba

Idē spē sūt que sub eadē.

Tūc ondit q̄ sūt eadē spē dicēs. Q̄ idē spē sūt q̄ ptinēt sub ea dem spē. sicut sortes plato sub hoie

Querit Utrꝫ sortes ꝛ brunell⁹ sint idē spē. Rn̄det ꝙ nō. Sȝ dicēs. ptinēt sub eade spē. s. sb aia li. ḡ sūt idē spē. Dōm ꝙ ꝙ sortes ꝛ brunell⁹ bn̄ ptinēt sub eadē spē sbalterna. sȝ nō sb eadē spē spēalissima. text⁹ āt sic itelligi de bet. eadē spē sūt q̄ ptinēt sub eadē spēalissima

Idē nūero dr̄ q̄drupliciṫ.

Hic volēs ondē q̄ sūt eadē nūo. p°. diuidit idē nūo di. Q̄ dr̄ q̄ drupl'r. s. idē noie. idē diffinitōe. idē ꝓꝓo. idē accn̄te Quoꝝ mo doꝝ sufficiētia pt sic sumi. nā q̄cūqȝ sūt idē nūo. aut sūt idē nūo eētiali. vl' accn̄tali. Si pᵐ hꝫ ē dupl'r. vl' sūt idē re ꝛ rōe sil'. aut sūt idē re. ꝛ dn̄t rōe. si pᵐ sic ē idē noie. si 2ᵐ sic ē idē diffinitōe Si accn̄tal'r. hꝫ ē dupl'r. l' sūt eadē actn̄te cōi. aut ꝓꝓo. si pᵐ sic ē idē accn̄te. si 2ᵐ sic ē idē ꝓꝓo. sȝ q̄d sit qd'lȝ sufficiēt ptȝ ex textu

Arguit Marc⁹ ꝛ tulli⁹ sūt diūsa noīa. ḡ n̄ sūt eadē noie Dōm q̄uis sūt diūsa noīa noiantia. tn̄ sūt ea dem noīa noiata. eo ꝙ p illa noīa vna res significat. text⁹ āt itel ligit de noie noiato. ꝛ nō de noie noiante

Ar Illa nō sūt idē nūo q̄ noiant naturā cōez. sed diffinitio et

Arguit̃ Si gen⁹ esset diffinibile aut diffinireẗ ꝑ scd̃a intẽtõe. vl' ꝑ ꝑma. aut ꝑ ꝑma ⁊ scd̃a sil'. sȝ nullũ istoꝝ ẽ dd̃m. g̃ nõ diffiniẗ. Minor ptȝ nõ ꝑ scd̃a intẽtõne. q2 diffinitio nõ attribuiẗ scd̃e intẽtõi. eo q̄ tũc diffinitio cũ diffinito faceret orõem oĩno falsã Etiã nõ ꝑ ꝑma intẽtõe q2 logic⁹ nõ hȝ ↄsiderare ꝑmas intẽtões. sȝ phisic⁹. q̇a ꝑme intẽtões sũt res reales. sȝ logic⁹ hȝ ↄsiderare res rõis Etiã ñ ꝑ ꝑma ⁊ scd̃a sil' q2 tũc ↄplexũ diffinireẗ. sȝ ↄplexoꝝ nõ ẽ diffinitõ Dd̃m q̄ genus capiẗ dupl'r. Uno⁹ material'r. s. ꝑ re substrata scd̃e intẽtõi et tũc gen⁹ ẽ natura cõis cõicabil' pl'ibus spẽb⁹. Alio⁹ capiẗ genus formal'r ꝑ scd̃a intẽtiõe siue ꝑ illo a q̃ nomẽ iponiẗ. Tunc dr̃ ad arugumẽtũ q̄ hic nõ diffiniẗ scd̃a intẽtio. q2 illa intẽtio gen⁹ nõ p̄dicaẗ de pl'ibus eo. q̄ ista est falsa p̄dicatio hõ est gen⁹ Etiã nõ diffiniẗ h̄ ꝑma ⁊ scd̃a intẽtio sil'. q2 ↄpleroꝝ nõ ẽ diffinitio. vt pbat argumẽtũ. Sȝ gen⁹ diffiniẗ h̄ ꝑ ꝑma intẽtõe siue ꝑ re substrata. Et ad impbatõem dd̃m est. q̄ lȝ ꝑme intẽtiones sint res reales. nõ tñ diffiniũẗ in logica real'r. sȝ in ordĩe ad passiones rõnis. ꝑ q̃s circũloq̇mur drã̄s ꝑmaꝝ intẽtionũ ꝑncipal'r in logica ↄsiderataꝝ

Queriẗ Quare gen⁹ hic nõ p̄t diffiniri ꝑ scd̃a intẽtõe Dd̃z q̄ iõ. q2 oĩs bona diffinitõ debet ↄuenire suo diffnito. sȝ p̄ñs diffinitõ generis nõ ↄuenit generi ꝑ scd̃a intẽtõe. igr̃. Minor pbaẗ. q2 ille st̃ false. hõ ẽ gen⁹. asin⁹ ẽ genus Et h̄ ↄfirmaẗ. q2 Porphir⁹ ⁊ autor nr̃ dãt exẽplũ de genere ꝑ ꝑma intẽtõe. vt aĩal. Scd̃o ptȝ idẽ. q2 gen⁹ ꝑ scd̃a intẽrõne ẽ species spẽalissima hu⁹ intẽtõis q̃ ẽ vl'e. sȝ illa nõ p̄dicaẗ de pl'ib⁹. spẽ drñtib⁹ in q̇d. sȝ solũ de pl'ib⁹ nũo drñtib⁹ Sũt ⁊ alie multe rões idẽ pbãtes q̃s relinq̃ studiosis

Arguiẗ In oĩ bona diffinitõe gen⁹ diffiniti debet ꝑ⁹ loco poni. sȝ in ista diffinitõne nõ poniẗ aliq̇d ꝑ⁹ loco generis. g̃ nõ ẽ bona. Minor pbaẗ. q2 qd̃. cũ sit infinitũ ñ ẽ gen⁹ Dd̃m q̄ q̄ȝuis explicite ibi nõ ponaẗ gen⁹ diffiniti. tñ implicite in h̄ q̄ illud relatiũ qd̃ refert vl'e loco generis. Uñ qd̃ p̄t dupl'r exponi. Uno⁹ relatiue. ⁊ sic gen⁹ ĩplicite ⁊ ꝟtual'r icludiẗ vt qd̃. s. vl'e. ⁊ nõ p̄t referre gen⁹. q2 si qd̃ referret gen⁹ tũc idẽ diffinireẗ ꝑ seipm̃. Alio⁹ capiẗ qd̃ infinite. vt qd̃. i. aliqd̃ vl'e. ⁊ sic iteꝝ daẗ intelligi gen⁹. s. vl'e. ⁊ isto⁹ etiã accipiẗ h̄. Sȝ dicẽs. in

k 5

finitū nihil notificat. ḡ nō p̄t h̄ poni qd̄ infinite Dōm q̄zuis īfinitū nihil notificat p se. tñ bñ qñ finitaꝛ p ꝑticl'as seq̄ntes. l' etiā notificat grā aliq̄ꝝ finitoꝝ q̄ sb se ꝯtinet: qꝛ dat ītelligē vl'e sub q̄ ꝯtinenꝛ aīal corp⁹ color. q̄ sīꝫ nob nota

Querit Quare gen⁹ diffiniꝛ p no⁹ īfinitū. Rñdeꝛ ꝙ iō vt signū corrñdeat suo sigto. qꝛ in diffinitōe gl' qd̄ refert vl'e sub q̄ ꝯtineꝛ gen⁹ h̄ diffinitū. ꝛ ē obiectū cōe oib⁹ p̄dicamētis. iō ꝺbuit aliqd̄ poni p qd̄ circūloq̄reꝛ. ꝛ ē h̄ nomē īfinitū qd̄. qꝛ ē īdeterminatū ꝛ trāscēdēs

Arguit Relatm̄ ē añ late rei recordatm̄. sꝫ res añ lata ē gen⁹. ḡ qd̄ refert añs exp̄ssum. s. gen⁹ ꝛ nō sub intellectū Dōm q̄zuis nō añponaꝛ vl'e ꝯm vocē. tñ ꝯm rē Etiā h̄ nō ē relatō ad vocē exp̄sse positā, sꝫ ad rē nōis intellectā

Arguit Gen⁹ p̄dicaꝛ ꝺ vno solo. ḡ nō ꝺ pl'ib⁹ Añs ꝓbaꝛ dūo. hō ē aīal vbi aīal solū p̄dicaꝛ d̄ hoīe Dōm q̄zuis aīal actu p̄dicaꝛ ꝺ vno solo. tñ aptitudine ꝛ in diūꝛ orōib⁹ p̄dicaꝛ ꝺ pl'ib⁹. mō p̄dicaꝛ d̄t h̄ aptitudinē Sꝫ dicēs. gen⁹ actu p̄dicabiꝛ ꝺ pl'ib⁹, ꝓbaꝛ. qꝛ p̄dicaꝛ ī diffinitōe ē v̄bū p̄ntis tp̄is qd̄ d̄t actū Etiā oē v̄bū ꝭt actū sed p̄dicaꝛ ē v̄bū g⁰. ꝭt actū. Dōm ꝙ v̄ba significātia actū in diffinitōnib⁹ dicūt aptitudinē. Ad ꝯfirmatōez dōm negādo oē v̄bū significare actū. qꝛ mł'ta ꝭcāt passionē: sꝫ vī'r oē v̄bū ꝭt p modū flux⁹ ꝛ fieri.

Querit Qare v̄ba in diffinitiōib⁹ posita dicūt aptitudinē ꝛ nō actū. Rñdeꝛ ꝙ iō. qꝛ oīs diffini⁰ daꝛ p intrinseca ipsi diffinito. sꝫ aptitudo ē forma magꝭ ītrinseca ipsi diffinito q̄ꝫ act⁹. Qd̄ ptꝫ qꝛ illd̄ ē magꝭ ītrinsecū alicui. qd̄ nō p̄t sibi abeē q̄ꝫ illd̄ qd̄ p̄t sibi abeē. Sꝫ aptitudo in diffinitōe nullo⁰ p̄t abeē diffinito. sicut act⁹. ḡ aptitudo ē magꝭ ītrīseca diffinitōi q̄ꝫ act⁹. Mior ptꝫ a sīl'i qꝛ dūo hō ridet. ibi act⁹ ridēdi p̄t abeē ꝛ separi ab hoīe. sꝫ nūq̄ꝫ aptitudo. qꝛ hō ē sp risibil'. ꝛ risibile nūq̄ꝫ p̄t ab eo separi. qꝛ q̄zuis hō nō sp ridet. tñ apt⁹ nat⁹ ē ad ridēdū. ꝛ sīl'r in diffinitōib⁹ qñ v̄ba dicūt aptitudinē tūc reddūt diffinitōem ꝯūtibilē cū diffinito. nō āt qñ dicūt actū Est tñ veꝝ. ꝙ p̄dicaꝛ nō dꝫ h̄ capi vt d̄t aptitudinē rēotā q̄ ꝯucit generi seclusō oī ope ītellc̄us. sꝫ capiꝛ vt d̄t aptitudinē. ꝓpinquā q̄ ꝯucit generi ꝑ p̄ma intētōe grā scd̄e intētōis p quā circūloq̄ꝛ ei⁹ d̄rā.

Querit Si v̓ba in diffinitōib⁹ dicāt aptitudinē. q̄re tūc in eis nō ponūt̄ v̓ba aptitudinē significātia. R̄ndet̄ q̄ h̄ fit iō. q2 ōis diffinitō dz dari p nob notiora. s3 act⁹ st̄ nob notiores aptitudib⁹. ḡ diffi.º dat̄ p v̓ba significātia actū. Mior ptz. q2 act⁹ ⁊ opatōes st̄ suppositoꝝ ⁊ singulariū. q̄ st̄ nob notiora vl̄ib⁹. Et ḡ pt assigr̄i alia rō. q̄re v̓ba ī diffinitōib⁹ posita dicūt aptitudinē ⁊ n̄ actū. q2 diffi.º ē ppetuoꝝ ⁊ incorruptibiliū. s3 act⁹ st̄ suppositoꝝ ⁊ corruptibiliū. igr̄ Maior ptz q2 diffi.º ē mediū demr̄atōis. s3 demr̄atō ꝑcedit ex nccāriis. ppetuis ⁊ veris. p̄mo posterioꝝ.

Ar Gen⁹ p̄dicat̄ de pl̄ib⁹ ꝯuenietib⁹ sp̄e. g.º n̄ sp̄e d2ñtib⁹ Añs ꝓbat̄ d̄ō. hō ē al̄. q2 asin⁹ ⁊ hō sp̄e ꝯueniūt. q2 vtrūq3 est sp̄es Dō3 q̄ sp̄es capit̄ dupl̄r Uno.º p itētōe scd̄a. ⁊ sic p̄dicat̄ gen⁹ de pl̄ib⁹ ꝯuenietib⁹ sp̄e. Alio.º capit̄ p re sb̄strata scd̄e itētōi. ⁊ sic gen⁹ p̄dicat̄ de pl̄ib⁹ d2ñtib⁹ sp̄e. s3 h̄ ī diffinitōe sp̄es dz capi p p̄ma intētōe. ⁊ nō p scd̄a.

Ar In diffitōe relatī dz pōi suū correlatm̄. s3 sp̄es p scd̄a itētōe ē correlatm̄ g3 q̄d h̄ diffit̄. g.º ī diffitōe dz capi p scd̄a itētōe. Dō3 q̄ ī diffitōe relatī mat̄ial̄r capti dz et̄ pōī correlatm̄ mat̄ial̄r captū. s3 h̄ diffinit̄ gen⁹ mat̄ial̄r. ⁊ p p̄ma itētōe. g.º ī ei⁹ diffinitōe dz pōni suū correlatm̄ material̄r sumptū.

Ar Gen⁹ p̄dicat̄ de pl̄ib⁹ d2ñtib⁹ nūo. g.º nō sp̄e Añs ꝓbat̄ q2 al̄ p̄dicat̄ de sorte ⁊ plōne Dō3 q̄ h̄ n̄ ē imediate Sz dicēs. al̄ p̄dicat̄ imediate de hoīe ⁊ asino q̄ d2ñt nūo q2 d2ñt sp̄e. g.º et nūo. q2 d2ā specifica p̄supponit d2ā nūalē. Dōm q̄ n̄ d2ñt solo nūo. s3 vltra h̄ etiā d2ñt sp̄e

Ar Quicq̄d p̄dicat̄ de alio d̄t totū eē illi⁹ de q̄ p̄dicat̄. s3 gen⁹ nō d̄t totū eē sp̄eꝝ. g.º n̄ pt p̄dicari de sp̄eb⁹. Maior ꝓbat̄ ex ꝯditōib⁹ illi⁹ q̄d p̄dicat̄. Mior pz. q2 si gen⁹ dicēt totū esse sp̄eꝝ. tūc frustra ponēt̄ d2ā ī diffinitōe ei⁹ Dō3 p.º ad maiorē q̄cq̄d dz p̄dicari de alio. dz dicē totū eē illi⁹. s. sb̄cti s̄m illū modū q̄ p̄dicat̄ de sb̄co. ⁊ h̄ etiā ꝯueit generi. vt p̄dicat̄ de sp̄eb⁹ Ul̄ ad miorē pt dici. q̄zuis gen⁹ nō d̄t totū eē determinatū ⁊ specificū sp̄eī. d̄t tñ totū eē ꝯfusū ⁊ genericū q̄d sufficit

Ar Pars nō p̄dicat̄ de toto. s3 gen⁹ ē ps sp̄eī. q2 cū d2ā ipsā ꝯstituit. ergo nō potest p̄dicari de sp̄e. Dōm. q̄ duplex

est ps. s. integ[ra]lis. et ista nō pt pdicari de toto. vt illa ē mala pdicatio dom[us] ē tectū. dom[us] paries. Alia ē ps diffinitiua. et ista bn̄ pt pdicari de toto. vt hō est aial

Querit Quot odītões req̄rūt ad h̄ q[uod] aliq̄d de pdicet de alio. R̄ndet q[uod] tres. Pria ē q[uod] sit forma. q̄a pdicatū dz iesse subiecto. sz forme ē inesse. Et ḡ materia nō pdicat de eo cui[us] ē materia nisi osideret fm cōem ei[us] rōem. quo mō ponit in diffinitōib[us] phisicis. qr sic induit rōem forme cū ptes diffinitōis debeāt eē formales Scd̄a q[uod] sit forma toti[us]. et ḡ ista ē falsa pdicatio. hō ē aia. qr aia ē forma ptis. Tercia q[uod] sit forma desigāta p modū toti[us]. qr mod[us] pdicādi sumit a mō significādi et eēndi. si ḡ aliq̄d significaret totū et nō p modū toti[us] nō posset pdicari. et sic ista ē falsa hō ē aialitas. qr lz aialitas sit forma toti[us]. tn̄ nō designat p modū toti[us]. sz p modū ptis

Arguit Quicq̄d dz pdicari de alio h̄ erit forma ei[us]. vt dt pma oditio. sz gen[us] ē materia spēi. ḡ nō pōt pdicari de spē. Minor ptz qr sicut ex ere et figura fit statua. sic ex genē et drā fit spēs sz es ē materia statue. g[o] gen[us] ē materia spēi.

Dōm q[uod] nō ē p oīa sil'e. qr lz gen[us] hz modū materie. nō tn̄ est materia sz mod[us] orit ex isto q[uod] gen[us] hz se p modū ofusi et incōtracti. sz ofusio causat a materia

Arguit Gen[us] nō ē forma toti[us]. g[o] nō pt pdicari de spē Añs pbat. qr ē altera ps spēi Dōm q[uod] gen[us] capit dupl'r Uno[o] vt gen[us] absolute puenīēdo. s. suas drās et sic ē forma toti[us]. et hz se sic supi[us] ad spēz. Alio[o] capit gen[us] put ē cōtractū p drās ad spēs. et sic ē ps spēi. vn̄ h̄ capit gen[us] pmo[o]. et n̄ (scd̄o[o]

Arguit Qd soli diffinitōi oueit nō oueit generi. sz pdicari in q̄d soli diffinitōi oueit. g[o] nō pt attribui generi. Mior pz qr diffinitō solū indicat q̄d ē eē rei Dōz q[uod] aliq̄d dr dupl'r idicare q̄d ē eē rei. Uno[o] a pma poña ad vltimū actū. et sic idicare q̄d soli diffinitōi oueit. Alio mō fm ptem. et illo mō indicare q̄d et pdicari in q̄d ouenit generi. Unde tripl'r aliq̄d pdicatur in q̄d isto scd̄o mō. Uno mō fm rē tm̄. Alio mō fm modū tm̄. Tercio mō fm rem et modū simul. Primo mō drña dr pdicari in q̄d. sed fm modū pdicatur in quale. ergo potius drñtia pdicatur in quale q̄z in quid. qr modus pdicandi sumit a mō significandi. et nō a re significata. Scd̄o

diffitũ noĩat nakaz cõez qz nakaz spẽi.gͦ ñ sᷓ idẽ nũero Dõm ꝙ qñ diffiͦ ꝯpaᷓ ad supposita diffiti tũc sᷓ idẽ nũero.sꝫ qñ ꝯpaᷓ ad diffitũ inqztũ ẽ naᷓa ꝯis sic nõ est eadẽ nũero cum ipso.

Arguit Idẽ ꝓpo ꝛ idẽ accñte nõ distinguũᷓ. Probaᷓ qz ꝓpũ ẽ accñs Dõꝫ ꝙ duplr̃ ẽ accñs.s.ꝓpũ ꝛ ꝯmune accidens ꝓpriũ non distinguiᷓ a ꝓprio tñ accidẽs cõ/mune ab ipso distinguitur.et de tali accidente fit hic sermo

Arguit Quecũqꝫ sũt eadẽ nũo dẽnt eẽ eadẽ spẽ ꝛ gñe. sed sortes ꝛ albedo eius nõ sũt eadẽ gñe ꝛ spẽ gͦ nõ sũt eadẽ nũero. Dõm ꝙ aliqua dicunᷓ eẽ eadẽ nũero duplr̃. vnoͦ essentialiᷓ. alioͦ accñtalr̃ mõ q̃cñqꝫ sunt eadẽ nũero eẽntia li sũt eadẽ gñe et spẽ sꝫ accñs et subiectũ eiꝰ solũ sũt eadẽ nũero. actñtali. vñ ydẽptitas numeralr̃ eẽntialr̃ p̄supponit ydẽptitatẽ ge nericã ꝛ specificã.nõ aũt ydẽptitas numeralis accidentalis.

Querit Qũo posset ꝓbari ꝙ actñs sit idẽ nũero cũ suo subiecto. Dõm ꝙ Aresto.ꝓbat hꝫ p̄mo tho/picoꝝ sic quicq̃d ducit nos in cognitionẽ alteriꝰ hꝫ ẽ idẽ nũero. cũ ipso.sed accñs alicꝰ subiecti ẽ hmõi.gͦ ẽ idẽ nũero cũ subiec/to. Minor pꝫ qz qñ ignoramꝰ noĩa ꝓpria alicꝰ tũc noiamꝰ il/lud subeᵐ ꝑ aliq̃ accña vt vir cũ rubeo pilleo cũ lõgo naso ꝛc.

Similiter dr̃ñs dr̃ tripliciẗ

Hic ꝯñtee ex modis ydẽptitatis elicit mõs drñtꝫ dicẽs ꝙ drñs dr̃ triplr̃.scꝫ gñe spẽ ꝛ nũo: Cͦ diuisionis rõ ẽ qz idẽ dr̃ triplr̃. vt ꝓbatũ est gͦ ꝛ drñs. Tenet ꝯña qz tot modis dr̃ vnũ oppo sitoꝝ quot modis et reliquũ vt dr̃ p̄mo topicoꝝ. Qð ĩtelligẽ dũ est quo ad ᵱcata.qz si vnũ plura ᵱcat ꝛ reliquũ.nõ aũt quo ad supposita.qz vniꝰ oppositi pñt eẽ plura inferiora q̃ȝ alteriꝰ. Et dicit p̄mo ꝙ drña genere sũt q̃ ꝯtinenᷓ sub diuersis generibꝰ.vt hõ et arbor qz hõ ꝯtineᷓ sub aĩali.et arbor sub planta.

Ar Hõ ꝛ arbor ꝯtinenᷓ sub eodẽ gñe.gͦ exẽplũ nõ ẽ bñ posi tũ.Añs ꝓbaᷓ qz ꝯtineᷓ sub suba Dõm q̃uis ꝯtinentur sub eodẽ gñe remoto nõ tñ sub eodẽ gñe ꝓpinq̃ de q̃ fit hꝫ p̄mo.

Ar Oĩa generabilia ꝛ corruptibilia ꝯueniũt in gñe ꝓpinq̃. sꝫ hõ et arbor sũt res generabiles ꝛ corruptibiles. gͦ ꝯue niũt in genere ꝓpinquo. Maior patet ꝑ Arestotilẽ in p̄mo ðge

neratōe Dōz q duplex est ge⁹.s.loycū ⁊ physicū.ge⁹loycū ē na
ta ɔis ꝑticipabl's a plib⁹speb⁹sz ge⁹phicū.ē matia pma q̄ ē sb
iec̄ vnicuiqz p⁹ Jā dz q oia gn̄abl'ia ⁊ corruptibilia cōueniūt in
genere physico id est in matia pria sz nō ɔueniunt in gn̄e loyco.

Drn̄a specie sūt quecūqz.

Tūc ōndit que sūt differentia specie dicens q sᵗ ea que cōti/
nenᵗ sub diuersis speciebus sicut sortes et brunellis

Arguitᵗ Hō ⁊ azin⁹ dn̄t specie ⁊ tn̄ nō ɔtinenᵗ sb diūs speciebꝰ Dōz q̄uis hō ⁊ asin⁹ n̄ ɔtineāt sb di
ūs speciebꝰ tn̄ sᵗ met diūse species ⁊ h̄ sufficit qz ppᵗ qd vnūqdqz
tl'e ⁊ illd magꝭ sz sortes ⁊ brunellꝰ dn̄t specie qz continenᵗ sub
diūs speciebus.ergo homo et asin⁹ magis specie differūt Un̄ tex/
tus debet intelligi cū glosa ista vel q ipa met sint diūse species

Drn̄a numero suntque.

Hic ōndit terciū membꝛ dicte diuisionis dicens q differentia
nūero sunt q̄ ɔstituūt diuersūz nūerum vt sortes et Plato

Arguitᵗ Sortes ⁊ Plato faciūt vnū numeꝛ.s.binariū g̅ n̄ fciūt nūeꝛ diūsūz Dōz q nūs capiᵗ du
plr.vno ͙p mltitudie ex vnitatibꝰ aggregata ⁊ sic arͦs ē ꝟm Alio
mō capiᵗ nūs ꝑ pricipio nūeri sczꝑ vnitate ⁊ illo mō sortes et
plo faciūt diūsū nūeꝛ.i.faciūt duas vnitates numēales diūsas

Queritᵗ Un̄ venit distinctō numēalis Rn̄deᵗ q ve
nit originalr a matia et completiue a quātita
te eo q matia sub quātitate est principiūz indiuiduatōis vt sor
tes ⁊ plato differt numero qz h̄nt diuersā matiā scdam

Illud autē dicitᵗ predicari

Hic ɔsequēt egrediᵗ ad ꝓpositūz decl rādo vltimuz membruz
dicte diffinitōis genꝭ qd ē pdicari in q̄d Et h̄ ꝓbat a signo di/
cens illd pdicaᵗ in q̄d q̄ qd ɔuenienᵗ rspōdeᵗ ad introgatōez fcāz
ꝑ quid sed ge⁹ conuenienter rspōdeᵗ ad introgatōez fcām ꝑ quid
ergo ipsum genus pdicaᵗ in quid Maior patet quia cum que/

Arguitᵗ ritur quid est homo cōuenienᵗ rspōdeᵗ ē al
Ge⁹ ⁊ spes h̄nt eundē mōm pdicādi.ergo non.

sunt p̄dicabilia distincta. Añs ꝓbat̃ q2 p̄dicant̃ in q̄d. D̄o̅m ꝙ hnc ē d̄rn̄ter q2 gen⁹ p̄tur in q̄d formabile. ⁊ spēs p̄t i q̄d forat̄u

Ar Illud nō p̄tur in q̄d qd̄ nō ꝯueniēter r̄ndet̃ ad interrogatiōnē factā p q̄d s3 gen⁹ nō ꝯueniēter r̄ndet̃ ad interrogationem factā p quid. ergo genus nō p̄dicatur in quid Mior p3 quia cū querit̃ quid est hō male r̄ndetur ꝙ est gen⁹. Dō3 ꝙ genus capitur dupl'r. vno° ꝓ significato vel ꝓ secūda intentōe q̄ s̄catur hoc nomie genus. et sic n̄ p̄dicat̃ in quid neq3 vt sic h̄ diffinitur. Alio mō capitur ꝓ denominato vel ꝓ re substrata. et sic p̄dicatur in quid vt cum queritur quid est homo r̄ndetur ꝙ est animal et isto mō hic diffinitur

Querit Qūo p̄t ꝓbari rōne ꝙ gen⁹ p̄dicat̃ in quid. R̄ndet̃ ꝙ sic. nā illud qd̄ h3 modū sube ⁊ q̄dditatis p̄dicatur in quid. sed genus est hmōi. ergo p̄dicat̃ in q̄d. Minor ꝓbatur quia dicitur sexto thopicoꝝ genus maxie substantiam diffiniti significat. Sed diceres omnis forma p̄dicatur in quale. sed genus est forma. ergo predicatur in quale. Maior ꝓbatur quia omne qualificans p̄dicat̃ in quale s3 ois forma est qualificans igitur ⁊c̄. Dicendū ꝙ triplex est forma. s. qualificans id est forma cōtrahens vt differētia qualificata. vt spēs. qualificabilis vt genus. vnde omnis forma qualificās p̄dicatur in quale nō tamen alie due. Uel dicendū ꝙ omnis forma designata p modū forme et qualitatis p̄dicatur in quale. sed forma accepta p modū substantie et q̄dditatis nō predicatur in quale quo modo genus est forma.

Ar Illud qd̄ p̄dicat̃ in quid dicit totū esse illius de quo p̄dicat̃. sed genus nō dicit totū esse speciei. igit̃. Mior p3 quia spēs ꝯstituitur ex genere et differētia simul. Dō̅m quāuis genus nō dicit totū esse determinatū et specificū speciei. dicit tn̄ totum esse ꝯfusum et genericū. Uñ quādo querit̃ de essentia speciei in confuso et indetermiate tūc r̄ndetur p gen⁹. s3 qn̄ querit̃. de tota essentia rei s̄m oēs eius mōs tūc r̄ndetur p diffinitionē

Aliter autē diffinit̃ genus

Hic ponit aliā diffinitōem generis q̄ ē ipi⁹ inq̄ȝtū h̄ét respectū ad spēm. et p h̄ differt a p̄ma q̄ dat̃ de gn̄e in rōne p̄dicabil'. Et d̄t gen⁹ ē cui supponit̃ spēs. et ꝓbat̃ ista diff°. autoritate ⁊ rōne

Ar Nulla acceptio ē diff°. sʒ ista ē acceptō generꝭ ḡ nō ē diff° eiꝰ. Maior pʒ qꝛ acceptō explicat q̄d noīs. sʒ diff° explicat q̄d rei. Dōʒ ꝙ n̄ ē incōueniēs ꝙ vnū ꝛ idē dicaꝛ acceptō ꝛ diffinitio respectu diu̇soꝝ sicut illa dꝛ acceptō inq̄ʒtū ꝯpaꝛ ad genꝰ ciuile. et dꝛ diff° inq̄ʒtū explicat naturā generꝭ loyci. vl' pt dici ꝙ nl'la acceptio ē diff° q̄dditatia ꝛ eēntial' sʒ bn̄ descriptia. ista āt nō ē diffinitō q̄dditatiua et eēntialis. sʒ est vna descriptō ꝛ no,

Ar Uniꝰ rei ē tm̄ vna diff' sʒ /tificatio explicās q̄d noīs genꝰ hʒ vnā diffinitōʒ p̄dictā. g°. nō erit alia diff°. Añs ꝓbaꝛ qꝛ vniꝰ rei ē tm̄ vnū eē. sʒ diff° explicat eē rei. Dōʒ ꝙ sic vniꝰ rei ē tm̄ vnū eē eēntiale ita vniꝰ rei ē tm̄ vna diff° q̄dditatiua ꝛ eēntial' tn̄ vniꝰ rei pn̄t eē plures diffinitōes actn̄tales.

Arguit Illa diffinitio nō est bona q̄ nō hʒ aliq̄d positū loco generis. sʒ ista ē hmōi g° nō ē bōa. Dōʒ ꝙ in illo relatiuo cui intelligiꝛ vl'e quod ponitur loco generis.

Ar Oīs poña poniꝛ sub actu. sʒ genꝰ ē potētia spēi. ergo genus poniꝛ sub spē. Dōm ꝙ ē duplex poña q̄dā ē potētia subiectiua ꝛ illa ponitur sub actu. Alia ē poña formal' ꝛ illa nō poniꝛ sub actu. sʒ sup̄ actū. et isto mō genꝰ ē poña respcū spēi

Ar Minꝰ cōe dʒ poni sub magꝭ cōi. sʒ genꝰ ē miꝰ cōe in ordine ad spēm. ergo dʒ poni sub spē. Mioꝛ ꝓbaꝛ qꝛ spēs de pluribꝰ p̄tur q̄ʒ genꝰ. Dōʒ ꝙ spēs capiꝛ dupl'r. vno mō ꝑ secunda intentione et sic p̄tur de pluribus q̄ʒ genꝰ ꝛ ē magis cōe. Alio° ꝑ re substrata et sic nō p̄dicaꝛ de pluribꝰ q̄ʒ genꝰ. qꝛ genꝰ p̄dicatur de oibꝰ de quibꝰ spēs p̄dicaꝛ ꝛ cū ħ de spē. g°. ē magꝭ cōe

Ar Aer ē spēs et ei supponiꝛ alia spēs. ergo ista diff°. nō ꝯuenit soli generi. Dōm lʒ aeri supponiꝛ terra ꝭm sitū localē nō tn̄ ꝭm ordinē p̄dicamētalē sic inferiꝰ supponiꝛ suo supiori

Genus āt diuidiꝛ in genus

Postq̄ʒ Pe. his. determiauit de genere diffinitiue hic ꝯnter diuidit ip̄m penes duos eius modos. in genus generalissimū ꝛ subalternū. Et est diuisio analogi in sua analogata. qꝛ genus dꝛ a generalitate. de illo ergo dꝛ prius qđ est generalius. sed genꝰ generalissimū ē generalius genere subalterno ergo p̄us diciꝛ d̄ gn̄e ḡnalissimo q̄ʒ de gn̄e subalterno. Sʒ aliȷ̇ dicūt ꝙ sit diuisio ter/

mini cōmunis in sua significata. Aliꝫ vero ꝙ sit diuisio totius i modo in partes in modo.

Ar Nullū genus diuidit̄ diuisione analogi in sua analogata. ſꝫ ista est diuisio generis. g° nō ē analogica. Dōm ē ad minorē ꝙ genus capit̄ dupliciter. vno modo ꝑ re substrata. ⁊ sic minor negetur. Alio mō capitur genus ꝑ scđa intentōe. et sic minor est vera sed maior falsa qꝛ hic genus diuidit̄ et ē diuisio analogi in sua analogata qꝛ illa intentio genus. est analogū ad gen⁹ generalissimū ⁊ gen⁹ subalternū. Ul' dꝛ ad maiorem ꝙ nulla diuisio generis ꝭm rē ꝑcatā vt gen⁹ ē. et ꝭm modū diuidēdi generis qui fit ꝑ duas drās formaliter oppositas ē diuisio analogi in sua analogata. tn̄ bene gen⁹ ꝭm vocem tm̄ qđ ꝭm rem ꝑcatam est verum analogum analogice diuiditur.

Gen⁹ generalissimū ē quod

Declarat mēbra istius diuisionis ⁊ ꝑmo oñdit q̄d sit gen⁹ gnālissimū qđ dupl'r notificat. Prīo gen⁹ generalissimū ē sup̄ qđ ñ est aliud gen⁹ supueniens. Uel sic qđ cū sit genus nō pōt eē spēs Deinde diuidit ipm in decē ꝑdicamēta que sunt suba quātitas ⁊c. vñ ille due diffinitōes sic dn̄t. qꝛ ꝑma dicit ꝑꝑt q̄d ⁊ cām secunde q̄ solū dt q̄d diffiniti et fit demōstratio talis. illud qđ nō hꝫ aliud genus supueniēs nō pōt esse spēs ſꝫ sup̄ gen⁹ gnālissimū nō ē aliđ gen⁹ supueniēs. g° gen⁹ gnālissimū nō pōt eē spēs

Ar Unū oppositorum non pōt diffiniri ꝑ aliud. ſꝫ genus et spēs sunt opposita. ergo vnū male diffinit̄ ꝑ aliud. Dōm ꝙ vnū oppositoꝝ in absolutis non potest diffiniri ꝑ aliud affirmatiue sed bene negatiue. Uel dōm ꝭm alios ꝙ duplicia sunt opposita. scꝫ absoluta et respectiua. in absolutis vnū oppositoꝝ nō pōt diffiniri ꝑ aliud. sed bene in respectiuis. sed genus ⁊ species sunt respectiua ad min⁹ ꝑ intentionibus.

Querit̄ Quare genus generalissimū nō pōt esse spēs. Dōm ꝙ iō qꝛ nō habet genus supra se. sic ptꝫ de substantia quātitate et qualitate et sic de aliꝫs. Ex quo sequit̄ ꝙ ens nō est genus neqꝫ vniuocū ad decē predicamēta. pmū pꝫ qꝛ qđlibet genus hꝫ duas differentias formales diuisiuas que sunt extra intellectū ip̄ius generis. ſꝫ nihil ē extra intellectū entis cū ꝭm Auicēnā nihil sit qđ rōꝫ ent' subt̄fugiat. g ens ñ ē ge⁹

Etiā genus debꝫ pdicari de suis spēbus nomie et rōne eodē mo do pticipata. sed ens nō predicatᷓ de decē predicamētis vno no/ mine et vna rōne eodē mō pticipata. ergo nō est genus Tercia ratio est qꝛ si ens haberet differētias illa essent finitum et ifini/ tū sꝫ hoc nō quia de rōne differētie ē finite. sꝫ infinitum nō habꝫ rōnē finientis. Secundū pbatᷓ quia si essꝫ vniuocū ad ipa tūc decem predicamenta non essent primo diuersa. quia primo di/ uersa sunt que in nullo communi vniuoco conueniunt.

Arguitᷓ Diffinitio generis cōueit enti ꝗ est genꝰ. Dōꝫ ꝙ ens mltiplr̄ excluditᷓ a diffinitōe pmo p genꝰ qd̄ est vniuersale. nam vl̄e debet esse quid vniuocū. sꝫ ens ē ana/ logum. secūdo excluditᷓ p illud qd̄ dꝛ in eo ꝙ quid est. qꝛ illd̄ p dicatᷓ in q̄d qd̄ cōueniēter rn̄detᷓ ad interrogatōeꝫ factā p quid. sꝫ sic nō est de ente qꝛ ens p̄supponitᷓ omi questioni vt cū queritᷓ quid est hō p̄supponitᷓ ꝙ sit ens. ergo male rn̄detᷓ ꝙ esset ens.

Arguitᷓ Quicq̄d p suphabūdātiā dꝛ vni soli ꝯueit vt dt̄. Aresto. octauo physicoꝝ. Sꝫ gn̄alissimuꝫ cū sit suplati gradꝰ dꝛ p suphabūdātiā ergo nō ē nisi vnū genus generalissimū Dōm ad maiorē ꝙ q̄cq̄d p suphabūdātiā dici tur vni soli cōueit in vna coordiatōe. sꝫ ꝙ decē sūt gn̄a gn̄alissia hoc ē in diuᷓ coordiatōibꝰ. Uł potest dici ad miorē ꝙ gn̄aliss mū sicut ois suplatiuꝰ pt capi duplr̄. vnoᵒ affirmatie. alio mōᵗ negatie. Si exponatᷓ negatie tūc sensꝰ est gn̄alissimū. i. gn̄ale et ꝗ nihil est genealiꝰ ꝛ sic decē sūt genēa generalissia qꝛ nō sūt alia ge neraliora. Alioᵒ expoitur affirmatie ꝛ ħ duplr̄. vnoᵒ p suū posi/ tiuū ꝛ hoc aduerbiū valde vt gn̄alissimū id est valde generale ꝛ sic iterꝫ pluribꝰ cōuenit. sicut btissimū qꝛ dicimꝰ btissime petre be atissie paule. Alio mō p suū positm̄ et hoc aduerbiū maxime. et sic generalissimū valet tm̄ sicut genꝰ maxie generale ꝛ hoc duplr̄ vel in vna cathegoria vel in diuersis si in vna sic est falsuꝫ ꝙ de/ cem sunt generalissima si autem in diuersis sic est verum ꝙ de/ cem sunt genera generalissima.

Arguitᷓ Omnis bona diffinitō dꝫ dari p pora. sꝫ genꝰ gn̄alissimū nō hꝫ pus. gᵒ male diffitᷓ Dōm ꝙ ois bona diffitō q̄dditatiua et essentialis debꝫ dari p pora. sꝫ ħ nō optet de diffitōe descriptia ꝛ accn̄tali. Et qn̄ dꝛ ille descrp/ tōes datᷓ p negatōeꝫ que nihil notificat. ergo nō sūt bone Dōꝫ ꝙ

sub illa negatione datur intelligi aliqua affirmatio ista scz q genus generalissimum est tm supremuz sue coordiationis.

Queritur Utrum ens sit aliqd pe dece gnalissis siue pdicabilib. Rndet q e eis coe fm voce vt eqnocuz et no fm rcatu et vt vniuocu. Pro q notadu q equocao vt h suf ficit e duplx. vna vbi nou pdicat sz ro id e diffito mime vt al pdicat de aiali viuo et aiali picto fm nou ro at bui no pdicat. Alia e vbi nou et ro pdicat no tn eque pmo vt ens de suba et qtitate et h vocat analogu qd est medium inter equocu et vniuocum

Queritur Utrum analogia impediat roem generis. Rndet q duplx e analogia vna vbi vnu analogatu est ens p aliud. alia e analogia q habz analogata qrz vnu no e ens p aliud. Analogia pmo mo impedit roem generis. sed analogia scdo mo no impedit Et p hoc soluit argumetu quado sic arguit si ens no est genus eo q est analogu tunc etia a simili quantitas n esset genus qr quatitas dr analogice de quatitate ptinua et quatitate discreta. Ibi dr q duplx est analogia sicut dictu est. sz qtitas solu est analogu scdo mo qd bene potest esse genus.

Arguitur Ens pdicat vno nomie et vna rone de dece pdicametis. ergo est vniuocu ad ea Ans pbat. quia de quolibet est verum dicere q sit ens et essentiam habens. Dicenduz q vniuocum vna rone equaliter participata debet couenire suis vniuocatis. sz ratio entis participatur a decem predicamentis fm magis et minus perfectum et per prius a substatia.

Genus subalternuz e quod.

Hic diffinit genus subalternu dicens. Qz genus subalternum est quod cum sit genus potest esse spes vt animal est genus hominis. et est spes corporis animati. Et ita silr dcm est de oibus alijs itmedijs int generalissima et specialissima cuiuslibet coordiatois

Arguitur Opposita no possut eide puenire. sz genus et species sut opposita ergo no possut eide puenire et p pseques male dr q genus subalternu possit ee genus et spes Dicendu q opposita respcu eiusde no possut eide ice. sz bene respcu diuersorum. Nam animal est genus respectu inferiorum. et est species respectu superiorum quibus subijcitur

Ar Gen⁹ ꝛ spēs sunt p̄dicabilia specifice disticta. sed due spe
cies nō pn̄t de eodē verificari nec respectu eiusdē nec respe
ctu diuersoꝝ sicut in silī hō ꝛ azin⁹ specifice disticta nō pn̄t de
eodem verificari etiā respectu diuersoꝝ. Dōm ꝙ illud qd̄ ē ge/
nus tm̄. et illud qd̄ est spēs tm̄ distinguūtur specifice nec pn̄t ve
rificari de eodē sicut genus generalissimū et gen⁹ subalternū tn̄
illa que sunt genera et spēs simul nō distinguūtur specifice.

Ar Dicendo gen⁹ subalternū ibi ē oppositio in adiecto Pro
batur qꝛ gen⁹ dr̄ supioritatē et subalternū inferioritatem
que duo repugnāt. Dōm ꝙ subalternū capit̄ dupl'r. vno° dr̄
subalternū quasi sub altero positū. et sic ibi ē oppositō in adie/
cto sed isto mō nō capitur hic. Alio mō dr̄ subalternū q̄si subal
ternatim positū. i. ƀm sub et supra. et sic nō est oppositio in adie/
cto. qꝛ ab alio habet ꝙ est gen⁹ et ab alio ꝙ est subalternū. qꝛ ꝙ ē
gen⁹ habet ab inferioribus et ꝙ ē subalternū habet a supioꝛib⁹.
Vn̄ cū dr̄ gen⁹ subalternū ibi subalternū dz capi passiue qꝛ scz
subalternat̄. alias em̄ gn̄alissimū eēt subalternū. sed cū dicit̄ spe
cies sulalterna tūc debet capi actiue put venit a subalterno as.
are. vt spēs subalterna. i. species que subalternat̄. qꝛ si caperetur
passiue tūc species specialissima posset dici subalterna.

Species est quod pre

dicat̄. Postq̄ Pe. his. determinauit de p̄mo p̄bili
scz de genere diffinitiue et diuisiue hic ꝯn̄ter deter/
minat de p̄dicabili secūdo. s. de spē. Sed ꝙ gen⁹
et species imediate ꝯiunguntur ideo est qꝛ spēs cōuenit cū gene
re in mō p̄dicādi. nā sicut gen⁹ p̄dicat̄ in q̄d ita etiā spēs. Scd̄a
rō est qꝛ illa dn̄t ad se inuicē poni quoꝝ cognitio vni⁹ depēdet
ex cognitione alterius. sed cognitio generis dependet ex cognitō
ne spēi ꝛ ecōtra. Minor pz qꝛ gen⁹ ꝛ spēs sūt relatiue opposita
et vnū relatiuoꝝ ꝯgnoscit̄ ꝑ reliquū. et h° veꝝ est qn̄ capiūtur se
cunde intentōnaliter. sz p̄me intentionaliter q̄ mō hic diffiniūt̄
cognitio spēi depēdet ex cognitōe generis tanq̄ ex nob notiori.
sz ecōtra cognitio generꝭ dependet ex cognitōe spēi tāq̄ ex notōri
ƀz naturā Sz ꝙ p̄cedit drāz iō ē qꝛ ƀz ordinē q̄ ad nos ꝓcedi⁹ a
faciliorib⁹ ad difficiliora sz spēs ē faciliorꝭ ꝯgitōꝭ q̄ drā g̊ spēs
p̄cedit drāz. Mīor ꝓbat̄. qꝛ ꝯpositiora sūt nob notōra sz spēs ē

cōpositioꝛ. Etiā spēs habet digniorē modū p̄dicādi q̄ʒ dr̄ntia ꝑ p̄uʒ vel actn̄s eo q̄ p̄dicaṫ in quid et alia in quale igiṫ ꝛc.

Arguit Constituēs ē an̄ ꝯstitutū sʒ dr̄ña ꝯstituit spēʒ ḡo dr̄ña debʒ p̄cedē spēm Dōʒ q̄ duplx̄ ē or/do scʒ naṫe ꝛ disciplie. Ordo natuē ē duplx̄ scʒ gn̄atōis ꝛ pfcō/nis. Ordo natuē gn̄atōis ꝯstituēs ē an̄ ꝯstitutū ꝛ sic dr̄ña est an̄ spēm. sʒ ordie nature pfcōnis ꝛ dignitatꝭ cōstitutū est an̄ con stituens et sic spēs p̄cedit drām. ꝛ siliter ordie disciplie spēs est p̄ or et ille ordo attēdiṫ hic Uel dr̄ q̄ duplex est ordo scʒ compōis et risolutōnis. ordine cōpositōis sic differētia precedit spēm sed Petrus hispanus obseruat ordinem resolutionis.

Notādū Q̄ꝭ porphiri⁹ poīt duas acceptōes spēi qua rū p̄ma est ciuilis ꝛ scd̄a logical' p̄ma ē spēs vniuscuiusq̄ʒ rei forma que consistit in debita ꝑportione ꝛ sic spēs p̄ami digna fuit impio. Scd̄a est q̄ spēs ē q̄ ponitur sb̄ assignato genere et conueit secūda acceptio q̄ est logicalis cū p̄ma sic q̄ꝛ sic spēs ciuilꝭ ē quedā pl'chritudo et formositas ipi⁹ cui⁹ est spēs sic spēs logica est pl'chritudo ipi⁹ generꝭ. q̄ꝛ actuat ipsuʒ genus

Arguit Gen⁹ hʒ tres acceptōes ḡ etꝭ spēs habebit tres acceptōes. Tenʒ ꝯn̄a q̄ꝛ q̄t mōis dr̄ vnū oppo sitoꝝ tot mōis ꝛ r̄liquū Dōm q̄ gen⁹ et spēs bn̄ opponūṫ ꝑ ill' scd̄is itētōib⁹. sʒ nō ꝑ reb⁹ sb̄stratis illꝭ itētōib⁹. sʒ gen⁹ et spēs accipiūṫ hic ꝑ reb⁹ sb̄stratis ꝛ ergo spēs nō habʒ tot acceptiones quot gen⁹. Posset tn̄ addi tercia acceptō spēi sʒ illa nō est ciuilꝭ q̄ꝛ spēs etꝭ accipiṫ ꝑ similitudine obiecti et ita dicit Aresto. q̄ la pis non est in anima sed species lapidis

Arguit Hō vigēs arte ꝛ rōne ē dign⁹ impio vt dr̄ p̄mo Ethicoꝝ g⁰ nō spēs hoīs Dōm q̄ dupl'r aliq̄s ē dign⁹ impio vno mō sic̄ ex cā et sic hō prudēs ē dign⁹ impio. Alio mō sic̄ ex signo ꝛ sic spēs que idē est qd̄ formositas vl' pl' chritudo q̄ cōsistit i debita ꝑportione mēbroꝝ est digna impio. q̄ mō loq̇tur Porphiri⁹ sed nō est signum cōuertibile.

Notādū Q̄ꝭ in diffinitōe spēi qd̄ poiṫ idiffīte vt i/portat aliq̄d cōe siue substātiale siue accn̄tale qd̄ natū ē eē spēs sup̄ qd̄ potest fundari intētō spēi q̄ est predicabilis de dr̄ntibus specie in quid ꝛ non habet an̄s expressum sʒ refert vniuersale loco generis sub intellectum. Sʒ dicēs relatīm

grāmaticale de sua natura dz referre añs expressum vt pātet per diffinitionē eius. quia est ante late rei recordatiuū. i. rei pus dicte et expresse. ergo nō debet referri ad añcedēs subintellectū. vt vult alexander ibi. Ad partē vocis ꝛc. Dicendū ꝙ añs debet intelligi de orōne simpliciter ꝯgrua. sed hoc nō optet in orōe impedimentaliter ꝯgrua cuiusmōi est ista spēs est qđ ꝑdicaꝶ. Uñ si quod referret hoc antecedens expressum tūc idem diffiniretur ꝑ se ipsum quod est incōueniēs.

Arguit In ista ꝓpositione sortes est homo ꝑdicaꝶ species de vno solo. s. đ sorte. ergo spēs nō necio ꝑdicatur de pluribꝰ. Dōm quāuis hō actu nō ꝑtur de pluribꝰ tñ aptitudine. Sed diceres si homo actu ꝑdicatur de vno solo ergo etiā aptitudine. Tenet ꝯsequētia quia ab actu ad posse ē bona ꝯsequentia. quia bene sequitur sortes portat lapidē. g̃ pōt portare lapidem. Dicendum ꝙ quando arguitur ab actu ad posse tūc debet argui affirmatiue. hic aūt arguiꝶ negatiue. qꝛ hoc signū exclusiuū solū includit negationē. Solet etiā dici ad ꝑmū argumentum ꝙ species bene predicatur de vno solo. sed nō solum de vno solo sicut indiuiduū.

Arguit Sol. luna. fenix. mūdus et gabriel sūt spēs et tamen nō predicantur aptitudine de pluribus Secunda pars assumpti patet quia nō pñt eē plures soles plures mundi neq; plures lune. Dicendū ꝙ licet iste species nō possunt multiplicari actualiter ex parte materie. qꝛ tota forma i illꝰ est recepta ad vnam materiam. tamen bene sunt plurificabiles. ex parte forme. sed aptitudo tenet se ex parte forme quare aptitudine predicantur de pluribus Nec oportet ꝙ talis aptitudo reducatur ad actum quia cecus habet aptitudinē ad videndū nūq̃z tamen reducitur ad actū videndi. Pro quo notanduz ꝙ ista septem homo. sol fenix domus triangula gabriel chimera et deus habent se differenter ad rationem speciei. Nam homo ꝑdicaꝶ actu et aptitudine đ pluribus. Sol ꝑdicaꝶ de plibꝰ nūq̃z actu. s; aptitudīe. ⁊ ille defectꝰ ē ex ꝑte materie solis et nō ex parte forme solis. Fenix ꝑdicatur de pluribus ꝭm successionē. Domus triangula ꝑdicatur de pluribus ꝭm potentiā qꝛ in poña domificatoris est facere talē domū triangulā. et qꝛ de rōne poñe ē reduci ad actū. vñ poña que nō reducitur ad actuz est frustra no/

no metaphysice q2 alias qđ possibile eēt fieri nunq̃ȝ fieret. g°. domus triangula nũq̃ȝ põt esse actu. Gabriel p̄dicatur de pluribu aptitudine rõne intelligendi vt cũ intelligim⁹ gabrielē intelligim⁹ spēm ⁊ cũ intelligim⁹ hũc gabrielē itelligim⁹ indiuiduũ q2 p modũ incõicabilitatꝭ. Chimera p̄dicat᷑ de plibus nõ aptitudine nec actu neq̃ȝ potētia. sȝ solũ ꝫm opinionē. ⁊ h̷ ptȝ q2 chimera nõ est vera spēs. sȝ est spēs ꝫm opinionē ⁊ ꝫm quid. Deus nullaten⁹ est spēs q2 rõ spēi repugnat deo licȝ em̃ sint tres ꝑsone tñ cõueniũt in vna eēntia diuina. et sic nõ differũt numero

Notãdũ Q̄ſ sube sepate vt michael gabel ꝯsiderãt᷑ dupl'r. vno° inq̃ȝtũ forme sũt ⁊ sic sꝭ ꝑdicabiles ⁊ sũt spēs. Alio mõ ꝯsiderãt᷑ inq̃ȝtũ tales forme. s. immateriales ⁊ icorpales ⁊ sic sꝭ incõicabiles ⁊ ididua spēꝝ q2 nl'la spēs siue for̃ ml'tiplicat᷑ ꝫȝ nũȝ nisi ex diũsitate mat̃ie q̄ iste sb̄e carent

Querit Utꝝ aĩa rõnalis sit spēs ⁊ sĩl'iter humanitas Dõm q̄ nõ Et qñ arguit᷑ om̄e illud ē spēs cui ꝯueit diffinitio spēi. sed anime rõnali cõueit diffinitio spēi. ergo anima rõnalis est spēs. Dõm q̄ anima rõnal' excludit᷑ p h̷ qđ dr qđ. q2 qđ refert vl'e. sed aĩa rõnalis nõ est vl'e qđ patet q2 omne vniũsale debet eē forma toti⁹. sed aĩa rõnalis est forma ptꝭ q2 est ps eēntialis hominis. ergo anima rõnalis nõ est vniũsale. Sȝ humaĩtas licȝ sit forma toti⁹ significat tñ eēntiã hoĩs vt ptem q2 nõ ꝯtinȝ in significatõe sua nisi illđ qđ ē hoĩs inq̃ȝtuȝ. hõ ⁊ p̄scidit oēȝ designatõȝ mat̃ie q̄re đ ididuis hoĩs nõ p̄dicat᷑

Arguit Humanitas est forma toti⁹ p̄dicabilis de pluribus⁹ numero differētib⁹ vt dicẽdo hec humanitas est humanitas. ergo est vniuersale et species. Dicendum q̄ q̄ũis humanitas sit forma totius tamē nõ designat᷑ p moduȝ toti⁹ sȝ p mõȝ ptꝭ Etꝭ hũaĩtas excludit᷑ p h̷ q̄ dr đ pl'ib⁹ drñtib⁹ nũeõ i eoq̄ q̄d ē eo q̄ hũaĩtas ñ p̄t᷑ đ suis iſeĩorib⁹ ꝟe ⁊ affirmatiue q2 hũaĩtas ē abstractũ et nominat formã abstractam de predicamento substãtie. et ergo nõ potest vere predicare de suis iferioribus Unde iste sũt male p̄dicatõs hec humanitas est humanitas et hec hũaitas est humanitas. Sed q̄ dicit Auicenna hec humnitas ē tm̃ hũanitas. ⁊ hec humaĩtas ē tm̃ hũanitas ñ vult ipse auicẽna dicere q̄ humanitas vere et affirmatiue p̄dicatur de ista

ista vel illa. qꝛ hoc signū tm̄ includit negatōem. Uel dōm q̄ qn̄
abstracta subalia vl'r ꝟcantur tūc pn̄t aliquo mō predicari qꝛ in
transcendentibꝰ p̄dicanꝶ ꝯcreta et abstracta vt sortes est ens vl'
sortes ē entitas ita possumꝰ dicē sortes ē eēntia l' hec eēna ē eēna

Ar Sicut se hn̄t abstracta de p̄dicamētis accn̄tiū ad sua cō/
creta sic se hꝫ abstractū de p̄dicamēto subē ad suū cōcretū
sed abstracta de predicamētis actn̄tiū sunt genera vl' spēs . ergo
etiā abstracta de p̄dicamēto subē sunt genera ꝛ spēs. Dōm q̄
quo ad aliquid ē simile et q̄ ad aliq̇d ē dissil'e. Nā ē sil'e in hoc qꝛ
sicut abstracta de p̄dicamētis accn̄tiū dant ꝯcretis suis eē for/
male ꝛ sunt cause formales suoꝝ ꝯcretoꝝ sic etiā abstracta de pre
dicamēto subē sunt cause formales suoꝝ ꝯcretoꝝ. Sed in isto ē
dissimile. qꝛ abstracta de p̄dicamētis accn̄tiū abstrahūtur a sub
iectis et nō a suis inferiorībꝰ. ergo bene pn̄t p̄dicari de ipis. sꝫ ab
stracta de predicamento substantie abstrahūtur a suis inferiori
bus et ergo nō pn̄t de eis predicari.

Ar Illud qđ p̄dicatur in eo q̄ quid est hoc de aliquo p̄dicaꝶ i
eo q̄ q̇d est. sed spēs nō p̄dicaꝶ de aliq̇ in eo q̄ quid est igi
tur. Mior patet qꝛ p̄dicaꝶ solū de indiuiduis que nō hn̄t q̇d/
ditatē. Dōm q̄ indiuidua ꝯsideranꝶ dupl'r. vno mō vt sūt res
singulares terminātes fluxū nature cōis . Alio mō inq̄ztū p cō/
ditiones indiuiduantes ꝯstituunꝶ in eē. Un̄ q̄uis indiuidua.
nō hn̄t q̇dditatē secūdo mō hn̄t tn̄ q̇dditatē prio mō qꝛ hn̄t eā
dem q̇dditatē in particulari quā hꝫ spēs in vniuersali.

Arguit Quicq̇d p̄tur de aliquo debet dicere totū eē il/
lius de q̄ p̄dicatur. sed spēs nō dicit totū eē in/
diuidui ergo non pōt predicari de indiuiduo. Dicendū quā
uis spēs nō dicit totū esse indiuiduale dicit tn̄ totum eē specifi
cum et essentiale suoꝝ indiuiduoꝝ quod sufficit.

Ar Genꝰ p̄dicaꝶ de pluribus differentibus nūero in eo q̄ q̇d
est. Probatur qꝛ p̄dicatur de sorte et platone vt' sortes est
animal plato est aial. ergo illa diffinitio cōuenit alteri a diffini/
to. Dōm q̄ quāuis genus p̄dicatur de pluribus differentibꝰ.
numero mediate nō tamen immediate. qꝛ predicatur de pluri/
bus differentibus numero mediante spē. Uel dōm q̄ differen
tibus numero est analogū ꝯueniēs p prius tm̄ numero differē
tibus et sic stat hic p famosiori in diffinitione speciei.

Ar Gen⁹ p̄tur de pluribus drn̄tib⁹ nūo imediate pbať q̄ genus imediate p̄tur de plurib⁹ drn̄tib⁹ spē. ȝ spēs imediate drn̄t nūero. Dōm q̄ aliqua dicūtur differre nūero duob⁹ modis vno⁰ nūositate suppositali. alio⁰ nūositate eēntiali q̄ꝫuis aūt gen⁹ p̄tur de pl'ib⁹ drn̄tib⁹ nūo imediate nūositate eēntiali. nō tn̄ numerositate suppositali sicut spēs. Ul' dōm q̄ diffinitō dz intelligi qd p̄tur supple imediate de plurib⁹ drn̄tib⁹ nūo supple solo sic q̄ nō spē. Et qn̄ d̄r aīal p̄tur de hoc aīali ꝛ d̄ illo animali q̄ etiā drn̄t solo nūo. ḡ adhuc ꝯuenit generi. Dōm q̄ int̄ h̄ al' ꝛ illō aīal mediat spēs. s. illa c⁹ īdiuiduū demrātur. p h̄ ꝛ illō sic si h̄ al' demōstret pticularē hoīeȝ tūc int̄ h̄ al' ꝛ al' mediat hō.

Species est id quod ponitur sb assig⁰

Hic ponit scdaȝ diffinitionē spēi q̄ dať d̄ ipa i rōe spēi. dicens spēs ē qd poniť sub assignato gn̄e. Et hoc v̄bū ponitur. d̄t rectū ordinē p̄ntalē ꝛ imediatū. vt sit sens⁹ spēs ē q̄ ponitur supple directe imediate et formal'r sub gn̄e. ppť pmū excluditur differentia. ppter secundū excludiť indiuiduū.

Ar Uni⁹ rei ē tm̄ vna diffinitō. ȝ spēs ē vnū diffinitū. ḡ ei⁹ tm̄ erit vna diff⁰. Dōm q̄ vni⁹ rei ē vnica diff⁰ q̄dditatiua ꝛ eēntialis. pn̄t tn̄ bn̄ eē plures diffinitōes descriptie dūmō nō daňť eodē mō. Rō pmi ē q̄ diffinitō q̄dditatiua ꝛ eēntilis daňť p drām vltimā et pmū gen⁹. ȝ vni⁹ rei ē tm̄ vna drā vltia. Rō scdi ē q̄ diff⁰ descriptia ꝯstituiť ex gn̄e. ꝛ ppo. ȝ vni⁹ pn̄t eē plures passiōes. g⁰ vni⁹ rei pn̄t eē pl'es diffōes descriptie

Querit Q̄uo drn̄t iste due diffinitōes spēi. Rn̄deť. q̄ spēs capiť dupl'r. vno⁰ sub rōne p̄dicabilis. et sic dať de spē pma diff⁰. q̄ sic spēs ꝯpať ad indiuidua. Alio⁰ sub rōne spēi. i. inq̄ꝫtū subicibil' et illo mō dať scda diff⁰ de spē. Etiā pma diff⁰ ꝯuenit spēi spālissime tm̄. sed scda ꝯueit spēi in cōi scilicet tam spālissime q̄ꝫ subalterne.

Notandū Q̄ dupl'r pōt aliq̄d intelligi poni sub assignato genere. Prio sub assignato genere. i. sub d̄termiato gn̄e. q̄ spēs nō pōt eē vaga sub gn̄e. ȝ ē determiata sub suo genere q̄ spēs ꝯstituiť sub gn̄e p draȝ formalē Alio⁰ pōt intelligi spēs ē que poniť sub assignato gn̄e. i. sb gn̄e diffinito hoc est sub illo genere qd prius est diffinitū.

Ar Genus prius diffinitũ est per spēm ergo ecōtrario spēs hō male diffinitur per genus. ꝯña probatur quia in diffōnib⁹ nō pt fieri circulus. Dōm in diffinitōnibus entiũ absolutorũ nō pt fieri circul⁹ nisi hoc fiat in diuersis generib⁹ ꝯgnitionũ in quib⁹ nō est phibitus et sic est in pposito. Sz dicēs pma diffinitōe spēi spēs nō diffinitur per genus. ergo videt quod nec hic. Dōz quod spēs capitur dupl'r. vno⁰ vt vl'e et sic nō ē ncce eā diffiniri per gen⁹. Alio⁰ capitur spēs vt spēs ē in rōne subijcibil' et sic ncce ē ipam diffiniri per ge⁹

Notandũ Qđ gen⁹ et spēs capiũtur dupl'r. vno⁰ pro intentionib⁹ secūdis. alio⁰ pro reb⁹ substratis. Prio mō genus et spēs sunt relatiua. et isto mō vnũ posset diffiniri per reliquũ. sz sic nō capiunt in pposito. Sz secūdo⁰ gen⁹ et spēs nō sunt relatiua. et tñ gen⁹ diffinitur per spēm et ecōtra et hoc fit in diuersis generib⁹ cognitionũ in quib⁹ idē pt eē noti⁹ et ignoti⁹ et per ꝯñs idē pt esse diffiniēs et diffinitũ. nā aliqđ pt esse noti⁹ quo ad naturā et ignoti⁹ quo ad nos sz gen⁹ ē noti⁹ quo ad nos et spēs quo ad naturā notior ē. Sic in sīli hō diffinitur per risibile qđ ē noti⁹ quo ad nos. et sil'r risibile per hoiem quod ē notior scdm naturā.

Ar Magis cōe nō dz poni sub mi⁹ cōi. sz spēs ē cōior genere igitur. Dōm quod spēs capitur dupl'r. vno⁰ pro ipa secūda intentōe. et sic illa scda intētio spēs ē cōior gñe. quia pl'es sūt spēs quam genera. Alio⁰ capitur spēs pro re substrata. et sic spēs nō ē cōior gne sed ecōtra sicut al' est cōius hoīe quia pdicatur de hoie et īdiuiduis e⁹

Spēs diuidit in speciem

Positis diffinitionib⁹ ipius spēi hic ꝯñter ponit eius diuisiōz Etr ō ordis ē quia omne vniuocū ē pri⁹ diffiniendũ quam diuidendũ sz spēs ē quod vniuocũ. ergo spēs pri⁹ diffinitur quam diuiditur Et ē rō diuisionis. nā ois spēs determinatur per drām ꝯstitutiuā vl' quam est totalr determiata aut nō. si prim sic ē spēs spēalissima. si scdam sic ē

Querit Utrũ nomē spēi per pri⁹ dicatur spēs subaltna. de spē spālissiā quam subalterna. Dōz quod sic quia species dr a speciositate vel spālitate. sed species spālissima est specialior et pulcrior quam species subalterna. quia ē magis determiata quam subalterna. vñ cū hic species sumatur ad silitudinez speciei. ciuilis quod est pulcritudo quedam. ergo sequitur quod species spālissima que huic magis assilatur sit prior quam species subalterna

Ar Dñdenti a gñe generalissiō ad spēm spālissimā occurrit. pri⁹ spēs subalterna q̄z spālissiā. ḡ pus dr d spē subaltna q̄z de spē spālissima. Dōm q̄ impō nois spēi vt h̄ p̄siderat ñ sñit ab illo descēsu a gñe gñalissiō ad spēm spālissimā. s̄z sumit a silitudine quā h̄z cū spē ciuili que ē q̄dā pulcritudo ⁊ formositas. s̄z spēs spālissiā ē speciosior ⁊ pulcrior spē subalterna vt dcm̄ est

Ar Spēs est q̄d vniuocū. ḡ nō diuidit analo / prius igit. logice. Dōm q̄ spēs capit dupl'r. vno⁹ p̄ re substrata. ⁊ sic est q̄d vniuocū. Alio⁹ capitur spēs p̄ illa scd'a intentione et est analogū ⁊ hoc mō hic diuiditur. nec ē hoc incōueniēs q̄z diuisiones secūdar̄ intentionū pñt min⁹ p̄ncipaliter in logica poni

Species spālissima ē que

Hic diffinit spēm spālissimā dicēs. Q̄l spēs spālissia ē q̄ cū sit spēs nō pōt eē gen⁹ vt hō. Pro q̄ nota q̄ spēi spālissiē pñt esse q̄tuor diffōes. p̄ma est supi⁹ data. s. spēs ē q̄d p̄tur de plib⁹ nūero drñtib⁹ in eo q̄d q̄d est. Scd'a spēs spālissiā est q̄ cū sit spēs nō p̄t eē gen⁹ Tercia spēs spālissiā est sub q̄ nō ē alia inferior spēs Quarta spēs spālissima est q̄ cū sit spēs nūq̄z diuidit in spēs s̄z spēi in cōi est tm̄ vna diff⁹. s. spēs est q̄ pōit sub assignato gñe.

Ar Nulla bona diff⁹ dēt dari p negatōz. s̄z diffinitōes spēi spālissiē sūt negatie igit nō sūt bōe. Maior p̄bat q̄z negatio nihil notificat. Dōm. l̄z negatōes p se posite nihil notificāt. tñ q̄n p onūtur cū aliq̄bus p̄ticulis affirmatis bñ aliq̄d notificant. S̄z dicēs tercia diff⁹ total'r ē negatia ⁊ sic vi p̄ducire. chimē Dōm q̄ ibi intelligit spēs ⁊ p hoc excludit chimera q̄ nō ē spēs

Ar Spēs spālissiā nō p̄t h̄re sub se spēm s̄z hō h̄z sb se spēs. ḡ nō est spēs spālissiā. Mior p̄z q̄z hō p̄tur d viro ⁊ muliere q̄ drñt specie. Dōm q̄ vir ⁊ mulier capiūt dupl'r. vno⁹ material'r p substātijs h̄ntib⁹ tales sex⁹. ⁊ sic hō p̄tur de viro ⁊ mulieri. s̄z tūc drñt solū spē accñtali. ⁊ g⁹ vt sic hō nō pōt eē gen⁹ respectu ipor̄. Alio⁹ capiūt formal'r p nāli poñā ⁊ ipoñā ⁊ sic bñ drñt spē eēntiali: s̄z tūc hō ñ p̄t h̄e p̄ri d viro ⁊ muliē nec hō p̄t eē gen⁹ respectu viri ⁊ ml'ieris q̄z sūt diuisor̄ p̄ntor̄ q̄z hō ē in p̄nto sube et vir ⁊ ml'ier in p̄nto q̄litatis in scd'a spē. s̄z gen⁹ ⁊ spēs ert i eod p̄nto vt aīal ē gen⁹ respcū hoīs bouis ⁊ leonis. ⁊ sͨ i eod p̄nto q̄z sube ⁊ color ē gen⁹ respcū albedis ⁊ sūt i eodē p̄nto. s. q̄litatis

Species subalterna ẽ que

Hic ꝯñter notificat ꝫm mẽbꝝ ꝓcedẽtis diuisionis. Dicẽs ꝙ spẽs subalterna ẽ q̃ cũ sit spẽs pt eẽ genꝰ. ꝛ h̃ itelligit respcũ diuꝭ soꝝ qꝛ opposita respcũ eiusdẽ nõ pñt vni atribui vt al'est spẽs sb alterna ꝛ oĩa intmedia ĩ arboẽ Porphiriana q̃ ifra ponitur.

Arguit Nullũ genꝰ icludit actu suas drãs. sꝫ spẽs sbalt'na icludit actu suas drãs. ergo spẽs sbalt'na ñ ẽ geꝰ Dõz ꝙ dupl'r ẽ drã. s. diuisiua ꝛ ꝯstitutiua nõ nl'lꝫ geꝰ icludit actu suas drãs diuisiuas cũ ille drñe sint ex̃ itellcꝫ gñs tñ geꝰ pt icludẽ suas drãs ꝯstitutiuas qꝺ sibi ꝯueit inq̃tũ spẽs ꝛ nõ inq̃tum genꝰ et sic etiã facit spẽs subalterna.

Sortes Plato

Homo

Mortale Immortale

Al'rõnale

Rationale Irracionale

Animal

Sensibile Insensibile

Corpꝰaĩatũ

Animatũ Inanimatũ

Corpus

Corporea Incorporea

Substantia

Arbor Ens Extra Porphiriana

Nota Cum arbor immediate posita in aliquo sit superflua in alia ꝓ̄o diminuta, ideo hic ponit̄ alia q̄ p̄cedentem corrigit ꝛ defectū eius supplet vt patz diligenter ꝯsideranti. Ex qua etiā arbore q̇nq; resultant cōpositiones quarū quelibet ponitur iuxta illud mēbrū ex quo oritur.

Sortes — Plato — Cōpō ex nat̄a et supposito.

Homo

Rationale — Irrationale

Animal

Sensibile — Insensibile

Corpus animatū

Animatū — Inanimatū

Corpus mixtū

Mixtū — Simplex

Corpus — Cōpō ex mat̄ia ꝛ for̄.

Corporea — Incorporea

Substātia — Cōpō ex genē ꝛ differētijs.

Compō ex ente ꝛ essentia. — **Ens extra** — Compō ex subiecto ꝛ accidente

Circa arborē Porphyria.

Querit̄ p̄mo q̄re ista coordinatio generꝫ ⁊ spēꝫ vocatur arbor.
Rn̄t̄ ꝙ vocat̄ arbor ꝑpt̄ silr̄itudiēz quā hꝫ cum arbore reali in q̄
sꝫ tria p̄ncipal̄r cōsiderāda.s. radix trūcus ⁊ rami sicut eī arbor
natural̄ hꝫ radicē ex q̄ trūci ⁊ rami sumūt originē ⁊ nutrimentū
sic ꝙ arbor p̄t augeri. ita in ista coordinacōne ē radix a q̄ oīa alia
originānt̄. Et illa p̄t attēdi in arbore penes eē eēn̄tie. ⁊ sic sb̄a ē ra
dix. q2 in ip̄a tāqꝫ in ente limitato ē p̄nᵐ eē eēn̄tie subale ⁊ ꝑ sub
stātiā oīa alia de genē sube hn̄t eē eēn̄tie. l̄ radix attēdit̄ penes eē
exn̄tie. ⁊ tūc indiuiduū ē radix. q2 illō p̄mo existit ⁊ ꝑ illō om̄ia
alia. Et sicī arboē naturali ē rectᵛ trūcᵒ ex q̄ pullulāt rami. ita etꝫ
in ista coordinacōe int̄ media includēdo spēz spēalissimā vocā
tur trūcus ex q̄bᵒ dr̄e laterales tāqꝫ rami pullulāt ⁊ originātur.
Et sic rami sꝫ dr̄e a laterē posite vt patuit in coordinacōe generis
sube ex cuiᵒ cognicōe facl̄r pn̄t hēri coordiacōes in aliȷ̈s p̄dicam
tis. Et grā exēpli magꝫ ponit istā coordinacōēz in p̄dicam̄to sbe
qꝫ in aliȷ̈s. q2 suba ē p̄nᵐ ⁊ dignissimū p̄dicam̄tū in q̄ genera et
spēs sibiinuicē subordinata meliᵒ noiant̄ qꝫ in aliȷ̈s.

Notandū Q2 ptes arboris real̄ pn̄t dupl̄r ordiari
Unoᵒ ꝺm naturā totiᵛ vniūsi. ⁊ tc̄ illa est
deorsum q̄ ē ꝟsus centrū q̄ mō radices sꝫ deorsū. ⁊ sic eadē de ar/
bore cadit. vt ptes arboris ordinānt̄ ꝺm natūā totiᵒ vniūsi Alioᵒ.
ordināt̄ ꝺm naturā ꝑp̄az arborꝫ. ⁊ sic radices sꝫ sursū. q2 illō ē
sursū vbi aīatū trahit nutrimētū. sꝫ h̄ fac arbor ꝑ radices ꝺm ꝙ
dr̄ 2ᵒ. de aīa. radices sꝫ ori sil̄es vtraqꝫ eni trahūt nutrim̄tū. Et
q2 loq̄ndū ē de ptibᵒ alicᵒ ꝺm ꝙ ordināt̄ ꝺm naturā ꝑpriā illiᵒ
rei. iō simpl̄r dcm̄ ē ꝙ radices sint sursū. Et q2 suba exn̄s geᵒ ge/
neralissimū ē radix in illa arboē attēdēdo radicē penes eē eēn̄tie.
iō dꝫ poni deorsū ⁊ tn̄ ꝺm naturā ꝑpriā arborꝫ poit̄ sursū. si eī sꝑ
ponēt̄ sursū. tc̄ potiᵒ dēret dici hō Porph. hūs mlt̄a brachia qꝫ
arbor porph. Ex q̄ ptꝫ ꝙ ista arbor dꝫ sic depigi vt ip̄sa ē nisi di/

Querit̄ Utrū ens ⁊ idiuidua /ceret̄ arbor trāsuersa
debeāt poni in arbore ista. Rn̄t̄ ꝙ arbor natūal̄
a q̄ istā trāssumit̄ capī dupl̄r. Unoᵒ qꝫtū ad suā eēn̄tiā. ⁊ sic sūt
tm̄ tria de eēn̄tia arboris vt radix. trūcᵛ ⁊ rami. Alioᵒ. qꝫtū ad es/
sentiā ⁊ eē sil̄. ⁊ sic folia ⁊ fructᵛ ꝑficiūt arborē q2 sꝫ de eē arborꝫ.

Tũc dr̃ ad q̃sitũ φ capiẽdo arborẽ istã ẽm sĩlitudinẽ ad arborẽ realẽ. ꝓmo sic individua nõ st̃ ponẽda in arbore ista eo φ ñ sũt de eẽntia ei⁹. sꝫ capiendo eã ẽm sĩlitudinẽ ad arborẽ realẽ. scdo tũc individua st̃ ponẽda in arboꝛe illa Et ens est sic cõis cãpus ex q̃ eẽntie decẽ p̃dicamtoꝝ crescũt. ꝛ sic etiã ñ dꝫ poni i arboꝛe ista si capiat ad sĩlitudinẽ arboris real'. ꝓmo si ꝟo capiat arboꝛ iclusis suis accñtib⁹. tũc in ea ponit. Vñ ad arborẽ accñtal'r bonam tria reqrũt. ꝓmo φ sit in bona t̃ra situata. scdo φ influẽtia celesti regat ꝛ gubernet siue ꝯfuet eã vt ip̃a arboꝛ crescat ꝛ fruct⁹ producat. Tercõ φ habeat fructus ꝛ folia. sꝫ ista nõ st̃ de eẽntia arboꝛ sed solũ de bñ esse. qꝛ in hyeme nõ st̃ folia nec ꝓducit fruct⁹. ꝛ tñ est arboꝛ eẽntial'r ꝑfecta. Sic etiaꝫ in ista arbore ens est terra. qꝛ eẽntie oĩm p̃dicamtoꝝ sũt situate in ente. Et influentia celestis est intellect⁹ agens q̃ trahit a ꝑtãte generi duas dr̃as. Fruct⁹ vt sunt individua vl' prope passiões. Et folia etiã st̃ individua l' accñs cõia. qꝛ sicut folia fluũt ꝛ refluũt. sic etiã individua ꝛ accidentia cõia fluũt ꝛ refluũt corrũpũtur ꝛ generãtur.

Querit Utrũ arboꝛ porph. sit bñ assigta. Rñt φ i rõe arboris in cõi sic ẽ bona. sꝫ inq̃ztũ hec arboꝛ sic nõ est bona. qꝛ in aliq̃ deficit ꝛ in aliquo supabũdat. Deficit eñ in hoc genẽ corp⁹ mixtũ. ꝛ in differẽtijs q̃ sunt mixtuꝫ ꝛ simpl'x. qꝛ corp⁹ immediate dẽret diuidi ꝑ mixtũ ꝛ simpl'x. ꝛ deĩn corp⁹ mixtũ ꝑ aĩatũ ꝛ inaĩatũ. Et abũdat in illo genẽ al' rõnale qd̃ ponit supra hoĩeꝫ tãq̃ gen⁹. ꝛ tñ ꝯũtit cuꝫ hoĩe. sꝫ gen⁹ ꝛ spẽs non possunt ꝯuerti. ꝛ ergo ille due dr̃ne mortale ꝛ immortale nõ debent poni in arboꝛe. Et iõ ꝑ correctiõe illius ponit alia.

Querit Quare coꝛpoꝛeũ aĩatũ ꝛ alie dr̃ne nõ ponunt in recta linea p̃dicamtali. Dñm φ ideo. qꝛ solũ ponũtur in p̃dicamto sube indirecte. qꝛ om̃e qd̃ directe ponit in p̃dicamto dꝫ eẽ aliq̃ mõ ꝯpositũ. sed dr̃ne st̃ simplices.

Arguit si oẽ reponibile directe in p̃dicamto dẽret eẽ cõpositũ. Seq̃ret φ suba nõ possꝫ poni directe in p̃dicamto. Seq̃la ꝓbat. qꝛ nõ est q̃d ꝯpositũ eo φ nõ hꝫ gen⁹ ꝛ dr̃aꝫ sup̃ se. Dñm φ lꝫ suba nõ sit ꝯposita ex genẽ ꝛ dr̃ña. qꝛ illa ꝯpõ orit ex sba tãq̃ ex radice ẽ tñ ꝯpoita ex ẽte ꝛ eẽña qd̃ sufficit.

Arguit Si suba esset gen⁹ genẽalissimũ h⁹ p̃dicamenti sube, seq̃ret φ de⁹ ponet in p̃dicamto. Sequela

pbat. qr de' est substātia cū nō sit accns. Dōm q substātia capit̃ dupl'r. Uno mō cōiter p omi eo qd nō ē accidēs siue sit ens nature finite siue infinite. r sic de' ē suba. s3 vt sic suba nō ē gen' generalissimū. Alio° suba capit̃ pprie p ente hñte naturā limitatā r sic de' nō ē suba. r illomō suba ē gen' generalissimū.

Arguit Gen' d3 eē q̇d vniuocū r nō p pus r p posteri' dici de suis spēb'. s3 suba pri' dr̃ de suba corporea r posteri' de suba incorporea. g nō est gen'. Minor pbat̃ per phm 2° de aia q dt q corpa videt̃ eē marie sube. Dōm q ille species possunt dupl'r ɔsiderari. vno° int̃ se. r sic int̃ eas bñ ē ordo Et tal' ordo dupl'r sumit̃ ƀm q suba dr̃ vl' a substādo. qr sic per pri' dr̃ de corporeis. qr sube corporee pl'ib' accn̄tib' substāt. aut dr̃ ab essendo. r sic p pri' dr̃ de incorporeis. Scdo mō ɔpant̃ ad substātiā tāq3 spēs ad gen'. r sic inter ipas nō est ordo. qr spēs sunt coequeue sub suo genē.

Arguit Nullū priuatm̄ pt eē dr̃a. s3 incorporeu3 noiat ens puatm̄. g nō ē dr̃a sube. Maior pbat̃. q̇a de rōe dr̃e ē ɔstituere spēm positiuā q̄re ipa erit positiua. Dō3 q3 uis incorporeū sit q̇d priuatm̄ ƀm vocē. ē tñ q̇d positiuū ƀm rem r sic ɔstituit spēm positiuā. Et rō illi' ē qr differētie sunt opposite. r ergo ad designandu3 oppositionē differentiar̃ ipi' generis oportet vnā esse priuatiuā. Scda ratio ē qr rebus nomina imponimus ƀm q cognoscim' eas. sed multe sunt res quas nō ɔgnoscim' nisi per priuationē q̄re etiā nominib' priuatiuis exprimūtur. r qr dr̃e sinistri lateris difficilis sunt ɔgnitōis sic circūloquūtur per priuatiua nomina.

Querit Utrū oms dr̃e sinistri lateris sint priuatiue eadē rōe. Rñt̃ q nō. s3 ex oppositis causis sūt priuatiue. nā q̇dā st̃ priuatiue pter excellētiā spēi ɔstitute per dr̃am. r q̇dā st̃ priuatiue pter nimiā immersionē r depssionē forme in materia. Exemplū primi. vt incorporeū immortale. Exemplū scdi. vt inanimatū insensibile irrationale.

Ar Nulla dr̃a d3 eēt in plus q3 gen'. s3 incorporeū ē in plus q3 suba. qr repit̃ extra substātiā pdicamtalē cū deus sit incorpore'. ergo incorporeū nō ē dr̃a sbstātie. Dōm q3uis incorporeū ƀm se r absolute est in plus q3 substātia. qr sic extra suba3 repit̃. s3 tñ cū inclusione generis qd est suba h3 se incorporeum

in min9 q̃z sub̃a. Und̃ oẽs dr̃e sinistri lateris debent sumi cũ in/
clusione generis. vt incorporeũ nõ ẽ dr̃a sub̃e sz sub̃a incorporea.

Arguit Differentia non ꝑticipat suũ gen9 nec ꝑticipat ab ip̃o. g̃ dr̃a nõ dz sumi cũ inclusione generis. Añs ꝓbat. q2 dr̃a nõ includit gen9. cũ gen9 nõ sit de itellectu dr̃e Dõm q nulla ꝓa dr̃a positiua ꝑticipat suũ gen9 nec ꝑticipat a suo gene. sz bñ dr̃a ꝓuatiua. Sz dr̃e sinistri lateris st̃ priuatie g̃ bene ꝑticipãt vl' includũt suũ gen9. Et rõ diũsitatis est. q2 pri/
uatio nata est cognosci ꝑ suũ habitũ. sz incorporeũ est q̇d priua tiuũ. g̃ si debeat cognosci h̃ erit ꝑ suũ habitũ q̃ est sub̃a.

Arguit Nulla q̃ntitas ẽ sub̃a. sz corp9 ẽ q̃ntitas. q2 est spẽs q̃ntitatis ꝯtinue. g°. non est sub̃a. Dõm ad minorẽ q corp9 p̃t capi dupl'r. Uno°. ꝓ trina dimẽsiõe. scz lõgi tudine. latitudie. ꝛ ꝓfunditate. ꝛ sic ẽ q̃ntitas nec isto mõ acci/
pit h̃. Alio° ꝓ sub̃a in q̃ fundãt ille dimẽsiones q̃ est nata dimẽ sionari ill' trib9 dimẽsionib9. ꝛ sic corp9 est sub̃a.

Arguit Corp9 scd̃o mõ est alt'a ps ꝯpositi siue spẽi. ergo solũ reductiue poit in p̃dicam̃to sub̃e. Dõm q corp9 scd̃o mõ sumit dupl'r. Uno mõ cũ exclusiõe suaꝝ dr̃aꝝ ꝛ aliaꝝ ꝑfectionũ. ꝛ sic ẽ alt'a ps ꝯpositi ꝛ nõ ẽ ꝑ se in p̃dicamẽto. Alio mõ capit corp9 nõ excludẽdo dr̃as suas vl' alias ꝑfectões. nec includẽdo eas ꝛ sic ꝑ se ponit in linea p̃ntali ꝛ est gen9 corpo ris mixti. sz ꝓm Porphy. diuidit in aĩatũ ꝛ in inaĩatũ. ꝓm ꝟita tẽ tñ deret diuidi i simpl'r ꝛ mixtũ. et rõ illi9 ẽ. q2 q̃ñcũqz aliq̃d ge9 diuidit. tũc dz diuidi ꝑ dr̃as ꝓxias ꝛ nõ ꝑ dr̃as remotas. sz aĩatũ ꝛ inaĩatũ nõ st̃ dr̃e ꝓxie ip̃i9 corpis. sz simpl'x ꝛ mixtuz ergo primo dz diuidi corp9 in simplex ꝛ mixtũ. Pro q̃ notan duz q duplicia st̃ corpa. scz simplicia ꝛ mixta. corpa simplicia sũt q̇nta eẽntia vl' celũ ꝛ q̃ttuor elemẽta. ꝛ alia corpa q̃ ex istis ele mẽtis ꝯponũtur dicũtur esse mixta. vt hõ bos leo. ꝛ sic de alijs. Uñ corpa simplicia st̃ q̃ nõ resoluũtur nisi in materiã ꝛ formã sz corpa mixta st̃ q̃ ex pl'ib9 elementis sunt ꝯposita.

Querit Quare Porphy. nõ diuidit corp9 in simplex ꝛ mixtũ. Rñt q iõ. q2 si sic diuisissz corp9. tunc nõ potuissz diuisisse al' rõnale in mortale ꝛ in ĩmortale. q2 aĩa/
lia rõnalia ĩmortalia nõ habuert ꝓm eos corpa mixta. sz simpli cia. q2 fuerũt aerea ꝛ aer ẽ simpl'x corp9 cũ sit elemẽtũ vt dcm̃ est

Ar Oꝛñtie tenēt se ex pte forme. s; simpl'x ꝛ mixtū tenēt se ex pte ma̅tie. ġ nō pñt eē oꝛ̄ne. Dōm ꝙ mioꝛ ē falsa. qꝛ mixtū sumit a forma mixti ꝛ ñ a missibilib⁹. s; simpl'x suit a forma simplici. ġ ñ ē vez ꝙ simpl'x ꝛ mixtū tenēt se vl'r ex pte ma̅tie

Arguit Nullū ꝯplexū poit in p̄nto. ġ male poit i arboē corp⁹ aia^{tū}. Dōm. ꝙ l; sit ꝯplexū ꝓm vocē tū est icōplexū ꝓm rē ꝛ h̄ ē ꝓpt penuriā vocabl'oꝝ qꝛ ñ ē simpl'x nom̄ ipositū ipi rei significate ꝑ corp⁹ aiatū q̄re plib⁹ noib⁹ circūloq̄t

Arguit Loco illi⁹ corpus aimatū simpl'x hē⁹ no^{v} ipositū. s. viuū. ġ deret h̄ poi. Dōz ꝙ viuū ñ dz poni qꝛ spēs ñ dz repiri ex̄ suū gē⁹. s; viuū repit ex̄ corp⁹ ꝛ corp⁹ mixtū. qꝛ ml'ta st̄ viua q̄ ñ st̄ corpa. vt de⁹ ꝛ sbe sepate. ꝛ sic ptz ꝙ viuū ē in pl⁹ q̄z corp⁹ aiatū. ġ ñ pt poni loco illi⁹ ꝯplexi corp⁹ aiatū

Arguit Quicq̇d viuit h̄ nutrit ꝛ augm̄tat s; de⁹ ꝛ angeli ñ nutriūt. ġ de⁹ ꝛ angeli ñ viuūt. Dōm ad maioꝛē q̇cq̇d viuit vita moꝛtali nutrit ꝛ augm̄tat. s; hoc nō oz de vita intellectiua. angeli autē tm̄ viuūt vita intellectiua.

Arguit Om̄e corp⁹ aiatū ē sensibile. ġ nullū corp⁹ aiatū ē insensibile. Añs pz. qꝛ q̇cq̇d sentit ē sēsibl'e s; oē corp⁹ aiatū sētit. Dōz ꝙ sēsibl'e capr̄ tpl'r. Uno⁹ actiue ꝓut veit a ṽbo actiuo sentio qḋ ḃt actū sētiēdi. Alio⁹ passiue ꝓut veit a ṽbo passiuo sētioꝛ. Tercio⁹ neutral'r ꝓut veit a ṽbo sētio ꝓut idē ē qḋ hr̄e sēsū. ꝛ dz h̄ capi actiel' neutral'r q̄re maioꝛ ꝓ

Querit Utrū bñ ponat al' rōnale sb[...]batōis ē falsa aiali tāq̄z gē⁹ ad hoiez. Rñt ꝙ ꝓm ṽitatē ñ dz poni gē⁹ ad hoiez. s; dz poi ꝓm fl'az opiniōz stoycoꝝ quā isecut⁹ erat Porphy. C⁹rō ē. qꝛ nullū gē⁹ dz eē ꝯūtibl'e cū sua spē cū ge n⁹ sit supi⁹ ꝛ spēs iferi⁹. s; hō ꝛ al' rōnale ꝯūtūt. ġ al' rōnale nō ē gē⁹ hois. Et; al' rōnale ē diffi⁹ hois. ġ ñ ē gē⁹ e⁹ S; ꝙ Porphy posuit illas duas dr̄as moꝛtale ꝛ imoꝛtale h̄ fuit iō. qꝛ isecut⁹ ē illos q̇ dixert ꝙ aliq̄ eēnt aialia imoꝛtalia q̇ dicebāt cacodemones ꝛ calodēones. ꝛ dixert illa aialia hr̄e corpa simplicia. s. aerea S; h̄ ñ pt dici ꝓm ṽitatē. qꝛ al' dr̄ hñs sensū tact⁹ q̇ ñ sbiectat i corpe simplici. Nec st̄ rōnalia qꝛ nō itelligūt cū rōe ꝛ discursu s; simplici intuitu. Et qñ dr̄ Porphyri⁹ dc se secutuꝝ opiniōez ꝑ hypotheticoꝝ. dōz ꝙ h̄ vez ē i plib⁹ ꝛ ꝑncipalioꝛib⁹ s; ñ i oib⁹

Arguit̃ Prio de celo dr phs celũ eẽ aiatũ ⁊ ñ ẽ plãta. g̃ ẽ aiatũ sensibl'e puta al' ⁊ nõ irracõnale. g°. aial rõnale nõ ꝯũtit cũ hoie. Dõm lz celũ sit aiatũ p assistentiã ais nobilis. non tñ per informationẽ. Ul' dr ꝙ licz celũ sit aiatũ effectiue sicut sol est calid⁹ effectiue. non tñ formal'r.

Querit̃ q̃re i ista arboẽ solũ ponũt genẽa ⁊ spẽs ꝯstitute p drñas dextri later; Dr ꝙ iõ. qꝛ drñe dextri later; st; nob notiores q̃z drñe sinistri later; q̃s circũloq̇mur per noĩa ꝓuatiua aut p ꝓpas passiões vt rudibile est passio asini. ⁊ poit p drã asini. qꝛ drã ei⁹ ꝓpa ẽ nob incognita. Et; genẽa ⁊ spe cies ꝯstitute p drñas dextri later; se hñt sicut supi⁹ ⁊ inferi⁹ ⁊ p dicãt de seinuicẽ. nõ ãt sic ẽ de generib⁹ ⁊ spẽbus sinistri later; sic st; angel⁹ lapis plãta brutũ Et p spẽ spẽalissima i ista arboẽ po nit hõ. qꝛ ẽm Porphyriũ al' rõnale diuidit p mortale ⁊ imortale. sz al' rõnale mortale ꝯstituit hoiez ⁊ ñ asinũ vl' leonẽ.

Querit̃ Utrũ indiuidua sint de essentia arboris. Rñt ꝙ indiuidua siue ꝓme sube ꝯsiderãt dupliciť. Uno°. ẽm ꝙ st; q̃dã res singl'ares terminãtes fluxũ natũe cõis. Alio°. p ill' q̃ eis necessario insũt. i. p reb⁹ singl'arib⁹ q̃ includũt ꝓpetates ⁊ ꝯdicões indiuiduãtes. ꝓmo°. pñt poni i arboẽ. sz nõ i rcã linea p̃ntali. nec a latẽ sicut drñe sz me°mõ. Sz capiẽdo indiuidua 2°°. tc ñ pñt poi i arboẽ cũ sint ifinita ⁊ ab arte reliq̃nda

Indiuiduũ ẽ quod de vno

Hic incidẽtaliť p⁹ coordinacõez habitã Pe. hys. diffinit idiuiduũ dicẽs. Indiuiduũ ẽ qđ p̃dicat de vno solo. vt sortes de seipso. Et ẽm Porphyriũ ponit alia diffinicõ tal'. indiuiduũ ẽ qđ ꝯstat ex ꝓpetatib⁹ hmõi q̃ꝝ collectio in alio nũq̃z eadẽ erit. vt ꝓprietates socratis nõ erũt eedẽ in aliq̃ alio ꝑticulari.

Querit̃ q̃re Pe. hys. diffinit h̄ indiuiduum. Rñt ꝙ h̄ facit ꝓpť duplicẽ rõez. ꝓma ẽ. qꝛ in arboẽ ponit idiuiduũ. ne g°. ꝓcedat ex ignot; sic ipm diffinit. scđa rõ. qꝛ ꝓpũ sbycibl'e spẽi ẽ idiuiduũ ⁊ p̃dicabl'e ñ ꝯg̃scit sine ꝓpo sbỹ

Ar Diffi°. ẽ vl'iuz. sz idiuiduũ ñ ẽ vl'e. g°. idiuiduũ ꝯcibili. nõ est diffinibile. Maior ptz ꝓmo posterioꝝ. ⁊ per Boetium dicentem. ꝙ sola species diffinit. Dõm ꝙ dupl'x est diffi/

nitio scꝫ q̇dditatiua ⁊ eentialis. ⁊ descriptiua siue notificatiua: ⁊ accn̄tal'. Und̄ solū vl'e diffinit̄ diffinicōe q̇dditatiua ⁊ eentiali. q꞉ sola diffi° q̇dditatiua essential' dat̄ ꝑ gen⁹ ⁊ dr̄am. illa aūt diffinicō indiuidui solū ē q̄dā notificatio. Ad' dōm ꝙ indiuiduū capi̅ dupl'r. Uno° accipit̄ ₰m cōeꝫ rōeꝫ ₰m quā om̄s ꝑme intēcōes cōueniūt q̄ ꝑ scđam intēcōeꝫ circūloq̇t̄ ⁊ sic ħ diffinit̄

Arguit̄ Qđ n̄ ē nō pt diffiniri. sꝫ nullū indiuiduū est. igr̄. Mioꝛ ꝓbat̄. q꞉ nullū infinitū ē iy° physicoꝝ. sꝫ indiuidua st̄ infinita q̄ ad nos ⁊ q̄ ad naturā. g̊ indiuidua nō st̄. Dōm ꝙ infinitū in actu nō ē tn̄ infinitū in potētia bn̄ ē. sꝫ indiuidua solū st̄ infinita ₰m potētiā ⁊ successionē.

Arguit̄ Infinita relinq̄nda st̄ ab arte. sed indiuidua ₰m potētiā ⁊ successionē st̄ infinita vt dcm̄ ē g̊ relinq̄nda st̄ ab arte. Dōm lꝫ infinita relinq̄nda sint ab arte tāq̄ꝫ sbiecta. q꞉ n̄ pn̄t eē sbiecta i aliq̄ scia n̄ tn̄ st̄ reliq̄nda ab arte tāq̄ꝫ ꝑtes sbiectie. q꞉ i q̄libꝫ scia aliq̄ ꝑtes sbiectie st̄ idiuidua

Arguit̄ Indiuiduū nō p̄dicat̄. g̊ n̄ p̄dicat̄ de vno solo. Añs ꝓbat̄ ꝑ phm in p̄dicam̄tis q̊ dr̄ ꝙ a ꝑma suba nulla exit p̄dicacō. ꝯña ptꝫ ꝑ locū a toto i mō ad ei⁹ ꝑtē negatiue bn̄ vꝫ ꝯña. Dōm ꝙ dupl'x ē p̄dicacō. s. directa ⁊ idirecta A ꝑma suba nulla exit p̄dicacō directa tn̄ bn̄ indirecta. Pro q̊ notādū ꝙ p̄dicacō directa fit tripl'r Uno° qn̄ supi⁹ eentiale p̄dicat̄ de suo inferiori. vt hō ē aial. Scđo qn̄ eq̄ p̄dicāt̄ de eq̄s. i. cōuertibilia de ꝯūtibilib⁹ vt qn̄ ꝓꝑa passio p̄dicat̄ de suo subiecto ⁊ ecōtra. vt hō est risibil'. Tercio qn̄ p̄dicat̄ accn̄s de subiecto. vt hō ē alb⁹ Et p̄dicacō idirecta et̄ fit tripl'r. Uno° qn̄ idē p̄dicat̄ de seip̄o vt sortes ē sortes. ⁊ illa ē p̄dicacō idirecta. i. ipꝓa. q꞉ p̄dicari fūdat̄ sup ineē. sꝫ idē ꝓꝑe n̄ pt ineē sibi ip̄i. g̊ idē i ꝓꝑe p̄dicat̄ de seip̄o. Scđo qn̄ iferiora p̄dicāt̄ de suis supioꝛib⁹ vt al' ē hō. Tercio qn̄ sbcm̄ p̄dicat̄ đ ei⁹ accn̄te vt hō de albo. sꝫ dicēs. si idē n̄ eēt i seip̄o. tc̄ nullo° possꝫ de p̄dicari đ seip̄o Dōꝫ q̄ꝫuis idē n̄ ē i seip̄o ꝓꝑe ⁊ ₰m se to^m. ē tn̄ idē i seip̄o ₰m ꝑtē. ⁊ sic et̄ idē n̄ p̄dicat̄ đ seip̄o ꝓꝑe. vt qn̄ dr̄ sortes ē sortes. sortes a ꝑte sbiecti hꝫ rōeꝫ ma̅tie. sꝫ a ꝑte p̄dicati hꝫ rōeꝫ forme. sꝫ forma ē in materia.

Ar Illa ē p̄dicacō ꝓꝑa q̄ ē verissima. sꝫ qn̄ idē p̄dicat̄ đ seip̄o ē verissima p̄dicacō. g̊ ē ꝓꝑa. Mioꝛ ptꝫ ꝑ boetiū dicētē. ꝙ

nulla p̄dicatio ē verior illa in q̄ idē p̄dicaẗ de seipso Dōꝫ ꝙ p̄
dicatō nō dr̄ ordinata vł iordinata eo ꝙ v̄a vł falsa. qꝛ p̄dica°
falsissima p̄t eē directa ꝛ ordinata. vt hō nō ē aīal.

Arguit Indiuiduū p̄dicaẗ de pl'ib⁹. igr̄ diffinitō mala
Añs ptꝫ dēo. sortes ē idiuiduū. plato ē idiui
duū. ꝛc̄ꝫs. Dōm ꝙ idiuiduū capiẗ dupl'r. Uno° ꝓ illa scd̄a
intētōe q̄ vocaẗ idiuiduū. Alio° ꝓ re sbstrata significata ꝑ talē
intētōꝫ. Jā dr̄ ꝙ illa scd̄a intētio p̄dicaẗ de pl'ib⁹. sꝫ res sig̃ficatā
p̄dicaẗ de vno solo. h̄ āt diffiniẗ idiuiduū nō ꝓ scd̄a intētiōe. sꝫ
ꝓ re substrata ꝛ p̄ma intētōe

Arguit Indiuiduū ꝓ intētōe scd̄a p̄dicaẗ de pl'ib⁹. vt
admissū ē. ḡ etiā ꝓ intētōe p̄ma vł re sbstrata.
Tenet ꝯña. qꝛ intētio scd̄a hꝫ se vt formale. ꝛ res sbstrata se hꝫ
vt materiale. q̄ debēt corñdē. Dōm ꝙ duplex ē materiale idi
uidui. s. ꝓpinquū vt res singularꝭ. ꝛ illō corñdet formali in h̄.
qd̄ ē de pl'ib⁹ p̄dicari. qꝛ tale ē qd̄ dā cōe cōitate ꝓportōis. Aliō
ē materiale idiuidui remotū. sicut sortes plato. ꝛ illud materia
le in p̄dicando nō ꝓportionaẗ formali

Arguit Sortes ē materiale remotū. ꝛ tñ p̄dicaẗ de pl'i
b⁹ puta de isto sorte ꝛ isto Dōm ꝙ nō vniuo
ce sꝫ eq̄uoce p̄dicaẗ de pl'ib⁹. qꝛ ƀm diu̇sā rōꝫ sbe. i. ƀm diu̇sā rē sig
nificatā. Sꝫ dicēs. sortes p̄dicaẗ de isto sorte ꝛ de alio sorte vno
noīe ꝛ eadē rōe. ḡ vniuoce. Añs ꝓbaẗ. qꝛ eadē ē rō. i. diffinitio
qꝛ rō spēi h⁹ sortꝭ ꝛ alteri⁹. sꝫ de noīe notū ē Dōꝫ ꝙ idiuidua
bñ hñt vnā ꝛ eādē diffinitōeꝫ in cōi. q̄ ē diffinitō ipsi⁹ spēi. eo
ꝙ ꝯueniūt in vna spē. sꝫ nō hñt vnā ꝛ eādē diffinitōeꝫ ꝓpriā ꝛ
spēalē. q̄ circūloq̇ẗ ꝑ ꝓꝑetates indiuiduātes. nā iste sortes ē alia
res significata h⁹ noīs sortes. q̄ꝫ sit ille sortes. ꝛ ita duo vocati
eodē noīe hñt vocē cōeꝫ nois. sꝫ nō hñt ꝯceptū cōeꝫ sumptū ƀꝫ
illō no⁹ Pro q̄ notādū ꝙ septē sꝭ ꝓꝑetates idiuiduātes q̄ sil'
collcē nō ꝯueniūt pl'ib⁹ sil'. vñ v⁹ Forma. figura. loc⁹. no⁹. stirps
patria. tp̄s. Hec septē ꝓꝑa ꝯtinet oīs hō

Querit Utrꝫ iste ꝯditōes sint de eēntia idiuidui Dōꝫ
ꝙ idiuiduū capiẗ dupl'r. Uno° q̄ꝫtū ad eē na
ture. i. put ē res singularꝭ in vltio actu nature exn̄s. ꝛ sic solū ma
teria ꝛ forma sꝭ de eēntia ei⁹. Alio° capiẗ q̄ꝫtū ad nr̄aꝫ sensibilē
discretōꝫ ꝯgnitōꝫ. ꝛ sic iste ꝯditōes sꝭ de eēntia idiuidui.

Arguitur Nulla bona diffinitio p̄t ꝯuenire alteri a diffinito. s₃ ista ē h̄mōi. g° nō ē bona. Mi͛or ꝓbat̄ q₂ ꝯuenit sp̄ei vt d'd'o. ſortes ē hō ibi hō p̄dicat̄ de vno solo. Dōm q̄₃uis hō actu p̄dicat̄ de vno solo. tn̄ aptitudine p̄dicat̄ d' plib⁹ qd' repugn̄t idiuiduo. S₃ dicēs si sp̄es actu p̄dicat̄ de vno solo. ḡ etiā aptitudie. T₃ ꝯn̄a. q₂ ab eē ad posse eē ē bona ꝯn̄tia. Dō₃ ꝙ ab. eē ad posse eē ē bona ꝯn̄a in affirmatis s₃ nō in negatiuis. diffinitiō āt d₃ itelligi cū illo addito. idiuiduū ē qd' solū p̄dicat̄ de vno solo. s₃ illa dcō solū iportat negatō₃

Arguitur Aliq̇s hō aliq̇s bos s̄t idiuidua. vt₃ ꝑ ph̄m in p̄dicam̄to sb̄e. ꝛ tn̄ p̄dicāt̄ de plib⁹. Dōm ꝙ ista diffinitiō dat̄ de idiuiduo d'tminato ꝛ nō de idiuiduo vago sicut ē aliq̇s hō aliq̇s bos. Un̄ idiuiduū vagū ē t'min⁹ cōis sūptus cū signo ꝑticulari. vt aliq̇s hō aliq̇s bos. ꝛc̄. ꝛ d'r tale idiuiduū vagū q₂ vagat̄ ꝑ oīa p̄dicam̄ta. vl' q₂ h̄t naturā real'r ꝯtractā nob' tn̄ idet'miatā. aut q₂ vage h̄t ex impōe qd'libet idiuiduū nature cōis. quā naturā h̄t t'min⁹ cōis. ex q̇ ꝯponit̄ vt aliqd' al'. S₃ idiuiduū d'tminatū ē qd' h̄t naturā ꝯtractā ad d'tminatū suppositū q̇ ad nos. ꝛ s'm rē. Ul' dōm ꝙ ista diffinitiō etiā ꝯueniat idiuiduo vago. ꝛ ꝙ nō p̄dicat̄ vniuoce de plib⁹ s₃ solū equoce. ꝛ h̄ qn̄ accipit̄ ꝓ re singulari circūlocuta. q₂ alia res circūlocuta ē sortes alia plato. D'r qn̄ accipit̄. ꝛc̄. q₂ qn̄ capit̄ significatie tūc p̄dicat̄ vniuoce de plib⁹ ꝛ nō ē idiuiduū. q₂ sic facit ꝓpōem indiffinitā qd' repugnat indiuiduo.

Querit Utr̄ aliq̇s hō ꝛ qd'libet alid' idiuiduū vagū sit singulare vl' vl'e. Dōm s'm aliq̇s ꝙ nec ē singulare nec vl'e. s₃ ē qd'dā ꝯplexū ex sincathegreumate. ꝛ t'mino cōi supponēte ꝑsonal'r. Et qn̄ d'r. oē qd' ē. aut ē singulare qd' ē idiuiduū aut vl'e. Dicūt ꝙ h̄ ver̄ ē de icōplexis. nā al' rōnale nec ē idiuiduū nec vl'e. Et qn̄ d'r ad min⁹ ē icōplexū s'm rē significatā. Dōm ꝙ ver̄ ē. nō tn̄ ē icōplexū s'm rē ꝓ q̇ supponit. Ul' dō₃ ad q̄situ ꝙ aliq̇s hō p̄t capi dupl'r. Uno° ꝓ toto aggregato ex re et dispōe rei. h̄ ē ex t'mino cōi ꝛ signo ꝑticulari. ꝛ sic nō ē p̄dicabile cū sit ꝯplexū Alio° capit̄ ꝓ circūlocuto ꝑ illas voces qd' ē res singular₃ ꝛ vnū nūo. l₃ sit idet'minata nob'. ꝛ sic ē idiuiduū vt h̄ diffinit̄. Et isto° etiā ph̄s circa diffinitō₃ p̄me sb̄e exēplificat ꝑ ipm. S₃ q̄re poti⁹ exēplificat ꝑ idiuidua vaga q̄₃ d'tminata. iō est q₂ mag₃ cadūt sub arte q̄₃ idiuidua d'tminata

Notandū Q᷑ idiuiduū đr determiatū q̄drupl'r. vno mō đr idiuiduū determinatū noiatiōe. vt sortes plato. Alio° ex suppōe vt supposito q̄ porph. habeat tm̄ vnū filiū. tūc fili⁹ porph. ē idiuiduū determinatū ex suppōe. Tercio demōratōe. vt h̄ lignū h̄ herba Quarto ex circūlocutōe vt iste cū grosso capite. cū longo collo. τcēⁱs.

Querit̃ Quid ē pn̄ᵐ idiuiduatiōis in materialib⁹. i. q̄d ē h̄ qđ facit naturā cōicabilē plib⁹ icōicabilē. Rn̄t̃ bt̄ᵐ. s. Tho. pn̄ᵐ idiuiduatōis ē mat̄ia sigta. i. materia sūpta sb q̄ātitate τ cert̄ dimēsionib⁹. q2 p materiā fit cōicabilitat̄ tminatō. sȝ q̄ātitas dimēsiua distiguit vnū ididuū ab alio eiusdē spēi. τ q2 illa duo st̄ de rōne idiuidui. sic ꝯueniēt̃ ponit̃ p pn̄° idiuiduatōis mat̄ia sigta. i. mat̄ia sb q̄ātitate τ pōe n̄ dȝ dici mat̄ia cū q̄ātitate Q᷑ āt mat̄ia bt̄ᵐ se nō possȝ eē pn̄ᵐ idiuiduatōis pȝ. q2 illa ē ps spēi q̄ ē vl'is. Etiā mat̄ia bt̄ᵐ se ē eadē in oīb⁹ gn̄abilib⁹ τ corruptiblib⁹ n̄ āt mat̄ia scđa t̃ mat̄ia sigta q̄ātitate

Arguit̃ Materia ē ps spēi. g̃ nō ē pn̄ᵐ idiuiduatōnis Dđȝ q̄ duplex ē mat̄ia. s. cōis τ sigta. mat̄ia cōmunis ē ps spēi. sȝ nō mat̄ia sigta q̄ ē pn̄ᵐ idiuiduatōis

Arguit̃ Prinᵐ ididuatōis distiguit idiuiduū ab alio sȝ distinguē τ separe ē pp̄⁹ act⁹ forme. vtȝ vij. metha. g̃ forma ē pn̄ᵐ idiuiduatōis Dđȝ q̄ duplex ē distictō. s. nūal' τ specifica. Vn̄ forma pn̄ᵐ ē distinguēdi specifice. sȝ nō nūal'r. q2 h̄ ꝯuenit materie. τ g̃ ē pn̄ᵐ idiuiduatōis

Arguit̃ Due negatōes st̄ pn̄ᵐ idiuiduatōis. g̃ nō materia sigta. q̄ noiat affirmatōȝ. Aн̄s pbat̃ autoritate Henrici de Gādauo Dđȝ q̄ due negatōes st̄ de rōe idiuidui. sȝ nō st̄ pncipia ei⁹ nisi iq̄ātū i eis sbaudiūt̃ due affirmatōes. Vn̄ idiuiduū đr q̄si idiuisū i se τ diuisū a q̄libet alio. pᵐ hȝ a mat̄ia: τ 2ᵐ a q̄ātitate. vn̄ pma negatō đr negatō cōicabilitat̄ nature specifice. τ scđa đr negatiō ydēptitat̄ cū alio ididuo

Arguit̃ Aliq̄ st̄ idiuidua q̄ nullā hn̄t materiā. g̃ materia sigta nō ē vl'e pn̄ᵐ idiuiduatōis. Aн̄s pȝ de angel' vt h̄ michael. h̄ gabriel Dđȝ q̄ duplex ē sba. s. material' τ imaterial' Vn̄ materia sigta ē pn̄ᵐ idiuiduatōis materialiū. sȝ nō imaterialiū. vbi pn̄ᵐ est p se subsistētia forme

Differētia dr̄ triplicit̄

Postq̄z. P. hiſ. ſup̄ determinauit de genē ⁊ ſpē. Hic
ꝯn̄ter determinat de tercio p̄dicabili. qđ ē drā. et eſt
rō ordinis. q2 gen⁹ ⁊ ſpēs p̄dicāt̄ de ſuis īferiorib⁹ in q̇d ⁊ drn̄
tia in q̄le. ſ3 q̇d eſt an̄ q̄le vt ꝑus dcm̄ fuit. ḡ drn̄a ſeq̄tur. Sed
rō ordis ad ſeq̄ntia ē. q2 p̄dicabilia ſeq̄ntia p̄dicāt̄ in q̄le accn̄/
tale. ⁊ drā p̄dicat̄ in q̄le eēntiale. ſ3 eēnale ē an̄ accn̄tale Et ꝑmo
diuidit drāz eo q̄ multipl'r dr. ⁊ h̄ facit vt eliciat mēbꝝ qđ h̄ ē
p̄dicabile ab alijs diſtinctū. Dicēs drā dr triplr'. ſ. cōit̄ ꝑꝑe et
magꝭ ꝑꝑe. Et p̄t ſufficiētia iſtaꝝ acceptōnū ſic ſumi. nā oīs dif
ferētia facit differre vnū ab alio. vl' ḡ facit differre eēntial'r vel
accn̄tal'r. ſi eēntial'r ſic ē drā magꝭ ꝑꝑa Si accn̄tal'r h̄ ē dupl'r. l'
facit differre ꝑ accn̄s ſeꝑabile qđ h3 eē variabile in ſuo ſbcto. et
ſic ē drā cōis. aut ꝑ accn̄s īſeꝑabile qđ h3 cām ꝑmanētē ⁊ ſtātē
in ſbcto. ⁊ ſic ē drā ꝑꝑa

Querit̄ Qualis ē iſta diuiſio drē. Dđ3 q̄ ſi ponat̄ di
uiſio drē ſic. drāꝝ alia cōis. alia ꝑꝑa. alia ma
gis ꝑꝑa. tūc ē diuiſio ſubiecti in accn̄tia. q2 cōe ꝓpriū ⁊ magꝭ ꝓ
priū accidūt reſpcū drē. Si ṽo ſic ponat̄. drāꝝ alia ē drā cōis.
alia drā ꝑꝑa. ⁊c. h3 modū diſionis toti⁹ in mō in ꝑtes in mō.
ſ3 eſt diuiſio analogi in ſua analogata.

Notandū Q2 iſta mēbra pn̄t dupl'r ordiari. vno°
q̄ ad nos. ⁊ ſic drā cōis ē ꝑ^m. dēm̄ ꝑꝑa.
et vltimū dr drā magꝭ ꝑꝑa. Alio° pn̄t ordiari q̄ ad naturā. et
ſic drā magꝭ ꝑꝑa ē ꝑor, Rō ꝑmi. q2 q̄ ad nos accn̄tia ſt̄ notio/
ra ſubſtātijs. ⁊ iterꝝ accn̄s cōe ē noti⁹ ꝓꝑo. igr̄ drā cōis p̄cedit ꝓ
priā. ⁊ ꝑꝑa magꝭ ꝓpriā. Rō ſcđi. q2 drā magꝭ ꝑꝑa ſumit̄ a for
ma ſubſtātiali. ſ3 ſuba natural'r ē an̄ accn̄s

Arguit̄ Duo ꝑmi modi ꝯtinēt̄ ſub p̄dicabili accn̄te. ḡ
male dn̄r drē. ꝯn̄tia tenet q2 ſt̄ p̄dicabilia di/
ſtincta Dđm q̄ drā magꝭ ꝑꝑa ē p̄dicabile diſtinctū ꝯ accn̄s
nō āt alie due drē. Pro q̄ notādū q̄ due ꝑme acceptōes drē nō
ꝯtinēt̄ ſub iſto p̄dicabili. ſ3 ſolū tercia. Un̄ ꝑma acceptō drē cō
tinēt̄ ſub q̄nto p̄dicabili. ſ. accn̄te. vt ſedē ⁊ ſtare ſt̄ ſub p̄dicabi
li accn̄te. Et ſcđa acceptio ꝯtinetur ſub ꝓprio. ſi inſeꝑabile ex/
ponitur negatiue. vt q̄n̄ valet inſeꝑabile. quaſi nullo mō ſeꝑa/

bile q̄ mō ꝓpriū dr̄ ĩsepabile accñs. Si āt ĩsepabile exponat̄ ꝑ uatiue q̄si difficult̄ sepabile. q̄ mō albedo in cigno ē ĩsepabile sic ꝯtinet̄ sub accñte. qꝛ tale ĩsepabile ē accñs cōe

Arguit Nullū vniuocū hꝫ pl'es acceptōes. sꝫ drā ē q̄d vniuocū. g°. n̄ hꝫ istas acceptōs. Mioꝛ ꝓbat̄. qꝛ ē p̄dicabile qd̄ dꝫ eē vniuocū Dōꝫ ꝙ nullū vniuocū vniuoce sūptū hꝫ pl'es acceptōes. sꝫ drā vt h̄ diuidit̄ ē qd̄ dā analogū. ꝛ drā mag̃ ꝓp̄a solū ē h̄ p̄dicabile ab alijs distinctū ꝛ nō hꝫ aliq̄s acceptōes de q̄b⁹ analogice dicat̄

Cōis ē q̄ alteꝝ differt ab al.

Hic manifestat mēbra dc̄e diuisionis. ꝛ p°. oñdit q̄d sit drā cōis di. Drā cōis ē q̄ differt alteꝝ ab altero. vl' idē a seip̄o sepabili accidēte. sicut sortes sedēs differt a seip̄o stāte Un̄ accñs sepabile ē qd̄ n̄ hꝫ cāꝫ firmā ꝛ stātē ĩ suo sb̄o. sꝫ facil'r ab eo sepabilē

Arguit Idē nō ē diuidēs ꝛ diuisū. sꝫ drā in cōi h̄ diuidit̄. g°. nō erit mēbꝝ diuidēs Dōꝫ ꝙ drā dr̄ cōis duob⁹ modis. Uno° ꝑ p̄dicatōꝫ. qꝛ cōit̄ p̄dicat̄ de alijs mēbris. ꝛ sic drā cōis diuidit̄. Alio° dr̄ cōis rōe vsus. qꝛ. s. ē ĩ vsu cōit̄ loq̄tiū. ꝛ sic drā cōis ē mēbꝝ diuidēs.

Arguit Illud qd̄ ē cōe mult̄ȝ facit ꝯuenire. g°. null'a drā dr̄ cōis Dōꝫ ꝙ drā nō dr̄ cōis. qꝛ ē ĩ reb⁹ q̄s facit differre. qꝛ sic facēt ꝯuenire. sꝫ dr̄ cōis. qꝛ ē in vsu cōit̄ loq̄ntiū. i. in vsu vulgariū. Un̄ ꝯgnoscē drāꝫ mag̃ ꝓpriā ꝯuenit sapiētissimis. ꝛ ꝯgnoscē drāꝫ ꝓpriā ꝯueit sapiētib⁹. sꝫ ꝯgnoscere drām cōem ꝯuenit rudib⁹ ꝛ vulgarib⁹.

Arguit Idē nō p̄t differre a seip̄o. g° male dr̄ ꝙ sor. sedens dr̄t a seip̄o n̄ sedēte Añs ꝓbat̄. qꝛ idē ē sibip̄i maxie idē. cū q̄ n̄ stat aliq̄ drā. Dōꝫ ꝙ idē differre a seipso p̄t itelligi dupl'r. vno° eēnal'r. ꝛ sic ē falsū. Alio° alteritate q̄dā. accñtal'r ꝛ sic ē veꝝ. qꝛ maxia ydēptitas eēntial' stat cū diūsitate accñtali. sic aq̄ calida dr̄t a seip̄a frigida nō q̄dē eēntial'r sꝫ accñ

Arguit Idē n̄ p̄t a se ꝟe negari g° n̄ p̄t a se (tal'r tm̄ ip̄o accñtal'r differre. ꝯña ꝓbat̄. qꝛ drā ē īt̄ illa q̄ negāt̄ de seiuicē. Dōꝫ lꝫ idē sūptū sn̄ addito n̄ possꝫ de se negari. tn̄ idē sūptū sb̄ vno accñte p̄t a se negari sūpto sb̄ alio. vt licꝫ

ista nō sit ꝟa. soꝛ. ñ ē soꝛ. tñ ista ē ꝟa. soꝛ. sedēs ñ ē soꝛ. ābulās. ⁊ lꝫ idē ñ possꝫ subeē illˀ accñtibꝰ ꝯrījs actu. tñ successiue

Arguit Sedē stare ⁊ hmōi sꝫ accñtia. g̃ ñ sꝫ drē. Dōꝫ negādo ꝯñam. qꝛ drā capit tripl'r. vnoº cōit. alioº ꝓꝓe. tercioº magꝭ ꝓꝓe. drē cōes ⁊ aliq̃ ꝓꝓe sꝫ accñtia cꝰ mōi sꝫ sedē stare ⁊ albedo i cigno. drē āt magꝭ ꝓꝓe ñ sꝫ accñtia. eo ꝙ tal' drā ē distictū ꝑdicabile ab alijs Et nō ē icōueniēs ꝙ vnū ⁊ idē habeat modū drē ⁊ accñtꝭ ꝭᵐ diūsos respcūs. Un̄ sedē stare sꝫ accñtia inq̄ꝫtū ꝯpank ad sbcta q̄bꝰ insūt. sꝫ sꝫ drē inq̄ꝫtū faciūt differre illa sbca q̄bꝰ insūt ab alijs q̄bꝰ nō insūt.

Drñtia propria est q̄ alteꝝ.

Hic notificat drām ꝓpriā. di. Drā ꝓꝓa ē q̄ alteꝝ dīt ab altero īsepabili accñte Et ꝑ accñs īsepabile itelligūk ꝓꝓe passiōes sicꝫ risibile. ⁊ etiā accñtia q̄ ꝯsequūk ꝑncipia ꝯplexionalia sicut albedo i cigno. vl' q̄ al's sbco īsepabil'r insūt. sicut simū aq̄lū. Un̄ simꝰ ē nasus curuꝰ i medio depssus. ⁊ in fine eleuatꝰ. aq̄lum ē nasus in medio eleuatꝰ. ⁊ in fine depssus

Arguit Ꝓꝓe passiōes nō sꝫ accñtia. gº nō sꝫ accñtia īsepabilia. ꝯña ꝓbak ꝑ locū a toto i mō ad suā ꝑtē negatie. qꝛ īsepabile ē dekmiatio q̄dā Dōꝫ ꝙ accñs capik dupl'r. Unoº ꝓꝓe ꝑ accñte ꝑdicabili. ⁊ sic ꝓpriū nō ē accñs. Alioº. cōit ꝑ accñte ꝑdicamtali q̄d se extēdit ad oēꝫ entitatē iherētē alicui. siue ħ fuerit ꝯūtibile siue ñ. ⁊ sic ꝓꝓa passio ē accñs ⁊ ē īsepabile Ꝓ q̄ nō. ꝙ isepabile pt dupl'r expoi Unoº. negatie et sic isepabile vꝫ tātū q̄si nulloº sepabile. ⁊ sic q̄libet ꝓꝓa passio ē accñs īsepabile. sic risibilitas i hoīe. Alioº. ꝑuatie. ⁊ sic isepabile vꝫ tātū sic difficulk sepabile. ⁊ sic aliq̄ accñtia cōia sꝫ īsepabilia. sicut cycatrix cū ex vulnē occalluerit

Notandū Qꝫ simū aq̄lū sꝫ accña cōia ⁊ ñ ꝓꝓa. qꝛ ꝑᵐ fluit ex ꝑncipijs spēi. sꝫ accñs cōe fluit ex ꝑncipijs ididui. vñ si simū ⁊ aq̄lū eēnt accña ꝓꝓa. tūc oēs hoīes eēnt simi l' aq̄li q̄d ē falsū. qꝛ accñs ꝓpriū ꝯseq̄k ꝑncipia spēi ⁊ iest oībꝰ idiuiduis illꝰ spēi. Un̄ pꝫ ꝙ illa accña sꝫ bñ drē ꝓpꝛie. sꝫ nō accñtia ꝓpria

Magis propria drā est qñ.

Hic notificat vlm mebrum dce diuisiois.s. drãz magis ppã.di. Drã magis ppa e qñ alterũ dit ab alio specifica drã.sic hõ dit ab asino rõnali qlitate.vt dt Por.z dr ista drã magis ppa.qr cognoscẽ eã

Ar Rõnale ñ e q (ducit sapiẽtissimis ppt ei9 difficultatẽ litas.g° male dt por.q hõ differat ab asino rõnali qlitate Dõz qquis rõnale ñ sit qlitas bm rẽ.ẽ tñ qlitas bm modũ.eo q mod9 qlitatis e pdicari i qle.sz drã pdicat in qle.igr.

Ar Rõnale nõ e ppa drã cũ ñ sit accñs.g° nõ est drã magis ppa.cõña pbat.qr ibi ar a positio ad oppatm negatie.Dõ q magis ppũ ñ capit h vt e oppatiu9 de li.ppñ.sz vt e idẽ qd sba le l'specificũ. z p ipz circũloqmur drãz q fac differre specifice et

Notandũ Q; qnz st diuisiões drẽ qs (eẽntial'r point por.z patẽt i h metro. Alterat.z se/pat.p se.magis.edificatq; Pria diuisio e.drãz qdã fac alfatũ qdã aliud.exẽm pmi.vt cõis z ppa.exẽm scdi vt drã magis ppa Scda diuisio.drãz qdã st sepabiles qdã insepabiles. exẽm pmi vt drã cõis.exm scdi vt drã ppa z magis ppria Tercia drãz isepabiliũ qdã st p se.vt drã magis ppria.qdã sũt p accñs vt drã ppria Quarta drãz qdã suscipiũt magis z min9.z qdã nõ.exẽplũ pri mi vt drã cõis z ppria.exẽplũ scdi vt drã magis ppria.Quin ta drãz qdã e diuisiua z qdã cõstitutiua.

Ar Ois drã facit alteratũ.g° pria diuisio mala. Añs pbat p Por.q dt q vl'r ois drã alteratũ facit cuilibet aduenies Dõm q alteratũ capit dupl'r: Uno° cõit put dt diuersitatẽ eẽnta lẽ vl' accñtalẽ.z sic intelligit dcm porph. Alio° capit spẽal'r put tm dt diuersitatẽ accñtalẽ z sic nõ omis drã facit alteratũ.sz qdã faciũt aliud.i.diuersitatẽ eẽntialẽ

Ar Risibile e drã ppa.z tñ nõ suscipit magis z min9.g° male dr.q drã ppria suscipit magis z min9. Scda ps añtis p bat.qr e ppria passio q eql'r iest oib9 idiuiduis. Dõz q risibile capit dupl'r. Uno° bm se in qztũ e passio hois.z sic nõ suscipit magis z min9 Alio° in ordine ad sbcm cui iest qd meli9 e dispo sitũ ad actũ ridẽdi.z sic risibile suscipit magis z min9.qr vn9 hõ e risibilior qz alter.eo q vn9 hõ magis ridet qz alter. Sz dicẽs. ppa passio ñ hz cõtriũ.g° ñ pt suscipe magis z min9 Dõ.q ñ omis susceptõ magis z min9 cãt p admixtõz cõrũ.sz etiã fit in ordine ad sbcm cui iest.bm q vnũ sbctm e magis dispositũ ad actũ qz aliud

Arguit Una ē drā q̄ ē diſiua ⁊ ꝯſtitutia. g̊ q̄nta diſio nō ē bona. Aῆs ꝓbat̄. qꝛ ſenſibile didit h̄ gen⁹ corp⁹ ⁊ ꝯſtituit al'. Dōz ꝙ vna ⁊ eadē drā ē diſiua ⁊ ꝯſtitutiua nō reſpcū eiuſdē. ſ3 reſpcū diūſoꝝ qꝛ ē diſiua gl̄ ⁊ ꝯſtitutia ſpēi ⁊ g̊ iſta diſio vltia n̄ ē diſio ī diūſas res. ſ3 ī oppoſitos modos

Drā eſt quod predicat̄ de.

Hic poſitis acceptōnib⁹ drē eligit terciā q̄ ē vnū p̄dicabile ab alijs diſtinctū. Et eā dupl'r diffinit. p̄mo ſic. Drā ē q̄ p̄dicat̄ de pl'ib⁹ ſpē drn̄tib⁹ in eo ꝙ q̄le. In q̄ diffinitōe vl'e ponit̄ loco gl. et refert̄ p̄ h̄ relatm̄ qd̄. ⁊ dat̄ illa diffinitō de differētia in ratōe p̄dicabil'. Un̄ q̄nq3 ſtꝫ diffinitōes drē ſ̄m Por. Pria ē. drā eſt q̄ abūdat ſpēs a genē. Scd̄a. drā ē qd̄ p̄dicat̄ de pl'ib⁹ ſpē drn̄tib⁹ ⁊c̄ Tercia drā ē qd̄ aptū natū ē diuidē gen⁹ ⁊ ea q̄ ſub genē poſita ſtꝫ. Quarta drā ē q̄ drn̄t a ſe ſingula Quīta drā ē qd̄ ad eſſe rei ꝯducit. ⁊ ei⁹ qd̄ ē eſſe rei ps ē. Quaꝝ diffinitionū decla/ratio ſufficiēter habet̄ in Porphirio

Arguit Iſta diffinitio drē nō ꝯuenit oī ꝯtēto ſub dif finito. g̊ nō ē bona Aῆs ꝓbat̄. qꝛ nō ꝯuenit al bedini ⁊ nigredini q̄ tn̄ ſtꝫ drē. Dōm ꝙ nō ſtꝫ drē magl̄ ꝓp̄e. q̄ hic diffinit̄. ſ3 drē cōes.

Arguit Diffnitō drē nō ꝯuenit oī drē magl̄ ꝓp̄e. Aſ/ ſūptū ꝓbat̄ qꝛ nō ꝯuenit drē vltie q̄ ē ꝯūtibil' cū ſpē. ⁊ g̊ nō p̄t p̄dicari de pl'ib⁹ drn̄tib⁹ ſpē. vt rōnale ē drā vl tia. ⁊ ſolū p̄dicat̄ de hoīe ⁊ īdiuiduis ei⁹ Dōm ꝙ q̄ncūq3 dat̄ aliq̄ diffinitō analogi. tūc illa dꝫ ꝯueire p̄ncipaliori analogato q̄ ad oēs ſuas ꝑtes ⁊ poſteriori q̄ ad aliqs. ſ3 drā analogice dr̄ de drā generica ⁊ ſpecifica. ⁊ p̄ pus dr̄ de generica. iō illa diffini tō ſ̄m ſe totā ſibi ꝯuenit. ⁊ ſpecifice ſolū q̄ ad aliq̄s ꝑticulas.

Arguit Iſta diffini⁹ dat̄ de drā in rōe p̄dicabil'. ſ3 drā vltia ē p̄dicabile. g̊ diffinitō dꝫ ſibi ꝯuenire Dōz ꝙ drā vltia nō ē p̄dicabile ꝓp̄e ſūptū. ſ3 cōit̄ ſūptū Et q̄n̄ q̄ritur q̄re Porph. nō poſuit vnā diffinitōꝫ q̄ ꝯueniret oī drē tā generice q̄3 ſpecifice. vt dd̄o drā ē qd̄ p̄dicat̄ de pl'ib⁹ in eo qd̄ q̄le. R̄ndet̄ ꝙ iō. qꝛ drē vltime nō ſtꝫ nobis ꝯgnite. ⁊ g̊. nō ca/ dunt ſub diffinitōe. Sed Porph. diffinit drām nob ꝯgnitā.

cuiusmōi est dr̄ña genēica in cº diffinitōe et̄ ꝯphēdit̄ differētia specifica Et qn̄ dr̄ Porphirius exēplificat de dr̄ña specifica. Dōm ꝙ exēploꝝ nō sp reqritur veritas nā ƀm phm ṗmo ṗorꝝ exempla ponimꝰ nō vt ita sint sed vt sentiant addiscentes

Arguit Omne ṗdicabile ṗdicat̄ de plibꝰ. ſꝫ dr̄ña vltia siue specifica nō ṗdicat̄ de pluribꝰ ergo nō est ṗdicabl'e nec sub aliquo cōtinet̄. Minor ꝓbat̄ qꝛ solū ṗdicat̄ de vna spē. Dōꝫ qꝫ uis dr̄ñtia vltia nō ṗdicat̄ de pluribꝰ immediate tn̄ bn̄ mediate scꝫ mediante spē ⁊ h̄ sufficit. qꝛ nō est de rōne ṗdicabl'is immediate de pluribus ṗdicari sicut etiā infra dicet̄ de proprio.

Arguit Sicut se hꝫ spēs ad geꝰ ita se hꝫ dr̄ña specifica ad dr̄ñam genēicā. ſꝫ spēs ē distictū ṗdicabile a genē gº et̄ dr̄ña specifica ēit distictū ṗdicabile a dr̄ña genēica. Dōm ꝙ nō ē ꝑ oia sil'e. qꝛ genꝰ ⁊ spēs h̄nt diuſa subijcibilia. sed dr̄ña specifica et generica h̄nt vnū subijcibile qꝛ sp spēm q̄re sub eodē ṗdicabili licꝫ analogice cōtinent̄. Et̄ spēs subijcit̄ generi ⁊ geꝰ ṗdicat̄ de spē vt hō est aial. ſꝫ vna dr̄ña nō subijcit̄ al'ri nec vna dr̄ña ṗdicat̄ de alia sumēdo ambas dr̄ñas in rōne differētie. vt nō potest dici rōnale ē sensibile inq̄ꝫtū rōnale est dr̄ña licet bene inq̄ꝫtū rōnale cōuertit̄ cū hoie. Tercia diſſ'litudo ē qꝛ spēs dtēmiat geꝰ. ſꝫ vna dr̄ña nō determiat aliā qꝛ nulla dr̄ña hꝫ se ꝑ modū dtēmiabil' ſꝫ sp ꝑ mōm determiant̄. vñ dr̄ña ⁊ spēs dr̄ñter determiāt genꝰ ƀm ꝙ genꝰ capit̄ dupliciter. vno mo do vt est totū vl'e. alioº inq̄ꝫtum est totū potestatiuū. spēs determiat genꝰ in rōe tōtiꝰ vl'is ſꝫ dr̄ña dtēmiat genꝰ in rō ne totiꝰ potestatiui.

Arguit Nl'la ps ṗ dicat̄ de suo toº ſꝫ dr̄ña ē ps spēi. gª nō p̄t ṗdicari de spē Minor ꝓbat̄ qꝛ geꝰ cū dr̄ña ꝯstituūt spēm Dōꝫ ꝙ dupl'x ē ps ꝓut ad ꝓpositū sufficit scꝫ itegral' ⁊ tl'is nō ṗdicat̄ de suo toto. vt ista ē falsa ṗdicatio domꝰ est paries. Alia est ps eēntialis siue diffinitiua et illa bn̄ potest ṗdicari de suo toto et sic dr̄ña est pars.

Arguit De eēnal'r ⁊ ꝯūtibil'r idem est iudicium ſꝫ rōnale eēntialiter ⁊ ꝯūtibl'r idē est cū hoie ğ de ipis idē ēit iudiciū. et ꝑ ꝯñs rōnale ēit spēs sicut hō Dōꝫ. ꝙ de eēntial'r ⁊ ꝯūtibiliter idem est iudiciuꝫ quo ad rē significatā. ſꝫ n̄ quo ad mōꝫ ṗdicandi qꝛ modꝰ ṗdicādi nō sumit̄ a re significata. ſꝫ sumit̄ a mō significādi ⁊ qꝛ h̄nt aliū modū significādi etiā habent alium modum pre/

dicandi penes quos predicabilia distinguuntur

Arguit Dr̃a etſ gñica p̄dicať de vna sole spẽ g° nõ p/dicať de plib°. Añs patz pr dr̃a ɔstituit vnaz spẽz. ergo tm̃ p̄dicať de vna spẽ. Dõm q̃zuis imediate p̄dicať d vna spe tamen mediate predicatur de plibus specie drñtibus qr illa species vlterius est diuisibilis in species

Querit Quare differẽtia predicať in quale. Rñdetur ꝙ iõ qr coueienter rñdeť ad interrogationez factã p quale. vt cũ querit q̄lis est homo couenienter respõdeť est rõnalis. Alia rõ est qr illud quod habet rõnem forme siue q̄litatis p̄dicatur in quale sz dr̃a habz rõnẽ forme siue qualitatis. g̊ predicať in quale. Mioꝛ patz qr sicut statua est quid cõpositũ ex ere ꝛ figũa. Et es ẽ matia statue ꝛ figura est forma eius sic etiã spẽs est quid compositum ex genere et differẽtia et genus est materia spẽi sed differẽtia est forma eius. et de ratione forme ẽ qualificare quare differentia in quale predicatur

Arguit Ph̄s dicit septĩo methaphysice ꝙ oẽs ptes diffinitõis sũt forme g°. nulla ps ei⁹ ẽ matia Dõz ꝙ lcz oẽs ptes ɔpate ad diffitũ sint forme qm̃ de ipo formaľr et quidditatie p̄dicãtur tamẽ ptes sibi inuicẽ cõpate nõ oẽs sunt forme vt patuit. Et qñ dr ph⁹ scdo de aia noiat formã qd q̇d ẽ eẽ nõ añt materiã igiť. Dõm ꝙ forma dr qd q̇d ẽ eẽ nõ q̄n matia ɔcurrat sz h̄ dr eo ꝙ forma ẽ pncipalioꝛ ps ꝛ ɔpletiũ diffiõis

Arguit Illd p̄dicať in q̇d qd ɔueient rñdeť ad iťrogatõez fctãz p q̇d sz dr̃a ẽ hmõi. g̊ Mioꝛ patz qr cũ q̄riť q̇d ẽ hõ ɔueiẽť rñdeť ẽ rõnaľ. Dõz ꝙ dr̃a bñ p̄dicať in q̇d bz eẽ sz nõ bz mõz. qr dr̃a ñ dt q̇dditatẽ p mõz q̇dditatſ sz per mõz q̄litatſ. mod⁹ añt p̄dicãdi sumiť a modo significandi.

Arguit Nlla bona diffi° dz ɔueĩre alťi a diffito. sz ista ẽ hmõi. g̊ ñ ẽ bona. Mioꝛ pz qr ɔueit actñti nã albũ p̄dicať d plib⁹ drñtib⁹ spẽ in eo ꝙ q̄le vt cũ q̄riť qlſ ẽ hõ rñdeť ꝙ ẽ alb⁹. Dõz ꝙ dr̃a p̄dicať in q̄le eẽntiale. sz accñs p̄dicať in quale accñtale ꝛ sic excludiť p illã pticľaz q̄le. qr in illa diffione poiť q̄le p q̄li eẽnali. Pro q̄ notãdũ ꝙ tripľx ẽ q̄le scz quale gñſ quale spẽi et quale indiuidui. quale geñis ẽ dr̃a qualificãs siue diuidens aut determinãs ipm ge⁹. sz quale spẽi est ꝓpa passio fluens ex principijs spẽi vt risibile. quale autem indiuidui est ac/

cidens commune fluens ex principijs indiuidui vt sedere stare.

Differētia est qua abūdat

Hic poīt aliā diffitōez dr̃ne q̄ ꝯueit sibi ꝑ ꝯꝑatōez ad spēz quā ꝯstituit. dicēs dr̃a ē qua spēs abūdat .i. genere. a actu plus hꝫ q̄ꝫ gen⁹. ꝛ diffinit̄ h̄ dr̃a tā genēica q̄ꝫ specifica tā v.ltia q̄ꝫ nō vltia.

Arguit Uni⁹ rei est tm̄ vnica diffi⁹. sꝫ dr̃a ē ꝑus diffita ḡ male poit̄ h̄ ista diffi⁹ Dōꝫ ꝙ vni⁹ rei est tātū vna diffi⁹ q̄dditatia ꝛ eēnal'. sꝫ bñ pñt esse pl'es descriptōis Un̄ ista ē vna descriptō dr̃ne ꝛ dat̄ de dr̃na in ordine ad pēm quam cōstituit: sed p̄dicta diffinitio dat̄ de dr̃na in rōne p̄dicabilis.

Arguit Quascūqꝫ dr̃nas hꝫ spēs illas hꝫ a gñe ꝛ cū h̄ ge⁹ hꝫ alias dr̃nas. g⁹ ge⁹ hꝫ plures dr̃nas q̄ꝫ spēs Dōꝫ q̄ꝫuis ge⁹ hꝫ pl'es dr̃as ptāte q̄ꝫ spēs. tñ spēs hꝫ plures dr̃as actu sꝫ abūdaē in ꝓposito ē actu ꝛ itellcū plura hr̃e ꝛ includere. dr̃ actu ꝑ qd̄ excludit̄ ge⁹ dr̃ itellcū ꝑ qd̄ excludit̄ ꝓpū qd̄ ñ ē d̄ itellcū spēi Un̄ aliq̄d includi i alio actu ē ipꝫ icludi vt form eēnalē. sꝫ aliq̄d icludi itellcū ē ipꝫ icludi tā q̄ꝫ illd̄ sñ q̄ ñ p̄t itel/

Arguit Ge⁹ icludit vnā dr̃am actu ꝛ duas i poña/ ligi ḡ abūdat dr̃na a spē. Añs patꝫ qꝛ al' ē ge⁹ et icludit istā dr̃aꝫ sensibl'e actu et alias duas poña Dōꝫ ꝙ al' inq̄ꝫtū est spēs corporis animati tūc includit vnā dr̃am actu. sꝫ nō q̄ꝫtū est gen⁹. qꝛ aial est vnum intermediū extñs gen⁹ et spēs genus respectu inferiorum et species respectu sup̲iorum.

Arguit Dr̃ntie opposite vt rōnale ꝛ irrōnale p̄dicāt̄ de genere ꝟa p̄dicatōne. g⁹ sil' actu sūt in gñe. ꝯña tenꝫ qꝛ dici de p̄suppoit eē in. Añs ꝓbat̄ qꝛ iste sūt ꝟe. al' ē rōnale al' ē irrōnale. Dōm ꝙ si actu capit̄ dupl'r. vno⁹ ꝓ pñtial'r ꝛ sic dr̃ne opposite bñ sunt sil' in eodē gñe actu. Alio⁹ actu capit̄ ꝓ formal'r ꝛ eēnalit̄ ꝛ sic nō. pñt dr̃ne opposite eē actu in eodem.

Et sciēdū q̄ꝫ eadē ē dr̃na

Hic cōsequēt̄ poīt notabl'e in quo habet̄ vna diuisio differentie. Dicēs ꝙ eadem est differētia diuisiua ꝛ cōstitutia. diuisiua generis ꝛ cōstitutia spēi. vt rōnale cū differētia sibi opposita diuidit hoc gen⁹ animal. ꝛ constituit spēm scꝫ hoiem. Est ergo diuisio talis differētiarū quedā ē diuisia ꝛ quedā constitutiua.

Ar Diuidere et cõstituere sunt actus oppositi. sȝ opposita ñ pñt eidẽ inesse. g°. nõ est eadẽ drã diuisiua ꝛ ꝯstitutiua. Dõm ꝙ opposita nõ pñt eidẽ inesse respectu eiusdẽ sȝ bñ respcũ diuersoꝝ. vñ duplex est diuisio quedã ẽ in diuersas res et in illa mẽbra nõ pñt coincidere Alia ẽ diuisio eiusdẽ rei in diuersos eius mõs. ꝛ in illa mẽbra pñt coincidere respcũ tñ diuersoꝝ sic rõale ẽ diuisiuũ respectu generꝭ. s. aial' ꝛ ẽ ꝯstitutiũ respcũ spẽi.

Ar Drã est diuisiua generis et etiã diuisiua spẽi vt pȝ p vnã diffõem drẽ q̃ hẽtur a por. g° eadẽ drã respcũ eiusdẽ ẽ diuisia ꝛ ꝯstitutia Dõȝ ꝙ alit' drña ẽ disiua gñꝭ ꝛ alit' disia spẽi nã ẽ disia gñꝭ ꝯstituẽ° sb gñe spẽȝ. ꝛ ẽ disiua spẽi iq̃ȝ distinguit

Notãdũ Qꝫ drña hȝ tres act° . vnã spẽm ab alia. Pri° act° ẽ didẽ ge° ꝛ ab illo actu vocaṫ diuisia. Scd° act° ẽ ꝯstituere spẽȝ ꝛ ab illo actu vocaṫ ꝯstitutiua. Terti° act° ẽ distiguere siue facere differre ꝛ ab illo vocaṫ drñtia. qꝛ iustũ ẽ vnũqdqȝ a fini appellari secundo de anima.

Querit Quare mortale scdꝫ ṗitatẽ nõ ẽ drña aialꝭ rõnalis. Rñdiṫ ꝙ ideo qꝛ omis drña sumitur a forma. sed mortale sumitur a materia qꝛ hõ est mortalis gracia corpis et nõ grã aie. g°. mortale nõ põt esse differentia. Et ꝙ porphirius dicit in textu ꝙ mortale aduenięs aiali rõnali ꝯstituit. spẽm loquitur ꝫm opinionẽ stoycoꝝ. Secũda rõ est qꝛ drña est extra intellectũ generis. et etiã genus preuenit suas drãs. sed in hoc ꝙ dicitur aial rõnale etiam intelligitur mortale. ergo mortale nõ põt esse drã aialis rõnalis.

Et ob hoc dicit boeci° qꝫ solo.

Hic Pe. hiſ. infert correlarũ ꝙ sola spẽs diffiniṫ. Et hȝ pbatur sic quia ois diff° ꝯstituitur ex gñe et drã sed sola spẽs habet genus et differentias. ergo sola spẽs. diffiniṫ.

Ar Gen° drña ṗpriũ et accñs diffiniũtur a pe. hiſ. et tñ non sunt spẽs. g°. ꝯtradicit sibipi. Dõm. ꝙ soli° spẽi ẽ diffõni ṗpriẽssima dicta. s. q̇dditatiua et eẽntial'. sed gen° differẽti a ṗpriũ et accñs pñt bñ diffiniri descriptõe quadã accñtali et sic habent modum speciei licet nõ sint vere spẽs.

Ar Suba nõ est spẽs ꝛ tñ diffiniṫ diffõe q̇dditatiua et essen

tiali. vt sũba est ens p se. Dõm. q illa nõ est vera diffõ q̇ddita tiua et essentialis substantie sed est vna descriptio. qꝛ ens nõ ē ge nus licet bene sit quid cõmunius q̃ȝ substantia.

Ar Aial diffinit diffinitõe q̇dditatiua ꝛ eẽntiali. ꝛ tñ anial nõ est spẽs sed genꝰ. gº nõ sola spẽs diffinit p̄ma ps añtſ. pbat qꝛ al' ē sũba corporea mixta aiata sensitiua q̄ q̇dẽ est diffi nitio q̇dditatiua et essential'. Dõm q al' diffinit vt spẽs ſȝ nõ vt genus. qꝛ al' est genꝰ subalternũ et sic p̄t eẽ genꝰ ꝛ spẽs. qꝛ ē spẽs respectu suoꝝ supioꝝ et genus respectu inferioꝝ.

Propꝛiũ dicit q̃dꝛupli

citer. Postq̃ȝ autoꝛ determiauit de genere spẽ ꝛ dr̃na q̄ p̄dicant essential'r. h̄ ꝯñter determiat de aliȷs vl'ibꝰ si/ ue p̄bilibꝰ que p̄dicant actñtalit. et p̄mo d̄ ꝓpꝛio. scd̄o de accñte Rõ est quia ꝓpꝛiũ fluit ex p̄ncipȷs spẽi et accidẽs ex p̄ncipȷs indiuidui. sed spẽs est añ indiuiduũ. ergo. Scd̄a rõ est qꝛ ꝓpuȝ p̄dicat de suis subȷcibilibꝰ ꝯuertibilit ꝛ accñs nõ ꝯuertibil'r. ſȝ illud qd̄ p̄dicatur ꝯuertibiliter hȝ veriorem modũ p̄dicãdi q̃ȝ il lud qd̄ p̄tur nõ ꝯuertibiliter. p̄mo añt distinguit ꝓpꝛiũ penes q̄ tuoꝛ modos. eo q ꝓpꝛiũ est de nũero eoꝝ que multipl'r dicunt.

Ar Arestotiles p̄mo thopicoꝝ acceptões ꝓpꝛȷ sufficiẽter po nit et ñ nisi tres. ſ. ꝓpꝛiũ ad aliq̄d. ꝓpꝛiũ q̃ñ ꝛ ꝓpꝛiũ sim pliciter g̃ pe. hiſ. ē supfluꝰ. Dõm q Aresto. sub vno mõ ꝯphen/ dit duos qꝛ ꝓpꝛiũ simpl'r ē ꝓpꝛiũ q̃rto mõ ꝛ ꝓpꝛiũ q̃ñ ē ꝓpꝛiũ tercio mõ qꝛ q̃ñ d̄r tp̄us. ſȝ ꝓpꝛiũ ad aliq̄d hȝ duos mõs sub se scȝ ꝓpꝛiũ p̄mo mõ et scd̄o mõ. qꝛ inq̃ȝtũ ꝯuenit oi ꝛ nõ soli sic ē ꝓpꝛiũ scd̄o mõ, ſȝ inq̃ȝtũ ꝯuenit soli et nõ omi sic est ꝓpꝛiũ pri/ mo mõ. ergo tale ꝓpꝛiũ d̄r ad aliq̄d. qꝛ vel excedit subiectũ. ꝛ sic est ꝓpꝛiũ secũdo mõ. vel exceditur et sic est ꝓpꝛiũ p̄mo modo.

Querit Que est sufficiẽtia istoꝝ quattuoꝛ mõꝝ ꝓpꝛȷ Dõm q illa. nã omẽ ꝓpꝛiũ fluit ex p̄ncipȷs il lius cuius est ꝓpꝛiũ. vel g̃ illa p̄ncipia sunt adequata ꝓpꝛio vel inadequata. Si sunt inadequata hoc ē dupl'r. vl' p̄ncipia sub/ iecti excedũt ꝓpꝛiũ et sic ē ꝓpꝛiũ p̄moº. vl' excedũt ꝛ sic ē ꝓpuȝ scd̄oº. Si añt sũt adeq̃ta. i. q p̄ncipia subiecti adeq̃nt ꝓpo h̄ ē iterꝝ dupl'r vl' illa p̄ncipia sũt itrãsmutabilia. et sic ē ꝓpuȝ q̃rtoº aut sũt transmutabilia et sic ē ꝓpuȝ tercio mõ Uel alit oẽ ꝓpꝛiũ

fluit ab aliqua spē. aut gᵒ ē ꝯũtibile cū tali spē ꝛ sic est ꝓpᵐ q̄rto mō. vł nō et hoc ē dupł'r. qꝛ aut ꝯuenit oī et soli et hoc ꝑ aliq̄ tēpore et sic est ꝓpꝛiū tercioᵒ. vł nō et hoc dupł'r. qꝛ vel ꝯuenit soli et nō omi et sic ē ꝓpꝛiū pmoᵒ aut oī ꝛ ñ soli ꝛ sic ē ꝓpū scdoᵒ.

Ar Omē accñs cōe fluit ex pꝛīcipijs idiuidui. sȝ aliqđ ꝓpꝛium est accñs cōe. gᵒ aliqđ ꝓpꝛiū fluit ex pꝛīcipijs idiuidui. Dōȝ ꝙ illa maioꝛ ī sufficīētia scđa ñ est ṽa simpł'r. nisi spēs extēdat ad subiectum quia omne ꝓpꝛium habet aliquod subiectum ex cuius pꝛincipijs fluit. Uel dōm ꝙ accñs cōe nō fluit ex pꝛincipijs speciei absolute. sed vt spēs respicit indiuidua.

Pꝛimo mō dicit̄ pꝛopꝛiuȝ

Ponit pꝛimū modū ꝓpꝛij dicens. ꝓpꝛiū pꝛioᵒ ē qđ ꝯuenit soli et nō oī vt esse medicū esse grāmaticū. Et est rō illius mōi qꝛ ꝓpꝛiū pꝛimoᵒ fluit ex pꝛincipijs essentialibꝰ sed nō necessario ꝛ ꝑ ho ꝙ fluit ex pꝛincipijs essentialibus ꝯuenit soli. et ꝑ hoc ꝙ ñ necessario sed libere ex eis fluit nō inest omni indiuiduo.

Arguit Illud qđ inest spēi ꝯueīt oibꝰ indiuiduis illiꝰ spēi. gᵒ ꝑ hoc ꝙ ꝓpꝛiū pꝛioᵒ inest soli spēi. etiā inerit oī indiuiduo illiꝰ spēi. Añs ꝓbatur ꝑ silē qꝛ ał' inest hoī et oibꝰ indiuiduis hoīs. Dōȝ ꝙ illđ qđ inest eēntialit' ꝛ necīo spēi etiā inest oī indiuiduo illiꝰ spēi. sȝ nō optet de illo qđ inest accñtaliter sȝ ꝓpꝛiū pꝛioᵒ accñtaliter inest spēi. vñ dupł'r aliq̄d ꝯuenit supioꝛi. vnoᵒ eēntial'r et tale cōuenit cuilibet ꝯtēto sub ipo. Alioᵒ ꝯtigenter ꝛ accñtal'r ꝛ tale nō optet cuilibet inferioꝛi cōuenire maxime qñ ꝯsequitur pꝛīcipia spēi libere ꝛ ꝯtingēter.

Ar Esse medicū nō ꝯuenit soli hoī. ğ nō est ꝓpꝛiū pꝛioᵒ. añs ꝓbat' dupł'r pꝛio pꝫ ꝯueīt angelis. s. raphaeli sicut pꝫ ī h̄ metro. Mihi pax diuina ga. fortis. ra. medicina. Scđo ꝓbat'. qꝛ etiā ꝯuenit canibus vt patet in hijs ṽsibꝰ Cōditōne bōa sūt in cane bis duo dona. Est lingua medicus dñoꝝ fidelis amicꝰ Sentit odoratu fugit suo latro latratu. Dōȝ ad pꝛim ꝙ dr̄r angelus et hō sūt medici. nā angełꝰ ē medicꝰ qꝛ hȝ sciaȝ medicīalē ꝯcreatā. sȝ hoīes sūt medici qꝛ hñt sciaȝ medicialē ꝑ laboꝛē ꝛ studiū acq̄sitā. Ad scđȝ dr̄ ꝙ canis ē medicꝰ ꝫm ptē. s. ꝫȝ linguā ꝛ ğ nō seq̄t' canis ē medicꝰ ꝫm linguā ğ ē medicꝰ qꝛ ibi. arguit' a dicto ꝫȝ q̄d ad dictū simpł'r. Etiā ꝫȝ linguā caīs ē medicꝰ nāł'sȝ ñ artificiał'. qꝛ ñ ab arte medicie q̄ acq̄rit' ꝑ studiū ꝛ laboēs sȝ cō

uenit canib⁹ a natura tm̄ qꝛ canis est al' colericū ꝛ ergo hꝫ linguā siccā et qꝛ lingua ei⁹ sicca ē lābit ꝛ extrahit prauos hūores q̄bus extractis fit cōglutinatio laterū illoꝝ vulneꝝ et sanantur.

Ar Oēs hoīes naturał'r scire desiderāt vt dꝛ pmo metha. ḡ esse medicū ꝯueit oi hoi. Tenet ꝯn̄a qꝛ medicia ē scia. Dōm ꝙ oēs hoīes sunt bn̄ medici aptitudie ꝛ nō actu sꝫ eē medicum vt est ꝓpriū pmo mō nō debet dicē aptitudinē sed actū

Ar Ois hō ē aptitudie medic⁹. ḡ ois hō ē medicus. ꝯn̄a ꝓbat' p sil'e qꝛ ois hō ē aptitudie risibil'. ḡ ois hō est risibil' bene sequit'. Dōm ꝙ nō est sil'e qꝛ illa que sūt ꝓpria pmo mō sunt in pma spē qualitatis sed illa q̄ sunt in pma spē q̄litatꝭ dicunt actū. et nō pn̄t sua subiecta denoīare nisi actu insint illa vero que sunt in quarta spē qualitatis dicūt aptitudinē et ergo talia ꝓpria denomiant sua subiecta cum aptitudine.

Querit' Quare nō ois hō ē actu medic⁹. Rn̄det' ꝙ iō qꝛ pncipia ꝓxima medicine et cuiuslibet alterius scīe sunt intellectus et volūtas. sed nō ois hō hꝫ voluntatem ad studiū ꝛ laborē sine quo nullus pt hr̄e ꝛ acq̄rē sciaꝫ igit'

Secūdo mō dicit' propriū

Hic ponit scōm modū ꝓpriȷ̄ dicēs. ꝓpriū scdo mō ē qđ ꝯueit omni sꝫ nō soli. vt eē bipedē. Rō qꝛ tale ꝓpriū fluit ex pncipijs cōibus diuersaꝝ speꝝ necio. Et p hoc ꝙ fluit ex pncipijs cōib⁹, sic nō ꝯuenit soli sꝫ p hꝫ ꝙ fluit ex illis necio sic ꝯuenit omni.

Ar Aial ꝯueit oi hōi ꝛ nō soli hoi g⁹ ē ꝓpriū scdo⁹. Dōm ꝙ hꝫ verbū ꝯueit in ꝓposito tm̄ valet sicut accidit insignū c⁹ poꝛ. dt ꝓpriū scdo⁹ ē qđ accidit oi sꝫ al' nō accidit hoi eo ꝙ ē de eētia eius. et ergo nō est ꝓpriū scdo⁹. vł' pt dici ꝙ aliq̄d ꝯueit alteri dupl'r vno⁹ eētial'r alio⁹ actn̄tal'r. Un̄ quāuis hoi ꝯueniat aial eētial'r nō tn̄ accn̄taliter sicut hic accipit'.

Ar Ultia drā spēi nō accidit spēi sꝫ bipes ē vltia drā spēi. s. hoīs. ḡ nō accidit hoi. Mioꝛ ptꝫ diffiniēdo hoīeꝫ. hō est aial gressibile bipes. Dōm ꝙ bipes bn̄ ponit' in diffōe hoīs. sꝫ nō q̄dditatiua ꝛ eētiali. Etiā bipes ponit' loco drn̄e ad circūloquendū cū alijs pticul' drām ꝓpriā hoīs. sꝫ nō est drā ꝓpria.

Ar Esse bipedē nō ꝯueit oi hoi ḡ n̄ ē ꝓpriū scdo⁹. Añs ꝓbat' qꝛ aliq̄ hoīes sn̄t trūcati vno pede ꝛ aliq̄ cladi Dꝛꝫ q̄uł'

oēs hoīes n̄ hn̄t duos pedes actu tn̄ bn̄ aptitudie. qꝛ oēs hoīes apti nati sīt hr̄e duos pedes s; h capit eē bipedē vt dt aptitudie; qꝛ idē ē qd aptū natū hr̄e duos pedes ⁊ sic hō q̄ n̄ h; pedes ē bi.

Arguit Oīs hoīes nō hn̄t aptitudie duos pedes. ꝓbat qꝛ alīq sūt hoīes hn̄tes vnū pedē vt sīt monopedes Dōz ꝙ si sīt tlīa aīalia vt depigūt tunc n̄ sunt hoīes qꝛ hō est aīal gressibile bipes. ꝯstat āt ꝙ hō vno pede nō ḡditur

Tercio mō dicit proprium

Hic poīt terciā acceptōe; ꝓpꝛij dicēs ꝓpū terco mō ē qd inest oī soli et nō sp vt canescē. Rō qꝛ tale ꝓpriū fluit ex pncipijs eēntialib⁹ spēi nō sb quacūq; dispositōe s; certa ⁊ dtīminata p hoc ꝙ fluit ex pricipijs essentialibus sic cōuenit soli et omni sed ꝙ sub certa dispositione ex illis fluit non semper inest

Querit Utꝝ canescē sit ꝓpriū tercio mō aut canescē in senectute Dōm ꝙ canescere s; canescere in senectute semp cōuenit homi in senectute. et ergo ꝑm modū est ꝓpriū quarto mō lic; nō ꝑm rem. qꝛ ꝓpriū quarto modo fluit ex principijs spēi. sed canescere fluit ex principijs indiuidui

Arguit Canescē nō ꝯueit iohāni i iuuētute ⁊ iohēs est hō. ḡ canescē n̄ ꝯueit oī hoi Dōz lc; canescē nō ꝯueit actualr̄ iohi tn̄ bn̄ aptitudialr̄ s; ꝯueit h d; dicē aptitudi;

Ar Si ꝯuenit dicat aptitudinē tūc male dr̄ i textu ⁊ nō sep ꝓbat qꝛ canescē ꝯueit sp hoī aptitudialr̄. Dōm ꝙ conuenit prout dicit aptitudinem debet construi cum omni et soli et non cum illo complexo et non semper

Ar Canescere nō ꝯueit soli. ꝓbat qꝛ etiā ꝯueit canibus et lupis cū canescere nihil aliud sit q̄; acq̄rē griseos crines quos ipsi hn̄t Dōm ꝙ ꝓprie loquēdo canes et lupi nō canescūt sed magis grisescūt. vn̄ ē dr̄a int canescere ⁊ gricescere qꝛ canescere ꝓuenit ex huido cerebri idigesto. s; gricescere ꝓuenit ex humoribus grossis totius corporis. ⁊ ergo lupi per totū corpus grisescunt et hoīes solū in capite canescūt. Etiā grisescere nō dtīminat sibi certam spēm. sed canescere determinat sibi spēm humanam

Ar Canescere ꝯueit hoīb⁹ i iuuētute. ꝓbat qꝛ aliq hoīes i iuuētute canescūt Dōz ꝙ duplx ē canicies. s. natalr̄ et pre

ter naturã. Uñ aliq̃s bñ põt canescere in iuuẽtute nõ naturalit. sed p̃ter naturã ꝓpter aliq̃ȝ certã cãm. Et sunt tres cause ꝙ aliq̃ homĩes in iuuẽtute canescunt. P̃ma ẽ magna sollicitudo ⁊ cura. Uñ vers᷒. Cura facit canos q̃ȝuis hõ nesciat ãnos. Et sil'r dr bo. etius in de ꝯsolatione ph̃ie et dolor etatẽ iussit inesse suã. Scõa cã est notabilis vulneratio et lesio capitis q꞉ ꝓpter recessum caliditatis q̃ fit ex nimia vulneratõe hõ in iuuẽtute canescit. Tercia ẽ ꝓpter maliciã ꝯplexionis. vñ ille q̃ est sanguine᷒ ẽ bone cõplexionis et sil'r coleric᷒ q̃re isti nõ cito canescũt sȝ flegmatici sũt male ꝯplexionis. et sil'r melancolici. ergo eis cito inest canicies.

Ar Si flegmatici cito canescerẽt seq̃ret ꝙ mulieres ceteris citius canescerẽt. Seq̃la ꝓbat q꞉ oẽs sũt flegmatice ꝯplexionis. Dõm ꝙ omnes mulieres sunt flegmatice cõplexiõis cõparando eas ad viros. sed cõparando eas inter se tũc alique sũt sãguinee et aliq̃ue colerice. et sic vna citius canescit q̃ȝ alia.

Quarto mõ dicit̃ propriũȝ

Hic ꝯñter ponit quartũ modũ ꝓprij dicẽs. ꝓpriũ quarto mõ ẽ qd̃ cõuenit omni soli et semꝑ vt risibile ẽ ꝓpriũ q̃rto mõ hoĩs. Rõ ẽ q꞉ illud ꝓpriũ fluit ex p̃ncipijs eẽntialib᷒ ⁊ adeq̃tis nccio g̃ in est omni soli ⁊ sꝑ Et h̃ ꝓpriũ q̃rto mõ ẽ vnũ d̃ q̃nq̃ȝ p̃bilib᷒

Arguit Rõnale ꝯueit oĩ hoĩ soli ⁊ sꝑ. g̃ ẽ ꝓpũ q̃rto mõ Dõȝ ꝙ d꞉ña sbal'r bñ ꝯueit eẽnal'r sue spẽi non tñ accñtal'r sic ꝓpriũ q̃rto mõ. Et lȝ ꝓpriũ q̃rto mõ dicat̃ esse de essẽtia spẽi. i. essẽtiã ꝯsequẽs nõ tamen sicut eam constituens.

Ar Hõ nõ sꝑ ridȝ ergo risibl'e nõ est ꝓpriũ q̃rto mõ Dõȝ q̃ȝuis hõ nõ semꝑ actu rideat. tñ sꝑ aptus nat᷒ est ad ridẽdum. Uñ licet agrestis sit hõ q̃ nunq̃ȝ aut raro ridet. adhuc tñ ẽ risibilis. i. aptus natus ad ridendũ. sȝ bomolchus ꝑ oppositũȝ dr hõ qui oĩa ꝯuertit in risum vt faciũt iaculatores Et sil'r dr d̃ puero mox nato ante septimũ diẽ qui nõ cognoscit̃ ridere ꝓpter lesionẽ quã patit̃ in exitu generationis. sed tñ est risibilis.

Ar Nulla bona diffinitio dẽt dari ꝑ opposita. sȝ ista ẽ hmõi ergo nõ est bona. Minor pȝ q꞉ oĩ et soli opponũt̃. Dõȝ ꝙ oĩ et soli nõ opponũtur in ꝓposito quia referũtur ad diuersa nam omni refertur ad indiuidua. et soli ad spẽm. vt risibile inest omni indiuiduo contento sub specie humana. et inest soli spẽi.

Ar Ista diffō ꝯuenit alteri a diffinito ergo nō est bona. Rñs ꝓbaꝛ qꝛ ꝯuenit colorato respectu corpis mixti. qꝛ omne corpus mixtū ē coloratū et semper corpus mixtuȝ et coloratum dicendum ꝙ coloratum est actūs cōe ꝛ excludiꝛ ꝑ hoc ꝙ dr̄ soli. s. spēi. qꝛ coloratū nō fluit ex pncipiis spēi seu ex pricipiis eēntia lib⁹ corpis mixti. ꝫ fluit ex pricipiis indiuidui ꝯtēti sub corpe mixto. et sic nō p̄tur ꝑ se de corpe mixto. sed gr̄a suoꝝ inferioꝝ.

Qr Quare hō semꝑ est risibilis ꝗuis actu nō rideat. Et q̄re semꝑ ē flebilis ꝗuis tn̄ actu nō semꝑ flet. Rñdeꝛ. ꝙ iō qꝛ hō semꝑ est aīal rōnale que sunt principia risibilis ꝛ flebilis in genere cāe efficiētꝭ. Vñ in hoīe sunt sex passiones q̄ ꝯsequūtur se inuicē. qꝛ pria ē rōcinatiuū. qꝛ em̄ hō est rōcinatiu⁹ ḡ āmiratiu⁹. et qꝛ āmiratiu⁹ g°. ē discipline susceptiu⁹. ꝛ qꝛ discipline susceptiu⁹ g° ē inq̄situ⁹. et qꝛ inq̄sitiu⁹ igiꝛ est inuētiuus vel ḡ hoc inuentū est delectabile vl' tristabile. si delectabile sic cāꝛ leticia cordis que manifestatur ꝑ appertionē oris que ē ris⁹. ꝛ sic hō est risibilis. Vel hoc inuentū est tristabile. et sic manifestaꝛ ꝑ lachrimaꝝ emissionē et ergo hō est flebilis.

Querit Utrꝫ ex nimio risu posset hō mori. Rñdeꝛ ꝙ sic qꝛ cor est intestinū qddā in q̄ ꝯsistit vita hominis et qꝛ ꝑpter nimiū risuȝ vl' leticiā q̄ manifestaꝛ qñ hō ridȝ sanguis recedit a corde et subuenit faciei. et tūc cor efficiꝛ frigidū ꝑpter quā quidē frigiditatē cordis hō qñqꝫ moritur.

Querit Quare mulieres magis flent ꝗ̄ viri. Dōm ꝙ iō qꝛ flet⁹ causaꝛ ex eo ꝙ hō tristaꝛ ꝑ quā tristiciā fit impssio aque ad oculos. sed mulieres hn̄t spūs magꝭ tristes et sil'iter habent venas magis molles ꝗ̄ viri. et ergo ex illa ꝯstrictione et appertione venaꝝ citi⁹ flent ꝗ̄ viri.

Qr Quare pe. his. magis exēplificat de risibili ꝗ̄ d̄ aliis passionib⁹ homis. Rñdetur ꝙ iō qꝛ ista passio risibile ē nobꝭ notior ꝗ̄ alie. qꝛ risibile causaꝛ ad extra et alie passiones ad intra. etiam qꝛ risibile est vltima passio hominis.

Qr Utrꝫ ꝓpriū faciat p̄dicabile distinctū quo ad oēs mōs suos Dōȝ ꝙ nō ꝫ solū ꝓpriū pēs quartū modū qꝛ illd̄ solū hȝ distinctū modū p̄dicandi ab aliis eo ꝙ p̄tur actūtal'r cōuertibil'r et ei⁹ subiicibile ꝓpriū et imediatū ē spēs ꝫ iclinatōȝ quā hȝ ad indiuidua. ꝛ isto⁹ etiā qdāmō imediate p̄tur de ml'tꝭ

Ar Propriū p̄dicat̄ d̄ vna sp̄e. g̃ nō ē p̄bile. Añs p̄bat̄. q2 tm̄ p̄dicat̄ de illa sp̄e ex cuius p̄ricipijs fluit. Dd̄z q̄uis p̄dicat̄ de vna sp̄e tm̄ p̄dicatur de plurib⁹ indiuiduis ꝯtētis sb sp̄e vt risibile p̄tur de homīe ⁊ de omnib⁹ ꝯtētis sub hoīe.

Ar Omne p̄dicabile dz imediate p̄dicari de pluribus. s3 ꝑ/ priū nō p̄dicat̄ de plurib⁹ imediate. g̃ nō est p̄dicabile. Dōm q̄ nō optet q̄ omne p̄dicabile p̄dicet̄ imediate de plurib⁹. sed sufficit q̄ p̄dicetur de plurib⁹ ad minus mediate sicut ꝓpriū p̄dicatur de sp̄e ⁊ vlterius de indiuiduis ꝯtentis sub sp̄e.

Ar Sp̄es ⁊ ꝓpriū h̄nt eadē p̄ricipia. ergo sūt eadē inter se. Tenet ꝯn̄tia q2 illa sūt eadē quoꝝ p̄ricipia sūt eadē. Di/ cendū q̄ q̄cūq3 h̄nt eadē p̄ricipia formalia illa sunt eadē p̄ricipi ata s3 ꝓpriū et sp̄es nō h̄nt eadē p̄ricipia formalia q2 h̄nt illa p̄n cipia in diuersis generibus causaꝝ. s. efficiētis ⁊ formalis.

Ar Quecūq3 h̄nt eadē subijcibilia illa nō distinguūtur ab i uicē p̄dicabiliter. sed ꝓpriū et sp̄es h̄nt eadem subijcibi/ lia ergo. Mior pt3 q2 indiuidua sunt subicibilia proprij ⁊ spe ciei. Dōm q̄ illa maior nō est vera. q2 p̄bilia nō distinguūt̄ p̄es subijcibilia. s3 penes diuersos mōs p̄dicandi de suis subijcibili bus. vl' pōt dici ad minorē q̄ indiuidua capiūt̄ tripl'r. vno° q̄3/ tū ad suā eēntiam vel quo ad p̄ncipia eēntialia q̄ sūt hec mā ⁊ h̄ forma et sic sūt subijcibilia sp̄ei. Alio° q̄3tū ad illa accn̄tia q̄ ꝯse quūt̄ ip̄a indiuidua grā sp̄ei. ⁊ sic sūt subijcibilia ꝓprij Tercō° s̄m q̄ includūt ꝯditōes īdiuiduātes. et sic sūt subijcibilia accn̄tꝫ

Et diffinit̄ sic ab arestotile

Postq3 autor oñdit multiplicitatē ꝓprij ⁊ cū h̄ elegit mēbꝝ de q̄ est sibi ad ꝓpositū. vt. s. ē vnū p̄dicabile ab alijs distinctū; di. q̄ ꝓpriū quarto° sic diffinit̄ ab aresto. p̄mo topicoꝝ ꝓpriū ē q̄d̄ inest oī soli ⁊ sp̄ ⁊ ꝯūsim p̄tur d̄ re ⁊ nō indicat q̄d ē eē rei q̄ diff°. dat̄ de ꝓprio in rōne p̄dicati vt p3 ex p̄ticuloꝝ declaratōe.

Ar Oē p̄bile dz diffiniri p suū ꝓpriū modū p̄dicādi s3 ille n̄ tangit̄ in ista diffōe ꝓprij g̃ nō ē bona. Dōm q̄ ꝓpri⁹ mo dus p̄dicandi ip̄ius ꝓprij insinuat̄ in diffōne illa. q2 p h̄ q̄ d̄r i est oī denotat̄ q̄ propriū p̄tur in q̄le. ⁊ p hoc q̄ d̄r ꝯuersim deno/ tatur sufficienter q̄ p̄dicatur ꝯuertibiliter sed p̄dicari inquale cō uertibile est proprius modus p̄dicandi ip̄ius p̄dicabilis.

Querit Quare ꝓpriū nō īdicat q̇d ē eē rei.i.spēi. Rn̄def ꝙ iō qr indicare est eēntiā alicꝰ rei p̄ pora. explicare.sed ꝓpriū no ē prius spē cū ex eius ꝓncipijs fluat.et nō econtra.ergo ꝓpriū nō indicat essentiam speciei.

Arguit Accidētia magnā ptē ꝯferūt ad ꝯnoscendū qd̄ q̇d ē.et h̄ maxie ꝯueit ꝓpo.ḡ ꝓpriū indicat q̇d est eē rei. Dōm ꝙ accn̄s ꝓpriū bn̄ ꝯfert ad cognoscendū qd̄ q̇d ē.i.a posteriori ducit ſ3 nō indicat. Vn̄ ꝯferre ē qualitercūq3 a posteriori manuducere in cognitōz q̇dditatis.ſ3 indicare ē a p̄ori ⁊ certe q̇dditatē oñdere.et sic sola diffꝰ indicat q̇dditatē diffiniti. S3 dicēs nullū accn̄s extrinsecū diffinito indicat q̇d ē eē rei sed diffinitō ē hmōi igiꝭ. Mioꝛ p3 qr diffꝰ ē secūda intētio. Dicendū ꝙ diffꝰ capiꝭ duplr̄.vno mō ꝓ scd̄a intētione. Alioꝰ ꝓ re substrata vl̄ p̄cata p̄ illā scd̄am intentōez.p̄mo mō ē accn̄s ⁊ nō indicat sed scd̄o mō est de suba diffiniti eiꝰ indicās q̇dditatem.

Ar Illud qd̄ in diffōne alteriꝰ poniꝭ h̄ indicat eius q̇dditatē.ſ3 ꝓpriū poniꝭ in diffōe spēi.gꝰ indicat q̇d ē eē spēi. Dōm ꝙ ꝓpriū nō poniꝭ in diffinitōe quidditatiua spēi. ſ3 solū descriptiua. Vel si ꝓpriū ponaꝭ in aliqua diffōne q̇dditatiua h̄ ē iō qr p̄ ipm circūloquimur aliquā drām nobis ignotā.

Querit Utrū calefactiuū et frigefactiuū sūt ꝓpria vt hic diffiniꝭ. Rn̄deꝭ ꝙ sic qr nō sūt d̄ eēntia ignis ⁊ aque.sed eēntias ipoꝝ nccio ꝯsequūtur. S3 dicēs calefactiuū nō ꝯuersim p̄dicaꝭ de igne qr etiā ꝯuenit alijs.ergo nō est passio ignis. Añs p3 qr ꝯuenit hoībꝰ ⁊ brutis. Dōm ꝙ aliq̇d d̄r eē calefactiuū duplr̄.vnoꝰ p̄ eēntiā.i.grā p̄ncipioꝝ eēntialiū q̄ ꝯseq̄ꭲ Alioꝰ p̄ ptcipatōz vn̄ eē calefactiuū ꝯueit igni solū ꝓ3 eēntia 3ᵃ

Querit Utꝝ eē frigidū sit ꝓpriū q̄rto mō aq̄. Dōm frigiditas capitur duplr̄.vnoꝰ vt ē q̇dā q̄litas actu denoīans suū subiectū.et sic nō ē ꝓpriū q̄rto mō aq̄ Alioꝰ capiꝭ vt dicit aptitudinē et tūc ē ꝓpria passio aque.

Ar Calidū ⁊ frigidū hūidū ⁊ siccū sūt accn̄tia cōia.ḡ n̄ sūt ꝓprie passiones. Dō3 ꝙ n̄ sūt simplr̄ passiōes.ſ3 qn̄ ꝯpantur ad sua ꝓpria subiecta.scz ad elemēta sic sunt ꝓprie passiōes vt caliditas in igne ē ꝓpria passio ipius ignis et frigiditas in aqua est ꝓpria passio ipsius aque.et siccitas in terra est ꝓpria passio terre similiter humiditas in aere est ꝓpria passio aeris.

Arguit Qualitates pme sūt pricipia formalia elemētor vt pz secūdo de gnatōe. g nō sūt ipor pprie passiones que illa pncipia ɔsequūt. Dōm ꝙ elemēta pnt dupl'r ɔsiderari. vno° bm suū eē subale absolute sumptū. ⁊ sic iste q̄litates sunt actn̄tia ppria elementor. Alio° bm suū esse naturale ⁊ physicū vt sunt actiua et passiua ad inuicē. ⁊ sic sunt pncipia formalia ipor ɔstituentia ipa bm ꝙ sunt actiua. et passiua.

Ccidēs ē quod adest.

Postq̄ȝ autor determiauit de pprio qd pdicat actn̄taliter ɔuertibiliter et ɔsequit naturā specificā. Hic ɔn̄ter determiat de actn̄te qd ptur actn̄taliter nō ɔuertibiliter ⁊ ɔsequitur naturā indiuidui ɔtingenter. Rō ordis ē pri° dcā qr pdicabilia ordinātur penes pfectiores ⁊ impfectiores modos pdicandi. sȝ actn̄s inter omīa pdicabilia habet impfectissimū modū pdicandi. qr pdicat in quale actn̄tale nō ɔūtibile. ergo omnia alia sequitur. Et pmo determiat de actn̄te diffinitiue. scdo diuisiue et ponit tres diffinitōes. Pria est actn̄s ē qd adest ⁊ abest pter subiecti corruptōem vt albū nigrū sedere stare. In q̄ diffinitione adest et abest dn̄t ɔiūgi p ɔiūctōem copulatiuā et nō disiūctiuā qr alias diff° ɔueniret m'ltis alijs. Et ē rō diffinitōnis qr illud qd nō ɔstituit subiectū nec destituit ipm pōt subiecto adesse ⁊ abesse pter eius corruptōem sed actn̄s est hmōi igit

Querit Quare Pe. his. nō ponit aliq̄s acceptōes ipi° actn̄tis sicut d alijs pdicabilib° Rn̄det prio ꝙ ideo quia sufficiēter habentur ex acceptōnibus drē et pprij. qr dictū ē ꝙ due pme acceptiones drē et tres pmi modi pprij n̄ ɔtinētur sub drā ⁊ ppro sȝ sub actn̄te. Scdo iō qr ars est circa difficilia. sed acceptōes actn̄tis sūt faciles. Tercio iō qr acceptōnes actn̄tis nō ducūt nos ad cognitōem actn̄tis pbilis sicut acceptōes alior pdicabiliū. Vn̄ q̄tuor sūt acceptōes actn̄t. prio oē illud dr actn̄s qd est alicui extraneū. et sic hō ē actn̄s respcū animal' qr est extra intellectū ei° et bm h actn̄s sumit fallacia accidētis. Scdo mō accipit actn̄s cōiter p omi illo qd nō ē sn̄ba neq̧ ps subez sic capit actn̄s qn̄ dr Sūm° arestotiles trutināns cacumina rer In duo diuisit quicq̄d i orbe fuit. s. sbaȝ ⁊ actn̄s Tercio sumit actn̄s p illo qd est casuale siue fortuitū vt qn̄ dr.

ego veni p accidēs ad debitorē meū: & sic capitur qn̄ dr̄ fortuna est cā p accidēs. Et illis trib⁹ modis nō sumit̄ h̄. Quarto mō capit̄ acciñs p eo qd̄ ꝯtingenter inheret et pficit subiectū qd̄ existit in se pfectū eēntialiter. et sic capit̄ hic. Et est vnū pdicabile. distinctū ꝯtra alia. Qꝫ sit pdicabile pbatur q2 aptū natū ē pdicari de multis. ergo ē pdicabile. ꝯn̄tia tenet a diffōe ad diffinitū. Sed q sit distinctū. patet q2 hꝫ distinctū modū pndi ab alijs pbilibus qui est pdicari in quale acciñtale nō ꝯuertibile

Ar Acciñs nō ē vl'e ergo nō est pbile. Añs pbatur q2 fꝫ phm pmo posteriorꝝ vl'ia sunt ingenerabilia & incorruptibilia sed accidens est generabile et corruptibile vt dicit prima diff°.

Dōm q oīa vl'ia sunt ingenerabilia et incorruptibilia q̄ ad esse essentie saltem p se. quia ad illud generatio et corruptō p se. nō terminat̄ sunt tn̄ generabilia et corruptibilia quo ad eē existentie. Uel dōꝫ ad miorē q acciñs in vl'ali nō ē corruptibl'e p se vt corruptibl'e noiat actū ē tn̄ corruptibl'e vt noiat aptitudīꝫ sꝫ habeē h̄ debet capi vt dicit aptitudinē corruptōis cui⁹ act⁹ exercetur in pticularibus acciñtibus que hic nō diffiniūtur sed excluduntur a diffinitōe pma p genus diffiniti quod nō est vl'e.

Ar Uni⁹ rei ē vna diff° sed acciñs est vna res q2 vnū pdicabile vt pbatū est igit̄. Maior pbat̄ q2 vni⁹ rei ē vnicuꝫ esse eēntiale qd̄ diffinitio explicat. Dōm q vni⁹ rei ē vna diffinitio eēntialis tn̄ vnius rei diuersimode ꝯsiderate pn̄t eē plures diffinitōes acciñtales et sic est d̄ acciñte. Un̄ pma eius diffinitio dat̄ p ꝯpatōem ad subiectū. Scd̄a p negatōꝫ aliorꝝ q̄tuor pbiliū. Tercia dat̄ p ꝯpatōem ad suā cām que ē ꝯtingens. Et inter illas diffōes tercia demōstrat pmā sic quicq̄d ꝯtingit eidē inesse et nō inesse h̄ adest & abest &c. sꝫ acciñs ē hmōi igit̄.

Notandū Qꝫ in pma diffōne acciñtis adest & abē dupl'r exponunt̄. vno° loycal'r. alio° realit̄. Loycalit̄ sic acciñs adē. i. affirmatiē pt̄. et ab ē. i. negatiē pt̄. sꝫ real'r acciñs adest. i. aptū natū ē abeē. i. iherē. & abē. i. aptū natū ē abeē. Et q2 illa diff° ē loycalis iō melius exponūtur pmo mō.

Ar Nulla bōa diff° dꝫ dari p opposita. sꝫ ista ē hmōi. g̃ nō ē bona. Minor pbat̄ q2 ad est et abest opponunt̄. Dōꝫ q adē & abē capiūt̄ dupl'r. vno° vt dicūt actū. & sic opponūt̄ nec sic accipiūtur hic. Alio° vt dicūt aptitudinē vt adest. i. aptū na

tum est adesse. et abest id est aptum natū ē abesse. et sic nō oppo
nuntur quia simul sunt in eodē etiam numero.

Ar Illud ꝙ semꝑ aptū natū est in subiecto subsistere hoc nō est aptū natū abesse. ſꝫ accñs simꝑ est in subiecto subsi/stens. ergo nō est aptū natū abesse. Mioꝛ patet ꝑ poꝛ. in capitu tulo de actñte sic dicentē. sꝑ aūt est in subiecto subsistens. Dōm ꝙ Poꝛ. nō vult dicere ꝙ actñs est semꝑ in subiecto. i. ꝓ oī dzña tpis. sed ꝓ illa dzā tpis ꝙ diu manet accidens.

Ar Moꝛs et cōbustio sunt actñtia et tñ diffº nō ꝯuenit eis Scđa ps assumpti ꝓbaꝛ qꝛ nō pñt adesse ꝛ abesse preter coꝛruptionē subiectoꝝ. Dōm ꝙ h̄ diffiniꝛ actñs p̄dicabile qđ ē ꝯcretū. sed moꝛs ē vnū abstractū cuiꝰ cōcretū ē moꝛi. et ꝯbustio est abstractū cuius concretū est cōburi. Ei qñ dꝛ capiēdo illa cōcretiue diffinitio eis nō cōuenit vt ꝓbat argumentū. Dđꝫ ꝙ moꝛi et cōburi capiūtur dupl'r vno mō ꝓ instātaneis mutatōi/bus. s. ꝓ illa instātanea mutatōe đ eē ad nōesse ꝛ sic ñ sūt accñtia sed sūt reductiue i p̄nto subē. qꝛ motꝰ deꝑditiuꝰ ē eiusdeꝫ eēntie cū suo termīo a q̄. Alioº capiūꝛ ꝓ p̄uijs dispōibꝰ vl' alteratōibꝰ q̄ p̄cedūt instantaneā mutatōꝫ ꝛ sic sūt actña ꝛ pñt adeē et abeē.

Ar Caputiū pōt adesse et abeē p̄ter subiecti coꝛuptōeꝫ. ğ est actñs p̄bile. Dōm ꝙ caputiū nō est actñs qꝛ ē abstractū sed p̄dicabile actñs đet eē ꝯcretū qꝛ p̄dicaꝛ de suo subiecto. ſꝫ ñ possumꝰ dicē caput ē caputiū ꝛğ caputiū excludiꝛ ꝑ illā ꝑticulā ad est ꝛ abest. qꝛ adest valet. i. aptitudinal'r affirmatiē p̄ꝛ. ꝛ abē. i aptitudial'r negatiē p̄tur. Et ꝑ hoc etiā excludunꝛ oīa abstracta sicut albedo nigredo q̄bꝫ sunt actñtia p̄ntalia ſꝫ nō p̄dicabilia

Qr Utꝝ aīa sit accñs vel alia foꝛma subal'. Rñdeꝛ ꝙ nō qꝛ aīa nō ē vl'e ſꝫ ē foꝛma ꝑtis. Sꝫ dicēs diffō sibi cōuenit ergo est accñs. Dōm ꝙ aīa excludiꝛ p̄mo ꝑ genꝰ diffiniti qđ est vl'e qꝛ aīa nō est vl'e ſꝫ ē foꝛma ꝑtis. Etiā excludiꝛ ꝑ hoc qđ dꝛ p̄ter subiecti coꝛruptionē. qꝛ aīa nō pōt abeē p̄ter subiecti eiꝰ coꝛ ruptōꝫ qꝛ ꝑ subcm intelligiꝛ totū ꝯpositū ſꝫ huic ñ pt abeē aīa. ipo manēte. Scđo excludiꝛ ꝑ illā ꝑticulā adē q̄ vꝫ vnoº. i. accñ tal'r inest. ſꝫ aīa nō inē actñtal'r. nec p̄ꝛ đ eo cui inest sicut actñs.

Querit Utꝝ risibile sit accidēs. Rñdeꝛ ꝙ nō. ſꝫ dicēs diffō sibi ꝯuenit. Dđꝫ ꝙ excludiꝛ ꝑ hoc qđ di citur abesse qꝛ abesse valet. negatiue p̄tur ꝛ ꝑꝫ. ſꝫ risibile p̄redi/

catur vere et negatiue de suo subiecto vt dicendo hō nō ē risibil. Et qn̄ dr nigredo nō pōt vere et negatiue p̄dicari de coruo. ergo a simili nō erit actn̄s eius. Dōm q nō est sile qr coruus pt intelligi sine nigredine et etiā sub opposita qualitate q̄ ē albedo ɔsideratis solū p̄ncipiis eēntialibus corui. s3 hō lic3 posset itelligi sine risibilitate nō tn̄ sub opposita qualitate. et sic añs est falsū. S3 vtr risibile sit actn̄s respectu aialis in cōi. Dōm q sic qr ordinate p̄dicat de eo ⁊ nō vt gen⁹ spēs drā vl ꝓpriū g vt actn̄s. Et licet nō posset ineē aiali p̄ter naturā hois in qua includit al et sic sibi videtur semp inesse tn̄ q̄tum est ex natura aialis in se. bene potest sibi nō inesse. et hoc sufficit ad rōem actn̄tis.

Arguit Actn̄s corrūpitur ad corruptōem subiecti. g° vltima pticula diffinitōnis male ponit. Añcedens ꝓbatur quia in corruptione subali fit resolutio vsq3 ad materiā primā. Dicendum q corruptio actn̄tis. vno mō ē a corruptione subiecti pōt tamen aliis modis etiā corrūpi. Unde actn̄s quattuor modis corrūpit. vno° p suū ɔtrariū vt calidu3 corrūpit p frigidū qd est sibi ɔtrariū. Scd̄o corrūpit p corruptionē sue cāe vt lumē in aere corrūpit p absentiā lumis in sole. Tercio corrūpit ad corruptōem sui termi ad quē vt filiatio in filio corrū pitur p corruptō3 p̄ris. Quarto corrūpit p corruptō3 sui subiecti vt albedo in pariete corrūpitur qn̄ paries corrūpit.

Accidēs est quod neq3 est

gen⁹ Hic ɔsequēter poit secūdā diffinitō3 actn̄tis que dat p abnegationē alioꝝ p̄dicabiliū dicēs. actn̄s est quod neq3 ē gen⁹ neq3 spēs neq3 drā neq3 ꝓpriū inest añt rei. Et rō q̄re actn̄s magis diffinit p abnegatō3 alioꝝ p̄dicabiliū q̄ aliqd aliud ē qr actn̄s ē vltimū p̄bile. s3 si aliqd p̄cedēs diffiniret p abnegatō3 actn̄tis ɔmitteret peticio p̄ncipii diffiniēdo vnū ignotū p aliud. Etia3 p̄uatio d3 diffiniri p suū habitū. sed actn̄s h3 se p modū p̄uatō nis ad alia p̄bilia. ergo pōt p alia p̄bilia diffiniri. sicut in sili cecitas est priuatio visus et diffinit p habitū. sc3 p visum.

Ar Ista diff° est negatiua. ergo nō est bona. Dōm q nulla diffinitio deb3 eē pure negatiua. sed bn̄ pōt eē negatiua. quo ad aliquas pticulas. qr vltima pticula hic est affirmatiua. Scd̄o dr q nulla bona diff° d3 eē negatiua nisi p illas pticulas negatiuas intelligāt pticule affirmatiue sicsi ꝓposito h qr p remo

tionē positoꝝ in diffinitōe intelliguꝰ opposita illꝰ. nā qñ dr̄ qḋ neqꝫ ē genꝰ neqꝫ spēs q̄ p̄dicāri i q̄d datꝰ itelligi ꝙ p̄dicatꝰ i q̄le. et cū dr̄ neqꝫ dr̄a datꝰ intelligi ꝙ accn̄s p̄dicatꝰ in q̄le accn̄tale

Ar Accn̄s p̄t eē gēꝰ ꝛ spēs. vt color ē gēꝰ. ꝛ tn̄ ē accn̄s. ꝛ albedo ē spēs ꝛ silr ē accn̄s. g̊ male diffinitꝰ accn̄s ꝑ abnegacōꝫ alioꝝ. Dōꝫ q̄ꝫuis color ꝛ albedo sꝫ accn̄a p̄ntalia. n̄ tn̄ sꝫ accn̄a

Arguit Albū ꝛ coloratū sꝫ spēs ꝛ genēa ꝑdicabilia ꝛ tn̄ sꝫ accn̄a p̄dicabilia. g̊ illa diffiº n̄ ē bona. Dōm ꝙ coloratū ꝛ albū capiūtꝰ duplr̄. Unoº in ordine ad sua inferiora. ꝛ sic coloratū est genꝰ ꝛ albū est spēs. Alioº in ordine ad eoꝝ sbiecta q̇bꝰ insūt ꝛ sic sꝫ accn̄a. n̄ est āt icōueniens ꝙ vnū ꝛ ideꝫ sit genꝰ species ꝛ accn̄s respectu tn̄ diūsoꝝ.

Vel sic accidēs ē quod cō.

Hic poit diffinicōꝫ t̄ciā accn̄tꝭ. Et ē accn̄s est qḋ ꝯtigit eidē inesse ꝛ n̄ iesse. ꝛ dꝫ ꝯtigit repꝑti ad nō iesse. Rō istiꝰ diffinicōis est q2 illḋ qḋ est in sbiecto ꝑ cām cōtingenteꝫ ꝯtigit eideꝫ inesse et nō inesse. sꝫ accn̄s est h̄mōi. g̊ ꝯtigit eideꝫ inesse ꝛ n̄ iesse. vn̄ in hac eī diffinicōe explicatꝰ cā ꝑ quā accn̄s est i sbiecto ꝑ hꝫ ꝙ dr̄ cōtingit. i. ꝯtingentꝰ aduēit. Et lꝫ inesse ꝛ n̄ iesse p̄nt sumi octo modis ſm ꝙ octo sꝫ mōi eēndi in. n̄ hꝫ capiūtꝰ solū ꝓ iesse sic forma accn̄talꝰ inest suo subiecto. ꝛ tlꝭ cōtinetꝰ sub q̄rto mō essendi in.

Arguit Ista diffiº cōueit alti a diffinito. ꝓbatꝰ. q2 cōuenit om̄i locato qḋ cōtigit eideꝫ loco iesse ꝛ n̄ inesse. Dōꝫ lꝫ ꝯtigat locatū eideꝫ loco iesse ꝛ n̄ inesse penes octauū mōm. nō tn̄ eideꝫ subiecto inhesiōis penes scḋm mēbꝝ q̄rti mōi.

Arguit Ista diffiº n̄ cōueit oi cōtēto sub diffinito. igr̄. Añs ꝓbatꝰ. q2 n̄ ꝯueit q̄ꝫto respectu celi. q2 n̄ cōtigit celū n̄ eē q̄ꝫtū. Dōm lꝫ q̄ꝫtū n̄ possꝫ ineē ꝛ abesse celo poña naturali ꝓpter incorruptibilitateꝫ celi. tn̄ bn̄ poña supnaturali.

Arguit Coloratū nō p̄t abeē corpi mixto qḋ ē corruptibile. igr̄. Dōm lꝫ coloratū nō possꝫ abeē corpi mixto ſm naturā genericā. tn̄ p̄t sibi inesse ꝛ nō inesse successiue ſm aliqḋ inferiº puta ſm albedinē qḋ sufficit ad rōeꝫ accn̄tꝭ.

Notandū Qꝫ ꝯpando istā diffinicōeꝫ vltimā ad imediate p̄cedentē. tūc ista vltīa est me-

lioꝛ q̄ȝ ſcd̄a. Et rō ē. qꝛ illa diffi° ē melioꝛ q̇ ē faciliorꝛ. ſȝ t̄cia diffinitio ē faciliorꝛ q̄ȝ ſcd̄a. g̊ ꝛc̄. Minoꝛ ptȝ. qꝛ ad cognoſcēdū ſecundā diffinicōȝ accn̄tꝭ oȝ ſcire naturā generꝭ ſpēi dr̄ne ꝛ ꝓprij Scd̄a rō ē. qꝛ illa diffi° ē melioꝛ q̄ ē poſitiua ſᵐ rē ꝛ vocē ſil'. ſȝ diffinito t̄cia ē data de accn̄te ſm rē ꝛ vocē ſil'. ꝛ ſcd̄a eſt poſitiua ſm rem tm̄. igitur.

Accidētiū aliud ſeparabi-

Hic ꝯn̄t poīt duas diuiſiōes accn̄tꝭ. ꝑma accn̄tiū aliō ē ſepabile vt albū ꝛ ſedē ī hoīe. aliō ē īſepabl'e vt nigrū ī coꝛuo. C° diuiſiōis rō ſiue ſufficiētia ē tal'. qꝛ oē accn̄s ē in ſubiecto ꝑ aliquaȝ cāȝ vl' ergo hȝ cām in ſubiecto fixā ꝛ ꝑmanentē ꝛ ſic ē accn̄s inſepabile. l' hȝ cām trāſeuntē ꝛ cito mobilē. ꝛ ſic ē accn̄s ſepabl'e

Ar Illō dr̄ ſepabl'e qō qn̄ȝ ſepat̄. ſȝ nullū accn̄s ſepat̄ a ſubiecto. g°. nullū ē accn̄s ſepabl'e. Mioꝛ ꝓbat̄ qꝛ illō qō ſp ē aptū natū ī ſbiecto eē h̄ n̄ ē natū ſepari a ſbiecto. ſȝ accn̄s ē ſp natū eē ī ſbiecto. vt dr̄ ī t̄cia diffinicōe poꝛph. Dōm q᷑ mioꝛ eſt diſtinguēda qꝛ l' h̄ adūbiū ſp diſtribuit abſolute ꝓ omni dr̄na tpis ꝛ ſic mioꝛ ē falſa. aut diſtribuit ꝓ illa dr̄a tpis q̄ȝdiu accn̄s ē. ꝛ ſic mioꝛ eſt v̄a. Et g°. ſenſus ē q᷑ accn̄s ſp ē in ſubiecto q̄ȝdiu accn̄s eſt ꝛ nō q᷑ neceſſario ſit ſp in ſubiecto pro om̄i dr̄na tpis

Ar Illō qō adeſt ꝛ abeſt p̄ter ſbiecti coꝛruptōeȝ nō ē inſepabile. ſȝ om̄e accn̄s ē hmōi. ergo nullū ē accn̄s inſepabile. Dōm ad minorē q᷑ inſepabl'e capr̄ dupl'r. Uno°. negatiue put vȝ tm̄ inſepabile. i. nullo mō ſepabile. ꝛ ſic maioꝛ ē v̄a. Alio°. capit̄ ꝑuatiue ꝓ illo qō ē difficult̄ ſepabile. ꝛ ſic maioꝛ eſt falſa ſic ꝛ ꝯcluſo. Pro q̇ notādū q᷑ dr̄nter ꝓpriū ꝛ accn̄s ſtꝭ inſepabilia. nā ꝓpriū dr̄ inſepabl'e negatiue q̄ſi nullo mō ſepabile. ſed accn̄s dr̄ inſepabile ꝑuatiue q̄ſi difficulter ſepabile.

Arguit Mēbꝛa iſti⁹ diuiſiōis coincidūt g°. nō ē bona. Ans̄ ptȝ. qꝛ idē ē accn̄s ſepabl'e ꝛ īſepabl'e. vt albū ē ſepabl'e ꝛ inſepabl'e. Dōȝ q᷑ vᵐ ꝛ idē accn̄s bn̄ ē ſepabl'e ꝛ inſepabl'e reſpectu diūſoꝝ. ſȝ n̄ reſpectu eiuſdē ſbiecti. qꝛ albedo ē accn̄s ſepabl'e reſpectu parietꝭ. ꝛ ē accn̄s īſepabl'e reſpectu cigni

Querit Utrū ille ꝓpōes ſint v̄e. coꝛu⁹ p̄t itelligi alb⁹ cign⁹ niger. ethiops nitēs cādoꝛe. Rn̄t̄ q᷑ ſic. Et qn̄ ar̄ ille itellect⁹ ē fal̄ſ⁹ q̇ itelligit eē al'r q̄ȝ ē. ſȝ q̇ itelligit coꝛ/

vñ albū cignū nigrū ethiopē nitētē cādore. ille itelligit rē al'r q̄z ē. g̃ ē intellect' fals' Dōz ꝙ maior ē ꝟa ī scđa opacōe itellect'. ꝛ g̃ si itelligā' coruū eē albū. cignū eē nigrū ī scđa opacōe itellect' il le. itellect' ē fals'. sȝ ī pma opacōe ille intellect' nō ē falsus. q̇ itel ligit rē al'r q̄z ē. Rō dic̄a sitat; ē. qꝛ ꝟitas ꝛ falsitas solū st̄; ī ꝯpōe ꝛ diuisiōe. sȝ ī pma opacōe intellect' nō ē ꝯpositio vl' diuisio. er go nec ꝟitas vl' falsitas nisi qn̄z p accn̄s. Vn̄ si itellect' eēt fal sus ī pma opacōe itellect' qn̄ itelligit rē al'r q̄z ē. tc̄ oīs tl'is eēt fal sus. qꝛ nos ītelligi' rē materialē īmaterialez. qꝛ lapis n̄ ē ī aīa sȝ spēs lapidis. iu͡x de aīa. Vl' dōm ꝙ coru' pt capi dupl'r. Vno° q̄ ad pncipia subalia q̄ st̄; mat'ia ꝛ forma ꝛ sic ꝟe pt itelligi alb' et; in scđa opacōe itellect'. Alio° cap' q̄ ad pncipia ꝯplexiona lia q̄ st̄; calidū ꝛ siccū. ꝛ sic pt intelligi alb' ꝑm intellcm̄ simplicē

Ar Accn̄s sepabl'e n̄ pt ꝟe diuidi ꝛ separi a suo sbiecto. g̃ nō pt sibi abeē ꝟe ꝑm itellcm̄ diuidētē. Añs ꝓbat'. qꝛ illa est f'la ꝯsiderādo coruū ꝑm pncipia subalia. tm̄ coru' ē alb'. Dōm lȝ accn̄s insepabl'e n̄ possȝ ꝟe negari a suo sbiecto p simplicē co pulā ī ꝓpōe de ieſſe. vt illa ē falsa. coru' n̄ ē niger tn̄ pt ꝟe negari ī ꝓpōe modali de possibili. vt ista ē ꝟa. coru' pt nō esse niger.

Accidētiū aliud cōe aliud.

Hic ponit aliā diuisionē dicēs. Accn̄tiū aliud cōe alīd ꝓpriū. Rō h' diuisiōis ē. qꝛ om̄e accn̄s adest ꝛ abest. vl' g̃ hȝ sbiectū de termiatū. vl' nō. si pmū. sic ē accn̄s ꝓpriū. si 2m; sic ē accn̄s cōe.

Arguit Accn̄s cōe h' diuidit'. g̃ n̄ erit mēbrū diuidens Dōz ꝙ accn̄s dr̄ dupl'r cōe. vno° p cālitatē tm̄ qꝛ a pl'ib' cauꝭ pt euenīē. Alio° dr̄ cōe p p̄dicacōꝫ ꝛ cālitatē sil'. pmo mō poit' mēbꝝ diuidēs. sȝ scđo° est diuisū in illa diuisiōe.

Arguit Propriū ē p̄dicabl'e distinctū ꝯ accn̄s. g̃ non pt esse mēbꝝ diuidens accn̄s. Dōm ꝙ ꝓpriū capit' dupl'r. Vno° ꝓ illo qđ fluit ex pncipijs spēi. ꝛ sic ꝓpriuꝫ distinguit' p̄dicabl'r ab accnte. Alio° dr̄ ꝓp̄ū qđ fluit ex pncipi is īdiuidui determiati. ꝛ sic ꝓp̄ū ꝛ accn̄s n̄ distiguūt' p̄dicabl'r. qꝛ albedo sortꝭ ꝯueit tm̄ vni īdiuiduo. s. sorti. ꝛ g̃ dr̄ accn̄s ꝓpriū.

Omniūe ē oīb' predi.

Postq̄z Pe. hys. determiauit de vnoquoq3 p̄dicabili ꝑm

se ꝛ absolute. h̄ ɔ̄nter determinat de ipis respectiue ꝛ ɔpatiue s̄m cō uenientiā ꝛ dr̄am. Et ɔpat p̄dicabilia p̄mo penes ɔuenientiam scd̄o penes dr̄am. q꞉ ɔuenientia h̄z se sicut habit⁹. ꝛ dr̄a se h̄z sic p̄uatio. s꞉ habit⁹ ē an̄ p̄uationē. Dicit g° p̄mo ꝙ cōe est oib⁹ p̄dicabilib⁹ de pl'ib⁹ p̄dicari. Et illa ɔuenientia seu cōitas facil'r probari poss꞉ p inductōez. iō ei⁹ ꝓbatio hic relinq̄tur.

Arguit Propriū ē p̄dicabilib⁹ p̄dicari de pl'ib⁹. g°. eis nō ē cōe. Ans ꝓbat. q꞉ p h̄ distinguūt ab indiuiduis. Dō꞉ ꝙ p̄dicabilia ɔpant dupl'r. Uno° ad idiuidua ꝛ sic ē eis ꝓpꝛiū de pl'ib⁹ p̄dicari. Alio° ɔpant int̄ se. ꝛ sic ē eis cōe

Arguit Propꝛiū ē vnū p̄dicabl'e / q꞉ oib⁹ ɔuenit. ꝛ tn̄ n̄ p̄dicat de pl'ib⁹. Scd̄a ps assūpti ꝓbat q꞉ p̄dicat tm̄ de vna spē. Dōm ꝙ ꝓpꝛiū fluit ex p̄ncipijs spēi. et g̃ imediate p̄dicat de vna spē. s꞉ tn̄ mediate p̄dicat de pl'ib⁹. q꞉ de indiuiduis s̄b spē ɔtētis. neq꞉ req̄rit ꝙ om̄e p̄dicabile imediate de pl'ib⁹ p̄dicet. Ul' dōm ꝙ ꝓpꝛiū etiā imediate de pl'ib⁹ p̄dicat q꞉ p̄dicat de spē. s̄m ꝙ spēs ē ɔtracta ad indiuidua.

Differūt aūt quoniā gen⁹.

Hic ɔpat vl'ia adinuicē penes dr̄a꞉. ꝛ p̄mo cōpat gen⁹ ad om̄ia alia ponēdo dr̄a꞉ ip̄ius ab alijs. Dicens. ꝙ gen⁹ differt ab alijs q꞉ gen⁹ p̄dicat plus de pl'ibus q̄꞉ alia.

Arguit Per idē nō ɔueit aliq̄d cū alijs ꝛ dr̄t ab eis. s꞉ gen⁹ cōueit cū alijs p̄dicabilib⁹ p h̄ ꝙ p̄dicat de pl'ib⁹ vt dt text⁹ p̄cedēs. g̃ nō differt ab alijs p h̄ qd̄ p̄dicat d pl'ib⁹. Dōm ꝙ aliq̄d dr̄ p̄dicari de pl'ib⁹ dupl'r. Uno° simpl'r ꝛ absolute vt v꞉. i. de mlt̄is ꝛ i h̄ oia cōueniūt. Alio° cōpatiue. i. magis de mlt̄is. ꝛ sic ge⁹ differt ab alijs in hoc qd̄ de plibus p̄dicat.

Arguit Spēs pl'⁹ p̄dicat de pl'ib⁹ q̄꞉ gen⁹. ꝓbat. q꞉ h̄z pl'a iferiora q̄꞉ ge⁹ cū pl'es sīt spēs q̄꞉ genēa. dō꞉ ꝙ spēs capit dupl'r. vno° ꝓ illa scd̄a itētōe. alio° ꝓ re s̄bstrata Jā dr̄ ꝙ spēs ꝓ illa scd̄a itēcōe spēs ē cōioꝛ q̄꞉ ge⁹. n̄ tn̄ ꝓ re s̄bstrata

Ar Pro re s̄bstrata ge⁹ n̄ p̄dicat de pl'ib⁹ q̄꞉ alia. illi itēcōi ꝓbat. q꞉ dr̄a p̄dicat de tot de q̄t gen⁹. q꞉ sensibl'e p̄dicat d tot sic al'. Dōm ꝙ dr̄a q̄ ē diuisiua sp p̄dicat de paucioꝛib⁹ q̄꞉ gen⁹. ꝛ g̃ pt dici ꝙ dupl'x ē dr̄a. s. ɔstitutiua ꝛ diuisiua. s꞉ ge⁹ p̄dica

tur de plꝰibꝰ q̄ȝ dr̄ne diuisiue. Et nō dȝ intelligi de dr̄na cōstitu/
tiua sicut est sensibile. qꝛ quādo genꝰ cōpat̄ ad dr̄am constituti/
uā. tunc non est genꝰ sȝ spēs.

Arguit Accn̄s p̄dicat̄ plꝰ de plꝰibꝰ q̄ȝ genꝰ. ꝓbat̄. qꝛ al/
bū est accn̄s ⁊ de q̇buscūqȝ pt p̄dicari al'. de eisdē
p̄t etꝭ p̄dicari albū. vt dicendo. hō est al'. hō est albꝰ. vacca est al'
vacca est alba. ⁊ vltra hoc etꝭ p̄dicat̄ de aliȷs dicendo. lapis ē al
bus lignū est albū. Sil'r q̄le p̄dicat̄ de oibꝰ subiȷs ⁊ de oibꝰ q̄lita
tibꝰ sȝ nō ē dabile aliqđ genꝰ qđ possȝ de tot inq̄ȝtū genꝰ p̄dicari.
Dđm q̄ȝuis accn̄s p̄dicat̄ de plꝰibꝰ nūo q̄ȝ genꝰ. tn̄ in rōe p̄dicabi
lis genꝰ p̄dicat̄ de plꝰibꝰ q̄ȝ accn̄s. qꝛ genꝰ p̄dicat̄ de spēbꝰ ⁊ indi/
uiduis. sȝ accn̄s ſm se p̄dicat̄ de indiuiduis tm̄ ⁊ nō de spēbꝰ ni
si ꝓut stꝭ i suis indiuiduis. vt hō ē albꝰ. ibi hō in cōi nō ē albꝰ sȝ
in ptic'lari. Et in h̄ dr̄nt accn̄s. cōe. ⁊ ꝓpriū. qꝛ accn̄s ꝓpriū p̄ꝰ
iest spēi. ⁊ ex ꝯn̄ti idiuiduis. sȝ eꝯ accn̄s cōe p̄us iest indiuiduis
et ex ꝯn̄ti spēbꝰ. Ad 2ᵐ dđm ꝙ lȝ q̄le p̄dicet̄ de oibꝰ ill' sub rōe
accn̄tꝭ. tn̄ h̄ ad rōeȝ accn̄tꝭ nō reqrit̄. sȝ sufficit ꝙ p̄dicet̄ de plꝰibꝰ
indiuiduis. sȝ ad rōeȝ generꝭ reqrit̄ ꝙ p̄dicet̄ de plꝰibꝰ spēbꝰ ⁊ eaꝝ
indiuiduis. ⁊ ꝓ tanto plus p̄dicat̄ de plꝰibus.

Differētia aūt differt a ge.

Hic ꝯpat dr̄am ad alia p̄dicabilia penes dr̄am. ⁊ p̄mo ꝯpat ip/
sam ad genꝰ. scđo ad spēm ⁊ ꝓpriū sil'. ⁊ t̄cio ad accn̄s. Dicens.
ꝙ dr̄a dr̄t a genē qꝛ p̄dicat̄ in q̄le. sȝ genꝰ predicat̄ in q̇d. sȝ dr̄t a
spē ⁊ ꝓp̄o. qꝛ dr̄a p̄dicat̄ de plꝰibꝰ spēbꝰ illa v̄o non. Et 3ᵒ. dr̄t ab
accn̄te. qꝛ accn̄s suscipit magis ⁊ minus. non autem differentia

Arguit Genꝰ p̄dicat̄ in q̇d ḡ ⁊ dr̄a. ꝯn̄a tȝ. qꝛ ideȝ signi
ficāt sȝ terminꝰ ideȝ p̄dicat qđ s̄cat. Dđȝ q̄ȝuis
dr̄a ⁊ genꝰ idē sunt ſm rem. dr̄nt tn̄ ſm modū significādi a q̄ su
mit̄ diu̇sitas in modis p̄dicādi penes q̄s p̄dicabilia distiguūt̄.

Arguit Rōnale ē dr̄a ⁊ tn̄ nō p̄dicat̄ de plꝰibꝰ spēbꝰ. qꝛ
solū de hoīe p̄dicat̄. Dđȝ ꝙ textꝰ itellig̃r de dr̄a
genēica ⁊ n̄ specifica. qꝛ dr̄a specifica p̄dicat̄ đ vna spē cū q̄ ꝯūtit̄

Argut̄ Rōnale ⁊ aiatū stꝭ dr̄e ⁊ tn̄ suscipiūt magꝭ ⁊ mi
nꝰ. qꝛ vnꝰ hō ē magꝭ rōnal' q̄ȝ alt̄. Et sil'r brutū ē
aiantiꝰ plāta vt đr Gilbtꝰ Por. Dđm ꝙ rōnale dr̄a ſm suā es/
sentiā nō suscipit magꝭ ⁊ minꝰ. lȝ bn̄ per ꝯpacōȝ ad sbm̄ qđ est

magis vl' minꝰ dispositū ⁊ q̄ntū ad opacōeʒ quo modo intelli/
git Silbtus dictū suū.

Differt aūt spēs a genere.

Hic ponit drām spēi ab aliꝭ q̄ttuor. ⁊ pmo a genē dicēs ꝙ spe/
cies ꝯtinet a genē. ſʒ genꝰ cōtinet spēs. ⁊ sic drn̄t penes ꝯtinēs ⁊
ꝯtētū. Scđo a drā qꝛ due spēs nō ꝯiūgūt ad ꝯstitutōʒ tcie spe
ciei sic̄ due drē. qꝛ rōnale mortale ꝯstituūt hoieʒ. Et circa h̄ re/
mouet duᵐ. qꝛ possʒ aliq̄s dicē ꝙ eq̄ ⁊ asinꝰ ꝯcurrt ad ꝯstitutōeʒ
mule. g̃ due spēs ꝯcurrt ad ꝯstitutōʒ tcie spēi. Rn̄dʒ i lrā ꝙ pti
cularʒ eq̄ ⁊ pticl'arʒ asinꝰ ꝯmiscēt ad muli genēacōʒ. ſʒ n̄ eq̄ ⁊ asi/
nꝰ vt spēs stʒ. Tercō poit drāʒ spēi a ppō ⁊ stʒ due. pma qꝛ spēs
nat̄a ē poꝛ ppō. ppū ꝓo posteiꝰ. scđa qꝛ spēs ⁊ ppū hn̄t diuſas
diffinitōes. g̃ drn̄t. ꝯn̄a tʒ. qꝛ q̄ꝝ ti. i. diffinitōes stʒ drn̄tes ipa
stʒ drā. q̄rto ꝯpat spēʒ ad accn̄s qꝛ spēs pdicat i q̄d ⁊ accn̄s i q̄/
le. vl' q̄ mō se hʒ etʒ spēs nat̄a poꝛ ē accn̄te qꝛ accns posteiꝰ ē suo

Ar Geꝰ ꝯtiet i suis spēbꝰ. g̃ textꝰ ē falsꝰ. pbat. qꝛ geꝰ /sbcō.
poit i diffinicōe spēi ⁊ ē supiꝰ ad spēʒ. ſʒ supiꝰ actu ꝯtiet ab
īfēiori. Dōʒ ꝙ illa drā dʒ sic itelligi geꝰ ꝯtiet spēs ptātie. ſʒ spēs
n̄ ꝯtiet ipm geꝰ ptātie ſʒ actu ⁊ itellectu. sic roᵐ eēn̄ale ꝯtinet suā

Ar Ex pl'ibꝰ entibꝰ in actu exn̄tibꝰ nō p̄t fieri vnū ter/ /ptē.
ciuʒ. ſʒ due drē stʒ duo entia in actu. gᵒ. ex eis non p̄t fieri
vna spēs. Dōm ad maiorē ꝙ ex duobꝰ entibꝰ i actu exn̄tibꝰ put
in actu stʒ nō p̄t fieri vnū tciū. ſʒ bn̄ p̄t fiei vnū tciū ex eis inq̄
tn̄ vnū hʒ se in potentia ⁊ aliud in actu. ſʒ sic ē de duabꝰ drntys

Arguit̄ Ex duabꝰ spēbus p̄t fieri vna tcia spēs. gᵒ textꝰ
est falsus. pbat. qꝛ eq̄ ⁊ asinus stʒ distincte spe/
cies ⁊ tamen ex ill' fit vna tcia spēs scʒ mulus. Dōm ꝙ illā ob/
iectionē autoꝛ soluit in lrā. qꝛ q̄ʒuis ex pticl'ari eq̄ ⁊ ex particulari
asino fit mulus. tamen ex equa ⁊ asino in cōi nō fit mulꝰ ⁊ si duo
indiuidua cōcurrūt ad constitutionē tercij indiuidui eo ꝙ pticu
laris equa ⁊ pticularis asinus stʒ indiuidua. ſʒ equa ⁊ asinus in
cōi sunt species ⁊ non constituūt terciā speciem.

Arguit̄ Eqꝰ ⁊ asinꝰ in pticulari pmiscent ad genēacōeʒ
muli. gᵒ. etʒ in vl'i. Tʒ ꝯn̄a p locuʒ ab inferiori
ad supiꝰ. Dōm ꝙ lʒ eq̄ ⁊ asinꝰ in ꝯi secūdario pmiscēt ad genēa/

tionē muli ꝛ per accidens nō tamen primo ꝛ per se.

Querit Quare ex cōiūctōe muli cū mula ñ generat mu l° sic ex ꝯiūctōe eq̄ cū asino. Rn̄t ꝙ ió. q2 mula nō pt ꝯcipe fetū cū sit frigidissime natūe. ſ3 caliditas ē cā genēa/ cōis. ꝛ g°. Aresl. in 2° poꝝ dt ꝙ cōtingit scīe in vlī ꝙ ois mula ē steril' ꝛ tn̄ pt de pticl'ari mula dubitari si videat hīe mag^{m} vētrē

Querit Quare species natural'r ꝑor ē ꝓꝑo. Respōdet ꝙ ió. q2 ois cā est ꝑoꝛ suo effectu. ſ3 species est cā ꝓpꝛij. g° est prioꝛ ꝓꝑo. Alia rō. q2 sbcm̄ natūal'r est āte passionem. ſ3 species h3 se sic sbcm̄ ꝛ ꝓpꝛiū sicut passio igr.

Ar Spēs ꝛ ꝓpꝛiū cōuersim de seinuicē ꝑdicat. g°. vnū nō est ꝑus alto. Dō3 q̄uis spēs nō sit ꝑoꝛ ꝓꝑo ꝑ^{m} tp̄s. tn̄ ē ꝑoꝛ ꝓꝑo ꝑm naturā. sic etiā dt text⁹ ꝙ spēs natūal'r prioꝛ ē ꝓꝑo sic cā natal'r ē āte effcm̄. S3 dicēs act⁹ stꝫ singl'ariū p°. metaphice. ſ3 spēs nō ē singl'are. ḡ nō pt cāre ꝓpꝛiū. Dō3 ꝙ act⁹ stꝫ singl'ariū. vl' circa singl'aria. ꝛ sic spēs ñ cāt ꝓpꝛiū nisi iq̄tū ē i singl'arib⁹

Arguit Illō ꝑdicat i q̄le qd̄ ꝯueniēt rn̄t ad intrrogacōꝫ factā ꝑ q̄le. ſ3 accn̄s nō ꝯueniēt rn̄t ad intrroga/ tōeꝫ factā ꝑ q̄le. ḡ ꝛc. Mioꝛ pt3 q2 cū q̄rit qualis ē soꝛtes male rn̄t iacꝫ studꝫ doꝛmit ꝛc. Dō3 ꝙ accn̄s ꝑdicat i q̄le vl' i q̄uo se h3 vt dt Pe. hys. i textu. q2 q̄n q̄rit q̄uo se h3 soꝛtes. rn̄t studꝫ legit ꝛc. Et h̄ pt dici ꝙ dupl'x ē accn̄s. s. noiale ꝛ ꝟbale. de accidēte noiali dꝫ intrrogari ꝑ q̄le. ꝛ de accidēte ꝟbali ꝑ q̄uo se h3.

Propꝛiuꝫ aūt dr̄t ab acci.

H̄ poīt dr̄ñaꝫ ꝓꝑi ab accn̄te. ſ3 dr̄a ei⁹ ab alijs hēt ꝑ dr̄am alioꝝ ꝑdicabiliū ab ipo. Et poīt h̄ duas dr̄as it̄ ꝓpꝛiū ꝛ accn̄s. ꝑma q2 ꝓpꝛiū de vna sola spē ꝑdicat. ſ3 accn̄s ꝑdicat de plib⁹. Scd̄a q2 ꝓpꝛiū ꝑ ꝑus inest spēbus ꝛ ex ꝯn̄ti indiuiduis. ſ3 ecōtra accidens pri⁹ inest indiuiduis ꝛ ex cōseq̄nti generib⁹ ꝛ speciebus

Querit q̄re ꝓpꝛiū iest vni spēi ꝛ accn̄s plib⁹. rn̄t ꝙ ió. q2 ꝓꝑū fluit ex ꝑncipijꝝ spēi adeq̄te. ꝛ g°. vni soli spēi cōueit. ſ3 accn̄s fluit ex ꝑncipijs idiuidui iadeq̄te q2 v^{m} accn̄s i spē iest idiuiduis diu'saꝝ spēꝝ. q̄re etiā ex ꝯn̄ti plib⁹ spēb⁹

Ar ꝑus dcm̄ ē ꝙ ꝓpꝛiū imediate ꝑdicat de plib⁹. s. de ꝑus iest spēcū iclusiōe ididuiduoꝝ. ḡ male dr̄ h̄ ꝙ ꝓꝑū cōueit ꝑus spēi ꝛ posteri⁹ iduiduis. Dōm ꝙ ꝑm naturā ꝓpꝛiū ꝑ⁹ cōueit

spēi ⁊ ꝑ pōsteri⁹ idiuidulis tn̄ ꝭm tps eq̄ p⁹ ꝯueīt spei ⁊ idiuiduis

Gen⁹ spēs dr̄ña proprium.

Hic ꝯñter Pe. hys. cōpat q̄ttuor ꝓma p̄dicabilia ad accn̄s po/
nens dr̄az generꝫ speciei drñe ⁊ ꝓprij ab accn̄te. Et tangit duas
dr̄as. ꝓma qꝛ alia p̄dicabilia eq̄l'r ꝑticipāt ab oib⁹ de q̄b⁹ p̄dicāt
⁊ nō suscipiūt magis ⁊ min⁹. sꝫ accn̄s suscipit magꝫ ⁊ min⁹. er/
differūt om̄ia alia p̄dicabilia ab accn̄te.

Ar Risibl'e ē ꝓpꝛiū vt ē p̄dicabl'e ab alijs distictū. ⁊ tn̄ susci/
pit magꝫ ⁊ mi⁹. ḡ n̄ solū accn̄s Scđa ꝑs añtꝫ probat. qꝛ
vn⁹ hō ē magꝫ icliat⁹ ad risū q̄ꝫ alt'. Dōm qꝫ risibl'e capit dupl'r.
Uno°. vt dt natuālē poñaz ꝓpinq̄ꝫ ad ridēdū q̄ seq̄t ꝯplexiōꝫ et
dispositiōꝫ corpis. ⁊ sic vn⁹ hō ē magꝫ risibil' alt'o. sꝫ tc risibl'e est
accn̄s cōe. Alio°. capr̄ vt dt aptitudinē natuālē remotā ad riden
dū q̄ seq̄t rōez specificā hois. ⁊ sic vn⁹ hō ē magꝫ risibil' altero. ⁊
hoc mō est ꝓpꝛiū.

Ar Coloꝛ ē ge⁹ ⁊ tn̄ suscipit magꝫ ⁊ min⁹. ḡ male dr̄ qꝫ gen⁹ n̄
suscipit magꝫ ⁊ min⁹. Dōm qꝫ coloꝛ inq̄ꝫtū gen⁹ est n̄ su/
scipit magꝫ ⁊ min⁹. sꝫ inq̄ntū est accn̄s. s. i oꝛdie ad sbcm̄ cui ihēt

Arguit Nulla foꝛma suscipit magꝫ ⁊ min⁹. sꝫ accn̄s ē
foꝛma. ḡ n̄ suscipit magꝫ ⁊ min⁹. Mioꝛ ꝓbat.
qꝛ foꝛma est in simplici ⁊ inuariabili essentia ꝯsistēs vt dt Gil
bert⁹ Poꝛ. Dōm qꝫ accn̄s i abstracto ⁊ ꝭm eēntiā ei⁹ nō suscipit
magꝫ ⁊ min⁹. tn̄ bn̄ in ꝯcreto ⁊ ꝭm esse qđ habet in subiecto.

Genus spēs propꝛiū dr̄ña.

Hic ꝯñter ponit scđaꝫ dr̄am oīm p̄dicabiliū ab accn̄te. ⁊ ē ista.
Gen⁹ spēs dr̄a ⁊ ꝓpꝛiū p̄dicāt vniuoce. accn̄s ꝟo denomiatiue.

Arguit Propꝛiū nō p̄dicat vniuoce. ḡ text⁹ est falsus.
Añs ꝓbat. qꝛ p̄dicat denoiatiue. eo qꝫ oē accn̄s
p̄dicat denoiatie cū diffi°. denoiatiuoꝝ cuilibꝫ accn̄ti ꝯueniat ⁊
etꝫ ꝓpo. qꝛ a risibilitate dicimur risibl'es. Dōm qꝫ vniuoce p̄di/
cari capr̄ tpl'r. Uno°. ꝯīt. ⁊ tc illđ dr̄ p̄dicari vniuoce qđ p̄dicat
ꝭm vnā ꝭcatōꝫ de ml'tꝫ. ⁊ sic vniuoce p̄dicari n̄ distiguit ꝯ deno
miatiuā p̄dicacōꝫ. sꝫ solū ꝯ eq̄uocū ⁊ sic oīa p̄bilia vniuoce p̄di
cāt. 2°. dr̄ p̄dicari vniuoce spēal'r. qđ. s. vnū no⁹ ⁊ vnā rōez de/
sc̄ptiuā necessario ⁊ oꝛdiāte p̄dicat. ⁊ sic ꝓpꝛiū p̄dicat vniuoce ⁊

alia p̄dicabilia ſꝫ nō accn̄s Tercio°. dꝛ p̄dicari vniuoce ꝓpꝛijſſi me vt ē p̄dicari ꝫᵐ vnū noʸ ꝛ eādē rōꝫ eēnalē. ꝛ ſic ſolū tria p̄di/ cab'lia vniuoce p̄nt. ꝛ i iſta ſcd̄a dr̄ā dꝫ capi vniuoce p̄dicari ꝛ°.

Arguit Oē p̄dicabile dꝫ p̄dicari vniuoce. ſꝫ accn̄s nō p̄t vniuoce. g̊ accn̄s nō ē p̄dicabile. Dō. ꝙ oē p̄dicabile dꝫ p̄ri vniuoce. ſic ꝙ nō p̄ dicet̄ eq̇uoce. ſꝫ bn̄ p̄t p̄ri nō vniuoce. qꝛ p̄t denoīatiue. ꝛ ſic ħ capit̄ vniuoce p̄ri. ꝓut diſtin/ guit̄ ꝯ denoīatiue p̄ri q̄ mō accn̄s nō p̄t vniuoce. Et qn̄ dꝛ illa ē vniuoca p̄dicatō. albedo ē coloꝛ. i. nō denoīatiua. Dōm ꝙ accn̄s p̄t vniuoce reſpcū ſui iferioꝛis. ſꝫ p̄t denoīatiue reſpcū ſbci

Arguit Uniuoce p̄ri ē p̄ri vno noīe ꝛ vna rōe. ſꝫ dr̄ā n̄ p̄t vna rōe. qꝛ nō ħꝫ rōꝫ. g̊ nō p̄t vniuoce. Dō. ꝗuis dr̄ā nō ħꝫ rōꝫ. i. diffiōeꝫ eēnalē. ē tn̄ ꝑs rōnis. i. diffiōis. q̇dditatiue ꝛ eēntialis. ꝛ ħ ſufficit.

Uniuoce āt predicari eſt.

Hic occaſiōe p̄dcōꝝ diſtinguit triplicē p̄dicatōꝫ. ſ. vniuocā eq̇/ uocā ꝛ denoīatiuā. Quoꝝ mēbꝛoꝝ declaratō ſufficient̄ habet̄ in lr̄a ꝛ etiā in tractatu; imediate ſeq̄nte. ꝛ ſic in iſto in q̄ finit ſcd̄m incipit ꝫᵐ. vt finis ꝛ ꝓnᵐ illoꝝ tractatuū ſint ꝯtminalia. Et tē ꝯcludit ex diffiōe vniuocoꝝ ꝙ ens nō ē gen⁹. qꝛ nō p̄t vniuoce. i. ꝫᵐ vnā rōꝫ de ſub̄a et accn̄te. qꝛ qn̄ p̄t de ſub̄a tūc ens ꝑ ſe p̄t. ſꝫ qn̄ p̄t de accn̄te tē ens in alio p̄t. ꝛ ſic ē alia rō ent̄ inq̄ztū de ſb̄a p̄t. ꝛ inq̄ztū p̄t de accn̄te. lꝫ ſit idē noʸ. nō tn̄ p̄t ens pure eq̇uoce Pro q̄ notādū. ꝙ tripl'r aliq̇d p̄t. Uno°. ꝫᵐ idē noʸ ꝛ eādē rōeꝫ simpl'r. ꝛ ſic ē p̄dicatō vniuoca Alio° ꝫm rōes oīno diu̇ſas. ꝛ ſic ē p̄dicatō eq̇uoca Terio° ꝫᵐ rōes ꝑtiꝫ eaſdē ꝛ ꝑtiꝫ diu̇ſas. ꝛ ſic ē p̄dicatō analogica. q̄ mō ens de ſub̄a ꝛ accn̄te p̄dicat̄

Arguit Si text⁹ eēt ver⁹ ſeq̄ret̄ ꝙ al' eq̇uoce p̄dicaret̄ de hōie ꝛ aſino Seq̄la ꝓbat̄. qꝛ rō aīal' ꝫᵐ ꝙ dꝛ de hōie ē al' rōnale. ꝛ ꝫᵐ ꝙ dꝛ de aſino ē al' irrōnale. Dō. ꝙ lꝫ ſit alia rō aīāl' ſpēal' ꝫᵐ ꝙ dꝛ de hōie ꝛ aſino. ē tn̄ vna rō general'. qꝛ ꝯcept⁹ aīāl' q̄ dꝛ de hōie ꝛ eq̄ abſtrahit a rōnalitate ꝛ irrōnalitate. ſic āt nō ē de ꝯceptu ent̄. lꝫ Scot⁹ min⁹ ꝓbabil'r ꝯtriū ſentiat

Et hec de ſcd̄o tractatu ſufficiāt

C

Irca ĩiciũ tercij tractat⁹ q̇ est de

decē p̄dicamētis extract⁹ ex libro p̄dica mētoꝝ Aresto. Querit̄ p̄º q̄re iste tra ctat⁹ terci⁹ seq̄tur scd̄m. Rn̄det̄ q̄ ið. qꝛ in scd̄o determinat̄ de rōnib⁹ aut dif finitōib⁹ ipoꝝ vl'iuꝫ seu p̄dicabilium Et in hoc tercio determinat̄ de ordine ipsoꝝ vl'iuꝫ in p̄dicamē/ tis. sed p̄mo oꝫ scire rōes p̄dicabiliū anteq̄ꝫ possum⁹ ea ordina re. qꝛ ille ordinare nescit q̇ ratōes ordinabiliū ignorat. Et iste tractat⁹ tercius p̄cedit quartū. qꝛ in tercio determinat̄ de ptibus remotis ipsius argumētatōis; ꝛ in quarto de tota argumētatōe. sed ps est ante totum

Arguit̄ Iste tractat⁹ terci⁹ deberet p̄cedē p̄mū. ḡ iste or/ do ē mal⁹. Añs pbat̄. qꝛ in p̄mo determinat̄ de p pōe. ꝛ in isto de ptib⁹ ppōis. sꝫ simpliciora sꝫ p̄ora. Dd̄m q̄ duplex ē ordo. s. nature siue doctrine. ꝛ q̄ ad nos siue discipline ordine nature simpliciora sꝫ p̄ora. ꝛ illo mō etiā terci⁹ deberet p̄ cedē p̄mū. sꝫ ordine discipline faciliora sꝫ p̄ora. ꝛ sic terci⁹ tra/ ctat⁹ seq̄t̄ p̄mū. vñ. P. h. buat h̄ ordinē discipline. qꝛ ē instru/ ctor iuuenū. sꝫ Aresto. attēdēs ordinē nature p̄mo posuit librū p̄dicamētoꝝ. scd̄o pihermeniaꝝ. tercio nouā logicā. Et h̄ ið. q̇a tres sꝫ opatōes itellcūs. p̄ma opatō ē simpliciū apph̄ēsio ꝛ illa corr̄nt huic pti logice q̄ tradit̄ in p̄dicamētis. qꝛ p illā intellcūs in p̄ma opatiōe dirigit̄. Scd̄a opatō ē ɔpō ꝛ diuisio. ꝛ illi opa tōi corr̄nt liber piher. q̇ dirigit itellectū in scd̄a ei⁹ opatōe. Ter/ cia opatō ē discursus rōis siue argumētatō. ꝛ illi corr̄nt tota no ua logica q̄ itellectū in illa opatōe tercia dirigit Et b'm illas tres opatōes intellcūs Aresto. ordinat libros suos logicales.

Querit̄ Utrꝫ de p̄dicamētis sit scia. Rn̄det̄ q̄ sic qꝛ de ill' ē scia a q̄ ɔueniūt in aliq̄ cōi s'bco cui demr̄at̄ iesse ppa passio p verꝫ ꝛ adeq̄tū p̄ncipiū. sꝫ decē p̄dicamēta sꝫ h⁹ modi. ḡ de ip̄is ē scia Mior pbat̄ qꝛ ɔueniūt in illo cōi s'bco qd̄ ē ens dicibile icōplexū ordiabile in genē b'm sub ꝛ sup̄ vt sb'stat voci talē ordinē sig̃ficāti. Etiā h̄nt passionē q̄ ē ordiabile i ge/ nē. Sꝫ p̄ncipia sꝫ añp̄dicamēta. qꝛ ex ill' trahūt̄ q̄ttuor ɔditōs

reqͥsite ad h̾ q̄ aliq̄d sit in p̄nto q̄ ꝯditōnes d̄nt sumi loco p̄nci
pioꝝ. q̄ꝝ p̄ma ē q̄ sit ens icōplexū. scd̄a q̄ sit ens ex̄ aīaȝ. tercia q̄
sit ens limitate nature. q̄rta q̄ sit vl'e vl' p̄ticulare. ⁊ ille ꝯditōs
sumūt lo° p̄ncipioꝝ Et fit dem̄ratō tal' O ē ens icōplexū ex̄ aīaȝ
limitate nature vl'e vl' p̄ticulare ē ordiabile in genē. sȝ ens di-
cibile icōplexū ordiabile in genē s̄m sub et sup̄ vt sb̄stat voci ta
lē ordinē significāti ē ens icōplexū ex̄ aīam limitate nature vl'e
vel p̄ticulare. ergo ens dicibile icōplexū ordinabile in genē ⁊c̄
est ordininabile in genere.

Arguit In oi bona dem̄ratōe d̄nt cē tres t̄mini. sȝ h̾ sṫ
pl'es t̄mini q̄ȝ tres. g° dem̄ratō nō ē bona. Dōȝ
q̄ q̄ȝuis ibi sṫ pl'es t̄mini s̄m vocē q̄ȝ tres. sṫ tn̄ tres tm̄ s̄m rē.
q̄ sb̄cm̄ ponit̄ p̄ vno t̄mio. ⁊ p̄ncipia p̄ alio. passio vō p̄ tercio. ⁊
q̄ ibi sṫ pl'es voces h̾ ē ex penuria vocabuloꝝ. q̄ illis t̄minis i
cōplexis nō habem⁹ noia imposita

Arguit De p̄mis p̄ncipijs nō ē scia sȝ itellcūs vt d̄r p̄
mo posterioꝝ. sȝ p̄dicamēta sṫ p̄ma p̄ncipia. g°
de eis nō ē scia. Dō. q̄ duplicia sṫ p̄ma p̄ncipia. s. ꝯplexa vt
sṫ p̄misse dem̄ratōis. vn̄ p̄moꝝ p̄ncipioꝝ ꝯplexoꝝ ē itellcūs. sic̄
sṫ. oē totū ē mai⁹ sua p̄te. ⁊ si ab eq̄lib⁹ ⁊c. sȝ icōplexoꝝ bn̄ ē scia
Et qn̄ d̄r. scia habet̄ p̄ p̄ncipia q̄ p̄ p̄missas. sȝ p̄nta sṫ p̄ma p̄n
cipia ⁊ nihil h̄nt an̄ se. g° de eis nō p̄t h̄ri scia. Dōȝ. q̄ p̄nta acci
piūt̄ dupl'r. Uno° s̄m eē eoꝝ reale vt sṫ formalia p̄ncipia reꝝ p̄°
diuīsa ⁊ sic de p̄ntis nō ē scia Alio° ꝯsiderāt̄ p̄nta p̄ reductōȝ ad
aliqd̄ cōe analogū: ⁊ h̾ dupl'r Uno° p̄ reductōȝ ad ens cu⁹ sṫ p̄
tes. ⁊ sic ꝯsiderāt̄ a metaphico. Alio° ꝯsiderāt̄ s̄m eoꝝ eē itētio
nale. s. vt substāt ill' itētōib⁹ gn̄alissimū spēalissimū ⁊ sbaltnū ⁊
s̄m q̄ h̄nt reductōeȝ ad aliqd̄ cōe qd̄ ē ens dicibile icōplexū or
diabile in genē s̄m sb̄ ⁊ sup̄ cu⁹ sṫ p̄tes sb̄iectiue. ⁊ sic de p̄ntis ē
scia. q̄ sic h̄nt an̄ se istud sb̄cm̄ ⁊ p̄p̄ā passionē sb̄ci. Ul' dō. q̄ de
aliq̄ possum⁹ h̄re sciam dupl'r Uno°. a p̄ori ordie cāe. qn̄. s. h̄et̄ p̄
p̄ncipia formalia. ⁊ sic de p̄ntis nō ē scia q̄ ipsa nil' h̄nt an̄ se in
genē cāe forl'. sȝ sṫ met p̄ma p̄ncipia formalia. Alio°. a p̄ori or-
die noticie. ⁊ sic de p̄ntis ē scia: q̄ h̄nt an̄ se an̄p̄dicamēta q̄ nos
ducūt in ꝯgnitōem p̄dicamētoꝝ

Arguit Soli⁹ ꝯcl'ois ē scia. q̄ scia ē h̄it⁹ ꝯcl'ois p̄ de-
m̄ratōȝ acq̄sit⁹. sȝ p̄dicamēta nō sṫ ꝯclusio. igr̄.

Dōm q̄ soli⁹ ɔcl'onis ē scia tāq̃ scibil' ppinq̄.tn̄ alioꝝ a ɔcl'ōe p̄t esse scia tāq̃ scibiliū remotoꝝ.⁊ h̄ mō d̄ sb̄co cōcl'ois aut p̄di cato p̄t esse scia.⁊ sil'r de ptib⁹ sb̄iectiuis illoꝝ.⁊ h̄ vlrio ē scia de p̄dicamētis.q̄ꝛ ipsa st̄ tāq̃ ptes subiectiue sb̄cti h⁹ scie qd̄ ē cō clusionis subiectū

Querit̄ Utꝝ de p̄dicamētis sit rōnal' scia Rn̄det̄ q̄ sic q̄ꝛ logica a toto genē est sciā rōnal'. ḡ etiā sciā isti⁹ tractat⁹.eo q̄ est ps logice. Añs ptz.q̄ꝛ logica dirigit rōez in suis opatōib⁹ ne erret vt ex dictis ptz.

Arguit̄ De entib⁹ realib⁹ nō ē sciā rōnal'. sz p̄dicamēta st̄ entia realia.gº de ipı̄ nō ē sciā rōnal' Minor pbat̄ q̄ꝛ st̄ pma pncipia reꝝ.gº etiā st̄ realia. Dōz ad maiorē q̄ entia realia pn̄t capi dupl'r. Uno° real'r.i.in ordine ad passio nes reales, sicut st̄ mot⁹ locus ⁊ tp̄us. ⁊ sic de ipı̄ nō ē sciā rō/ nal'. Alio° logical'r put referūt̄ ad dici ⁊ ad p̄dicari ⁊ in ordine ad passiōes rōis ⁊ sic d̄ ipı̄ ē sciā rōnal'.q̄ꝛ dici ⁊ p̄dicari st̄ ētia

Arguit̄ In libro p̄ntoꝝ ɔsiderāt̄ p̄dicamēta re (rōis al'r.q̄ꝛ h̄ ɔsiderat̄ real'r in aliq̄ sciā cui d̄mrant̄ inec̄ passiōes reales in tali sciā.sz p̄dicamētis attribuūt̄ passio/ nes reales in isto tractatu.gº ɔsiderāt̄ real'r.Dōm q̄ ille passio/ nes nō dn̄t expoi in logica real'r sz logical'r Ul' p̄t dici q̄ ille pas siōes ɔsiderāt̄ min⁹ pncipal'r in logica.ƀm q̄ p illas deuenim⁹ i ɔgnitōz passionū logicaliū.vt infra patebit

Querit̄ Quid sit sb̄cm̄ h⁹ tractat⁹. Ad h̄ dicūt aliq̄ q̄ sit p̄dicamētū.aliȷ vo dicūt q̄ sit vl'e ordina bile i genē.sz veri⁹ dōm ē q̄ sit ens dicibile incōplexū ordinabi le in genē ƀm sb̄ ⁊ sup̄.⁊ solet addi put sb̄stat voci talē ordinē sig nificāti Et d̄r ens ad drāz nō ētis.q̄ꝛ nō ens n̄ ponit̄ i p̄nto.vt chimera.⁊ rō illi⁹ ē.q̄ꝛ vnūq̄dq̄ ponit̄ in p̄nto ƀm suā essentiā quā iportat.sz nō entia nō h̄nt eēntiā.ḡ nō ponūt̄ in aliq̄ p̄nto Et d̄r dicibile ad drāz idiuiduoꝝ q̄ pp̄e in p̄nto nō ponūt̄. q̄a nō dn̄r.i.p̄nt̄.sz sb̄ijciūt̄. Et d̄r incōplexū ad drām ɔplexoꝝ.eo q̄ ɔplexa nō ponūt̄ in p̄nto.cui⁹ rō ē.q̄ꝛ ɔplexa nō iportāt vnā eēntiā.sz pl'es. Dem̄ addit̄ ordinabile in genē ppt̄ trāscēdētia. q̄ nō st̄ ordinabilia in genē.q̄ꝛ ordinari in genē ē poni i genē de t'minato.sz trāscēdētia in nullo genē determinato ponūt̄ Et d̄r ƀz sb̄ ⁊ sup̄ ad drāz drāꝝ q̄ n̄ ponūt̄ ƀm sb̄ ⁊ sup̄ i rcā linea p̄dicam

tali sʒ a latere. Et solet addi ꝑm ꝙ substat voci talē ordinē signi
ficāti. ad ꝺen otādū ꝙ p̄dicamēta nō ꝯsiderāẜ h̄ vt sñ̄ʒentia realia
sʒ inq̄ʒtū stāt sub voce significāte ipās res. ꝛ ḡ res adex̄ nō po/
nūẜ in p̄dicamēto. sʒ res ꝯcepte sub voce. Et rō illi⁹ ē. q꞉ ipse res
adex̄ sīt singulares ꝛ singularia nō ponūẜ p̄mo ꝛ ꝑ se in p̄dicamē
to. ḡ nulla res adex̄ poniẜ in p̄dicamēto Etiā vna res adextra nō
poniẜ sub alia re. aut sup̄

Arguiẜ Nullū ꝯplexū ꝺʒ eē sb̄cm̄ alicu⁹ scie. sʒ ens di/
cibile incōplexū. ꝛc̄. ē q̇d ꝯplexū. ḡ. Ꝺōm ad
maiorē. ꝙ nullū ꝯplexū veꝝ ꝛ ꝑm ꝑcatōʒ ꝺʒ eē sb̄cm̄ alicu⁹ scie.
sʒ sb̄cm̄ isti⁹ scie ē q̇d ꝯplexū solū ꝑm vocē. Et ꝙ nullū ꝯplexū
veꝝ p̄t eē sb̄cm̄ pʒ. q꞉ scia capit vnitatē a sb̄co. cū ḡ sb̄cm̄ nō eēt
aliqꝺ vnū. talis scia nō haberet vnitatē ab ipso

Arguiẜ Subiectū illud ē q̇d ꝯplexū ꝑm vocē ꝛ ꝑcatōʒ
sil̄. g°. ē ꝯplexū veꝝ An̄s ꝓbaẜ. q꞉ ꝯplectiẜ ex ꝓ
pria passione. sʒ ꝓp̄a passio real̄r distinguiẜ a sb̄cto. Ꝺōm ꝙ
ordinabile in gene capiẜ dupl̄r. Uno°. ꝓ formali rōe ꝯsiderādi
et sic poniẜ ꝓ pte subiecti. Alio° capiẜ vt ē passio ꝓp̄a entis di
cibilis incōplexi. ꝛ sic poniẜ in ꝯclusiōe ꝺēm̄ratōis a pte p̄dicati
et q꞉ formal̄r rō cōsiderādi nō addit aliq̇d real̄r sup̄ sb̄cm̄. iō nō
facit realē cōplexionē cū ipso. vn̄ sicut se hʒ ꝺꝛā ad gen⁹ qꝺ diui
dit ita se hʒ formal̄r rō cōsiderādi ad suū sb̄cm̄. sʒ ꝺꝛā n̄ facit rea
lē cōplexionē cū ipso genere. g° formal̄r rō considerādi nō facit
realē complexionē cū subiecto

Ar Uoces sīt sig̃ reꝝ. si g° sb̄cm̄ isti⁹ scie ē q̇d cōplexū ꝑm vo
cē. erit etiā cōplexū ꝑm ꝑcatōʒ Ꝺōʒ ꝙ voces sīt sig̃ reꝝ
n̄ adex̄ imediate. sʒ reꝝ cōceptaꝝ. sʒ aliqn̄ cōtingit vnā rē cōcep
tā n̄ hr̄e vnū no⁽ⁱ⁾ ꝓpt penuriā vōbl'oꝝ. ꝛ sic plib⁹ vocib⁹ eā circū

Ar Predicamētū ē vnū simplex no⁽ⁱ⁾ ꝛ p̄t eē sb̄cm̄ (loq̇mur.
h⁹ scie. g°. frustra accipiūẜ tot noīa ad circūloq̄ndū sb̄ctm̄.
qꝺ hʒ ꝓpriū no⁽ⁱ⁾ sibi ipositū. An̄s ꝓbaẜ ꝑ cōditōes sb̄cti attbu
tōis q̄ huic cōueniūt. nā p̄dicamētū iẜ magꝭ p̄ncipal̄r cōsiderata
in hac scia ē q̇d cōissimū. ꝛc̄. Ꝺōm ꝙ p̄dicamētū capiẜ tripl̄r.
Uno°. ꝓ tota aggregatōe geneꝝ ꝛ spēꝝ ꝑᵐ sb̄ ꝛ sup̄ Scꝺo°. capiẜ
ꝓ genē ḡnalissimo alicu⁹ coordiatōis. ꝛ istꝭ duob⁹ mōis n̄ p̄t eē
sb̄ctm̄. tū p̄°. q꞉ passio. s. ordiabile i genē n̄ cōueīt sibi adeq̄te. tū
scꝺo. q꞉ tūc eēnt ꝺcē sb̄cta illi⁹ scie. ꝑm ꝙ ꝺcē sīt p̄dicamēta ꝛ

sil'r dece coordinatões pdicamtoꝝ. tũ tercio. qꝛ sic ẽ q̃d ꝯplexũ. nõ solũ voce l' ꝫ re. Tercio capit pdicamẽtũ ꝓ scda intẽtõe fun dabili sup qd libet repõibile in pdicamto. ⁊ sic ẽ q̃d vnũ ⁊ incõ plexũ. ſꝫ nõ pt poni ꝓ sbco. cũ sbcm debeat eẽ in scia pncipal'r cõ sideratũ. qd in logica ꝯuenit pmis intẽtõib⁹ ⁊ nõ scdis q̃ sꝫ so lũ q̃dam passiones priaꝝ intẽtionũ.

Arguit Jsta scia vocat sciaꝝ pdicamtoꝝ. g° pdicamtũ erit h̄ sbctm. Tꝫ ꝯñtia. qꝛ scia cõit denomiat a suo sbco. Dꝫ q alıq̃n scia denoiat a discipulo. aliq̃n a cã effi ciẽte. aliq̃n a ptib⁹ subiectis. sicut ista scia dr pdicamtoꝝ. qꝛ p dicamẽta sꝫ ptes subiectiue. ⁊ nõ sp denoiat a suo subiecto

D cognoscẽdũ predi.

Jste ẽ tracat⁹ terci⁹ Pe. h. in q̃ postq̃ꝫ in scdo deter miauit d vl'i absolute. h̄ ꝯñr determiatd ipo ꝯpatie vt ẽ ordinabile in genẽ ſm sub ⁊ sup. Et diuidit pria sui diuisiõe in tres ptes pricipales. ſm q de trib⁹ pricipal'r determinat. pria ps ẽ de antepdicamẽtis. scda de decẽ ꝓis pdicam tis. ⁊ tercia de postpdicamẽtis Et ad introducẽdũ illã pte q̃ est de antepdicamẽtis dt. q ad ꝯgnoscẽdũ pdicamẽta sũt q̃dã necã ria pmittẽda. i. ꝯgnitõ antipdicamẽtoꝝ. sine q̃ꝝ ꝯgnitõe veroꝝ pdicamẽtoꝝ ꝯgnitio nõ pt haberi

Querit Quid sit antepdicamẽtũ Rñdet q ẽ qd dã p ambulũ traditũ ab aresto. imediate añ ꝓa pdi camẽta valẽs ad ꝯgnitõꝫ eorũdẽ a pori. Et dr notãt traditũ ab aresto. ppt pdicabilia q̃ nõ sꝫ tradita ab aresto. ſꝫ a por. Sꝫ dicẽs. etiã pdicabilia tradũt ab Aresto. in libro topicoꝝ. Dꝫ q ibi nõ sꝫ tradita in rõe pdicabiliũ. ſꝫ pdicatoꝝ. Etiã si pdica bilia in rõe pdicabiliũ eẽnt tradita ab aresto. tũc deberẽt excludi p h̄ qd dr imediate. qꝛ pdicabilia nõ valẽt imediate ad ꝯgnitõ nẽ pdicamtoꝝ ſꝫ mediate Et dr a pori. ppt postpdicamẽta q̃ va lẽt ad ꝯgnitõꝫ pdicamẽtoꝝ a posteriori. qd dꝫ itelligi ex pte ꝯg noscẽtis. ⁊ nõ ex pte rei cognite. qꝛ sic pdicamẽta nihil hñt añ se et ꝓpt h̄ aliq̃ dimittũt illã clausulã a pori

Arguit Antepdicamtũ nihil ẽ. g° male dr q ẽ qd dã p ãbulũ traditũ ab aresto. Probat qꝛ pdicamtũ ẽ p'm pn'm. ſꝫ p'm pn'm ẽ añ qd nihil ẽ Dꝫ q añpdicamẽtũ acci

pit̃ dupl'r. Uno° vt ẽ vna dcõ. ꝛ sic añp̄dicamẽtũ aliq̇d ẽ Alio°
vt sꝫ due dcões. ꝛ sic añ p̄dicamẽtũ nihil ẽ formal'r ꝛ vniuoce.

Arguit̃ Añp̄dicamẽta valẽt īmediate ꝛ formal'r ad ꝯg
nitõꝫ p̄dicam̃torꝝ. ğ p̄dicam̃ta aliq̇d hñt añ se
formal'r. Añs ꝓbat̃. qꝛ sꝫ formalia p̄ncipia ad demr̃andũ passi
onẽ de suo sbͦco. Dõꝫ ꝙ duplex ẽ cã format̃. s. exẽplarꝫ ꝛ itrīsece ī
formãs. vñ p̄dicamẽta hñt añ se aliq̃s cãs formales exẽplaẽs
sꝫ nõ itrinsece iformãtes. qꝛ sic sũt p̄ma p̄ncipia formalia

Querit̃ Quot sꝫ añp̄dicamẽta. Rñt̃ ꝙ sꝫ tria i genẽ
ꝛ septẽ i spẽ. tria i genẽ. s. diffi°. diuisio ꝛ regula. ꝛ
septẽ i spẽ. s. tres diffiões. due diuiões ꝛ due regule. Uñ sufficiẽ-
tia antep̄ntorꝝ i genẽ pt sic sumi. nã oẽ antep̄ntũ vꝫ ad ꝯgnitõꝫ
p̄ntorꝝ. vl' ğ vꝫ ad cognoscẽdũ ꝯueniẽtiã p̄ntorꝝ vl' drãm vl' or
dinẽ. si p̄mũ sic ẽ diffi°. si 2^m^ sic ẽ diuisio. si 3^m^ sic ẽ regula. Et qꝛ trs
sꝫ ꝯueniẽtie due drẽ ꝛ duplex ordo. ğ tres sũt diffiões due diui
ones ꝛ due regule. Sꝫ sufficiẽtia antep̄ntorꝝ i spẽ pt sic accipi.
qꝛ vlteri⁹ sbsumit̃. si vꝫ ad ꝯgnoscẽdũ ꝯueniẽtiã h̄ ẽ tripl'r. l' vꝫ
ad ꝯgnoscẽdũ ꝯueniẽtiã p̄ntorꝝ quã hñt i aliq̃ eq̇uoco. s. i ente.
et sic ẽ diffi° eq̇uocorꝝ. aut vꝫ ad ꝯgnoscẽdũ reductõꝫ oĩm q̄ sũt
vni⁹ p̄dicamẽti ad gen⁹ gñalissimũ illi⁹ coordiatõis. ꝛ sic ẽ diffi
nitõ vniuocorꝝ. vl' vꝫ ad ꝯgnoscẽdũ ꝯueniẽtiã accñtiũ quã hñt
cũ p̄ma sba. ꝛ sic ẽ diffi° denõiatiorꝝ Si vꝫ ad ꝯgnoscẽdũ drãꝫ
h̄ ẽ dupl'r: vl' vꝫ ad ꝯgnoscẽdũ drãꝫ eorꝝ q̄ nõ sũt in p̄nto ab ill'
q̄ sũt i p̄nto. ꝛ sic ẽ p̄ma diuisio. vl' vꝫ ad cognoscẽdũ drãꝫ eorꝝ q̄
sũt in p̄nto. ꝛ sic ẽ scd̃a diuisio. Si vꝫ ad cognoscẽdũ ordinẽ p̄di
camẽtorꝝ h̄ ẽ dupl'r. vl' vꝫ ad cognoscẽdũ ordinẽ illorꝝ q̄ ponũt̃
in vno p̄nto b̃m sub ꝛ sup̄. ꝛ sic ẽ p̄ma regl'a. l' vꝫ ad cognoscẽdũ
ordinẽ illorꝝ q̄ sũt i diu'sis p̄ntis. ꝛ sic ẽ scd̃a regula

Ar Tria sũt antep̄nta i genẽ ꝛ septẽ i spẽ. ğ sꝫ decẽ. qꝛ tria ꝛ sep
tẽ sũt decẽ. Dõ. ꝙ ꝯña ẽ negãda. ꝛ rõ ẽ. qꝛ gen⁹ nõ pōit di
stictũ nũm ꝯ spẽm. qꝛ illa tria i genẽ icludũt septẽ i spẽ. vñ tria ꝛ
septeꝫ diu'sa iter se faciũt deceꝫ. nõ tñ q̄ sũt sibĳnuicẽ cadeꝫ.

Ar Ad cognitõꝫ p̄ntorꝝ nõ oꝫ aliq̃ p̄scire. ğ ꝓhemiũ isti⁹ tra
ctat⁹ est falsũ Añs ꝓbat̃ qꝛ ad cognoscendũ illa q̄ sꝫ nota
q̄ ad nos ꝛ q̄ ad naturã nõ oꝫ aliq̃ p̄scire. sꝫ p̄nta sꝫ hmõi. ğ. ꝛc̃
Mior ptꝫ. qꝛ sũt p̄ncipia p̄ma q̄ q̄ ad nos ꝛ q̄ ad naturã sꝫ no
ta. Dõm ꝙ duplicia sũt p̄ma p̄ncipia. s. cõplexa ꝛ icõplexa

pplexa sunt nota q̄ ad nos cognitis t̄minis. ꝛ q̄ ad naturā. vt oē totū ē maius sua pte Sꝫ pncipia incōplexa formalia lꝫ sint nota q̄ ad naturā. nō tn̄ q̄ ad nos. sed sꝫ nobis talia pncipia incōplexa difficilis ꝯgnitionis

Querit Quare dr̄ in textu neq̄ꝗ. Rn̄det̄ ꝙ iō q: ipossibile ē aliq̄d scire. vl' sciam alic⁹ hr̄e sine noticia sbcti. sꝫ noticia sbcti isti⁹ scie habet̄ ex ꝯgnitōe antipdicamētoꝝ. vt ex p̄dictis patuit. g̊ bn̄ dr̄ neq̄ꝗ

Equoca dn̄r quoꝝ solū no.

Hic ꝯn̄ter. Pe. h. exeq̄tur ꝓpositū suū determinādo de antipdicamētis. ꝛ diuidit̄ in ptes ꝺm ꝙ tria sꝫ antipdicamēta. s. diffinitō diuisio ꝛ regula Et p̄mo determinat de diffinitōe q̄ ps iteꝝ i tres subdiuidit̄ ꝺm ꝙ tres ponit diffinitōes. ꝛ p̄mo ponit diffinitō nē equocoꝝ di. Equoca dn̄r quoꝝ solū no⁹ est cōe ꝛ rō sube ꝺm il lud nomē est diuersa. vt aīal viuū ꝛ aīal pictū habēt cōe nomen scꝫ aīal. sed rō vtriusqꝫ est diuersa. Et est intellect⁹ diffinitōis equoca. s. equocata dn̄r. i. sunt dicibilia. q̄ꝝ nomē. i. vox equocās solū est cōe. ꝛ rō sube. i. res significata ꝺm illud nomē est diuersa. id est alia ꝛ alia

Querit Quare diffinitio est an̄ diuisionē. ꝛ diuisio an̄ regulā. Rn̄det̄ ꝙ iō. q: diffinitō vꝫ ad ꝯgnoscendū p̄dicamēta q̄ ad eē. eo ꝙ diffinitio explicat eē rei. sꝫ diuisio vꝫ ad ꝯgnoscēdū posse. nā p diuisionē explicat̄ ptās seu cōicabilitas alicu⁹ cōis. ꝛ regula vꝫ ad opari. q: regula antipdicamētal' ondit quō genera ꝛ spēs debeāt in p̄dicamētis ordinari. sꝫ eē ē an̄ posse. ꝛ posse ē an̄ opari. igr̄. Etiā diffinitō corn̄det p̄me opatōi intellcūs. diuisio scd̄e. ꝛ regula tercie

Querit Quare diffinitio equocoꝝ p̄cedit diffinitōꝫ vniuocoꝝ. ꝛ q̄re diffinitio vniuocoꝝ p̄cedit diffinitōem denoīatiuoꝝ. Rn̄det̄ ꝙ iō q: ars imitat̄ naturā in q̄ꝫtum pt̄. sed in arte sic ē ꝙ bon⁹ ortulan⁹ p̄us exerpit seu extrahit herbas inutiles. ꝛ postea seminat bonū semen. sic etiā pe. hys. p̄mo ponit ea q̄ nō sunt ponēda in p̄dicamēto. scꝫ equoca. et tn̄c ponit illa q̄ sunt ponēda in p̄dicamento. s. vniuoca. Pro q̄ notandū ꝙ diffinitio equocoꝝ valet ad noticiā p̄dicamētoꝝ dupl'r. s. affirmatiue ꝛ negatiue. affirmatiue ad reductiōem oīm

decē p̄dicamentoꝝ ad vnū cōe nō vniuocū sed equiuocū aut sal
tem analogū qd̄ est ens. Negatiue valet ꝙ nulla equiuoca inqȝ
tū eq̄uoca ponūtur in p̄dicamentis. Rō scd̄i ē q꞉ ꝑ diffinitōem
vniuocoꝝ cognoscim⁹ reductōem oīm p̄dicamentoꝝ vni⁹ p̄nti
ad principiū illius coordinationis. sed reductio oīm p̄dicamē
toꝝ vnius coordinationis est prior reductione acn̄tiū ad sub/
stantiā q̄ cognoscit̄ ꝑ diffinitōem denomiatiuoꝝ ergo ꝛ cetera.

Arguit Unū est añ multa. ḡ diffō vniuocoꝝ dēt p̄cede
re diffōem eq̄uocoꝝ Dōm ꝙ duplex ē ordo na/
ture ꝛ quo ad nos. ordine nature sic diff° vniuocorū deb; p̄cede
re diffōem equiuocoꝝ. ſ; ordine q̄ ad nos quē hic seruam⁹ ē ecō
tra· q꞉ prior est reductio oīm p̄dicamentoꝝ ad ens qȝ reductio il
loꝝ que sunt vnius ordinis ad principiū illius coordinatōis.
sed ad primā reductionē valet diffinitio equiuocoꝝ.

Ar. Solius vniuoci est diffinitio. sed equiuocū nō ē vniuo
cū igit̄. ꝛc. Dōm ad minorē ꝙ eq̄uocū capit̄ dupl'r. vno°.
ꝓ re substrata et sic nō est vniuocū. Alio° ꝓ illa intentōe vel pro
reb⁹; ſm ꝙ ꝯueniūt in illa cōi intētione et sic equiuocū ē vniuo/
cū et hic diffinit̄. Uel p̄t dici ꝙ nullū eq̄uocū p̄t diffiniri ꝟa dif
finitōe q̄dditatiā ꝛ eēntiali. p̄t tn̄ bn̄ describi aliqua notificatōe.

Ar. Diffinitio eq̄uocoꝝ nō ꝯuenit oī cōtento sub diffinito er
go nō est bona. Añs ꝓbat̄ q꞉ canis ꝛ aīal sunt eq̄uoca. et
tn̄ diffinitio nō cōuenit eis cū nō habeant nomē cōe cui⁹ rō sit di
uersa. Dōm ꝙ duplex est equiuocū sc; equiuocū equiuocās. et
equiuocū equiuocatū. equiuocū eq̄uocās est vox plura ſcans.
vt canis et aīal. Sed equiuocū equiuocatū sunt ipe res ſcate ꝑ
equiuocū equiuocans. vt equiuoca equiuocata hui⁹ nois canis
sunt aīal latrabile. belua marina. sidus celeste. et illa hic diffiniū
tur io exemplū dēt de equiuocatis dari vt aīal viuū al' pictū. sūt
equiuoca. i. equiuocata respectu aīalis q꞉ ꝯueniunt in solo no/
mine ꝛ nō ī re ſcata huius vocis aīal. Et quia equiuoca equiuo
cata semꝑ plura sunt sic diffinit hic equiuocata in plurali nūo ꝛ
sic diffinitū hic appellat plura sed nō ſcat plura. quia ſcat illa.
vt ꝯueniūt ī vna cōi intētōe q̄ oib⁹ ꝯtēt; ſb ea vniuoce ē ꝯueiens

Ar. Loyca nō h; ꝯsiderare res sed rerū intentōes. ergo h̄ non
diffiniūtur equiuoca equiuocata. Dōm ꝙ loycus nō h;
ꝯsiderare res absolute et realiter. sed bene potest ꝯsiderare illas

res que referuntur ad dici et ad p̄dicari. Et ergo dicitur equiuoca dicuntur et nō sunt ad denotandū q omnia que cōsiderat loycus considerat sub dici et predicari.

Ar Pe. hys. exemplificat de equiuoco eq̄uocante. ergo equiuoca eq̄uocantia diffiniūtur hic. Aňs pȝ qȝ dicit vt animal. et animal est equiuocū equiuocās qȝ plura s̄cat scȝ aīal viuū et aīal pictū. Dōm q pe. hys. nō exemplificat de aīali absolute et s̄m se. sed vt dr̄ de equiuocis equiuocatis que ꝯueniunt in aīali. quia dicit vt animal s̄cat animal verū et animal pictuȝ et hoc nomē aīal est eis cōmune.

Ar Aīal ē vniuocū. ḡ nō est equiuocū. Dōm q aīal ꝯsideratᷣ dupl'r. vno mō in ordine ad sua s̄cata scȝ ad aīal verū et animal pictum et sic est equiuocū. Alio modo ꝯsideratur in ordine ad sua inferiora siue ad suas sp̄es. et sic est vniuocū.

Ar Animal est semp̄ equiuocū. Probatᷣ p̄ arestotilē p̄mo de aīa. dicentē q rō aīalis s̄m vnūq̄dq̄ȝ aīal est altera et altera vbi loquitᷣ de aīali secūdo mō. Rn̄detᷣ q aīal capitur dupliciter vno mō physice ꝓut noīat naturā per differētias ad sp̄es cōtractam. et sic rō aīalis est altera et altera s̄m quodlibet aīal et sic etiam animal est equiuocū. Alio mō loyce s̄m q nomiat vnū cōceptū cōem suas sp̄es ꝯuenientē. et sic est vniuocū habens vnā diffinitionē equaliter omnibus sp̄ebus cōuenientem.

Notandū Q equiuocū eq̄uocās ē duplex. nā qddam est equiuocū a ꝯsilio et quoddaȝ a casu. Equiuocū equiuocās a cōsilio qd alio noīe vocatᷣ analogū est vna vox plura s̄cans per prius et posterius. exemplū vt aīal est equiuocū equiuocans a consilio. quia p̄ prius dicitᷣ de aīali viuo. et p̄ posterius dicitur de aīali picto ꝓpter sil'itudinē quā habet aīal pictū cū aīali viuo. Sed equiuocū equiuocans a casu est qd significat plura eque primo. vt canis s̄cat aīal latrabile. beluā marinā. et sidus celeste.

Queritᷣ Quare aliqd vocatur equiuocū a ꝯsilio. Rn̄detur q ideo qȝ sicut in ꝯsiliando fit quedā deliberatio sic q consiliū vnius sequitur cōsiliū alteri⁹. sic etiā i illius eq̄uoci impositione ad significandū plura est fcā q̄dā deliberatio ad imponendū hoc nomē ad s̄candū posteriora s̄cata. ꝓpter sil'itudinē quā habēt cū prio. Sȝ dicitᷣ equiuocuȝ a casu

q₂ casualiter aduenit illi equiuoco ꝟcanti vnū q̇ꝺ imponiꝛ ad ſi/
gnificandū aliud. Et areſtotiles exēplificat hic de eq̇uoco a ꝯſi/
lio et nō a casu q₂ diffinitio quiuocoꝝ valet ad cognognoſcen/
dū reductionē oīm p̄dicamentoꝝ ad ens. et ens ē eq̇uocū a ꝯſi/
lio ad decē p̄nta q₂ ens p̄us d̾r de ſuba ꝛ ꝑ posteri⁹ de accñte. A/
lia rō ē q₂ eq̇uocū a ꝯſilio satꝫ icludit eq̇uocū a casu q₂ ſi illd q̇ꝺ
min⁹ v̾r inee inē tūc q̇ꝺ mag̾. ſꝫ eq̇uocū a ꝯſilio ē mi⁹ eq̇uocū q̄ꝫ
equiuocū a casu et huic diff⁹ ꝯuenit ğ eē cōueīt eq̇uocato a casu

Ar Canis ꝟcat sua ꝟcata quodā ordine. q₂ p̄io ꝟcat aīal la/
trabile secūdo beluā marinā tercio ſydus celeſte q̇ꝺ ſic pꝫ
q₂ canis īponiꝛ a mordacitate. ꝛ illa mordacitas p̄io ꝯuenit.
aīali latrabili secūdo belue marine. ꝛ tercio ſyderi celeſti. ergo nō
eſt equiuocū a casu. Dōm ꝙ canis capiꝛ dupl'r. vno° q̄ꝫtū ad
illud a quo nomē īponiꝛ. ſ. a mordacitate. Alio° q̄ꝫtū ad illud.
cui nomē īponiꝛ. primo° eſt equiuocū a ꝯſilio. ſed secūdo° equa
liter ꝟcat sua ſignificata et eſt equiuocū a casu.

Ar Illud q̇ꝺ eque p̄mo plura ꝟcat eſt equiuocū a casu. ſꝫ om
ne eq̇uocū ē hmōi. ğ oē eq̇uocū ē eq̇uocū a casu. Minor
patet ꝑ interp̄tationē nomis q₂ d̾r equiuocū quaſi eque primo
plura ꝟcans. Dōm ꝙ equiuocū a casu ē p̄ncipali⁹ equiuocū. ꝛ ğ
interp̄tatio eq̇uoci poti⁹ ei attribuiꝛ. q₂ omē analogū ꝑ ſe poſi/
tū ſtat ꝓ ſignificato famoſiori. Uel p̄t dici ad minorē ꝙ oē eq̇/
uocū eſt eque p̄io plura vocans ex ꝑte rei. ſed nō ex ꝑte nr̄i in/
tellectus. Etiā pōt dici ꝙ illa interp̄tatio nō ꝯuertiꝛ cū interp̄/
tato ğ nō optet ꝙ omne eq̇uocū ſit eque p̄mo plura vocans.)

Querit Quare poniꝛ solū in diffōe eq̇uocoꝝ. Rn̄deꝛ
ꝙ ad denotandū ꝙ eq̇uoca eq̇uocata solū ꝯue/
niunt in vno ſcꝫ in voce eq̇uoci equiuocātis. exēplum vt belua
marina. aīal latrabile ſydus celeſte cōueniūt solū in illo noīe ca
nis. ſed nō ꝯueniunt in rōne. quia ratio eſt diuersa.

Ar Male ponitur in diffōne nomē. Probaꝛ quia verbū eē
eſt equiuocū. ſicut patet de hoc verbo lego. Dōm ꝙ nomē
capitur dupl'r vno mō ꝓprie put eſt ꝑs orōnis diſtincta cōtra
alias ꝑtes ꝛ ſic nō capiꝛ hic. Alio° capiꝛ nomē cōiter ꝓ voce ſi/
gnificatiua vt nomē ē notamē mētꝫ et ſic ṽba ſūt noīa et iſto° de
bet capi nomē in diffōne eq̇uocoꝝ. Et ſil'r ſuba nō dꝫ hic capi ꝓ
ut diſtinguitur contra accñs. ſed capitur ꝓ eſſentia rei.

Ar Ex diffinitōe equiuocoꝝ sequitˀ qꝫ ꝓpria noīa nō sūt eq̄uoca. Sequela ꝓbatˀ qꝛ nomē ꝓpriū nō est nomē cōe. Dōz qꝫ aliqd nom dr eē cōe dupl'r vnoᵒ cōitate ꝟcatōis.s.qn̄ aliq̄ vox est cōis pluribꝰ rebꝰ ꝟcatis. Alioᵒ aliqd nomē dr cōe cōitate suppositoꝝ vt termi cōes hn̄tes sub se plura supposita. Q̄uis igitˀ nomē ꝓpriū nō sit cōe cōitate suppositoꝝ est tn̄ cōe cōitate significationis. Uel dōm qꝫ noīa ꝓpria nō hn̄t nomē cōe.i.appellatiuū habent tamē nomē cōe.i.cōueniens multis.

Ar Ista diffō nō cōuenit equiuocatis entis vl' drāꝝ.ergo nō est bona. Añs ꝓbatˀ qꝛ nō hn̄t rōem.i.diffōem. Dōm qꝫ rō debet hic capi ꝓ notificatōe quacūqꝫ et nō tm̄ ꝓ diffōne q̄dditatiua et eēntiali. Uel dōm qꝫ licet ens et drn̄e nō hn̄t rōez.i.diffinitionē habent tn̄ rōem id est rem ꝟcatā ꝑ vocē.

Vniuoca dicuntˀ quoꝝ no

Dic ꝯn̄ter Pe.his.ponit diffōem scdam que est vniuocoꝝ. di. vniuoca dicūtur quoꝝ nomē cōe ē etrō sube ꝟm illud nomē ē eadē.exēpla patent in lr̄a. Sed rō ordinis quare diffinitō vniuocorū p̄cedit diffōnem denoīatiuorū est.quia diffinitō vniuocoꝝ valet ad cognoscendū reductionē oīm illoꝝ q̄ sunt vniꝰ coordinationis ad principiū eiusdē coordinatōis.sed diffinitio. denoīatiuoꝝ valet ad cognoscendū reductionē actn̄tiū ad subaꝫ mō p̄or est reductō aliq̄ꝝ ad p̄ncipiū eiusdē coordiatōis q̄ꝫ actn̄tium ad subam.ergo diffᵒ vniuocoꝝ p̄cedit diffōz denoīatioꝝ.

Notandū Q̄ꝫ duplicia sunt vniuoca.scꝫ vniuoca vniuocata ꝛ vniuoca vniuocātia. Uniuocū vniuocās ē nomē pluribus attributū ꝟm eandē rōem. vel est nomē ꝟcans naturā cōem multis. vt aīal attribuitˀ plibꝰ sp̄ebꝰ ꝟꝫ eādē rōꝫ.qꝛ rō aīal' ē eadē q̄ ad oēs suas spēs. Sꝫ vniuoca vniuocata dicūtˀ res diuse īportate ꝑ vniuocū vniuocās.l' sꝫ iferiora talis nature cōis. vt hō vacca leo.ꝛc̄.sūt vniuoca vniuocata respcū aīal'. Et diffiniūtˀ hic vniuoca vniuocata ī plī nūo ad denotādū plalitatē ꝛ ml'titudinē vniuocoꝝ sic dcm̄ ē d equocꝫ

Ar Quare Pe.his.nō dicit in diffōe solū nomen. Rn̄detur qꝫ iō qꝛ nō solū nomē.est cōe.sed etiā rō substantie ē cōmunis ipis vniuocis. vt hoc nomē aīal est cōmune oībꝰ suis vniuocatis et etiā rō aīalis est cōis ipsis.quia omia ꝯueniūt ī hꝫ

nomie animal et rõne id est diffinitione animalis.

Arguit Aial ē eq̄uocū.g°. nō est vniuocū vt dcm̄ ē pus g°. ħ male p ip̄m exēplificaẗ Rn̄deẗ ꝙ aial capiẗ dupl'r. vno mō q̄ztum ad sua significata ꝛ sic est eq̄uocū videlicet ad animal viuum et animal pictum. Alio modo compaẗ ad suas sp̄es et sic est vniuocū. et hoc modo hic ponitur

Ar Animal est eq̄uocū ad suas sp̄es. g°. nō est vniuocū. Añs pbaẗ qꝛ in genē latent multa id est multe eq̄uocatões vt patet septio phoꝝ. sed animal est genus. Dōm est ad istud argumētū sicut ad argum̄tū pretactū dictū est ꝙ animal capiẗ dupliciẗ. vno mō loyce. put nominat naturā cōem ꝑticipabilē suis sp̄ebus et sic est vniuocū. Alio mō capitur phice. put nominat naturam cōmunem actu in suis speciebus existentem et sic ē equocum. sed hic loquitur. Petrus hispanus de eo loyce.

Ar Gen° gn̄alissimū nō ħ3 rõem id est diffinitõnē. ergo nō p̄t esse vniuocū Dōm q̄zuis genus generalissimū nō habet rõem id est diffinitõem quidditatiuā et essentialem. habet tamen quādam notificationem descriptiuā que notificatio est cōmunior notificato. et sic etiam debet hic capi ratio.

Querit Que sint dr̄ña inter vniuoca equiuoca multiuoca ꝛ diu̓siuoca Rn̄deẗ ꝙ ista qꝛ eq̄uocū ē nomen plura significās. vt cais. Uniuocū est nomē vnū significās vt hō. Mltiuoca sūt multi voces vni attribute vt marc° tuli° et ens dicibile icōplexū ordiabile in genere ꝛc̄. S3 diu̓siuoca sunt mlte voces diu̓sas res significātes sicut hō ꝛ azin°. Et qn̄ queriẗ q̄re ħ nō diffiniuẗ multiuoca ꝛ diuersiuoca sic̄ vniuoca ꝛ eq̄uocs. Rn̄deẗ ꝙ iō qꝛ ħ determiaẗ de diffinitõib° q̄ valēt ad cognitõem p̄dicam̄toꝝ. s3 diffinitões multiuocoꝝ ꝛ diu̓siuocoꝝ ad illā nō valēt igiẗ. Et tales magl' spectāt ad grāmaticū q̄z loycū.

Denoiatiua dicūẗ quecūq3

Hic p̄nter Petr° hil. ponit vltimā diffinitõe3 sc3 denoiatioꝝ. rō ordis ex dictis est sumēda. Et val3 ad cognitõnē p̄dicam̄toꝝ puta q̄no nouē p̄dicamēta actn̄tiū reducūẗ ad sbam quā denomināt et de qua predicantur actn̄tal'r denominatiue. Dicit ergo denoiatiua dicunẗ quecūq3 ab aliquo solo casu dr̄ña sunt ꝛ b̄m illud no° ħn̄t appellatõnē. vt a gramatica grāmatic°. a fortitudie

fortis. Que diffio ꝺe intelligit ꝺenoīatīa scꝫ eiusdē ꝺenominātꝭ dicunt q̄cūqꝫ.i.que dr̄na sūt scꝫ ab aliq̄ abstracto solo casū .i. sola finali termiatōe. et ꝭm illud nomē id est vocem habent appellatōem .i. predicatōnem ꝺe subiecto inhesionis vel id est pulsionem ad alienā naturam vel extraneam nominationem.

Querit Qꝫ reqrūt ad ꝺenomiatiuā p̄dicatōnē. Rn̄detur ꝙ tria p̄mū est ꝺenoians. scd̄ꝫ ꝺenoiatū terciū ꝺenoiatiuuꝫ. Un̄ ꝺenominatiuū est ꝯcretū actn̄tale ꝺenominās est abstractū. ꝺenominatū est subiectum ꝺe q̄ predicat aliqd̄ actn̄s. exemplū vt homo est albus albedine ibi albus est ꝺenominatiuum albedo ꝺenominans. et homo ꝺenominatum.

Querit Quottuplicia sūt ꝺenoiatīa. Rn̄det ꝙ triplicia scꝫ voce tm̄. significatōe tm̄. voce ꝛ significatione siľ. Denoiatīa voce tm̄ sͭꝫ qn̄ ꝯcretū ꝯueit cū suo abstracto ī principio ꝛ differt ab eo in fine. sed nō dicit alienā naturaꝫ a subiecto vt human⁹ respcū hūanitatis qꝛ ꝯuenit secū in p̄ncipio et differt ab eo in fine et n̄ dicit alienā naťaꝫ. qꝛ nō significat form actn̄alit subiecto inherentē. Denoiatīa significatōe tātū siue ꝭm rem sͭꝫ illa q̄ nō cōueniūt cū abstracto in p̄ncipio ꝛ dr̄nt ab eo ī fine. sed dicūt alienā naturā a subiecto qꝛ scꝫ subiectū actn̄alr̄ ꝺenominant. vt studios⁹ respectu virtutis. Et nō dicit studiosus a studio. rō qꝛ studiū dt̄ solū vnū actuꝫ bonuꝫ moralr̄. ꝛ studiosͭ ꝭcat plenitudinē taliuꝫ actuuꝫ q̄ pleitudo ē ꝩtus. ergo nō dicitur ꝺenominatie a studio sꝫ a ꝩtute ꝭm ꝭcatōeꝫ tātuꝫ. vľ a studiositate ꝭm vocē ꝛ significatōem siľ. Sed ꝺenominatīa voce ꝛ significatōe sunt illa q̄ ꝯueiunt cum suis abstractis in principio et dr̄nt ab eis in fine ꝛ dicunt alienā naťaꝫ a suis subiectꝭ vt ab albedine albus a iusticia iust⁹ Et ꝙ talia ꝺenomiatīa dicunt alienā naťam a suis subiectꝭ patꝫ qꝛ sunt alteri⁹ p̄dicamēti qꝫ subiecta· vt hō ē alb⁹ albedie ibi subiectuꝫ ē ꝺe genē sub̄e et ꝺenoiatim .s. alb⁹ est ꝺe genere q̄litatꝭ. Et ꝺe istꝭ ꝺnoiatis .s. ꝭm vocem et significatōem siľ intelligit diffinitō ista. Ex isto patꝫ ꝙ tres cōditōes reqrunt ad ꝺenoiatiuum voce et significatōe simul. p̄ma ꝙ ꝺebet conueire in principio cū suo abstracto. Secunda ꝙ dēt differre ab eodē in fine Tercia est ꝙ ꝺebet dicere alienā naturā a subiecto siue extraneam nominationem.

Querit Utrū ista sit p̄dicatō ꝺenoiatīa hō est risibilꝭ.

Rñdeť φ sic qꝛ diffinitio denomiatiuoꝝ cõuenit sibi ⁊ silr tres cõditiones p̄dicte cõueniũt sibi qꝛ a risibilitate hõ dꝛ risibilis et risibile cõuenit cũ risibilitate in p̄ncipio et differt ab ea in fi/ne.et sil'iter risibile dicit alienã naturã a suo subiecto cũ sit de genere qualitatis et homo de genere substantie.

Ar Predicatio vniuoca ⁊ p̄dicatio denomiatiua distinguũ/tur sꝫ ista hõ ē risibilis ē vniuoca.ergo nõ est denoĩatiua Minoꝛ patet p pe.hiſ.in de cõitatibus dicentẽ φ gen⁹ spẽs dif ferentia ꝓpꝛiũ vniuoce p̄dicanť. Dõm φ ibi vniuoce p̄dicari nõ distinguiť ꝯtra denoĩatiue p̄dicari sꝫ cõtra equiuocã p̄dicatõem vt sit sensus gen⁹ spẽs dr̃ña ꝓpꝛiũ vniuoce p̄dicanť. qꝛ nõ eq̃/uoce. Uel dõm φ ista hõ ē risibilis ꝑtim est vniuoca et ꝑtĩ denomiatiua. Pro quo notandũ φ ꝭm versoꝛẽ tres ꝯditões requirunť ad verã denomiatiuã p̄dicatõꝫ.pꝛia ⁊ scđa supꝛa tacte sunt Sed tercia ē φ denomiatiuũ dicere dꝫ alienã naturã a subie/cto sic φ nõ sit de essentia subiecti.sicut genus respectu spẽi et φ nõ fluat a p̄ncipijs eẽntialib⁹ ip̄ius ꝓpter ꝭmũ human⁹ nõ est verũ denoĩatiuũ hoĩs dicẽdo hõ ē human⁹ ab hũanitate ꝓpter scđm ꝓpꝛia passio nõ est verũ denoĩatiuũ respectu spẽi eo φ fluit ex p̄ncipijs eẽntialibus ip̄i⁹.ē eĩ ꝓpꝛiũ coeẽntiale suo subiec/to et nõ ē oĩno aliene nature ab ip̄o. Sed tñ ꝭm rẽ significatã ē simpl'r denomiatiua p̄dicatio, qꝛ subiectũ ē aliene nature a suo ꝓpꝛio cũ sint diuersoꝝ p̄dicamentoꝝ .vt hõ est in p̄dicamento subẽ ⁊ risibile in p̄dicamẽto qualitatis in secũda specie.

Notãdũ Q; in diffõne denoĩatiuoꝝ dꝛ dicunť ⁊ ñ sunt ad denotandũ φ oĩa que loycus ꝯsi/derat refert ad dici et ad p̄dicari. et dicũtur valet hic.i.p̄dicanť. Deinde addit quecũqꝫ qđ debet capi infinite ꝓpter infinitã m'/titudinẽ accidentium vni subiecto inherentiũ.

Ar Oĩs illa diffõ ē mala in qua poniť vl'e vl'r sumptũ sꝫ ista est hmõi.ergo nõ ē bona. Maioꝛ ꝓbať qꝛ diffinitio p̄/dicatur de diffinito sed illa p̄dicatio ē falsa inqua poniť vl'e vl'i/ter sumptũ pꝛimo pe.her. Minoꝛ patet qꝛ hic ponitur quecũ qꝫ qđ est signũ vniuersale. Dicendũ φ quecũqꝫ nõ teneť hic vniuersaliter sed infinite vt patuit. Uel põt dici φ quecũqꝫ ibi tenetur vl'r nõ tñ p̄dicať sed subijciť. vt sit sens⁹ quecũqꝫ ab aliq̃ ⁊c. dicunť denoĩatia. vbi q̃cũqꝫ subijciť et nõ p̄ť. Sꝫ ꝯtra illã vl/

tiaȝ solutoꝫ ē vᵐ āneꝝū isolubl'e. qꝛ ois diffiᵒ ē ꝯuͭtibl' cū diffiᵒ suo. ḡ etiā q̄cūȝ qñȝ ponet a pte p̄dicati. ꝛ iō pma solutō ē melioꝛ

Ar Abstractū ꝛ ꝯcretū nō differūt casu. gᵒ ꝯtra diffinitōem. Añs pbat qꝛ albū ꝛ albedo ꝯueniūt in casu cū sit nti casus Dōm ꝙ casᵘ accipit dupliciť. vno mō p actūte nois ꝛ sic non dr̄nt casu ꝛ sic nō accipit h̄. Alio mō capit casᵘ p cadētia q̄ ē a p te rei siue p fiali t'miatōe ꝛ sic abstractū ꝛ ꝯcretū differūt casu.

Ar Abstractuȝ ꝛ ꝯcretuȝ ñ dr̄nt sola finali t'miatōe. gᵒ nō so lo casu. Añs pbat qꝛ albuȝ ꝛ albedo etiā dr̄nt gñe. qꝛ albū est gn̄is neutri et albedo generi fei. Dōm ꝙ h̄ signū soluȝ non ex/cludit qualibȝ aliā drām ab ea q̄ est in casu sȝ excludit solū dif/ferētiam que est a principio vocis vt sit sensus solo casu id est so la finali terminatione et non in principio

Arguit Albuȝ et nigꝛ sunt denoiatia ꝛ tn̄ ñ dr̄nt casu. i. finali t'miatōe qꝛ ꝯueniūt in illa Dōȝ q̄uis de/noiatia int' se ñ dr̄nt finali t'miatōe tn̄ qd̄liȝ dnoiatm̄ drt a suo abstracto finali t'miatōe vt albᵘ ab albedine niger a nigredine.

Arguit Catherinā ē ḡmatica denoiatie a grāmatica ꝛ tn̄ ꝯcretū ꝛ abstractū ñ dr̄nt finali t'miatōe ḡ ñ ē de rōe denoiati ꝙ differat a denominānte casu. Dōȝ ꝙ licȝ grāmati/ca adiectiuū in feīno gñe nō differt a gramatica substātiuo tam̄ differt ab illo i masculino vl' neutro genere qd̄ sufficit.

Arguit Grāmaticᵘ dt ꝙ abstratū driuat a ꝯcreto vt for titudo veit a fortī. ḡ ml'e dr h̄ in loyca ꝙ eꝯ cō/cretū driuet ab abstracto Dōȝ ꝙ int' loycū et grāmaticū ñ ē ꝯū sia. qꝛ grāmaticᵘ ꝯsiderat ipas voces sȝ bȝ foꝛtōeȝ voc' abstrac/tū driuat a ꝯcreto vt fortituᵒ driuat a fortī. qꝛ deponēdos et ad dēdo tudo sic fit fortituᵒ sȝ loycᵘ ꝯsiderat res bcatas p voces. et ḡ bȝ ordieȝ bcatōis ꝯcretū driuat ab abstracto. qꝛ abstractū bcat formā actn̄alē bȝ se et ꝯcretuȝ iportat formā actn̄alē in sbiecto qꝛ ꝯcretū dr a ꝯcno is ere. qꝛ ꝯcernit sbiectū. et sic ꝯceptᵘ abstrac ti est simplex et ꝯcreti ē ꝯpositᵘ. sȝ ꝯpositū driuat a simplici.

Eoꝛuȝ que dicūť quedā di

Hic ꝑnt determiat de scd̄o anp̄dicameto in gñe. s. de disiōe. Et ratō ordinis ē qꝛ diffinitō explicat eē et diuisio posse. sed eē ē ante pos

se. Scd'a rō est qꝛ p̄ma opatio intellectus ē an̄ scd'am. sꝫ diff° re/spicit p̄mā opatōem nr̄i intellect⁹ et diuisio scd'aꝫ. Et sunt due. diuisiōes in sp̄i. p̄ma eoꝝ que dicunt̄ q̄dā dicūt̄ cū ꝯplexiōe ⁊ q̄dā sine ꝯplexiōe. Et ista diuisio ē an̄ scd'aꝫ. qꝛ illa diuisio valet ad cognoscendū d'rām eoꝝ que nō sunt in p̄dicamētis ab illis. q̄ sunt in p̄dicamētis. ⁊ secūda vꝫ ad ꝯgnoscendū d'rām eoꝝ que sūt in p̄ntis. sꝫ p̄us optet scire que sūt in p̄dicamētis ⁊ q̄ nō an̄/q̄ꝫ possim⁹ scire d'rām eoꝝ q̄ ponūtur in p̄dicamētis. Rō diui/sionis ē quicq̄d d'r seu p̄fert̄ hoc p̄fert̄ vl' simplici voce cui r̄ndꝫ ꝯceptus incōplexus. vel p̄fertur pluribus vocibus quibus cor/r̄ndet cōceptus cōplexus si primū sic d'r sine ꝯplexiōe. si scd'ꝫ sic

Q Quare in illa diuisione cōplexū p̄ce/dit incōplexū cū tn̄ simplex d'et p̄cedere ꝯpositū. R̄ndet̄ q' iō qꝛ cōplexa nō ponūtur in p̄dicamentis ⁊ ergo p̄mo sunt re/mouenda et abijcienda. Alia rō ē quia habitus est an̄ p̄uatōz. sꝫ cōplexū habet se p̄ modū habitus et incōplexum habꝫ se p̄ mo/dum p̄uatōnis. Et diuisum hui⁹ diuisionis ē vox s̄ficatiua ⁊ dꝫ diuisio sic poni. eoꝝ que dicūtur. i. p̄ferunt̄ id est vocū s̄ficatiuaꝝ p̄latarum quedā dicūtur cū cōplexione. Et est diuisio subiecti. i accidentia quia accidit cū cōplexione vel sine accidit ipsis vo/cibus significatiuis

A O m̄e dicibile ē p̄dicabile. sed om̄e p̄dicabile ē incōplex/um. ⁊ g̊ oē dicibile ē incōplexū. ⁊ p̄ ꝯn̄s nulla dicunt̄ cuꝫ cōplexione. D'm q' dici pōt capi tripliciter. vno° p̄ut ē idē q' di/riuari. vt hic dyaletica d'r a dya q'd ē duo ibi sensus ē dyaletica. deriuat̄ a dya q'd est duo. Scd'o° capit̄ dij p̄ut ē idē q'd p̄dicari vt equiuoca dicūtur. i. p̄dicant̄ vl' dicibilia sunt. Tercio° idem est q'd p̄ferri et sic debet hic sumi quare maior est falsa.

A Nulla ē vox cōplexa g̊ diuisio mala. An̄s. p̄bat̄ qꝛ nll'a est res cōplexa. ergo nulla ē vox ꝯplexa. Tenet ꝯn̄a qꝛ si/gnū dꝫ corr̄ndere signato. D'm q' optet signū corr̄ndere signa/to nō tn̄ optet q'libet attributū signi attribui signato. vt signū significat signatū ⁊ signū est aliud a signato ⁊ tn̄ illa duo nō cō/ueniūt signato. Uel d'm q' licet nulla res sit cōplexa tn̄ vna est alteri cōponibil'. ⁊ itellect⁹ volēs h̄ s̄care vtit̄ voce cōplexa. Et qn̄ d'r intellect⁹ nō pōt simul plura intelligere scd'ō topicoꝝ d'r. q' verū est p̄ modum pluriū tamē bene p̄ modū vnius.

Querit Que dicūtur cū ꝯplexione. Rūdet ꝙ illa q̄ pferunt pluribꝰ vocibꝰ q̇bus corrūdet ꝯcep/tus cōplexus.ꝓpter pmū canis nō dr ꝓprie cū ꝯplexione.q2 ibi nō sunt plures voces.ꝓpt scdm al' rōnale nō dr cū ꝯplexione.q2 lic3 ibi sunt plures voces tn̄ ipis nō corrūdet ꝯceptꝰ ꝯplexꝰ ad minꝰ q̄3tū ad illud qd remote ſcant qd iō dicit q2 diffº q̄3tū ad illud qd imediate ſcat ē q̇d cōplexū voce ɀ ſcatōe sil'. Pro q̄ notandū ꝙ triplex est ꝯplexū.s.voce tm̄.ſcatōe tm̄.voce ɀ significatione siml'.Cōplexū voce tm̄ est vbi sunt pl'es voces circūlocutiue vnā rē ſcantes vt corpꝰ aiatū al' rōnale dūmō capiūtur circūloquutiue.Cōplexū significatōe tm̄ ē vna vox hn̄s plura significata vt canis.Sed cōplexū voce et ſcatione sil' sunt plures voces plures res significātes vt hō currit.Et tale ꝯplexū est dupl'x sc3 distans et indistās.distans ē cuiꝰ extrema distant ab inuicē mediāte copula ꝟbali vt h̄ hō ē albꝰ.Et dr tale ꝯplexū distans q2 inter extrema ponit aliqd mediū.sc3 copula ꝟbalis.Cōplexum indistās ē cꝰ extrema ꝯiūgūt sine medio sic qn̄ ponit ðtīmiabile cū ðtermiatōe vt vbicūq3 ē orō ipſcā vt hō albꝰ.ɀ dr indistās q2 int' illa extrema nihil mediat.Et nullū cōplexū inq̄3tū cōplexū ē ponit in p̄nto.q2 vnūqdq3 d3 poni in p̄nto ſm ēcntiam suā.sed cōplexa nō habet vnā ēcntiā sed plures igitur.

Ar Corpus aiatū animal rōnale sunt ꝯplexa.et tn̄ ponūtur i p̄dicamēto.Dōm ꝙ nō ponūtnr in p̄nto nisi inq̄3tū capiuntur circumlocutiue ꝓ aliquo vno cui nō ē simplex nomē iposītū quare notanter dictū est nullū ꝯplexū inq̄3tū ꝯplexū ponit in p̄nto.

Ar Ois bōa diuisio d3 euacuē naturā diuisi s3 ista nō ē hmōi g̊ nō ē bona.Mior ꝓbat q2 aliq̄ dicūtur nec cū cōplexione nec sine cōplexōe vt oē equocū sicut canis.qd nō dr cū cōplexione.p3 q2 ibi nō sūt pl'es voces.ɀ ꝙ nō dr sine ꝯplexione.p3 q2 sibi corrūdet ꝯceptus cōplexꝰ.Dōm ꝙ cais capitur dupl'r.vnoº ſm rē ſcatā et sic corrūdet sibi cōceptꝰ cōplexus.q2 ſcat plures res.Alioº capit ſm vocē ſcantē et sic ē q̇d cōplexū q2 est vna vox incōplexa.Et nō opret ꝙ canis cōtineat sub aliquo mēbrorū.quia nō cōtinetur sub diuisis qd ē vox ſcatiua vniuoca ꝓlata q2 equiuoca nō sunt poibilia in p̄dicamētis.

Notādū Q3 aliq̄ dicūt ꝙ ista diuisio differat ab illa q̄ poit i p̄ncipio suppositionū.q2 ista h̄ ē di

uisio reꝝ et in ꝑuis loycalibus est ꝺiuisio vocū. Cōtra ꝙ sic argui
tur ea que ponūtur in p̄ntis sunt res. ergo hic diuisuz et mēbra
diuidentia erūt res. ꝯñtia tenet qꝛ illa diuisio ponit̃ ad cogno/
scendū ea que sunt in p̄dicamentis ab his que nō sunt in p̄dica
mēto. Añs pꝫ qꝛ si voces eēnt in p̄nto sufficeēt vnū p̄ntū. s. q̄li/
tatis quia in tercia spē qualitatis ponūtur oēs voces. Est ḡ me
lius dicendū ꝙ ista diuisio ħ ponit̃ ad denotandū ꝙ solū incō/
plexa ponūtur in p̄dicamētis. sꝫ ponit̃ in ꝑuis loycalibꝫ ad inu
endū ꝙ tm̄ icōplexa supponūt. Si q̇s tñ sustiné vellꝫ prim pos
set dicere ad argumentū ꝙ voces capiūtur dupl'r. vno° māl'r ꝓ
se ip̄is. ⁊ sic solū ponunt̃ in vno p̄dicamento. alio mō capiūtur
vt sunt ẜcatiue et sic ponūtur in diuersis p̄dicamentis.

Ar Mēbra bōe diuisionis nō dn̄t coincidere. sꝫ mēbra istiꝰ
diuisionis coincidūt ḡ nō ē bona. Mioꝛ pꝫ qꝛ ꝑs coin
cidit cū suo toto. sꝫ illa q̄ dicūt̃ sine cōplexione sūt ꝑtes ꝯplexoꝝ
Dōm ꝙ mēbra istiꝰ diuisionis nō coincidūt formal'r. qꝛ nunq̄
incōplexū est cōplexū. sꝫ bñ material'r. qꝛ incōplexū ē ꝑs cōplexi
material'r.

Ar Quicq̇d dꝛ cuꝫ cōplexione dꝛ ḡ alteruꝫ mēbrum ē super
fluum. Añs ꝓbat̃ quia ad minꝰ vna dictio dicit̃ que ē cō
plexa. quia cōplectitur ex litteris et sillabis. Dōm ꝙ cōple/
xio capitur dupliciter. vnomodo ꝑ quacūq̄ cōpositione aliq̄ꝝ
adinuicem. et sic vna simplex dictio dicit̃ cū cōplexione. Alio°
capitur spāliter et ꝓprie ꝑ vnione aliquoꝝ adinuicē q̄ꝝ vnū/
quodq̄ manet sub ꝓpria forma. et sic capitur cōplexio in ꝓposi/
to ⁊ nō cōuenit dictionibus ẜm se captis. Etiā ꝓprie loquēdo
dictio nō cōplectitur ex litteris et syllabis. sꝫ magis cōponit̃ ex
eis. Unde ꝓprie loquendo solū illa vox ē cōplexa que est ex pl'i
bus vocibus aliquo mō sibĳnuicem corrn̄dentibꝰ ẜm vnionē
grāmaticalem ꝑ modū determīabilis et determīantis aggregata.
et ḡ illa nō est vox cōplexa homo lapis lignū. quia nō ē aliquo
modo vna. nec simpliciter nec aggregatione.

Sed priusq̄ꝫ alteꝝ mēbrū.

Hic ꝓ declaratōe mēbroꝝ secūde diuisiōis distigūt mōs eēndi
in q̇ original'r ponūt̃ in q̄rto physicoꝝ. et sūt octo Unꝰ. Insunt

ps toti spẽs generi.calor igni. Rex in regno.res i fine.locoqz lo/catũ. Quorũ sufficientia sic sumit̃ nã omne qđ est in alio. vl' dif fert ab eo in q̃ ẽ realiter.vel est idẽ realiter cũ ipo. Si ẽ idẽ cũ ip/so in q̃ ẽ hoc est dupl'r.vel inest sibi p modũ ptis integralis.z sic ẽ pmus modus eẽndi in.aut p modũ ptis subiectiue.z sic ẽ terci⁹ modus. Si p modũ totius hoc ẽ dupl'r.vel p modũ toti⁹ inte gralis.et sic est scđus mod⁹.vel p modũ toti⁹ vl'is.et sic ẽ quar/tus modus. Si differt realiter ab ipo hoc ẽ dupl'r. qz aut inest. actualiter vel virtualiter. Si inest actual'r hoc est dupl'r vl' dat esse et sic est quintus modus ꝟm quẽ inest forma subalis vl' accñ talis.aut recipit esse z sic est octau⁹ modus. Si virtualiter hoc ẽ dupl'r vel inest ꝟm virtutem pductiuã ipsius cause efficiẽtis. et sic est sextus. vel inest ꝟm virtutẽ bonitatis ipius finis et sic ẽ se ptimus.ꝟm quẽ effectus cause finalis est in suo fine.

Arguit Aresto.nõ ponit mõs essendi.in ergo Pe.his. nõ deberet ponere. Dđm q̃ ꝯñtia nõ valet. qz lo cus ab autoritate nõ vz negatiẽ. Nõ ẽ tñ Aresto.diminut⁹ qz pe.hys.ẽ instructor iuuenũ q̃ posuit istos mõs nõ q̃ illi sũt ne/cessarij ad cognoscendũ pdicamẽta sz sunt vtiles et valẽt ad co/gnoscendũ diuisionẽ sequẽtẽ. Et arestotiles q̃ est amicus breui tatis ex eo q̃ posuit illos modos in quarto physicorũ ad oñden/dun q̃ nihil ẽ in seipo ꝟm totũ ergo nõ ponit hic istos modos.

Ar Idẽ nõ põt esse in seipo.sed ps et totũ sũt idẽ.ergo ps nõ est in toto nec ecõtra. Dđm q̃ totũ et ps sunt idẽ ꝟm rem sed differũt ꝟm rõem.et ea rõne possunt sibi inuicẽ inesse.sz dif/ferenter nã ps integralis est in suo toto materialiter.qz materia/liter integrat suũ totũ et totũ integrale est in suis ptibus forma liter.qz totũ actuat et vnit suas ptes inter se qđ ẽ forme ppriũ. Uel dđm q̃ ptes capiũtur dupl'r.vno° diuisim et sic dr̃nt real'r a toto vt manus hois differt realiter ab hoie qz totũ aliq̃d in/cludit qđ nõ icludit ps. Alio° ꝯiũctiz.z sic solũ distiguũt a to to ꝟm rõem q̃re dr̃ q̃ totũ nihil aliud ẽ nisi sue ptes simul sũpte

Notandũ Qz differẽter spẽs est in genere z ecõtra nã spẽs ẽ in genere potẽtial'r.sz gen⁹ ẽ in spẽ actu et intellectu. Primũ pz qz ꝯtinet̃ sub potestate ipi⁹ ge/neris. Secundũ patet quia partes componẽtes sunt actu in ip so ꝯposito.sed genus est quoddam cõponens spẽm.etiã suprius est de intellectu inferioris et nõ econtra.

Notādū Q' drña est inter formā subalem ꝛ accñtalē. Nā forma subalis dat eē eēntiale ꝛ simpliciter. sed forma actñtalis dat tale esse. i. dat esse ꝑm qd. Alia drña est qꝛ forma subalis aduenit materie prime. sed forma accidētalis hꝫ ꝓ subiecto totū cōpositū ex forma et materia. Tercia drā est quia destructa forma subali destruit totū ꝯpositū. sꝫ destructa forma actñtali pōt manere ipm totū cōpositū.

Arguit Opposita nō pñt esse in eodē. sed forma ꝛ mā sunt opposita sicut act⁹ ꝛ poña igit. Dōm licꝫ forma et materia sint opposita quo ad mōs eēndi. s. act⁹ ꝛ poñe. nō tñ scdm esse qꝛ ꝑ idē eē simul existunt in cōposito.

Ar In cā extrinseca nō dꝫ esse su⁹ effect⁹. sꝫ finis ꝛ efficiēs sūt cause extrinsece. ergo eaꝝ effectus nō sunt in ipis. Dōm ꝙ ꝗuis effectus eaꝝ nō sunt in ipsis formal'r et ꝑm subam tamen bene virtualiter qꝛ efficiens habet in se virtutē ꝙ pōt effectum ꝓducere. Et res est in suo fine solū accñtal'r. s. ꝑm bonitatem suam que ꝓuenit ex bonitate finis et hoc sufficit.

Qr Utrū modi essendi in. sint vnū añpdicamentū. Dōꝫ ꝙ nō. Sed diceres ōme qd vꝫ ad cognitionē pdicamentoꝝ est antepredicamentū. sed noticia modorū essendi in valet ad cognitionē pdicamentoꝝ. ğ. Dōm ꝙ noticia modoꝝ essendi in nō valet imediate ad cognoscendū pdicamēta. sed mediate. qꝛ vꝫ. ad cognitōꝫ sequētis diuisionis que ē vnū antepntū:

Ar Suba nō est in accñte. sed corpus locatū est suba. ğ nō ē in loco q̄ est accidēs. Dōm ꝙ locatū nō est in loco ꝑ inherentiam sed ꝑ ꝯtinentiam. Et sub illo octauo mō ꝯphendit modus quo res tempalis est in tpe. quia sicut locus mensurat locatum mensura extrinseca ita tempus mensurat rem tpalem.

Eorum que sunt quedam.

Hic ponit scdam diuisionē antepdicamentalē. ꝛ ꝯtinet q̄ttuor mēbra. Primū eoꝝ que sunt quedā dicūtur de subct⁹ i subiecto vero nullo sūt. vt genera spēs ꝛ drē de pnto sube. Scdm mēbrū alia neqꝫ sunt in subiecto neqꝫ dicūtur de subiecto vt idiuidua de pnto sube sicut sunt ꝑme sube. Terciū alia sūt in subiecto ꝛ dicūt de subiecto vt gña spēs ꝛ drē pntoꝝ accñtium vt coloꝝ ē in subiecto. s. in corpe. et dꝛ de subiecto. s. d albedie. Quar/

tū mēbrū alia sūt in sbiecto et nō dicūt de subiecto vt hec scia h̄ grāmatica hec loyca ē in sbiecto. q2 in aīa 2 nō d2 de subiecto .i. de inferiori q2 nō h3 inferi⁹ Et sufficientia isti⁹ diuisionis est nā omne ens dicibile vl' ē substātia vl' actn̄s. Si suba h̄ ē dupl'r vl' suba vl'is. et sic ē pmū mēbrū. aut pticular3 2 sic ē scdm. Si actn̄s hoc est dupl'r vel est actn̄s vl'e aut pticlare. si vl'e sic ē terciū mēbrū. si pticulare sic ē qrtū mēbrū. Et p hāc diuisionē 9gnosci tur drā eorū q̄ st3 in pdicamto substātie. et q̄ sunt in pdicamēt3 accidentium. Etiam cognoscitur differentia eorum que sunt in vno predicamento penes vniuersale vel particulare.

Querit Quare in pma diuisione poit dicūt et in ista st3. Dōm q in ista poit st3 ad denotādū q ali q̄ ponūt in ista diuisiōe q̄b⁹ nō 9ueit dici aut pdicari sicut pme sube et actn̄tia pticularia. Alia ratio est q2 prima diuisio valet ad cognoscendu3 differentiā eorum que non sunt in pdicamēt3 ab his que sunt in predicamentis Sed ista diuisio valet ad cognoscendum ea que sunt in pdicamentis solum q̄ st3 entia realia.

Arguit Dici de psuppoit eē in. si g̃ sube vl'es dicūt d sbiecto et3 st3 in sbiec⁹ Dō3 q dici de psuppoit eē in capiedo sbiec^m eodē⁹. .s. p sbiecto enūciatōis siue ppōis. S3 ī isto pmo mēbro nō capit sbiectū eodē⁹. q2 dici de sbiecto ē dici supi⁹ de suo iferiori. 2 eē i sbiecto ē eē sic actn̄s ē in sbiecto. qd ē in sbiecto tāq3 forma inherēs 2 adueniens rei p⁹ eē e⁹ 9pletū 2 sic sbiectū equocat c⁹ equocata patēt in isto vsu obiectū verna 2c.

Arguit Aliqs hō ē pma suba 2 tn̄ d2 de sbiecto. q2 sor ē aliqs hō. g̃ h3 mēbrū nō ē vm. Dō3 q aliqs hō aliqs bos 2 silia capiūt dupl'r. vno⁹ q̄ ad rē scatā put hn̄t q3 dā 9icatōe3 cū spē. et sic pdicant vt scde sube. Alio⁹ q̄ ad re3 circum loquutam sic aliqs homo p sorte. et sic non predicant de sbiecto id est de inferiori cum tale nō habeāt. Unde illa predicatio sortes est aliquis homo est ydemptica et non vniuoca.

Arguit Aresto. poit istd mēbrū scd3 p qrto. g̃ pe: his. t3 malū ordie3 Dō3 q ista q̄tuor mēbra pn̄t dupl'r ordiari. vno⁹ s3 maiorē 9ueniētiā quā hn̄t int se. Alio⁹ sm maioē3 r̄pugntiā. Un̄ Aresto. ordiat illa mēbra s3 maiorem repugntiā. q2 illa q̄ magis r̄pugnt 9iūgit. s3 p^m 2 qd h̄ poit qrtum magis r̄pugnt. g̃ a pho 9iūgūt. Sed Pe. his. ordiat ista mēbra.

ẜm̃ma idẽ ꝯuẽiẽtiã. mõ ẜm mẽbꝝ m̃gⁱ ꝯueit cũ pᵒ. q̃ qrᵐ ĝ illa ꝯ

Arguit Hoc albũ dr̃ de piete qd ẽ eiꝰ ſbiectũ. gᵒ ꝯiũgit male poit̃ p exẽᵒ q̃rti mẽbri Dr̃ lz ħ albũ dicat̃ de ſbiecᵒ inhesiõis nõ tñ dr̃ de ſubiecto capiẽdo ſbiectũ p inferiori. Et qñ dr̃ hoc albũ dr̃ de ſorte. ſz ſortes ẽ inferius. gᵒ hoc albũ dr̃ de infertori. Dñm ꝙ licz hoc album dicat̃ de illo qd eſt inferiꝰ reſpectu hominis nõ tamẽ eſt inferius reſpectu ſui.

Quãdo alterꝝ de altero pre

Hic ꝯñter determinat de tcio añp̄dicamto in gñe qd eſt regula. et diuidit̃ illa ps in duas ẜm ꝙ duas poit regulas. Pria ẽ qñ alterũ de alꝰo p̄dicat̃ vt de ſubiecto. i. qñ ſupiꝰ p̄dicat̃ de iferiore. q̃cũqz de eo qd p̄dicat̃ dicũt̃. i. q̃cũqz p̄dicat̃ de illo ſupiori etiã de ſbiecto. i. de inferiore illiꝰ ſupioris p̄dicat̃ vt hõ eſt aĩal al'ẽ ſubã gᵒ hõ ẽ ſbã. Et rõ ordis ẽ qꝛ diuiſio ĩmediate p̄cedẽs valz ab cognoſcẽdũ diuſitatẽ q̃ ponũt̃ in diuerſ p̄dicamẽtiſ. ⁊ regula valet ad ꝯgnoſcẽdũ ordiez illoꝝ q̃ ſũt in eodẽ p̄dicamẽto ẜm ſub et ſupra ſz oportet p̄us ꝯgnoſcere diuerſitatẽ illoꝝ que ſunt in diuerſis predicamentis q̃z ordinẽ illoꝝ q̃ ſunt in eodẽ p̄dicamẽto.

Notãdũ Qꝫ in regl'a dr̃ alterꝝ ⁊ ñ aliud ad denotãdũ ꝙ illa q̃ p̄dicant̃ p iſtã regl'ã nõ differũt eẽntial'r ſz actñtal'r. qꝛ differũt ſoluz ſcdz rõez. ſz alt'uz importat diuerſitatẽ actñtalẽ. ergo potiꝰ ponit̃ alterꝝ q̃z aliud qd ĩportat diuerſitatẽ eẽntialẽ. Etiã alĩm eſt ſignũ p̄ticl'are duoꝝ ſed textꝰ in p̄ma p̄te regule loq̃tur de duobꝰ extremis ꝓpõnis q̃bꝰ alterũ de altero dr̃. ſed aliud nõ eſt tale ſignum particulare

Arguit Non ſequit̃ per regulã ſortes eſt homo ⁊ hõ eſt ſpecies. ergo ſortes eſt ſpecies. qꝛ p̄miſſe ſunt vere et concluſio falſa. Dicendũ ꝙ ſcd̃a propoſitio non eſt eſſẽtialis qd tñ requiritur. Unde due requirunt̃ ꝯditões ad ṽitatẽ huiꝰ regl'e. Una ẽ ꝙ p̄ma ꝓpõ ſit dircã ⁊ ordinata ſiue ſit eẽntialis ſiue actñtalis. qꝛ optz aliqd ſupiꝰ p̄dicari ſm ordinẽ alicuꝰ p̄dicabiliũ. Alia ẽ ꝙ ſcd̃ã ꝓpõ ſit eẽnal' ⁊ dircã q̃re ñ ſeq̃t̃ hõ eſt aĩal ⁊ aĩal ẽ geꝰ. gᵒ hõ ẽ geꝰ Rõ harũ ꝯditõm ẽ qꝛ dr̃ in regl'a qñ alterũ de al'o p̄dicat̃ vt de ſbiecto. i. de inferiori ſed talis predicatio eſt directa. Sed ꝙ ſecũda debeat eſſe eſſentialis patet quia equiualet vl'i qd nõ eſſet niſi predicatio eſſꝫ vniuerſal'. Sed ꝙ

b

equiualet vniuersali. patet qꝛ argumentū istius regule ꝯtualr̄ ē in tercio mō prime figure et reducit̃ actualr̄ ad debitā formam. qn̄ scd̄a fit pria. s; maior in darij debet esse vl'is. ergo etiā scd̄a h̄ erit vl'is aut ꝙ nō repugnat eam eē vniuersalem.

Ar Dicendo hō est albus et albū ē qualitas. ergo hō ē qualitas obseruātur ꝯditōes p̄dicte ꝛ tn̄ nō seq̃tur. Dōm ꝙ ad regulā requirit̃ ꝙ termī debent vniformiter teneri et eodē mō in pma ꝛ in scd̄a ꝓpōne. sed albū hic nō capit̃ eodē mō qꝛ in pma copulat et in scd̄a supponit. Et similiter dicendū est ad istō hō est albus albū est actn̄s. vel dicendū ad pmū ꝙ scd̄a est falsa. qꝛ album nō est qualitas sed quale.

Querit Utrꝝ ista regula posset extēdi ad qualescūq; p̄dicatōes. s. essentiales ꝛ actn̄tales affirmatiuas. et negatiuas. Dōm ꝙ sic ei tūc ꝑ illā ꝑticulā de subiecto debet solū intelligi subiectū ꝓpōnis. sed tūc due obseruāde sunt ꝯditōes. Prima. ꝙ prima ꝓpositio sit affirmatiua. et ideo nō sequit̃ Jo. nō est azin⁹ azin⁹ est aīal. ergo iohēs nō est animal. Et rō h⁹ ꝯditionis est qꝛ argumentū factū ꝑ hanc regulā reducit̃ ad pmā figuram ꝑ solam trāspositionē premissaꝝ. sed minore exn̄te negatiua in pria figura nihil sequit̃. Scd̄a ꝙ scd̄a ꝓpō sit formalit̃. vel eq̃ualēter vl'is quare nō sequit̃ ethipos est homo et homo ē albus. ergo ethiops est albus. rō patet ex dictis.

Querit Utrū argumentū factū ꝑ istā regulā sit formalis ꝯn̄tia vel materialis. Rn̄det̃ ꝙ ē materialis quia nō tenet in oībus terminis ꝯsimilibus ꝯsil'i forma arguendi retenta vt hic nō valet sortes ē hō ꝛ hō ē spēs. g° sortes est spēs ibi eñ est sil'is forma cū argumēto qd̄ circa regulā ponitur et tn̄ nō valet. s; p̄t reduci ad ꝯn̄tiam formalē. s. ad pmā figuram cuiusmodi sunt formales ꝯn̄tie. Neq; fundat ista regula ꝓprie argumētū nisi a remoto qꝛ alias deberet poni in noua loyca. sed ponit̃ hic ad on̄dendū ordinē eoꝝ que sunt in vno p̄nto

Diuersoꝝ generum et non

Posita prima regula que valet ad cognoscendū ordinē ꝫm sub ꝛ sup̄ illoꝝ q̄ sūt in eodē p̄nto. hic ꝯn̄ter ponit scd̄am q̄ valet ad cognoscēdū ea q̄ ponūt̃ in vno p̄dicamēto sic ꝙ nō in alio. i. v; ad ꝯnoscendū īpmixtionē p̄dicamētoꝝ eo ꝙ eēntie p̄dicamētoꝝ

sunt impmixte. Et dr̄ ꝙ diũsoꝝ generꝝ ⁊ nõ sbalt̃natim pꝛositoꝝ
rũ diũse sᷓt spẽs ⁊ drñe. vt al' ⁊ scia sᷓt diũsa genera ⁊ hñt diuer
sas spẽs ⁊ differentias. Vñ genera sbalternatim posita sunt illa
q̃ sic se hñt ꝙ vnũ ponit̃ sub alio in recta linea p̄dicam̃tali ⁊ hoc
spẽal'r loq̃ndo. sꝫ general'r loq̃ndo genera subalternatim posita
sunt que sic se hñt ꝙ vnũ ponit̃ sub alio l' ãbo sub vno t̃cio. vt al'
et plãta ꝯtinẽt̃ sub vno t̃cio. scꝫ sub corpe. Vñ suba corpꝰ corpꝰ
aiatũ. al'. ⁊ plãta sᷓt genera subalternatim posita. ⁊ in p̄dicamẽto
q̃litatis sunt qualitas habitus ⁊ scia. Et genera non subalter/
natim posita sunt illa q̃ sic se hñt ꝙ vnũ nõ ponitur sub alio vl'
ambo sub vno tercio. vt al' ⁊ scia. qꝛ al' ponit̃ sub suba ⁊ scientia
sub qualitate. Rõ regule est. qꝛ q̄cũqꝫ sunt species generis infe/
rioris. etiã sunt species generis supioris. ⁊ q̄cũqꝫ sunt drñe in/
ferioris. etiã sunt drñe supioris. ergo p oppositũ diuersoꝝ gene
rũ. ⁊c̃. qꝛ diuersitas principiorum arguit diuersitatem effecti/
uũ. sꝫ genera sunt pꝛicipia formalia specieꝝ. igr̃ ⁊c̃.

Arguít̃ Aial ⁊ scia sunt genera non subalternatim posi
ta. ⁊ tñ hñt eãdẽ drãm scꝫ rõnale. Dõm ꝙ ha
bent eãdẽ drãm nõ vniuoce sed equoce. qꝛ rõnale ẽ drã diuisi/
ua aial' put idez est qd̃ hñs rõez. sed est scie drã put cõstituit sci
entiã q̃ est obiectiue de ente rõis vl' dirigens rõem.

Arguít̃ Suba ⁊ q̃ntitas sunt diuersa genera nõ sub/
alternatim posita. ⁊ tñ corpꝰ est species vtriusqꝫ
ergo regl'a est falsa. Dõm ꝙ corpus nõ est spẽs sube ⁊ q̃ntitatis
vniuoce sed equoce. nã corpꝰ put est species sube capit̃ pro suba
corporea q̃ nata ẽ suscipe tres dimẽsiones. sꝫ put importat illã
trinã dimensionẽ. scꝫ longitudinẽ. latitudinẽ. ⁊ pfunditatẽ. sic
est species quãtitatis ⁊ mensurat sbam pmo mõ sumptã.

Arguít̃ Intellectm̃ ẽ vna drã hois ⁊ angeli q̃ ñ ꝯtinẽt̃
sub eodẽ genẽ. qꝛ hõ cõtinet̃ sub corpe. ⁊ angelꝰ
sb sba icorpea. Dõz ꝙ itellectm̃ nõ repit̃ eq̃l'r i hoie ⁊ i angelo.
nec sᷓt itellcũꝫ hois ⁊ angeli in eq̃li gradu pfectõis cuꝫ itellcũs
angl'i sit eenal'r pfectioꝛ itellcũ hois. iõ itellectiuũ de ipis analo
gice ⁊ ñ vniuoce p̄dicat̃. vñ hõ ꝓprie ẽ rõcinatiuꝰ. ⁊ angelꝰ itelle
ctiuꝰ qꝛ hõ itelligit cũ discursu. sꝫ angelꝰ itelligit simplici ituitu

Arguít̃ Qualitas ⁊ relatio sᷓt diũsa genẽa ⁊ tñ hñt eã
dẽ spẽꝫ. ꝓbat̃. qꝛ hñt sciaꝫ. qꝛ scia ẽ spẽs q̃lita

tis cū sit habit⁹ ⁊ etiā relacōis. qꝛ dr̄ scia scibil' scia Rn̄r̄ q̄ scientia capr̄ dupl'r. Uno° p̱ significato put noīat habitū quendā siue qualitatē difficulter mobilē a suo subiecto. ⁊ sic est in p̄dicamento qualitatis. Alio° p̱ suo ꝯnotatu put cōnotat respectū ad suū scibile. ⁊ sic est in p̄dicamento relatōis.

Eoꝝ que secūdū nullā com

Postq̄ȝ Pe. hys. determiauit de septē anpredicamētis. h̄ ꝯn̄r determiat de veris p̄dicam̄tis ⁊ p̄mo in generali. scd̄o in speciali ibi. his visis. Et d̄r p̄mo eoꝝ que s̄m nullā cōplexionē dicūr. i. dicibiliū incōplexoꝝ singulū eoꝝ aut s̄cat sb̄ām. aut q̄litatez. aut quātitatē. ⁊c̄. Un̄ ista diuisio nō ē anpredicam̄talis. qꝛ nō p̄cedit determiacōȝ veroꝝ p̄dicam̄toꝝ. sȝ h̄ incipit determiacō de veris p̄dicam̄tis diuidēdo ⁊ exēplificādo de vnoq̄ȝ in generali.

Notandū Q̄ʒ dicibile incōplexū accipir̄ dupliciter. Uno° p̱ omi illo qd̄ p̱ vocē incōplexaȝ significar̄. ⁊ isto mō nō capr̄ h̄. qꝛ m'ta sṫʒ dicibilia illo mō incōplexa. vt sṫʒ chimera ⁊ entia rōis q̄ n̄ ponūr̄ in p̄dicam̄tis Alio° capr̄ speāl'r solū p̱ dicibili incōplexo ordiabili ī genē ⁊ illo mō h̄ diuidir̄. Et dr̄ in illa diuisiōe singulū aut s̄t subāȝ ⁊ nō est. addenotandū q̄ ip̄e res a dextra p̱p̱e n̄ sṫʒ ī p̄dicam̄to. sȝ res ꝯcepte p̱ voces significate. qꝛ oēs res ad extra sṫʒ singl'ares sȝ singl'aria p̱ se nō ponūr̄ in p̄ntis. Etʒ nude voces n̄ sṫʒ ī p̄nto. qꝛ alias sufficeret vnuȝ p̄dicamētū cū oms voces sint in t̄cia sp̄ē q̄litatis.

Notandū Q̄ʒ q̄ttuor ꝯdicōes req̄runr̄ ad h̄ q̄ aliq̄d sit ordinabile ī p̄dicam̄to. ⁊ sumunr̄ ex anpredicam̄tʒ. Prima ē q̄ sit q̄d incōplexū ⁊ h̄ p̄t cognosci p̱ p̄mā diuisionē ⁊ p̱ diffinicōȝ eq̄uocoꝝ. qꝛ ꝯplexū n̄ s̄cat rē vnā. sȝ s̄m ei⁹ diuisas p̱tes ponir̄ in diuisis p̄ntis vl' in diuersis locʒ eiusdē coordinacōis. Scd̄a ē. q̄ dȝ significare vl'e vl' p̱ticulare vt h̄ēr̄ ex scd̄a diuisiōe. ⁊ p̱ h̄ excludir̄ de⁹ q̄ nullo genē p̄dicamentali claudir̄. qꝛ nō ē vl'e vl' p̱tic'lare vt h̄ sumunr̄. Tercia ē q̄ sit ens extra aīam ⁊ hoc iteꝝ h̄ēr̄ ex scd̄a diuisiōe anpredicamētali qꝛ ibi dr̄ eoꝝ q̄ sṫʒ ⁊ n̄ eoꝝ q̄ dicuntur. ⁊ p̱pter h̄ chimera ⁊ sil'ia nō ponūr̄ in p̄ntis. Quarta ē q̄ dȝ esse limitate nature. ⁊ h̄ habetur p̱ diffinicōeȝ eq̄uocoꝝ ⁊ etiā p̱ scd̄aȝ regl'am anpredicamentalē q̄re excludūr̄ trāscēdētia. scȝ ens res aliq̄d vnū veꝝ bonū q̄

non ponūtur in predicamento. quia predicamentū dr̄ a predi-
cor. aris. ⁊ a verbo metior. quasi mensura p̄dicati. q2 p̄dicamen
tū est mensura oim illoꝝ q̄ ponūtur in illa coordinacōe qd non
cōuenit transcendentibus.

Arguit Omīs bona diuisio d3 eē bimēbris. s3 ista nō
ē hmōi. ğ nō ē bona. Dđm q2 maior nō ē sīr vēa
s3 ois diuisio generis p suas dr̄nas ꝑprias erit bimēbris. s3 ista
nō ē diuisio generis. s3 entis. mō ens nō ē genꝰ. Ul' sol3 cōit dici.
q2 q̄uis ista diuisio nō ē bimēbris. tn̄ ē reducibil' ad bimēbrē.
et reductio pt3 p sufficiētiā q̄ bm scm̄ Thomā pt sic sumi. Nam
p̄dicamēta distinguūt penes diūsos modos p̄dicādi generalis
simos de p̄ma sba. vl' ğ illd qd p̄dicat de p̄ma sbā ē de eēntia pri
me substātie aut nō. si pᵐ sic ē sbā. si 2ᵐ h̄ ē dupl'r. q2 vl' ɔseqtur
p̄ncipia intrīseca p̄me sbē cui inhēt aut extrinsece ipam denomi
nat. Si pᵐ hoc ē dupl'r. vl' inhēt sibi grā materie. ⁊ sic est q̄ntitas.
vl' grā forme. ⁊ sic ē q̄litas. aut totiꝰ cōpositi. ⁊ sic est adaliquid
Si ipam substātiā extrinsece denoiat hoc ē dupl'r. vl' tal' denoia
tio special'r repit in hoibꝰ ⁊ sic ē habitus. aut general'r in oībꝰ
rebꝰ hoc est dupl'r. vl' tal' denoiatio sumit a causa vl' a mensura.
Si a causa hoc est dupl'r. vl' sumit a causa efficiēte in ordie ad
suū effectū. ⁊ sic est passio. vl' ab effectu cause efficiēt' in ordie ad
suā causam. ⁊ sic est actio Si a mēsura. hoc est dupl'r. vl' a tpe ⁊
sic ē quādo. vl' a loco. hoc ē dupl'r. vl' denoiat rē absolute in loco.
⁊ sic ē vbi. aut denoiat rē in loco in ordine ad totū ⁊ ad locu3. ⁊
sic est situs. Et dat illa sufficiētia penes ipam cām efficientē tm̄
sub q̄ ɔphēdit finis. s3 a causa materiali ⁊ formali nō sumunt
aliq̄ p̄dicamenta. q2 ille due cause sunt intrinsece ⁊ effectus illaꝝ
causaꝝ nō distinguūtur ab ipis.

Unde exempla oīm predicamētoꝝ patent in his ꝟsibus

vbi q̄ntitas actio qualitas qn̄
In campo magno pugnabat fortiter olim
adaliqd suba situs passio habitus
Filius Arnolphi stans ⁊ calefactus in armis.

Arguit Est tm̄ vnū p̄dicamtū sube. ğ et' erit tm̄ vnu3
p̄dicamtū accn̄tis. Tenet ɔsequētia. quia sicut
substātia est ens per se sic accidens ē alteri inherens. Dicendum
q2 nō est sil'e. q2 sube habent se vniuoce ad omnes substantias ⁊
vno modo. sed accidens ɔuenit suis inferioribꝰ equoce ⁊ mlt'is

modis. Sz dicẽs tot modis dr̃ vnũ oppositoꝝ q̈t modis et re/liquũ. si g° ẽ vnũ p̄dicamentũ sb̃e. sic erit et̃ vnũ p̄dicam̄tũ accidẽt̃. Dõm q illa reg̃la topica intelligit̃ de ill' opposit̃ quẽ opponũt̃ spẽali oppõe. mõ sb̃a ⁊ accñs opponũt̃ genẽali oppõe ⁊ cõ/fusa

Arguit Est tm̄ vnũ p̄n^m oim reꝝ vt de°. g̃ erit tm̄ vnũ p̄dicam̄tũ. Tz ɔ̃ña ab equalẽtib°. q2 p̄dicam̄tũ ⁊ p̄n^m idẽ st̃. Dõm q duplx̃ ẽ p̄n^m. s. effectm̄ siue ex/trinsecũ ⁊ formale siue intrinsecũ. iã st̃ multa p̄ncipia formalia et intrinseca sicut sunt p̄dicam̄ta. sz est tm̄ vnũ p̄ncipiũ effectm̄ p̄mũ scz de° vt assumpsit argumentũ.

Arguit Sũt tm̄ tria p̄ncipia formalia ⁊ intrinseca re/rũ. g°. erũt tm̄ tria p̄dicam̄ta. Dõm q lz st̃ tm̄ tria p2icipia intrinseca rerũ extra aiam sunt tñ. x. ipaꝝ ɓm q ɔgnoscũt̃ p̄ rõez ⁊ illa sunt. x. p̄dicamẽta. Sz buridan° ponit vn/decim. ⁊ vndecimũ vocat̃ p̄dicam̄tũ signi in quo ponũtur secun de intentões entis rõis ⁊ sincathegrãmata. Sz hoc p̄dicam̄tuz ɓm v̈itatẽ nõ est ponendũ. q2 esse in p̄dicam̄to cõuenit reb° con/ceptis ⁊ illis q̄ immediate habent fundam̄tũ in re ⁊ que ordinari possunt ⁊ non est illoꝝ que solum a ratõne dependent.

Arguit Sũt tm̄ q̄ttuor p̄dicata. g° erũt tm̄ q̄ttuor p̄/dicamenta. q2 p̄dicam̄tũ ⁊ p̄dicatuz idẽ sunt. Rñdet̃ q lz p̄dicamentũ ⁊ p̄dicatũ st̃ idẽ ɓm rẽ. dr̃nt tñ ɓm rationẽ. q2 alia ẽ rõ p̄dicati ⁊ p̄dicam̄ti. q2 p̄dicata distinguũt̃ pe/nes diũsos modos inherendi. sz p̄dicam̄ta distinguñt̃ penes diuersos modos p̄dicãdi de p̄ma sb̃a vt patuit sup̄.

Js visis dicẽdũ est de

Postq̄z Pe. hys. determiauit de p̄dicam̄t̃ in generali. h̄ ɔñt determiat de ipis in spẽali. ⁊ p2io de sb̃a. Rõ illi° est. q2 causa ẽ an̄ causatũ. sz sb̃a ẽ causa oim p̄dicamẽtoꝝ in triplici genẽ cãe. scz efficiẽt̃ materialis in q̄ ⁊ final'. ⁊ nõ in genẽ cãe formalis. q2 effect° formal' real'r ẽ idẽ cũ sua cã. sz accña distinguũt̃ real'r a sb̃a. igr̃. Alia cã. q2 ɓm Arest̃ vij°. metaph. sb̃a ẽ an̄ acci/dẽs natũa tpe ⁊ diffinicõe. natũa q2 natũal'r p̄intelligñt̃ sb̃e an̄q̄z possim° intelligẽ accña. tpe. q2 aliq̄ ẽ suba q̄ fuit an̄ omẽ tps. vt de°. diffinitõe. q2 suba diffinit̃ p̄ se in p̄p2io suo genẽ absq̄z acci/dẽte. vt hõ ẽ al' rõnale. sz accñs diffinit̃ p̄ additamẽtũ. h̄ ẽ p̄ suũ

subiectū. Tercia cā ē. qꝛ substātia ē vnū cōe sbcm̄ oīm accn̄tiū. ergo etiā oīa p̄cedit. Et possz addi q̄rta q̄ ē loycal'. qꝛ p̄dicamēta ordināt̄ ƀm digniorē modū p̄dicādi de prima sbā. sed substātia hꝫ dignissimū modū p̄dicādi de ipa. qꝛ p̄dicat̄ in q̄d eēn̄tialit̄. alia ṽo denoīatiue ꝛ accn̄tal'r. Et primo diuidit substātiā in p̄mā ꝛ scd̄am q̄ est diuisio analogi in sua analogata. qꝛ sbā diuidit̄ vt dr̄ a substēdo accn̄tibꝰ qđ ꝑ priꝰ cōueit p̄mis substātys.

Arguit̄ Om̄e vniuocū ē priꝰ diffiniendū q̄ꝫ diuidēdū sꝫ substātia ē vniuocū. qꝛ ē vnū genꝰ generalissimū. ğ priꝰ dꝫ diffiniri. Dōm ꝙ om̄e vniuocū inq̄ꝫtū vniuocū ē priꝰ diffiniendū q̄ꝫ diuidendū. sꝫ vniuocū analogice sumptuꝫ priꝰ est diuidendū q̄ꝫ diffiniēdū. substātia āt nō accipit̄ h̄ vniuoce. sꝫ analogice. vn̄ substātia capit̄ t̄bꝰ mōis. Unoꝰ vt dr̄ a substātiādo. ꝛ substātiare ē subām alicui dare. ꝛ sic dr̄ e stiā substātie ꝛ ē analogū qꝛ priꝰ dr̄ de scd̄a substātia q̄ꝫ đ p̄ma. Alioꝰ dr̄ a substādo accn̄tibꝰ ꝛ sic itez ē analogū. qꝛ p̄ꝰ ꝯueit p̄mis ꝛ ꝑ posteriꝰ et ex ꝯn̄ti scd̄is. Tercō mō dr̄ a per se essendo. id est subsistēdo. ꝛ sic est q̄d vniuocū. ꝛ h̄ mō p̄us deberet diffiniri si ꝯuenient possꝫ sꝫ qꝛ est generalissimū diffinitio sibi non ꝯuenit.

Arguit̄ Analogū nō p̄t esse genꝰ. sꝫ substātia ē qđdam analogū. ğ nō p̄t eē genꝰ. Dōm ꝙ illa analogia nō ip̄edit subām eē genꝰ. qꝛ ē analogia solū ex ꝑte illiꝰ a q̄ nomē iponit̄ ꝛ solū ꝯueit sibi ex ꝑte actꝰ ꝯn̄tiā q̄ actꝰ dr̄ substare vl' substātiare vt patuit. Pro q̄ notādū ꝙ substātia capit̄ t̄pl'r. vnoꝰ ꝓ illo qđ nō ē accn̄s. ꝛ sic diuidit̄ in materiā formā ꝛ in totū cōpositū. Alioꝰ capit̄ inq̄ꝫtū ē cōe subiectū oīm accn̄tiū. ꝛ sic h̄ diuidit̄ in p̄mā ꝛ scd̄am. Tercō mō capit̄ ꝓut ē genꝰ generalissimū ꝛ sic diuidit̄ in corporeā ꝛ in incorporeā. Et ꝑ h̄ soluit̄ argum̄tū qn̄ sic arguit̄. substātia diuidit̄ in corporeā ꝛ in incorporeā. et etiā diuidit̄ in materiā formā ꝛ totū ꝯpositū. ergo male diuidit̄ hic in primā ꝛ scd̄am. dōm ꝙ hoc est diuersimode.

Arguit̄ Scd̄a sbā ē cā p̄me sbē. ğ sbā priꝰ dr̄ de scd̄a q̄ꝫ de p̄ria. Dōꝫ ꝙ scd̄a sbā ē cā p̄me q̄ꝫtū ad eēn̄am ꝛ sic etiā ē prior p̄ria. qꝛ scd̄a sbā dat p̄me eēn̄tiā suā. sꝫ n̄ q̄ꝫtū ad actū substādi. qꝛ ille ꝑ priꝰ cōueit prime. sꝫ isto mō h̄ diuidit̄

Arguit̄ Aliq̄ ē substātia t̄cia l' q̄rta. ğ ista diuisio ē insufficiēs. An̄s ptꝫ in arbore Porphiriana vbi

sortes est pma sba hō scda al' rōnale tercia ꝛ sic de alijs. Dōm ꝙ m l'te st͡ pme sube ꝛ ml'te scde. s͡ ex hoc nō seqꝛ ꝙ sit aliq̄ tcia l' q̄rta q͡zuis vna mag' substat q̄z alia. nā oīs suba vl' substat accn̄tib' primo ꝛ ꝑ se ꝛ īmediate. ꝛ sic ē prima suba. vl' ex ꝯnti ꝛ secundario ꝛ sic ē scda. Et qn̄ dr̄ al' nō secūdo substat sed tercio. quia mediāte spē spēalissima. Dōm l͡z nō substet scdo in ordine substādi tn̄ substat secūdario ꝛ ex ꝯnti ꝛ hoc sufficit.

Arguit Diuisio d͡z euacuare totā naturā diuisi. s͡z ista nō ē h mōi. ğ nō ē bona. Mioꝛ ꝓbat. qꝛ deus ē suba ꝛ tn̄ nō ē pma neq͡z scda. Dōm ꝙ suba capit dupl'r. Vno° pro om̄i eo qd̄ ē accn̄s. ꝛ sic de' est suba. Alio° capr̄ ꝓ ente limitate nature. ꝛ sic nō est suba. ꝛ isto mō ponit hic diuisum.

Arguit Partes subaꝝ sūt sube ꝛ tn̄ nō st͡ pme neq͡z secūde. Rn̄r ꝙ q͡zuis nō st͡ pme neq͡z scde sube. tamē st͡ reducibiles ad primas vl' secūdas subas. qꝛ si sunt ptes scdaꝝ subaꝝ. tunc sunt reducibiles ad scdas subas. sed si st͡ partes primaꝝ subaꝝ. tunc reducūtur ad primas. Et quādo dicit materia prima est substantia ꝛ similiter forma substantialis vt aīma rationalis. ꝛ tamen nec prima nec scda. igr̄ ꝛc̄. Dōm ꝙ materia ꝛ forma sunt indirecte reponibiles in p̄dicamento. sed hic diuidit suba que conuenit solū directe reponibilibus in predicamento sube.

Prima substātia ē que pro

Hic ꝯnter diffinit pmā sbaꝫ duplici diffinicōe. Prima substātia est que proprie principaliter ꝛ maxime substare dicit. vt aliquis homo qd̄ supponit pro sorte. ꝛ sic est indiuiduū suppositōne. Et diffinit hic pma suba tāq͡z mēbrū diuidēs substātiam a substando dictū qd̄ optime significat ꝑ hoc qd̄ dr̄ substare.

Arguit Ille pticule ꝓꝑe pncipal'r ꝛ maxime videt significare idē. ğ ibi est nugatio Dōm ꝙ q͡zuis ille pticule significāt idē. tn̄ nō referūtur ad idē. s͡z ad diūsa. Nam dr̄ ꝓprie ad excludēdū accn̄a alia a quātitate. l͡z em̄ vnū accn̄s substat alteri. tamen hoc non est ꝓpꝛe vt hic albū est dulce. Dicitur principal'r ad excludendū scdas substantias que substant ꝓprie accidentibus. vt homo currit tamen non principal'r. ꝛ similiter excludit quātitas. Et dicit maxime ad excludendū spēs

specialissimas scdaꝝ subaꝝ que etiã ꝓprie ꝛ pncipalr̃ multꝫ sub stant accñtibꝰ tamen nõ maxime qꝛ prime magis substãt. Etiaꝫ excludit generalis modus substandi oim primaꝝ subsiãtiarũ. Et dꝫ maxime exponi negatiue vt vꝫ quo nihil magis. qꝛ si ex/ poneret affirmatiue diffinitio non verificaret de aliq̃ pma suba

Arguit Nulla diffinicõ dꝫ cõuenire alteri a diffinito. sꝫ ista pma diffinicõ ꝯueit alteri. g̃ nõ est bona. Mior ptꝫ. qꝛ ꝯueit mat̃ie pme q̃ ñ ẽ sba sꝫ ps sbe. Dõm q̃ q̃ꝫ/ uis mat̃ia pma ꝓprie ꝛ pncipalr̃ ꝛ maxie substat forme sbali nõ tñ substat accñtibꝰ ꝛ excludit p q̃ qd refert subaꝫ directe reponi/ bilẽ in pnto. sꝫ mat̃ia pma ẽ ps spẽi ꝛ reducit ad spẽm. sꝫ spẽs ẽ scda sba. g̃ materia dꝫ reduci ad scdam subam.

Arguit Terra substat oibꝰ aliis. g̃ est pma sba. Dõm q̃ t̃ra maxie sbstat sm sitũ localẽ. non tñ sm pre/ dicatõeꝫ ꝛ ordinẽ pdicam̃talẽ. qꝛ hec t̃ra plꝰ substat q̃ꝫ t̃ra. Etiã substare capit̃ hic ꝓut idẽ est qd subici supiorib ꝰ ꝛ subeẽ accñti/ bꝰ q̃ꝫ sbiectũ ĩhesiõis qd ñ ꝯueit t̃re p r̃spectũ ad supiora elemẽta

Vel prima substãtia ẽ que

Hic ponit scdaꝫ diffinitõeꝫ pme sube. dicẽs. Prima sba ẽ q̃ ne qꝫ in subiecto est neqꝫ de subiecto dr̃. vt aliq̃s hõ.

Arguit Nulla bona diffinicõ dꝫ dari p negatõꝫ. sꝫ ista ẽ hmõi. g̃ ꝛc̃. Dõm q̃ nulla bona diffinicõ debꝫ eẽ pure negatiua nisi sub ꝑticl'is negatiuis intelligat affirmatiẽ sicut fit h̃. qꝛ p istã ꝑticl'aꝫ neqꝫ dr̃ de sbiecto intelligit q̃ prima sba ẽ vltia in actu natũe. sꝫ p h̃ qd dr̃ neqꝫ ẽ in sbiecto intelligit q̃ ẽ ens p se sbsistẽs. Etiã illa diffinitio nõ dat p puras ꝑticu/ las negatiuas. qꝛ h̃ ponit q̃ ꝛ refert subam supiꝰ diuisam. ꝛ p h̃ excludit a diffinicõe chimera ꝛ alia ficta. Et exẽplificat Pe. hys. p indiuidua vaga vt aliq̃s hõ aliq̃s bos. qꝛ illa cadũt sb arte sꝫ idiuidua det̃iata stꝫ ĩfita. ꝛ infinita stꝫ ab arte r̃linq̃nda. etꝫ stꝫ cor ruptibilia ꝛ variabilia. sꝫ idiuidua vaga sp manet sic spẽs q̃s i/

Ar Diffinicõ ẽ vl'iũ pꝰ posterioꝝ. sꝫ pma sba nõ ẽ cludũt vl'e. g̃ nõ pt̃ diffiniri. Dõm q̃ pma sba capit̃ dupl'r. Uno mõ absolute p ista re significata p pmã sbaꝫ vt sortes plato et sic pma suba ñ pt̃ diffiniri. Alioꝰ vt stat sub scda intẽtõe p quã ccũloq̃t modꝰ sbstãdi oiꝫ pmaꝝ sbaꝝ ꝛ sic ẽ q̃dãmõ vl'e ꝛ diffit

Querit Utrū prima suba hēat hͣ ꝙ nō dr̄ de subiecto. nec ē in subiecto respectu eiusdē. Rn̄r ꝙ nō. sȝ grā diuersoꝝ. qꝛ nō dr̄ de subiecto eo ꝙ est pria. ꝛ nō est in subiecto eo ꝙ est suba. qꝛ suba nō est in subiecto sed accn̄s.

Secūde substātie sunt spe

Hic ꝯn̄r poit diffinicōȝ scde sbe. Dicēs. ꝙ scde sbe sꝫ spēs ꝛ harū specierum genēa in q̇bꝰ sꝫ p̄me sbe. vt hō aľ. in q̄ diffinicōne ꝛ dȝ capi nō copulatiue sȝ disiūctiue. qꝛ aľas hō ñ eēt scda sba qꝛ nō ē spēs ꝛ genꝰ. Et vult diffiꝰ. pn̄s ꝙ genera vľ spēs de p̄dicamēto sube dicūr scde sube. sȝ subaľ dr̄a nō ē scda sba lȝ sit reducibiľ ad ipam. qꝛ si sint dr̄e generice tūc debent reduci ad genēa. et si specifice tūc debent reduci ad spēs specialissimas.

Arguit Scde sube sunt in primis. ergo non ecōtra. tenet ꝯn̄a. qꝛ idē non est in illo qd est in ipo. Dicendū ꝙ hoc non est incōuen iens ꝓm diuersuȝ modū essendi in. qꝛ prime sube sunt in secundis potentialiter penes terciū modū essendi in. sicut inferiora in superioribus. sed scde sunt in primis penes quartū modū dantes ipis esse actualiter.

Arguit De rōe sbe ē ꝙ nō dȝ alteri iesse. sȝ genera ꝛ species insunt primis subiis. g̃ nō sꝫ sbe. Maior ptȝ. qꝛ ꝑ hͣ dr̄t ab accn̄te. Dr̄m ꝙ de rōe substātie ē ꝙ nō dȝ alteri inesse sicut accn̄s inest suo sbcō. ꝛ sic etiā scde substātie non sunt in primis. sed sicut supius eēntiale in suo inferiori.

Arguit Illud ē pus altero qd dat sibi esse. sed scde substātie dant primis substātiis esse. g̃ scde debent dici prime. Dr̄m ad maiorē ꝙ scde sbe dāt p̄mis substātiis eē eēntiale. sȝ p̄me substātie dāt scdis eē actuaľ exn̄tie. ꝛ ab illo esse dicūtur prime substātie p̄me. Et ab illo etꝫ hn̄t ꝙ ꝓpe principaliter ꝛ maxime substant ipis accn̄tibus.

Omnia eoꝝ que dicuntur.

Hic ponit notabile ꝑ qd declarat p̄dictas diffinicōes q̄ erāt manifeste ex his q̄ dicn̄r q̄re poit istā diuisiōȝ trimēbrē. Eoꝝ q̄ dicn̄r de sbcō oīa p̄dicāt noīe ꝛ rōe. vt hō p̄dicar d sorte ꝛ platōe. ꝛ capīr hͣ sbcm̄ ꝓ inferiori. Eoꝝ vo que sꝫ in subiecto in pl'ibus

q̃dem neq̃ nomē neq̃ rō p̄dicat᷑ de sb̄co.i.iferiori.vt hec albedo ẽ albū. In alijs ṽo nihil ꝓhibet no(n) p̄dicari de sb̄co.rōez ṽo p̄dicari de sb̄co sp.inhesiōis ē īpossibile.vt albū p̄dicat᷑ de sb̄co.rō ṽo albi nūq̃ de sb̄co p̄dicat᷑.q2 p̄dicari rōe ē p̄dicari eēntial'r.s3 accn̄tia nō st̄ de eēntia suoꝝ subiectoꝝ

Arguit Sba in genē ḡnalissimo accepta ē scd̄a subat tn̄ nō p̄dicat᷑ noie et rōe de p̄mis.q2 nō h3 rōem. Dō.q̃uis nō habeat rō3 q̃dditatiuā.h3 tn̄ aliquā notificatōe3 vt sba ē ens p se exn̄s. Ul' dō.q rō capit᷑ h̄ p eēntia ṽcata p no(n) et nō ꝓ diffiōe eēnali.q2 multa dn̄r de subiecto q̄ nō hn̄t diffinitō3 eēnalē.vt dr̄e subales.s3 tn̄ p̄dicāt᷑ rōe.i.eēntial'r

Arguit De q̄cūq̃ p̄dicat᷑ diffinitū. de eodē etiā p̄dicat᷑ diffi(us). si ḡ albū p̄dicat᷑ de aliq̄ sb̄co.vt paries est alb(us).etiā rō albi d3 p̄dicari de illo sb̄co.vt pies ē colorat(us) colore disgregatiuo visus.Dō.q rō albi p̄dicat᷑ de sb̄co accn̄tal'r.sed nō eēnal'r.qd̄ h̄ ē p̄dicari rōe. Etiā dō.q argumn̄tū falsū p̄suppo nit.s. q albū habeat diffiō3.q2 soli(us) sp̄ei ē diffi(o). s3 albū nō est sp̄es cū p se nō sit in p̄dicamto.igr̄.

Notandū Q3 ex ista diuisiōe ifert ph̄s.q oīa alia dn̄r de primis sb̄stātijs. aut st̄ in ipsis. Tūc sic arguit᷑ ad ꝓbādū diffinitō3 prie sube.illa de q̄b(us) omia alia p̄dicāt᷑ aut in eis st̄.ꝑprie pricipal'r ⁊ maxie substare dn̄r. s3 prie sube st̄ hmōi.igr̄. Ex q̄ vlteri(us) ifert correlarie.q nō exn̄tib(us) primis sb̄stātijs īpossibile ē aliqd̄ alioꝝ remanē. cu(us) sensus ē.si nō sint prie sube īpossibile ē aliqd̄ remanē alioꝝ.sc3 q̄ dn̄r de ip̄s.aut st̄ in ip̄s. Et d3 nō capi negāter.q2 v3 nullis exn̄tibus primis substantijs.⁊c̄.

Arguit Ad destructōem posterioris nō seq̄t᷑ destructio prioris.imo mag' ecō. s3 prie sb̄e st̄ posterioēs scd̄is substātij3.g(o) scd̄e sb̄e n̄ destruūt᷑ ad destructō3 priaꝝ.Maior ꝓbat᷑.q2 pri(us) nō depēdet a posteriori.p̄terea scd̄e sube st̄ vl'ia s3 vl'e ē icorruptibile ⁊ ꝑpetuū.igr̄.Dō.ad primū q duplex̄ est eē.s.reale.⁊ illd̄ eē nō hn̄t scd̄e sube nisi in primis.⁊ sic correlariū ē veꝝ.neq̃ vt sic pria sba ē posterior scd̄a.q2 dt Silbt(us) por. q natura ꝑduces singulare ꝑducit sil' vl'e. Alid̄ ē eē itelligibile qd̄.s.res h3 apud itellectū.⁊ tale eē manet destruct3 singularib(us) s3 isto(o) nō itelligit Aresto.dcm̄ suū. Ul' dō.q prime sube q̄ ad

actū substādi sunt pores scōis substātijs. lȝ q̄ȝtū ad actū eēndi sint posteriores. Ad scōm dōm q lȝ vl'e p se nō sit corruptibile ꝑut corruptibile noīat actū. tñ corrūpit ad corruptōeȝ singularū p accñs. sicut etiā generat. Et nedū corrūpit q̄ ad eē eēntie. sed etiā q̄ ad esse eēntie ī idiuidua corrūpant.

Secūdaꝝ substātiaꝝ spēs.

Hic ponit nōbile p qð declarat diffinitōȝ scðe sbe ondēs drāȝ generꝝ ⁊ spēꝝ q̄ȝtū ad actū sbstādi. di. Q̄ scðaꝝ sbaꝝ spēs ē magis sba q̄ȝ gen⁹. Cui⁹ assignāt due rōes. pma ē q̄ scðaꝝ sbaꝝ illa ē mag' sba q̄ ꝑpinqor ē pme sbe. sȝ spēs ē ꝑpinqor pme sube q̄ȝ gen⁹. g ē mag' sba q̄ȝ gen⁹. Scða rō q̄ scðaꝝ sbaꝝ illa ē mag' sba q̄ pl'ib⁹ sbstat. sȝ spēs pl'ib⁹ sbstat q̄ȝ gen⁹. g spēs ē magis sba q̄ȝ gen⁹. Minor pbat. q̄ q̄buscūqȝ substat gen⁹ eisdē substat spēs. ⁊ cū hȝ spēs substat generi.

Ar Sba nō suscipit mag' ⁊ min⁹. vtȝ ī q̄nta ꝑpetate. g vna sba nō ē mag' sba q̄ȝ alia. Dð. q sba capit dupl'r. Uno⁰ q̄ȝtū ad suū eē ꝑpriū qð ē eē p se. vt dr a p se eēndo. ⁊ sic vna nō dr mag' suba q̄ȝ alia. nec suscipit mag' ⁊ minus. Alio mō capit q̄ȝtū ad actū substādi. ⁊ hȝ mō vna ē mag' sba q̄ȝ alia

Ar Gen⁹ ⁊ spēs st' vnū ⁊ idē. g spēs nō ē ꝑpinqor pme sbe q̄ȝ gen⁹. Tȝ ꝯña q̄ pōritas cadit iter disticta ⁊ diu'sa Dð. q spēȝ eē ꝑpinqorē pme sbe q̄ȝ gen⁹ pt itelligi dupl'r. vno⁰ q sit ꝑpinqor sibi in eē nature. ⁊ sic ē falsū. q̄ st' vnū eēntial'r ⁊ st' actu sil'. Alio⁰ q̄ȝtū ad modū eēndi ⁊ substādi accñtib⁹. ⁊ hō⁰ spēs ꝑpinqor ē pme sbe q̄ȝ gen⁹. Uñ gen⁹ hȝ eē idetminatū et ꝯfusū. spēs v'o hȝ eē detminatū p drāȝ nō bm nūm sȝ bm spēm sȝ pma sba hȝ eē dtmiatū bm nūm. ⁊ sic q̄ȝtū ad istū modū eēndi spēs ē ꝑpinqor pme sbe q̄ȝ gen⁹ Ul' dð. q̄ȝuis spēs ⁊ gen⁹ st' idē bm rē dr̄ūt tñ bm rōȝ q̄ȝtū ad modū sbstādi ⁊ sic vnū pcedit alteꝝ

Ar Gen⁹ ē ꝑpinqor pme sbe q̄ȝ spēs. pbat q̄ sortes bm naturā pus ē al' q̄ȝ hō. Dð. q̄ ad viā generatōis gen⁹ ē ꝑpinqus pme sbe q̄ȝ spēs. q̄ sortes ē pus al' q̄ȝ hō. sȝ via pfectōis ⁊ simpl'r ⁊ q̄ȝtū ad modū substādi alijs. tūc spēs ē ꝑpinqor pme sube q̄ȝ gen⁹. q̄ tūc sortes pus ē hō q̄ȝ aīal

Ar Illa suba ē magi' suba q̄ pl'ib⁹ substat. sȝ gen⁹ pl'ib⁹ substat q̄ȝ spēs. g gen⁹ ē magi' sba q̄ȝ spēs. Minor pbat. q̄a

aial p'lib⁹ substat q̄ȝ hō. q̄ȝ substat oib⁹ accn̄tib⁹ oim suaꝝ speꝝ sȝ nulla vna spēs substat tot accn̄tib⁹ Dō. q̄ gen⁹ bn̄ substat p'lib⁹ q̄ȝtū ad nūm coꝝ q̇b⁹ substat. sȝ q̄ȝtū ad modū substādi. tn̄c spēs p'lib⁹ substat q̄ȝ gen⁹. q̄ȝ spēs ē sbc̄m accn̄tiū. ꝛ cū h̄ ip si⁹ gn̄. sȝ gen⁹ nō substat spēb⁹. Uel dō. q̄ illō nō dr̄ h̄ magis sba qd̄ p'lib⁹ substat. sȝ qd̄ imediati⁹ substat qd̄ ꝯuenit spēi Et qn̄ dr̄ gen⁹ imediati⁹ substat suo supiori q̄ȝ spēs. Dō. lȝ imediate sb stet suo supiori nō tn̄ substat imediate alicui accn̄ti

Sȝ spēs spēalissime eq̄liter

Hic declarat diffiōȝ scd̄aꝝ subaꝝ penes ꝯueniētiā di. q̄ oēs spe cies spēalissime de genere sube dn̄r eq̄l'r sube Cu⁹ rō ē. q̄ȝ ille sbe q̄ eq̄l'r appꝑinquāt ad pmā subam eq̄l'r hn̄t substare accn̄tib⁹. et sic st̄ eq̄l'r sbe. sȝ oēs spēs spēalissime eq̄l'r appꝑinquāt ad p mas subas. q̄ȝ imediate descēdit ab ip̄ ad idiuiduā. ḡ spēs spe cialissime sunt eq̄liter substātie.

Arguit Hō ē magis sba q̄ȝ asin⁹. ḡ male dr̄ q̄ spēs spēa lissime eq̄l'r sint sube An̄s pbat̄. q̄ȝ illō ē magis sbā qd̄ p'lib⁹ substat. sȝ hō p'lib⁹ substat q̄ȝ asin⁹. Dōȝ. q̄ hō bn̄ p'lib⁹ substat q̄ȝtū ad nūm accn̄tiū. sȝ ppt̄ h̄ nō dr̄ magis sbā. q̄ȝ vt dc̄m ē illa scd̄a sbā dr̄ magis sbā q̄ imediati⁹ substat q̇ mod⁹ substādi eq̄liter ꝯuenit oibus spēbus

Arguit Quātū ad modū substādi hō ē magis suba q̄ȝ asin⁹. Probat̄. q̄ȝ hō ē pfectior sbā q̄ȝ asin⁹ Dō. q̄ illa pfectio nature nō arguit hoiem magis eē sbām q̄ȝ asi nū. q̄ȝ lȝ vna ~~spēs sit~~ pfectior q̄ȝ alia q̄ȝtū ad pfectōȝ sue nat̄e. ꝛ ſm hoc dicat̄ poꝛ. tn̄ q̄ ad appꝑinq̄tōȝ pme sbē oēs spēs spēa lissime dn̄r eq̄l'r substātie. et Aresto. dt̄ q̄ sicut spēs spēalissime eq̄l'r st̄ sbē. sicut etiā pme sbē eq̄l'r st̄ substātie.

Arguit Sortes magis substat q̄ȝtū ad actū substādi q̄ȝ aliq̇s hō. ḡ vna pma subā ē magis subā q̄ȝ alia An̄s pbat̄ q̄ȝ q̇buscūq̄ȝ substat aliq̇s hō eisdē substat sortes ꝛ cū h̄ substat ipsi idiuiduo vago. Dō. q̄ illa p̄dicatio ē ydēptica sortes ē aliq̇s hō. q̄ȝ aliq̇s hō nō p̄dicat̄ de sorte sicut supius de suo iferiori. sȝ sicut idem p̄dicat̄ de seipso

Ar Ois substātia ē ens p se. sȝ gen⁹ ꝛ spēs nō st̄ entia per se q̄ȝ habēt esse in alio. sȝ in pmis substātijs. ergo nō sunt

sube Dōm q̄ lʒ gen⁹ ⁊ spēs sīt in alio sicut supius in inferio/ri. nō tn̄ sicut accn̄s in subiecto.

Commune ē oī substātie

Postq̄. P.h. determinauit de suba q̄ntū ad ea q̄ sibi eēntialr̄ ꝯueniūt. Hic ꝯn̄r determinat de e⁹ ꝓpetatib⁹ Et rō ordis ē. q: eē substātiale rei p̄cedit ꝓpetates ei⁹ cū sit cā illaꝝ ꝓpetatū. Et in nūo ponit sex ꝓpetates q̄ patēt in hijs v̄si b⁹. Est prio ꝓpriū q̄ ei sit iesse remotū. Uniuoce. sil' h̄ aliq̄d. ꝯ q: carere. Atq: magis. h̄q: ꝯ susceptibil' sit. q̄ꝝ tres prime sibi cō ueniūt in ordine ad intētōes rōnis. ⁊ tres vltime sibi insūt b̄m esse nature ⁊ real'ir. Et pmo ponit vnā ꝓprietatē q̄ ꝯuenit oīb⁹ substātijs tā primis q̄ scd̄is. di. Cōe est oī sube in subiecto nō eē. Sʒ q̄ ista ꝓprietas ꝯuenit tā primis sb̄stātijs q̄ scd̄is ptʒ. de primis p diffinitōʒ eaꝝ in q̄ d̄r. suba pria ē q̄ neq: ē in sb̄cto. neq: de sb̄co d̄r. De scd̄a pbaꝝ inductōe. ⁊ syllogismo vtʒ in tex tu. Et lʒ inductō videaꝝ insufficiēs. ē tn̄ bona. q: de singul' alijs idē ē iudiciū. Aliter etiā pbaꝝ sic. q: eē in subiecto sicut accn̄s ē in sb̄co. ē eē in alio tāq: sibi ꝯueniēs post ei⁹ ꝯpletū eē. sʒ scd̄e sb̄ stātie nō adueniūt primis post eaꝝ eē ꝯpletū, cū sint cause for/ males dātes eē formale primis sb̄stātijs. igr̄ scd̄e sube nō sīt in sb̄co. Ista āt ꝓprietas nō ē ꝓpria q̄rto mō. q: nō ꝯuenit soli sb̄ stātie. sed est ꝓpria scd̄o mō. q: ꝯuenit oī ⁊ nō soli. eo q̄ ꝯuenit substantialib⁹ differētijs

Arguit Propriū ē spēi. sʒ suba nō ē spēs. ḡ suba nō hʒ ꝓpriū. Maior pʒ. q: fluit ex p̄ricipijs spēi. sed minor pbaꝝ. q: suba ē gen⁹ generalissimū. Dō. q̄ q̄uis suba nō sit spēs capiēdo spēm put distiguiꝝ ꝯ gen⁹. tn̄ ē spēs put distin/ guiꝝ ꝯ idiuiduū. Uel dō. q̄ ꝓpriū capiꝝ dupl'r. Uno⁹ p illo ac cidēte q̄d fluit ex p̄ricipijs spēi spālissime. ⁊ sic suba nō hʒ ꝓprie tates. Alio⁹ capiꝝ p oī accn̄te fluēte ex cōib⁹ p̄ricipijs siue sit ge nericū siue specificū. ⁊ sic suba hʒ ꝓprietates.

Arguit Drē sb̄ales sīt sb̄e. ḡ ista ꝓprietas n̄ ꝯueit alijs p̄ h̄ q̄ ꝯueit drn̄tijs. Dō. q̄ suba accipiꝝ dupl'r Uno⁹ spāl'r ⁊ ꝓprie ꝓ illo q̄d ē suba ⁊ b̄t p modū sb̄e b̄m rē ⁊ modū sil'. ⁊ sic drā nō ē sba. Alio⁹ capiꝝ p oī eo q̄d nō ē actn̄s. et sic drā bn̄ ē suba. sʒ capiꝝ p suba b̄m rē ⁊ modū sil'. Uel dōʒ q̄ lʒ drē sint sb̄e simplices nō tn̄ sīt sb̄e ꝯposite de q̄b⁹ fit h̄ b̄mo

Ar Scđe sube sꝫ sube. ⁊ tñ sꝫ in sbco. g̃ nõ ē cõe oĩ sube i sb iecto nõ eē. Scđa ps añtis ꝓbaᷓ. q2 sꝫ in ꝑmis. Dõz q lꝫ scđe sube sꝫ in ꝑmis. nõ tñ sicut accñs ē in subiecto.

Arguit Quicq̇d ē de diffinitõe alic⁹ h̃ nõ dꝫ assigñri ꝓ ꝓꝓetate ei⁹. sꝫ eē ꝑ se ē de diffinitõne sube. ꝑm cõiter diffiniẽtes eã. g̃. ⁊c̃. Dõm ꝙ q̇cq̇d ē de diffinitõe q̇ddi tatiua ⁊ eẽnali h̃ nõ dꝫ assigñri ꝓ ꝓꝓetate. sꝫ nõ eē in sbco est de diffinitõe descriptiua ipsi⁹ sube. descriptio ãt daᷓ ꝑ ꝓꝓetates

Arguit Nulla ꝓꝓetas dꝫ eē negatiua. sꝫ ista ē h̃mõi g̃ nõ ē bona. Dõm. q̃zuis ista ꝓꝓetas sonat nega tõz. tñ dat itelligẽ affirmatõez istã vicꝫ. ꝙ suba hꝫ ꝑ se eē. Uel dõm ꝙ q̃zuis illa negatõ poniᷓ añ eē ꝑm sitũ. tñ postponiᷓ ꝑm ꝯstructõez. q2 dꝫ sic ꝯstrui eē nõ in subiecto ē cõe oĩ substãtie. et sic ꝓprietas est affirmatiua

Arguit Ista ꝓꝓetas ꝯuenit fictis. s. chimere ⁊ hirco/ ceruo. g⁰ ꝯuenit aliȷ̃s a suba. Añs ꝓbaᷓ. q2 ta lia nõ sꝫ in subiecto Dõm ꝙ ficta excludũᷓ ꝑ hoc qđ đ2 eē. q2 chimera nõ ē. ⁊ sic excludiᷓ ꝑ ꝑmã ꝑticulã

Arguit Esse nõ in sbco ꝯuenit aliȷ̃s a sõa. g⁰ nõ soli sbe Añs ꝓbaᷓ. q2 ꝯuenit albedi in sacro altaris. ⁊ etiã rotũditati ei⁹. Dõ. ꝙ eē nõ in sbco ꝯuenit aliȷ̃s a sba mira culose ⁊ ꝑter naturã. Etiã talia accñã ꝑ se sbsistũt ꝑm actũ. sꝫ tñ ꝑm aptitudinẽ ꝯueit eis i sbco eē. mõ eē ⁊ nõ i sbco actu ⁊ aptitu diẽ ꝯuenit sube. ⁊ sic capiᷓ h̃ eē. q2 oĩs ꝓꝓetas đr aptitudinẽ

Arguit Propriũ ē sube eē nõ in sbcto. g⁰ male đ2 h̃ ei eē cõe. ꝯña tꝫ q2 ꝓpriũ ⁊ cõe opponũᷓ. Añs ꝓ baᷓ ex dictis Dõm ꝙ ē ꝓpriũ ⁊ cõe respcũ diuẽsoꝝ. nã đ2 esse cõe sube multiplicate ꝑm suppõem ꝑsonalẽ. ⁊ ē ꝓpriũ sube ꝯsi derati in cõi. ⁊ ꝑm suppõem simplicẽ:

Oibus secũdis substãtiis.

Hic põnit scđaz ꝓꝓetatẽ q̃ solũ scđis substãtiȷ̃s ꝯuenit. di. Qꝫ oĩb⁹ scđis substãtiȷ̃s ⁊ drñtiȷ̃s ꝯuenit vniuoce ꝑdicari de ꝑmis Et qñ q̃riᷓ. qũo ista ꝓꝓetas sit ꝓꝓa. dõ. sb distictõe. q2 vl̃ referᷓ ad ea de q̇b⁹ daᷓ. ⁊ sic ē ꝓꝓa q̃rto⁰. q2 ꝯueit oĩb⁹ ⁊ sol̃ scđis sbstã tiȷ̃s. aut referᷓ ad ipsã subaz tm̃. sic nullo⁰ ē ꝓ ꝑa. q2 nõ ꝯueit oĩ-

sb̃e ñ cm̃ ɔueit p̄mis. etiã ñ ɔueit soli sb̃e. q̃ ɔueit dr̃ñtijs eaꝝ

Arguit Ista ꝑꝑetas ɔuenit ꝑꝑõ qð p̄dicaꝛ vniuoce vt pꝫ ꝑ Por. i caº de cõitatibꝰ. ꝛ tñ nec ẽ suba nec drã scde sube. Dð. qꝫ vniuoce p̄dicari capiꝛ dupl'r Uno mõ cõiter ꝑ oi illo qð fm vnũ fcatũ p̄dicaꝛ de multꝫ. ꝛ sic ɔtinet sub se denoiatiue p̄dicari. ꝛ sic accñs ꝛ ꝑpriũ bñ p̄dicãꝛ vniuoce Alioº capiꝛ minꝰ cõiter ꝑ illo qð p̄dicaꝛ vna rõe descriptiua. ꝛ sic etiã ꝑpñ dr p̄dicari vniuoce. sꝫ ñ accñs ꝛ sic dꝫ itelligi qð dr i p̄dicabilibꝰ genꝰ spẽs drã ꝛ ꝑpri ñ p̄dicãꝛ vniuoce. accñs ꝟo denoiatiue. Tercioº ꝑprie vt solũ ɔuenit illi qð p̄dicaꝛ fm vnũ nomẽ et eãdẽ rõem eẽnalẽ. ꝛ ħ mõ nõ ɔuenit ꝑꝑõ nec accñti. q̃ ñ p̄dicãꝛ fm vnũ nomẽ ꝛ eãdẽ rõeꝫ eẽntialẽ. sꝫ accñtalẽ de suis subiectis. q̃ significatũ ꝑ ꝑpriũ vl' accñs nõ eẽntial'r iest suo sb̃co. q̃re nõ p̄dicanꝛ vniuoce. vt ħ loq̃mur de ipso.

Arguit Illis nõ ɔuenit vniuoce p̄dicari q̃ nõ hñt rõꝫ sꝫ drẽ nõ hñt rõꝫ. g̊ nõ p̄dicanꝛ vniuoce. Dð. q̃zuis drã nõ hꝫ rõꝫ. i. diffiõneꝫ q̇dditatiuã ꝛ eẽntialẽ: ẽ tñ ꝑs diffiõis q̇dditatiue ꝛ eẽntial'. cꝰ q̃libet ꝑs p̄dicaꝛ eẽntial'r de suo diffinito. Etiã drã hꝫ notificatõꝫ descriptiuã qð sufficit. Sed qꝫ drã nõ p̄t p̄dicari diffiõe q̇dditatiua ꝛ eẽntiali pꝫ. q̃ ois diffinitõ eẽntial' ꝛ q̇dditatiua ɔstituiꝛ ex genẽ ꝛ drã. sꝫ si drã deberet diffiniri ħ fieret ꝑ aliã drãm. ꝛ sic vna diffiniret ꝑ aliã ꝛ illa iteꝝ ꝑ aliã. ꝛ sic eẽt ibi ꝑcessus in ifinitũ q̇ ẽ ipossibilis.

Arguit Uniuoce p̄dicari ɔueit accñtibꝰ. g̊ ɔueit alijs a scdis sb̃stãtijs ꝛ eaꝝ drñtijs. Añs ꝑbaꝛ. q̃a albedo ẽ accñs ꝛ p̄dicaꝛ vniuoce. vt dðo ħ albedo ẽ albedo. Dð. q̃zuis accñña vniuoce p̄dicãꝛ de suis iferioribꝰ. nõ tñ p̄dicãꝛ vniuoce de p̄mis substãtijs. sicut ista ꝑꝑetas itelligiꝛ

Arguit Pria suba p̄dicaꝛ. sꝫ nõ p̄dicaꝛ equoce. gº vniuoce. ꝛ ꝑ ɔñs ista ꝑꝑetas nõ solũ ɔueit scdis substãtijs. Dð. qꝫ duplex ẽ p̄dicatõ. s. ꝑꝑe dcã ꝛ ip̄ꝑe dcã mõ p̄ma suba bñ p̄dicaꝛ ip̄ꝑe dcã p̄dicatõe. q̃ solũ p̄dicaꝛ de seipsa. sꝫ ñ p̄ꝛ vniuoce ꝛ ꝑꝑe dcã p̄dicatõe. de q̃ itelligi dꝫ ħ ꝑꝑetas.

Ois pria substãtia signifi.

Hic ponit terciã ꝑꝑetatẽ in q̃ tria tãguntꝛ. Primũ qꝫ ois p̄ma suba fcꝫ ħ aliq̇d. Scðꝫ qꝫ ois scða sb̃a videꝛ significare ħ aliq̇d

Et capit̃ h̃ videt̃ vt ē expssiuū apparētie. Terciū q̃ scd̃a suba n̄ ẽt h̃ aliq̇d sȝ poti⁹ q̄le q̇d. Sȝ q̃ p̄ma suba significet h̃ aliq̇d pȝ q꞉ q̇cquid ẽt idiuiduū ⁊ vnū nūo hoc ẽt hoc aliq̇d. sȝ oīs p̄ma suba est h̃ mōi. ergo. ⁊c̄. Et ista ꝓpetas q̄tū ad p̄mā pticulā est ꝓpria ipsis p̄mis substantijs quarto mō. sed est ꝓpria substantie in cōi p̄mo modo

Arguit̃ Prima suba est hoc aliq̇d. ergo nō significat hoc aliq̇d. ꝯñ tenet. q꞉ idē nō significat seipȝ Dđm q̃ p̄ma sba capit̃ dupl'r. Uno°. ꝓ ipsa re significata. ⁊ sic est hoc aliq̇d Alio°. capit̃ ꝓ voce significatiua. ⁊ sic ẽt hoc aliq̇d Uel dđm q̃ idē ẽm diuersas rōes significat seip̄m. vt p̄ma substātia ẽm illud esse qđ habet in intellectu significat seipaȝ. vt eē habet extra intellectū

Arguit̃ Hec albedo ẽt hoc aliq̇d. ⁊ tñ nō est p̄ma suba Pria ps assūpti ꝓbat̃. q꞉ ẽt hoc ⁊ ẽt aliq̇d. g°. significat hoc aliq̇d: a diuisis ad ꝯiūcta Dđm q̃ aliq̇d capit̃ dupl'r. Uno°. transcēdēter ꝓ omni eo qđ nō est nihil. ⁊ sic h̃ albedo significat hoc ⁊ ẽt aliq̇d. Alio° specialr̃ ꝓ ente ꝑ se subsistēte. ⁊ illo mō hec albedo nō significat aliq̇d Pro q̄ notandū. q̃ tria req̇runt̃ ad hoc q̃ aliq̇d significet hoc aliq̇d. Primo req̇ritur q̃ significet rem singularē. quod notatur in illo ꝓnoīe h̃. et ergo nullum vl'e significat hoc aliq̇d. ⁊ sic hec albedo significat hoc aliq̇d. Scđo req̇ritur q̃ debet significare rem subsistentē per se. sic accñtia tam cōia q̄ȝ ꝓpria non significāt hoc aliq̇d. sed significant q̄le quid. Tercio req̇ritur q̃ debet significare rem perfectam per se subsistentē. ⁊ ideo anima rōnalis a corpore separata non significat hoc aliquid. quia q̄uis due p̄me ꝯditōes conueniunt sibi. non tñ tercia. Relinq̇tur ergo q̃ solum p̄ma substātia significat hoc aliquid. quod habet a diuersis. Nam q̃ significat hoc habet a p̄ncipio indiuiduatōis. ⁊ q̃ significat aliq̇d habet a natura specifica. vl' a suo superiori sub quo ꝯtinetur. que si ꝯplectantur faciunt hoc aliquid. Scđa pticula est. q̃ scđa substantia videtur significare hoc aliquid. Et hoc sic patet. q̇a secūda substantia codeȝ modo appellat sicut p̄ma. ⁊ ergo ꝓpter similitudinē appellationis videtur significare hoc aliquid. sicut p̄ma. Etiā sub appellatōnis figura exponit̃ id est sub similitudine nomīationis que codē modo ꝯuenit primis ⁊ secūdis. q꞉ p̄ma ⁊ secūda substantie eodem nomine nominant̃ ⁊ intel/

ligitur de noie noiato. qꝛ idem significāt. ꝛ nō de noie nominante qꝛ illud ē aliud ꝛ aliud. Et ex scḋa pticula p̄t sumi argumētū tale. q̇cq̇d appellat h̄ aliq̇d significat hoc aliq̇d. sed scḋa sb̄a appellat hoc aliq̇d. ğ significat hoc aliq̇d. Maioꝛ ē nota. qꝛ termin⁹ idē appellat qḋ ƀt: sed minoꝛ ptȝ ex textu ph̄i ꝛ h̄. vbi dꝛ sb̄ appellatōis figura. Et illud argumētū verꝫ ꝯcludit loq̄ndo de significatōe scḋaria. qꝛ si scḋa sb̄a supponat psonal'r ƀt hoc aliq̇d. et grā illi⁹ ƀcatōis appellat h̄ aliq̇d. Sȝ loq̄ndo de significatōe p̄maria sic ƀt q̄le q̇d. vt dt tercia pticula. i. q̇d nō limitatū ſȝ cōicabile plib⁹. Uel scḋa sb̄a vt spēs ƀt q̄le q̇d. q̄le rōe drē ꝛ q̇d rōne generis. Et sil'r dꝛ de generib⁹ subalternis. Sȝ difficultas ē de genere generalissimo qḋ nō hȝ drām ꝯstitutiuā. sed posset dici ꝙ p̄uatio drē in eo sumat̄ loco q̄lis. ꝛ ens extra ponit̄ p q̇d. ꝛ p tāto dꝛ significare quale q̇d Un̄ significare quale q̇d ē ꝓpriū scḋis substātijs q̄rto mō. qꝛ ꝯueit oib⁹ scḋis substātijs sol' ꝛ sẜ

Arguit̄ Album nō est scḋa substātia. ꝛ tn̄ significat q̄le q̇d. qꝛ significat qualitatē. ğ quale. ꝛ significat q̇d. i. subiectū in q̄ est Dōm ꝙ accn̄tia in ꝯcreto nō significant quale q̇d. sed solaȝ qualitatē. qꝛ dt Aresto. nihil em̄ aliud significat album q̄ȝ qualitatē

Arguit̄ Cōcretū accn̄tꝫ ƀt duo ğ nō solū q̄litatē Añs pbat̄. qꝛ ƀt subiectū cui inheret. ꝛ formā q̄ inheret ipsi subiecto. Etiā Aresto. vij. metha. dt ꝙ albū nō ē in genere ꝓpter duplex significatū Dōȝ ꝙ significare capit̄ dupl'r Uno° ꝓp̄e vt ē aliq̇d iportare p̄ncipal'r. ꝛ sic ꝯcretū tm̄ vnū ƀt. Alio°. cōiter ꝓut extēdit se ad ꝯsignificatū. ꝛ sic duo ƀt. ꝛ h̄ mō intelligit Aresto. dictū suū qn̄ dt. ꝙ albū nō ē in genere ꝓpt duplex significatū. vn̄ accn̄tia ꝯcreta p̄mo significāt q̄litates. ꝛ secūdario subiectū cui inherēt. Sȝ qḋ dꝛ in p̄dicamētis ꝙ accn̄tia ꝯcreta nō significāt q̄le q̇d. ſȝ solū q̄litatē ibi significare capit̄ ꝓp̄e. ꝓut ē de p̄ncipali significato aliq̇d iportare. ꝛ p̄ncipale significatū accn̄tiū ē q̄litas Sȝ moderni dicūt ꝙ accn̄a ꝯcreta p̄mo significāt sua subiecta. ꝛ scḋo q̄litates illis subiectꝫ inherētes qḋ ē falsū. qꝛ oē accn̄s ꝯcretū p̄mo ƀt q̄litatē. ꝛ scḋario cōcernit subiectū. ꝛ ğ dꝛ ꝯcretū a ꝯcerno. is. ere. qꝛ ꝯcernit suū subiectū ꝛ ꝓprie nō significat

Notandū Qꝫ scḋa sub̄a nō hȝ ab eodē ꝙ ƀt quale

q̇d. qꝛ qđ ſcat quale hȝ ħ a dr̃ntiã. et ꝙ ſignificat q̇d hȝ a genere Uel pōt dici ꝙ ſcat quale a forma que eſt cōicabil' ⁊ ꝙ ſcat q̇d habet a ſubſtantia. Sed dicēs ſuba in genere generaliſſimo capta eſt ſecūda ſuba nō tñ ſignificat quale q̇d. qꝛ nō habet drãm a qua habet ſecūda ſuba qđ ſignificat quale. Dđm q̃uis ſuba i genere generaliſſimo capta nō hȝ drãm ꝯſtitutiuã hȝ tñ drãm diuiſiuã que drña ſufficit ad. ſignificare quale quid.

Subſtantie nihil eſt cōtra

Hic ponit quartã ꝓprietatē ſube que cōuenit ſibi ſm eſſe reale dicēs ſube nihil ē cōtrariū. Et pōt iſta ꝓprietas ꝓbari dupliciť vno° inductiue ſic hoī nihil ē ꝯtrariū. aīali nihil ē cōtrariū. ſ. orti nihil eſt cōtrariū ⁊ ſic de alijs. ǧ nulli ſube ē aliq̇d cōtrarium. Alio°. ꝓbať qꝛ ſubiecto cōtrarioꝝ nihil ē cōtrariū ꝑmo phiſi. ſȝ ſuba ē ſubiectū ꝯtrarioꝝ igiť. Maior pȝ qꝛ alias fieret ꝓceſſus in infinitū in ſubiectis cū qđlibet cōtrariū ſit in aliq̃ ſubiecto. Sed mior ꝓbatur ꝑ vltimã ꝓprietatē ſube vbi dr̃ ꝙ ē ſuſceptibilis ꝯrioꝝ. Et pōt tercio ſic ꝓbari illud qđ nō eſt in ſubiecto ñ habet cōtrariū ſȝ ſuba nō ē in ſubiecto. ǧ nō hȝ ꝯriū. Maior ꝓbatur ꝑ diffinitōȝ cōtrarioꝝ ſȝ mior pȝ ꝑ primã ꝓprietatē.

Ar Quicq̇d ē ſuſceptibile cōtrarioꝝ ħ natū ē habere ꝯrium ſed ſuba ē ſuſceptibilis ꝯtrarioꝝ vt dicit q̃rta ꝓprietas. ergo nata eſt habere cōtrariū. Dđm ꝙ vna ſuba nō cōtrariať alteri vt ſortes hō bos nō cōtrariant ſicut albū cōtrariať nigro. ſȝ ſuba eſt bene ſuſceptibilis ꝯrioꝝ in ſe. qꝛ vna ſuba aliqñ ē alba. aliqñ nigra. et ſic in ſe habet cōtrariū. vñ aliud ē dicere hr̃e ꝯriū ⁊ eē ſubiectū ꝯrioꝝ qꝛ hr̃e cōtrariū ē eē alteꝝ extremū cōtrarioꝝ sed eſſe ſubiectum cōtrariorū ē in ſe ſuſcipe ſucceſſiue cōtraria

Ar Sortes ⁊ plato inimici ſunt ſube ⁊ tñ cōtrariant. ǧ ſube aliq̇d ē cōtrariū. Dđm quãuis cōtrariant cōtrarietate hoſtili nō tamē cōtrarietate formali de qua loquiť ꝓprietas.

Arguit Ignis ⁊ aqua ſunt ſube ⁊ tñ ignis cōtrariatur aque. Secūda ps aſſumpti pȝ qꝛ ignis ē calidus ⁊ ſiccus. et aq̃ frigida ⁊ humida. mō caliditas ⁊ ſiccitas cōtrariant frigiditati ⁊ humiditati. Dicendū quãuis ignis ⁊ aq̃ ꝯriant ꝑ actus gr̃a ſuaꝝ q̃litatū. nō tñ ſm ſuas ſubſtãtias. qꝛ ſubſtantia ſiue eſſentia ignis nunq̃ cōtrariať ſubſtantie aque.

Arguit̃ In vnoq̄q̄ gn̄e est vna p̄ma ꝯrietas vt dꝛ p̄rio phisicoꝝ. ſʒ ſb̃a ē ge⁹ ḡ ſibi ē aliq̄d ꝯtrariū. Pre terea p̄ma p̄ncipia reꝝ nat̃aliū ſtꝫ ꝯtraria ⁊ ſūt ſub̃e ergo ſub̃e ē aliq̄d ꝯtrariū. Dōm ꝙ cōtrarietas capit̃ dupliciť. vno mō cōiť put extēdit ſe ad oppōem habit⁹ et priuatōis. et ad oppōem du aꝝ dr̄ña ꝝ diuidētiū vnū ge⁹. ⁊ ſic in vnoq̄q̄ genere ē vna p̄ma cōtrarietas. Alio mō capitur ꝓprie ꝑ repugnāt a duarū forma ruʒ actiuaꝝ et paſſiuaꝝ ſuccedētiū ſibȳnuicē i eodē ſb̃iecto et ſic ſub̃e nihil eſt ꝯtrariū Etiā ad ſecūdū dicēdū ē ꝙ ꝓp̄e prima p̄nci pia nō ſūt ſub̃e capiēdo ſub̃am ꝑ ſub̃a ꝯpleta vt pri⁹ ē diuiſa et in mēbris diffinita. ſʒ ſolū reductiue ſūt in p̄dicam̄to ſub̃e.

Arguit̃ Tota diffīo ꝯtrarioꝝ ꝯueniť dr̄ntȳs oppoſitis ſic aīato ⁊ i aīato ergo ꝯtrariãť. Añs ꝓbať qꝛ ſtꝫ poſite ſub eodē genere ⁊c̃. Dōm ꝙ eis deficit tercia ꝑticula qꝛ eidē ſuſceptibi̇l'i viciſſim nō inſunt. nā hoc ꝓnomē eidē demrāt. ens cōpletū ⁊ in actu. ſed dr̄ntie oppoſite ſic eidē nō inſunt.

Arguit̃ Ubicūq̄ eſt mot⁹ ibi ē ꝯtrarietas. ꝓprie dic/ ta. ſʒ in ſub̃a ē mot⁹. ḡ ꝯtrarietas. Maioꝛ ptʒ qꝛ oīs mot⁹ ē de cōtrario in cōtrariū. Mioꝛ ꝓbať qꝛ gn̄atio. et coꝛruptio ſunt motus et ſunt in p̄dicamento ſub̃e. Dōm ꝙ mo/ tus capit̃ dupl'r. vno° generaliter ꝑ exitu de termīo in terminuʒ ſiue ſit ſucceſſiu⁹ ſiue inſtātane⁹ ⁊ ſic generatio ⁊ coꝛruptio ſunt mot⁹. Alio° capit̃ ſpāl'r ꝑ exitu ſucceſſiuo ⁊ ſic dꝛ ph̄us. v. phy. ꝙ in ſub̃a nō ē motus. Ul' dōm ꝙ ꝯrietas capit̃ dupl'r. vno° ꝓ prie. Alio mō general'r vt dictū eſt. ſed ad motū ſufficit ꝯtrarie/ tas cōiter dicta maxime qn̄ motus eſt in ꝓprie dictus.

Arguit̃ Quicq̇d coꝛrūpit̃ a ſuo ꝯtrario coꝛrūpit̃ ſʒ ſb̃a coꝛrūpit̃. ḡ a ſuo cottario coꝛrūpit̃. Dōm ꝙ q̇c/ q̇d coꝛrūpit̃ a ſuo cōtrario coꝛrūpit̃ capiēdo ꝯtrarietatē genera/ liter ꝑ quacūq̄ repugnātia habitus et p̄uationis. ſʒ capiēdo cō trarietatē ꝓp̄re ſcʒ ꝑ repugnantia duaꝝ formaꝝ vt patuit ſic ma ioꝛ ē falſa. Pro q̄ notandū ꝙ multis mōis pōt aliq̇d coꝛrū/ pi. Prio° ꝑ abſentiā ſue cāe vt lumē in aere coꝛrūpit̃ ꝑ abſentiā ſol'. Scd̃o ꝑ coꝛruptōʒ ſui ſubiecti vt albedo parietis coꝛrūpit̃ ſi ſubiectū. ſ. paries coꝛrūpať. Terci° aliq̇d coꝛrūpit̃ ex ꝯn̄ti ad coꝛruptōʒ alteri⁹. ⁊ ſic ſub̃a coꝛrūpit̃ ad coꝛruptōem actn̄tis. Quarto mō aliq̇d coꝛrūpit̃ p̄ncipal'r et ꝑ ſe primo a ſuo cōtra/

rio vt calidũ agẽs in frigidũ corrũpit ipm. et sic nõ corrũpit sba

Ar Suba p se generat. gᵒ p se corrũpit. Tenet ɔña quia ille mutatões ambe termiant ad subam. Dõm ꝙ subam p se generalr intelligit dupl'r. vnoᵒ sic ꝙ nulla pͥuia requirat dispõ ad introductionẽ alicᵘ forme subal' ⁊ sic ẽ falsũ Alioᵒ sic qꝛ pͥuia dispõne facta forma subalis p se ẽ termiᵘ gñatõis ⁊ sic ẽ verꝫ

Ar Quicq̃d repitur in effectibus hoc etiã repitur in causis. ſꝫ ista ꝓprietas ẽ in effectibus subaꝝ scꝫ actñtibᵘ. g̃ etiaꝫ repitur in substantijs. Dõm ad maiorẽ ꝙ quicq̃d pfectõis. et dignitatis ẽ in effectibus hoc etiã repitur in causis vl' ꝟtual'r. vel formal'r. ſꝫ nõ optet quicq̃d ẽ in effectibᵘ formal'r ꝙ hoc sit ĩ causis formal'r. vñ in suba est virtus qua ꝓducit ɔtrarios effe/ctus. Uel dõm ꝙ quicq̃d repitur in effectu vniuoco alicᵘ cãe hꝫ repitur in causa. ſꝫ nõ quicq̃d repit in effectu eq̃uoco p̃fuit in cã equiuoca. sicut in simili sol calefacit ⁊ tñ nõ est formal'r calidᵘ.

Substãtia nõ suscipit ma

Hic ponit quintã ꝓprietatẽ sube di. ꝙ suba nõ suscipit magꝭ neqꝫ minus. Et rõ ordinis illius ꝓprietatis ad imediate deaꝫ est qꝛ cã ẽ ante effectũ. ſꝫ quarta ꝓprietas ẽ cã q̃nte. g̃ quarta p̃cedit quintã. Minor ptꝫ qꝛ habere ɔtrariũ ẽ cã susceptõis magis et minus ergo p oppositũ nõ hr̃e ɔtrariũ ẽ cã nõ susceptõis magꝭ et minus. Uñ susceptio magis cãtur p ꝺepuratõem ɔtrarij a suo ɔtrario. ⁊ susceptio minus fit p admixtionẽ ɔtrarij cũ suo ɔ̃rio Sed diceres cõtraria nõ pñt eidẽ inesse dõm ꝙ ɔtraria nõ pñt eidẽ inesse ꝺm eẽ intensum. tñ bñ ꝺm esse remissum. Et potest ista ꝓprietas dupl'r ꝓbari ꝺm ꝙ dupliciter aliq̃d suscipit magis et minᵘ vnoᵒ. p maiorẽ ꝺepurationẽ ɔtrarij a ɔtrario vl' ꝺm maiorẽ pmixtionẽ ɔtrarij cũ ɔtrario. sed sube nihil ẽ cõtrariũ vt dictũ est igitur. ⁊c̃. Alio mõ suscipit aliquid magis p maiorẽ ra/dicationẽ in subiecto. ⁊ suscipit minus p minorẽ radicatõem in subiecto sed substantia nõ ẽ in subiecto. eo ꝙ cõe est omni sube ĩ subiecto nõ eẽ. gᵒ suba nõ suscipit magis neqꝫ minᵘ

Ar Prima suba ẽ magis suba q̃ȝ secunda et inter secũdas sp̃cies est magis suba q̃ȝ genᵘ ergo substãtia suscipit magis ⁊ minᵘ. Dõm ꝙ vna suba q̃ztũ ad actũ substãdi ẽ bñ magꝭ suba q̃ȝ alia. tñ q̃ztũ ad esse suũ ꝓpriũ qꝺ est esse p se vna substãtia nõ

dicit magis suba q̄ȝ alia. qꝛ vna substātia ꝑm eē suū ꝓpꝛiū nōn intendit neqȝ remittit sicut actn̄tia. qꝛ albū qn̄qȝ ē magis albū ꝛ qn̄qȝ minꝰ. Etiā ꝓpꝛietas intelligit ꝙ vna substātia nō ē magis substantia vno tpe q̄ȝ alio. vt sortes nō ē magis sortes vno tpe q̄ȝ alio. et sic nō est cōtra dicta.

Ar Una suba ꝑfectioꝛ ē alia sicut hō ꝑfectioꝛ ē azino. g° vna suba ē magis suba q̄ȝ alia. ꝯn̄tia tenet qꝛ illud ē magis sbstantia qd̄ est ꝑfectiꝰ suba. Dōm ꝙ vnā subam eē ꝑfectioꝛē alia pōt intelligi dupl'r. vno° inesse sube et sic vna nō ē ꝑfectioꝛ alia. Alio mō inesse ꝓpꝛie nature et sic vna suba ē ꝑfectioꝛ alia sȝ hoc nō sufficit ad susceptōȝ magis et miꝰ q̄ hn̄t fieri nō ꝑ aliqd̄ ꝓpꝛium sȝ ꝑ aliqd̄ idē cōe qd̄ ꝑfectiꝰ ꝛ minꝰ ꝑfecte a pluribꝰ ꝑticipat

Arguit Aiatū ē sba ꝛ tn̄ suscipit magꝭ ꝛ miꝰ. Pꝛobat qꝛ id qd̄ cōpat suscipit magis ꝛ minꝰ. sȝ aiatuȝ cōpat. ꝛ g̊ suscipit magis et minus. mioꝛ ꝓbat qꝛ Gilbertꝰ poꝛritanꝰ dt ꝙ aial ē aiantius planta. Dōm ꝙ maioꝛ nō ē vl'iter vera qꝛ magnū compat et tn̄ nō suscipit magis et minꝰ. Et ad Gilbertū poꝛritanū dꝛ ꝑ hoc nō vult dicere ꝙ suba suscipiat magꝭ et minus. sed ꝙ vna suba plures habet opationes vitales q̄ȝ alia. vt al' plures habet q̄ȝ plāta quia ille eedē opationes vitales que sunt in planta. etiaȝ insunt aiali ꝛ cū h̄ inaiali sunt plures alie Etiā aiantiꝰ est cōpatiuus illius nomis animās et nō illiꝰ nomis aiatuȝ. sed animans nō est substantia.

Arguit Elemēta vt ignis ꝛ aq̄. ꝛc̄. remittūtur ī mixto. g̊ suba suscipit magꝭ ꝛ miꝰ. Dōm ꝙ elemēta ꝑm qualitates coꝝ bn̄ remittūtur in mixto. sȝ nō ꝑm subas coꝝ. Ul' dōm ꝙ argumentū ꝑsupponit falsuȝ. quia ꝑsupponit elementa subal'r formal'r manē in mixto cū tn̄ solū ꝟtual'r sint ibi. ꝛ qꝛ illud qd̄ dȝ remitti h̄ formal'r dȝ manere in illo in quo remittit. sed elemēta sic nō manēt in mixtis ergo nō remittūtnr in eis.

Ar Rōnale ē suba. ꝛ tn̄ suscipit magis et minꝰ. qꝛ vnꝰ homo magis ē rōnalis q̄ȝ alter. Dōm q̄ȝuis vnus hō magꝭ vtit rōne q̄ȝ alius nō tn̄ vnus hō ē rōnalioꝛ q̄ȝ alius q̄ȝtū ad eēntiaȝ.

Notandū Qꝫ intēsio ē crescētia alicꝰ forme actn̄talis ꝑm eē in suo subiecto vl' ī aliq̄ ꝑticl'a eius. Et remissio ē decrescentia alicꝰ forme actn̄lis ꝑm eē in subiecto vl' in aliq̄ ꝑte eiꝰ. Et dicitur ibi ꝑm esse ꝛ nō ꝑm essentiam.

quia oēs forme tā subales q̄ʒ actn̄les cōueniunt in hoc ꝙ nō su-
scipiūt magis ⁊ min⁹ ꝯm eēntiā. vt patet. ꝑ Gilbertū por. dicē
tē forma ē compōi cōtingēs simplici et iuariabili eēntia ꝯsistēs

Proprie propriū ē substan

Hic ꝯn̄ter poīt sertā ꝓꝑetatē dicēs ꝙ maxie ꝓꝑū ē subn̄e cū sit
vna ⁊ eadē nūo ꝯm sui mutatōēʒ eē susceptibilē ꝯ̄rioꝝ. Et ista
ꝓꝑetas ē vltia q᷑ ē ꝑfectior q̄ʒ p̄cedētes q̄ nō sūt ꝓprie q̄rto mō
sic ꝗ ista. et d᷑ h̄ maxie ꝓꝑū ē subn̄e qd̄ nō d᷑ in aliq̄bus p̄cedē
tib⁹. Sed ꝙ sit ꝓpria q̄rto mō patʒ. q᷑ suscipe in se cōtraria sub
iectiue cōuenit omī sube p̄dicamētali soli et sp̄ igiṫ ē ꝓꝑe ꝓpriū
substātie. ⁊ ꝙ nl̄li alioꝝ ꝯueiat possʒ ꝓbare inductiue q᷑ nec q̄ʒ
titas vna et eadē nūero manēs nec q̄litas et sic de alijs potest sus
cipe subiectiue contraria igiṫ nulli aliorum conuenit.

Ar Illd̄ qd̄ ē ꝓpriū maxie substātie ꝯueit solū p̄mꝭ substā-
tijs sʒ ista ē hm̄oī vt ptʒ in p̄dicamētꝭ ph̄i. ergo ꝯueit solū
primis substātijs. Etꝭ scd̄a substātia n̄ ē vna nūero ergo ista ꝓ
ꝑetas nl̄lo⁹ sibi ꝯueire p̄t. Dd̄m ꝙ maxie capiṫ dupl̄r. vno⁹
adūbial̄r vt de᷑miat h̄ ꝟbū ē et sic valʒ. i. ꝓꝑū q̄rto mō. Alio⁹
capiṫ noial̄r vt de᷑miat hoc sb̄stātiuū substātie. vt sit sē⁹ maxie.
substātie. i. p̄me sb̄stātie sʒ h̄ capiṫ p᷑io mō Ad scd̄m dd̄ʒ ꝙ ista
ꝓꝑetas nō ꝯuenit oībus substātijs eq̄l̄r. sed p᷑io cōuenit p̄mis
⁊ ꝑ p᷑ias ꝯueiṫ scd̄is. Et qn̄ d᷑ oīe ꝓpriū q̄rto⁹ p᷑io ꝯueiṫ
alicui subiec⁹ cōi ⁊ p⁹ea īdiuiduis. Dd̄m ꝙ actu suscipe ꝯtraria
p᷑io ꝯueit p̄mꝭ substātijs sʒ aptitudo suscipiēdi ꝯueiṫ p⁹ scd̄is.

Ar Cōtraria n̄ pn̄t eē in eodē ꝗ suba n̄ ē susceptibl̄is cōtrario
rū Dd̄m ꝙ q̄ʒuis ꝯtraria actu n̄ pn̄t simul et sel̄ eē in eo
dem tn̄ bene successiue et aptitudīe ⁊ sic suba ē susceptibl̄is ꝯtrari
oꝝ. Et n̄ ꝯtradicit ista ꝓprietas tercie q᷑ lʒ substātie nihil sit ꝯ
trariū sic ꝙ sit ē min⁹ vel extremū cōtrarietatis tn̄ potest bn̄ in se
suscipe cōtraria subiectiue sic vt p̄tendit ista ꝓprietas.

Ar Celū est substātia ⁊ tn̄ n̄ ē susceptibl̄e cōtrarioꝝ. Probaṫ
q᷑ celū n̄ ē p̄uū neqʒ studiosuʒ calidū neqʒ frigidū q᷑ in ce
lo nō sūt ꝑegrīe imp̄ssioes. i. q̄litates actīe et passiue de ɫcia spē q
litatis. Dd̄m ꝙ q̄ʒuis celū nō hʒ cōtraria p̄dicta scʒ calidū ⁊ fri
gidū hʒ tn̄ alia sicut sūt an̄ retro dextꝝ sinistꝝ oriēs ⁊ occidēs. et
ꝗ n̄ d᷑ in ꝓꝑetate ꝙ vna sb̄a sit susceptibl̄ ꝯ̄rioꝝ sʒ q̄libʒ aliq̄ꝝ

Ar Raritas ꝛ dēsitas sūt qualitates scđe cāte ex mutua actione qualitatū ꝑmaꝝ ad inuicē et sūt in celo. ğ q̄litates ꝑme sunt in celo. Dōm ꝙ raritas et densitas a toto gn̄e nō cānt a qualitatibus ꝑmis sed pn̄t repiri in aliquo ꝑ solā creationez.

Ar Angl'i stꝫ sbe ꝛ tn̄ n̄ stꝫ susceptibl'es ꝯrioꝝ. nec hꝫ sitū nec hꝫ q̄litates actias ꝛ passias Dōꝫ ꝙ q̄ꝛuis āgl's n̄ ē susceptiblꝫ ꝯrioꝝ sēsibl'iū. tn̄ alioꝝ vt stꝫ velle nolle sciē ignorāē ꝟtꝰ ꝛ viciū. vn̄ āgl's hꝫ nāāz ē mutablꝫ de bono ī mal'm vt ꝑmꝰ āgl's. s. lucifer cecidit de bono in malū ꝑ supbiā cū alijs Et etꝫ āgl's ē susceptiblꝫ scīe ꝛ ignorātie. qꝛ āgl's iā p̄t eē nesciēs ꝛ pꝰea fit sciēs ꝑ supioꝝ illuiatōꝫ qꝛ supioēs ꝯfortāt īferioēs ꝛ ip̄os illumināt.

Ar Ignꝫ ē suba ꝛ tn̄ n̄ ē susceptiblꝫ cōtrarioꝝ qꝛ ignꝫ ē calidꝰ ꝛ nunq̄ꝫ frigidꝰ Dōm ꝙ q̄ꝛuis nō ē susceptibl'is frigiditatis. est tn̄ susceptibl'is alioꝝ ꝯtrarioꝝ qꝛ scꝫ ē rarus ꝛ densus

Ar Esse susceptibl'e cōtrarioꝝ cōueīt supficiei ꝛ tn̄ supficies nō ē suba. ꝑma ps assūpti ptꝫ qꝛ eadē supficies suscipit album ꝛ nigꝝ q̄ sunt ꝯtraria Dōm ꝙ dupl'x ē suscebtibile ꝯtrarioꝝ scꝫ q̄ et qđ. vn̄ eadē supficies ē bn̄ susceptiblis ꝯrioꝝ tanq̄ꝫ subiectū quo. nō tn̄ tāq̄ꝫ subiectū qđ dans ip̄is eē qđ facit suba

Arguit Deꝰ ē suba ꝛ tn̄ nō ē susceptibl'is cōtrarioꝝ qꝛ in deo nl'lū cadit actn̄s Dōm ꝙ suba capit̄ dupl'r. vno mō ꝓ omi eo qđ nō ē attn̄s ꝛ sic deꝰ est subā. Alio mō ꝓ suba q̄ est limitate nature. et sic deꝰ n̄ē suba. et sic capit̄ hic

Arguit Orō ꝛ opio suscipiūt ꝯria ꝛ tn̄ nō sūt sube. ergo ista ꝓꝑetas cōueīt alijs. Ans̄ ꝓbat̄ qꝛ eadez orō vl' opio q̄nq̄ꝫ est ꝟa ꝛ q̄nq̄ꝫ falsa Dōm ꝙ dupl'r aliq̄d ē susceptibl'e ꝯtrarioꝝ. vnoº ꝟm sui mutatōez scꝫ actn̄talē. et sic suba est susceptibl'is cōtrarioꝝ. Alio mō sine sui mutatōe sed solū ꝑ mutatōem alteriꝰ scꝫ rei ꝛ sic orō ꝛ opinio suscipiūt cōtraria. Ul' dōm ꝙ illđ qđ hic dꝛ suscepl'ibl'e cōtrarioꝝ dēt eē subiectū contrarioꝝ. sꝫ orō nō est subiectū cōtrarioꝝ. qꝛ nō est subiectū veri ꝛ falsi ğ orō nō ē susceptibl'is illoꝝ cōtrarioꝝ. Un̄ sicut sanitas ꝑ mo est in vrina significatiue tm̄ qꝛ vrina est signū sanitatis ita veritas et falsitas sunt in orōne Secūdo sanitas ē ī dieta sic in causa efficiēte ꝛ sic verū et falsum sunt in rebꝰ sicut in causa qꝛ ab eo ꝙ res est vel non est oratio dicitur vera vel falsa. Tercio

sanitas est in aiali vt in subiecto et sic verū et falsum sunt in cō positione et diuisione rerū cōceptaꝝ. et cōsequenter illa cōpositō extremoꝝ est in cōponēte et diuidente. et ꝓ tanto veritas dicit esse subiectiue in itellectu

Ar Arestotiles dicit ꝙ veꝝ et falsuz sunt in aīa ⁊ bonū ⁊ malū in reb⁹. ergo male dicit pe. hys. ꝙ verum ⁊ falsum sunt i rebus. Dōm ꝙ duplex est veritas. scȝ veritas entis que cōuertit cū ente. ⁊ talis est in rebus. Alia est veritas ꝓpositōnis ⁊ illa ē adequatio rei intellecte ad intellectū ⁊ talis est in aīa. Etiā duplex est res scȝ ad extra et cōcepta. sed verū et falsum sunt in reb⁹ cōceptis. et de tali re loquitur Pe. hispanus.

Ar Impossibile est ꝯtraria siue ꝯtradictoria verificari de eodem sine sui mutatione sed veꝝ et falsum sunt ꝯtraria g⁰ nō pñt verificari de eadē oratione sine eius mutatōe. Dōm ꝙ impossibile ē cōtraria siue cōtradictoria verificari de eodē subiecto absqȝ eius mutatōe. sic etiā verū et falsum nō verificant d eodem subiecto nisi sit mutatio facta in tali subiecto. sed veꝝ ⁊ falsum sunt in oratione sicut in signo et nō sicut in subiecto. Vl' ꝑt dici ꝙ duplicia sunt opposia scȝ absoluta et respectiua. opposita absoluta nō pñt verificari de eodē sine sui mutatione sȝ bñ opposita respectiua qualia sunt verū et falsum.

Arguit Illa ꝓpō q̄ semꝑ ſcat idē nō ſcat interdū veruȝ et interdū falsuz. sȝ oīs ꝓpositio semꝑ ſcat ideȝ ergo nulla ſcat qñqȝ verū et qñqȝ falsum. Minor ꝓbat qꝛ illa ꝓpositio sortes sedet semꝑ ſcat sortē sedere siue sedeat siue non.
Dicendū ad maiorē ꝙ illa ꝓpositio que semꝑ ſcat idem adequate. nō ſcat interdū verū et interdū falsum. et maiore sic modificata minor est falsa cū eius ꝓbatione.

Quantitatis aliud cō

Postq̄ȝ autor determiauit de p̄dicamento substantie qđ est ꝑmū. hic ꝯsequēter determinauit de p̄dicameutis accidentiū et ꝑmo de quātitate. Rō ordinis est. quia quātitas īmediatius inheret substantie q̄ȝ alia. quia alia inherent substantie mediante quātitate eo ꝙ acquirūtur ꝑ motū in suba primo ꝑ se vel ex cōsequenti. sed substantia·

nō intelligit moueri nisi sit quāta. et sic oms mot⁹ presupponūt quātitatē. Etiā q̄ntitas magis ꝯuenit cū substātia q̄ȝ alia qꝛ sic substantia est subiectum ita et q̄ntitas d̄nter tamē.

Ar Qualitas ꝯsequitur totū ꝯpositū grā forme ꝛ q̄ntitas grā matie. s; forma ē dignioꝛ materia. g° q̄litas rōe dignitatis debet p̄cedē q̄ntitatē. Dō; q̄ duplex ē oꝛdo sc; gn̄atōis et pfectōis. mō q̄litas ē bn̄ p̄oꝛ oꝛdie pfcōis. s; oꝛdie gnatōis illa p̄dicamēta ponūt prio q̄ immediati⁹ inherēt s̄be et sic q̄ntitas ponit ante alia p̄dicamēta actūtiū et illū oꝛdinē suat Pe. his.

Querit Utꝝ q̄ntitas sit vnū p̄dicamētū distictum ab alijs. Dōm q̄ sic qꝛ est gen⁹ gn̄alissimū h̄ns sub se gn̄a subalterna et spēs spālissimas. ergo est p̄dicamētum ꝯntia tenet a diffinitōe ad diffinitū. Q; aūt sit distictū ab alijs pat; qꝛ habet distinctū modū p̄dicādi de p̄ria substātia que est p̄dicari in quantum generaliter captum

Ar Omne p̄dicamentū deb; h̄re vnū mōm p̄dicādi de p̄ma suba p quē; distiguitur ab alijs. s; q̄ntitas n̄ hab; vnū mō; predicādi de p̄ma suba. g° nō est p̄dicamentū. Mioꝛ pt; qꝛ predicatur in q̄tū ꝛ in q̄ntū sil'. Dōm q̄ q̄uis q̄ntitas n̄ hab; vnū modū predicādi de p̄ma suba in speāli h; tn̄ vnū mōm p̄dicandi in generali. s; p̄dicamēta distiguūt p̄nes diūsos modos generales et nō spāles et illud p denoiatiuum quantitatis in genere est q̄ntum sicut quale est denominatiuu; qualitatis.

Ar In q̄ntitate nō est aliq̄s mod⁹ gn̄al' predicandi de prima substātia igitur ꝛc. Añs pbat qꝛ q̄ntu; est denoiatm̄ q̄ntitat; ꝯtinue tātu;. Dōm q̄ quantū accipit dupl'r. vno mō ī gn̄ali vt omne h̄ vocat quantū q̄d h; ī se aliquam quantitatem ꝛ sic ali q̄d denoiat quantū a quantitate in gn̄ali et h̄ mō quantū est modus predicandi gn̄alis ipi⁹ quantitat; in cōi. Alio mō special'r vt illud dicit quātū q̄d hab; quātitate; ꝯtinuam et sic quātū non est mod⁹ general' s; specialis quantitat; cōtinue. Pro quo notandum q̄ quandocūq; aliquod nomen est conmune duobus q̄rum vni est nomen impositum et alteri non. tunc illi cui non est nomen impositum debet manere nomen cōe tanq̄; spetiale ex regula topica. et quia quātitas discreta hab; denominatiuū cui ē speciale nomen impositum sc; quotū ꝛ qunatitas cōtinua non ideo vsurpat sibi denominatiuu; generale q̄d est quantum

Ar In omni p̄dicamēto debꝫ esse vnū minimū qd̄ ē metrū ⁊ mensura oīm alioꝝ. sed in quātitate nō ē vnū minimū ergo quātitas nō est p̄dicamentū. Minor ꝓbatur qꝛ in quātitate sunt duo minima scꝫ vnitas et punctus. Dōm licꝫ vnitas ⁊ pūctus sunt duo minima aliquaꝝ spēꝝ quātitatis. tn̄ nō sunt minima respectu quātitatis in cōi. sed est vnū minimū qd̄ est metrū et mensura omniū quantitatū. scꝫ essentia quātitatis in genere generalissimo sumpta. Determinando igitur de quātitate primo diuidit ipam in cōtinuā et discretā. Rō diuisionis ē qꝛ omnis quātitas mensurat substantiā. vel ergo mēsurat ipaꝫ vt habet partes cōtinuas et sic est quātitas cōtinua aut ƀm qꝫ hꝫ ptes sepatas et diuisas. et sic est quātitas discreta.

Ar Omne vniuocū p̄us ē diffiniendū qꝫ diuidendū g° quātitas male p̄mo diuidit. Dicendū qꝫ omē vniuocū p̄us est diffiniendū qꝫ diuidendū nisi potius et cōuenientius notificet p diuisionē qꝫ diffinitōēꝫ. sed qꝫtitas melius et cōuenieti⁹ notificat diuisione qꝫ diffinitōe qꝛ quātitas nō pōt notificari diffōe quidditatiua et essentiali cū sit genus gn̄alissimū. Uel dōm qꝫ qꝫtitas ꝯsideratur dupl'r. vno° physice in rōne entis et sic poti⁹ deberet diffiniri qꝫ diuidi. Alio° ꝯsiderat loyce in rōne mēsure. vel inqꝫtū est actus mēsuratiuū sube et sic poti⁹ diuidit qꝫ diffinit. posset tn̄ faciliter sic diffiniri. quantitas est ƀm quā quāti esse dicimur. Uel quantitas est per quā subiectum reddit mēsuābile

Ar Sicut se hꝫ q̄litas ad illa q̄ sūt in p̄nto qualitatis sic se hꝫ quātitas ad ea q̄ sunt in p̄dicamēto quātitatis sꝫ qualitas diffinit añ quā diuidit. ergo etiā quātitas pri⁹ dēret diffiniri qꝫ diuidi. Dōm qꝫ q̄litas hꝫ vnuꝫ denominatiuū. scꝫ quale ⁊ sic diffinit p illud. sꝫ quātitas hꝫ duo denoīatīa g̊ si dēret diffiniri tūc diffiniret p disiūctōꝫ q̄ innuit ei⁹ diuisiōꝫ q̄re cōuenientius

Notādū Qꝫ in diuisiōe dꝛ quātitatꝫ in sin diuidit gl'ari nūero ⁊ nō quātitatū in pl'i nūero ad designandū qꝫ quātitas ƀm qꝫ hic diuidit est vnū gen⁹ gn̄alissimū et nō plura. Et dꝛ aliđ ī neutro gn̄e ⁊ nō alia in femīo gn̄e ad denotandū qꝫ ista diuisio quātitatis nō ē diuisio generis ī spēs spālissimas sꝫ ī gn̄a subalīna. vt quātitatꝫ aliđ. s. gen⁹ ē ꝯtinuū aliud. s. gen⁹ ē discretū. Et dꝛ aliđ ī neutro gn̄e ⁊ nō alteꝝ ad denotandū diuersitatē eēntialē int' quātitatē ꝯtinuā ⁊ discretā ⁊ n̄

diuersitatē actn̄talē. q2 aliud dicit diuersitatē essentialem. et al/terum dicit diuersitatem accidentalem.

Arguit Ista diuisio ē inɔgrua. pbat̄ q2 relatiuū ꝛ suū añs disɔueiūt in genere. nā q̄ztitatꝫ ē generis feīꝛ aliō ē genezꝫ neutri. Dōm ꝙ aliud nō refert hoc añs expressū scȝ q̄ztitatis. sȝ gen⁹ subintellcm̄ Etiā relatiuū diuersitatꝫ nō te net̄ ɔuenire cū sb̄stātiuo añcedēte sed sequēte. Uel dōm ꝙ aliō nō tenet̄ hͥ relatiue sed infinire vt aliud q̄ztitatis ē ɔtinuū ꝛ aliō q̄ztitatꝫ ē discretū. ꝛ regit̄ ibi q̄ztitatis ab aliud ex ui ptitōis Sȝ dicētes illud qō dȝ regi ex vi pticōis d ȝ eē pl'is nūeri vel singu laris nūeri nois collectiui sȝ ille gtūs q̄ztitatis nō est hui⁹mōi. Dicēdū ꝙ q̄ztis q̄ztitas nō sit nomē collectiuū hȝ tn̄ mōȝ nois collecti. q2 colligit ml'ta sb̄ se sic̄ stꝫ spēsq̄ poñal'r sb̄ ipo ɔtinet̄.

Notandū Qꝫ in diuisiōe q̄ztitatꝫ aut o2 ppoit q̄z/titatē ɔtinuā discreto ꝛ ꝑsequēdo ppoit discretā ɔtinue. Rō ē q2 iste due spēs pn̄t dupl'r ɔsidērari. vno° vt ɔpāt̄ ad q̄ztitatē q̄ ē ge⁹ hap spēp. ꝛ sic vna n̄ ē ꝓo2 alia. q2 spe cies stꝫ coeq̄ue sb̄ ipo gn̄e ꝛ ad hoc inuēdū ordiez ipap variat. Alio° ɔpāt̄ int'se ꝛ hͣ dupl'r. vno° vt int̄ ipas rcat̄ ordo nociori tatꝫ q̄ ad nos ꝛ sic q̄ztitas ɔtinua poit̄ añ discretā ꝛ illū ordiem tȝ P. his. in disiōe q2 notiora stꝫ ꝓo2a. mō q̄ztitas ɔtinua ē nob notior q̄ȝ discreta q2 ē ɔpositio2. Alio° vt inter ipas cadit ordo notiozitatꝫ q̄ ad nāā ꝛ sic simpliciora stꝫ ꝓo2a mō q̄ztitas dis/creta ē simplicio2 q̄ȝ ɔtinua. ꝛ ḡin determiando ꝓ⁹ det̄miat de q̄zti tate discreta q̄ȝ ɔtinua. Qꝫ āt quātitas discreta ē simplicio2. pȝ q2 quātitas discreta diffit̄ ꝑ abnegtōȝ q̄ntitatꝫ ɔtiue vt pȝ i tex tu sic sipl'r ꝑ abnegtōȝ ɔpositi Etꝫ ꝓnᵐ q̄ntitatꝫ discrete ē ſiplici us q̄m ɔtinue eo ꝙ pūct⁹ addit vnitati positōȝ in ɔtinuo.

Est autē discreta quātitas ⁊c.

Posita diuisiōe quātitatꝫ. hͥ ɔn̄t ꝑseq̄t̄ de mēbris illi⁹ diuisiōi ꝛ ꝓmo de q̄ntitate discreta rō ordinis dcā ē Et possȝ sic diffiniri q̄ntitas discreta ē c⁹ ptes n̄ copl'āt̄ ad aliquē t'minū coēm q̄ sit ꝓncipiū vni⁹ ꝛ finis alt'ei⁹ sȝ remanēt discrete ꝛ sepate Et diuidi tur in duas spēs. s. nūȝ ꝛ orōȝ rō ē q2 oīs q̄ntitas discreta mēsu rat sbaȝ vt hȝ ptes sepatas ꝛ hͣ dupl'r aut t̄ȝ ꝙ ptes st⁹ ꝑmanēts ꝛ sic ē nū⁹ l' t̄ȝ ꝙ st successiue ꝛ sic ē orō. sȝ ꝙ nūs sit q̄ntitas. ptȝ q2

illō ē quātitas qd̄ mēsurat sbaꝫ sꝫ nūer⁹ ē mēsura sbe ḡ. mioꝛ p bak qꝛ dece caēs nū arāt nūero denario. ⁊ ꝙ sit quātitas discreta pꝫ qꝛ q̄ntitas discreta ē c⁹ ptes n̄ copl'āt ad aliquē t'minū rōꝫ q̄ ē p̄n'' vni⁹ ⁊ finis alı̄⁹. sꝫ ptes nūeri n̄ copl'āt ad aliquē t'minuꝫ ꝯēm q̄ ē p̄n'' vni⁹ ⁊ finis alı̄⁹ ḡ nūs ē quātitas discreta vt q̄nqꝫ ⁊ q̄nqꝫ q̄ sūt ptes denarij n̄ copl'ank ad aliquē termim cōem sic ptes linee ad pūctū. sꝫ q̄libet ps ē discreta ⁊ ab alia sepata

Querit Quid ē mat'iale et formale nūi. Dōꝫ ꝙ materiale nūi sūt vnitates. Et formale fꝫ aliq̄s ē vltia vnitas inq̄ꝫtū respicit p̄cedētes sꝫ veri⁹ dꝛ ꝙ sit aggregatio vnitatū qꝛ illa variata variak nūs et illa manēte eadē manꝫ idē nūs. Et q̄ñ dꝛ nūs variak variata vltima vnitate. Dōm ꝙ hoc ē p accn̄s qꝛ aggregatio variak. Et ē nūs sbiectiue in rebus nūeratꝫ q̄ sūt ml'te. qꝛ nūs ē ml'titudo q̄ dicit respc̄m pluralitatis q̄ bn̄ pōt fūdari in diuerſ ptialib⁹ subiectꝫ nō faciētib⁹ vnū Et q̄n arguik actūtia nūank nūositate subiectoꝝ vt dt pħs. dꝛ ꝙ veꝝ ē nūositate total' subiecti et nō ptialis. Et q̄ñ dꝛ aggregatio ē re latio ergo nō potest esse forma numeri. Dōm ꝙ veꝝ est significatiue sed circūlocutiue ponitur formale numeri

Arguit Ex nō q̄ꝫtis nō pōt fieri q̄ꝫtū sexto phoꝝ sꝫ vnitates sūt nō q̄ꝫte. ḡ ex ipis n̄ pt fieri nūs Dōm ꝙ ex n̄ q̄ꝫtꝫ nl'lo⁹ neqꝫ in actu neqꝫ in pōnā n̄ pt fieri q̄ꝫtū. q̄ꝫuis igitur q̄libet vnitas actu nō sit q̄ꝫta vna tn̄ addita alteri pt fieri q̄ꝫta

Arguit Indiuisibl'e additū indiuisibili n̄ facit ipꝫ maius vt dicit Aresto. i sexto physi. sꝫ vnitas ē indiuisibil'. ḡ alteri vnitati addita nō facit eā maiorē. Dōm ꝙ indiuisibile additū indiuisibl'i p mōm ꝯtinuatōis nō fcit ipꝫ ma/ i⁹ sꝫ idiuisibl'e additū indiuisibili p mōꝫ diuisiōis ⁊ discretōis bn̄ fcit ipm maius mō ptes nūi sl'ꝫ discrete ⁊ diuise. Et q̄ñ Ares dt indiuisibl'e additū idiuisibl'i n̄ fcit ipꝫ mai⁹ loq̄k de linea q̄ ē q̄ꝫtitas ꝯtinua. ⁊ ḡ ſmoēs sl'ꝫ itelligēdi ſm materiā subiectam.

Arguit Sic se hꝫ pūct⁹ ad lineā sic se hꝫ vnitas ad nūꝫ sꝫ ex pūct⁹ n̄ pt fieri linea. ḡ ex vnitatib⁹ n̄ pt fieri nūs Dōꝫ ꝙ n̄ ē p oīa sil'e ē ei sil'e in h̄ ꝙ pūct⁹ ē p̄n'' ipsi⁹ linee ⁊ vnitas ē p̄n'' nūeri sꝫ dn̄t qꝛ pūct⁹ ē p̄n'' p mōm ꝯtinuatōis et copl'atōis vnitas ꝟo ē p̄n'' nūeri p modū discretōis ⁊ diuisiōis sꝫ dcm̄ ē ꝙ idiuisibl'e additū idiuisibl'i p uiā ꝯtinuatōis n̄ facit

ipsum maius. ergo ex pūctis nō potest fieri linea.

AR Homo canis et bos sunt nūs et tn̄ nō sūt q̄ztitates. g° numerus nō ē q̄ztitas Preterea aīa ē numerus ⁊ ē subā ergo numer⁹ est suba. Dōm q̄ numer⁹ ē duplex. s. numer⁹ numeratus ⁊ numerus numerās. Numerus numerat⁹ sunt res numerate. vt decē hoīes decē canes vbi res numerate sunt hoīes ⁊ canes. et talis nūs ē in tali p̄dicamento in quo est res numerata. Nam aliqñ ē in p̄dicamento substātie vt duo hoīes duo canes. aliqñ in p̄nto relationis vt duo filij duo patres. aliqñ in p̄nto q̄ztitatis vt duo linee due supficies. Sed numer⁹ numerās ē duplex scz effectiue et formalis. nūer⁹ numerās effectiue ē aīa rōnalis. ⁊ est reductiue in p̄nto substātie sicut aīa. Numer⁹ numerās formalis ē duplex q̄dā est formalis in genere ⁊ quidā transcendēs. Trāscendens ē ille qui causat̄ ex vno transcendēter sumpto ⁊ sic dicim⁹ tres angeli et tn̄ angeli nō sunt q̄zti quātitate discreta q̄r numer⁹ q̄ztitas discreta cātur ex diuisiōe cōtinui. ⁊ iō in angelis nō reperitur nūs istius p̄dicamēti. Formalis in gn̄e ē ille q̄ cātur ex vno vt est p̄ncipiū q̄ztitatis discrete q̄d cātur ex diuisione cōtinui. Vñ vnū dicit indiuisionē sed ē duplex indiuisio. s. materialis ⁊ formalis et vnū illud q̄d negat diuisionē materialē est p̄ncipiū q̄ztitatis. s3 q̄d diuisionē formalē negat ē trāscendēs. et p̄stituit numerū qui excedit genus huius p̄nti.

Notādū Q nūs ē multitudo ex vnitatib⁹ aggregata. S3 dicēs nūs ē multitudo ⁊ multitudo ē relatio. ego nūs ē relatio. Dōm q̄ multitudo p̄t dupl'r capi. vno mō in q̄ztū refert̄ ad paucū vel in q̄ztū opponit̄ pauco. ⁊ sic multitudo ē relatio. Alio° put oppōit̄ vnitati et p̄ illo q̄d ē mltitudo. ⁊ sic ē q̄ztitas. ⁊ sic h̄ sumit̄ in diffōe nūi. Deide addit̄ ex vnitatib⁹ aggregata. Pro q̄ notandū q̄ q̄tuor st̄ cāe nūi. s. māl' formal' efficiēs ⁊ final'. Cā foral' p̄xia ⁊ imediata nūi ē vnio vnitatū ad īuicē. Et p̄ illā q̄libet nūs distiguit̄ ab alio spē. q̄r ē alia aggrega°. ⁊ ñ distiguit̄ vn⁹ nūs ab alio solū vltia vnitate vt patuit supi⁹ Cā māl' nūi ē res nūata. ⁊ h̄ itelligit̄ d̄ mā in q̄ q̄r ñ h3 materiā ex q̄. Cā efficiēs nūi ē aīa rōnalis nūerās. q̄r soli⁹ aie est nūare. Cā final' ē mēsura sbe. q̄r p̄ nūex possum⁹ mēsurare sbā3.

AR Omis spēs d3 habere indiuidua. sed numer⁹ nō hab3 indiuidua. ergo non est species. Minor patet. quia illud

nō habz indiuidua qḋ nō habz vnū subiectū nūero.s3 nūer⁹ nō potest hr̄e vnū subiectū nūero q2 sp̄ ē in mlt̄ reb⁹ numeratis. Dōm q̄ q̄3uis numer⁹ nō habz aliqḋ vnū subiectū simplicit tn̄ bn̄ ꝑ aggregatōnē qḋ sufficit ad vnitatē indiuidui in discretis.

Querit̄ Utrū orō sit q̄ntitas Dō3 q̄ sic q2 illḋ ē q̄ntitas qḋ ē mēsura substātie.s3 orō ē hmōi ḡ est quātitas. Et est discreta quātitas.q2 ptes eius nō copulant̄ ad aliquē terminū cōem q̄ ē pncipiū vnius et finis alterius.s3 semꝑ manēt discrete et sepate. vt lr̄e ⁊ syllabe sunt ptes orōnis ⁊ manent discrete ⁊ diuise. Et diffinit̄ sic.orō ē mēsura sonoꝝ lr̄aꝝ et syllabaꝝ i voce ꝓlataꝝ. vl' sic orō ē mēsura discretoꝝ sonoꝝ ⁊ discretaꝝ syllabaꝝ sibinuicē succedētiū. ⁊ ē subiectiē i voce ꝓlata

Ar̄ Q̄ ē accn̄s denoīat subiectū in q̄ ē.s3 orō quā mēsurat. nō denoīat vocē ꝓlatā ergo nō ē accn̄s ei⁹. Mior ꝓbat̄: quia dictio nō ꝓlongat̄ vel corripit̄ s3 syllaba. Dōm ē q̄ dictio. pōt capi dupl'r. vno° ſm se totā. Alio°. grā suaꝝ ptiū. vn̄ dictō secūdo mō mēsurat̄ orōne ⁊ nō p̄mo mō nisi ex ꝯsequēti.

Ar̄ Jllud nō ē quātitas qḋ nō mēsurat subām.s3 orō nō mēsurat subam. ḡ orō nō est quātitas. Mior ꝓbat̄ q2 oratio mēsurat vocē ꝓlatā.et vox ꝓlata nō ē suba sed qualitas. Dicendū est q̄ q̄3uis vox ꝓlata nō sit suba habet tn̄ se ꝑ modū sube quia habet modū subiecti respectu orōnis.

Ar̄ Oratio nō est in aliquo p̄dicamēto. ergo male hic ponit̄ sp̄ēs quātitatis discrete. Ān̄s ꝓbat̄ q2 ē secūda intentio. Dicendū q̄ orō capitur tripliciter. vno° ꝓ secunda intētione fūdata supra vocē cōplexā. Secūdo capit̄ ꝓ ip̄a voce cōplexa q̄ ē obiectū intentioni secūde ⁊ illis duobus mōis nō capit̄ h̄. Tercio capit̄ ꝓ quātitate mēsurante vocē ꝓlatā et sic ponit̄ hic sp̄ēs q̄ntitatis discrete distincta ꝯtra numeꝝ q2 nūs causat̄ ꝑ reiterationē vnitatū.sed orō nō causat̄ ꝑ reiteratō3 lr̄aꝝ ⁊ syllabaꝝ.q2 illud qḋ semel dictū ē ampli⁹ resumi nō pōt.etiā partes orōnis sunt successiue mō illud qḋ est successiuū nō reiteratur.

Quātitatis cōtinue alia li

Postq̄ autor determiauit ḋ quātitate discreta h̄ ꝯnter agit ḋ q̄ntitate ꝯtinua ſm ordinē p̄us assignatū et poīt q̄nq3 sp̄ēs q̄ntitat̄ ꝯtīnē. vt sūt linea supficies corp⁹ loc⁹ ⁊ tp̄s S3 ph̄s illas sp̄ēs

enumerās sic dr̄ ꝯtinua vero vt linea sup̄ficies corp⁹. ampli⁹ āt p̄ter hec loc⁹ et tp̄s. Un̄ ibi possz aliq̄s q̄rere q̄re dr̄ ampli⁹ āt p̄t hec. R̄ndet̄ ꝙ ideo qꝛ loc⁹ et tp̄s nō sūt ꝓprie sp̄es q̄ꝫtitatꝭ conti nue sicut alie. qꝛ locus ꝛ sup̄ficies in rōe entis nō distinguūtur sp̄e vt patꝫ q̄rto physicoꝝ qꝛ ibidē loc⁹ diffinit̄ p̄ sup̄ficiē. Et tp̄s nō ē q̄ꝫtitas p̄ se sꝫ p̄ acc̄ns. qꝛ tp̄s ē mēsura mot⁹. ergo ē q̄ꝫtitas p̄ motū a q̄ habꝫ suā ꝯtinuitatē ꝛ motus vlterius hꝫ illā a mag nitudine. Et est sufficiētia istaꝝ q̄nqꝫ sp̄eꝝ. nā oīs q̄ꝫtitas conti/ nua mensurat subam aut intrinsece vel extīsece. Si intrinsece h̄ est tripl'r. qꝛ vl' ꝼm vnā dimēsionē scꝫ ꝼꝫ lōgitudiem et sic est li/ nea. vel ꝼm duas. scꝫ ꝼm longitudiem et latitudinē. ꝛ sic ē sup̄fi cies. aut ꝼm tres dimensiones ꝛ sic est corp⁹. Si mēsurat subaꝫ extrinsece h̄ ē dupl'r. vl' mēsurat subam vt ē in q̄ete ꝛ sic ē locus. aut vt ē in motu et sic ē tp̄s. Sꝫ qđ linea sup̄ficies ꝛ corp⁹ men surāt subam intrīsece. ptꝫ qꝛ mēsurāt illud subiectū in q̄ sītꝭ. vt lō gitudo hoīs mēsurat hoiem longū Sed locus et tp̄s mēsurant substantiam extrinsece. qꝛ nō mensurant illas subas in quibus sūt. qꝛ loc⁹ mēsurat locatū sꝫ ē in locāte et tp̄s mēsurat istas res inferiores p̄ applicatōꝫ in quib⁹ tn̄ nō ē sꝫ ē i motu p̄mi mobil'

Notandū Qꝫ linea ē q̄ꝫtitas qꝛ illud ē q̄ꝫtitas qđ est mēsura sube. sꝫ linea ē hmōi. g⁹ est q̄ꝫ/ titas. Et ē q̄ꝫti. as ꝯtinua. qꝛ id. ē q̄ꝫtitas ꝯtinua c⁹ ptes copl'ant̄ ad aliquē t̄mim ꝯēm q̄ ē p̄ncipiū vni⁹ ptis et finꝭ alteri⁹. sꝫ ptes linee copl'āt̄ ad vnū t̄mim cōem q̄ est p̄icipiū vni⁹ ꝛ fis alt̄i⁹. g̊ linea ē q̄ꝫtitas ꝯtinua. Mioꝛ ptꝫ qꝛ ptes linee copl'ant̄ ad pūc tum q̄ pūctus ē p̄ncipiū vni⁹ ptis linee ꝛ finꝭ alteri⁹. vn̄ linea ē lōgitudo sine latitudie ꝛ ꝓfūditate c⁹ extreitates sunt duo pūcta s. finitiās et terminās. sꝫ aliꝗ dicūt ꝙ ista clausula n̄ debat addi qꝛ alias diffinitō nō ꝯueniret linee circulari. Et ē rō diffinitōis qꝛ linea ītelligit̄ cāri ex fluxu ymaginario pūcti i lōgū. ꝛ iō linea hꝫ lōgitudinē sꝫ qꝛ t'lis pūct⁹ nō ītelligit̄ fluere in latū neqꝫ in ꝓ fundū. iō linea ē sine latitudie ꝛ ꝓfunditate Et h̄ dꝫ ītelligi sine ꝓfūditate ꝛ latitudie linee ꝛ nō sup̄ficiei vl' corp̄is in q̄ est. qꝛ n̄ pt eē linea nisi sit in corpe. et ideo nō pt eē sine latitudie et ꝓfun ditate corp̄is. et qꝛ flux⁹ linee a pūcto semp̄ icipit ꝛ t̄miatur i pū ctū. iō extreitates linee sūt duo pūcta. Et p̄ hoc patet ꝙ in linea materiale est pūctus qꝛ est id qđ sb̄stat fluxui suo. et fluxus ē for male l inee. quia p̄ ipsum formaliter constituitur linea.

Arguit Una spēs n̄ dʒ eē de ꝯstitutōe alteri⁹ sʒ linea ē de ꝯstitututōe supficiei ꝛ corpis. g̃ n̄ ē spēs disticta a supficie ꝛ corpe. Mioꝛ pʒ ex diffione vtriusqȝ. Dōm ꝙ lcʒ linea icludat̄ i ill' matial'r nō tn̄ formal'r tāqȝ tenens se ex pte forme corpis vl' supficiei. sʒ nō ē iꝯueniēs ꝙ vna spēs sit de ꝯstitutōe alteri⁹ matial'r sic binari⁹ ē matial'r de constitutōe ternarij. similit̄ lapides et ligna sunt de ꝯstitutōe dom⁹ materialiter.

Notādū Qꝫ supficies ē lōgitudo cū latitudie et sine pfūditate cui⁹ extreitates sꝫ due linee. Cu⁹ rō ē qꝛ supficies ymaginat̄ cāri ex fluxu linee i latū. ꝛ sic a linea hʒ lōgitudiem et a fluxu ei⁹ in latū hʒ latitudiem et nō itelligit̄ fluē i pfūdū iō supficies ē sine pfūditate. ꝛ qꝛ flux⁹ eius incipit a linea ꝛ i lineā t̄miat. iō supficies hʒ duas liēas tāqȝ extreicates

Arguit Termi⁹ cuiuslibʒ rei dʒ eē idisibl'ꝫ. sʒ linea n̄ ē idisibl'ꝫ. g̃ n̄ ē t̄mi⁹ supficiei Dōʒ lcʒ linea sit diuisibl'ꝫ p̄ʒ lōgitudiēʒ ē tn̄ idisibl'ꝫ p̄ʒ latitudiēʒ ꝛ eo⁰ ē t̄mi⁹ supfi

Arguit Illa n̄ distiguūt̄ spē ab inicē q̄ n̄ pn̄t sepa/ciet ri ꝛ sepati ꝯfuari. sʒ linea supficies ꝛ corp⁹ n̄ pn̄t separi ꝛ sepati ꝯfuari. g⁰ n̄ distiguūt̄ spē Mioꝛ ptʒ qꝛ ipossibl'e ē p̄ʒ rē lineā separi a corpe. Dōʒ ꝙ ille articul⁹ vl'r nō ē ver⁹. qꝛ passiōes ꝑpe n̄ pn̄t separi a sbiectꝫ vt risibl'e n̄ p̄t separi ab hoie ꝛ tn̄ dr̄t spē ymmo gn̄e ab ipo. et sil'r dꝛ de poṅijs aie. Ul' dōʒ ꝙ liēʒ n̄ sepent̄ re tn̄ sepant̄ rōne qđ sufficit ad realē distinctōem.

Notādū Qꝫ corp⁹ ē lōgitudo cū latitudie et pfūditate cui⁹ extreitates sꝫ due supficies. C⁹ rō ē qꝛ sic linea itelligit̄ cāri ex fluxu pūcti i lōgū ꝛ supficies ex fluxu linee i latū. sic pariformit̄ itelligit̄ corp⁹ cāri ex fluxu supficiei in pfūdū. iō corp⁹ a linea hʒ lōgitudiēʒ a supficie latitudiēʒ ꝛ a fluxu supficiei in pfūdū hʒ pfūditatē. ꝛ qꝛ ille flux⁹ ab vna supficie icipit ꝛ i aliā t̄miat̄ iō extreitates corpis sꝫ due supficies. Un̄ sic i linea matiale p̄ncipiū linee ē pūct⁹. ꝛ flux⁹ pūcti i lōgū ē p̄ncipiū formale linee ꝛ i supficie linea se hʒ vt matiale p̄ncipiū et fluxus linee in latū ē p̄ncipiū formale sic sil'r in corpe supficies se hʒ vt p̄ncipiū matiale ꝛ flux⁹ supficiei i pfūdū ē tāqȝ p̄ncipiū formale

Arguit Nl'la sba ē qȝtitas. sʒ corp⁹ ē sba. vt pʒ ex arboꝛ poꝛ. g̃ n̄ ē qȝtitas. Dōm ad minoꝛem ꝙ coꝛ/

pus capitur dupliciter. vno modo pro illo quod aptum natuȝ est dimensionari tribus dimensionibus. scȝ longitudine latitu/dine et profunditate. et sic est substantia Alio modo pro trina di mensione que substantiam mensurat scȝ pro longitudine latitu dine et profunditate. et sic corpus est q̄titas. modo nō est incō/ueniēs q̄ vnū ⁊ idē sit in diuˢ p̄dicamētis ꝑm diuˢas rōes.

Partes autē loci ad eundē

Postq̄ autor determiauit de linea supficie ⁊ corpe q̄ mēsurāt sbāȝ intrisece. hic iā determiat de alijs q̄titatib⁹ ꝯtinuis q̄ mēsurāt ip/sam extrinsece. s. de loco ⁊ tpe. ⁊ ergo iste due spēs ponūt vltio lo/co. q̄ illud qd̄ itrisecū est alicui est prius q̄ illud qd̄ alicui est ex/trinsecū. Alia cā q̄ priores spēs q̄titatis ꝯtinue scȝ linea supficies ⁊ corp⁹ sūt veriores q̄titates ꝯtinue q̄ loc⁹ et tps. q̄ loc⁹ et supfi cies in rōe entis n̄ distiguūt spē. ⁊ tps nō ē q̄titas p se s; p accns.

Arguit Loc⁹ ē supficies ꝰg n̄ sunt distīcte spēs. Añs pbat q̄ supficies p̄dicat de loco q̄rto phor; vt loc⁹ est supficies corpis ꝯtinēs ⁊c. Dōȝ q̄ pe. his. n̄ ē h̄ cl'pād⁹. q̄ ipe poit tot spēs q̄titatis ꝯtinue q̄t Aresto Sȝ ad arestotilē dr̄ q̄ ipe in libro p̄dicamētorum nō est locut⁹ ꝑȝ opionē ppā sed ꝑm opinio. nē antiq̄rum. sed in physica loq̄t ꝑm opinionē ppā. Et scūs Tho mas dicit q̄ Aresto. habuit hoc de more q̄ semp solebat repetere in physica ꝑm opinionē ppriā illud qd̄ posuerat in loyca ꝑȝ opi nionē aliorum. Sȝ aliq̄ soluūt istud argumētū q̄ loc⁹ capit dupl'r vno mō sb rōe entis ⁊ matial'r pro illo qd̄ ē loc⁹ ⁊ sic nō est spēs q̄ti/tatis ꝯtinue distincta. ⁊ sic loq̄tur Aresto. in q̄nto methaphysice q̄ ibi nō enūat locū int spēs q̄titatis ꝯtinue. Alio mō capit lo cus formal'r in rōne mēsure: ⁊ sic loc⁹ ꝯsideat a loyco ⁊ sic etiā di/stiguit spē a supficie. q̄ loc⁹ h̄ȝ aliā rōne mēsurādi q̄ supficies q̄ supficies mēsuāt illud in q̄ ē intrisece. s; illa supficies dr̄ loc⁹ in q̄tū mēsurat ipm locatū extrīsece. Et ergo r̄ndet q̄ in loyca sunt q̄nq; spēs q̄titatis cōtinue q̄ sunt q̄nq; distīcti modi mesurandi subītātiā. q̄ linea mēsurat ꝑm vnā dimēsionē supficies ꝑm du/as. ⁊ corp⁹ ꝑm tres et hoc intrisece. Sed tēpus et locus mēsurāt subam extrīsece. et tps mensurat substātiā vt est in motu loc⁹ vo mēsurat subam vt ē in q̄ete vt dictū est. Sȝ in methaphysica de bet r̄nderi q̄ sūt tres spēs q̄titatis ꝯtinue. s. linea supficies et cor/p⁹. ⁊ nō loc⁹ et tps q̄ loc⁹ nō distiguit a supficie in ratōne entis.

quia locus nihil est q̄ȝ supficies ⁊ circūscribens locatuȝ. Et tp̄s nō hȝ cōtinuitatē a se ſȝ ab alio scȝ a motu p̄mi mobilis. ⁊ ergo in metaphisica nō ponit̄ p spē. Et physice loq̄ndo st̄ q̄ttuor species q̄ȝtitatȝ ɔtinue. ſȝ linea supficies corp9 ⁊ tp̄s ⁊ nō locus. qꝛ locus nō distinguit̄ a supficie physice loq̄ndo vt dcm̄ ē. Sȝ ꝓm veritatē illa distinctio de loco ꝙ accipit̄ matial'r ⁊ formal'r in rōe mēsure nō vȝ. qꝛ rō mēsure addit solū relatōeȝ rōis sup̄ formā. q̄ ē supficies. ſȝ diūsitas tal' relacōis rōis nō cōstituit diuersas spēs. Etiā mēsurare extrinsece ⁊ mēsurare intrinsece sunt rōnes mēsurādi respectiue. ſȝ drñe respectiue nō pn̄t facē distinctōȝ specificā in p̄dicam̄to absoluto q̄le ē q̄ȝtitas. Est ergo simpl'r dōm ꝙ locus ⁊ supficies st̄ ideȝ. ⁊ habȝ se locus ad supficiē sicut ps in mō ad suū totū. vl' sicut inferius ad supius. naȝ supficies est triplex. scȝ ɔcaua q̄ est interior. cōuexa q̄ est exterior. ⁊ plana que nō est altera illaꝝ. ſȝ locus est idem ꝙ supficies cōcaua q̄ ē ps in mō sicut homo albus ad hominē. Et hec oīa clarius hn̄t videri circa diffinitionē loci in quarto physicoꝝ.

Arguit̄. Locus ⁊ supficies habēt diuersas rōes mensurē qꝛ vnū mensurat extrinsece ⁊ alterū intrinsece. igit̄. Dicendū ꝙ ambo mensurant extrinsece ⁊ intrinsece qꝛ mensurant locatū extrinsece. ⁊ corpus locans siue continens mensurans intrinsece sicut linea in vlna mensurat intrinsece ip̄am vlnā ⁊ extrinsece pannū.

Arguit̄. Loc9 ē natūal' poña. ḡ dȝ poni in p̄dicam̄to q̄litatȝ Añs ꝓbat̄. qꝛ est ɔseruatiu9 locati quod ɔuenit naturali potētie. Dōm ꝙ nō est incōueniēs ꝙ vnū ⁊ idē sit in diūsis p̄dicamentis ꝓm diuersos modos. qꝛ in loco sunt duo. scȝ formale loci ⁊ materiale. Materiale loci ē entitas ipi9 scȝ supficies circūscribens ip̄m locatū. vt supficies lapidis circūscribēs lapidē ē loc9 lapidis. Sȝ formale ē dupl'x. scȝ mathematicū ⁊ physicū. ⁊ formale mathematicū ē distātia a trib9 pūctis mūdi immobilibus que st̄ polus arcticus antarticus ⁊ centruȝ mūdi. ⁊ sic locus ē immobilis. Sed formale physicū est v̄tus influxa ipi loco a p̄mo locante. ⁊ talis v̄tus ē natural' potentia. vn̄ cōsiderando locū q̄ȝtum ad eius materiale. sic est q̄ȝtitas. sed q̄ȝtum ad formale mathematicū est relatio. ⁊ q̄ȝtum ad formale physicū sic est naturalis potentia. ⁊ sic non est incōueniens ꝙ idem diuersimode captum sit in diuersis p̄dicamentis.

Arguit Locus mẽsurat ƀm tres dimẽsiones. ḡ distin/guit̃ specifice a supficie q̃ solũ mẽsurat ƀm duas Et ḡ si locus coincideret cũ aliq̃ spẽꝝ maxime cũ corpe q2 vtra q3 mẽsurat ƀm tres dimẽsiões. Añs ꝑmi argumẽti ꝓbat. q2 lo/cus mẽsurat locatũ. s3 locatũ h3 tres dimẽsiões. Dõm ꝙ diũsi/mo de loc9 ⁊ corp9 mẽsurãt ƀm tres dimẽsiones. nã corp9 mẽsu/rat ƀm tres dimẽsiões formal'r ⁊ intrinsece. s3 loc9 mensurat ƀm tres dimẽsiones ƀm ꝯtinẽtiã effectiue ꝟtual'r ⁊ extrinsece. intrin sece ꝟo solũ mẽsurat ƀm duas q̃re nõ distinguit̃ a supficie. S3 ꝙ loc9 sit q̃3titas pt3. q2 q̃cq̃d ẽ mẽsura sube hoc ẽ q̃3titas. s3 lo/cus est mẽsura sube ergo est q̃3titas. Et est cõtinua quia q̃3titas cõtinua est cui9 ptes copulãtur ad aliquẽ terminũ cõem que est principiũ vni9 ⁊ finis alteri9. s3 ptes loci st̃ hmõi. g° est q̃3titas ꝯtinua. Minor pat3 q2 ptes loci copulant̃ ad centrũ. S3 dice/res. in textu dr̃ ꝙ ptes loci copulãt̃ ad eundẽ terminũ ad quem pticule corpis. s3 ptes corpis vt dictũ ẽ copulantur ad supficiẽ ergo etiã ptes loci debent copulari ad supficiẽ. Dõm ꝙ corp9 ca/pit̃ dupl'r. Uno° vt corp9. ⁊ sic ptes ei9 copulant̃ ad supficiem. Alio° capit̃ corpus vt locatũ est. ⁊ sic pticule eius copulãt̃ ad cẽ/trũ. sed ptes loci copulãtur ad eundẽ terminũ ad quẽ ptes cor/poris locati que copulãt̃ ad centrũ. ergo etiã ptes loci.

Tempus ẽ numerus mot9

Hic agit de vltima specie q̃ntitatis ꝯtinue q̃ dr̃ tp̃s. ⁊ dt̃ ꝙ tp̃s est nũs mot9 ƀm pri9 ⁊ posteri9. Et ꝙ tp̃s sit q̃3titas pt3. q2 q̃cq̃d mẽsurat aliq̃d hñs modũ sube est quantitas. sed tps est hmõi. ergo tempus est quãtitas. Et est quãtitas continua. q2 quanti/tas continua est illa cuius partes copulãtur ad aliquẽ terminũ cõem qui est principiũ vnius ⁊ finis alterius. sed ptes tp̄is st̃ hmõi. ergo est quantitas continua. Minor pt3. quia partes tẽ/poris copulãtur ad nũc. quia nũc est principiũ futuri temporis ⁊ finis pteriti tp̄is.

Arguit Tp̃s ẽ nũs. s3 nũs ẽ q̃3titas discreta. ḡ tp̃s ẽ q̃3/titas discreta. Maior pt3 p diffinicõẽ tempis Dõm ꝙ l3 tp̃s sit nũs nũerat9. non tñ est numer9 numerans for/malit̃ q̃ ẽ q̃3titas discreta

Arguit Ois q̃3titas cõ/tinua debet habere ptes in actu. quia alias con/

tinuari nō possunt. vl' ad eundez terminū copulari. sʒ tp̄s nō hʒ aliq̄s ptes in actu. ergo non est q̄ztitas ɔtinua. Minor ptʒ. qꝛ Arest. dt q nihil habem⁹ de tpe nisi pn̄s nūc. Dōm q q̄ꝫuis tp̄s nō hʒ ptes in actu pmanētes. hʒ tn̄ ptes successiuas ꝛ i fieri qḋ sufficit ad hoc qḋ copulātur ad eundē terminū cōem.

Arguit Arestoteles ponēs sufficiēter sp̄es q̄ztitat cōtinue nō poit tp̄s int ip̄as in q̄nto metaphice. g et nō dʒ hic poni. Dōm q Arest. poit ibi tm̄ sp̄es q̄ztitatis ɔtinue q̄ hn̄t suā cōtinuitatē a se. ꝛ tales st nisi tres. scʒ linea. corpus supficies. ꝛ nō poit tp̄s eo q tp̄s nō hʒ suā cōtinuitatē a se.

Arguit Mot⁹ nō ē q̄ztitas cōtinua. g nec tp̄s. tʒ ɔn̄a. qꝛ tp̄s capit suā ɔtinuitatē a motu. Dōʒ q duplex ē ɔtinuitas. q̄dā est intrinseca ꝛ formal'. ꝛ illā hʒ tp̄s a suo tmio cōmuni q̄ ē nūc. Alia ē extrinseca ꝛ material' ꝛ illaʒ hʒ tp̄s a motu ꝛ mot⁹ a mobili. Ul' dōm q tp̄s hʒ suā cōtinuitatē p se ꝛ formal'r. sed nō a se id est effectiue ꝛ material'r. Et qn̄ dr̄ si motus dat ɔtinuitatē tpi. ergo motus erit q̄ztitas ɔtinua sicut tp̄s. Dōm q aliq̄d dr̄ ɔtinuū dupl'r. Uno⁰ ꝑm esse. Alio⁰ ꝑm essentiā vn̄ mot⁹ est bn̄ cōtinuus ꝑm suū esse. sʒ non ꝑm eentiā. sʒ tp̄s est ɔtinuū ꝑm esse ꝛ etiā ꝑm eentiā. mō vnūq̄dqꝫ est ponibile in p̄dicamēto ꝑm een̄tiā. g⁰ tp̄s ē q̄ztitas ɔtinua ꝛ nō mot⁹.

Querit Utrū tp̄s differt ab eternitate ꝛ euo. Dōm q sic. nā ꝑm cōit' dīam illaꝝ mēsuraꝝ assignātes eternitas est mensura rei carentis principio ꝛ fine. ꝛ sic est mensura solius dei loq̄ndo de mensuratis ꝑm q nūc existant a parte rei. qꝛ de facto est mensura rei carentis p̄ncipio ꝛ fine. ꝛ sic ē mēsura dei. qꝛ solus de⁹ est eternitas. ꝛ tp̄s nō pt hic capi, put extendit se ad eternitatē. qꝛ eternus est ip̄e de⁹. alias etiā ip e de⁹ esset in p̄nto q̄ztitat ꝛ sic eēt accn̄s qḋ tn̄ est fl'm. Euitnitas est mensura rei hn̄tis p̄ncipiū ꝛ carentis fine. vt alique res create nō desinunt esse vt celū angeli ꝛ sic de alijs. ꝛ ē euiternitas in tali euiterno qḋ de⁹ pri⁹ creauit. ꝛ nihil aliḋ ē nisi suba p̄mi euitni cū relatione ad deū ꝛ ad posteriora euitna. Tp̄s ē mēsura rei habentis p̄ncipiū ꝛ finē ꝛ ē i p̄mo mobili. ꝛ tp̄s potest hic capi prout extēdit se ad euiternitatē ꝛ ad tempus proprie dictū. sed tamen differēter ē mensura euiternoꝝ ꝛ illoꝝ q̄ p̄pe dicto tpe mēsurant̄ nā euitnoꝝ aliqḋ vt celū mēsurat̄ tpe ꝑ⁹ ptiales reuolutōes. sʒ tpe

ꝓpꝛie dicto mensurãtur illa q̃ hñt pꝛincipiũ ꝛ finẽ Est tñ notã dũ ꝙ illa dr̃a assignata inter has tres mensuras est vera vt nũc sed est om̃ino accñtal'. q2 si mundus fuisset ab eterno vt phũs probat in octauo phisicoꝝ ꝛ hoc simpl'r non est impossibile. tũc motus non haberet pn̄m neq3 finẽ ꝛ tñ mẽsuraret̃ tpe. q2 tps est mensura cuiuslibet mot⁹. opoꝛtet ergo aliã dr̃am assignare tpis. ab alijs mẽsuris. Sic distinguẽdo ꝙ eternitas est mensura rei om̃ino permanẽtis. Sed eternitas est mensura rei ꝑmanẽtis in suo esse s3 habentis successionẽ in operatione. Et tps est mensura simpl'r successiui tam quo adesse q̃3 quo ad operationẽ.

Quãtitati nihil ẽ cõtrariũ

Postq̃3 Arest. posuit diuisionẽ q̃3titatis. hic nũc ponit ei⁹ ꝓpꝛietates ꝛ sunt tres. Pꝛima q̃3titati nihil ẽ ꝯtrariũ. ꝛ rõ oꝛdis ista rũ pꝛopꝛietatũ est. nã pꝛia ẽ cã scd̃e ꝓpꝛietat. ꝛ tercia ꝓpꝛietas seq̃t̃ ambas. q2 t̃cia ꝓpetas ẽ magis ꝓpꝛia q̃3 ꝑcedẽtes. q̃uis g̃ via ꝑfectõis debẽt ꝑcedẽ tñ via generacõis seq̃t̃ ꝛ posterioꝛ est Et pt ista pꝛima ꝓpꝛietas ꝓbari q̃ttuoꝛ modis. pꝛimo ꝑ inductionẽ vt bicubitũ nõ habet ꝯtrariũ. tricubitũ nõ h3 ꝯriũ. superficies nõ h3 ꝯriũ. ꝛ sic de alijs g̃ nulla q̃3titas h3 ꝯtrariũ. Secũdo sic q̃cq̃d pꝛimo inest qualitati hoc nõ inest q̃3titati. s3 ꝯrietas ꝑmo inest q̃litati g̃ nõ inest q̃3titati. Maioꝛ pt3 q2 q̃ntitas ẽ añ q̃litatẽ Tercio sic subiecto ꝯrioꝝ nihil ẽ ꝯriũ. s3 q̃3titas est subiectũ ꝯrioꝝ saltẽ quo. ergo q̃3titati nihil ẽ ꝯriũ Quarto per diffinitõ3 ꝯrioꝝ in q̃ dr̃ ꝙ ꝯria sunt q̃ maxie a seinuicẽ distant. sed nõ possunt dari quãtitates maxime distãtes. ergo q̃3titati nihil est cõtrariũ. Etiã ꝯria sunt foꝛme actiue ꝛ passiue adinuicem s3 q̃ntitas nõ est de nũero actiuoꝝ ꝛ passiuoꝝ. g̃ q̃3titati nihil ẽ ꝯriũ. Et ẽ ista ꝓpꝛietas ꝓpꝛia scd̃o mõ. q2 cõuenit om̃i ꝛ nõ soli cũ etiã sube nihil sit cõtrariũ.

Arguit Magnũ ꝛ ꝑuũ st̃ q̃3titates ꝛ tñ ꝯriãt̃. g̃ q̃3titati aliq̃d ẽ ꝯriũ. Dõm ꝙ magnũ ꝛ ꝑuũ accipiũtur dupl'r. Uno⁰ cõpatiue ꝓ relationib⁹ q̃bus aliqua dicuntur magna vl' ꝑua ꝛ st̃ ẽ in ꝑdicamto relatõis. Alio⁰ capiũtur absolute ꝛ material'r ꝓ ill' q̃3titatib⁹ que denominãtur ab ill' relatõnibus. ꝛ sic st̃ q̃ntitates s3 nõ ꝯriãtur. quia al'as vnũ ꝛ idem ess3 sibi contrariũ. quia vnu3 ꝛ idem est magnum ꝛ paruũ vt gnanus est magnus respectu pigmei. ꝛ est ꝑuus per comparationem

ad gigantē. et sic ꝯtraria eēnt in eodē subiecto qḋ est impossibile

Ar Arestotiles diuidit quantitatē in magnitudinē ꝛ multitudinē in q̄nto metha ergo magnū ē quātitas ꝛ nō ad aliquid. Dōm ꝙ magnitudo capit̄ dupl'r. vno° ꝓ ipsa re in qua fundatur relatio ꝛ sic ē quātitas. et sic capit̄ in quinto metaphisice. Alio° capitur relatiue in ordine ad paruū. et sic ē ad aliquid

Ar Locus est quātitas et tn̄ habet ꝯtrariū quia sursum cōtrariat̄ loco deorsum. Dōm. ꝙ locus sursum ꝛ locus deorsum capiuntur dupliciter. vno° ḃm eētias suas vel sub rōe mēsure ꝛ sic nō ꝯtrariant̄. qꝛ nō maxime distant et sic sūt q̄ztitates. Alio° q̄ztū ad qualitates seu influentias et virtutes q̄ sunt i ill' locis et sic ꝯtrariant̄. et in illo mō nō sunt in p̄nto quātitatis

Arguit Illa ꝯtrariant̄ q̄bus diffō ꝯtrarioꝝ cōuenit. sꝫ loco sursū ꝛ loco deorsuꝫ cōuenit diffō ꝯtrarioꝝ ergo sunt cōtraria. Mioꝛ ꝓbatur qꝛ sub eodē genere posita sūt et maxime distant a se inuicē. Dicendū ꝙ licet maxime distant physice ꝛ ḃm rē ꝯpando ea ad aliqua corpa tamē ꝯsiderando ea ḃm se et loyce sic nō maxime distant. qꝛ polus arcticus et antarticus plus distant q̄ꝫ sursum et deorsum.

Ar Multū et paucū sunt quātitates ꝛ tn̄ cōtrariant̄ ḡ vna quātitas cōtrariat̄ alteri. Dōm ꝙ multū ꝛ paucū nō sunt quātitates sed potius ad aliquid. qꝛ multū nō dr̄ p se sed in ordine ad paucū ꝛ etiā si essent quātitates adhuc nō ꝯtrariarent̄. qꝛ vnum et idem pōt esse multū et paucū vt multi in theatro existentes sunt pauci in ciuitate. et multi in domo sunt pauci i foro. et sic idem esset sibiipsi contrariū.

Ar Vbicūqꝫ est motus. ibi ē cōtrarietas: sꝫ in quātitate ē motus ergo etiā ꝯtrarietas. Maioꝛ ꝓbat̄ qꝛ omis mot⁹ est de cōtrario in cōtrariū. sed minoꝛ patet quinto physicoꝝ. Dōm ꝙ quātitas capitur dupl'r. vno modo physice id est ḃm hoc esse qḋ habet a parte rei ꝛ compatur ad corpa reꝝ naturaliū. ꝛ sic in quātitate est motus. Alio mō loyce siue mathematice scꝫ in rōne mensure et sic in quātitate nō est motus. Vn̄ quātitas physice est termin⁹ rei naturalis sicut dicit̄ in secūdo de aīa ꝙ oib⁹ viuentibus positus est certus termin⁹ augmenti ꝛ decremēti. ꝛ sic in ea reperitur cōtrarietas capta general'r ꝓ omni repugnātia pfecti ꝛ ipfecti. Sꝫ quātitas loyce siue mathematice ē q̄ ḃꝫ se ꝯside

ratur in rōne mēsure. et sic in quātitate nō est ꝯtrarietas. Uł dicendū ad maiorē ꝙ ꝯtrarietas capitur dupl'r. vno° ꝓprie et sic nō optet ꝙ maioꝛ sit vera. qꝛ nō optet ꝙ motus sit d ꝯtrario in ꝯtrariū. qꝛ nūqꝫ fit motus de minus albo in magis albū ⁊ tamē nō dꝛ ꝙ magis albū ꝯtrariaꝛ minus albo. Scdo mō capiꝛ cōiter scꝫ vt extenditur ad drīas diuidentes aliqd genus. vł ꝓ repugnantia ꝑfecti et imꝑfecti et sic ē ꝯtrarietas ī quātitate ⁊ etiā motus. Pro quo nota ꝙ in trib° ꝑdicamētis repiꝛ mot° scꝫ ī quātitate in qualitate ⁊ vbi. qꝛ in quātitate ē augmētatio ⁊ diminutio. in qualitate est alteratio. et in vbi est loci mutatio.

Ar Par et impar rectū ⁊ curuū sūt quātitates ⁊ tñ ꝯtrariantꝛ Dōm ꝙ añs est falsum. nā par et impar rectū et curuū sūt qualitates. qꝛ par et impar sunt passiones nūeri. ⁊ rectū ⁊ curuū sunt passiones linee vt dicit Aresto. in ꝑmo posterioꝝ.

Quātitas nō suscipit mag.

Hic cōsequēter Pe. hiſ. determiat de secūda ꝓprietate quātitatis que est ꝓpria secūdo mō dicēs. ꝙ quātitas nō suscipit magis et minus. vt numer° nō suscipit magis neqꝫ min°. Et rō ꝓprietatis ē quia susceptio magis cātur per depurationē ꝯtrarij a suo ꝯtrario. et susceptio minus causaꝛ ꝑ admixtionē cōtrarij cū suo ꝯtrario. sed quātitati nihil ē ꝯtrariū igitur.

Ar Quātitas ꝯpatur grāmaticaliꝛ vt dicit donatus. ꝰ suscipit magis et min°. Etiā vnū corp° est maius alio. Dōm ꝙ ad cōpationē grāmaticalē sufficit susceptio magis et min°. vnde aliud est suscipe maius et minus. ⁊ aliud est suscipe magis ⁊ min°. qꝛ magis fit ꝑm intensionē. sꝫ maius ꝑm extensionē. qꝛ intendi est aliquā formā in sua natura ꝑfici qd repugnat qntitatib°. Sꝫ aliqd dꝛ extēdi qñ ad maiorē quātitatē deuenit vt qñ alicui aliqd addiꝛ. Et aliqd dꝛ minui c° qntitas ꝑ pte abstrahiꝛ

Proprie propriū est quan.

Hic ꝯñter determiat de tercia ꝓprietate quātitatis. Dicēs ꝙ ꝓprie ꝓpriū. i. ꝓpriū quarto mō ē quātitati ꝑm eam dici equales vł ineqles Cui° rō ē qꝛ equalia sunt que sibynuicē opposita nec excedunt nec excedūtur. et inequalia quoꝝ vnū excedit aliud sꝫ excess° sumiꝛ ex pte mēsure et mensura sumiꝛ ex pte qntitatis.

et solū ꝭm ipam. ergo omni quātitati ꝯuenit ꝛ soli vñ equalitas ē rex ꝺrñaꝝ eadē quātitas. ꝛ ieq̄litas ē rex ꝺrñtiū ꝺiuſa q̄ꝫtitas

Ar Jsta ꝓprietas ꝯuenit alteri a quātitate. g̊ nō ē ꝓpria q̄t to mō. Añs ꝓbat̄ qꝛ scia nō ē quātitas ꝛ tñ ꝭm eā dici mur equales vel inequales. Dōm ꝙ duplex ē quātitas scꝫ mo lis que pōt extendi et illa solū repitur in corꝑib⁹. Alia ē virtutis et illa est quātitas ꝭm quid tm̄. et illa repitur in angelis ꝛ silr in hoibus ꝛ g̊ nos bñ dicimur equales vel ineq̄les scia quātitate. virtutis. sed nō quātitate molis ꝺe qua ista ꝓprietas itelligitur vel ꝺꝛ ꝙ licet dicimur equales vl' inequales ꝭm sciam hoc tam̄ nō ē ꝓprie ymo poti⁹ diceremur sil'es vl' dissil'es ꝭm sciaꝫ q̄ꝫ eq

Ar Si eēt aliq̄ q̄ꝫtitas infinita illa nō ē eq̄ les vl' ineq̄les. lis vel inequalis alteri Dōm licet quātitas infinita non eēt equalis vl' inequalis alteri gr̄a toti⁹ qꝛ eq̄litas ꝛ inequalitas ꝓpꝛe solū fieri hn̄t inter quātitates finitas. tñ bñ dicetur equa lis vel inequalis gracia partis et hoc sufficit.

Ar Scōm equalitatē dicimur equales et ꝭm inequalitateꝫ dicimur inequales sꝫ eq̄litas et inequalitas sunt relatōes ergo nō cōuenit soli quātitati. Dōm est ꝙ quāuis nos dicimur ꝭm equalitatē equales et ꝭꝫ inequalitatē ineq̄les formal'r tñ effe ctiue et fundamētal'r ꝭm solā q̄ꝫtitatē eq̄les vl' ineq̄les dicimur. qꝛ quātitas ē fundamentū qd̄ fundat et effectiue cāt equalitatē

Ar Hoīes dicunt̄ equales vel inequales ꝭm faciē. sed facies ē in gn̄e sube igit̄. Dōm ꝙ hoc solū ē material'r. qꝛ facies est materia in qua equalitatis vel inequalitatis. sꝫ quātitas ē pri mū fundamentū ꝛ subiectū fundans equalitatē. et sic ꝑ acn̄s ꝭꝫ subam equales vel inequales dicimur qꝛ gr̄a quātitatis.

Ar Res differētes non pn̄t habere eandē quantitatē. g⁰. ꝭm vnā quātitatē aliqua nō pn̄t dici similia Añs ꝓbat̄ quia quantitas est acn̄s. et acn̄tia distinguūtur rōne subiectoꝝ in q̄ bus sunt. Dōm ꝙ res differentes habent bene eandē quātitateꝫ in spē et ꝭm illā dicunt̄ equales. sed nō in numero.

Ar Jsta ꝓprietas cōuenit omni enti mundi. ergo nō ꝯuenit tm̄ quātitati. Añs ꝓbatur qꝛ ꝭm omne ens mūdi dici mur equales vel inequales. qꝛ duo cōtradictoria nō verificant̄ ꝺe eodē. Dōm ē ꝙ inequale nō ꝺꝫ hic capi negatiue. sꝫ ꝓuatiue mō do priuatiue opposita nō verificant̄ ꝺe quolibet ente mundi.

Ad aliquid vero talia.

Postq̃z pe. his. determinauit de scd̃o p̃dicamẽto. s. d̃ q̃ztitate. hic d̃nter tractat de adaliquid. Et rõ ordinis q̃re sequit̃ q̃ztitatẽ est. q̃z q̃ztitas ẽ fundamentũ plurĩũ relatiuoꝝ. sed relationes cognoscũtur p̃ sua fundamenta et ea sequũt̃. Et ponitur ad aliquid ante qualitatẽ. quia q̃litas etiã ẽ fundamẽtum aliquaꝝ relationũ. et sic ponitur int̃ q̃ztitatẽ ꝛ q̃litatẽ tanq̃z inter sua fundamẽta p̃ que habet cognosci Et p̃cedit oĩa alia q̃z ad aliquid magis opponit̃ sub̃e q̃z alia p̃dicamẽta q̃z sub̃a ẽ maxime entitatis et ens p̃ se ad aliq̃d v̓o ẽ mĩme entitatis ꝛ maxĩe actũtalitatis. s̃z opposita iuxta se posita magis elucescũt. Q̃ʒ ãt ad aliq̃d sit mĩme entitatis. p̃bat̃ q̃z de se nihil nomĩat nisi respectũ ad aliud et a tribus d̃epẽdet. s. a cã efficiente a subiecto vl̃ fundamento et termĩo iõ h̃z eẽ ĩ et esse ad sed alia genera actũtiũm solũ dependent a duobus sc̃z a subiecto et causa efficiẽte. substantia vero tm̃ d̃epẽdet ab vno scilicet a cã efficiente.

Ar Ex isto sequitur q̃ ad aliquid deberet p̃cedere q̃ztitatem. Seq̃la p̃bat̃ q̃z ad aliq̃d ẽ maxĩe actũtalitatis. D̃õm q̃ vtiq̃z deberet p̃cedere si h̃ nõ obstaret q̃ q̃ztitas p̃mo inest sub̃e. ꝛ g̃ ad aliquid nõ põt inesse sub̃e nisi p̃ q̃ãtitatẽ.

Ar Absolutũ est añ respectiuũ. sed qualitas ẽ absolutũ p̃dicamentũ et ad aliq̃d ẽ p̃dicamentũ respectiuũ. ergo qualitas deberet p̃cedere ad aliq̃d. D̃õm q̃ duplex ẽ ordo sc̃z nature siue doctrine et discipline siue quo ad nos. ordĩne nature õe absolutũ est ãte respectiuũ. et sic qualitas deberet p̃cedere ad aliquid Sed ordĩe discipline sic sequit̃ qualitas ad aliquid. q̃z ad aliq̃d magis repugnat sub̃e q̃z qualitas q̃z ẽ maxime accidentalitatis sed opposita iuxta se posita magis elucescunt.

Ar Fundamentũ ẽ ante fundatũ sed actio et passio sunt fundamẽta relationũ. ergo debẽt p̃poni. Mĩor p̃bat̃ q̃z fundamentũ paternitatis ẽ actiua g̃natio. D̃õm q̃ actio ꝛ passio capiuntur dupl'r. vnõ vt sunt fundamẽta relatõis. et sic deberẽt. p̃cedere relatõem. Alio° accipiũtur f̃m q̃ adueniũt ipi sb̃e ab extrinseco. et sic sequũtur ad aliquid q̃d sibi aduenit ab extrinseco

Ar Õme p̃ntũ d̃et eẽ ens reale. s̃z ad aliq̃d nõ est ens reale g̃ nõ ẽ p̃dicamtũ Mĩor p̃bat̃ q̃z ad aliq̃d d̃t respectũ sine

ↄpationē vnius ad aliud sed respectus siue cōpatio ē ens rōnis qꝛ fit p intellectū nr̄m. Dōm ꝙ duplex est cōpatio scꝫ actual'. et exercita qua actualiter vnū cōpatur ad aliud et illa ē solū ab in tellectu. Alia ē cōpatio habitual' siue aptitudinalis qua habitu aliter aliq̄d cōpatur ad aliud. et illa est pter intellectū. Nō ad a liquid dicit ↄpationē ad respectū habitualē et nō actualem.

Notandū Q᷑ natura isti⁹ pnti nomiat̄ tribus no/ minib⁹. nā pmo dꝛ relatio secūdo relati uū tercio ad aliquid. Relatio dicit naturā isti⁹ pdicamēti cōce/ ptam tm̄ vel abstractā quia est nomen verbale. et nomē vbale ē abstractum Relatiuū dicit eandē naturā quā dicit relatio. sꝫ p respectū ad suū subiectū in quo est quia est cōcretū. ⁊ ergo magis ppꝛie vocat̄ relatiuū q̄ꝫ relatio. Sed ad aliquid dicit illā natu/ rā p cōpationem ad subiectū in quo est. et cū hoc importat re/ spectū ad terminū eius. vñ hec ppositio ad dicit depēdentiā ad aliquē terminū vel dicit ordinē ad terminū ad quē. et ille termi nus aliquid importat terminū illius dependētie ⁊ qꝛ illa duo scꝫ depēdentia et termin⁹ dependentie formaliter ↄueniūt ad ali/ quid. ergo ppꝛijssime et aptissime vocatur istud pdicamētū ad aliq̄d. Et ē ad aliq̄d vna dictio cōposite figure. vel sūt due di/ ctōnes per quas circūloquimur vnum simplex nomen huius p dicamenti.

Ar Illud q̄d est oib⁹ alijs īmixtū hoc nō est ab eis distinctū sed ad aliq̄d ē oib⁹ pntis imixtū. g̊ nō ē pdicamentū di/ stinctū ab alijs: Dōm ad minorē ꝙ ad aliq̄d capit̄ duplicit̄ vno mō gn̄aliter put extēdit se ad relatiuū ɓm esse et ɓm dici. et illud est īmixtū oibus alijs pdicamētis. Alio⁰ spāl'r put exten/ dit se ad relatiuū ɓm eē tm̄ et illud nō est īmixtū oibus alijs p/ dicamentis. sꝫ ē distinctū pntū ab alijs. qꝛ hꝫ distinctū modū pdicandi de pma subā q̄ ē pdicari in q̄no se hꝫ hoc ad illud. Et re latiuū ɓm eē est c⁹ totū eē ē ad aliud se hr̄e. ⁊ q̄d nō dꝛ naturā al terius pnti a pnto relatōis. vt pr̄ nihil aliud dꝛ nisi respectū ad filiū. et dn̄s ad seruū. Relatiuū ɓm dici ē q̄d de pncipali ɓcato suo dicit naturā absolutā alteri⁹ pnti et vltra hoc cōnotat quē: dam respectū gr̄a cui⁹ relatiuū dꝛ. vt caput pncipal'r ɓcat subaꝫ et cōnotat respectū ad capitatū vt caput capitati caput. et scien/ tia vltra qualitatē importat quendā respectū ad scibile vt scien tia scibilis scientia. quare sunt relatiua ɓm dici.

Arguitur Sic relatm̄ ē ꝫm p̄dicam̄tū sic etiā correlatm̄ et sic erūt duo p̄dicamēta ad aliq̄d Dōm ꝙ relatm̄ capit̄ dupl'r. vno° in gn̄e generalissio et sic nō h3 correlatm̄ s3 solū īminū qui ē alteri⁹ predicamēti. Alio mō capit̄ vt repit̄ in suis sp̄eb⁹ et sic refert̄ ad correlatiuū. Determinādo aūt de p̄dicamēto ad aliqō tria facit. nā p̄mo diffinit ip̄m. scdō diuidit ꝛ tercio poīt ꝓꝑetates. et p̄mo poīt diffinitōe3 cōem oib⁹ relatiuis sc3 tā ꝫm eē q3 ꝫm dici. sed postea añ q̄rtā ꝓꝑetatē poīt vnā diffinitōem q̄ solū relatis ꝫm eē ꝯuenit. Et est p̄ma diffinitō talis Ad aliq̄d talia dicūt̄ q̄cūq3 h̄ ip̄m qō sūt alioꝝ dicūt̄ vl' quōliber aliter ad aliud. Et est intellcūs diffinitōis ad aliq̄d dicunt̄ supple ab antiq̄s talia. i. h̄ vl' illa. quecūq3 dicūtur alioꝝ. i. referunt̄ ad aliud i gtō hoc ip̄m qō st̄. i. ꝫm illō qō importāt vl' quōlibet aliter. i. in q̄cūq3 alio obliquo q3 est gtūs ad aliud. i. ad terminū vl' correlatiuū Et ē h̄ ip̄m ibi nti cas⁹ ꝛ regit̄ a dicūt̄ a pte post ex vi copule vl' etiā pt eē acti cas⁹ ꝛ regit̄ ab eodē ꝟbo. Et qn̄ dicit̄ verba ppssiua nō regūt accm̄ casū. sed dicūtur est ꝟbū passiuū. Dō3 ꝙ dicūt̄ regit illū accm̄ hoc ip̄m p synodochē p subintellectōe3 ꝑpositōis. s. ꝫm. Et in diffinitōe ad aliq̄d dr̄ talia ad inuendū ꝙ relatō nō pōt ineē nude sube nisi mediāte aliq̄ actūte et hoc itelligit̄ ex illo ꝙ talia est relatiuū actūtis. Et dicit dicūtur et nō st̄ ad innuendū ꝙ relatia nō ꝯsiderāt̄ hic ꝫm eē reale sed intētionale vt referūt̄ ad dici ꝛ p̄dicari Uel poīt̄ dicūt̄ ad inuēdū ꝙ Aristotiles nō habet diffinitōem istā a se. sed a platone quasi dicere3 adaliquid talia dicuntur ab alijs sc3 platonicis.

Arguitur Equoci nō est diffinitō s3 adaliq̄d ē equocū. g° male diffinit̄. Maior ꝓbat̄ q2 equoce dr̄ de relatio ꝫ3 eē ꝛ ꝫm dici Dōm ꝙ equoci equocāt̄ nō ē diffio essentialis tn̄ ei⁹ bene potest esse diffinitō actūtalis et descriptiua

Notādū Q nl'la fit relatō sub hītudīe noīati casus vl' vocatiui. s3 bn̄ sub habitudine gtī casus vt pater filij pater ꝛ sub habitudīe datiui cas⁹ vt simil' simili similis. et sub habitudīe accusatī casus vt magnū ad puū magnū ꝛ sub habitudīe ablatiui cas⁹ vt sensibile sensu sensibile Et ꝙ nō sit relatō sub habitudīe nomīatiui casus vl' vocatiui cas⁹. ideo ē q2 ad significat trāsitionem ꝛ aliquid significat terminū illi⁹ trāsitōis. ꝛ sic vbicūq3 ē relatiuū ꝛ suū correlatm̄ ibi ē ꝯstructō trā-

sitiua sed nominatiuus et vocatiuus absoluti sunt ßm. Pristia num id est intransitiue construuntur.

Arguit Nulla bona diffinitio debet dari p diffinitionē sed ista est huiusmodi. ergo nō est bona. Dicendū q nulla bona diffinitio qdditatiua et essentialis debet dari p disiunctionem sed bene descriptiua quādo. in ea innuitur aliqua diuisio diffiniti sicut fit hic. quia per eaz innuitur q aliqua relatiua referuntur ad inuicem sub habitudine gti casus. Et quedam sub gabitudine alterius casus q̄z gti Uel etiā p primā pticulā intelligunt relatia ßm esse. qz illa principalit referuntur ad inuicem sub habitudine gti casus licet etiā alijs cōueniat. et p secūdam vel quomodolibet zc. intelligūt relatiua ßm dici q̄bus pncipaliter conuenit referri ad sua correlatiua sub habitudine alterius obliqui q̄z genitiui. lcz qnq̄z etiā referuntur in gtō.

Arguit Nulla diffio debet excedere suū diffinitum. sed ista est huiusmodi ergo non est bona. Minor pbatur quia cōuenit partibus secūdaz substātiarū vt pes alicuius pes. caput capitati caput. Dicēdum q ista diffinitō cōueit taz relatiuis ßm esse q̄z relatiuis ßm dici. sed partes scd̄e substantie sunt relatiua ßm dici. ergo diffinitō nō est cōmunior q̄z diffinitum. Unde relatiuū vt hic diffinitur potest capi p relatiuo ßm esse tm̄. et sic diffinitō nō est cōuertibilis cū diffinito scz ad aliqd quia nō tm̄ cōuenit relatiuis veris sed etiā relatiuis ßm dici gº Arestotiles interimit istam diffinitōez z poit aliā que cōuenit tātū veris relatis scz ßm esse. Si vero capiatur cōmuniter put extendit se ad relatiuum ßmesse et ßm dici simul. sic diffinitio ista est bona. et est cōuertibilis cum diffinito.

Arguit Illa diffinitio nō est bona in qua ponit vniuersale vniuersaliter sumptum sed in ista diffinitione adaliquid ponit vniuersale vl'iter sumptum scz quecūq̄z ergo non est bona Dicendū q quecūq̄z non tenet hic vniuersaliter sed particulariter et infinite put valet tm̄ sicut que. Sz diceres infinitum nihil notificat. ergo non potest poni in diffinitione. Dicendum q licet nihil per se notificat tamen bene inq̄ztum accipitur cum particulis sequentibus.

Relatiuorū tres sunt spēs.

Hic ꝯuenienter Petrus hispanus diuidit ad aliquid. Dicens ꝙ tres sunt spēs relatōis siue ꝙ relatia sunt triplicia scȝ equiparantie sup posi tōis et suppositōis Quarum spērum sufficiētia pōt sic sumi nā relati ua vel noiantur eisdē noibus cū suis correlatiuis aut diuersis. si eisdeȝ sic sunt relatia eq̀parātie. Si diuersis nomibus hoc est dupl'r.q2 vel talia relatia dicūt respectū excedētis.i.maioris ad minus.τ sic sūt relatia suppositōis.aut dicūt respcū̄ȝ accessi id est mioris ad maius.τ sic sūt relatia suppositōis. Unde relatia eq̀parātie sunt q̄ eodē noie noiantur cū suis correlatis vt vicinus vicini vicinus. similis simili similis.Et rō quare eodē noie nominantur est.q2 relatia eq̀parātie fundantur sup eandem formā in specie cū suis correlatiuis.et ergo habēt idē nomē cū ipsis.

Arguitur Jlla sunt relatia eq̀parantie q̄ eodem noie noiantur sȝ pater τ pater nominātur eodē noie ergo sunt relatia eq̀parantie. Dōm licȝ pater τ pater noiantur eodē noie.nō tñ nominantur eodē noie cū suis correlatis.q2 pater nō est relatiuū ad patrē sed ad filiū. Sed relatia suppositōis sunt quorum significata sunt digniora q̄ȝ significata correlatiorum vt pr̄ est relatiuum sup positionis filij.q2 pater est dignior filio.τ dn̄s ē dignior suo.

Arguitur Quicq̀d supponitur alteri hꝫ p̄dicatur de eo sup quod poitur sȝ relatm̄ n̄ p̄dicatur de suo correlatio igitur τc. Dōm ꝙ aliq̀d supponitur alteri dupl'r.vno mō in linea p̄dicamētali τ sic quicq̀d supponitur alteri hꝫ p̄dicatur de illo sup quod poitur Alio mō rōne ꝑncipij τ pricipiati.vel ꝰm ordinē dignitatis.τ sic nō opȝ ꝙ vnū p̄dicetur de alio.τ istomodo relatia ponūtur sup sua corr̄latia

Arguitur Quecūqȝ sunt sil' natura vnū n̄ ē prius altero.sȝ relatia sūt hmōi vt postea dicetur. ergo vnū nō ē ꝑus altero. Dōm ꝙ relatm̄ suppositōis nō est ꝑus correlatiuo natura sȝ honore τ dignitate. Uel dōm ad minorē ꝙ relatia capiūtur dupliciter vno mō in rōe relatōis τ ꝰm suas eēntias et sic relatia sūt simul natura. Alio mō in ratōe suorum fundamētorum et sic vnū potest eē prius alio.q2 fundamentuȝ relatiui potest esse ante fundamentum correlatiui τ sic ista diuisio non est diuisio in esse relationis sed inesse suorum fundamentorū.

Arguitur Species debent esse coequeue sub genere ergo non sunt aliqua relatiua superpositionis et suppositionis. Dōm

q̄ spēs inq̄ztū spēs sūt coeque sb genē. s3 h̄ ɔsiderāt̄ spēs q̄ztuʒ ad eaꝝ fundamēta ⁊ materialr. ⁊ sic vna ponit̄ sup̄ aliā. Et relatiua suppōis sūt q̄ꝝ significata sūt min⁹ digna significatis suoꝝ correlatiuoꝝ. vt s̄uus dn̄ s̄uus. fili⁹ pr̄is fili⁹. est eīm s̄uus dignitate sub dn̄o. ⁊ fili⁹ sub patre.

Arguit Cuiuslibet generis in cōi sūt tm̄ due spēs. s3 relatōnis nō sūt due spēs. igr̄. ⁊c. Dō3. q̄ relatm̄ diuidit̄ p̄mo in relatiuū eq̄pantie ⁊ disq̄pantie. ⁊ illa sūt duplicia sc3 suppōnis q̄ sūt supioꝝ ⁊ suppōis q̄ sūt inferioꝝ.

Relatiuis iest cōtrarietas.

Postq̄ȝ autor determinauit de relatōne b̄m sbam ⁊ ptātē ponē do diffinitō3 ⁊ e⁹ diuisionē. h̄ ɔn̄r determinat de ꝓpetatib⁹ ipsi⁹ Et ꝓpe loq̄ndo tūc duas ponit cōitates. duas ꝓpetates. ⁊ duo correlaria. Prima cōitas ē q̄ ɔ̄rietas inest relatiuis. vt v̄tus ⁊ viciū. scd̄a q̄ relatiua suscipiūt mag̈ ⁊ min⁹. S3 p̄ma ꝓpetas est q̄ oīa relatiua dn̄r ad ɔuertētiā. vt si pater ē fili⁹ ē. ⁊ ecōtra. Scd̄a ē q̄ relatiua sūt sil' natura. Et iste due ꝓpetates ɔueniūt solū relatiuis b̄m eē ⁊ nō b̄m dici. Primū correlariū est. q̄ relatiua posita se ponūt. ⁊ pempta se pimūt. Scd̄m q̄ si q̄s diffinite nouerit vnū relatiuoꝝ diffinite noscit ⁊ reliquū. p̄mū supponit̄ ex scd̄a ꝓpetate. scd̄m sumit̄ ex scd̄a diffinitiōe ad aliq̄d. q̄ ponit̄ post primū correlariū

Notandū Q᷑ ista pr̄ia cōitas nō ē ꝓpria b̄m aliquē modū ꝓprij. q2 h̄ec ɔ̄riū nō iest oīb⁹ relatiuis nec solis. nō solis. q2 ɔuenit etiā q̄litatib⁹. neq3 oībus q2 pater ē relatiuū ⁊ nō ɔ̄riatur alicui

Arguit Uirt⁹ ⁊ viciū nō sūt relatiua. ḡ h̄ nō bn̄ exēplificat̄ de ipsis. Añs ꝓbat̄. q2 sūt in pr̄ia spē q̄litatis. Dōm l3 nō sūt relatiua b̄m eē: sūt tn̄ relatiua b̄m dici. mō iste due cōitates ɔueniūt relatiuo in cōi. put sc3 includit relatiuū b̄m dici. ⁊ grā illoꝝ ista ꝓprietas h̄ ponit̄

Arguit Scia opponit̄ ignorātie p̄uatiue. ḡ h̄ male d̄r q̄ si opponat̄ ɔ̄rie. Dō. q̄ duplex ē ignorātia. s. pure negatōis ⁊ p̄ue dispōis. Ignorātia pure negatōis ē q̄n aliq̄s oīno nihil scit de re. sicut puer p̄rio nat⁹. ⁊ sic scia ⁊ ignorantia opponūt̄ priuatiue. Alia ē ignorātia p̄ue dispōnis q̄ aliq̄s

p habitū 9riū scie male disponit in illa scia q̄ habit⁹ causat in aliq̄ p syllogismū falsigraphū. ꝛ sic noiat formā positiuā scie cōtrariā. ꝛ silr dōm ē de ꝟtute ꝛ vicio

Arguit Relatiua opponūt relatiue. g nō 9rie. Tz 9ña qꝛ tm̄ vnū vni opponit Dōm ꝙ relatiua cōpant ad duo. Uno° ad sua correlatiua. ꝛ illis opponūt relatiue. sicut ꝟtus opponit ꝟtuoso relatiue. Alio° 9pant aliq̄b⁹ alijs ad q̄ nō referunt. ꝛ sic opponūt 9trarie: vt scia 9trariat ignorātie. ꝛ nō scibili. Uel pt sic dici. ꝙ relatiua capiūt duplr. Uno° formalr vt relatiua sunt. ꝛ sic opponunt relatiue. Alio mō materialr. q̄ꝫtum ad eoꝝ fundamenta. ꝛ illo mō 9uenit q̄busdam 9trarietas. Nō iste cōmunitates nō 9ueniūt relatiuis inq̄ꝫtū relatiua sunt. sed gratia fundamentoꝝ que si cōtrariant etiam relatiua 9trariantur

Arguit Si habere 9riū nō 9uenit relatiuis inq̄ꝫtū relatiua sꝫ. tūc nō deberet poni p ꝓpetate relatiuoꝝ Dōꝫ negādo 9ñam. qꝛ relatiua sꝫ mīme entitatis ꝛ maxime accñtalitatis: qꝛ a multis depēdēt s. a cā efficiēte. a cā materiali in q̄. ꝛ etiā a suo termino. s. correlatiuo. ꝛ sic nō valem⁹ venire ad eoꝝ 9gnitōꝫ nisi p sua fundamēta ꝛ eoꝝ ꝓpetates

Arguit Ubicūqꝫ ē 9rietas ibi ē mot⁹. vtꝫ p diffinitōꝫ 9rioꝝ. sꝫ in relatiuis nō ē mot⁹. g neqꝫ 9rietas Minor pbat. qꝛ relatiuū pt alicui aduenire absqꝫ oī motu: Dōm ꝙ vbi ē 9rietas p se ibi ē mot⁹. sed in relatōne nō ē 9rietas p se sed p accñs vt dictū est

Relatiua suscipiūt magis.

Hic 9nter ponit scdam cōitatē relatiuoꝝ. ꝛ nō est ꝓpria ꝫm aliquē modū ꝓprij. qꝛ nō 9uenit oibus relatiuis nec solis relatis vt dictū ē de pma q̄re dr cōitas. Et dt. relatiua suscipiūt magis et min⁹. vt simile dr magis ꝛ min⁹ simile. Et nō 9uenit relatis ꝫm esse relatōnis sed q̄ꝫtum ad eoꝝ fundamēta. ꝛ ergo relatiua quoꝝ fundamēta suscipiūt magis ꝛ min⁹. illa dicunt suscipere magis ꝛ min⁹. ꝛ q̄ꝝ fundamēta nō suscipiūt magis ꝛ min⁹ illa nō dicunt suscipe magis ꝛ min⁹

Arguit In adaliq̄d nō ē mot⁹. g̃nto phisicoꝝ. g° non suscipit magis ꝛ min⁹. 9ña pbat. qꝛ ad oē illō

est motus quod suscipit magis ꝛ min⁹ Dõm negãdo ꝓbatio nẽ ꝯñe. quia q̃lia insensibilia vt grammaticũ logicũ suscipiũt magis ꝛ minus. ꝛ tñ ad ipsa nõ est motus. Uel dõm. ꝙ in ad/ aliq̃d est motus material'r. ꝛ gratia fundamenti. ꝛ sic etiã susci pit magis ꝛ minus.

Arguit Ineq̃le ẽ relatio fundata in q̃ztitate. ſʒ q̃ztitas nõ suscipit magꝭ ꝛ min⁹. g° nec ineq̃le. vt dt te xtus Dõm q̃zuis fundamẽtũ ineq̃litatis. s. q̃ztitas nõ susci/ pit magis ꝛ min⁹ intẽsiue. tñ bñ extẽsiue. ꝛ g° magis debet h̄ ca pi ꝑut extẽdit se ad maius

Arguit Eq̃le nõ suscipit magis ꝛ min⁹. g°. nec ineq̃le. Añs est veꝝ ex littera. ꝯña ꝓbat᷑ a simili. q: si/ cut ineq̃le est fundatũ in q̃ztitate. ita etiã equale. Dõm ꝙ nõ est simile in oĩbus. Etrõ dissi'litudinis est. quia eq̃litas funda tur sup eandẽ q̃ztitatem specificã. ꝛ sic solum fit vno mõ. sed su/ sceptio magis fit ꝑ additiõem per quã equale fit ineq̃le. Sʒ in equale fundatur sup diuersitatẽ q̃ztitatis q: per maiorẽ vl' mi norẽ additõem aliq̃d fit alteri multis modis ineq̃le. ꝛ sic potest suscipere magis ꝛ minus

Arguit Illud q̄ ꝯsistit in ĩdiuisibili nõ suscipit magꝭ ꝛ minus. sed omne relatm̃ ꝯsistit in ĩdiuisibi' li. g° nullũ relatm̃ suscipit magꝭ ꝛ min⁹. Minor ptʒ. q: relatm̃ ẽ minime entitatꝭ. ſʒ minimo repugñt diuisibilitas Dõʒ. ꝙ relatm̃ ꝯsistere in idiuisibili intelligit᷑ dupl'r. Uno°. in eẽ relatõis ꝛ in q̃ztũ dt respectũ ad suũ correlatm̃. ꝛ sic veꝝ est. ꝛ tũc nõ suscipit magis neq̃ min⁹. Alio° inq̃ztũ capit᷑ material'r grã fundamẽti relatõis. ꝛ sic relatm̃ ẽ diuisibile ꝛ suscipit magꝭ ꝛ min⁹.

Notãdũ Q: ista cõitas. s. suscipe magꝭ ꝛ min⁹ plib⁹ ꝯuenit relatis q̃ʒ ꝑma. q: hẽ ꝯriuʒ ꝯuenit tm̃ relatis ſm dici. ꝛ nõ ſm eẽ. ſʒ suscipe magꝭ ꝛ min⁹ ꝯuenit aliq̃ b⁹ relatis ſm eẽ. ꝛ aliq̃b⁹ ſm dici. vtʒ in exẽplis text⁹.

Oĩa relatiua dñr ad ꝯuer.

Positis duab⁹ cõitatib⁹ relatiuoꝝ q̃ nõ sꝯ aliq̃ mõ ipsis ꝓꝑa Hic ponit duas ipsoꝝ ꝓꝑetates. Pria ẽ. ꝙ relatiua dñr ad ꝯũ rentiã. Et pt ista ꝓꝑetas exponi dupl'r. Uno mõ sic. relatiua di cunt᷑ ad ꝯuertentiã. id est bene valet arguendo ab existẽtia vni⁹

ad exn̄tiā alteri⁹. vt si pater ē fili⁹ ē. ꝛ si fili⁹ ē pater ē. ꝛc̄ijs Et il lo mō nō debet exponi. qꝛ alias nō esset ꝓpria q̄rto mō. ꝯuertē/ tia em̄ vesic nō ꝯuenit relatiuis solis. ſꝫ multis alijs. s. t̄minis absolutis. Alio mō exponiť. relatiua dicūť ad ꝯuertētiā. i. ꝙ pos sunt verificari de seipsis cū obliq̄s suoꝝ correlatiuoꝝ. vt pater filij pater. Et dꝛ cū obliq̄s. qꝛ nūq̄ꝫ fit relatio in recto. ꝛ ista ex/ positio est melior q̄ꝫ p̄ma. qꝛ sic ē ꝓpriū quarto mō relatiuis di ci ad ꝯuertētiā. qꝛ ꝯuenit oīb⁹ relatiuis solis ꝛ sp. qꝛ ꝯuenit tā relatiuis ꝑm eē q̄ꝫ ꝑm dici. ꝛ si adaliq̄d capiať ꝓ relatiuis ꝑm eē tūc ē ipsis ꝓpria scd̄o mō

Queriť Quid sit dici ad ꝯuertētiā. Dō. ꝙ ē relatiuū referri ad suū correlatiuū sub h̄itudine oblq̄ casus. vt p̄r filij p̄r. ꝛ fili⁹ p̄ris fili⁹. Aut ē mutua correlatō rela tiui ad suū correlatm̄ sub debita appellatōe ꝛ debito casu. Uel ē aliq̄ referri iter se ꝑm mutuā dependētiā sub habitudine casuali et p h̄ dr̄ a ꝯuertētia ꝓpōnū ꝛ ꝓpaꝝ passionū

Arguiť Rem⁹ ꝛ caput sꝫ relatiua ꝛ tn̄ nō dn̄r ad ꝯū/ tētiā. qꝛ sꝫ aliq̄ naues remos nō h̄ntes. ꝛ sil'r sꝫ aliq̄ aīalia capita nō h̄ntia. Dō. ꝙ relatiua dn̄r ad ꝯuertē tiā q̄n bn̄ assignāť ꝛ sub debita appellatōe. vn̄ rem⁹ ē relatm̄. et suū correlatm̄ nō ē nauis. ſꝫ res remita. vt rem⁹ rei remite rem⁹. et res remita remo res remita. Et etiā caput est relatm̄ ꝛ animal nō ē suū correlatm̄. ſꝫ capitatū. vt caput capitati caput. ꝛ sic di cūť ad ꝯūtētiā. Et ğ dt Aresto. circa illā ꝓpetatē ꝙ si nō sꝫ noīa iposita tūc fingē licitū ē. i. debita noīa īuenire.

Arguiť Assignādo relatiuis sua correlatiua. adhuc nō dn̄r ad ꝯuertētiā. Assumptū ꝓbať. qꝛ scibile ē correlatm̄ scie ꝛ tn̄ posito scibili nō poiť scia. etiā nō oꝫ ꝙ si sensi bilesit ꝙ tūc ꝑsus sit. Dō. ꝙ scibile accipiť dupl'r Uno⁹ materia liť ꝓ illo q̄d ē scibile. ꝛ put hꝫ istā naturā ī se ꝙ p̄t sciri. ꝛ sic po sito scibili nō oꝫ sciam poni. Et sil'r sensibile capiť vno⁹ materi al'r ꝓ illo q̄d hꝫ istā naturā in se ꝙ p̄t sentiri. ꝛ sic posito sensibi li nō oꝫ poni sensū. Alio⁹ capiūť formal'r. s. ꝓ formali ꝛ actuali respectu quē dat scia ꝛ sensus. ꝛ tūc dn̄r ad ꝯuertētiā

Arguiť Ista ꝓpetas ꝯueit s̄bctis ꝛ ꝓprijs passiōib⁹. ğ nō ē ꝓpa q̄rto⁹ relatis Añs ꝓbať. qꝛ ꝯueit hoī ꝛ risibili. qꝛ bn̄ seq̄ť. si risibile ē hō ē. ꝛ si hō ē risibile ē q̄d ē dici

ad ꝯuertentiā. Dōm ꝙ ꝯuertentia capr̄ dupl'r. Uno° ꝓ q̄cūq̄ꝫ illatione vnius ex alio ꝭm subsistendi ꝯñam. ꝛ illo mō ꝯuertentia ꝯuenit multis alijs a relatiuis. ꝛ sic ista ꝓꝑetas nō est propria quarto mō. Alio° capr̄ vt dt subsistendi ꝯñam ꝛ cū ħ mutuā dependentiā relatiui ꝛ correlatiui in obliquo casu ꝛ illo modo nō ꝯuenit ꝓprie passioni neqꝫ subiecto vt nō possum dicere hō est risibilis homo. risibile hoīs risibile. Uñ est drña inter cōuertentiā ꝯuertibilitatē ꝛ ꝯuersionē. nā ꝯuertentia prop̄e sūpta est passio relatiuoꝝ. ꝯuertibilitas ē passio terminoꝝ cōuertibiliū. ꝛ termini ꝯuertibiles sunt q̄ mutuo ꝛ ꝯuertibil'r de seinuicē verificāt. vt subiectū ꝛ sua ꝓꝑa passio. scd ꝯūsio ē mutatio subiecti in p̄dicatū ꝛ econtra sic est passio ꝓpositionū.

Relatiua dicūt simul natu

Hic ꝯñt determinat de scd̄a ꝓprietate ad aliquid. dicēs. ꝙ relatiua sꝫ simul natura. id est naturali intelligētia sic ꝙ intellecto vno intelligit̄ aliud ꝛ econtra. Ratio proprietatis est qꝛ ea q̄ posita se ponūt ꝛ pempta se pimūt sunt simul natura. sed relatiua sunt hmōi vt dt vnū correlariū. igr̄ ꝛc̄. ꝛ est ista ꝓprietas ꝓpria q̄rto mō. qꝛ ꝯuenit oībus solis ꝛ sp̄ relatiuis.

Arguit Scibile ꝛ scia sꝫ relatiua. ꝛ tñ nō sꝫ sil' natūa Scd̄a ps ꝓbat̄. qꝛ scibile ē prius scia. Etiā destructa scia nō oꝫ scibile destrui. Dōm ē ꝙ scibile ꝛ scia capiūtur dupl'r. Uno° material'r vt dictū est in p̄ma ꝓprietate. ꝛ sic non sꝫ simul natura. qꝛ multa sunt scibilia quoꝝ scie nō sunt inuente vt dt Aresꝭ. ꝛ ē exemplū de q̄dratura circuli. Alio mō capiūt̄ formal'r inq̄ꝫtū vnū dicit actualē respectū ad alterū. ꝛ sic sunt simul natura. Pro declaracōe istius solutionis q̄rit̄ vtrū vas q̄dratū mēsuret̄ geometrice sicut potest mēsurari vas rotundū ꝑ virgā ꝛ sic tunc habebit̄ scia de q̄dratura circuli. sed dt phs ꝙ scientia de q̄dratura circuli nōdū sit inuenta. qꝛ ibi ꝯtingit fieri deceptionē Sꝫ ypocras Brisso ꝛ antiphon putabant se hr̄e sciētiā de q̄dratura circuli. Brisso ꝓbauit ꝑ talē demōstracōꝫ linee ducte ab eodē pūcto ad idē pūctū sꝫ eq̄les. sꝫ ꝯtigit duci lineas in q̄dratura circuli ab eodē pūcto ad idē pūctū. ḡ linee in q̄dratura circuli sꝫ eq̄les qd ē de ip̄a hr̄e sciam. Sꝫ Aresꝭ. dt ꝯ brisonē. ꝙ ip̄e arguit argumētū qd nō intellexit. qꝛ si scribat̄ circulus ꝛ ꝙ tāgat angulos q̄drati. tūc circulus excedit q̄dratū. ꝛ sic

circulus est maioꝛ q̄drato. Sȝ ypocras sic arguit. vbicū̄qȝ ē da‑
re maius ⁊ minus ibi est dare eq̄le. sȝ ꝯtingit dare circulū ma‑
ioꝛē q̄drato ⁊ circulū minoꝛē q̄drato. g°. ꝯtingit dare eq̄lē. Ista
demōstratio nō vȝ. qꝛ demōstratio dȝ esse ex ꝓpꝛijs vt dr̄ in pri
mo posterioꝝ. mō istud argumentū ꝓcedit ex coīb⁹ qꝛ p̄t applica
ri ꝯtinuis ⁊ discretis. Sȝ antiphon sic arguebat ⁊ fuit argumē
tū pessimū ꝙ deberet depingi vna figura circularis ⁊ alia q̄dran‑
gularis. si tūc circul⁹ eēt maioꝛ q̄drato. tunc debēt aliq̄d apponi
ad quadratū vł deberet aliq̄d deponi de circulo. ł ecōtra si q̄dratū
essȝ mai⁹ circulo. tūc deberet aliq̄d poni ad circulū. vł aliq̄d depo
ni de q̄drato. ⁊ qꝛ nō ꝯtingit ꝓcedē in infinitū in tali diuisione
ergo tandē deueniṫ ad eq̄litatē quadrati. Sȝ h̄ argumētum nō
valet. qꝛ arguebat ꝯtra principiū geometrie qđ est. ꝙ om̄e cōti‑
nuū ē diuisibile in infinitū. sȝ ꝑtes linee sunt continue. igr̄ ⁊ sic
antiphon negauit ꝑ̇ncipia ꝑ̇ma quare dt̄ Arestꝭ. ꝙ ꝯtra eū non
est disputādū ⁊ sic ꝑtȝ ꝙ de quadratura circuli nō fuit tp̄e Are‑
stotel' scīa inuenta. Et sic ꝓcedit probatio argumēti p̄cedētis ꝙ
aliqđ ē scibile cui⁹ scīa nō est inuenta. ⁊ hoc loq̄ndo de scīa ⁊ sci‑
bili maṫialr̄. Et sic suo mō dōm est de sēsu ⁊ sēsibili. de cā ⁊ cāto

Arguiṫ Pater ⁊ filius sunt relatīa. ⁊ tū nō sꝭ sił natūa. Scđa ꝑs assūpti ꝓbaṫ. qꝛ generās ē an̄ genitū
ꝺm naturā. sȝ pr̄ ē generās filiū. g̊ ꝺm naturā p̄cedit filiū. Dōȝ
ꝙ pr̄ capr̄ dupl'r. Uno°. maṫialr̄ ꝓ subiecto p̄rnitatis. ⁊ sic ille q̄
generat ē an̄ genitū. Alio°. formal'r ꝓ respectu exn̄te in eo q̄ ē pr̄.
⁊ tal' respect⁹ ē sił natūa cū filio. ⁊ sic capr̄ in illo sophismate cū
dr̄ pr̄ nō est senioꝛ filio. vł pr̄ ⁊ fili⁹ sunt eiusdē etatis

Arguiṫ Quecūqȝ sic se hn̄t ꝙ vnū ponıṫ in diffinicōe alteri⁹ illa duo nō sꝭ sił natūa. sȝ coꝛrelatm̄ po
niṫ ī diffinicōe relatiui. g̊ nō sꝭ sił natura Maioꝛ ꝓbaṫ. qꝛ dif
finitio natūa dȝ p̄cedē diffinitū. Dōm ad minorem ꝙ relatiua
possunt tripl'r ꝯsiderari. Primo°. om̄ino maṫialr̄ in rōne cāe ⁊
effect⁹. ⁊ sic vnū ē ꝑ̇us alio tp̄e ⁊ natūa. Scđo°. ꝯsideraṫ in rōe
mutue dependētie. ⁊ sic cū qđlibet p̄t dependētiā alteri⁹ determiare
dȝ intelligi dcm̄ Porph. ꝙ in vtrisqȝ vtroꝛūqȝ oꝛ rōnib⁹ vti vt
pr̄ filij pr̄ ibi filij ē coꝛrelatm̄. ⁊ fili⁹ pr̄is fili⁹ ibi filius ē relatiuū
et pr̄ coꝛrelatm̄. ⁊ sic qđlibet p̄t poni in diffinicōne alteri⁹. Ter‑
cio° ꝯsideraṫ in rōe relatōis id est ꝺm ꝙ in vnoquoqȝ extremo ē
respect⁹ q̄ referṫ ad respectū q̄ ē in alio. ⁊ sic sꝭ sił natūa. ⁊ vnū n̄

diffinit̃ p̃ reliquũ qꝛ vnũ nõ ẽ p̃us neqꝫ notius alio.

Item omnia relatiua posi

Hic ponit p̃mũ correlariũ ꝛ ẽ. relatiua posita se ponũt ꝛ pempta se pimũt. ꝛ seq̃tur ex ista scd̃a ꝑpetate q̃ dixit q̉ relatiua sunt sil̃ natura. ꝛ ergo posito vno ponit̃ ꝛ reliquũ. ꝛ corrupto vno corrũpit̃ ꝛ reliquũ. vt posito p̃re ponit̃ filius.

Arguit̃ Corrupto relatiuo nõ oportet corrũpi correlatiuũ. g̃ male dr̃ q̉ relatiua posita se ponũt ꝛ perempta se pimũt. Aña ꝓbat̃. qꝛ q̇cq̇d corrũpit̃ a suo 9rio corrũpit̃ vl̃ a subiecto aut a cã. sꝫ relatm̃ nõ ẽ 9riũ subiectũ vl̃ cã correlatiui. Dõm q̉ sicut se hñt drñe 9stitiue ad spẽm cõstitutã. sic p circũlocutionẽ se hꝫ correlatm̃ ad relatm̃ ꝛ ecõtra. sed ad corruptionẽ drñe seq̃t̃ corruptio spẽi. sicut ad corruptõꝫ rõnal̃ seq̃t̃ corruptio hoĩs. g̃ etiaꝫ pempto correlatiuo pimit̃ relatm̃. qꝛ in diffinicõe relatiui ponit̃ correlatm̃ loco drẽ nob incognite.

Arguit̃ Mortuo p̃re adhuc p̄t manẽ fili⁹. g̃ correlariũ istd̃ ẽ falsum. Dõm ẽ q̉ fili⁹ materialr̃ manꝫ. tam̃ ille respect⁹ quẽ dt̃ vt fili⁹ ẽ formal̃r nõ manet. Et qñ ar̃ ille respectus p̄t manẽ in matre. qꝛ qñ mr̃ ẽ adhuc. vocat̃ filius. Dõm q̉ pr̃ nõ dꝫ hic capi ꝑut distinguit̃ 9 matrẽ. ꝛ sil̃r filius ꝑut distinguit̃ 9 filiã. ꝛ g̃ ad hoc q̉ fili⁹ corrũpat̃ oꝫ q̉ pr̃ ꝛ mr̃ sil̃ corrumpant̃. ꝛ ad hoc q̉ pr̃ corrũpat̃ req̃rit̃ corruptõ filij ꝛ filie. qꝛ alt̃o illoꝝ manẽte saluat̃ paternitas.

Arguit̃ Unũ oppositoꝝ nõ poĩt reliquũ sꝫ remouꝫ ipꝫ sꝫ relatm̃ opponit̃ suo correlatiuo. g̃ relatm̃ nõ ponit correlatm̃. Dõm ẽ q̉ vnũ oppositoꝝ in absolutis nõ poĩt reliquũ. sꝫ bñ in respectiuis. ꝛ hoc in diuersis subiectis.

Querit̃ Si aliq̇s hẽret duos filios vtrũ vno corrupto maneat p̃rnitas in p̃re. Dõm ẽ q̉ sic. Sed dicẽs relatiua posita se ponũt ꝛ pempta se pimũt. g̃ corrupto filio corrũpit̃ ꝛ pr̃. Dõm ẽ q̉ pr̃ refert̃ ad filiũ in cõi. ꝛ nõ in speali ad hũc ł illũ. qꝛ pr̃ vnica relatõe refert̃ ad ml̃tos filios. Et cã ẽ qꝛ p̃rnitas ẽ in p̃re sicut ĩ subiecto. ꝛ in filio sicut in t̃mio. si g̃ paternitas ml̃tiplicaret̃ in patre hñte pl̃es filios. tũc essent plures p̃rnitates tm̃ nũero drñtes in eodẽ sbiecto qd̃ est ĩpossibile.

Sed scotus tenet oppositū c⁹ fundamētū ē ꝙ duo accn̄a respecti/ua tm̄ nūo d̄ra ⁊ distincta ex pte terminoꝝ possint esse in eodem sbiecto ⁊ sic ponit in xp̄o duas filiatōes vnā eternā ⁊ aliā tpalē. ſ; eius fundamētū p̄supponit falsum. q: vnitas relatōis vl̄ ei⁹ pl'alitas nō attendit̄ ₰m termīos ſ; ₰m cām vl' subiectū. Racō q: si attenderet̄ ₰m terminos quilibet hō haberet duas filiatio nes vnā q̄ refert̄ ad patrē ⁊ aliā qua refert̄ ad matrē vt optime declarat scūs Thomas in tercia pte

Arguit Multiplicato vno oppositoꝝ multiplicatur ⁊ reliquū. ḡ multiplicatis filijs etiā multiplicat̄ paternitas. Dōm ē ꝙ multiplicato vno oppositoꝝ quo ad significationē multiplicat̄ ⁊ reliquū ſ; nō quo ad supposita.

Arguit Per p̄mā actiuā generacōe; acq̄rit̄ paternitas vna. ḡ etia p scd̄am ⁊ terciā cū nō sint minoris ꝟtutis. Dōm ꝙ veꝝ ē si subiectū esset capax. ⁊ ergo nō est defect⁹ ex pte generacōis. sed ex eo ꝙ plura accn̄a tm̄ nūo d̄n̄a non p̄nt esse in codē subiecto vt d̄r. vij. metaphice. cui⁹ rō est. q: accn̄s ca pit nūm a suo subiecto. cū ḡ subiectū sit vnū nō possunt acciden tia in tali subiecto esse numero distincta. alias em̄ esset vnū acci dens nūo vt supponit̄ ⁊ nō vnū qđ implicat.

Alia diffinicō relatiuorum

Postq̄ Pe. hys. posuit ꝓpetates ip̄ius adaliquid. ⁊ sil'r posuit vnā diffinitionē ₰m ꝙ accipit̄ cōiter vt se extendit ad relatiuū ₰m eē ⁊ ₰m dici. hic p̄n̄t poit diffinitōꝫ aliā ip̄i⁹ adaliq̄d specia/liter accepti vt solū extēdit se ad relatiua ₰m esse q̄ ē ꝓpa diffiᵒ adaliq̄d ꝓut est distinctū p̄dicamētū ab alijs. ⁊ dat̄ ab Aresis. ad corrigēdū diffinicōꝫ positā a platone. ⁊ diffiᵒ tal' adaliq̄d sit̄ q̄b⁹ h̄ ip̄m eē ē ad aliđ q̄dāmō se h̄re. ⁊ expoit̄ q̄dāmō. i. q̄dā spe/ciali mō l' h̄itudīe speāli. q: reltm̄ h; speālē h̄itudie; ad correla

Arguit Ista diffiᵒ ꝯueīt oib⁹ accn̄tib⁹ ḡ nō so /tiuū lis relatiuis ₰m eē. Añs ꝓbat̄. q: oīa accn̄a ₰m h̄ ip̄m qđ sit̄ ad aliđ se h̄nt q: ad sbiectū. Dōm ꝙ accn̄a h̄nt bū eē i alio ſ; n̄ ad aliđ. ⁊ ḡ accn̄a excludunt̄ p h̄ ꝙ d̄r ad aliđ. q: ad d̄t dependētiā ⁊ aliđ d̄t terminū ad quē. ⁊ sic relatm̄ h; dependē

Arguit Ista diffiᵒ tiā ad tiᵐ ad quē. s. ad correltm̄ ꝯuenit relatiuis ₰m dici. ergo nō est bona. Añs

pbat.qꝛ ēē relatiuoꝝ ꝫm dici ē q̄dāmō se hr̄e ad aliud vt ēē ca/
pitꝫ ē q̄dāmō se hr̄e ad capitatū. Dō3 l3 in relatiuo ꝫm dici esse
min⁹ pncipale qd̄ ꝯnotat l' ꝯsignificat ē q̄dāmō se hr̄e ad aliud
nō tū ēē pncipale qꝛ illd̄ ē absolutū. Et ꝑ h̄ excludūt sex vltima
pnta a natūa illi⁹ pnti.qꝛ nō sūt eētial'r respectiua sicut imagia
tur. Scot⁹ ꝛ distinguit de duplici respectu .s.intriseco ꝛ extriseco

Arguit Jsta diffi° ꝯueit scd̄is itētōib⁹.sc3 genē spēi et alijs q̄ n̄ sūt isti⁹ pnti.ḡ n̄ ē bona. Ans scde ptꝫ pbat.qꝛ sūt entia rōis q̄ nō ponūt in pnto. Dōm q scde intētio nes excludūt a diffinicōe ꝑ h̄ q dr̄ ēē.qꝛ ēē d3 capi ꝑ ēē reali.

Arguit Adaliq̄d in generalissimo ē adaliq̄d ꝛ tū diffi nitio sibi n̄ ꝯueit.pbat.qꝛ ei⁹ ēē n̄ ē ad alid̄ q̄/ dāmō se hr̄e ex quo nō h3 correlatm̄ ad qd̄ se habeat. Dō m licet nō habeat correlatm̄ ad qd̄ dt hitudinē tū bn̄ h3 t'minū. ꝛ sic ēē ipi⁹ ē ad illū t'minū se hr̄e. Ul' dōm q adaliq̄d in genē genera/ lissimo refert ad seipm sicut ad correlatm̄.

Notandū Q3 tres ꝯditōes reqrūt ad h̄ q aliq̄d sit relatm̄ ꝫm ēē.pma ē. q extrema debēt ēē eiusdē ordīs.ꝛ g̃ creator ꝛ creatura nō sūt ꝟa relatiua ꝫm esse. qꝛ creator nō h3 realē dependentiā ad creaturā l3 bn̄ ecōtra. Scd̄a ꝯditio ē q extrema sint realia.ꝛ ergo gen⁹ ꝛ spēs nō sūt ꝟa relati/ ua.qꝛ sunt scd̄e intentōes ꝛ entia rōis. Tercia ꝯdicō ē q illa ex/ trema sint real'r distincta.ꝛ g° relatio eiusdē ad idē nō ē vera re/ latio.qꝛ idē nō distinguit real'r a seipo.

Arguit Eq̄litas ē relatio real'.g° etiā ydēptitas.ꝯña t3 a sili.qꝛ sic eadē q̄ntitas fac eq̄litatē. ita idē i sba fac ydēptitatē. dōm q n̄ ē sil'e.qꝛ equalitas reqrit duo extrēa ab inuicē real'r disticta.qꝛ nihil ē sibiipi equale l3 ydēptitas n̄ req rit duo extrēa.qi fundat sup̄ seipam ꝛ maxie ydēptitas nūalis.

Propriū relatiuoꝝ est q͛-

Ex ista diffinicōe infert vnū correlariū.s. q si q̄s diffinite noue/ rit vnū relatiuoꝝ diffinite noscit ꝛ reliquū. Et rō isti⁹ correlarij ē.qꝛ vnūq̄dq3 d3 diffiniri ꝫm q h3 ēē.l3 totū ēē relatiui ē ad ali ud.sc3 ad correlatm̄ l' t'minū vt dt diffi° pcedens.g° ꝑ illud d3 diffiniri. Scd̄o pbat.qꝛ ipossibile ē itelligē aliq̄ hitudinē l're/ spectū ad alid̄ nisi ꝯgnoscat illd̄ ad qd̄ ē hitudo l' respect⁹.l3 to

esse relatiui ē hītudo l' respect⁹ ad correlatm̄ vl' t̄minū. g⁹ p illud hȝ cognosci ꝛ diffiniri q̄re dr̄ in textu q̄ necesse ē in vtrorūqȝ rōi b⁹ vtrisqȝ vti. qd̄ dȝ sic ꝯstrui ē necesse. i. necessariū vti i rōib⁹. i. diffinicōib⁹ vtrorūqȝ. i. relatiuoꝝ ꝛ correlatiuoꝝ vtrisqȝ. i. relatiuis ꝛ correlatiuis. i. relatm̄ dȝ diffiniri p correlatm̄ ꝛ econtra

Arguit̃ Unūqdqȝ hȝ ꝯgnosci ſm q̄ hȝ eē. ſȝ relatm̄ nō hȝ eē p suū correlatm̄. g̃ p ipm̄ nō dȝ cognosci. Dōm ad minorē q̄uis relatm̄ nō hȝ eē intrinsecū ꝛ formale p suū correlatm̄ hȝ tn̄ depēdētiā ad ipm̄. mō aliq̄d nedū hȝ diffiniri p formale eē ꝛ intrīsecū diffiniti. ſȝ etiā p dependētiā q̄n formale intrinsecū ē ignotū. Et q̄n dr̄ vnūqdqȝ dȝ diffiniri p intrīseca diffiniti. ſȝ correlatm̄ ē extrīsecū ipi relatio. igr̄. Dōm q̄ correlatm̄ ē extrinsecū relatiuo ꝛ ecōtra. nec vnū poit̃ in diffinicōne alteri⁹ p modū intrinseci. ſȝ solū loco dr̄ne cui n̄ est no⁹ impositū

Arguit̃ Si relatm̄ diffiniret̃ p suū correlatm̄ ꝛ eō. tc̄ esset circul⁹ q̄ ē ꝓhibit⁹ vt dr̄ Arestl. Dōȝ q̄ circul⁹ est ꝓhibit⁹ in absolutis. ſȝ p̄t fieri in respectiuis. mō relatiuū dr̄ respectū ad suū correlatm̄. Et rō q̄re circul⁹ ē ꝓhibit⁹ in absolutis ē. q2 diffīo dȝ dari p p̄ora ꝛ notiora. si g⁹ diffiniret̃ vnū absolutū p aliō idē esset noti⁹ ꝛ ignoti⁹ respectu eiusdē qd̄ ē imp⁹le

Arguit̃ Unū oppositoꝝ n̄ p̄t diffiniri p aliō ſȝ relatm̄ ꝛ correlatm̄ opponūt̃. g̃ vm̄ n̄ p̄t diffiniri p aliō Dōȝ q̄ vm̄ oppositoꝝ n̄ p̄t poi i diffinicōe alti⁹ q̄si de eēntia eius exn̄s. ſȝ tāq̄ t̄mi⁹ depēdētie. ꝛ sic correlatm̄ poit̃ i diffinicōe relatiui. n̄ vt sit dr̄a relatiui. ſȝ q̄si explicās t̄minū dependētie ipi⁹. vl' poit̃ ad circūloq̄ndū ꝓpriā dr̄aȝ nobis ignotā

Querit̃ Utrū relatio sit in vtroqȝ extrēoꝝ tāq̄ in subiecto. Dōm q̄ nō. ſȝ ē in vno tāq̄ in sbiecto inhesiōis. ꝛ est in alio tāq̄ in t̄mio dependentie. vt p̄initas ē i sba p̄ris tāq̄ in subiecto. ꝛ in filio tāq̄ in t̄mio dependentie. ꝛ g̃ poti⁹ dr̄ esse ad filiū q̄ȝ in filio. ſȝ fili⁹ est accn̄s in filio ad patrem

Arguit̃ Mediū n̄ est pl⁹ in vno extrēo q̄ȝ in alio. ſȝ q̄libet relatio est qdd̄ā meᵐ int̄ fundamtū ꝛ t̄minū tāq̄ extrēa. g⁹ relatm̄ nō sbiectat̃ in alio tm̄ ſȝ i vtrisqȝ sil' sūpt̄. Dōm q̄ dupl'x ē meᵐ. s. distātie ꝛ illō nō ē pl⁹ in vno q̄ȝ in alio. Aliō est meᵐ habitudinis ꝛ respect⁹ seu cōpatōis. ꝛ tale est pl⁹ in vno q̄ȝ in alio. sicut p̄nitas est in patre subiectiue.

Ualitas ē secūdū quā

Post q̄3 Pe. hys. dete minauit de p̄dicam̄to q̄ztitatis et relatōis. h̄ 9ñt determiat de quarto p̄nto. s. qualitat3. Et rō ordinis est quare adaliq̄d p̄cedit qualitatē. q2 relatio est minime entitat3 z maxie accñtalitat3. z sic maxie repugnat sbe. sed p̄dicamenta debent ordinari ßm maiorez repugnātiā. q2 opposita iuxta se posita mag3 elucescūt. igr̄. Et qualitas p̄cedit actionē. q2 cā ē añ effectū. sed qualitas est causa actionis. Primo g°. diffinit qualitatē dicens. Qualitas est ßm quā quales esse dicimur.

Arguit Causa ē añ effectū s3 q̄litas ē causa relacōis. g°. dēret p̄cedē. Etiā absolutū ē añ respectm̄. s3 q̄litas est absolutu3 z adaliq̄d respectm̄. igr̄. Dōm q duplx est ordo. s. natūe z disciplie. ordie natūe cā est añ effectū z absolutū añ respectm̄. z sic q̄litas deberet p̄cedē relationē. sed ordine discipline siue quo ad nos adaliq̄d p̄cedit q̄litatē. z ponit̄ adaliq̄d inter sua fundam̄ta. s. inter qualitatem z quantitatem.

Querit̄ Utrū q̄litas sit p̄dicam̄tū distinctū ab alijs. Dōm q sic. z q sit p̄dicam̄tū. pt3. q2 ē gen° generalissimū hñs sub se spēs specialissimas sbalt̄nas z idiuidua Et est distinctū p̄dicam̄tū. q2 h3 distinctū mo^m p̄dicādi de p̄ma sba. q2 de ipa p̄dicat̄ in quale accñtale qđ nulli alteri 9uenit

Arguit Oia alia p̄dicam̄ta accñt3 p̄dicāt̄ in q̄le. q2 nō in q̇d. g° q̄le ñ ē distinct° mod° p̄dicādi q̄litatis Dōm q q̄le accipr̄ dupl'r. Uno°. geneal'r put solū distinguit̄ 9 q̇d. z sic oia alia p̄dicam̄ta accñt3 p̄dicāt̄ in quale. i. accñtaliter. Alio°. capr̄ speāl'r p illo qđ simpl'r z sine addito denoiat sbam q̄lem. z sic sola q̄litas p̄dicat̄ i q̄le. Ul' dō3 q q̄le interrogatiū q̄rit dupl'r. Uno°. vt ßt idē cū illo 9plexo q̄ accñte informatum z sic qđlibet accñs p̄dicat̄ in quale. Alio°. ßt idē cū illo 9plexo q̄ q̄litate ē iformatū. z sic sola qualitas p̄dicat̄ i quale. Et p h̄ soluit̄ argum̄tū ßm actō3 z passionē dicimur accñtal'r quales. g° diffi° 9ueit actioni z passioni. Dō3 q quale nō accipit̄ h̄ vt est idē qđ informatū accñte. s3 vt ē idem qđ informatū qualitate.

Ar Nullū eq̇uocū ē p̄ntū. s3 q̄litas ē eq̇uocū. g° ñ ē p̄ntū. minor p3. q2 q̄litas ē đ nūo illo2 q̄ m'tipl'r dicūt̄. z illđ qđ m'tipl'r dr̄ ē eq̇uocū. Dōm q aliq̇d dr̄ eē de nūo illo2 q̄ m'tipl'r

dicũtur dupl'r. Uno° quo ad supposita. scʒ qꝛ hʒ ml'tas spẽs. ⁊ sic q̃litas ẽ de nũero eoꝝ q̄ m'ltipl'r dicũtur nec ẽ tale eq̃uocum. Alio° quo ad significata. ⁊ sic illð est equiuocũ qð ẽ de nũero eo rũ q̄ multipl'r dicũtur.

Arguit̃ Nullũ p̄dicamẽtũ p̄t diffiniri. sʒ q̃litas ẽ p̄di/ camentũ. ergo male diffinit̃ Dðm ꝙ nullũ pre dicamentum p̄t diffiniri diffinicõne quidditatiua ⁊ eẽntiali. tñ bene diffinitõe descriptiua. Sʒ diceres sicut se hʒ q̃ʒtitas ad sua inferiora ita se hʒ q̃litas. sʒ q̃ʒtitas nõ describit̃. sʒ p̄mo di/ uidit̃. ergo qualitas nõ dʒ describi sʒ diuidi. Dðm ꝙ nõ ẽ sil'e q̄ ad om̃ia. qꝛ q̃ʒtitas in ordine ad cõtinuã ⁊ discretã hʒ se analo gice. sʒ qualitas qꝛ nõ hʒ se analogice ad spẽs q̃litatꝫ sic ip̃a pri mo describit̃. Etiã q̃litas hʒ vnũ distinctũ moduʒ p̄dicandi de p̄ma suba q̄ est p̄dicari in quale p̲ quẽ describit̃.

Arguit̃ Ista diffinicõ cõueit alt'i a diffinito. qꝛ ꝯuenit dr̃e sbali. nã ẜm eã dicimur q̃les vt ẜm rõnali/ tatẽ dicimur rõnales. g̊ nõ ẽ bona. Dðm ꝙ sbales dr̃e excludũt̃ p̲ illã p̲ticulã quã. qꝛ quã refert formã accñtalẽ. sʒ dr̃e sbales nõ sũꝫ forme accñtales. Etꝫ excludunt̃ p̲ illã p̲ticulã dicimur. qꝛ di cimur vʒ tm̃ sicut denoiamur. iã nõ denoiamur rõnales. sʒ sum⁹ rõnales. Sʒ dicẽs illa diffi° dʒ ꝯueire oĩ q̃litati. sʒ dr̃a sbal'e ẽ q̃ litas. g̊ dʒ sibi ꝯueire Mioꝛ pʒ p̲ Porph̾. q̄ dt ꝙ hõ dĩt ab eq̄ rõnali q̃litate. Dðm ꝙ Porph̾. nõ vult ꝙ dr̃a sbalis. s. rõnalis sit v̾a q̃litas. sʒ ꝙ hʒ modũ q̃litatꝫ. Ul' dr̃ ꝙ dupl'r ẽ qualitas. scʒ eẽñtial' ⁊ accñtal' Mð rõnale ẽ bñ qualitas eẽñtial'. sʒ non accñtal' q̄ h̾ diffinit̃ ⁊ habʒ pro genere formã accidentalem. Est enim intellect⁹ diffinitõis qualitas ẽ supple forma accñtal' ẜm quã nos p̄me sbe dicimur. i. denoiamur esse q̃les supple formal'r quare excludit̃ facies. qꝛ ẜm eã dicimur quales matial'r tm̃.

Ar Pri⁹ ñ dʒ diffiniri p̲ posteri⁹. sʒ qualitas ẽ p̄oꝛ quali. g̊ ñ dʒ diffiniri p̲ quale. Dðm ꝙ lʒ qualitas sit p̄oꝛ quasi ẜm naturã rei sicut qðlibet abstractũ ẽ pri⁹ suo ꝯcreto nõ tñ est prius quo ad nos. sed diffinitio dat̃ de qualitate quo ad nos. ⁊ g̊ suf/ ficit ꝙ quale sit nobis notius. Et rõ quare qualitas est p̄oꝛ ẜm naturã q̃ʒ quale est. qꝛ abstractũ ẽ cã formal' sui ꝯcreti. qꝛ g° qua litas ẽ abstractũ sic est cã sui ꝯcreti. sʒ cã ẜm naturã ẽ an suũ effe ctũ Sʒ rõ quare quale ẽ p̄us q̃ʒ qualitas q̄ ad nos ẽ. qꝛ ꝯcretũ ẽ cõpositius. sʒ cõpositioꝛa sunt nobis notioꝛa ⁊ p̲ ꝯseq̄ns p̄oꝛa

Arguit Multe sūt q̄litates s̄m q̄s nos hoīes nō dicimur q̄les. g° male ponit̄ in diffinitōe dicimur Aīs ꝓbat̄. q2 nō dicimur q̄les s̄m albedinē pariet̄ nec s̄m rudibilitatē asini. Dō. ꝙ nos nō demōstrat hoīes. s3 sbas ꝓmas. vt sit sensus. nos sbe ꝓme dicimur. i. denoīamur accn̄tal'r q̄les. ꝛ g° q̄uis nos hoīes nō dicimur q̄les s̄m albedinē pietis. tn̄ pies dr q̄lis s̄m albedinē e⁹. etiā q̄uis nos n̄ dicimur q̄les s̄m rudibilitatē in spē. tn̄ in genē. Ul' dō. ꝙ nos hoīes dicimur q̄les s̄m q̄litatē ꝑ anthonomaziā vl' ꝑ excellētiā. q2 hoīb⁹ insūt pl'es q̄litates q̄3 alijs reb⁹. q2 hoī insūt q̄litates materiales ꝛ imateriales. eo ꝙ hō ē ꝯposit⁹ ex duplici natura. s. corꝑali ꝛ spūali

Qualitatis aūt q̄ttuor sūt.

Posita diffinitōe q̄litatis. Hic ꝯn̄r diuidit ipsā in q̄ttuor spēcies. ꝛ sufficiētia istaꝝ spēꝝ sic sumit̄. nā oīs q̄litas q̄lificat sbā3 vel g̊ t3 se ex ꝑte forme vl' ex ꝑte materie. si ex ꝑte materie sic est q̄rta spēs. Si ex ꝑte forme h̄ ē dupl'r. vl' q̄lificat sbam mediate vel imediate. si mediate sic ē ꝓma spēs q̄litat̄. q̄ q̄lificat mediātib⁹ naturalib⁹ potētijs. Si imediate h̄ ē dupl'r. vl' q̄lificat sbstātiā determinate. sic ꝙ ē ꝓncipiū oꝑandi determinatū. vl' indeterminate. si ꝓmū sic ē tercia spēs. si scōm sic ē scōa. Un̄ q̄rta spēs q̄litat̄ dr q̄lificare sbam grā materie q2 q̄lificat ipsā sbam circa q̄3titatē. s3 q̄3titas dr ꝯseq̄ sbam grā materie. g̊ etiā q̄litas de q̄rta spē q̄lificat sbam grā materie

Arguit Ois q̄litas q̄lificat subam grā forme. g̊ nulla grā materie Aīs ꝓbat̄ ꝑ sufficiētiā p̄ntoꝝ pri⁹ habitā. vbi dictū ē ꝙ q̄litas a toto genē ꝯseq̄t̄ sbam grā forme. Dō. ꝙ q̄rta spēs q̄litatis ꝯꝑat̄ ad duo. Uno° ad q̄litatē in cōi. vt distinguit̄ ab alijs p̄ntis. Alio° ad tres alias spēs q̄litatis. ꝓmo°. seq̄t̄ subam grā forme. vt tāgit sufficiētia. s3 nō scōo°. Ul' dō. ꝙ h̄ qō dr in sufficiētia p̄ntoꝝ ē intelligēdū de mult̄ q̄litatib⁹. q2 ē ꝓpō idiffinita. q2 pl'es sūt q̄litates ꝯn̄tes sbam grā forme q̄3 grā materie. ꝛ nō de oībus

Arguit Diuisio g̅ī i suas ē bimēbris. s3 ista nō ē hmōi g° nō ē bōa. Maior ꝓbat̄. q2 diuisio g̅ī ē ꝑ duas drās imediate oppositas. mō vni⁹ g̅ī sūt tm̄ due drē opposite. Dō. ad maiorē ꝙ dupl'x ē disio g̅ī i suas spēs. q̄dā ē i spēs pri

mas ⁊ imediatas. ⁊ illa erit bimēbris. q̄ꝛ tal' diuisio daꝛ ꝑtua/ lir ꝑ duas drās ꝓrias oppositas. ſꝫ vni⁹ gl ſꝫ tm̄ due drē op posite. Alia ē diuisio in ſpēs remotas. ⁊ illa pt eē i pl'a mēbra. ſi cut fit h. Ul' dō. ꝙ illa ꝓpe nō ē diuisio gl in ſpēs. ſꝫ q̄litatis i diūſos modos. q̄b⁹ q̄litas ſbam ꝺtꝫminat. Et ſꝫ iſte ſpēs ſbal terne. qꝛ hn̄t adhuc alias multas ſpēs ſub ſe

Arguit Octo ſꝫ ſpēs q̄litatis. g̃ nō tm̄ q̄ttuoꝛ. Añs ꝓbaꝛ. qꝛ ꝑma ſpēs hꝫ ſub ſe duas ſpēs. ſ. hitū et diſpōꝫ ⁊ ſil'r alie. qꝛ q̄libet noiaꝛ duob⁹ noib⁹. Dōꝫ. ꝙ iſte ſpe cies noiank ſp duob⁹ noib⁹ ꝓpt diūſos modos q̄lificādi diſpo nēdi vl' afficiēdi ſbam ad opatōꝫ ſibi ꝺbitā. ⁊ nō ad inuendū diūſitatē ſpecificā illaꝝ formaꝝ. Uñ in ꝑma ſpē copulaꝛ ꝯiun ctōe copulatiua. qꝛ hit⁹ ⁊ diſpō dicūt eādē formā ſolū drn̄tē ꝑꝫ eſſe ꝑfectū ⁊ ipfectū q̄ nō variāt ſpēm. ⁊ g̃ antiq̄ vno noie noia/ bāt iſtā ſpēm. ⁊ dicebaꝛ applicatō ſiue acq̄ſitio

Pꝛia ſpēs ē habit⁹ ⁊ diſpō

Hic ꝓſeq̄ꝛ ꝺ ſpēb⁹ q̄litatis. ⁊ ꝑmo oñdit q̄ ſit ꝑma. di. Pꝛia ſpēs ē hit⁹ ⁊ diſpō. Et ē rō oꝛdis. q̄re tres ſpēs ꝑme p̄cedūt q̄r/ tā. qꝛ tres ꝑme ꝯſequūꝛ ſbaꝫ grā forme. ⁊ q̄rta grā materie. mō forma ē poꝛ materia. ſꝫ ꝑma ⁊ ſcda p̄cedūt terciā. qꝛ ꝑfecti⁹ q̄li ficāt ipſā ſbam q̄ꝫ tercia. Sꝫ ꝑma ſpēs q̄litatis ē añ ſcdam. qa ꝑma ſpēs ē ꝑfectioꝛ q̄ꝫ ſcda. qꝛ ꝑma ſpēs q̄lificat ſcdam. ⁊ ſcda q̄lificaꝛ ꝑ ꝑmā. ſed ꝑfectioꝛa ſꝫ poꝛa

Arguit Scda ſpēs ē añ ꝑmā. g̃ ē mal⁹ oꝛdo. Añs ꝓ/ baꝛ. qꝛ i ꝑma ſpē ſꝫ hit⁹. ⁊ in ſcda ſpē ſꝫ natu rales poñe q̄ p̄cedūt hit⁹. Dō. ꝙ duplex ē oꝛdo. ſ. generatōis ⁊ ꝑ fectōis. oꝛdine generatōis poña p̄cedit hitū. ⁊ ſic ſcda ſpēs ē a ñ ꝑmā. Sꝫ oꝛdine ꝑfectōnis quē h tꝫ. P. h. ſic ꝑma ſpēs ē añ ſe cūdā. qꝛ ꝑma ſpēs q̄lificat ſcdam.

Arguit Habit⁹ ē vnū diſtinctū ꝑntū ab alijs. Etiā ē vnū poſtꝑntū: g̃ nō ē ſpēs q̄litatis. Dō. ꝙ hit⁹ capiꝛ q̄drupl'r. Uno°. vt ertēdit ſe ad oēs modos q̄b⁹ aliq̄d dr hꝛe. ⁊ ſic ē poſtꝑntū. Alio° capiꝛ hit⁹ ꝓut ē mediū iter habēte ⁊ hitū. vt ē coꝛpoꝝ ⁊ eoꝝ q̄ circa coꝛp⁹ ſꝫ adiacētia. ⁊ ſic ē ꝑntuꝫ ab alijs diſtinctū. Tercio° capiꝛ ꝓut diſtinguiꝛ ꝯ ꝑuatōeꝫ. et ſic ē trāſcēdēs ⁊ repibil' in oib⁹ ꝑntis. ⁊ etiā ex ꝑnta. Quarto°

capit᷑ vt ē q̄litas dispositiua s̄bcti ad opatōꝫ. sicut scia disponit intellectū hoīs. ⁊ ex ꝯn̄ti ipm hoiem ad ꝯgnoscēdū ea de q̄bꝰ est scia. ⁊ sic hitꝰ ē ꝓma spēs q̄litatꝫ Un̄ n̄ ē icōueniēs ꝙ vnū ⁊ idē sit postp̄ntū trāscēdēs ⁊ spēs q̄litatꝫ eq̄uoce ⁊ diūsimōe acceptū

Querit᷑ Quare ista spēs noiat᷑ duobꝰ noibꝰ. ⁊ q̄re copulāt᷑ ꝑ et. Dō. ad ꝓmū ꝙ iō. q̄ꝛ q̄litates istiꝰ spēi hn̄t diūsū modū iherēdi suis s̄bctis. nā q̄dā firmit᷑ iherēt. et sꝫ difficult᷑ mobiles. Alie ṽo debil᷑r inherēt ⁊ sꝫ facile mobiles. Et copulāt᷑ ꝑ ꝯiūctōꝫ copulatiuā. q̄ꝛ illa ē nota maiorꝫ ydēptitatꝫ. q̄ꝫ disiūctiua. sꝫ vna ⁊ eadē q̄litas in spē ⁊ in nūo pt dici habitꝰ ⁊ dispō qn̄ ꝯꝑant᷑ ad idē

Notādū Qꝫ hitꝰ ⁊ dispō ꝯueniūt in re significata. sꝫ diūsis modis ſcāt. q̄ꝛ hitᵒ dt formā ſm esse ꝑfectū in s̄bco ⁊ disponit ip̄m ad ꝑfecte opandū. sꝫ dispō dt eādē formā sub eē ip̄fecto. q̄ꝛ ip̄fecte disponit s̄bcm̄ ad opandū. Un̄ hitꝰ ⁊ dispō dn̄t duobᵒ modis vt dꝛ in textu. Prīo. q̄a hitꝰ ē ꝑmanētioꝛ ⁊ diut᷑nioꝛ dispōe. cū sit q̄litas difficult᷑ mobil᷑ a s̄bco. q̄ꝛ hꝫ eē radicatū ⁊ ꝑfectū in s̄bco. vt scia ⁊ ṽtutes sꝫ hitꝰ. q̄ꝛ difficult᷑ remouēt᷑ a suis s̄bctis Et dispō ē q̄litas q̄ de facili remouet᷑ a suo subiecto

Arguit᷑ Justicia ⁊ castitas facil᷑r remouēt᷑ a suis s̄bcis g̊ nō sꝫ hitꝰ Añs ꝓbat᷑. q̄ꝛ iusticia amittit᷑ operādo solū vnū actū iiustū. ⁊ sil᷑ castitas amittit᷑ ꝑ vnicū actū. Dō. ꝙ iusticia capit᷑ dupl᷑r. Unoᵒ ꝓ hitu iclināte ad actꝰ iustos et sic nō amittit᷑ ꝑ vnicū actū sicut nec acq̄rit᷑. sꝫ est q̄litas difficult᷑ mobil᷑. Alioᵒ capit᷑ ꝓ actu iusto. ⁊ sic ē facil᷑r mobil᷑ a s̄bco ⁊ n̄ ē hitꝰ Et sil᷑r castitas capit᷑ dupl᷑r Unoᵒ ꝓ itegrate carnis ⁊ sic ꝑ vnicū actū amittit᷑. Alioᵒ ꝓ hitu ꝯtinēdi se ab actu ꝯꝗscēdi. ⁊

Querit᷑ Utꝝ ṽtꝰ sit ꝑmanētioꝛ q̄ꝫ scia. h (sic ē hitꝰ. ē vtꝝ scia faciliꝰ rēouet᷑ a s̄bco vl᷑ ṽtꝰ. Dō. ꝙ ṽtꝰ ⁊ scia ꝯꝑant᷑ dupl᷑r. vnoᵒ ad sua obiecta. alioᵒ ad sua s̄bca i q̄bꝰ sꝫ. Un̄ ꝯsiderādo ṽtutē ⁊ sciam vt ꝯꝑant᷑ ad sua obiecta. sic scia ē ꝑmanētioꝛ q̄ꝫ ṽtꝰ. q̄ꝛ scia ē ꝑꝑetuoꝝ. sꝫ ṽtꝰ ē de actibꝰ hūanis q̄ sꝫ variabiles. sꝫ ꝯꝑando ad sua s̄bca. sic ṽtꝰ ē ꝑmanētioꝛ q̄ꝫ scia. q̄ꝛ scia faciliꝰ rēouet᷑ a s̄bcto q̄ꝫ ṽtꝰ. q̄ꝛ q̄cūqꝫ hꝫ hitū moralē ille q̄tridie exercet illū. a q̄ exercitio hꝫ ꝑmanētiā. sꝫ sic nō ē de sciā. q̄re ꝑ obliuionē facil᷑r remouet᷑ a subiecto

Arguit̃ Diffinitõ hit' ꝯuenit alteri a diffinito. qꝛ ꝯue nit ꝓ̇pe passiõi. ⁊ oib' passibilib' q̄litatib'. qꝛ sꝫ difficult mobiles a sbco. ḡ nõ ē bona. Dõ. ꝙ illa diff° hit' si cut iacꝫ nõ ē ꝯ̃ūtibil' cũ diffinito. sꝫ ē explicãs q̇d nois ei'. s. q̇d hit' ẽt. ⁊ ḡ dꝫ addi. hit' ē q̄litas difficult mobil' a sbcto dispo nẽs ipꝫ sbcm̃ ad opandũ opatões sibi debitas. ⁊ sic nõ ꝯueit ꝓ̇ pe passioni nec alijs Scd̃a drã hit' ⁊ dispõis in textu ē. qꝛ hit' p̄t dici dispõ. ⁊ nõ ecõtra; qꝛ q̇cũqꝫ hꝫ hitũ ille ē disposit' ad opandũ ꝑ illũ hitũ. ⁊ g° dr̃nt sicut supi' ⁊ inferi'. qꝛ dispõ cõiter capta ē supius respectu habit'

Arguit̃ Hit' ⁊ dispõ significãt diũsas formas. g° nõ dr̃nt sicut supi' ⁊ inferi'. Añs ꝓbat. qꝛ nomē imponit a forma ad significãdũ: g° diũsa noĩa iponũt ad signi ficãdũ a diũsis formis Dõ. ꝙ duplex ē forma. s. real' ⁊ rõnis. sꝫ diũsa noĩa iponunt a diũsis formis ẽm rõem. nõ tñ oꝫ ꝙ di uersa noĩa imponãt sp a diuersis formis realib' siue real'r disti ctis. ⁊ sic habit' ⁊ dispõ bñ dr̃nt ẽm rõem. sꝫ ꝯueniũt in re Est tñ verꝫ ꝙ in diuersis dicũt diũsas naturas: sꝫ qñ ꝯcurrũt in eo dem tũc nominãt eandē naturã.

Arguit̃ Nullũ ens in aĩa ē in p̄dicamto. sꝫ scĩa ē ens i aĩa. g° nõ ē in p̄dicamto. ⁊ ꝑ ꝯñs nõ ē q̄litas Maior pꝫ ꝑ ꝯditões req̇sitas ad h̄ ꝙ aliq̇d sit in p̄dicamto. Dõ. ꝙ nullũ ens in aĩa effectiue ⁊ subiectiue sit ē in p̄dicamto q̄ mõ ficta sꝫentia in aĩa. sicut chimera ẽt qd̃dã ꝯpositũ ex capi te leõis vẽtre ꝟgis ⁊ cauda dracõis. q̄ ꝯpõ solũ fit ꝑ aĩaꝫ. sꝫ ens i aĩa sbctie qd̃ tñ effectie ꝯplete ñ depẽdꝫ ab aĩa ē i p̄nto sic ē scĩa

Arguit̃ Diffi° dispõis ꝯueit alteri. g° nõ ē bona. Añs ꝓbat qꝛ ꝯueit passiõi. Dõ. ꝙ nõ ē ꝯpleta diffi nitõ dispõis. sꝫ vt sit ꝯpleta oꝫ addē. dispõ ē q̄litas facil'r mo bil' disponẽs sbcm̃ ad exercẽdũ opatões sibi debitas ⁊ tũc ñ cõ

Arguit̃ Oē obiectũ sensus exterioꝝ ꝯuenit passiõi. ē in tercia spē q̄litatꝫ. sꝫ calor ⁊ frig' sꝫ obiecta tact'. g° sꝫ in tercia spē q̄litatꝫ. Dõ. ꝙ calor ⁊ frig' capiũt dupl'r Uno° put sꝫ q̄dã q̄litates disponẽtes sbca ad opandũ opatõ nes sibi debitas nõ bñ radicate in sbco. sꝫ ab ip̄o facil'r mobiles et sic sꝫ in ꝑ̇ma spē q̄litatis. Alio° capiũt inq̄ꝫtũ imutant ip̄m

tactū. ꝛ sic sꝫ i tercia. Ul' d̄r ꝙ duplex ē calor. s. natural' ꝛ febril' calor febril' ē in p̄ma spē q̄litatis. calor natural' ē in tercia spē q̄litatꝫ. Et sic etiā duplex ē frig⁹. s. naturale ꝛ febrile. frig⁹ febrile ē in p̄ma spē q̄litatis. sꝫ frig⁹ naturale ē in tercia. Ul' d̄ō. tercio. ꝙ calor ꝛ frigiditas capiūt̄ dupl'r. Uno° p̄ q̄litatib⁹ alteratis. et īmutatiuis tact⁹. ꝛ sic sꝫ in tercia spē q̄litatis Alio°. capiūt̄ p̄ p̄mēsuratōe illaꝝ q̄litatū ex q̄b⁹ resultat sanitas vl' egritudo ad q̄s disponūt. ꝛ sic ponūt̄ in p̄ma spē q̄litatis.

Arguit̄ Supi⁹ ꝛ inferi⁹ sꝫ eq̄ p̄manētia in s̄bctis i q̄b⁹ sꝫ. sꝫ hit⁹ ꝛ dispō nō sꝫ eq̄ p̄manētes i s̄biectꝫ q̄b⁹ insūt. ḡ nō h̄nt se sicut supi⁹ ꝛ inferi⁹. Minor ptꝫ. qꝛ habit⁹ ē difficult̄ mobil' a s̄bco. ꝛ dispō ē facil'r mobil'. D̄ō. ad minorē ꝙ dispō capit̄ dupl'r. Uno°. general'r p̄ oī q̄litate q̄ disponit s̄biectū ad opandū opatōes sibi debitas siue isit pfcē siue ipfecte. et sic dispō ē q̄dd̄ā generale ad hitū ꝛ ad dispōꝫ p̄p̄e dictā. ꝛ sic oīs hit⁹ ē dispō. ꝛ sꝫ eq̄ p̄manētes. Alio° capit̄ dispō spēal'r p̄ ut distiguit̄ ꝯ hitū. ꝛ sic n̄ sꝫ eq̄ p̄manētes. qꝛ dispō p̄p̄e dc̄a ē facil'r mobil' a s̄bco. ꝛ hit⁹ ē q̄litas difficult̄ mobil' a s̄bco. ꝛ ḡ in p̄ma d̄rā habit⁹ ꝛ dispōnis capit̄ dispō spēal'r ꝛ p̄p̄e. ꝛ in s̄cd̄a capit̄ dispō general'r

Arguit̄ Perfectū et ipfectū variāt spēm. sꝫ hit⁹ ꝛ dispō h̄nt se sic pfectū et ipfectū ḡ spē d̄r̄nt. Maior ptꝫ. qꝛ hō ꝛ asin⁹ h̄nt se sicut pfectū ꝛ ipfectū ꝛ d̄r̄nt spē. D̄ō. ꝙ aliq̄ d̄n̄r se h̄re sicut pfectū ꝛ ipfectū dupl'r. Uno° b̄m eē. Alio° b̄m eēntiā. vn̄ pfectū ꝛ ipfectū b̄m eē nō variāt spēm. sꝫ b̄n̄ b̄m eēntiā. sicut hō ꝛ asin⁹ d̄r̄nt sicut pfectū ꝛ ipfectū b̄m eēntiā. q̄re spē d̄r̄nt. sꝫ hit⁹ ꝛ dispō saltē vt repiunt̄ in eodē solum d̄r̄nt b̄m eē penes pfectū ꝛ impfectū

Querit̄ Que q̄litates reponibiles sꝫ in hac spē. D̄ō. ꝙ oēs q̄litates disponētes s̄bca ad opādū operatōes sibi debitas. ꝛ tales sꝫ duplices. q̄dā sꝫ corpales. q̄dam sp̄ūales. Qualitates corpales sꝫ sanitas egritudo elegātia robur. Sp̄ūales sꝫ duplices. s. morales ꝛ itellc̄ūales Morales vt iusticia castitas libalitas ꝯtinētia fortitudo tpantia. ꝛ sil'r vicia opposita ill' v̄tutib⁹. vt iiusticia illibalitas icōtinētia. ꝛ sil'r hit⁹ ifusi. sic sꝫ fides spes ꝛ charitas Intellc̄ūales sꝫ sapia itellc̄ūs scia prudētia ars ꝛ opio. ꝛ haꝝ spēs vt grāmatica logica.

rhetorica. ꝛc. Et oēs artes mechanice. vt ars fabrilis. ars naui gandi. ars lanificij.

Arguit̄ Intellect⁹ ē potētia aīe. ġ ē in scd̄a spē q̄litatꝭ Dō. q̄ itellcūs capit̄ dupl'r Uno° ꝓ hītu q̄ ꝯg noscim⁹ p̄ma p̄ncipia ꝯplexa. vt oē totū ē mai⁹ sua pte. ꝛ sic in tellcūs ē in p̄ma spē q̄litatis. ꝛ ē hit⁹. Alio° capit̄ ꝓ potētia in q̄ ē talis intellect⁹. ꝛ sic ē in scd̄a spē q̄litatis

Secūda spēs q̄litatis ē na.

Hic ponit̄ scd̄a spēs q̄litatis q̄ ē natural' potētia vl' ipotētia. et ꝯiungūt̄ illa noīa p ꝯiūctōz disiūctiuā ad ꝺsignādū diūsitatē realē iter naturalē potētiā ꝛ ipotētiā. q2 natural' potētia ꝛ ipotē tia ꝺn̄t spē. ꝛ sic dicūt distictas eēntias. q̄re poti⁹ copulāt̄ p cō iūctōz disiūctiuā. q2 ꝯiūctō disiūctiua ꝯiūgit voces ꝛ disiūgit significata. ꝛ ġ Aresto. noīat istā spēm gen⁹. ꝛ q̄rtā sil'r. s3 p̄mā. et terciā noīat spēs. Et seq̄t̄ ista scd̄a spēs p̄mā. q2 p̄ma q̄lificat ꝛ ꝺt̄minat scd̄am. q2 hit⁹ q̄lificat potētiā. ꝛ scīa q̄lificat intelle ctū. mō q̄lificās ē an̄ q̄lificabile. ġ rōne pfectōis p̄ma p̄cedit se cūdā. Et scd̄a ē an̄ terciā. q2 in scd̄a spē q̄litatꝭ ponūt̄ q̄litates corꝑales ꝛ sp̄ūales sil'. ꝛ in tercia ponūt̄ q̄litates corꝑales tm̄: sed generaliora sunt p̄ora

Arguit̄ Quecūq3 significāt diūsas naturas nō p̄nt fa cē vnā spēm. s3 natural' potētia ꝛ ipotētia signi ficāt diūsas nat̄as. ġ n̄ p̄nt facē vnā spēm. Dō. ad maiorē q̄ du plex ē spēs. s. spēalissima ꝛ sbaltna. mō noīa significātia diūsas naturas nō p̄nt facē vnā spēz spēalissimā. s3 bn̄ sbaltnā. dūmō illa duo noīa diūsas naturas significātia sumūt̄ loco gl' nob ig noti. Et ġ ponūt̄ ista duo noīa loco sui gl' ꝓximi qd̄ p ipsa circū loq̄t̄. ꝛ sic ꝯueniēti⁹ noīam⁹ istā spēm duob⁹ noīb⁹ ad explicā dū diūsitatē q3 noīaret̄ vno noīe sicut antiq̄ insufficiēt̄ noīaue rūt hāc spēm aptitudinē.

Notandū Q3 natural' poñā ē ꝓꝓetas sb̄e q̄ ipa ē potēs ad opandū opatōes sibi ꝺbitas a natura ꝛ ad resistēdū suis ꝯrijs ꝛ nociuis. vt sanatīm ē natu ral' poñā q̄ ip3 al' potēs ē ad opandū opatōes sanitatꝭ Et ꝺr p̄ mo poñā. q2 cāt̄ ex vigore forme sup̄ materiā. ꝛ h3 i matialib⁹. in imatialib⁹ āt n̄ ē tal' vigor forme sup̄ materiā. s3 ꝺr natural'. q2

tāľ vigor ē i ꝑncipijs nature radicat⁹. vt i ipſa forma q̄ ē natura

Ar̄ Sanatiṁ ē i ꝑma ſpē q̄litatꝭ. ḡ nō ē naturaľ poña. Añs ꝓbat̄. q2 ē diſpō. vt exēplificat̄ i textu. Dō. ꝙ ſanitas bñ ḋ2 diſpō. ſ3 ſanatiṁ ē naturaľ poña. 7 ḡ nō ꝟcāt idē. Et ē dr̄ā it̄ ſanitatē 7 ſanatiṁ. ſanitas em̄ ē q̄dā diſpō vľ q̄dā hitus diſpo nēs ſbc̄m bñ ad opandū opatōes ſibi debitas. S3 ſanatiṁ ē q̄ dā ꝓꝑetas ꝯñs ipſā ſbam q̄ ſba nata ē opari opa ſanitatꝭ.

Ar̄ Nulla ſpēs pt īuenirī ex̄ ſuū gen⁹. ſ3 naturaľ poña repit̄ ex̄ q̄litatē. g°. nō ē ſpēs q̄litatꝭ. Mior ꝓbat̄. q2 poña ma terie ad formā eſt naturaľ. 7 tñ nō ē q̄litas. ſ3 ē ipſamet mate/ ria Dō. ꝙ duplex ē poña. nā q̄dā ē poña ad eē. 7 q̄dā ad opa ri. q̄3uis igr̄ materia habeat naturalē poña3 ad eē nō tñ ad opa ri. ſ3 h̄ ē ꝟmo de naturali poña q̄3tū ad opari S3 naturaľ ipotē tia ē q̄dā ꝓꝑetas ſbe q̄ ipotēs ē ad opandū opatōnes ſibi debi tas. 7 ad reſiſtēdū ſuis ꝯrijs 7 nociuis. vt molle egrotatiuū dn̄t naťales ipoñe. q2 molle h3 naturalē ipoña3 reſiſtēdi ſuo nociuo ſ. fortiori. ſ3 durꝝ ē naťaľ poña. q2 h3 naťalē poña3 r̄ſiſtēdi ſuo

Arguit̄ Quicq̄d ē ꝑter naturā h̄ nō ē naturale ꝯrio ſ3 oīs ipotētia ē ꝑter nautrā. g°. nulla ē naturaľ. Mior ꝓbat̄. q2 naturā ipedit. Dō. ꝙ l3 ipotētia poſſ3 dici alī q̄ mō innaturaľ vľ ꝯ naturā. q2 ipedit opatōes ꝓꝑas ipſi⁹ natu re. tñ ḋ2 naturaľ. q2 h3 fieri circa ꝑncipia naťalia rei. 7 circa ope ratōes nature. 7 nō ḋ2 naturaľ q2 ē radicata in natura. Et ḋ2 i potētia. q2 taľ ꝓꝑetas cauſat̄ ex vigore maťie ſup̄ formā

Arguit̄ Nulla ꝑuatio ē ſpēs q̄litatꝭ. ſ3 ipoña ē ꝑuatio. g° nō ē ſpēs q̄litatꝭ. Maior ꝓbat̄ q2 ſpēs noī nat naturā poſitiuā ex genē 7 dr̄ā ꝯſtitutā. Dō. ꝙ q̄3uis naturaľ ipotētia ſit q̄d ꝑuatiṁ ꝟm vocē ſiue q̄3tū ad illud a q̄ nomē ipo nit̄. tñ q̄3tū ad illud qđ ꝟt ē q̄d poſitiuū. 7 h̄ aliq̄ñ ꝯtingit ꝓp/ ter penuriā vocabuloꝝ

Querit̄ Que q̄litates ponūt̄ in iſta ſpē. Dō3 ꝙ i hac ſpē reponūt̄ oēs aptitudies 7 iclinatōes q̄b⁹ ſba iclinat̄ ad aliqđ opandū 7 reſiſtēdū ſuis ꝯrijs Et etiā q̄lita tes q̄b⁹ naturaľr ipedit̄ a ſuis opatōib⁹. vt oēs paſſiōes ſeu po/ tētie ꝯñtes ꝑncipia ꝯplerionalia idiuiduoꝝ. ſicut durꝝ molle. mollicies debilitas forte debile robuſtū ſanatiṁ egr̄tatiṁ. Siľr

omnes pōtētie aīe vegetatiue. vt nutritiuū augmētatiuū ⁊ generatiuū Et oēs potētie aīe sensitiue q̄ sūt duplices. s. exteriores vt sūt q̄nq₃ sensus exteriores. vt visus audit⁹ olfact⁹ gust⁹ ⁊ tactus. ⁊ interiores. vt sensus cōis v̄tus imaginatiua estimatiua siue cogitatiua ⁊ memoria. Et potētia local'r motiua. Etiā potentie aīe itellectiue. vt rō intellect⁹ ⁊ volūtas. vl' itellc̄us agēs possibil' ⁊ volūtas Et etiā pōne appetitiue. vt irascibil' ⁊ ↄcupiscibil' Et vl'r oēs īclinatōes q̄ inclinād natural'r ad aliq̄d o͞pandū. vt aliq̄ natural'r dn̄r iusti ⁊ natural'r liberales. q₂ hn̄t naturalē potētiā vl' naturalē inclinatōₒ₃ ad op͞a iusticie vl' liberalitat₃. ⁊ sic iusticia ⁊ liberalitas reponūt in ista sp̄e. ⁊ sil'r alia noīa habituū p̄nt equoce poni in p̄ma sp̄e q̄litatis. ⁊ in sc̄da.

Arguit Nullū relatm̄ ē sp̄es q̄litatis. s₃ potētia ē relatiuū. g̊ nō ē sp̄es q̄litatis. Minor p̄bat. q₂ potētia dr̄ in ordine ad actū Dōm q̄ nullū relatm̄ b̄m eē ē sp̄es q̄litatis. s₃ bn̄ relatiuū b̄m dici. q̄ mō potētia ē relatiuū. ⁊ ē p̄ncipal'r in ista sp̄e q̄litatis

Tercia sp̄ēs q̄litatis ē passi

Hic p̄seq̄tur de tercia sp̄e q̄litatis. di. Q₃ tercia sp̄es ē passio et passibilis q̄litas. Rō ordis q̄re ista tercia sp̄es ponit post sc̄daₒ₃ est. q₂ in sc̄da sp̄e ponūt naturales potētie aīe. ⁊ in tercia sp̄e ponūt ille q̄litates q̄ sūt obiecta potētiaꝝ. ⁊ potētie natural'r cōsequūt sua subiecta. nō āt obiecta. s₃ substātie extrinsece adueniūt igr̄ ⁊ iste sp̄es seinuicē sequūt. q₂ obiecta ↄgnoscūt p̄ potētias a posteriori ⁊ potētie p̄ obiecta q̄dāmō a p̄ori. ⁊ sic ↄgnitio vni⁹ dependet ex ↄgnitōe alteri⁹. ⁊ ecōtra.

Arguit In sc̄da sp̄e ponūt potētie. ⁊ in tercia ponūt obiecta potētiaꝝ aīe. s₃ obiecta sūt an̄ potētias. g̊ tercia sp̄es erit an̄ sc̄dam. Minor p̄bat. q₂ potētie ↄgnoscūt p̄ obiecta ⁊ p̄ ip̄sa distinguūt. s₃ distinctio h₃ fieri p̄ p̄ora Dō. q̄ obiecta capiūt dupl'r. Uno⁹ q̄tū ad o͞patōₒ₃ siue actōₒ₃ in potētias. ⁊ sic obiecta q̄dāmō p̄cedunt ipsas. sicut actiuū p̄cedit passiuū. Alio mō q̄tū ad denoīatōₒ₃ qua denominād substantiā q̄lem. ⁊ sic potētie p̄cedūt obiecta q₂ potentie anime fluūt ex p̄ncipijs naturalib⁹ intrinsece. ⁊ obiecta causant in subiecto p̄ aliquod extrinsecū

Notādū Q) ista tercia spēs noiat duob⁹ noib⁹ ppt diuersum modū essendi istaꝝ qualitatū q̄dā em̄ inherent firmiter suo subiecto vt passibiles qualitates q̄dā debil'r vt passiōes q̄ hn̄t eē trāsiens quaē n̄ denoiant subiecta q̄lia. ꝛ iō ista duo videlicet passio ꝛ passibil' qualitas nō pn̄t sufficiēter noiari vno noie sicut antiq̄ noiauerūt hāc spēz illo nomie casus eo q̄ iste qualitates cānt in subiecto ab aliquo extrinseco. et p modū illius qd̄ a casu pcedit. Et ista noia copulant cōiunctione copulatiua ad denotandū q̄ iportant eandē qualitatē s̄m spēm sicut ē eadē rubedo in eēntia que pmo hz eē ipfectū et sic d̄r passio. ꝛ que vlteri⁹ radicat in subiecto sic q̄ hz eē pfcm̄ ꝛ d̄r passibil' q̄litas. Dr̄nt tn̄ passio ꝛ passibilis q̄litas. nā passio ē qualitas cito trāsiens inferēs passionē vel illata ab aliqua passione vt palliditas infert ex passiōe. ire. et rubedo ex passiōe verecūdie. ꝛ passio timoꝛ infert p albedinē. et passio verecūdie. p rubedīez. Sz passibil' q̄litas ē q̄litas difficult mobil' a subiecto inferēs passiōz vl' illata a passiōe. sic ē rubedo vel albedo nāl' ꝛ alie q̄litates q̄ sensib⁹ inferūt passionē recipiēdi sensationē.

Arguit Jllud qd̄ agit in alterū tangit ipm̄ pmo de gn̄atione. sz obiecta poñaꝝ nō tangūt poñas g̃ nō agunt in ipas inferendo eis passionē. Dōm q̄ obiecta poñaꝝ nō agunt coꝛpal'r et actōe pp̄rie dicta in ipas poñas. sz solū spūal'r ꝛ metaphorice et ad illā actionē nō requirit cōtactus.

Ar Jllud qd̄ nō patit nō est passibile. sz nulla qualitas patitur ergo nulla ē passibilis. Mioꝛ pbat q̄z solū subiectuz ē passibile. Dōm q̄ qualitas nō d̄r passibil'. q̄z aliq̄d paciat tāq̄z subiectū passionis. sz q̄z infert ab aliq̄ passiōe vl' q̄z infert passionē sensibus et sic q̄z piungit passioni. passibil' q̄litas d̄r

Ar Passio ē vnū pn̄tū ab alijs distinctū. g° nō est spēs q̄litatis. Dōm q̄ diuersimode et equiuoce ē p̄dicamentū. et spēs qualitatꝫ. nā passio put dicit respectū ad agēs inq̄ztū ē effectus illatioq̄z actōis sic ē distinctū pn̄tū. Sed passio q̄ ē qualitas a sensu pceptibil' hn̄s eē ipfcm̄ ꝛ nō radicatū i sbiecto sz cito

Ar Passio vt h̄ sumit n̄ ē q̄litas. g̃ trāsiēs ē spēs q̄litatis. male pōit p tercia spē q̄litatꝫ. Añs pbat q̄z aresto. loq̄ns d̄ hmōi d̄t q̄ sūt passiōes. q̄litates ỽo mime. Dōz q̄ aliq̄d d̄r q̄litas dupl'r. vno° s̄m eē ꝛ denoiatōz sil'. alio° s̄z eēntiā. Mō aresto. vult q̄ tales q̄lit ates nō sūt q̄litates s̄m esse ꝛ denomiatōez

quia nō denoīant sua subiecta nihilominꝰ sunt qualitates ꝑm
essentiā. Vn̄ tres cōditiones requirūt̄ ad hoc ꝙ aliqđ actn̄s pos
set denoiaē suū sbiec.ᵐ ꝑma ꝙ sit satis intēse in subiecto. ḡ tepidi
tas nō denomiat aquā calidā. Scđa ꝙ dꝫ esse satis extēse in sub
iecto.i. dēt subiecto inesse ꝑ maiori pte. vn̄ nō sequit̄ ethyops ē
albus ꝑm dētes. ergo ē albus. et hoc dēt intelligi đ illo actn̄te.
qđ nō determiat sibi certā ptē corpis qꝛ bn̄ sequit̄ iste ē crispus
crinibꝰ gᵒ ē crispus. vel iste est claudus crure. ergo ē claudꝰ. Ter
cia est ꝙ dꝫ esse satis ꝑtense in subiecto: i. ꝑ notabili dr̄ntia tpis
ꝛ ergo rubedo cāta ex verecūdia nō denoīat subiectū in q̄ est. qꝛ
illa rubedo est cito transiens et nō radicata in subiecto.

Ar Ois qualitas p̄dicat̄ in quale de ꝑma suba. sed passio n̄
p̄tur in quale de ip̄a. quia nō denominat subam qualē er/
go male ponit̄ vna spēs qualitatis. Dōm ꝙ qualitas ꝑm eēn/
tiam et esse ꝑfectū simul denoiat subam esse qualē nō tn̄ quali/
tas que habet essentiam qualitatis ꝛ esse imꝑfectū eius. qꝛ illa
solū denoīat subam eo mō quo hꝫ esse in subiecto et ergo sufficit
ꝙ ꝑm quid ip̄m denoīat et ꝑ illo tpe ꝑ quo inest.

Arguit Quecūqꝫ dicūt idē sunt inequali gradu ꝑfectō
nis. sꝫ passio ꝛ passibil. q̄litas sūt idē. ergo sūt
in eq̄li ḡdu ꝑfectionis. Mior ꝑbat̄ qꝛ vna foꝛa in nūo pt dici
passio ꝛ passibilis qualitas. Dōm ꝙ passio ꝛ passibil q̄litas nō
sunt equalis ꝑfectionis q̄ꝫtū ad modū essendi. tn̄ bn̄ ꝑm eēntiā.

Notandū Qꝫ sub hac spē reponūt̄ oēs q̄litates in/
ferētes sensui passiōes vt oia obiecta ꝑ
pꝛia sensuū exterioꝝ. sicut coloꝛ. sonꝰ sapoꝛ. odoꝛ. calidū. frigidū
humidū. siccū ꝛ silr oēs spēs illoꝝ obiectoꝝ ponūt̄ sub hac spē
qualitatis. qꝛ oēs iste inferūt sensibus passiones. ꝛ oēs passio/
nes aīe vt sunt ira gaudium tristicia et timoꝛ et omnes quali/
tates inseꝑabiles. vt nigredo in coꝛuo. albedo in cigno. et q̄daꝫ
ꝟtutes occulte lapidū et herbaꝝ. sicut est virtus adamātis qꝛ
trahit ferrū ad se. Etꝫ q̄ q̄litates veneni inficiūt hoies ponūt̄ sb
hac spē q̄litatis. Et vl̄r oēs q̄litates q̇bꝰ imutant̄ aliq̄ poñe. vt
sunt ꝑmo oēs spēs intelligibiles. scđo oēs spēs sensibiles. tercio
oēs silitudines reꝝ. quarto oēs qualitates q̄ sūt ꝑꝑa sensibilia

Ar Passibilis qualitas ē q̄litas ꝑceptibil vnico sēsu diffi cl̄r
mobil. ꝛ passio ē q̄litas ꝑceptibil vnico sensu facile mo/

bilis sȝ nō oīa ista sensibus ꝑcipiūtur. g̃ nō sūt in hac spē quali/
tatis. Dōm ꝙ ille nō sūt differēcs q̄litatꝫ passibil' ꝛ passiōis a to
to gn̄e sȝ solū dāꝛ d' ill' q̄ sūt imutatie sens⁹ vt: obiecta ꝑncipalia

Quarta spēs qualitatis est

Hic ꝯn̄ter determiat de quarta spē q̄litatis. et ista spēs ponitꝛ vl
timo loco quia q̄litates q̄ sunt de hac spē ꝯsequūtur subam gr̄a
materie. ꝛ tres p̄cedentes ꝯsequūtur subam grā forme. mō sicut
forma ē prior materia sic qđ sequitꝛ subam grā forme ē p⁹ illo qđ
sequitꝛ subam gr̄a materie. Et ab aresto. vocatꝛ ista spēs gen⁹. qꝛ
ipa ꝯsequitꝛ subam grē materie. mō gen⁹ hȝ rōem materie. Etiaȝ
ꝑpt mł'titudīeȝ spēꝝ reponibiliū sub hac spē q̄litatꝫ vocatꝛ a bare

Ar Illud qđ ē i h̄ aliq̄d nō dȝ dici circa h̄ aliq̄d ꝯsto. gen⁹.
sȝ forma ꝛ figura sūt in h̄ aliq̄d. g̃ nō solū sūt circa h̄ ali/
quid. Dōm ꝙ licet forma ꝛ figura sūt circa h̄ aliq̄d ꝑm supficiē
tn̄ nō ꝑm ꝓfunditatē. ꝛ ꝓ tanto dicūtꝛ eē circa hoc aliq̄d.

Ar Nullū transcendēs ē spēs q̄litatis. sȝ forā ē transcēdens
g° nō ē spēs qualitatis. Mior ꝓbatꝛ qꝛ repitur in oībus
p̄ntis et etiā extra p̄nta Dōm ad minorē ꝙ duplex ē forma scȝ
subalis ꝛ actn̄lis: subalis ē reductiue in p̄dicamēto sube. Actn̄ta
lis est que aduenit enti post cōpletū eē. ꝛ illa forma actn̄talis ca
pitur dupl'r. vno° general'r ꝓ quacūqȝ forma actn̄tali aduenien/
te alicui post suū cōpletū esse. ꝛ sic forma repitur in oīb⁹ p̄dica/
mentis actn̄tiū. Alio° spāliter ꝓut est termiatio lineaꝝ ꝛ supfi/
cierū ad intra. et sic ē quarta spēs qualitatis.

Ar Termin⁹ ē in eodē p̄dicamēto cū suo termiato sȝ forma ē
termin⁹ lineaꝝ ꝛ supficieꝝ que sūt in p̄nto q̄ꝫtitatis. ergo
forma erit i p̄dicamēto q̄ꝫtitatis. Maior ptȝ qꝛ termin⁹ ē eius
dem eēntie cū suo termiato. Dōm ꝙ duplex ē termin⁹. s. intrīse
cus et extrinsec⁹. termin⁹ intrinsec⁹ ē eiusdē eēntie cū suo termia
to sicut linea ē termin⁹ intrinsec⁹ supficiei et eiusdē p̄nti cū sup
ficie. nō aūt termi⁹ extrinsecus quo mō forma ē termin⁹ extrinse
cus linee ꝛ supficiei quare nō ē incōueniēs ꝙ sint in diu'ꝛ p̄ntis

Notandū Qꝫ forma et figura cōueniūt in h̄ ꝙ di
cūt eandē qualitatē ꝑm eēntiā. s. modū
ꝓtractōis lineaꝝ ꝛ supficieꝝ i corpe rōe ei⁹ tñ̄ iūgūtur cōiūctōe
copulatia. sȝ qꝛ dicūt illam essentiā dn̄ter ꝑm roȝ. g° nominātꝛ
cōuenienti⁹ diuersꝛ noib⁹ q̄ȝ vno. sicut antiq̄ nominauerūt hanc

spēm cōpositōem differūt eñ in cōnotatis.qz forma ꝯnotat re/spectū ad intra scz ad formā subalem reqrentē talē ꝓtractōz.et figuratio ꝯnotat respectū ad ex̄.s.ad q̄ztitatē corpis. Un̄ figura est termiatio āguloꝝ lineaꝝ ꝛ sup̄ficieꝝ ad ex̄.sz forma ē terminatio lineaꝝ ꝛ supficieꝝ ad intra.vel differūt in h̄ qz forma hꝫ fieri i reb⁹ artificialib⁹ ꝛ ꝑ ꝯpatōz ad q̄litates artificiales.ꝛ figura in rebus naturalib⁹ vl̄ ꝑ cōꝑatōz ad qualitates naturales.

Notandū Q; sub hac spē reponūtur. Pꝛio oēs figure corꝑales siue a natura siue ab arte. a natura vt figura bipedalis in hoie ꝛ q̄drupedalis in eq̄ ab arte vt oēs res artificial'r facte ꝛ ꝑ artē ꝯplete.vt turris dom⁹ tunica. Et dꝛ ꝑ artē ꝯplete qz licet panis sit artificialit̄ fcūs tñ nō ꝯplet̄ ꝑ artē sz ꝑ naturā.ꝛ ergo pais nō ē i p̄nto q̄litatis.sz sube vnq̄ñ cū arte ꝯcurrit natura tūc bn̄ p̄t ꝓduci forma subalis sic etiā pꝫ de ranis. Et oēs dispōnes corpuꝫ q̄ hn̄t fieri circa q̄ztitatē cōtinuā ꝛ discretā. d̄ ꝯtinua vt rectitudo curuitas circa lineā. ꝛ cō cauū ꝯuexū planū circa supficiē ꝛ circa corp⁹ vt spericū pirami/dale de q̄ztitate discreta vt par ipar finitū ifinitū q̄ dicūt̄ d̄ vtra

Ar Entia ꝑ se exn̄tia n̄.sūt in p̄dicamēto q̄lita qꝫ q̄ztitate. tis.sz dom⁹ ē ens ꝑ se exn̄s ḡ nō ē in p̄dicamēto q̄litatis. Dōm q dom⁹ capit̄ dupl'r.vno° māl'r.ꝛ sic ē suba Alio°. foꝛal'r ꝑ ipa vniōe ꝛ coordiatōe lapidū ꝛ lignoꝝ.ꝛ sic ē i ista spē q̄litat̄

Ar figura dom⁹ nō est circa vnū idiuiduū.sz ꝯstat circa ml'titudinē lignoꝝ et lapidū.g°. male dꝛ q figura ē circa h̄ aliquid ꝯstās.Dōm q lꝫ figura dom⁹ sit in multitudīe indiuiduoꝝ.s.lignoꝝ ꝛ lapidū tñ oia illa indiuidua ꝑ aggregatōeꝫ et ordinē eoꝝ se hn̄t ꝑ modū vni⁹ idiuidui suscipiētis talē figurā

Querit̄ In q̄ p̄nto sūt raꝝ dēsū lene a spеꝝ. Et vr̄ q nō sint in p̄nto q̄litatis.qz Aresto.dt rarū ꝛ spissum asperū et lene putabant̄ quidē qualitatē fcare sz aliena h⁹ modi putabūtur eē a diuisione q̄ circa q̄litatē ē. Sꝫ q sint in p̄dicamēto q̄litatis ꝓbat̄ ꝑ Gil.poꝛ.expsse dicētē q sūt q̄lia circa sitū exn̄tia. Sꝫ dōꝫ q rarū densū lene asperū capiūt̄ dupl'r vno° q̄ztū ad illud q sūt ꝛ pure iportāt.et sic sūt positōes. qz diffōes eoꝝ respiciūt positōem. Alio° q̄ztū ad illud qd̄ ipꝭ accidit fꝫ q alit̄ ꝛ alit̄ imutāt tactū.ꝛ sic sūt in ista q̄rta spē q̄litatis ꝛ pmo° capit Aresto.ca.scdo° Gilber.poꝛ. Un̄ asperū est cui⁹ ꝑtes non

iacent equaliter sed vna supeminet alteri. Sed lene est cui⁹ ptes equaliter site sunt. Raꝛ cuius ptes distant ab inuicē vt in lactē buliente. Densum cuius ptes sunt sibi inuicē ꝓpinque

Walia vero talia dicūt

Hic qꝛ diffinivit qualitatē ꝯñter diffinit eius cōcretū qđ est quale. ⁊ ē rō ordinis, qꝛ cā ꝑm naturā ē añ effectū. ſꝫ q̄litas est cā ipi⁹ qual' sic qđlibet abstractū est cā formalis sui cōcreti g°. ꝑus diffinit qualitatē q̄ꝫ qualia. Etiā simpliciora sūt ꝑora ſꝫ abstractū est simplicius ꝯcreto igit. Dicit g° qualia sūt q̄ ꝑm hec denoiatiue dicunt vl' quōdolibet alit ab hȳs. q̄ diff⁹ sic intelligit qualia sūt supple cōcreta q̄ dicunt denoiatiue ꝑm hec i. ꝑm has q̄litates vl' q̄nodolibet alit. i. al'r q̄ꝫ denoiatiue ab his s. q̄litatib⁹ vñ vt in p'lib⁹ qualia dicūt denoiatiue a q̄litatib⁹ vt a iusticia iust⁹. aliq̄ñ tñ ꝯtingit q̄le dici nō denoiatie ab aliq̄ q̄li.

Notādū Q; abstractū ⁊ ꝯcretū cōueniūt ſꝑ tate. in ꝑncipali ꝑcato. i. cōueniūt in re qꝛ eandē eentiā dicūt. ergo eti ā sūt in eodē pñto. Sed drñt qꝛ abstractū ꝑcat illā eandē rē cū ꝑcisione subiecti vt iusticia. ⁊ cōcretū ꝑcat illam eandē rē cū depēdentia ad subiectū. et g°. dr ꝯcretū quasi cōcernēs subiectū. Etiā differūt sic a posteriori. qꝛ abstractū nūq̄ꝫ p̄dicat de eo cui inest in recto vt nō valet paries ē albedo ponendo tñ ꝙ albedo sit in pariete. ſꝫ cōcretū ꝑt in recto đ subiecto cui inest vt paries ē alb⁹. Et rō ē nā abstractū dr qꝛ abstrahit a suo sbc° ſꝫ illud qđ ꝑm modū ꝑcandi abstrahit ab aliq̄ nō ꝑt đ ipo.

Arguit Cā ⁊ effect⁹ nō sunt idē ꝑm rē. ſꝫ qualitas ⁊ q̄le drñt sicut cā ⁊ effect⁹. g̃ nō sūt idē ꝑm rē. Dōm ꝙ duplex ē cā. s. extriseca ⁊ itrinseca. Cā extrisica nō ē eadē cū effectu ꝑm rem. sed cā intrinseca maxie formalis et eius effectus sūt ꝑm rem idem. et hoc modo qualitas est causa qualiū.

Ar Jllud qđ ponit in pñto est gen⁹ vel spēs. ſꝫ cōcreta accidentiū nō sunt gña neqꝫ spēs. g̃ nō sunt in pñtis. Mior ꝓbatur qꝛ sunt actñtia ſꝫ actñs est p̄dicabile ab alȳs distinctū. Dōm ꝙ cōcretū de pñto actñtis pt dupl'r cōpari vno° ad suum subiectū de quo p̄tur denoiatiue. ⁊ respectu illius dr actñs ⁊ sic nō ē in pñto. Alio° ad sua iferiora. respcū q̄ꝛ vocat gen⁹ vl' spēs ⁊ sic est in pñto. Uel dōm ꝙ licet cōcretum actñtis gña ꝑcati et

ↄnotati sil'r nō sit in gñe.tñ bñ gra ƀcati ⁊ illoꝰ ē genꝰ vel spēs.

Notandū Q: cōcretū ē triplex.s.ad subiectū vt al bū nigrū respectu parietis. Cōcretū ad fundamentū vt multitudo ⁊ mḡnitudo q̄ cōcernūt quātitates in q̄bꝰ fundanƚ sʒ sūt abstracta a subiectis vltimatis.s.substan tijs Et cōcretū ad suppositū vel inferiꝰ vt albedo nigredo q̄ sua i feriora cōcernūt ⁊ ď eis ꝑnƚ. Et sil'r abstractū ē tripl'r.s.a sbcꝰ vt albedo.a fūdamēto vt p̄nitas.a supposito vt albeitas coloreitas hūanitas.⁊ sic vnū ⁊ idē ē abstractū respcū vniꝰ ⁊ ↄcretū respcū alteriꝰ

Ar Sicut se hʒ denoīatiuū q̄litatꝭ ad q̄litatē..sic se hʒ denoīatiuū q̄ztitatis ad quātitatē sʒ denoīatiuū q̄zti tatis nō diffiniƚ.ergo nō dʒ diffiniri denoīatiuū q̄litatis. Dōm ꝙ nō est sil'e q: in q̄ztitate sūt duo deneiātia eq̄l'r denoiantia sua subiecta.s.quottū et q̄ztū et sic oīs suba ꝑma vl'ē q̄tta vl'quāta. a q̄ztitate.sed in q̄litate ē nisi vnū denoīatiuū scʒ q̄le qď nō ē eq̄ liter.denomians subiectū suū.q: aliq̄ dicūƚ qualia a qualitate denominatiue et aliqua nō ⁊.ꝑpter hoc hic diffinit qualia.

Ar Om̄e qď diffiniƚ dʒ accipi ꝑ modū vniꝰ.sʒ quale accipi tur ꝑ modū pluriū.igiƚ diffꝰ mala. Dōm ad maiorē q̄c q̄d diffiniƚ dʒ sumi ꝑ modū vniꝰ in gñe.vl'et spē ⁊ nō in nūo.sʒ q̄le sumiƚ h̄ ꝑ modū vniꝰ in gñe. Et poniƚ in pl'ali nūo ꝑpƚ di uersitatē ⁊ multitudinē ipoꝝ qualiū q: tot sūt q̄lia q̄t sunt q̄li tates.nā ꝑmo aliqua qualia sunt que denoīatiua dicunƚ a qua litate.cui ē nomē ipositū et aliqua a q̄litate cui nō est nomē ipo sitū.exemplū ꝑmi vt a iusticia iustꝰ.Exemplū secūdi vt pugilla tor cursor nō dicunƚ denomiatiue ab aliqua qualitate.

Querit Quot modis ↄtigit ꝙ aliqua q̄lia nō dicātur denoīatiue ab aliq̄ qualitate. Dōm ꝙ duobus modis.vnoꝰ ex pte ƀcatōis et h̄ ↄtingit tribꝰ modis.ꝑmo qñ ta lis q̄litas nō ē satis intēse in subiecto suo.i.qñ nō hʒ eē pfectuʒ sed remissum ⁊ ipfectū in suo subiecto.vt calor in aqua tepida. nō denoiat illā aquā calidā.q̄re ista ↄña est falsa aqua ē tepida. ḡ est calida. Scďo qñ talis q̄litas nō inest satis extense.i. ꝑ ma iori pte subiecti vt albedo exn̄s in dentibꝰ ethyopis nō denoiat. ethyopē albū.q: falsa ē ista ↄña ethyops ē albꝰ ƀm dētes gᵒ ē al bꝰ ⁊ h̄ ē veꝝ qñ tale actn̄s nō demiat sibi certā ptē sbiecti.vñ bñ seq̄ƚ iohāni iest crispitudo criniū gᵒ ē crispꝰ Tercioᵒ qñ tal' q̄litas

nō inest satis ꝑtense. i. ꝑ diuturnū tps vt rubedo cāta ex verecun/dia non denoīat suū subiectū in q̄ est. vt nō sequit᷑ iohēs ē rube⁹ ex verecūdia g°. est rube⁹. Alio° ex ꝑte vocis ꝛ hoc iteꝝ ↄtigit dupliciter. ꝑmo qn̄ qualitati a qua sumit᷑ quale nō est nomē iposi/tū vt cursor pugillator. Scdo qn̄ quale sumit᷑ ab aliqua ꝑte cui est nomē ipositū sꝫ nō ꝑticipat nomē illi⁹ qualitatꝭ. i. n̄ ↄueit cū ipa in ꝑncipio vocis. vt studiosus d̾r a virtute nō denomīatiue.

Ar Aliqs d̾r cursor ab arte cursoria ꝛ pugillator ab arte pu/gillatoria. g̃ male d̾r ꝙ abstractis illoꝝ nō sūt noīa iposi/ta. Dōm ꝙ cursor et pugillator capiūt᷑ dupl'r. vno° inq̄ꝫtū ꝑcāt habitus scꝫ artē currēdi seu pugillandi. et sic abstractis eoꝝ bn̄ sunt noīa iposita et sūt vera denoīatiua. Alio° capiūtur ꝑ naturalibus potētijs. vt ille d̾r cursor q̄ hꝫ naturalē poñaꝫ currēdi. et sic abstractis eoꝝ nō sūt noīa iposita nec sunt vera denoīatiua

Arguit Omē q̄le sumit᷑ ab aliq̄ qualitate denoīatiue. g̃ vltima ꝑticula diffōis male ponit᷑. Añs ꝑbat᷑. q̄ꝛ illa q̄litas in subiecto ē natura denoians ipꝫ. Dōꝫ ꝙ oē denomiatiuū sumit᷑ ab aliq̄ qualitate ꝑm reꝫ. nō tn̄ ꝑm rē ꝛ modū sil'r.

Qua litati iest cōtrarietas

Postq̄ꝫ Pehis. determianit de qualitate et quali q̄ꝫtū ad eoꝝ es/sentialia. hic ↄn̄ter ꝑsequit᷑ d̾ eoꝝ acc̄ntib⁹ ꝛ assignat tres ꝓprietates. Quaꝝ ꝑma est ꝙ qualitati inest cōtrarietas. vt calidū. et frigidū cōtrariant᷑. sil'r albū ꝛ nigꝝ. Et ꝓprie loquēdo poti⁹ dꝫ dici cōitas q̄ꝫ ꝓprietas q̄ꝛ nō est aliq̄ mō ꝓpria ipis q̄litatibus q̄ꝛ nō conuenit qualitatibus de scd̾a specie nec de quarta nec soli qualitati. q̄ꝛ cōuenit etiā actioni et passioni habere ↄtrariuꝫ.

Ar Cōtraria hn̄t fieri circa idē subiectū sꝫ calidū ꝛ frigidū n̄ hn̄t fieri circa idē igit᷑. Mior pꝫ de igne q̄ ē calid⁹ ꝛ nn̄q̄ꝫ frigidus. Dōm ꝙ addit᷑ in diffōe ↄtrarioꝝ nisi alteꝝ insit a na/tura. mō ignis ē calid⁹ a natura. ꝛ g̃ nō pōt sibi adeē frigiditas.

Qr Utꝝ oib⁹ q̄litatib⁹ insit ↄtrarietas. Dōm ꝙ nō q̄ꝛ nō inest q̄litatib⁹ d̾ scd̾a spē q̄ꝛ cōtraria debēt successiue ineē eidē subiecto. sꝫ illud qd̾ ē nāl'r potēs nō pōt fieri natural'r ipo/tens et ecōtra. etiā qualitatib⁹ de quarta spē nō inest. q̄ꝛ illa q̄li/tas q̄ est de quarta spē imediate hꝫ fieri circa q̄ntitatē. sꝫ ↄtrarietas nō inest q̄ꝫtitati. g̃ nec q̄rta spēs qualitatis hēt ↄtrariū. ꝛ sic

relinquit q contrarietas reperit in prima spe qualitatis vt iusticia 9tria tur iniusticie. et ec in tercia vt albedo 9trariatur nigredi. s3 n i alijs

Ar Cotraria sut forme actiue et passiue ad inuice. expellentes se ab eode subiecto. s3 qlitates de pma spe no sunt forme actiue et passiue adinuice. ergo no cotrariant. Mior pbat qz in pma specie qualitatis no est motus. Dom q 9trarietas capitur duobus modis. vno proprijssime p repugnatia duarum formarum actiuarum et passiuarum expellentiu se ab eode subiecto. et sic no est in pma specie qualitatis sed solu in tercia. Alio capit coiter p re/pugnantia duarum formarum sub eode genere positarum expellentium se ab eode subiecto et sic 9rietas est in pma specie qualitatis.

Ar Justicia et iniusticia opponuntur puatiue. ergo no cotrarie Ans pbat qz iniusticia dicit puatoz iusticie Dom q qua uis bm voce iniusticia opponitur iusticie puatiue. tn bm re op/ponutur contrarie. qz generatur ex cotrarijs actibus positiuis. sicut iusticia ex actibus iustis. Et iniusticia ex actibus iniustis

Ar Jllud no hab3 cotrariu cui no couenit diffi. cotrariorum. sed qualitati no couenit diff cotrariorum. ergo sibi no inest cotrarietas. Minor patet qz cotraria sunt que sub eode gne po sita sunt sed qualitas no ponit sub aliq gne cu sit genus genera lissimu. Dicendu q qualitas capitur dupl'r. vnomodo in genere ge/neralissimo et sic no habet cotrariu. Alio mo quantu ad eius spe cies et sic habet cotrariu. Un ista pprietas intelligit de quali/tate in suis spebus. et no de qualitate in genere generalissio su/pta. quare exeplificat d spebus qualitatis. vt iusticia cotrariat. iniusticie. et albedo nigredi S3 pprie loquedo mediu colores n 9triant. qz no maxime distant nisi capiant in rone extremorum.

Ar Jlla cotrariant inter q est motus. sed inter medios colo/res est motus. g cotrariant. Dom q duplex e cotrarietas sc3 pfecta et impfecta vn mediu colores bene 9trariantur cotra/rietate impfecta. sed no pfecta. Uel d3 q medij colores capiunt dupl'r. vno mo vt medij sunt et sic no cotrariant qz no maxime distant quia extrema plus distant. Alio mo inquatu3 pticipat rones suorum extremorum quia mediu copatum vni extremorum habet ronem alterius. et sic cotrariantur.

Jte si vnu 9trariorum fuerit

Hic ponit vnū notabile dicēs. q̄ si vnū ꝯtrarioꝝ fuerit quale et reliquū erit q̄le. ꝛ p̄t dupl'r intelligi siue expōi. p̄mo si vnū ꝯtrarioꝝ fuerit in p̄dicamēto q̄litat' etiā ꝛ reliquū. Et cā illi⁹ ē q꞉ cōtraria sunt q̄ sub eodē genē posita sūt. vt iusticia est i p̄dicamento qualitat' ergo etiā iniusticia. Scd̄o si vnū ꝯtrarioꝝ sumat' in cōcreto etiā ꝛ reliquū. ꝛ si vnū i abstracto reliquū sil'r debꝫ capi i abstracto. vt dꝫ dici albū ꝯ̄riat' nigro ꝛ n̄ albū ꝯ̄riat' nigredini.

Qualitas suscipit magis et

Hic ponit scd̄aꝫ p̄p̄etatē q̄ nō d꞉ p̄p̄e p̄p̄etas. sꝫ magis cōitas. q꞉ nō conuenit oībus qualitatib⁹. q꞉ nō cōuenit qualitatib⁹ de scd̄a sp̄ē neqꝫ de q̄rta nisi valde pauc'. vt curuū d꞉ suscipe magis ꝛ min⁹ ꝛ ꝯuenit q̄busdā de p̄ma sp̄ē ꝛ q̄busdā de tercia sp̄ē. ꝛ etiā nō ꝯuenit soli qualitati. q꞉ cōuenit actioni ꝛ passiōi. Dicit ergo qualitas suscipit magis ꝛ min⁹. Rō istius p̄prietat' est. q꞉ qualitates intendunt' ꝛ remittunt' aut ƀm maiorē ꝛ minorē radicatiōeꝫ in subiecto qd̄ ꝯuenit qualitatib⁹ de p̄ma sp̄ē. vt sunt virtus ꝛ scia aut ƀm depuratōeꝫ ꝯtrarij a ꝯtrario vel ƀm p̄mixtiōeꝫ ꝯtrarij cū ꝯtrario. ꝛ hoc ꝯuenit mult' qualitatib⁹ de t̄cia sp̄ē igit'.

Arguit Illd̄ cui⁹ rō ꝯsistit i maxio nō suscipit mag' et min⁹. sꝫ rō v̄tut' ꝯsistit i maxio. ḡ n̄ suscipit magis neqꝫ min⁹. Minor p̄bat' q꞉ ƀꝫ p̄h̄m p̄mo celi v̄tus ē vltimū potētie ꝛ ƀm Aug⁹. v̄tutes sunt maxīa bona q̄b⁹ nullus p̄t male vti. Dōm q̄ v̄tus p̄t ꝯsiderari dupl'r vno° ƀm seipaꝫ. ꝛ sic nō suscipit magis neqꝫ min⁹. Alio mō ex p̄te subiecti participātis ꝛ sic contingit v̄tutem esse maiorem vel minorem.

Arguit Quicq̄d ꝯsistit i indiuisibili n̄ p̄t suscipe magis ꝛ min⁹. sꝫ oīs q̄litas ē hm̄ōi ergo n̄ suscipit magis neqꝫ min⁹. Mīor pꝫ q꞉ q̄litas ē forma ꝛ forma ē indiuisibilis ƀm Gilbertū. Dōm q̄ nll'a q̄litas suscipit mag' ꝛ min⁹ in abstracto. q꞉ sic ē indiuisibil'. sꝫ bn̄ in ꝯcreto. vt albedo n̄ suscipit mag' ꝛ mi⁹ sꝫ albū. Et cā est q꞉ forma in abstracto sumit' ƀm suū esse essentie. modo quelibet forma essentialiter est indiuisibil' sed forma in concreto sumpta sumit' ƀm esse qd̄ habet in subiecto sꝫ talis forma vt sic nō ē diuisibil' q̄re suscipit mag' ꝛ min⁹.

Ar Qualitates i abstracto designate contrariant' ꝛ ad eas est mot⁹. ergo suscipiūt magis ꝛ minus. Cōsequētia tenet q꞉

ille videntur eē cause sufficiētes susceptionis magis et minus. Dōz quod qualitates in abstracto saltē alique suscipiūt magis et minus physice qd nō ē aliud quam intēdi et remitti sed nō loyce qd est pdicari de subiecto cū isto annexu magis vel minus. quia ad hoc requiritur cōcretio ad subiectū. Pro quo notandū quod forma tūc intenditur qn ipa crescit subiecto manēte eodē sed remittitur qn subiecto manēte eodē ipa decrescit. Et solet dici quod intensio ē crescētia forme in eadem pticula materie. sed remissio est decrescentia forme in eadē particula materie.

Propriū ē qualitati secun

Hic ponit terciā pprietatē qualitatis. dicēs pprium est qualitati sm eā sile vel dissile dici vt albus albo similis dr vn sicut sm solam quātitatē dicimur equales vel inequales ita sm solā qlitatē dicimur similes vel dissiles Et est ppria quarto mō quia cōuenit omni soli et semp vt pz inductiue p exempla.

Arguitur Gen⁹ est quedā tenuis silitudo suarū spērum vt dicit theomixtius. Silr spēs ē silitudo suorū indiuiduorū vt patet p Boetiū. Etiā agens et paciens dicūtur silia in materia et dissimilia sm formā. ergo nō est ppriū quarto° qualitati. Dōm quod silitudo capitur dupliciter. vno° generaliter p quacūqz cōuenientia aliquorū siue in essentialibus siue accidentalibus et sic cōuenit multis aliis. Alio° capitur spāliter p cōueniētia aliquorū in qualitate vna sm spēm spālissimā. et sic cōuenit solis qualitatibus quia similitudo est rerū differentiū eadem qualitatis. sicut inter duas res albas est silitudo ita quod habet vnā qualitatem p fundamēto et aliā p termīo. et sic illa ē predicatio causalis sic ista dies est latio solis. nam silitudo essentialiter ē relatō. Et debet intelligi de eadē qualitate in specie nō aūt in numero vel in genere. quia vna qualitas in numero nō est in rebus drñtibus. sed in genere nō fit cōpatio septimo physicorū. Sed dissilitudo est rerum differentium diuersa qualitas in specie quia diuersitas sm numerum stat cum similitudine.

Ar Scdm silitudinē dicimur similes actūtalr et sm dissilitudinē dicimur dissimiles. sz silitudo et dissilitudo sūt relatiua et nō qualitates. g nō cōuenit soli qualitati. Dōm quod sm dt circūstantiā duarū cārum. vno° formalr et sic nō debz hoc capi Alio

mō dicit circūstantiā cause efficiētis. ⁊ sic capit hic quo⁹ solū ƀꝫ q̄litates dicimur sil'es vel dissil'es vt pꝫ p argumentū p̄cedēs.

Ar Color est qualitas ⁊ tñ ƀm eā nō dicimur sil'es ergo nō cō uenit omni qualitati. Dōm ꝙ licet ƀꝫ colorē nō dicimur similes in genere tñ in specie qꝛ ƀm albedinē vel nigredinē que sunt spēs coloris. sꝫ illa ꝓprietas est maxime ꝓp̄a q̄litatib⁹ in spē spālissima acceptis vt patet p diffōem similitudinis.

Ar Propriū dꝫ esse solius spēi sed qualitas nō ē spēs. g̃ q̄/ litas nō hꝫ ꝓprietatē. Maior pꝫ qꝛ ꝓpriū fluit ex p̄n/ cipijs spēi. Dōm qñ dꝛ ꝓpriū fluit ex p̄ncipijs spēi sibi spēs n̄ distinguit ꝯtra gen⁹ sꝫ ꝯ indiuiduū qꝛ ꝓpriū fluit ex p̄ncipijs alicuius nature cōis. Uel dōm ꝙ ꝓpriū capit duobus modis. vno mō ꝓprie ꝓ illo qd solū fluit ex principijs spēi specialis/ sime ⁊ sic qualitatis nō est aliquod ꝓpriū. Alio° capit cōiter ꝓ omni actnte qd cōuertibiliter p̄dicatur de suo subiecto. et sic de/ bet hic capi ꝓprium et etiam in alijs p̄dicamētis.

Actio ē secūdū quā ī id

Postq̄ꝫ pe. his. determiauit de quatuor p̄ncipalioribus p̄dicamētis habētibus simplicē modū p̄dicandi d̄ sba. que aduenīūt sube ab intrinseco. hic ꝯñter determīat de alijs p̄/ dicamētis minus p̄ncipalibus quoꝝ modi p̄dicādi fundant in modis alioꝝ et aduenīūt sube ab extrinseco. Rō ordis ad p̄dcā est. qꝛ quatuor p̄ma p̄ncipaliora sunt p̄dicamēta q̄ꝫ sex seq̄ntia modo magis p̄ncipale p̄cedit min⁹ p̄ncipale. Alia rō est qꝛ cau sa est ante causatū. sed ista sex causant ab alijs p̄cedētibus. ergo sequūtur. Minor patet nam p̄mo actio ⁊ passio causant a qua litate. quia aliquis agit p naturalē potentiā et aliquis patit per naturalem impotentiā. Et vbi causat a loco qui est in p̄dicamē to quātitatis. Et qñ causat a tpe. sed habit⁹ a re habita ⁊ ab ip/ so habente causatur. et sic causat a substātia. Situs aūt causat. a quantitate. vt patet p eius diffinitionem. Sed diceres si ista sex predicamenta sunt causata a quatuor p̄mis ergo nō erūt gn̄alissima. Tenet ꝯñtia quia nullū causatum est genus genera lissimū. Dicendū ꝙ ista sex causari a quatuor primis dupliciter intelligitur vno mō in genere cause formalis. Alio modo in ge nere cause efficiētis. Unde ista sex effectiue causant a quattuor.

primis ꝛ nõ i genere cãe formal᷑. qꝛ sic sũt met ꝑma ꝑncipia. Et rõ ordinis q̃re ꝑus determinat de actõe q̃ȝ passiõ esumit᷑ ex eodeȝ pricipio. qꝛ passio cãtur ex actõe. ꝛ actio imediate est cã passiõis sȝ cã est an̄ causatũ ꝛ inferẽs an̄ illatũ. ergo actõ p̄cedit passionẽ Determiando ergo de actõe ꝑmo diffinit caȝ dicẽs. actio est ƀm quã i id qđ subicit᷑ agere dicimur. In q̃ diffinitõe forma accñta lis ponit᷑ loco generꝭ. ꝛ aliquo mõ dat᷑ intelligi ꝑ illud relatiuũ quã. ꝛ totũ residuũ ponit᷑ ad drãm alioꝝ p̄dicamẽtoꝝ. Et scd̃m dicit circũstãtiã cause formalis ꝛ ñ efficiẽtis qꝛ ƀȝ q̃litatẽ ꝛ formã subalẽ agere dicimur effectiue. sȝ nõ formaliter sicut ƀm actionẽ dicimur agere in illud qđ subijcit᷑ id est in passum.

Querit᷑ Utrꝝ actio sit p̄dicamẽtũ. Dr̃m q̃ sic qꝛ est gen⁹ generalissimũ hñs sub se spẽs subalt̃nas spẽs specialissimas ꝛ indiuidua Spẽs subalterne sũt actio imanẽs ꝛ actio trãsiẽs. actio imanens est ꝑ quã ꝓducit᷑ aliq̃ opatio vt actio ꝓducẽdi intellectõeȝ vel volitionẽ. Sȝ trãsiẽs ẽ ꝑ quã ꝓducit᷑ res aliq̃ q̃ nõ est opatio vt frigefactio actia. Spẽs specialissime sunt frigefactio calefactio. Sȝ indiuidua sunt hec calefactio hec frigefactio. Et ẽ p̄ntũ distinctũ qꝛ hȝ distinctũ moduȝ p̄dicãdi de ꝑma suba q̃ est p̄dicari i q̇d agit. vt q̇d agit sortes cõuenieñter rñdet᷑ calefacit ꝛ sic ei⁹ denoiatiuũ est quale actiuũ.

Arguit᷑ Oẽ agẽs est patiẽs. ergo oĩs actio ẽ passio. ꝯña tenet ꝑ locũ a ꝯiugatꝭ. sȝ añs ꝓbat᷑ qꝛ agẽs i agẽdo repatit᷑ ꝑmo de gñatõe. Dr̃m q̃ illa autoritas hȝ ỽitatẽ in agẽte ꝑ ꝯtactũ qđ cõicat cũ suo passo in materia. vñ celũ agit in ista inferiora tñ nihil patit᷑ ab istis inferiorib⁹ ꝛ sil'r intelligẽtie Posito tñ casu q̃ sit veꝝ nõ tñ seq̃tur q̃ ergo oĩs actio sit passio ꝑ locũ a ꝯiugatis. qꝛ ille tm̃ valet in eẽntialib⁹ ꝛ nõ in accñtalibus. sed ista est accidentalis omne agens est paciens.

Arguit᷑ Nullũ gen⁹ gñalissimũ p̄t diffiniri. sȝ actio est gen⁹ gñalissimũ g̃ male diffinit᷑. maior ꝓbat᷑ qꝛ oĩs diffi⁰ ꝯstituit᷑ ex gñe ꝛ drã. sȝ gñalissimũ ñ hȝ gen⁹ Dr̃m q̃ gen⁹ generalissimũ nõ p̄t diffiniri diffinitõe q̇dditatiua ꝛ eẽntiali tñ potest diffiniri diffinitõe descriptiua. ꝛ sic est de actõne.

Ar᷑ Ista descriptio ꝯuenit alteri a diffinito. ergo nõ est bona. Añs ꝓbat᷑. qꝛ ƀm securim dicimur agere ꝛ tñ securꝭ nõ est actio. Et sil'r ƀȝ formã subalẽ dicimur agẽ ꝛ tñ ñ ẽ actio Dr̃m

ꝙ diuersimode dicimur agere ꝭm ista nã ꝭm instrumẽtũ dicimur agere effectiue instrumẽtal'r ⁊ ꝭm formã subalem dicimur agere effectiue ꝑncipal'r sed ꝭm actionẽ dicimur agere formal'r ⁊ ꝭꝫ dꝫ hic circũstantiã cause formalis quia actio est forma accidẽtalis in agente ꝭm quã formaliter agere dicimur

Arguit̃ Omis motꝰ ẽ in mobl'i. ſꝫ actõ ẽ motꝰ g̃ ẽ i mobili qꝺ ẽ patiẽs. Maior ꝓbat̃ qꝛ motꝰ ẽ actus mobilis ꝭm ꝙ mobile ẽ. Mior ꝓbat̃ ꝑ diffinitõeꝫ actõis qꝛ actio ẽ motꝰ huiꝰ ab h̃ tertio phicoꝝ. Dꝺm ꝙ actio capit̃ dupl'r. vnoº physice id est sic̃ physicꝰ loquit̃ de actõe qui capit eã ꝓ forma acta. alioº capit̃ loyce. i. sic̃ loycus de ea loquit̃. Un̄ actõ physice nihil aliud ẽ q̃ꝫ forma fluẽs ab agẽte in patiẽs. ⁊ sic actio est in patiẽte sil'r ⁊ passio ⁊ ñ sũt p̄dicamẽta disticta. ſꝫ sunt in tertia spẽ q̃litatꝭ Sꝫ capiẽdo actõnẽ loyce. i. sicut loycꝰ loquitur de actõne tũc realiter distinguit̃ a passione. qꝛ sic actio ẽ forma inherens agẽti ꝭm quam foemam agens dꝛ formal'r agere vt dꝛ diffitõ.

Querit̃ Utꝝ ista diffinitõ ꝯueiat actõibꝰ imanẽtibus sicut sũt intellectio auditio visio. dꝺm ꝙ sic. et qñ dꝛ ꝭm eas ñ dicimur agẽ in id qꝺ sbijcit̃. qꝛ ꝭm auditõeꝫ nihil agimꝰ. Pro r̄nsione notãdũ ꝙ intellectõ auditõ sil'ia capiũt̃ tripl'r. vno mõ neutral'r ꝓ actu absoluto quo q̇s dꝛ simpl'r itelligẽs audiẽs ⁊ sic stꝭ in p̄dicamẽto q̃litatꝭ in pria vl' scꝺa spẽbus. Scꝺo capiũt̃ ꝓ passiõibꝰ recipiẽdi tl'es actꝰ intelligẽdi vl' sẽciẽdi. ⁊ sic sunt de p̄dicamento passionis. et sunt passiões imanẽtes Tercõ capiũt̃ ꝓ actuꝭ ꝓductõibꝰ taliũ actuũ ⁊ sic stꝭ de ill' p̄dicamẽto

Ar̃ Phus dꝫ scꝺo de aia ꝙ sentire ⁊ intelligere ẽ qꝺdã pati. gº ñ stꝭ actões. dꝺm ꝙ illa capiũt̃ dupl'r. vnoº q̃ꝫtũ ad p̄mã inmutatõeꝫ vt stꝭ idẽ qꝺ recipe actũ intelligẽdi vl' sẽciendi et sic sunt passiones. Alio mõ capiũt̃ ꝓ actõne ꝓducendi actum post primã immutatõnem et sic sũt actiones.

Ar̃ Creatio maxim eactiua ẽ actio ⁊ tñ diffinitõ ñ cõuenit sibi Scꝺa ps assũpti ꝓbat̃. qꝛ creatõni nihil subijcit̃ cũ fiat ex nihilo. Dꝺm licꝫ creatõ sit actõ ꝭꝫ mõm ꝭcãdi ñ tñ ex pte rei vl' nature significate. Et qꝛ vnuqꝺq3 ẽ reponibile in p̄dicamẽto ꝭꝫ natũam importatã p tl'e nomen. et ñ ꝭꝫ mõm ꝭcãdi. alias enim albũ et albedo ñ eẽnt in eodẽ p̄dicamẽto. qꝛ ñ h̃nt eũdeꝫ mõꝫ ꝭcãdi. hinc ẽ ꝙ creatõ actiẽ sũpta ñ ẽ actõ p̄dicamẽtalꝭ. Pro

quo notãdũ q creatio capit̃ triplicit̃. vno mõ actiue ꝛ sic creatio nihil aliđ ẽ quã ipe deꝰ cũ q̃daꝫ respcũ rõis ad effectũ creatũ. sꝫ deus in nullo ẽ pdicamẽto. ergo nec creatõ actiua. Scđo. sumit̃ passiue vt ẽ relatõ suppositõis creature ad creatorẽ ꝛ ſm rẽ nõ ẽ passio licet significet̃ noie passiõis neqꝫ ẽ q̃d absolutũ. sꝫ noiat respectũ creature ad creatorẽ et sic ẽ actꝰs creature cuiꝰ obiectũ siue terminꝰ est deus. Tercõ capit̃ neutral'r et significat̃ vt mutatõ q̃dã ẽ qđ verꝫ ſm modũ intelligẽdi vl' significãdi. sꝫ ñ ſꝫ rẽ ipaꝫ qꝛ ab actiua creatõne in creatoẽ remouet̃ motꝰ et sil'r a passiua i creatura. qꝛ solũ st̃ q̃dã relatões quaꝝ vna ẽ rõis tm̃ ꝛ alia real'

Arguit Ista diffinitõ ꝯueĩt alteri a diffinito. g̃ ñ ẽ bona Añs pbat̃ qꝛ ꝯueĩt factõi q̃ tñ ñ ẽ actõ. ymmo distictos habitꝰ diffiniũt sic actõ diffinit prudẽtiã ꝛ factõ ar/tẽ Dõm q actõ capit̃ dupl'r. vnoº ꝓꝓe sic suit̃ in diffitõe pru/dẽtie. ꝛ sic actõ distiguit̃ ꝯ factõem. Alio mõ suit̃ actõ cõit ꝓut extẽdit se tã ad actõem ꝓꝓe dictã qꝫ ad factõem. ꝛ sic dꝫ h̃ sumi. Uñ ꝓꝓe loquẽdo actõ ẽ vbi ꝑ opatõeꝫ ñ fit aliq̃ res opata vt nauigare qꝛ ꝑ nauigatõeꝫ ñ ꝓducit̃ nauis sed factio est vbi per opatõeꝫ derelinq̃t̃ aliq̃ res apata vt ex domificatõe reliq̃tur domus.

Arguit Ign̄ calefacit aq̃m sibi suppositã. g̃ ñ agit i id qđ sbijcit̃ Dõm lꝫ aq̃ supraponat̃ igni ſm situ locale tñ inq̃ztum agit in ipm ſm virtutem sibi sbijcit̃ qꝛ virtus ignis agit in ipsam aquam et pro tanto sibi supponitur

Arguit Idẽ ñ põt diffiniri ꝑ se ipꝫ sꝫ actio et agẽ st̃ idẽ g̃ agẽ male poit̃ in diffinitõe actõis Dõm q q̃zuis st̃ idẽ ſm rẽ dr̃ñt tñ ſꝫ mõꝫ significãdi ꝛ ſꝫ mõꝫ essẽdi qꝛ dr̃ñt sicut ꝯcretũ et abstractũ. actõ eni ẽ abstractũ et agere est cõ/cretum. sꝫ ꝯcretũ ẽ nobis notiꝰ. ergo agere ponit̃ in diffinitõne actõis tãqꝫ nobis magis notũ Uel dõm q licet sint idem in significato differunt tamen in cõnotato ꝛ sic vnũ diffinit̃ ꝑ alteꝝ.

Propriũ actõis ẽ ex se ifer.

Postq̃z detmĩauit de actõe q̃ ad eiꝰ eẽntialia. hic ꝯñter de termi/nat de eiꝰ ꝓprietatibus. et pmo ponit vnam ꝓprietatem. scđo ponit duas cõmunitates. Dicit igitur pmo ꝓpriũ est actionis ex se inferre passionẽ sicut calefactio est quedam actio ignis et infert ex se passionem in id quod subijcitur. Et est ista proprietas

actionis ppria quarto mō. qꝛ ꝯuenit omni soli et semꝑ actioni et ꝯsequitur naturā vel subam eius.

Ar Ista ꝓprietas nō ꝯuenit soli actioni. ergo nō ē ꝓpria q̄r to mō. Añs ꝓbat qꝛ ꝯuenit igni et eius qualitati q̄ ē calor nā calor ignis ex se infert passionē. Dōm ꝙ licet ignis vl' aliqua qualitas infert passionē h̄ tñ nō est īmediate sꝫ mediāte actione. Sed alii dicūt ꝙ ignis bñ infert passionē effectiue sꝫ non ꝑ bonā ꝯsequentiā sic ꝙ ad ignē esse sequeretur passionē esse. et ita capitur hic inferre.

Ar Spēs sensibil' infert sensui passionē sicut color. visui. et tñ nō est actio. Silr agēs infert ex se passionē in aliquod passum. ergo illa ꝓprietas nō est ꝓpria quarto mō. Dōm ꝙ inferre passionē nō cōuenit illis nisi mediante actōe sicut spēs sensibilis infert passionē sensui mediante imutatione.

Ar Actio q̄nq̄ꝫ infert actionē. ergo nō solū passionē. Añs ꝓbat qꝛ ꝑncipale agens infert actōeꝫ instrumēto. Dōm ꝙ instrumentū pōt ad duo compari vno° ad vltimū effectū ꝛ sic hꝫ rōnem agentis. Alio mō compatur ad ꝑncipale agens et sic hꝫ rationē passi. sed nō ē incōueniens idem respectu diuersoꝝ esse agēs et patiens.

Recipit agere ꝛ pati ꝯtra.

Hic ponit duas cōitates actionis et passionis. ꝑma ē ꝙ agē. et pati habēt ꝯtrarietatē vt calefacere ꝯtrariat frigefacē ꝛ calefieri ꝯriat frigefieri silr gaudē ꝯtrariat tristari. Et ista ꝓpe nō ē ꝓprietas. qꝛ nō ꝯuenit soli actioni nec omni nec soli passioni nec oī.

Querit Quib° actōnibus cōuenit ista cōitas ꝛ q̄bus nō. Dōm ꝙ ille actōes ꝯtrariant q̄ cānt a q̄litatibus ꝯtrariis eo ꝙ hn̄t ꝯtrarietatē ꝑmo ꝛ ꝑ se ꝯuenit soli q̄litati. et ergo ꝯtrarietas ꝯuenit actioni grā fundamenti qd̄ ē qualitas. vnde sicut iste qualitates ꝯtrariantur calor et frigus sic cē iste actiones calefacere et frigefacere. et ille qualitates que repiūtur in quarta specie qualitatis nō habēt cōtraria vt domus. ꝛ ḡ nec domificare habet ꝯtrariū. qꝛ causat a qualitate contrarium non habente.

Ar Cōtraria sunt fore actiue. ꝛ passiue adinuicē. sꝫ due ationes nō sūt fore actiue ꝛ passiue ad inuicē ergo nō ꝯriant

Preterea in actōe et passiōe nō ē mot⁹ vt ptȝ q̄nto physicorum⁊ nō est ibi cōtrarietas neq̄ȝ susceptio magis ⁊ min⁹. Tenet ꝯña qꝛ inter ꝯtraria ē mot⁹. Dōm ad maiorē ꝙ oīa ꝯtraria ꝑ se ꝑmo sunt forme actiue ⁊ passiu e ad inuicē. ſȝ nō opꝫ de illꝫ q̄ ex ꝯñti ꝯtrariāꝛ ꝯtrarietas añt ē i actōe ex ꝯñti. s. gr̄a qualitatis et nō ꝑ se primo ⁊ gratia illius etiā in actōe est motus.

Actio et passio suscipiunt.

Hic poniꝛ scd̄a cōitas. et est ꝙ actio et passio suscipiūt magꝭ ⁊ minus ꝙ sit cōitas. patȝ qꝛ nō ꝯuenit oi nec soli. Et ē rō cōitatꝭ qꝛ habere cōtraria ē cā susceptōis magꝭ ⁊ min⁹ sed actio ⁊ passio habent contraria. ergo suscipiunt magis et minus.

Ar Nulla forma suscipit magꝭ ⁊ min⁹. ſȝ actio ⁊ passio sꝛ forme. ergo nō suscipiūt magꝭ ⁊ min⁹ Maior ꝓbaꝛ. qꝛ oīs forma ē simplex et inuariabilis vt dicit Gilbt⁹. Dōm ad minorē ꝙ nl̄la forma q̄ȝtū ad ei⁹ eēntiā et in abstracto suscipit magis ⁊ min⁹. ſȝ q̄ȝtū ad suū eē ⁊ in ꝯcreto bn̄ suscipit magis et minus Et g°ꝑe. hiſ. ponit ꝓ exēplo calefacere ⁊ frigefacere in ꝯcreto

Passio ē effect⁹ illatio qȝ

Postq̄ȝ Pe. hiſ. determiauit de actōe. h̄ ꝯñꝛ agit de passione. Et ē rō ordis qꝛ actio fit rōne forme passio vero gr̄a materie. ſȝ forma dignior est mat̄ia ⁊ digniora sūt priora Et passio ē effect⁹ actōis. ſȝ effectus natura sequitur suam causam. ⁊ primo diffinit passionem dicens passio est effectus illatioq̄ȝ actionis vt ca lefieri infertur ex calefacere.

Ar Passio est in p̄dicam̄to q̄litatis qꝛ in tercia sp̄e ergo male poniꝛ p̄dicamētū distinctū. Dōm ꝙ passio capiꝛ dupl'r. vno°. ꝓ q̄litate q̄ est faciliter mobl'is a sbiecto inferēs sensui passionē. et sic ē tercia spēs qualitatis. Alio mō ꝓut est imediat⁹ effectus ipsius actōnis et sic ē predicamētū ab alijs distinctum qꝛ habet distinctum moduȝ predicandi q̄ est in quid patitur

Notādū Q⁹ in ꝯi vsu passio capiꝛ sex mōis. Prio capiꝛ ꝓ naꝛali potētia fluēte ex ꝑncipijs alicui⁹ spēi vt risibl'e ē ꝓpa passio hoīs et sic passio ē in scd̄a sp̄e q̄litatis. Scd̄o ꝓ ꝯceptu aīe. ⁊ sic capiꝛ prio ꝑihermenias. sūt ergo ea q̄ sūt in voce eaꝝ q̄ sūt in aīa passionū note. ibi passionū vȝ. i.

cõceptuũ. ꝛ sic passiões sꝫ in eodẽ p̃nto in q̃ sꝫ res ꝯcepte q̃ po/ nũtur in diũsis p̃ntis. Tercio° sumitꝛ ꝓ motu appetit' sensitiui vt ira. odiũ. amor. sꝫ passiões. Uñ cõiter dr̃ indulgendũ ẽ huic qꝛ fecit ex passione. i. aliq̃ motõe appetit' sensitiui. Et passio hoc mõ sũpta accipitꝛ ꝓpl'r. Uno° ꝓ opatõe ꝛ actu elicito a vi ꝯcupi scibili vl' irascibili. ꝛ sic ẽ in genẽ actõis. qꝛ ille vires nõ sꝫ omi no ociose sꝫ ptiũ sꝫ actiue. Scõo accipitꝛ ꝓ q̃litate resultante ꝛ sequẽte illũ actũ sensualitatis sicut irasci seq̃tur calor. ꝛ sic ẽ in tercia spẽ q̃litatꝫ. Tercio accipitꝛ ꝓ trãsmutatõe media intꝛ actũ et matꝛiale sbseq̃ns ꝛ sic põnũtꝛ in genẽ passiõis. Quarto mõ ca pitꝛ ꝓ pena alicui inflicta. ꝛ sic ẽ in tercia spẽ q̃litatꝫ. vt passio sã/ cti Laurẽtij. Quito capr̃ ꝓut ẽ q̃litas cito trãsiens illata a pas/ sione vl' inferens alicui passionẽ. ꝛ tũc iterꝫ est in ꝟcia spẽ q̃litatꝫ Sexto accipitꝛ vt ẽ effect' ꝛ illatio actõis. ꝛ sic est p̃ntũ ab alijs distinctũ. qꝛ hꝫ distinctũ mo^m p̃dicandi de p̃ma sba vt patuit ꝛ denoiat suũ subiectũ pati qđ alteri nõ ꝯuenit.

Arguitꝛ Nullũ p̃mũ p̃n^m ẽ effect'. sꝫ passio ẽ vnũ p̃mũ p̃n^m qꝛ p̃dicamẽtũ. g̃ nõ effect'. Dõm q' nullũ p̃ mũ p̃n^m ẽ effect' in eodẽ genẽ in q̃ ẽ p̃mũ p̃n^m. sꝫ passio ẽ prin/ cipiũ p̃mũ in genẽ cause formal' ꝛ est effect' in genere cãe efficiẽ/ tis. Diceres passio hꝫ añ se actionẽ ꝛ actio est forma. g̃ passio hꝫ aliq̃d añ se in genẽ cãe formal'. Dõm lꝫ actio in se sit forma. tñ respectu passiõis solũ hꝫ se vt cã efficiẽs.

Arguitꝛ Nulla bona diffi° dꝫ esse nugatoria. sꝫ ista est hmõi. g̃ nõ est bona. Mior ꝓbatꝛ. qꝛ in ea poitꝛ illatio ꝛ effect' q̃ sꝫ idẽ. Dõm q̃uis sꝫ idẽ. tñ h̃ capiũtꝛ vt refe/ runtꝛ ad diuersa. Est eñ duplex effectus. scꝫ pmanẽs ꝛ trãsiens. pmanens est q̃ hꝫ esse nõ solũ in fieri sꝫ in facto esse. vt domus. Transiens est q̃ solũ hꝫ esse in fieri. vt nauigatio. ꝛ effect' đt ef/ fectũ pmanentẽ. sꝫ illatio đt effectũ transeuntẽ tm̃. g° effectus ẽ supi'. vl' dr̃ q' ꝛ in diffinicõe nõ tenetꝛ copulatiue. sed expositiue

Arguitꝛ Ista diffinicõ passiõis ꝯueit alijs. g°. ñ ẽ bona. Añs ꝓbatꝛ. qꝛ ꝯueit vulneri ꝛ caliditati q̃ sũt effect' ꝛ illatio actõis. scꝫ vulnẽacõis ꝛ calefactõis actiue. Dõꝫ q' illi sꝫ effect' mediati actionũ. sꝫ passio ẽ effect' imediatus ꝛ sic intelligitꝛ diffi°. Sꝫ dicẽs mot' imediate infertꝛ ex actõe. g° non passio. Añs ꝓbatꝛ. qꝛ mediat intꝛ illa duo. Dõm q' mot' non est

effect⁹ pncipal'r itēt⁹. ſꝫ inſtrumētal'r ſolū. vl' dōm negādo añs. qꝛ iſt actionē ꝛ paſſionē ñ mediat mot⁹ qꝛ paſſio ñ cāt ab actiōe agētꝫ ꝑ motū. ſꝫ ſolū ꝑ ꝓceſſū de ocio i actū ꝛ illa ſolu⁹ ē melioꝛ.

Propꝛiū autem paſſionis.

Hic ꝯñt Pe. h. poīt duas ꝓꝑetates paſſiōis. pma ē ꝙ ꝓpꝛiū eſt paſſiōis p⁹ iferri ex actōe Et ē ipi⁹ paſſiōis ꝓpa q̄rto⁹. qꝛ ꝯueit

Ar Quecūqꝫ ſtꝫ ſil' vnū ñ infert ali/ oī ſoli ꝛ ſp paſſioni: ud. ſꝫ actio ꝛ paſſio ſtꝫ ſil'. g actio ñ infert paſſiōeꝫ. Mioꝛ ptꝫ. qꝛ q̄ꝫ cito aliq̄d agit. tā cito alid patit. Dōm q̄ꝫuis actio et paſſio ſtꝫ ſil' tp̄e. tñ ſm naturā ꝛ ſm nr̄m modū intelligēdi ac/ tio p̄cedit paſſionē. ꝛ ſm h̄ ex actiōe infert paſſio.

Arguit Actio ꝛ paſſio ſtꝫ real'r idē vt ptꝫ iij⁹. phyſicoꝝ g inť ipa null⁹ ē oꝛdo. Dōm lꝫ ſint idē maťial'r ꝛ phi̇ce ꝛ qñ capiūt ꝓ forma fluēte ñ tñ ſtꝫ idē formal'r ꝛ loice idē ſm ꝙ loyc⁹ ꝯſiderat illa. imo vt ſic ſtꝫ i diūſ ſbiectꝫ q̄ denoiant

Item paſſio nō eſt in agēte

Hic poit ſcōa ꝓꝑetas q̄ ē ꝙ paſſio nō ē in agēte ſꝫ patiēte. Et rō illi⁹ ē. qꝛ ois forma accñtal' ē in eo qd denoiat. ſꝫ paſſio denoīnat patiēs. g⁹ ē in patiēte. Uñ paſſio capit dupl'r. Uno⁹ maťial'r. et ſic paſſio nihil alid ē q̄ꝫ forma fluēs ab agēte in patiēs. ꝛ ſic paſ/ ſio ē in eodē p̄nto cū ſuo ťmio. Alio⁹ capit formal'r ꝓ forma q̄ ē in patiēte a q̄ formal'r denoiat patiēs. ꝛ ſic ē p̄ntū diſtinctuꝫ. ꝛ ergo q̄litercūqꝫ ſumat paſſio ſp eſt in patiente.

Arguit In oī illo qd patit ē paſſio. ſꝫ agēs i agēdo pa/ tit. g i agēte ē paſſio. dōꝫ ad miorē ꝙ agēs capit dupl'r. vno⁹ maťial'r i rōe paſſi. ꝛ ſic ſi agit ꝑ ꝯtactū ꝛpatit. alio⁹ formal'r iq̄ꝫtū agēs ꝛ ſic ñ patit. Dr notāt ſi agit ꝑ ꝯtactū. qꝛ ce lū agit i iſta iſeioꝛa ꝛ tñ ñ patit ab eis cū ſit coꝛp⁹ ipaſſibile

Qñādo ē quod ex adia

Poſtq̄ꝫ Pe. hyſ. deťmiauit de actōe ꝛ paſſiōe q̄ ex ſein/ uicē depēdēt in ꝯgnitōe. h ꝯñt deťmiat de qñ. ꝛ p⁹ dif finit ipm. 2⁹ poit ei⁹ ꝓꝑetates. Dic g pmo. qñ ē qd ex adiacentia tp̄is in re tp̄ali derelinq̄tur vt hodie eſſe cras foꝛe. In q̄ diffini/

tione intelligit accñs loco generis. ⁊ cuz dr̃ ex adiacentia tẽpis tãgit causa efficiẽs illiꝰ p̄dicamẽti. sz cũ subiũgit in re tp̄ali tãgitur causa maťial' in qua. qꝛ qñ est in re tp̄ali vł' in illo q̄d tp̄e mẽsurat sicut accñs in subiecto. Et dz tp̄s hic capi ꝓ omi mẽsura duracõis rei defectibilis ꝓut extendit se ad euiternitatẽ. q̄re ista diffinitio ꝯuenit etiã qñ angelorũz. sed non capit vt extendit se ad eternitatẽ. qꝛ esse dei ⁊ fuisse idem sunt.

Arguit̃ Nullũ sincathegreuma est p̄ntũ. sz qñ ẽ hmõi ğ ñ ẽ p̄ntũ. Maior ꝓbat qꝛ sincathegreuma solũ ẽt modũ rei ⁊ nõ rem verã. Mĩor ptz. qꝛ ẽ adũbiũ q̄d solũ est significatm̃. Dõm ad minorẽ ꝙ qñ capit tp̄l'r. s. relatiue interrogatiue. ⁊ indiffinite. Relatiue vt iohẽs scribit qñ petrꝰ disputat. Introgatiue vt qñ sortes veit. ⁊ ill' duobꝰ mõis ẽ sincathegreuma. qꝛ capit adũbial'r ⁊ nõ ponit p̄dicamẽtũ. Sz qñ infinite valz. i. in aliquo tp̄e vł' aliqñ ⁊ sic ẽ vnũ p̄dicamẽtũ ⁊ non ẽ adũbiũ. sz nomẽ indecliabile. vt iohẽs ẽ qñ. Sz ꝙ qñ sit p̄n^m distinctũ ab alijs ptz. qꝛ hz distinctũ mo^m p̄dicãdi de ꝑma sb̃a qꝛ denoĩat ꝑmã sb̃az eẽ in tp̄e q̄d nullũ aliđ p̄ntũ facit.

Arguit̃ Sicut se hz albũ ad albedinẽ sic se hz eẽ in tp̄e ad tp̄s. sz albũ eẽ ñ distinguit real'r ab albedie. g°. eẽ i tp̄e ñ distiguit real'r a tp̄e. ⁊ ꝑ ꝯñs qñ tercio° nõ ẽ p̄ntuz distinctũ Dõm ꝙ in aliq̃ ẽ sil'e ⁊ in aliq̃ dissil'e. est em̃ sile in h̃. qꝛ albedo dat albo eẽ sic tp̄s dat qñ esse. Sed est dissil'e in isto. qꝛ albedo dat albo esse formal'r ⁊ intrinsece. ⁊ tp̄s dat qñ esse solũ effectiue ⁊ extrinsece. Unde qñ ⁊ tp̄s drñt real'r. tũ ꝑmo. quia om̃is causa efficiens distinguit real'r a suo effectu. sz tp̄s est causa efficiens respectu qñ igit. Tũ scđo. qꝛ illa drñt q̄ sunt in diũsis sbiectis. sz tp̄s ⁊ qñ sunt in diuersis subiectis. ğ drñt. Minor ꝓbat. qꝛ qñ est in re tp̄ali sbiectiue. ⁊ tp̄s ẽ in motu ꝑ°. mobili. Tũ tercio. qꝛ tp̄s est accñs absolutũ qñ ṽo respectiuũ

Arguit̃ Ista diffi°. ꝯueĩt alťi a diffinito. ğ nõ est bona Añs ꝓbat. qꝛ senectꝰ ⁊ iuuẽtꝰ dẽlinquũt ex adiacẽtia tp̄is. ⁊ tñ ñ st̃ qñ. sz i scđa spẽ q̄litat̃. Dõz ꝙ aliq̃d dupl'r cãt ex adiacẽtia tp̄is. vno° imediate. ⁊ sic solũ h̃ p̄ntũ qñ ex adiacẽtia tp̄is dẽliq̃t. alio°. mediate vt senectꝰ ⁊ iuuẽtꝰ qꝛ mediãte alťatõe aliq̃s fit senex. vł' dõz ꝙ senectꝰ ⁊ iuuẽtꝰ capiũt dupl'r vno°. vt iuuẽtꝰ noĩat natũalẽ poñaz ad r̃sistẽdũ suis nociuis. ⁊ senectꝰ noĩat natũalẽ ipoñaz. ⁊ sic st̃ i scđa spẽ q̄litat̃. alio° capr̃ ꝓ

diu fuisse in tpe ⁊ iuncti⁹ ꝓ paꝝ l' modicū fuisse in tpe. ſꝫ ħ nō cō uenit eis ex ꝑncipali significato. ⁊ illo⁹ ſꝫ qn̄ ⁊ diffi⁹ eis ꝯuenit

Notandū Q' qn̄ ſm autorē ſex ꝑncipioꝝ diuidit i qn̄ simpl'r ⁊ qn̄ ꝯpositū. Qn̄ simpl'r est qd cāt a tpe simplici ⁊ idiuisibili. vt ſortes veit nūc. ſꝫ qn̄ ꝯpositū ē qd cāt a tpe ꝯposito. vt qn̄ causatū a tpe pterito ⁊ futuro.

Ar Nullū tps ē simpl'r. ḡ nullū qn̄ ē simpl'r. Añs ꝓbat. qꝛ tps ē ꝯtinuū. ſꝫ oē ꝯtinuū ē ꝯpositū. Dōꝫ ꝙ tps capit du pl'r. Uno⁹ ꝓpe vt ē qdā q̄ntitas ꝯtinua. ⁊ sic oē tps ē ꝯpositū. Alio⁹ capit put extēdit se ad ꝑnm tpis. s. nūc ⁊ sic aliqd ē qn̄ simplex. Ul' dōm ꝙ qn̄ simpl'r ē id qd cāt a tpe puo ⁊ iꝑceptibili

Quādo nihil est contrariū

Hic ꝯnt Pe. hys. dētmiat de ꝓꝓetatib⁹ ipi⁹ qn̄. quaꝝ ꝑma est ꝙ qn̄ nō hꝫ ꝯriū Cui⁹ rō ē. qꝛ si hēret ꝯriū maxie qn̄ pn̄s ꝯtrariaretur qn̄ pterito ⁊ futuro. ſꝫ ħ nō pt dici. qꝛ qn̄ pn̄s pteritū ⁊ futurū verificāt de eodē vt dicēdo. iste hō fuit. est ⁊ erit. ſꝫ ꝯria nūq̄ sil' de eodē verificātur. igit.

Arguit Qn̄ pteritū ⁊ qn̄ futuꝝ maxie distāt ⁊ eidē susceptibili vicissim insūt ⁊ ab eodē se expellūt. ḡ ꝯriāt. Añs ꝓbat. qꝛ idē n̄ pt sil' eē pteritū ⁊ futuꝝ. Dōm lꝫ non pn̄t sil' eē in eodē ⁊ dici de eodē ſm actū tn̄ ſm denoiatōꝫ. ſꝫ ꝙ n̄ pn̄t sil' dici d eod ſm actū hē ꝓpt successiōꝫ eoꝝ ⁊ n̄ ꝓpt ꝯrietatē

Quando non suscipit ma.

Hic poit scdam ꝓꝓetatē dicēs. ꝙ n̄ suscipit magꝭ neqꝫ min⁹ L⁹ rō ē qꝛ qn̄ imediate cāt a tpe. ſꝫ tps n̄ suscipit ma. ⁊ mi. ḡ nec qn̄

Ar Fuisse i tpe dt qn̄ ⁊ tn̄ suscipit magꝭ ⁊ min⁹. Scd̄a ps assūpti ꝓbat. qꝛ aliqd dr magꝭ ⁊ min⁹ fuisse i tpe. Dōm lꝫ aliqd dr magꝭ ⁊ min⁹ fuisse i tpe ſm extēsiōꝫ nō tn̄ ſm intēsionē

Ubi ē circūscriptio coꝛ

Postq̄ autoꝛ dētmiauit de qn̄ qd ꝯucit tam sbstātijs corporeis q̄ȝ incorporeis. ħ ꝯnt dētminat de vbi. pmo sic diffiniēs ipm. Ubi ē circūscptio corpis locati a loci circūscp tione pcedēs. In q̄ diffinitōne circūscriptio ponit loco generis

deinde dr̄ corporis ad explicandū ꝓpriū subiectū vbi qd̄ ē sub iectiue in corpe locato. Et cū addit a circūsc̄ptione loci ꝓcedens tāgit ꝓpriā ꝛ ꝓpinquā cām ipi⁹ vbi. scȝ cām efficientē q̄ est loc⁹ circūscribens locatū. ꝛ p h̄ differt ab oib⁹ alijs p̄dicamtꝭ accn̄tiū q̄ꝛ nullū immediate causat a circūsc̄ptione loci. Et ḡ est specia/ le p̄dicam̄tū. qꝛ hȝ distinctū modū p̄dicādi. eo q̄ denoiat sub/ iectum esse in loco qd̄ nulli alteri ꝯuenit.

Arguit Nullū ꝯsignificatm̄ ē p̄ntū. sȝ vbi est hm̄oi. er go nō est p̄ntū. Maior ꝓbat. qꝛ p̄dicam̄tū dȝ esse reale. Sȝ mior ptȝ. qꝛ vbi ē adūbiū. Dōm q̄. vbi capit tri/ plicit. Primo interrogatiue. vt vbi ē iohēs. Scd̄o relatiue. vt sortes ct̄ vbi plato disputat. Tercio infinite. ꝛ vȝ tm̄ sic alicubi vl' eē in aliq̄ loco. tūc dr̄ q̄ capiēdo vbi interrogatiue ꝛ relatiue. sic ē sincathegreuma. sȝ h̄ capit ifinite. ꝛ tc̄ ē distinctū p̄ntuȝ ab alijs.

Ar Ois circūsc̄ptio ē actio. sȝ vbi nō est actio. ergo nō est circūsc̄ptio. Mior ꝓbat. qꝛ vbi ꝛ actio sunt p̄dica/ menta distincta. Dōm q̄ illa est p̄dicatio cāl'is. ꝛ nō ydēptica l' essential'. est eīm sensus vbi est circūsc̄ptio. i. causat ex circūscrip/ tione actiua loci. ꝛ passiua locati. Ul' dr̄ q̄ circūsc̄ptio capit tri/ pl'r. Uno⁰ actiue vt est actio ipi⁹ circūscribentis. ꝛ sic circūsc̄ptō est in p̄nto actionis. Alio⁰ capit passiue vt venit a vbo circūscri/ bor. scȝ p circūsc̄ptione passiua corpis locati. ꝛ sic est in p̄dicam̄ to passionis Tercio mō capit neutral'r vt ē q̄d derelictū ex vtra q̄ circūscriptione actiua loci ꝛ passiua locati. ꝛ sic capitur hic. et tunc est predicatio ydemptica.

Arguit Ista diffi⁰ nō ꝯuenit vbi vltime spere. ḡ nō ē bo na. Añs ꝓbat. qꝛ illa nō circūscribit ab aliquo loco. Dōm q̄ illa diffinicō datur solū de vbi corpm que p se sūt in loco, sed vltima spera solū p accn̄s est in loco ꝛ ꝭm suas ptes qꝛ vna ps ꝯtinet aliā vt ptȝ iiij⁰ physicoꝝ.

Notandū Qꝛ loc⁹ ꝛ vbi ꝯueniūt in h̄ q̄ loc⁹ ē cau sa ꝓpinq̄ ipi⁹ vbi. rōe cui⁹ poit in diffini tōe ei⁹. Sȝ drn̄t real'r abinuicē. nā ois causa efficiēs extrinseca distinguit real'r a suo effectu. sȝ loc⁹ ē cā extrīseca ꝛ efficiēs ipius vbi. ḡ real'r distinguit ab vbi. Scd̄o drn̄t qꝛ loc⁹ ē in locāte vt in sbiecto ꝛ vbi ē in ipo locato sbiectiue. Tercio drn̄t. qꝛ vbi est ꝭmi⁹ intrīsec⁹ mot⁹ local'. sȝ loc⁹ ē solū ꝭmin⁹ extrinsecus. Quarto

dicūt. qꝛ loc⁹ est q̄d absolutū. ꝛ vbi est quid respectiuū.

Notandū Qꝫ vbi diuidit in vbi simpl'r ꝛ vbi cō/positū. ꝛ iō vbi simpl'r ꝛ vbi ꝯpositū di cūt spēs sbalt'ne ip̄i⁹ vbi. sꝫ spēs specialissime sūt. eē i domo. esse in eccl'ia ꝛ sic de alijs. Indiuidua sꝫ eē in hac eccl'ia. eē in ista domo. Et qꝛ ista vltia p̄dicam̄ta sꝫ modice entitatꝭ. ğ spēs sbalt'ne ꝛ spēs spēalissime ꝛ idiuidua ipoꝝ circūloquūt ꝑ ꝯplexa. ꝑpt penuriā vocabuloꝝ. Ubi ꝯpositū ē qd̄ cāt ex loco ꝯposito. Sꝫ vbi simpl'r ē qd̄ cāt ex loco simplici. Et loc⁹ simpl'r ē aliqd̄ vnū indiuisibile ipi⁹ loci. qꝛ sic to^m locatū circūscribit adeq̄te a loco. ꝛ hꝫ ꝓportōꝫ ad ip̄m. sic etꝭ qd̄libet idiuisibl'e locati hꝫ ꝓportōnē ad idiuisibl'e loci. sic cētrū ad cētrū. lꝫ tn̄ vnū nō ꝓpe circū/scribat ab alio. ꝛ iō vbi simpl'r nō ē ꝓpe vbi. sꝫ ꝑ sil'itudinē tm̄.

Ar Om̄e vbi ē circūscptō corpis vt d't diffi⁹. sꝫ vbi simpl'r nō ē hm̄ōi. ğ nō ē vbi. Dōm ꝙ vbi ꝓpe captū ē circūscp/tio corpis vt ptꝫ ex diffinicōe. sꝫ n̄ oꝫ de vbi sil'itudinarie accepto. qꝛ vbi simpl'r d'r ꝑ sil'itudinē ad vbi ꝯpositū ꝛ nō ē vbi ꝓpe captū

Querit Utrū angeli ꝛ de⁹ sint vbi. i. alicubi. vl' i aliq̄ loco. Et videt ꝙ n̄. qꝛ vbi ē circūscp/tio corpis locati. sꝫ de⁹ ꝛ angeli sūt icorporei. ğ n̄ sꝫ vbi Dōm aliq̄d d'r eē vbi l' eē in loco tpl'r. Primo⁹ circūscptiue sicut corpus circūscptū extrīsece a loco. ꝛ sic solūmō corpalia sꝫ in loco. Alio⁹ diffinitiue ꝛ sic angeli sꝫ in loco. qꝛ ꝑ applicatōēs v̄tutis actiue sꝫ in vno loco sic ꝙ n̄ in alio. Tercio⁹ repletiue. vt ē illd̄ qd̄ replet oēꝫ locū. ꝛ sic de⁹ est in loco. qꝛ sol⁹ de⁹ replet oēꝫ locum. Un̄ esse in loco p̄mo mō ē vbi. ꝛ nō duob⁹ vltimis modis.

Proprietates vbi sūt due.

Hic ꝯn̄t determiat de ꝓpetatib⁹ ipi⁹ vbi. q̄ꝝ p̄ma ē ꝙ vbi n̄ hꝫ ꝯtrariū. Cui⁹ rō est. qꝛ vbi immediate causat a loco. sꝫ loc⁹ cum sit quātitas nō hꝫ ꝯtrariū. ergo nec vbi.

Arguit Sursum eē ꝛ deorsum esse sunt vbi ꝛ tn̄ ꝯrian tur. ğ vnū vbi ꝯriat alteri. Dōm ꝙ nō ꝯtriant qꝛ idē d'r sursum ꝛ deorsum respectu diu'soꝝ. sicut altitudo turris d'r sursum ꝛ deorsum. sed ꝯtraria actu nō pn̄t esse in eodē.

Arguit Ubicūqꝫ ē mot⁹. ibi ē ꝯrietas. sꝫ i vbi ē mot⁹. ğ ꝯrietas. Dōm ꝙ vbi capit dupl'r. Uno mō

phice ꝛ realr. ꝛ sic in vbi est mot⁹. qꝛ mot⁹ localr q̄ ē de ꝯtto in ꝯ trariū. Alio⁹ loyce ꝛ ƀm rōez scꝫ vt solū dt respectū locati ad locū ꝛ ƀm ꝙ denoīatiue p̄dicar de p̄ma sba. ꝛ sic nō est mot⁹ in vbi. neqꝫ ꝯtrarietas. Tūc ponit scd̄am ꝓprietatē dicens. ꝙ vbi non suscipit magis neqꝫ min⁹. Rō isti⁹ ꝓprietatꝫ est. qꝛ vbi est eē in loco. sꝫ esse in loco nō intendir neqꝫ remittir. lꝫ p̄t augmētari per maiorē extēsionē loci ꝛ locati. g⁹. nec vbi suscipit magꝫ ꝛ minus

Ositō ē quidā partiū.

Postqꝫ Pe. hys. determiauit de p̄dicamto vbi qd̄ simplr dt esse in loco. h̄ ꝯñter determiat de p̄dicamento situs qd̄ dicit modū essendi ptiū in loco ꝛ in toto. Et ab autoē nomine positionis sic diffinir. positio est quidā ptium situs ꝛ generationis ordinatio vt sedere stare. Et qñ q̄rir quare nō diffinit sitū sub ꝓprio noīe. Dōm ꝙ iō. qꝛ situs est nomen nob notius q̄ꝫ positio. g⁹. ponir loco generis in diffinicōe positōnis. vñ nō est incōueniens idem diffiniri per seipm̄ sub noīe notiori. Et deinde addir ptiū ad denotādū subiectū imediatū positōis quo mediāte inest toti ꝯposito. Et ponir geneācoīs ordinatio ꝓ pter positōez innatā. Vñ est dupl̄r positio. Una natūalr q̄ scꝫ fit a natūa sicut a natūa hō hꝫ caput sursum ꝛ pedes deorsum ꝛ illa tāgir p scd̄am pticulā diffinicōis. Alia est ꝯditionalr siue accñtalr q̄ scꝫ est ab aliq̄ accñte vl'a volūtate. vt si caput ponēr deorsum ꝛ pedes sursum. ꝛ illa innuir in p̄ma pticl'a diffinitionis

Notandū Qꝫ positio ꝛ situs speālr sūpta dr̄nt sicut supi⁹ ꝛ iferi⁹. ꝛ positō ē inferi⁹. quia oīs positō ē sit⁹. sꝫ ñ oīs sit⁹ est positio. qꝛ positō ꝓp̄e sūpta repir solū ī reb⁹ natūalib⁹. ꝛ sit⁹ repir in reb⁹ natūalib⁹ ꝛ mathematicꝫ mō illd̄ est supi⁹ qd̄ hꝫ se in pl⁹. sꝫ sit⁹ habet se in plus q̄ꝫ positio vt dictū est. ergo situs ē cōius ꝛ supius.

Arguit Positō ē q̄ꝫtitas. g̃ ñ ē eadē cū situ. Añs ꝓbar p Arestꝫ. dicētē ꝙ q̄dā sꝫ q̄ꝫtitates positōꝫ habētes ī ꝯtinuo. Dōm ꝙ positō capir dupl̄r. vno⁹. p ordīe ptiūꝫ int se ꝛ ī ordīe ad totū tm̄ ꝛ illo⁹ positio ē q̄ꝫtitas. alio⁹ ꝓ ordinatōe ptiū ir se ī ordīe ad to^m ꝛ ad locū. ꝛ illo⁹ positō ē v^m p̄ntū

Arguit Positō ē sit⁹ toti⁹. g̃ male poir ptiū. Añs ꝓbar qꝛ sedē iacē staē ꝯueit alicui ƀm totum corpus Dōm q̄ꝫuis positio denominat totum subiectū. hoc tamen so/

lum est gr̃a suarum partiũ ⁊ ex ꝯsequẽti.

Arguit Ista diffinicõ nõ ꝯueit oĩ ꝯtẽto sub diffinito. ergo nõ ẽ bona. Añs ꝓbat. quia in celo est positio ⁊ tñ diffinitio nõ ꝯueit sibi. Scd̃a ps assũpti ꝓbat. quia excludit per illã pticulã generatõis ordinatio. quia in celo nõ est generatio Dicendũ ꝙ duplex ẽ generatio. scz ꝓꝓe dicta q̃ ẽ de nõ eẽ puatiue ad esse. ⁊ sic nõ capit hic. Alio mõ capit generatio generalr ⁊ cõit. s. ꝓ quacũqꝫ ꝓductione rei. ⁊ sic in celo est generatio.

Notandũ Q. oppõ ẽ vnũ p̃ntũ distinctũ. quia habet speciale modũ p̃dicãdi de p̃ma sba. s. se h̃re ad aliud ƀm suas ptes. Et spẽs sbalt̃ne ei⁹ sunt positio innata ⁊ positio acq̃sita ⁊ etiã equalr poni. sz poni sursum deorsum. añ retro dextrorsum sinistrorsum sunt cões spẽs ip̃i⁹. sz spẽs specialissime sunt sedere. iacere. stare. Indiuidua sunt sessio iohis. stare petri. ⁊ sic de aliis. Et nõ hẽm⁹ q̃stim̃ hui⁹ p̃dicamti sƀ noĩe ꝓprio. sz circũloq̃mur ip̃m querendo q̃uo situat.

Arguit Phs dt in p̃dicamto ad aliq̃d ꝙ sedẽ ⁊ staẽ ñ sunt positões. ergo male exẽplificat h̃ de eis. Dõm ꝙ phs nõ vult negare q̃n sunt in p̃nto positõis. sz intẽdit dicere ꝙ iste p̃dicatões nõ st̃ ꝯcedẽde sedẽ ẽ positio. quia ibi abstractũ p̃dicat de ꝯcreto. sed dz dici sedẽ ẽ poni ⁊ nõ dz poni capi passiue. sz vt est situs ptiũ ⁊ vt cõcretũ isti⁹ p̃dicamti.

Positio nõ habz ꝯtrariũ.

Hic dñt ponit tres ꝓꝓetates positõis quarum p̃ma ẽ. ꝙ positio non hz ꝯtrariũ. Cui⁹ rõ ẽ. quia si positio hẽret ꝯriũ. tũc vnũ essz ꝯriuz plib⁹ qd̃ ẽ incõueniẽs. Seq̃la ptz. quia si sedẽ ⁊ stare opponerẽtur ꝯrie. tũc eadẽ rõe sedẽ ⁊ iacẽ. vl' stare ⁊ iacere essent ꝯria. ⁊ sic vnũ ꝯtrariaret duob⁹ qd̃ ẽ ip̃ossibile. Etiã ꝯria st̃ forme actiue ⁊ passiue. sz positões nõ st̃ hm̃oi. ergo nõ ꝯriant. Etiã ꝯria h̃ñt fieri circa idez. sz sedẽ ⁊ stare nõ h̃ñt natũ alr fieri circa idez. igr. Mior ptz quia bruta st̃ãt ⁊ nũqꝫ sedent ꝓprie.

Arguit Illa ꝯriãt q̃ maxie dist̃ãt ⁊ eidẽ vicissim insũt ⁊ mutuo se expellũt ab eodẽ sbiecto. sz sedẽ ⁊ stare st̃ hm̃oi. ergo ꝯriãt. Dõz ad miorẽ ꝙ ip̃a ẽ f̃l'a. quia aliq̃ st̃ãt q̃ ñ sedẽt sicut equ⁹ stat. sz nõ sedz. Vl' dr ꝙ sedẽ ⁊ stare nõ expellũt se ab eodẽ sbiecto gr̃a ꝯrietatis. sed gratia motuuz quib⁹ acq̃rũ/

tur.qꝛ qñ ꝑ motũ localẽ vnũ acq̄rit alterꝝ abijcit.etiã nõ maxie distãt sedẽ ꝛ stare.qꝛ magꝭ distãt sedẽ ꝛ iacẽ Tũc ponit scdaꝫ ꝓpetatẽ.di.ꝙ positio nõ suscipit magꝭ neqꝫ minꝰ. Rõ ẽ.qꝛ positõi nihil ẽ ꝯriũ.gº nõ suscipit magꝭ neqꝫ minꝰ. ꝯña tꝫ a destructõe cause ad destructõꝫ effcũs.Et possꝫ ꝓbari inductiue. qꝛ stare nõ suscipit magꝭ neqꝫ minꝰ.nec sedẽ.ꝛcꝫs.gº positõ nõ suscipit magꝭ ꝛminꝰ Uñ lꝫ aliq̄d dicat magꝭ ꝛ minꝰ sedẽ extẽsiue ꝛ q̄ ad duratõem.nõ tñ intẽsiue

Propriũ ẽ positõi substãtie

Hic ponit terciã ꝓpetatẽ.di. ꝙ ꝓpriũ ẽ positõi ꝓxime assistẽ sbstãtie.Et ẽ ista ꝓpetas ꝓpa quarto mõ

Arguit Illud qđ ihẽt sbe h̄ sibi nõ assistit.ſꝫ ois positõ ihẽt sbe.gº sibi nõ assistit. Dđ.ꝙ assistẽ dꝫ h̄ capi ꝓ inherẽ.qꝛ ꝓpe loq̄ndo nullũ accñs assistit. cũ sit solꝰ sbe.Et qñ dꝛ q̄ztitas ꝓximꝰ ihẽt vt ṗus dictũ ẽ.Dđ.ꝙ positõ solũ ꝯpat ad ista q̄ttuoꝛ vltia p̄nta iter q̄ ꝓximꝰ assistit

Abitꝰ ẽ corpoꝝ et eoꝝ.

Postq̄ʒ autoꝛ determinauit de situ q̄ vkr ꝯuenit oibꝰ substãtijs corporeis.h̄ ꝯñr vltio determinat de p̄dicamẽto hitꝰ.qđ solũ ꝯueit hoi.Et rõ ordis ẽ.qꝛ hitꝰ repit i paucioꝛibꝰ.qꝛ repit tm̃ in hoibꝰ.gº ponit vltio loco. Et ṗmo diffinit hitũ.di. Hitꝰ ẽ corpoꝝ ꝛ eoꝝ q̄ circa corpꝰ sꝫ adiacẽtia. vt loricatũ ẽẽ.tunicatũ ẽẽ. In q̄ diffinitõe adiacẽtia ponit loco gꝭ.et dꝫ capi neutralr ꝓ illo qđ mediat iter habẽtẽ ꝛ rẽ hitã.qñ ẽ p̄dicatõ ydẽptica ꝛ formal.pt tñ etiã ẽẽ p̄dicatõ causal. vt sit sensus ꝙ hitꝰ cãt ex adiacentia corpoꝝ. Et lꝫ ponat vltio loco ꝰm vocalẽ expssionẽ.tñ ꝰm verã ꝯstructõꝫ ponit ṗmo loco. Dem̃ ponit corpoꝝ ꝑ qđ tãgit ꝓpriũ sbcm̃ istꝰ p̄nti. etiã tãgit cã final. qꝛ hitꝰ finalr ẽ ꝓpter decorẽ ꝛ coopimtũ corpis Dem̃ addit. ꝛ eoꝝ q̄ circa corpꝰ sꝫ. ꝛ tãgit cã efficiẽs istꝰ p̄nti. Sꝫ dicẽs. hitꝰ est in ṗma spẽ q̄litatis ꝛ est postp̄utũ.gº nõ est p̄ntũ.Dđm ꝙ hoc est diũsimode. vt ṗus dictũ est in p̄dicamento q̄litatis. circa terciã spẽm

Arguit Illud qđ nõ est maxie cõe nõ erit p̄ntũ.ſꝫ hitꝰ nõ est maxie cõis.gº nõ ẽ p̄ntũ.Dđ.q̄uis ñ est

marie cōis r̄spectu alioꝝ p̄ntoꝝ. tn̄ in suo ordie ē marie cōis. qꝛ ē generalissimū sub q̄ ptinent oīa genera sbalterna. sil'r oēs spēs spēalissime illi' p̄dicamēti

Arguit Tunica ē hit'. ꝛ tn̄ nō ē adiacētia corpis. sed ē illud qd adiacet. Dō. q lꝫ tunica sit hit' mate rial'r. nō tn̄ formal'r. sꝫ adiacētia tunice dr hit' formal'r

Arguit Uisus ē hit' formal'r: ꝛ tn̄ nō cāt ex adiacētia corpoꝝ. g̃ diffinitō ē mala. Dō. q visus nō est hit' put h̄ sumit. sꝫ ē hit' put ē alteꝝ extremū oppōis p̄uatiue. et distinguit ꝯ p̄uatōem.

Notādū Q hit' vt h̄ sumit nō ē res hn̄s nec res hi ta. sꝫ ē aliqd accn̄s respectiuū medians it hn̄ tē ꝛ rē hitā. sicut capuciatū eē n̄ ē res hn̄s capuciū. sꝫ dt eē accn̄ tale ipsi' hois sibi ꝓueniēs ex adiacētia capucij ad caput. Et g° hit' ē vnū p̄ntū distinctū ab alijs. qꝛ ē vnū gen' generalissimū et hꝫ spēalē modū p̄dicādi de p̄ma sba q̄ ē in q̄le habituatū Un̄ ei' q̄situū sub ꝓpo noīe nō habem'. sꝫ ipm circūloqmur ddo q̄ lit' ē hꝫ habituatū. vt q̄l'r ē sortes habituat' ꝯueniēt r̄ndet lori/ cat' gladiat'. Et spēs sbalterne ei' st̄ hit' toti' ꝛ hit' ptiū. exēm p̄mi. vt armatū eē tunicatū. exēm scdi. vt capuciatū eē. calciatū eē. Spēs spēalissime st̄ loricatū eē viꝝ. pplatū eē mulierē. In diuidua st̄ calciatio iohis. loricatio petri

Arguit Diffinitō ꝯuenit alijs a diffinito. g̃ nō ē bōa. Ans ꝓbat. qꝛ vbi ē adiacētia corpis ꝛ loci exi stēt̄ circa corp'. ꝛ tn̄ nō ē hit'. Dō. q lꝫ vbi dicat adiacētiā loci et locati. tn̄ nō dt adiacētiā habētis ꝛ habituati

Hit' suscipit magis ꝛ min'

Hic ꝯn̄r determinat de ꝓpetatib' hit'. ꝛ ponit tres. Pria ē q hit' suscipit mag̃ ꝛ min'. sicut ille ē armatior q̄ ē vestit' tunica ꝛ lo rica. q̄ȝ ille q̄ solū hꝫ tunicā ꝓ indumēto.

Ar Susceptō mag̃ ꝛ min' p̄suppoit hr̄e ꝯriū. vt sepi' dem̄ ē. sꝫ hitui nihil ē ꝯriū. g̃ nō suscipit mag̃ ꝛ min'. Dōꝫ. q suscipe mag̃ ꝛ min'. i. intēdi ꝛ remitti p̄supponit ꝯriū. sꝫ nō su scipe mag̃ ꝛ min'. i. mag̃ vl' min' disponi ad aliquē finē. vl' ad aliqd agēdū. q̄ mō hit' suscipit mag̃ ꝛ min'

Habitui nihil est ꝯtrariū.

Hic ponit̃ scd'a cōitas. ⁊ ē ꝙ hītui nihil ē ꝯriū. Cu⁹ rō ē q: nullū accn̄s respectiuū hꝫ ꝯriū inq̄ꝫtū respectiuū ē. q: nō ꝯriat̃ illi. ad qd' refert̃. ſꝫ sibi relatiue opponit̃. ⁊ si qn̄qꝫ accn̄ti respectiuo aliq̄d ꝯriet̃ h̄ ē grā sui fundam̄ti. ſꝫ fundam̄ta ipsi⁹ hit⁹ nō ꝯriātur. vt corpa iter se nō ꝯriant̃. nec illa q̄ circa corp⁹ sꝫ. vt tunica vl' capuciū nō ꝯriant̃. iō hit⁹ nō hꝫ ꝯtrariū

Arguit Susceptō mag̃ ⁊ min⁹ p̄supponit hr̄e ꝯriū. ſꝫ hit⁹ suscipit mag̃ ⁊ min⁹. ḡ etiā hꝫ ꝯriū. Dōꝫ. ꝙ nō oīs susceptō mag̃ cāt̃ ex eo qd' hꝫ ꝯtrariū. nā aliqd' dr̄ suscipe mag̃ ⁊ min⁹ dupl'r. Uno⁹ ꝑ admixtōꝫ vl' depuratōꝫ ꝯtrarij a suo ꝯtrario. ⁊ sic p̄supponit hr̄e ꝯtrariū. Alio⁹ dr̄ aliqd' suscipe mag̃ ꝑ maiorē radicatōꝫ i s̄bco. ⁊ h̄ mō oꝫ hr̄e ꝯtrariū Ul' dd'. ꝙ suscipe mag̃ ⁊ min⁹ adūbial'r ⁊ intēsiue p̄supponit hr̄e cōtrariū. nō āt extēsiue. q̄ mō hit⁹ suscipit mag̃

Arguit Armat⁹ ⁊ iermis sꝫ ꝯtraria. ḡ hit⁹ hꝫ ꝯtrariū. Dd'. ꝙ armat⁹ ⁊ iermis nō opponūt̃ ꝯtrarie. ſꝫ ꝓuatiue. q: ierme dr̄ ꝓuatōꝫ armoꝝ. ⁊ sil'r vestitū eē ⁊ nudū eē. ꝓuatiue opponūt̃. q: nudū ḟt ꝓuatōꝫ forme h⁹ p̄nti

Proprie propriū est hitui.

Hic ponit̃ tercia ꝓꝑetas q̄ ē ꝓꝑe ꝓꝑa. i. ꝓꝑa q̄rto⁹. ⁊ ē ꝙ hit⁹ ſꝑ ē in pl'ib⁹. Cu⁹ rō ē. q: hit⁹ ē corpoꝝ ⁊ eoꝝ q̄ circa corp⁹ sꝫ adiacētia. ſꝫ in tali adiacētia illa q̄ hn̄tur applicat̃ ⁊ figurāt̃ ſc'm figurā hn̄tis. rō e cu⁹ dn̄r hr̄i ⁊ adiacē hn̄ti. ⁊ ecōtra ipm hn̄s q̄dam mō applicat̃ ⁊ adiacet rei hite. rō cu⁹ dr̄ hr̄e. iō in vtroqꝫ ipsoꝝ ē q̄dāmō adiacētia ⁊ applicatō ad alteꝝ

Arguit Unū accn̄s nō p̄t eē in diūsis s̄bcis. ſꝫ hit⁹ est vnū accn̄s. ḡ nō erit i diūsis s̄bcis. Maior pꝫ q: accn̄s nūat̃ ⁊ multiplicat̃ ſc'm nūm sui s̄bci. si g⁹ vnū accn̄s poneret̃ in pl'ib⁹ s̄bcis. tūc eēt vnū ⁊ nō vnū qd' iplicat. Dd'. ꝙ hit⁹ nō ē ꝓꝑe in diūsis s̄bcis. ſꝫ in re hn̄te siue in habituato s̄biectiue. ⁊ in re hita effectiue Et hoc nō ē inconueniēs ꝙ vnū accn̄s sit in diuersis subiect̃. sic ꝙ in vno subiecto ē ꝑfecte ⁊ ꝓꝑie. Et in alio impꝑfecte ⁊ improꝑe

Dicit āt alter alteri op

Postq̄z. P. h. determinauit de veris p̄dicamētis. h̄ p̄nr agit de postp̄ntis. Et rō ordis ē. q2 p̄ntū dt coordiatōz dicibiliū q̄ sit sub eodē genē tm̄. s3 postp̄nta ponūt in diuˀ generibˀ. mō oz p̄mo ɔgnoscē coordinatōz dicibiliū sub vno genere q̄z coordinatōz eor q̄ sub diuˀsis generibˀ reponūt. Un̄ postp̄dicamētū ē qōdā documētū traditū ab aresto. post ħa p̄dicamēta valēs ad ɔgnitōez eorūdē a posteriori. Et h̄ p̄bat sic. nā oppositio ē vnū postp̄ntū. z vz ad ɔgnoscēdū p̄petates ipsor p̄dicamētor. s3 p̄petates valēt ad ɔgnitōz p̄ntor a posteriori. ergo multo plus opposito vz ad ɔgnitōnem p̄ntor a posteriori. Et addit a posteriori ad drām antep̄ntor. s3 aliū dicūt q̄ nō debeat addi. q2 in hoc ambo ɔueniūt. z ḡ post z an̄ b̄m illos solū dicūt ordine in determinādo.

Notandū Q3 q̄nq3 sit postp̄nta. s. oppō. p̄us. motˀ. siſ z h̄re Quor sufficiētia p3 sic sumi Nā oē postp̄ntū vz ad ɔgnitōez p̄ntor. vl' ḡ vz ad ɔgnoscēdū ea q̄ ponūt in p̄ntis q̄ztū ad eor fieri. vl' q̄ztū ad eor eē. si p̄m sic ē motˀ. si q̄ztū ad eē h̄ ē tripl'r. Ul' vz ad ɔgnoscēdū repugnātiā p̄ntor. z sic ē oppō. aut ordinē. z sic ē p̄us. vl' ɔueniētiā. z h̄ dupl'r. q2 vl' vz ad ɔgnoscēdū ɔueniētiā iferioris cū supiori. z sic est siſ. aut ɔueniētiā accn̄tis cū substātia. z sic ē h̄re

Arguit Posteriˀ etiā ē postp̄ntū. ḡ sit pl'a q̄z q̄nq3 An̄s p̄bat. q2 nō videt rō. q̄re p̄us sit p̄ntū z posterius nō. Dō. q̄ sub p̄ori ɔp̄hendit posteriˀ. q2 sit relatiue opposita. z oppositor eadē ē disciplina. q2 dū ponūt modi p̄oris siſ satis ponūt modi posterioris. Determinādo āt de postp̄ntis. incipit de oppōne. cuiˀ rō ē. q2 oppō ē p̄ncipaliˀ postp̄ntū. eo q̄ vz ad ɔgnoscēdū diuˀsitatē q̄ iter generalissima p̄mo inuenit. s3 alia postp̄nta valēt ad ɔgnoscēdū ea q̄ sub aliq̄ cōi ponūt. ideo p̄us determinat de oppōe q̄z de aliis postp̄ntis. di. q̄ q̄ttuor sūt sp̄ēs oppōis. nā oppositor q̄dā sit relatiue opposita. vt dn̄s seruus. q̄dā ɔtrarie vt albū nigr. q̄dam p̄uatiue. vt p̄uatio z habitus. q̄dam ɔ̄dictorie Quor sufficiētia sic sumit. Nā oppō vt hic accipit est repugnātia p se duor extremor nō p̄mittentiū se siſ in eodē. vel ergo ambo extrema sunt entia. vel alter non ens.

Si pᵐ h̄ ē dupl'r. vl' illa entia expellūt se ab eodē sbco respcū eᵒ
ꝛꝫ ꝓᵐ actū tm̄. vl' ꝓᵐ actū ꝛ poña ꝫ sil'. si pᵐ sic ē ꝯria oppō. si ꝛᵐ
sic ē oppō relatia. Si alteꝝ extremū sit n̄ ens h̄ ē dupl'r. vl' ē n̄
ens simpl'r. ꝛ sic ē oppō ꝯdcōria ꝟ n̄ ēs ꝓᵐ q̇d ꝛ sic ē oppō ꝑuatia

Arguit In oī oppōe dn̄t eē duo extrema. s ꝫ i ꝯdcōriis nō st̄ duo extrema. gᵒ. i eis nō fūdat aliq̄ oppō. Mioꝛ pbat. q ꝛ ꝯdcō fit iter ens ꝛ nō ens. s ꝫ nō ens nō pt eē extremū. Dō. q ꝫuis vnū extremoꝝ sit n̄ ens ꝓᵐ rē. q ꝛ nō ē a pte rei exn̄s. tn̄ ꝓm rō ꝫ ꝛ intellectū ābo extrema st̄ entia. ꝛ sic vnū extremoꝝ ē ens reale. ꝛ aliud est ens rōis qd̄ sufficit ad oppōem

Arguit Om̄e gen⁹ est gn̄alissimū vl' sbaltn̄ū. s ꝫ oppō n̄ est gen⁹ gn̄alissimū. vt maifestū est. nec etiā sbaltn̄ū. q ꝛ tūc postp̄ntū ess ꝫ tm̄ i vno p̄nto. qd̄ ē icōueniēs. gᵒ nō ē gen⁹. Dō. q ꝙuis oppō nō sit veꝝ gen⁹. h ꝫ tn̄ modū gl̄. q ꝛ oppō est supi⁹ respcū istaꝝ spēꝝ. s ꝫ om̄e supi⁹ respcū aliqꝝ iferioꝝ pt dici gen⁹. vl' ad min⁹ hr̄e modū generis

Arguit Aliq̄ est oppō subaltn̄a ꝛ sbcōtraria. ꝛ ille spēs nō ponūt h̄. gᵒ. ista diuisio est isufficiens. Dō. q duplex est oppō. s. ꝟminoꝝ ꝛ ꝓpōnū. Jā h̄ fit mentio de oppōne ꝟminoꝝ ꝛ nō ꝓpōnū. cu⁹ oppō subaltn̄a ꝛ sbcōtraria st̄ spēs

Arguit De oppōe ꝟminoꝝ detminat i phisica. ꝛ i q̇nto tractatu. gᵒ. h̄ male fit mentio de ea. Dō. q h̄ est diūsimode. q ꝛ h̄ detmiat de oppōe ad ꝯgnoscendū p̄nta a posteriori. s ꝫ in q̇nto tractatu detminat de oppōe inq ꝫtū in ea fundat loc⁹ dyalectic⁹. Et in phisica magl̄ ꝓpe detminat de oppōne reꝝ significataꝝ. h̄ ꝟo de oppōe ꝟminoꝝ significātiū.

Arguit Capiendo oppō ꝫ ꝓ repugnātia ꝟmioꝝ sic plures st̄ q ꝫ q̄ttuoꝛ. gᵒ diuisio ista est isufficiēs. Ans̄ ꝓbat. q ꝛ hō ꝛ asin⁹ opponūt ꝛ nō ꝑ aliquā spēm h̄ nūatā. Dō. q aliq̄ dn̄r opponi dupl'r. vnoᵒ formal'r. alioᵒ ꝟtual'r. Un̄ due species vni⁹ gl̄ solū opponūt ꝟtual'r. h̄ āt diuidit oppō formal'r et nō virtual'r. pt tn̄ oppō duaꝝ specieꝝ reduci ad oppōem ꝯtrariam gratia differentiaꝝ.

Arguit Oia q̄ opponūt opponūt relatiue. gᵒ nulla opponūt ꝯrie ꝯdcōrie vl' ꝑuatiue. Ans̄ ꝓbat. q̇a oia relatiue opponūt relatiue. s ꝫ opposita st̄ ꝛlatiua. q ꝛ dr̄ oppo

situ̅ oppo̅sito oppositu̅. Do̅m ꝙ oppo̅ capit̃ dupl'r. Uno⁹ ꝑ illa intētōe scd̄a q̄ vocat̃ oppo̅. ⁊ sic ē relatiuu̅. ⁊ refert̃ ad correlatm̄ suu̅ ta̅q̄ȝ ad terminu̅ oppositu̅. Alio° capit̃ ꝑ reb⁹ substratis. et sic oppo̅ no̅ ē relatio. sȝ h̄ sumit̃ oppo̅ ꝑ ipsa re significata. ⁊ no̅ ꝑ scd̄a intentōe

Que a̅t su̅t relatiue opposita

Hic. P. h. ꝓseq̇t̃ de spēb⁹ oppōis. ⁊ volēs determinare de relatiue oppositis excusat se de illis: di. Que a̅t sȝ relatiue opposita dictu̅ ē ꝑus. Un̄ relatiua oppo̅ nihil aliud ē nisi repugna̅tia relati ⁊ sui correlati. sic̄ repugna̅tia p̄ris ⁊ filij i eodē ⁊ r̄specu̅ eiusdē

Arguit̃ Illa oppo̅ ē ꝑor in q̄ ē maior repugna̅tia. sed i ꝯdcōria ē maior repugna̅tia q̄ȝ in alijs. g̊ ē spēs ꝑma. Do̅. ꝙ iste spēs oppōis pn̄t dupl'r ordinari: Uno°. q̄ȝtuȝ ad repugna̅tia̅. ⁊ ſm ordinē illu̅ oppo̅ ꝯdcōria essȝ ꝑma. q2 maxima repugna̅tia ē in oppōe ꝯdcōria. cu̅ sit iter ens ⁊ no̅ ēs simpl'r. post h̄ seq̇t̃ oppo̅ ꝑuatiua. dein̄ oppo̅ ꝯria. ⁊ vltio ponit̃ oppo̅ relatiua. q2 ē mi̅ma. Alio°. q̄ȝtu̅ ad ear̄ entitates q̄s extrema ponu̅t. ⁊ sic oppo̅ relatiua ē ꝑor. dein̄ ꝑuatiua ⁊ ꝯtraria. vltimo ꝯtradictoria

Arguit̃ Maior ē repugna̅tia īter relatiua̅ oppōeȝ q̄ȝ inter ꝯria̅. g̊ male dictu̅ ē ꝙ oppo̅ relatiua sit mi̅ma. Añs ꝓbat̃. q2 īter illa ē maior oppo̅ q̄ expellu̅t se ab eodē s̄biecto ſm actu̅ ⁊ ꝑonam sil'. sȝ relatiua expellu̅t se ab eodē s̄bco. ſm actu̅ ⁊ ꝑonam sil'. vt dictu̅ ē i sufficiētia. sȝ ꝯtraria expellu̅t se ab eodē s̄bco ſm actu̅ tm̄. Do̅. ꝙ ille due spēs ꝯsiderat̃ dupl'r Uno° q̄ȝtu̅ ad h̄ qd̄ ē eē in eodē s̄bcto respectu diu̅sor̄. ⁊ sic ē maior repugna̅tia in oppōe ꝯtraria q̄ȝ relatiua. q2 ꝯtraria no̅ pn̄t actu eidē iesse nec respectu eiusdē nec respcu̅ diu̅sor̄. sȝ relatiua bn̄ pn̄t eē in eodē ſm actu̅ respectu diu̅sor̄ Alio°. ꝯsiderat̃ q̄ȝtu̅ ad h̄ qd̄ ē expellē se ab eodē s̄bco respectu eiusdē actu ⁊ successiue. ⁊ sic est maior repugna̅tia iter r̄latiua q̄ȝ ꝯtraria. q2 ꝯtraria bn̄ pn̄t eidē iesse successiue. sȝ no̅ relatiua ad min⁹ aliq̄.

Arguit̃ Unu̅ oppositor̄ no̅ ponit reliquu̅. sȝ relatm̄ ponit correlatm̄ ⁊ ecōtra. g̊ no̅ opponit̃ correlatio Do̅. ad maiorē ꝙ vnu̅ oppositor̄ no̅ ponit reliquu̅ in eodē s̄bco respectu eiusdē. tn̄ bn̄ in diu̅sis s̄bcis. Un̄ relatiua opposita nu̅-

q̄ꝫ pn̄t eē in eodē sb̄co nec actu nec successiue respectu eiusdē. ⁊ q̄ꝫ
tn̄ ad h̄ ē maior oppō in relatis q̄ꝫ in alijs. Et ē oppō relatiā di
stincta spēs oppōis ab alijs. q2 nulln̄ aliud oppositoꝝ īfert suū
oppositū nisi relatiue oppositū. Et etiā āb extrema ei⁹ sꝫ sil' in
actu. qd̄ nō fit in alijs spēb⁹ oppōis. q2 albū nō ponit nigꝝ. vt
dd̄o albū nigrū albū. neqꝫ visus cecitatē. neqꝫ sedē nō sedē

Arguit Quecūqꝫ opponūt̄ opponūt̄ s̄m aliquē respectū
sꝫ relatiua nō opponūt̄ s̄m aliquē respectū. ḡ nō
opponūt̄. Minor ꝓbat̄. q2 relatiua ꝯueniūt in respectu. ḡ n̄ op
ponūt̄ in eodē. Dd̄. ꝙ duplex ē respect⁹. s. positiu⁹ ⁊ ē depēdētia re
latiui ad correlatū. ⁊ in illo ꝯueniūt Ali⁹ ē respect⁹ repugnātie
s̄m quē respectū in q̄libet extremo respectiuo ē vna forma q̄ n̄ p̄t
esse in alio. ⁊ in illis nō ꝯueniūt. sꝫ opponūt̄.

Cōtraria sūt que sub eodē.

Hic determinat de scd̄a spē oppōnis. s. ꝯria. quā p̄mo diffinit. di.
Cōtraria sꝫ q̄ sub eodē genere posita sꝫ. ⁊ maxime a seinuicē di/
stant. ⁊ eidē susceptibili vicissim insunt. a q̄ mutuo se expellunt
nisi alterꝝ eoꝝ insit a natura. sicut albū ⁊ nigꝝ ꝯtrariant̄. Et in
illa diffinitōe intelligit̄ opposita loco gꝫ. deīn addit̄ q̄cunqꝫ sub
eodē genere posita sunt ad excludendū ꝯdictorie ⁊ p̄uatiue op/
posita. q̄ꝝ vnū extremoꝝ sp̄ est nō ens. ⁊ nō ens nō p̄t poni sub
genere. ⁊ intelligit̄ de eodē genere ꝓ ꝓinq̄. Deīn ponitur maxie a
seinuicē distant ad drām medioꝝ q̄ sunt inter ꝯtraria. q̄ in q̄ꝫtū
media sunt nō ꝯtrariant̄ extremis. sicut rubeū est mediū albi et
nigri. ⁊ nulli eoꝝ ꝯtrariat̄. Deīn dr̄ eidē susceptibili vicissim in
sunt ad drām relatiue oppositoꝝ q̄ expellunt se ab eodē subiecto
s̄ꝫ actū ⁊ ꝓnām ⁊ nō insūt eidē successiue. deīn addit̄ a quo mu
tuo se expellūt. qd̄ ponit̄ ꝓpter dispata. q̄b⁹ ꝯueniūt ꝑticule p̄/
cedētes. sꝫ nō expellūt se ab eodē sb̄cto. nec ꝓp̄e sꝫ ꝯria etiā ꝑ eā
deꝫ ꝑticulā excludūt̄ drē sb̄ales. Ultīo ponit̄. nisi alterꝝ illoꝝ in
sit a natura ꝓpt̄ ꝯria q̄ sꝫ in sb̄cto natural'r. vt calor in igne q̄ n̄
p̄t expelli ab ipso. q2 ē in eo q̄damō vt in p̄ncipio essentiali ei⁹ ꝓ
pter qd̄ dt̄. P. h. ꝙ caliditas est in igne nō sicut accn̄s in sb̄cto.
sed sicut sub̄ale in eo cui⁹ est sub̄ale. qd̄ nō debet intelligi ac si eēt
de substātia ignis tanqꝫ ei⁹ essentiā ꝯstituens. sꝫ tanqꝫ p̄ncipia
substātialia ꝯsequens. quo mō ꝓpria passio dr̄ esse substantial'r
subiecto eius.

Arguit̃ Bonũ ꝛ malũ ꝯriant̃. ꝛ tñ nõ ponũt̃ sub diuˢ̃ generibꝰ. cũ sint inet alioꝝ genera vt dt phs i pdicamtis. Dõ. q duplex ẽ genꝰ. s. morale ꝛ logicale. Vñ bonũ et malũ nõ ponũt̃ sb eodẽ genẽ morali. qꝛ st̄ inet genera diuˢa. tñ bñ ponũt̃ sb eodẽ genẽ logicali. qꝛ sb pma spẽ q̃litatꝭ. ꝓpt dicũt; hitꝰ bonos ꝛ malos. vl' sb genẽ actõis in q̃ztũ dicũt actꝰ. ꝛ h̄ capiẽdo bonũ ꝛ malũ i moralibꝰ. qꝛ si capiãt̃ vt st̄ passiões entꝭ sic opponũt̃ ꝑuatiue ꝛ ñ ponũt̃ sb eodẽ genẽ. sꝫ st̄ trãscẽdẽtia

Arguit̃ Cõtradcõria plꝰ distãt q̃ꝫ ꝯria. g ꝯria nõ maxime distãt. Añs ꝓbat̃. qꝛ ꝯdictõ ẽ maxia repugnãtia. qꝛ fit iter ens ꝛ nõ ẽs. Dõ. lꝫ ꝯdcõria magꝭ distãt simpl'r loq̃ndo ꝛ ex genꝰ q̃ꝫ ꝯria. nõ tñ magꝭ distãt sub eodẽ genẽ. Vel dõm. q ꝯria maxie distãt distãtia positiua

Arguit̃ Albedo ꝛ nigredo ꝯriant̃ ꝛ tñ ñ maxie distãt sb eodẽ genẽ. igr̃. Añs ꝓbat̃. qꝛ albedo ꝛ scia magꝭ distãt. Dõ. q plꝰ distãt sb eodẽ genẽ remoto sꝫ ñ ꝓpinq̃

Arguit̃ Albũ ꝛ nigꝛ. calidũ ꝛ frigidũ ñ maxie distãt sub eodẽ genẽ ꝓpinq̃. gº nõ st̄ ꝯria Añs ꝓbat̃ qꝛ frigidissimũ ꝛ calidissimũ. albissimũ ꝛ nigerrimũ plꝰ distãt Dõm. q q̃ꝫuis plus distãt accñtal'r. nõ tñ eẽntial'r. qꝛ illa eẽntial'r dicũt eãdẽ formã. qꝛ albũ albiꝰ albissimũ st̄ idẽ eẽntial'r.

Arguit̃ Cõtraria pñt eẽ in eodẽ sbco. gº male ponit̃ i diffinitõne a q̃ mutuo se expellũt. Añs ꝓbat̃. qꝛ calidũ ꝛ frigidũ st̄ sil' in tepido. Dõ. q q̃ꝫuis calidũ ꝛ frigidũ st̄ in eodẽ ꝺᵐ eẽ ipfectũ ꝛ remissũ. tñ nõ st̄ in eodẽ ꝺm eẽ ꝑfectũ ꝛ intẽsũ. ꝛ ꝺm illud eẽ ꝯria dñt maxie distare

Arguit̃ Albũ ꝛ nigꝛ ꝯriant̃ ꝛ pñt eẽ in eodẽ sbcto ꝺm eẽ ꝑfectũ. Assũptũ ꝓbat̃. qꝛ pñt sil' eẽ in clipeo Dõ. q ibi nõ st̄ in eodẽ sbco ꝑtiali. qꝛ clipeꝰ dꝛ ꝺᵐ diuˢas ꝑtes albꝰ ꝛ niger. sꝫ vna ꝑs clipei nõ pt eẽ nigra ꝛ alba sil'

Arguit̃ Caliditas ẽ accñs ignis. gº ẽ in igne sicut i suo sbco ꝛ p ꝯñs. P. h. male dt q caliditas nõ ẽ in igne sicut accñs in suo sbco. Añs ꝓbat̃. qꝛ ẽ in tercia spẽ q̃litatꝭ Dõ. q duplex ẽ accñs. s. cõe ꝛ ꝓpriũ. mõ caliditas ñ ẽ accñs cõe sicut albũ in ꝑiete. sꝫ ẽ accñs ꝓpriũ. qꝛ illa. ignis est calidus, ẽ i materia naturali. qꝛ ꝓpriũ ignis ẽ caliditas. sicut risibile nõ ẽ

actūs cōe hois sȝ ꝓpriū. sȝ actūs ꝓpriū in cōꝑatōe ad acūs cōe dr̄ subale. q2 ꝑncipia subalia sui subiecti ꝯsequit̄ vt patuit.

Arguit̄ Subale cōstituit subam. sed caliditas in igne nō ꝯstituit subam ignis. g̃ nō ē subale ei⁹. Dicendū q̄ subale capit̄ dupl'r. vno° ꝓ illo qđ ē intrinsece ꝯstituēs subam et sic supiora dicūt̄ subalia respectu inferioꝝ et sic nō capitur h̄. Aliom° capit̄ subale nō quasi intrinsece subaȝ ꝯstituens sȝ ꝑncipia subalia ꝯñs et sic caliditas ē in igne vt subale

Arguit̄ Caliditas ē ꝑncipiū ignis. g̃ nō ē eius ꝑncipia ꝯñs. Añs ꝓbat̄ ꝑ ph̄m scđo đ gñatōe. Dicendū q̄ licet caliditas sit ꝑncipiū ignis opandi. nō tñ ē ꝑncipiū eēndi eius sicut quelibet ꝓpria passio pōt esse ꝑncipiū opandi subiecti. sed nō essendi cū tale sp̄ sit prius eo cuius ē ꝑncipiū

Ar̄ Sicut punct⁹ ē in linea. sic calor ē in igne sed pūct⁹ ē i linea sicut ꝑncipiū formale. ergo etiā calor ē in igne sic ꝑncipiū formale. Dōm q̄ ignis capit̄ dupl'r. vno° ꝑm suū eē subale vt est quoddā cōpositū ex materia et forma subali. ⁊ sic calor ē sibi actūs q2 calor ē subiectiue in materia ignis ⁊ nō est forma subalis eius neq̄ ꝑncipiū subale. Alio° ꝯsiderat̄ vt est elementū actiuū respectu corpum generabiliū ⁊ corruptibiliū ꝓut agit in alia elemēta. et sic caliditas ē de essentia ignis sicut albedo ē ꝑncipiū formale parietis albi. q2 ignis agit mediāte calore ei⁹. et isto modo debet intelligi illud qđ dicit̄ in textu.

Arguit̄ Nullū actūs pōt esse in materia. g̃ male dr̄ q̄ caliditas sit in materia ignis sicut in subiecto. Añs ꝓbat̄ q2 actūs ꝑ h̄ differt a forma subali que ꝓ subiecto. habet materiā ꝑmā. Dōm q̄ materia nō capit̄ hic ꝓ altera pte. cōpositi. sed ꝓ toto cōposito qđ est subiectū accidētis.

Notādū Q; duplicia sunt ꝯtraria. scȝ mediata ⁊ immediata. Cōtraria mediata sūt que sic se habent q̄ nō est necesse alteꝝ inesse susceptibili. vel inter q̃ ē aliqđ mediū eiusdē generis ꝑ pticipationē vt inter albū et nigrū mediant fuscū ⁊ rubeū q̃ quodāmō pticipant naturā albedis ⁊ nigredinis. Cōtraria imediata sūt q̃ sic se h̄nt q̄ necesse ē alteꝝ coꝝ eē in subiecto. vl' inter que nō mediat aliqđ eiusdē generis. vt int̄ sanū et egrū nō est aliqđ mediū sui generis. sȝ necesse est sp̄ vnuȝ coꝝ esse in subiecto ꝓprio vt quodlibet animal est sanū vl' egꝝ

Et iſta cõtraria dicũtur ĩmediata ꝑ carentiã medij poſitiui.licʒ
tñ habent mediũ ꝑ abnegationẽ de quo ambo extrema vere ne/
gantur vt de lapide ſimul negatur ſanũ et egrũ.Et ꝯtraria me/
diata ſunt duplicia.nã quedã ſũt ꝯtraria mediata q̄ꝝ medijs ſt
noĩa ĩpoſita.vt albũ et nigrũ quoꝝ media ſunt viride rubeũ fu
ſcũ.Alia ſũt q̄ꝝ medijs nõ ſũt noĩa ĩpoſita vt bonũ ⁊ malũ ⁊ſic
de⁹ circũloq̇ illa ꝑ abnegatõʒ extrẽoꝝ dicẽdo nec bo^m nec malũ.

Arguit Inter ſanũ et egrũ daꝶ mediũ.ergo nõ ſũt ꝯria
imediata.Añs ꝓbaꝶ qꝛ medici ponũt corpus
neutꝝ qd̓ nec eſt ſanũ nec egrũ.Dõm q̄ ꝓprie inter ſanũ ⁊ egrũ.
nõ eſt aliqd̓ mediũ.qꝛ illud d̓ꝛ ſanũ qd̓ hʒ equalitatẽ humoꝝ.⁊
illud d̓ꝛ egrũ qd̓ habet inequalitatẽ humoꝝ.ſʒ inter equalitatẽ.
et inequalitatem nõ eſt mediũ.ergo nec inter ſanũ et egrũ.

Priuatiue oppoſita ſunt.

Poſtq̄ʒ autoꝛ determinauit de oppõne relatiua et cõtraria in qui
bus ambo extrema ſunt formе reales.hic ꝯſequẽter determiat de
oppoſitione ꝑuatiua et contraria.quarũ vnũ extremũ eſt ens et
aliud nõ ens.et per hoc patet ratio ordinis.Sed q̄ ꝑuatiua op
poſitio pōnitur ante cõtradictoriã ideo eſt.quia in ꝑuatiua op/
poſitione vnũ extremoꝝ eſt ens et aliud ē nõ ens priuatiuũ qd̓
eſt ens ſm quid.ſʒ in ꝯdictorijs vnũ extremoꝝ ē ens et aliud ē
nõ ens ſimpliciter.ergo priuatiua p̄cedũt cõtradictoria. Dicit
ergo p̄mo priuatiue oppoſita ſunt que habent fieri circa idẽ ſub
iectũ ordĩe irregreſſibile tpe determinato a natura. Uñ priuatia
oppoſitio eſt repugnãtia habitus et ꝑuatõis et habitus eſt for/
ma poſitiua ĩ aliq̄ ſubiecto ſicut viſ⁹ in oculo.ſʒ priuatio ē nega/
tio forme in ſubiecto cũ aptitudĩe ad ĩpm ſicut cecitas dicit ne/
gationẽ potẽtie viſiue in oculo.et relinq̄t aptitudinẽ ad ĩpaʒ eo
q̄ relinquit principia remota viſus.ſed principia ꝓpinqua ne
gat q̄re nõ ꝯtigit fieri reditũ de ꝑuatiõe in habitũ.et ĝ bñ d̓ꝛ or
dine irregreſſibili ꝑ qd̓ differt a ꝯtrarijs in q̇b⁹ fit trãſit⁹ d̓ vno

Ar Omẽ fieri termiaꝶ ad eẽ.ſʒ ꝑ /extrẽoꝝ in aliud et ecõtra
uatio nõ ē.ĝ nõ fit.⁊ ꝑ ꝯſeq̄ns male d̓ꝛ q̄ ꝑuatiue oppoſi/
ta habẽt fieri circa idem ſbiectũ.Dõm q̄ duplex eſt fieri.ſcʒ.ꝑ ſe
et ꝑ accidens.tũc dicıꝶ q̄ oẽ fieri ꝑ ſe termiaꝶ ad eẽ.ſʒ h̄ nõ optet
de fieri ꝑ accidẽs.quo modo fit ꝑuatio.

Ar Rationale ⁊ irrōnale sunt ꝑuatiue opposita ⁊ tñ nō habent fieri circa idem subiectū. ḡ diffō mala. Dōm ꝙ rōnale et irrōnale nō sunt ꝑuatiue opposita ẜm rem ẜcatam. qꝛ ambo dicūt formas positiuas. sed solū ẜm modū ẜcandi. ⁊ ẜm vocem. Uel dicendū ꝙ sicut sunt ꝑuatiue opposita sic etiā habent fieri circa idem subiectū. sed sunt ꝑuatiue opposita ẜm quid. et ergo etiā habent fieri circa idem subiectū in genere tm̄. Sic etiā circa hominē cecū a natiuitate fit cecitas. et circa eū in nūo non fit visus sed sufficit ꝙ fiat circa idem subiectū in specie.

Ar Cecitas inest talpe et tñ visus nō ꝯtingit circa idē numero nec idē spē cū talpa. Dōm ꝙ talpa nō ē ceca. ſ; h; organū visus ⁊ oculos sub pelle ⁊ sic h; poñā videndi. sed nō ꝑt in actum ꝓpter pelliculam suppositā.

Ar Scientia ⁊ ignorantia sunt ꝑuatiue opposita. et tñ ꝯtingit de ignorantia ire ad sciam ⁊ ecōtra. Etiā iusticia ⁊ iniusticia opponūtur priuatiue et tñ fit regressus de iusticia ad iniusticiam et ecōtra. ḡ male dr̄ ordine irregressibili. Dōm ꝙ duplex est ꝑuatio sc; ꝑfecta ⁊ impꝑfecta Perfctā ꝑuatō ē q̄ negat habitū ⁊ ꝓpria ꝑncipia ipius habitus vel est q̄ ꝑuat actum et siꝉr aptitudinē ꝓpinquā ex defectu alicuꝰ ꝑncipij naturalis vt cecitas. Impꝑfecta ꝑuatio est que negat habitū ſ; nō ꝓpria ꝑncipia eius. vel que ꝑuat actū tm̄. et nō aptitudinē vt quies motꝰ. Tūc dr̄ ꝙ ignorantia ē impꝑfecta ꝑuatio scientie qꝛ negat habitū sciētie nō tamē ꝓprium principiū eius qḋ est intellectus. sed diffōe intelligiť ḋ ꝑuatōe ꝑfecta. Unde priuatio ē carentia forme i sb̄iecto apto nato. si em̄ subiectū nō eēt susceptibile tūc nō eēt ibi ꝑuatio vt lapis nō dicitur cecus eo ꝙ nō videt qꝛ nō est natus videre. et sic duo sunt de rōne. ꝑuatōis. Et habitus est forma positiua habita in aliquo subiecto sicut visus in oculo.

Ar Ois priuatio derelinquit aptitudinē in subiecto. ḡ nulla ꝑuatio priat actū et aptitudinē. Dōm ꝙ duplex ē aptitudo. vna est ꝓpinqua. ⁊ est potētia naturalis exercendi vel habendi aliquē actum vt potentia visiua et illa nō derelinquiť in ꝑuatione ꝑfecta. Alia est remota que scilicet ꝯsequitur pricipia essentialia rei. sicut ꝓpria passio et aptitudo recipiendi visum respectu aīalis ꝑfecti et illa nunq̄; auffertur.

Cōtradictoria opposito est

Hic vltimo diffinit oppositōꝫ ꝯtradictoriā dicēs ꝙ ꝯtradictō est oppositō cuius ſcḋm ſe nō est dare mediū vt eē ⁊ nō eſſe q̄ diffō ſic intelligit ꝯtredictio ē oppō ſupple terminoꝝ cuius .ſ. oppōis n̄ ē dare mediū ſupple ꝑ ꝑticipatōeꝫ vl' abnegatōem ſcḋm ſe .i. ſimpl'r ⁊ abſolute et nō p̄ciſe circa vnū determiatū ſubiectū. Et ꝑ h̄ excludunt ꝯria imediata. et ſil'r ꝓuatiue oppoſita inter q̄ daꝛ mediū ꝑ abnegatōem reſpectu ſubiecti nō ſuſceptibilis Et eſt rō diffōis qꝛ ꝯtradictio eſt repugnātia inter ens et nō ens ſimpl'r. ſꝫ inter ens et nō ens nō eſt dare mediū ḡ ⁊c̄. Et lꝫ nō ens nō ſit extremū ſcḋm rē ē tn̄ ſcḋm itellcum q̄ ꝯcipit nō ens ꝑ negatōꝫ entis qḋ ſuffic.

Ar Iſta diffo ꝯuenit aliȷs. ḡ nō eſt bona. Ans̄ ꝓbaꝛ qꝛ cōuenit ꝯtrariȷs imediatis. Dōm ꝙ duplex eſt mediū .ſ. ꝑ abnegationē ⁊ ꝑ ꝑticipatōeꝫ. Vn̄ in cōtrariȷs imediatis ē bene mediū ꝑ abnegatōꝫ vtrorūqꝫ extremoꝝ qn̄ ſubiectū nō ē ſuſceptibile illoꝝ vt lapis nō eſt ſanus neqꝫ eger. Sed in cōtradictoria oppōne nec eſt mediū ꝑ ꝑticipatōꝫ nec ꝑ abnegatōem.

Ar Inter ens et nō ens eſt mediū ꝑ ꝑticipatōem vt ens i potentia ſicut materia ꝓma que eſt ens ⁊ nō ens. ḡ in oppōe ꝯdictoria eſt aliqḋ mediū ꝑ ꝑticipatōem. Dōm ꝙ ens in potē tia nō eſt mediū qꝛ ens in poña ē ens. vn̄ qn̄ dicit ꝙ iter ens. ⁊ n̄ ens nō ē mediū ibi ens capiꝛ ꝓ ēte i actu ⁊ i poña ſil'r ⁊ nā ꝓ ēte

Ar Cōtradictio ē mediū int ꝯdictoria. ḡ int ꝯ ... in actu tm̄. dictoria ē dare mediū. Ans̄ ꝓbaꝛ qꝛ ꝯtradictoria ꝯdicūt ſibi inuicē ꝑ ꝯdictōꝫ vt ꝑ cām formalē. ḡ eſt mediū. Dōm lꝫ cōtradictō ſit mediū ꝯpatōis ꝯtradictorioꝝ qꝛ ꝑ ꝯtradictōꝫ ꝯpāꝛ adiuicē tn̄ nō ē mediū ꝟificatōis ꝯdictoriaꝝ ſic. ſ. ꝙ de ꝯdictōne ꝟificeꝛ vtrūqꝫ ꝯdictorioꝝ vl' neutꝝ ⁊ ḋ illo itelligiꝛ diffinitō

Ar Cōtradictoria maxie diſtāt ſꝫ inter q̄libꝫ diſtātia ē dare mediū ꝑ qḋ diſtāt igiꝛ. Dōm ꝙ duplex ē diſtātia. ſ. local' ⁊ poſitiua et i illa eſt dare mediū. Alia eſt diſtantia ꝓuatiua ⁊ repugnātie. i. diſtātia q̄ eſt repugnātia ⁊ i illa nō ē mediū. Et h̄ diſtātia ē i cōtradictōe t'mioꝝ q̄ iō t'mioꝝ ḋꝛ n̄ qꝛ fūdaꝛ ſup̄ terios ſꝫ qꝛ fūdaꝛ ſup̄ ſcḋcata termioꝝ ⁊ nō ſupra res ſcḋm ſe cōſideratas.

Rius dicit q̄druplici.

Postq̄ʒ pe. his. determiauit de postp̄dicamento qδ valet ad cognoscendū distinctionē et diuersitatē dicibiliū incōplexoꝝ q̄ ponūtur in p̄nto. hic ↄn̄ter determiat de postp̄dicamēto prioꝛꝭ qδ valet ad cognoscendū ordinē illoꝝ dicibiliū. nā p̄mus modꝰ est inter indiuidua qꝛ vnū ē p̄us alio tp̄e ꝛ gn̄atione. scδus ē inter genera ꝛ sp̄es int se. terciꝰ nō solū valet in loyca sʒ in oibꝰ scientÿs vt in grāmatica lr̄e sunt p̄ores siliabis. quartꝰ cōuenit indiuiduis et est polliticis maxie necessarÿs. q̇ntus ē inuētꝰ ꝑ aresto et vʒ ad ↄg̃scendū q̄uo sbiectū ē pꝰ ꝓpria passiōe. Etiā vʒ illδ postp̄ntū ad cognoscēdū qꝛ suba ē añ actn̄s natura tp̄e ꝛ diffōe. Assignās q̇nqʒ mōs eiꝰ q̇ in hÿs v̄sibus ↄtinenꝫ Tp̄e natura p̄us ordie dic et honore. Causam causato dicimus esse p̄us.

Queritᷣ Que ē sufficiētia q̇nqʒ mōꝝ prioris. Dδm qꝛ ista qꝛ oē p̄us vel sumiꝫ s̄m ordinē ↄpositōis ꝛ discipline. et sic ē tercius modꝰ. vl' s̄m ordiuē rei ꝛ hoc ē dupl'r vel sumiꝫ ex ꝑte eē rei vl' ex ꝑte ↄn̄tiū ip̄m eē vt sūt ꝑfectio ꝛ calitas. Si p̄mū hoc ē dupl'r. vel sumiꝫ ex ꝑte eē rei absolute ꝛ sic ē scδus modus. vel s̄m durationē ipsius et sic ē p̄mus. Si ex ꝑte ↄsequentiū hoc est dupliciter. vel sumiꝫ s̄m viā ꝑfectionis ꝛ sic ē quartus modus. aut causalitatis et sic ē modꝰ quintꝰ.

Ar Aliq̇d ē p̄us alio s̄m locū. gº sūt pl'es mōi q̄ʒ q̇nqʒ. Dδʒ qꝛ priꝰ s̄m locū ↄp̄hendiꝫ sub p̄ori s̄m tp̄s. qꝛ tp̄s ꝛ locus pari mō se hn̄t in mēsurando res qꝛ vtrūqʒ ē mensura extrinseca rei. Et sub p̄io mō etiā ↄp̄henditur modus s̄m quē angeli sl̄ꝭ p̄ores nob ꝛ deus creaturis. licet. em̄ deus et angeli nō mēsurenꝫ tp̄e ꝓp̄e dcō mēsuranꝫ tn̄ tp̄e extendendo ip̄m ad euiternitatē ꝛ eternitatē

Ar Jn tp̄e nō ē priꝰ neqʒ posteriꝰ ĝ nihil ē priꝰ alio s̄m tp̄s. Añs ꝓbaꝫ qꝛ nihil hēmꝰ δ tp̄e nisi nūc qδ ē indiuisibile. Dδm licet nihil hēmꝰ de tp̄e nisi nūc in facto eē ꝛ i actu. tn̄ s̄m successionē et in potēa sunt plures ꝑtes tp̄is.

Ar Est aliquis modus prioris s̄ʒ quē cā efficiēs ē prior suo effectu sic domificatoꝛ ē prioꝛ domo quā facit ꝛ tn̄ ille modus h nō poniꝫ. Dδm qꝛ ↄp̄hēdiꝫ sub q̇nᵗº qꝛ si cā q̄ ↄuertiꝫ cū suo effectu ē prioꝛ qδ minꝰ videꝫ. gº magis cā que nō couertiꝫ cū suo effectu erit prioꝛ effcū. Priº aliq̇d δꝛ eē priꝰ s̄m tp̄us qδ ē vel fuit i priori tp̄e. vt hō q̇ hʒ decē ān̄os ē p̄oꝛ illo q̇ hʒ. v. ān̄os

Ar Sicut se hz decē ad viginti. ita se hz decē annoꝝ ad hoiez viginti annoꝝ. ſz decē ſūt añ viginti ḡ hō decem annoꝛuz erit añ hoiem viginti annoꝝ Dōm ꝙ decē ꝛ viginti capiunt dupl'r. vno° in rōe ptis ꝛ toti⁹. ꝛ ſic decē ſtꝫ añ viginti. ſicut ordine ꝯſtitutōis ps eſt ante totum. Alio mō ꝑm ſe et abſolute ꝛ ſic iteꝝ in eodē decez ſunt añ viginti. qꝛ idem homo prius eſt decez annoꝝ ꝙ̄ viginti. ſz in diūſis viginti ſūt añ decem qꝛ hō viginti annoꝝ eſt ꝑoꝛ et ſenioꝛ homine decez annoꝝ. Et ſic debēt hͤ cōpari. qꝛ cōpando vnā rem ad aliam illud qͦd eſt ſeni⁹ et antiqui⁹ alio eſt pri⁹ ꝑm temp⁹ Sz diceres homo viginti annoꝝ non eſt ſenex. ergo nec eſt ſenioꝛ. Dōm ꝙ ꝙ̄uis non ſit ſimplicit' ſenex tamen bene cōpatiue in ordine ad aliū qui eſt decē annoꝛum. qꝛ ille qui habet viginti annos dicit' ſenioꝛ illo q̄ hz decē annos

Secūdo mō dicit' pri⁹ ꝑm naturā a quo non ꝯuertit' ſubſiſtendi cōſequētia vt vnū eſt prius duobus. duob⁹ em̄ exñtibus conſequēs eſt vnuz eſſe et nō econtra. Vñ ſubſiſtēdi ꝯñtia dicitur quādo arguitur ab eſſe vni⁹ ad eē alterius ꝛ ecōtra. vt hō ē. g°. riſibile ē ꝛ ecōtra riſibl'e ē ḡ hō eſt.

Ar Inter numerū binariū ꝛ ternariū ñ ꝯuertit' ſubſiſtēdi cōſequētia. etiā bñ valz arguēdo ab eſſe vni⁹ ad eē alteri⁹ et tam̄ vn⁹ nō eſt prioꝛ alio. Scōa ps ꝓbatur qꝛ binarius et ternarius ſūt ſpēs nūeri et ſpēs ſunt coeque ſub genere. Dōm ꝙ ſpēs iſte habent duplicem cōpatōnē. vno mō inter ſe et ſic binarius eſt prioꝛ ternario. ꝛ ſic loquit' text⁹. Alio mō cōpant' ad gen⁹ et ſi vna nō eſt ꝑoꝛ alia. qꝛ equalit' ꝑticipāt rōem nūeri.

Ar Inter hoiem et ſortē nō conūtitur ſubſiſtendi cōſequētia ꝛ tñ hō non eſt ꝑoꝛ ſorte. Scōa ps aſſūpti ꝓbat' quia homo eſt vl'e. et vniūſale eſt p⁹teri⁹ ſingularibus Dōm ꝙ vniuerſalia poſſunt dupl'r cōſiderari vno modo matial'r pro natura ꝯmuni ſubiecta intentōi vniuerſalitatis. vel pro vniuerſali incompelto et ſic ꝑm natutā vniūſale eſt prius ſingulari. Alio° foꝛmaliter ꝓ intentione vniūſalitatis. vel cōpleta rōe vniūſalitatꝭ et ſic Areſtotiles dicit in primo de aīa ꝙ vl'e eſt poſteri⁹ ſingularibus qꝛ ꝑ abſtractionē a ſingularibus fit vniuerſale.

Tercio modo dꝛ aliqͩ pri⁹ ꝑm ordinem quendā vt in diſciplis ꝑncipia ꝑoꝛa ſtꝫ concluſionib⁹ ꝛ i grāmatica lr̄e ꝑoēs ſtꝫ ſillab. ꝛ in rhetoꝛica ꝓhemiūꝫ p⁹ narratione.

Ar Quod ē p⁹ ē p⁹ rʒ aliquē ordiēz. g̃ iste mō⁹ ñ ē distict⁹ ab aliis. Dōz q̈ licz i q̄lz mō poz̄ sit ordo gñal'r capt⁹. ñ tñ doctine vl' disciplīe. Uel dicendū q̈ licz om̄e pri' sit pri⁹ ordie ñ tñ quo dā ordine scz cognitōis vl' disciplie de quo fit hic sermo.

Quarto mō d̄r pri⁹ qd̄ melius est τ honorabilib⁹ Cō sueuerūt eni plurimi hoīes honorabilioēs τ mag̃ dilcōs apd̄ se dicē p̄ores. τ ab illo sūpt⁹ ē ille q̃rt⁹ modus

Arguit Spēs est pfcior τ honorabilior gñe τ tñ spēs ñ est prior gñe. Scd̄a ps pbat̃ q̄r pricipiatū ñ p̄cedit prici^m Dōm q̈ licz via gñatōis q̄ ē ab ipfcō ad pfectū spēs nō sit prior genere. eo q̈ pricipiat̃ a genere. tamen ordie pfectōis species est prior genere. Et similiter dicit̃ de materia et forma.

Quitus mōs ē qñ aliq̄ ↄūtūt̃ q̄ ad sbsistēdi ↄñaz τ tñ vnū est cā alti' q̄r illd̄ qd̄ est cā digne nat̃al'r d̄r p⁹ sic hō τ risibl'e. Sil'r h̄ res hoīez currere cōūtit̃ cū hac orōe hō currit. τ si hoīez currere sit s̄m h̄ ē v̄a hō currit τ ñ eō. rs ei ē causa orationis vere de se facte et nō econtra. quia ab eo qd̄ res ē vel non est oratio dicitur vera vel falsa.

Arguit Petr⁹ hispanus p⁹ dixit q̈ sūt q̄tuor mōi priori tat̃ g̃ male addit quitū. Dōm q̈ h̄ qd̄ pri' dixit intelligitur s̄m antiquos sed illū quintū modū supaddit aresto

Arguit Oratō vera non cōuertit̃ cū esse rei significate p ipaz. g̃ ille mod⁹ nō valz. Añs pbat̃ q̄r iohēz currere sepe s̄m ē qñ tñ nō stati ē actualit̃ aliq̄ ppositō enūtiās iohēz currere. Dōz q̈ licz res significablis p orōēz verā non cōuertat̃ s̄m eēndi ↄñtiā cū orōne vera. tñ res actualiter significata p oratione τ orō vera cōuertunt̃ s̄m essendi cōsequētiā ita q̈ rez esse precedit orationem veram tāq̄z causa suum effectū.

Arguit Causa et effectus sunt simul p scd̄m modū sili tatis igit̃ causa nō est prior. Añs pbat̃ q̄r causa et effect⁹ sunt relatia q̄ sūt siml' natura. Dōm q̈ qñ causa τ effect⁹ capiunt̃ formaliter p respectib⁹ tunc sūt simul natura. non tam̄ quando capiūtur materialiter et pro denominatis.

Imul dicitur tribus

Post q̄ Pe. his. determiauit de p⁹ pdicamēto qd̄ va

let ad cognoſcendū ordinē ſupioris et inferioris īnt̄ ſe. hic ꝯſe/
quenter determinat de poſtp̄dicamento ſil' qd̄ valet ad cognoſcen/
dū ꝯuenientiā pluriū inferioꝝ in ſupiori ſuo. Et ponit tres mo
dos que in his ꝟſibus ꝯtinent̄. Tp̄e dico ſil' q̄ꝝ generatio nūc
eſt. Que ꝯuertūtur dicimus eſſe ſimul. Suntq; ſimul ſpēs ge/
nus vnū ꝯdiuidentes. Quoꝝ modoꝝ ſufficiētia ſic h̄etur naꝫ
quecūq; ſunt ſil' vl' ſūt ſil' tp̄e vel natura. ſi primū ſic ē prim⁹ mo
dus. ſi ſcd̄m hoc eſt dupl'r. vel talia ſunt ſil' in natura relatiōis.
ꝛ ſic eſt ſecūdus modus vel in natura diuiſionis ꝛ ſic eſt tercius

Ar Illa q̄ ſtꝫ ſil' nat̄a ſt̄ ſil' tp̄e. g°. p̄m⁹ mod⁹ nō diſtiguit̄ ab
alijs. Dd̄m ꝙ alia et alia rōne dicunt̄ ſil' tp̄e ꝛ natura ꝛ er
go etiā ponūtur modi diſtincti vt patebit in aſſignatōe modoꝝ

Ar Quinq; ſunt modi prioris. ergo quinq; erūt modi ſimul
titis. Cōſeq̄ntia ꝑbatur qꝛ tot modis d̄r vnū oppoſitoꝝ
quot modis et reliquū. Dd̄m ꝙ ſimul accipitur dupl'r. vno° ge
neraliter ꝓut dicit ꝯuenientiā aliq̄ꝝ duoꝝ in vno tercio. ꝛ ſic ſtꝫ
plures modi ſimultatis q̄; hic ponūtur qꝛ aliqua dicūtur ſimul
loco. Alio mō ſpēaliter ꝓut ē vnū poſtp̄dicamentū et ƀm ꝙ ei⁹.
modi ducūt nos in cognitionē p̄dicamentoꝝ. et ſic ſunt tm̄ tres
modi. nā prim⁹ modus valet ſic. quia in vnoq̄; p̄dicamēto ſtꝫ
ſpēs habētes paſſiones q̄ cū ſubiectis ſuis ſūt ſil' tp̄e ꝛ neutrū ē
pri⁹ aut poſteri⁹. ſecūd⁹ valet p̄cipue ad ſecundam ꝓprietatē re/
latiuoꝝ tercius valet ꝙ in quolibet p̄dicamēto ſunt d̄rn̄tie op/
poſite q̄ ſil' diuidūt gen⁹ et conſtituūt ſpēs ꝛ vl'r oīa inferiora ali
cuius ſupioris dicūtur ſimul ƀm terciū modū. Vel dd̄m ad ar
gumentū ꝙ ſimul et prius nō ſūt oppoſita ſꝫ diſpata. nā prius
ꝓ oppoſito ſuo habet poſterius. Primus modus eſt ꝙ illa di/
cuntur ſimul quoꝝ generatio eſt in eodē tp̄e et neutꝝ eoꝝ eſt pri
us neq; poſterius ſicut ſubiectum et ꝓpria paſſio vt hō ꝛ riſibi/
le. Et opponitur iſte modus primo° prioris.

Ar Puer ꝛ ſenex nūc viuentes ſunt ſimul tp̄e cū ſint in eodē
tempe et tn̄ generatio eoꝝ nō fuit in eodē tempore ergo
male ponitur primus modus. Dd̄m ꝙ q̄uis ſunt ſimul ƀm ali
quā ꝑtem temporis nō tamen ƀm totū tempus quod eſt hic eē
ſimul tp̄e. Sed diceres nihil habemus de tempe niſi nūc qd̄
eſt vnū vt patet quarto phyſicoꝝ. ſed ſenex et iuuenis in illo nūc
ꝯueniunt. ergo ſimpliciter ſunt ſimul tempore. Dicendū ꝙ tem

pus capit̄ dupl'r. vno mō quātum ad essentiā tpis scȝ nūc. Alio mō ƀm esse tpis. tūc dr̄ φ bn̄ sunt simul in eodē tpe ƀm essentiaȝ tpis qd̄ est nūc. non tn̄ sunt in eodē tpe ƀm esse ⁊ essentiā simul. qꝛ esse tpis ɔsistit in successiōe. Scd̄o mō ills dicūt̄ sil' q̄ conuertunt̄ ⁊ neutꝝ est cā alteri⁹. vt sunt relatia q̄ posita se ponūt et ꝑempta se ꝑimūt in exn̄tia ⁊ neutꝝ est cā alteri⁹ eo φ vnū naturaliter nō p̄cedit aliud. Et dr̄n̄t pm̄⁹ ⁊ scd̄us mod⁹ sic. nā ƀm primū modū dicunt̄ simul tpe. ⁊ ƀm istū dicūt̄ sil' ƀm naturā. ⁊ iter illa q̄ sunt simul tpe vnū bn̄ p̄t esse cā alteri⁹ sȝ illa que sūt simul ƀm istū modū neutꝝ est cā alteri⁹. ⁊ ꝑ hoc etiā differt a tercio mō

Ar Causa est ad cui⁹ esse seq̄tur aliud. sȝ ad eē ip̄i⁹ relatiui sequit̄ correlatiuū. ergo relatiuū ē cā correlatiui. ⁊ sic videt̄ φ nō sunt simul ƀm istū modū. Dōm φ licȝ ad eē relatiui sequit̄ esse correlatiui. nō tn̄ sequit̄ causaliter ⁊ ƀm naturā quo mō effect⁹ sequit̄ suā cām. Tertio mō dicunt̄ simul q̄ equaliter diuidūt aliqd̄ gen⁹. vt due differētie vel due sp̄ēs eiusdeȝ generis. vt hō ⁊ equus q̄ diuidūt hoc genus aīal. vel iste differētie rōnale et irrōnale. Et ex isto mō simul habet̄ cōmunis autoritas φ sp̄ēs sunt coequeue sub suo genere. ⁊ opponit̄ quarto mō prioris.

Ar Illa nō sunt simul quoꝝ vnū est prius alio. sȝ vna species est ꝑor alia ergo nō sunt simul. Mior ꝓbat̄ qꝛ sp̄ēs rerum habent se sicut numeri. sȝ vn⁹ numer⁹ p̄cedit aliū. Dōm φ sp̄ēs cōpant̄ ad duo. vno mō inter se ⁊ sic vna est prior ⁊ ꝑfectior alia. Alio mō ad genus qd̄ diuidūt ⁊ sic vna non est prior alia. sed sunt coequeue sub suo genere.

Ar Quecūqꝫ sūt simul dicūt̄ ɔuenire ī aliquo in quo sunt. sȝ dr̄n̄tie nō pn̄t hr̄e ɔueniētiā in vno tercio. ergo nō sunt simul. Dōm φ quāuis differētie nō pn̄t habere ɔueniētiā ī aliquo tertio in sp̄ē vel in numero. tn̄ bn̄ in genere ⁊ hoc potestatiue.

Motus sex sūt species scȝ

Postq̄ꝫ Pe. hispan⁹ determiauit de postp̄dicamētis que valēt ad cognoscēdū p̄dicamēta ƀm esse qd̄ hn̄t actu. hic ɔnter determiat de illis que valent ad cognoscēdū predicamenta ƀm esse qd̄ hn̄t in fieri scȝ de motu ⁊ diuidit motū ī sex species. dicens φ motus sex sunt sp̄ēs que in his versibus cōtinent̄. Auget diminuit corrumpit ⁊ generat̄. Alterat ⁊ mutat ꝑ loca multa vagatur Quaꝝ

sufficiētia sic sumit̄ q2 oīs mot⁹ est ad aliquē terminū. vel ergo ē ad subaz vel accn̄s Si ad subaz h̄ est dupl'r q2 aut terminus ad quez est affirmatiuus. ⁊ sic est generatio. vel negatiuus ⁊ sic est corruptio. Si ad accn̄s h̄ est dupl'r. q2 vel talis mot⁹ est ad formā respectiuā. ⁊ sic est loci mutatō q̄ fit ad vbi. vel ad formam absolutā ⁊ hoc est dupl'r. vel fit ad qualitatē ⁊ sic ē alteratio vel ad q̄titatē hoc est dupl'r. vel ad q̄titatē ꝑfectā ⁊ sic est augmentatio aut ad q̄titatē imꝑfectā ⁊ sic est diminutio.

Ar Tot sunt spēs mot⁹ quot sūt spēs entis tercio phisicoꝝ. s3 decē sūt spēs entis. s. decē p̄dicamēta. ergo decē sunt species motus. Dōm q̄ ph̄s intelligit dictū suū q̄ tot sunt spēs motus q̄t sunt spēs entis ꝓducibilis ꝑ motū. s3 nō sunt nisi q̄tuor p̄dicamēta ꝑ motū ꝓducibilia sc3 suba q̄titas qualitas ⁊ vbi Sz dicēs. ḡ nō erūt nisi q̄tuor spēs mot⁹. Dō3 q̄ veꝝ ē i generali s3 st̄ sex i spēali. q2 mot⁹ ad sba3 ē duplex ⁊ sil'r mot⁹ ad q̄titatē

Ar Plures sūt spēs mot⁹ q̄3 sex. ergo textus est diminut⁹. an̄cedēs ꝓbat̄. q2 nutritio ē q̄dā motus. similiter intēsio et remissio sunt q̄dam mot⁹. Dōm q̄ iste mot⁹ reducūt̄ ad spēs hic enumeratas. nā nutritio p̄t ꝯp̄hēdi sub generatiōe q2 est quedā ꝑtialis generatio. Intēsio v̄o ⁊ remissio reducūt̄ ad alt'atōez

Ar Mot⁹ trāscēdit p̄dicamēta ad min⁹ aliqua. ergo nō ē genus. ꝯn̄tia ꝓbat̄ q2 oē gen⁹ ꝯtinet̄ sub aliquo p̄dicamēto vel est met p̄dicamētū Dōm q̄ q̄uis motus nō est genus h3 tn̄ modū generis. eo q̄ motus habet se in rōne superioris ⁊ contenta sub ipso h̄nt se ꝑ modū inferioꝝ

Arguit̄ Gen⁹ d3 p̄dicari de suis spēb⁹. s3 mot⁹ n̄ p̄t p̄dicari de generatōe ⁊ corruptōe. ḡ n̄ est gen⁹ ipoꝝ. Mior ꝓbat̄ q2 ille p̄dicatōes sūt false. generatio ē mot⁹ corruptio ē mot⁹. vt3 q̄nto physicoꝝ. Dōm q̄ mot⁹ accipit̄ dupl'r. vno° spēalit̄ ꝓ mutatōe successiua. ⁊ talis ē ſp inter duos terminos affirmatiuos ⁊ sic generatio ⁊ corruptio nō sūt mot⁹. ⁊ sic loquit̄ aresto. i q̄nto phisicoꝝ. Alio° capit̄ ḡnalit̄ ꝓut extēdit se ad quācūq3 mutatōe3 siue instātaneā siue successiuā ⁊ sic st̄ sex spēs mot⁹. ⁊ h3 mō fit h̄ ſmo de motu. Vn̄ ḡnatio ē ꝓgressio a non esse ad esse. Sz corruptio est ꝓgressio ab esse ad non esse.

Ar Generatio ē ꝓgressio ab eē ad eē. ḡ diffinitio ē mala. An̄s ꝓbat̄. q2 ex aere generat̄ ignis. ⁊ aer est. Dō3 q̄ hoc est ꝑ

actūs quia nō semp sed p se et semp ex nō aere generat aer.

Arguit Progressio ꝯuenit aialib⁹. ḡ male ponit in diffinitione gn̄atōis. Dōm ꝙ ꝓgressio capit h̄ similitudinarie et methaforice. qꝛ motus localis ē nobis notior. quare hic transsumit in diffōne generatōnis.

Arguit Omē qd̄ fit ex aliq̄ fit. qꝛ ex nihilo nihil fit primo physicoꝝ. ergo gn̄atio nō est ꝓgressio a nō esse ad esse. ꝯn̄tia ꝓbat qꝛ qd̄ nō ē nihil ē. Dōm ꝙ duplex ē non esse qdda͂ est nō esse qd̄ opponit eē ꝯdictorie et sic ex nō eē naturali ꝓducti one nō fit esse. Aliud ē nō esse qd̄ opponit p̄uatiue esse. et sic generatio est ꝓgressio a nō esse ad esse. et iste mot⁹ vꝫ ad cognoscendū subam quantū ad ipm fieri.

Arguit Mot⁹ denoiat a suo termio. sꝫ corruptio nō denoiatur a termio eius. ḡ⁹ nō ē mot⁹. Mior ꝓbat qꝛ eius termi⁹ ē nō ens sꝫ nō ens nihil denoiat. Dōm ꝙ duplex ē motus scꝫ deperditiu⁹ et acq̄sitiu⁹. depditiu⁹ ē p quē aliq̄ forma habita depditur. Acq̄sitiu⁹ ē p quē aliqua forma acq̄rit. Tūc dꝛ ꝙ mot⁹ acq̄sitiuus denoiat a suo termio ad quē sꝫ n̄ motus depditiu⁹. Augmentatio ē p̄existentis quātitatis additamētū. Sꝫ diminutio ē p̄existētis q̄ꝫtitatis minoramētū. Rō isti⁹ qꝛ augmentatio est motus de minore q̄ꝫtitate ad maiorē. sꝫ minor q̄ꝫtitas nō pōt fieri maior nisi p additamentū alicuius q̄ntitatis. Et ecōtra dꝛ de diminutōne qꝛ diminutio ē mot⁹ de maiori quātitate ad minorē sed maior q̄ꝫtitas nō pōt fieri minor. nisi p remotōem alicuius p̄existentis. iō ibi fit minoramentum p̄existentis q̄ꝫtitatꝭ. vn̄ augmentatio et diminutio sunt in p̄dicamento q̄ꝫtitatꝭ reductie. ꝛ i h̄ ꝯueniūt sꝫ differūt i h̄ ꝙ augmētatio fit ad q̄ꝫtitatē pfectā. sꝫ diminutio fit ad quātitatē impfectā.

Arguit Aliq̄d bn̄ augeť p̄ter additamentū q̄ꝫtitatis. ḡ⁹ diff⁹ ē mala. An̄s ꝓbat de ebulitōe lactis. Dōꝫ ꝙ q̄ꝫuis hic nō fiat additamentū ptiū sube tn̄ bn̄ fit additamentum ptiū q̄ꝫtitatis qꝛ ptes extendūtur et rarefiūt.

Ar Augmētatio nō repit sine alteratione. ergo nō sunt spēs mot⁹ distincte. Dōm ꝙ licet physice loquēdo augmētatio nō repitur sine alteratione tn̄ bn̄ mathematice siue loyce. qꝛ si gnomo circūponat q̄drato ipm crescit et augmentatur sine alteratōe hic aūt fit sermo de augmētatōe loyce capta. Alteratō est

motus a ꝯtraria qualitate in ꝯtrariā vel in mediaȝ. vt cū aliq̇d mutaꝛ ab albedine in nigredinē vel in medios colores. Et ꝙ sit spēs ab alijs distincta ptȝ qꝛ repiꝛ sine alijs. qꝛ aliq̇d pt alterari si ne quacūqȝ alia mutatōe ꝑ se licȝ ꝑ accñs vna sequaꝛ aliā.

Arguit Alteratio ē mutatio de ꝯ̄ria q̄litate. sȝ h̄ nō ꝯue nit medijs. igiꝛ. Mior ptȝ qꝛ tepidū nō ꝯtrariaꝛ calido. Dōm ꝙ q̄uis tepido nō ꝯtrariaꝛ calidū ƀm eēntiā tñ bñ ƀm eē. Motꝰ ƀm locū ē mutatio ab vno loco ad aliū. ꝛ eiꝰ sūt sex spēs seu dr̄ñtie. s. añ retro sursū deorsū dextrorsū ꝛ sinistrorsū. Et loci mutatio termiaꝛ ad vbi ergo est reducibilis ad p̄dicamentū vbi. Rō diuisiōis ē qꝛ motꝰ diuidiꝛ ad diuisionē sui termini ad quē. sȝ vbi qd̄ est terminꝰ motus localis diuidiꝛ ꝑ istas drās. ergo ꝛ motꝰ iste. Vñ sursum ꝛ deorsum pñt capi triplr̄. p̄/mo mō ꝓ illis locis sic sūt in p̄dicamēto q̄ntitatis. Aliō vt di/cūt situatōes in illis locis. ꝛ sic sūt dr̄ñtie positōis ꝛ sunt in p̄dicamēto situs. Tertio mō vt dicunt esse in talibꝰ locis. ꝛ sic sunt in p̄dicamento vbi. ꝛ illo mō sunt termini motus localis.

Ar Celū moueꝛ localr̄ ꝛ tñ nō mutaꝛ d̄ vno loco ad aliū. sed manet in eodē loco. ergo diffinitio nō ē bona. Dōm ꝙ duplex ē motꝰ scȝ rectꝰ ꝛ circlāris. motꝰ rectꝰ est mutatio de vno loco in aliū ƀm se totū. sȝ motꝰ circularis vadit de vno loco i aliū ƀm suas ptes sicut celū nō moueꝛ ƀm se totū sȝ ƀm suas partes.

Arguit Motꝰ localis termiaꝛ ad q̄ntitatē ergo nō ad vbi. Añs ꝓbaꝛ. qꝛ termiaꝛ ad locū. sȝ locꝰ est q̄ntitas. Dōm ꝙ differēter termiaꝛ ad locū ꝛ ad vbi. nā ad locū termiatur extrinsece ꝛ ad vbi intrinsece. sȝ magis ꝓ ꝑte aliquid denominatur a termīo intrinseco q̄ȝ extrinseco.

Habere dicitꝛ multis mo

Hic ꝯseq̄nter determīat de postp̄dicamēto habere qd̄ est vltimū. cuius ratio est. quia modi habere valent ad cognoscēdum quomō predicamenta habentur a substātia. ꝛ species motꝰ valent quō predicamenta accñtiū sunt in substantia. cō oportet primo scire qualiter accidentia sunt in substantia q̄ȝ quomodo habentur a substantia. Et dicit ꝙ habere dicitur sep tem modis. vñ versus. Affectum quātum vestitū dic velut aurum. Membꝛ contentum possessum vir mulierem.

Notādū Q̄ sufficiētia istoꝝ modoꝝ sic sumit̄. nā i oī habere est hn̄s ꝛ habitū. ꝛ sp hn̄s ē pnci- piū ip̄i⁹ habiti. vel ergo hn̄s est pnciṗiū habiti ꝰm naturā ꝛ vo lūtatē simul. vel ꝰm alterā ptē tm̄. si primū sic ē q̄rt⁹ modus ꝰm quē aliquis h3 membꝛ. Si ꝰm alterā ptē tm̄ hoc est dupl'r. vel ꝰm naturā tm̄. vel ꝰm volūtatē tm̄. Si ꝰm naturā tm̄ hoc ē du pl'r. vel est pnciṗiū habiti grā materie ꝛ sic est scd̄s mod⁹. vl' grā forme ꝛ sic ē prim⁹ mod⁹. Si ꝰm volūtatē tm̄ hoc ē dupl'r. q2 l' habēdo h3 tm̄. aut etiā habet̄. si scd̄m sic est septim⁹ modus. Si pmū hoc ē dupl'r q2 vel habitū figurat̄ ad figurā hn̄tis vel non si nō figurat̄ sic est sext⁹ modus ꝰm quē aliq̄s d2 habere domū vl' possessiōe3. Si figurat̄ ad figurā hn̄tis hoc est dupl'r. q2 vl' hn̄s circūdat habitū vel circūdat̄ ab illo. si primū sic est quint⁹ mod⁹ si scd̄m sic est modus tercius.

Ar Habere est pdicamētū. ergo nō est postpdicamtū Dd̄3 q̄ habere capit̄ dupl'r. vno mō spēaliter ꝑ tercio mō ꝛ sic ē pdicamētū Alio⁹ generalit̄ ꝓut extēdit se ad oēs suos modos ꝛ sic est postpdicamētū. ꝛ ꝑ illis modis in cōi capit̄ in pn̄ti passu.

Ar Sicut aliquis d2 habē qualitatē. ita etiā aliq̄s d2 habē relatōe3. vt pater h3 filiū ꝛ etiā actōe3 ꝛ passiōe3 ergo plu res sunt modi habere q̄3 septē. Dd̄m q̄ septem sunt colores et magis principales ad quos alij reducūt̄. vt habere relationē pt reduci ad sextū modū. q2 possessor dicit̄ relatiue ad rem possessā ꝛ habere actiōe3 ꝛ passionē potest reduci ad qualitatem. Pri mo mō d2 aliquid habere affectū id est qualitatē. q2 qualitas af ficit id est qualificat suba3. vt aliq̄s h3 albedinē vl' nigredinem Scd̄o d2 habere quātitatē vt longitudinem.

Arguit Quātitas est an̄ q̄litatē ergo hr̄e quātitate3 est an̄ hr̄e qualitatē Dd̄m q̄ ꝰm viā gn̄atōis q̄n titas est an̄ qualitatē. s3 ꝰm viā pfectōis ecōtra qualitas p̄cedit. q2 qualitas sumitur a forma ꝛ quātitas a materia. s3 forma est perfectior materia ꝛ illum ordinem hic seruat.

Ar Inter habēs ꝛ habitū deb3 aliq̄d mediare. sed inter sub- stantiā ꝛ quātitatē nihil mediat cū quātitas imediate in heret substātie ergo substātia nō hab3 quātitatē Dd̄m q̄ quā uis nō sit mediū inter quātitatē ꝛ suba3 realiter ꝛ physice loquē do. est tamen mediū ꝰm rationē ꝛ ꝰm modū. quia habere quāti

tatem dicit inherentiam quãtitat ad subam. que inherentia est
mediũ rõnis. Tercio mõ dicit aliq̃d habere ea que circa cor/
pus sunt adiacentia. vt vestimẽta. vel tunicã vel in aliquo mẽ/
bro vt anulũ in manu. ꝛ habitus isto mõ est vnũ de decẽ predica
mentis. ꝛ diffinit sic Habitus est corpum ꝛ corꝝ q̃ circa corpus
sunt adiacẽtia. Sꝫ phs distinguit illud terciũ mẽbꝝ. qꝛ aliq̃d
dicit habere ea que sunt circa corpus dupliciter. qꝛ vl' ꝓpter ne
cessitatem vt tunicã vt a frigorib' ꝯseruet. aut ꝓpter ornatum.
sicut aliquis dicitur habere anulũ in digito. ꝛ ꝑ hoc soluit argu
mentũ. Quarto mõ dꝛ habere mẽbꝝ vt manũ ꝛ pedem. ꝛ sic
reducit ad p̃dicamentũ sube. Quinto mõ dꝛ habere ꝯtinens
ꝯtentũ. vt lagena habet vinũ. ꝛ ille modus reducitur ad p̃dica
mentũ vbi. Sexto mõ dꝛ habere possessionem. vt domum vl'
agꝝ ꝛ reducit ad predicamẽtũ relationis. qꝛ possessor dꝛ relatiue
ad rem possessam Septimo dꝛ vir habere vxorẽ. ꝛ de illo mõ
dicit Arestotiles ꝙ est alienissimus. quia min' valet ad cogni/
tionem p̃dicamẽtoꝝ a posteriori q̃ꝫ alij modi. ꝛ solet addi rõ ta/
lis. quia vir sepe putat se habere vxorem suã ꝛ alius habet eã. sꝫ
est alienus modus vt quis dicatur habere illud quod alius ha
bet. Etiã nõ dꝛ vir ꝓprie habere vxorẽ sed cohabitare ei. ꝛ sic nõ
solum habet sꝫ habetur. Et est iste modus in p̃dicamento relatõ
nis. quia sũt relatiua equiparãtie. Et sic suo mõ dicit de alijs. qꝛ
habet qualitatẽ nihil aliud dicit q̃ꝫ inherentiã qualitatis in sub
iecto suo ꝛ reducitur ad predicamẽtũ qualitatis. sed habere quã
titatem nihil aliud dicit q̃ꝫ inherentiã quantitatis in subiecto.
ꝛ sic reducitur ad predicamentum quantitatis.

Arguit Ad grãmaticũ spectat ꝯsiderare significatões
termioꝝ. ergo loyc' male ꝯsiderat significatões
huius qd est habere. Cõsequẽtia ꝓbat quia diuersi artifices ha/
bent diuersa cõsiderare. Dõm licet ad grãmaticũ spectat p̃n/
cipaliter ꝛ vniuersaliter oẽs vocabuloꝝ significationes conside
rare tamẽ minus principaliter ꝛ particulariter quilibet alius ar
tifex potest aliquos terminos exponere prout suo seruiunt pro
posito quod hic faciũt Arestotiles ꝛ Petrus hispanus. Et hec
de predicamentis sufficiant.

Sequitur quartus.

Circa initium q̄rti tractatus

Pe. his. q̄ extract⁹ ē ex libro prioꝝ Ares. Querit q̄d sit sbiectū istius tractat⁹ q̄rti Dōm ꝙ sillogismus simpl'r dict⁹. qd ꝓbat. qꝛ illud est subiectū cui passiōes ꝑ vera pn̄ci/pia demōstrant inesse. sꝫ sillogism⁹ simpl'r dict⁹ est hmōi. ergo ē h̄ subiectū Mioꝛ ꝓbat ꝑ talē demōstratōez. oīs orō in qua quibusdā positis necesse est aliud ꝛc. ꝯcludit vl'iter vel ꝑticl'ariter affirmatiue vel negatiue. sꝫ oīs sillogismus simpl'r dictus ē hmōi. ergo oīs sillogismus simpl'r dict⁹ ꝯcludit vl'iter vel particulariter affirmatiue vel negatiue. Scdo ꝓbat. sic. qꝛ est q̄d cōmunissimuz in hac sciētia ꝯsideratū pmo notū nō trāscēdēs metas isti⁹ scie verificabile de oībus principaliter ꝯsideratꝭ. ergo est subiectū. tenet ꝯn̄tia ꝑ locū a diffinitōe ad diffinitū. Et sunt q̄ttuoꝛ q̄ cōsiderant in hac scia ꝛ q̄libꝫ alia. scꝫ subiectū ꝓpa passio ꝑtes subiectiue ꝛ pn̄cipia quoꝝ tria prima ꝯsiderātur pn̄cipalit sꝫ quartuz ꝯsiderat necessario q̄re nō oportꝫ ꝙ subiectū in recto verificetur de principijs sicut verificat de alijs principalit ꝯsideratꝭ. Subiectū dictū ē. ꝓpe passiōes sūt ꝯcludē vl'iter ꝑticl'ariter affirmatie ꝛ negatie Principia sunt q̄druplicia. s. materialia formalia regulatiua ꝛ ꝑfectiua. de quib⁹ infra dicet. sꝫ ꝑtes subiectiue sunt sillogismus affirmatiuus ꝛ sillogism⁹ negatiuus.

Notādū Qꝫ passio isti⁹ subiecti diu'simōe assignat. nā aliq̄ ponūt ꝓ passiōe ꝯcludē vl'r l' ꝑticl'ariter affirmatie l' negatie vt patuit. Sꝫ alij dicūt passiōez pn̄ci/palē eē modalē l' figurale. ꝛ faciūt demrātōez talē. Oīs orō in q̄ q̄busdā positꝭ ꝛc. ē modal' l' figural'. sꝫ silogism⁹ simpl'r dict⁹ est orō i q̄ q̄busdā positꝭ ꝛc. g̊ sillogism⁹ simpl'r dict⁹ ē modal' l' figural'. stꝭ tn̄ alij q̄ assignt ꝓ passiōe illatm̄ ꝯn̄tꝭ ex ān̄te ꝛ fit ꝯsil'is de

Ar De sbtō dꝫ p̄suppōi q̄d ē ꝛ qꝛ ē. p⁹ posterioꝝ. sꝫ mrātio h̄ n̄ p̄suppōit sillogis. sipl'r dict⁹. qꝛ diffinit g̊ n̄ pt eē sbtm̄ Dōꝫ ꝙ d̄ sbtō dꝫ p̄sup. q̄d ē ꝛ qꝛ ē i acn̄ali d̄mrātōe tn̄ an̄ l' p⁹ ꝛc.

traditione sciētiē potest inuestigari. Uel dōm ꝙ quid nominis presupponit̄ sȝ quid rei in scientia inuestigatur.

Ar Quid rei est diffinitio subiecti q̄ ponit̄ ꝓ medio demonstratōis ergo q̇d rei subiecti etiā ꝑsupponit̄. Dōm ꝙ q̇d rei ip̄i⁹ subiecti aliquo mō presupponit̄ noticia ꝯfusa tñ idē quid rei inuestigat̄ ⁊ diffinit̄ noticia determinata.

Ar Subiectū nō dȝ trāscēdē metas. sȝ sillogism⁹ simpl'r dictus trāscēdit metas hui⁹ scie. ergo nō est subiectū ei⁹. minor ꝓbat̄ qꝛ etiā ē subiectū libri ꝑoꝝ. Dōm ꝙ ħ subiectū trāscēdit metas libri sȝ nō scie. qꝛ eadē est scia libri ꝑoꝝ ⁊ isti⁹ q̄rti tractatus. qꝛ iste tractat⁹ est tractus ex libro prioꝝ Arestotilis.

Ar Nullū ꝯtigēs p̄t eē sbiectū scie. sȝ sillogism⁹ simpl'r dict⁹ est ꝯtingēs igit̄. maior ptȝ qꝛ de subiecto ē scia q̄ ē necessari oꝝ ꝑmo posterioꝝ. sȝ mioꝛ ꝓbat̄ qꝛ depēdet ab ope nr̄i intellect⁹ ⁊ p̄t fieri l' nō fieri. Dōȝ ꝙ dupl'r aliq̇d fit ab opatōe itellect⁹. vno⁹ sic ꝙ hȝ cās determiatas a q̇b⁹ necessario depēderet de illo q̇d sic depēdet ab intellectu p̄t eē scia. Alio⁹ sic ꝙ ñ hȝ ꝑncipia determinata a q̇b⁹ depēdet. sic sūt casualia ⁊ fortuita i ꝑticl'ari ꝯsiderata de q̇b⁹ ñ ē scia. Ul' dōm ꝙ sillogism⁹ simpl'r dict⁹ ꝯpat̄ ad duo vno⁹ ad intellectū faciēt̄ sillogismū. ⁊ sic est ens ꝯtingēs. Alio⁹ ad sua ꝑncipia. ⁊ sic ē necessari⁹. ⁊ ħ scđo mō de ip̄o est sciētia

Ar De ente ꝑ accñs nō ē scia. sȝ sillogism⁹ simpl'r dict⁹ est ens ꝑ accñs. ergo de ip̄o nō est scia. Minor ꝓbat̄. qꝛ est ens ꝑ nostrū intellectū vt dictū est. Dōm ꝙ ens dr̄ ꝑ accñs dupl'r vno mō qꝛ ē casuale ⁊ fortuitū ⁊ ꝯtingēs ⁊ de tali nō est scia i ꝑticulari. Alio⁹ dr̄ ens ꝑ accñs. i. ꝑ aliud ⁊ de tali ē scia ⁊ sic capit̄ ħ

Ar Oīs scia habet̄ ꝑ sillogismū. si ergo de sillogismo habetur scia illa haberet̄ ꝑ aliū sillogismū. ⁊ ista iteꝝ ꝑ aliū. ⁊ sic esset ꝓcessus in infinitū Dōm ꝙ duplex ē sillogism⁹ scȝ ꝑticl'ar̄ ⁊ cōis. Uñ oīs scia habet̄ ꝑ sillogismū in ꝑticulari ꝯsideratum ⁊ in illo sillogismo ꝑticl'ari ē status. sȝ de sillogismo i cōi hēt̄ scia

Ar Nullū ꝯplexū ē subiectū alicui⁹ scie. sȝ sillogism⁹ simpl'r dict⁹ est q̇d ꝯplexū. ergo ñ est ħ subiectū Dōȝ ꝙ nulluȝ ꝯplexū ꝺm rē tm̄ siue ꝺm rē ⁊ vocē sil' ē subiectū alicui⁹ scie. sȝ cōplexū ꝺm vocē tm̄ p̄t eē subiectū alicui⁹ scie. qꝛ ꝓpter penuriā vocabuloꝝ p̄nt plura noīa vnam rem significare cui nō est simplex

nomē impositū quod tūc ꝓ subiecto pōnitur.

Ar. In tota loyca determiatur de silogismo simpl'r dicto ꝫ nō est subiectū quarti tractat⁹. Tenet ꝯñtia q꞉ idē nō pt eē subiectū toti⁹ et ptis. Dōm simplicit capit dupl'r. put suffi/cit in ꝓposito. vno mō simpl'r valet. i. sine addito ħ ē sine ꝯtra/ctione ab aliquā materiā certā. Alio⁹ simpl'r valꝫ. i. vl'iter. ꝑmo mō silogism⁹ simpl'r dictus ē subiectū huius q̄rti tractatus. sed capiēdo simpliciter scđo⁹ sic silogism⁹ simplicit dict⁹ ē subiectū i tota noua loyca q꞉ sylogi⁹. s. i vl'i ꝛ ħ capiēdo to^{tr} cathegreuma tice q꞉ si capet sincathegreumatice tūc eēt falsuꝫ vt pꝫ ꝑ ꝯñdētes

Ar. Sylogism⁹ put ꝯsideratur in quarto tractatu est ꝯtractus ad aliquā materiā. ergo male d꞉ ꝙ silogism⁹ simpl'r dict⁹ i. incōtract⁹ sit subiectū. Añs ꝓbat q꞉ ꝯtrahit ad tres termīos. et duas ꝓpōnes. Dōm ꝙ duplex ē materia scꝫ general' vt sunt tres termini ꝛ due ꝓpōnes et illā materiā hꝫ oīs silogism⁹ etiā simpl'r dictus. Alia est spālis vt sunt ꝓpōnes necessarie ꝓbabi les vel apparēter ꝓbabiles ꝛ talē nō hꝫ silogism⁹ simplicit dict⁹ Sed diceres nō est materia generalis sine spāli. q꞉ nihil ē in ge nere qđ nō sit in aliqua speꝝ igit. Dōm ꝙ gen⁹ capit dupliciter vno mō ꝟm se vt abstractū est a spēbus. et sic aliq̇d ē in gñe. qđ nō est in specie. Alio mō capitur ꝟm esse qđ habet in spēbus. et sic nihil est in genere qđ nō sit in aliqua speꝝ.

Ropō ē oratio affirma

Postq̄ꝫ pe. his. in trib⁹ ꝑmis tractatib⁹ determinauit. de vna pte loyce que ē vetus ars et docet de ptibus argumenta/tionis. hic ꝯnter determinat de alia pte loyce que dicit noua loy ca ꝛ docet de totali argumētatione. et q꞉ ps p̄cedit totū iō tres ꝑ mi tractatus q̄ sunt de ptibus argumētatōis p̄cedūt tres sequē tes q̄ sūt de totali argumētatōe. Sꝫ ꝙ q̄rtus p̄cedit q̇ntū ꝛ sextū iō est. q꞉ in quarto determiat de silogismo simplicit dicto. i. ñ cō tracto ad aliquā materiā. sꝫ in alijs agit đ sylogismo ꝯcto sꝫ in/cōtractū ē ante ꝯtractū igit. Volēs igit pe. his. determiare de sylo gismo simpl'r dicto p̄mittit quasdā diffōes ptiū ꝛ ꝑncipioꝝ ei⁹. ꝛ ꝑmo diffinit ꝓpōem q̄ ē ps materialis ꝓpinq̄ sylogismi dicēs ꝓpositio ē oīo affirmatiua vel negatiua alicuius đ aliquo vl' ali cuius ab aliquo vt homo currit hō nō currit. Et diffinit ħ ꝓpō

cathegorica q̄ ē simplicit̄ vna ꝛ igredit̄ syllogismū cathegoricū

Ar Propō ē diffita i pᵒ tractatu gᵒ supflue diffit̄ h̄. Dōm ꝙ ppō capit̄ dupl'r. vnoᵒ sb rōe enūciatōis put ēnūtia ipiᵒ itellcūs ꝛ sic diffit̄ in pᵒ tractatu. Alioᵒ capit̄ q̄ztū ad illō a quo noᵒ ipoit̄ ꝛ sb rōe ppōis put cōclusiōi ppoit̄ formalit̄ iferēᵒ. ipā ꝛ sic dēt̄miāt̄ h̄ de ppōe. Et p h̄ etiā soluit̄ argumētū ad vetez artē spectat dēt̄miaē de ptibᵒ integralibᵒ syllogismi gᵒ male d̄ eis h̄ dēt̄miat̄. Dōz ꝙ dēt̄mio ꝛ ppōe matialit̄ sūptis dēt̄miat̄ i veti arte sz h̄ agit̄ de ipis formalit̄ captis in q̄ztum ingrediūt̄ syllogismum.

Ar Nullū cōplexū ē diffibile sz ppō ē q̄d cōplexū gᵒ mīe dif fit̄. mior pbat̄ q2 cōplectit̄ ex sbcō ꝛ p̄to. Dōz ꝙ ppō capi tur duplicit̄. vnoᵒ p illa scōa itētōe q̄ ē ppō. ꝛ sic ē q̄d icōplexū n̄ tū vt sic h̄ diffit̄. alioᵒ. p re sbstrata ꝛ sic h̄ diffit̄ ꝛ lz sit q̄d cōple/ xū n̄ tū accipit̄ vt cōplexū. sz vt illa pl'ia vniūt̄ i aliq̄ vno. q2 sb/ iecᵐ ꝛ p̄tū vniūt̄ i vna for ppōis ꝛ id vnū ex eis r̄sl'tās h̄ diffit̄

Arguit Ōis orō ē q̄ztitas q2 ē spēs q̄ztitatis discrete. sz ppō n̄ ē q̄ztitas g̃ ppō n̄ ē orō. Dōz ꝙ orō capi tur duplicit̄. vnoᵒ p voce cōplexa cᵒ ptes aliq̄d p̄cāt. ꝛ istoᵒ orō n̄ ē q̄ztitas ꝛ sic poit̄ orō i diffitōe ppōis. alioᵒ p m̄sūa l'raꝝ ꝛ silla baꝝ i voce plataꝝ ꝛ sic orō ē q̄ztitas. sz isto mō n̄ capitur hic.

Arguit Prᵒ n̄ dz diffiri p pᵒtēiᵒ. sz affirmatim̄ ꝛ negtim̄ sūt pᵒtēiora ppōe. gᵒ n̄ dn̄t poi i diffiōe eᵒ. maior pz q2 illa q̄ ponūt̄ i diffiōne dn̄t eē d̄ eēna diffiti sz pᵒtēiᵒ n̄ ē de/ eēna poris. mior pbat̄ q2 sūt spēs ppōis cū ppō diuidat̄ i affirmati uā ꝛ negtiaz. Dōz ꝙ maior h̄z v'itatē de diffiōe q̄dditatiā ꝛ eēn/ tiali. sz h̄ bn̄ pt fieri in diffiōe dēscp̄tiua ꝛ actn̄ali dūmō illa pᵒte riora ponūt̄ ad ccūloq̄ndū vnā d̄r̄az cui nō ē nomē impositum

Arguit Aresto. n̄ poit illā p̄ticl'az ab aliq̄ in diffione g̃ supflue h̄ poit̄. Dōz ꝙ ista p̄pō de pt capi duo/ bᵒ mōis. vnoᵒ cōit̄ put in dn̄t notat attributōez p̄ti ad sbcm̄ si ue h̄ sit affirmatiē siue negtiē ꝛ sic capit Aresto. eā g̃ n̄ optuit ad/ dē illā p̄ticl'az alicᵒ ab aliq̄. Alioᵒ spēal'r put d̄t ccūstātiā affirma tōis tm̄. ꝛ sic capit eā p̄e. hi. ꝛ gᵒ addidit aliā p̄ticl'az ab aliquo.

Arguit Nl'la boā diffiᵒ. dz eē disiūctiā. vi. topi. sz ista ē hmōi g̃ n̄ ē boā Dōz ad maio. ꝙ nl'la boā diffᵒ q̄dditatiā ꝛ eēnalis dz dari p disiūctōez sz bn̄ dēscp̄tiā. dn̄ᵒ in ea

in nullaꝛ aliq̄ diuisio ſ3 ſic ē h. Rō q̄re diffō eēnaꝛ nō pōt darí per diſiūctionē. qꝛ ptes diffinitōis dn̄t eēntialr̄ p̄dicari de diffitō. ſ3 hoc qđ eēntialr̄ p̄ꝛ đ diffinito. h3 ſe ꝑ modū copulatōis ꝛ nō diſiūctōnis. eē diſiūctio nihil certi explicat qđ ē ꝯ naꝛa3 diffōis

Arguit Sic ꝓpō diuidiꝛ in affirmatiam ꝛ negatiam ſic etiā diuidiꝛ in vlē3 ꝑticlarē ꝛc̄. g°. pari rōe ꝓpō diffiniēꝛ etiā ꝑ vlē ꝛ ꝑticlare vt dareꝛ intelligi iſta diuiſio. Dō3 ꝙ nō ē ſilē qꝛ affirmatm̄ ꝛ negtm̄ attēdūꝛ ex ꝑte p̄ti qđ ſe h3 vt forma ſ3 vniūſale ꝛ ꝑticulare attēdūꝛ ex ꝑte ſbiecti qđ ſe h3 vt materia mō ꝑtes diffinitōis hn̄t ſe vt forma quinto methaphyſice.

Arguit Nlla bona diffinitō dz ꝯueīre alīi a diffito. ſed iſta ē hmōi. g̊ n̄ ē bona Mioꝛ ꝓbaꝛ qꝛ ꝯueit cōclusioni q̄ nō ē ꝓpō qꝛ n̄ poiꝛ ꝓ alio ad inferēdū cōclusioē3. Dicēdū ꝙ q̄uis cōclusio nō ſit ꝓpō actu tn̄ aptitudie. qꝛ conclusio pt q̄nq3 capi ꝓ p̄miſſa i alio ſyllogiſmo. ꝛ ſic diffi° ſibi coueit.

Arguit Iſta ē ꝓpō n̄hō currit ꝛ tn̄ n̄ ē affirmatia nec negtia n̄ p̄mū qꝛ ibi n̄ ē affirmatō alic⁹ de aliq̄ cū n̄hō ſit nomē infitū. Neq3 ſcđm qꝛ h̄ nulla poiꝛ nega° negn̄s Dōm ꝙ nō hō capiꝛ duplicit. vno° vt ē nom̄ infinitū vt ſic nō ē ſbiectū ꝓpōis. Alio° ſm ꝙ ꝑ intellectū determiatur ad aliqđ determinatū ꝛ ſic eſt ſubiectū ꝓpōis vt nōhō currit demōſtrando canem vel ſimile. ꝛ tunc ē affirmatio alicuius de aliquo.

Querit Quarē poti⁹ pe. hiſ. diffit ꝓpōe3 ꝑ affirmatm̄ ꝛ negtm̄ q̄3 ꝑ ſm ꝛ flm. Dō3 ꝙ iō qꝛ ꝓpō hic diffiniꝛ vt ē p̄n̄ syllogiſmi i ꝯtracti q̄ abſtrahit a vo ꝛ flo ꝛ n̄ ab affirmatio ꝛ negtio qꝛ illa mr̄tū cōferūt ad boitatē ſyllogiſmi. eo ꝙ ex p̄ris negtis nihil ſeq̄ꝛ formalr̄. ſilr̄ i ſcđa figūa ex puris affirmatis n̄ fit bon⁹ ſyllogiſm⁹. ꝛ g̊ diffi° ꝓpōis data ꝑ affirmatm̄ ꝛ negtm̄ m̄gꝭ deſeruit ad ꝓpoſitū. Scđa rō qꝛ affirmatm̄ ꝛ negtm̄ tent ſe ex ꝑte foꝛe ꝓpōis qꝛ cōſequūꝛ ꝓpō3 grā coplē q̄re m̄gꝭ coueit eis poi ad ccn̄loquēdū dn̄a3 formalē nob ignotam

Terminus eſt in quē reſol

Hic cōſequēꝛ diffit t̄minū q̄ eſt p̄ncipiū maťiale remotū ſyllogiſmi. ꝛ ſeq̄ꝛ ꝓpōe3 oꝛdie diſciplie qꝛ ꝓpō poiꝛ in ei⁹ diffione ne g°. dareꝛ ꝑ ignota. p. h. p⁹ diffiuit ꝓpōe3. Dicit g̊ t̄min⁹ ē in quē reſoluiꝛ ꝓpō vt in ſbcm̄ ꝛ p̄tū. ꝛ ꝑ h̄ excludūꝛ ſig̃ vlia vel ꝑticlaria

Ar Pars est an̄ totū. sȝ termin⁹ est ps ꝓpōis. ergo pri⁹ debe/ret diffiniri termin⁹ q̄ȝ ꝓpositio. Dōm q̄ ꝓpter duas cās diffinitio termini ponit̄ post diffōem ꝓpōis. pma ē qꝛ in diffō/ne termini ponit̄ ꝓpositio ne ergo ꝓcederet ex ignotis sic primo diffinit ꝓpōem. Alia rō est qꝛ duplex ē via scȝ resolutionis ꝛ cō stitutōnis q̄ȝuis ergo via ꝯstōnis ps ē ante totū tn̄ via resolutō nis totū est an̄ ptes ꝛ illā viā. pe. hiſ. obſuat qꝛ scia hui⁹ tracta/tus est resolutoria q̄re analectica vocat̄. vt pȝ in pncipio libri p/orū. sed ꝓpositio resoluit̄ in termios. Sed diceres ḡ a simili sy logism⁹ deberet diffiniri an̄ ꝓpōem. Tenet ꝯn̄tia. qꝛ sicut ꝓpo/sitio resoluitur in terminos sic sillogism⁹ in ꝓpōnes. Dōm q̄ nō est sil̄e qꝛ in diffōne termi ponit̄ ꝓpositio. sȝ in diffōne ꝓpōis n̄ ponitur syllogism⁹ iō pȝ rō diuersitatis.

Ar Uni⁹ rei ē tm̄ vna bona diffō. sed term⁹⁹ ē bn̄ diffinitus pmo topicoꝝ ꝛ in ꝑuis loycalib⁹. ergo male hic aliter dif finit̄. Dōm q̄ aliter hic diffinit̄ aliter in ꝑuis loycalib⁹ ꝛ aliter in pmo topicoꝝ. nā termin⁹ dr̄ a terminando, vel ergo terminat q̄dditatē rei seu diffiniti. et sic diffinit̄ in pmo topicoꝝ aut ter/minat ꝯceptū nr̄i intellectus rep̄sentatiue. et sic diffinit̄ in sup/positōibus. vl' t̄miat resolutōȝ ꝓpōnis ꝛ sic diffinit̄ h̄ i h̄ q̄rto /tractatu.

Ar Propositio resoluit̄ in copulā. ḡ copula est termi⁹. An̄s ꝓbat̄ qꝛ ꝯponit̄ ex copula cū sine ipa nō esset ꝓpō ḡ ec̄ in eā resoluit̄. Dōm q̄ copula nō pōt vocari termi⁹. qꝛ termin⁹ habet rōȝ extremi. sȝ copula nō hȝ rōȝ extremi sȝ medij. qꝛ vnit vnū extremū alteri ergo nō ē termin⁹. Nec cōponit̄ ꝓpō ꝓprie ex copula qꝛ ex dr̄ circūstātiaȝ eē māl'. sȝ copula ē ps for/malis ꝓpōis igit̄.

Ar Propositio ꝓpe resoluit̄ in p̄tū. sȝ copula ē p̄tū ḡ ꝓpe resoluit̄ in copulā. Dōm q̄ diffō intel ligitur d̄ p̄to māli. sȝ copula ē p̄tū formale ꝓpōnis. Sȝ dicēs i illa ꝓpōne deus ē copula ē p̄tū materiale igit̄. Dōm q̄ h̄ ꝯuenit sibi grā ſcati. s. ꝑticipij sui qd̄ est ens et nō grā modi ſcandi qui est significare ꝑ modum vnientis.

Dici de omni est qn̄ nihil

Postq̄ȝ pe. hiſ. determiauit d̄ pncipijs materialib⁹ ipi⁹ silogismi s. d̄ ꝓpōe ꝛ t̄mio h̄ ꝯn̄ter determiat d̄ pncipijs ꝑ q̄ mālia pncipia reglant̄ ꝛ sūt dici d̄ oī ꝛ dici d̄ nl'lo Un̄ dici d̄ oī ē pncipiū regu

latinū sylogismoꝝ affirmatiuoꝝ et dici de nullo ē pncipiū regu latiū silogismoꝝ negatioꝝ. Diffinit gº pmo dici d oī di. dici d oī ē qñ nihil ē sumē sub sbctº d q̄ nō dicaꝛ ptū. Et rō ordis ē q̄ re dici d oī ē añ dici d nullo. qꝛ dici d oī dicit eē et dici d nullo dicit nō eē. sed eē est añ ñ esse gº dici d oī pcedit dici d nullo Sꝫ diceres nō esse ē añ esse. gº dici de nullo ē añ dici d oī. Añs pba tur qꝛ vnūqdqꝫ pus nō ē añqꝫ. ē. Dōm licet nō esse sit añ eē via generatōis et in eodē. tñ via pfectionis ꝛ in diuersis eē ē añ nō esse. ꝛ illū ordinē obſuat. Pe. hys.

Arguiꝛ Plura sūt pncipia regulatia sylogismi. igitur. Añs pbaꝛ qꝛ eē i toto ē pncipiū reglatm sic pꝫ pmo prioꝝ. Dōm ꝙ itelligiꝛ sub dici de oī. qꝛ sūt idē fm rē sꝫ dif ferūt rōne. qꝛ dici d oī ē ꝯditio ptī in ordie ad subiectū. sꝫ eē i to to est ꝯditio subiecti in ordine ad ptū. qꝛ esse in toto ē vl'e vl'iter subijci respectu pdicati de omni affirmati. et ḡ vbicūqꝫ est dici de omni ibi est etiā esse in toto et sic sunt idem obiectiue

Ar Aliqd ē sumē sub subiecto istiº ppōis. oīs hō currit de q̄ nō dꝛ ptū. gº in ea nō est dici d oī. Añs pbaꝛ qꝛ adā sub sumiꝛ cū ista sit vera adā est hō ꝛ tñ illa ē falsa adā currit. et silr. dꝛ de añxpo. Dōm ꝙ in ista ppōne oīs hō currit. hō stat p oibus hoibº actu exñtibº. i. pñtibº grā restrictōis. sed adā et añxps ac tu nō existunt ergo nō debēt sublumi sub homine.

Ar Nihil ē sumē sub subiecto illiº ppōnis sortes currit. de q̄ nō dicaꝛ ptū. ꝛ tñ in ea nō ē dici d omī qꝛ ppō nō ē vl'is. igiꝛ. Dōꝫ ꝙ in diffōe dici d oī psupponiꝛ ꝙ sb subiecto possꝫ fie ri subsūptio. sꝫ sub sorte nō pōt fieri subsūptio saltē ptiū subie tiuaꝝ. qꝛ illas. ñ hꝫ cū sit tmīº singl'aꝛ sꝫ hꝫ ptes integles. si ḡ di caꝛ totº sortes moueꝛ i ea ē dici d oī qꝛ fit distributō p ptibº in tegralibº.

Ar Dicēdo hō est aial. sub subiecto pōt fieri sub sūptio ꝛ nihil ē sumē sb ipo d q̄ nō dicaꝛ ptū ꝛ tñ in ea ñ est dici d oī qꝛ nō est vl'is affirmatiua. Dōm lꝫ fm rē nihil ē su mere sub subiecto de quo nō dicaꝛ ptū. tñ hoc nō est fm modum enūciandi eo ꝙ subiectū nō est distributū p signū vl'e. ꝛ sic exclu ditur a diffōne p hoc ꝙ dicitur sub subiecto supple distributo.

Ar Ubicūqꝫ ē de oī ibi etiā ē dici de oī. pꝫ qꝛ vbicūqꝫ dꝛ ptū essentialiter de subiecto ibi etiaꝫ dꝛ de quolibet supposito subiecti. Dōm ꝙ ibi aptitudie et fm rē enūciatā est bñ dici d oī

sz nõ actu ⁊ ꝺm modū significādi. Vn̄ ē triplex dr̄a int̄ de oi vel dici de oi posterioristicū ⁊ dici de oi p̄oristicū. Prima q2 ad dici de oi prioristicū requirit̄ ꝙ subiectū destribuat̄ ꝑ signū vniuersa/le. vt ois hō currit qd̄ nō reqrit̄ ad de omni vel dici de oi posterioristicū. Scd̄a dr̄a q2 ad dici de oi prioristicū nō reqrit̄ ꝙ p̄dicatū vere dicat̄ de subiecto vt ptz i illa ꝑpōe ois hō ē asin⁹ qd̄ tn̄ reqrit̄ ad dici de oi posterioristicū. Tercia ad dici de oi posterioristicū reqrit̄ ꝙ p̄dicatū nccārio ꝯueniat sbcō ⁊ oib⁹ ei⁹ inferiorib⁹ ꝓ quolibet tp̄e. sed sic non est de dici de omni posterioristico.

Arguit̃ Hic ē sbcm̄ distributū ois hō ē asin⁹ ⁊ tn̄ est aliqd sumē sub sbcō de q̄ n̄ dr̄ p̄dicatū. Dōz ꝙ licet predicatū nō ꝟe dicat̄ de subsūpto tn̄ denotat̄ posse dici de q̄/libet subsumpto qd̄ sufficit ad dici de omni prioristicū.

Ar̃ Principiū dz ingredi ꝯstitutōez ꝑncipiati. sz dici de oi et dici de nll'o n̄ ingrediūt̄ ꝯstitutōez sillogismi igit̄ n̄ st̄ ei⁹ ꝑncipia. Dōz ꝙ maior ē ꝟa de ꝑncipijs ꝯstitutis sillogismi vt sūt termī ⁊ ꝑpōes. sz illa sūt ꝑncipia regulatia q̄ nō ingrediunt̄.

Ar̃ Dici de oi ē ꝑpō vl'is affirmatia ⁊ dici de nll'o ē ꝑpō vl'is negatia. sz ꝑpō ē ꝑncipiū ingrediēs sillo^m g̃ eē dici de oi ⁊ dici de nll'o. Dōz ꝙ dici de oi hz eē i vl'i affirmatia n̄ tn̄ ē penit⁹ idē cū ip̄a. nā ad ꝑpōez vl'ez sufficit ꝙ predicatū dicat̄ de sbcō distributo. sz ad dici de oi reqrit̄ ꝙ eē dicat̄ de q̄libz ꝯtēto sub sbie/cto distributo. ⁊ sic ꝑ dici de oi denotat̄ tot⁹ ordo sillogisticus.

Ar̃ Nullū ꝑncipiū regl'atm̄ alic⁹ scie dz eē ip̄fectū. sz dici de oi ⁊ dici de nll'o st̄ orōes ip̄fcē. g̃ n̄ st̄ ꝑncipia regl'atia sillogismoꝝ. mioꝛ ptz q2 orō ꝑfcā ꝯstituit̄ ex ntō ⁊ ꝟbō ꝑsonali finiti mōi. sz i ill' ꝑncipijs dici ē infiniti mōi. Dōz q̄uis dici de oi ⁊ dici de nll'o sint orōes trūcate tn̄ dāt intelligē duas maximas ꝑfcās qb⁹ sillogismi regl'ant̄. vn̄. i dici d̄ oi intelligit̄ h̄ maxia q̄cq̄d dr̄ de sbcō distributo dr̄ de q̄libz sbsūpto sb ip̄o supple ꝓ q̄ facta fuit distributō. sz i dici d̄ nll'o intelligit̄ illa maxia. q̄cq̄d rēouet̄ a sbiecto distributo rēouet̄ etiā a q̄libz subsūpto sb tl'i sbcō.

Dici de nullo est quādo ni.

Hic scd̄o diffinit ꝑncipiū regulatm̄ sillogismi negatiuuz qd̄ est dici d̄ nullo. dicens Dici de nullo ē qn̄ nihil est sumere sub sub/iecto a quo nō remoueatur predicatum. vt nullus homo currit.

QR Utrum h sit dici d nullo nullus hō ē aīal. Rūdet q sic di/
cēs diffinitō nō ɔuenit sibi qr sb hoīe sumit sortes. τ tñ
pdicatū nō remouet ab ipo qr sortes semp est aīal. Dōm qūis
ibi nō ē dici de nullo ſe τ ſm rē. tñ ſm modū enūciandi τ false.
et hoc sufficit. qr ȷ̇ozista nō curat an ppōes sint ſe vl false.

QR Utrum h sit dici de nullo soz. nō currit. Dō. q nō Et qn dz
nihil sūmit sb soz. qn h ptū currit ab eo rēoueat. g ē dici
de nullo. Dō. q ī dici de nullo reqrit q sb sbco possz fieri subsūptō.
sz sub sorte nihil pt sbsumi eo q ē tmin singularis.

AR Syllogism expositori ē bon syllogism τ tñ nec regulat
p dici de oī nec p dici de nullo. g ista pncipia nō sufficiūt.
Scđa ps assūpti pbat. qr mediū ei ē tmin singularis. Dōz. q
oīs syllomus formal τ ad itellectū regulat p dici de oī vl de nullo. sz
syllomus expositori ē syllomus matiāl τ ad sensū. g ñ oz q rgulet p
dici de oī vl dici d nullo. sz hz alia pncipia p q̄ rglat vt ifra dicet

AR Syllogismi pme figure idirec ɔcludētes τ sit syllogismi
c de τ tcie figurarum nō regulāt p dici de oī vl dici de nullo.
g nō sunt pncipia regulatiua oīm syllogismorum ad itellectū. Dōz.
q lz ñ regulāt imediate τ maifeste p illa pncipia tñ bñ mediate
p qnto rducūt ad qttuor mōs pme figure τ h ɔūsiue l p ipossible

Illogismus ē orō in q̄.

Postqz. P. h. determiauit de pncipijs sylli matialib τ
effectis sū rgulatis e. h ɔñr detiat de ipo syllo qntū ad sbam ei
ipz sic diffiniēs Syllomus ē orō i q̄ qbusdā positis τ ɔcessis nccē ē
aliud accidē p ea q̄ posita sunt τ ɔcessa. vt oē al ē sba oīs hō ē al. g
oīs hō ē sba In q̄ diffiōe orō poit lo g meli qz argumtaō. qr ē
nob notior. sz diffiō dz dari p notiora Est g sēsus diffiōis. sylls
ē orō sp. hypothetica i q̄ qbusdā. i. duab pmiss. positis. i. mō τ fi
gūa dispositis. nccē ē. s. nccitate ɔñe. aliud. s. ɔclōez. accidē. i. seq p
ea q̄ posita sunt. i. ppt pmissas in mō τ figura dispositas

AR Sbcm alic scie nō dz diffiniri i illa scia. sz sylls ē sbcm
h tractat. g nō dz h diffiniri. Maior ptz qr de sbco dz
psupponi qr ē. τ qd ē. pō posteriorum. Dō. q duplex ē qd. s. qd no
mis τ qd rei. qd nois dz psuppoi. sz nō oz q qd rei psupponat

AR Syllogism ē orōes. g male dr q sit orō. Añs pbat. qa
in qlibet syllogismo sunt due ppōes qrum qlibet ē orō. Dōz

ꝙ duplex est oratio.s.cathegorica ꝛ hypothetica. vñ silogism⁹ ē due orões cathegorice tñ ē vna orõ hypotetica. et ergo int duas p̄missas dꝫ poni ꝯiūctio copulatiua et. vl' ad min⁹ subintelligit̃ q̄re sylogism⁹ ē orõ hypotetica copulatiua. sꝫ aliꝗ denoīant sylogismū oroēꝫ hypoteticā a nota illationis que ponit̃ inter duas p̄missas ꝛ ꝯclusiōꝫ ꝛ iõ ƀm istos ē hypotetica ꝯditionalis.

Querit̃ Quare poti⁹ dr̃ orõ ꝙ orones cū tñ in sillogismo sūt plures orões. Dõm ꝙ ꝓpter tres cās. ṗma ꝓpter vnitatē mediꝗ ī quo due p̄misse vnitatē hñt Scda ꝓpter vnitatē finis. qꝛ ꝗuis ibi sunt due ꝓpões tñ ordināt̃ ī vnū finē scꝫ ad eandē ꝯclusionē inferendā. Tercia ꝓpter vnitatē cause formalis qꝛ ꝗuis ibi sunt due ꝓpões. tñ maior hꝫ se. vt determiābile. et minor vt determinās sed ex determiatōe ꝛ determinnbili fit aliqđ vnū sicut ex actu et potentia.

Ar Ista diff⁰ ꝯuenit aliꝗs a diffinito. g⁰ nõ est bona. Añs ꝓbatur. qꝛ ꝯuenit enthimemati Dõm ꝙ enthimema excludit̃ p illā ꝑticulā q̇bꝰsdā q̄ vꝫ. i. duab⁹ p̄missis sꝫ in enthimēate ē tm̄ vna p̄missa. Et qñ dr̃ enthimema ē ꝑ̄e sylog⁹. vtꝫ ꝑ arest. ṗmo posterioꝝ. Dõm ꝙ enthimema ē bñ ver⁹ silogism⁹ ꝟtual'r qꝛ hꝫ tres t̃mios sꝫ nõ formal'r. h̄ ꝟo diffinit̃ sylogism⁹ formal'r accept⁹. Deinde addit̃ positis ad drãm inductōis et exēpli. ꝛ ec ad drãꝫ oīm ꝯbinationū iutiliū qꝛ positis vꝫ. i. dispositis ī mõ. ꝛ figura. sꝫ iductõ exēpiū ꝯbinatōes iutiles ñ sꝫ disposita ī mõ ꝛ figura.

Ar Phs prio ṗoꝝ ponēs diffōem sylogismi nõ addit illā ꝑticulā ꝯcessis g⁰ pe. his. male addit. Dõm ꝙ phs ꝛ pe. hys. diffiniūt silogismū simpl'r dictū diu̾sa intentōe. nā phus ordinat sylogismū ad demõstratōꝫ mõ demāstrator ñ int̃rogat suas p̄missas vt ꝯcedant̃ sꝫ simpl'r assumit. Sꝫ intētõ. pe. his. fuit ordiare sylogismū simpl'r dcm̄ ad sylogismū dyalecticū q̇ ē ꝓbabil' tm̄ c⁹ ꝑtes sꝫ ꝓpões dyalectice q̄ int̃rogāt ꝯdictōꝫ.

Ar Sylogism⁹ simpl'r et incõtract⁹ đ quo h̄ tractat̃ abstrahit a mat̃ia determiata scꝫ a materia neccīa vl' ꝓbabili ergo dēret h̄ diffinire sylogismū incõtractū ꝛ nõ dyalecticū. Dõꝫ ꝙ ꝗuis nõ req̇rat̃ ad sylogismū simpl'r dictū ꝙ ṗmisse sint ꝯcesse tñ ñ repugāt sibi. Ul' dr̃ ꝙ pe. h. h̄ diffit silog^m simpl'r dcm̄ ꝛ dyalecticū sil'. ꝛ iõ addit̃ ꝯcessis ꝓpter sylogismū dyalecticū In sig^m cuius ipse dicit in quinto tractato q̇d sit sylog⁹ dictū est prius

Ar Cōclusio ꝯuenit in mařia ⁊ forma cū p̄missis. g̃ n̄ ē aliud
a p̄missis. Añs ꝓbať. qꝛ ꝯstituiť ex eisdē extremitatibꝰ ex
q̃bꝰ p̄misse. ⁊ etiā forma sicut copula v̄bal' manet eadē Dōm
ꝙ extremitates i ꝯclusiōe n̄ eodē mō ordināť sicͤ i p̄missis. ⁊ sic n̄
ꝯuēit ꝯclusio i materia actuali ⁊ totali cū p̄missis. qꝛ mařia ma
ioris ē maioꝛ extrēitas cū medio. ⁊ materia mioris ē mioꝛ extre
mitas cū medio. sꝫ i ꝯclusiōe ambe extremitates ponūť ꝓ mařia.

Queriť Utꝝ ꝯclusio sit ꝺe eēntia sillogismi Dōꝫ ꝙ
nō. pꝫ qꝛ illud nō ē ꝺe eēntia alteriꝰ q̃ remoto
alteꝝ manet ꝑfectū ⁊ ꝯpletū i sua spē. sꝫ remota ꝯclusiōe remanet
sillogismꝰ ꝑfectꝰ in spē qꝛ remanet i ꝺetermiato mō ⁊ i ꝺetermia/
ta figura cū ibi sit ꝺispō triū ťmioꝝ ⁊ ꝺuaꝝ ꝓpōnū. g̃ ꝯclusio nō
est ꝺe eēntia sillogismi. Scđo ꝓbať qꝛ passio sillogismi q̄ ē illa/
tiuū ꝯclusiōis i mō ⁊ figura ꝺꝛ ꝺe p̄missis ⁊ n̄ ꝺe aggregato ex p̄/
missꝭ ⁊ ꝯclusiōe gͦ p̄misse sūt total' sillogismꝰ. Sꝫ aliꝗ ꝺicūt ꝙ cō
clusio sit ꝺe eēntia sillogismi. ⁊ h̄ ꝓbāt pͦ sic qꝛ ꝺe rōe ꝯñtie ē hr̄e
añs ⁊ ꝯñs sꝫ sillogismꝰ ē ꝯña formal'. ergo hꝫ añs ⁊ ꝯñs sꝫ p̄mis
se sūt añs ⁊ ꝯclusio ꝯñs. gͦ. ꝯclusio ē ꝺe eēntia sillogismi. Scđo
ꝓbāt qꝛ variata sola ꝯclusiōe sillogismi variať sillogismꝰ. vtꝫ ꝺe
barbara ⁊ baraliptō igiť. Dōm ad pͫ ꝙ sillogismꝰ capiť ꝺupl'r.
vnoͦ vt correlatiue ꝺꝛ ad sillogisatū. i. ꝯclusionē ⁊ sic sillogismꝰ
p̄dicať tm̄ ꝺe p̄missis. ⁊ hoc mō ꝯclusio nō ē ꝺe eēntia sillogismi.
Alioͦ capiť sillogismꝰ vt idē ē ꝙ total' argumētatio sillogistica
ꝯplectēs añs ⁊ ꝯñs ⁊ sic totū aggregatū ex p̄missis ⁊ ꝯclusiōe ꝺꝛ
sillogismꝰ. ⁊ sic ꝯclusio ē ꝺe eēntia sillogismi. sꝫ p̄moͦ capiť magꝭ
ꝓp̄e Ad scđꝫ ꝺꝛ ꝙ isti mōi n̄ ꝺistiguūť eēntial'r sꝫ solū accn̄talit̄

Ar Ille ꝺue ꝑticule ex necessitate accidit repugnāt qꝛ qđ ac/
cidit nō est necessariū ⁊ qđ est nccāriū nō accidit. ergo ma/
le ponūť in ꝺiffinitōe sillogismi. Dōm ꝙ accidit capiť ꝺupl'r
vnoͦ vt est casualiť euenire ⁊ sic repugnat cū nccārio. Alioͦ capi
tur accidē ꝓ seq̇ ⁊ sic nō repugnāt ⁊ h̄ mō capiť hic. Et licꝫ cōclu
sio nō sp̄ sequať vocaliter tn̄ bene mentaliter positis premissis.

Ar In multꝭ sillogismis ꝯclusiōes sūt ꝯtigētes ⁊ i multꝭ sūt
impossibiles. gͦ male ꝺꝛ ꝙ necē ē aliud. i. ꝯclusiōē accidē
ꝯña ꝓbať qꝛ illud qđ ꝺ necessitate accidit ē nccāriū sꝫ nccāriū n̄
est ꝯtigēs neqꝫ ipossibile Dōꝫ ꝙ ꝺuplex ē nccitas scꝫ ꝯñtis et
ꝯñe. nccitas ꝯñtie ē nccitas illatōis q̄ ꝯuenit ex nccāria hītudie

consequētis ad aīs p hoc q̄ ɔn̄s actu ꝛ ītellectu includit in an̄
cedēte ꝛ iō posito an̄te nccārio seq̄tur ɔn̄s siue an̄s sit veꝝ vl' nō
vt si asin⁹ volaret asin⁹ hr̄et pēnas. ꝛ talis necessitas ē in sillogis
mo simpl'r dicto. Necessitas ɔn̄tis ē necessitas ꝑpōis illate q̄ p
uenit ex nccāria habitudie t'mioꝝ i ɔclusiōe positoꝝ. vt qn̄ p̄di
catū ē diffinitio subiecti l' ꝑpriū ei⁹. ꝛ talis nccitas ɔn̄tꝫ ē i sillo
gismo demrātiuo. sed ista diffinitio sillogismi intelligit' de nccāte
ɔn̄tie ꝛ nō ɔn̄tis. vn̄ illud qđ accidit necessitate ɔn̄tis ē necessa
riū. nō aūt illud qđ accidit necessitate ɔn̄tie. Pro q̄ notāduꝫ
q̄ p̄misse rōne extremitatū sūt cā material' ɔclusiōis. sꝫ rōe medij
qđ eas vnit ɔcurrūt ad illatōeꝫ cōclusiōis i genere cause efficiētꝫ

Omis aūt sillogism⁹ ɔstat

Postq̄ Pe. his. determiauit de sillogismo diffinitiue. hic cōseqn
ter ōn̄dit q̄ ꝛ q̄t sunt p̄ncipia q̄ req̄runt' ad cōstitutōeꝫ ei⁹ dicēs.
q̄ oīs sillogism⁹ cōstat ex tribus termis ꝛ duab⁹ ꝑpōnibus. vn̄
sillogismus est q̄dā motus rōnis hn̄s cōuenientiā cū motu rea
li. ꝛ ergo sicut in motu reali siue locali est terminus a quo termi
nus ad quē ꝛ mediū. q2 oīs motus ꝑcedit p mediū sic etiā est in
isto motu rōnis. q2 rō discurrit de p̄missis ad cōclusiōeꝫ vbi ma
ior p̄missa hꝫ se vt termin⁹ a quo ꝛ mior vt medium. sꝫ cōclusio
vt t'min⁹ ad quē saltē extrīsec⁹. sꝫ loq̄ndo de t'mio ad quē intrīseco
sic alit' assignāt' q2 tūc termin⁹ a q̄ est maior extreitas ꝛ minor ex
treitas ē termin⁹ ad quē. sꝫ mediū ē ille t'min⁹ q̄ dr̄ mediū ꝛ sic stꝫ
in sillogismo tres termi ꝛ due ꝑpōes. sꝫ ex trib⁹ termis nō pn̄t fie
ri due ꝑpōes nisi alt' illoꝝ termioꝝ sumat' bis. ꝛ ille termin⁹ bis
sūpt⁹ vocat' mediū. sꝫ termin⁹ p̄mo loco posit⁹ cū medio dr̄ eē ma
ior extreitas. rō q2 ponit' i maiori ꝑpōe. et tal' termin⁹ ad plura se
extēdit ꝛ ē maiorꝫ ꝟtutꝫ q̄ꝫ termin⁹ posit⁹ ꝑ minori extreitate. Et
termin⁹ posit⁹ in miori ꝑpōne dr̄ eē mior extremitas q2 extēdit
se ad pauciora q̄ꝫ termin⁹ in maiori ꝑpōne. mediū ꝟo ē termin⁹
bis sūpt⁹ an̄ cōclusiōeꝫ. Sꝫ q̄ oīs sillogism⁹ cōstat ex trib⁹ termi
nis nccārio iō ē q2 i sillogismo dꝫ eē vnio l' sepatiō duoꝝ termi
noꝝ i cōclusiōe. sꝫ tal' n̄ pt ōn̄di p termios cōclusiōis. q2 si sic idē
ꝑbaret' p se ipꝫ g° p̄ter duos t'mios req̄rit' t'ci⁹ ad ōn̄dēdū vniōeꝫ
Ar In q̄libꝫ sillogismo stꝫ due ꝑpōes ꝛ vtraqꝫ ꝑpō hꝫ duos
termios. g° oīs sillogism⁹ cōstat ex q̄tuor t'mis Dōm q̄
in sillogismo sūt bn̄ q̄tuor termini s'm nūm ꝛ material'r distincti

sunt tamē tm̄ tres termini distincti ꝑm spēm. qꝛ idē termin⁹ scꝫ mediū bis sumitur sub eadem rōne in duabus premissis.

Arguit Termin⁹ dꝫ termīare ꝛ finire sꝫ mediū n̄ terminat nec finit. sꝫ vnit ꝛ copl'at. g° nō ē termin⁹ Dōꝫ ꝙ mediū capit̄ dupl'r vno° inq̄ztū hꝫ i se ꝟtūtē vnitiuā iporū extreōꝝ i cōclusiōe ꝛ sic mediū n̄ ē t'min⁹. qꝛ mediū copl'at et vnit. Alio° inq̄ztū ē subiectū l' p̄dicatū maioris l' mioris ꝓpōis ꝛ sic ē termin⁹ iō respcū diuersoꝝ dꝛ esse terminus ꝛ mediū.

Arguit Sillogism⁹ ex oppositꝭ ē bon⁹ sillogism⁹ ꝛ tñ i eo sūt tm̄ duo termi. g° male dꝛ ꝙ i oī sillogismo sūt tres termī necc̄ariȷ. Dōꝫ lꝫ i sillogismo ex oppositꝭ sūt tm̄ duo termī material'r ꝛ ꝑm vocē distincti. stꝭ tñ tres formal'r qꝛ vnus supplet vicē duoꝝ scꝫ maioris ꝛ minoris extrēitatꝭ. ꝛ sillogism⁹ ex oppositꝭ ē q̄ ꝓcedit ex p̄miss cōtrarie l' ꝯdictorie oppositis ad cōcludēdū cōclusiōēꝫ in q̄ idē negat̄ d' seipo. vt oīs disciplina est studiosa nll'a disciplina ē studiosa. g° nll'a disciplīa ē disciplīa. ꝛ nō p̄t fieri i p̄ma figura qꝛ ꝓcedit ex p̄miss ꝯdictorie vl' cōtrarie oppositꝭ. sꝫ p̄misse cōtradictorie l' cōtrarie dēnt eē eiusdē sbiecti ꝛ p̄dicati sꝫ h̄ nō p̄t fieri i p̄ma figura eo ꝙ mediū subicit̄ i vna et p̄dicat̄ in alia. ergo solū fit in secūda et tercia figuris.

Notādū Qꝫ duplex ē mediū scꝫ cōiūctōe tm̄ ꝛ cōiūctōe ꝛ positōe sil' mediū cōiūctōe dꝛ illō grā cui⁹ cōiūgunt̄ extremitates in cōclusiōe ꝛ tale repit̄ in oīb⁹ figuris. Mediū cōiūctōe et positōe sil' ē qd ponit̄ sup minorē extremitatē et infra maiorē et qd coniūgit extremitates in p̄missis vt postea vniātur in cōclusiōe. et tale mediū repit̄ in prima figura

Ar In oī sillogismo sūt tres ꝓpōes. g° n̄ stꝭ tm̄ due. Aūs ꝓbat̄ qꝛ cōclusio ē eē ꝓpō Dōꝫ ꝙ cōclusio n̄ ē de eēntia sillogismi vt ꝓbatū ē supi⁹ sꝫ ē q̄dā effect⁹ cōseqns sillogismū. vl' dꝛ ꝙ sillogism⁹ capit̄ dupl'r vno° ꝓ p̄miss tm̄ et sic capit̄ h̄. alio° ꝓ p̄miss ꝛ cōclusiōe sil'. p̄mo° i sillo° stꝭ tm̄ due ꝓpōs sꝫ scdo° stꝭ tres

Notādū Qꝫ duplex ē p̄ncipiū sillogismi. scꝫ materiale ꝛ formale. Mat̄iale ē duplex. s. ꝓpinqͫ ꝛ remotū. p̄ncipiū materiale remotū sūt tres termini. sꝫ ꝓpinqͫ sūt due ꝓpōes. Principiū formale eē ē duplex. s. formale ꝓpinquū ꝛ formale remoͫ. ꝓpiqͫ vt mod⁹. remotū vt figura vñ matērie remote sillogismi corrñdet forma remota. s. figura q̄ ē ordi

natio triū termīoꝝ sed materie ꝓpinque corñdet forma ꝓpīn/
qua scȝ modus qui est ordinatio duaꝝ ꝓpositionū.

Ad sillogismū aūt exigitur.

Positis ṗncipijs materialib⁹ tā ꝓpinq̇s q̄ȝ remotꝭ. hic ɔñter ꝺe termīat ꝺe ṗncipijs formalib⁹. Dicēs φ ad sillogismū exigiꝉ modus ⁊ figura. Et ṗmo diffinit figurā dicēs. figura ē ordinatō trium termīoꝝ ꝭm ꝺebitā subiectōez ⁊ p̄dicatōez. hec āt ordinatio fit trib⁹ mōis. ergo tm̄ tres sūt figure. Añs ꝓbaꝉ q: illa ordinatio variaꝉ ꝭm variationē medij. lȝ ɔtingit mediū variari tribus modis. q: vel subijciꝉ i maiore ⁊ p̄dicat in miore. et sic ē ṗma figura. aut p̄dicaꝉ in vtraq; et sic ē scđa. vel subijciꝉ in vtraq; et sic est tercia. Et ꝑ hoc faciliter patēt ꝺescriptōes triū figuraꝝ.

Ar figura est mathematice ɔsideratōis. ergo ñ dȝ diffiniri a loyco. Tenet cōseq̄ntia q: diūsi artifices hñt diūsa cōsiderare Dōm φ diūsi artifices ꝺebēt diūsa cōsiderare l' vnū diūsimode. vñ figura i mathematica accipiꝉ ꝓpe hic āt capiꝉ methaforice ad silitudinē figure geometrice. cui⁹ sūt mlte spēs int̄ qs ē triangul⁹ q̇ est figura hñs tres angulos equales duob⁹ rectꝭ. vt ꝓbat euclides et ad silitudinē figure triāgl'arꝭ sumiꝉ hic figura. q: sicut in triāgulo tres linee trahūꝉ ad tres distinctos angulos sic etiā i figura loyce sūpta sūt tres termini q̇ trahūꝉ ad tres figuras distictas Etiā sillogism⁹ hȝ tres termīos eq̇pollētes duab⁹ ꝓpōib⁹ sic triāgul⁹ ē figura hñs tres angl'os eq̇les duob⁹ rectis

Ar Ordiatio ē actō sȝ figura ñ ē actio. g°. figura nō ē ordiatō Dōm ordinatio nō capiꝉ h̷ actiue aut passiue sȝ neutraliter ꝓut ē idē φ ordo. Etiā p̄t dici φ ista nō ē p̄dicatio ydēptica sed cāīis. vt sit sens⁹. figura ē ordiatio. i. figura ē q̇d cātū ex ordiatōe

Ar Sicut ē vna figura in q̄ mediū ṗmo subijciꝉ et scđo p̄di/caꝉ sic etc erit vna figura i q̄ mediū ṗmo p̄dicatur et scđo sbijcitur. g°. stꝭ q̄ttuor figure. Et h̷ cōfirmatur ꝑ galienū q̇ poīt q̄rtā figurā. Dōȝ φ illa dispō ñ dīt a ṗma figura q: lȝ ibi medium p̄dicatur i ṗma ꝓpōe q̇ ꝭm sitū et vocal'r ē ṗma tñ subicitur in illa q̄ ꝭm ꝩtutē t̄mioꝝ et ꝓpōnū ē ṗma. q: illa ꝓpō i q̄ subicitur mediū ē ꝩtualiꝉ ṗma ꝓpō eo φ sub ei⁹ subiecto sumitur subiectū ꝓpōnis que ꝭm sitū primo loco ponitur. Et si propositiones iste maneāt in tali ordine in quo situātur. Dicendū φ ista

ordinatio ē impossibilis. cui⁹ rō est q₂ tūc seq̄ret q̄ vnū ⁊ idē esset supius ⁊ inferi⁹. ⁊ idem hēret se p modū totius ⁊ partis respectu eiusdē qd est incōueniens. Seq̄la pbat q₂ si mediū p̄dicaret in maiori hēret rōez toti⁹ respcū maioris extremitat̄. ⁊ etiā ex ɔ̄nti respcū minoris extremitatis. q₂ minor extremitas respcū maioris hȝ rōez ptis. sȝ quicq̄d est ps ptis etiā est ps totius ⁊ p ɔ̄ns minor extremitas etiā esset ps respcū medij. ⁊ si tūc subijceret in minori ppōne tūc hēret se p modū partis respcū minoris extremitat̄. ⁊ sic vnū ⁊ idē respcū eiusdē scȝ minoris extremitat̄ haberet rōem totius et ptis supioris et inferioris qd est impossibile Et ad autoritatē Galieni dicēdū est q̄ in hac pte n̄ hȝ locū. Et fortassis nō dixit hoc assertiue sȝ argumētatiue. q₂ nō est verisil'e tam excellentē ymo exptissimū medicū in artibus errasse:

Ar In quattuor mōis p̄me figure ɔcludit oē gen⁹ pbleumatū. ḡ sola p̄ma figura sufficit. Tenet ɔ̄ña. q₂ frustra fit per plura qd pt fieri p pauciora. Dōm q̄ peccatū est fieri p plura qd eq₃ bn̄ et eq₃ facilit̄ pt fieri p pauciora. vn̄ sepissime ppt diuisū respectū medij ad extremitates facili⁹ ɔcludim⁹ ppositū n̄rm in scd̄a l'i tercia figur̄ q₃ i p̄ma. nā facilius q̄nq₃ repit mediū qd aut p̄dicat sp aut subicit q₃ qd subicit in vna et p̄dicat in alia.

Modus ē ordinatio duaꝝ

Postq₃ posuit diffinitōez figure. h̄ ɔ̄nter diffinit modū q̄ ē scd̄z principiū formale et ppinquū sillogismi. cui⁹ ordis rō ē q₂ figure corrn̄det termis et mod⁹ ppōnib⁹ sȝ termin⁹ ē an̄ ppōez. ergo diffinitio figure ē an̄ diffinitōez mōi. Dicit ergo. mod⁹ est ordinatio duaꝝ ppōnū i debita q̄litate et q̄ttitate. Pro q̄ cōsiderādū q̄ mod⁹ accipit dupl'r vno mō put est adiacēs rei determiatio scȝ vt est idē qd adiectm̄ i grāmatica. et sic capit i p̄mo tractatu. Alio° accipit p p̄ncipio formali ppinq̄ ipi⁹ sillogismi. et sic diffinit h̄

Ar Modus et figura nō h̄nt se ad sillogismū sicut gen⁹ nec sicut dr̄ña. ḡ nō sūt p̄ncipia formalia ei⁹. Dōm q̄ sūt p̄ncipia formalia p tāto q₂ p figurā et modū scit vtꝝ forma sillogismi valeat et sit necessaria cōsequentia vel nō.

Ar Uni⁹ rei ē tm̄ vna forma. ḡ sillogism⁹ n̄ hȝ duo p̄ncipia formalia. Dōm q̄ vni⁹ rei est tm̄ vna forma vltimata et ppiqua. pt tn̄ habere plures formas vnā vltimatā et aliā nō

vltimātā que corrn̄dent duplici materie eiusdem rei.

Arguit Dicēdo oīs hō ē al' ⁊ oīs asīnꝰ ē al' ibi ē ordīa/
tio duaꝝ ꝓpōnū ī debita q̄litate ⁊ q̄ꝫtitate ⁊ tn̄
nō ē modꝰ.gͦ diffininitio ꝯuenit alijs Dōꝫ q̄ꝫuis h̄ sit modꝰ
ꝑm cōeꝫ rōeꝫ mōi tn̄ ibi nō ē modꝰ ꝑꝫ exigētiā scd̄e figure in q̄ ex
puris affirmatis nihil seq̄r. ⁊ ergo non ē debita q̄litas in scd̄a fi/
gura. Un̄ debita qualitas ē si vna p̄missaꝝ fuerit negatiua reliq̄
erit affirmatīa. cuiꝰ rō est q̄ꝛ ex puris negatiuis nihil sequit̄. Et de
bita quātitas est si vna premissaꝝ fuerit particularis reliqua erit
vniuersalis quia ex puris particularibus nihil sequitur

Unde tales dantur regule.

Hic ꝯseq̄nter ponit aliquas regulas generales respicientes sillo
gismos oīm figuraꝝ. ⁊ sunt quiqꝫ. vn̄ ꝟsus. Partibꝰ ex puris nil
sequit̄ atqꝫ negatis. Si qua preit ꝑtis seq̄tur cōclusio ꝑtis. Si
qua negata preit ꝯclusio sitqꝫ negata. Lex generalis erit mediū
cōcludere nescit. Rō generalis oīm regulaꝝ est q̄ꝛ si dicat̄ oppo/
sitū regulaꝝ tūc ex premissis veris seq̄ret̄ ꝯclusio falsa. qđ ē cō/
tra ph̄m scd̄o prioꝝ. Nā ex falso veꝝ ex vero nil nisi veꝝ. Seq̄/
la ptꝫ faciliter practicāti. Prima est q̄ ex puris particularibꝰ in
diffinitis ⁊ singularibꝰ nihil sequitur. Cuiꝰ rō est q̄ꝛ oportꝫ sillo
gismū regulari per dici de oī vel dici de nullo. sꝫ si ambe premisse
essent ꝑticulares indiffinite aut singulares ibi nō esset dici d' om
ni vel dici de nullo. ergo regula est vera. Alia rō q̄ꝛ ꝓpter ꝑticla/
rem vnionē duoꝝ extremoꝝ cū aliquo tercio ī p̄missis ꝓ diuers
qđ fit qn̄ mediū ē terminꝰ cōis nō sequit̄ vnio illoꝝ int̄ se ī ꝯclu
sione qđ tn̄ seq̄ret̄ si ambe p̄misse eēnt ꝑticlares. ꝟbi grā. hō ⁊ asi
nus ꝯueniūt ī hoc tercio. s. al' nō tn̄ seq̄tur q̄ ergo int̄ se ꝯueniāt
Tercia rō q̄ꝛ tūc daret̄ termi in q̇bꝰ oī ⁊ in q̇bꝰ nulli. sꝫ oīs illa
ꝯbinatio ē inutil' in q̄ dant̄ tales termi vt infra dicet̄. Un̄ dare
termīos in q̇bꝰ oī ē dare tres termīos ex q̇bꝰ fiūt due ꝓpōes ve
re cū q̇bꝰ stat ꝯclusio vl'is affirmatīa in veritate. Dare termīos
in q̇bus nulli ē dare tres termīos ex q̇bus fiūt due ꝓpōes vere
cū quibꝰ stat conclusio vniuersalis negatiua in veritate.

Ar Bn̄ sequit̄ qđdā aīal ē risibile. q̇dā hō ē al'. ğ q̇dā hō ē ri
sibilis. ⁊ tn̄ arguit̄ ex puris ꝑticularibꝰ. Dōm q̄ duplex
est ꝯn̄tia. s. material' ⁊ formal'. licet ğ h̄ aliq̇d seq̄tur grā t̄mioꝝ ⁊
materialit̄. nō tn̄ formalit̄ q̄ꝛ ī sil'i forma de facili datur instātia

Arguit. Bñ seqtur grã forme 𝔷 nũq; daẽ instãtia. vt h sortes ē al' sortes ē hõ ḡ hõ ē al' Dõz φ ex pluris singl'arib' bñ seqẽ aliq̃d p sillogismũ expositoriũ nõ tñ p sillogismũ simpl'r in q̃ mediũ ē termin' cõis qd pro diuersis potest vniri extremitatib'. Scd̃a regula ex puris negatiuis nihil sequiẽ. Cui' sunt due rões. pma q2 pter sepationẽ duo𝔯 extremorũ ab vno tercio nõ seqtur sepatio illo𝔯 inter se in ɔclusione. vt pt3 in illo sillogismo. nullus lapis ē aĩal null' hõ est lapis. ergo null' hõ ē aĩal. nã pmisse sunt vere 𝔷 cõclusio falsa. Scd̃a rõ q2 si ambe pmisse eẽnt negatiue tũc darenẽ termini in q̃b' oĩ 𝔷 in q̃bus nulli. termini in q̃b' oĩ sunt lapis al' hõ. sic arguẽdo nullus lapis ē al'. null' hõ ē lapis. ergo oĩs hõ ē aĩal. Termini in q̃b' nulli sunt albedo nigredo linea sic arguendo. nulla albedo est nigredo. nulla linea est albedo. ergo nulla linea est nigredo.

Arguit. Ex puris affirmatis aliquid seqniẽ. ergo etia3 ex puri3 negatiuis. ɔña pbaẽ a siti. nã sicut se h3 affirmatiuũ ad affirmatiuũ ita se h3 negatiuũ ad negatiuũ. Dõm φ nõ ē sil'e. q2 affirmatiũ semp dicit aliq̃d positiue. s3 negatiuũ sp destruit rõne negatõis 𝔷 ergo nihil infert nisi sibi addatur vna affirmatiua. Et lic3 qñq3 aliq̃d sequaẽ materialiẽ ppẽ dispositõe3 termino𝔯. non tñ formaliter. vt hic nullus lapis est aĩal. nullũ lignũ est lapis. ergo nullũ lignũ est aĩal. Tercia regula est. si aliqua pmissa𝔯 fuerit pticularis cõclusio est pticulares. Cuius rõ est. q2 talis debet esse vnio extremitatũ in cõclusione qualis fuit vnio ea𝔯 cum medio in premissis. sed qñ vna premissa𝔯 est pticularis tũc est pticularis vnio cũ medio. ergo talis erit in ɔclusiõe. Alia rõ est q2 ars imitaẽ naturã inq̃tũ potest sed in natura effect' sp seqtur debiliorẽ ptẽ sue cause. ergo etiã sic erit in arte. s3 pmissa pticularis est debilior vl'i. ergo cõclusio erit similis pmisse pticulari 𝔷 ñ vl'i. Minor prime ɔñtie pt3 q2 sol 𝔷 hõ generãt hoĩe3. et hõ genit' nõ est siliis soli s3 homini. q2 hõ est debilior cã q3 sol. Quarta regula ē si aliqua premissa𝔯 fuerit negatiua cõclusio erit negatiua. Cui' etiã rões sunt due priõ est q2 vnio vel sepatio extremitatũ in cõclusione sequitur ppter vnionẽ vel sepationẽ ea𝔯 in pmissis. sed qñ vna pmissa𝔯 est negatiua et alia affirmatiua due extremitates sepantur ĩ medio per hoc φ vna cõiungitur cũ medio a quo alia in pmissa remouetur ergo optet illas extreitates segare ab inuicẽ ĩ ɔclusiõe. Alia rõ q2

effectus sp sequit debiliorē ptem sue cause sed pmissa negatiua ē debilior affirmatia. ergo assimilat sibi ɔclusionē. Quinta regula ꝙ mediū non intrat ɔclusionē. Cuius rō est qꝛ alias ɔclusio ñ eēt alia a pmissis. vñ si mediū intraret ɔclusionē vel poneret cū maiori extremitate et sic nō differret cōclusio a maiori ppōne vel poneret cū miore extremitate. ꝛ sic nō differret a miori ppōne sz hoc est contra rōnē syllogismi prius datam. Etiā idem essz vniens et vnitum superius ꝛ inferius quod implicat.

Arguitur Mediū qñqz ɔcludit in miori extreitate. sicut subiectū in inferiori. sz mior extreitas intrat ɔclusioēz ergo etiā mediū. Dōm lcz mediū includat in miore extreitate sm rem et vtualr nō tñ sm rē et vocē sil siue formalr. et sic nō intrat ɔclusionez eodē mō q̄ ponit in premissis. quia expsse ponit in premissis et solum virtualiter in conclusione.

Arguitur Hic mediū itrarz ɔclusionē sz vocē. sic arguendo p syllogismū ex oppositis. ois disciplia ē studiosa. nlla disciplia ē studiosa. g nlla disciplia ē disciplia. Dōz ꝙ ibi mediū ñ intrat ɔclusionē. qꝛ disciplia ñ ē mediū. sz supplz vicē duaꝝ extreitatū ꝛ mediū ē studiosa. qꝛ solū poit i pmissis. et qñ dꝛ sic arguēdo ois disciplia est studiosa. nlla disciplia ē studiosa. g nullū studiosū est studiosū ibi studiosuz itrat ɔclusioēz Dōm ꝙ tūc disciplia est mediū. qꝛ in syllogismo ex oppositis semp ille terminus est mediū qui non ponitur in conclusione.

Rima figura nouē ha

Postq̄z pe. hys. determiauit de syllogismo in gñali ꝛ pncipijs eius tā formalibus q̄z matialibus. hic ɔnter determiat in speāli de modis oim figuraꝝ. Et pmo de modis pme figure q̄ est ceteris pfectior qꝛ ipsa cōcludit oia genera pblemmatū. s. vniuersale pticulare affirmatiuū ꝛ negatiuū. Etiā mediū i prima figura est mediū cōiūctōe ꝛ positōe simul. sz in scda ꝛ tcia figuris est mediū cōiūctōe tātū. g rō medij magis pprie est in pria figura q̄z in alijs. et sic pma figura p pt pfectōz medij pcedit alias. Dicit g° ꝙ nouē sūt mōi pme figure q̄ sufficiēter enūant in textu.

Ar Phs nō ponit nisi q̄tuor mōs pme figure. g pe. his. superflue poit nouē. Dōz negādo ɔñtiā qꝛ phs poit solū mōs pme figure dircē ɔcldētes sz. p. h. poit tā dircē q̄z idircē ɔcldētes

Arguit phs ñ fac mẽtõz de mõis indircẽ ꝯcludẽtib⁹.
ḡ nec autor nr̃ facẽt aut phs eẽt diminut⁹ Di/
cendũ ꝙ ipi al'r ꝛ al'r distiguũt syllogismos vt patuit. Et3 phũs
2°. poꝝ fac mẽtõz cũ dt ꝙ ois syllo^m⁹ cõcludẽs ꝯclusiõz ꝯũtibi/
lẽ pt pl'a cõcludẽ. sc3 ipam cõclusiõez ꝛ ꝯũtẽtẽ cõclusiõis sic pt3

Querit Que sit sufficiẽtia nouẽ modo/ /de barbara
rũ p̃me figũe q̃ꝝ q̃ttuor p̃mi st3 dircẽ cõcludẽ/
tes. ꝛ q̃nq3 vltimi indircẽ. Dõm ꝙ ista. nã modus est ordiatio
duaꝝ ꝓpõnũ. Ul' ḡ ambe ille ꝓpões st3 vl'es. aut ãbe st3 ꝑticl'a/
res. l' maior ẽ vl'is ꝛ mior ꝑticl'ar3. aut mior vl'is ꝛ maior ꝑticu
lar3. Si ãbe st3 vl'es h̃ ẽ q̃drupl'r. vl' ãbe st3 affirmatiue ꝛ sic ẽ bar
bara q̃ ad directã ꝯclusionẽ. ꝛ baralipton q̃ ad idirectã.. aut ãbe
st3 negatiue sic nihil seq̃t. q2 ex puris negatiuis nil' seq̃t. Ul' ma
ior ẽ affirmatiua ꝛ mior negatiua. ꝛ sic nil' seq̃t q̃ ad directã cõ/
clusiõz ꝑ regulã spẽalẽ i q̃ dr. miore exñte negatia nil' seq̃t. s3 in/
directe cõcludẽdo sic ẽ fapesmo. Aut maior ẽ negatia ꝛ mior af/
firmatia. ꝛ sic ẽ celarẽt q̃ ad cõclusiõz directã. ꝛ celãtes q̃ ad idi
rectã. Si ãbe st3 ꝑticl'ares h̃ itez ẽ q̃drupl'r. ꝛ q̃cũq3 mõ dispo/
nãt tl'es p̃misse sp ẽ cõbinatio iutil' ꝑ p̃mã regl'am generalez. q2
ex pur3 ꝑticl'arib⁹ nil' seq̃t. Si maior ẽ vl'is ꝛ mior ꝑticl'ar3 h̃ est
q̃drupl'r. vl' ãbe st3 affirmatiue ꝛ sic ẽ darij q̃ ad cõclusiõz dircã3.
et dabit3 q̃ ad idirectã. l' ãbe st3 negatiue. ꝛ sic nihil seq̃t. l' maior
est affirmatiua ꝛ mior negatiua. ꝛ sic itez nil' seq̃t dircẽ ꝛ indi/
recte. vl' ecõtra maior ẽ negatiua ꝛ mior affirmatiua ꝛ sic ẽ ferio
Si maior est ꝑticl'ar3 ꝛ mior vl'is. h̃ est q̃drupl'r. ꝛ q̃cũq3 modo
disponãt sp nil' seq̃t ꝛ est cõbinatio inutil' ꝑ regulã spẽalez maio
re exñte ꝑticulari in p̃ma figura nil' seq̃t. ꝛ h̃ directe cõcludẽdo.
s3 indirecte cõcludendo sic est frisesomoꝝ. Pro quo nota ꝙ dire
cte cõcludẽ est maiorẽ extremitatẽ p̃dicari de minori inclusione
Indirecte cõcludẽ ẽ minorẽ extrẽitatẽ p̃dicari de maiore i ꝯcl'oe.

Ar In isto argumẽto. ois hõ est al'. sba ẽ hõ. ḡ sba ẽ al'. directe
cõcludit. ꝛ tñ maior extrẽitas nõ p̃dicat de miore in ꝯclu
siõe. scd'a ps assũpti ꝓbat. q2 al' p̃dicat de sba ꝛ tñ ẽ inferi⁹ ad ip
sam. Dõm ꝙ q̃uis ibi sit inordinata p̃dicatio. est tñ directa ꝯ°.

Nota duas regulas p̃ria ẽ.

Hic ponit duas regl'as spẽales q̃ꝝ p̃ma solũ cõueit q̃ttuor pri/

mis modis prime figure ꝛ omibus tercie. ꝛ scd̃a conuenit tam pme q̄ȝ scd̃e figure. Prima regula minoꝛe ex̃nte negatiua nihil seq̄tur. Ratio istius regule. qꝛ si minoꝛ esset negatiua in pma ꝛ tercia figuris. tunc opoꝛteret maioꝛē esse affirmatiuā. ꝛ cōclusionē negatiuā p regulā generalē. si vna p̄missaꝝ fuerit negatiua cōclusio erit negatiua. ꝛ sic argueret a nō distributo ad distributū. qꝛ p̄dicatū in maioꝛi nō distribuit. qꝛ est affirmatiua ꝛ p̄dicatū ppōis affirmatiue non distribuit. ſȝ p̄dicatū in cōclusiōe distribueret. eo q̄ cōclusio esset negatiua. Vn̄ arguē a non distributo ad distributū est arguē a posicōe ꝯn̄tis ad positōeȝ an̄tꝭ. ſȝ non vȝ arguere a positōe ꝯn̄tis ad positōȝ an̄tis. imo cōmittit fallacia ꝯn̄tis. ergo nō valȝ arguē a nō distributo ad distributū. Vł arguē a nō distributo ad distributū est arguē a ppōe indiffinita ad ppōeȝ vłem. vł a ppōe hn̄te plēs causas v̄itatis. i. a pticulari vł indiffinita ad ppōeȝ hn̄tem vnā cām v̄itatis. i. ad ppositōȝ vłem. Alia rō ē. qꝛ si sic argueret tunc daretur t̄mi in q̄bꝰ omī ꝛ in q̄bꝰ nulli. t̄mi in q̄bꝰ omī sꝫ hō al' equꝰ. vt om̄is homo est aīal. nullus equus est hō. ergo om̄is equus est aīal. Termini vero in quibus nulli sunt. aīal. hō. lapis sic arguēdo. oīs homo est al'. nullus lapis est homo ergo nullus lapis est aīal.

Arguit Bene seq̄tur. oīs hō est aīal. nullus lapis ē hō ergo nullus lapis est aīal. ꝛ tn̄ minoꝛ est negatiua. Dōm q̄ lȝ aliq̄d seq̄t materialit' ꝛ gr̄a terminoꝝ. tn̄ formaliter nihil seq̄tur. Sȝ dicēs om̄s mōi pme figure sunt formales ꝛ tn̄ est aliq̄n modus pme figure cuiꝰ minoꝛ est negatiua. vt fapesmo ꝛ frisesomoꝝ. Dōm q̄ ista regula v̄itatē hȝ in modis directe cōcludentibꝰ. ſȝ fapesmo ꝛ frisesomoꝝ sꝫ modi indirecte cōcludētes. Et rō q̄re minoꝛe ex̃nte negatiua in modis idirecte cōcludentibꝰ aliq̄d seq̄tur est. qꝛ tūc nō arguit a nō distributo ad distributū. ſȝ h̄ incōueniēs essȝ in modis directe cōcludētibus

Tūc ponit scd̃am regulā. di. q̄ maioꝛe ex̃nte pticulari in q̄tuoꝛ p̄mis modis pme figure. ꝛ in oībus scd̃e nihil seq̄tur. Cuiꝰ rō est. qꝛ si maioꝛ esset pticularis siue affirmatiua siue negatiua opoꝛteret minoꝛē esse vłeȝ ꝛ affirmatiuā. pp̄ter regulas p̄tactas et sic subiectū maioris nō distribueret eo q̄ est pticularis. ꝛ predicatū ppōnis minoꝛis nō distribueret eo q̄ esset vłis affirmatiua. ꝛ sic medium nullibi distribueret. quod est incōueniēs. qꝛ tunc medium vniret cum extremitatibꝰ p diuersis. ꝛ ergo nō oȝ

ꝙ vnirent extremitates inter se in ꝯclusione. Sz rō Aresto. est qꝛ tūc darent t'mini in q̇bus oi. ꝛ in q̇bus nulli. Termi in q̇b⁹ oi st̄ hō aīal risibile arguēdo sic: q̇dā hō est aīal. oē risibile ē hō ḡ oē risibile est aīal. Termi in q̇b⁹ nulli st̄ aīal asin⁹ hō. arguē do sic. qͦddaz animal est hō. omnis asinus est aīal. ergo nullus asinus est homo.

Arguit̃ Bn̄ seq̇tur. aīal rōnale currit oīs hō est aīal rōnale. ḡ hō currit. ꝛ tn̄ maioꝛ ē ꝑticularis. ḡ scd̄a regula est falsa. Dō. ꝙ h̄ ē grā materie ꝛ nō grā forme. qꝛ i aliꝭ nō tz. vt qͦddā aīal ē asin⁹. oīs hō est aīal. ḡ q̇dam hō est asinus Sed diceres. bene seq̇tur grā forme formādo syllogismū in frisesomoꝝ. Dō. ꝙ ista regula intelligit̃ de modis directe ꝯcludētib⁹. sz in frisesomoꝝ cōclusio ē indirecta

Barbara prímus modus.

Hic docet in spēali quō ꝛ qual'r q̇libet syllogism⁹ formet̃ i mō et figura. Et in istꝭ modis ṗncipal'r q̄ttuoꝛ st̄ notāda. ṗmo ꝙ ī q̄libet dcōe st̄ tres syllabe. scd̄o q̇d significet vocal' cuiuslibet syllabe. tercio notāde st̄ ꝯsonātes a q̇bus incipiūt dcōes. q̄rto notāde st̄ iste q̄ttuoꝛ cōsonātes in medio vel in fine. scz. s. p. m. c. et qꝛ autoꝛ nr̄ oīa ista declarat in fine. iō h̄ relinquunt̃. ṗmo ḡ docz cōstituere ṗmū modū ṗme figure. s. barbara. cu⁹ formatō facil'r habet̃ ꝑ illā vocalē a. ter posita in illa dcōe. Et ꝙ iste mod⁹ est ṗmus iō ē, qꝛ ē ꝑfectioꝛ aliꝭ. eo ꝙ cōcludit vl'r ꝛ affirmatiue. sed celarent ꝯcludit vl'r ꝛ negatiue. sz darij ꝛ ferio tm̄ ꝯcludunt ꝑticulariter. ergo ptz ordo

Notandū Qꝫ duplex est syllogism⁹. s. ꝑfect⁹ ꝛ ipfect⁹. Perfect⁹ syllogism⁹ ē q̇ nulli⁹ alteri⁹ indiget. p̄ter ea q̄ pōsita st̄. i. p̄ter ṗmissas in mōꝛ figura dispositas vt appareat nccāriūs. i. vt euidēter inferat suā ꝯclōnē sicut sunt q̄ttuoꝛ modi ṗme figure directe cōcludētes: qꝛ regulātur euidēter ꝛ imediate ꝑ dici de oi vl' ꝑ dici de nullo. Syllogism⁹ ipfect⁹ ē q̇ vni⁹ aut pluriū indiget pter ea q̄ posita st̄ ꝑ sūptos t'minos. nō āt ꝑ sūptas ꝓpōes. ꝛ sic oēs aliꝭ syllogismi a q̄ttuoꝛ ṗmis ṗme figure st̄ ipfecti. qꝛ indigēt vni⁹. i. ꝯuersiōis tm̄ aut reductōis ꝑ ipossibile tm̄. vl' pluriū. i. ꝯūsionis ꝛ trāspōnis ṗmissaꝝ sil'. vt appareāt necessariꝭ

Arguit Quilibet syllogism⁹ bon⁹ hꝫ oĩa reqͥsita ad esse syllogismi. gᵒ. oĩs syllogism⁹ ē ꝑfect⁹. Añs ꝓbatur. qꝛ hꝫ tres ṫmios ⁊ duas ꝓpões. Dõm ꝙ ꝑfectũ capiṫ dupl'r. Uno⁹ vt ē idē qꝺ integrũ. ⁊ sic oĩs syllogism⁹ ē ꝑfect⁹. Alioᵒ. capiṫ vt est idē qꝺ euidēs. ⁊ sic nõ oĩs syllogism⁹ est ꝑfectus

Arguit Enthimema ē syllogism⁹ iꝑfect⁹ ⁊ tñ diffiᵒ. syllogismi iꝑfecti sibi nõ ꝯueit. Dõꝫ ꝙ syllogism⁹ dr̃ iꝑfect⁹ dupl'r. Uno⁹ qꝛ deficit in vna ꝑmissaꝝ ⁊ sic enthimema ē syllo^m⁹ iꝑfect⁹. Alioᵒ. qꝛ ineuidēter ꝯcludit ⁊ sic diffiniṫ hꝫ

Querit Utrũ barbara sit formal' ꝯña. Dõm ꝙ sic. qꝛ tꝫ in oĩb⁹ ṫmĩs ꝯsimili forma arguēdi retēta ⁊ ad ꝯsimilē formã reqͥrũtur qͥnqꝫ. s. eadē qͥlitas eadē qͥtitas eadem copula idem sit⁹ ⁊ idꝫ nũs ṫmioꝝ. Uñ ꝯña dr̃ formal'. qͣ tenet gr̃a forme illi⁹ ꝯñe quare oĩa alia argumẽta ꝯsimilē formã hñtia sꝫ bona sicut si debeat fieri syllogism⁹ in barbara reqͥriṫ ꝙ oẽs ꝑmisse sint vl'es ex qͥbuscũqꝫ fiat ṫmĩs. Etꝫ sic de rõe forme ē cõicabilitas ita illa ꝯña q̃ oĩb⁹ ṫmĩs ē cõicabil' ē formal'. sꝫ illa q̃ ꝯhiṫ ad spēales ṫmios sic qñ ar̃ ab iſéiori ad supi⁹ ē matial'

Ar Arguēdo in barbara fit mutatio suppõis. gᵒ. ꝯña in ipso nõ vꝫ. ꝯña pꝫ. qꝛ mutatio suppõis causat fallaciã figure dictõis. Añs ꝓbaṫ. qꝛ mutaṫ suppõ ꝑsonal' in simplicē ex ꝑte mediȷ qꝺ in maiore suppoit ꝑsonal'r ⁊ ĩ miore simpl'r. Dõm ꝙ ñ oĩs mutatio suppõis cãt fallaciã figure dictõis. sꝫ illa q̃ fit ex diuꝰ cauꝰ vt hꝫ hõ ē spēs. gͦ aliqͥs hõ ē spēs l' etꝫ ecõtrario nul'⁹ hõ ē spēs. gͦ hõ ñ ē spēs. sꝫ ĩ barbara fit mutacõ suppõis ex eadē cã. qꝛ ꝓpt sig^m vl'e affirmatĩm qꝺ facit sbiectũ maioris habē suppõeꝫ ꝑsonalē ⁊ ꝑdicatũ mioris hr̃e suppõeꝫ simplicem

Ar Nõ seqͥṫ ĩ barbara. oē al' si ē risibl'e ē asin⁹. oĩs hõ ē al' si est rudibile. gͦ oĩs hõ ē asin⁹. qꝛ ꝑmisse sꝫ ꝟe ⁊ ꝯᵒ. fl'a gͦ barbara nõ ē formal' ꝯña. qꝛ nõ tꝫ ĩ oĩb⁹ ṫmĩs. Dõm ad maiorē. qꝛ vl' ē vna ꝓpõ hypotetica ꝯdicõnal'. ⁊ sic ē ꝟa. sꝫ ex ꝓpõib⁹ hypoteticꝭ nõ pt inferri ꝯᵒ. cathegorica. Aut maior ē de ꝯdicõnato extremo hꝫ ē dupl'r. qꝛ l' illa ꝯdicõ referṫ ad sbiectũ illi⁹ ꝓpõis scꝫ aĩal aut ad ꝑdicatũ scꝫ asinũ si teneat se a ꝑte sbiecti. tũc maior ē fl'a. qꝛ ē sensus de qͥcũqꝫ veꝝ ē dicē ꝙ sit al' de illo veꝝ ē dicē ꝙ sit asinus qꝺ falsũ ē. ⁊ sic maior ē falsa. sic etꝫ ꝯᵒ. Sꝫ si referaṫ ad ꝑdicatũ. scꝫ ad asinũ. tũc est vera. sꝫ tunc male subsuiṫ ĩ miori ꝓpõe.

q2 illa cōditio nō debet poni cū medio in pdicato minoris. eo q nō ponebat ad mediū in subiecto maioris.

Notandū Q septē st cautele obseruande ad debite syllogisandū in omib' mōis z omib' figuris. Prima est q pmisse debent esse cathegorice. q2 ex ppōib' hypoteticis nō seq̄t cōclu' cathegorica. Scdo q h sit pdicatum minoris qd est subiectū maioris z nō magis neq3 min'. Tercio q minor extremitas imediate d3 subsumi sub medio. Quarto q t'mini debent teneri eq3 ample z eq3 stricte. Quinta conditio q nō d3 argui cū ill' de'minatōib' eentialr vel accūtalit. Sexto q nō arguat a nō distributo ad distributū hoc est q caueat ne aliqd distribuat in cōclusiōe qd nō sit distributū in aliq̄ pmissaꝝ. Septima q mediū nūq3 d3 intrare cōclusiōe3.

Arguit Dic oē rōnale l' irrōnale ē hō. oīs asin' ē rōnal' vl' irrōnalis. g oīs asin' est hō arguit p istū modū z tū cōclusio est falsa. Dōm q vel ille due ppōes st hypotetice disiūctiue. z sic st fe. s3 nō pt seq cōclu' cathegorica ex ppōib' hypoteticis. vel maior ē vna cathegorica de disiuncto sbiecto et hoc dupl'r. q2 vel totū disiunctū distribuit. z sic maior ē falsa z simili' cōclusio. vel altera ps disiuncti distribuit. sc3 pma. z sic maior est vera sed male subsumit. q2 p. us est predicatū minoris q3 subiectū distributū in maiore.

Arguit Dic ar in ppōib' cathegoricis. z tū nō seq̄tur in barbara cuiuslibet hois asin' ct. oē rudibile est asin'. ergo oē rudibile ct. Dōm q nō bene ar in barbara. q2 subsumit sub asino qd nō distribuit in maiore. s3 deberet fieri subsumptio sub homine qd est subiectū distributōis.

Arguit Nō seq̄t q̄cūq3 dt te esse aial dt verū. q̄cūq3 dt te eē asinū dt te esse aial. g q̄cūq3 dt te esse asinū dt verū. Dōm q maior ē dupl'x fm fallaciam amphibologie penes terciū modū. q2 hec orō te esse aial fm se vnū fcat. z cu3 alio adiūcta plā fcat. nā maior vno modo significat q omis dicens te esse aial. id est omis dicens hanc ppōe3 tu es aial dt verum. tunc maior est vera z minor falsa. q2 sensus minoris ē omnis dicens te esse asinū est dicens. q tu es aial qd nō est verum. Alio modo maior fcat omis dicens aliquid ad qd seq̄tur te eē aial dt veꝝ tunc est falsa z minor vera.

Ar Nō seq̄tur oīs eēntia diuina ē pater. oīs fili⁹ in diuinis est eēntia diuina. g⁰ oīs fili⁹ in diuinis ē pater Dōm vno⁰ ꝙ ibi est fallatia figure dcōnis. nā sub signo distributiuo subē sub sumiꝛ termin⁹ alteri⁹ p̄dicamēti scꝫ fili⁹. Uel dꝛ ꝙ nō bn̄ arguiꝛ qꝛ mediū n̄ distribuiꝛ in maiore ꝑ miore extremitate subsūpta.

Arguit Nō seq̄ꝛ in barbara oē currēs ē asin⁹. oīs hō est currēs. ergo oīs hō est asinus. qꝛ p̄missē ꝑ casum possibilē sunt vere ꝛ possibiles ꝛ conclusio est impossibilis. ergo barbara nō ē ꝯseq̄ntia formalis. Dōm licet premisse sint possibiles seorsum capte. nō tn̄ sunt cōpossibiles quia nō possunt se cōpati in veritate ꝛ ꝑ tāto sunt false quare seq̄tur cōclusio falsa.

Celarent secūdus modus

cōstat ex maiori vl'i negatia ꝛ miore vl'i affirmatia ꝯcludētibus vl'eꝫ negatiuā. exēplū ptꝫ in textu. Et sillogism⁹ fact⁹ in celarent est ꝑfect⁹. qꝛ euidēter regulaꝛ ꝑ dici de nl'lo. ꝛ etiā ē formalis cōsequētia. qꝛ tenet in oībus terminis cōsil'i forma arguēdi retēta.

Arguit Nō seq̄ꝛ nullū affirmatm̄ ē negatm̄. oīs ꝓpō ē affirmatia. ergo nl'la ꝓpō est negatia. ibi em̄ premisse sunt possibiles ꝛ sibi inuicē cōpossibiles. ꝛ tn̄ conclusio est nō potēs esse vera ꝓpter reflexionē quā hꝫ supra seipāꝫ. Qꝫ aūt premisse sunt cōpossibiles patet qꝛ maior ē necāria ꝛ minor est possibilis. sꝫ necessario cōpossibile est q̄ðlibꝫ possibile. Dōm ꝙ licet minor sit cōpossibilis maiori vt cōpossibile idē est qð simul possibile. nō tn̄ est sibi cōpossibilis vt idem est qð simul cū alio potēs esse verꝫ. qꝛ maior est ꝓpositio negatiua. qn̄cūqꝫ igitur ipa est tūc aliq̄ ꝓpō est negatiua. ꝛ ꝑ cōseq̄ns minor que fuit oīs ꝓpō est affirmatiua nō potest simul esse vera dcā maiore.

Arguit Hic nō seq̄ꝛ in celarēt nullū aīal dū dormit vigilat. oīs hō ē aīal dū dormit. ergo null⁹ hō vigilat Dōm ꝙ maior est distinguēda. qꝛ vel est vna hypothetica tp̄alis et sic est vera. qꝛ valet illā nullū aīal vigilat duꝫ omne animal dormit. sꝫ ex ꝓpōnibus hypotheticis nō p̄t sequi cōclusio cathegorica. vel maior est vna ꝓpō de tp̄ato ēxtremo scꝫ subiecto. hoc est dupl'r qꝛ vel hoc totū distribuiꝛ tūc maior est falsa sil'r ꝛ cōclusio. Uel illa negatio distribuit vnū terminū et sic est vera. sed male arguitur quia deberet sic argui nullum animal dū

dormit vigilat.oīs hō ē al'.ğ null⁹ hō dū dormit vigilat

Arguit Hic arguit̄ i celarēt nullū viuēs generabit̄ oīs hō ē viuēs ğ null⁹ hō generabit̄.ꝛ tñ p̄missē sūt vere ꝛ cōclusio falsa.Dō.ꝗ male arguit̄. qꝛ arguit̄ a min⁹ amplo ad mag' amplū cū distributiōe mag' ampli. Et arguē a minus amplo ad mag' amplū ē arguē ab aliq̄ t̄mino posito in añte tento ꝓ paucis supposit'. ad eūdē t̄minū positū in ꝯñte accepto ꝓ plib⁹ supposit'.debet ğ sic argui.nullū viuēs generabit̄ oīs hō ē viuēs.ğ null⁹ hō actu exñs generabit̄

Arguit Hic arguit̄ in celarent.ꝛ tñ non seq̄tur. nullus maurus valet albū.omnis florenus valet maurum.gº nullus floren⁹ valet albū Dōm ꝗ nō bene arguit̄.qꝛ plus est p̄dicatū minoris q̄ȝ subiectū distributōnis maioris.ꝛ sic sunt ibi v̄tu aliter q̄ttuor termini.qꝛ hoc totū valēs mauꝝ ē p̄dicatū minoris.ꝛ maurus est tm̄ subiectū distributōis maioris.Et ergo deberet sic argui.nullus maurus valet album oīnis florenus est marus.ergo nullus florenus valet album.tunc sicut cōclusio est falsa ita ꝛ minor

Darij t̄cius modus cōstat.

ex maiore vl'i affirmatiua.ꝛ minore p̄ticulari affirmatiua. ꝯcludentib⁹ p̄ticularē affirmatiuā directē. Et syllogism⁹ t̄cūs in darij ē p̄fcūs.qꝛ fit debita sbsūptio i isto syllomº.ꝛ regulat̄ p̄ dici de oī Etiā ē formal' ꝯña.qꝛ tȝ i oīb⁹ t̄mis ꝯsil'i forma arguēdi retēta.

Arguit Syllom⁹ t̄cūs in darij reducit̄ ad scd̄m modū p̄me figure vt docet Aresto.gº nō ē p̄fcūs.Dō. ꝗ syll's t̄cūs in darij ē p̄fcūs eēntial'r ꝛ accñtal'r.qꝛ hȝ euidentē ꝯcl'oēȝ.tñ ex p̄te q̄ȝtitat' dr̄ aliq̄ mō ip̄fcūs ꝯp̄ando syllogismū t̄cm̄ in darij ad syll'os fcōs in duob⁹ p̄mis modis.exq̄ vl'is ē p̄fectior p̄ticulari.ꝛ sic Aresto.docȝ reducē p̄ ip̄ossibile darij ad camestres.vt vlteri⁹ reducat̄ ad scd̄m modū p̄me figure.s.ad celarēt. Et fit reductō tal' sumēdo oppositū ꝯdcōriū ꝯcl'ois cū maiore inferēdo oppositū ꝯdcōriū minoris tūc erit syll's i camestres sȝ ibi nō ē stat⁹.sȝ vlteri⁹ reducit̄ ad celarēt.ꝛ sic darij dr̄ syll's p̄fcūs q̄ȝtū ad alios mōdos seq̄ntes.sȝ dr̄ ip̄fect⁹ q̄ȝtū ad p̄cedētes

Arguit Darij nō tȝ in oīb⁹ termis ꝯsilib⁹.gº nō est formal' ꝯña. Añs ꝓbat̄ qꝛ nō seq̄tur.oīne īdiuidu

um alicuiꝰ speciei est asinꝰ. sortes est indiuiduū alicuiꝰ speī. gͦ sortes est asinꝰ. Dōm ꝙ est bonū argumentū in darij. ꝫ sicut maior ē falsa sic ꝛ cōcluͦ. Sꝫ dicēs maior ē vera. ꝓbaꝛ. qꝛ om̄e indiuiduū istiꝰ speciei demonstrādo asinū est asinꝰ. ḡ om̄e indiuiduum alicꝰ speciei ē asinꝰ. ꝯn̄a ꝓbaꝛ a singulari ad pticularē sicut ħ iste hō currit. gͦ aliq̇s hō currit. Dōm ꝙ ibi nō ar̄ a singulari ad pticularē. ꝫ virtualiter a singulari ad vl'em. ꝛ sic arguiꝛ a nō distributo ad distributū ex pte li speciei qd̄ in ā̄cedente supponit discrete ꝛ in ꝯn̄te ꝯfuse distributiue. qꝛ om̄is obliquus seq̄ns rectū distributū supponit eadē specie suppōis.

Arguit̄ Hic ar̄ in darij vbi p̄misse sꝫ ve ꝛ tn̄ cōclusio ē fl'a. om̄e risibl'e est al'. tm̄ hō est risibil'. ḡ tm̄ hō est al'. Dōm ꝙ ibi nō bn̄ cōcludiꝛ. qꝛ nō dꝫ plꝰ poni in cōclusiōe cū maiore extremitate q̄ꝫ ponebaꝛ in maiori ꝓpōe cū p̄dicato illiꝰ. ꝫ hoc signū tm̄ nō ponebaꝛ in maiore ꝓpōe. ergo etiā nō debet poni in conclusione q̄re dꝫ sic cōcludi. ergo homo ē al'.

Arguit̄ Nō seq̇ꝛ in darij sic arguēdo. oē natū ē. adā est natꝰ. ḡ adā ē. Dōꝫ ꝙ ibi n̄ ē forma ī darij. qꝛ ħ sꝫ q̄ttuor tmi. nā meͫ al'r suiꝛ ī maiori ꝛ ī miori. qꝛ ī maiore stat solū ꝓ p̄ntibꝰ ꝛ ī miore ꝓ p̄ntibꝰ ꝛ p̄teritꝫ. qꝛ nisi sic mior eēt fl'a.

Arguit̄ Hic bn̄ ar̄. om̄e currēs ē asinꝰ. sortes p̄t eē currens. gͦ sortes p̄t eē asinꝰ. Dōm ꝙ n̄ bn̄ sbsumiꝛ qꝛ plꝰ est p̄dicatū minoris ꝓpōis q̄ꝫ subiectū distributōis maioris. qꝛ currens est subiectū maioris ꝓpōis. ꝫ currēs nō ē tm̄ p̄dicatū minoris. sed hoc totū p̄t esse currens est p̄dicatū

Arguit̄ Nō seq̇ꝛ. oēs apl'i dei sꝫ duodecim. petrꝰ ꝛ paulus sꝫ apl'i dei. gͦ petrꝰ ꝛ paulꝰ sꝫ duodecim Dicēdū ꝙ oēs capiꝛ dupl'r. Unoͦ distributiue ꝛ tūc est bonꝰ sylogismꝰ in darij. ꝫ sicut ꝯͦ ē falsa ita ꝛ maior. Alioͦ capiꝛ oēs collectiue. tūc maior ē idiffinita ꝑa. ꝛ li om̄s est ps sbiecti. ꝛ sic totū subiectū maioris nō est p̄dicatū minoris. Etꝫ tūc arguiꝛ ex puris pticularibꝰ qd̄ est ꝯ̄ regulas generales.

Ferio q̄rtus modus ꝯstat.

ex maiore vl'i negatiua ꝛ minori pticulari affirmatiua cōcludētibꝰ pticularē negatiuā directe. Et sylloͫꝰ factꝰ in ferio ē pfectus qꝛ regl'aꝛ ꝑ dici de nullo. Et ē formal' ꝯn̄a. qꝛ tꝫ in oibꝰ tmis ꝛc.

Arguit̃ Nõ seq̇ꝛ in ferio. nullꝰ maurꝰ vꝫ albũ q̇dã florenꝰ vꝫ mauꝝ. gͦ q̇dã florenꝰ nõ vꝫ albũ. Dõ. ꝙ ibi nõ bñ arguiꝛ. qꝛ plus ẽ p̄dicatũ minoris q̄ꝫ sbc̄m distributũ maioris. qꝛ sbc̄m maioris fuit maurꝰ. ꝛ p̄dicatũ minoris ẽ vꝫ mauꝝ. Et gͦ. dꝫ si subsumi. nullꝰ maurꝰ vꝫ albũ. q̇dã florenꝰ ẽ maurꝰ. gͦ q̇dã florenꝰ ñ vꝫ albũ. ſꝫ ſicut ꝯclusio ẽ falsa sic etiam aliqua premissaꝝ

Arguit̃ Hic nõ seq̇tur. nullũ aĩal ẽ spẽs. hõ ẽ aĩal. ergo hõ nõ ẽ spẽs. Itẽ nullũ viuẽs ẽ mortuũ. hõ est viuẽs. gͦ. hõ nõ ẽ mortuꝰ Itẽ nullũ generãdũ est animal. q̇dam hõ est generãdus. ergo q̇dam homo nõ est aĩal. Itẽ nullus hõ potest esse regina. vxoꝛ regis est homo. ergo vxoꝛ regis nõ potest esse regina Dõm ꝙ termini ibi nõ teneñꝛ eodẽ mõ. qꝛ minoꝛ extremitas nõ teneꝛ eodẽ mõ in minore ꝓpõe ꝛ in ꝯclusione. qꝛ hõ stat in minore ꝓpõne ꝓ suis suppositis. vel ad minus nõ repugnat supposit. sed in ꝯclusione stat ꝓ natura cõmuni abstracta a suis suppositis. ꝛ sic eq̇uocatur hõ. ꝛ arguiꝛ a suppositõne ꝑsonali ad simplicẽ. quare cõmittiꝛ fallacia figure dcõnis Sꝫ in scdõ ꝛ tercio nõ ꝟuatur eadẽ ampliatio ex ꝑte ly homo qd̃ in minore nõ ampliatur. sed in ꝯclusione ampliaꝛ. in q̄rto ꝟo non ꝟuatur restrictio vt patet.

Notandũ Qꝫ ferio reduciꝛ ad p̄mũ modũ p̄me figure. ꝛ vlteriꝰ reduciꝛ ad scdm modũ p̄me figure sumẽdo oppositũ ꝯdcõrũ cõclusiõis de ferio cũ altera p̄missaꝝ. s. maiori inferẽdo oppositũ alteriꝰ p̄misse. ſꝫ cesare reduciꝛ ad celarẽt. ꝛ sic ferio reduciꝛ ad celarẽt mediãte cesare

Arguit̃ Nullꝰ modꝰ ꝑfcũs dꝫ reduci ad modũ iꝑfectũ ſꝫ ferio ẽ ꝑfectioꝛ modꝰ q̄ꝫ cesaꝛ. g̃ ferio ñ dꝫ reduci ad cesare. Dõ. ꝙ nullꝰ modꝰ ꝑfcũs dꝫ reduci ad modũ iꝑfcm̄ vt ibi sit statꝰ. ſꝫ vt ꝑ illũ vlteriꝰ reducaꝛ ad modũ ꝑfectũ

Arguit̃ In q̄ttuoꝛ modis p̄me figure ꝯcludũꝛ q̄ttuoꝛ genera ꝓbleumatũ. gͦ aliȷ̃ modi sũt supflui Cꝫ ꝯñtia qꝛ in illis eadẽ genera ꝓbleumatũ cõcludũꝛ. Dõꝫ. q̄ꝫuis oĩa genera ꝓbleumatũ cõcludanꝛ in q̄ttuoꝛ p̄mis modis. nõ tñ cõcludũꝛ oĩbꝰ modis. neq̄ꝫ eq̄ faciliꝛ ꝓpter diũsaꝫ dispõeꝫ ipsiꝰ mediȷ̃. ꝛ gͦ isti modi seq̄ntes nõ sũt supflui.

Baraliptõ qn tus mod' cõ

Hic pñr determiat de modis pme figure idirecte pcludētib'. ꝛ p/mo de baraliptõ celãtes ꝛ dabitꝭ. qꝛ puenīūt cū trib' modis p/fectꝭ i pmissis. ſꝫ fapeſmo, ꝛ friſeſomoꝝ nõ hñt puenientiā cū aliq̄ mõ pfcõ i pmiſſ. gº vltio loco ponūꝛ. dt gº pº. Baraliptõ pſtat ex duab' vlib' affirmatis pcludētib' pticularē affirmatiuā idi

Ar Aresto. ponit sufficiēꝛ modos pme figure (rce. vtꝫ i lrã ꝛ nil' dt de ill' trib' celãtes dabitꝭ ꝛ baraliptõ. ḡ nõ dñt h̄ poi. Dõ. q mod' accipiꝛ dupl'r. Uno' fm suā ecntiā. i. p pmiſſ tm. sic diffiꝛ. sic celãtes dabitꝭ baraliptõ ñ drñt a tb' pmis mo dis pfectꝭ. ꝛ sic distiguit modos Aresto. Alio' capiꝛ p pmissis ꝛ pcl'oe sil'. ꝛ sic distinguūꝛ a trib' pmis. ꝛ sic capit. Pe. hys.

Ar Nõ seqꝛ oē albū ē accñs. ois hõ ē alb'. ḡ qdā accñs est hõ. Dõ. q ibi vtual'r stꝭ q̄ttuoꝛ termi. nā albū capiꝛ i ma ioꝛi abstractiue. alias cēt falsa. qꝛ valēt. i. res hñs albedinē est accñs. qd ē falsū. ſꝫ i mioꝛe capiꝛ pcretiueꝛ rſpectū ad suū ſbm̄

Qr Utꝝ syllo'' fcūs i baraliptõ sit pfec' vl' ipfcūs. Dõ. q ē ipfect'. ꝛ pficiꝛ qñ rducꝛ ad p'' mo'' pme figure p pu sionē pcl'ois de barbara p accñs. ꝛ h̄ oñsiue. ſꝫ p ipossibile ad ce larēt reduciꝛ. sumēdo oppositū pdictoꝛū pcl'onis cū maioꝛe q̄ fit minoꝛ iferēdo oppositā pñā puersā mioꝛis. vtꝫ facil'r practi cāti. Et ē formal' pña. qd ptꝫ p vnā regulā pñaꝝ. q̄cq̄d seq̄ꝛ ad pñs bñe pñe seq̄ꝛ ad añs eiusdē. ſꝫ ad istas pmissas oē al' ē ſba. ois hõ ē al' seq̄ꝛ ista. ḡ ois hõ ē ſba. ꝛ ad istā ois hõ ē ſba seq̄tur ista. qdā ſba ē hõ. gº de pmo ad vltimū ad easdē pmissas seq̄tur ista pclusio. qdā ſba ē hõ q̄ hic pcluditur.

Ar Cõclusio isti' modi nõ pt pūti p accñs. ḡ p textū Añs p baꝛ. qꝛ ē pticularꝭ. ſꝫ ppõ pticularꝭ nõ pt pūti p accñs Dõ. q̄muis pclusio de baraliptõ nõ pūtiꝛ p accñs. tñ puertit cõ/clusionē de barbara p accñs. ſꝫ puersio capiꝛ h̄ actiue. qñ dr in textu q reducaꝛ ad barbara p puersionē pcl'onis p accñs.

Celãtes sextus mod' pstat

ex maioꝛe vl'i negatiua ꝛ mioꝛi vl'i affirātiua pcludētib' vlem negatiuā indirecte. Et ē iste mod' formal' pña. qꝛ q̄cq̄d seq̄ꝛ ad

ɔñs alicuꝰ bone ɔñe etiā seqˀr ad añs. Qđ etiā ptȝ p reductōeȝ eꝰ ad celarēt p ɔūsionē ɔcl'onis simpl'r. ⁊ hˀ oñsiue. Sȝ p iposſibile reducitˀ ad darij capiēdo ɔ̄dcōriū sue ɔcl'onis p minore. et minorē p maiore inferēdo ɔūsam ɔ̄dcōrie maioris. vtȝ in isto syllogismo. nullū aīal ē lapis. oīs hō ē aīal. ğ nullꝰ lapis est hō vbi arguitˀ sic in darij. oīs hō ē aīal. qdam lapis ē homo. ğ qdā lapis ē aīal. ⁊ ad istā seqtur. qđdā aīal est lapis q ē cōtradcōria maioris pmi syllogismi

Arguitˀ Nō seqˀr in celātes. nullū currēs ē hō. posito qꝫ nullꝰ hō existat. oē aīl ē currēs. g° nullꝰ hō ē al' qꝛ pmisse st̄ ve ⁊ ɔclusio ē falsa. Dđ. qꝫ ibi male arguitˀ. qꝛ virtualit' st̄ qttuor t'mini. qꝛ hō in maiore tenetˀ solū p existibꝰ. sȝ i cōclusione tā p existibꝰ qȝ nō existibus.

Dabitis septimꝰ modꝰ cō-stat ex maiore vl'i affirmatiua ⁊ minore pticulari affirmatiua cōcludētibꝰ pticularē affirmatiuā indirecte. vt oē al' ē sba. qdā hō est aīal. g° qdā sba ē hō. Et reducitˀ p ipossibile ad celarēt capiēdo ɔ̄dictoriū ɔclusionis p maiore ⁊ maiorē p minore inferēdo cōuersam cōtradcōrie minoris. vt facil'r pt videri p exēpla. Sȝ reductio oñsiua sufficiēter ptȝ in textu

Queritˀ Quare nō est aliqs modꝰ ɔcludēs ɔclusionē ɔuertētē in ferio. Rñdetˀ qꝫ cā ē. qꝛ ɔclusio de ferio nō ē ɔuertibil' cū sit pticularis negatiua. q nō pt ɔuerti i termis. lȝ bñ p ɔ̄positōem deqˀ nihil ad ppositū. qꝛ mutat t'minos. Uñ ē regula boetij. qꝫ oīs syllogismꝰ inferēs cōclusionē q pt cō/uerti pt inferre indirecte cōuertentē eiꝰ. ⁊ ecōtra. syllogismꝰ inferēs ɔcl'oem q nō pt ɔūti pt iferre idirecte aliquā ɔcl'oem

Arguitˀ Nō seqtur in dabitˀ oē aīal ē idiuiduū qđdā genꝰ ē al'. g° qđdā idiuiduū ē genꝰ. Dđȝ. qꝫ nō rcē arguitˀ in dabitˀ. qꝛ mediū alitˀ capitˀ in minore qȝ in maiore qꝛ i maiore al' tenetˀ p suis iferioribꝰ. ⁊ i miore tenetˀ p natā cōi

Fapesmo octauꝰ modꝰ cō-stat ex maiore vl'i affirmatiua ⁊ minore vl'i negatiua. cōcludētibꝰ idirecte pticularē negatiuā. Et reducitˀ oñsiue ad ferio. sȝ p ipossibile reducitˀ ad barbara sumēdo oppositū ɔ̄dcōriū ɔcl'ois

ꝓ maiore. ⁊ maiorē ꝑ minore inferēdo oppositā ꝯtrariā ꝯ̄uẽsã
minoris. exempla possunt facil'r videri. Etiā pt reduci ad cela/
rent sumendo oppositū ꝯtradictoriū ꝯclusionis loco minoris.
⁊ eādem minorē loco maioris. inferendo ꝯtrariā ꝯuersam ma/
ioris. vt₃ faciliter practicāti.

Arguit̃ Cōclusio debet eē sil'is alicui p̄missaꝝ. vt d̄r p̄/
mo poꝝ. s₃ ābe p̄misse de fapesmo sūt vl'es. ğ cō/
clusio erit vl'is ⁊ nō ꝑticularis. Dō. q̄ ꝯclusio d₃ eē sil'is alicui p̄
missaꝝ q̄ ad q̄litatē. s₃ in fapesmo vna p̄missaꝝ ē negatiua. ğ cō
clusio erit negatiua. ⁊ nō intelligit q̄ ad q̄ritatē sicut argumētū
ꝓcedit. ⁊ sic ꝯmittit ibi fall'a figūe dcōis. q̄r in maiore itelligit
q̄litas. ⁊ in minore subsumit q̄ritas.

Arguit̃ Minore exn̄te negatiua nihil seq̄t in p̄ma fi
gura. vt dixit p̄ma regula spēalis. s₃ i fapesmo
minor ē negatiua. igr̄. Dō. q̄ illa regula intelligit de modis di/
recte ꝯcludētibꝰ. mō fapesmo ē modꝰ indirecte ꝯcludēs

Arguit̃ Fapesmo d₃ magis reduci oñsiue ad celarēt. q̄₃
ad ferio. Assūptū ꝓbat. q̄r p̄misse de fapesmo.
hn̄t maiorē ꝯueniētiā cū celarēt q̄₃ cū ferio. Dō. q̄₃uis p̄misse d̄
fapesmo hn̄t maiorē ꝯueniētiā cū celarēt q̄₃ cū ferio q̄ ad q̄litatē
et q̄ritatē. nō tn̄ q̄ ad seq̄lam. q̄r sic magis sequn̄t p̄misse de fa/
pesmo ad ferio q̄₃ ad celarēt.

Arguit̃ Nullꝰ modꝰ general'r d₃ poni ꝓ spēali mō. s₃ fa
pesmo ē modꝰ genral'r oim̄ figuraꝝ. ğ h̄ male po
nit ꝓ mō spēali p̄me figure. Dō. q̄ p̄ma figura ē ꝑfectior ⁊ poti
or alijs figuris. sic ponit istos duos vltios modos in p̄ma figu
ra p̄us q̄₃ i alijs. nō tn̄ negat q̄n posset syllogizari ꝑ istos duos
modos in scd̄a ⁊ tercia figuris. Et ꝓpter h̄ Aresto. ponit eos pꝰ
oēs figuras ad innuēdū q̄ in oibꝰ ꝯcludi pn̄t

Frisesomoꝝ nonꝰ modus.

ꝯstat ex ꝑticulari affirmatiua maiore. ⁊ vl'i negatiua minore cō
cludentibus ꝑticularem negatiuā indirecte. Et reducit ostensi/
ue ad ferio. maiore ⁊ minore ꝯuersis simpl'r. ⁊ per transpositōe₃
p̄missaꝝ. vt patet in textu. Sed per impossibile reducit ad cela/
rent sumēdo oppositū ꝯtradictoriū ꝯclusionis ꝓ minore. ⁊ mi/
norē loco maioris. iferēdo ꝯdcōriā ꝯuersā maioris. Exēpla pn̄t

videri in textu Uel etiā reducit ad darij sumēdo oppositū ɔdcō riū ɔclōis p maiore ⁊ maiorē p minore inferēdo oppositū ɔdi ctorium ɔūsum minoris. Et sic pz q̄ frisesomorū ē formal̄ ɔña. si cut celarēt vl̄ darij Et pt al̄r sic pbari. qꝛ q̄cq̄d seq̄tur ad ɔñs bo ne ɔñe hoc seq̄tur ad añs eiusdē. sz ad pmissas de frisesomorū se quunt premisse de ferio. ⁊ ad premissas de ferio seq̄tur conclusio pticularis negatiua. ergo etiā ad pmissas de frisesomorū. seq̄tur ɔclusio pticularis negatiua

Arguit Maiore exñte pticulari in pma figura nihil se q̄t. sz maior i frisesomorū ē pticularis. g° nihil se q̄t in pma figura. Dō. q̄uis nihil seq̄t maiore exñte pticulari i pria figūa directē ɔcludē. tñ bñ idirectē aliq̄d seq̄t. sz frisesomorū cō

Arguit Ois syllogism⁹ dz regulari p (cludit idirectē dici de oi vl̄ p dici de nullo. i. q̄ dz fieri sbsūptio sub sbco distributōis. sz i frisesomorū ñ fit sbsūptō tal̄ cū maior sit pticularis affirmatiua. g° nō ē bon⁹ syllogism⁹. Dōz. q̄ q̄uis ibi ñ fit sbsūptio formal̄r. tñ ṽtual̄r inq̄tū i pmissis de friseso morū intelligūt pmisse de ferio. mō in ferio fit debita subsūptio. g° ṽtual̄r in frisesomorū fit debita subsūptio.

Sequit de secūda figu.

Postq̄z. P. h. determinauit de pma figura ⁊ modis e⁹. h ɔñr determinat de scda figura ⁊ ei⁹ modis Et pma fi gura pcedit scdam. qꝛ pma figura ē pfectior vt dictū ē. Et scda pcedit terciā ex eodē fundamēto. qꝛ i scda figura mediū bis pdi cat. sz in tercia bis subijcit. ⁊ pdicatū hz rōz forme. sbcm ṽo rō nē materie. sz forma dignior ē ⁊ pōr materia. g° ptz ordo.

Arguit Illa figura ē pfectior q̄ hz pl̄es modos. sz ter cia figura hz sex modos. ⁊ scda tm̄ q̄ttuor. g° ē pfectior Dō. q̄ pfectio figurarū nō attēdit penes pl̄alitatē mōrū sz penes pfectōz medij. vl̄ etiā penes pfectiorē modū ɔcludēdi q̄ pfectiori mō stz in scda figura q̄z tercia

Arguit Sicut se hz sbctm̄ ad pdicatū. sic tercia figura hz se ad scdaz. sz sbcm̄ ē an̄ pdicatū. g° tercia fi gura ē an̄ scdam. Dō. q̄ lz via generatōnis sbcm̄ sit an̄ pdicatū tñ via pfectōis pdicatū ē an̄ sbcm̄. qꝛ pdicatū tz se in rōe forme ⁊ sbcm̄ in rōe materie. mō forma ē an̄ materiā. ⁊ talē ordinē ob

seruat. P.h. Et determinādo de scd̄a figura p̄mo ponit aliq̄s regulas. q̄ꝝ p̄ma ē. q̄ maiore exn̄te pticulari nihil seq̄r. Cu᷒ rō ē. q̄a si maior eēt pticularis tūc argueret̃ a nō distributo ad distributū ex pte maioris extremitatis, ptz q̄ sbc̄m ꝓpōis pticular̄ nō distribuit̃. sȝ ille idē termin᷒ esset p̄dicatū ꝯclusiōis ⁊ distribueret̃ in eo q̄ esset p̄dicatū ꝓpositōis negatiue. q̄ semꝑ ꝯcluditur negatiue in scd̄a figura. Alia ratio est. quia tunc darent̃ termini in q̇bus omni ⁊ in q̇b᷒ nulli. Termi in q̇b᷒ oi st̄ aīal hō risibile arguēdo sic. q̄dd̄ā aīal ē hō oē risibile ē hō. g° oē risibile ē anial Termi in q̇b᷒ nulli st̄ aīal lapis risibile. arguēdo sic. q̇dā lapis nō ē aīal oē risibile ē aīal. ḡ nullū risibile ē lapis

Arguit̃ Bn̄ seq̄r q̇dā hō ē aīal. null᷒ lapis ē anial. ḡ q̇dā lapis nō ē hō. Dō. q̄ h̄ ē grā materie. q̄ nō formal̄r tenet in oībus t̃minis

Arguit̃ frisesomoꝝ ē formal̄ ꝯn̄a in oīb᷒ figur̄. ⁊ maior ē pticularis in illo mō. ḡ bn̄ seq̄r aliq̇d in secūda figura maiore exn̄te pticulari. Dō. q̄ frisesomoꝝ ē bn̄ formal̄ ꝯn̄a in oībus figur̄ ꝯcludēdo indirecte. sȝ nō directe. mō ista regula intelligit̃ de modis scd̄e figure directe ꝯcludētib᷒

Scd̄a regula. in scd̄a figura ex puris affirmatis nihil seq̄r. Cu᷒ rō ē: q̄ si sic argueret̃. tūc mediū nullibi distribueret̃. eo q̄ p̄dicata ꝓpōis affirmatiue nō distribuūt̃. sȝ ꝑpt̃ vnionē duoꝝ extremoꝝ cū vno 3°. cōi ꝑ diu̇sis e᷒ ptib᷒ nō seq̄r vnio ipoꝝ iter se. vt ꝑpt̃ vnionē extrēitatū istaꝝ. s. hoīs ⁊ eq̇ i aīali n̄ seq̄r vnio eaꝝ iter se. Alia rō ē. q̄ si argueret̃ ex pur̄ affirmatis tūc daret̃ t̃mi i q̇b᷒ oi ⁊ i q̇b᷒ nll'i Termi in q̇b᷒ oi st̄ hō al' risibile. arguē° sic. ois hō ē al' oē risibile ē aīal. cū q̇b᷒ stat ista ꝯclusio in ỽitate. ḡ oē risibile ē hō. Termi in q̇b᷒ nulli st̄ asin᷒ al' hō. arguēdo sic oīs hō ē aīal. oīs asin᷒ ē aīal. cū q̇b᷒ stat ista ꝯclusio in veritate. ergo nullus asinus est homo

Arguit̃ Hic arguit̃ ex pur̄ affirmiats ⁊ tn̄ bn̄ vȝ q̄dd̄ā al' ē soī. q̇dā hō ē soī. ḡ q̇dā hō ē al'. Dōȝ. q̄ȝuis ibi aliq̇d seq̄r material̄r grā t̃minoꝝ. s. q̄n mediū ē t̃min᷒ singl'aris singularit̃ tēt᷒. nō tn̄ seq̄r in oīb᷒ termis. s. cōib᷒ q̇ p̄nt capi ꝑ diu̇sis. Etiā q̄ȝuis ibi aliq̇d seq̄r ꝑ syllogismū expositoriū. n̄ tn̄ ꝑ syllogismū simpl'r. Un̄ syllogism᷒ expositori᷒ bn̄ vȝ in secūda figura affirmatiue. sȝ nō negatiue. q̄ alias argueret̃ a nō

distributo ad distributū Tercia regula. in scḋa figura sp cō cludit negatiue. Et ei⁹ pbatō sumit ex scḋa regula dcā. q̄re poti⁹ deberet dici correlariū q̄ȝ regula

Arguit Si i scḋa figura sp negatiue concluderet tūc tercia figura eēt pfectior q̄ȝ scḋa. Seq̄la pbat. qa figure hn̄t suas pfectōes a pfectiori mō concludēdi. Dō. q ex illa pte ē pfectior. sȝ qr scḋa figura concludit vl'r. ⁊ t'cia figura sp conclu dit pticularit. iō ex alia pte scḋa figura ē pfectior tercia. Un̄ in scḋaa figura concludūt ꝯa gn̄a pblematū. s. vl'e pticulaē ⁊ negatīm

Querit Quot sūt modi scḋe figure. Dō. q q̄ttuor. scȝ cesare camestres festino baroco Quoꝝ sufficiētia sic sumit. nā mod⁹ ē ordinatō duaꝝ ppōnū in debita q̄lita te ⁊ q̄ȝtitate. vl' g⁹ ille due p̄misse sūt ambe vl'es. aut sūt ambe pti culares. vel maior est vl'is ⁊ minor pticularis. aut maior pticu laris et minor vl'is. Si ambe p̄misse sunt vl'es hoc est q̄drupl'r vel ambe sunt affirmatiue vl' ambe negatiue. vel maior est affir matiua ⁊ minor negatiua. vl' maior negatiua ⁊ minor affirma tiua. Si ambe p̄misse sūt affirmatiue sic nihil seq̄tur p regulā spe cialem. qr in scḋa figura ex puris affirmatiuis nihil seq̄tur. Si ambe sūt negatiue sic iteꝝ nihil seq̄tur p regulā generalem. qr ex puris negatiuis nihil seq̄tur. Si maior sit affirmatiua ⁊ minor negatiua. sic ē camestres. Si ṗo ecōtra maior ē negatiua ⁊ mi nor affirmatiua. sic ē cesare. Si ambe sunt pticulares sic nihil se q̄tur p regulā generalē. qr ex puris pticularib⁹ indiffinitis ⁊ sin gularib⁹ nihil seq̄t Si maior ē vl'is ⁊ minor pticularis h̄ ē q̄dru pl'r. vl' ambe sūt affirmatiue. ⁊ sic nihil seq̄tur p regulā spēalē Ul' ambe sūt negatiue ⁊ sic etiā nil seq̄t p r̄gulā generalē Ul' maior ē affirmatiua ⁊ minor negatiua. sic ē baroco Ul' maior ē negatiua et minor affirmatiua ⁊ sic ē festino. Si maior ē pticularis ⁊ mi nor vl'is. h̄ ē q̄drupl'r. ⁊ q̄cūq̄ȝ mō dispōnāt sp ē cōbinatio iutil' vt dt p̄ma regula spēalis hu⁹ figure

Cesare prim⁹ modus constat

Hic cōsequēter determinat de modis scḋe figure in spēali. et p̄mo de cesare. manifestās ei⁹ formatōem. di. Cesare constat ex maiore vl'i negatiua ⁊ minori vniuersali affirmatiua cōcludentib⁹ di recte vl'em negatiuā Et reducit ostensiue ad celarent. quia quādo

maior de celarēt ↄuertit simplr ē bon⁹ syllogism⁹ in celarēt. Et ē formal' ↄña. qꝛ q̄cq̄d seq̄t ad ↄñs bone ↄñe seq̄t ad añs eiusdē sꝫ ↄũsa maiore de cesare ad p̄missas ei⁹ sequūt pmisse de celarēt. ad q̄s seq̄t cōcl'o negatiua. g̃ etiā cōcl'o de cesare ē negatiua.

Querit Utrꝫ syllogism⁹ fctūs in cesare sit pfect⁹. Dr̄ꝫ ꝙ nō. qꝛ syllogism⁹ ille ē pfect⁹ q̄ regulat' eui/dent' ꝛ imediate p dici de oi vel dici de nullo. i. ꝙ dꝫ fieri subsūptio sub sbco distributo. sed in scd̄a figura nō fit tal' subsumptio eo ꝙ medium bis p̄dicatur

Arguit Ille syllogism⁹ regulat' euidēter p dici de nll'o cu⁹ maior ē vl'is negatiua. sꝫ sic ē in cesare. g̃ regulat' maifeste p dici de nullo. Dr̄. ꝙ n̄ sufficit ꝙ maior sit vl'is negatiua. sꝫ etiā req̄rit' ꝙ fiat sub sbco distributōnis subsūptio

Notandū Q̄ꝫlibet mod⁹ scd̄e figure reducit' ad illū modū p̄me figure oñsiue. cū q̄ ↄucit in capite dictionis. sed per impossibile ad illū q̄ ↄcludit opposi/tū ↄdcōriū minorꝭ. ꝛ h̄ ptꝫ p istā dcōem odiebā. ꝛ g̃ cesare reducit' p ipossibile ad ferio. sumēdo oppositū ↄdcōriū cōcl'ōis cū altera p̄missaꝝ. sicū miore inferēdo oppositū ↄdcōriū minorꝭ.

Arguit Hic nullū dextꝝ ē sinistꝝ. cuiuslibet hoīs ocul⁹ ē sinister. g̃ nulli⁹ hoīs ocul⁹ ē dexter. arguit' in cesare ꝛ tñ p̄misse sꝫ v͛e ꝛ ↄcl'o falsa. Dr̄ꝫ. ꝙ h̄ arguit' a nō distributo ad distributū ex pte li ocul⁹. qꝛ sicut ocul⁹ nō distribuitur in minore. sic etiā nō deberet distribui in ↄcl'one. ꝛ g̃ debet sic ↄcludi. cuiuslibet hoīs ocul⁹ nō ē dexter Sꝫ dicēs rect⁹ nō distribuit' ad distributōꝫ obliq̄. g̃. ocul⁹ in ↄcl'one nō distribuit' Dr̄. ꝙ rect⁹ nō distribuit' ad distributōꝫ obliq̄ p signū affirmatiuū. tñ bñ p signū negatiuū. sicut fit h̄.

Camestres secūd⁹ modus

cōstat ex maiore vl'i affirmatiua. ꝛ minore vl'i negatiua. cōcludentibus vl'em negatiuā directe. Et ē camestres formal' ↄñtia et pbat' eodē mō sicut ↄña p̄mi modi. Et reducit' oñsiue ad celarēt. ꝛ nō est syllogim⁹ pfectus vt sup̄ dictū ē de cesare. sꝫ p ipossibile reducit' ad darij. qꝛ minor de camestres est vl'is negatiua. et ↄclusio de darij est pticularis affirmatiua. ꝛ sic darij cōcludit oppositū ↄdictoriū minoris

Arguit Cesare ꝛ camestres hn̄t easdē ꝑmissas ꝛ ꝯcl'oes ḡ nō sūt modi distincti. Dō. q̄uis hn̄t easdē ꝑmissas: nō tn̄ eodē mō dispositas. sꝫ trāspositas. mō trāspositio variat modū lꝫ nō figurā. Etiā nō hn̄t eādē ꝯcl'oem qꝛ ꝯclusio de camestres ē null⁹ lapis ē hō. ꝛ ꝯclusio de cesare ē null⁹ hō ē lapis. vtꝫ in syllogismo cuiuslibet

Arguit Maior de camestres ē vl'is affirmatiua. ꝛ maior de cesare ē vl'is negatiua. sꝫ vl'is affirmatiua ē añ vl'em negatiuā. g⁹ camestres dꝫ ꝑcedere cesare. Dō. q̄ h̄ n̄ attēdit̄ ordo penes h̄ q̄ maior sit vl'is affirmatiua vel negatiua sꝫ penes faciliorē reductōꝫ. ꝛ qꝛ cesare facili⁹ reducit̄ ad celarēt q̄z camestres. vtꝫ in textu. g⁹ ꝑcedit.

Arguit Nō seq̇t̄ i camestres oē mortuū ē nō ens. null⁹ hō ē nō ens. g⁹ null⁹ hō ē mortu⁹. qꝛ ꝯclusio ē falsa ꝛ ꝑmisse ve. Dō. q̄ h̄ arguit̄ a nō āplo ad āplū. qꝛ hō i minore nō āpliat̄. sꝫ stat solū ꝓ p̄ntib⁹. ꝛ i ꝯcl'oe āpliat̄ qꝛ stat ꝓ p̄ntib⁹ ꝛ p̄teritꝭ. Sꝫ dicēs. arguē a nō āplo ad āplū ē arguē ab iferiori ad supi⁹. qꝛ t'min⁹ nō ampl⁹ ē inferi⁹ ad se nō āpliatū. ḡ ɔ̄ña erit bona. Dō. q̄ verꝫ ē. si arguat̄ sine distributōne. sꝫ ab iferiori ad supi⁹ cū distributōe ē falla ɔ̄ntis. ꝛ sic arguit̄ h̄

Arguit Nō seq̇t̄ cuiuslibet ɔ̄dcōis alt'a ps ē va. cuiuslibet ɔ̄dcōis alt'a ps nō ē va. igr̄ nulla ɔ̄dcō ē ɔ̄dictio. Dō. q̄ male ɔcludit̄. sꝫ deberet sic ɔcludi. g⁹ cuiuslibet ɔ̄dcō alt'a ps nō ē ɔ̄dcōis alt'a ps. ꝛ sic ɔclusio ē va.

Festio terci⁹ modus ɔstat.

Hic ɔ̄nr det'miat de modis ꝑticularib⁹ scd'e figure. s. de festino ꝛ baroco oñdēs ꝑmo ex q̄b⁹ ɔ̄stet festino. vtꝫ in l'ra. Et ē formal' ɔ̄ntia. nō tn̄ ē syllogism⁹ pfc̄ns. vt dc̄m ē sup. ꝛ reducit̄ ad ferio oñsiue. vtꝫ in textu. Sꝫ ꝑ ipossibile reducit̄ ad celarēt. qꝛ celarēt ɔ̄cludit oppositū ɔ̄dcōrū minoris de festino

Arguit Nō seq̇t̄ in festino. nullū al' dormiēs vigilat. q̇dā hō vigilat. g⁹ q̇dā hō nō ē al'. ꝑmisse eīn sc̄ ve ɔ̄clusiōe exn̄te falsa. Dō. q̄ male ɔ̄cludit̄. qꝛ pl⁹ ē sbc̄m maioris q̄z pdicatū ɔ̄cl'ois. sꝫ dꝫ sic ɔ̄cludi. g⁹ q̇dā hō nō ē al' dormiēs. ꝛ h̄ mō ɔ̄clusio ē va sicut ꝛ ꝑmisse

Baroco q̄rtus mod⁹ ꝯstat.

ex maiori vl'i affirmatiua ⁊ minore ꝑticulari negatiua conclu/dētib⁹ ꝑticl'arē negatiuā. Et n̄ p̄t reduci ad aliquē modū ꝯsiue qꝛ vel hoc fieret vel ꝑ ꝯuersionē vel ꝑ trāspositōe3 p̄missaꝝ nul lū illoꝝ ē dd̄m igitur. Mioꝛ pꝫ qꝛ mioꝛ nō p̄t ꝯuerti cū sit ꝑti culari negatia. ⁊ si maioꝛ ꝯūteretur h̄ ess3 i ꝑticularē affirmatiuā ⁊ sic arguētur ex puris ꝑticularib⁹. Etiā nō ꝑ trāspositōe3 p̄missa rū qꝛ sic maioꝛ fieret ꝑticulari in p̄ma figura. qd̄ est cōtra vnā re gulā specialē prime figure q̄ est. maioꝛe ex̄nte ꝑticulari nihil seq̄ tur. Et ergo solū ꝑ impossibile reducitur ad barbara.

Arguit Particl'aris negatia cōuertit̄ ꝑ ꝯpositōe3. g̊ ma le h̄. dr ꝙ nō poss3 cōuerti. Añs ꝓbat̄ ꝑ pe. his. in p̄mo tractatu. Dd̄3 ꝙ conūsio capit̄ dupl'r. vno⁰ vt est passio enūciatōis absolute. ⁊ sic bn̄ cōuertit̄ ꝑticulari negatiua. Alio⁰ capit̄ vt ē p̄ncipiū reductiuū sillogismoꝝ īꝑfectoꝝ ad ꝑfectos. ⁊ hoc mō nō p̄t cōuerti. qꝛ in tali reductōe debēt manere idē termi ni. s3 in cōuersione ꝑ cōtrapositōe3 termini mutantur.

Ar Nō sequitur i baroco oīs hō ē totū in q̄titate sortes nō ē totū i q̄titate. g̊ sortes n̄ est hō. Iteꝝ nō seq̄t̄ oīs hō cur/rit ꝑ casū. adā nō currit. ergo adā nō ē hō Dd̄m ad p̄mū ꝙ ma ioꝛ p̄t accipi dupl'r⁹ vno mō vt ē vl'is ⁊ tūc ē bon⁹ sillogism⁹ i ba roco. s3 sicut cōclusio ē falsa. ita ⁊ maioꝛ. Alio mō capit̄ vt ē vna singl'aris vel indiffinita tūc ē vera s3 n̄ val3 sillogism⁹. qꝛ tūc ar guitur ex puris ꝑticl'arib⁹ Ad scd̄m dd̄m ꝙ nō ſuat̄ debita re strictio qꝛ hō in maiori restringit̄ stare ꝓ p̄ntib⁹ ⁊ in cōclusione nō restringitur ꝓ p̄ntib⁹ s3 destruitur ꝓ p̄ntib⁹ p̄teritis ⁊ futuris.

Sequit̄ de tercia figura

Postq̄ pe. his. determiauit d̄ secūda figura ⁊ modis ei⁹ hic cōseq̄nter determiat de tercia. Et seq̄tur scd̄a3 figurā sicut imꝑfectū seq̄tur ꝑfectū. quia ꝑfectio figuraꝝ attēditur pe/nes ꝑfectōe3 medÿ. s3 mediū in scd̄a est ꝑfecti⁹ q̄ in tercia figu/ra vt patuit supra. Determinādo igitur de tercia figura. p̄mo poīt aliq̄s regl'as i mōis ei⁹ obſuādas. Pria ē i tcia figura mioꝛe ex̄n te negatia nihil seq̄tur. Rō isti⁹ regl'e est qꝛ si minoꝛ eēt negatia tūc oportere3 cōclusionē eē negatiuā ꝑ regl'a3 gn̄alē. si aliq̄ p̄mis/

sarū fuerit negatiua cōclusio erit negatiā. ⁊ etiā oporteret maiorē esse affirmatiuā iterū p regulā gn̄alē. q2 ex puris negatiuis nihil seq̄tur. ⁊ sic argueret a n̄ distributo ad distributū ex pte maioris extrēitatis. eo q̄ pdicatū ppōnis affirmatiē non distribuit. s3 tn̄ distribueret in ↄclusiōe eo q̄ eēt predicatū ↄclusiōis negatiē q̄d semp distribuit. Alia rō ē q2 si minor ess3 negatiua tūc daret ter mini in q̄b⁹ omni ⁊ in q̄b⁹ nulli. Termi in q̄b⁹ omni sunt al' hō asin⁹ sic arguēdo, oīs homo est aīal. null⁹ hō ē asin⁹ stat cōclusio vniuersalis affirmatiua in veritate. ergo oīs asin⁹ est animal. Et in eadē dispositōe cōtingit dare tres terminos in q̄b⁹ nlli q̄ sunt hō aīal lapis. sic arguendo, oīs hō est animal. null⁹ hō est lapis. stat ista cōclusio negatiua in veritate nullus lapis ē aīal. Sē cūda regl'a i tercia figura cōclusio d3 eē pticl'aris. Rō isti⁹ regule est. q2 si cōclusio esset vl'is tūc semp argueret a nō distributo ad distributū ex pte minoris extremitat3 eo q̄ pdicatū ppōis affirmatiue nō distribuit ⁊ tn̄ distribueret in cōclusiōe eo q̄ esset subiectū ppōnis vl'is. Scd'a rō q2 tūc ess3 dare termīos in q̄b⁹ oī ⁊ in q̄bus nulli. vt patet faciliter practicāti. Tercia ratio est q2 talis debet esse vnio extremitatū in cōclusione qualis ē vnio ipaꝝ in premissis cū medio. sed premisse vniuntur cū medio pticulariter. ergo etiam conclusio debet esse pticularis.

Ar Cōclusio deb3 eē similis alicui p̄missaꝝ. s3 vna p̄missarū in tertia figura ē vniuersal'. ergo cōclusio erit vniuersalis. Dōm q̄ veꝝ est q̄ conclusio deb3 eē similis alicui p̄missaꝝ in qualitate et ita pħus intelligit et nō in quātitate quia similitudo est rerum differentiū eadem qualitas

Ar Quelib3 cōclusio pticular' sufficiēt' pt cōcludi in p̄ma figura. s. an darij ferio fapesmo dabit3 ⁊c. igit' ista figūa ē superflua Dōm lic3 oīs cōclusio pticularis sufficiēter cōcludat' in p̄ma figura s̄m aliquos modos cōcludēdi. nō tn̄ quo ad oēs.

Vn̄ t̄cia figura h3 sex mōs

Hic ↄn̄t' determiat de mōis t'cie figure q̄ꝝ sūt sex Et istoꝝ modoꝝ nūs hēt' p sufficiētiā nā mod⁹ ē ordiatio duaꝝ ppōnū in debita q̄litate ⁊ q̄ztitate. Ul' g°. ille due p̄misse āb' st' vl'es aut āb' pticulares. vel maior vl'is ⁊ mior pticular', aut maior pticular' ⁊ minor vl'is. Si āb' p̄misse st' vl'es h̄ ē q̄drupliciter. quia vel ambe

ſunt affirmatiue. ⁊ ſic ē darapti. aut ābe negatiue. ⁊ ſic nihil ſeq̄tur. vel maior ē affirmatiua ⁊ minor negatiua. ⁊ ſic iterꝫ nihil ſe q̄tur ꝓpter regulā vnā iſtiꝰ figure. aut maior ē negatiua ⁊ mior affirmatiā. ⁊ ſic ē felaptō Si ambe ſtꝫ ꝑticulares. h̄ ē q̄druplr̄. et q̄cūqꝫ mō diſponāł ſp ē cōbinatio inutilis. Si maior ē vl'is ⁊ minor ꝑticularꝫ hoc ē q̄druplr̄. vel ambe ſtꝫ affirmatiue ⁊ ſic eſt datiſi. aut ambe negatiue. ⁊ ſic nihil ſeq̄tur. vel maior ē affirmatiua ⁊ minor negatiua. ⁊ ſic iterꝫ nihil ſeq̄tur. aut maior ē negatiua ⁊ minor affirmatiua. ⁊ ſic ē feriſon. Si maior ē ꝑticularis et minor vl'is hoc ē q̄druplr̄. qꝛ vel ambe ſtꝫ affirmatiue. ⁊ ſic ē diſamis. aut ābe negatiue ⁊ ſic nihil ſeq̄ł. vl' maior affirmatiā ⁊ minor negatiua ⁊ iterꝫ nihil ſeq̄ł. aut ecōtra maior negatiua ⁊ minor affirmatiua. ⁊ ſic ē bocardo

Arguit Plures ſtꝫ mōi directe cōcludēdo q̄ꝫ ſex. ḡ iſta ſufficiētia ē inſufficiēs. Añs pꝫ ſic arguēdo ſortes ē riſibil'. ſortes ē hō. gͦ hō ē riſibil'. Dōm ꝙ ille nō ē ſyllogiſmus ſimplr̄. ſꝫ expoſitoriꝰ. q̄ licet poſſet fieri in omni figura. tn̄ i tercia ē optimꝰ. in ꝑma medius. ⁊ in ſcd̄a peſſimꝰ. Exemplū de ꝑma figura. vt ſortes ē aīal. q̇dā hō eſt ſortes. gͦ. q̇dā hō ē anial. Exemplū de ſcd̄a. vt nullus lapis ē ſortes. q̇dam hō eſt ſortes. gͦ q̇dam hō nō ē lapis. Exemplū de tercia. vt ſortes nō ē aſinꝰ. ſortes ē hō. gͦ. hō nō eſt aſinꝰ. Sꝫ nō fit in mō. q̇a ſemꝑ oꝫ medium diſtribui in aliq̄ premiſſaꝝ. ſed terminꝰ ſingularis q̄ eſt mediū ſyllogiſmi expoſitoriȷ̄ nō p̄t diſtribui. Et qꝛ diffiͦ. ſyllogiſmi predicta ſibi non conuenit propter illam ꝑticulam poſitis que valet id eſt in modo et figura diſpoſitis ideo oportet hic ponere eius ꝓpriam diffinitōem

Querit Quid ē ſyllogiſmus expoſitoriꝰ Dōꝫ ꝙ ſyllogiſmꝰ expoſitoriꝰ ē. cuiꝰ mediū ē t̄minꝰ ſingularis ſingulariter ⁊ vniuoce tētus cui p̄t debite addi h̄ cōplexū oē qd̄ ē. exēplū vt ſortes ē al' ſortes ē hō. ḡ ſortes ē al'. In q̄ diffinitōe tāgūł tres ꝯditōes q̄ req̇rūł ad ſyllogiſmū expoſitoriū q̇bꝰ ſoluūł argumēta q̄ pn̄t fieri ad ꝓbādū ꝙ ſyllogiſmꝰ expoſitorius nō ſit formal' ꝯn̄a nec teneat in oibus t̄mis ꝯſimilibꝰ conſimili forma retēta. Pria ē ꝙ mediū dꝫ eē t̄minꝰ ſingularis. ⁊ iō h̄ non arguił expoſitorie qualitas ſortꝫ ē albedo qualitas ſortꝫ ē muſica. ḡ muſica ē albedo. Scd̄a cōditō ē ꝙ mediū dꝫ teneri ſingulariter ⁊ vniuoce. ⁊ ḡ nō ſequił ſic arguēdo expoſitorie demōſtran

de sorte. iste homo ē sortes. deinde demōstrādo platonē iste hō ē plato. ergo sortes est plato. Tertia cōditō ē q medio deb; ɔgrue addi hoc cōplexū om̄e quod est. ppterea hic nō arguit exposito/ rie dicēdo h̄ eēntia diuina ē pr̄. hec eēntia diuina ē fili⁹ g⁹ filius est pr̄ Et illō cōplexū om̄e qđ est. facit terminū singularē sufficiē ter teneri singularit q̄re illō mediū hec eēntia diuina nō ē suffi/ ciēt singl'arit tētū q: ē vna eēna nūo i ib⁹ p̄sōis ⁊ h̄ i đo ē singl'ar

Ar Hic arguit expositorie iste canis ē pater. iste canis est tu⁹ ergo ē pater tu⁹ Dōm q ibi male infert quia mediū in/ trat cōclusionē. Etiā minor extremitas nō subijcit in cōclusiōe. deberet eni sic cōcludi iste canis est pater et est tuus. ergo qđ ē tu/ um est pater. et ita committitur fallatia accidentis.

Ar Nō seq̄t scia sort; ē grāmatica. scia sort; ē musica. g⁹ mu/ sica ē grāmatica. Dō; q mediū h̄ nō ē termin⁹ singularis fm se totū. et lc; mediū tēt p re singulari. nō tū tenet singl'arit.

Querit Per q̄ pncipia regulat syllogism⁹ expositori⁹. Dōm q affirmatiui expositorij regulāt p hanc maximā q̄cūq; st; eadē vni singl'ari singularit et vniuoce tēto ⁊ē st; eadē int se Et negati regulāt p hāc q̄cūq; sic se hn̄t q vnū eo⁊ ē idē vni singl'ari singl'arit tēto cui alt⁊ n̄ ē idē illa n̄ st eadē it se

Ar Ois syllogism⁹ d; regl'ari p dici de oi vel dici de nullo sed syllogism⁹ expositori⁹ nō regulat p dici de oi vel dici de nl'/ lo igit Dōm q duplex ē syllogism⁹. quidā est cōcludēs ad in/ tellectū cui⁹ mediū ē termin⁹ cōis cui pōt addi signū vniuersale Alius est syllogism⁹ cōcludēs ad oculū vel ad sensu; cui⁹ mediū est termin⁹ singularis ⁊ vocat syllogism⁹ expositori⁹. Tūc dī q maior ē vera de syllogismo cōcludēte ad intellectū. q: sillogism⁹ expositori⁹ hab; alia pncipia vt patuit. sed q arestotiles nō dete/ minat de syllogismo expositorio ideo est. q: ars ⁊ ⱱtus habēt fi/ eri circa difficilia. sed syllogism⁹ expositori⁹ est manifestus quo ad sensum q: pcedit ex singularibus q̄ sensu cognoscuntur.

Querit Utr⁊ syllogism⁹ expositori⁹ negatiuus valeat i oib⁹ figūis Dō; q nō v; in scđa q: tūc argu eret a nō distributo ad distributū vel ex pte maior; extremitat; vel ex pte mior; extreitatis. S; si maior fuerit negatiā et mior affirmatiā tūc bn̄ val; in pma figura ⁊ tercia vt bn̄ seq̄t in pma sortes nō est asin⁹. q̄dā hō ē sortes. g⁹ q̄dā hō nō ē asin⁹. In ter/

cia figura vt sortes n̄ currit. sortes est hō ergo q̇dam hō nō cur/rit sed si maior fuerit affirmatiua ⁊ minor negatiua tūc non va/let: q᷑ tūc argueret̄ a non distributo ad distributum.

Arguit̄ Nō seq̇tur sortes ē al' sortes nō ē asin⁹. ḡ asin⁹ non ē al' Dō̄z ꝙ in t̄cia figura minore exn̄te negatia non valz syllogism⁹ vt dictū ē ideo notādū ē ꝙ spēales regule figuraꝝ debēt et̄ȝ seruari in syllogismo expositorio.

Darapti prim⁹ mod⁹ con.

stat ex vl'i affirmatia maiori ⁊ vl'i affirmatia minori ꝑticl'arem affirmatiuā ꝯcludētib⁹ dircē. vt oīs hō ē suba. oīs hō ē al'. ḡ q̄d/dā al' ē suba. Et p̄t trib⁹ mōis ꝓbari ꝙ darapti sit formal'ꝯn̄tia Primo reducēdo darapti ōn̄siue ad terciū modū prime figure. Scd̄o reducēdo ip̄m ꝑ impossibile ad scd̄z mō̄z p̄me figūe Tercio ꝓbat̄ ꝑ syllogis^m expositoriū. Et qn̄ q̄rit̄ quare plib⁹ mōis ꝓbant̄ isti mōi q̄ȝ mōi figuraꝝ p̄cedētiū. Dō̄z ꝙ mōi tercie figure st̄ȝ impꝑfectissimi. ⁊ g° indigēt plib⁹ ꝓbationib⁹ Et reductio isti⁹ modi ōn̄siua sat̄ȝ pt̄z in textu. s̄z ꝑ ip̄ossibl'e reducit̄ ad celarēt su/mēdo oppositū ꝯ̄dictoriū ꝯcl'onis cū vna p̄missaꝝ. i. mīore et i/fert̄ oppositū ꝯtrariū alti⁹ p̄misse. Sz ꝑ syllogis^m expositoriū ꝓ/bat̄ sic q᷑ ad p̄missas de darapti sequūt̄ p̄misse syllogismi expo/sitorij. s̄z ad p̄missas syllogismi expositorij seq̇t̄ ꝯcl'o ꝑticl'ar̄ȝ affir/matia. ḡ et̄ ad p̄missas de darapti t'lis seq̇t̄ ꝯcl'o. vt si iste p̄mis/se st̄ȝ h̄e oīs homo ē suba. oīs homo ē al'. et̄ iste erūt h̄e sortes est suba ⁊ sor̄ ē al' tūc arguit̄ sic expositorie sor̄ ē suba. sor̄ ē al'. ḡ q̄d/dā aīal ē suba. vbi ad p̄missas singulaēs seq̇t̄ ꝯclusio ꝑticularis affirmatia. g° et̄ ad p̄missas de darapti eadē seq̇t̄ ꝯclu^sio. q᷑ q̇c/quid seq̇t̄ ad ꝯn̄s bone ꝯn̄tie etiā seq̇t̄ ad an̄s eiusdem.

Arguit̄ Mod⁹ ꝑfcūs n̄ dz r̄duci ad mod̄ ipfcm̄. s̄z da/rapti ē mod⁹ ꝑfcior q̄ȝ darij. ḡ n̄ dz r̄duci ad da/rij ōn̄siue Mior pz q᷑ ē vl'is ⁊ d arij ē mōs ꝑticl'ar̄ȝ Dō̄z ꝙ mō̄ vl'es st̄ ꝑfcōres in eadē figūa q̄ȝ ꝑticl'aēs n̄ t̄n̄ i diu'b. mōi ei ꝑ/ticl'aēs p̄ie figūe st̄ ꝑfcōēs q̄ȝ mōi vl'es i alijs eo ꝙ euidēti⁹ ꝯclu

Ar Reducē ꝑ impossibile ē sumē oppo^m ꝯ̄dc̄oriū ꝯcl'on̄ȝ)dn̄t cū alt'a p̄missaꝝ ⁊ iferre oppo^m alti⁹ p̄misse. s̄z sic n̄ fit qn̄ da/rapti r̄ducit̄ ad celarēt ꝑ ip̄ossibl'e q᷑ ibi sumit̄ oppositū ꝯtrariū maioris. ḡ male reducit̄ ad celarēt ꝑ impossibile. Dō̄m q̄ȝuis

p̄mo ꝛ ꝑ se sumat̄ ꝯtrariū. tñ ex ꝯñti sumit̄ ꝯtradictoriū maioꝝ
vñ i oib⁹ mōis scd̾e figu̾e ē sumēdū oppositū ꝯdictoriū maioꝝ ex
ceptꝭ istis duob⁹ darapti ꝛ felaptō i qb⁹ sumit̄ oppositū ꝯriū.

Arguit̄ Nō seq̄t̄ i darapti o is hō ē alb⁹ in casu possibili
oīs hō inq̄ztū hō ē risibil'. ḡ qd̄dā risibile inq̄ztū
risibile est albū. ergo darapti nō est formalis ꝯñtia. Dōm ꝙ
nō bñ cōcludit̄. qꝛ plus ponitur ad p̄dicatū ꝯclusiōis q̄ʒ ad p̄di
catū maioris ꝓpōnis. qꝛ inq̄ztū nō ponebat̄ ad p̄dicatū maio/
ris ꝓpōnis cū sit determiatio mediȷ. ergo nec debʒ poni ad predi
catū cōclusiōis. debet ergo sic ꝯcludi. ergo qd̄dā risibile est albū.
Uel p̄t cōcludi cū implicatōe ad subiectū. ergo qd̄dā risibile in/
q̄ztū hō est albū. Sʒ diceres hō est mediū ꝛ nō intrat in con/
clusiōeʒ. g° male cōcludit̄. Dōʒ ꝙ nullū mediū vt mediū dʒ in/
trare cōclusiōeʒ. sʒ bñ vt est aliqd̄ determinās extremitatē.

Arguit̄ Hic arguit̄ sine reduplicatōe ꝛ tñ nō seq̄tur cu
iuslibʒ cōtradcōnis altera ps est vera cuiuslibʒ
contradictōis altera ps est falsa. ergo falsum est veꝝ. Dōm ꝙ
plus subicitur i minori q̄ʒ distribuitur in maiori. qd̄ nō dʒ fieri
in tercia figura. quia in maiori distribuitur solus obliquus.

Ar̄ Nō seq̄tur in darapti. ab oi hoīe videtur pater. ab oi hoīe
videt̄ fili⁹. g° fili⁹ est pr̄. Dōm ꝙ male cōcluditur. sʒ dʒ
sic cōcludi. ergo ab eodē a quo videtur fili⁹ etiā videtur pater

Felapton secūdus modus

cōstat ex vl'i negatīa maiore. ꝛ vl'i affirmatiua minore cōcludē/
tibus ꝑticularē negatiuā. Et iste mod⁹ ꝓbatur triplicit̄ scʒ ost̄si
ue. ꝑ impossibile. ꝛ ꝑ sillogismū expositoriū sicut superius dictū
est de darapti. Et reducitur ostensiue ad ferio. sed per impossibile
reducitur ad barbara. quia barbara cōcludit oppositū contrariū
maioris de felapton. Et ꝓbatur ꝑ sillogismū expositoriū capien
do vnū singulare sub medio ei⁹ de quo negetur maior extremitas
ꝛ affirmetur minor deinde inferatur cōclusio ꝑticularis negatīa

Notādū Q̄ʒ q̄libʒ mod⁹ t̄cie figu̾e p̄t reduci ꝑ īpossi
bile ad illū modū p̄me figu̾e q̄ cōcludit op
positū ꝯdictoriū maioris exceptꝭ duob⁹ p̄mis modis darapti ꝛ
felapton q̄ reducūtur ad illos modos p̄me figure ꝑ īpossibile q̄
cōcludūt oppositū ꝯriū mioris. ꝛ ḡ darapti reducitur ad celarēt
ꝛ felaptō ad barbara. Et h̄ ptʒ i illis dcōnib⁹ leuare romanis.

Arguit Hic arguit in felapton. null⁹ hō est gen⁹ ois hō est al'. ḡ al' nō est gen⁹. ꝛ tñ nō seq̄t. ergo ñ est formalis ꝯñtia. Dōm ꝙ aīal nō tenet in miori ꝓpōne ꝛ in cōclusione eodē mō. ḡ sūt ꝟtual'r quattuoꝛ termini. Sꝫ diceres. al' ꝑdicat in miori ꝓpōne vt gen⁹ ꝛ in cōclusiōe stat aīal vt gen⁹. ergo sumit eodē mō. Dōꝫ ꝗuis al' stat vt gen⁹ in minori ꝓpōe tñ tenet etiā ꝓ natura generica ꝯcernēte sua supposita que mō non capit in ꝯclusiōe. ꝛ sic nō ꝑ oīa eodē mō ponit. Etiā ibi variatur ꝓpō. qꝛ al' in minori supponit ꝑsonaliter. ꝛ in ꝯclusiōe simpl'r Sꝫ dicēs al' vtrobiꝗ supponit simpl'r. ergo hic nō est mutatio suppositōis. Dōm ꝙ aīal in minori ꝓpōe supponit simpliciter in secūdo gradu qui coincidit cū suppositione personali.

Disamis tercius mod⁹ cō-

Postꝗ pe. his. determiauit de modis vl'ib⁹ tercie figure. hic ꝯñter agit de ꝑticl'arib⁹ ꝛ primo de affirmatis q̇ sunt disamis ꝛ datisi. primo oñdēs ꝯpositōeꝫ illi⁹ modi disamis vt in lr̄a ptꝫ. Et iste mod⁹ reducit oñsiue ad darij ꝑ ꝯuersionē maioris ꝛ cōclusiōis simpl'r ꝛ ꝑ trāspositōem ꝑmissaꝝ. ꝛ ꝓbat iste mod⁹ qꝛ illa ꝯñtia est bona in qua ex opposito ꝯñtis seq̄tur oppositū añtis. Sꝫ ꝑ impossibile reducit ad celarēt sumēdo oppositū ꝯdictoriū ꝯclusiōis cū altera ꝑmissaꝝ. s. cū miore iferēdo oppositū alti⁹ ꝑmisse

Ar Nō seq̄t in disamis. aliq̇s hō ē mortu⁹. ois hō ē viuēs ḡ viuēs ē mortuū. Dōꝫ ꝙ t̄mi hic nō tenēt eqꝫ ample. qꝛ hō in maiore ampliat ꝓ pn̄tib⁹ ꝛ p̄teritꝭ i miori ꝟo solū stat pro pn̄tib⁹. Et qñ dꝛ hic ꝟuatur āpliatō. ꝛ tñ ñ seq̄tur alicui hōi iest sanitas oī hōi inest albedo. ergo albedo ē sanitas. Dōm ꝙ male ꝯcludit. nā deberet sic ꝯcludi. g°. cui inest albedo inest sanitas.

Ar Hic arguitur i disamis a q̇dā hoīe videtur equ⁹ ab oī homīe videtur lapis. ḡ a q̇dā lapide videtur equ⁹. ꝛ tñ ñ seq̄tur. qꝛ ꝑmisse stꝭ ꝟe ꝛ ꝯclusio falsa. Dōꝫ ꝙ ibi ñ bñ ꝯcluditur sꝫ dꝫ sic ꝯcludi. ergo a q̇ videtur lapis ab eodē videtur equus.

Ar Disamis ꝛ datisi ñ sūt disticti mōi igitur. Añs ꝓbatur. qꝛ sicut i disamis ē vna ꝑmissa vl'is affirmatia ꝛ alia ꝑticl'aris affirmatia sic ec̄ ē i datisi. ꝛ sic ꝯclō de disamis ē ꝑticl'arꝭ affirmatia ita sil'r ꝯclō de datisi Dōꝫ ꝙ ibi ñ ē eadē ordiatio t̄mioꝝ ꝛ ꝓpōnū. qꝛ i disamis maior ē ꝑticl'arꝭ ꝛ mioꝛ vniūsal'. sed in

datisi maior ē vl'is ꝛ minor ꝑticularis. g° nō sūt ijdē modi. q̄a trāspō p̄missaꝝ variat modū. ſ3 nō figurā. q2 mod⁹ ē ordinatō i debita q̄litate ꝛ q̄ztitate. ſ3 figura ē ordinatō triū t'mioꝝ ſ'm debitā ſbiectōz ꝛ p̄dicatōz q̄ etiā māet p̄miſſ traſpoſitiſ i t'cia figu̅a.

Datisi q̄rtus modus ꝯstat

ex vl'i affirmatiua maiore ꝛ ꝑticulari affirmatiua minore ꝯclu/dentib⁹ ꝑticularē affirmatiuā. Et datisi reducit' oſ̄ſiue ad darij ꝑ ꝯuerſionē minoris ſimpl'r. ſ3 ꝑ ipoſſibile ad ferio ſumēdo op/poſitū ꝯdcōriū ꝓ maiori ſ'uādo minorē. ꝛ inferēdo oppoſitū ꝯ/dcōriū maioris. Et ꝓbat' ꝑ ſyllogiſmū expoſitoriū ſicut p̄cedē/tes. q2 ad p̄miſſas ſyllogiſmi expoſitorij ſeq̇t' ꝯcl'o ꝑticularis. g̊ etiā ad p̄miſſas de darij ſeq̇t' ꝯcl'o ꝑticularis.

Arguit Hic arguit' in datisi. oīs hō currit. hō ē ſpēs. g° ſpēs currit. Dō. q ibi male arguit' in datisi. q2 termi nō tenēt' eodē mō. q2 hō eq̇uocat'. nā in maiore ſtat ꝓ ſup/poſitiſ ſuis. ſ3 in miore accipit' ꝓ natura cōi abſtracta a ſuppoſitiſ

Arguit Hic arguit' in datisi. ꝛ tn̄ nō ſeq̇t' ꝯcl'o. oīs hō ē nat⁹. q̇dā hō ē naſcēd⁹. g̊ q̄dā naſcēdū ē natū. Dō. q male arguit'. q2 mediū tenet' al'r ꝛ al'r. q̄re variat' āpliatō q2 hō in maiore tenet' ꝓ p̄ntib⁹ ꝛ p̄teritis. ꝛ in minore tenet' ꝓ p̄/ſentib⁹ ꝛ futuris. ad q̄s ampliat' ꝑ futuꝝ naſcēd⁹. ꝛ ſic ſūt ibi v'/tualiter q̄ttuor termini

Arguit Hic arguit' in datisi ꝛ tn̄ nō ſeq̇tur. oē ꝑcuſſum ē aſin⁹. q̄dā ꝑcuſſū ē hō. g̊ q̇dā hō ē aſin⁹. q2 p̄/miſſe ſūt poſſibiles caſu poſito. ꝛ tn̄ ꝯcl'o falſa. Dō. q l3 āb̄e p̄miſ/ſe ſint poſſibiles. tn̄ ſūt ſibi icōp⁹les. q2 n̄ p̄nt āb̄e ſil' ſtaē i v'itate

Bocardo q̇ntus modus cō

Hic ꝯn̄ter d'miat de modis t'cie figure ꝑticularib⁹ negatis. oñ/dens p̄mo ex q̇b⁹ ꝯſtat bocardo. ꝛ h̄ h3 facil'r videri ꝑ vocales i eadē dcōe poſitas Et bocardo nō p̄t reduci ad aliquē modū p̄me figure oſ̄ſiue. q̄ ſic p3. q2 nō p̄t reduci ꝑ ꝯūſionē nec ꝑ trāſpōz p̄miſſaꝝ. nō ꝑ ꝯūſionē maioris. q2 maior ē ꝑticularis negatiua q̄ nō ꝯūtit' in t'mis. l3 ꝯūtat' ꝑ ꝯ̄pōem. ſ3 illa ꝯūſio nō deb'uit h̄. cu⁹ rō ē. q2 termi debēt in reductōe manere. ſ3 in ꝯūſione ꝑ cōtra/poſitōz termi finiti mutant' in t'minos īfinitos. Etiā nō ꝑ cōu/

sionē minoris. qꝛ illa ē vl'is affirmatiua q̄ ꝯūtit̄ i ꝑticularē af/firmatiuā. ꝛ sic ambe ꝑmisse essent ꝑticulares qḋ ē ꝯ̄ vnā regulā generalē. Etiā nō ꝑ trāspōez ꝑmissaꝝ. qꝛ sic minor fieret maior et tūc minor eēt negatiua. sꝫ minore exn̄te negatiua in tercia fi/gura nihil seq̄tur. Sꝫ reducit̄ ad barbara ꝑ ipossibile. sumēdo oppositū ꝯ̄clōnis ꝑ maiore ꝛ mior manebit in locō suo. ꝛ ꝯ̄clō rīn maior sumit̄ loco ꝯclōis. exēpla patēt ꝑcticāti Et vltra h̄ etꝫ ꝓbat̄ ꝑ syllogismū expositoriū. qꝛ ad ꝑmissas syllogismi exposi toriȳ seq̄tur ꝯclō ꝑticularis negatiua. ḡ etiā ad ꝑmissas syllogis mi de bocardo seq̄tur ꝑticularis negatiua. Exemplū si ista ē v̄a. q̄dā hō nō ē asinꝰ. tūc etiā ista. sortes nō est asinꝰ. ꝛ si ista ē vera. oīs hō n̄ ē aīal. tūc etiā ista ē vera. sortes n̄ est aīal. sꝫ ad illas ꝑ/missas seq̄tur ꝯclusio ꝑticularꝭ negatiua. ḡ etiā ad ꝑmissas de bo cardo seq̄tur ꝑticularis negatiua

Arguit̄ Nō seq̄tur in bocardo sortes nō ē minor soꝛ. to tꝰ soꝛ. ē minor soꝛ. ḡ minor sorte nō ē mior soꝛ. Dō. ꝙ mediū. s. sortes nō tenet̄ eodē mō. qꝛ i maiori tenet̄ ꝓ ip/so sorte. ꝛ in minore tenet̄ ꝓ ꝑtibꝰ integlibꝰ sortꝭ

Arguit̄ Hic mediū tenet̄ eodē mō. q̄dā hō n̄ ē asinꝰ. cu iuslibet hois ē asinꝰ. ḡ q̄dā asinꝰ n̄ ē asinꝰ. Dō. ꝙ male ꝯcludit̄. nō mior ē de obliq̄ ḡ ꝯclusio ē de obliq̄ sic ḡ. ali cꝰ asini n̄ ē asinꝰ. vbi denōt̄ nō eē possessio asini ab asiō qḋ ē veꝝ

Ferison sextus modꝰ ꝯstat

ex maiori vl'i negatiua. ꝛ minori ꝑticulari affirmatiua ꝯcludēti bꝰ ꝑticularē negatiuā. Et iste modꝰ reducit̄ ōnsiue ad ferio ꝑ ꝯū sionē miōris simpl'r Sꝫ reducit̄ ad darȳ ꝑ ipossibile eoꝙ darȳ ꝯcludit oppositū maioris de ferison. Et etiā ꝓbat̄ ꝑ syllogismū expositoriū sicut ꝑcedētes.

Arguit̄ Nō seq̄t̄ nullꝰ hō ē ꝓpriū q̄dā hō ē risibil'. gº risibile nō ē ꝓpriū. qꝛ ꝯclō ē falsa ꝛ ꝑmisse v̄e Dō. ꝙ ibi mutat̄ genꝰ suppōis ex ꝑte risibil' qḋ i minori suppo/nit ꝑsonal'r ꝛ i ꝯclōe simpl'r Ex oībꝰ dictꝭ pꝫ ꝙ obſuatꝭ ꝓpetati bꝰ logicalibꝰ q̄ sꝭ suppō āpliatio restrictio. ꝛ etiā cautel' circa ꝑ mā figurā enūatis isti modi nūq̄ patiūt̄ instātiā

Jllogismoꝝ ꝯcludētiū

Postq̄z.p.h.declarauit de eb⁹ figurꝫ ⁊ mōis eaꝝ.h̄ ꝯn̄r pōit aliq̄ nō bilia ppt̄ iuuenes ad meli⁹ itelligēdū q̄ dcā stꝫ.it̄ q̄ p^m^ nōbile ē q̄ syll'ꝰ ꝯcludēs ptic'larē negatiuā dircē n̄ p̄t eā ꝯcludē idircē nec ēꝯ syll'ꝰ ꝯcludēs pticularē negatiuā idircē n̄ p̄t eā ꝯcludē dircē. vt i felaptō ⁊ i frisesomoꝝ vbi ꝯcludit̄ pticularꝫ negatiua idircē et nō p̄t ꝯcludē eādē dircē. C⁹ rō ē qꝛ pticularꝫ negatīa n̄ p̄t ꝯū ti in t̄mis.al's em̄ argueret̄ a nō distributo ad distributū

Ar Syll'ꝰ ꝯcludēs pticularē negatiuā dircē p̄t ꝯcludē eā i/dircē.vtꝫ i celarēt.ḡ ꝯ notabile. Dō. q̄ syll'ꝰ ꝯcludēs pti/cularē negatiuā dircē p̄° ⁊ p se n̄ p̄t eādē cōcludē idircē.ſꝫ ptic'la/rꝫ negatīa ex cōn̄ti soln̄ cōcludit̄ i celarēt dircē ⁊ idircē

Notādū Qꝫ q̄ttuoꝛ stꝫ genera pbleumatū.ſ.vl'e pticulare affirmatiuū ⁊ negatiuū. ⁊ illa cōclu/dūt̄ in p̄ma figura in p̄mis q̄ttuoꝛ modis. Sꝫ in alijs figuris solū cōcludūt̄ tria genera sicut in scd̄a cōcludit̄ vl'e pticulare et negatiuū. Et in tercia cōcludit̄ affirmatm̄ negatm̄ ⁊ pticulare negatiuū.

Ar Si i p̄ma figura cōcludāt̄ q̄ttuoꝛ genera pblematū tūc oēs alij mōi ⁊ figure erūt supflui.cōn̄a pbat̄. qꝛ frustra fit p pl'a qd̄ p̄t fieri p pauciora. Dō.q̄uis oīa genera pblematū cōcludāt̄ i p̄ma figūa.tn̄ n̄ s^m^ oēꝫ dispōꝫ p̄missaꝝ ⁊ medij. ſꝫ solū s̄ꝫ vnā dispōꝫ medij.⁊ ḡ nccārio ponūt̄ alie figure cū mōis suis

Notandū Qꝫ cōclusiōes stꝫ in tali drā.nā q̄dā stꝫ difficiles ad syllogizādū.sicut i p̄ma fi/gura ē vl'is affirmatīa.qꝛ illa cōclusio ē difficil' ad syllogizādū q̄ tm̄ in vno mō ⁊ i vna figura syllogizat̄.ſꝫ vl'is affirmatīa syllogizat̄ tm̄ in vno mō ⁊ i vna figura.ſ.i p̄mo mō p̄me figure.ḡ ē difficillīe syllogizatōis Et p oppo^m^ ē facilis destructōis.qꝛ val de facilit' destruit̄.ſ p cōclusionē pticularē Quedā āt stꝫ cōclusiones faciles ad syllogizādū.sicut ē pticularꝫ negatiua. qꝛ syllogizat̄ in plib⁹ figurꝫ ⁊ in plib⁹ mōis Et q̄dā stꝫ medio mō se h̄ntes sicut pticularꝫ affirmatiua.⁊ vl'is negatiua. ſꝫ tn̄ cōclusio pticularis affirmatiua ē facilioꝛ.eo q̄ in plurib⁹ modis syllogizat̄ q̄z vniūsalis negatiua.

Notandū Qꝫ nouēdeci stꝫ modi oīm figuraꝝ.q̄ꝝ nouē stꝫ p̄me figure.q̄ttuoꝛ scd̄e ⁊ sex tercie. Et patēt in hijs v̄sib⁹ Barbara celarēt darij ferio baraliptō Celātes dabitis fapesmo frisesomoꝝ. Cesare camestres festino.

baroco darapti. Felaptō disa mis datisi bocardo ferison Et iter oēs illos modos solū q̄ttuor pmi pme figure sꝫ pfecti. ⁊ ḡ oēs aliȷ̄ ad illos reducūt. q̄ꝝ reductio ōnsiua facil' erit cōsideratꝫ q̄ttuor cōsonātib⁹ positꝫ in capite illaꝝ q̄ttuor dcōnū barbara celarēt dariȷ̄ ferio. Et sꝫ tria pncipia reductiua. s. cōuersio trāspō pmissaꝝ. ⁊ reductio p ipossibile. Sꝫ mod⁹ reducēdi ptꝫ in hys metris. Simpl'r verti vult. s. p. vero p acci. M. vult transponi c. p īpossibile duci. Sūt ⁊ alia notabilia ex textu satis clara. io hic relinquunt

¶ q̄r Aresto. ī priorib⁹.

Hic in fine tractat⁹ q̄rti autor nr̄ postq̄ꝫ determinauit de cōiugatōib⁹ ⁊ cōbinatōib⁹ vtilib⁹. breuit agit de cōiugatōib⁹ inutilib⁹ assignādo rōes q̄b⁹ pbant eē iutiles. ⁊ cū h̄ ondit inuētōꝫ illoꝝ tminoꝝ. vtꝫ in textu. q̄ in hac pte ē satꝫ facil'

Notandū Qꝫ cōiugatio vel cōbinatio terminoꝝ ⁊ ppōnū ad inferēdā ɔcl'oem ē duplex. vtꝫ pmo poꝝ. q̄dā ē vtil' i q̄. s. cōclusio seq̄t ex pmissis formal'r. sm regulas pus datas: ita q̄ nō pn̄t repiri termī in q̄b⁹ oi ⁊ in q̄bus nulli. Alia ē inutil' in q̄ ex pmissis infert cōclusio cōtra regulas pus datas generales ⁊ spēales. ita q̄ lꝫ possint dari termi ex q̄bus cōclusio bn̄ seq̄tur. grā materie tm. tn̄ ex altera pte pn̄t dari termī in q̄bus nō seq̄tur. Ex q̄ ptꝫ. q̄ aliq̄ cōbinatio dr̄ inutilis. q̄r peccat cōtra regulas generales oīm figuraꝝ. vl' cōtra regulas spēales aliq̄ꝝ. ⁊ ḡ oēs regule sꝫ pbate. p h̄ qd̄ ē dare tminos in q̄bus oi ⁊ in q̄bus nulli

Querit Quid ē dare tminos in q̄bus oi ⁊ in q̄b⁹ nulli. Dō. q̄ dare tminos in q̄b⁹ oi ē dare tres tminos ex q̄b⁹ fiūt due pmisse sc̄d sm aliquā cōbinatōꝫ iutilē. cū q̄b⁹ stat vl'is affirmatiua in vitate. Sꝫ dare tminos in q̄b⁹ nulli. ē dare tres tminos ex q̄b⁹ fiūt due pmisse sm aliquā dispōem inutilē. cū q̄bus stat vl'is negatiua in vitate

Notandū Qꝫ ad iueniēdū illos tmios in q̄b⁹ oi ⁊ i q̄b⁹ nulli assignant tres regule. Pria q̄ accipiēdi sꝫ duo tmi dispati. vt due spēs cū suo gene. vt hō asin⁹ al'. scda q̄ accipiēdi sꝫ duo tmi q̄ꝝ alt de alto pt. sū cōutibiles sū n̄ cū exneo vtusq̄ꝫ vt hō al' lapis. tcia ē q̄ accipiēdi sꝫ duo tmi q̄ꝝ

alter de altero p̄dicat̄ siue ꝯuertibiliter siue nō cōuertibiliter cum supioꝛi ad vtrūq̄z. vt hō risibile aial. vel vt hō aial substātia.

Querit̄ Quare talis cōbinatio in q̄ dant̄ termi i q̄ui bus oi ꝛ in q̄bus nulli est inutilis. Dōm q̄ ad hoc sūt due rōes. p̄ma est q̄ꝛ eadē causa eodē mō se h̄ñs nō est causa ꝯtrarioꝝ effectuū. sꝫ vl'is affirmatia ꝛ vl'is negatiua cōtrariant̄. ergo nō p̄nt sequi ex eadē dispositōe p̄missaꝝ. Sꝫ diceres. due ꝓpōes sic illate nō cōtrariāt̄. q̄ꝛ nō sunt eiusdē subiecti ꝛ p̄dicati. ergo hoc incōueniēs nō seq̄t̄. Dōm q̄ duplex est cōtrarietas ꝓpōnū. vna est s̄m materiā ꝛ formaꝫ sil̄. vt q̄ñ vna est vl'is affirmatiua. ꝛ alia vl'is negatia eiusdē subiecti ꝛ eiusdē p̄dicati. ꝛ talis nō est in illis ꝓpōnibus ex inutilib⁹ cōbinatōib⁹. Alia est ꝯtrarietas s̄m formā tm̄ vbi scꝫ s̄uat̄ forma. q̄ꝛ vna est vniūsal' affirmatia. ꝛ alia vl'is negatia. sed nō ponit̄ materia. q̄ꝛ nō sunt eiusdē subiecti ꝛ p̄dicati. Et de illa ꝯtrarietate loquit̄ rō p̄cedēs ꝛ cōuincit. q̄ꝛ sillogism⁹ hic cōsiderat⁹ est formalis tm̄ nō ꝯtract⁹ ad aliquā determiatā materiā q̄re etiā ꝯtrarietas s̄m formā hic hꝫ locū ꝛ causat magnū incōueniēs in ista scia. q̄uis hoc aliȷ̄ min⁹ ꝓbabiliter impugnēt. Scd̄a rō est q̄ꝛ si talis ꝯbinatio esset bona sequeret̄ q̄ cōtradictoꝛie vel cōtrarie eēnt simul vere. sꝫ hoc est impossibile igit̄. Seq̄la ptꝫ duob⁹ p̄suppositis. p̄mū q̄ ex veris nō seq̄tur nisi veꝝ. scd̄m q̄ formalis ꝯn̄tia tenet in oīb⁹ terminis cōsimilib⁹ cōsimili forma arguendi retēta. Istis sic p̄suppositis querit̄ ab aduersario qui cōcedit cōbinatōeꝫ inutileꝫ esse bonā qualis ꝛ quāta cōclusio sequat̄ ad istā cōbinatōeꝫ quā dicit vtilē. ꝛ si dicat sequi cōclusiōeꝫ vl'em affirmatiuā dabunt̄ termini in q̄b⁹ oi. Uerbi grā aduersari⁹ meus d̄t q̄ ex puris p̄ticularib⁹ seq̄tur formaliter ꝯclusio vera scꝫ p̄ticularis affirmatia tūc dādi sunt termi̅ in q̄bus nulli. vt sic arguēdo. q̄dd̄ā aial est asin⁹. q̄dā hō ē aial cū istis p̄missis stat in v̄itate hec null⁹ hō ē asin⁹. ex eisdē extremis. ꝛ p̄ aduersariū ad d̄cās p̄missas seq̄tur q̄dā hō ē asin⁹. g° ipse cōcedere hꝫ duas ꝯdictorias esse v̄as q̄d ē ipossibile. Sil'r etiā si maioꝛ esset p̄ticularis in p̄ma figura. et aduersari⁹ dicat seq̄ ꝯclusionē vl'em affirmatiuā. tūc dant̄ ꝯ eū termini in q̄bus nulli. vt hō aial asin⁹. ex q̄ꝝ cōbinatōe infert̄ ista vl'is negatiua v̄a. null⁹ hō ē asin⁹. ꝛ tñ s̄m aduersariū ex eisdem termīs seq̄ret̄ vl'is affirmatiua in v̄itate. ista vicꝫ oīs hō est asin⁹. ꝛ sic due ꝯtrarie ꝓpōes eēnt vere. ꝛ q̄ꝛ ad veritatē vl'is se-

q̄turveritas p̄ticularis. iō d ue subcōtrarie essent sil' v̄e. ⁊ p ɔ̄ns ɔ̄dicorie ppōes starēt sil' in veritate qd est cōtra p̄mū p̄ncipiū ergo ois illa cōbinatio est in inutilis. in q̄ dant termini in qb⁹ omni ⁊ in q̄bus nulli.

Querit Quot st̄ p̄tātes syllogismoꝝ. Dō. q̄ sex de q̄b⁹ copiose determinat ph̄s in scdo poꝝ. iō h̄ su p̄ficial'r solū enūant. cū nō cōcernāt textū p̄ncipal'r

Prima Est posse plura ɔcludē. i. q̄ vn⁹ syllogism⁹ pōt ɔcludē p'es ɔclusiōes. vt syllogism⁹ in barbara p̄t ɔcludē p'es cōcl'oes. s. p̄mo vl'ez affirmatiuā. scdo p̄ticularē illi⁹ vl'is. ⁊ 3° cōuertētē p̄ticularē. ⁊ sic cōcludit tres cōcl'oes.

Arguit Idē inq̄ztū idē sp̄ ē natū facē idē. scdo de generatiōe. ḡ idē syllogism⁹ n̄ p̄t cōcludē p'es cōcl'ones. Dō. q̄ idē p̄⁹ ⁊ imediate natū ē facē idē. tn̄ ex cōtte ⁊ scdario p̄t facē p'a. sicut in sili sol p̄mo calefacit. ⁊ ex cōtti indurat. vel liq̄facit. sic etiā est in p̄posito de syllogismo

Secūda Est. q̄ ex falsis syllogizat veꝝ iuxta illd. Ex falso veꝝ. ex v̄o nil nisi veꝝ. vn̄ p̄t sic in barbara veꝝ syllogizari ex falsis. ois lapis ē hō. oē risibile est lapis g° oē risibile ē hō. ibi p̄misse st̄ falsē ⁊ cōcl'o v̄a. Pro q̄ nota. q̄ ppō dr̄ dupl'r falsa Uno° in toto. ⁊ ē c⁹ p̄dicatū n̄ cōuenit cū sbco p aliq̄ supposito. vt ois lapis ē al'. Uel cui⁹ ɔ̄ria ē v̄a. Alio° in p̄te cui⁹ p̄dicatū cōuenit subiecto p aliq̄ supposito. sz nō p oib⁹ vt ista. ois hō ē alb⁹. ē in p̄te falsa. q̄z in q̄busdā veꝝ est dicē. q̄ sint albi. ⁊ de q̄busdā q̄ nō sint albi.

Arguit Premisse st̄ cause cōcl'onis. sz falsū nō ē causa v̄i. ḡ ex falsis nō p̄t cōcludi veꝝ. Minor p̄bat q̄z falsū ē nō ens. sz nō ens nō ē causa alicu⁹ entꝫ. Dō. q̄uis falsum nō ē cā v̄i q̄ ad eē. tn̄ bn̄ q̄ ad illatōz e⁹ in certꝫ termis Etiā lz p̄misse false sint nō entia q̄ ad eē significatū. st̄ tn̄ entia rōis s. vnio extremitatū cū medio. ⁊ ḡ p̄nt eē p̄ncipiū illatōis

Tercia Potestas est circularit' syllogizare Un̄ circulariter syllogizare ē ex cōclusiōe p̄oris syllogismi cuz cōuertēte vni⁹ p̄missaꝝ inferre aliā p̄missam nō cōuersam. vt oē animal rōnale est risibile. ois homo est animal rōnale. ergo omnis homo est risibilis. sumat cōclusio loco minoris. ⁊ cōuertēs

minoris loco mioris. & inferatur maior hoc modo omnis homo est risibilis. omne animal rationale est homo. ergo omne animal rationale est risibile. Sed quando minor syllogisatur tunc sumitur conclusio pro minore cum conuertente maioris & infertur minor. Et loquitur ista potestas de conuersione simplici. & ergo solum fit in terminis conuertibilibus in barbara quia alias vniuersalis affirmatiua non posset conuerti.

Ar Nulla est demonstratio circularis primo posteriorum: ergo nullus est syllogismus circularis. Tenet consequentia a simili. Dicendum quod arestotiles non reprobat ibidem simpliciter demonstrationem circularem sed vult quod talis non generat scientiam sicut aliqui dixerunt. vnde contingit circulo demonstrare tripliciter. primo in diuersis generibus causarum. secundo in diuersis generibus cognitionum & tertio in diuersis generibus demonstrationum. Et ad hoc vtilis est syllogismus circularis.

Quarta Est conuersiue syllogizare et est ex opposito conclusionis cum altera premissarum interimere aliam premissam per oppositum eius. vt omne animal est substantia. omnis homo est animal. ergo omnis homo est substantia. sumatur contrarium conclusionis & fiat minor seruando maiorem & inferatur contrarium minoris in camestres et tunc est syllogismus conuersiuus.

Arguitur Syllogismus conuersiuus non est vnus syllogismus sed duo quorum vnus fit in vna figura & alius in alia. ergo non debet poni vna potestas. Dicendum negando consequentiam quia aggregatum ex duobus syllogismis bene potest esse vna potestas. Et denominatio fit ab vltimo syllogismo a quo perficitur conuersio quod sufficit quod sit vnus.

Quinta Potestas est per impossibile syllogizare. Et est quando sumitur oppositum contradictorium conclusionis vere male negate per aduersarium cum aliquo manifesto vero ad inferendum conclusionem manifeste falsam ex cuius interemptione fit reditus ad conclusionem primi syllogismi per quod ostenditur quod fuit bene illata et male per aduersarium negata. vt exempli gratia. si quis negaret conclusionem istius syllogismi. omne animal rationale est risibile. omnis homo est animal rationale. ergo omnis homo est risibilis. deberet sumi oppositum contradictorium eius cum vna manifesta vera vt est minor et tunc concluditur oppositum contradictorium maioris quod est manifeste falsum. et ergo interimitur ex cuius interemptione fit reditus ad maiorem que est falsa. et per consequens conclusio primi syllogismi male fuit negata.

Arguit Omnis syllogism⁹ regulat̃ p dici de oĩ vel per dici de nullo. s; sic nõ est de syllogismo p impossibile. igr̃. Minor pbat̃. qꝛ regulat̃ p illud pn^m. destructo 9ñte destruit̃ ⁊ añs. Dõ. q̄ ad totalẽ pcessum regulat̃ p illud pnci^m s; loq̃ndo de pmo pcessu q̃ est syllogistic⁹ regulat̃ p dici de oĩ vel dici de nullo. ⁊ in eo sunt tm̃ tres termini

Sexta Potestas ẽ syllogizare ex opposit;. Et ẽ ex pmissis 9trarie vl' 9dcõrie oppositis inferre 9cl'oem in q̃ idem negat̃ de seipso. Uñ nũq; fit syllogism⁹ ex opposit; in pma figura. qꝛ ppões opposite debẽt esse eiusdẽ sbiecti. ⁊ eiusdẽ pdicati. s; in pma figura id qd in ppõe pma ẽ subiectũ in scda ẽ pdicatũ. igr̃. Sz bñ pt̃ fieri syllogism⁹ ex opposit; in scda ⁊ tercia figuris. Uñ qñ sic arguit̃. nulla disciplina ẽ studiosa. om̃is disciplina ẽ studiosa. g⁹ nulla disciplina ẽ disciplina ẽ argum̃tũ in cesare. s; qñ sic 9cludit̃. g⁹ nullũ studiosũ est studiosũ. tũc est in tercia figura in felapton.

Arguit In omni syllogismo st; tres term̃i. vt pus pbatũ ẽ. s; in syllogismo ex oppositis st; tm̃ duo termini. g⁹. nõ ẽ bon⁹ syllogism⁹. Dõm q̄ l; in syllogismo ex oppositis. sint tm̃ duo termĩ distincti s̃m substãtiã. st; tñ tres distincti s̃m formalẽ rõem t̃minoꝝ. qꝛ mediũ nõ intrat 9cl'oez. oz g⁹. q̄ ille termin⁹ q̃ nõ ponit̃ in 9cl'one sit mediũ. s; ille q̃ põnit̃ i 9cl'oe h; vim maioris extremitatis ⁊ minoris. Et hec de q̃rto tractatu p iuuenili stilo sufficiãt. ⁊ si aliq̃ sint p̃termissa videãt̃ in libro poꝝ q̃ hanc materiã ad longũ cõtinet.

Seq̃tur quintus tractatus

Irca initiũ q̄nti tractat⁹ Pe: hys. q̄ est de locis dyaletic̄ seu sillogismo dyaletico extract⁹ ex libr̄ thopicoꝝ arestotilis. Querit̄ primo q̄re iste tractat⁹ q̄nt⁹ seq̄tur q̄rtũ. Dõm ꝙ ideo q₂ incõtractũ est añ cõtractũ. ꝛ simplex ē añ cõpositũ. ſ₃ in q̄rto tractatu determiat̄ de sillogismo nõ ꝯtracto ad aliquã materiã spẽalẽ. ꝛ in isto q̄nto agitur de sillogismo ꝯtracto ad materiã spẽalẽ sc₃ ꝓbabilẽ iõ ꝯuenienter quart⁹ p̄cedit quintũ. S₃ iste tractat⁹ p̄cedit sextũ q₂ in ipso determiatur de sillogismo ꝯ̄cto ad materiã ꝓbabilẽ. ꝛ in sequẽti tractatu detẽmiat̄ de sillogismo cõtracto ad materiã apparẽter ꝓbabilẽ. ſ₃ matia ꝓbabilis ē añ matiã appꝫnt̄ ꝓbabilẽ igit̄

Querit̄ Quare pe. his. nõ posuit vnũ tractatũ corr̄ndẽtẽ libro posterioꝝ. Dõ₃ ꝙ iõ q₂ pe. his. fuit instructor iuuenũ. ſ₃ sciẽtia libri posterioꝝ ē iuuenib⁹ nimis difficilis sic ꝑpter difficultatẽ illi⁹ nõ posuit tractatũ sibi corr̄ndẽtẽ Etiã scia libri posteriorũ ſm se totã est adeo fructuosa ꝛ fertil' ꝙ cõueniẽter abbreuiari nõ potuit. ideo pe. his. eã p̄termisit. ſ₃ si tractatum posuisset vtiq₃ precederet istum tractatũ quintũ.

Querit̄ Utꝝ noticia tradita ĩ hoc q̄nto tractatu sit sciẽntia. Dõm ꝙ sic. ꝓbatur primo autoritate philosophi q̄ eã nobis tradit ĩ libro thopicoꝝ ꝑ modũ scie. Rõne ꝓbat̄ q₂ illa noticia est scia q̄ h₃ oĩa req̄sita ad scia₃. ſ₃ noticia hui⁹ tractat⁹ est hmõi igitur. Minor ꝓbat̄ q₂ ad scia₃ sicut ad demrãtionẽ q̄ causat scia₃ sufficiũt ꝛ requirũtur subiectũ passio ꝛ dignitas. sed noticia hic tradita h₃ oĩa ista. nã subiectum eius est sillogism⁹ dyaletic⁹. ꝛ p̄ncipiũ est sillogisatũ ex ꝓbabilib⁹. sed passio est generatiuũ opinionis ꝓbabiliter.

Ar Noticia hic tradita ē opĩo. g⁹ nõ scia. ꝯñtia ꝓbat̄ q₂ sunt habit⁹ distincti. Añs p₃ q₂ sillogism⁹ dyaletic⁹ ē generatiuus opiniõis g⁹ noticia genita ē opinio. Dõ₃ ꝙ lic₃ noticia habita de ꝯclusiõe sillogismi dyaletici sit opĩo. ñ tñ noticia hita

de ꝯclusiōe p sillo^m demōstratiū p quē demōstrat̃ passio hui⁹ scīe inesse sillo^o dyalectico vt infra patebit q̄ h̄ vocat̃ scīa dyalectica.

Ar Scia est nccāriorꝫ. sꝫ sillo⁹ dyalectic⁹ ē ꝯtingēs. qꝛ ꝓcedit ex ꝓbabilib⁹ q̄ pn̄t aliter se hr̄e. g^o de ip̄o n̄ est scia. Dr̄ꝫ ꝙ tripliciter de aliq̄ ē scia. vno mō sic de illo qd̄ vere scit̃. ⁊ sic scia est necessariorꝫ vt vult Aresto. ꝑmo posteriorꝫ. Scd̄o mō sicut de illo de q̄ aliq̄d scitur vt est subiectū ꝯclusiōis demōstratōis. Tercio mō vt d̄ illo qd̄ de altero scit̃ vt est p̄dicatū eiusdē sicut ē ꝓp̄a passio. ⁊ illud qd̄ scit̃ istis duob⁹ vltimis modis n̄ oꝫ eē nccāriū

Arguit Scia ē nccāriorꝫ. sꝫ sillo⁹ dyalectic⁹ ē ꝓbabiliū tm̄ q̄ sīt cōtigētia. g^o de sillogismo dyalectico n̄ est scia Dōm ꝙ licꝫ ꝓbabilia sint cōtingētia simpl̄r nō tn̄ sūt cōtingentia sillogismo dyalectico quia ei sunt necessaria.

Arguit Dyalectic⁹ nō est sciēs. ergo dyalectica nō ē scia cōseq̄ntia ꝓbat̃ p locū a cōiugat̄ Añs ꝓbat̃ qꝛ dyalectic⁹ ē opinās eo ꝙ sillogism⁹ dyalectic⁹ generat opinionē Dōm ꝙ licet dyalectic⁹ in ordīe ad cōclusionē sillogismi dyalectici sit opinās et nō sciēs tn̄ in ordīe ad cōclusiōeꝫ sillogismi demōstratiui ē sciēs ⁊ nō opinās. Uel dōm ꝙ male arguit̃ p illū locū qꝛ arguit̃ in p̄dicatōib⁹ p accn̄s in q̄b⁹ nō tenet. qꝛ illa ē cōtingēs ⁊ p accn̄s dyalecticus ē opinās si dyalectic⁹ capiatur materialiter ꝓ hoīe hn̄te sciaꝫ dyalecticā. sicut ista album est dulce.

Arguit Bn̄ seq̄tur dyalectic⁹ est sciēs g^o. dyalectica est scia. p locū a cōiugat̄. ⁊ tn̄ arguitur ī p̄dicatiōe p accn̄s Dōꝫ ꝙ dyalectic⁹ capit̃ dupl̄r. vno^o formal̄r ꝓut s̃cat habitū intellectualē de ꝑma spē q̄litat̄. ⁊ tūc dyalectic⁹ ē cōcretū a dyalectica q̄ mō bn̄ arguit̃ p locū a cōiugat̄. qꝛ tūc illa est p se scꝫ supioris de īferiori dyalectic⁹ ē sciēs. Alio^o. capit̃ mat̃ialit̃ ꝓ illo qd̄ denoīatiue d̄r dyalecticū ⁊ tūc ē p̄dicatio accn̄t̄ de sbcō

Querit Quid sit subiectū hui⁹ tractat⁹. Dōm ꝙ sillogism⁹ dyalectic⁹. ꝓbat̃ p cōditōes subiecti attributōis q̄ sibi respcū scīe cōueniūt. qꝛ ꝑncipal̄r cōsideratur ī h̄ tractatu ⁊ oīa in ip̄o cōsiderata hn̄t ordinē ⁊ reductiōeꝫ ad illū. Scd̄o ꝓbat̃. qꝛ illud est subiectū in aliq̄ scia cui ꝓprie passiōes demōstrāt̃ inesse p ꝓp̄a ꝑncipia. sꝫ sic est de sillogismo dyalectico ergo ē subiectū. Mior ꝓbat̃ p talē demōstratōeꝫ. oē sillogisatū ex ꝓbabilib⁹ est generatiuū opinionis ꝓbabiliter ex p̄missis pro

babilib⁹. ſʒ ſill'ꝰ dyalectic⁹ eſt hmõi. gᵒ eſt gñatiu⁹ opionis Et addit ibi ꝓbabilit ad excludēdū ſillogiſmū dyalecticū q̄ eſt generatiu⁹ opinionis ſophiſtice tm̄. Dein dr ex pmiſſis ꝓbabilib⁹ ad excludēdū īductōeʒ ꝛ exēplū q̄b⁹ nō coueit adeq̄te illa paſſio

Arguit Loc⁹ dyalectic⁹ ē h ſbiectū. gᵒ n̄ ſyllogiſm⁹ dyalectic⁹. Añs ꝓbat qꝛ oēs ꝯditōes ſbiecti attributōis coueniunt ſibi. Etiā in iſto toto paſſu deīmiat de loco dyalectico qꝛ autor ipm diffinit ꝛ diuidit qd nō fcit de ſyllogiſ° dyalectico Dōʒ pmo ꝙ ſi iſte tractat⁹ ſit extract⁹ ex topica boetij tūc locus dyalecticus ē h ſbiectū ſicut ibi. ſʒ ſi iſte tractat⁹ ſit extract⁹ ex topica. Areſto. tūc ſyllogiſm⁹ dyalectic⁹ eſt ſubiectū. qꝛ ſyllogiſm⁹ dyalectic⁹ ē ſbiectū ſcie libri topicoꝝ Areſto. Scdo dr ꝙ h deīmiat de loc dyalectic minꝰ pncipalit ne ꝓcedēt ex ignotis qꝛ ſyllogiſm⁹ dyalecticus fundat in loco dyalectico ꝛ ē tāq̄ pncipium formale ei⁹. Ad ꝯfirmatōem dōm ꝙ Pe. hyſ. nō diffinit h ſillogiſmū dyalecticū. ſed h dimiſit cā breuitatꝭ. ex q̄ ei diffiniuit ſillogiſmū in quarto tractatu ꝛ addidit illā ꝑticlā ꝯceſſis q̄ ſic oppoſita ē diffinitō ſillogiſmi dyalectici. ꝛ gᵒ eā h nō reſumit Pro q̄ notādū ꝙ topica Areſto. ꝛ topica Boetij ſic differūt qꝛ in topica Areſto. tractat de loco dyalectico q̄tū ad vſum ꝛ applicatōem. ſʒ in topica boetij tractat de loco dyalectico q̄tū ad ſuaʒ ſubaʒ ꝛ q̄dditatē eo ꝙ diffinit ꝛ diuidit ibi. ꝛ ideo loc⁹ dyalecticus ē ſbiectū topice boetij qꝛ ibi pncipalr deīmiat de loco dialectico. Sed in topica Areſto. deīminat de loco dyalectico min⁹ pncipaliter ꝛ de ſyllogiſmo dyalectico principaliter.

Ar Argumtatō dyalectica ē ſbcm h⁹ tractat⁹. gᵒ n̄ ſill'ꝰ dyalectic⁹. añs ꝓbat qꝛ ē q̄d coīſſimū i hac ſcia ꝯſidēatū pmo notū ꝛc. Dōm ꝙ argumtatō ē bn̄ h q̄d coīſſimū p pdicatōeʒ qꝛ pdicat de ſill'o dyalectico ſʒ n̄ p ꝯſidēatōeʒ qꝛ n̄ ē pncipaliſſi⁹ in iſta ſcia ꝯſidēatū ymmo ſolū min⁹ pncipalr h ꝯſideat p q̄to ex noticia ei⁹ deueire poſſum⁹ in noticiā ſillī dyalectici Et qn̄ dr paſſio h⁹ ſbcti ꝯueit argumtatōi dyalectite. Dōʒ ꝙ n̄ ꝯueit ſibi adeq̄te ꝛ ꝯplete. Etiā q̄uis ꝯueiat gñatm̄ opionis ꝓbabilit ex pmiſſis ꝓbabilib⁹ inductōi et exēplo tn̄ hoc ē ſolū minus principaliter ꝛ ex coſequenti in q̄tum reducūt ad ſyllogiſmum.

Ar Sbctū n̄ debʒ trāſcēdere metas. ſʒ ſillogiſm⁹ dyalectic⁹ trāſcēdit metas iſti⁹ ſcie. ergo nō eſt h ſubiectum. Minor ꝓbatur quia de ſyllogiſmo dyalectico etiā determinatur in libꝛo

topicoꝝ Arestotil. Dōm ꝙ nullū ſbiectū debet transcendere metas ſciētie quuis interdum trāſcendit metas libri ꝙ non req̄ritur ad ſubiectum. et ſic eſt de ſyllogiſmo dyalectico quia eſt vna ſcientia libri topicorum et iſtius tractatus.

Arguit In omni ſcia determiatur de ſyllogiſmo dyalectico. ergo trāſcēdit metas ſcie. Ans ꝓbatur quia in oī ſcientia diſputamus ꝑ ꝓbabilia. Dōm ꝙ bn̄ in oī ſcia vtimur ſyllogiſmo dyalectico. ſed nō docetur in oī ſcientia cōſtitutō ei⁹ qꝛ hoc ſolū fit in iſto tractatu et in ſcia libri topicorum.

Ar Subiectū cuiuſlibꝫ ſciētie eſt anima. ergo etiā erit h̄ ſbiectū Dōm ꝙ licꝫ anima ſit bn̄ ſubiectū cuiuſlibꝫ ſciētie inheſionis. qꝛ ſcia eſt ī anima ſicut color in corpore nō tamē eſt ſubiectum attributōnis de quo hic eſt ad propoſitum.

Ratio multiplicit dicit.

Iſte ē tractatus q̄ntus in q̄ poſt determiatōeꝫ ſyllogiſmi ſimpl'r dicti et in ꝯtracti pe. hyſ. intendit determinare de ſyllogiſmo ꝯtracto ad materiā ꝓbabilē ſicut ē ſyllogiſmus dyalecticus rō ordis dicta ē. ⁊ qꝛ euidētia ſyllogiſmi dyalectici cōfirmatur locis dyalecticis q̄ diſtiguūtur ⁊ variātur ſm habitudieꝫ medij dyalectici de q̄ argumētū dr̄ in cui⁹ diffinitōe poitur rō. ne g° ex ignotis ꝓcedat prio ponit acceptōes rōis. Et dt ꝙ rō dicitur ſex mōis. vn̄⁹. Diffinit. virtus. oſtendit forma. vel eſſe. Eſt mediū ratō ꝑ qđ cōcluditur ergo. Primo mō rō ē idē ꝙ diffinitio qꝛ diffinitō eſt indicatiā obiecti rōnis ſiue intellect⁹ qđ eſt q̇ddi tas rei materialis ⁊ ꝑ diffinitōem explicatur. ⁊ ſic capitur ratio in diffinitōe eq̇uocoꝝ vbi dr̄ ꝙ rō ſube ſm illđ nom̄ eſt diuerſa

Arguit Quicq̇d hꝫ rōem h̄ ē rōnale. ſꝫ aſin⁹ hꝫ rōeꝫ. qꝛ aſin⁹ ē aīal rudibile. g° aſin⁹ ē rōnalis Dōꝫ ad maiorē ꝙ eſt diſtiguenda. qꝛ vel rō capitur ſecūdo mō ꝓ v̄tute intellectiua. ⁊ ſic ē vera. aut capitur p̄mo mō ꝓ diffinitōe ⁊ tūc ē falſa ſed in minore capitur ꝓ diffinitōe tm̄. ⁊ ſic mediū equiuocatur.

Scđo mō rō eſt quedā virtus ſeu potētia anime que eſt intellectus. ⁊ hoc mō capitur rō qn̄ dicit phs ratō ſēꝑ depcatur ad optia. Et iſta eſt potiſſima acceptō ratōis inter oēs alias.

Arguit Idē nō fcit cōueire ⁊ differre reſpcū eiuſdē ſꝫ ꝑ intellcm̄ hō ꝯueit cū āgelis ⁊ differt ab eis ꝑ rō/

nem. ergo nõ sunt idē Dõz ꝙ idē ſm rem ⁊ rõez ſimul nõ facit differre ⁊ ꝯuenire reſpcū eiuſdē. tñ idē ſm rem ⁊ dñs ſm rõez ⁊ ſic eſt in ꝓpoſito. qꝛ dꝛ intellect⁹ inq̄ʒtū ſimpl'r appḣēdit rē. ſʒ dꝛ ratio inq̄ʒtū diſcurrit a min⁹ noto ad magis notū. Et ſic intellectus repitur in angelis ꝓut ē pfect⁹. ⁊ inuenit̄ in hoīe ꝓut eſt imꝑfect⁹. quare ꝓprie loq̄ndo hō cōuenit cū angelis in intelligēdo ſʒ tñ differt ab eis in mō intelligēdi. Tercio mō rō eſt orō oñdens aliq̄d ď aliq̄ quaſi dicēs cām alicui⁹. vt qñ dꝛ iſte hʒ bonā rōem ſoluēdi argumēta. vel iſte ꝓbauit ſua argumēta multis rōibus. Quarto⁹ rō eſt forma ꝑtis alicui⁹ materie vt in cultello ferreo ferꝝ ē materia ⁊ diſpoſitio ē rō. i. forma qꝛ ꝑ formā rō cognoſcit materiā. cognoſcit̄ em̄ maťia ꝑ analogiā ad formā ꝑmo phicoꝝ. Quinto⁹ ratio eſt idē ꝙ eēntia cōis ꝑdicabil' de pluribus. vt eēntia gn̄is vel ſpēi dꝛ rō. ⁊ ſic dicim⁹ q̄nq̄ʒ ſūt rōes ꝑdicabiles de plurib⁹. Et drt̄ iſte mod⁹ a q̄rto. qꝛ rō q̄rto⁹ eſt forma ꝑtis. ſʒ ħ q̄nto mō eſt forma totius. Et differt a ꝑmo mō qꝛ rō ꝑmo mō dicit illā eēntiā ſiue formā toti⁹ explicite quā formā dicit rō q̄nto mō implicite. Etiā ꝑmo mō ſumit̄ rō ꝓ diffinitōe explicāte ipm̄ obiectū. ſʒ hic accipitur ꝓ ipſo obiecto.

Arguit̄ Forma ꝑtis ⁊ forma toti⁹ nō diſtinguūtur. ergo iſte q̄ntus mod⁹ nō differt a quarto. Añs ꝓbat̄ qꝛ alias eſſent plures forme ſubſtātiales i eodē cōpoſito. Dicendū ꝙ forma ꝑtis ⁊ forma totius diſtiguūtur realiter ſm ſanctū Thomā. quia quecūq̄ʒ ſic ſe habēt ꝙ vnū aliq̄d includit qđ alteꝝ nō includit illa diſtinguūtur realiter. ſʒ ſic eſt ď forma totius ⁊ forma ꝑtis. qꝛ forma totius includit materiā quā forma ꝑtis excludit. ergo diſtinguūtur realiter. vt pars hoīs ſcʒ aīa differt realiter a toto hoīe cōpoſito ex corpe ⁊ aīa. Et nō eſt incōueniens ꝙ in eodē cōpoſito ſint plures forme ſubꜧales quaꝝ vna eſt total' ⁊ alia partial'. qꝛ ille ſūt ſubordiate. Sʒ negam⁹ ſʒ mētem bti thōe eē pl'es formas totales ⁊ diſpatas i eodē ꝯpoſito.

Sexto mō rō eſt idē ꝙ mediū inferēs ꝯcluſiōez. ⁊ ꝓpter illaʒ acceptōez ponunt̄ alie. qꝛ pe. hiſ. diffinitur⁹ erat argumētū i cui⁹ diffinitōe ponitur ratio hoc vltimo modo ſumpta.

Querit̄ Que eſt ſufficiētia illaꝝ acceptionū Dōz ꝙ iſta qꝛ rō dꝛ a rōcinādo. l'g̃ ſumit̄ ꝓ rōcinatiōe vel ꝓ ei⁹ ꝑncipio. ſi ꝑmū ſic ē terci⁹ mod⁹. ſi ſcdʒ ħ ē dupl'r. qꝛ vl' eſt ꝑnci[p] efficiēs ꝑncipale. ⁊ ſic ē ſcđs mod⁹. Aut iſtrumētale et

hoc ē duplr̄. q̄z vel sumit̄ formal'r inq̄ztū ē p̄ncipiū discurſ⁹ ꝛ ſic eſt ſext⁹ modus. Aut materialr̄ ꝛ hoc dupl'r. q̄z vel eſt p̄ncipiuz cōplexū ꝛ ſic ē p̄m⁹ mod⁹. Aut incōplexū ꝛ hoc dupl'r. q̄z vel hȝ rōem ꝑtis ꝛ ſic eſt quart⁹. aut hȝ rōem totius ꝛ ſic eſt quintus

Argumētū eſt ratio rei du/

Poſtq̄z pe. hiſ. poſuit equocatōz hui⁹ nōis rō. h̄ ↄ̄nter diffinit argumētū in cui⁹ diffinitōe ponit̄ rō dicēs. Argumētū ē rō rei dubie faciēs fidē. i. mediū ꝓbās ↄcluſiōez. Et ponit̄ rō loco generis nā rō d̄r d̄ medio ſillogiſmi ſimpl'r d̄ medio ſillogiſmi demōſtratiui ꝛ dyalectici. ſȝ argumētū nō d̄r de medio ſillogiſmi ſimplr̄. q̄z illud mediū n̄ ē ꝓbatm̄ ↄcluſiōis ſȝ ſolū illatm̄ deinde. ponit̄ rei dubie faciēs fidē. ad drāz mediū ſillogiſmi ſimpl'r q̄ nō eſt ꝓbatiu⁹ vel demonſtratiuus ſed ſolū ſue cōcluſionis illatiuus

Arguit̄ Argumētū ꝛ rō idē ſūt. ḡ argumētū n̄ dȝ diffiniri ꝑ rōez Dōȝ ꝙ ſit̄ idē ſm rē ſȝ differūt ſm rōez ſupioris ꝛ inferioris. Pro q̄ notādū ꝙ iſta tria mediū rō ꝛ argumētū ſic differt̄. nā mediū d̄r inq̄ztū hȝ duo extrema ꝛ vt ē vnitiuū extrēoꝝ ſm aliquē modū. Et tale mediū d̄r rō inq̄ztū ē inſtrumētū intellect⁹ ad inferēdū aliq̄z ↄcluſiōez. Et idē d̄r argumētū inq̄ztū hȝ vim ꝓbatiuā ↄcluſiōis quā addit vltra ꝟtutē illatiuā ↄcluſiōis ꝛ iō d̄r argumētū q̄ arguēs mētē. q̄z ꝑ illā ꝟtutē aliq̄lit̄ cogit mētē ad aſſenciēdū ↄcl'oni. cū ei intellc̄us apphēdit ↄueniētiā extrēoꝝ cū medio eē nccāriā cogit̄ ſimpl'r aſſentire ↄcl'oni et cū cognoſcit illā eſſe contingētē tūc aſſentit ꝓbabiliter

Arguit̄ Argumētū fit de re certa. g° male d̄r ꝙ ſit rō rei dubie. Añs ꝓbat̄ q̄z de ↄcl'onib⁹ certiſſimis fit argumētū vt hō ē al'. de⁹ ē ein⁹ Dōȝ ꝙ argumētū n̄ fit de re certa vt certa ē ſȝ vt accipit̄ ꝑ modū dubitatōis. Sȝ dicēs fides ē ꝟtus theologica. ꝛ t'lis ꝟt⁹ n̄ fit i argumēto. ḡ argumētū n̄ facit fidē. Dōȝ ꝙ fides capit̄ dupl'r. vno° ꝓ credulitate intellect⁹ l'aſſenſu circa aliqd̄ credibile. ꝛ ſic fides ē ꝟtus theologica. Alio° capit̄ fides ꝓ aſſenſu ↄcl'onis ꝓpt̄ aliq̄z rōez ꝓbabilē. ꝛ ſic fides eſt credulitas ſm quā intellect⁹ credit ↄcluſionē eſſe verā ꝑ aliquod argumētū. et ſic capit̄ fides hic in diffinitōe argumenti.

Ar Hoc eſt bonū argumētū. oē aīal rōnale ē riſibile. oīs hō ē aīal rōnale. ḡ oīs hō ē riſibilis. ꝛ tū diffinitō n̄ ↄuēit ſibi

Scda ps pbat. qr pmisse n solu pbat pcloez sz ipam demrant. Doz q argumetu e mltiplex. sz hic diffinit argumtu dyalecticu r no i coi. vn hic e bn argumtu demratm sz n dyalem d q h fit bmo

Est eni coclusio argumeto.

Hic pnr diffinit pcloez r h io ne pcedet ex igtis qr poit in glosa siue expone diffinitois argumti. et hz pclo pfirmari p argumtu qre ea diffinies dt. Coclo e argumto l argumtl approbata ppo.

Ar Diffio pclonis no puenit oi cotето sub diffinito g no e bona. Ans pbat. qr in isto sillogismo ois lapis e al ois ho e lapis. ergo ois ho est al est pclusio et tn ipa n e pbata argumeto qr pmisse false no pbat coclone vera sz solu inferut. Dom q ibi no e argumetu dyalecticu. nec e ibi pclo argumto pbata qr falsu bn ifert vex sz n pbat ipz. sz d roe argumeti e pbae pcloez

Querit Quo dnt ista qtuor qstio pclusio ppo et enunciatio Doz q illa qtuor st ide bm re sz dnt bm roez. Na ppo dr coclo inqztu e illata et pbata argumeto. sz dr questio inqztu e dubitabil sumpta cu signo inrogatio. Et dr ppo inqztu pt poni p alio ad iferedu coclusioez. Sz dr enunciatio inqztu enuciat metis coceptu vex vel falsum significas.

Arguit Questio no e ppo. g no est dubitabil p po. co sequentia tenet p locu a toto imo ad sua pte negatie. Ans pbat qr ppo significat vex vel falsu. sz qstio n e hmoi Doz q qstione ee ppoez pt intelligi duplr. vnoo formalr bm mo qstionis. et sic e falsu. Alioo matialit. vt id qd e qstio sit ppo deposito signo inrogatio et sic e vex. Tuc diffinit mediu eade de ca q pus diffiniuit coclusionez scz ne pcedet ex ignotl eo q mediu ingredit diffinitoez argumeti. Dices mediu e q hz duo extrema et p h differt a rone et argumento. vt dictum est

Ar Mediu et argumetu st ide. g vnu n dz diffiniri p reliqm coseqntia pbat. qr ide n pt diffiniri p seipm Doz q mediu et argumetu sunt bn ide realit. sz dnt rone. na dr mediu eo q hz duo extrea. sz dr argumetu inqztu hz btute pbadi cocloem

Argumentatio est argume.

Postqz p. h. demiauit d pncipijs argumetatois hic pnr demiat

de tota argumētatōe. pmo ipaꝝ diffiniēs scdo diuidēs eā. Dicit primo argumētatio ē argumēti p orōez explicatō. i. orō explicās argumētū vel mediū pbatiuū. Pro q̄ notādū ꝙ hic diffinit argumētatio dyalectica q̄ ē orō ꝯplexa ex añte ꝛ ꝯñte cuiꝰ mediū īfert ꝛ pbat ꝯclusiōez ꝛ nō diffinit argumētatō gnāliter capta vt est vna orō ꝯplexa ex añte ꝛ ꝯñte ꝛ medio illatio ꝯclusionis.

Sꝫ dicēs. nullū abstractū ē explicatio sui ꝯcreti. sꝫ argumentatio est abstractū ipiꝰ argumēti. ergo argumētatio nō ē explicatio argumēti. Maior ptꝫ qꝛ albedo nō ē explicatio albi. sꝫ mior pbat. qꝛ ꝯueniūt in pncipio ꝛ differūt i fine. Dōꝫ q̄uis argumētatio sit abstractū argumēti ꝭm vocē eo ꝙ ꝯuenit cū argumēto in pncipio ꝛ differt i fine ab eo nō tñ ē abstractū eiꝰ ꝭm significatōez eo ꝙ aliud significat argumētatio ꝛ aliud argumentum. Nā argumētatio dr̄ totalis orō ꝯposita ex p̄missis ꝛ ꝯclusione. sed argumētū significat mediū qd̄ clare ptꝫ in textu.

Ar Argumentatio est arguēs mentē. sꝫ totalis orō ex p̄missis ꝯposita ꝛ ꝯclusiōe nō arguit mētē. sꝫ p̄misse tm̄. ergo argumentatio nō dr̄ cōposita ex premissis ꝛ cōclusiōe simul. sꝫ ex premissis tm̄. Dōm ꝙ tota orō nō arguit mentem ꝭm se totā. sed solūm ꝭm principaliorem partem qd̄ sufficit.

Argumētationis quattuor

Post ꝙ pꝫ. his. diffiniuit argumentatōez hic ꝯñter diuidit ipam Dicēs ꝙ quattuor sūt spēs argumētatōis. s. sillogismꝰ inductio enthimema ꝛ exemplū. Et ista est diuisio analogi in sua analogata. quia prius dr̄ de sillogismo scdo de inductione. tercio de enthimemate ꝛ vltimo de exemplo. Vñ sufficiētia istaꝝ spēꝝ sic potest sumi nā in omni argumentatione pceditur ab añte ad ꝯñs. vel ergo pceditur a toto vl' a pte. Si a toto hoc est dupl'r. qꝛ vl' pceditur a toto vbi añs est due p̄misse. ꝛ sic ē sillogismꝰ. aut vbi añs ē vna p̄missa. ꝛ sic est enthimema. Si pcedatur a pte hꝫ est dupl'r vel a pte ad totū. ꝛ sic est inductio. vel a pte ad ptē hoc est ab vno singl'ari ad aliud ꝛ sic est exēplū. Sꝫ aresto. in p̄mo thopicorū solum ponit duas species cōprehendens sub sillogismo enthimema ꝛ sub inductione exemplum. Etiam arestotiles ibidēm ponit illas que sunt semꝑ species argumētationis dyalectice. hic vero ponūtur species eius in cōmuni. ꝛ ille que quandoqꝫ sunt species argumentationis rethorice.

Arguit Spēs distincta ꝯ aliā nō pt ꝯtineri seu ꝯphēdi sb alia. sꝫ enthimeā distiguit ꝯ syll'm ꝛ exēm ꝯtra inductōꝫ. igr̄. Dō. ꝙ vna spēs eētial'r nō ꝯphēdit sb alia. tn̄ accn̄tal'r. ꝓpt aliquā ꝯueniētiā accn̄talē quā hn̄t ad iuicē sic enthimeā ꝛ sylls ꝯueniūt. qꝛ ābo sīt sylli. vn⁹ pfcūs ali⁹ īpfect⁹ sꝫ inductō ꝛ exēplū ꝯueniūt. qꝛ ꝓcedūt a singularib⁹

Arguit Una spēs distincta nō dꝫ reduci ad aliā. sꝫ tres vltie spēs reducūt ad pmā. s. ad syll'm. g⁰ nō sīt distincte a syllo. Dō. ꝙ spēs ab inuicē distincte nō dn̄t ad iuicē reduci formal'r. sꝫ bn̄ maťial'r ꝛ ṽtual'r. qꝛ tres vltie spēs sīt ipfecte. ꝛ g⁰ pn̄t reduci ad syll'm maťialiť q̇ ē pfctūs

Arguit Iste spēs nō eq̄liť arguūt mētē. sꝫ p modū posteriozitatꝭ ꝛ pozitatꝭ. g⁰ nō debēt dici spēs argumētatōis. Tꝫ ꝯn̄a. qꝛ spēs dn̄t eē coeque sb suo genē. Dō. ꝙ qꝫuis argumtatō nō sit veꝝ gen⁹. hꝫ se tn̄ p modū gꝭ. eo ꝙ hꝫ modū supiozis. neqꝫ sunt ista q̄ttuoz inferioza vere spēs. sed solū q̇dam modi speciales

Arguit Nulla scda intētio ē gen⁹ vel spēs. sꝫ argumtatio ē scda intētio. g⁰ nō ē gen⁹. Etiā syllogism⁹. inductō enthimeā ꝛ exēplū sīt scde intētōs. g⁰. nō sīt spēs argumētatōis. Dō. q̄ꝫuis argumētatō nō ē veꝝ gen⁹. hꝫ tn̄ modū gꝭ qꝛ oīe magis cōe dꝛ habere modū gꝭ respectu illi⁹. quod ē minus cōe. Et etiā q̄ꝫuis inductio ꝛ enthimeā nō sūt ṽe spēs. tn̄ se hn̄t p modū specieꝝ. Uel dōm. ꝙ ibi nō capiūt p scdis intētionib⁹. sꝫ ꝓ pmis cū logica sit pncipal'r ꝯsideratiua pmaꝝ intentionū. Et determinādo de illis speb⁹ pmo determiat de syllogismo. qꝛ syllogism⁹ ē pncipalioz spēs argumtatōis. eo ꝙ oēs alie spēs reducūt ad syllogismū. Sꝫ nō diffinit ipm. qꝛ frustra fit p plura qd̄ pt fieri p paucioza. sꝫ syllogism⁹ dyalectic⁹ est diffinit⁹ in q̄rto tractatu per hoc ꝙ additur in illa pticula ꝯcessis. g⁰ eius diffinitō h̄ omittit

Inductō ē progressio a sin

Hic ꝯn̄r determinat de scda spē argumtatōis. s. de inductōe. ꝛ pcedit inductio enthimeā. qꝛ inductō ꝓcedit a singularib⁹ q̄ sīt nobis fm sensū notioza. ꝛ enthimeā ꝓcedit ex vl'ib⁹ q̄ sīt nota fm intellectū. ꝛ pmo diffinit iductōꝫ. di. Inductō ē ꝓgressio a sin-

gularib⁹ sufficiẽt enũatis ad suũ vl'e. Et ꝑgressio ponit̃ loco gṙ. Dem ð̃r a singularib⁹ ad ðrãm enthimeãtis ⁊ syllogismi. Et ponit̃ ad vl'e ad ðrãm exẽpli qð ꝓcedit ab vno singulari ad aliud

Arguit̃ Progressio solũ ꝯuenit aĩalib⁹. ſʒ iductio nõ ẽ aĩ. ğ inductio nõ ẽ ꝑgressio. Dð. φ ꝑgressio capit̃ dupl'r. Uno⁹ ꝓpe ꝓ pmaria ei⁹ impõe. ⁊ sic solũ ꝯuenit aĩalib⁹. Alio⁹ capit̃ siĩitudiarie ad siĩitudinẽ quã hʒ cũ ꝑgressione ꝓpe dcã. ⁊ sic accipit̃ h̃. qꝛ sicut pes ꝑponit̃ pedi in ꝑgressiõe aĩal'. sic etiã in iductõe ꝓcedit̃ a singularib⁹ ad vl'e

Notandũ Qꝫ tria reqrũt̃ ad h̃ φ bñ arguat̃ p iductõʒ. pmo vt arguat̃ a singularib⁹ sufficiẽter enũatis. sb ꝓpa forma vel sb vna pticula oĩa singlaria cõtinẽte. s. ⁊ sic de singul'. Scðo vt arguat̃ ad suũ vl'e. ⁊ nõ ad alið qre nõ seqtur. sortes currit plato currit. ⁊cẏs. ğ oĩs equ⁹ currit. Tercio φ arguat̃ ad suũ vl'e imediatũ. iõ nõ seqtur sortes currit plato currit. ⁊ sic de singul'. ğ oẽ aĩal currit. Et dʒ argui ad vl'e iꝑdicando ⁊ nõ ad vl'e vl'itate toti⁹ integl'is. qð iõ ð̃r vl'e. qꝛ cõtinet in se multas ptes integl'es. Et ergo nõ seqtur p inductõeʒ manus sortis est alba. pes sortis est albus. ⁊cẏs. ergo tot⁹ sortes est albus

Arguit̃ Hec est bona iductio ꝫm phm. equ⁹ ẽ lõgeu⁹ mul⁹ ẽ lõgeu⁹ ⁊ sic de alijs aĩalib⁹ colerã ñ hñtib⁹. ğ oẽ aĩal colerã ñ hñs ẽ lõgeuũ. ⁊ tñ ibi nõ arguit̃ a singularib⁹. Dð. φ duplex ẽ singulare. s. singulare simpl'r ⁊ in respectu. singulare simpl'r ẽ idẽ qð iduiduũ determinatũ vt sꝫ sortes plato. ⁊cẏs. ſʒ singulare in respectu ẽ id qð ẽ min⁹ vl'e. Uñ q̃uis h̃ nõ est ꝑgressio a singularib⁹ simpl'r. ẽ tñ ꝑgressio a singularib⁹ in respectu eo φ habẽt modũ singularis

Arguit̃ Sigularia nõ pñt sufficiẽter enũari. eo φ sunt infinita. ğ diffinitio ꝓsupponit falsũ. Dð. φ q̃uis singularia nõ pñt sufficiẽt̃ enũari sb ꝓpa forma. tñ bñ p circũlocutõem isti⁹ pticule. ⁊ sic de alijs. Et ꝯtigit aliqñ φ sb aliq̃ vl'i sꝫ pauca singularia. vl' vnũ singulare tm̃ vt sol. ⁊ tũc nõ oꝫ φ addat̃ illa pticula. ⁊ sic de alijs. ſʒ dʒ addi illa clausula. ⁊ ñ sꝫ pl'es tales vel plura talia: vt iste sol lucet. ⁊ nõ sꝫ pl'es tales. ğ⁹ (oĩs sol lucet

Arguit̃ In inductõe dyalectica q̃ ẽ ꝓbatiua. añs dʒ eẽ noti⁹ ꝯnte. ſʒ singularia ñ sꝫ

notiora vli. g nō pnt iferre z pbare pclōnē vlem. Dō. q lz singu gularia nō sint notiora vli simplr z fm naturā. st tn notiora q ad nos. Sz dicēs singularia st ifinita q ad nos. g nō pnt esse notiora q ad nos. pña tz qz ifinitū n ē pgscibile. Dō. lz oia singularia collectie sint nob ignota. tn aliq st nob nō. qb enūatis pphēdūr alia sb illa pticula z sic de alijs. z fit bōa inductō

Ar Qñ dr z sic de alijs ē petitō pncipij. qz illa pticula ē ita icerta z ignota. sicut qd p ipsā pbar. Dō. q nō ē icōueniēs in iductōe aliqn eē petitōz pncipij fm naturā rei. nō tn dz eē petitio pncipij q ad rndētē. sz sufficit q añs sit sibi notū pñte

Ar Sigularia nō intelliguñr a nob. sz solū vle. qd ē obiectū intellcūs. go nulla singularia st nob nota. Dō. qzuis singularia nō itelliguñr a nob dircē. tn bn reflexe p h q intellcūs reflectir ad sensum q singularia pgnoscunr

Querit Quō dz inductio reduci ad syllogismū. Rñder q isto. qz pdicatū in pclusione inductōnis dz poni loco maioris extremitatis. z sbcm in pclusiōe eiusdē dz poni loco mioris extreitatis. z singularia dnt poni loco medij. vt h iductō sortes currit plō currit. zcījs. g ois hō currit. sic reducitur ad sylm. oē qd ē sor. vel plō. zcījs. currit. ois hō ē sor. l plō. zcījs. go ois hō currit. Et dnt singularia capi disiūctiue z nō copulatiue. cu pma rō ē. qz nō pnt copulatie vificari de suo vli. sz bn disiūctiue. vn ista ē falsa ois hō ē sor. z plō. zcījs. qz ei descēdentes st false. nā nō seqr. ois hō ē sor. z plato. go iste hō ē sor. z plato. Scda rō. qz si piūgerer p piūctōz copulatiuā tūc apte cōmitterer soloecism in maiori ppōe. qz copulatū ex tmis singularib eqpollet tmino singulari. sz tali nō pt addi signū vle. z sic nō posset dici. oē qd ē sortes z plato

Arguit In oi syllomo st tm tres termi. sz in iductōe st plēs q tres. go nō reducir ad syllogismū. Dōz. q lz sint plēs q tres. tn illi capiūr p modū triū. nā oia singularia capiunr p vno tmino. s. medio

Enthimema ē syllogism.

Hic pñr determiat de tcia spē argumtatōis. s. d enthimcate. z seqr ēthimeā iductōz. qz fm aliquē mom dōi iduc ē pfcōr ēthimeāte qz excm pt rduci ad iductōz. sz nlla spēs argu. rducir ad ēthimeā

Et q̄ttuoꝛ facit. nā p̄mo ponit diffinitōꝫ enthimematis quā cepit a Boetio exponēdo ipsā. scd̄o ponit aliā diffinitōeꝫ quā cepit ab Aresto. ⁊ eā declarādo exponit q̇d itelligit̃ ꝑ ycos. ⁊ q̇d ꝑ signū: Tercio arguit ꝯ̄ diffinitōꝫ Aresto. ⁊ soluit. Quarto doceꝫ reducē enthimema ad syll'm. Prio ḡ diffinit ip̄m. di. Enthimeā ē syllogism⁹ īpfect⁹. i. oꝛō in q̄ nō oib⁹ p̄missis āpositis infert̃ festinata ꝯclusio. vt oē aīal currit ḡ oīs hō currit. Sꝫ Aresto. sic diffinit enthimema. Enthimeā ē ex ycotib⁹ ⁊ signis. q̄ꝝ diffinitionū declaratō clare habet̃ in textu

Arguit Una spēs nō ē alia. sꝫ enthimeā ē spēs distincta a syll'o. ḡ enthimeā nō ē syll's. Dō. q᷑ syll's capit̃ dupl'r. Uno° ꝑ syll'o pfcō cu⁹ sīt due p̄misse ⁊ tres termi. ⁊ sic enthimeā nō ē syll's. Alio° capit̃ syllogism⁹ vt extēdit se tā ad syllogismū pfectū q̄ꝫ impfectū. ⁊ sic enthimeā ē syllogism⁹ n̄ pfectus sed īpfectus

Arguit Enthimeā nō ē syllogism⁹. qꝛ ē spēs distincta. ḡ nō ē syll's īpfect⁹. ꝯ̄ña pbat̃ ꝑ locū a toto i mō ad suā ptē negatiue. sicut h̄ lapis nō ē hō ḡ nō ē hō alb⁹. Dō. q᷑ h̄ nō arguit̃ ꝑ locū a toto in mō. sꝫ arguit̃ a dcō simpl'r ad dcm̄ ſm q̇d. g° ē ibi fall'a talis. qꝛ illud additū īpfect⁹ destruit nātură ⁊ rōem syll'i. ⁊ iō nō facit ptē in mō.

Arguit Impfectū nō variat spēm. ḡ īpfect⁹ syll's ⁊ pfect⁹ sīt eiusdē spēi. Dō. q᷑ īpfectū in accn̄talib⁹ n̄ variat spēm. tn̄ bn̄ in sb̄stātialib⁹. sꝫ h̄ īpfectū dr̄ īpfectōꝫ sb̄stātialiū syllogismi. qꝛ dr̄ defectū vni⁹ p̄missaꝝ

Arguit Enthimeā ē ꝑe syllogism⁹ p̄mo posterioꝝ. ḡ īpfectū nō destruit rōeꝫ syllogismi. Dō. q᷑ Aresto. nō vult ibi dicē q᷑ enthimeā sit ꝑe syll's foꝛmal'r. sꝫ solū materialit̃. qꝛ hꝫ materiā syllogismi pfecti. eo q᷑ hꝫ tres t̃mīos. sꝫ deficit in vna ꝓpōe. ⁊ ḡ duo enthimeāta faciūt vnū syllogismū. et ad hūc intellectū loq̇t̃ ph̄s p̄° posterioꝝ. Ul' dō. q᷑ enthimeā ē fere. i. q̄si syll's ꝓpt̃ defectū vni⁹ ꝓpōis. qꝛ dr̄ enthimeā ab en qd̄ ē in. ⁊ thimos mēs. ⁊ monos vnū q̄si tenēs vnā ꝓpōꝫ in mēte

Querit Utrū h̄ sit enthimema. oīs hō currit. ḡ om̄is asinus currit. Et q᷑ sic videt̃. qꝛ ibi deficit vna premissa. scꝫ omnis homo est asinus. que si exp̄matur est syllogismus perfectus. Sed dōm q᷑ non. quia illa ꝓpositio que te/

nek in mēte dȝ eē ꝟa vl' ꝓbabil'.sȝ ꝓpō q̄ ħ tenek in mēte ē falsa g̃.rc. Et ħ notak i illo.qꝛ Aresto.dt ꝙ enthimema ē syllogismꝰ ex ycotibꝰ ꝛ signis.ycos āt ē ꝓpō ꝓbabil'.ꝛ signū ē ꝓpō nccāria vel ꝓbabil'. Aliꝗ ꝑo dicūt ꝙ sit verꝫ enthimema.ꝛ dicūt ꝙ req̄rak vt p̄missa intellcā sit ꝓbabil' ꝟe vl' sophistice

Arguit Enthimema ē ex ycote ꝛ signo.g̃ nō ex ycotibꝰ ꝛ signis. Añs ꝓbak. qꝛ in enthimemate ponik vna ꝓpō ex q̄ inferk ꝯclusio. Dō. q̄uis enthimema formal'r nō ē ex ycotibꝰ ꝛ signis.ē tn̄ ex ycotibꝰ ꝛ signis ꝟtual'r ꝯnūando ꝓpōem in mēte tētā. Ul' dr ꝙ enthimema in vl'i ē ex ycotibꝰ ꝛ signis.nō āt in ꝑticulari ħ vel illa Etiā ħ nūs pl'is ponik loco nūi singular's. Et ꝯiūctio copulatiua ꝛ.dȝ ħ capi ꝓ disiūctiua vl'

Querit ꝓm quē modū enthimema reducak ad syllogismū. Dō.ꝙ sic.nā in enthimeāte sꝫ tres termi sicut in syllogismo.q̄ꝝ termioꝝ duo ponūk in ꝯñte.ꝛ ille sꝫ extremitates.sȝ ille ꝭminꝰ q̄ nō ponik in ꝯñte ē mediū vt ē subiectū añtis.sȝ sbcm̄ ꝯñtis ē minoꝛ extremitas.ꝛ p̄dicatū vtriusqȝ ꝭuak ꝓ maioꝛi extremitate.si g̃ sbctm̄ ꝯñtis ponak in p̄missa cū medio.tūc deficit maioꝛ.ꝛ sic p̄dicatū ponak in p̄missa cū medio tūc deficit minoꝛ. Exēplū p̄mi.vt oē risibile ē hō.g̃ oē risibile ē al'.suppleak maioꝛ.oīs hō ē al'. Exēplū scdi.vt oē al' currit. g̃ oīs hō currit.suppleak minoꝛ oīs hō ē al'.ꝛ fit syllomꝰ ꝑfctūs.

Arguit Enthimeā ē sp̄es distīcta ꝯ syllogismū.g̃ nō p̄t reduci ad eū.ꝯña tȝ.qꝛ vna sp̄es dispata nō p̄t rduci ad aliā. Dō.ꝙ enthimeā formal'r captū nō reducik ad syllogismū.sȝ solū matial'r captū ꝓ ꝭmis ꝛ ꝓpōibꝰ ex q̄bꝰ ꝯstat.qꝛ iidē ꝭmi q̄ pꝰ sbstabāt foꝛe ēthimeāti postea sbstāt foꝛe ipiꝰ sylli

Exēplū ē qn̄ vnū particu.

Hic ꝯñr determinat de q̄rta sp̄e argumtatōis.s.de exēplo. Et ē exēplū qn̄ vnū ꝑticulare ꝓbak ꝑ aliud.ꝓpter aliqd̄ sil'e reptū i ip̄ꝭ vt sortes ē risibil'.g̃ plato ē risibil'.qꝛ vterqȝ ē hō

Arguit Unū ꝑticulare nō ē notiꝰ altero.g° vnū nō p̄t ꝓbari ꝑ aliud. Dō.q̄uis vnū ꝑticulare nō ē notiꝰ alio q̄ ad naturā.tn̄ vnū ē notiꝰ alio q̄ ad nos. Et dȝ ħ ꝑticulare capi nō ꝓ ꝓpōe ꝑticulari.qꝛ exēplū etiā fit ex ꝓpōibꝰ vl'ibꝰ et idiffinitis.sȝ capik ꝓ sbco cui assignak iesse sp̄alis ꝓpetas

Querit̃ Utrū exemplū reducat̃ ad syllogismū ⁊ quō. Dō. ꝙ sic. ſʒ pmo dʒ reduci ad inductōʒ ipfectā. qꝛ illa ē pbatō maioris syllogismi ad quē dʒ reduci. ⁊ illa inductio ipfecta pcedit ex eodē aūte ex q̄ pcessit exēplū. ⁊ ꝯcludet pdicatū ꝯñtis exēpli de illo cōi in q̄ singularia ꝯueniūt. Et vlterius sumēdū ē h̄ ꝯñs iductōis p maiori. ſʒ singulare illatū i ꝯñte exēpli sumit̃ p minori extremitate. vl' etiā in tali reductōe sil'itudo dʒ poni loco mediȷ̄ ⁊ pdicatū aūtis erit maior extremitas et ſb'cm̄ minor extreītas. vt istō exēm. Coloñ. pugnare ꝯ būnēses malū ē. g̃ cliuēses pugnare ꝯ gelrēses malū est. qꝛ vtrobiqʒ sūt affines. ⁊c. pmo reducit̃ ad inductōeʒ sic. Coloñ. pugnare ꝯ būnēses malū ē. g̃ oēs affines pugnare ꝯ affines malū ē. tūc vltra oēs affines pugnare ꝯ affines malū ē. ſʒ Coloñ. pugnare ꝯ būnēses ē affiēs pugnare ꝯ affines. g̃ eos pugnare malū ē. Et iō exēplū ſm se totū nō reducit̃ ad syllogismū. qꝛ ex vno pticulari infert̃ vl'is. ⁊ sic reseruat̃ vna pticularis q̄ nō ingredit̃ syllogismū ad pbādū illā vl'eʒ Uel al'r sil'e in q̄ ista pticularia ꝯueniūt dʒ capi p medio. ⁊ ipa pticularia p minore extremitate. ⁊ pprietas q̄ eis assignat̃ iesse p maiori extremitate. vt istud exēplū. sortes ē risibil'. g̃ plato ē risibil'. sic reducit̃ ad syllogismū. oīs hō ē risibil'. sortes ē hō vl' plō ē hō. gº sortes ē risibil' vl' plō est risibil'.

Arguit̃ Si exēplū rduceret̃ ad syllogismū seq̄ret̃ ꝙ eēt formal' ꝯña ⁊ nccāria sicut syllo^{m9}. Dō. negādo seq̄lā. qꝛ nō solū reducit̃ ad syllogismū. ſʒ etiā ad iductōʒ ipfectā q̄ nō ē formal' ꝯña. ⁊ sepius etiā nō ē nccāria.

Argumētū āt per locū.

Postq̄. P. h. oñdit q̄d sit argumētū ⁊ q̄d argumētatº. et q̄t sūt spēs argumētatōis. Hic ꝯñr determinat de locis dyalecticis in q̄bº fundāt̃ argumētatōes dyalectice ⁊ p ipsos ꝯfirmāt̃. Et pmo diffinit locū in cuiº diffinitōe ponit̃ argumētū. di. Locº ē sedes argumētiv'l id a q̄ ad ppositā q̄stionē ꝯueniēs trahit̃ argumētū. ⁊ ponit̃ sedes loco gl'. ſʒ alie pticl'e ponūt̃ loco dr̄ē

Arguit̃ Aresto. dr̄ q̄rto phisicoꝝ ꝙ locº ē supficies corporis ꝯtinētis imobilis pmū. gº nō ē sedes argumēti. cū vniº rei sit vnica diffiº. Dō. ꝙ locº capit̃ dupl'r. Unoº pprie phice. vt supficies circūscribēs locatū ⁊ sic ñ capit̃ h̄ Alioꝝ

accipit trāssūptie ꝑ hitudie nccia tmioꝝ ad inicē.s. tmi iferētꝫ ad tminū illatū i q̄ hitudie fūdat argumtū dylecticū ⁊ sic capit

Ar Nulla bōa diffinitō dꝫ dari ꝑ methaforā (ꝭ i ꝓposito vtꝫ ꝑ Aresto.vi.thopicoꝝ.sꝫ ista ē hmōi.g° ñ ē bōa. Dō. ꝙ nulla bona diffinitō dꝫ dari ꝑ methaforā nisi ipm diffinituꝫ suāt methaphorice.sꝫ loc⁹ suit ꝭ methaforice.⁊ dr sedes ꝑ silitu dinē ad sedē realē.qꝛ sicut in sede reali sedēs stabilit ⁊ q̄escit.ita argumtū q̄escit ⁊ cōfirmat in loco dyalectico.⁊ intellcūs nr q̄n dubitat de ꝟtute ꝓbatiua vel illatiua q̄escit.q̄n repit ꝓpōꝫ maximā ⁊ ꝑ se notā.vbi illa habitudo ꝯfirmat ⁊ ꝓbatur

Ar Nulla bona diffinitō dꝫ dari ꝑ disiūctōeꝫ.sꝫ ista ē hmōi. g°. nō ē bona. Dō. ꝙ nulla bōa diffinitō q̄dditatiua ⁊ eētialis dari dꝫ ꝑ disiūctōeꝫ. sꝫ bñ diffinitō descriptiua dūmō in ea innuat aliq̄ diuisio.sicut fit in pñti diffinitōe Nā ꝑ pmā pticulā tāgit loc⁹ maxia.⁊ ꝑ scdaꝫ pticulā tāgit loc⁹ drē maxie

Arguit Loc⁹ ⁊ argumtū idē st̄.sꝫ idē nō pt diffiniri ꝑ seipm.g°. loc⁹ male diffinit ꝑ argumtū. Dō.ꝙ idē sb eodē noie nō pt diffiniri ꝑ seipm.tñ bñ sb noie notiori.et sic loc⁹ diffinit ꝑ argumtū. Et drñt formal'r. vtꝫ in isto argumēto.hō currit ergo animal currit.qꝛ ꝭ hō ē argumtū inq̄ztū est mediū ꝯfirmabile.⁊ ē loc⁹ inq̄ztū ē spēs ꝯfirmās. vel hō ē argumētū iq̄ztū hꝫ ꝟtutē ꝓbādi cōcl'oeꝫ.⁊ ē loc⁹ inq̄ztū icludit scdaꝫ intētōꝫ q̄ ē spēs dicēs respectū ad suū gen⁹.s.aīal.⁊ in ista habitudine sedet ꝟtus argumenti.

Locus āt diuidit in locum.

Posita diffinitōe loci ꝭ cōnt diuidit ipm. Et rō ordis ē qꝛ eē ē añ posse.sꝫ diffinitō explicat eē.diuisio ꝟo posse.g° p⁹ loc⁹ diffinit añq̄z diuidat. Et ē ista diuisio.loc⁹ diuidit i locū maximā ⁊ i locū drāꝫ maxie. Rō diuisiōis ē.nā ōis loc⁹ dyalectic⁹ cōfirmat argumtū dyalecticū.l'g°.cōfirmat argumtū dyalecticū iplicite. aut explicite.si iplicite sic ē loc⁹ drā maxie. si explicite sic ē locus

Ar Ista diuisio ē icōgrua g° male assigt Añs ꝓbat (maxia qꝛ adiectm̄ ⁊ sbstātm̄ discōueniūt i gene: vtꝫ dō.locus diuidit i locū maximā Et ibi loc⁹ drā neutꝝ sbstātm̄ poit i gtō Dō.ꝙ i ābab⁹ orōib⁹ ñ ē adiectm̄ ⁊ sbstātm̄.sꝫ st̄ duo sbstātia. et sic ē ibi appositō.eo ꝙ maxia ē sbstātm̄ ⁊ hꝫ se vt min⁹ cōe est

ergo sensus. locus maxima. i. maxima per unam regulam restrictonum. Sed dices adiectiuum substantiuatur in neutro genere. et non in feio. genere. Dicendum quod maxima capitur dupliciter. Uno modo ut est nomen superlatiui gradus. ut est adiectiuum. et sic non capitur hic. Alio modo accipitur ut est idem quod propositio per se nota. et sic capitur hic et non substantiuatur. sed est substantiuum per se

Arguitur Membra bone diuisionis non debent coincidere. sed membra huius diuisionis coincidunt. ergo non est bona. Minor probatur. quia locus differentia maxime continetur in loco maxima et est pars eius. Dicendum quod locus differentia maxime materialiter solum continetur in loco maxima. sed non formaliter tanquam pertinens ad formam maxime

Maxima autem est propositio qua non est al.

Hic ponitur diffinit maximam. dicens. Quod maxima est propositio qua non est altera prior neque notior. ut omne totum est maius sua parte. Et vocatur maxima. quia licet sit parua in quantitate est tamen maxima in virtute et gradu certitudinis. quia potest certificare plures alias propositiones. Etiam vocatur dignitas. quia dignum est quod sibi fides adhibeatur. vel quia seipsam dignificat. Tercio vocatur communis animi conceptio. quia ab intellectu multorum faciliter concipitur cognitis terminis. Ideo dicit Boetius. maxima est communis animi conceptio quam quilibet probat auditam

Arguitur Nulla bona diffinitio debet dari per negationem. sed illa datur per duas negationes. ergo non est bona. Dicendum quod nulla diffinitio debet dari per puram negationem. sed hic ponitur propositio loco generis. et est quid affirmatiuum. sed per negationes datur intelligi aliquod affirmatio. scilicet quod maxima est propositio prima et notissima

Arguitur Illa propositio non debet dici maxima. qua est altera prior et notior. sed est aliqua propositio notior et prior ista. omne totum est maius sua parte. igitur. Minor probatur de illa, de quolibet dicitur esse vel non esse. et de nullo ambo simul. que est notior, quia constituitur ex terminis communioribus et prioribus quam sit totum et pars. Dicendum quod licet sit una propositio notior et prior ista. omne totum est maius sua parte ex aliis terminis. tamen ex eisdem terminis et in suo genere non est aliqua propositio notior neque immediatior.

Locus differentia maxime est qua una

Hic ponitur diffinit locum differentiam maxime. dicens. Quod locus differentia maxime est qua una maxima differt ab alia. quod fit per terminos in maxima positos. Unde locus differentia maxime dicitur habitudo terminorum in qua fundatur argumentum. et illa habitudo terminat et confirmat argumentum implicite et im-

pfecte.ſʒ maxīa dꝛ ꝓpō q̄ explicite ⁊ ꝯplete termīat argumētū. vt cum arguit ſoꝛtes ē hō. ergo ſoꝛtes ē aīal. ⁊ ꝓbatur ꝯña ꝑ locū a ſpē ad genus. nō t̃minat pfecte argumētū. qꝛ p̄t adhuc dubitaē q̄lis ſit habitudo ſpēi ad gen⁹. ſʒ cū addit illa maxīa de q̄cunqꝫ vere p̄dicatur ſpēs de illo vere p̄dicatur gen⁹. tūc explicite ⁊ pfecte t̃minat argumētū

Arguit Oīs loc⁹ dr̃ā maxīe ē hitudo. ſʒ t̃min⁹ nō ē hitudo. ġ t̃min⁹ nō ē loc⁹ dr̃ā maxīe. Dōʒ. q̄uis t̃min⁹ n̄ ſit hitudo formal'r ⁊ explicite. tñ ē hitudo iplicite ⁊ v̄tualit q̄ ad t̃cata ſua qđ ſufficit ad h̄ q̄ ſit loc⁹ dr̃ā maxīe

Locus dr̃ā maxime diuidit

Poſtq̄ꝫ P. h. det̃minauit de loco in cōi tā diffinitiue q̄ꝫ diuiſiue et manifeſtauit ſingula mēbꝛa loci. h̄ ꝯñr ſbdiuidit locū dr̃ām maxīe in tria mēbꝛa. ſ. in locū itrinſecū. extrinſecū ⁊ mediū. Et ſufficiētia iſtoꝝ triū mēbꝛoꝝ p̄t ſic ſumi. nā oīs loc⁹ dr̃ā maxīe iportat hitudinē termī inferētis ad t̃minū illatū. vl' ġ termin⁹ inferēs ꝯuenit cū t̃mino illato. ⁊ ſic ē loc⁹ intrinſec⁹. Aut diſcōuenit cū ipſo. ⁊ h̄ ē dupl'r qꝛ vl' diſcōuenit ſimpl'r. vel ꝑtī ꝯuenit ⁊ ꝑtī diſcōuenit. ſi p̄ᵐ ſic ē loc⁹ extrinſec⁹. ſi 2ᵐ ſic ē loc⁹ medi⁹. Et dꝛ loc⁹ itrinſec⁹. qñ t̃min⁹ inferēs ē in t̃mino illato vel eꝫ ꝑᵐ aliquē modū eēndi in. ⁊ qñ h̄ nō fit tūc ē loc⁹ extrinſec⁹. q̄re āt loc⁹ dꝛ extrinſec⁹ ⁊ medi⁹ patebit in locis ſuis. Et ē iſta diuiſio analogi in ſua analogata. qꝛ ꝑ p̄us dꝛ de loco itrinſeco. ſcđo de medio. ⁊ tercio de loco extrinſeco Rō. qꝛ loc⁹ ē hitudo termī inferēt̃ ad t̃minū illatū. ſʒ in loco itrinſeco vbi ē hitudo poſitiua ē pfectioꝛ hitudo q̄ꝫ in aliis vbi ē negatiua vel p̄uatiua q̄ hꝫ ꝯgnoſci ꝑ poſitiuā Sʒ locus medius ea ꝑte q̄ ꝯuenit cum intrinſeco eſt pfectioꝛ extrinſeco

Arguit Pe. h. nō ſbdiuidit locū maximā ġ nō dꝫ ſbdiuidē locū dr̃ām maxīe. ꝯña ptʒ. qꝛ ſt̄ vnū ⁊ idē. Etiā videt q̄ loc⁹ maxīa poti⁹ deberet diuidi q̄ꝫ loc⁹ dr̃ā maxīe. qꝛ ꝯfirmat argumētū. Dō. q̄ in h̄ q̄ diuidit locū dr̃āꝫ maxīe etiā diuidit locū maximā. qꝛ tot ſt̄ maxīe q̄t ſt̄ loci dr̄ē maxime

Arguit Null⁹ ē loc⁹ itrinſec⁹. qꝛ loc⁹ dyalectic⁹ ſumit ad ſilitudinē loci real'. ſʒ oīs loc⁹ real' ē extrīſc⁹ ġ ſil'r oīs loc⁹ dyalectic⁹ erit extrinſec⁹. Dō. q̄ ē aliq̄ ſilitudo. ſʒ

non omnimoda. est em̄ sil'itudo ista. qꝛ sicut locus realis dat locato suo firmitatē ꝛ ꝯseruat ip̄m. sic etiā loc⁹ dyalectic⁹ dat firmitatē argum̄to dyalectico. ꝛ ꝯuat argum̄tū dyalecticū in eē sꝫ argum̄tū assumit dissil'e. oēs ḡt trāsferētes se ꝑm aliquā sil'itudinē se trāsferūt ꝛ nō ꝑm omnimodā

Arguit Omnis locus ē medi⁹. ḡ diuisio illa est mala. Aūs ꝓbat̄ qꝛ oīs loc⁹ ē h̄itudo medians iter terminū inferentē ꝛ terminū illatū. Dō. ꝙ locus medi⁹ nō d̄r ideo medi⁹. qꝛ ē h̄itudo media iter duos t̄minos. sꝫ iō qꝛ t̄min⁹ inferēs ꝑti ꝯuenit ꝛ ꝑtim d̄r a t̄mino illato

Arguit In omni loco intrinseco t̄min⁹ inferēs ꝑti ꝯuenit ꝛ ꝑti d̄r a t̄mino illato: ḡ oīs loc⁹ itrinsec⁹ ē medi⁹. Aūs ꝓbat̄ sic arguēdo. hō currit. ḡ al' currit. vbi hō ꝑtim ꝯuenit ꝛ ꝑti d̄r ab aiali. Dō. ꝙ lꝫ hō ꝑti ꝯuenit cū aiali. qꝛ in re ꝑcata. eo ꝙ idē ꝑcāt. ꝛ ꝑtim d̄r. s. in mō ꝑcādi. tn̄ hō nō infert al' inq̄ꝫtū ē ꝯueniēs ꝛ d̄rn̄s. sꝫ sub rōne cōueniētie tm̄.

Locus itrinsec⁹ ē qn̄ sumit̄

Hic ꝯn̄r diffinit illa mēbra ꝑ ordinē. ꝛ ꝑmo locū itrinsecū. di. ꝙ loc⁹ itrinsec⁹ ē qn̄ sumit̄ argum̄tū ab hȳs q̄ st̄ de sb̄a rei. i. loc⁹ itrinsec⁹ ē qn̄cūqꝫ st̄ duo termi. s. t̄min⁹ inferēs ꝛ t̄min⁹ illat⁹ et vn⁹ illoꝝ ē in alio ꝑm aliquē modū eēndi in. Loc⁹ extrisec⁹ ē qn̄ sumit̄ argum̄tū ab hȳs q̄ st̄ oīno sepata a sb̄a rei. i. qn̄ termin⁹ inferēs ē ex̄neus ꝛ opposit⁹ t̄mino illato. vt si q̄rat̄ an sortes sit alb⁹. ꝛ ꝓbet̄ ꝙ sortes nō ē niger. ḡ ē alb⁹

Arguit Loc⁹ ē h̄itudo termi inferētis ad terminū illatū. sꝫ t̄min⁹ ille q̄ ē alteri oīno ex̄ne⁹ nō hꝫ aliquā h̄itudinē cū alio. ḡ nō infert ip̄m. Dō. q̄uis iter illos t̄minos q̄ꝝ vn⁹ ē alteri ex̄ne⁹ nō sit h̄itudo positiua ꝛ affirmatiua. tn̄ ibi ē h̄itudo ꝑuatiua ꝛ negatiua. qd̄ sufficit ad locū extrinsecū. sꝫ loc⁹ medi⁹ ē qn̄ sumit̄ argum̄tū ab hȳs q̄ ꝑti ꝯueniūt cū t̄mino illato. ꝛ ꝑti d̄rn̄t ab eo. vt iusticia ē bonitas. ḡ iustū ē bonū. vbi iusticia ē t̄min⁹ inferēs ꝛ iust⁹ ē t̄min⁹ illat⁹. ꝛ ꝑti cōuenit t̄min⁹ inferēs cū t̄mino illato. ꝛ ꝑtim d̄r ab eo. qꝛ cōuenit ꝑm ꝑcatōꝫ cū ipso. ꝛ differt ab eo sicut abstractū a cōcreto

Locus itrisec⁹ diuidit̄ per.

Posita diuisiõe ipsi⁹ loci. hʒ pñr ꝓseqˀr de mẽbris diuisiõis sup dicte. ꝛ p°. de loco itrinseco. qꝛ loc⁹ itrinsec⁹ ẽ pfectioꝛ qȝ alij loci et diuidit locũ itrinsecũ in locũ a sbstantia ꝛ in locũ a cõcomitãtib⁹ sbam. Rõ ẽ. qꝛ in oĩ loco itrinseco oȝ tminũ inferẽtẽ eẽ in tmino illato pm aliquẽ modũ eẽndi in. Ul' g tmin⁹ inferẽs cõuertit cũ tmino illato. ꝛ sic ẽ loc⁹ a sba. Aut nõ ꝯũtit cũ tmino illato. sȝ dr aliqd cõcomitãs ipm. ꝛ sic ẽ loc⁹ a ꝯcomitãtib⁹ sbaȝ Uñ loc⁹ a sba ẽ qñ sumit argumtũ ab hijs q sũt de sba tminoꝝ. in qstione positoꝝ

Arguit Ista diffinitõ loci a sba cõuenit alteri a diffinito. g nõ ẽ bõa. Añs ꝓbat. qꝛ cõuenit argumto q arguit a genẽ ad spẽm eo ꝙ gen⁹ ẽ de sba spẽi. vl' etiã qñ arguit a spẽ ad gen⁹. vt cũ dꝛ hõ currit. g al' currit. ꝛ tñ nõ ẽ loc⁹ a sũba. qꝛ in loco a sba tmin⁹ inferẽs ꝛ tmin⁹ illat⁹ ꝯũtunt Dõm. ꝙ dupl'r aliqd dꝛ de sba alicu⁹. Uno° qꝛ qcũqȝ mõ ẽ de eẽntia ei⁹. et sic gen⁹ ẽ de sba spẽi. qꝛ ẽ ei⁹ pn^m matiale ꝯstitutiuũ. Alio° qꝛ dr totã eẽntiã ipsi⁹ cõũtibil'r. q mõ intelligit diffinitõ. ꝛ sic genus nõ ẽ de sba spẽi. ꝛ g qñ arguit a genẽ ad spẽm ẽ locus a cõcomitantibus substantiã

Arguit Illa q cõcomitãt sbaȝ rei sũt ext ipsã. g qñ sumit argumtũ a cõcomitãtib⁹ sbam erit loc⁹ extrinsecus. Dõ. ꝙ lȝ aliq q ꝯcomitãt sbam nõ sint itrinseca eẽntial'r tñ dñr itrinseca pm aliquẽ modũ eẽndi in. q dr sufficit ad locũ itrinsecũ. Et g loc⁹ a cã efficiẽte ad suũ effectũ ẽ etiã loc⁹ a ꝯcomitãtib⁹ subam. qꝛ p^m aliquẽ modũ eẽndi i cã efficiẽs ẽ in suo effectu ad minus pm ꝟtutẽ. lȝ sit ext ipm pm subam.

Et diuidit iste loc⁹ per locũ

Hic diuidit locũ a substãtia in locũ a diffinitõe. a descriptõe et a nõis interpatõe ꝯphendẽdo sub loco a diffinitõe locũ a diffinito. sub descriptõe locũ a descripto. ꝛ sub loco ab interptatõe locum ab interptato. Et p hoc soluit argumtũ q qs argueret. plures sunt loci itrinseci a substãtia. scȝ locus a diffinito. ab interptato. ꝛ a descripto. g diuisio ẽ insufficiẽs. Uñ sub diffinitiõe dȝ cõprehẽdi etiã locus a drã vltima ad spẽm. vt rõnale currit. g° hõ currit ꝛ ecõtra. Et sub loco a descriptõe cõprehendit locus a ꝓprio quarto mõ ad suam spẽm

Querit̃ Que sit rō diuisiōis isti⁹. Dō3 ꝙ ista. nā in oī loco a sba ṫmin⁹ inferēs dt ꝯūtibilit̃ idē cum ṫmino illato. vel g° vn⁹ ṫmioꝝ explicat essentiā alteri⁹. aut ꝓpe tatē tm̄. si ꝑmū sic ē loc⁹ a diffinitōe, si scdm h̄ ē duplr̃. q₂ vel explicat naturā alteri⁹ ꝑ ꝓpetates absolutas ⁊ ſm se. ⁊ sic ē loc⁹ a descriptōe: aut ꝗtū ad impōe3 noīs. s. inꝗtū ab ip̄ſ fit interp̄/tatio. ⁊ sic ē locus a noīs interp̄tatōe.

Iffinitō est orō idicās:

Hic ꝓseq̇r̃ de mēbris diuisiōis loci a sba. ondēs quō in ꝑticulari formāt̃ syllogismi dyalectici. ſm diuisos modos loci. Et ꝑmo agit de loco a diffinitiōe. q₂ iste ē ꝑfectior alijs grā cu⁹ diffinit diffinitōe3. di. Diffinitō ē orō indicās q̇d ē esse rei ꝑ eēntialia. Et diffinit̃ h̄ solū ꝓ diffnitōe q̇dditatiua. qd̄ innuit̃ ꝑ h̄ qd̄ d₂ ꝑ eēntialia

Querit̃ Quotuplex sit diffinitō. Dō. ꝙ q̄druplex. sc3 q̇dditatiua descriptiua cālis ⁊ q̇d noīs. Diffinitō q̇dditatiua ē q̄ ꝯstituit̃ ex ꝑncipijs eēnalib⁹. s. ex genē ⁊ drā vt hō ē aīal rōnale. ⁊ illa diffinitōe sola spēs diffinit̃. q₂ spēs sola h3 gen⁹ ⁊ drām. Diffinitō descriptiua ē q̄ ꝯstituit̃ ex genere ⁊ ꝓpo. vl' ex genē ⁊ accn̄tib⁹ cōib⁹. Uñ ꝯtingit aliq̄n ꝙ drā ꝓpa nō ē nob nota. ⁊ tūc spēs nō p̄t diffiniri q̇dditatiue. s3 descriptie et q̄n ꝓpriū ē nob notū tūc loco drē ponit̃. q̄nq3 ꝓo ē nob ignotū ⁊ tūc ponim⁹ pl'a accn̄tia ad circūloq̄ndū ꝓpriū ei⁹. Exēplū ꝑmi. vt hō ē al' risibile. Exēplū scdi. vt hō ē al' gressibile bipes. nō alatū. Diffinitō cālis ē q̄ dat̃ ꝑ cās extrīsecas diffiniti. q̄ sūt efficiēs ⁊ final'. vt hō ē ꝓpter btitudinē. Diffinitō q̇d noīs ē q̄ explicat ꝟtutē noīs ⁊ q̇d ꝑ nomē significat̃. vt vacuū est locus nō repletus corpore

Arguit̃ Diffinitō cālis nō distinguit̃ a q̇dditatiua. g° nō ē q̄druplex mod⁹ diffiniēdi: Aūs ꝓbat̃. q̇a dat̃ ꝑ cās sicut diffinitō q̇dditatiua. Dōm ꝙ diffinitō nō d₂ cālis a causa intrinseca sed extrinseca. s. ab efficiēte ⁊ finali.. vt hic homo est fact⁹ a deo ꝓpter beatitudinē. ibi deus est causa efficiēs ⁊ beatitudo finalis. Uñ hic homo est q̇d factum a deo ꝯpositu3 ex corpore ⁊ anima ꝓpter beatitudinē ponunt̃ omnes cause. et ergo maxime est causaslis. q₂ cum d₂ ex corpore tangitur causa

materialis. et aia formalis. a deo efficiẽs. ꝓpter beatitudinẽ tã/
gitur finis. Et locꝰ a diffinitõe causali dꝫ cõphẽdi sub loco a de
scriptõe. ⁊ si diffinitio q̇d nois cõuertit cũ diffinito tũc dꝫ redu
ci ad locũ a nois interp̄tatõe q̄ etiã explicat q̇d ꝑ nomẽ significat

Ar Si diffinitio diffiniret hoc essꝫ ꝑ aliã ⁊ illa ꝑ aliã. ⁊ sic
fieret ꝓcessus i infinitũ q̇ est ĩpossibilis. ergo diffinitõ nõ
potest diffiniri. Dõm ꝙ negãda ẽ scđa ps ãñtis q2 diffinitõ
in cõmuni bñ diffinit sꝫ illa diffinitio diffiniẽs ipsam vlterius
nõ diffinit. q2 est q̇d incõplexũ. sed cõplexoꝝ nõ est diffinitio.

Ar Diffinitio est simplex terminꝰ. ergo nõ est orõ Dõm ꝙ
diffinitio capit dupl'r. vno mõ ꝓ illa scđa intẽtione. ⁊ sic
diffinitio ẽ simplex terminꝰ nec vt sic ĩ loyca diffinit. Alio mõ ca
pitur ꝓ rebꝰ substratis. ⁊ sic diffinitio ẽ orõ. Jam dr̃ ꝙ diffinitio
hic diffinit ꝓ p̄ma intẽtõe siue ꝓ re substrata. ⁊ ñ ꝓ scđa intẽtõe.

Locus a diffinitiõe ẽ habi.

Premissa diffinitõe loci a suba. ꝯseq̄nter determĩat de membris
illiꝰ diuisiõis. ⁊ p̄mo de loco a diffinitõe q̄ est ꝑfectior alijs duo
bus. Ip̄m diffiniẽs dicẽs locus a diffinitõe ẽ habitudo diffini
tionis ad diffinitũ. vt aĩal rõnale currit. ergo homo currit. ⁊ cõ/
tinet quattuor argumẽta ⁊ q̄ttuor maxĩas vt ptꝫ in textu.

Arguit Diffinitio q̇dditatĩa ẽ mediũ demõstratõis po
tissime. ğ nõ ẽ mediũ sillogismi dyalectici. ⁊ per
ꝯñs hic male determĩat de loco a diffinitõe ad diffinitũ Dõꝫ
ꝙ diffinitio est mediũ demonstratõis potissime ⁊ etiã sillogismi
dyalectici sꝫ drñter. q2 diffinitio capit dupl'r. vno mõ q̄ꝫtum ad
essentiã eius ꝓut dicit principia essentialia diffiniti. ⁊ sic est me
diũ sillogismi demõstratiui. ⁊ ab eo sumit locus demonstratiuꝰ.
et nõ dyalecticus. Alio mõ ꝯsiderat inq̄ꝫtũ sumitur sub intẽtõe
cõmuni diffinitõis ⁊ vt dicit habitudinẽ ad diffinitũ. et sic ca/
pit in ꝓposito ⁊ fundat sillogismũ dyalecticum.

Arguit Capiẽdo diffinitõem scđo mõ sic ẽ mediũ sillo
gismi sophistici ğ ñ dialectici Dõꝫ ꝙ dupl'r
arguit a diffinitiõe ad diffinitũ. vnoꝰ ꝑ respectũ ad predicata q̄
prius ⁊ notiori mõ cõueniũt diffinitõi q̄ꝫ diffinito. et sic est lo/
cus dyalecticꝰ. Alio mõ ꝑ respectũ ad predicata que notiori mõ
cõueniũt diffinito q̄ꝫ diffinitioni. et sic ab eo sumit locꝰ sophi/

sticus qui locus dicitur fallatia peticionis principij. Unde q̃ꝛ diffinitio naturaliter est prioꝛ ipso diffinito. ergo predicata es/sentialia prius conueniunt diffinitioni q̃ꝫ diffinito et penes ta lia sumitur locus dyalecticus vt hic animal rationale est risibi le ergo homo est risibilis et si in talibus predicatis arguatur a diffinito ad diffinitionem est petitio principij. Sed predicata accidẽtalia pri⁹ cõueniũt diffito q̃ꝫ diffinitõi. ꝛ penes illa sumit̃ locus sophisticus si prius assignetur inec̃ diffinitõi q̃ꝫ diffinito Pro quo notãdũ ꝙ triplicia st̃ predicata. s. intentionalia essen/tialia et suppositalia. Predicata intentionalia sunt q̃ fundant̃ i predicatis intentõnalib⁹ ꝛ entib⁹ rõnis sicut genus species ꝛc̃. ꝛ de illis non est hic ad propositum. Predicata essentialia sunt su periora respcũ suoꝝ inferiorum. Sed predicata suppositalia st̃ q̃ attribuuntur suppositis sicut currere legere et illa predicata cõ ueniunt notiori modo diffinito q̃ꝫ diffinitioni.

Querit̃ Quot modis arguit̃ a diffinitõe ad diffinitũ Dõꝫ ꝙ q̃ttuoꝛ mõis. ꝓmo sbijciẽdo diffitõem affirmatiue vt aĩal rõnale currit ergo hõ currit. Maxima quic/q̃d p̃dicat̃ de diffinitõe ꝛ de diffinito. Rõ illi⁹ maxime est q̃ꝛ dif finitõ ꝛ diffinitũ sunt idẽ eẽntial̃r. ergo q̃cquid ↄuenit vni etiaꝫ cõuenit alt̃i. Scd̃o p̃dicãdo diffinitõeꝫ affirmatie vt sortes est aĩal rõnale g⁰ ẽ hõ. maxĩa de q̃cũqꝫ p̃dicat̃ diffinitio ꝛ diffinitũ Terció sbijciẽdo diffinitõem negatie vt aĩal rõnale nõ currit g⁰ hõ non currit. Quarto p̃dicãdo diffinitõem negatiue vt asinus nõ est aĩal rõnale. ergo nõ est hõ. Et maxime illoꝝ argumento/rum sufficienter patent in littera.

Arguit̃ In exẽplo ꝓmo fcõ ẽ petitõ p̃ncipij. g⁰ nõ ẽ bonũ argumẽtũ dyalecticũ. Añs ptꝫ q̃ꝛ ibi ẽ petitõ p̃n cipij vbi magis notũ ꝓbat̃ ꝑ min⁹ notũ vl̃ vbi eque notũ ꝓbat̃ ꝑ eque notũ. s̃ꝫ hec ↄclusio hõ currit ẽ notioꝛ q̃ꝫ añs. i. aĩal rõna/le currit. Dõꝫ q̃ꝫuis ibi s̃m nat̃am rei ẽ petitõ p̃ncipij tñ non q̃ñ ad r̃ndẽtẽ dyalecticũ q̃ hoc p̃dicatũ currit pri⁹ cognoscit in diffinitõe q̃ꝫ in diffinito. Ul̃ dd̃m ꝙ lcꝫ s̃m rẽ ꝛ veritatẽ sit ibi petitio p̃ncipij. q̃ꝛ predicatũ notiori mõ cõuenit diffinito q̃ꝫ dif finitõi nõ tñ q̃ ad nos. vnde nõ semꝑ oportet ꝓcedere a notiori bus s̃m naturã s̃ꝫ etiã quo ad nos. q̃ꝛ cõtigit q̃ñqꝫ ꝙ ista sit res/pondẽti nota aĩal rõnale currit et nõ ista hõ currit quare dyalc tice eã infert et ꝓbat ꝛ tũc est bonũ argumẽtum dyalecticũ

Arguit Aliqd pdicatur de diffinitõe qd nõ predicatur de diffinito. ergo prima maxima nõ est va. Añs probatur qz illa ē vera. diffinitõ est orõ. et illa falsa diffinituz ē oratio Dõm q illa maxia nõ valz arguẽdo penes pdicata intentionalia. Et rõ ē qz diffinitio z diffinitum sunt idem realiter et ergo debet argui penes pdicata in quib9 qȝueniunt scz in predicatis essentialibus et suppositalibus sed differũt fm ratione. et ergo nõ debet argui penes predicata intẽcionalia in qbus differunt. qz sicut differũt fm rõem ita similit sunt aliqua pdicata accidentalia intentionalia que cõueniunt vni et non alteri.

Arguit Hic arguit a diffinitõe ad diffitũ aial rõnale ē risibl'e. gº hõ ē risiblis z tñ ē bon9 loc9 demõstratiu9 Dõm q illud mediũ aial rõnale cõsiderat dupl'r. vno mõ vt ē pncipiũ hois in ordie ad illã passionẽ risibile z sic ē ibi locus demõstratiuus. qz tunc passio subiecti oñditur p ppria pncipia ei9. Alio mõ cõsideratur vt stat sub intentõe cõmuni diffinitõis inqztũ scz est diffinitõ hois z tũc est ibi locus dyalectic9

Loc9 a diffito ad diffinicõz

Hic cõuertit locũ a diffinitõe ostẽdẽs quid sit loc9 a diffinito. Dicẽs q loc9 a diffinito est habitudo diffiniti ad diffinitõem Et cõtinet tot argumẽta et tot maxias qt loc9 a diffinitõne continet vt textus late declarat. Et in fine ponit notabile dicens q locus semp debet denoiari a termino inferẽte z nõ a termino illato. Ex quo infertur q qñ diffinitio ponit in añte tunc est locus a diffinitõe ad diffinitũ. sed ecõtra qñ diffinitũ ponitur in añcedẽte z diffinitio in cõsequẽte tunc est locus a diffinito ad diffinitionẽ Ratio notabilis est qz omnis denominatio debet fieri a principaliori z digniori. sed termin9 inferens est dignior qz est agens qz terminus illatus qui est patiens igitur.

Arguit Aresto. dt in scdo de aia q iustum ē vnũqdqz a fine appellari sz termin9 illat9 poit in fine. gº locus dyalectic9 dz ab illo termino sumẽ denoiatõez Dõz q verz ē q in his q dicũt cãlitatẽ cause finalis denoiatõ debz fieri a fine sz nõ in illis q dicũt causalitatẽ cause efficiẽtis. Vñ quãdocũqz aliqua ordinat ad aliquem finẽ tunc debet denoiari ab illo fine Sed hic terminus inferens habet se in genere cause efficien/

tis ad terminū illatū qui est eius effectus. causa aūt est nobili/
or suo effectu. ergo ab ipsa fit denominatio.

Arguit Est vna via de colonia ad bunnā ꝛ ecōtra. ḡ ē ea
dē habitudo diffinitōis ad diffinitū ꝛ ecōtra ꝛ
ꝑ ꝯñs nō sūt loci distincti Dōꝫ q̄uis maīaľr sit eadē habitu
do diffinitionis ad diffinitū et ecōtra. formaliter tamē est alia
qꝛ distinguūtur penes suos terminos. Unde in loco a diffinito
diffinitū ponił in āte ꝛ diffinitio in ꝯñte. et econtra in loco a
diffinitōe. diffinitio ponił in āte. et diffinitū in ꝯñte.

Escriptio est orō signi.

Postq̄ꝫ Petrus hispan⁹ determinauit de loco a diffini/
tione. hic ꝯñter determinat de loco a descriptōe. rō ordi
nis supius patuit. Et primo ponit duas diffinitiones ipius de/
scriptionis. prima est descriptio est orō quid est esse rei significās
ꝑ accñtalia. et ponitur oratio loco generis. deinde dicitur signi/
ficans quid est esse rei ꝑ accidētalia ad differētiā diffinitionis q̄
significat esse rei ꝑ essentialia. Scđa descriptio est oratio ꝯstans
ex genere ꝛ ꝓprio. vt homo est animal risibile. Et est ista diffini/
tio secunda in potissimo statu descriptionis data.

Arguit Uni⁹ diffiniti erit tm̄ vnica diffinitio. g⁰ male
ponūł due diffinitōes ipi⁹ descriptōis Dōꝫ ꝙ
vni⁹ diffiniti pn̄t esse plures diffinitōes accidētales et descrip/
tiue non aūt quidditatiue. Unde quādo idem diuersimode su/
mitur tūc de ipo pn̄t esse plures descriptōes ꝛ sic fit hic

Querit Quō differēter danł iste diffinitōes Dōm
ꝙ descriptio capitur dupliciter. vno mō cōmu
niter ꝓ quacūq̄ꝫ descriptōe data ꝑ accidētalia siue fuerint ꝓpria
siue appropriata siuē intrinseca siue extrinseca. ꝛ sic extēdit se ad
diffinitionem causalem. et sic de ea datur prima diffinitio. Alio
mō capił descriptio specialiter non pro quacūq̄ꝫ oratione expli/
cāte esse rei ꝑ accñtalia. sꝫ tm̄ ꝓ illa que dał ꝑ accñtalia coessen/
tialia ꝛ extrinseca. et sic de ea datur scđa diffinitio. Et sic patet ꝙ
iste descriptiones diuersimode danł de descriptione.

Ar Nulla vox incōplexa est oratio. sed descriptio est vox incō
plexa. ergo non est oratio. Dicendum ꝙ descriptio capił
dupliciter. vno modo vt est secunda intentio. et sic est termin⁹ in

complexus. Alio mō capitur p re substrata illi scđe intētioni. et sic est orō. z isto scđo mō hic diffinit. cum logica sit pncipaliter de pmis intentionib⁹

Querit Quare magis dr in pma diffinitiōe descptio nis p accñtalia q̄z p accñtia. Drž. q̄ iō. qz nō oīs descriptio dat p accñtia. sz aliqñ dat p inferiora alicu⁹ superioris. q̄ nō sunt accñtia suoꝝ supioꝝ. sz accñtalia. vt ppō ē orō affirmatiua vl negatiua. qz affirmatiuū z negatiuū sunt spēs ppōnis. sed inferi⁹ est accñtale sui supioris. qz nō est de eēntia e⁹. Etiā aliqua descriptio datur p modū essendi. q̄ non est accñs. licet bene accidentalis

Arguit Quicq̄d indicat q̄d ē esse rei hoc dat p eēntialia. sz descriptio indicat eē rei. vt dr pma diffinitio. g̃ dat p eēntialia z nō accñtalia. Drō. q̄ dupl'r aliq̄d dr indicare. Uno mō a priori. z sic maior est vera. Alio mō a posteriori. et sic descriptio indicat q̄d est esse rei. qz p accñtalia que sunt posteriora. Etiā accñtia ppie nō indicāt essentiā. sed potius ɔferunt ad ɔgnitōem essentie.

Arguit Nullū posteri⁹ pt indicare q̄ q̄d ē esse rei. sz accidētia st posteriora. g̃ nō pñt indicare q̄d ē eē rei. i. diffiniti. Drōm sicut dictū ē. q̄ a priori nō pñt indicare q̄ q̄d est esse. tñ bene a posteriori. qz pncipia essentialia sunt qñqz ignota. z tunc oz sumere accñtia ppria vel cōmunia appropriata. per que circūloquunt essentialia. z ducunt nos in cognitōem principioꝝ essentialium

Querit Per que accñtia detur descriptio. Rñdetur q̄ datur qñqz p accñtia ppria. z qñqz per accñtia cōmunia inq̄ꝫtum plura accñtia cōmunia accipiunt loco vni⁹ ppriȷ ſm q̄ vnū restringit alteꝝ. Exemplū pmi. vt hō est aīal risibile. Exemplū secūdi. vt hō est aīal gressibile bipes nō alatum. q̄ diffinitio sic collecta ɔuertit cū hoīe. lz q̄libet ps ſm se sumpta sit in plus q̄ꝫ diffinitum

Querit Utrꝫ oīs descriptio datur p eque multa accñtalia. Drōm q̄ non. qz ɔtingit aliqñ pōni vnū accidens. vt qñ aliq̄s ɔgnoscit genus alicu⁹ rei z accñs ɔuertibile eius. vt homo est aīal risibile. aliqñ ɔtingit q̄ accidens ppriū sit ignotum. z tunc oportet vti pluribus accñtibus ad il-

lud accidens ꝓpriū circūloqndū. vt patuit. ⁊ sic nō possumꝰ de/
terminare ⁊ dicere ꝑ q̄t accn̄talia descriptio debet dari. ꝫ ꝭm ꝙ il
la accn̄talia sunt apta ad circūloqndū ꝓpriā passionē ꝭm h̄ ali
qn̄ sumunt pauca ⁊ aliqn̄ multa. Pro quo notandū ꝙ du/
plicia sunt accidentia. scꝫ ꝓpria ⁊ cōmunia. Accidētia ꝯmunia
sunt q̄ fluūt ex p̄ncipijs indiuidui. ⁊ p̄mo insunt illis. sed ex cō/
seq̄nti ⁊ ꝑ posterius solum scꝫ ꝑ indiuidua insunt specieb⁹. Et
vocant̄ accidentia cōmunia. qꝛ nō determinate ex vna causa in/
sunt suis subiectis. sed ex plurib⁹ causis istꝭ Accn̄tia ꝓpria sūt
q̄ fluunt ex p̄ncipijs spēi ⁊ mediante specie insūt indiuiduis. Et
dicunt̄ ꝓpria qꝛ insunt subiectis ex vna certa causa. vt hō est ri
sibilis qꝛ est animal rōnale.

Arguit̄ Gen⁹ ingredit̄ descriptōꝫ ⁊ nō ē accn̄s descripti
g̃ male dꝛ ꝑ accn̄talia. Añs ꝓbat̄. qꝛ gen⁹ est de
eēntia spēi. Dō. ꝙ diffinitō nō dꝛ descriptiua q̄si oēs ptes e⁹ sint
accn̄tales. ꝫ qꝛ ibi ponit̄ aliq̄ ps q̄ est accn̄talis

Querit̄ Quō drn̄ter gen⁹ ingredit̄ diffinitōꝫ q̇dditatiuā ⁊ descriptiuā. Dōm ꝙ gen⁹ accipit̄ dupl'r
Vno°. put ē eēntiale ⁊ formale p̄ncipiū sue spēi. ⁊ sic ponit̄ i diffinitōe q̇dditatiua. Alio°. capit̄ put ē p̄ncipiū coeffectiuū ꝓprie
passiōis q̄ fluit ex genē ⁊ drā. ⁊ sic ponit̄ i diffinitōe descp̄tiua

Arguit̄ Descriptio ē orō indicās q̇d ē eē rei ꝑ accn̄ta/
lia vt dꝛ p̄ma diffinitō. g̃ nō ꝯstat ex genē ⁊ ꝓ/
prio. Tenet ꝯña. qꝛ neqꝫ gen⁹ neqꝫ ꝓpriū ē accn̄tale. Dō. ꝙ ge/
n⁹ capitur dupl'r vt dictū ē. ⁊ scd'o mō inq̄ztū ꝯpat̄ ad ꝓpriū sꝛ ē
cā ꝓprij effectiua. sic dꝛ q̇dāmō accn̄tale. Sꝫ de ꝓpo dōm ꝙ dꝛ
eēntiale q̄si essentiā ꝯseq̄ns. ⁊ nō tāq̄ꝫ ipsā ꝯstituēs

Loc⁹ a descriptōe ē h̄itudo

Hic oñdit q̇d sit locus a descriptōe. di. ꝙ ē h̄itudo descriptōnis
ad descriptū. Et ꝯtinet q̄ttuoꝛ argum̄ta. ⁊ q̄ttuoꝛ maxīas. p̄mo
sb̄iciēdo descriptōꝫ affirmatiue. vt aīal risibile currit. g̃ hō cur/
rit. maxīa. Quicq̇d dꝛ de descriptōe ⁊ de descripto. rō h⁹ ē qꝛ de/
scriptio ⁊ descriptū dicūt idē ꝯuertibil'r. g° q̄cquid p̄dicatur de
vno ⁊ de altero p̄dicabit̄. Scd'o p̄dicando descriptōeꝫ affirmati
ue. vt iohēs ē aīal risibile. g̃ iohēs ē hō. Maxīa. de q̄cunqꝫ p̄di/
catur descriptio ⁊ descriptū

Arguit Aliq̄d p̄dicatur de descriptōne q̄d nō p̄dicat̄ de descripto. g° p̄ma maxia nō erit v̄a. Añs p̄bat̄. q2 esse ꝯpositum ex genere ꝛ p̄prio cōuenit descriptōi. s3 nō cōuenit descripto. Dōm ꝙ locus iste nō valet in intentionalib⁹. Vñ qñ arguit̄ in descriptōne tunc debet argui penes illam ptem in q̄ cōueniūt descriptio ꝛ descriptū. ꝛ nō in q̄ dr̄ñt. s3 h̄ arguit̄ penes illud in quo differunt.

Arguit Nō seq̄tur ioh̄es ē aīal risibile. ḡ ioh̄es ē lapis ꝛ tñ descriptio p̄dicatur. Dōm ꝙ in loco a descp̄tōe debet argui in ordine ad suū descriptū. q̄d p̄dicat̄ in ꝯñte q̄d fit in p̄posito Tercio arguit̄ sbij ciēdo descriptōz negatiue. vt aīal risibile nō currit. g° hō nō currit. Maxia. quicq̄d remouet̄ a descriptōe ꝛ a descripto. Quarto arguit̄ p̄dicādo descriptōez negatiue. vt lapis nō ē aīal risibile. g°. lapis nō est hō. Maxia. a q̄cūq3 remouet̄ descriptio. ab eodē remouet̄ ꝛ descriptū Tūc diffinit locum a descripto: di. Locus descripto est habitudo descripti ad descriptōz. Et ꝯtinet q̄ttuor argum̄ta ꝛ q̄ttuor maximas. sil'r sicut loc⁹ a diffinito.

Arguit Nō seq̄tur hō ē sp̄es g°. aīal risibile ē sp̄es. quia añs ē ver̄ ꝛ ꝯñs falsum. ꝛ tñ ibi arguit̄ p̄m locum a descripto. Dō. ꝙ iste locus t3 qñ termī supponūt p̄sonaliter. mō h̄ supponūt simpl'r

Arguit Nō seq̄tur in suppōe p̄sonali. sortes scit̄ eē hō g° scit̄ eē aīal risibile. q2 añs pt eē ver̄ sine ꝯñte. Dō. ꝙ locus iste t3 in p̄pōib⁹ de iesse. ꝛ nō t3 sp in illis modalib⁹. Vñ nō seq̄tur hoiem demōstrabile est eē risibile. g°. aīal risibile demōstrabile est esse risibile.

Querit Quō dr̄ñt locus a descriptōe ꝛ a descripto Dō. ꝙ sic. q2 qñ descriptio ponit̄ in añte. tūc ē locus a descriptōe. ꝛ qñ descriptū ponit̄ in añte. tūc ē locus a descripto. q2 sicut dictū est locus dyalectic⁹ debet denoīari a t̄mino inferēte. ꝛ nō a t̄mino illato. Et sil'r dōm ē de oībus alijs locis. ꝯuertibilib⁹. vbi sc3 idē pt eē añs ꝛ ꝯñs. tūc em̄ sp a t̄mino po to in añcedēte denoīatur locus.

Nterpretatō ē duplex que.

Postq̄z. Pe.h. determinauit de locis a diffinitōe ꝛ a descriptōe. h̄ pn̄ter determinat de loco a noīs interp̄tatōe ad interp̄tatū ꝛ ecō tra. Et qꝛ nō ex omni interp̄tatōe fit locus dyalecticus. ergo po nit vnā diuisionē interp̄tatōis vt eligat membꝝ sibi ad ꝓposi tū dicēs. q̄ꝛ duplex est interp̄tatio. Nam q̄dam est interp̄tatio. q̄ nō ꝯuertitur cū interp̄tato. ꝛ talis iterꝝ est duplex. nā q̄dam ē interpretatio q̄ excedit interp̄tatū. vt lapis dꝛ q̄si ledens pedē ibi ledēs pedē est intep̄tatio. ꝛ lapis ē interp̄tatū. sꝫ ledēs pedē excedit interp̄tatū qd̄ ē lapis. qꝛ multe sunt res ledētes pedem q̄ nō sunt lapides. vt lignū vel ferꝝ. Alia ē interp̄tatio. q̄ hꝫ se in minus. ꝛ interp̄tatū habet se in plus. vt ꝑfectū interp̄taᷓ q̄si ꝑfecte factum. ibi interp̄tatū. scꝫ ꝑfectū habet se in plus ꝛ exce/dit interp̄tatōem. s. ꝑfecte factum. qꝛ ꝑfectū dꝛ de deo ꝛ creaturis. sed ꝑfecte factum dꝛ tm̄ de creaturis. Alia est intep̄tatō vbi interp̄tatio ꝯuertiᷓ cum interp̄tato. vt amator sapiētie est interp̄tatio huiꝰ noīs ph̄s. ꝛ ab illa interp̄tatōe sumiᷓ locus dyale/cticus a substātia. qꝛ illa interp̄tatō dt idē realiter ꝛ ꝯuertibilr̄ cum interp̄tato. ideo q̄cquid verificaᷓ de vno. etiā verificaᷓ de alio ꝓpter ꝯuertibilitatē terminoꝝ

Arguit Omnis interp̄tatio ē ꝯūtibilis cū interp̄tato ḡ alterꝝ mēbꝝ istiꝰ diuisiōis ē supfluū. Añs ꝓbaᷓ. qꝛ sicut se hꝫ diffinitio ad diffinitū. sic se hꝫ interp̄tatō ad īterp̄tatū. sꝫ oīs diffinitio ē ꝯūtibilꝫ cū suo diffinito. ḡ etiā oīs in terp̄tatio erit ꝯuertibilꝫ cū suo interp̄tato. Dōꝫ. q̄ꝛ nō ē sil'e de diffinitōe ꝛ interp̄tatōe Vn̄ diffinitio habet drām vltimā que ꝯuertitur cum diffinito vel aliq̄d loco drē. ꝛ ergo tota diffini/tio ꝯuertitur cum diffinito. sed interp̄tatio imponiᷓ ab aliq̄ ꝓ/prietate. ꝛ illa aliq̄n ꝯuertitur cum interp̄tato. aliq̄n vero non ꝯuertitur cum ipso. ꝛ sic interp̄tatio ꝛ interp̄tatū nō ꝯuertunᷓ. vt exemplificatū est

Arguit Bonꝰ sumiᷓ locꝰ dyalecticꝰ ab interp̄tatōe nō ꝯūerbili ad interp̄tatū. ergo ꝯ̄ dicta. Añs ꝓba/tur. qꝛ bene seq̄tur aer nō est ledens pedem. ergo aer nō est lapis

Dōm q̄ꝛ hoc est bonū argumentū dyalecticū. sed non arguiᷓ ab interp̄tatōne ad interp̄tatum. sed a superiori ad inferius. qꝛ interp̄tatio sumpta cum negatōe habet se vt superius ad inter/pretatum. sicut hic hoc non est animal. ergo hoc non est homo.

Queritᷣ Qm̃o differūt ethiologia trāslatō ꝛ inꝑ̄tatio Dōm ꝙ sic nā ethiologia ē expositō vni⁹ nois siue ocōnis ꝑ aliō nom̄ eiusdē ydeomatꝫ vt sol expoiᷣ q̄si super oia lucēs. ꝛ sitiᷣ de⁹ q̄si dans eternā vitā suis ꝛ h̄ lrāliter. sꝫ silla baliᷣ lep⁹ dꝛ quasi hn̄s leues pedes. in his em̄ latinū exponiᷣ ꝑ latinū. Translatio est expssio vni⁹ ydeomatis ꝑ ꝟba altius. vel est mutatō sermonis de vno ydeomate in aliud. vt cū mutaᷣ grecū in latinū vt kyrios grece est dn̄s latie. ꝛ hiesus hebrayce est saluatoꝛ latine. Et sic etiā dicim⁹ ꝙ scn̄s Hieronimus fuit trāslatoꝛ biblie de hebrayco in latinū. sꝫ Boeti⁹ fuit trāslatoꝛ librorū aresto. Inꝑ̄tatō ē expositio vni⁹ nois min⁹ noti ꝑ aliud no' magis notū siue eiusdē ydeomatis siue alti⁹ Exemplū de eodem ydeomate vt intelligē quasi intus ꝑcē legere. de alio ydeomate vt ph̄us. i. amatoꝛ sapiētie. Et ꝙ̄ differūt inꝑ̄tatō ꝛ ethimologisatō sicut supi⁹ ꝛ inferi⁹. qꝛ interꝑ̄tatō ē cōmunioꝛ ꝛ habꝫ se i pl⁹ q̄ꝫ ethimologisatio. Sꝫ trāslatō est extranea ad vtrūqꝫ ꝛ nō fundat locum intrinsecum sed extrinsecum.

Arguitᷣ Diffinitō inꝑ̄tatōis ꝯueit alti a diffito ꝙ̄ n̄ ē bona. Ans̄ ꝓbaᷣ qꝛ ꝯueit diffitōi in q̄ ē expositio vni⁹ nois min⁹ noti ꝑ aliud nome vel oꝛōēꝫ Dōm ꝙ diffō ex ꝯn̄ti dt expōem nois diffiniti. nō tn̄ ꝑmo ꝛ ꝑ se nā ꝑmo explicat eē rei significate ꝑ no'. ꝛ ex ꝯn̄ti explicat no' q̄ꝫtū ad suā sigficatōꝫ. sꝫ inꝑ̄tatō eꝫ ꝑmo explicat no' ꝛ ex ꝯn̄ti significatum.

Arguitᷣ Ibi ē iterꝑ̄tatō itelligē ē int⁹ ꝛ ꝑcē legē. ꝛ tamē ibi nō ē expō vni⁹ nois ꝑ aliō no'. Scd̄a ꝑs aſsūpti ptꝫ qꝛ ibi ē expō ꝟbi. Dōm ꝙ no' capiᷣ hic cōiter ꝓut n̄ distinguitur contra verbum sed ꝓut idē est ꝙ nota mentis.

Loc⁹ ab iterpꝛetatōe ē ha.

Hic diffinit locū ab iterꝑ̄tatōe dicēs. ꝙ ē h̄itudo interꝑ̄tatōnis ad interꝑ̄tatū. ꝛ cōtinꝫ q̄ttuoꝛ argum̄ta ꝛ q̄ttuoꝛ maxias. Primo sbȳciēdo interꝑ̄tatōēꝫ affirmatie vt amatoꝛ sapiētie currit ergo ph̄us currit. Maxia quicq̄d dꝛ de interꝑ̄tatōe ꝛ de inꝑ̄tato. qꝛ dicūt idem ꝯūtibilit. Scd̄o mō ꝑdicādo interꝑ̄tatōēꝫ affirmatie. vt plato ē amatoꝛ sapiētie. gᵒ ē ph̄us Maxia de q̄cūqꝫ pꝛedicaᷣ interꝑ̄tatō et interꝑ̄tatum. Tercio subȳciendo interꝑ̄tatōēꝫ negatie vt amatoꝛ sapiētie nō currit. ergo ph̄us n̄ currit

Maxīa q̄cquid remouet͛ ab interp̄tatōe ⁊ ab interp̄tato. Quarto predicādo interp̄tatōez negatiue. vt petrus nō est amator sapientie. ergo nō est phs. Maxima a quocūq; remouet͛ interp̄tatio ⁊ interp̄tatum. Et similiter intelligat͛ de interpretato.

Arguit Non seq̄tur. rusticus est amator sapie. ergo rusticus est phs. q2 añs est ver ⁊ ꝯñs falsum. ergo nō valet. Sz ꝙ añs sit ver patet quia omnes homines natura scire desiderāt. primo metaphisice. Dōm ꝙ rustic⁹ nō amat sapiētiā. sed bñ desiderat siue appetit eā. Uñ dr̄a est inter amare ⁊ desiderare. nā amare est rem habitā diligere. sz desiderare ē rem nondū habitā appetere. ⁊ sic rustic⁹ carens sciētia est bñ desiderator scie sz nō amator. Uñ amor est rei habite. sz desideriū est rei habende. Et si dicat͛ aliqui nō volunt informari aliquo mō. ergo nō oīs hō naturaliter scire desiderat. Dōm ꝙ duplex est appetit⁹. nā quidā est naturalis ⁊ dr̄ inclinatio ꝯñs naturā alicui⁹ sicut dicim⁹ graue naturaliter appetere locū deorsum ⁊ tali appetitu oēs indr̄nter scire desiderāt q2 tale desideriū ꝯseq̄tur naturā anime rōnalis q̄ est vnigenia in oībus hominib⁹. Alius est appetitus cognitiu⁹ ⁊ est inclinatio seq̄ēs apprehēsionē alicui⁹ sb rōne boni vel mali. Et iter est duplex scz sensitiu⁹ q̄ cōseq̄tur apprehēsionē sensitiuā. Et intellectiu⁹ q̄ ꝯseq̄t͛ apprehēsionē intellectiuā ⁊ vocat͛ appetitus intellectiu⁹. ⁊ est duplex. s. pfect⁹ ⁊ vocatur volūtas a qua fit executio voliti ⁊ illo nō oēs scire desiderāt. Et impfectus qui dr̄ q̄daz velleitas ⁊ tali appetitu omnes ad scire inclinātur. q2 oēs indr̄nter vellēt ꝙ haberēt sciam sz ꝓpt pigriciā vitādi labores nō ꝓsequūtur sciaz naturalr̄ desideratā.

Querit An ne sint plures loci a suba q̄z tres Dōz ꝙ sic q2 sunt quattuor alij min⁹ ꝑncipales qui reducūtur ad illos. vt locus a synonimo ad synonimū. loc⁹ a spē ad dr̄āz. loc⁹ a spē ad ꝓpriū ⁊ ecōtra. loc⁹ ab exponēte ad expositū Uñ synonima sunt diuersa noīa idē significātia. vt marcus tulius. ⁊ ꝑ talē locum bene sequitur tulius currit. ergo marcus currit. locus a dr̄ña ad spēm. vt rōnale currit ergo hō currit. et econtra homo currit ergo rōnale currit. Et reducūtur illi duo loci ad diffinitionē quia sicut diffinitio dicit idem essencialit͛ cū diffinito sic etiā in istis loci͛ termin⁹ inferēs idem dicit essentialiter cuz termino illato. Sed locus a spē ad ꝓprium vt homo currit ergo risibile currit reducit͛ ad locū a descripto ad descriptōz. loc⁹ ve

ro a pprio ad spēm reducit ad locū a descriptōe quia accidentaliter idem dicūt. Sed locus ab exponētib⁹ ad expositū. vt tm̄ homo currit ergo homo currit ⁊ nihil aliud ab hoīe currit. reducit ad locū a noīs interpretatione. Et possunt oēs isti loci a substātia noīari vno nomine scilicet locus a conuertibilib⁹ ad cōuertibilia. et hoc in generali. q2 loc⁹ a cōuertibili est habitudo vnius ꝯuertibiliū ad r̄liquū. ⁊ ꝯtin3 q̄ttuor argumēta et q̄ttuor maximas. Et dd3 eē̄t de isto loco eodē mō q̄ dictū est de alijs in spēali.

Sequit̃ de locis a ꝯco.

Postq̄3 Petr⁹ hispanus determīauit de locis a substātia. hic ꝯseq̄nter determīat de locis a concomitātib⁹ substantiā. Ratio ordinis est. q2 locus a substantia perfectior est eo q̄ vnus termīoꝝ est ꝯuertibilis cū alio. sed sic non est hic de loco a cōcomitātibus substātiā. Uñ locus a concomitātib⁹ substātiam est qñ sumitur argumētum ab his que sequūtur terminos in questione positos. et fit quando termin⁹ inferens sic se h3 ad terminū illatum q̄ non conuenit cū eo conuertibiliter. sed ꝫm aliquem modum essendi vnus est in alio.

Querit̃ Quomō diuidit̃ loc⁹ a concomitātib⁹ substātiam. Dicendū q̄ diuidit̃ in octo locos dyalecticos. sc3 in locum a toto a parte a causa et ab effectu. a generatione et corruptione. ab vsibus. et a cōiter accidētibus.

Arguit̃ Locus a cā et loc⁹ a corruptōe nō sunt loci a cōcomitātib⁹ subā3 igit̃. Añs ꝓbat̃ q2 omīs loc⁹ a concomitātib⁹ substātiam est intrinsecus sed causa efficiēs et finis sunt extrinsece. Dōm q̄ licet causa efficiens et finis sunt extrinsece q̄3tam ad substātiam sunt tñ intrinsece suis effectibus ꝫm virtutē ymmo sunt in ipis ꝫm aliquē modū essendi in. ⁊ hoc sufficit ad locū intrinsecū a concomitantibus substantiā. Sed ad scōm de corruptōe dicit̃ q̄ veꝝ est q̄ corruptio omino extrinseca est corrupto. et sic etiā ꝫm veritatē nō est loc⁹ extrinsecus. et q2 generatio et corruptio cōueniūt in hoc q̄ sunt species ꝑmutationis. s3 drn̄t q2 termin⁹ a quo generatōis est nō eē. et termin⁹ ad quē est eē. in corruptōe vero ecōtra termin⁹ a q̄ ē esse et t̄min⁹ ad quē ē nō esse. et ergo numerat̃ h̄ eo q̄ h3 ꝯueniētiā cum loco a

gñatõe cui oppõit Tũc ibi loc⁹ a toto diuidit. incipit determi
nare de loco a toto ꝛ a pte ꝯiũctim q̇ diuidit sicut ip̄m totũ ē em̄
q̄dã totũ integrale. alid vl'e alid ē totũ in q̄titate. aliud in mõ
alid in loco aliud in tpe Quoꝝ sufficiẽtia sic sumit nã om̄e totũ
cõtinꝫ suas ptes. vl' g⁰. cõtinet eas in potẽtia vl' in actu. Si in
poñã h̄ ē dupl'r q꞉ vl' dt totã eẽntiã suaꝝ ptiũ vl' dt ptẽ eẽntie si
p̄mũ sic ē totũ vl'e. si scd̄m sic ē totũ in mõ. Si cõtinꝫ suas ptes
in actu h̄ iteꝝ ē dupl'r. q꞉ vl' noial'r aut adũbialit. Si noialiter
hoc ē dupl'r. q꞉ vel tale totũ sumit p modũ vni⁹ indiuisi sic est
totũ integrale vl' p mõm diuisi ꝛ ml'tiplicati p sua inferiora h̄ ē
dupl'r. q꞉ vl' importat noialit ꝛ sic ē totũ in q̄titate aut adũbia
liter h̄ ē dupl'r. q꞉ vl' hꝫ ptes in successione et motu ꝛ sic ē totuꝫ
in tpe. aut vt sũt in pmanẽtia. ꝛ sic est totũ in loco. Et q꞉ totũ et
ps relatie opponũt ideo sꝫ tot mõi ptis quot sũt modi toti⁹. et
etiã q꞉ loc⁹ a toto ꝛ loc⁹ a pte multiplicãt scd̄m diuisionẽ toti⁹ ꝛ
ptis. iõ st sex loci a toto ꝛ sex a pte. cũ sextupl'r sit totũ et ps.

Totũ vniuersale vt hic sumit

Hic p̄seq̄t de mẽbris sup̄ dicte diuisionis ꝛ p̄mo de toto vl'i os̄
dens qd sit ip̄m dicẽs q᷑ totũ vl'e vt h̄ sumit ē qd̄libꝫ supi⁹ ꝛ sb
stãtiale s̄uptũ ad suũ inferi⁹ vel ē supi⁹ eẽnale ad suã ptẽ ꝛ nõ ca
pit solũ p gñe vel spẽ q̄ sꝫ in recta linea p̄dicamẽtali. sꝫ capit ge
neralit p q̄cũqꝫ supiori qd p̄dicat de plib⁹ inferiorib⁹ actu vl' ap
titudie siue tale sit ens intẽtõnale siue reale siue vniuocum siue
analogũ. Et hꝫ ille loc⁹ tria noia. naꝫ p̄mo vocatur loc⁹ a genere
ad spẽm. ꝛ tũc debꝫ capi gen⁹ cõiter p omni eo qd est supi⁹ respcũ
alicuius inferioris. Scd̄o vocat loc⁹ a supiori ad inferi⁹. Ter/
cio vocatur loc⁹ a toto vniuersali ad suam partem.

Arguit Aial ē ps hois. g̃ nõ ē totũ vl'e ad ipꝫ. Añs p/
bat q꞉ cũ dr̃a ꝯstituit spẽꝫ. Dõꝫ q᷑ supi⁹ respcũ
alic⁹ inferioꝝ p̄t dupl'r capi. vno⁰. vt incõtractũ ē. i. s̄m cõem rõ
nem suã. ꝛ sic ē totũ vniũsale. Alio⁰. capit vt ꝯtractũ ē p drãm
et sic aliq̃ mõ põt dici ps q꞉ est ps diffinitiua.

Querit Quid sit loc⁹ a toto vniũsali Dõꝫ q᷑ ē hitu
do toti⁹ vniũsalis ad ptẽ sbiectiuã. Et valet de
structie tm̄ vt lapis nõ ē aial. ergo lapis nõ ē hõ. Maxima a q̄/
cũqꝫ remouet totũ vniuersale ab eodẽ remouet ps ei⁹ Sꝫ ve/

nires ꝛ dicēs hic arguit̃ destructiue hō nō currit ḡ sortes nō currit ꝛ tñ nō seq̄tur. Dōm ꝙ ibi nō arguit̃ destructiue sȝ ↄstructiue qꝛ totū vl'e non destruit̃ eo ꝙ negatio seq̄tur ipsum. nam arguere destructiue est arguere a destructiōe termini positi in añte ad destructionem eiusdem termini contenti sub eo.

Querit̃ Que est rō ꝙ iste loc⁹ valet destructiue Dō³ ꝙ ideo qꝛ remoto toto vl'i qd̄ icludit suas partes opoꝛtȝ ptes ei⁹ remoueri. qꝛ de q̄to aliq̄d plus negat de tāto minus relinq̄t. ꝛ ergo bñ sequit̃ aīal non est. ergo hō nō est. Sȝ non valet constructiue. qꝛ totū vl'e est cōmuni⁹ suis ptib⁹. ꝛ ergo potest de aliquo verificari d̄ quo sua ps nō verificat̃. vñ nō opoꝛtet ꝙ si aliq̄d verificet̃ de ip̄o toto f̄m ꝙ est in vna ei⁹ pte ꝙ ꝓptē hoc verificet̃ de ipso f̄m ꝙ est in alijs ptib⁹. vt nō seq̄tur asin⁹ est aīal. ergo asinus est hō. qꝛ hic est fallatia ↄseq̄ntis

Ar Bñ seq̄tur si aīal est sensibile hō est sensibilis ꝛ tñ ibi arguit̃ affirmatiē. Dōm ꝙ bñ seq̄t̃ grā materie. i. termioꝝ ibi positoꝝ ꝛ in p̄dicatꝫ eētialib⁹ sȝ nō tenet grā foꝛme. qꝛ dat̃ instātia in p̄dicatꝫ accñtalib⁹. vt nō sequit̃ al' currit ḡ hō currit

Arguit̃ Quicq̄d p̄dicat̃ de aliq̄ supioꝛi etiā p̄dicatur de suo inferioꝛi vt ptȝ ꝑ ꝑmā reg'laȝ añp̄ntalē. ergo iste loc⁹ tenet affirmatiē grā foꝛme Dōm ꝙ ista reg'la intelligitur i p̄dicatis eētialib⁹. ꝛ si extēdat̃ ad accñtalia opoꝛtet ꝙ scd̄a ꝓpositio sit vl'is foꝛmaliter vel equiualenter.

Arguit̃ Nō seq̄t̃ destructiē al' nō currit. ḡ hō ñ currit. qꝛ posito casu ꝙ asin⁹ q̄escat tūc añs ē veꝝ ꝛ ↄñs pt eē falsū. posito ꝙ iohēs currat Dōȝ q̄uis añs sit ꝓpō negatiā tñ ñ arguit̃ destructiē a toto vl'i lȝ arguat̃ ab añte destructo, l' negato. qꝛ arguere negatiē ē arguē ab añte negato ad ↄñs negatū. ꝛ arguē destructiē a toto vl'i ē arguē a toto vl'i destructo ad suā pṫē. Unñ h' al' nō currit negat̃ cursus de aīali ꝛ al' nō negat̃ qꝛ tunc negatio deberet p̄cedē totū vl'e qd̄ h' ñ fit. Ex q̄ ptȝ' ꝙ q̄n arguit̃ a toto vl'i tūc totū dȝ eē p̄dicatū ꝓpōnis vt lapis nō ē al'. ḡ lapis nō est hō Maxia a quocūqȝ remouet̃ totū vl'e ab eo dē remouet̃ ꝛ q̄libȝ ei⁹ ps. cui⁹ cā est qꝛ totū vl'e ↄtinet ꝛ includit suas ptes. ergo remoto toto vl'i remouet̃ quelibet eius ps.

Ar Bñ seq̄t̃ subijciēdo totū negatiē igit̃. Añs ꝓbat̃ q̄n sic arguit̃. nullū al' currit. ḡ null⁹ hō currit. qꝛ soppositū ↄñtꝫ re

pugnat añtl. Dđm ꝙ hic nō arguit̄ ꝑprie a gñe ad spēm vel a toto vl'i sꝫ arguit̄ a toto in q̄ztitate ad vnā ei⁹ ptē. qꝛ hic totū distribuit̄ per signū vl'e ideo fit totū in q̄ztitate.

Arguit̄ Hic lapis ñ ē al'. g lapis nō ē hō al' etiā distribuit̄ g a sīl'i argueret̄ a toto i q̄ztitate ⁊ ñ a toto vl'i. Dđꝫ negādo ꝯñaꝫ qꝛ totū in q̄ztitate attēdit̄ penes t̄minū distributū p signū vl'e. ⁊ ñ penes t̄minū distributū p negatōem.

Pars subiectiua ē inferius

Hic scđo diffinit ptē subiectiuā ⁊ locū eiusdē. dicēs ps subiectiua est inferi⁹ respcū sui supioris vt spēs respcū generis. ⁊ genus respcū entis. Et vl'r ps sbiectiā dꝛ oē min⁹ cōe respcū magis cōis qđ p̄dicat̄ eēntial'r de ipo. Sꝫ locus a pte subiectiā est habitudo ptis subiectiue ad totū. ⁊ tenet solū constructiue. ⁊ hoc dupl'r vno mō subijciēdo ptē subiectiuā. vt homo currit ergo al' currit. Maxia q̄cquid p̄dicat̄ de pte subiectiā etiā de ei⁹ toto. Cui⁹ rō ē. quia totū vl'e actu ⁊ intellectu includit̄ in pte subiectiua. Alio° p̄dicādo ptē subiectiuā affirmatiue vt nicolaus est hō ergo ē al'. Maxia de quocūqꝫ p̄dicat̄ ps subiectiā ⁊ totū vl'e eius.

Arguit̄ Nō seq̄t̄ ꝯstructiue hō est spēs spēalissima. g aīal est spēs spēalissima Dđm ꝙ qñ arguit̄ a parte subiectiā ad totū tūc debet argui penes illa p̄dicata in quibus cōueniūt ⁊ nō in q̄bus dn̄t. vñ pars ⁊ totū dn̄t in predicatis intentionalib⁹. ergo nō dꝫ argui penes p̄dicata intētionalia. sꝫ cōueniūt in p̄dicatis realibus. ergo penes illa debet argui

Arguit̄ Nō sequit̄ ꝯstructiue p̄dicādo ptē subiectiuam sortes incipit esse alb⁹ ergo sortes incipit eē colloratus. qꝛ añs est veꝝ ⁊ cōsequēs falsum. Dđm ꝙ iste locus non valet penes ista predicata incipit ⁊ desinit. quia includūt in se negatōeꝫ. ⁊ ergo hic arguit̄ destructiue. Vñ ista sortes incipit esse albus sic exponitur. id est sortes iam non est albus et statim post hoc erit albus. ergo includit negationem.

Arguit̄ Bene valet argumētū a pte subiectiā ad totum vl'e destructiue sic arguēdo. homo nō currit ergo aīal nō currit. quia añs est verum et cōseqnens. et oppositum cōsequētis nō potest stare cum añte. ergo textus est falsus. Dicendum ꝙ ibi non arguitur destructiue. licet sit propositio negatiua

sed arguit constructiue ꝛ ideo bn̄ sequit̄ quia ibi pars subiectiua nō destruit̄ sed p̄dicatū currit. eo ꝙ negatio nō agit an̄ se sꝫ post se et ꝙ sit bona ꝯn̄tia patet. quia oīs illa ꝯn̄tia est bona vbi ex opposito ꝯsequētis infertur oppositum an̄tis.

Totū integrale est quod est

Hic cōsequēter determiat de loco a toto integrali. Et primo diffinit totum integrale dicens. Totum integrale est qd̄ est compositum ex partib⁹ q̄ꝫtitatem h̄n̄tibus. Et p̄t noiari tribus modis. Primo d̄r totū q̄ꝫtitatiuum. qꝛ cōtinet totā q̄ꝫtitatē in se. Secūdo totū materiale. qꝛ cōponit̄ ex partib⁹ materialibus. Tercio totū integrale qꝛ integratur ex multis partib⁹. Un̄ duplices sūt partes toti⁹ integralis. scꝫ p̄ncipales ꝛ min⁹ p̄ncipales. ptes p̄ncipales sunt sine quib⁹ totū integrale nō p̄t esse. vt paries tectūꝫ ꝛ fundamentū sunt ptes p̄ncipales ip̄ius dom⁹. qꝛ sine illis domus esse nō potest. Partes min⁹ principales sunt sine quib⁹ totū integrale p̄t esse vt fenestra camera ianua quia dom⁹ potest esse sine ianuis ꝛ fenestrꝫ eēntial'r et integraliter cōpleta. sꝫ hic fit mētio de ptib⁹ integralib⁹ p̄ncipalibus et nō min⁹ principalibus ꝛ ergo bn̄ seq̄tur dom⁹ est g° paries est. sꝫ nō seq̄tur dom⁹ est ergo fenestra est. Un̄ arguendo a toto integrali ad ei⁹ ptes tenet ꝯstructiue tm̄. qꝛ totū integrale necessario cōponit̄ ex suis ptib⁹ p̄ncipalibus. ergo ad eius positionē sequitur positio partiū.

Arguit Hec orō aīal rōnale mortale est totū integrale et tn̄ nō cōponit̄ ex ptib⁹ q̄ꝫtitatē h̄n̄tib⁹. Dicendū ꝙ illa orō d̄r totū integrale solū s̄m sil'itudinē eo ꝙ integratur ex plurib⁹ vocibus significatiuis. et ideo habet modū tocius integralis. nō tn̄ est totum integrale s̄m veritatem

Querit Quottuplex sit totū integrale Dōm ꝙ duplex scꝫ homogeniū ꝛ etherogeniū. Totū homogeniū est qd̄ est eiusdē nat̄e siue dispositōis i se et i suis ptib⁹. et quelibꝫ ps suscipit p̄dicatōeꝫ toti⁹ in recto. vt aer aqua ignis quelibꝫ eīn ps aq̄e ē aqua Et d̄r ab homos qd̄ ē vnū ꝛ genios natura quasi vni⁹ nature in singl'is ptib⁹. Sꝫ totū etherogeniū est qd̄ est diuersarū naturaꝝ in suis partibus et nō p̄t p̄dicari de qualibꝫ sua pte. vt hō ꝛ dom⁹. Et d̄r ab etheron vel etheon qd̄ ē variū ꝛ genios natura q̄si diu̇se nature in oībus suis ptibus

Arguitur Nō seq̇t ꝯstructiue sic argūēdo dom⁹ valet cētū florenos. ḡ tectū valet cētū. Dōz ꝙ dz argui ab est scđo adiacēte qđ īportat exñtiā qꝛ dz argui ab exñtia toti⁹ ad exñtiā ptiū. Sꝫ dicés. nō seq̇t respcū hui⁹ ỽbi ē igit. Añs pbat. qꝛ nō valet ecclesia ē ḡ chor⁹ est. Dōm ꝙ ibi nō arguit ad ptes ꝑncipales eccl'ie sꝫ minus ꝑncipales. ꝛ respcū istoꝝ non tenet iste locus. Sꝫ locus a pte toti⁹ integral' est habitudo ipsius ad suū totū integrale. Et tenet solū destructiue. vt paries nō ē ergo dom⁹ nō est. coꝛ hoīs nō est ḡ hō nō est. ꝛ sic đ alijs. Et est ps integralis ps quātificatiua ꝯponens totū integrale. ꝛ qñqꝫ vocat ps integralis. qñqꝫ vero ps quātificatiua. sꝫ ꝯm diuersas rōnes.

Ar Nō sequit fenestra vitriata nō ē. ergo dom⁹ nō est. ꝛ tñ arguit destructiue. Etiā nō seq̇tur coq̇na nō est ergo dom⁹ non est. Dōm ꝙ duplices sūt ptes scꝫ ꝑncipales ꝛ sunt sine q̇bus totū esse nō pt. Alie sunt ptes min⁹ ꝑncipales ꝛ sunt solū de bene eē toti⁹. sꝫ hic debet argui penes ptes ꝑncipales ꝛ nō min⁹ ꝑncipales. qꝛ destructa pte īteḡli ꝑncipali destruit ipꝫ totū ītegrale

Queritur Que ē rō ꝙ nō valet iste loc⁹ a pte ad totū cōstructiue. Dōz ꝙ ideo qꝛ ps est prioꝛ toto. sed pōsito priori nō opoꝛtet totū poni qđ est posteri⁹. Et qñ dꝛ bñ sequit ꝯstructiue ps aque est ergo aq̄ est. sil'r bñ seq̇tur ps panis ē ergo panis est. ꝛ tñ arguit ꝯstructiue a pte integrali. Dōz ꝙ duplices sūt ptes toti⁹ integralis. quedā sunt ptes toti⁹ homogenij ꝛ ille accipiūtur dupl'r. vno° vt ptes integrales Alio° sicut ptes subiectiue. nā in q̄libꝫ toto homogenio ptes sūt etiā subiectiue q̄re bñ seq̇tur in illis ꝑpter habitudinē ptis subiectiue ad suū totum vl'e. Alie sunt ptes totius etherogenij. ꝛ in illis nō valet.

Arguitur Idē nō est ps inteḡlis ꝛ ps subiectiua. vt ptꝫ ex diuisiōe ptis q̄ sumit ad diuisiōeꝫ toti⁹. ḡ solutio nulla. Dōz ꝙ diuisio ptis nō ē in diūsas res sꝫ in diuersas rōnes reꝝ. Vñ vna res pt eē ps integral' ꝛ ps subiectiua ꝯm diūsam rōeꝫ. qꝛ posito ꝙ sit aqua cōposita ex tribus guttis tūc gutte hñt se sicut ps integralis. sꝫ posito ꝙ sint inferioꝛes respcū totius aque sic habēt modū ptis vniuersalis vel subiectiue.

Totum in q̄ntitate est vni-

Hic ꝯñter determīat de tercio loco a toto q̄ est loc⁹ a toto in q̄ti-

tate ⁊ p̄mo diffinit totū in quātitate. scd̄o ōndit quid sit locꝰ a toto i quātitate dicēs q totū i quātitate ē vl'e sūptū vl'iter. i. aliqd̄ cōmune sūptū cū signo vl'i. vt ois hō nullꝰ hō. Vn̄ terminꝰ cōis ē vl'e ⁊ qn̄ suit p oibꝰ supposit tūc accipit vl'iter. ⁊ hoc fit p signū vniuersale affirmatiuum vl' negatiuum.

Arguit Nullū totū vl'e ē totū in quātitate sȝ hō in isto cōplexo ois hō ē tom̄ vniuersale gᵒ nō ē totū i q̄ntitate. Mi or pȝ q2 oi supiꝰ cēnale ē totū vniuersale respcū suoꝝ inferioꝝ sȝ hō ē hmōi. Dōm q totū vniuersale ⁊ totū in q̄ntitate st idē matialit. sȝ dn̄t formalit vt hō ē totū vl'e f̄m eētiā sed f̄m suū eē q̄ mō accipit sb actuali distributōe p oibꝰ suppoit vocat totū in q̄ntitate. Et nō dȝ p̄pe dici q h̄ aggregatū ois hō ex signo ⁊ t̄mino cōi sit totū in q̄ntitate. sȝ solū t̄miꝰ cōis distributꝰ

Arguit Istd̄ totū n̄ ē q̄ntitas neqȝ in q̄ntitate. ḡ male vocat totū in q̄ntitāte. Dō q p̄pt silitudiem q̄ntitat ɔtinue cū isto toto dr totū in q̄ntitate. vn̄ sic quātitas cōtinua ē diuisibilis in multas sp̄es. ita istud totū actualiter cōtinȝ suas ptes in quas diuisum est.

Querit Utꝝ hic sit totū in q̄ntitate totꝰ sortes. Dōȝ q totū capit dupl'r. vnᵒ cathegrammatice vt idē ē qd̄ pfc̄m ⁊ sic ibi n̄ ē totū in q̄ntitate. Alioᵒ capit sincathegreumatice. i. distributie ⁊ sic ē ibi tom̄ integ'le q2 vȝ. i. q̄libȝ ps sort. vn̄ dn̄t ois nullꝰ distribuūt: ⁊ h̄ signū totꝰ q2 prima duo distribuūt p ptibꝰ sbiectiuis. sȝ tom̄ distribuit p ptibꝰ integ'libꝰ.

Arguit Hec n̄ ē vl'is totꝰ sortes ē minor sorte. ḡ sbctm̄ eiꝰ n̄ ē totū in q̄ntitate Añs pbat q2 ibi nullꝰ ponit terminꝰ vniuersalis. Dōm licȝ explicite nō ponit terminꝰ cōmunis. implicite tam̄ ponit. q2 valet istam quelibet pars sort est minor sorte sed pars est terminus cōmunis.

Notandū Q loᶜꝰ a toᵒ in q̄ntitate ē habitudo totius ad suā ptē. Et tȝ ɔstructiue ⁊ destructiue. ɔstructiue dupl'r. vnoᵒ sbijciēdo tom̄ vt omn hō currit ḡ sortes currit. Maxima q̄cq̄d p̄dicat de toᵒ in q̄ntitate et p̄dicat de q̄libȝ eiꝰ pte. Cꝰ rō ē q2 totū in q̄ntitate actu ⁊ intellcū includit suas ptes. ergo q̄cq̄d attribuit toti in q̄ntitate et attribuit cuilibȝ eiꝰ pti. Alio mō tenȝ cōstructiue p̄dicādo totū in quātitate et hoc dupliciter. vno mō in obliquo vt nicolaus vidȝ oēm hominez

ergo videt sortez. Alio modo in recto. vt iohs est omnis homo ergo iohannes est plato. et sic de alijs.

Arguit Non seq̄r ois hō currit ḡ adā currit posito ꝙ sit mortu⁹ Dō ꝙ hō in ān̄te capit̄ ꝓ hoib⁹ actu exn̄tib⁹ posito ḡ ꝙ adā existat in rer̄ natura tūc ꝑdicatū sibi ierit si an̄s dz eē ver̄. ꝛ si nō sit tūc nō includit̄ in ān̄te. qꝛ hō in ān̄te supponit ꝓ pn̄tib⁹. sed adā nō est hō pn̄s. ergo nō est ꝑs eius

Arguit Dicit porphiri⁹ siue sortes sit siue n̄ sit sp̄ est hō g° a sili sp̄ ista erit v̄a adā ē hō ꝛ ꝑ ꝯn̄s ē ꝑs ꝯtē/ta sub hoie Dō ꝙ sortes sp̄ ꝯtinet̄ sub hoie q̄ ad ei⁹ significationē sꝫ nō quo ad suppositōez. quia termin⁹ cōmunis vbicūqꝫ ponitur eque multa significat. sꝫ nō ꝓ eque multis supponit

Arguit Hoc argumētū iohes ē ois hō. ḡ iohes ē sortes est falsū. g°. nō ē bon⁹ loc⁹ dyalectic⁹. an̄s ꝓbat̄ qꝛ in ip̄o ꝑdicat̄ vl'e sumptū vl'r Dō ꝙuis ꝑma ꝑpō sit falsa tn̄ ꝑt haberi tanqꝫ ꝓbabilis ab aliquo ꝛ ꝓ tāto ꝑt esse ꝑmissa argu/mēti dyalectici. Et qn̄ arguit̄ hoc nō dicit tert⁹ ꝙ totū in q̄ɫtita/te debeat ꝑdicari. Dō ꝙ b̄m rectū ordinē totū dz subijci. ꝛ g° ꝑr. his. seq̄t̄ illū modū. Sꝫ destructiē sic arguit̄. nullus hō currit g° plato nō currit. Maxia q̄cq̄d remouet̄ a toto ī q̄ɫtitate ꝛ a q̄libet eius ꝑte. Cui⁹ rō est qꝛ totū in q̄ɫtitate actualiter includit suas ꝑtes. g°. quicq̄d remouet̄ a toto ꝛ a qualibꝫ ei⁹ ꝑte remouetur.

Notādū Q̄ ꝑs in q̄ɫtitate est q̄libꝫ inferi⁹ ꝯtentū sub illo toto vl'i vl'iter sumpto. Et locus a ꝑte in quātitate est habitudo ꝑtiū simul sumptar̄ ad suū totū. Et tenet ꝯstructiue ꝛ destructiē. ꝯstructiē vt iohānes currit pla/to currit ꝛ sic de alijs. ergo ois homo currit. Maxima quicq̄d ꝑ/dicatur de partibus simul sumptis. et etiam de toto.

Arguit Nō seq̄t̄ sortes currit g° ois hō currit Dō ꝙ iste loc⁹ n̄ valet ꝯstructiē nisi qn̄ ꝑtes sil' capiūt̄ ꝛ sufficiēter enumerāt̄ qꝛ tūc ꝯūtūt̄ cū toto. Sꝫ dicēs h̄ ē peti/tio ꝑncipij sor̄ currit plato currit ꝛ sic d̄ alijs. g° ois hō currit. g° nō est bon⁹ locus dyalectic⁹. An̄s ꝓbatur ꝑ Arestotilē septimo topicor̄. qꝛ quādo vniuersale ꝯceditur concessis particularibus vel quādo vniuersale petitur cōcedi in particulari est petitio ꝑn/cipij. quia an̄s est ita ignotū sicut ꝯn̄s. Dōm ꝙ duplicia sunt ꝑ/dicata quedam que notiori mō cōueniūt toti q̄ȝ ꝑtib⁹. ꝛ qn̄ ar/

gumētū sumit ab istis causat petitio pncipij. Alia sunt pdicata q ecōtra notiori mō pueniūt ptib9 q̄z toti sicut sunt pdicata accn̄talia ꝛ ab illis sumit loc9 dyalectic9. Et lz qn̄qz sit predicatū qd quo ad naturā nociori mō puenit toti q̄z pti adhuc tn̄ pt fundare locū dyalecticuz. si quo ad nos ꝛ q̄ ad rn̄dentē pus cognoscat puenire pti. vt hic sortes ē suba. plato ē suba. ꝛ sic de alijs. g° ois hō ē suba. qꝛ sufficit ꝙ an̄s sit noti9 rn̄deti q̄z pn̄s. licet simpl'r et sm naturā sit ecōtra. Sz destructiue pt dupl'r argui. vno° a ptib9 in q̄ztitate simul sumptis ad totuz. vt sortes nō currit plato nō currit ꝛ sic de alijs. g° nll's hō currit. Alio° pt argui ab vna pte ad totū. vt sortes nō currit. ergo nō ois hō currit. sz ibi nō arguit p istū locū quia in consequēte nō manet totum in q̄ztitate. Maxima primi a quocūqz remouētur ptes in q̄ztitate sufficienter enumerate ab eodē remouetur totū in quantitate.

Arguit Non sequit destructiue sortes nō est totū in q̄ztitate. plato nō est totū in quātitate ꝛ sic d alijs ergo ois hō nō est totū in q̄ztitate. Dōm ꝙ hic male cōcludit sed deberet sic inferri ergo nullus hō est totum in q̄ztitate qd ē verum. Uel dōm ꝙ istud cōsequens ois hō non est totum in quātitate potest dupliciter capi. vno mō put hō supponit psonaliter et vt est vna vl'is negatiua tunc bene arguit ꝛ cōsequens est verꝫ sicut et an̄s. Alio mō vt hoc totum omnis hō capit materialiter vt est vna indiffinita vel singularis. et tunc consequens est falsum ꝛ an̄s verū. sed male arguitur quia totū vniuersale est vniūsale vl'iter sumptū et facit ppōem vl'em quod non fit hic. et sic n̄ bene arguitur a ptibus in q̄ztitate ad totū in q̄ztitate.

Totū in modo ē vniuersale

Hic agit de loco a toto in modo et eius pte. pmo ondēs quid sit totū in mō dicens. ꝙ totū in modo est vl'e sumptū sine determinatōe vt homo p se. currit p se. Pars in modo est vl'e sumptum cum determiatōe nō diminuēte. vt homo albus currit bn̄. Et in hoc toto sumit eodē mō argumētū sicut in loco a genere ad spēz qꝛ solum tenet negatiue. vt lapis nō est hō. ergo lapis non ē homo albus. Ratio qꝛ totū in mō habet se vt sup9us. mō a quocūqz remouet sup9 ab eodē rēouet ifer9

Notādū Q̄ q̄drupl'x ē determiatio q̄dā est ptrahens

et ē q̄ nō destruit rōem illi⁹ cui addit. s3 facit ipm stare p paucio rib⁹ suppositis. vt alb⁹ niger fortꝫ respcū hoīs. Alia ē determina tio diminuēs q̄ diminuit rōem illi⁹ cui addit. Uel sic determia tio diminuēs ē illa q̄ ptim tollit rōem illi⁹ cui addit ꝛ ptim reli quit vt eē albū ꝑm dentes. eē nudū ꝑm pedes. Tertia ē determia tio distrahēs siue priuās q̄ destruit siue ꝑuat rōem illi⁹ cui addit vl' oīno tollit rōem ei⁹. vt mortu⁹ pict⁹ respcū hoīs. Quarta ē de termiatō āpliās siue supaddēs q̄ facit terminū cui addit capi p significatis nō solū p̄ntib⁹ s3 p̄teritis ꝛ futuris vt ymaginabilis opinabilis. Et solū penes ꝑmā determinatōnem sumit loc⁹ dya lecticus a pte in mō. s3 penes alias tres sumit loc⁹ sophisticus.

Ar Hō diminuit p h̄ ꝙ sibi addit alb⁹. qꝛ hō p se stat p om nib⁹ suis suppositis. s3 qn̄ sibi addit alb⁹ tūc stat p albis tm̄. g° alb⁹ est determiatō diminuēs. Dō3 ꝙ lic3 alb⁹ diminuit hoīem quo ad supposita. nō tn̄ q̄ ad suū significatū principale si cut facit determinatio diminuens. Uel dicendū ꝙ lic3 diminu at suppositionē hoīs. nō tn̄ diminuit rōnē formalem eius. quia homo albus est animal rationale sicut homo.

Arguit Uniuersale sūptū sine determiatōe ē to'm vl'e. ergo totū in mō nō distiguit a toto vl'i. Dō3 q̄uis materialiter idē sit totū vl'e ꝛ totū in mō tn̄ formalit illa tota op ponūt p respcm̄ ad suas ptes. Nā hō ē totū vl'e respcū inferiorꝫ eēntialis sicut ē sortes vl' plato. s3 ē totū in mō respcū inferioris accidētalis sc3 respcū hoīs albi. Un̄ cū dicit totū in modo pōt dupliciť glosari. vno mō totū in modo id est totū sine modo re spcū sui ipsi⁹. s3 tn̄ modificatū vel sumptum cū modificatione respcū sui inferioris. Alio mō totū in mō id est sine modo pri uatiue non habendo respectū ad eius ptem. sed prima expositio ē melior quia secundo modo etiam totum vniuersale potest dici totum in modo.

Ar Nō seq̄tur homo nō currit. g° homo albus nō currit po sito casu ꝙ ethiops nō currat ꝛ homo alb⁹ currat. quia tūc añs est. ve⁊ ꝛ cōsequēs falsum. ergo nō val3 arguendo destructi ue. Dōm ꝙ ibi non arguit destructiue a toto in modo. quia ar guere destructiue est arguere a destructione totius in modo ad de structionem partis. mō hic nō destruit totū qꝛ negatio nō pce dit totum ꝛ g° locus a toto in mō tenet p̄dicādo ipm totum.

Arguit Etiã tenз affirmatiue. qз bñ seqtur coru⁹ volat ğ coru⁹ niger volat. Jtē ignis calefacit. ğ ignis calidus calefacit. qз oppositũ ɔñtis repugt añti. Dõ. ꝙ h̄ nõ arguit a toto in mõ ad suã ptē. nã ignis calid⁹ nõ ē ps ĩ mõ. qз calidũ nõ ē determinatõ ɔ̄hẽs respectu ignis. qз nõ ɔtrahit ignem ad minorem suppõem suoꝝ suppositoꝝ. Jta nec niger ē determinatõ ɔ̄hẽs respectu corui. sз ē ꝑpriũ epithetũ. i. adiectm̄ ɔueniens oĩ idiuiduo vni⁹ spẽi. sз nõ soli. ꝛ addit coruo cã ornat⁹ vel exp̄ssiõis ꝑpetatꝭ. Sз loc⁹ a pte in mõ ē hitudo ptis in mõ ad suũ totũ. Et tз ɔstructiue dupl'r. Uno⁹. sbijciẽdo ptē in mõ. vt hõ alb⁹ currit. ğ hõ currit. Maria. q̄cq̄d p̄dicat de pte ĩ mõ ꝛ de toto. Scdõ vз p̄dicãdo ptē affirmatie. vt iste hõ ē alb⁹. ğ ē hõ.

Arguit Nõ seq̄t hõ alb⁹ ē q̄d ɔplexũ. ğ hõ est ɔplexũ Dõ. ꝙ ñ dз argui penes p̄dicata itẽtõnalia qз penes illa dñt. sз dз argui penes p̄dicata in q̄b⁹ ɔueniũt.

Arguit Nõ seq̄t ille ē hõ mortu⁹ ğ ē hõ. Dõ. ꝙ ibi ñ ar a pte ĩ mõ. sз ɔmittit falł'a a dcõ s^m q̄d ad dcm̄ simpl'r. qз mortuũ ñ ē determinatõ ɔ̄hẽs. sз alienãs sũ distrahẽs Et sil'r dз qñ ar. vocatiu⁹ ē rcũs secũdari⁹. g⁰ ē rcũs

Arguit Nõ tз affirmatiue. sor. fit hõ alb⁹ g⁰ sor. fit hõ q̄a añs pt eē veꝝ ɔñte exñte falso Dõ. ꝙ ibi ar. a pte ĩ mõ negatiue. qз fit icludit negatõз. vtз in ei⁹ expõe. s. sor nũc nõ ē alb⁹. ꝛ imediate post h̄ erit hõ alb⁹ ꝛ sic ñ ē pũa affirmatiua. sз pti affirmatiua ꝛ ptim negatiua

Totũ i loco ē dictõ ɔp̄rehē.

Hic ɔñt. P. h. determiniat de loco a toto i loco. ꝛ p̄mo diffinit totũ in loco. di. Totũ i loco ē dictõ ɔp̄hẽdẽs oẽm locũ adũbial'r. vt vbiq̄з vndiq̄з. Et poit dictõ loco g⁰ · dem̄ dз ɔp̄hẽdẽs oẽm locũ ad drãm toti⁹ in tpe. ꝛ ponit adũbial'r ad drãm toti⁹ ĩ q̄ztitate q̄d iportat oẽm locũ noial'r. vt oĩs loc⁹ vł ĩ oĩ loco Sз ps in loco ē dictõ ɔp̄hẽdẽs aliquẽ locũ adũbialit. vt h̄ ibi

Arguit Nulla res real' ē dictõ. sз totũ i loco ē aliq̄d reale. g⁰. nõ ē dictõ. Dõ. q̄zuis totũ in loco ßm suã naturã ꝛ ßm eē reale nõ sit dictõ. tñ bñ inq̄ztũ ē dicibile ꝛ vt per dictõem ĩportat. qз res ipsa nõ sbijcitur aut p̄dicatur per se. sed

in q̃tum est sub dictõe plata

Querit Quid sit locus a toto in loco. Dõm q̄ est hi/tudo toti⁹ in loco ad suã ptem. Et ĩtz ɔstructiue ⁊ destructiue. Cõstructiue: vt dus ē vbiq꞉. ḡ ē h̃. Destructiue vt cesar ē nusq꞉ ḡ nõ ē h̃. Sꝫ Aresto. in. ij. thopicoꝝ nõ facit distinctõꝫ iter istud totũ ⁊ totũ in q̃titate. q꞉ essentialr̃ nõ distinguunt. ⁊ in eis eodẽ mõ sumũt argumẽta. sꝫ tñ distinguũt accñtalr̃ q̃tum ad modũ significãdi vtriusq꞉. q꞉ totũ in q̃titate dr̃ totũ ꝑ modũ pmanẽtis. ⁊ totum in loco sub modo fluxus ⁊ fieri quare hic distingunnt

Arguit Nõ seq̃tur ɔstructiue. vl̃ia st̃ vbiq꞉. ḡ st̃ h̃. q꞉ esse h̃ ɔuenit singularib⁹ tm̃. Dõm. q̄ illo mõ q̃ aliq̃d ē in loco ꝓm totũ eo mõ etiã attribuit parti. Uñ aliq̃d ē dupl̃r in loco. Uno⁰ actu. ⁊ sic vl̃ia nõ st̃ in loco. sꝫ solũ singularia q̃ sũt h̃ ⁊ nũc. Alio⁰ aptitudine. ⁊ sic vl̃ia sũt in loco. ⁊ st̃ vbiq꞉. q꞉ habẽt aptitudinẽ ad eẽ in suis singularib⁹ ꝓ q̃libet loco ⁊ ꝓ quolibet tpe. Sed actu esse vbiq꞉ ɔtingit dupl̃r. Uno⁰ ꝓm totum. vt deus est vbiq꞉. Alio mõ ꝓm totum. sꝫ ꝓm suas ꝑtes. vt celum. Unde qñ arguitur a toto in loco. tunc debet argui ab esse in loco illo mõ quo toti ɔuenit. ad esse in loco ꝓm ptem. eodem modo. vt celum est vbiq꞉ ꝓm partes. ergo aliqua ps celi est hic ⁊ aliqua pars ibi

Arguit Non seq̃tur. aliq̃d corpus est h̃ aliq̃d corpus ē ibi. et sic de alijs. ergo quoddã corpus est vbiq꞉ q꞉ añs est veꝝ ⁊ ɔñs falsum. igr̃. Dõm q̄ ibi ē fallã figure dc̃onis. qm̃ arguit a plib⁹ determinat̃ ad vnã determiatã. q꞉ ptes añt̃ verificant de corpore ꝓ diuersis suppositis. ⁊ sic corpus in an/cedẽte habet diuersas suppõnes determinatas. ⁊ in ɔñte hꝫ vnã suppõem determinatã. deberet em̃ sic argui. aliquod corpus ē h̃. et idem corpus est hic. ⁊ sic de alijs. ergo aliquod corpus est vbiq꞉. sed tunc añs est falsum

Notandũ Q̄ aliq̃d dr̃ esse vbiq꞉ q̃drupl̃r. Uno⁰ ꝓm repletõem. ⁊ sic solus deus est vbiq꞉ Scdo⁰ ꝓm suas ptes. ⁊ sic celum ē vbiq꞉. q꞉ vna ps ē h̃. ⁊ alia alibi. Tercio⁰ dr̃ aliq̃d esse vbiq꞉ nõ vnũ nũo. sꝫ diuersũ. ⁊ sic idem corpus in spẽ est vbiq꞉. Quarto mõ dr̃ aliq̃d esse vbiq꞉ ꝑ priuatiue. sic q̄ nõ est magis determinate in vno loco q̃ in alio. ⁊ sic

vle est vbiq3. Ul' etiā vle ē vbiq3 aptitudinal'r. q2 ē in suis suppositis q̄ supposita sūt in diūsis locis. sic etiā vle ē in diuers̄ locis. ⁊ ḡ bn̄ seq̄tur. vle ē vbiq3. g° ē aptū natū ē esse h̄. q2 vt dcm̄ est oz eodē mō alicui attribuē ptem in loco. sicut sibi ꝯuenit totū in loco. q̄si si toto ꝯueniat in aptitudine tm̄. debet sil'r ps īferri ꝑm aptitudinē tm̄ vt hic fit

Arguit Nō v3 destructiue arguēdo p istū locū. sortes nō ē vbiq3. g° sortes nō ē h̄. Dō. q̄uis ibi arguat̄ a destructōe toti⁹ ꝑm ei⁹ totalitē. nō tn̄ ꝑm quālibet ptem. et g° d3 sic argui. sortes ē nusq̄3. g° sortes nō ē h̄. ⁊ tūc bn̄ v3 Etiā h̄ nō arguit̄ a toto in loco. q2 in ān̄te negat̄ totū ⁊ fit ps. ⁊ sic arguit̄ a negatōe vni⁹ ptis ad negatōē alteri⁹. sic h̄ sortes nō ē in aliq̄ loco ergo non est hic

Notandū Q' locus a pte in loco est h̄itudo ipsi⁹ ad suū totū Et v3 ꝯstructiue ⁊ destructiue arguēdo a ptib⁹ sufficiēter enūatis. vt deus est hic ⁊ ibi ⁊ sic de alijs. ergo ē vbiq3. Maxima. q̄cquid dr̄ de oibus ptibus sil' sūmptis dr̄ de toto Ualet etiā arguēdo ab vna pte vel a duab⁹ Destructiue. vt cesar nō est hic. g° nō ē vbiq3. Maxima. destructis ptib⁹ toti⁹ in loco. destruit̄ ⁊ ipm̄ totū

Arguit Textus dt. q' iste loc⁹ v3 tm̄ destructiue. vt cesar nō ē h̄. g° nō ē vbiq3. Dōm q' q̄n arguit̄ ab vna pte ad totū tūc tm̄ v3 destructiue. s3 q̄n arguit̄ ab oib⁹ ptib⁹ sil' sūptis. tūc v3 ꝯstructiue ⁊ destructiue. Un̄ apti⁹ dr̄ q' v3 cōstructiue ⁊ destructiue q̄3 destructiue tm̄. q2 q̄n arguit̄ destructiue tm̄. vt cesar nō ē h̄. g° nō ē vbiq3. ibi totū in ꝯn̄te nō manet totū q2 nō vbiq3 nō ē totū. s3 nusq̄3 ⁊ vbiq3. q2 negatio p̄cedit totū. et ergo destruit ipm

Totū i tēpoꝛe est dcō ꝯpꝛe.

Hic cōsequenter determinat de locō a toto in tpe. Et diffinit p̄mo totum in tpe dicens. Q' totum in tempoꝛe est dictio ꝯp̄hēdens omne tempus aduerbial'r. ⁊ hoc dupliciter. sc3 affirmatiue vt semp. ⁊ negatiue vt nunq̄3. Scdō diffinit locum a toto in tēpoꝛe. dicens. Q' est habitudo totius in tpe ad suam ptem. Et tenet ꝯstructiue ⁊ destructiue. Exemplū p̄mi vt celum mouet̄ sp ergo mouet̄ nūc. Exemplū scdi vt terra nunq̄3 mouet̄. g° nō mo

uetur mō. Maxima p̄mi De q̄cunq3 p̄dicat̄ totū in tp̄e ⁊ q̄libet ei⁹ ps. Maxia scd̄i. A q̄cunq3 remouet̄ totū in tp̄e ⁊ q̄libet eius ps. Sȝ loc⁹ a p̄te in tp̄e ē h̄itudo p̄tis ad suū totū. Et vȝ ꝯstructiue a p̄tib⁹ sufficiēter enūatis. ⁊ destructiue ab vna p̄te. Exē/pla patent practicāti:

Arguit̄ Nō seq̄t̄ ꝯstructiue p̄ istū locū. vl'e ē. sp̄ ḡ vl'e ē nūc. q2 solū singularia st̄ nūc. Dō. q̄zuis vl'e nō ē nūc actu. tū aptitudine. ⁊ ḡ dȝ sic argui. vl'e ē sp̄. ḡ vl'e ē aptū natū eē nūc. sicut dictū ē de toto in loco.

Arguit̄ Nō vȝ destructiue arguēdo p̄ istū locū. Johēs nō ē sp̄. ḡ iohēs nō ē nūc. q2 aīs ē verū. ⁊ ꝯn̄s p̄t eē falsum. Dō. q̄zuis ibi arguit̄ a destructiōe toti⁹ in tp̄e f̄m ei⁹ totalitatē. nō tū f̄m q̄ulibet ei⁹ p̄tē. qd̄ tū req̄rit̄. Et sil'r soluit̄ argum̄tū q̄n arguit̄ a p̄te sic. Adā nō fuit heri. ḡ adā nunq̄ȝ fuit. igr̄. Dō. q̄ ibi nō arguit̄ ad totū negatiue. q2 negatio sibi n̄ p̄ponit̄. sȝ deberet sic ꝯcludi. ḡ adā nō ē sp̄

Arguit̄ Partes in tp̄e nō p̄nt eē sil'. ḡ nō p̄t argui a p̄tib⁹ sil' sumptis ad totū. Dōȝ. q̄zuis p̄tes in tp̄e n̄ p̄nt sil' eē f̄m esse reale qd̄ habēt extra aīaȝ. tū bene p̄nt siml' eē f̄m intellectū. i. f̄m esse qd̄ habēt in intellectu q̄ retinet p̄tem p̄/teriti cum p̄senti

Querit̄ Utrū isti sex loci a totis ⁊ a p̄tib⁹. q̄ dicti sūt sint sufficiēter assigti. Et q̄ n̄ videt̄. q2 adhuc ē q̄ntupl'x totū ⁊ totidē p̄tes. q2 aliqd̄ ē to^m copulatiȝ. aliqd̄ disiunctiuū. aliqd̄ potestatiuū. aliqd̄ collectiuū. ⁊ aliud successiuū

Dōm q̄ ista reducunt̄ ad tota enūata: Uñ totū copulatiuū est in q̄ plura copulant̄ p̄ ꝯiunctōem copulatiuā. vt iohes currit et plato mouet̄. Sed pars copulatiua est aliq̄ pars integrās h̄ totum. Et debet reduci ad totū integrale. ⁊ locus fundatus in illo toto tenet eodē mō sicut in toto integrali. q2 sicut ad totū in/tegrale req̄ritur q̄ omnes p̄tes sint vere. sic etiā ad veritatē copulatiue req̄ritur q̄ vtraq3 pars sit vera. ⁊ ergo tenet ꝯstructiue. si/cut locus a toto integrali. vt sortes currit ⁊ plato disputat. ergo plato disputat. Maxima. ad veritatē copulatiue req̄ritur veri/tas vtriusq3 p̄tis. Et valet destructiue arguēdo a p̄te ad totū. si/cut a p̄te integrali. vt si illa destruat̄ siue sit falsa sortes currit. tūc tota destruit̄. vt illa sortes currit ⁊ plato disputat Sȝ totū disiū

ctiuũ est qñ aliq̃ extrema ꝯiũgunt̃ ꝑ ꝯiunctõem disiunctiuã Et locus a toto disiũctiuo ẽ hitudo ipsi⁹ ad suã ptem. ⁊ reducit̃ ad totũ vl'e ꝑpt' silitudinẽ quã h3 cũ eo. q2 sicut ad totũ vl'e suffi/cit exñtia vni⁹ ptis ⁊ sufficit alterã ptẽ eẽ verã. ita ad ꝟitatẽ dis/iũctiue sufficit vnã ptẽ eẽ verã. Et t3 iste loc⁹ eodẽ mõ sicut a to to vl'i. s. destructiue. vt posito ꝙ ista ẽ falsa. sortes currit vl' plato disputat. tũc q̃libet ps ẽ falsa. S3 a pte disiũctiua t3 ꝯstructiue vt posita ista ꝟa sortes currit. illa ẽ ꝟa sortes currit vl' baculus stat in angulo. S3 totũ ptãtiuũ ẽ aliqđ ꝯtinẽs pl'es poñas. et adest cuilibet pti ꝓm eẽntiã. s3 nõ ꝓm totã ꝟtutẽ. ⁊ isto mõ aĩa rõ nalis ẽ totũ ptãtiuũ respectu suaꝝ poñaꝝ. ⁊ d3 reduci ad locu3 a toto vl'i. Et v3 destructiue. vt lapis nõ ẽ aĩa rõnal'. g⁹ lapis ñ h3 intellectũ. Et a pte ad totũ v3 ꝯstructiue. vt sortes ẽ intellcũ alis. g⁹ sortes h3 aĩam rõnalẽ. S3 totũ aggregatiuũ siue colle/ctiuũ ẽ qñ pl'a aggregãt̃ in vnũ. ⁊ reducit̃ ad totũ integ̃le. d't tñ a toto integ̃li. q2 ex ptib⁹ toti⁹ integ̃lis resultat aliqđ vnũ. s3 in toto aggregatiuo ptes nõ vniũt̃ ad seinuicẽ. s3 manẽt distincte et v3 argumñtũ eodẽ mõ sicut in toto integ̃li S3 totũ successiuũ ẽ cui⁹ ptes nõ sũt sil' sed sunt sibi̾nuicẽ succedẽtes. vt mot⁹ tp̃s et reducitur ad totum vl'e ⁊ ad suam ptem. ⁊ tenent argumenta vtrobiq3 eodem modo

Ausa ẽ ad cu⁹ eẽ sequit̃

Postq̃. P h. determinauit de locis dyalecticis a toto ⁊ a pte. h̾ ꝯñr determinat de locis a cã ad effectũ. Primo diffiniens cãm ⁊ diuidit eã in q̃ttuor spẽs. deĩn ꝓseq̃tur de q̃libet in spẽali. Dicẽs ꝑmo ꝙ causa est ad cui⁹ esse seq̃tur aliud. sc3 effectus. Et sunt q̃ttuor cause. sc3 materialis. formalis. efficiens ⁊ finalis. q̃ diuersimode ordinant̃ ꝓm ordinẽ ꝑoris ⁊ posterioris. Uno mõ ordinant̃ ꝓm ordinẽ causandi. ⁊ sic illa erit ꝑor cui rõ causandi ꝑus cõuenit. q̃re causa finalis est ꝑor. q2 est primũ ꝑncipiũ mo/uens. ⁊ tunc seq̃tur causa efficiens. deĩn materialis ⁊ postea for/malis. ⁊ sic intelligit̃ dictũ Aresto. ꝙ finis est causa causaꝝ. q2 mouet efficientẽ q̃ vlterius disponit materiã. ⁊ materia disposi ta introducit̃ forma. Alio mõ ordinant̃ ꝓm ꝙ ꝯcurrunt ad ꝯpo sitõem effectus: ⁊ illo mõ causa materialis est ꝑor. ⁊ tunc forma lis saltem ꝓm viam generatõis sed ꝓm viam ꝑfectionis forma est añ materiã. deĩn seq̃tur efficiẽs. ⁊ vltimo final'. q2 cã material'

et formalis intrinsece ɔcurrũt ad ɔstitutõem effect⁹. Tercio° ordinant᷑ q̃ztũ ad eẽ actuale qđ dãt effectui. ꝛ sic cã formal᷑ ẽ ꝓor. et tũc efficiẽs. deĩn final᷑. ꝛ vltio material᷑. Quarto ordinãt᷑ cause ad inuicẽ ẜm eẽ actual᷑ exñtie qđ hñt a pte rei ꝑ qđ nob̃ notificant᷑. ꝛ sꝫ nob̃ magis manifeste. tũc efficiẽs ẽ ꝓma cã. scđa materia. t͛cia forma. vltima cã final᷑. ꝛ illo° ordinãt᷑ in textu. Ex q̃ pꝫ ꝙ ista ẽ diuisio analogi in sua analogata.

Arguit᷑ Quattuor cãe sꝫ de ɔsideratõe phisici ꝛ metaphisici. g̃ logic⁹ male ɔsiderat de ip̃s. Dđ. ꝙ ɔsiderãt᷑ ab ill᷑ drñter. nã metaphisic⁹ ɔsiderat de q̃ttuor caus̃ inq̃ztũ sꝫ ꝓncipia entiũ. Et inq̃ztũ sꝫ ꝓncipia mot⁹ ꝛ rex̃ naturaliũ ɔsiderãt᷑ a phisico. Sꝫ a logico ɔsiderãt᷑ ẜm ꝙ in ip̃s fundat᷑ hitudo local᷑. Et a grãmatico ẜm hitudinẽ ɔgruitatꝫ. s. inq̃ztũ in eis fundat᷑ hitudo regẽtis ꝛ recti

Querit᷑ Quot sꝫ cause. Dđm ꝙ q̃ttuor. q̃x̃ due. s. material᷑ ꝛ formal᷑ sꝫ itrinsece. qꝛ manẽt in effcũ formal᷑r ꝛ itrinsece. sꝫ alie due. s. finis ꝛ efficiẽs sꝫ extrinsece. q̃a nõ manẽt formal᷑r in ip̃s effectib⁹. sꝫ ꝟtual᷑r tm̃. Et dat᷑ sufficiẽtia talis. nã oĩs cã aut ẽ itrinseca aut extrinseca. Si itrinseca hꝫ ẽ dupl᷑r. qꝛ vl᷑ dat eẽ ꝛ sic ẽ formal᷑. aut recipit eẽ. ꝛ sic ẽ material᷑ Si extrinseca hꝫ ẽ dupl᷑r. vl᷑ qꝛ ẽ mouẽs tm̃. ꝛ sic ẽ finis. aut mouẽs ꝛ mota sil᷑. ꝛ sic ẽ efficiẽs

Arguit᷑ Causa ꝛ ꝓnᵐ idẽ sꝫ. sꝫ finis nõ ẽ ꝓnᵐ. g̃ nõ ẽ cã. Maior ꝓbat᷑. qꝛ cã ꝛ ꝓnᵐ hñt se sicut supi⁹ et inferi⁹ q̃ idẽ sꝫ. Minor ꝓbat᷑. qꝛ repugñt fini ꝙ sit ꝓnᵐ. Dđ. ꝙ finis capit᷑ dupl᷑r. Uno° vt ẽ in opis executõe. ꝛ sic nõ ẽ cã neq̃ ꝓnᵐ. qꝛ hꝫ rõez vltimi. Alio° capit᷑ vt ẽ in agẽtis intẽtõe. ꝛ sic ẽ ꝓnᵐ ꝛ cã. Et qꝛ huic cãe nõ ẽ spẽale nomẽ ipositũ. iđ vtimur nomie effcũs. qꝛ finis magꝭ sonat effectũ cãe q̃ cãm

Arguit᷑ Oẽs cãe sꝫ reales. sꝫ finis nõ ẽ real᷑ neq̃ ens reale. g̃ nõ ẽ cã. Maior ꝓbat᷑. qꝛ alias nõ ɔcurrerẽt ad ꝓductõz effcũs real᷑, eo ꝙ nihil agit vltra g̃dũ sue ꝑfectõnis. Sꝫ minor ꝓbat᷑. qꝛ finis solũ hꝫ rõz cãe. vt ẽ in intẽtõne agẽtis. Dđ. ꝙ duplex ẽ ens rõis. aliqđ ẽ ens rõis qđ ẽ ꝑ rõez fabricatũ. sicut scđe intẽtões. ꝛ tale nõ ẽ cã effcũs real᷑. Aliud ẽ ẽs rõis ñ fabricatũ. sꝫ ɔsideratũ ꝑ rõz. ꝛ tale ꝑt eẽ cã effcũs real᷑. ꝛ hꝫ° finis ẽ ẽs rõis. ꝛ hꝫ rõz cãe iq̃ᵐ ẽ obiectiẽ apđ itellcm̃ ꝑcticũ

Arguit Forma ⁊ finis coincidūt. vt dr.ij.phisicoꝝ.gº nō st̄ q̄ttuoꝛ cāe. Dd.ꝙ lꝫ forma ⁊ finis coīci/dāt materialr ⁊ ƀm rē.⁊ q̄nqꝫ efficiēs cū ipƀ. nō tn̄ coīcidūt formalr q̄ꝫtū ad suos modos formales cāndi. Un̄ nō sumit̄ diuisio ista ƀm diūsitatē reꝝ.ſꝫ ƀm diūsos modos cāndi.⁊ respectu.diuersoꝝ vna res q̄nqꝫ hꝫ rōem pluriū cāꝝ

Arguit Ples st̄ cause q̄ꝫ q̄ttuoꝛ.igr̄. Añs ꝓbat̄.qꝛ etꝫ ꝓuatio ē cā. Dd.ꝙ possum⁹ loq̄ de cauƀ siue ꝑncipijs multis modis.⁊ ƀm h̄ alit̄ ⁊ aliter assignt̄.ꝑmo de itrinsecis.sed ꝑ se tm̄.⁊ sic st̄ tm̄ due cause.ſ.materia ⁊ forma. Scd̄o de cauƀ extrīsecis tā ꝑ se q̄ꝫ ꝑ accn̄s.⁊ sic st̄ tria.ſ.ꝑncipia matia.forma ⁊ ꝓuatio.vt ꝓbat̄ ꝑmo phisicoꝝ. Tercio de cauƀ itrinsecis ꝑ se.⁊ extrinsecis q̄ realr ad motū ꝯcurrūt.⁊ sic st̄ tria ꝑnci/pia.ſ.matia forma ⁊ efficiēs.⁊ sic enūant̄.ij.de generatōe. Quarto de cauƀ itrinsecis per se.⁊ de extrinsecis tā ꝑ se q̄ꝫ metaphorice mouētib⁹.⁊ sic st̄ q̄ttuoꝛ ꝑncipia.ſ.materia forma efficiēs et fi/nis.⁊ ita enūant̄.ij.phisicoꝝ. Quinto de cauƀ itrinsecis ⁊ extrisecis tam ꝑ se q̄ꝫ ꝑ accn̄s.⁊ sic st̄ q̄nqꝫ.ſ.materia.forma.ꝓuatio.efficiens ⁊ finis

Arguit Causa ⁊ effcn̄s st̄ sil.ḡ male dr in diffinitōne cāe.ꝙ cā ē ad cu⁹ eē seq̄t̄ aliud.i.effcn̄s. Añs ꝓbat̄ de sole ⁊ radijs ei⁹.silr de hoīe ⁊ risibili. Dd.ꝙ lꝫ q̄nꝫ sint sil tpe.tn̄ cā sp̄ ꝑcedit suū effectū ƀm naturā. Sꝫ dicēs cā ⁊ effcūs st̄ relatiua q̄ st̄ sil nata. Dd.ꝙ cā ⁊ effcūs formalr ꝑ illr respectib⁹ sint sil nata.n̄ tn̄ res sbstrate. vt id qd̄ ē cā vl effcūs

Arguit Aliud dt̄ diūsitatē eēnalē.qꝛ ē relatm̄ sbe diū/sitatꝫ.ſꝫ effcūs cāe formal n̄ dt̄ eēnalr a sua cā. ḡ diffiº cāe n̄ ꝯueīt oī ꝯcreto sb diffinito. Dd.ꝙ aliud n̄ capit̄ h̄ ꝑ ꝑe.ſꝫ generalr vt dt̄ quācūqꝫ diūsitatē sū eēntialē sū accn̄talē

Querit Utꝝ duplū sit cā dimidij. Dd.ꝙ n̄.ar̄ tn̄ ꝙ sic qꝛ ad eē ipsi⁹ seq̄t̄ aliud.ſ.dimidiū. Dd.ꝙ alr seq̄t̄ correlatm̄ ad relatm̄.⁊ effcūs ad cāꝫ Un̄ rlatm̄ vnū seq̄t̄ ad aliō rspectie ⁊ exn̄tionalr.n̄ āt cālr.nā si vnū sit rliquū etiā ē.ſꝫ effcūs seq̄t̄ ad cāꝫ ꝑ moᵐ cālitatꝫ.⁊ sic seq̄t̄ dt̄ seq̄lā effcūsad cāꝫ

Causa efficiēs ē a q̄ ꝑrio fit

Postq̃z. p. h. posuit diffinitõz cause in cõi. ꝛ nũm cãꝝ Hic ꝯñr exeqr̃ mẽbꝛa. ꝛ pᷓmo de cã efficiẽte q̃ ẽ nob notioꝛ Et diffinit̃ sic Cã efficiẽs ẽ a q̃ pᷓmo fit mot⁹ ad hꝯ ꝙ fiat aliq̃d. vt domificatoꝛ ẽ pᷓm⁹ mouẽs ꝛ opans vt fiat dom⁹. ꝛ faber vt fiat cultell⁹ In q̃ diffinitõe po nit̃ cã loco gñ. ꝛ reliq̃ ꝑticule loco drãꝝ

Arguit A fine pᷓmo fit mot⁹. ḡ nõ a cã efficiẽte. Dõ. ꝙ duplex ẽ mot⁹. s. real' ꝛ intẽtional'. Tũc dꝛ ꝙ a a cã efficiẽte pᷓmo fit mot⁹ real'. sꝫ a fine pᷓmo fit mot⁹ intẽtional' de q̃ nõ loq̃tur ista diffinitio.

Querit Quid sit loc⁹ a cã efficiẽte. Dõꝫ ꝙ ẽ hitudo ipsius cause efficiẽtis ad suũ effectũ. ꝛ est itrinsecus. Sꝫ diceres efficiẽs est cã extrinseca. ꝛ sil'r finalis. ḡ ab eis nõ sumit̃ locus intrinsec⁹. Dõm ꝙ licet iste cause sint realit̃ extra suũ effectũ. sunt tñ in ipsis ƀm ꝟtutem. ꝛ ƀm aliquẽ modum essendi in. vt cã efficiẽs in suo effectu ƀm sextũ modũ essendi in et finis ƀm septimũ qd̃ sufficit.

Querit Quõ valet iste loc⁹. Dõm ꝙ ꝯstructiue ꝛ destructiue respectu hoꝝ p̃dicatoꝝ bon⁹ ꝛ mal⁹. Cõstructiue sic. domificatoꝛ ẽ bon⁹. ḡ dom⁹ ẽ bona. Maxia. cu⁹ cã efficiẽs bona ẽ ipm̃ q̃qꝫ bonũ. Destructiue. vt domificatoꝛ est mal⁹. ḡ dom⁹ mala. Maxia. cu⁹ cã efficiẽs mala ẽ ipm̃ q̃ꝫ malũ Que due maxie dñt itelligi de bonitate vl' malicia efficiẽtis icq̃ tñ efficiẽs ẽ. ꝛ nõ de bonitate vl' malicia moris

Arguit Nõ seq̃tur domificatoꝛ ẽ bon⁹. ḡ dom⁹ est bona Probat̃. qꝛ p̃t eẽ ꝙ domificatoꝛ sit bon⁹ catholic⁹ vir ꝙ tñ faciat malã domũ. Dõ. ꝙ bonũ ꝛ malũ sicut h̓ accipiũt̃ debẽt dicẽ drãs artificũ ꝛ nõ moꝝ. vt domificatoꝛ bon⁹ bonitate sue artis facit bonã domũ ceterꝭ parib⁹

Arguit Inq̃ztũ bonũ d̃t bonitatẽ artis nõ seq̃t̃. domificatoꝛ ẽ bon⁹. gᵒ dom⁹ ẽ bona. qꝛ p̃t eẽ ꝙ domificatoꝛ habeat mala ligna. ꝛ tũc nõ p̃t ꝓducẽ bonã domũ. Dõꝫ. ꝙ h̓ itelligit̃ qñ reliq̃ stꝭ paria. Ul' al'r dõ. ꝙ lꝫ illa dom⁹ nõ sit bõa ex ꝑte finis vl' materie. ẽ tñ bona ex ꝑte forme. qꝛ optimã formã ĩtroducit bon⁹ artifex illi materie male. Sꝫ dicẽs bon⁹ calcifex hñs bonũ coꝛiũ p̃t volũtarie facẽ malũ calciũ. Dõ. ꝙ cetera iteꝝ nõ stꝭ paria. qꝛ req̃rit̃ ꝙ agat ƀm artẽ vl' ƀm extremũ posse. ꝛ nõ ƀm volũtatẽ coꝛruptã ꝑuersa intẽtõne. qꝛ bon⁹ artifex si vult potest

pducere bonū effectū sed qñ nō vult nō pducit effectū bonū ⁊ in
hoc nihil arti decrescit qꝛ ars solum dat facultatem opandi.

Querit Utrū iste loc⁹ valeat penes oīa p̄dicata. Di
cendū q̄ simpl'r valet iste loc⁹ penes illa p̄dica/
ta bonū ⁊ malū dūmō arguat̄ sicut dictū est. Sꝫ penes alia pre
dicata nō valet v̄liter. sꝫ cert̄ ɔditōib⁹ obſ̄uat̄. Uñ duplex est
causa efficiēs. scꝫ in actu ⁊ in poña vt domificatoꝛ respcū domus
est causa in poña. ⁊ domificās est cā in actu. Et vtraqꝫ ē duplex q̄
dam ē vniuoca ⁊ q̄dā equoca. vniuoca est q̄ pducit effectū sibi si
milē in spē vt hō generās hoīeꝫ. Equoca v̄o est q̄ pducit effectū
sibi dissimilē in spē. vt sol pducit hoīeꝫ ⁊ plātas. Et iterum du
plex est cā efficiēs. quedā q̄ tm̄ reqritur ad causatōeꝫ vel fieri effe/
ctus. vt domificatoꝛ respcū domus. ⁊ q̄dam q̄ reqrit̄ ad fieri ⁊ ad
ɔseruari simul vt sol respcū diei et deus qui est cā v̄lis requiritur
ad fieri et cōseruari oīm creaturaꝝ. Et s̄m hoc diūsimode arguit̄
qꝛ qñ arguit̄ a cā efficiente in potētia nō valet loc⁹ penes ē ⁊ non
est. vt nō sequit̄ domificatuꝛ est ergo domus est. Sed bñ sequit̄
a causa efficiēte in poña arguēdo ab eē cause ad posse eē effectus.
vt domificatoꝛ est. g° dom⁹ p̄t esse. Sꝫ arguēdo destructiue a tali
causa dꝫ argui a nō eē nec fuisse cause efficiēt̄ ad effectū. vt domi
ficatoꝛ nō est neqꝫ fuit. ergo dom⁹ nō est. Et sil'r qñ arguit̄ ab effe
ctu cause efficiētis q̄ requirit̄ ad fieri tm̄ nō seq̄t̄ esse cause ī pñti
sꝫ in p̄terito. vt dom⁹ est ergo domificatoꝛ fuit Et qñ arguitur in
vniuoc̄. vt bñ seq̄tur plato ē risibilis ergo sortes ab eo genit⁹ est
risibilis. ⁊ qñ habitudo ē necc̄aria bñ seq̄tur ecōtra vt h̄. sꝫ qñ est
ɔtingēs tūc nō tenet ecōtra ab effectu ad causā negatiē. vt nō se/
q̄tur sortes nō ē ergo deus nō est. Sꝫ in cā efficiēte ī actu dꝫ ar/
gui ab eē cause ad fieri effect⁹. vt bñ seq̄t̄ domificās est g° dom⁹ fit
Sꝫ vbi est cā efficiēs nedū ī fieri sꝫ etiā ī ɔſ̄uari. vt sol ē cā diei
dꝫ sic argui. sol est. g° dies p̄t eē. sꝫ cōtra ab effectu ad cām seq̄tur
dies est g° sol est. qd̄ nō seq̄tur in alijs vbi nō est cā in ɔseruari.

Ad Posito q̄ domificatoꝛ ñ h̄eat matiā tūc ista ē v̄a domifi/
catoꝛ ē ⁊ ñ sequit̄ g° dom⁹ p̄t eē Dōꝫ q̄ nō ē defcūs ex p
te cause efficiētis sꝫ ex pte matie in quā effcūs ille nat⁹ ē recipi.

Querit Quid sit loc⁹ ab effcū cause efficiēt̄ Dōꝫ q̄ ē
habitudo effect⁹ ad suā cāꝫ efficiētē. ⁊ tenet cō/
structiē et destructiue. exempla et maxie patēt in littera

Ar Nō sequit̄ ab effectu ad cām sic arguēdo dom⁹ est ergo do/ mificator est. quia ans̄ pt esse verū sine pn̄te Dōm q̄ ibi arguitur ab esse effect⁹ ad esse cause que non requiritur ad esse effectus sed ad fieri ⁊ respectu talis non tenet locus iste. vt dictū est

Arguit Nō sequit̄ de⁹ est bon⁹. ergo latro est bon⁹. ergo locus a cā efficiēte nō tenet affirmatiue Dō3 q̄ ea pte qua latro pduct⁹ est a deo ⁊ effect⁹ eius est argumētū bonū q̄ sic latro est bon⁹ s3 inq̄ztū latro noīat viciū cui⁹ deus nō ē causa sic deus nō est causa latronis. Et licet deus sit cā hoīs. non tn̄ est causa viciorū ei⁹. ⁊ sic latro ƀm humanitatē eius est a deo productus. s3 nō est deus cā sui latrociniȷ̄ quo mō est malus.

Materia est ex qua cū alio.

Postq̄3 pe. his. determiauit de loco a cā efficiēte. hic ↄ̄nter determinat de loco a cā mat̄iali. ⁊ p̄mo diffinit mat̄iā. Dicēs q̄ materia est ex q̄ cū alio aliq̄d fit. que diffinitō sic intelligit̄. materia est cā ex q̄ cū alio. i. cū forma aliq̄d fit. sc3 totū cōpositū. et ibi ponit̄ cā loco generis ⁊ totū residuū ponit̄ ad dr̄nā3 aliarū cārū. q̄ ex fine et cā efficiēte nō fit totū ↄpositū cū sint cause extrinsece. Secūda diffinitio ē. materia est ens tm̄ in potētia. q̄ materia de sua natura non habet esse in actu sed in pura potentia.

Arguit Forma est ex qua cū alio aliq̄d fit. ḡ illa diffinitio ↄuenit alteri Dō3 q̄ ꝓprie loq̄ndo ex forma nō fit aliq̄d. q̄ ex dicit hic circūstātiam esse materialis. s3 q̄n dicit̄ ex materia ⁊ forma fit totū cōpositū ibi ista ꝓpositio ex capit̄ generaliter ⁊ large vt dicit circūstātiā cuiuscūq3 cause.

Ar Materia est ens in actu. ergo nō in pura potn̄a. Ans̄ pbatur. q̄ ex lapide ⁊ ligno fit dom⁹ materialiter q̄ sunt entia in actu. Dō3 q̄ duplex est materia sc3 rei naturalis ⁊ artificialis vn̄ materia rei artificial' ē bn̄ i actu i se. est tn̄ i potn̄a respcū alteri⁹ sc3 effcūs. s3 mat̄ia rei nat̄al' seu phisice ē ens i potn̄a pura.

Querit Quottuplex sit materia. Dō3 q̄ duplex sc3 p/manēs ⁊ trāsiēs. Materia pmanēs ē q̄ manet sub ꝓpa spē in suo effectu. vt in cultello ferrū. Materia trāsiēs ē que nō manet eiusdē rōnis vel spēi in effectu. vt in pane farina ⁊ aqua sunt materia trāsiēs. ⁊ lutū in laterib⁹ ⁊ silex in vitro.

Ar Nulla ē matia trāsiēs. Assūptū ꝓbat̄ qꝛ oīs materia manet in effectu Dō ꝙ materia dꝛ dupl'r trāsiēs. vno mō qꝛ nō manꝫ in effcū ⁊ sic nulla ē matia trāsiens. Alio mō dꝛ trāsiens qꝛ nō manꝫ ꝺm eandē rōem et spēm in effectu sicut in se. et sic aliqua est transiens vt farina in pane.

Querit̄ Quid sit locꝰ a cā matiali Dōm ꝙ ē habitudo cē materialis ad effectū. Et valet ꝯstructiue ab esse cāe matialis ad posse cāe affectꝰ in vtraqꝫ matia. Exemplū de materia ꝑmanēte vt lapides ⁊ ligna sunt. gͦ domꝰ pōt eē. maxima posita cā matiali possibile ē eiꝰ effectū poni. Exeplū de materia trāseunte. vt farina ⁊ aqua sunt gͦ panis pōt esse. Sꝫ solū tenꝫ negatiue in matia ꝑmanēte vt ferrū nō est. gͦ arma ferrea nō sunt. sil'iter bn̄ seq̄t̄ lapides ⁊ ligna no sūt. gͦ domꝰ nō est. Maxima remota cā matiali ꝑmanēte remouet̄ eiꝰ effectꝰ Sꝫ vt teneat in cā materiali trāseūte dēt argui a negatiōe cause materialis nō solū in p̄nti. sꝫ etiā in p̄terito ad nō esse effectꝰ vt aqua et farina nō sūt nec fuerūt ergo panis nō est. Maxima remota cā materiali trāseūte ꝓ nūc ⁊ toto tpe p̄terito remouet̄ eiꝰ effectus.

Querit̄ Quid sit locꝰ ab effectu cāe matialis Dōꝫ ꝙ ē hitudo effectꝰ cāe matialis ad cām materialē et valꝫ ꝯstructiue ⁊ destructiue. Cōstructiue in effectu cē materialis ꝑmanētis valet ab esse effectus ad eē cause vt domꝰ ē. ergo lapides ⁊ ligna sunt. Maxima posito effectu cause materialis ꝑmanētis ponit̄ eiꝰ causa. Sꝫ negatiue dꝫ argui a nō esse neqꝫ posse eē effectus ad nō esse cause materialis. vt domꝰ nō est neqꝫ pōt eē. ergo lapides ⁊ ligna nō sūt. Sꝫ in effectu materie trāseuntis dēt argui cōstructiue ab esse effectꝰ ad fuisse ipsiꝰ materie vt panis ē ergo farina et aqua fuerunt.

Forma est que dat esse rei.

Postq̄ determiatū est de causa efficiēte et matiali. hic cōsequent̄ determinat de causa formali. Et diffinit eam sic. forma ē q̄ dat esse rei ⁊ cōseruat rē in esse. Et ponit̄ ibi dat ad drām cause materialis q̄ nō dat esse. sꝫ potiꝰ recipit eē. Deīn addit̄ ⁊ ꝯꝯuat rē in esse ꝓpter cām efficientē ⁊ finalē q̄ solū req̄rūt̄ ad fieri ipius rei.

Ar Ista diffinitō ꝯuenit deo qꝛ dat rebus eē ⁊ cōseruat eas in esse. et tn̄ deus nō est causa formalis rerum cū sit causa

extrinseca. Dõm q̄ de⁹ dat esse effectiue et effectiue ꝯ?uat rem in esse. ſʒ forma cõſeruat rem formal'r in esse et dat esse formale.

Arguit. De⁹ ſeu p̄ma cā intimior ē oī effectui q̄ʒ q̄cunqʒ cā ſc̄daria. g⁹ erit mag⁹ cā intrinseca q̄ʒ forma. Dõʒ q̄ licʒ de⁹ ſit intimior oī effectu p̄ modū dantis esse effectiue ꝛ cõſeruātis ip̄m. nõ tñ p̄ modū dantis esse formaliter ꝛ informātis p̄ modū forme. Sʒ diceres albedo ī pariete nõ ꝯ?uat rem in eē ꝛ tñ ē forma. Dõm q̄ lʒ nõ cõſeruat rē in esse essentiali et ſimpl'r tñ cõſeruat rem in esse accidentali et ſc̄m quid.

Querit. Quottuplex ſit forma. Dõm q̄ duplex ſcʒ ſubſtātial' et accñtalis. Et differūt ſic nam forma ſubſtātialis aduenit enti ī pura poñа et dat eē ſimpl'r. vt aīa rõnalis. et ad deſtructõeʒ ei⁹ ſequit̄ deſtructio toti⁹. Sʒ forma accidētalis ē q̄ aduenit enti cõpleto nõ dās eē ſimpl'r ſʒ ſc̄m q̇d ꝛ ergo ad deſtructõeʒ ip̄i⁹ nõ deſtruit̄ totū. vt albedo in pariete dat eē tale ſcʒ albū q̄d ē esse ſc̄m q̇d tm̄. Forma ſubalis ē duplex ſcʒ pt̄s et toti⁹. forma p̄tis ē q̄ actuat p̄tē cõpoſiti. vt aīa rõnalis actuat corp⁹. Et d̄r forma p̄tis q̄r ip̄a eſt p̄s totius. et ē ꝯſtructio intrāſitiua cū d̄r forma p̄tis q̄r ē ſensus. i. forma q̄ met ē p̄s. Alia eſt forma toti⁹ q̄ informat totū ꝯpoſitū et reſultat ex vnione materie et forme p̄tis vt hõ. Et oīb⁹ iſtis formis ꝯuenit diffinitio forme. Et q̄libʒ illaꝝ ē duplex nā q̄daʒ ē cõis q̄dā ſp̄ealis. cõis vt aīa eſt forma p̄tis cõis hoīs. ſʒ aīa rõnalis ē forma p̄tis ſp̄eal' hoīs. Sʒ forma toti⁹ generalis ſortis ē al' et ſp̄ealis eſt homo.

Querit. Quid ē loc⁹ a cā formali. Dõm q̄ ē habitudo cauſe formalis ad ſuū effectū. et valʒ ꝯſtructiue et deſtructiue. Cõſtructiue vt albedo ē g⁹ albū ē. Maxia poſita cā formali ponit̄ ei⁹ effect⁹ et hoc ī cā formali accñtali. ſʒ ī forma ſubali dʒ argui a forma ſp̄eali. vt aīa rõnalis ē ergo hõ ē. Deſtructiue ſic albedo nõ eſt ergo albū nõ eſt. Maxia remota cā formali remouet̄ eius effect⁹. Et ab effectu ſimiliter valet ꝯſtructiue et deſtructiue. vt patet practicāti. Maxima poſito vel remoto effectu cauſe formalis oportet ip̄aʒ cām poni vel remoueri. Et hic nõ neceſſario ponit̄ esse vel fuiſſe ſicut in cauſa materiali.

Ar. Nõ ſequit̄ aīa rõnalis eſt. ergo homo eſt. q̄r anima rõnalis manet corrupto hoīe. Dõm q̄ poſito actuali ſepatõe aīe rõnalis nõ arguit̄ a cā formali ad ſuū effectū. quia aīa ſepata

non est causa formalis hois cū ipsius tūc non sit informare.

Arguit Nō seq̄r albedo est ergo albū ē. vel quātitas est ergo q̄tū ē. vt ptz in sacramēto altar͡. ḡ iste loc9 a cā formali nō tenet affirmatiue Dōz q accñtia i sacramēto altaris st͡ sine subiecto. sz h͡ est miraculose ⁊ v͏̄tute diuia ⁊ sic nō hz rōez cause formalis actu. qr forma sub rōne forme informare.

Ar Non seq̄tur a cā formali negatiue. generatio nō est g°. generatū nō est. ⁊ tn̄ generatio ē forma denoīans aliq̄d esse genitū. Dōz q licz generatio habeat modū forme respcū generati. nō tn̄ ē forma dās esse fm rem. sz ē mutatio ⁊ via ad eē geniti.

Finis est gratia cuius ali.

Determiato de loco a cā formali. h͡ vltimo agit de loco a cā finali ad ei9 effectū. p̄mo diffiniēs finē dicēs. Finis ē grā cui9 aliquid fit. vt finis v͏̄tutis est beatitudo. ⁊ dr finis qr termiat intētionē agentis. Et ponit͛ hic finis vltia causa. qr q̄uis finis sit primū in intētione. est tn̄ vltimū in executōe. vt postq̄ dom9 est cōpleta tūc vltimo seq̄it͛ inhabitatio. ⁊ sic inhabitatio est finis domus. Et accipit͛ finis dupl'r. vno mō pro termio duratōis. ⁊ sic mors dr finis hois. sz isto mō nō est cā. qr nō habet rōem principij. Scdo mō sumit͛ finis inq̄tū terminat intētionē agentis ad p̄ductōez alicui9 effect9 ⁊ illo mō est cā. Et ē duplex finis scz quo ⁊ grā cui9. Finis quo est quo aliq̄d ordinat͛ ad vlteriorē finē ɔseq̄ndū sicut pecunia acq̄sita p multos labores respcū p̄cedētiū dr finis grā cui9 sz respcū seq̄ntiū q̄ īmediate ipaz cōsequūt͛ dr finis quo. Sz finis grā cui9 est q̄ vltimo est acq̄sit9 ⁊ ē causa oīm medioꝝ p̄cedētiū. et vtriq̄ fini cōuenit diffinitio. vñ idem materialit͛ pt dici finis quo et finis grā cui9 respcū diuersorum.

Querit Quid sit loc9 a cā finali Dōz q est habitudo ipi9 ad suū effectū. Et tenet cōstructiue ⁊ destructiue. Cōstructiē sic vt beatitudo ē bona ḡ virt9 est bona. maxima cui9 finis bonus ē ipm quoq̄ bonū. Et rō est qr bonitas rei sumit͛ ex bonitate finis. ⁊ eadē est bonitas finis ⁊ medioꝝ ordiatoꝝ ad finē. ⁊ ideo si finis ē bon9 media q̄ hic dicūtur effc̄us erūt bona. Sz destructiē sic iterfectio hois est mala. ḡ gladi9 ē mal9. Maxia cui9 finis ē mal9 ipm q̄z malū est. Ab effectu etiaz tenet affirmatiē et nagatiē. ⁊ tenz in medijs p se et nō p accn̄s. pro quo

nota q̄ effect⁹ cause finalis est mediū ordinatum ad aliquē finē Sed duplicia sunt media ordinata ad finē. q2 quedā sunt ordinata p se et quedā per accidēs. Media p se ordinata sunt illa sine quibus finis acquiri nō pt. sicut virtus respectu beatitudinis ꝛ in illis tenet locus ab effectu ad causam. Sz media p accidēs ordinata sunt sine quibus finis acquiri potest. vt inebriatio respectu sanitatꝫ. q2 oīno p accidēs ad sanitatē cōcurrit. ꝛ in his n̄ tenet locus. q2 nō seq̄tur sanitas ē bona ḡ inebriatio est bona.

Ar Nō seq̄tur securis est ergo sectio est. ergo iste locus non tenet cōstructie. Dōm q̄ iste locus tenet respectu horuꝫ p̄dicatoꝝ bonū ꝛ malū. ꝛ nō penes p̄dicatū est vel quecūq3 alia

Arguit Nō seq̄r dare elemosinas ē bonū. ergo furari ad dādū elemosinā est bonū Dōm q̄ duplicia stꝫ media penes q̄ arguit a causa finali ad effectū. quedā em̄ sunt p se quedā vero p accn̄s. iam ī isto loco a causa finali debet argui a medio p se ꝛ nō p accn̄s. Un̄ licet elemosina p se sit bona. nō tn̄ vt acq̄sita est p furtū. q2 sic nō est acq̄sita p debita media.

Arguit Ois finis habet rōem boni. ergo nullus finis est malus. Dōm q̄ omnis finis habet rōnem boni vel veri vel apparentis. non autem semper veri.

Generatio est progressio a

Postq̄ determiatū est de locis a causis ꝛ effectib⁹. hic cōsequēter determiat de loco a generatōe ꝛ corruptōe. primo diffiniens generationē dicēs. q̄ generatio est ꝑgressio a nō esse ad esse. In qua diffinitōe ꝑgressio ponit loco generis. ꝛ non capit hic pro motu ꝑgressiuo animalis. sꝫ capit generaliter ꝓ mutatōe in cōmūi Et ponitur de nō esse ad esse ad explicādum duos terminos generatōis. q2 nō esse est termin⁹ a quo et esse est terminus ad queꝫ sed oīs motus vel mutatio habet cognosci per suos terminos. et maxime p terminū ad quem a quo capit speciem.

Arguit Generatio termiat ad subaꝫ. sꝫ nō esse dom⁹ terminat ad qualitatē. q2 dom⁹ est de q̄rta spē qualitatis. ergo domus nō generat. Dōm q̄ generatio capitur dupliciter. vno mō sp̄ealit, vt est mutatio a nō esse substātie ad esse. Ali o mō generaliter ꝓ quacūq3 mutatōe de nō esse ad esse. siue sit ad esse substantie siue ad esse accidentis et sic domus generatur.

Et prima est duplex. nam quedā est simpliciter scz quādo ex minus digno generat magis dignū. vt qñ ex semie generatur hō. ꝛ ex terra ignis. Sz ꝫm qd est qñ ecōtra ex magis digno generat minus dignū. vt ꝺe homie cadauer. et ꝺe igne aer. ꝛ generatio capitur hic communiter pro omnibus istis

Arguit Ex nihilo nihil fit. ꝫ gñatio nō est ꝓgressio a nō esse ad esse. Dōm ꝙ non esse capit dupliciter vno mō vt opponit esse ꝯtradictorie. ꝛ sic verꝫ est ꝙ ex nō esse nihil fit. Alio mō capit nō esse vt opponit esse priuatiue. ꝛ tūc nō esse dicit quod nō est in actu sed in potētia. et sic neganda est cōsequētia. et sic capitur in diffinitione generatōis.

Notādū Ꝙ locus a gñatōe est habitudo gñatōnis ad genitū. ꝛ valz ꝯstructiue ꝛ ꝺestructiue vt pꝫ in textu. ecōuerso aūt est ꝺe loco a generato. Sz dicēs nō sequit generatio ꝺom⁹ est bona. ergo ꝺomus est bona. qꝛ añs pt esse verꝫ et consequēs falsum. nam generatio ꝺom⁹ potest esse ꝺomo nō existēte. sed illud nō est bonū qꝺ nō est. Dōm ꝗuis ꝺom⁹ actu nō est bona eo ꝙ adhuc nō est completa. tamē aptitudie est bona quādo est incōpleta. et ergo qñ generatio precedit generatum tunc nō est bona nisi aptitudine qꝛ solū hꝫ bonitatē in actu a bonitate geniti. Et qñ dicit generatio est simul cū generato qꝛ est mutatio instātanea. Dōm est ꝙ verꝫ est quando capit pro illa subita mutatione ꝛ instantanea. non tamen quando capitur pro preuia dispositōe ad illam mutationem

Arguit Non seqtur ꝺomus valet centū libras. ergo generatio eius valet centū libras Dōꝫ ꝙ iste locus solū valet respectu ꝑdicatoꝝ bonū ꝛ malū et nō aliorum.

Corruptio ē progressio

Hic ꝯsequēter ꝺetermiat ꝺe loco a corruptiōe et primo diffinit ipsam dicēs. Corruptio est ꝓgressio ab esse ad nō esse. Uñ terminus a quo corruptionis est esse. et terminus ad quem est non esse. et ꝑ hoc differt a generatione.

Arguit Corruptio ē ꝓgressio ab esse ad eē ꝫ nō est progressio ab eē ad nō eē. Añs ꝓbat qꝛ qñcūqꝫ aliquid corrūpit tūc aliud generat. Dōm ꝗuis generatio vni⁹ sit corruptio alteri⁹ ꝑ accidens. tamē esse non est termin⁹ intrin

secus ꝛ ꝑ se corruptōis: sed est solū termin⁹ extrinsec⁹ mō vnūqđ ꝗꝫ debet denoīari a t̄mino intrinseco. q̄ꝛ qñ hō corrūpitur tūc ē ꝓgressio ab eē hoīs ad nō esse hoīs. ꝙ aūt sit ibi ꝓgressio hoīs ad esse cadaueris hoc solū ē ꝑ accn̄s. Loc⁹ a corruptōe est hitudo ipsi⁹ ad suū corruptū ꝛ tenꝫ affirmatiē vt corruptio añxp̄i ē bona g°. ipe est malus. maxima cui⁹ corruptio ē bona ipsum quoqꝫ malū est. Etiā tenet negatiē vt corruptio dom⁹ est mala. g° dom⁹ ē bona. maxīa cui⁹ corruptio ē mala ip̄m quoqꝫ bonum.

Querit̄ Que ē rō ꝙ bonū p̄dicat̄ in añte ꝛ malū in ꝯñte qñ arguit̄ ꝯstructiē a corruptōe ad corruptū et qñ arguit̄ ecōtra tunc malū ponit̄ in añte. ꝛ bonū in ꝯsequēte. Dōm ꝙ ideo q̄ꝛ corruptio ꝛ corruptū opponūt̄ sicut eē ꝛ nō eē q̄ꝛ corruptio dicit nō eē corrupti in fieri. sꝫ si vnū oppositoꝝ sit bonū alteꝝ erit malū. ergo eis opposita p̄dicata attribuūtur. vñ corruptō terminat̄ intrinsece ad nō ens ꝛ capit nomen ab eo idō si illud nō ens sit bonū suū oppositū scꝫ ens erit malum.

Arguit̄ Ex illo seq̄ret̄ ꝙ iste loc⁹ ñ deberꝫ poī int̄ locos intrīsecos. ꝛ a ꝯcomitātib⁹ sbam eo ꝙ t̄min⁹ iferēs et t̄min⁹ illat⁹ opponūt̄ Dōꝫ ꝙ ꝺꝫ ꝟitatē ñ ē loc⁹ int̄nsec⁹. sꝫ extrinsec⁹ ꝛ reducit̄ ad locū aliū extrīsecū scꝫ ad locū a cōtradictorie oppositis. Sed ponit̄ hic int̄ locos int̄nsecos. q̄ꝛ generatō et corruptio opponunt̄ modo opposita iuxta se posita magis elucescunt. ꝛ vnum oppositorū cognoscitur ꝑ reliquum.

Arguit̄ Hic arguit̄ ꝯstructiē corruptō xp̄i fuit bona. g° xp̄s fuit mal⁹. ꝛ tn̄ añs ē veꝝ ꝯñte exñte falso. Dō ꝙ ꝑ accn̄s corruptō xp̄i fuit bona. scꝫ ad redimdū nos. sꝫ nō fuit simpl'r bona. ymmo fuit pessīa ꝺꝫ se iq̄ꝫtū fuit ablīa vite xp̄i

Arguit̄ Nō seq̄t̄ corruptō xp̄i fuit ꝑ accn̄s bona. g° xp̄us fuit ꝑ accn̄s mal⁹. ꝛ tn̄ arguit̄ ꝑ istū lo^m Dōꝫ ꝙ male arguit̄ q̄ꝛ in isto loco dēt argui de bonitate ꝛ malitia que cōueniūt ꝑ se corruptioni ꝛ corrupto. Etiā hic nō solū arguitur respcū illoꝝ p̄dicatoꝝ bonū ꝛ malū. sꝫ cū addito scilicet per accidens quod non debet fieri.

Bus vt hic fuit̄ ē ope.

Hic cōsequēter determīat de loco ab vsib⁹. Et primo diffinit vsum dicens. ꝙ vs⁹ est opatio rei vel exercitium ipsius

vt exercitiū siue opatio securꝫ ē secare. Et capit̄ h̄ vsus generalr̄
ꝑ q̄cunqꝫ operaroē rei ad quā res ordinat̄. siue in illa opatōne
vtēs vtat̄ instrumētis siue nō. ꝛ sic volitio ꝛ intellectio sꝫ vsus
Deīn diffinit locū ab vsib⁹. di. Qꝫ est hītudo ipsi⁹ opatōis ad
illud cui⁹ est operatio siue vsus. vt eq̇tare est bonū. g̊ equ⁹ est bo
nus. Maxima. cui⁹ vsus bon⁹ ē ipm̄ q̊qꝫ bonū. Et ē ↄstructiu⁹
et destructiuus vtꝫ in littera

Arguit̄ Usus rei ē finis rei. g̊ iste loc⁹ n̄ distiguit̄ a loco
cause final̄. Dō. ꝙ vsus capit̄ dupl̄r. Uno⁹ vt
est in intentōe agētꝫ. ꝛ sic bn̄ sumit̄ ab eo locus a cā finali Alio⁹
capitur vt ē in executōe opis. ꝛ h̄ dupl̄r. Uno⁹. p ↄpatiōem ad
cām efficientē vel ad ipm̄ vtentē. sicut vsus securis p̄t cōpari ad
hoīem vtentē securi. ꝛ sic iterꝫ ab eo nō sumit̄ iste locus. Alio⁹.
capitur per cōparatōꝫ ad rem vsitatā. ꝛ sic vocat̄ h̄ locus ab vsi
bus. ꝛ est ab alijs distinct⁹.

Querit̄ Quare dr̄ ab vsib⁹ in pl̄i nūo. ꝛ nō ab vsu in
singulari nūo. Rn̄det̄ ꝙ iō. qꝛ vni⁹ rei p̄nt esse
pl̄es vsus. ꝛ ab oīb⁹ illis p̄t argui ad rē vsitatā

Arguit̄ Nō seq̇tur ↄstructiue eq̇tare ē bonū. g̊ equ⁹ clau
d⁹ ē bon⁹. Dō. ꝙ ibi nō arguit̄ ab vsib⁹. qꝛ eq̇ta
re attribuit̄ eq̄ in cōi. ꝛ g̊ dꝫ sic argui. eq̇tare ē bonū g⁰ equ⁹ ē bo
n⁹. vl̄ eq̇tare eq̄ claudi ē bonū. g⁰. equ⁹ claud⁹ est bon⁹. ꝛ tūc sicut
an̄s ē falsū ita ꝛ ↄn̄s. Et sil̄r nō seq̇tur. dare elemosynas ē bonū
g⁰. elemosyna ad h̄ furata ē bona. qꝛ deberet sic argui. dare elemo
synā furatā ē bonū. g⁰ elemosyna furata ē bona. qꝛ alias nō ar/
guit̄ ab vsib⁹ ad suū vsitatū qd̄ tn̄ req̇ritur

Cōiter accn̄tia sūt duplicia

Hic determinat de vltimo loco intrinseco. s. de loco a cōiter accn̄ti/
bus. p̄mo distinguēs duos modos cōiter accn̄tiū. nā q̄dam sꝫ
accn̄tia q̄ qn̄qꝫ ↄsequunt̄ se. sed nō sp̄. vt ille q̄ ē compt⁹ iterdū
ē adulter. sꝫ nō sp̄ Un̄ compt⁹ dr̄ ille q̄ hꝫ crispos crines pectine
erectos. Alia sꝫ accn̄tia q̄ sp̄ ↄsequunt̄ se. ꝛ illa adhuc sꝫ dupli/
cia. nā q̄dam sunt q̄ insūt cōuertibil̄r subiecto. vt risibile ꝛ flebi
le insūt hoī ↄūtibil̄r. sil̄r hr̄e duo cornua ꝛ duos vētres ↄūtibi
liter conuenit aīalibus ruminātibus Alia sunt accn̄tia q̄ insūt
necessario. sed non ↄuertibiliter vt delinquere ꝛ penitere. qꝛ bene

seq̄tur. penitet. ergo deliquit. et nō ecōtra. Etiā omne aīal habēs plumas nō mingit. sz nō ecōtra. et ab illis q̄ se necēario ꝯsequūt solum sumit iste locus dyalectic⁹. Et vz ꝯstructiue et destructi-ue. Cōstructiue sic iste penitet. g⁹ deliq̄t. Maxima. si cōiter accn̄tiū posteri⁹ inest. tūc oz prius fuisse. Destructiue sic. iste nō deliq̄t. g̃ n̄ penitet. Maxīa tz p oppositū. q2 si cōiter accn̄tiū prius nō inest et posterius non inerit.

Arguit Non seq̄tur. d̄s penituit. g̃ deus deliquit vl' peccauit. q2 an̄s ē verū. nā vt hz scriptura dixit d̄s penitet me fecisse hoiem. et tn̄ ꝯn̄s ē falsum Dōm q᷑ penitē capitur dupl'r. Uno mō ꝓprie put est penitentiā agere ꝓ peccatis voluntarie cōmissis. et sic deus nō penituit Alio mō cupitur cōiter ꝓ dolere. nō tn̄ ꝓprie. q2 dolor et furor nō cadunt in deum. et sic d̄s penituit ᵬm quandā silitudinē ꝓ peccatis nostris. Etiā qn̄ arguit sancti penituerūt et tn̄ nō peccauerūt. Dōm q᷑ lz sācti in ꝓprijs psonis nō peccauerūt. tn̄ coꝝ parētes peccauerūt. et g̃ oportebat eos facere pn̄iam ꝓ peccatis q̄ ꝯtraxerūt a parentib⁹ Et beata ꝟgo penituit nō ꝓ peccatis cōtractis. sed solū q2 parētes eius peccatū cōtraxerūt

Equit de locis extrise.

Postq̄z. P. h. determinauit de trib⁹ locis itrīsecis a substātia et de octo locis a cōcomitātib⁹ sbam. h̄ ꝯn̄r determinat de septē locis extrinsecis. Ratō ordinis est. q2 opposita iuxta se posita magl elucescūt. sz locus extrinsec⁹ et itrinsec⁹ sꝫ oppositi. g⁹ ptz ordo. Alia causa est. q2 medius locus ptē capit a loco itrinseco. et ptem a loco extrinsco. g⁹ oz prius scire q̄d sit locus intrinsec⁹ et q̄d extrinsecus. eo q᷑ mediū ꝯgnoscitur p pticipatōem suoꝝ extremoꝝ Et pmo excusat se de diffinitōe loci extriseci. eo q᷑ deā ē. scdo diuidit ipm in septē locos. vtz in textu. Et pmo determinat de loco ab oppositis q̄ veriori mō pticipat naturā loci extrinseci. et ē locus ab oppositis hītudo vni⁹ oppositoꝝ ad aliud. Primo g̃ diuidit oppositū. di. Oppositoꝝ q̄tuor sꝫ spēs. scz relatiua. ꝯtrarietas. ꝓuatio. et cōtradictio. q̄ꝝ spēꝝ sufficientia q̄ratur in postp̄dicamētis

Arguit De spēbus oppōis determinat in postp̄dicamētꝭ g⁹ nō oz h̄ determinare de eis. Dōm q᷑ nō ē incō

ueniēs q̄ vnū ⁊ idē determinat in diuersis locis d'nter. ſm diuꝰ/ ſas rōes. Nā in pmo tractatu determinat de oppōe. in postpdica/ mētis. ⁊ silr hic. ſ3 d'nter. oppō em capit dupl'r. Uno mō p ab solura oppōe simpliciū tminoꝝ. s. p repugnātia duoꝝ extremo/ rū nō pmittentiū se in eodē respectu eiusdē. ⁊ de illa agitur ī po/ stpdicamētis. Alio mō capit p oppōe ppōnū. vt est repugnā/ tia duaꝝ ppōnū cathegoricaꝝ vtroq3 tmino ſm eundē ordinē pticipantiū. ⁊ sic de oppōe determinat in pmo tractatu. S3 hic determinat de oppōe put in spēbus ipsius oppōis pmo mō fun dantur loci dyalectici.

Arguit Nllus ē locꝰ ab oppositꝭ. gͦ h male determinat de ipſ. Anñs pbat. q2 in oī loco dyalectico tmi nꝰ iferēs d3 īferre tmiᵐ illatū. ſ3 vnū oppositoꝝ n̄ ifert aliḋ. ſ3 po tiꝰ destruit ipm. Dō3 q̄ vnū oppositoꝝ nō infert aliud affirma tiue tñ bñ negatiue. eo q̄ vnū includit negatō3 alteriꝰ. iō posito vno in aliq̄ ſbco destruit reliquū respectu eiusdē ſbiecti.

Arguit Propō affirmatiua nō infert negatiuā. q2 nō seq̄tur. hō currit. gͦ aīal nō currit. gͦ vnū oppo sitoꝝ in ppōe affirmatiua nō infert aliud in ppōe negatiua. Dō3 q̄ ppō affirmatiua formal'r nō infert negatiuā. tñ bñ ma terial'r. s. ppt tminos ibi positos. q̄ꝝ. s. vnꝰ includit negatōe3 al teriꝰ q̄ḋ nō fit in dicto argumēto

Relatiue opposita sūt que.

Hic pseq̄tur membra istius diuisionis. Et pmo pmū. di. Re latiue opposita sunt q̄ posita se ponūt. ⁊ perempta se perimūt. q̄a alteꝝ sine al tero esse nō pt. vt pater ⁊ filius qñ capiunt forma liter. S3 locus a relatiuis ē hitudo relatiui ad suū correlatiuū. et tenet pstructiue ⁊ destructiue vt h3 in lr̄a videri. Et nō ē idem/ locus a relatiuis ⁊ a relatiue oppositꝭ. q2 sꝭ alie maxīe in loco a relatiuis ⁊ in loco a relatiue oppositis

Arguit Nō seq̄tur pr̄ ē sapiēs. gͦ filiꝰ ē sapiēs. Dñs ē pnceps. gͦ ſuus ē pnceps. Dōm q̄ locus a re/ latiuis nō t3 respectu ē vt pdicat terciū adiacēs. ſ3 solū vt pdi/ cat scdm. nisi argueret in pdicatis eentialibꝰ. vt pr̄ ē al' rōnale gͦ filiꝰ. Et qñ d2 nō seq̄tur. pater petri est. gͦ filiꝰ petri est. Dō3. q̄ hic non arguitur a relatiuo ad suum correlatiuū. quia pater.

qꝛ hꝫ ꝓ correlatiuo filiū captū in cōi. ⁊ nō cū determinatōe

Arguit Nō seq̄tur iohes ē pr̄ hoīs. ḡ iohes nō ē filius hoīs. ⁊ tñ arguit a relatiue oppositꝭ. Dō. ꝙ tūc oꝫ arguē a sbeo determinato. ⁊ ḡ dꝫ sic argui. Johes ē pr̄ hoīs. gͦ. nō est filius eiusdē hoīs

Cōtrarioꝝ quedā sunt me.

Hic ꝯñr determinat de loco a ꝯtrarijs. ⁊ p̄mo ondit q̇d sit ꝯtrarietas. di. ꝙ ē ꝯ̄rioꝝ oppō. vt albi ⁊ nigri. Scd̄o diuidit ꝯtraria in mediata ⁊ in imediata. ⁊ rō illiꝰ est. qꝛ nō sumit idē locus in ꝯtrarijs mediatis ⁊ imediatis: Unñ ꝯtraria mediata sunt q̄ꝝ ñ est necē alteꝝ inesse sbiecto susceptibili. vt albū nigꝝ. Sꝫ ꝯtraria imediata sunt q̄ꝝ est necesse alteꝝ inesse sbiecto susceptibili. vt oīs nūs est par vl' impar. oē aīal est sanū vl' egꝝ. Locꝰ a ꝯtrarijs ē hītudo vniꝰ ꝯ̄rioꝝ ad reliquū. ⁊ est ꝯstructiuꝰ ⁊ destructiuus. Sꝫ nō vꝫ in ꝯtrarijs mediatis destructiue nisi obseruent aliq̄ ꝯditōes. p̄ma est ꝙ arguat cū cōstantia sbiecti. Scd̄a est ꝙ arguat cū remotōe medioꝝ ꝯ̄rioꝝ. vt hoc corpus nō ē albū nec medio colore coloratū. ergo est nigꝝ. Tercio req̄ritur ꝙ arguat respectu subiecti susceptibil'. Et ad hoc ꝙ valeat in ꝯtrarijs imediatis destructiue req̄runt due ꝯditōes. p̄ma est ꝙ arguat cum cōstantia subiecti q̄re non seq̄tur. adam nō est sanus. ḡ est eger. Scd̄a cōditio est. ꝙ arguat respectu determinati subiecti ⁊ susceptibil'. ⁊ ergo nō seq̄tur lapis est nō sanꝰ. ḡ est eger. eo ꝙ lapis nō est susceptibil' sanitatis.

Arguit Nō seq̄tur. hoc scutū est albū. ḡ nō est nigꝝ. qꝛ scutū pt̄ esse ꝓ vna pte albū ⁊ ꝓ alia pte nigꝝ. Dōꝫ negādo añs. nā ista est falsa. hoc scutū est albū. qꝛ tale scutū nec ē simpl'r albū. nec simpl'r nigꝝ. sꝫ ƀm q̇d albū. ⁊ ƀm q̇d nigꝝ ⁊ sic albedo nō iest satis extēse. quare nō oꝫ tale argumentū valē vt dictū ē in p̄dicamētis

Arguit Nō seq̄tur in ꝯtrarijs imediatis. h̄ aīal nō est egꝝ ḡ ē sanū. qꝛ aliq̄d est aīal hñs corpꝰ neutꝝ Dōm ꝙ sanū ⁊ egꝝ capiunt dupl'r. Unoͦ. ꝓut sbdunt sensibili iudicio medicoꝝ. ⁊ sic sunt cōtraria mediata Alio mō capiūt sanū ⁊ egꝝ ꝓut cōsistūt in adequatōe vel inadequatōe humoꝝ cōstituentiū aīal. ⁊ tūc bene seq̄tur. qꝛ vno posito in sbeto alteꝝ.

remouet᷑. licet medici hoc nō cognoscant

Priuatiue opposita sūt que.

Hic ꝯñr determinat de loco dyalectico fundato in ꝓuatiue oppositis. ⁊ ꝑmo diffinit ꝓuatiue opposita sicut dcm̄ ē in p̄dicamētis. Sȝ loc⁹ a ꝓuatiue oppositis ē hitudo ꝓuatōis ad habitū. vl̕ ecōtra. Et simpl̕r iste loc⁹ tm̄ vȝ ꝯstructiue. vt iste ē vidēs g° nō ē cec⁹. vl̕ ecōtra iste ē cec⁹. g° nō ē vidēs. ⁊ sic dȝ argui a positōe vni⁹ ad destructōȝ alteri⁹. Sȝ ꝙ valeat a nō esse vni⁹ ad esse alteri⁹ destructiue reqrunt᷑ tres ꝯditōes. ꝑma ē ꝙ arguat᷑ cū ꝯstātia sbci et g°. nō seqtur añxp̄s nō ē vidēs. g°. ē cecus. q᷑ antixp̄s nō ē in rez natura. Scd̄a ꝙ dȝ argui respectu sbiecti susceptibil̕. ⁊ g°. nō seqtur. lapis nō est videns. g°. est cecus. q᷑ lapis nō est sbcm̄ susceptibile visionis. Tercia ꝙ arguat᷑ tp̄e determinato a natura et ergo nō seqtur. catulus iste est habēs oculos ⁊ nō videns ante nonū diem ergo est cecus. q᷑ tempus nō est determinatū a natura ante nonum diem

Arguit Non valet ꝯstructiue ꝑ istū locū. iste qescit. ergo nō mouet᷑. posito casu ꝙ aliqs sederet in naui tūc qesceret. ⁊ tñ moueret᷑. Dō. ꝙ nō ē incōueniēs ꝙ ideȝ ꝑ se qescat ⁊ moueat᷑ ꝑ accñs. q᷑ talis in naui qescit ꝑ se. sȝ mouet᷑ ꝑ motōem nauis ꝑ accñs.

Arguit Nō vȝ dormiēs nō ē vidēs. g°. ē cec⁹. g°. nō tȝ ille loc⁹ negatiue. Dō. ꝙ nō vidēs capit᷑ dupl̕r Uno° ꝓuatiue. alio° negatiue. ⁊ h̔ dupl̕r. Uno° vȝ id ē nō habēs visum. Alio°. vȝ tantū sicut nō vtēs visu. Mō qñ capitur ꝑmo mō. ꝓut negat habitū visus. tūc opponit᷑ ceco. ⁊ tūc dormiens nō est non videns. q᷑ adhuc habet poñam visiuā. ⁊ ergo añs tunc est falsum. sicut ⁊ ꝯñs. sed qñ capitur negatiue ⁊ ꝑmo modo. tunc iteꝝ est falsum. sed scd̄o mō est veꝝ. ⁊ non arguitur penes istum locum

Cōtradictio est oppō cui⁹.

Hic ꝯñr determinat de loco a ꝯdictorie oppositis. ⁊ ꝑmo diffinit ꝯdcōem. di. Q̄ est oppō cui⁹ ꝯm se nō est dare mediū. Rō isti⁹ diffinitōis est. q᷑ ꝯdictio est inter ens ⁊ nō ens. sed omne qđ est ꝯtinetur sub ente. ⁊ omne qđ nō est ꝯtinetur sub non ente. ergo

nõ est medium inter ꝯdictorie opposita. Sꝫ diceres, inter ens ⁊ nõ ens est mediũ. scꝫ ꝯdictio. g° diffinitio ẽ falsa. Dĩ. ꝙ duplex est medium. scꝫ ꝓm rem ⁊ ꝓm rõem. tũc dr ꝙ iter ipsa bene ẽ me dium ꝓm rõem. sꝫ nõ ꝓm rem

Notandũ Qꝫ duplex ẽ ꝯdictio s. ꝓpõnũ ⁊ ᵗminoꝝ seu reꝝ. de ꝯdictõe ꝓpõnũ determinaᵗ i pᵒmo tractatu. sꝫ de ꝯdictõe ᵗminoꝝ siue reꝝ determinatũ ẽ in postp dicamẽtis. ⁊ vtriqꝫ ꝯuenit diffinitio p̄dicta. silr iste locus valꝫ in vtraqꝫ ꝯdictõe affirmatiue ⁊ negatiue. Sed in ꝯdictõe ꝓpõ nũ debet argui respectu hoꝝ p̄dicatoꝝ veꝝ ⁊ falsum. vt sortẽ cur rere est veꝝ. g̃ sortem non currere est falsum. Omnẽ hoiem cur rere est veꝝ. ergo quẽdã hoiem non currere est falsum. Destructi ue sic. sortem nõ currere est falsum. ergo sortem currere est verũ. Maxima. si vna ꝯdictoriaꝝ ꝓpõnũ est vera. reliqua erit falsa et ecõtra. Sed in ꝯdictione terminoꝝ arguitur ab affirmatõne vnius ꝯdictoriaꝝ ad negatõnem alterius de aliquo subiecto. et ecõtra. vt sortes est homo. ergo sortes nõ est non homo. Maxi ma: posito vno ꝯdictoriaꝝ in aliquo subiecto. ab eodem remo uetur reliquum

Arguitᵘʳ Nõ seqᵗur negatiue. pluuiã cras fore ẽ veꝝ. g° nõ fore cras pluuiã ẽ falsũ. qꝛ neutꝝ istoꝝ ẽ ve rũ vl' falsũ. igr̃ locᵘˢ a ꝯdictorie oppositꝭ nõ vꝫ. Dĩ q̃ lꝫ neutrũ istoꝝ ꝯtradcõrioꝝ sit veꝝ determinate. alteꝝ tñ ipsoꝝ ẽ veꝝ ideᵗ miate. qꝛ sũt de futuro ꝯtingẽti. de q̃ nõ ẽ ṽitas determinata

Disparata sũt que non sũt

Hic determinat de loco a disparatꝭ q̃ tñ locus ad p̄dictos reduciᵗ et pᵐo oñdit q̃ sũt dispata. di. ꝙ dispata sũt q̃ tm̃ sũt diũsa nulla ꝯtrarietatis repugnãtia. i. nõ ꝓm aliqḋ genᵘˢ p̄dicte oppõnis. vt hõ ⁊ asinᵘˢ. Sꝫ locᵘˢ a dispatis ẽ hitudo vniᵘˢ dispatoꝝ ad reli quũ. ⁊ tꝫ solũ affirmatiue. vt sortes ẽ hõ. g̃ nõ ẽ asinᵘˢ. Maxia. cuicũqꝫ ꝯuenit vnũ disparatoꝝ. ab eodẽ remoueᵗ reliquũ Ratõ quia disparata non possunt de seinuicẽ verificari. nec de eodem tercio predicari

Arguitᵘʳ Quecũqꝫ sũt opposita debẽt ꝯtineri sb aliq̃ spẽ. oppõis. sꝫ dispata sũt opposita. g̃ ꝯtineᵗ sb aliq̃ spẽ oppõis. Maioꝝ ꝓbatur. qꝛ nihil ẽ in genẽ q̃n sit in aliq̃ spẽ

rū. Dō. q̄ h̄ ē ver̄ formal'r l' ɔ̄tual'r siue reductiuē. Vn̄ q̄zuis di sparata nō sint in spē ali q̄ formal'r. tn̄ ɔ̄tual'r. Et ḡ p̄t dici q̄ oppositio disparata reducatur ad oppōem ɔtrariam. rōne differentiar̄ constituentiū. vel ſm modum potest reduci ad oppositionem p̄uatiuam

Arguit Non valet ɔstructiue per istum locum. hoc ē album. ḡ non est dulce. ⁊ tn̄ album ⁊ dulce sūt disparata. Dōm q̄ album ⁊ dulce ɔcretiue nō sūt disparata. q̄a possunt ambo inesse vni sbiecto. vt lac est albū ⁊ dulce Sz qn̄ sumunt̄ abstractiue tūc sunt disparata. vt h̄ ē albedo. ḡ nō est dulcedo. ⁊ sic vz iste locus in abstractis ⁊ nō in ɔcretis. Maxia. de q̄cunqz verificat̄ vnū dispator̄ abstractiue. ab eodē remouet̄ ⁊ reliquū. dr notāter abstractiue. q̄z si sumant̄ ɔcretiue. tūc bene verificant̄ de eodē. vt nō seq̄tur hoc est q̄le. ḡ nō est q̄ztum. q̄z in eodem sbiecto ɔueniūt. Sil'r nō seq̄tur. sortes est logicus. ḡ nō est grāmaticus: sed bene seq̄tur si ita arguat̄. hec scientia est grāmatica. ḡ non est logica

Mai⁹ vt hic sumit̄ ē quod.

Hic ɔ̄n̄r determinat de loco a maiori Et p̄mo diffinit mai⁹. dicēs Q̄ maius ſm q̄ hic sumit̄ ē quod supponit̄ alicui in potentia. et ɔ̄tute. sed minus est q̄d ei supponit̄. Et loc⁹ a maiori est habitudo ipsi⁹ maioris ad min⁹. Et vz tm̄ destructiue ⁊ h̄ trib⁹ modis. p̄mo ɔpando duo sbiecta ad vnū p̄dicatū. vt rex nō p̄t expugnare castr̄. ergo nec miles. Scd̄o mō ecōtra ɔpando duo p̄dicata ad vnū sbiectum. vt rex non p̄t expugnare villam. g⁹ nec ciuitatē. Tercio cōpando duo sbiecta ad duo p̄dicata. vt rex nō p̄t expugnare castr̄. g⁹ miles nō p̄t expugnare ciuitatē. Maxia. si illud q̄d magis videt̄ inesse nō inest. nec etiā illud q̄d minus videt̄ inesse inerit

Arguit Non valet destructiue. rex non p̄t expugnare ciuitatē. ergo nec dux. q̄z posset ɔtingē q̄ dux esset maioris ɔ̄tutis ⁊ potestatis q̄z rex. ⁊ sic posset expugnare ciuitatē. Dōm q̄ bene valet qn̄ cetera sunt paria. scz qn̄ q̄libet habet potentiā ſm suam dignitatem. sed argumentū assumit imparitatē quare non seq̄tur

Arguit Nō seq̄tur d̄s nō p̄t peccare. ḡ nec hō. ⁊ tñ ibi arguit̄ p locū a maiori negatiue. D̄o. q̄ lȝ d̄us sit maior ſm v̄tutē q̄ȝ hō. nō tñ ad peccādū. nec arguit̄ ibi a maiori. q̄r peccare nō ē fortit̄ potētis. ſȝ fragil'r deficiētis. ⁊ ḡ nō p̄uenit deo. Loc⁹ a minore ē h̄itudo minoris ad mai⁹. ⁊ ſp ē p̄structiu⁹. vt miles p̄t expuḡre castr̄. ḡ rex. Maxia. si q̄d min⁹ videt̄ inesse iest ⁊ id q̄d magꝫ videt̄ inesse inerit

Arguit Nō vȝ p̄structiue a miore ad mai⁹. miles p̄t p̄ijcē lapidē ad decē pedes. ḡ rex. Sl'r nō vȝ iobānes p̄t portare cētū libras. g⁹ p̄t portare mille libras. D̄o. q̄ dupl'r aliq̄d supponit̄ alteri in p̄oña. Uno⁹ ſm p̄oñam ⁊ v̄tutē personalē. ⁊ tūc ver̄ ē. q̄ miles p̄t p̄ijcē lapidē ad decē pedes p̄pter suū robur corp̄ale. ⁊ rex nō possit p̄pter corp̄is sui teneritudinē ſȝ tūc nō arguit̄ p istū locū. q̄r tūc p̄dicatū nō videt̄ min⁹ iesse militi. Alio⁹. nō ſm se ⁊ absolute. ſȝ ſm p̄oñam dn̄iatiuā ⁊ imperialē q̄ p exercitū ad vicēdū p̄ducit̄. ⁊ sic in dictꝫ argum̄tꝫ añs n̄ p̄t eē ver̄ sine p̄ñte. Potest etiā dici. q̄ ibi nō arguit̄ p locū a minori. q̄r nō videt̄ min⁹ q̄ iohēs p̄t portare cētū q̄ȝ mille. sed ſm v̄ificatōȝ locutōis arguit̄ a maiori ad min⁹.

Notandū Q̄ꝫ dupl'r p̄t argui a minori ad mai⁹. p̄structiue. Uno⁹ p̄pando duo s̄bcta ad vnū p̄dicatū. vt miles p̄t expuḡre ciuitatē. g⁹ rex. Alio⁹. p̄part̄ duo s̄bcta ad duo p̄dicata. vt miles p̄t expuḡre ciuitatē. g⁹ rex villā. Maxima. si illud q̄d minus videtur inesse inest. ⁊ illud q̄d magis videtur inesse inerit

Similitudo est rex d̄ñtiū

Hic d̄terminat de loco a sil'i. p̄mo oñdēs q̄d sit sil'itudo. scd̄o oñdit quō arguit̄ p locū a sil'i. dicēs p̄mo. q̄ sil'itudo ē rex d̄ñtiū eadē q̄litas. q̄ diffinitō p̄us sufficiēter ē declarata Sȝ loc⁹ a sil'i ē h̄itudo vni⁹ similiū ad reliquū. ⁊ tȝ affirmatie ⁊ negatiue Exēpla cū maximis in l'ra satꝫ clare habētur

Arguit Nulla relatio ē q̄litas. ſȝ sil'itudo ē relatō: ḡ n̄ ē q̄litas. D̄o. q̄ sil'itudo nō ē formal'r q̄litas. ſȝ causal'r solū. q̄r causat̄ ex eadē qualitate in sp̄e. ⁊ etiā materialit̄. quia qualitas est p̄ximū fundamentū relationis illiusque dicitur similitudo.

Arguit Res differētes nō pñt hr̄e eandē qualitatē ergo male dr̄ q̄ silitudo sit rer̄ drñtiū eadē qualitas. Añs pbat̄ qr accñtia nn merātur b̄m numerositatē suorū subiector̄. si ergo sunt res drñtes q̄litates ear̄ erūt diuse. Dicendū q̄uis res differētes ñ hn̄t eandē qualitatē in numero. tñ in specie de qua ydemptitate solum loquitur diffinitio

Arguit Nō sequit̄ sicut se hʒ visus ad corpus ita se hʒ intellect⁹ ad aiaʒ. sʒ visus ē ps corpis integral' ergo intellcūs ē ps aīe integl'is. ⁊ tñ arguit̄ ↄstructie p istū locū. Dōʒ q̄ h̄ ñ arguit̄ p locū a sil'i inq̄ztū sil'ia st̄ sʒ iq̄ztū drñt. dēʒ ḡ sic ↄsumi. sic se hʒ visus ad oculū ita intellcūs ad aiaʒ. sʒ vis⁹ ē qdā vt⁹ ocl'i. ḡ intellect⁹ ē qdā virt⁹ aīe. ⁊ tūc bñ arguitur

Arguit Hic vtrūqʒ sil'e est ps integralis ⁊ tñ nō seq̄tur sicut oculus est in corpe ita ⁊ aures. sʒ oculis corporis videm⁹. g⁹ auribus corpis videm⁹ Dōm q̄ licet cōueniāt oculi ⁊ aures inq̄ztū sunt ptes integrales. tñ nō cōueniūt in hoc qd̄ est videre. ⁊ sic nō arguit̄ ibi p locū a simili.

Arguit Hic arguit̄ destructie ⁊ tñ nō seq̄t̄ sicut se hʒ risibile ad hoīeʒ ita se hʒ hinibil'e ad equū. sʒ risibl'e nō ē drñtia hoīs. ḡ hinibile nō ē drñtia equi Dōm q̄ totum argumētū est ver̄. qr hinnibile nō est drñtia equi. sʒ p̄t poni loco drñtie ignote. pp̄ria aūt drñtia hoīs est nobis nota scʒ rōnale quare nō est necesse q̄ risibile ponatur ad circūloquendū eam

Proportio ē rer̄ differētiū.

Hic ↄñter determiat de loco a pportōe. Et dicit q̄ pportio ē rerū drñtiū eadē habitudo. Et differt loc⁹ a pportōe a loco a sil'i. nam in loco a sil'i attēdit̄ compatio inheretie. ideo ibi sic arguit̄ sicut risibile inest homini. ita hinnibile inest equo. sʒ in loco a pportōe denotat̄ cōpatio habitudinis. vt sicut se hʒ risibile ad hominē. ita rudibile ad asinū. et sic de alijs

Querit̄ Quid est locus a pportōe. Dōm q̄ est habitudo vni⁹ pportionabiliū ad reliquū. Et tenet ↄstructie ⁊ destructie. Constructiue vt sicut se hʒ rector scolariū ad scolas. sic se hʒ rector nauis ad nauē. sed rector scolarium eligēdus est nō sorte sed arte. ergo rector nauis eligēdus est non

sorte sed arte. Maxima de ꝓportōib⁹ idem est iudiciū. Exemplū extra textū cōstructiue sicut se hn̄t duo ad quattuor ita se hn̄t tria ad sex. sꝫ duo sunt dimidiū ad q̄ttuor ergo tria sunt dimidiū ad sex. Maxima semꝑ est eadē. Sꝫ destructiue sic arguit. sicut se habent duo ad tria. ita se hn̄t quattuor ad sex. sed duo non sunt dupla trium ergo quattuor non sunt dupla sex.

Arguit Nō sequit sic se hn̄t q̄ttuor ad sex. sic se hn̄t sex ad octo. sꝫ q̄ttuor hn̄t se ad sex in ꝓportōe sesquialtera. ḡ sex habebūt se ad octo i ꝓportōe sesquialtera. Dōm ꝙ ibi nō bn̄ arguit q2 mutat ꝓportio geometrica in arismetricam Sꝫ dꝫ sic argui. sicut se hn̄t q̄ttuor ad sex. ita se hn̄t sex ad octo. sꝫ sex excedūt q̄ttuor in duob⁹. ergo octo excedūt sex in duobus.

Arguit Nō seq̄tur sic se hꝫ son⁹ ad auditū sic se hꝫ color ad visum. sꝫ son⁹ ꝑcipit ab auditu i tenebris. ergo color ꝑcipit a visu in tenebris. ⁊ tn̄ arguit ibi ꝑ locū a ꝓportione affirmatiue g° nō valet. Dōm ꝙ ibi nō arguit a ꝓportionabilib⁹ inq̄ꝫtū ꝓportionabilia sunt. Vn̄ in hoc ista dr̄nt q2 sonus ꝑcipit in tenebris ab auditu. sꝫ color nō ꝑcipit in tenebris a visu. ad videndū em̄ req̄rit dyaphanū illuminatū sonus vero diffundit sine lumine ꝑ mediū. Sꝫ dꝫ sic argui. sicut se hꝫ son⁹ ad auditum. ita se habet color ad visum. sed sonus est ꝓpriū obiectū auditus. ergo color est ꝓpriū obiectum visus.

Transsumptio ē duplex

Hic petrus his. volens determiare de loco a trāssumptione diuidit trāssumptōeꝫ. Dicēs ꝙ quedā est trāssumptio qn̄ dictō vel orō ꝓpe vnū significās trāssumit ad significādū aliud ꝓpter silr̄itudinē in eis reptā. Exemplū de dictiōe vt ridere sumit ꝓ florere in prato. q2 vtrobiqꝫ est silr̄itudo leticie. Exēplū de orōe vt lit⁹ arat. oliū vēdit. Alio° sumit trāssumptio qn̄ res aliqua significata sub noie min⁹ noto trāssumit sub noie magis noto. vt p̄hs significat noie sapiēs. Et dr̄nt dupl'r nā a prima sumit fallatia equocatōis qn̄ arguit in dcōne. in orōe aūt sumit fallatia amphibologie. sꝫ a scd̄a sumit loc⁹ dyalectic⁹ extrinsec⁹. Scd̄o dr̄nt q2 i p̄ma sumit vna vox ꝑ diuers̄ reb⁹. in scd̄a vero sumūtur diuerse voces ꝑ vna re.

Querit Quid sit locus a trāssumptōne. Dōm ꝙ est

habitudo trāssumptionis ad transsumptum. Et continet quat. tuor argumēta ⁊ quattuor maxias q̄ pn̄t faciliter haberi i textu

Arguit Ab istꝫ signis vno scꝫ magꝭ noto ⁊ alio minus noto sumit᷑ loc⁹ intrīsec⁹ a nois interp̄tatōe. ergo nō dꝫ ab eis sumi locus extrinsec⁹ a trāssumptōe. Dōm ꝙ locus a trāssumptōe differt a loco a nois interp̄tatōe tripliciter. Primo qꝛ in loco a trāssumptōe sumit᷑ nomē magis notū ꝓ nomine minus noto sꝫ in loco a nois interp̄tatōe sumit᷑ orō magis nota ꝓ dictōe minus nota. Scd̄o differūt qꝛ vn⁹ est intrinsec⁹ alius vero extrinsecus. Tercio illi loci sunt differentes q̄ habent diuersos terminos inferētes sꝫ sic ē ꝺ illis nā a loco a transsumptiōe termin⁹ inferēs est dictio sꝫ a loco nois interp̄tatōe ē orō.

Arguit Non seq̄tur homo est animal ergo hūanitas ē animal. ⁊ tn̄ arguit᷑ ꝑ locū a trāssumptōe. qꝛ hō est nomen nobis magis notuꝫ q̄ꝫ humanitas. Prima ꝑs ꝓbat᷑ qꝛ an̄s est verum et consequens falsum. Dicendū licet homo sit nobis magis notum ⁊ humanitas minus notum. nō sunt tn̄ idem ſm rem et modum essendi siue significādi. qꝛ hō significat essentiā cōcretiue et ꝑ respectū ad supposita. hūanitas vero trāssumptiue. ideo inter illa duo non est trāssumptio.

Autoritas iudiciū ē sapiētis

Hic finaliter ꝺtermiāt ꝺ loco ab autoritate. cuius rō est qꝛ iste locus est ꝺbilissim⁹ inter oēs alios nisi arguat᷑ ab autoritate illius qui nec fallere nec falli p̄t. qꝛ ꝓpter nr̄m affirmare vel negare nihil mutat᷑ in re. p̄mo perihermenias. Et primo diffinit autoritatē dicēs. ꝙ autoritas est iudiciū sapiētis in sua facultate ꝉ scia. Vn̄ dictū sapiētis dupliciꝫ capit᷑. vno mō cū rōne ⁊ sic fundat autoritatem. Alio mō simpliciter sine rōne et sic nō acceptat᷑ quia nihil variaretur in re siue diceret siue taceret. Sed loc⁹ ab autoritate est habitudo autoritatis ad ꝓpōeꝫ cui cōuenit autoritas. vel est habitudo autoris ad aliq̄d ꝑ eum ꝓbatum. ⁊ tenet affirmatiue tm̄. vt ph̄s dicit tria esse principia rerum naturaliū ergo sunt tria. locus ab autoritate. maxima vnicuiq̄ꝫ experto credēdum est in sua scientia. Cui⁹ rō est quia si sapiēs dicat aliquam ꝓpositionem in q̄ꝫtum sapiens tn̄c oportet illam esse veram. qꝛ si diceret aliquā falsam in hoc non esset sapiens et expertus.

Notandū Q; duplex ē autoritas qdā ē autoritas hūana ꝛ qdā ē diuina. Auctas hūana ē iudiciū hoīs in sua scia. Autoritas diuia ē ipsi⁹ dei iudiciū. vn̄ loc⁹ ab autoritate hūana ē debilissim⁹ vt patuit. sꝫ autoritas diuina ē vigorosior oib⁹ alijs locis. qꝛ fūdat̃ sup autore ifallibili.

Ar Propō nō capit ꝟitatē a sapiēte iudicāte ꝛ dicēte eā ꝟaꝫ ergo a tali ꝑpōne q̄ hic dꝛ autoritas nō sūt̃ loc⁹ dyalecticus. Añs ꝓbat̃ qꝛ ꝑpō accipit veritatē a re vt inquit phus. Dōm q₃ licꝫ ꝓꝑositō dicta a sapiēte nō capiat suā ꝟitatē ab ipo tamen capit apparētiā veritatis ꝛ credulitatis ab eo.

Arguit phs dt in peri. ar. q₃ ꝓpt̃ nr̃m affirmare vł negare nihil mutat̃ in re. g⁰. ꝓpt̃ affirmatōeꝫ sapiētis ꝑpō nō capit apparētiā ꝟitatꝭ Dōm q₃ lcꝫ ꝓpt̃ affirmatōnem sapiētis nihil mutat̃ in re significata ꝑ ꝑpōnem tn̄ bn̄ mutat̃ aim⁹ dubi⁹ discētis in credulitate ꝑpōnis ꝓpt̃ autoritatem et iudiciū sapiētis iudicātis eam esse veram.

Ar Bn̄ sequit̃ phs dicit tēpus nō ꝑcessisse motū. ergo tempus nō ꝑcessit motū ꝛ tn̄ arguit̃ destructiē. Etꝭ videt̃ q₃ nō valꝫ ꝯstructiē. Aresto. dicit mūdum fuisse ab eterno. g⁰ mūd⁹ fuit ab eterno Dōm ad ꝑmū q₃ ibi nō arguit̃ destructiē sꝫ ꝯstructiue. qꝛ autoritas nō destruit̃ licꝫ sit autoritas negatia. Ad scdm dꝛ q₃ Aresto. in hoc fuit autoꝛ nec ex eo male dixit qꝛ mūd⁹ ee nō ē ꝑpetu⁹ q̄ mō dixit eū eē ꝑpetuū. dixit em̄ q₃ mūd⁹ eēt ꝑpetu⁹ qꝛ n̄ ē naturalr̃ ꝓduct⁹. ꝛ h̄ ē verꝫ ꝟm omnes phōs ꝛ g⁰ n̄ errauit in illo q₃ dixit mundum esse perpetuum saltem naturaliter loquendo sicut aliqui sibi false imponunt.

Ar Quicq̄d apparꝫ ē vt̃ patet autoritate antiq̄ꝝ. sꝫ sol apparet bipedalis quātitatis. ergo ē bipedalis quātitatis Dōꝫ negādo maiorem qꝛ antiqui in h̄ male dixerūt naꝫ aliq̄n aliq̄d apparet sicut nō est qꝛ sens⁹ q̄nq₃ decipit̃ circa suū sensibile.

Ar Nō valꝫ affirmatiē galien⁹ dicit eē quattuoꝛ figuras syllogismoꝝ. g⁰ sūt quattuoꝛ. Dōm q₃ vnicuiq₃ in sua arte credēdum ē. galienus autē nō fuit in h̄ exptus loycus licet sit exptissim⁹ medicus. ergo sibi nō ē fides adhibenda in h̄ q₃ posuit quattuor figuras syllogismoꝝ. Vł pt̄ dici q₃ galienus nō posuit q̄ttuoꝛ eē figūas sill'oꝝ asserēdo. sꝫ solū argumtā⁰ vt p⁹ patuit.

Equit̃ de locis mediis

Postq̃ ph̃.his. determinauit de loc̄ intrinsecis et extrinsecis. hic ꝯñter determĩat de locis mediȷ̃s. Et rõ ordinis est. quia locus medius est mediũ ꝑ participatõez qd̃ p̄sup/ponit cognitionẽ extremoꝝ. ergo opoꝛꝫ ꝓmo scire extrema scꝫ locum intrinsecũ extrinsecũ q̃ꝫ locũ mediũ. qꝛ al's ꝓcederet ex ignotis. Et pꝛimo excusat se de diffinitõe loci medȷ̃. Deinde diuidit ip̄m. qꝛ alius est a cõiugat̄. alius a casibꝰ. alius a diuisione.

Notãdũ Q̄ ꝯiugata sunt abstractũ ⁊ ꝯcretũ siue denominãs ⁊ suũ denominatiuũ vt foꝛtitudo et foꝛtis. Et dicũt ꝯiugata quasi sub vno iugo significatõis posita qꝛ abstractũ ⁊ ꝯcretũ idẽ significãt. qꝛ impoꝛtat eãdẽ foꝛmã vt albedo ⁊ albũ. sꝫ dn̄t in mõ significãdi. qꝛ abstractũ significat illã foꝛmã sine cadẽtia ad subiectũ ⁊ cum pꝛecisione subiecti. Cõcretũ ꝟo ſcat eã sub inherẽtia ⁊ cadẽtia ad suũ subiectũ.

Arguit̃ Abstractũ est causa foꝛmalis sui ꝯcreti. sꝫ arguendo a causa foꝛmali ad suũ effectũ tenet argumentũ ꝑ locũ intrinsecũ. ergo male ponit̃ hic inter locos medios

Dñm q̄ abstractũ ⁊ cõcretũ capiunt̃ dupl'r. vno mõ inq̃tuꝫ abstractũ dat esse cõcreto. ⁊ sic est locus intrinsecꝰ vt albedo est. ergo albũ est. Alio mõ capiũt̃ abstractũ ⁊ ꝯcretũ ſm q̄ ꝑtim cõueniũt ⁊ ꝑtim differũt. nã cõueniũt in significatõe ⁊ differũt in mõ significãdi. ⁊ sic sumit̃ ab eis locus medius. et tũc arguit̃ sꝑ a duobus abstractis ad duo concreta vel econuerso

Querit̃ Q̃ñ tenet locus a cõiugatis. Dõꝫ q̄ tenet cõstructiue ⁊ destructiue. Cõstructiue vt iusticia est virtus. ergo iustus est virtuosus. Maxĩa si abstractũ pꝛedicetur de abstracto et cõcretũ de cõcreto quia idẽ significãt. Negatiue sic. iniusticia nõ est ꝟtus. ergo iniustꝰ nõ est ꝟtuosus. Maxima si abstractũ de abstracto negat̃ et cõcretũ de cõcreto. et nõ dꝫ argui respcũ vnius p̄dicati qꝛ abstractũ et cõcretum differunt in modo significãdi. sed si abstractum pꝛedicatur de abstracto. tũc etiam concretum pꝛedicabitur de concreto

Ar Nõ sequit̃. hõ est aĩal. ergo humanitas est aĩalitas. similiter nõ sequit̃. cecitas est insensibilitas. ergo cecꝰ ẽ insensibilis. et tamẽ arguit̃ cõstructiue. Dicendũ q̄ duplex ẽ abstra/

ctūm. nā q̄ddā ē qd̄ abstrahit a subiecto vel fundamento. vt al/
bedo nigredo. Aliud ē abstractū quod abstrahit a suis suppositis
vt abstracta de p̄dicamēto sb̄stātie. Tūc dicit̄ q̄ hic debet argui i
abstractis ad sua cōcreta q̄ sūt de p̄dicamētis accn̄tiū. ꝛ non que
sūt de p̄dicam̄to substātie. qꝛ talia abstracta nō possūt de se inui/
cem p̄dicari neqꝫ de suis iferiorib⁹ qꝛ ab illꝰ abstrahūt Ad scd̄ꝫ
dicit̄ q̄ si insensibilitas neget sensibilitatē cuiuslibꝫ sens⁹ tūc ce/
cus nō ē insensibilis. sed si neget sensibilitatē visus tm̄. tunc bn̄
sequit̄ qꝛ tunc sensus est. cecitas est insensibilitas. ergo cecus est
insensibilis sensu visus.

Arguit̄ Hic arguit̄ ↄstructiue ꝛ tn̄ nō seq̄t̄ albū ē dulce. ergo albedo ē dulcedo Dd̄ꝫ q̄ dupl'r ē p̄dica/
tō scꝫ p accidēs ꝛ p se. hic vero debet argui in p̄dicatōib⁹ p se. et
nō p accidens. Eadem solutioni soluēdum est istud argumētuꝫ.
albū ē quātū. ergo albedo est quantitas.

Cas⁹ sūt qui cadūt a princi

Hic scd̄o determīat de loco a casib⁹ Et differūt loc⁹ a casibus et lo/
cus a ↄiugatis. nā cōiugata dicunt̄ quasi sub vno iugo signifi/
catōis posita. sꝫ casus dicūt̄ a cadēdo. qꝛ cadūt id ē der iuāt am/
bo ab vno abstracto vt iustū ꝛ iuste a iusticia. qꝛ casus dicūt̄ cō/
creta diuersaꝝ ptium orōnis sicut adiectiuuꝫ noīs ꝛ suū aduer/
biū. vt fortis ꝛ fortiter. Et dꝛ locus a casib⁹ ꝛ nō a casu qꝛ plu/
res casus ponunt̄ tā in ān̄te q̄ꝫ in ↄn̄te. Et valet iste locus con/
structiue et destructiue vt patet in textu.

Arguit̄ Casus sūt ↄiugata. g⁰ isti loci nō distiguūt̄. An tecedēs pbat̄ qꝛ iust⁹ ꝛ iuste sūt sb̄ vno iugo sca
tōis p osita. Dd̄ꝫ q̄ lcꝫ pn̄t dici ↄiugata q̄ꝫtū ad id a quo suit̄
nom̄ ↄiugati siue q̄ꝫtū ad rōem ipositōis noīs. tn̄ q̄ꝫtū ad id cui
nomē ipoit̄ nō dicūt̄ cōiugata. sꝫ magis ꝓp̄e noiant̄ casus.

Arguit̄ Hic arguit̄ ↄstructiue ꝛ tn̄ nō seq̄t̄ iust⁹ ē liberali⁹ ergo qd̄ iuste fit liberaliter fit Dd̄m q̄ iste loc⁹
nō tenꝫ penes p̄dicata p accidēs. sꝫ penes p̄dicata p se ꝛ eēntialia
ista aūt nō ē eēntialis. iust⁹ ē liberalis sed ē denominatiua.

Ar Abstractū cadit a ↄcreto. g⁰. male dꝛ h̄ q̄ ↄcretū cadat id ē diriuet̄ ab abstracto. Dd̄ꝫ q̄ dupl'r ↄtigit loq̄ de abstrac
to ꝛ ↄcreto. vno⁰ q̄ꝫtū ad vocalē tminatōeꝫ. Alio⁰ q̄ꝫtū ad signifi

catione. pmo mō argumētū habz vitatē. sz nō scdo mō qz abstractum quo ad significatōem ē prius τ simplicius cōcreto quare ē principiū eius. τ sic loqtur loycus de ipsis.

Diuisionuz alia fit per ne.

Hic pñter pe. his. vltio determiat de loco a diuisione grā cuꝰ distiguit pmo mōs diuisiōis dicēs diuisionū alia fit p negatōez. vt sortes ē hō aut nō ē hō. Alia fit p affirmatōez τ illa ē duplr. naz quedā ē p se. alia vero p accñs. p se ē triplr. nam vna est diuisio generis in suas spēs. vt animalium aliud homo aliud bos. et sic de alijs. vel in differētias vt animaliū aliud rōnale. aliud irrōnale. Alia est totiꝰ integralis in suas ptes integrales vt domus. alia ps ē pies. alia tectū alia fundamētū. Tertia est vocis in suas significationes. at canis alius latrabilis. alius sidus celeste alius belua marina.

Querit Qño dnt diuisio data p affirmatōem τ diuisio data p negatōem. Dōz q sic quia diuisio q̄ fit p negatōem sp fit p duo mēbra tm̄. τ daṫ p imediata qz daṫ p cōtradictoria inṫ q̄ nllū ē mediū. Sz diuisio q̄ fit p affirmatōez qñqz fit p duo mēbra τ qñqz p plura nec fit sp p opposita simplr scz mēbra diuisiōis icludāt aliqz oppōez. nec fit sp p imediata vt coloratoꝝ aliđ albū aliđ nigꝝ aliđ medio colore

Arguit Diuisio ñ pt diuidi igiṫ. Añs p/ coloratū baṫ qz si diuideret h eēt p aliā disiōez. τ illa iterū p aliā. sic q fierz pcessꝰ i ifitū Dō ad scdaz ptē pbatōis añcedētis ipaz negādo. q illa diuideret itꝝ p aliā qz h ñ optz sz est status in diuisione conmuni diuidente diuisionem.

Arguit Unūqdqz diuidiṫ in ea ex q̄bꝰ ɔpoiṫ. sz genꝰ ñ cōponiṫ ex suis spēbꝰ vl dnt̄ijs. ergo nō diuidiṫ in suas spēs vl dnās Dōm q duplex ē totū scz totū actuale. τ totum potentiale. Totum actuale includit actualiter suas ptes. non antē totum potentiale. Unde maioꝛ est vera de toto actuali. et non de toto potentiali.

Arguit Diuisio voc in bcata nō ē p se sz p accñs. igitur Añs pbaṫ qz sigficatō accidit voci Dōz q̄uis sigficatō accidit voci bz se. ñ tñ accidit voci bcatie iqtū ē bcatia sz eq̄uoca vox dz sigficatia. ergo p se diuidiṫ in sua significata.

Notandū q̄ diuisio ꝑ accn̄s etiā ē triplex. nā q̄daz ē sbiecti in accn̄tia. vt animaliū aliud sanū aliud egꝝ. Alia ē accn̄tis in sbiecta vt sanoꝝ. aliud hō. aliud brutū. Tertia ē accn̄tis i accn̄a. vt sanoꝝ aliud calidū. aliud frigidū

Ar Diuisum nō d₃ eē posteri⁹ mēbris diuidētib⁹. s₃ accn̄s ē posteri⁹ sbiecto. ergo nō pōt diuidi in sbiecta. Minor ꝑ baꝛ q₂ suba ē prior accn̄te natura tēpore ⁊ diffinitōe septio metaphysice. Dōm q̄ diuisū₃ debet esse pri⁹ mēbris diuidētib⁹ vel quo ad naturā. vel quo ad nos. q̄uis ergo hic diuisum nō est prius q̄ ad naturā. est tn̄ pri⁹ quo ad nos qđ sufficit.

Querit Quid ē loc⁹ a diuisione ⁊ q̄uo ten₃ Dōm q̄ loc⁹ a diuisione ē hītudo vni⁹ cōdiuidētiū ad reliquū. Et loc⁹ a diuisione q̄ fit tm̄ ꝑ mēbra imediate tenet affirmatie ⁊ negatie. Affirmatie ab affirmatōe diuisi ⁊ a positione vni⁹ mēbroꝝ ad negatōez alteri⁹ Exēplū vt sortes ē hō vl' ñ hō s₃ ipe ē hō g⁹ nō ē nō hō. Maxia posito vno mēbroꝝ diuidētium imediatoꝝ in aliq̄ sbiecto ab eodē remouetur reliquū Negatie sic sortes ē rōnalis vl' irrōnalis s₃ nō ē irrōnalis g⁹ ē rōnal' Maxima remoto vno mēbroꝝ diuidētiū immediatoꝝ ab aliq̄ inferiori eidē attribuit' reliquū. S₃ in diuisione q̄ daꝛ ꝑ plura mēbra q̄₃ duo sp̄ ten₃ affirmatie ab affirmatōe vni⁹ ad negatōez alteri⁹ s₃ nō sp̄ ten₃ negatie vt ipi⁹ dom⁹ ē pies tectū ⁊ fūdamētū₃, s₃ hec ps ē tectū. ergo non est pies vel fundamentum.

Ar Loc⁹ a diuisione ē loc⁹ a disp̄atis. g⁹ male ponit' loc⁹ distinct⁹ Dōm q̄ mēbra diuisiōis pn̄t dupl'r ꝯsiderari. vno mō ſm rōnes ꝓprias eaꝝ. et isto mō semp sunt opposita vl' disp̄ata ⁊ ab ipis sumit' locus extrinsecus a disp̄atis vl' oppositis. Alio mō ꝯsideraꝛ inq̄₃tū ꝑtim ꝯueniūt cū diuiso et ꝑtim differūt et sic ab eis sumitur locus medius.

Ar Nō seq̄tur aīaliū aliud hō aliud brutū. s₃ lapis nō ē brutū. g⁹ lapis ē hō. q₂ aīs est veꝝ ⁊ ꝯn̄s falsum. et tn̄ arguit penes istū locum Dōm q̄ male arguit' ꝑ locū a diuisione. q₂ oport₃ q̄ diuisum verificeꝛ de subiecto minoris ⁊ cōclusionis. sed animal nō verificaꝛ de lapide subiecto minoris ⁊ cōclusionis.

Ar Hic nō seq̄ꝛ ōme aīal ē rōnale vel irrōnale. sed nō ōme animal est rōnale. ergo omne animal est irratōnale. et tamen

arguit a mō p̄dicto. Dōm q maior p̄t capi dupl'r. Uno⁹ vt est vna hypothetica disiūctiua. tūc ipsa est falsa. q2 v3 istā oē al' est rōnale vl' oīe al' ē irrōnale. cu⁹ vtraq3 ps ē falsa. Alio⁹ capit vt est vna cathegorica de disiūcto p̄dicato. ⁊ sic ē v̄a. s3 arguit a nō distributo ad distributū ex pte ly aīal qd in minore supponit determinate ,p̄p̄t duo signa se impediētia. ⁊ in ɔclusiōe supponit cōfuse distributiue. ⁊ ḡ deberet sic argui. oīe al' ē rōnale vl' irrōnale. s3 istud al' vel asin⁹ nō ē rōnale. ḡ istud animal vel asinus est rōnale vel irrōnalis

Arguit Non seq̄tur petrus est asin⁹ vel est nō asin⁹. s3 petrus nō ē asin⁹. ḡ petrus ē asin⁹. ⁊ tñ arguit a destructōe vni⁹ ptis diuidētis ad positōem alteri⁹. Dōm q male ɔcludit. s3 deberet sic ɔcludi. ḡ petrus ē nō asinus. ⁊ tunc ɔclusio est vera sicut añs. Cui⁹ rō est. q2 mēbra diuisionis st3 asin⁹. et nō asinus. ⁊ vnū membꝝ sc3 asin⁹ negatur. ḡ alteꝝ membꝝ. sc3 nō asin⁹ infert affirmatiue Si v̄o illud mēbꝝ nō asinus negaretur in minori. tunc inferret asinus affirmatiue. sed tūc minor esset falsa sicut ɔclusio Ex oībus istis ɔcludit q oēs loci dyalectici hic ɔsiderati in vniuerso ⁊ in genere loquendo st3 vigintivnus. quoꝝ vndecim st3 intrinseci. septē extrinseci. ⁊ tres medij. vt3 in istis v̄sibus seq̄ntib⁹.

Non plures assigno locos q̄3 q̄nq3 ter ⁊ sex
Quoꝝ q̄nq3 tenet ō q3 sex intrinsec⁹ ordo
Dif. def. in. substāt. totū. ps. causa. vel effect.
Signēs. corrūpens. vsus. cōiter herens
Dicim⁹ hos ītra s3 septē dicim⁹ extra
Oppositū. maior. minor. adiūgas similisq3.
Proporci. trāssump. sit autoritas. loc⁹ extrin.
Et tres sunt medij. diuisio. ɔiuga. casus.

Et hec de locis dyalecticis ꝑ nouelloꝝ logicoꝝ exercitatōe dicta sufficiant.

Irca iniciū sexti tractat⁹ Pe.

L Hys. q̄ ītitulat̄ tractat⁹ de fallacijs seu locis sophisticis. ꝛ extract⁹ ē ex libro elēchoꝝ Aresto: Querit̄ p̄ᵒ q̄d sit s̄bcm̄ h⁹ tractat⁹. Dōm q̄ est elēch⁹ sophistic⁹. vel syll's sophisticus. qn̄ general'r capit̄. Et h̄ p̄bat̄ p̄ᵒ p ꝯditōes req̄sitas ad s̄bcm̄ attributiōis. q2 ē q̄d cōissimū it̄ p̄ncipal'r ꝯsiderata in hac scia. p̄ᵒ notū. nō trāscēdēs metas. ad q̄ð oīa h̄ ꝯsiderata hn̄t ordinē ꝛ attributōꝫ. Scd̄o p̄bat̄ q2 illud ē s̄bcm̄ alic⁹ scie cui demōstrāt̄ iesse passiōes p p̄priū ꝛ adeq̄tū ei⁹ p̄nᵐ. s3 elēch⁹ sophistic⁹ ē hmōi. igr̄ ē h̄ s̄bcm̄. Mioꝛ p̄bat̄. q2 passio h⁹ scie ē generatm̄ deceptōnis ex p̄missis q̄ demrat ur iesse elēcho sophistico p suū p̄nᵐ q̄ð ē hn̄s cām apparētie ꝛ cām defcūs. Et fit demr̄atō mō ꝯsueto sic. oīs syll's hn̄s cām apparētie ꝛ cām defcūs ē generatiu⁹ deceptōis ex p̄miss̄. s3 elēch⁹ sophistic⁹ ē syll's hn̄s cāꝫ apparētie ꝛ cāꝫ defcūs. ḡ ē generatiu⁹ deceptōis ex p̄missis

Notandū Q̄ magis ꝯueniēt̄ ponit̄ p̄ s̄bco h⁹ tractat⁹ elēch⁹ sophistic⁹ q̄ȝ syll's soph. q2 de rōe s̄bci ē q̄ sit q̄d cōissimū it̄ oīa p̄ncipal'r in scia ꝯsiderata. s3 elēch⁹ soph. cōioꝛ ē syll'o soph. pt3 q2 extendit se ad syll'm peccātē in mat̄ia tm̄. in forma tm̄. in mat̄ia ꝛ forma sil'. eo q̄ in rōe elēchi includit̄ p̄batō illatō ꝛ ꝯ̄dcō. ꝯ̄ q̄ peccat elēch⁹ soph. s3 syll's soph. ponit̄ p syll'o peccāte in forma ꝛ ꝯ̄ illatōꝫ tm̄. q̄re est minus cōe.

Notādū Q̄ elēch⁹ ē syll's ꝯ̄dcōis ꝛ includit tria. s. illatōꝫ inq̄ȝtū syll's. p̄batōeꝫ inq̄ȝtū dyalectic⁹. ꝛ ꝯ̄dcōem inq̄ȝtū elēch⁹. Et ē q̄druplex. q2 aliq̄s est elēch⁹ simpl'r dcūs. ali⁹ dyalectic⁹. ali⁹ demr̄atiu⁹. ꝛ q̄rtus sophistic⁹. S3 elēch⁹ sophistic⁹ ē q̄ apparet ꝯ̄dicē positōi rn̄dētis ꝛ tn̄ nō ꝯ̄dicit Et fit tripl'r. p̄mo qn̄ appet iferre ꝯclōnē. ꝛ tn̄ nō infert. ꝛ sic peccat in foꝛa Scd̄o qn̄ appet p̄cedē ex p̄babilib⁹ ꝛ sic peccat i mat̄ia. Tercio qn̄ appet p̄cedē ex hijs sil'. ꝛ sic peccat in mat̄ia ꝛ foꝛa sil'. p̄ᵒᵒ. peccat ꝯ̄ illatōꝫ ꝑi elēchi. 2ᵒ ꝯ̄ p̄batōꝫ. ꝛ 3ᵒ ꝯ̄ ꝯ̄dcōeꝫ

Arguit Argumētatō sophistica ē sbcm̄ isti⁹ tractat⁹. g̃ nō elēch⁹ sophistic⁹. Añs pbat. q: ē q̄d cōissimū p⁹ notū. ⁊c. Dō. q: lz sit q̄d cōissimū p p̄dicatoꝝ. nō tñ ē q̄d cōissimū p ꝯsideratoꝝ. q: ñ ē pncipalissimū i ista scia ꝯsideratū.

Arguit Passio h⁹ scie ꝯueit argumētatōi sophistice. g̃ ē h sbcm̄. Dō. negādo ꝯñaz. q: ñ ꝯueit sibi adeq̄te ꝯūtibilit. sicut cōueit elēcho soph: Uel lz generatm̄ deceptōnis cōueiat argumētatōi soph. ñ tñ gñatm̄ deceptōis ex p̄missis

Arguit Null⁹ elēch⁹ soph. ē hic sbcm̄. g̃ elēch⁹ soph. ñ ē sbcm̄. Añs pbat p ei⁹ dñdētes. sz ꝯña tz p legē sbalt̃naꝝ. Dō. q: hic ē fall'a figure dcōis. q: ar̄ a suppōe psoali ad suppōz simplicē. q: elēch⁹ soph. i añte suppoit psonalit. ⁊ i ꝯñte simplr. ⁊ g̃ hic nō bñ ar̄ penes legē sbalt̃naꝝ ppōnū. sz deberet sic argui. null⁹ elench⁹ soph. ē hic sbcm̄. g̃ aliq̄s elench⁹ sophistic⁹ nō est sbcm̄ qd̄ cōcedit

Arguit In oi sciā fiūt syll'i soph. g⁹ elēch⁹ soph. ñ erit adeq̄tū sbcm̄ h⁹ tractat⁹. Dō. q: elēch⁹ soph. ñ dr̄ cōis alijs sciētijs eo q: de eis p̄dicat. sz rōe vsus. q: eis applicat. hic vo cōsiderat in se ⁊ in ordine ad sua pncipia

Arguit De sbco dz p̄suppoi q: ē. p⁹ posterioꝝ. sz elēch⁹ soph. p⁹ elēchoꝝ pbat eē. g⁹ ñ ē sbcm̄. Dō. q: duplicia st̄ sbca sciaꝝ. q̄dā st̄ q̄ꝝ eē cōsistit i positōe ⁊ exñtia. ⁊ de talib⁹ oz p̄suppone q: ē Alia st̄ q̄ꝝ eē cōsistit i puatōe ⁊ defcū. ⁊ de illis pt q: ē iq̄ri dūmō illa iq̄sitio nō fit p ppa pncipia illi⁹ scie c⁹ ē sbcm̄. sz bñ pt fieri p aliq̄ cōia. vel a posteriori tm̄ p q̄sdā silitudines q̄ mō phūs pbat syllo^m sophisticū esse.

Querit Utꝝ de elēcho soph. habeat sciā. Dō. q: sic. q: de illo ē sciā qd̄ hz adeq̄tū pn^m p qd̄ sibi demōstrat iesse adeq̄ta passio. sz syl^m⁹ soph. est hmōi. g⁹ de syl^m⁹ soph. habet sciā. Maior ptz p phm̄ p⁹ posterioꝝ. sz minor pbat p demr̄atōez p̄us factā.

Arguit De nō ente ñ est sciā. sz syl^m⁹ soph. est ñ ens. igr̄ ⁊c. Maior est phi p⁹ posterioꝝ. ⁊. iiij. metha. Sz mior pbat p phm̄ q̄nto metha. q̄ recōmēdat platonē in h. q: posuit elēchū soph. sb genē nō ente. ⁊ h idē appet ex ei⁹ diffinitōe. q: elēch⁹ sophistic⁹ ē apparēs ⁊ nō exñs. Dōm q: syl/

logism⁹ sophistic⁹ capit̄ dupl'r. Uno° p defectu pbabilitat̄s q̄ ad h̄et syllogismo sophistico ꝛ sic ē nō ens. Alio° capit̄ p eo qd ē .i. p illo cui iest tal' puatio. ꝛ sic ē q̄d positiuū. lȝ habeat sibi puatō nē annexā Sicut in silī nigꝝ ē q̄d positiuū. ꝛ tñ hȝ puatōȝ albi sibi annexā. ꝛ sic etiā elech⁹ sophistic⁹ ē aliq̄d positiuū. ꝛ hȝ sibi annexā puatōȝ syllogismi dyalectici

Arguit De ente p accn̄s ñ ē sciā. sȝ syll's soph. ē ens p accn̄s. g̃ de syll'o soph. ñ ē sciā. Mioꝛ pbat̄. q̄a eē sophisticū accidit syll'o. Dō. q̄ ens dr̄ p accn̄s dupl'r Uno° qꝛ ē oīno ideīminatū casuale ꝛ fortuitū. ꝛ sic de ēte p accn̄s i ꝑticlari ñ ē scia. qꝛ de ipō ñ p̄t aliq̄d v̄ificari necīo Alio° aliq̄d dr̄ p accn̄s. qꝛ ñ ē eēnale nec eēnalia p̄ncipia ɔseq̄t̄. l' qꝛ ñ ɔueit alteri i p°. vl' 2°°. p se. ꝛ sic de ēte p accn̄s ē sciā. sic pȝ de accn̄tib⁹ cōib⁹ de q̄b⁹ ml'te tradūt̄ scie. sic et̄ elech⁹ soph. ē ens p accn̄s i ordie ad syll'm. qꝛ ñ ɔueit sibi i p°. l'. 2° mōis p se. sȝ nihilomi⁹ de eo ē (scia.

Arguit De fals̄ ñ ē scia. sȝ syll's soph. ē falsus. g̃ de ipō ñ ē sciā. Maioꝛ pȝ ex p°. posterioꝝ. Dō. q̄ lȝ de f'l'o ꝑpōnali ñ sit sciā. q̄ mō illa ē falsa. hō ē asin⁹. tñ bñ d̄ falso denoīatiue. q̄ mō puatō ētis positi dr̄ falsū Uñ t̄plex ē f'l'm gd̄ dā ē falsū qd̄ oppoit̄ v̄o v̄itate ētis ꝛ sic falsū ē ñ ens. aliud ē falsū ꝑpōnale qd̄ oppoit̄ v̄o ꝑpōnali. ꝛ sic hō ē asin⁹ ē falsū Tertio° dr̄ falsū qd̄ opponit̄ v̄o vt ē apparē ꝛ eē: ꝛ illo° auꝝ ē veꝝ ꝛ falsum ē apparē ꝛ nō esse vt auricalcū

Arguit Sophista ñ ē sciēs. g̃ sophistica ñ ē sciā Añs ē ph̄i p° elechoꝝ ꝛ ɔm̄tatorꝭ .iiij. metha Tȝ ɔñā p locū a ɔiugatꝭ. Dō. q̄ duplex ē sophistica. s. docēs ꝛ ē hit⁹ acq̄sit⁹ de syll'o soph. p ei⁹ p̄ncipia ꝛ cās. ꝛ tal' ē sciā q̄ mō et̄ sophista ē sciēs Alia ē sophistica vtēs ꝛ ē hit⁹ acq̄sit⁹ de ɔcl'oe apparēt̄ pbabili p syll'm soph. ꝛ tal' ñ ē sciā neqȝ etiā isto° sophista ē sciēs et sic iste loc⁹ bñ vȝ q̄ñ ɔiugata eodē° capiūt̄. Ul' dō. q̄ ille loc⁹ tȝ solū ī p̄dicatōib⁹ p se. sȝ cū dr̄ sophista ñ ē sciēs ē p̄tō p accn̄s

Arguit Bñ seq̄t̄ sophistic⁹ ē sciēs. g̃ sophistica ē sciā p locū a ɔiugatꝭ. g̃ etiā a silī. h̄ ē ver⁹ loc⁹ a ɔiugatꝭ. sophista ñ ē sciēs. g̃ sophistica ñ ē sciā. Dō. q̄ ñ ē silē. qꝛ sophistic⁹ p̄t capi dupl'r. Uno° formal'r p hītu intellcūali generato de syllogismo sophistico p demr̄atōȝ. tūc ē ɔcretū a sophistica. ꝛ bñ seq̄t̄. qꝛ ē p̄dicatio p se supioꝛis de inferioꝛi. Alio mō p̄t

capi materiał'r. p eo q̄d denoiatiue d̄r sophisticū. ⁊ tūc ē p̄dicatio accn̄tis de s̄bcto. ⁊ nō tȝ loc⁹. sicut nec ibi sophista nō ē sciēs.

Arguit Auꝝ sophisticū nō ē auꝝ. ğ scia sophistica nō ē scia. ꝯn̄a tȝ a silī. D̄ō. ꝙ ñ ē silē. ⁊ rō ē. q̄ꝛ auꝝ sophisticū nō ē veꝝ auꝝ. sȝ apparēs tm̄ ⁊ nō exn̄s. sȝ scia sophistica nō d̄r sophistica q̄ꝛ appareat eē scia ⁊ nō ē. sȝ q̄ꝛ ē generatiua sciē q̄ apparet ⁊ nō ē: ⁊ sic auꝝ sophisticū apparet eē auꝝ ⁊ ñ ē. sȝ scia sophistica apparet eē scia ⁊ ē v̄a scia. lȝ nō sit sciē generatiua Pro q̄ notandū ꝙ scia sophistica capiꝶ dupl'r. Uno⁰ p scia hita de syllogismo sophistico p verā demōstratōem. ⁊ sic ista scia ē v̄a scia. ⁊ d̄r sophistica nō q̄ꝛ decipit. sȝ q̄ꝛ habeꝶ de syllogismo sophistico q̄ decipit. Alio⁰ d̄r scia sophistica nō q̄ꝛ habeꝶ de syllogismo sophistico. sȝ q̄ꝛ habeꝶ p syllogismū sophisticū. h̄ ē de ꝯclusiōe ꝯclusa p syllogismū sophisticū. ⁊ talis scia nō ē vera scia. imo ē deceptoria. sicut auꝝ sophisticū nō ē veꝝ auꝝ. ⁊ h̄ mō capit ph̄s sophisticā sciam cū d̄t. ꝙ ē apparēs tm̄ ⁊ nō exn̄s et sic etiā sophista nō ē sciēs. sȝ appareꝫ tm̄ sciēs. vt d̄t ꝯmētator quarto metaphisice.

Querit Utrū sophistica sit scia sp̄alis ab aliis distincta. D̄ō. ꝙ sic. p̄baꝶ. q̄a hȝ distinctū s̄bcm̄ a s̄biectis aliaꝝ sciaꝝ. ğ ē scia sp̄alis ab aliis disticta. ꝯn̄a tȝ p ph̄m tcio de aīa. di. sciē secanꝶ queadmodū res de q̄b⁹ s̄t.

Arguit Dyalectica ⁊ metaphisica s̄t sciē cōes. ğ etiā sophistica erit cōis ⁊ nō sp̄al'. Añs pȝ p ph̄m vi. meth. ꝯn̄a tȝ. q̄ꝛ ille tres sciē eūdē hitū induūt. D̄ō. ꝙ scia sophistica dupl'r ꝯsideraꝶ. Uno⁰ in ordine ad seipsā inq̄ꝫtū ꝯsiderat suū s̄bcm̄ ⁊ suā passionē. ⁊ sic ē scia sp̄alis ab aliis distincta Alio⁰ capiꝶ put ea vtimur in aliis sciētiis ⁊ put applicaꝶ ad alias scias. ⁊ tūc ē scia cōis. Ul'd̄ō. ꝙ lȝ scia sophistica sit cōis p applicatōē ⁊ inq̄ꝫtū vtēs. ē tn̄ sp̄al' s̄m ꝓpriā naturā inq̄ꝫtū docēs

Arguit Elēch⁹ sophistic⁹ ē p̄uatō syllogismi dyalectici ğ dȝ ꝯsiderari in eadē scia cū syllogismo dyalectico. ꝯn̄a tȝ q̄ꝛ ad eādē sciā ꝑtiet ꝯsiderare hitū ⁊ p̄uatōē D̄ō. ꝙ elēch⁹ sophistic⁹ capiꝶ dupl'r. Uno⁰ vt tm̄ d̄t p̄uatōē ⁊ obliq̄tatē v̄i elenchi. ⁊ sic de ipso nō ē scia p se. sȝ hȝ ꝯsiderari in eadē scia q̄ hit⁹. Alio⁰ capiꝶ vt d̄t aliq̄d̄ positm̄ hn̄s apparētiā ⁊ non exn̄tiā ꝓpt' sua p̄ncipia q̄ faciūt ipm̄ apparē bonū syllo^m dyale/

ctici. ꝛ sic nō ē ꝑuatio syllogismi dyalectici. sꝫ potiꝰ ei ꝯ͂riaꝛ Et ñ ē icōueniēs ꝙ ens positiuū in sua rōe icludat aliquā ꝑuatōꝫ. qꝛ vnū ꝯ͂riū icludit in se ꝑuatōꝫ alteriꝰ. sicut in moꝛalibꝰ viciū includit ꝑuatōꝫ ꝟtutꝭ. ꝛ tñ dt aliqđ positm̄ qđ ipsi ꝟtuti ē ꝯ͂riū

Arguit Scia de sylmo falsigpho nō ē disticta a sciā de mr̄atiua. ḡ sciā de sylmo soph. nō erit distincta a sciā de sylmo dyalectico. ꝯña tꝫ a sili. Dōꝫ. ꝙ nō ē sile. qꝛ sylls falsigphꝰ ꝑcedit ex eisdē ꝑncipiis oīno cū sylmo: demr̄atiuo. male tñ itellectꝭ. sꝫ sic nō ē de syllogismo soph. in oꝛdie ad dyalecticū. qꝛ sylls soph. ꝑcedit ex materia apparēter ꝓbabili. q̄ nō pt esse materia syllogismi dyalectici

Arguit Oppositoꝝ eadē ē disciplina: sꝫ sylls soph. et dyalecticꝰ sūt oppositi. ḡ ipoꝝ ē eadē disciplina Minoꝛ ꝓbaꝛ. qꝛ sylls soph. ē ꝑuatio sylli dyalectici. sꝫ hitꝰ et ꝑuatio opponūꝛ. Dō. ꝙ oppositoꝝ ē eadē disciplina generalr̄. ñ tñ spēali s. Uel dō. ꝙ nō opponūꝛ ꝑuatiue sꝫ ꝯ͂rie. vel dispate. ꝛ iō nō est necesse ipoꝝ esse eandē sciām

Arguit Eadē grāmatica etiā spēalr̄ ꝯsiderat de ꝯgruo ꝛ icōgruo. ḡ eadē sciā spēalr̄ erit de syllo dyalectico ꝛ soph. Dō. ꝙ nō ē sile. qꝛ ꝯgruū ꝛ icōgruū opponūꝛ ꝑuatiue qꝛ incōgruū ē qđ natū ē eē ꝯgruū. sꝫ sic nō ē de syllo dyalectico ꝛ soph. qꝛ materia sylli sophistici in q̄ videꝛ eē ꝑuatio syllogismi dyalectici nō ē apta nata eē ꝓbatiua. sicut materia i q̄ ē syllomꝰ dyalecticꝰ qđ tñ reqriꝛ ad rōnem ꝑuatōis. cū ꝑuatio solū ꝑuat actū ꝛ reliquat aptitudinē

Sillogismoꝝ alius de.

Postq̄. P. h. in q̄nto tractatu deꝛminauit de sylꝰ dyalectico. h ꝯñr in h sexto deꝛmiat de syllo sophistico. Et rō oꝛdis ē. qꝛ ꝓbabile veꝝ ꝛ simplr̄ ꝑcedit apparēs ꝓbabile. sꝫ sylmꝰ dyalecticꝰ fit ex ꝓbabilibꝰ simplr̄ et sophisticꝰ ex apparēt ꝓbabilibꝰ. igꝛ q̄ntꝰ q̄ ē de sylmo dyalectico ꝑcedit sextū q̄ ē de sylmo: soph. Et. pe. h. deꝛmiaturꝰ de sylmo soph. ꝑmittit pꝰ aliq ad hꝰ noticiā valētia. ꝛ pº diuidit syllom. di. Syllogismoꝝ. aliꝰ demr̄atiuꝰ. aliꝰ dyalecticꝰ. aliꝰ sophisticꝰ. Cuꝰ diuisiōis rō ē. qꝛ ois sylmꝰ ꝯtractꝰ ad materiā in spēali. aut fit i materia necāria ꝛ sic ē demr̄atiuꝰ. aut in materia ꝓbabili simplr̄. sic

ẽ dyalectic⁹. aut apparẽter ꝓbabili. sic ẽ sophistic⁹.

Querit Utrũ diuisio syllogismi in demr̄atiuũ dyalecticũ ⁊ sophisticũ sit sufficiẽt data. Dõ. ꝙ sic. q̄a ꝯditões bõe diuisiõis sibi ꝯueniũt. eo ꝙ mẽbra diuisiõis st̄ opposita ⁊ euacuãt totã naturã diuisi. ⁊ nõ excedũt ipm̄ diuisũ. sȝ ꝯuertũt cũ eo. Et h̄ idẽ ꝓbat̄ ꝑ sufficiẽtiã iã habitã

Arguit Est aliq̄s sylm⁹ simpl'r dcũs q̄ nõ ponit̄ h̄. g°. diuisio ẽ isufficiẽs. Dõ. negãdo ꝯn̄ãȝ. q2 h̄ nõ diuidit̄ in cõi. sȝ solũ sylm⁹ ꝯtract⁹ ad materiã sp̄ealẽ. Ul' dõ. ꝙ syll's simpl'r dcũs ponit̄ h̄ tãq̄ȝ diuisũ ⁊ nõ tãq̄ȝ mẽbrũ diuidẽs

Arguit Sylm⁹ falsigph⁹ põit̄ ꝑ mẽbro h⁹ diuisiõis. p°. thopicoꝝ. g̃ ista diuisio ẽ isufficiẽs. Dõ. ꝙ ille syll's fit ex eadẽ mat̄ia cũ sylm° demr̄atiuo. iõ p̄t facilit̄ intelligi sb eo. q2 ꝓcedit ex ꝓ p2ijs p̄ncipijs alic⁹ sciẽ. male tñ itellect; aut ꝓcedit ex opposit; illoꝝ p̄ncipioꝝ. ⁊ g̃ ꝯueniẽt sb ipo ꝯp̄hẽdit̄.

Arguit Est aliq̄s sylm⁹ tẽptatiu⁹. ⁊ ñ enũat̄ h̄ iter alios g̃ ista diſio ẽ mala. Dõ. ꝙ lȝ syll's tẽptatiu⁹ distiguat̄ ab ist; ex p̄te finis. ñ tñ ex p̄te mat̄ie. q2 sylm⁹ tẽpatiu⁹ ꝓcedit q̄n̄ȝ ex nccãrijs q̄n̄ȝ ex simpl'r ꝓbabilib⁹. ⁊ q̄n̄ȝ ex apparẽt ꝓbabilib⁹. ⁊ iõ ꝯueniẽt sb ist; ꝯp̄hẽdit̄. neq; d̄buit põi. q2 distictõ mẽbroꝝ ill⁹ diuisiõis sumit̄ ex p̄te mat̄ie in q̄ sylm⁹ tẽptatiu° nõ distinguit̄ ab ip̄ hic positis.

Notãdũ Q; ista diſio sylli ẽ diſio sbci i accñtia. q̄a accidit sylm°. ꝙ sit ꝯtract⁹ ad hãc vl' ad illã materiã. sic i sili diſio circli i circulũ aureũ argẽteũ ⁊ ferreũ ẽ diſio sbci i accñа. q2 h̄ circlo accidit. Possȝ et; dici diſio analogi i sua analogata. q2 diſũ ꝑ p⁹ d2 de vno mẽbro q̄ȝ d alio. eo ꝙ syll's demr̄atiu⁹ pfcõr ẽ dyalectico ex p̄te mat̄ie ⁊ et; ex p̄te finis ⁊ sil'r

Arguit Phs p° topicoꝝ (dyalectic⁹ sophistico noiat syllom demr̄atm̄ ⁊ dyalecticũ eẽ sp̄ẽs sylli g̃ vr̄ ꝙ ista sit diſio g̃ i suas sp̄ẽs. Dõ. ꝙ sp̄ẽs capit̄ dupl'r Uno°. ꝑ mõ sp̄eali l' ꝑ min⁹ cõi. ⁊ sic bñ p̄nt dici sp̄ẽs Alio° capit̄ ꝓp̄e sicut Por. loq̄t̄ de sp̄ẽ. ⁊ sic ñ st̄ sp̄ẽs Nec p̄t ista diſio dici g̃ i sp̄ẽs q2 nõ dat̄ ꝑ drãs for̄ales. sȝ matiales. eo ꝙ mẽbra diuisiõis sumũt̄ ex p̄te materie ad quã ꝯhit̄ syllogism⁹.

Arguit Sylm⁹ p̄dicat̄ de illis i q̄d nõ ꝯũtibilit̄. g̃ est gen⁹. ꝯn̄a tȝ ꝑ phm̄. iiij. topicoꝝ vbi d̄ t ꝙ si aliq̄d

seq̃tur nõ cõuertibil'r. ⁊ dicat̃ de eo in q̇d difficile ē separe q̄ nõ sit gen⁹. Dõ. q̄ lʒ sit difficile destruē q̄ nõ sit gen⁹. nõ tñ ē impossibile. Etiã de illis nõ p̄dicat̃ in q̇d sʒ denoĩatiue

Arguit Syllogism⁹ dyalectic⁹ ⁊ demõstratiu⁹ pl⁹ dn̄t q̄ʒ duo syllogismi dyalectici. sʒ illi dn̄t nũo. g̃ aliȷ̃ dn̄t pl⁹ q̄ʒ nũo. i. spẽ. Dõ. q̄ bñ pl⁹ dn̄t accñtal'r. sicut i sili' due aq̃ diu̇sox fontiũ pl⁹ videt̃ differre q̄ʒ due aq̃ vni⁹ fontis. ñ tñ spẽ dn̄t. q2 oĩs aq̃ cũ oĩ aq̃ ē eiusdē spẽi vt dr̃ p̄mo thopicox sʒ q̄ pl⁹ videt̃ differre h̄ ē solũ ex pte accñtiũ q̇ sunt color ⁊ sapor:

Syllogism⁹ demõstratiu⁹ ē

Hic describit mēbra dcē diuisiõis. ⁊ p̄mo syllogismũ demr̃atm̃ q̇ ē p̄or alijs. tñ pp̄t p̄fectõʒ materie. q2 ē ex nccãrijs. tũ etiã ex pte finis. q2 facit scire simpl'r. di. Syllogism⁹ demr̃atiu⁹ ē q̇ ex p̄mis veris ⁊ imediatis ē syllogizat⁹. aut ex talib⁹ q̇ p̄ aliq̇ p̄ma. et v̄a p̄ncipiũ sue ẽgnitõis sumpserũt.

Arguit Nulla bona diffinitõ dʒ dari p̄ disiñctõeʒ. sed diffinitio syllogismi dm̄r̃atiui dat̃ p̄ disiñctõʒ g° nõ ē bona. Dõ. q̄ nulla diffinitio dʒ dari p̄ disiũctõʒ nisi in ea innuat̃ aliq̇ diuisio. sicut fit in p̄posito. q2 in ea dat̃ intelligi duplex syllogism⁹ demr̃atiu⁹ vl' duplex demr̃atio. s. demr̃atio p̄pter q̇d ⁊ potissima. ⁊ demr̃atio q2 ē vl' p̄pter q̇d ⁊ nõ potissima. Uñ demr̃atio p̄pter q̇d ⁊ potissima ē q̇ p̄cedit ex p̄mis veris immediatis ⁊ indemr̃abilib⁹. Uel p̄cedit p̄ cãm p̄p̄riã ⁊ adeq̃tã. et dat̃ intelligi p̄ p̄mã ptē diffinitõis. Sʒ demõstratõ q2 vl' p̄pter q̇d nõ potissima ē q̇ p̄cedit ex p̄missis nccãrijs. nõ tñ idemõstrabilib⁹. vl' q̇ nõ p̄cedit p̄ cãm adeq̃tã. ⁊ dat̃ intelligi p̄ scdã particulã diffinitõis. Et exemplũ hui⁹ demõstratõis est. omne aptum natũ ridere est risibile. hõ est aptus natus ridere. ergo hõ ē risibilis. q2 hic causa sumpta p̄ medio nõ est p̄ma. sʒ hʒ alterã p̄orem. scʒ aĩal rõnale.

Notandũ Q' illa diffinitõ dr̄t ab ista q̇ ponit̃ p̄° posteriox. ⁊ etiã demr̃atõ al'r ẽsiderat̃ hic ⁊ alibi. nã diffinitõ h̄ posita ē cõior. q2 ẽuenit tã demr̃atõi potissime q̄ʒ nõ potissime. sʒ illa q̇ ponit̃ p̄mo posteriox ẽuenit demõstratõi potissime tm̃. Et diffinit̃ h̄ syllogism⁹ demr̃atiu⁹ in cõi. ad inuēdũ q̄ vtroqʒ mõ syll's demr̃atiu⁹ dr̄t a dyalectico ⁊ soph̄⁹

Ar Si demr̄atio pcederet ex primis veris seq̄ret q solum in metaphica fierēt demr̄atiōes Seq̄la pbat qꝛ illa solū hꝫ ꝯsiderare pma pncipia. Dōꝫ q demr̄aº ñ pcedit ex pmis simplr .i. vniūsalissimis. sꝫ ex pmis in illa scia in q̄ fit demr̄atio qꝛ oīs scia spēalis sua hꝫ pricipia immediata ex quibus procedit.

Ar Dcā diffiº demr̄atōis ñ ꝯuenit oī ꝯtēto sb diffiº. g ñ ē bō na Añs pbat qꝛ ñ ꝯueit demr̄atōni p ipossibile q̄ pcedit ex alt'a falsa qꝛ capit oppositū ꝯclusiōis pbāde cū vna maifeste ꝯa ad iferendū maifeste falsā. Dōꝫ q h ñ diffit demrātio seu sillogism⁹ demrātiuus i cōi p vt diuidit p demrātionē oñsiuā ꝛ ad ipossibile. sꝫ diffit h solū demrāº oñsiua put diuidit i demrātōꝫ

Ar Demrāº oñsiua pcedit ex falsis. g huic pp̄ter q̄d ꝛ qꝛ diffiº ñ ꝯueit. Añs pbat qꝛ sillogis⁹ pt pcedere ex fals. g etiā demrāº. Dōꝫ negādo ꝯñaꝫ qꝛ ibi ꝯmittit fallatia ꝯñtis ar guº affirmatie a supiori ad inferi⁹. Et qñ dꝛ h arguit a toto vli ad suā ptē Dō q ille loc⁹ tꝫ negatie pdicāº totū vle. h āt arguit affirmatie.

Ar Primū ꝛ imediatū stꝫ idē. g i diffitiōe sillo gismi demrātiui est nugatio. Añs pbat qꝛ illa ppō q̄ est pma ē imediata ꝛ ecōtra. Dōꝫ lꝫ sint idē ꝫm rē ꝛ sbiecto qꝛ d q̄ cūqꝫ dꝛ vnū ꝛ reliquū. dr̄ñt tñ ꝫm rōeꝫ nā ppō dꝛ pma qꝛ ñ hꝫ porē. ꝛ dꝛ imediata qꝛ nō mediat aliq̄ cā inter sbiectuꝫ ꝛ ptum.

Ar Propō pma hꝫ aliquā porē se. g solutio falsa Añs pbat qꝛ ppō pma ē aliq d pricipiū spāle. sꝫ pricipiū spēale hꝫ pricipiū cōe pus ipō Dōꝫ lꝫ priᵐ cōe sit pri⁹ spāli. ñ tñ ē por p/ missa qꝛ ñ igredit demrātionē ꝫm e⁹ sbaꝫ Uel dōꝫ q pmū i dif finitōe nō dt negatōeꝫ cuiuslꝫ poris. sꝫ solū negatōꝫ poris p qd possꝫ demrāri. sꝫ pmisse dmrātōis ñ pñt demrāri p pricipia coia

Sillogismus dialectic⁹ est

Hic diffinit sillogisᵐ dyalecticū di. Syllogis⁹ dyalectic⁹ ē q̄ ex pbabilib⁹ ē sillogisat⁹. vt oēs hoīes scire desiderāt. sꝫ layci sunt hoīes. gº layci scire desiderāt. Est aūt pbabile qd apparet oibus vel plurib⁹ aut sapiētib⁹ ꝛc̄. vt dꝛ pmo topicoꝝ vbi po nit distictio pbabiliū. nā aliqd ē pbabile grossū qd videt oib⁹ vulgarib⁹. qd dā mediocre qd ꝯgnoscit a plurib⁹ vulgarib⁹. qd dā sbtile qd cognoscit ab oib⁹ sapiētib⁹. qd dā sbtili⁹ qd videt

plurib⁹ sapiētib⁹. qđ đā sbtilissi^m qđ solū a maxie sapiētib⁹ cog noscit̄ ⁊ oīa ista ꝓbabilia ꝯtinēt̄ i diffitōne ꝓbabil̄ vt pȝ ītuēti

Ar Syllogis⁹ dya. qn̄qȝ fit ex necc̄arijs. g° n̄ sp̄ ꝓcedit ex ꝓbabilib⁹ Añs ꝓbat̄ qꝛ qn̄qȝ fit argu^m dyaleti^m p̄ locū ⁊ diffinitōe ad diffinitū. sȝ diffi° neccario ifert diffi^m. Dđȝ ꝙ lȝ syllogis⁹ dya. qn̄qȝ ꝓcedat ex nec̄carijs h̄ tn̄ n̄ ē nisi iq̄ztū rn̄ti videt̄ ꝓ

Ar Si sic vn⁹ ⁊ idē sillogis⁹ ēēt ꝺemrātiu⁹ ⁊ dyale babilia cticus. Dđȝ ꝙ idē sillogis⁹ p̄t vni eē ꝺemrātiuus ⁊ alteri dyalectic⁹ l̄ ēē vni ⁊ idē successiue iq̄ztū h̄nt eandē mal̄iā cōeȝ. i. easdē ꝓpōnes ⁊ t̄minos. dīt tn̄ ex p̄te materie sp̄alis qꝛ ꝺemrātiuus hȝ fieri ex materia nec̄aria inq̄ztū nec̄aria ⁊ nunq̄ȝ ex alia. sed dyalecticus hȝ fieri ex materia ꝓbabili inq̄ztū ꝓbabilis.

Sillogismus sophisticus.

Hic vltimo diffinit sillogis^m sophisticū di. ꝙ sillogis⁹ sophisticus vt đt p̄hs in elenchis ē q̄ apparet eē sillogis⁹ ⁊ n̄ ē aut q̄ est sillogis⁹ sȝ n̄ ē ꝯueniēs rei Et ꝙ sit aliq̄s sillogis⁹ soph. ꝓbat̄ tripl̄r. p° ex p̄te reꝝ qꝛ sic ē i reb⁹ ita ē i sillogismis ⁊ orōib⁹. sȝ i reb⁹ st̄ aliq̄ q̄ solū h̄nt appentiā alic⁹ nature ⁊ n̄ exn̄tiā g° in sillogismis sic erit ꝙ aliq̄s erit sillogis⁹ q̄ solū hȝ appētiā ꝟi sillogismi ⁊ tal̄ ē soph. Scđo ꝓbat̄ i corp̄ib⁹ aīatis qꝛ aliq̄ st̄ corpa f̄m naturā pulcra qꝛ ex natulali ꝯpōe mēbroꝝ. alia ꝟo solū appent pulcra ꝓpt̄ quedā ornatū extr̄insecū. g° sic erit in sillogismis Tercio ꝓbat̄ in mineralib⁹ qꝛ vide⁹ aliqđ ꝟe argētū et aliqđ qđ solū appet argentū sicͭ lithargica et stānea, q̄re sit ꝓportionabilit̄ erit i sillogismis sic ꝙ aliq̄ sint ꝟi sillogismi et aliq̄ appenter tm̄

Ar Illud qđ suppōit̄ notū nō dȝ diffinitōe notificari. sȝ sillogis⁹ soph. hic p̄suppōit̄ not⁹. g° male diffinitōe notificat̄. Minor ꝓbat̄ qꝛ ē sbiectū sȝ ꝺe sbct° dȝ p̄supponi si ē ⁊ q̄d ē vt đꝛ p̄mo posterioꝝ Dđm ꝙ ꝺe subiecto dȝ p̄supponi q̄d nominis. i. interp̄tatio eius. nō tn̄ oȝ p̄supponere quid rei.

Notādū Q̄ illa appentia quā facit sillogis⁹ soph. ē solū ꝓpt̄ ipitiā illoꝝ ad quos fit disp̄n⁹ q̄. s. ignorāt mođ sillogisādi ⁊ ḃcatōes đcōnū vl̄ orōnū q̄ i sillogismis ponūt̄. ⁊ ergo iudicāt ꝺe illis sicut videˉs aliqđ visibile a remotis qui iudicat ip̄m aliter esse q̄ȝ est

Arguit. Non exn̄s nihil facit apparere sȝ sillogis⁹ soph. est

nõ exñs vt dr in diffinitõe. g° nõ facit aliqd appere Dõz q' syl/logis⁹ soph. nõ ē nõ exñs simpl'r. sz ē nõ exñs talis sillogismus qualis apparet. q2 apparet dyalecticus. i. pbatiuus z non est

Notãdũ Q' triplex ē sillogis⁹ soph. vn⁹ q̃ peccat in materia tm̃. vt ille q̃ rcē sillogisat ex his q̃ vident pbabilia z ñ st. i. q̃ huat formã sillogisticã sz pcedit ex fals q̃ spēm pbabil' hñt Ali⁹ est peccãs i forma tm̃. vt ille q̃ ex p babilib⁹ ē apparens sillogis⁹ q2. s. pmisse st ve pbabiles sz for/ma sillogistica ē appens tm̃. Terci⁹ peccat in vtroqz z ē q̃ ex ill q̃ videt pbabilia z ñ st ē appens sillogis⁹ q2 pcedit ex pmissis fals z q̃ ñ huant formã sillogisticã Et illa diuisio sillogismi so/phistici tãgit in e⁹ diffinitõe q2 p q̃libet mẽbro ponit vna ptic̃u/la diffinitõnis. Et drñt illa tria mẽbra sic q2 sillogis⁹ peccãs in materia tm̃ ē ve sillogis⁹ q2 indrñs ē ad rõez sillogismi vtx pce dat ex veris aut falsis. Sz sillogis⁹ peccans in forma tm̃ vel in vtroqz simul solũ hz apparentiam veri sillogismi

Disputatio est actus sillo.

Hic pseqtur de generib⁹ disputatõnis z elicit illud de q̃ ē ad p/positũ. z po diffinit disputatõez in cõi di. q' disputatio est act⁹ sillogisticus vnius ad alterũ ad aliqd ppositũ oñdendum.

Notandũ Q' illa diffi° disputatõis ē cãlis q2 da tur p oĩa gña cãx. Formal' tãgit cñ dr act⁹ sillogistic⁹ q2 act⁹ hz se vt gen⁹ z ē forma cois. cũ dr sillogi stic⁹ tãgit instru^m illius act⁹ z hz se vt drña. Sz cũ dr vni⁹ ad alterx tãgit cã effitiens. Et cñ addit ad aliqd ppositũ tangit cã materialis. Sed cñ pcludit oñdendũ explicat cã finalis.

Ar Est aliq̃ disputa° ex ẽplaris z aliq̃ inductia q̃b⁹ diffinitõ nõ puenit. g° nõ ē bona Añs pbat q2 nõ st a ct⁹ sillogi/stici. Dõm q' illi⁹ actus q̃ ē disputatio ē duplex instru^m. s. pfcm̃ vt est sillogismus. z ipfectũ sicut inductio vel exemplũ z illa in strumẽta impfcã reducũt ad pfectũ sub quo pphendunt.

Ar Sophistica disputa° fit ad generandũ deceptõez in rñte g̃ nõ fit ad aliqd ppositũ oñdendũ. Dõz q' liz disputatõ sophistica ex pñti generet deceptõem in rñte. nõ tñ primo z p se sed primo fit ad oñdendum aliquam pclusionem respondenti

Ar Aīa opponētis est act⁹ oñdens ꝓpositū ꝺe ꝓpposito. gº nō disputatio Dōꝫ ꝙ duplex ē actus. s. pmus ꝛ sic forma sbstantialis ē actus materie ꝛ aīa ē actus corpis. Alius ē actus scōus ꝛ rei supaddititus q̄ dꝛ opatio siue exercitium prioꝛis sicut sentire est actus aīalis. ꝛ hoc modo disputatio dꝛ actus

Disputatōis quatuoꝛ sunt

Hic enūerat spēs disputatiōis di. ꝙ disputatōis q̄tuoꝛ st̄ gn̄a . s. ꝺoctrinalis dyalectica tētatiua ꝛ sophistica Et vocāt gn̄a qꝛ sub ipis multe spēs disputationū ꝯtinēt. qꝛ sb sophistica siue litigiosa ꝯtinēt tot spēs quot sunt fines intēti p disputatōem sophisticā. ꝛ sic sub quinqꝫ methis ꝺe quib⁹ infra dicet intelligūt quinqꝫ species disputationis sophistice.

Notādū Q sufficiētia istoꝝ q̄tuoꝛ geneꝝ sic sumit qꝛ ois dispu° oꝛdiat ad aliquē finē. vel gº oꝛdinat ad sumē expimentū ꝺe hītu aut ad gn̄andū hītū. Si pri sic ē disputa° tētatia c⁹ finis ē inq̄rere ꝺe scia rn̄tis. Si 2 h̄ ē duplr qꝛ vel oꝛdiat ad gn̄atōeꝫ hit⁹ appentꝫ. ꝛ sic ē sophistica. Aut hit⁹ ꝟi h̄ ē duplr. qꝛ vel generat hituꝫ firmū sine formidie ꝺe opposito sic ē ꝺoctnal. vel hitū cū formidie ꝺe opposito sic

Ar Est aliq̄ disputa° falsigrapha q̄ n̄ poi ē disputatō dya. tur h̄ ḡ diuisio mala. An̄s ꝓbat qꝛ ē aliq̄s sillogis⁹ falsigraphus. gº ē aliq̄ disputatio falsigrapha Tenet ꝯn̄a a sili h̄ sicut in aliis. Dōꝫ ꝙ ipa ꝯphendit sb ꝺoctrinali. qꝛ intendit eundem finem cū ꝺoctrinali. ꝛ ergo h̄ non ponit explicite

Ar Disputatō tētatia sb dyalectica ꝯtinet gº erūt tm̄ tria genera disputatōnū An̄s ꝓbat qꝛ h̄nt idē istru. s. sillm dialecticū. Dōm ꝙ ille due disputatōes n̄ vtūt illo instru° eodem mō. sꝫ referēdo ad diūsos fines qꝛ dyalectic⁹ i disputatōe dyalectica itēdit gn̄are opiniōeꝫ. sꝫ i tētatia intēdit sumē expimentuꝫ Uel dōꝫ ꝙ etiā distiguūt penes istrumēta qꝛ dispū° tētatia ꝓcedit ex coib⁹ siue sit ꝓbabilia siue solū appētia. ꝛ sic q̄n̄qꝫ vtitur sillo dya. ꝛ q̄n̄qꝫ sophi°. sꝫ dispu° dya. ꝓcedit ex ꝓbabilib⁹ tm̄

Ar Disputatio ꝺoctrinal ꝛ dyalectica oꝛdināt ad eundē finē ergo nō sunt genera distincta An̄s ꝓbat qꝛ oꝛdinant ad sciam Dōm ꝙ est alius finis immediat⁹ ꝛ ꝓpinqu⁹ disputa

tōnis doctrinalis ⁊ dyalectice qꝛ doctrinal' immediate ordiat̄
ad generatiōez scie. sꝫ dyalectica ordinat̄ ad generādū opiniōez

Notādū Qꝫ disputatio doctrinal' ē q̄ ex ꝓprijs pri
cipijs vniuscuiusqꝫ discipline ⁊ ñ ex his q̄
videt̄ rñdēti sillogisat. Cº rō ē qꝛ disputatō doctrinal' fit ꝑ argu
mētatiōez demrātiuā ad gñandū sciaꝫ q̄ solū hr̄ ꝑ ꝑ̇cipia ꝓpria
⁊ ꝙ illa sint ꝓpria oꝫ addiscentē credere vt dt phs. i. elēchoꝝ do
nec sapiat. ⁊ qñ subiūgit ⁊ ñ ex his ⁊c̄. illa ꝑticula p̄t dupl'r expo
ni. vnoº. i. ñ ex cōib⁹ qꝛ talia coīa videt̄ rñdēti ex q̇b⁹ nō ꝓcedit
argumētaº demrātiua q̄ ē instruᵐ disputatōis doctrinal' ⁊ tūc ⁊
capit̄ expositie ꝓ id ē. qꝛ tūc ille ꝑticule idē sigficāt. Alioº expo
nit̄. i. nō ex ꝓbabilib⁹ tm̄. qꝛ nll'a demrātio ꝓcedit ex ꝓbabilib⁹
tm̄ ⁊ talia sꝫ q̄ videt̄ rñdēti. ⁊ tūc ⁊. exponit̄ i diffiōe copulatie

Ar Principia demrātōis videt̄ rñti. gº male dꝛ ⁊ nō ex his
q̄ videt̄ rñdenti. Añs ꝓbat̄ qꝛ sunt ꝑ se nota Dōꝫ ꝙ ꝑ il
la q̄ vident̄ rñdenti intelligūt̄ coīa vel ꝓbabilia tm̄ ⁊ ex illis nō
ꝓcedit demrātio. ⁊ sic materia disputatōis doctrinal' ē ꝓpositio
nccāria ⁊ eius instrumentū est sillogismus demrātiuus.

Ar Disputatio doctrinalis qñqꝫ ꝓcedit ab effectu ad cām sic̄
qñ assumit ꝓ īstruº demrātiōez. qꝛ gº male dt i diffinitōne
ex ꝓprijs pricipijs Dōm ꝙ licꝫ effcūs nō sit principiū eēndi sue
cause. ē tñ principium cognoscēdi a posteriori ⁊ quo ad nos.

Notādū Qꝫ disputatō dyalectica ē q̄ ex ꝓbabilib⁹
sillogisat. ⁊ ē collectia ꝯtradictionū. i. colli
git vtrāqꝫ ꝑtē ꝯtradcōis ex ꝓbabilib⁹ Cº rō ē qꝛ disputatio dya
letica fit ad gñandū opiniōez i rñdēte. sꝫ opio ñ gñat̄ nisi ex cōi
bus ꝓbabilib⁹ ⁊ qꝛ ex ꝓbabilib⁹ p̄t argui ad vtrāqꝫ ꝑtē ꝯ̄dcōis
iō ipa dꝛ collectia ꝯ̄dcōnū ñ i vno arguº. sꝫ i duob⁹ quoꝝ vnū
ꝓcedit ad vnā ꝑtē ⁊ alteꝝ ad aliā.

Ar Opinio nō sil' hēt̄ de ꝯ̄dcōrijs. sꝫ disputatō dyalectica ē
gñatia opiōnis gº ñ ē collectia ꝯ̄dcōis Dōꝫ ꝙ liꝫ sil' ⁊ semel nō
p̄nt opiari duo ꝯ̄dcōria. tñ successiue ⁊ i diūsis tꝑib⁹ ⁊ sic cāt du

Ar Manifeste falsū non bitatōez de vtroqꝫ ꝯ̄dcōrioꝝ.
p̄t ꝯcludi eē ꝓbabile ex ꝓpōib⁹ ꝓbabilib⁹ sꝫ altera ꝑs ꝯ̄
dcōis ē maifeste falsa gº disputaº dyalectica ñ ē collectia ꝯ̄dcōis
ex ꝓbabilib⁹ Dōꝫ lꝫ altera ꝑs ꝯ̄dcōis sꝑ sit falsa. ñ tñ ē maifeste

falsa.nō em̄ colligit ɔtradictorias tāq̃ manifeste veras.sꝫ tan q̃ ꝓbabiles ⁊ falsa sunt qn̄q̃ probabiliora q̃ vera.

Ar Semꝑ altera ps ē falsa.ḡ saltē illa nō p̄t ɔcludi ex veris Tenet ɔn̄a q₂ ex veris nō sequit̃ nisi ve₂. Dōm ꝙ licet altera ɔtradictōis non posset concludi vera.p̄t tn̄ ɔcludi ꝓba/bilis. Et qn̄ d₂ ex veris non sequit̃ nisi ve₂. dōm ꝙ hoc verum est in argumentationibus formalib⁹.q₂ ex veris formaliter nō sequit̃ nisi verum.in aliquibus tn̄ argumentationibus ex veris ꝓbabilibus potest sequi aliquod ꝓbabile dyalectice qd̄ tn̄ in se est falsuꝫ.⁊ talis ɔn̄a in qua sequit̃ nō est formalis nec nccāria sed dialectica tm̄ id est probabilis.

Notandū Q₂ disputatio tētatiua ē q̄ syllogisat ex his q̄ vident̃ rn̄ti ⁊ ncc̄ē est eū scire qui se simulat habere sciam Cuius rō est q₂ disputatio tentatia fit ad habendū expientiā de scia rn̄dētis.sꝫ talis expientia sumit̃ ex his q̄ vident̃ ⁊ sunt coīa ⁊ ꝓbabilia q₂ ignorans coīa alicuius sciē existimat̃ etiā ꝓpria ignorare ⁊ ꝑ ɔn̄s nihil scire quare subiungit̃ ⁊ ncc̄ē est eū scire supple illa coīa q̄ simulat se h̄ere sciam nā q̄ scit coīa p̄sumit̃ etiā scire ꝑticularia illorum

Ar Sillogismus tētatiuus nō poit̃ spēs distincta ɔtra syllogismū dyalecticū.g⁰ nec disputatio tentatiua erit distin/cta ɔtra dyalecticā Dōm ꝙ nō est simile q₂ distinctio sillogis/mo₂ sumit̃ ex diuersitate materie.sꝫ distinctio disputationū sumit̃ ex ꝑte finiū ⁊ q₂ eadē est materia syllogismi dyalectici ⁊ tentatiui.iō nō ponūt̃ syllogismi distincti.sꝫ disputatio dialecti/ca ⁊ tentatiua ordinant̃ ad diuersos fines vt patuit.ergo ponūtur genera disputationum distincta.

Ar Qui simulat se h̄re sciam/nihil scit.ḡ male d₂ ncc̄ē est eū scire q̄ se simulat h̄re sciaꝫ Ān̄s ꝓbat̃ q₂ simulare ē figere Dōꝫ ꝙ simulare capit̃ h̄ ꝓ ɔn̄dē vel putare ⁊ n̄ ꝓ figē.nā q̄ putat se h̄re sciaꝫ dꝫ scire coīa ⁊ lꝫ h̄ n̄ sit ncc̄ē sipl'r ē tn̄ ncc̄ē.i.v tile

Notādū Q₂ disputatio sophistica siue litigiosa ē q̄ ꝓcedit ex his q̄ videt̃ ꝓbabilia ⁊ n̄ st̄ Et h̄ iō q₂ illa fit ad gn̄andū apparētē sciaꝫ q̄ hꝫ gn̄ari ꝓcedēdo ex apparētib⁹ ⁊ n̄ exn̄tib⁹ Et ꝑ h̄ dr̄t ab aliꝭs tā in materia q̃ in fine.sꝫ q̄liter ꝓcedit ex apparētib⁹ videbit̃ ad lōgū in isto tractatu Et noīat̃ ista disputa⁰ trib⁹ noib⁹.ꝑmo d₂ sophistica q₂ iducit

deceptões. Scdo agonistica qꝛ intēdit victoriā queadmodū ago nisātes q̄ corpal'r pugnāt Tertio dr litigiosa ꝓpter magnā cō tentões q̄ ē iter opponētes ꝛ rn̄tem q̄ꝛ q̄libet intendit vincere.

Sillogismus sophistic⁹ dr

Postq̄ petrus hispā. determinauit de syllogismo sophistico q̄ ē istrum̄ disputatōis sophistice ꝛ silr determinauit de disputatōe sophisti ca q̄ ordinatur ad quinq; metas q̄ sunt fines ad quos sophista ni titur ducere suū rn̄tem vt acquirat vanā glorias. h̄ pn̄r de illis q̄nq; metis determinat ꝛ p̄mo diffinit metā dicēs. Meta ē incōueniēs ad qd opponēs nititur videri ducē suū rn̄tem Et dr ibi videri qꝛ opponēs sophista n̄ sp ducit rn̄tem ad incōueniēs simplr. s; suf ficit q̄ astātib⁹ videatur ꝛ appareat ꝛ p hoc videbitur sapiēs. ip̄e eī magis appetit videri sapiens ꝛ nō eē. q̄ esse sapiēs ꝛ nō videri

Notādū

Q̄ meta accipitur h̄ metaphorice ꝛ ē trāsla tū ab eo qd ē in vsu vulgariū apd quos ter minus vel finis spacij dr meta sicut terminus vie vel agri ad quē cū q̄s venerit vltra nō trāsit s; q̄escit. sic in ꝓposito meta est ter minus in disputatōe sophistica vltra quē nō est ꝓcedere qꝛ habi to tali inconueniente cessat sophistica disputatio.

Ar

Nullū incōueniēs est finis qꝛ finis h̄ rōem boni. s; me ta est finis sophiste. ḡ non est incōueniens Dō; q̄ licet incōueniēs ꝯclusū ꝯtra rn̄tem nō habeat rōem boni simplr. h; tn̄ rōem boni apparentis. qꝛ videtur sophiste esse bonus. vn̄ non refert finē esse bonū aut apparere bonū qꝛ siue sit bonus siue so lum videatur bonus habet q̄ moueat appetitum

Sūt aūt huiusmodi mete

Hic diuidit metā vt sciatur in sp̄ali quot sunt fines ad quos op ponens sophista nititur ducere suū rn̄tem. dicens q̄ quinq; sunt mete. s. redargutio. falsu;. inopinabile. soloecismus ꝛ nugatio. ꝛ diffinit ista membra p ordinem vt sufficienter patet in textu.

Querit

An tm̄ quinq; sīt mete Dō; q̄ sic ꝛ hoc ꝓbatur per sufficientiā qꝛ oīs meta est inconueniens ꝯclusu; ꝯtra rn̄tem. vel g⁹ tale se tenet ex pte orōis vel rei. Si ex pte orōnis hoc est dupliciter. qꝛ aut tenet se ex pte orōnis form se ꝛ substantiam est sic nugatio. vel ex pte orōnis in ordine ad

ſua actn̄tia ſic ē ſoloeciſmus Si illd incōueniēs tenet ſe ex pte rei hoc ē dupl'r. vel ex pte rei abſolute ſic ē falſū .aut ex pte rei in ordine ad aliud hoc ē dupl'r. vel in ordine ad ꝯceſſa aut negata ab opponēte ſic ē redargutio/vel in ordine ad opinionē oim plu riū vel ſapientū ſic ē inopinabile Et ordināt iſte mete iter ſe ſm ꝙ ducūt rn̄dētē ad maius vel ad minus incōueniēs. ⁊ ſic prima ducit ad maius incōueniēs ⁊ vltima ad minus. ſ3 medie ordi/ nant ſm ꝙ magis accedūt vel minus ad maius inconueniens.

Ar Sicut ſunt aliq̄ mete intēte ab opponēte ita etiā ſt3 aliq̄ intēte a rn̄dente. g° erūt plures q̄3 quinq3 Dō3 ꝙ eedem ſūt mete opponētis ⁊ rn̄tis. q2 rn̄s intendit vitare eoſdē fines ad quos intendit ducere opponēs. ⁊ ſt3 opponētis tanq̄3 efficiē tis ⁊ cauſantis. ſ3 ſunt rn̄tis tanq̄3 effectus cāti in eo Et vt ſunt in rn̄te magis ꝓprie dicn̄t cautele vitādi metas q̄3 mete

Ar Uana gl'ia eſt aliq̄ meta. g°. ſunt plures q̄3 quinq3. An̄s probat q2 dt ph'us ꝙ q̊dā ſunt magis cupientes appare re q̄3 eē ſ3 h̄ nō eſt aliud q̄3 vana gl'a. Dō3 ꝙ vana gloria ē vna generalis meta ſ3 nō ſunt niſi quinq3 mete ſpeciales

Ar Meta taciturnitatis ē ſpālis meta g° ſūt plures q̄3 q̊nq3 An̄s probat q2 ſepe opponēs ducit rn̄te3 ad taciturnita tem Dōm ꝙ meta taciturnitatis reducit ad iſtas. q2 dū rn̄dens tacet ducit ad illā metā ad quā duceret ſi loqueret.

Ar Aliqua ē meta ex ſupabūdātia. ſ. nugatio ergo erit aliq̄ ex defectu. Tenet ꝯn̄a a ſimili Dōm ꝙ nō eſt ſimile q2 ſi de/ ficeret vna dictio que eēt de nccitate orōis tūc nō eēt orō ꝯpleta ⁊ ſic nō poſſet eſſe ꝯcluſio diſputationis ſophiſtice.

Ar Sicut ē meta ſoloeciſmi ita ē meta barbariſmi g°. ſt3 plu res. An̄s ꝓbat q2 ſic̄ ille peccat q̊ ſoloeciſmū ꝯmittit ita ſil'r ille q̊ ꝯmittit barbariſmū Dōm ꝙ nō ē ſil'e q2 barbariſmus fit in vna dcōne q̄ nec ē vera nec falſa. ⁊ ſic nō p̄t ꝯcludi ꝑ ꝯclu/ ſionē ſ3 ſoloeciſmus fit iter plures dcōnesque faciunt orōem ⁊ pn̄t concludi ꝑ ſilogiſmum ſophiſticū. Uel dōm ꝙ ꝯprehendit ſub iſta. q2 dt ph'us primo elēchoꝝ ſoloeciſmus ē ſm locutōe3 barbariſare Eſt aūt barbariſm⁹ qn̄ q̊s inepte ⁊ turpit accētuat.

Ar Redargutio nō diſtiguit ꝯ̄ falſū. g̊ meta falſi n̄ diſtiguit ꝯtra metā redargutōis. An̄s ꝓbat q2 redargutus ꝯcedit

vtrãqȝ ptem cõtradctõnis q̃ꝛ altera ps ſꝑ eſt flã. Dõm ꝙ licet altera pars ↄtradictionis ſempꝰ ſit flã .nõ tamẽ ſꝑ eſt manifeſte falſa ſed meta falſi eſt manifeſte falſi cõceſſio

Arguit Apud ões maifeſtũ eſt duo ↄ̃dictoria nõ poſ ſe ſimul eẽ vera ã ſimul falſa g̃ dũ r̃dargutꝰ cõ cedit duo ↄ̃dictoria véa ↄcedit maifeſte flm̃ Dõm ꝙ licȝ ↄcedat duo ↄtradictoria tñ illa ſepe ſunt obſcura vt celũ pluet cras nl' lũ celũ pluet cras iõ nõ cõcedit adhuc maifeſte falſũ ꝙ r̃qrit̃ ad metã falſi Uel dõm ꝙ iſte mete diſtigunt̃ fm̃ ratõeȝ qꝛ ductꝰ ad metã falſi dr̃ ideo .qꝛ cõcedit manifeſte flm̃ .ſed dicitur redargu tꝰ quia.concedit ꝙ prius negauit

Ar, Omẽ manifeſte flm̃ eſt inopinabile ergo meta fli et ino ꝑpinabilis nõ diſtiguũtur .Añs ꝓbat̃ qꝛ manifeſte flm̃ eſt cõtra opinionẽ õnĩũ vl' pl'ĩũ Dõm ꝙ licȝ manifeſte flm̃ ſit. inopiãbile tñ diuĩ̃ ↄoĩbꝰ dicit̃ flm̃ ꝛ inopiãbile nã dr̃ flm̃ reſ/ pectu rei ſignificate qꝛ ex eo ꝙ res eſt vl' nõ eſt orõ dr̃ vera vl' flã Sed inopinabile dr̃ reſpcñ opinionis alioꝝ Uñ q̃ cõceſſit ſolẽ eẽ maiorem tota terra apud doctos non icurrit metã inopiãbil' tñ ſi cõcederet corã indoctꝭ videret̃ reductꝰ ad metã iopinabilis

Dicto de metis ſiue fibus.

Poſtq̃ȝ pe. hiſ. in p̃cedentibꝰ d̃tiãuit d̃ q̃buſdã cõibꝰ q̃ valẽt ad noticiã ſillogiſmi ſophiſtici et ſimilit̃ d̃ cã fiãli eiꝰ ſcȝ d̃ q̃n. qȝ metis.hic ↄ̃nt icipit d̃tiare d̃ locis dyaleticꝭ in q̃bꝰ fũdãtur ſillogiſmi ſophiſtci et dicũt̃ fallacie. Et añq̃ȝ in ſpãli d̃tiat d̃ ſi gulis fallatÿs p̃mo diffinit fallatiã in cõi dicẽs. Fallatia eſt/ ydoneitas d̃cipiẽdi faciẽs credere d̃ ente ꝙ ſit nõ ẽs ꝛ d̃ ñ ẽte ꝙ ſit ẽs.mediante fantaſtica viſiõe. Et eſt ſēſꝰ diffinitiõis fallatia eſt ydoneitas d̃cipiẽdi faciẽs credẽ d̃ ñ ente ꝙ ſit ens .i. d̃ flõ ꝙ ſit veꝝ .ꝛ d̃ ente ꝙ ſit nõ ens .i. d̃ vero ꝙ ſit flm̃ mediãte fãtaſti ca viſiõe .i. mediãte opiniõe vl' viſiõe q̃ apparet vera .ꝛ ñ eſt ꝟa Et iſta ydoneitas ñ eſt in opponẽte nec in r̃ndente .ſȝ in ipſ̃ dic tiõibꝰ l' orõibꝰ licȝ diuẽſimode qꝛ ẽ in fallatÿs in dcõne grã ſuaꝝ ſignificatiõm et in fallatÿs extra dctõeȝ grã r̃ꝝ ſignificataꝝ

Notãdũ Qꝫ fallatia capit̃ dupl'r vnoᵒ ꝓ ipã d̃cep tõe r̃ndẽtꝭ ꝛ tũc ſic diffit̃ fallatia eſt d̃cep tio imperiti in arte ſophiſtica ꝓpt' igⁿrãtiã illiꝰ artꝭ .aᵒᵒ capit̃ ꝓ

cā recipiendi. vl' p pncipio actus recipiendi. z h mō hic diffic

Ar ydoneitas recipiendi est natural' potentia. sz fallatia n̄ ē natural' potentia cū sit ens rōis. g̃ fallatia n̄ ē ydoneitas recipiendi. Dōm q duplex ē ydoneitas q̄dā est se tenens ex pte intellcūs opponent q̄ est industria. q̄dā natural' z illa bene est natural' potentia. Alia est se tenens ex pte dctōnū vl' rex̄ signifi catax̄ p dictiones et fallatia est talis ydoneitas n̄ autez prima

Ar Act' sūt suppositox̄ pri° methaphysice. sz p̄dicta ydonei tas n̄ est suppositū g̃ n̄ fcit credere. Mior pbat qz est ēs rōis Dōm q licz ens rōis nō posset agē pricipaliter tn̄ bn̄ instru mētalit qz intellect' opponent. mediāte illa ydoneitate exn̄te ī dctōe l' orōne multiplici fcit rn̄dentem credere. de n̄ ēte q sit ens

Ar Ens z nō ens sūt 9dictoria. sz nēo credi q vnū opposi tox̄ vē p̄dicet de a°. ergo ipossibile est credē de nō ēte q sit ens vl' extra. Dōm q licz nō ens simplicit z ens siplicit sint cō tradictoria n̄ tn̄ capiēdo nō ēs p f'lo z ens p vero vt dictū est

Notandū Q fallatie fūdāt i loc sophistic sicut sylogism' dyaletic' i loc dyaletic Un̄ loc' sophistic' ē sedes argumēti vel illud a q̄ ad p positā q̄stionē ducens trahit argu^m sophisticū. Et tāgit h duplex locus so phistic' p hoc q dr vel illud. a q̄ zc. s. loc' sophistic' maxima et loc' sophistic' drā maxime loc' sophistic' maxima est ppō qua nō est altera notior neq prior s^m apparētiā vt est ista in fallatia equocatiōis Quecūq significāt eodē noie int se sūt eadē et sil'r est in alijs fallatijs. loc' ṗo drn̄a maxie ē illd p qd vna maxia differt ab alia vt maxima in equocatiōe differt a maxima āphi bologie pēs termi nos qz in equocatione sumit maxima ex pte vni' dctōnis sz ī āphibologia sumit ex pte orōnis Et ponūt a phō tredecim loci sophistici s^m tredecim fallatias quax̄ sex sūt in dictione et septem extra dictionem

Fallacie eni sunt tredeciz

Hic diuidit fallatiā in fallatiā in dctōez z extra dictōez. cuius diuisionis rō est qz in omni fallatia est cā apparentie. vel ergo talis sumit ex pte dictōis. z sic est fallatia in dictiōe. aut ex pte rei q̄ est extra dictiōem. z sic est fallacia extra dictōnem Et sex st fallatie in dictōe. s. equiuocatio amphibologia compositio diui

sio accent⁹ figura dctōnis Sz fallatie extra dctōez sūt septē scz actūs sᵐ quid ad simplicit. ignorātia el ēchi. petitio pncipij cōsequēs nou causa vt causa sᵐ plures iterrogatōes vt vnā Q̄ autē sūt sex in dctōne pbat p Arestotilem et pe. his. dupliciter scz iductōne ꝛ silogismo vt patet in textu

Notādū Q̄ fallatiaꝝ duplex ē causa scz cā appntie et causa defcūs siue n̄ existentie. ex pte cause apparētie suit distinctio fallatiaꝝ qꝛ ipa est pncipalioꝛ. ꝛ sophista mag̃ itendit apparē q̄ȝ non existere. ꝛ nō distingunt fallatie ex pte cause defect⁹ qꝛ talis sēp sūit ex pte reꝝ ꝛ sic penes eā non sumit distinctio aliq̄. Et̃ sophista nō itendit non existere nisi p actūs. et g̃ ista cā minus pricipalit est intēta

Arguit Est aliq̄ fallatia in orōne vt ptz de fallatia āphibologie. g̃ nō ois fallatia. est in dictione vl' extra dctōez Dōm q̄ dctō sūit h̄ gn̄alit p oi voce significatiua ad placitū siue sit ꝯplexa siue icōplexa et sic nō distiguit cōtra orōez et dicit in dictione qꝛ dictio vl' oratio est causa talis deceptionis ꝛ ergo ista prepositio in denotat causalitatem.

Arguit Ois fallatia fit p dctōez vel orationē ergo omnis fallatia est in dictiōe Añs pbat qꝛ res ad disputatiōez nō portam⁹ Dōm negādo ꝯñaz qꝛ fallatia nō dr̄ iō i dcōe qꝛ hz fiei p dcōes sz qꝛ sūit cāz apparētie ex pte dcōnū sz fallatie extra dctōez n̄ sumūt cāz apparētie ex pte dcōnū sz reꝝ

Arguit Si fallatie extra dctōez sumerēt cāz apparētie ex pte reꝝ seq̄ret q̄ deberēt dici fallatie i rebus Seq̄la pbat qꝛ fallatie sumūt no⁹ ex pte cause apparētie Dōm q̄ argu^m veꝝ pbat. sz vl⁹ nō hz q̄ dicūt fallatie in reb⁹ vl' ex pte reꝝ Sz dicūt fallatie extra dctōez. vt ꝯ̄ndatur maioꝛ drn̄a iter fallatias in dctōne et extra dictionem

Arguit Nulla decep⁹ ē in dctōe. sz ois fallatia ē decep°. g̃ nl'la fallatia est in dctōe. Maioꝛ pbat qꝛ decep°. est in illo q̄ decipit Dōm q̄ licz deceptio passiua sit in illo q̄ decipit. tn̄ deceptio actiua est in eo qd̄ decipit. ꝛ sic est in dctōne qꝛ ipsa dictio decipit istrumentaliter

Querit Que est sufficientia sex fallatiaꝝ i dcōe Dōm q̄ ista qꝛ ois fallatia i dctōe peccat pēs aliqd̄ ml'tiplex l' g̃ peccat pēs ml'tiplex. veꝝ aut pēs ml'tiplex fātasticū

Si 2ᵐ sic est fallatia figē dctōnis Si pmum hoc est duplr q2
vl' illud multiplex est actuale ā potētiale Si actuale hoc est du
plicit. vel penes ml'tiplex actuale dctōnis. et sic est fallatia equo
catiōis ā penes ml'tiplex actuale orōnis sic ē fallatia āphibolo
gie. Si vero peccat penes multiplex potētiale hoc ē duplicit q2
vel fit ī dctōne sic ē accēt⁹. vel in orōne hº ē duplicit q2 vel illa
orō est ꝯtinue ꝓlata sic est ꝯpositō. vel discōtinue sic est diuisio

Et sciendum q̄ vt vult ale

Hic ponit notabile in q̄ tāgit distictionē multiplicꝫ q̄ ad sequē
tia est multū expediēs ⁊ nccāria q2 nō videt quō possꝫ fiēi decep
tio ex pte dctōnis vel orōis nisi grā multiplicꝫ ibidē ꝯtēti Et di
cit q̄ tplex ē multiplex scꝫ actuale potentiale ⁊ fātasticū. Quorꝫ
sufficiētia sic suit. nā multiplex ē dctō vel orō plura significās/
vel q̄ sigficat pl'a vere ⁊ simplicit. ā apparēter tm̄. Si 2ᵐ sic est
multiplex fātasticū Si pmū hoc ē duplicit quia vel tale multi
plex habet actualē vnitatē vocis et sic est multiplex actuale aut
potētialem tm̄ ⁊ sic est multiplex potētiale. Et est illa diuisio a/
nalogi in sua analogata. q2 illud ml'tiplex est pº in quo pfecti⁹
plura significata vniūtur sicut est ml'tiplex actuale deinde seqtur
multiplex potētiale et vltimo ponit multiplex fantasticum

Si potētia pcedit actū q̄ multiplex potētiale erit añ multi
plex actuale Dicēdū q̄ in eodem potētia prior est actu
tū simplicit ⁊ ī diūb actus est prior potētia. q2 nichil rducit se/
de potētia ad actū. q̄ oportꝫ ponē aliquē pᵐ actū añ oēꝫ potētiā

Querit Quid est multiplex actuale. Dicēdū q̄ est qñ
dictio vl' orō eadē pᵐ substātiā et modū ꝓferē
di diuersa significat vt canis in equocatiōe et liber Arestotilis
in āphibologia Et tale multiplex ponit oīa sua significata actu
et ꝯiunctim vt vniūt in vna voce nō tū copulatiē vel disiūcti
ue C⁹ rō est q2 alias ōnis orō in q̄ poneret tale multiplex simp
licit eēt ꝯcedenda vel negāda et nūqꝫ distiguenda patꝫ. q2 si po
neret sua significata copulatiue eēt equalent ꝓpositō copulatiā
vel ergo ambe eius ptes essent vere et sic tota esset vera. aut vna
esset vera et alia falsa. et sic ꝓpositio ꝓposita esset falsa Si vero
poneret sua significata disiunctiue similiter dicendum esset iux
ta naturam. disiunctiue ꝓpositionis

Ar Uni⁹ sigi ē tm̄ vnū signatū g° vna dcō vł orō nō pōtest pl'a significaē Añs pbaẗ q₂ ab vnitate signati sumiẗ vitas signi Dōm q₃ duplex ē sig^m sc₃ naturale ⁊ tale est vnū vni⁹ signati Aliud ē volūtariū ⁊ tal' ptē̄ pluriū sigto₂ ⁊ sic dctō est signū rei significate. Uel dōm q₃ vnitas signi in rōe signi formalit accipiẗ ab vnitate signati nō tn̄ vnitas signi capti materialiẗ sc₃ p ipa voce q₂ illa suiẗ a platione p q₃ vocē vna et tūc ꝯseq̄nter efficitur signum rerum significata₂

Ar Uni⁹ rei ē tm̄ vna forma. s₃ significatō ē forma dctōis g vna dctō ñ pt hr̄e pl'es significatōes. Dōm q₃ vni⁹ rei est tm̄ vna forma essential'. tamē vni⁹ rei bene pñt esse pl'es forme accidētales s₃ significatio est forma accidētal' vocis ⁊ modus pferendi ē forma essentialis qui est vnus in vna.

Ar Significatio est forma eētial' nois. g° vnū nomē nō pt pl'a significare Añs pt₃ ex diffinitione nois. q₂ nomē est vox significatiua ⁊c̄ Dōm q₃ no^n ā dctō ꝯsideāẗ dupl'r. U°° formalit in rōe signi significātis rē aliq₃. ⁊ tūc significatio ē forma eētialis nōis ⁊ sic et₃ no^n nō significat pl'a s₃ vna significatō cōstituit v^m no^n. Alio° ꝯsideraẗ no^n l' dctō materialiter in rōe vocis q̄ ē materia dcōis l' nois ⁊ tūc significatō ē fōr actñtal' nois

Ar Pl'a actñtia ñ pñt esse in vno sbiecto g° pl'es sigficatōes ñ pñt eē i vna dcōe Dō₃ q₃ plura actñti atm̄ nūo drña ñ pñt eē in vno sbiecto. s₃ bñ drña spē sicut pt₃ de albo ⁊ dulce in pomo s₃ pl'es significatōes in vna dctōe drñt spē

Querit Quid sit multiplex potētiale Dōm q₃ ē qñ dictio l' orō eadē s^m sba₃ ⁊ diūsa sm modū pferēdi diūsa st ex^m de dctōne vt popul⁹ ex^m de orōe vt q̄cq̄d viuit sp est Et dr multiplex poñale q₂ i eo solū ē vitas materie sc₃ voc₃ q̄ est. i potētia ad rcipiēdū hāc vł. illā fōr₃.i. hūc vel i^m modū pferēdi

Ar De rōe multiplic₃ ē pl'ualitas. s₃ illa maior ē i multiplici poñtiali q₃ actuali. g tale mag₃ d₃ dici multiplex actuale miōr pbaẗ q₂ i eo ē multiplicitas significato₂ ⁊ mō₂ pferendi Dōm q₃ ad h₃ q₃ aliqd multiplex sit actuale. ñ sufficit pluralitas significato₂. s₃ vltra h₃ requiriẗ vnitas voc₃ actualis q̄ sumitur ab vnitate forme. talis āt ñ est in multiplici potentiali

Querit Quid ē multiplex fātasticū. Dōm q₃ est dctō fñs. v^m q̄ videtur fr̄e aliud p pter ꝯueniētiam

quã hz i pte cũ alia dcõe sicut vigere ꝟt q̃liuatẽ. ⁊ tñ videt̃ signi ficare actionez ꝓpter silem t̃minatõez q̃z hz cũ illo ꝟbo agẽ. Et dꝫ fãtasticũ qꝛ dctõ nõ hz pl'a significata ꝟm veritatẽ sz solũ ꝟm quãdã apparẽtiã ⁊ hoc sufficit ꝙ aliq̃ mõ possꝫ dici ml'tiplex

Querit Utꝝ necẽ sit aliqđ noꝰ plura significare. Dꝫ ꝙ sicqꝛ res sũt ĩfinite ⁊ noĩa sũt finita iõ nc cẽ est vnũ noꝰ plura significare Sed diceres nullũ ĩfinitũ ẽ vt ptꝫ ꝑ philosophũ 3º. phicoꝝ. g̃ male dr ꝙ res sũt ĩfinite. Dõm ꝙ nullũ est infinitũ actu ixñs tñ ẽ aliqđ ĩfĩitũ ꝟm successionẽ Etꝫ licꝫ res nõ sit infinite simpliciter sunt tñ infinite quo ad nos

Ar Noĩa sũt infinita quo ad nos sicut res ipse g̃ vnũ nomẽ sufficiet ad significãdũ vnã rẽ Añs pbat̃ qꝛ ñ sũt ab ali quo vno ꝯnoscibilia. Dõm ꝙ licꝫ noĩa sit infinita .q̃ ad aliquẽ pticularez hoĩem .sũt tñ finita quo ad oĩes hoĩes simul sũptos Ul' dõm ꝙ licꝫ nomĩa sit infinita quo ad nos .sũt tñ finita cõꝑ ando ea ad res qꝛ multo plures sũt res q̃z nomina

Ar Noꝰ ꝟcat suũ significatũ ꝯtingent' g̃ male dicit̃ ꝙ necẽ ⁊c̃. Dꝫ ꝙ duplex ẽ necitas .s. simpl'r dctã ⁊ ꝯditõnata Primoꝰ ñ ẽ necẽ vm noꝰ pl'a ꝟcaẽ sz 2º. qꝛ supposito ꝙ dẽaꝰ de oĩbꝰ ꝟbꝰ mẽtꝫ ꝯceptũ exꝑmẽ ⁊ đ eis disputaẽ necẽ erit vm noꝰ pl'a ꝟcaẽ

Ar ꝟm philosophũ qđ nõ vm ꝟcat nihil ꝟcat g̃ necẽ ẽ vm nomẽ pl'a ꝟcare Dꝫ ꝙ illud qđ ñ vnũ ꝟcat ad miꝰ nihil ꝟt p̄t tũ pl'a ꝟcare sz tñ etꝫ ꝟt vm vel dꝫ qđ ñ vnũ ꝟt vica ĩpositiõe h̃ nihil ꝟt illđ tñ qđ ꝟt pl'a diuꝟ ĩpõibꝰ bene ꝟcat aliq̃d.

Querit Utꝝ necẽ sit qđlibꝫ noꝰ pl'a ꝟcare Dꝫ ꝙ ñ qꝛ sũt aliq̃ noĩa vniuoca vt hõ azinꝰ q̃ tm̃ vnum ꝟcãt in quãtũ hꝰmõi qđ addit̃ qꝛ si ꝯpet̃ asinꝰ ad asinũ viuum ꝯictũ ⁊ mortuũ sic pl'a ꝟcat sz capit̃ tũc equiuóce.

Ar Ista noĩa ꝟcãt pl'a etꝫ si ꝯprẽt̃ ad aĩalia viua tm̃. ꝓbat̃ qꝛ ꝟcãt sua ĩferiora Pro rñsione notãdũ ꝙ ockan ⁊ noĩales dicũt noĩa vniuoca plura ꝟcare qꝛ dicũt ꝙ hõ immediate ꝟcet sortẽ platonez ⁊c̃. qꝛ ipsi ñ ponñt vl'e vel naturã ꝯẽz. Sz ãtiq̃ dicũt ꝙ tiꝰ ꝯmunis vniuocꝰ ñ ꝟt plura sz vnũ tm̃ .s. naturã cõ munez ⁊ ñ ꝟcat ĩmediate ĩferiora sz bene sopponit ꝓ illis ĩ ꝓpõe vniũsali vel pticulari ⁊ sic ꝟcatõe sc̃daria etiam significat illa

Ar Oĩs vox vniuoca ꝟcat ꝯceptũ aĩe ⁊ sil'r ꝟcat rez adextra g̃ q̃libꝫ vox vniuoca signicat plura. Dicendũ ꝙ duplex

est significatū voc;.s. ꝑmariū ⁊ ē ipse ꝯcept⁹ aīe aliud est scđariū ⁊ est ipsa res adextra. Uñ illud no⁹ est eq̄uocū .qđ ſcat pl'a tq̄ȝ significata q̄ ⁊ vltimata. ⁊ sic no⁹ vniuocū ñ significat plūa.

Ar Oṁis vox significat plūa tq̄ȝ significata q̄ ⁊ vltimata g̃ solutio falsa Añs ꝓbaꝛ q꞉ oīs vox ſcat se ipsā tq̄ȝ signatū qđ ⁊ et; ſt suū significatū tq̄ȝ sigtū qđ. Dōm ꝙ nō significat illa plura ex īpositiōe ⁊ ad placitū q꞉ significat se ipsā naturelit̃ ⁊ suū significatū ad placitū .sed dictio eq̄uoca significat plura ex īpositione que plura st; distincta ab ipso signante

Quiuocatō est. multipli

Postq̄ȝ superi⁹ ꝺtiauit ꝺe fallatia diffinitiue ⁊ diuisiue ī fallatias in dctōnē ⁊ extra dictionez ⁊ ꝺe numero fallatiaꝝ .⁊ similit̃ ꝺe t̃plici multiplici.pēs qđ peccāt fallatie in dctōne. Hic ꝯñr ꝺtiat ꝺe q̄lıbȝ fallatia in dctōe ī spēali ⁊ p̄º ꝺe fallatia eq̄uocatōnis ⁊ āphibologie q̄ peccāt ꝑnes multiplex actuale ⁊ q꞉ ꝺeceptio sūpta ex pte dctōnis prior est illa q̄ fuit ex pte orōnis .iō fallatia eq̄uocatōnis p̄cedit fallatiā amphibologie. Et p̄º poīt diffinitōeȝ eq̄uocationis.cū quodā notabili scđo poīt diffitōeȝ fallatie eq̄uocatōis 3º ponit tres modos seu spēs ei⁹ đt igit̃ p̄º. Eq̄uocatō ē multiplicitas dctōis ei⁹ đ ſm subam ⁊ modū pferendi vt ī h̄ noīe canis. Notabile qđ ponit est ꝙ in q̄libet fallacia ē duplex cā.s.cā apparentie q̄ mouet ad c redendū id qđ ñ est credendū Et cā ꝺefcūs q̄ oñdit creditū esse falsū .Sȝ fallatia eq̄uocatōis est ydoneitas ꝺecipiendi ꝓueiens ex eo ꝙ aliq̄ dctō manens vna scđm sbstātiā ⁊ modū ꝓferendi diūsa significat

Ar Ista dcō hō actualit̃ plura significat. ⁊ tñ nō est eq̄uocā g.º diffitō mala Añs ꝓbaꝛ q꞉ significat sor.pla. ⁊ alias pticulares hoīes. Dōm ꝙ ñ significat illa sipl'r ⁊ secūdū seȝ significat p̄º. ⁊ ꝑ se hoīeȝ ī coī ⁊ ex ꝯñti ſcatōe scđaria suppoīta hoīs

Ar Sortes significat ꝑ se pticularē ⁊ singularē hoīeȝ g̃ etiā/ hō ꝯña teȝ ꝑ locū a pte sbiectiua ad suū totū. Dōȝ ꝙ iste loc⁹ tenet in p̄dicatis q̄ nō ponunt dr̃ñam inter supi⁹ et inferius sicut in ꝓposito ergo nō bene arguitur

Ar In fallatia eq̄uocatōis ꝺeceptio ꝓueit ex pte reꝝ g.º ñ ꝺeberet poni inter fallatias in dctōne Añs ꝓ baꝛ q꞉ ꝓueit ex diuisitate reꝝ significataꝝ. Dicēdū ꝙ fallatie in dictione ex parte

tãꝝ apparentie distinguūt a fallatijs extrã dctõez sȝ qꝛ fallatia eq̃uocatiõis hȝ causã apparẽtie ex pte dctõnis iõ enũat inter fallatias in dctõe licȝ habeat cãȝ defectus ex pte reꝝ

Arguit Si ponẽt fallatia eq̃uocatiois. pari rõe dẽret poni fallatia vniuocatiois Probat qꝛ sicut aliquis decipit credens dctõez vnũ significare q̃ pl'a significat sic sil'r potest decipi credẽs dctõez plura significare. q̃ vnũ significat Dõm ꝙ nõ est sil'e qꝛ ex pte vniuocatõis ñ suit ydoneitas decipiendi sicꝫ ex pte eq̃uocationis. ⁊ loquẽdo de dctõne vniuoca ßm se et absolute qd notãt dicit qꝛ qñ est mł'tiplex fãtasticũ dcõ vide pl'a significaẽ i q̃utũ ad aliã ꝯpat q̃ tñ ßm veritatẽ ßt vnum.

Fallatie aũt equiuocatiois

Hic poit modos siue speties hui⁹ fallatie dicẽs ꝙ fallatie equiuocatõis tres sũt modi Pri⁹ est qñ dctõ actualit vna eq̃lit pl'a significat ßm ipositioẽz e⁹ sicut canis ⁊. discere qd significat alium docẽ etꝫ ßt ab alio doceri ⁊ sil'r h̃ nomẽ equ⁹ ßt vno° al' hinnibile ⁊ alio°. ßt iustitiã hẽ. ⁊ pẽs illas dctões pt idꝛñt argui syllogistice ⁊ ẽthimematice. silogistice sic ois equ⁹ est al' hĩnibile ois iust⁹ ẽ equ⁹. ergo ois iust⁹ ẽ al' hinnibile. Et soluit iste paralogism⁹ sic distinguẽdo. si equ⁹ i vtraqꝫ p̃missaꝝ teneat sbue ꝓ animali hĩnibili tũc maioꝛ est vera ⁊ mioꝛ flã. si ßo in vtraqꝫ p̃missaꝝ capiãt adiectiẽ sic minoꝛ est ßa ⁊ maior flã Si ßo i vtraqꝫ p̃missaꝝ capiat adiectiue. sic minoꝛ est ßa et maioꝛ falsa ⁊ istꝫ duobus modis seq̃tur ꝯclusio. ⁊ est bon⁹ sylogism⁹. sȝ si equus teneat in maiori sbstãtiue. ⁊ iu minori adiectiue tũc ãbe p̃misse sunt vere sed nihil seq̃tur ꝓpter multiplex et ẽ fallatia eq̃uocatõnis Et iste mod⁹ soluẽdi debȝ seruari ad õe argum̃ sophisticũ. habẽs duas p̃missas ⁊ vnã ꝯclusionez. in quo mediũ tẽt eq̃uoce Sȝ enthimematice sic ar̃. ois. ꝓoꝛ ẽ monach⁹ g° dyaletica ẽ. monach⁹. ois canis ẽ al' g°. sid⁹ celeste ẽ al' Et soluit distiguẽdo ans qꝛ l' cais stat ꝓ aiãli latrabili tc ans ẽ ßm ⁊ ꝯñtia ñ vȝ qꝛ ar̃ a tio° stãte ꝓ v°. ßcato ad eũd stãtẽ ꝓ a° sigficato. si ãt cais stat i ante ꝓ sidere celesti cõsequẽtia est bõa sȝ tũc ans ẽ falsum.

Ar. h̃ ẽ fallatia eq̃uocatõis e°. ẽ ꝓno⁹. ⁊ ꝓno⁹ ẽ. no⁹ igit e°. ẽ no⁹ ⁊ tñ ñ videt sb q°. dẽat ꝯtineri. Dõm ꝙ ꝯtiet sb ꝓ° sic ille ꝑalogis⁹ de⁹ ẽ vbiꝫ. vbiꝫ ẽ adũbiũ. g° de⁹ ẽ adũbiũ ñ ta⁹ ẽ

omnino simile quia deus in illo palogismo tenetur significatiue sed ego in primo tenetur materialiter.

Arguit Maior isti9 palogismi ois canis currit. sidus celeste est canis g sidus celeste currit. simplr ē negāda. qz ē falsa g nō ē distiguēda. vt dicit pe. his. i textu. Aňs pbat. qz canis in minori distribuit p oib9 suis supposit. sz n oia supposita canis currūt. Dōm q canis i maiori bn distribuit p oib9 supposit vni9 significatoz. nō tn oim. Et rō est qz terminus equiuoc9 nō pt distribui vnica distributōe p omnib9 suppositis oim significatoz seu spēz quas significat. qz vnitas distributōis vel supponis presupponit vnitatē significatōis.

Arguit Termin9 equoc9 vnica distributōe distribuit p oib9 supposit suoz significatoz igit. Aňs pbat in ista ppōne vel sili. ois canis est suba vbi pdicatū cōuenit subiecto p oib9 supposit oim significatoz. Dōm q licz pdicatū sm rem cōueniat oib9 suppositis oim significatoz subiecti. tamen primo z pncipalit de rigore sermonis subiectū solū distribuit p significatis z nō suppositis nisi ex cōsequenti tm.

Notādū Q sub pmo mō cōprehēdūt palogismi cōstituti ex termis q plura cōsignificāt sic iste. qcūqz sanabat san9 est. laborās sanabat ergo laborās sanus est. vbi mior est mltiplex sm equocatōez eo q laborās in miore est equocū ad laborās nūc et ad laborās tūc z sic videt cōsignificare plura tpa. vn pncipalit significare in pmo° solū capit vt distiguit ɔtra trāssūptie sicare. z nō cōtra cōsignificare. Possz etiā dici q iste palogisin9 cōprehēdit sub tercio mō qz laborās dcō simplex p se posita vnū tps sicat. sz posita cū alijs scz vbis pteriti vl futuri tpis p diuis suppōit n grā significatōis sz grā āpliatōis.

Ar Nullū vez aut falsū ē distiguēdū. sz ois ppō est vera vel falsa. g° nlla ppō ē distinguēda. qz oē vez ē cōcedēdum z oē falsū negādū Dōm q ois ppō simplr vna vel ɔiūctōe ē vera l falsa. nō tn ppō pluēs q ē sil vaª z falsa. z g° est distinguēda.

Ar Nihil ē distinguēdū in sillogismo nisi ppō. sz ppō pluēs nō ē ppō igit. Maior pbat. qz sillogism9 cōponit ex duab9 ppōib9 Dōz q lz ppō pluēs n sit ppō simplr. ē tn ppō sm qd capiēdo ppōez p oi illo qd hz vnū sensū vl pluēs. Vl dōz sm Richardū biligā q ppō capit duplr vno° cōit z tūc ppō dz

orō hn̄s subiectū ⁊ p̄dicatū ⁊ copulā vel hn̄s subiecta p̄dicata ⁊ copulā. ⁊ sic ꝓpō plures dr̄ ꝓpō ⁊ talis ē distinguēda. Alio. capit ꝓp̄e vt est orō verū vel falsū significās. ⁊ sic ꝓpō plurēs nō est ꝓpō vt ista orō canis currit inq̄ʒtū equoca est neqꝫ vera vel falsa.

Secundus modus equiuo

catōis ꝓuenit ex eo q̄ aliq̄ dcō significat vnū p impōēʒ ⁊ trāssumit ad significādū aliud ꝓpt aliquā silitudinē. vn̄ trāssumptō vt h̄ sumit ē acceptō dcōnis significāt vnū ex impōne ad significādū aliud ꝓpt silitudinē vt ridē ꝓp̄e ⁊ ex p̄ma impōne bcat risum ab ore emittē ⁊ p quādā trāssumptōʒ bcat florere. Et silr̄ dr̄ de hoc vbo currit qd̄ transsumit ad labi. q̄ assilant in velocitate mot. ꝑalogismi āt formati circa hūc modū faciliter haben pn̄t ex textu. possꝫ etiā extra textū sic argui. oīs hō est alr̄ōnale. ymago picta est hō g. ymago picta est alr̄ōnale. vl' enthimēatice sic. hec ymago ē hō. g. hec ymago ē alr̄ōnale Et soluūt isti ꝑalogismi p distinctōēʒ bm q̄ termi in eis positi tenent ꝓprie l' trāssumptie.

Notādū q̄ duplex ē equocū scʒ a casu ⁊ ꝯsilio. a casu est qn̄ vna vox ex impōne plura significat eqꝫ p̄mo vt canis. ⁊ penes istud fit p̄m modꝰ equocatōis. A ꝯsilio est qd̄ plura significat actualr̄ sʒ p prius ⁊ posteri. ⁊ dr̄ analogū vt aīal respectu aīalis viui picti ⁊ mortui similiter ridere et currere vt patuit. ⁊ penes istud sumit ille modus secundus.

Arguit Ista ꝓpō quicq̄d currit hʒ pedes est simplr̄ cōcedēda vel negāda ergo nō est distinguēda Aīs ꝓbat q̄ vel p̄dicatū capit p significato p̄ncipaliori ⁊ tūc est vera aut p vtroqꝫ simul ⁊ tūc est falsa. Dōm q̄ licʒ ꝓpō in q̄ ponit equocū a ꝯsilio nō sit distinguēda inq̄ʒtū certū est p̄dicatum cōuēire subiecto p significato p̄ncipaliori vl' nō cōuenire. tn̄ inq̄ʒtū hoc nō est certū audientibus. debet ꝓpositio distingui

Arguit Annalogū p se positū stat p suo bcato famosiori ⁊ p̄ncipaliori. sʒ equocū a ꝯsilio ē analogū igitur stabit p bcato p̄ncipaliori ⁊ p ꝯn̄s certū ē q̄ p̄dicatū cōuenit aut n̄ cōuenit sbcto. g̃ talis ꝓpō n̄ ē distiguēda Dōʒ q̄ lʒ apud doctos ⁊ intelligētes de necitate talis ꝓpō nō sit distinguēda tn̄ apud eos ⁊ alios ē distiguēda de bn̄ eē ne videāt ignorātes. ex q̄ seq̄t lʒ ꝓpō aliq̄ de t'mio equoco sit vera in vtroqꝫ sensu vl' falsa ad

huc tñ dz distingui a nob ne videãr ignorare ẜcatõz ẗmi eq̃uoci

Tercius modus proueñit ex

eo q̃ aliq̃ dcõ plura ẜcat cõposita. sepata ẜo vnũ solũ vt hec dcõ imortale. vno° dr q̃ nõ potẽs mori. Alio° dr q̃i potẽs nõ mori qr negatio addita mortali pt negare actũ tm̃ ꝛ relinq̃re aptitudi nẽ ꝛ tũc imortale sumiẗ priuatiẽ. vel pt negare actũ ꝛ ponaz sil' ꝛ sic imortale teneẗ negatiẽ. Et palogisaẗ sic. oẽ imortale ẽ ppetuũ vt ptz in textu. eodẽ mõ dr de istis palogismis. ois iniust9 nat9 ẽ hr̃e iusticiã. lapis ẽ iniust9. g° lapis nat9 ẽ hr̃e iusticiaz. Itẽ ois ignar9 natus est hr̃e sciaz. asin9 est ignar9. g° nat9 est hr̃e sciam.

Notãdũ Q dupler ẽ eq̃uocatio. q̃dã est vbi ẗmin9 eq̃uoc9 ẜcat plura ex impõne vl' trãssũptõe vt in duob9 mõis pmis. Alia ẽ improp̃a vbi scz ẗmin9 tm̃ vnũ significat sz tñ in vno loco teneẗ p q̃busdã supposit' sui significa ti et i alio loco p alijs. et illa locũ hz i isto mõ scio vbi terminus eq̃uoc9 nõ ẜcat diuSa. sz pt suppõnẽ p diuẽ. Ex q̃ ptz q̃ pm9 mo dus h9 fallacie repiẗ in ver' equoc'. scd's in analogis. et terci9 in his q̃ ẜm se sunt vniuoca. sz rõne adiũcti dicũẗ hr̃e mł'tiplicitatẽ

Queriẗ Sub quo mõ cõtinẽẗ isti palogismi. hõ ẽ spẽs sortes ẽ hõ. ergo sortes ẽ spẽs. Itẽ hõ est mortu us hõ viuẽs ẽ hõ. ergo hõ viuẽs est mortu9. Itẽ epi sunt hoĩes asini sunt epi. ergo asini sunt hoĩes Dr̃z ẜm aliq̃s q̃ oẽs cõti nenẗ sub isto tercio mõ. qr in eis eadẽ vox supponit p diuersis.

Arguiẗ Terci9 mo d' est q̃ñ dcõ simplex tm̃ vnũ ẜcat et posita plura sz i dict' palogismis nõ ẽ dcõ sim plex et cõposita. g° nõ pñt cõphẽdi sub tercio mõ. Dr̃z q̃ ppt hoc biridan9 ponit q̃rtũ modũ. Et q̃ñ dr arestotiles nõ posuit ni si tres. rñdet q̃ lz ñ ponat nisi tres mõs. tñ ñ vult negare q̃n sint plures. Sz tenẽdo q̃ ñ sint plures q̃z tres. Dr̃z q̃ simplex et cõ positũ in tercio mõ nõ capiũẗ solũ grãmaticalr̃ sz etiã loycaliter vt simpl'r dico q̃d sine addito dico. et sic ẗci9 mod9 ẽ q̃ñ simplex dcõ. i. ẜm se sũpta capiẗ p vno. et cõposita. i. cũ alio posita. s. ẜbo pteriti aut futi tpis capiẗ p plurib9. et ita ẽ in dict' palogismis

Recta solutõ ẽ manifestatõ

Postq̃z posuit modos fallatie eq̃uocationis. et cũ hoc ostendit

quō soluēdi sūt ꝑalogismi hui⁹ fallatie. hic ꝓn̄r diffinit solutō; rectā ⁊ ip̄am distinguit dicēs solutō recta ē manifestatio syllo/gismi falsi ⁊ ꝓpᵗ quid ē falsus. Solz etiā sic diffiniri solutō rec/ta ē manifestatio falsi syllogismi ꝫm quālibz interrogatōem. Et dꝫ ꝫm quālibz interrogatōem ꝓpᵗ solutōem nō rectā vel appa rentem tm̄ que manifestat falsū ⁊ in cōmuni tātū. Et diffinitur sic Apparēs solutio est manifestatio syllogismi falsi non osten/dens causam propter quam est falsus

Notādū ꝙ duplex ē solutō recta scz ꝑ distinctōem ⁊ ꝑ intemptōem. Rō ē qꝛ solutō recta ē ma nifestatio syllogismi falsi qui est duplx scz peccās i materia ⁊ pec cās in forma. ergo etiā ē duplex solutio recta. Un̄ syllogismus peccās in materia. i. qui procedit ex falꝫ debet solui ꝑ interemptio nem ꝑmisse ꝓpter quā sequitur falsum. Sz syllogismus peccās in forma tātū. debet solui ꝑ distinctōem. Et sic soluendi sunt pa/ralogismi equocatōis ꝑ distinctōem terminoꝝ i eis positorum.

Arguit Est triplex syllogism⁹ fals⁹. s. peccās i maīa tm̄ peccās i forma tm̄ ⁊ peccās i vtroqꝫ sil'. ergo triplex erit solu° rctā. Dōz ꝙ sillo⁹ peccās i maīa ⁊ foīa sil' dꝫ solui vtro qꝫ mō. s. distiguē° ⁊ aliqꝫ ꝑmissaꝝ iterimēdo n̄ ꝫz idē sz ꝫz diūsa.

Ar Est aliq̄ solutio recta ꝑ cōcessionē. ergo n̄ oīs solutio recta fit ꝑ interēptōez vl' distinctōez. Añs ꝓbaꝶ qꝛ sillogismus ex veris sillogisat⁹ est soluēd⁹ ꝑ cōcessionē. Dōm ꝙ cōcessio n̄ est spēs sulutōis recte licet bn̄ sit spēs rn̄siōis q̄ ē in pl⁹ qꝫ solutō rcā. qꝛ solu° recta ē māifestatō alic⁹ falsi sz ꝯcessio fit respcū veri

Arguit Om̄e falsum soluendū est ꝑ interemptionē. sed q̄libz ꝑalogism⁹ est falsus sillogism⁹. ergo oīs palo gism⁹ debet solui ꝑ interemptionē Dōm ꝙ duplex est sillogis/mus falsus. Quidā est qui habet falsitatē sine multiplicitate. et talis debet solui ꝑ interemptionē. Alius est falsus qui habet fal sitatē cū multiplicitate ⁊ talis magis debet solui ꝑ distinctōem qꝫ ꝑ interemptōez. eo ꝙ multiplicitas est causa falsitatis.

Amphibologia ē multi

Postqꝫ ꝓx. his. determiauit de fallacia equocatōis q̄ fit ꝫm multiplex actuale dictōis. hic determinat de falla/cia amphibologie q̄ fit ꝫm multiplex actuale orōnis. Et facit in

isto textu septē p ordinē. primo ponit diffinitōez amphibologie secūdo diffinitōez fallacie amphibologie cū cā apparētie z defectus. tercio ponit tres modos ei⁹. q̄rto pbat q deceptio facta ex diūsitate cas⁹ facit āphibologiā z n̄ equocatōez. q̄nto ponit tres modos cōes equocatōis z āphibologie. sexto facit vnū argumētum d̄ isto palogismo. q̄cūqz sanabat̄ san⁹ est zc̄. septimo mouet vnā questionē de accidētib⁹ respectiuis z absolutis. Dicit ergo pmo. Amphibologia est multiplicitas orōnis eiusdē fm subaz et fm modū pferēdi diuersa significās. vt hec orō liber arestotelis manens vna actualiter plura significat. fm q iste gtūs arestotel' potest cōstrui in habitudine cause efficiētis vel in habitudie possessoris ad rem possessaz. Quid aūt sit fallacia amphibologie. q̄ causa apparētie. z que cā defectus clare patent in textu.

Notādū Q̄ q̄libet fallatia pt hr̄e duas diffinitōes vnā ex pte cause apparētie. aliā ex pte cāe defect⁹. vn̄ fallatia amphibologie pmo mō ē ydoneitas decipiendi pueniēs ex actuali vnitate orōis plura significāt̄. Sz scdo° est deceptio pueniēs ex ml'titudie sensuū eiusdē orōis diūsa fcātis.

Arguit In omni fallacia ē dubiosa sentētia. g̃ ois fallacia est fallatia amphibologie. ɔña tenet a nois iterp̄tatōe ad interp̄tatū. qz amphibologia d̄r ab amphi qd̄ ē dubiū z log⁹ fmo quasi dubi⁹ sermo Dōm q duplex est interp̄tio. quedā est cōuertibilis cū interp̄tato. z ab illa bn̄ valet argumentū. Alia ē interp̄tatio nō cōuertibilis q̄lis est in isto argumēto z ab illa nō valet argumētū. vn̄ interp̄tatio āphibologie vt ē spēalis fallacia sic dat̄ amphibologia interp̄tat̄ z dubios⁹ fmo pueniēs ex orōe ml'tiplici eadē fm subaz et modū pferendi.

Arguit Jsta interp̄tatio amphibologie cōueīt fallatie equocatōis g° nō sunt fallacie distincte. Añs pbat̄. qz in ea est dubius sermo orōnis eiusdē fm subaz z moduz pferendi. Dōz q duplex ē ml'tiplicitas orōis. q̄dā pueniit ex parte vnius dcōnis tm̄ z illa causat fallatiā equocatōis Alia pueniit pncipalit̄ ex pte orōnis. z illa causat fallaciā āphibologie et dubius fmo talis orōnis ē interp̄tatio ɔuertibilis cū amphibologia. vn̄ ista orō canis currit actualiter vna plura significat z tamē nō est amphibologica. quia solū plura significat ex cōsequēti rōne illius dcōnis canis et non ratione multiplicis orōnis.

Ar In fallacia amphibologie sunt idē modi q̄ sūt in fallacia equocatōis. vt patet ꝑ ph̄m ꝛ etiā pe. his. ergo nō sunt distincte. Dōm ꝙ iste due fallacie hn̄t eosdē modos generales. nō aūt spēales qꝛ ī fallatia equocatōis sumūť penes mľtiplicē significatōꝫ dcōis sꝫ ī āphibologia sumūť ꝭꝫ mľtiplicē sniaꝫ orōis

Arguiť Terti⁹ mod⁹ amphibologie ꝛ fallacie equocatōnis oīno coincidūt igiť. Añs ꝓbať qꝛ in vtroqꝫ est multiplicitas orōis. Dōm ꝙ ħ est differēter. qꝛ si sit toti⁹ cōiūcti ꝑ se sic causat terciū modū amphibologie. Si ꝟo sit ꝑ se vni⁹ dictōnis ꝛ non totius orōis est modus equocationis

Arguiť fallacia amphibologie ꝓuenit ex diūsa ordinatōe ꝯstructibiliū sic fallacia cōpositōis ꝛ diuisionis. g̊ nō distinguūť. Añs ꝓbať qꝛ in amphibologia dcō qn̄qꝫ p̄ponіť ꝛ qn̄qꝫ postponiť. Dōꝫ ꝙ aliť est diūsitas ordinatōis cōstructibiliū in ista fallacia q̄ꝫ in fallatia cōpositōis ꝛ diuisiōis qꝛ hic non variať oratio ꝭm formā ꝛ modū ꝓferēdi ꝓpter diūsam constructionē sꝫ manet eadē. et ergo ī ip̄a est multiplex actuale. sic aūt non fit in fallatia cōpositōis ꝛ diuisionis. ymmo aliā ꝓlationē hꝫ oratio qn̄ est diuisa et qn̄ est composita

Primus modus amphibologie

ꝓuenit ex eo qn̄ orō actualiter vna plura significat eqꝫ p̄ncipaliter. vt cōtingit tacentē dicere si tacentē regať a dicere a ꝑte ante. tūc est sensus cōtingit ꝙ tacēs dicat qđ est falsum. Si aūt tacentē regať a dicere a ꝑte post tūc sensus est. cōtingit dicē esse aliquē tacētem qđ est veꝝ. Et similiter distinguiť de ista. cōtingit cecū videre. quoscūqꝫ vellē me accip̄e vellē ꝙ accip̄ent me. qꝛ ille actūs me p̄t regi a ꝑte añ vľ a ꝑte post ab infinitiuo. Sꝫ modos formandi ꝑalogismos faciliter habetur ex textu.

Arguiť In istō exēplo q̊scūqꝫ vellē me accip̄e ꝛc̄. est fallatia ꝯpositōis ꝛ diuisiōis. g̊ text⁹ ē fals⁹. Añs ꝓbať qꝛ ꝑ ħ ꝙ aliq̄ dictio p̄t construi cū diuersis dictōib⁹ causatur fallatia compōnis ꝛ diuisionis. vt ꝑtꝫ hic quicq̊d viuit sp̄ē sic etiā fit in isto exemplo. Dōm ꝙ dictio constructa cū diuersis ꝑtib⁹ causat scōm modū fallacie compōnis et diuisionis. tn̄ dictio constructa cū vna ꝑte tm̄ licet diuerso ordine non causat fallaciā compōnis ꝛ diuisiōis sꝫ āphibologie Pro q̊ notādū

est ꝙ q̄ncūq3 aliq̄ dētmiatō ꝯstruit̄ cū vna dcōne ex diuers̄ ptib⁹ causat fallatiā anphibologie penes primū modū. s3 q̄n ꝯstruit̄ cū duab⁹ ptib⁹ causat fallatiā compōnis ꝛ diuisiōis penes secū dūmodum. vt patet de ista quicquid viuit semp est.

Arguit In isto palogismo vbi dctō ꝯstruit̄ cū vna dic tōne a pte an̄ ꝛ a pte p⁹ ē ali⁹ mod⁹ pferēdi. g̃ ibi nō ē mltiplex actuale s3 poñale. ꝛ p ꝯñs nō erit ibi fallatia aphi bologie Dō3 ꝙ illa diuersitas pferēdi vni⁹ dctōnis cū vna nō sufficit ad cāndū mltiplex poñale. s3 reqrit̄ diuūsitas pferēdi cu3 diuers̄ dcōib⁹ vl' sb diuers̄ accētib⁹. sic aūt nō ē in pposito.

Secūdus modus ē quādo

orō actualit̄ vna ppe vnū significat ꝛ trāssūpt e aliō. vt lit⁹ ara tur de q̄ in textu. Silr ista lauare laterē significat vnu3 ppe sc3 aqua abluere coctū lapidē. ꝛ aliō trāssūptiue sc3 laborem pdere. Et paralogisat̄ sic. q̄cūq3 lauat laterē habet aquā. sed custodiens mulierē lauat laterē. ergo custodiēs mulierē habet aquā. Et sol/ uit̄ sic q2 vtraq3 premissa℞ est duplex. q2 si lauare lapide3 sumat̄ vtrobiq3 pprie tūc maior est vera et minor falsa Si vero i vtra q3 sumat̄ trāssumptiue tunc maior est falsa ꝛ minor vera. ꝛ istis duobus modis bene seqtur conclusio. sed sicut conclusio est fal sa ita aliqua premissa℞. Sed si in maiore sumatur prope et in minore trāssumptiue. tūc maior ē vera et minor falsa. sed tunc ē fallatia amphibologie. Similiter soluitur iste palogismus. q̄cū q3 haurit aquas cribro est iuxta aquam. sed cleric⁹ sine libro hau rit aquas cribro. ergo clericus sine libro ē iuxta aquam.

Notādū Q2 phus nō exemplificat de palogismis q̄ formātur penes istū scd3 modū q2 orōnes penes q̄s formāt̄ isti palogismi nō hn̄t multiplicitatem nisi ex trāssumptōe nr̄a ꝛ q2 apō diuersos alio ꝛ alio mō trāssumuntur in vno tempe q3 in alio b̄m cōsuetudiem loquētiū ideo phūs n̄ curauit ponere exempla. s3 dt soliti sum⁹ dicere b̄m trāssūptōem.

Ar Penes trāssūptōe3 fit bon⁹ loyc⁹ dyalecticus vt patuit i quito de locis extrinsecis. g⁹ penes ipa3 nō fit fallatia am phibologie Dō3 negādo ꝯñam q2 alit̄ capit̄ trāssūptio q̄n pe nes ipam sumit̄ loc⁹ dyalectic⁹. ꝛ alit̄ q̄n sumit̄ loc⁹ sophisticus. vn̄ trāssūptō q̄n p ipam sumit̄ loc⁹ dyalectic⁹ ē q̄n nom magis

notū sumit̄ p noīe min⁹ noto. sȝ qn̄ p ipsā sumit̄ fallatia amphibologie tūc vna orō trāssumit̄ ad significandum aliud ppter similitudinem aliquam in ipsis repertam

Arguit̄ Penes trāssūptōem fit fallatia equocatōis penes scd̄m modū. ḡ nō amphibologie. ꝯn̄a pbat̄ qꝛ st̄ distīcte fallacie. Dōȝ ꝙ nō ē eadē trāssumptō penes quā fit scd̄s mod⁹ equocatōis ꝛ scd̄s mod⁹ amphibologie. qꝛ ī vna ē trāssūptō dictōnis ꝛ in alia trāssumptio orationis

Terti⁹ mod⁹ ē quādo vna

orō p se sūpta tm̄ vnū significat ꝛ ꝯposita cū alt̄a pl'a s̄cat. Verbi grā ista orā scl'm scit nō significat aliud nisi seculū hr̄e sciam qꝛ seculū nō p̄t ꝯstrui nisi in hītudie nti cas⁹ cū nō sit aliud suppositū hui⁹ v̄bi scit. sȝ qn̄ dicim⁹ scl'm scit aliq̄d tūc scl'm p̄t construi in hītudie nti cas⁹ ꝛ tūc ē sens⁹ seculū hȝ sciam de aliquo. vl' p̄t ꝯstrui in actō ꝛ tūc est sensus ꝙ aliq̄d hȝ sciaȝ de seculo. Sil'r ista orō azini st̄ tm̄ vnū significat. sȝ qn̄ sibi addit̄ ly epi vt asini st̄ epi iā plura s̄cat qꝛ epi pōt eē nti cas⁹ vel gti casus. Et s̄m h̄ paralogisatur sicut habetur in littera.

Arguit̄ Iste paralogism⁹ q̄cūqꝫ st̄ epi st̄ hoies ꝛc. peccat penes fallatiā equocatōis ḡ n̄ penes fallatiam āphibologie. Añs pbat̄ a sil'i qꝛ fallatia pueiens ex diuersitate tpm ē fallatia equocatōis. g⁰ etiā fallatia pueiens ex diuersitate casuū. Dōȝ ꝙ n̄ ē sil'e qꝛ tps ē accidēs absolutū v̄bi ꝛ pticipij tenēs se ex pte dcōis absolute ita ꝙ p tps vna dctō nō ordiat̄ cū alia dictōe. sed cas⁹ est accidēs respectiuū datum dictōi prout ordinabilis est cum alia dictione ad constituendam orationem congruam.

Ar̄ Deceptō facta ex diuersitate cas⁹ causat fallatiā ꝯpositōis et diuisionis g⁰ ꝛc. Añs pbat̄ qꝛ deceptio facta ex diuersa relatōe fcīt fallatiā ꝯpositōis ꝛ diuisiōis vt pbat petr⁹ hys. i tractatu de suppositōe relatioꝝ. g⁰ etiā deceptio fctā ex diuersitate cas' causat eādem fallatiā. ꝯn̄tia tenȝ qꝛ vtrobiqꝫ ē eadē oratō s̄m subam ꝛ modū pferēdi. Dōȝ ꝙ nō ē sil'e qꝛ relatiuum hȝ diuersam ꝯstructōem cū diuersis dictōib⁹ puta cū diuersis antecedētib⁹ sȝ diuersitas casuū licȝ hēat diuersaȝ ꝯstructōeȝ quo ad habitudinē tn̄ illa diuersitas est respectu vni⁹ dictionis

Arguit Penes ista exēpla cōtingit tacētē dicē. ꝛ seculū scit aliq̇d fiūt pagalogismi penes ꝑm modū hꝰ falľe. ğ male ponūť ꝑ exēplis tcij modi. Dōꝫ ꝙ ħ fit dr̄nter naꝫ si diủsitas ꝟmōis cōsidereť ex eo ꝙ tales dcōes pn̄t pcōstrui vel postcōstrui faciūt ꝑmū modū. Si ꝟo cōsidereť diủsitas ꝟmonis put cōstruūť a pte post tm̄. tūc faciūt terciū modū. vt cū dꝛ seculū scit aliq̇d. vnꝰ ē sensus. aliq̇d hꝫ sciam de secľo. ꝛ ē sic accusatiui casus. Alius ē sensus. aliq̇s scit ex̄ns seculū. ꝛ tūc seculū est noiatiui casus. ꝛ sp regiť a pte post

Notandū Q꞉ Aresto. ponit ħ tres modos cōes eq̇uocatōi ꝛ āphibologie. Primꝰ ē. qn̄ dcō ľ orō pľa ꝑncipaľr ꝟt: dcō vt cais. orō vt lib Aresto. Scōs modꝰ ē qn̄ soliti sumꝰ dicē ꝟm trāssūptōꝫ i dcōe. vt ridē. in orōe vt littꝰ arať. Terciꝰ ē qn̄ cōpositū pľa ꝟt. separatū ꝟo vnū solū. exēm i eq̇uocatōe vt imōrle ꝛ icorruptibile. ī āmphī. vt scľꝫ scit aliq̇d

Arguit Diủsa genēa dn̄t hr̄e diủsas spēs. sꝫ eq̇uocatō ꝛ āphibologia sᵭ diủsa genēa fallaꝶ. ğ hēbūt diủsas spēs. Dō. ꝙ nō hn̄t easdē spēs simpľr. sꝫ sᵭ ad īuicē siľes dn̄t tn̄ sb illa siľitudine. qꝛ sᵭ spēs eq̇uocatōis inq̄ꝫtū fiūt i dictōe. ꝛ sᵭ āphibologie spēs inq̄ꝫtū fiūt in orōe

Querit Utꝝ deceptō fcā ex cōsigficatōe alicꝰ sicut i illo palogismo q̇cūq꞉ sanabať ꝛc. cōtineať sb aliq̇ mōꝝ āphibologie. Dōm ꝙ nō vtꝫ trāscurrēdo oēs: sꝫ cōtineť sub ꝑmo mō eq̇uocatōis.

Arguit Primꝰ modꝰ eq̇uocatōis ꝓuēnit ex ꝑncipali significatōe. sꝫ laborās nō ꝟt ꝑncipaľr tp̄s sed ex cōn̄ti tm̄ ꝑ eiꝰ accn̄a. ğ: ꝛc. Dō. ꝙ in ꝑmo mō eq̇uocatōis ꝑncipaľ ꝟcatō dꝛ. q̇cq̇d ex eadē impōe iportať ꝑ dcōꝫ. sꝫ ex eadē iꝑositōe q̇libet dcō ꝟt significatū ꝛ sua accn̄a, ꝛ sic ħ dcō laborās iportat suū sigficatū ꝛ suā cōsigficatōꝫ eadē impōe. Uel dōm. vt sup̄ dcm̄ ē circa ꝑmū modū falľe eq̇uocatōis. Sꝫ q̄re deceptio fcā ex q̇busdā accn̄tibꝰ puta tpis facit eq̇uocatōꝫ. ꝛ ex q̇busdā puta casus facit āphibologiā. sufficiēter soluiť ex textu Jō declaratio huꝰ dubij ad pn̄s relinq̇tur

Equit de fallacijs faciē

Postq͏̄ determinatū ē de fallacijs peccantib⁹ penes multiplex actuale. cōseq͏̄nr determinādū ē de illis q̄ peccāt penes multiplex potētiale. sicut sꝫ fall'a cōpōnis diuisiōis ꝛ accēt⁹. Et p⁹ determinat de fallacia ꝯpōnis. qꝛ palogismi fiūt efficatiores ꝑm ꝯpōem ad finem sophisticū. q̄ est apparēs sapiētia ꝛ non existens. Determinando aūt de fallacia compōnis facit q̄ttuoꝛ. Primo ponit diffinitōem compōnis ꝛ diuisionis. Scd̄o ponit diffinitiōem fallacie compōis cum causa apparētie ꝛ defectus. Tercio ponit vnū notabile ī quo oñdit qñ orō d̄r ꝯposita ꝛ qñ diuisa Quarto ponit duos modos huius fallacie. De p̄mo ponit duos paralogismos. de scd̄o vero tres

Arguit̃ Fall'a accētus peccat penes multiplex potētiale dcōis. ğ deberet p̄cedē illas q̄ peccāt penes multiplex poñale orōis. Tꝫ ꝯña. qꝛ dcō p̄cedit orōem. Dōm negādo ꝯñam. qꝛ fall'a ꝯpōis iō p̄cedit fallaciā accētus. qꝛ in ipsa ē maioꝛ cā apparētie q͏̄ in fall'a accētus. qꝛ in fall'a accētus est cā apparētie ꝑm lōgitudinē ꝛ breuitatē syllabaꝝ. q̄ magis notaꝛ q͏̄ diūsa situatio cū diūsis ꝑtibus.

Arguit̃ Fallacia eq̄uocatōis p̄cedit amphibologiā eo ꝙ ipsa fit in dcōe: ꝛ amphibologia fit in orōe ğ a simili fall'a accētus deberet p̄cedere fallaciā compōis. Dōm ꝙ fallacia eq̄uocatōis p̄cedit amphibologiā. nō solū qꝛ fit ꝑ dictōem. sed etiā qꝛ habet cām magis apparentē. qꝛ vnitas dictōnū magis mouet ad credendū q͏̄ vnitas orōnis alius fuerit defectus sicut in ꝓposito.

Arguit̃ Causa apparētie ꝯpōis nō distinguiꝛ a cā apparētie diuisiōis. ğ nō distinguūꝛ ille fall'e Añcedēs ꝓbaꝛ. qꝛ cā apparētie vtriusq͏ꝫ ē ydēptitas orōis ꝯposite ꝛ diuise ꝑm sbam. Dōm ꝙ lꝫ habeāt eandē cām apparētie generalē. habēt tñ diūsas cās apparētie spc̄ales. qꝛ in fall'a ꝯpōnis cā apparētie ē orō diuisa ꝟa hñs ydēptitatē cū ꝯposita falsa. Et cā apparētie in fallacia diuisiōis ē orō ꝯposita ꝟa habēs ydēptitatē cū diuisa falsa

Arguit̃ Veꝝ ꝛ falsū hñt se sicut ens ꝛ nō ens. sꝫ ens et nō ens nullā hñt ydēptitatē. ğ orō diuisa ꝟa nō hꝫ ydēptitatē cū ꝯposita falsa ꝛ ecōtra. Dōm ꝙ veꝝ ꝛ falsuꝫ incōplexa nō habēt ydemptitatē inter se. sicut nec ens ꝛ nō ens

incōplexa. tn̄ verū et falsū ꝯplexa habēt ydēptitatē nō q̄dē formalē sed materialē. eo ꝙ dcōes sunt eedē

Arguit Sūt ydē modi istarū fallarū. ḡ seq̄tur ꝙ nō sīt distincte fall'e. Dō. ꝙ lz isti modi habeāt aliquā ꝯuenientiā. tn̄ spēal'r ꝯsiderati it̄ se dn̄t sc̄ cāe apparētie earūdē

Arguit Nō ē posita nisi vna fall'a peccās penes multiplex actuale. s. āphibologia. ḡ a sīli nō erit nisi vna fall'a peccās penes multiplex potētiale orōis. ḡ fall'a ꝯpōis et diuisionis nō erūt distincte. Dōm ꝙ fallacia āphibologie est eadē orō ₒm materiā et formā. et ideo nō potest sumi diuersa causa apparētie penes talem orōem. sic aūt nō est in ꝓposito. q̄re non est simile. Unde causa apparentie in fallacia compōnis sumit̄ ex eo ꝙ orō falsa in sensu ꝯposito sumitur tanq̄ȝ vera. ꝓpter similitudinē sensus ꝯpositi ad sensum diuisum. sed causa apparētie fall'e diuisiōis sumit̄ ex eo ꝙ orō falsa i sensu diuiso sumitur tanq̄ȝ vera ꝓpter hoc ꝙ in sensu ꝯposito est vera. Pro quo notandū ꝙ eedē orōnes accipiunt̄ in palogisimis fallacie cōpositōis et diuisionis. sed diuersimode. q2 in palogisimis fallacie ꝯpositōis sunt false in sensu ꝯposito. et vere in sensu diuiso. sed ecōuerso in palogismis fallacie diuisionis assumunt̄ orōes false in sensu diuiso. et vere in sensu ꝯposito. et in h̄ ꝯgnoscūt̄ et distinguunt̄ palogismi istarū fallaciarū

Querit Quid sit cōpositō. Dōm ꝙ est eorū q̄ debēt diuidi falsa vnio. Sȝ diuisio ē eorū q̄ debēt cōponi falsa diuisio. Et cōpositio capit̄ dupl'r. Uno° general'r. vt ē ordinatio dcōnū ₒm sitū magl' debitū ptib⁹ in orōe positis. et sic reperit̄ in q̄libet orōe ꝯposita siue v̄a siue falsa. Un̄ sit⁹ magl' debit⁹ ē q̄ magis occurrit intellectui et magl' cōuenit dcōib⁹ ₒm suos modos significādi et enūciādi. et ꝑ oppositū dr̄ orō diuisa Alio° capitur spēaliter vt solū reperit̄ in orōe cōposita falsa. et h̄ mō ē eorū q̄ debēt diuidi falsa vnio. et diuisio ē ꝯponēdorū falsa separatio. et a compōe vltimo mō dr̄ fall'a cōpōnis. cuius diffinitio patet in textu

Ar Hec ē ꝯposita hō ē al'. et tn̄ diffi° sibi n̄ ꝯueit cū illa vnio p̄dicati cū sbco sit v̄a. Dō. ꝙ si capiat̄ ꝯpō ꝓ vnione affirmatia p̄dicati cū sbco. sic ē h̄ ꝯpō hō ē al'. sȝ si capiat̄ ꝓ ordine ꝑtiū ₒm sitū magl' debitū i orōe ꝯposita falsa. sic i ꝓposito n̄ ē ꝯpō

Primus modus ē qñ vna determinatio diūſimode determinat ſuū determinabile. Et cōtinet il le mod⁹ duos ſub ſe. vn⁹ ē qñ dictū pt̄ ſuppōnē ꝑ ſe toto vel ꝑ ſua pte. de q̄ text⁹ ponit duo exēpla. Ali⁹ eſt qñ aliq̄ ꝯiūctio pt̄ co pulare iter t̄minos aut iter ꝑpōes ſm̄ quē ſic palogizat̄. oē riſi bile vl' rudibile ē aſin⁹. ſortes ē riſibil' vel rudibil'. ḡ ſortes ē aſi nus. Maior ē duplex. qꝛ hec determinatio vel pt̄ determinare riſi bile ꝛ rudibile tāq̄ꝫ ptes vni⁹ ꝑpōis. ꝛ tūc ē cathegorica de diſiū cto ſb̄cto. Vel ꝯtingit iter t̄minos. ꝛ ſic ē cōpoſita falſa ꝛ bñ ſeq̄ tur ꝯcluſio. ꝛ ē ſenſus maioris. oē illud qđ ē riſibile vel rudibl'e ē aſin⁹. Vel ſenſus ē. de q̄cūq̄ꝫ vex̄ ē dicē ꝙ ſit riſibile vel rudi bile de illo vex̄ ē dicē ꝙ ſit aſin⁹. ſꝫ illi ſenſus ſt̄ falſi. Aut pt̄ il la determinatō vel determinare illa tāq̄ꝫ ſb̄cta duax̄ ꝑpōnū. ꝛ tūc ē ꝑpō hypothetica diſiūctiua. ꝛ tūc maior ē diuiſa ꝟa ꝛ nō ſeq̄tur ꝯcluſio. ſed cōmittit̄ fall'a ꝯpōnis. eo ꝙ vel in maiore ꝛ minore determinat diuiſa determinabilia. Et ſil'r ſoluit̄ iſte palogiſm⁹: q̄cū q̄ꝫ ſt̄ duo ꝛ tria ſt̄ duo ꝛ tria. ſꝫ q̇nq̄ꝫ ſt̄ duo ꝛ tria. ḡ q̇nq̄ꝫ ſunt duo ꝛ q̇nq̄ꝫ ſt̄ tria. qꝛ minor ē duplex eo ꝙ et pt̄ ꝯiūgē iter t̄mi nos vel iter ꝑpōes Si ꝑmū ſic ē ꝟa. ſꝫ nō ſeq̄tur ꝯcluſio. qꝛ ibi ꝛ copulat iter ꝑpōes. Si ſcd̄m tūc ē diuiſa falſa. ꝛ ſeq̄tur cōclu ſio. ſꝫ ē magis fall'a diuiſionis

Notādū Qꝫ ſp ē fall'a ꝯpōis qñ ar̄ a ꝑpōe ꝟa de ſen ſu diſo ad ꝑpōꝫ ſeu ꝯclōnē falſā de ſenſu cō poſito. vt h̄. oē poſſibile pt̄ eē vex̄. ſedētē currē ē poſſibile. ḡ ſedē tē currē ē vex̄. Ubi minor ē duplex. qꝛ poſſibile pt̄ determinare h̄ dc̄m̄ ſedētē currē acceptū ꝑ ſe toto. i. ſb̄ cōpōe ſuax̄ ptiū. ꝛ ſic eſt cōpoſita falſa. qꝛ in ea cōiūgūt̄ act⁹ oppoſiti. vt ſedē ꝛ āmbulare et bñ ſeq̄tur cōcluſio. Pōt etiā determinare dc̄m̄ ꝑ ſua pte. i. ꝑ ma teriali ſuo ſb̄ diuiſiōe ptiū. ſic minor ē diſa ꝟa. qꝛ vꝫ iſtā ſedēti ieſt poña āmbulādi ꝛ nō ſeq̄t̄ cōcluſio. ſꝫ cōmitti̇t̄ fall'a cōpōis. qꝛ tūc ar̄ a diuiſa vera ad cōpoſitā falſam

Qr Quid ſit dc̄m̄ ſupponē ꝑ ſe toto. ꝛ q̄d ꝑ ſua pte. Pro rñſiōe notādū. ꝙ i illo dcō ſedētē āmbulare ſt̄ duo. ſ. ma teriale. vt ſb̄ctm̄ cui ꝯueit ſeſſio. ꝛ formale. ſ. ſeſſio vel forma ſedēdi. qñ ḡ ꝑdicatū dci cōpoīt̄ cū dicto q̄ ad vtrūq̄ꝫ. ſ. q̄ꝫtū ad mat̄iale ꝛ formale. tūc ē enūciatō modal' cōpoſita. ꝛ dc̄m̄ ſuppoīt ꝑ ſe toto

Si vo pdicatū dicti attribuať dicto q̄ztū'ad materiale solū et diuidať ab eo ſm formale ipsi⁹. tūc orō dr diuisa. ⁊ dcm̄ supponit p pte sua. ⁊ in isto sensu illa ē va. sedentē ambulare ē possibile Et hoc idē solet dici sub aliȷs vb is qn̄ pdicatū ꝯuenit dicto ſm poñam ⁊ actū siľ. tūc dictū supponit p se toto. ſ3 qn̄ ꝯuenit sibi ſm poñam ⁊ nō ſm actū supponit p sua pte

Arguiť Prim⁹ mod⁹ h⁹ falľe ē qn̄ dcm̄ pt supponē p se toto. vľ pte sua. ſ3 qn̄ ꝯiūctō ꝯiūgit īter orōnes aut īter ppōes nullū ē dcm̄ supponēs p pte vel p toto: g⁰ tales palogismi nō pn̄t ibi ꝯphendi. Dōm φ ppť h̄ motiuū beat⁹ Thomas in suis fallacȷs ponit duos modos q̄ tū h ꝯphēdi pn̄t sb pmo. q2 Pe. hys. vult φ tūc ē pm⁹ mod⁹ h⁹ falľe qn̄ vna determinatio diūsimode determinat suū determinabile. ⁊ hoc fit dupľr vt dictum est.

Secūdus mod⁹ h⁹ fallacie

est qn̄ vna determinaatio pt referri ad diūsa determinabilia ⁊ ſm h̄ sic palogizať. oē q̄d ē necārio ē. sortes ē. g̃ sortes necārio ē Maior ē duplex. q2 necārio pt determinare scdm ē. ⁊ sic ē ꝯposita falsa et seq̄tur ꝯclusio. vel pt determinare pmū ē. ⁊ sic ē diuisa ⁊ va. sed nō seq̄tur ꝯclusio. Et Pe. hys. ponit tres alios palogismos. qui in textu videri habent

Arguiť Prim⁹ mod⁹ nō distinguiť a scdo: g̃ nō st̄ duo modi falľe cōpōis. Añs pbať. q2 cū dico sedentē ābulare ē possibile mod⁹ pt determinare dcm̄ captū p se toto. ⁊ dcm̄ captū p sua pte. ⁊ tūc vna determinatō ferť ad diūsa determiabilia Dō. φ mod⁹ nō ferť ibi ad diūsa determiabilia. ſ3 ad vnū determiabile diūsimode captū. q2 mod⁹ sp determinat idē dcm̄ lc3 diuersimode captum.

Arguiť Totū ⁊ sua ps distiguūť realr. vt3 de pariete ⁊ domo. g̃ totū dcm̄ ⁊ ps dicti distiguūť ⁊ per coñs adhuc vna determinatio ferť ad diūsa determinabilia Dō. φ totū itegle ⁊ sua ps distiguūť realr vt assumit argumtū. nō tn̄ totū in mō ⁊ sua ps. sicut hō ⁊ hō alb⁹ nō distiguūť. nisi sicʒ supi⁹ ⁊ iferi⁹. ⁊ sic ē i ꝓposito de dcō toto ⁊ e⁹ pte. Vľ dō. φ l3 dictū captū p toto ⁊ p pte sint diūsa determinabilia formalr. nō tn̄ ſm vocē ⁊ materialr

Arguit Uni⁹ determinatõis ē solū vnū determinabile. sic vni⁹ determinabil' ē solū vna determinatio. g̃ scd̃s mod⁹ ē falsus. Añs pbat. q: intellcūs nr̄ nõ pt vnā determinatõnē ferre ad diũsa determiabilia. q: nõ pt sil' pl'a intellige scd̃o thõ picoꝝ. Dd̃m q vna determinatõ in vna acceptõe itellcūs nõ pt ad diũsa determiabilia referri. q: nõ pñt ab vno intellcū sil' intelligi. tñ bz pl'es acceptões intellcūs successiue vna determinatõ pt referri ad diuersa determinabilia

Notandū Q̃gñ ar mediãte diũctõe i exẽplis isti⁹ modi sit fall'a diuisiõis bm pmū ei⁹ modū. q: ar a diuisa falsa ad ↄpositā verã. vtz h' q̃ pt vnū ⁊ vnū ferre pt pl'a ferre. sz q̃ vnū solū pt ferre pt vnū ⁊ vnū ferre. g° q̃ solū vnū pt ferre pt pl'a ferre. Et tñ maior ē duplex qz minor. q: si et' copulat iter terminos. tūc maior ē ↄposita va ⁊ minor falsa. si vero copulet iter ppões. tūc maior ē diuisa falsa. ⁊ minor vera ⁊ cõposita Seq̃tur alia fallacia

Sequit de fallacia diuisio

Postq. P. h. determinauit de fall'a ↄpõis. h' pñr determinat de fall'a diuisiõis. Cu⁹ ordis rõ ē. q: in fall'a ↄpõis ē maior cã apparẽtie: cū ibi ptes ordinat bm sitū magl' debitū qz in fall'a diuisiõis. vbi ptes ordinẽt bm sitū min⁹ debitū. Uñ q̃d sit diuisio dcm̃ ē pus. sz q̃d sit fall'a diuisiõis q̃ cã apparẽtie ⁊ q̃ cã defectus patet in textu.

Notandū Q̃ orõ ↄposita ⁊ diuisa drñt iter se dupl'r. Pmo q: in orõe ↄposita ptes ordinat bm sitū magl' debitū. h' ē bm sitū in q̃ de vtute bmõis magl' accipiũt. Sz in orõe diuisa ptes ordinat bm sitū min⁹ debitū. h' ē bm sitū in q̃ de vtute bmõis nõ debẽt accipi. Scd̃o drñt ex mõ pferẽdi. nã orõ ↄposita pfert platõe ↄtinua. sz diuisa pfert platõe discõtinua diuidẽdo pdicatū dci a sbco dci vt dĩo ois ppõ va ē si va ponat in sbco. tūc orõ ē diuisa ⁊ va. ⁊ tūc dz pferri platõe discõtinua. sz si va se tz ex pte pdicati. tūc erit ↄposita falsa. ⁊ pfert platõe cõtinua. Et q sit cõposita ptz. q: ptes ordinat bm sitū magis debitū

Arguit Causa apparẽtie h⁹ fall'e sumit ex pte orõis cõposite. v̓e. g̃ ista fallacia dz noiari fall'a ↄpõis.

Añs pbat. q2 pbabilitas in ista fall'a puenit ex orōne cōposita va. Dōm lz ex pte orōis cōposite ve sumat apparētia pbabilitatis pmissa2. tñ ex pte orōis diuise false sumit apparētia pbabilitatis cōñe q pncipalior ē in palogismo. Et h sic ptz. nā cū ar oē aī ē sanū vel egr2. nō oē aī ē sanū. g oē aī ē egr2. Illa cōña tz. q2 ibi ar a maiore disiūctiua cū destructōe vni9 ptis ad alterā. et illa maior si sit disiūctiua tūc ē diuisa falsa. g ex pte orōis diuise false sumit ibi pbabilitas cōñe

Arguit falsū nō pt pbare falsu3. s3 in dcō palogismo orō diuisa ē falsa. g ipa nō pt pbare cōclusionē falsā eē verā. Dō. lz falsū nō pbet ve aliquā cōclusionē falsā esse verā. tñ bñ apparēter z h sufficit

Arguit In orōe cōposita z diuisa eodē mō pferūt lre z syllabe z dcōes. g ille orōes nō dnt in mō pferēdi. Dō. q lz in ill' dcōes bm se eodē mō pferūt. nō tñ qztū ad ea2 vnionē iter se. q2 qñ3 didūt abinuicē z qñ3 cōpōnūt vt ptūit

Querit Quō pt sciri. vt2 in aliq palogismo sit fall'a cōpōnis vl' diuisiōis. Dōm q h mō. q2 qñ aliq orō ē va in sensu diuiso. z illa eadē ē falsa in sensu cōposito tūc p eā fit fall'a cōpōis. Exemplū vt qcūq3 scit lras nūc didicit illas pausando. post nūc ē diuisa va. sed cōtinue pferēdo est cōposita falsa. S3 qñ orō aliq ē falsa in sensu diuiso. z illa eadē est va in sensu cōposito: tūc p eam fit fall'a diuisiōis. vt hic oīs ppō est est vera vel falsa. oīs nūs est par vel impar. q omnes in sensu diuiso sunt false

Isti9 fallacie duo sūt modi

Hic cōseqnter ponit modos siue spēs hui9 fall'e. dicēs. Q eius sunt duo modi. Primus est qñ vna z eadē determinatio diuersimode determinat idem determinabile. Et cōtinet iste modus sb se duos modos. Unus est qñ aliqua coniūctio potest copulare inter terminos vel inter ppōes. de quo Pe. hys. in textu ponit septem exempla. que penitus eodem modo soluunt z distinguunt Alius modus est qñ aliquod dictum supponit p se toto vel p sua parte. Et bm istum modum sic palogizatur. Omne quod ē impossibile esse album. impossibile est recipere albedinē. sed nigrum esse album est impossibile. ergo nigr2 recipere albedinē est

impossibile ꝯñs est falsū. Solutō minor ē duplex. qꝛ illud di/ctū nigꝝ esse albū p̄t diuīsimode ꝺtermīnari ꝑ hūc modū ipossibi le. Nā si ipossibile ꝺtermīnat h̄ ꝺcm̄ captū ꝓ se toto. tūc ista ē ꝟa et nō seq̇tur ꝯclusio. ſꝫ ꝯmittiꝛ hec falſa. Si ꝟo ꝺtermīnat illud ꝺcm̄ captū ꝓ sua pte. vt sic sbctm̄ dicti capiaꝛ ꝓ materiali tm̄. tūc est diuisa falsa ꝛ bene seq̇tur ꝯclusio. Et sil'r distinguūꝛ iste. sedentē ambulare ē ipossibile. Iniustū eē iustū ē ipossibile. albū esse coloratū est nccāriū. Album nō eē nigꝝ ē nccāriū. q̄ oms in sensu diuiso sunt false

Notandū Q꜡ qñ ꝯiūctio ꝯiūgit iter t̄minos. tūc d̄r orō ꝯposita. qꝛ sic ptes ordināꝛ ꝭm si tū magꝭ ꝺebitū. qꝛ ꝯiūctio p̄mo ꝛ ꝑ se ē ꝯiūctiua ptiū orōis. ſꝫ qñ ꝯiūgit iter ꝓpōes. tūc orō d̄r diuisa. qꝛ ptes ordināꝛ ꝭm sitū min⁹ ꝺebitū. qꝛ solū ex ꝯñti ꝛ grā ptiū ē ꝯiūctiua oronū. Uñ pꝫ ꝙ in exēplis text⁹ in p̄missis sp orō ꝯposita ē ꝟa ꝛ diuisa falsa

Arguiť Prim⁹ mod⁹ h⁹ fall'e nō distinguiꝛ a p̄mo mō fall'e amphibologie ğ male poniꝛ. Añs ꝓbaꝛ ď isto palogismo. quecūqꝫ ꝯtingit dicē ꝯtingit loq̇. ſꝫ tacētē ꝯtingit dicē. ğ tacētē ꝯtingit loq̇. ibi ē p̄m⁹ mod⁹ fall'e āphibologie vt sup̄ patuit. ꝛ etiā h̄ ē p̄m⁹ mod⁹ fall'e diuisiōis. qꝛ vna ꝺtermīnatō. s. ꝯtingit p̄t diuīsimode ꝺtermīnare idē ꝺtermīnabile. s. tacētē. Dōm ꝙ lꝫ vna ꝺtermīnatō ꝺtermīnat diuīsimode idē ꝺtermīnabile. tū h̄ nō fit cū variatōe ptiū ꝭm sitū magꝭ vl' min⁹ ꝺebitū. qꝛ siue ille actūs tacētē p̄cōstituaꝛ siue post. sit⁹ ē eq̄ ꝺebit⁹. et ita nō ē ibi variatō sensus ꝯpositi ꝛ diuisi

Arguiť Ibi variaꝛ sensus ꝯpositi ꝛ diuisi ꝭm sitū magꝭ vel min⁹ ꝺebitū. ğ ibi ē fall'a ꝯpōis vel diuisiōis. Añs ꝓbatur. qꝛ illud ꝺcm̄ tacentē loq̇ p̄t supponere ꝓ se toto vel ꝓ sua pte. ꝛ ille mod⁹ ꝯtingit p̄t ꝺterminare subiectuꝫ dicti ꝓ materiali ꝛ formali sil'. ꝛ tunc est situs magis ꝺebitus. et sensus ꝯpositus falsus. vel p̄t ꝺterminare subiectū dicti ꝓ materiali tm̄. sic ē sit⁹ min⁹ ꝺebit⁹ ꝛ sensus diuisus ver⁹. Dōꝫ ꝙ in p̄dicto palogismo p̄t esse p̄m⁹ mod⁹ amphibologie ꝛ p̄m⁹ modus ꝯpositiōis respectu tū diuersoꝝ. Nam per hoc ꝙ ille actūs tacentē p̄t ꝯstrui añ dicere vel post causatur fallacia amphibologie. Sed ꝑ hoc ꝙ ille modus ꝯtingit ꝺterminat subiectū dicti scꝫ tacentē captū ꝓ se toto. tūc sumiꝛ ꝑ ip̄m fallacia ꝯpōnis. q̄a

tūc est sensus falsus ꝛ ꝯpōitus Et qn̄ dētmiat tacentē ꝑ pte sua hoc ē ꝑ materiali tm̄. tūc ē sensus diuisus ꝟus ꝛ tūc ex illo sensu diuiso ꝟo nō sumit̄ fallacia diuisiōis sꝫ ꝯpōis. qꝛ ex appēti ydē ptitate orōis diuise ꝟe cū ꝯpōita falsa sumit̄ fallatia ꝯpositōis

Secundus modus est qn̄

aliqua dētminatō pt̄ dētminare diuersa. de q̄ autor nō ponit nisi vnū exēplū. vel etiā ē qn̄ idē dētminabile dētminat̄ a diūsis determinatōib⁹. Et ꝰm h̄ sic ꝑalogisat̄. nullus hodie natus fuit heri. hō decē annoꝝ ē hodie natus. ḡ hō decē annoꝝ nō fuit heri. Minor est duplex. qꝛ hoc aduerbiū hodie pt̄ dētminare natus ꝛ sic ē diuisa falsa ꝛ bn̄ seq̄t̄ ꝯclusio. vel pt̄ dētminare h̄ verbū est sic ē ꝯposita ꝟa ꝛ nō seq̄t̄ ꝯclusio. Sꝫ q᷑ sit ꝯposita pꝫ qꝛ aduerbiū magis natū ē dētminare ꝟbū q̄ꝫ ꝑticipiū Sunt ꝛ alia plura exempla quoꝝ declaratio est eadem cū isto hic posito

Ar Iste scd̄s modus oīno coincidit cū secūdo mō fallatie cōpositōis. ḡ in textu male ponit̄ iste mod⁹ ab illo distictus Añs ꝓbat̄ qꝛ secūdus mod⁹ in vtraqꝫ fallatia prouenit ex eo q᷑ aliqua dētminatio pt̄ referri ad diuersa dētminabilia. Dicenduꝫ q᷑ hoc fit diuersimode hic ꝛ ibi. nā secundus modus in fallatia ꝯpositionis sumit̄ ꝑ hoc q᷑ determinatio determinās determinabile qd̄ est magis nata determinare reddit orōem ꝯpositā falsaꝫ ꝛ determinās determinabile qd̄ est minus nata determinare reddit orōem diuisam verā. Sed secundus modus in ista fallacia diuisionis sumit̄ econtra quando determinatio determinans determinabile qd̄ minus nata est determinare reddit orōem diuisam falsam. ꝛ si determinat determinabile qd̄ magis nata est determinare reddit orationem compositam veram

Ar Eadē dētminatō nō pt̄ referri ad diuersa determinabilia ergo ista distinctio nō valet Añs ꝓbat̄ qꝛ intellectus noster nō pt̄ simul vnā determinatōnem ferre ad diuersa Dōm vt prius dictū est circa secundū modū fallatie ꝯpositōnis Uel dꝛ q᷑ vna dētminatio pt̄ sil̄ a plurib⁹ referri ad diūsa ꝛ hoc sufficit.

Sequit̄ fallacia accētus

Hic dētminat de fallatia accētus q̄ seq̄t̄ fallaciā ꝯpositionis ꝛ diuisionis licet fiant in orōe qꝛ in eis est maior causa

apparētie ad decipiendū eo q in ipis dcōnes manent eedē. licet orōnes varientur. ſʒ in fallatia accēt⁹ variant̄ dcōnes ꝑm diuerſum accentū ꝛ iō ibi nō ē tanta cā apparentie. Et ṗcedit iſta fallacia fallaciam figure dictōnis qꝛ multiplex potentiale precedit multiplex fantaſticū. ſʒ fallatia accētus peccat penes multiplex potentiale et fallatia figure dictionis penes fantaſticū. igit̄ patʒ ordo. Et in hoc textu ſunt quattuor ꝑ ordinē ṗmo diffinit̄ accētus ſcdo diuidit̄. tercio ponit̄ diffi° fallacie accentus cū cā apparentie ꝛ defectus. quarto ponūtur eius duo modi. Dicit ergo ṗmo accentus eſt certa lex vel regula ad deṗmendū vel eleuandum quālibet ſillabam alicuius dictōis. Cū dicitur certa regula tangit̄ cauſa formalis eius. cū dicit̄ ad eleuandū ꝛc. tangitur cauſa finalis. cū dicitur quālibet ſillabā tangitur cauſa materialis in qua eſt accentus quia primo cōuenit ſyllabis. ꝛ ꝑ ſyllabas dictionibus. et ꝑ dictiones cōuenit orōnibus.

Ar Ad grāmaticū ſpectat determiare de accentu. g° loyc⁹ male ꝯſiderat de ipo. Dōm q h̄ fit diuerſimode qꝛ grāmaticus ꝯſiderat de accentu vt eſt paſſio vocis ꝑatiue in ordine ad finē ſuū qui eſt cōgrue et apte et nō barbare exṗmere mētis cōceptum. Et ꝑm hoc dicitur accentus quaſi ad aliud cātus qꝛ etiā menſura eleuationis vel deṗſſionis ē quidā cātus ordinatus ad exṗmendū mentis cōceptum. Sed loycus. cōſiderat de accentu ꝓut ab vna dictione ꝑm diuerſuʒ accentū h̄ñte diuerſa ꝑcata ꝑt ſumi fallatia accentus. Et iō dicit ſcūs Thomas in ſuis fallatijs q accētus vt hic ſumit̄ ē mod⁹ ꝓnūciandi aliquā dictōem.

Arguit̄ Diuerſe artifices h̄ñt diuerſa ꝯſiderare. g̃ grāmatic⁹ ꝛ loyc⁹ nō pn̄t vnū accentū ꝯſiderare. Añs ꝓbat̄ qꝛ ꝑm ph̄m tercio d̄ aīa ſcie ſecant̄ quēadmodum ꝛ res d̄ qb⁹ ſunt. Dōm q diuerſi artifices habēt diuerſa ꝯſiderare vel vnū diuerſimode et ita ē in ꝓpoſito vt dictum eſt.

Ar Accēt⁹ ē eleuatio vel deṗſſio alic⁹ vocis vel ſyllabe. g° accētus nō eſt regula ad eleuandū vel deṗmendū ſyllabā dictionis. Dōm q lʒ accēt⁹ ꝑm ſuū materiale ſit eleuatio vl' deṗſſio alicui⁹ ſillabe. tn̄ ꝑm ſuū formale ē rl'a l' mēſura talis deṗſſionis

Querit̄ Q̄uo diuidit̄ accētus. Dōm q diuidit̄ i tres ſpēs. ſ. i accentū g̃uē acutū ꝛ circūflexū Quarꝫ ſufficiētia ſic ſūit̄: oīs accēt⁹ aut ē ſimplex aut mixt⁹. ſi ſimplex h̄

est dupl'r vl' ē cū depssione voc' sic ē grauis vl' cū eleuatōe sic ē acutus. Si sit mixt⁹ sic ē circūflex⁹ q̄ miscet̄ ex eleuatōe ꝛ depssiōe

Ar Nullū est graue vel acutū in accētibus. g̊ accēt⁹ male per illa diuidit̄. Añs pbat̄ qꝛ oē graue vl' acutū ē corpus. Dōm q̄ graue ꝛ acutū capiūtur dupl'r. vno° pprie ꝛ sic solū reperiūtur in corpibus. Alio° capiūtur trāsſūptiue et sic accēt⁹ dr̄ grauis vel acut⁹. nā sicut corp⁹ graue mouet̄ deorsū ita grauis accēt⁹ est depssio sillabe ꝛ tendit deorsū. Et sicut corp⁹ dr̄ acutū qd̄ faciliter penetrat sursū ita eleuatio sillabe acuta penetrat aerē sursū.

Querit̄ Quid sit fallatia accēt⁹. Dōm q̄ ē ydoneitas decipiēdi pueniēs ex multiplicitate dcōis ei⁹dē ɓm sbam ꝛ diuerse ɓm modū pferendi diuersa ſcātis. Sed cā apparētie h⁹ fallatie ē vnitas dcōnis ɓm mām vl' ɓm subam solū. Cā defectus ē diuersitas significatoꝝ quā ɔcomitatur diuersitas accentus sicut accidēs cōcomitat̄ suū subiectū.

Ar Nulla ē fallatia spūs vel tpis. g̊ nulla ē fallatia accentus ɔñtia tenet a simili qꝛ sicut accentus ē accñs dcōnis. ita spūs ꝛ tpus. Dōm q̄ quattuor sunt accñtia dcōnis. s. numerus spūs tpus ꝛ accēt⁹. p nūm lraꝝ nō causat̄ fallatia qꝛ variato tali numero nō manet ydēptitas vocis. Sꝫ p spm̄ vel aspiratōez que designat̄ p. h. ꝛ p temp⁹ pōt causari ista fallatia inquātū variatio spūs uel temporis causat variationē accentus. iō ista fallatia magis denominatur ab accentu q̄ȝ ab alijs.

Primus modus prouenit ex

eo q̄ aliqua dictio pōt pferri diuersis accētibus. vt hic oīs populus ē arbor. gēs ē pplus. g° gens ē arbor. Et soluit̄ sic qꝛ vtraqꝫ p̄missaꝝ ē duplex. aut em̄ pplus ē pma longa tūc maior ē vera ꝛ mīor falsa vl' pma breuis tūc ē ecōtra vt pꝫ p hūc vsuz. Populus ē arbor. ppl'us collectio gentis. Sil'r dicet̄ d' isto paralogismo. quicūqꝫ vult pēdere vult suspendi. sꝫ tortor pēdens hominē vult pendere. g° tortor pendens hominē vult suspendi. Nā ambe p̄misse sūt duplices. qꝛ pendere capit̄ vno° neutraliter ꝛ sic ē secūde ɔiugationis media longa. Alio mō capit̄ actiue ꝛ sic ē tercie ɔiugationis media breuis. Si tam in vtraqꝫ p̄missaꝝ capiat̄ neutral'r vt sit media lōga tūc maior ē vera ꝛ minor falsa. sꝫ si in vtraqꝫ sumat̄ actiue vt ē media breuis ē ecōtra

⁊ istis duob⁹ modis bñ sequit̄ ꝯclusio. Sed si in maiori suma tur neutraliter ⁊ in minori actiue tūc est ista fallatia accentus

Ar In paralogismis primi modi ē fallatia equocatōis ꝙ ibi nō est fallatia accētus Añs ꝓbat̄ q2 populus prima longa ⁊ ꝑma breuis equoce ſꝫ arborem ⁊ gentē. ⁊ ita similiter dr̄ de alijs Dōm negando añs q2 ad fallatiā equiuocatōis requirit̄ ꝙ dictio actualiter vna ſm eundē accentū plura significet. iam in primo mō huius fallacie dictio est vna potentialiter. ⁊ scd̄z diuersum accentum plura significat

Ar ſm diuersum accentū nō decipimur. g⁰ nulla ē fallacia accentus. Añs ꝓbat̄ q2 ſm diuersū accentū statim cognoscimus diuſa significata alic⁹ dictōis. ⁊ sic accentus ꝑdit fallaciam. Dōm ꝙ licet cognoscētes diuersa significata ex diuersitate accētus nō decipiant̄ tñ ignorātes diuersa significata ex diuersitate accentus bene decipiunt̄ Ideo dr̄ primo elenchoꝝ ꝙ ignorātes ꝟtutes vocabuloꝝ de facile paralogisantur

Secūdus mod⁹ prouenit ex

eo ꝙ aliq̄ vox ꝑt eē dictio vel orō vt h̄ quicūq3 ꝑstat dat alteri lapis ꝑstat ꝙ lapis dat alteri Utraq3 ꝑmissaꝝ est duplex. q2 prestat ꝑt esse dictio vel orō. si sumat̄ in vtraq3 vt dictio sic maior est ꝟa ⁊ minor falsa. s3 si in vtraq3 capiat̄ vt orō tūc maior est falsa ⁊ minor ꝟa. ⁊ istis duobus modis bene sequit̄ ꝯclusio. Sed si in maiore capiat̄ vt vna dictō ⁊ in minori vt vna oratio. ⁊ sic pre stare ē ante stare tūc vtraq3 ꝑmissaꝝ est vera sed est fallacia accentus. Et similiter est de ista orōe sumpta ex oda. xxvij. libri primi oratij. Metuo longas peunte noctes lidia dormis. nam metuo ꝑt eē vna dictio ⁊ tūc idē est ꝙ timeo ⁊ est sensus versus Metuo. i. timeo o lidia dormis longas noctes. i. ꝑ longas noctes peūte. i. ꝑ eunte supple me Scd̄o ꝑnt esse duo ꝓnoīa. s. me. tuo et tūc sensus est O lidia dormis longas noctes me tuo supple amico peunte. i. ambulāte longas noctes. Tertio ꝑt eē vnū nomē cū aduerbio vel interiectione o vt metu ⁊ o. ⁊ tūc sensus est o lidia dormis peunte. i. ꝑambulāte me longas noctes metu. i. cū pauore ⁊ timore. Quarto ꝑnt esse tres dictiones. s. duo ꝓnomina cū vna interiectione. s. me. tu. o. tūc sensus est. O lidia tu dormis longas noctes pereunte me. Et ſm hoc paralogi

satur sic. Quicunq dicit metuo longas perente noctes. etc. dic se timere sz dicens metuo longas perente noctes etc. no dicit se timere ergo dicens se tiere no dicit se timere. vtraq pmissar distiguit quia si metuo in vtraq pmissar teneat vt vna dictio sic maior e vera et minor falsa. Sz si capiat in vtraq vt sunt due dictiones. vel tres tunc maior est falsa et minor vera et bene sequit conclusio. Sed si in maiore capiat vt vna dictio et in minori vt due vel ters dictiones tm tunc no sequit conclusio sz fit ista fallatia.

Ar Tres sunt spes accentus. ergo tres erunt modi seu spes fallacie accentus. consequentia pbat quia quelibet spes accentus facit fallacia accentus. Dicendu q ille tres species faciut vnu modum fallatie et coprehendutur sub pmo. na pmus modus est. quando aliqua dictio potest pferri diuersis accetibus p quecumq accentum hoc fiat.

Ar Tres spes formaliter distincte no pnt facere vna spem. vt ho leo asinus no constituut vnam spem ergo solutio falsa. Dicendum q tres species no pnt facere vna spem spalissima. tamen bene faciunt vnam subalterna que est genus illarum specierum sub quo cotinentur. na primus modus habet se vt genus ad species accentus.

Querit Sub quo mo continet iste paralogismus. Quicunq scit quanam tanti nimphi tinxerut ethera scit pp̄ter quid tanti nimphi tinxerut ethera. sed rusticus scit quana tanti nimphi tinxerut ethera. ergo rusticus scit ppt qd tanti nymphi tinxerunt ethera. Dicendu q continet sub secundo mo cuz quiana posset esse vna dictio vel due dictiones. vel etia pot pferri acuto accentu vel graui. Et soluit sic si quiana capiat i vtraq pmissaru vt sunt due dictiones et pferatur accentu acuto tuc idem e qd pp̄ter qd sic maior e vera et minor falsa. na rusticus non scit pp̄ter quid tanti nymphi id est tante nubes tinxerut. i. obnubilauerut ethera. Si autem quiana capiat vt e vna dictio et pferat accentu graui tuc ide est qd quia sic maior e falsa et minor vera. na rusticus bene scit quia ita est q tanti nymphi obnubilant ethera. et istis duobus modis sequit conclusio. Sz si in maiori sumatur p pp̄ter quid et in minore p quia tuc fit ista fallatia. Et est istud exemplum sumptu ex virgilio dicente in Eneyde libro quinto heu quiana tanti dixerut ethera nymphi.

Sequit̄ de fallacia figu-

re. Postq̄ supius determinauit de fallatijs peccātib⁹ ꝑm multiplex actuale ⁊ potentiale. hic ꝯsequēter determiat de fallatia figure dictionis que peccat penes multiplex fanstasticū. Et ꝑmo diffinit figuram. secūdo diffinit fallatiam figure dictōnis tercio describit multiplex fantasticū subdens causam apparētie ⁊ cām defectus. quarto ponit tres modos huius fallacie. Dicit ergo figura est que termīo vel termīs clauditur. dicit̄ termīo ꝓpter figurā circularē. dicitur terminis ꝓpter figuras multiangulares. s. pētangulū triangulū. Et ꝑ silr̄itudinē ad talē figurā dicitur figura dictionis. quia figura ꝓprie dicta ē terminatio sbe ⁊ quātitatis. sʒ transsumptiue dr̄ termīatio dictōnis siue illa fiat ex ꝑte vocis vl̄ ꝑcati vel modi ꝑcandi. Et ideo fallatia figure dictionis q̄ ē ydoneitas decipiēdi nō ē aliud nisi silr̄is termīatio dcōnū adiuicē ꝓpt̄ quā credim⁹ ꝙ vna dcō idē ꝑcat cū alia dcōe

Ar Nullus termin⁹ claudit̄ termīo vel termīs sʒ figura ē termin⁹ quātitatis. ergo male dr̄ ꝙ figura ē que termino vl̄ terminis clauditur. Dōm ꝙ figura capitur dupliciter vno⁹ materialiter ꝓ quātitate terminata et figurata et sic figura nō ē terminus nisi forte ipsius substantie. Alio modo capitur formalr̄. ꝓ terminatione et modo ꝯtractionis linearū hmōi quātitatis. ⁊ sic figura est de quarta specie qualitatis et clauditur termino vt circulus. vel terminus vt triangulus.

Ar In circulo nō est actu terminus. ergo male dicit̄ termino ꝓpter circulū Ans̄ ꝓbat̄ q: in circulo termin⁹ est pūctus qui solū est in potentia. Dōm ꝙ figura circularis nō claudit̄ actu termīo. sed supficies circular; cōtēta sub figura circulari claudit̄ vno termīo. s. linea que est eius circūferentia. Et capit̄ figura ꝓ ꝯtento siue sit supficies siue corpus ⁊ nō ꝓ ꝯtinēte.

Ar Nulla est fallatia figure orōnis. ergo nulla est fallatia figure dcōnis. Tenet ꝯn̄tia a silī q: sicut ē terminatio dcōnis ita est termīatio orōnis. Dōm ꝙ orō ꝑmo ⁊ ꝑ se nō hʒ figuram ⁊ terminationē sed solū ex ꝯn̄ti ꝑ suas dcōnes quare nō ponitur fallacia figure orōnis sicut ponit̄ fallatia figure dcōnis.

Prim⁹ mod⁹ prouenit ex si

mili terminatione dictionis cū alia dictōne ꝑpter quā creditur ↄueniētia eaꝝ i ꝭcato vł in modo ꝭcandi. In ꝭcato vt hic calefa cere ē agere. gº videre est agere. In mō ꝭcandi vt qualis est mu sa talis ē poeta. sed musa est generis femini. ergo poeta ē generis feminini. Et debēt oēs isti palogismi solui ꝑ negationē ↄñtie ad dendo rōem. s. ꝙ nō optet ꝑpter ↄueniētiā dcōnū in termiatōne vocis sequi ↄuenientiā earū in significato vel mō ꝭcandi sicut hꝭ omne animal est coloratū. oīs hō est animal. ergo oīs hō ē colo/ratū. soluiꝭ negando ↄñtiam quia licet homo ⁊ aīal sint idē. nō tamen optet ꝙ quicq̄d sit cōmune vni sit cōmune alteri. ⁊ ita nō optet ꝙ quicquid dicitur de animali dicatur d̄ homine sub siłi/tudine terminationis.

Ar Bene sequiꝭ secare ē agere. gº videre est agere. ergo ↄñtia nō est neganda. Añs ꝑbatur qꝛ videre ē verbū actiuū. er go ꝭcat agere. Dōꝫ licet videre sit verbū actiui generis. nō tñ est verbū actiuū. ⁊ ita licet sit actiuū ꝭm termiatōem. nō tñ ē acti/uū ꝭm ꝭcationē q̄ ad ṗmā imutationē. ſꝫ est qōdā pati.

Ar Penes siłes terminatōes dictionū nō sumiꝭ aliq̄ fallatia ergo nec fallatia figure dictōnis penes ṗmū modū. Añs ꝑbatur qꝛ in omni fallatia debet esse causa apparentie. sed i istis nō videtur esse causa apparentie. Dōm ꝙ nō requiriꝭ in omi fal latia tanta apparentia que decipiat doctos. sed sufficit ꝙ sit tan ta que decipiat aliquos simplices ⁊ sic est hic in ꝑposito.

Secūdꝰ modus prouenit

ex mutatione vniꝰ p̄nti in aliud. vel qñ vna spēs vniꝰ p̄nti mu/tatur in aliam spēm. vñ qñ q̄s videt cū arguiꝭ ex termīs eiusdeꝫ p̄nti esse bonū argumentū ⁊ ꝑpter hꝭ credat siłr ꝙ ex termīs di/uersoꝝ p̄dicamentoꝝ sit cōueniēs argumētuꝫ ꝑpter siłitudineꝫ dictionū. ⁊ cū nō ē tūc accidit fallatia figure dictionis.

Notandū Qꝫ oēs palogismi reducūtur ad istum modū scd̄m in quibꝰ vnū p̄ntuꝫ subsūiꝭ sub alio. vel spēs vniꝰ p̄dicamēti sub alia spē eiusdē. Et poīt au tor. v. palogismos i textu. ṗmꝰ q̄cq̄d heri emisti hodie ↄmedisti ſꝫ carnes crudas heri emisti. ḡ carnes crudas hodie ↄmedisti ibi ei mediū sb̄intellcᵘˢ i q̄cq̄d ñ distribuiꝭ ꝑmiori sb̄sūpto qꝛ q̄cq̄d ē distributiuū sb̄e, ⁊ subsumiꝭ crudū qd̄ est de p̄nto qualitatis.

Ar Res vni⁹ p̄nti nō mutatur in rē alteri⁹ p̄dicamēti. ergo secūdus modus huius fallacie figure dictionis male assignatur. Dōm q̄ licet res vnius p̄dicamēti ex natura rei nō mutetur in rem alterius predicamenti. tamen bene denotatur ex pte modi s̄candi sic q̄ modus significandi vnius p̄dicamenti denotatur mutari in modū s̄candi alterius p̄dicamenti.

Ar Hic quicq̄d currit mouetur albū currit ergo albū mouet̄. modus s̄candi vnius p̄dicamenti videt̄ mutari in modū significandi alterius ⁊ tñ ibi nō est fallatia figure dictōnis. Dōm q̄ albū capit̄ hic materialiter p̄ suo cōnotato q̄d est substantia quare bene pōt distribui p̄ illud signū q̄cq̄d. et sic ibi nulla est fallacia q̄ꝛ p̄misse sunt mere cathegorice de inesse et de p̄nti.

Notandū Q̄ꝫ sicut diuersis p̄ntiꝫ ꝯueniūt diuersa interrogatiua vt q̄d est interrogatm̄ s̄be q̄ntū quātitas. quale qualitatis et sic de alijs. ita diuersis p̄dicamentis corrn̄dēt diuersa distributiua vt p̄dicamento sube corrn̄dent ista quicq̄d quilibet et hm̄oi. p̄dicamento q̄ntitatis corrn̄dent ista distributiua quātumcūqꝫ q̄tienscūqꝫ quotcūqꝫ loco q̄ꝝ q̄nqꝫ ponūt̄ quancū q̄tiens q̄t. p̄nto qualitatꝫ corrn̄det h̄ signū qualecūqꝫ ⁊ p̄nto vbi hoc signū vbicūqꝫ p̄nto q̄n hoc signū q̄ncūqꝫ. Et s̄m hoc multi formant̄ p̄alogismi quoꝝ aliqui ponūtur in l̄ra ad quoꝝ sil̄itudinē alij formātur.

Ar Causa apparentie in isto sc̄do mō sumit̄ ex pte rerū. ḡ penes ip̄m nō fit fallatia extra dictōem. Añs p̄bat̄ q̄ꝛ sumitur ex mutatione vni⁹ p̄dicamenti in aliud. sed p̄nta sunt entia realia. Dōm q̄ ꝯsiderando res in rōne reꝝ s̄m se ab ip̄is sumitur fallacia extra dictōem tñ inq̄ntum ꝯsiderant̄ vt ex reb⁹ significatis ꝓuenit sil̄itudo dictionū cāt fallatiā in dictione.

Terci⁹ modus prouenit ex

diuersa suppositione termini vt hō ē sp̄ēs. ḡ aliq̄s hō est species quia homo in añte supponit simpliciter ⁊ in ꝯñte supponit p̄sonaliter ⁊ de isto modo in textu ponūtur quinqꝫ exempla.

Ar Hic oē aīal ē suba oīs hō ē al'q⁹ oīs hō ē sba est diuersa suppositio termi seu mutatio suppōis ex pte illi⁹ termi al' qui in maiore supponit ꝯfuse ⁊ in minore simpliciter. Dōꝫ q̄ nō quelibet mutatio suppōis causat fallaciam figure dictionis. sed

solū qn̄ suppositio simplex que fit respectu termi secūde intenti onis mutatur in aliā vt hic homo est spēs. ergo aliq̄s hō ē spēs Et vl'r qn̄ arguit penes p̄dicata que ponūt differentiā inter sup positionē simplicē ⁊ psonalē vel qn̄ occasione illius mutatōnis arguitur a nō distributo ad distributū.

Ar Arguendo a suppōne simplici respectu termini scd'e inten tionis ad suppōem psonalē ē fallacia actn̄tis. ḡ nō figure dictionis. Añs pbat in isto paralogismo. hō est spēs. gᵒ aliquis hō scȝ sortes est spēs vbi ex ptiali ꝯueniētia rei subiecte puta ho minis et actn̄tis scȝ sortis iudicat ꝙ quicq̄d rei subiecte ꝯueit ec ꝯueniat actn̄ti. Dōm ꝙ nō est incōueniens in vno ⁊ eodē para/ logismo esse plures fallatias fm ꝙ ibi sumūtur plures cē appa/ rentie. sed sic est in pposito nam ꝯsiderando cōuenientiā actn̄tis ⁊ rei subiecte cōmittit fallatia actn̄tis. sed ꝯsiderando similitu/ dinē dcōis quā hȝ vt supponit simpl'r ⁊ psonal'r ꝯmittit ista fal /latia.

Queritur Quādo fit fallacia figure dictōnis fm istū modū. Dōm ꝙ fit pmo qn̄ arguit en/ thimematice a termīo stante simpliciter ad eundē stantē ꝺteria tc respectu eiusdem signi. vt oīs hō ē aīal. ergo aīal ē oīs hō. di/ citur respectu eiusdē signi quia hic nō est fallatia oīs hō ē ani/ mal. ergo animal est homo. Secundo fit qn̄ arguit enthimema tice a suppōne psonali ad simplicem vt nullus hō ē spēs ḡ ho/ mo nō est species. Tercio quando arguit econtra a simplici ad psonalem vt homo est spēs. ergo aliquis hō est spēs. Quarto quando arguitur a suppōne materiali ad psonalē vel ecōtra. vt vir est generis masculini. ergo aliquis vir. Quinto qn̄ arguit a multis ꝺterminatis ad vnā vt patet in textu. vn̄ penes istū mo dū terciū peccat hoc argumentū tu dubitas aliqd vnū ⁊ illd qd dubitas nō scis. ergo nō scis aliqd vnū. qꝛ in añte vnū stat ꝺ/ terminate ⁊ in ꝯsequente confuse distributiue.

Ar In isto palogismo est fallatia ꝯn̄tis vt inferius patebit. ergo nō ē ibi fallacia figure dcōnis. Dōm ꝙ nō ē incō/ ueniens ꝯsideratis diuersis caus apparētie. qꝛ si q̄s ꝺcipiat p/ pter h̄ ꝙ videt ꝙ talis modus arguēdi tenet i ꝯsilibᵒ dcōibᵒ; et credat etiā sic tenere in alijs ppt' sil'itudinē dictionū h̄ fit p istā fallatiā vn̄ dꝛ i libro elenchoꝝ q̄ in oībᵒ argumētis nouerit assi gnare fallatiā figure dictōnis ē ppe videre veꝝ in oībᵒ sciētijs.

Equitur de fallaciis extra.

Postq̄ pe. hi. determinauit de fallacijs in dictōe. h̄ ꝯsequēter determinat de fallacijs extra dictionē. Et rō ordis est quia fallatie in dictione cānt deceptōnes ꝑm voces ex q̄b⁹ capiunt suas cās apparentie. sed fallacie extra dictionē cānt deceptiones ex pte rex a quib⁹ capiūt suas cās apparentie s₃ in disputatione voces p̄cedunt res. Et duo facit nā p̄mo ponit numex fallaciax extra dictōe₃. scd̄o ponit dr̄ntiam ip̄ax a fallacijs in dictione. Dicit igit̄ p̄mo q̄ septē sunt fallacie extra dictōe₃ sc₃ accidēs ꝑm q̄d ad simpl'r ignorātia elenchi petitio p̄ncipij ꝯn̄s. nō cā vt cā. ꝑm plures interrogatōes vt vnā. Quax sufficiētia sic sumitur q₃ oīs fallacia extra dictōem peccat ꝯtra elenchū. vel ergo peccat in ꝓbatione. et sic ē fallatia petitionis p̄ncipij vel ī illatiōe hoc ē dupl'r q₃ aut est ibi apparens ꝯsequentia sylogismi vel enthimematis. Si p̄mū h̄ ē dupl'r q₃ vel est ibi apparēs cōsequentia sylogismi oñsiui aut sillogismi ad impossibile. Si p̄mū sic ē fallacia actn̄tis. si scd̄m sic ē fallacia ꝑm nō cām vt cām. Si vero sit apparenter ꝯn̄tia enthimematis hoc est quadrupliciter vel ibi est apparenter loc⁹ a pte in mō ad suū totū sic ē ꝑm quid ad simpl'r vl' ē habitudo ptiū sil' sūptax sic ē ignorātia elēchi. Aut ē h̄itudo ꝯuertibiliū sic ē fallacia ꝯn̄tis eo q̄ ꝓpt ꝯuertibilitatē vnū credit̄ seq̄ ad altex. vl' ē ibi h̄itudo toti⁹ itegl'is ad suā ptē. ⁊ sic ē fallacia ꝑ₃ pl'es interrogatōes vt vnā. Et q₃ iste fallacie sumūt suas cās apparētie ex pte rex idō ꝑm numex diuisionū entis pōt sumi nūs illax fallaciax vt patet in versōre.

Ar. Fallacie extra dictionē causant̄ a reb⁹ ⁊ sumunt cām apparentie ex pte rex ⁊ fallacie in dictōne cānt̄ a vocibus ⁊ sumunt causam apparentie ex parte vocū. sed res p̄cedūt voces ergo fallatie extra dictionē deberēt p̄cedere. Dd̄m q̄ res ordie nature p̄cedunt voces sed ordine quo cadunt in disputatione res sequūtur voces autem precedunt.

Notādū Q₃ fallatie in dictōne ⁊ extra dctōem ꝯueniūt ⁊ differūt. ꝯueniūt in hoc q̄ h̄nt oēs causas defectus ex pte rei. S₃ differūt tripliciter. Primo q₃ fallatie in dictōne sumūt causas apparentie ex parte vocis scilicet dictionis vel orationis multiplicis. sed fallacie extra dictō₃

sumūt apparentiā ex pte rex̄ ꝑ catax̄ p voces. Vn̄ ꝑm habitudī nes rex̄ que a rn̄dente ignorantur pōt sumi cā apparentie ⁊ cā de fectus fallatie extra dictionē. Scđo dn̄t in mō decipiendi. q2 fallacie extra dictōem magis decipiūt hoīez p se ↄsiderando qn̄. scz ignorat habitudinē rex̄. s3 fallatie in dcōne mag3 decipiunt hoīem disputando ⁊ nō p se ipm ↄsiderando nā hō p se ↄsiderās nō ignorat multiplicitatē dcōnis qn̄ capit eā equiuoce. Tercō differūt quantū ad solutionez eox̄ palogismox̄. q2 palogismi. fallaciax̄ in dcōne debent solui p distinctōz alic⁹ pmissax̄ excepta tn̄ fallacia figure dictionis in qua soluūtur palogismi negādo ↄn̄tiam subiungēdo cām ꝓpter quā ibi ē fallacia.

Inter has primo dicēdū ē

Hic ꝓsequitur autor in spāli de singulis fallatijs extra dictōem et ꝑmo de fallatia accn̄tis circa quā q̄nq3 facit ꝑmo ponit diffinitionē accn̄tis ꝓut ꝑm ipm sumit̄ fallatia accn̄tis cū vno notabili. Scđo ponit diffōnem fallacie accn̄tis cū cā apparētie ⁊ defect⁹. Tercio ponit tres spēs seu modos hui⁹ fallacie. Quarto ponit notabile in quo oñdit ꝙ duobus modis nō licet ex p̄dicatis diuisis inferre vnū p̄dicatū ↄiūctū. Quito oñdit vnū modū quo nō licet ex ↄiūctis inferre diuisa. Dicit igit̄ ꝑmo accidēs. vt h̄ sumit̄ idē ē qđ extraneū in pte idē ⁊ in pte diuersum vt hic hō est spēs sortes est hō ergo sortes ē spēs vbi hō est accidens. q2 in pte ē idez cū specie scz qn̄ sumit̄ ꝓ re vl'i ⁊ in pte diuersum a specie quādo sumitur ꝓ suppositis.

Ar Illa fallatia erit ꝑma que magis peccat cōtra elenchum. sed fallatia ignorantie elenchi est hmōi vt patet ex ei⁹ nomine. ergo ipsa erit ꝑma. Dōm ꝙ maior est falsa. quia iste fallatie ordināturinter se ꝑm maiorē cām apparentie et non ꝑm ꝙ magis peccant contra elenchum.

Notādū Q3 actn̄s capit̄ tripl'r. P2io capit̄ ꝓ prie ꝓut diffinit̄ accn̄s ē qđ adest et abest. ⁊c. ⁊ sic distinguit̄ ↄtra sbam. Scđo capit̄ cōiter ꝓ illo qđ aduenit rei. post ei⁹ ↄpletū eē ⁊ ē ex eēntiā ei⁹ ⁊ intellectū. et sic inferi⁹ accidit supiori ⁊ nō ecōtra vt hō respectu aīalis. Tercio capit̄ mag3 cōiter ꝓ oī illo qđ ē exneū alteri inquantū illud altex̄ ꝑcat sb aliq̄ tercio. ⁊ hoc mō nō solum inferius accidit supiori sed etiam

supius accidit inferiori vt aĩal accidit homini inquantũ stat et accipit sub illo attributo spēs spālissima ꝛ hō accidit sorti inquantum accipit sub illo attributo indiuiduũ. et ecōtra sortes accidit homi inquātum homo capitur sub illo attributo spēs.

Querit Quid sit fallacia accñtis. Dōm ꝙ ē ydoneitas decipiendi puenies ex ptiali ydemptitate acñtis cũ re subiecta que tñ differũt ꝑm diuersas rōnes. Vñ sp est fallacia acñtis qñ attributũ similiter putatur ꝯuenire acñti et rei subiecte. Jō ꝯsiderandũ est ꝙ in omni fallacia acñtis sṫ tria scꝫ attributũ acñs et res subiecta. Attributũ semp ē maior extremitas que in pmissis attribuit medio. Acñs vero ꝑm Petrũ hyspanũ videt esse mediũ vt patet p diffinitōez acñtis ꝛ exemplũ ibidē positũ. Sed in textu postea dicit ꝙ mediũ ē res sbiecta. ꝛ hoc verũ est in tercia figura. Aliȷ vero dicũt ꝙ acñs semp est mediũ et res subiecta semp minor extremitas. Exemplũ vt hō est spēs sortes ē hō. ergō sortes est spēs ibi spēs est maior extremitas et attributũ hō est mediũ et acñs. sed sortes est mior extremitas ꝛ res subiecta. Sed p concordia petri hispani.

Notādũ Q res subiecta capitur dupliciter. vno° p illo qđ vere subiȷcitur attributo ꝛ tũc mediũ diceret res subiecta. Alio mō capit p illo qđ est sbiectũ cōclusionis in qua subiȷcit attributo nō vere sꝫ false ꝛ tũc mior extremitas dr res subiecta vt cũ arguit hō ē spēs sortes est hō g° sortes ē spēs. Jbi spēs est attributũ. sꝫ hō ē mediũ ꝛ acñs. qꝛ inqũtũ capit sub illo attributo spēs accidit rei subiecte. s. sorti. Aut ecōtra sortes mior extremitas pōt dici acñs qꝛ accidit rei sbiecte scꝫ hoi inquātuꝫ hō capit sub illo attributo spēs. Jn pmo° dicendi supius accidit inferiori. in in secũdo vero inferius accidit supiori. Sꝫ mediũ in hmōi palogismis vocatur acñs similitudinarie. qꝛ sicut ppositio necia dr p se ꝛ ppō ꝯtingēs dr p accñs ita ad hui⁹ silitudinē mediũ đ necessitate inferens dr p se. et nō de necessitate inferens dicit p accidens.

Ar Nulla ponit fallacia sube. ergō nulla debet poni fallatia accñtis. Tenet ꝯñtia a simili. Dōm ꝙ ħ nō capit accñs vt distinguit ꝯtra substantiam vel vt sibi opponit iō nō sequit

Ar Fallacia acñtis ē cui⁹ mediũ est accñs. sꝫ nulla suba ē accidens g° p nullā sbam fieri potest fallacia accidentis.

Dõꝫ ꝙlicꝫ nulla sba sit accidens capiendo accidens ꝓpͤ vt est ens in alio. tñ capiendo accidens coĩꝭ ꝓ illo qđ est extraneũ in pte idem ⁊ in pte diuisũ substãtia bñ est accidens vt ptꝫ in illo paralogismo animal est homo. equ⁹ est animal. gͦ equ⁹ est homo. ibi eĩn est fallatia accidentꝭ ex puris sbstãtijs Et qñ arguiꝭ dr̃ ꝑmo phisicoꝝ quod vere est nulli accidit Dõm ꝙ illud quod vere est nulli accidit. i. nulli inest actñtaliter et ꝯtingenter tamen bene potest esse accidens vt est idem quod extraneũ.

Ar fallatia actñtꝭ r̃piꝭ in oib⁹ sillogismis gͦ nõ est distincta a q̇buscũqꝫ sillogismis siue bonis siue malis. Añs ꝓbaꝭ qꝛ mediũ in oĩ sillogismo est in pte idẽ ⁊ i pte diuisũ ab extremitatib⁹. sꝫ illa est diffitio actñtis. Dõm licꝫ in oĩ syllogismo mediũ in pte ꝯuenit et in pte differt ab extremitatib⁹ tñ i bono sylogismo mediũ nõ accipiꝭ sub illa rõe vt est ꝯueniẽs ⁊ vt est dĩns ab ipꝭ extremis. sꝫ in vtraqꝫ ꝑmissaꝝ sumiꝭ sub eadẽ rõe ⁊ extremitates in eo vniũꝭ sub vna rõne. alias enĩ nõ seq̄reꝭ vnio extremitatũ inꝭ se. sꝫ in fallatia accidentis mediũ capiꝭ sub illa rõne vt ptĩ idẽ ⁊ ptim diuisũ a re sbiecta. i. minori extremitate.

Prim⁹ modus proueñit ex

eo ꝙ aliq̇d vere ꝑdicaꝭ de aliquo sbiecto. ⁊ ꝓpter hoc crediꝭ vere dici de actñte eius a quo est diuersuꝫ. vel sic qñ aliquid ꝑmo ⁊c vt habetur in textu. Pro quo notãdũ ꝙ iste mod⁹ habꝫ duos modos dicendi ẜm duos modos assignãdi rem sbiectã ⁊ actñs Prim⁹ est qñ aliqđ atributũ vere ꝯueiens actñti. erꝭ putaꝭ conuenire rei sbiecte ꝓpꝭ ꝯueniẽtiaꝫ accidentis ⁊ rei subiecte. ⁊ hoc ẜm ꝑ^m modũ assignãdi actñs ⁊ rem sbiectã. vl' sic penes 2^m modũ assignãdi. Prim⁹ mod⁹ h⁹ fallatie est qñ atributũ ipsi⁹ rei sbiecte pñꝭ vẽ ꝯueire actñti vt animal ẽ ge⁹ hõ ẽ al' ğ hõ est ge⁹ vbi al' attbutũ actñti scꝫ aiãli putaꝭ ꝯueire rei sbcte scꝫ hoĩ vel sic ge⁹ qđ attribuiꝭ rei sbiecte scꝫ al'i putaꝭ ꝯueire actñti scꝫ hoĩ ꝓpꝭ cõueientiã q̄ꝫ habet res subiecta cũ accidente. de quo⁹ duo ponũꝭ palogismi in textu

Ar In isto mõ ꝑmo est fallatia figure dctõis. gͦ male ꝓdiꝭ. Añs ꝓbaꝭ qꝛ cũ ar. hõ est speties sortes est hõ gͦ sortes ẽ speties sit fallatia ex diuersa suppõne termioꝝ. penes 3^m modũ fallatie figure dictionis Dõm ꝙ non est incõueniens in vno.

et eodē palogismo esse plures fallatias fm̄ q̄ ibi plures sūt cāe apparētie sicut est in ꝓposito. Nā ꝯsiderando q̄ hic ē ꝯueniētia accn̄tis cū re subiecta ꝓpter quā creditur attributū vtriqꝫ ꝯue/nire tūc est fallatia accn̄tis. sꝫ ꝯsiderādo silr̄itudinē eiusdē dictionis put supponit ꝑsonal'r et simpl'r tūc ē fallatia figure dctōis.

Secūdus modus hui⁹ fallatie. est qn̄ ꝓpter ꝯuenientiā aliq̄ꝝ duoꝝ in vno tercio illa duo putant̄ ꝯuenire inter se. hoc ē qn̄ arguit̄ ex puris affirmatiuis in secūda figura vel etiā ex puris ꝑticularibus in secūda figura ꝺ hoc ponit duos palogismos qui soluūtur negādo ꝯn̄tiā qꝛ non opter si aliq̄d affirmet̄ ꝺ accn̄te siue sit suꝑius siue inferius ea ꝑte q̄ differt a re sbiecta q̄ hꝫ etiā affirmetur vel neget̄ ꝺ re sbiecta.

Notādū Qꝫ fm̄ istū modū in p̄ma figura sic arguit̄ hō est spēs suba est hō. ergo suba ē spēs ibi spēs est attributū vere ꝯueniēs accn̄ti et ꝓpter hoc putat̄ cōuenire rei subiecte. In secūda sic Sortes est hō plato est hō ergo sortes est plato. In tercia Sortes est indiuiduū. sortes est ho/mo ergo hō est indiuiduū. Et sub isto mō etiā ꝯtinent̄ paralo/gismi in quibus accn̄s ē cōuertibile cū re subiecta vt hic risibile est ꝓpriū homo est risibilis. ergo homo est ꝓpriū. Itē hic hō est quid incōplexū aīal rōnale est hō ergo animal rōnale est q̄d in/cōplexum. Et soluūtur isti palogismi negando ꝯn̄tiam qꝛ si ali/quid affirmetur vel neget̄ ꝺ vno conuertibiliū ea ꝑte qua dr̄t ab alio nō ꝓpter hoc oportet vt affirmetur vel neget̄ ꝺ alio.

Ar Attributū in scd̄o mō semꝑ credit̄ vere cōuenire rei sub/iecte eo q̄ cōuenit accn̄ti. ergo penes scd̄m modū nō fit fallatia accn̄tis. Añs ꝓbat̄ qꝛ attributū in secūda figura nō p̄tur sed subijcitur. ergo nō credet̄ vere predicari ꝺ re subiecta eo q̄ vere p̄dicatur ꝺ accn̄te. Dōm q̄ licꝫ attributū nō p̄dicet̄ in tali forma arguendi secūde figure tn̄ bene in reductione ad p̄mā. Vl'dr̄ q̄ cōuenire in ꝓposito nō est idē qd̄ p̄dicari sed ē idē qd̄ verifi/cari. ꝛ sic qꝛ in secūda figura attributū vere cōuenit accidenti etiam putatur cōuenire rei subiecte.

Terci⁹ modus est qn̄ male arguitur a diuisis ad ꝯiūcta de q̄ autor ponit duo exēpla vnū

est iste ē alb⁹ ꝛ est monach⁹. g⁹ est alb⁹ monach⁹. Aliud ē iste canis est tu⁹ ꝛ est pater ḡ est pr̄ tu⁹. Dr ꝙ male arguiꝶ. qꝛ dū bene arguitur nulla est fallatia ymmo tūc cōclusio de necessitate seq̄tur

Queritur Quid est argnere a diuersis ad cōiuncta Dōꝫ ꝙ est arguere a duob⁹ predicatis diuisim sūptis in an̄cedente mediāte ꝯiūctione cōiūgente ea ad iuicē ad eadē p̄dicata sūpta cōiūcti in ꝯseq̄ete sine ꝯiūctione media vt h̄ iohānes est homo ꝛ albus ergo est hō alb⁹ Ecōtra arguere a ꝯiūctis ad diuisa. est arguere a duob⁹ p̄dicatis immediate sibi inuicē vnitis in an̄cedente ad eadē p̄dicata diuisim in ꝯn̄te p ꝯiūctionez intermediā vt iohānes est hō alb⁹. ḡ. Johēs ē hō ꝛ alb⁹

Queritur Quot ꝯditōes r̄q̄rūꝶ ad hoc vt bene argūaꝶ a diuisis ad ꝯiūcta. Dōꝫ ꝙ due. p̄ma ꝙ nō arguaꝶ penes p̄ta respiciētia sbiectū ex equo. i. que nō habent se vt determinās ꝛ determiabile sꝫ tm̄ vt sbiectū determinātia. et ergo reg̃riꝶ ꝙ vnū p̄tū sit determinabile et aliud determinās. Quare nō seq̄tur iste est bonus et cithared⁹ ergo est bonus cithared⁹. qꝛ bonus dicit in antecedente bonitatez moris ꝛ in cōsequenti dicit bonitatez artis. et ita antecedens p̄t esse veꝝ sine ꝯsequente. Scđa cōditō est ꝙ nō arguaꝶ penes p̄ta quoꝝ posterius icludatur in p̄mo. qꝛ tūc esset nugatō. et ergo nō sequiꝶ. iste est homo ꝛ animal ergo est homo animal. Et sil̄r arguēdo a ꝯiūnctis ad diuisa requirūꝶ due cōditōes. Prima est ꝙ in p̄dicatis cōiunctis vnū nō sit determinatio priuās vel distrahens sed ꝯtrahēs tm̄. Jdeo n̄ seq̄ꝶ iste est homo mortu⁹ ḡ est homo et mortu⁹ Scđa ꝙ vtrūqꝫ predicatoꝝ cōiūctoꝝ insit subiecto simpl'r. ꝛ nō scđꝫ q̄d. Jdeo nō seq̄tur homer⁹ viuit vt poeta ergo homer⁹ viuit et est poeta Unde notādū ꝙ qn̄ male arguiꝶ a diuisis ad cōiuncta ē fallatia actūtis penes t̄ciū modū et qn̄ male arguitur a cōiunctis ad diuisa est fallatia a s̄m quid ad simpliciter

Ar. Hic est bona ꝯn̄tia. Johēs. est alb⁹ et est monachus. g⁹ est albus monach⁹. ergo nō est fallatia ꝯn̄tis. An̄s p̄baꝶ qꝛ oīs illa ꝯn̄a est bona in q̄ oppositū cōseq̄ūtis r̄pugnat an̄ti sꝫ sic ē h̄ g⁹ ꝯn̄tia ē bōā. mioꝛ p̄baꝶ qꝛ istō est oppoitū ꝯn̄ti s Jhēs n̄ ē alb⁹ mōch⁹ ꝙ ꝑugāt an̄ti. s. iohēs ē alb⁹ ꝛ ē mōh⁹ qꝛ ad v̄itateē ill⁹ oppositi r̄q̄riꝶ ꝙ vel iohēs nō sit albus vl' qđ non sit monachus qđ nō p̄t esse verū cum antecedente. Dōꝫ ꝙ in opposito

consequētis alb⁹ capiꝭ dupliciꝭ vno mō vt dicit albedinē habl t⁹ vl cappe. ⁊ tūc n̄ repugnat añcedēti q₂ i añti. albus dt albedinem corporis vel cut₃. Alio mō albus in opposito dicit albedinez corporis. et tūc repugnat antecedenti.

Ar. Ad min⁹ capiēdo albū 2° mō est bona ꝯseq̄ntia Dōm ⁹q₂ tūc nō a₂. debite a diuiꝭ ad ꝯiūcta. ꝑpter duos defectus. Primo q₂ tūc arguiꝭ penes predicata respitientia subiectū ex equo q₂ vnū nō hab₃ se ꝑ modū determinabilis et aliud ꝑ modū determināntis. Scd̄o q₂ tūc ꝯseq̄ns sc₃ iohānes est alb⁹ monachus est ꝓpō plures sed in cōsequentia a diuisis ad coniuncta ꝯsequēs debet esse ꝓpositio vna

Ar Jllud p̄dicatū monach⁹ determiaꝭ ꝑ hoc p̄dicatū albus sic sb̄stātm̄ ꝑ adiectm̄ ergo p̄dicata nō respiciunt sb̄iecta ex eq̄ nec et₃ erit ꝓpō pl'es q₂ adiectm̄ ⁊ sb̄stātm̄ fciūt v^m Dō₃ licet monachus sit ibi detiabile ꝑ albus grā mōꝝ significandi grāmaticaliū nō tn̄ grā rei significate Etiā albus nō est adiectiuū ad illud predicatū monach⁹. nec deb₃ ꝯstrui cū eo tāq̄₃ adiectm̄ cū suo sb̄stātio q₂ ꝫm rē ꝫcatā albedo corpoꝝ n̄ ꝯueit cappe

Sequitꝭ de fallatia a secū

Postq̄₃ pe. his. detiauit de fallatia accidētis. hic ꝯñter determiāt de fallatia a. dicto ꝫm quid ad simpliciter cui⁹ vis stat i ħ vt bene sciaꝭ quid sit dictū ꝫm q̄d et quid dictū simpl'r q̄re ꝑmo diffinit illa dicens. Dictū simpliciꝭ ē dctō sūpta sine detiatione diminuēte Uel est ꝭmin⁹ ꝑ se sūptus sine addito vt hō ꝑ se et diciꝭ simpliciꝭ. i. ꝑfectū ⁊ nō diminutū. S₃ dictū ꝫm q̄d est ꝭmin⁹ sūptus cū detiatione diminuente vt hō mortuus

Notandū Q' duplex est detiatio sc₃ ꝓpa ⁊ īppria ꝓpa vocaꝭ ꝯtrahēs q₂ ꝯtrahit significatū illi⁹ cui addiꝭ ⁊ nō diminuit neq₃ distrahit. aut ꝓuat ipm. ⁊ illa facit locū dyalecticū vt hō albus currit g̊ hō currit. S₃ imꝓpa ē īplex sc₃. diminuens distrahēs ⁊ āpliās. diminuēs est q̄ n̄ simpliciꝭ distrahit ā ꝓuat rōe₃ illi⁹ cui adiūgiꝭ. s₃ ꝑtim tollit ⁊ ꝑtim ꝛlinq̄t vt eē albū ꝫm dentes. Detiatio distrahens. seu ꝓuās est q̄ totaliꝭ destruit ⁊ ꝓuat rōe₃ ei⁹ cui addiꝭ. vt mortu⁹ pictus respectu hois. Detiatio ampliās siue supaddens est q̄ fcit terminū cui addiꝭ capi ꝑ significatis n̄ solū existētib⁹ s₃ etiam ꝑ

intellectū apphenb̄ vt ymagīabile cpiabile. ⁊ penes illas tres de t̄miatōs sumit̄ loc⁹ sophistic⁹ a dcō b̄z q̇d ad simpl'r. ⁊ iste due vl tie ꝯphēdūt̄ sb̄ determiatōe dimiuēte qñ dictū b̄z q̇d p ipaz diffik

Querit̄ Quid ē fallacia b̄z q̇d ad simpl'r. Dr̄z q̄ ē ydoneitas decipiēdi ⁊c. vtz in textu. s̄z cā apparētie ei⁹ ē couenietia dicti b̄m q̇d ad illd̄ qd̄ ē simpl'r et ecōuerso q̄ cōuenietia dz sumi ex pte b̄catoꝝ b̄m q̄ hñt silitudinē in re b̄cata ⁊ nō ex pte voc̄ vel dictōis. Et cā defectus est illoꝝ diuersitas.

Ar Nulla ē fallacia a dcō simpl'r ad dictū b̄m q̇d cū nō ponat̄ g⁹ nec ecōtra. ꝯña tenet a sili. Dr̄z q̄ a dicto simpl'r qd̄ ē sophisticū cōtingit argui sophistice p istā fallaciā sicut arguit̄ a dicto b̄m q̇d ad dictū simpl'r. et ergo sub ipa cōprehenditur.

Ar Sūt duo loci dyalecti distincti loc⁹ a pte ad totū et loc⁹ a toto ad ptē ergo erūt due fallacie distincte a dcō b̄m quid ad simpl'r et ecōtra. Dr̄z negādo cōseqntiā qz ibi s̄t diuse b̄tu tes pbatie et diuse hitudies b̄m q̄s sumūt̄ distincte maxie. h̄ b̄o nō ē nisi vna cā appentie. s. cōuenietia dci b̄z q̇d ad dcm̄ simpl'r

Ar Inferi⁹ ifert suū supi⁹ i bōa ꝯña. s̄z dictū b̄m q̇d ē inferi⁹ ad dictū s̄pl'r g̃ ifert ipz i bōa ꝯña sine aliq̄ fallatia. Dr̄z negā⁹ miorē qz l̄z dcm̄ b̄z q̇d dyalecticū cū determiatōe ꝯtrahēte sit iferi⁹ ad dcm̄ s̄ipl'r sup̄ᵐ sine determiatōe ñ tñ dcm̄ b̄z q̇d sophistiᵐ supᵐ cū determiatōe dimiuēte qz illd̄ magꝭ oppōit̄ dcō simpl'r

Qr Quot s̄t mōi h⁹ fallatie. Dr̄z q̄ tot mōis fit h̄ fallacia q̄t mōis ꝯtigit alicui addē determiatōz dimiuētē. Et po nūt̄ in textu q̇nqz mōi b̄z q̄ determia⁹ dimiuēs pt̄ sumi q̇nqz mōis vtz sufficiēter p textū. s̄z arguē⁹ a dcō simpl'r ad dcm̄ b̄m q̇d ꝯfoꝛmit̄ sumūt̄ q̇nqz mōi ꝯūsim q̄tuoꝛ negatie ⁊ vn⁹. s. tci⁹ affirmatie Exēplū de p̄ᵒᵒ negatie vt ñ seq̄t̄ p p̄mū moď iste ñ ē hō g̃ ñ ē hō Ex̄ᵐ de scd̄o vt ñ seq̄t̄ ethiops ñ ē alb⁹ g⁹ nō ē alb⁹ b̄m dētes pict⁹ Exᵐ de tcio i q̄ dz argui affirmatie vt ñ seq̄t̄ diuitie s̄t bōe g⁹ sūt bone male vtētib⁹. Exᵐ de q̄rto itez negatie vt ñ ē bonū mactat̄ p̄rez suū g⁹ ñ ē boᵐ mactaē p̄rez suū i triuallis. de q̇nto vt ñ ē bonū ieiunare g⁹ ñ ē boᵐ ieiunare i q̄dragesiā. Et i oīb⁹ istꝭ ꝯñtijs est fallacia a simpl'r ad b̄m q̇d. q̄re dicit text⁹ in fine q̄ a dcō simpliciter vt in plurib⁹ arguit̄ negatiue

Notādū Q̄ s̄t tres alij mōi q̇b⁹ arguit̄ a dcō simpl'r

pm⁹ fundat locū dyalecticū negatiue arguēdo. vt lapis nō ē hō. g° lapis n̄ ē hō alb⁹. vbi dictū simpl'r ponit̄ i āñte a pte p̄dicati i ꝓpōe negatia. ⁊ arguit̄ ad pte ī mō ⁊ sic dcm̄ simpl'r ⁊ totū i mō st idē. Sz aliȷ duo mōi fūdāt locū sophisticū p fallaciā ꝯñtis. vt qñ arguit̄ a dcō simpl'r ad seipz sūptū cū determiatōe ꝯhēte positū i ꝓpōe affirmatia siue a pte sbcti siue a pte p̄ti. vt n̄ seq̄t hō currit g° hō alb⁹ currit. vel qñ arguit̄ a dcō simpl'r ad seipz sūptū cū determiatōe ꝯtrahēte positū a pte sbcti i ꝓpōe negatia. vt n̄ seq̄t hō n̄ currit. g° hō alb⁹ n̄ currit. Et arguit̄ ibi ꝯtuał'r a supiori ad iferi⁹ affirmatiue. q̄re cōmittit̄ fallacia ꝯñtis. Ex q̄ ptz q septē mōis cōtingit arguē a dicto simpl'r vno mō bñ. ⁊ aliȷs sex modis male.

Querit̄ Que ē sufficiētia illoꝝ qnqz mōꝝ fallatie a dicto bm q̄d ad simpl'r. Dōz q ois mod⁹ fit p spēalē determiatōez i ꝓpe dictā q̄ ē duplex q₂ q̄dā ē intrinseca q̄. s. applicat̄ ⁊ adiacz suo determiato. alia ē extrinseca. si intrinseca h̄ ē dupl'r q₂ l' atribuit̄ suo determiato bm se totū aut bz ptē rōe cu⁹ n̄ dz atribui toti. si scdōz sic ē scds mod⁹. Si p̄mū h̄ ē dupl'r q₂ l' ē absoluta et atribuit̄ toti bm se ⁊ sic ē pm⁹ mōs. aut respectiua ⁊ sic ē scds. si extrinseca h̄ ē dupl'r. q₂ l' sumit̄ bm locū sic ē q̄rt⁹. aut bm tps sic ē qnt⁹

Ar Bñ sequit̄ iste ē hō mortu⁹ g°. est mortu⁹ ⁊ tñ arguit̄ a dicto bm q̄d ad dcm̄ simpl'r Dōz q n̄ bñ arguit̄ penes istā fallaciā. s₃ dz ārgui ad illud cui⁹ rō diminuit̄ p determiatōz diminuētē in āñte sic in ꝓposito ē hō. vñ nō seq̄t iste ē hō mortu⁹ g°. ē hō sed cōmittit̄ fallacia a dcō bm q̄d ad dcm̄ simpl'r. Ex q̄ ptz q arguēdo a dcō bm q̄d nō lz indrñr arguē ad vtrāqz ei⁹ ptē seorsū s₃ solū dz argui ad illā ptē cui⁹ rō diminuit̄ in dcō bm q̄d ⁊ g° bñ seq̄t p locū ab iferiori ad supi⁹. adā ē hō mortu⁹ g°. adā ē mortu⁹ q₂ h̄ ꝯplexū hō mortu⁹ respcū illi⁹ ptis hō est dictū bm q̄d. non tñ respcū illi⁹ ptꝭ mortu⁹ q₂ hō n̄ diminuit rōez mortui sic ecōtra.

Arguit̄ De rōne hois ē vt sit aiat⁹ ⁊ viuēs q̄d oino ē cōtrariū mortuo. g° hō diminuit mortuū Dōz q hō capit̄ dupl'r. vno° vniuoce p aiali rōnali ⁊ sic opponit̄ mortuo. Alio° equoce p hoie viuo picto et mortuo. ⁊ sic nō opponit̄ mortuo. q₂ sic bñ seq̄t est hō mortu⁹ ergo est hō. Uel dicedū q licet hō bm eē extitie diminuat mortuū. nō tñ bm esse essentie

Ar Bñ seq̄t iste ē hō crisp⁹ bm crines g°. ē crisp⁹. sil'r iste ē sim⁹ bm nasū g°. ē sim⁹. ⁊ tñ h̄ arguit̄ bm ptē integralē. ergo

scđs modꝰ nõ bñ põnit᷑ Dõz ꝙ duplicia sũt actña q̃dã sibi deť minãt certã ptẽ in sƀcto cui si isũt denoiant totũ. ⁊ de illꝰ accñtibꝰ bñ valet a deťmiatõe ꝺm ptẽ ad dcm̃ simplr̃ sine aliq̃ fallacia vt ꝓbat argumẽtũ Alia stꝫ accña q̃ si insũt pti ñ stꝫ nata deťmiaẽ ipꝫ totũ vt albũ nigꝝ ⁊ silꝛia. et de istꝫ intelligit᷑ scđs modus in textu

Ar Bñ seq̇t᷑ iste ẽ btũs ⁊ saluatꝰ ꝺm aiaz. gͦ iste ẽ btũs ⁊ saluatꝰ. ⁊ tñ arguit᷑ penes accñs qđ natũ ẽ inesse corpi ⁊ oibꝰ ptibꝰ ⁊ nõ ẽ ibi fallacia. gͦ penes accñs qđ natũ ẽ ineẽ mlꝛtꝫ ptibꝰ nõ dꝫ sumi fallacia a ꝺꝫ q̇d ad simplꝛr Dõz ꝙ btitudo aĩe sepate denoiat aiam esse btãm et corpꝰ hoc est qꝛ sepata sũt. sꝫ qñ aĩa erit corpi cõiũcta tũc corpus denoĩatur btm a beatitudine aĩe.

Ar Jeiunare in q̃dragesiã nõ ẽ dictũ ꝺm q̇d sophisticũ ad ieiunare qꝛ nõ diminuit rõez eiꝰ sꝫ ẽ ps in mõ gͦ male ponit᷑ ꝓ exẽplo q̇nti mõi hꝰ fallacie. Dõz lꝫ ieiunare i q̃dragesiã nõ diminuat rõez hꝰ qđ ẽ ieiunare. tñ bñ diminuit respcũ hꝰ qđ ẽ boͫ

Ar In isto exẽplo nllꝛa ẽ fallꝛa gͦ. ieiunare ñ diminuit boͫ. añs ꝓbat᷑ qꝛ sic añs ẽ veꝝ ita ⁊ ꝯñs qꝛ ieiũaẽ p̃cipit᷑ ab eccia gͦ ẽ boͫ tꝫ ꝯña qꝛ q̇cq̇d ab eccia p̃cipit᷑ ẽ boͫ. Dõz ꝙ ieiũaẽ ẽ boͫ bõitate morꝫ. sꝫ bonũ i ꝯñte exẽpli capit᷑ ꝓ boͦ. nat᷑e seu ꝓ saitate

Lenchus ẽ sillogismus.

Hic pꝫ. h. deťmiat de ťcia fallacia extra dcõez q̃ dꝛ fallacia ignorãtie elenchi. Et q̃ttuor facit. p̃mo poĩt diffinitõez elẽchi satis lõgã quã ꝓlixe declꝛat ⁊ inťpõit ibi duplicẽ acceptõz ignorãtie elẽchi. scđo põit diffinitõz fallacie ignorãtie elenchi cũ causis appentie ⁊ defcũs. ťcio poĩt q̃ttuor eiꝰ mõs. q̃rto poĩt drãz int̂ hãc fallaciã ⁊ fallaciã a ꝺm q̇d ad simplꝛr. Et dt p̃ͦ. elenchꝰ ẽ silloꝰ cõtradictõis vniꝰ ⁊ eiusdẽ ⁊c̃ vt clare ptꝫ i textu. Jn q̃ diffitõe ponũt᷑. xi. pticlꝛe q̃ꝝ q̇nqꝫ p̃me vsqꝫ ⁊ ex his ⁊c̃. ponũt᷑ rõe sillogismi et cõtradictõis silꝛ. qꝛ vtrobiqꝫ req̇rit᷑ ꝙ maneãt idẽ ĩmini ꝺꝫ rem et vocẽ. et due pticlꝛe seq̃ntes ponũt᷑ rõne sillogismi tm̃. et q̃ttuor vltĩe pticlꝛe scꝫ ad idẽ ꝺm idẽ ⁊c̃. ponũt᷑ rõe contradictõis tm̃.

Q Quottuplex ẽ elenchꝰ Dõz ꝙ duplex scꝫ elenchꝰ dyalecticꝰ et elenchꝰ sophisticꝰ. Elẽchꝰ dyalecticꝰ ẽ sillogismus cõtradictoriꝰ conclꝛoni rñdẽtꝫ et ad illã vltra pticlꝛas ħ positas req̇rũt᷑ tria. p̃mo necessaria illatio inq̃ztum sillogismꝰ. scđo sufficiẽs ꝓbatio conclꝛonis inq̃ztũ dyalecticꝰ. et ťcio ꝙ cõtradicat

cōclasiōi rñdēt; inq̄ztū ē ꝯ̄dcōri⁹ Ex q̄ pꝫ ꝙ i elēcho dyalectico
st; ta pncipalr ꝯsidēāda. pᵐ ꝙ sit bon⁹ sills i mō ⁊ figūa. scdꝫ ꝙ p
misse pbēt ꝯclōez. ṫtiū ꝙ ꝯclō sit ꝯ̄dcōria pōni rñtis. Et iō sicut
sills dyalectic⁹ se hꝫ vt ifei⁹ ad syllm̄ i ꝯi ita elēch⁹ dyalectic⁹ ē sil
ls ifeioꝛ ad syllm̄ dyalecticū. et dr ⁊ elēch⁹ ab e qd ē in captū p ꝯ̄
⁊ lēchos sūptō qi ꝯ̄ sūptō. s. ꝯ̄ dcā rñtis. Et sic se hꝫ tlis elēch⁹
ad syllm̄ dyalecticū ita se hꝫ elēch⁹ sophi. ad syllm̄ soph. et diffit
sic elēch⁹ soph. ē sylls soph. appēt ꝯ̄dcōri⁹ pōnē respōdētis

Ar Cōtradcō ñ ē sylls. sꝫ elēch⁹ ē ꝯ̄dcō vt pbat i libro elēcho
rū. g̊ mle dꝛ ꝙ elēch⁹ ē sylls. Dō ꝙ ꝯ̄dcō capit duplr. vno⁰
foꝛlr p ṙpugnātia duoꝝ ꝯ̄dcorioꝝ. ⁊ sic ñ ē sylls. alio⁰. capit ma
ṫialr p ppōe ꝯ̄dicēce l p syllo ꝯ̄dcōrio ⁊ sic ē syllogismus.

Arguit Cōtradcō ē passio ppōnū vtꝫ i p⁰ tractatu vl ē
passio ṫmioꝝ utꝫ i ṫcio. sꝫ sills ñ ē ppō nec ṫmi⁹
g̊ ꝯ̄dctō ñ pōt capi p sillo ꝯ̄dctōrio. Dōꝫ licet ꝯtradcō sit pas
sio ppōnū pmo ⁊ pncibalr tñ ex ꝯñti ⁊ p aliud totas sils potest
dici contradictorius scilicet ratione conclusionis sue quam con
cludit contradicentem positioni respondentis.

Arguit Hic ē va ꝯ̄dcō marc⁹ currit tuli⁹ nō currit. qꝛ se
hñt sic singlarꝫ affirmatia ⁊ singlarꝫ negatia g⁰
ad elēchū nō reqrit vnitas nois ⁊ rei sil Dō lꝫ dicte ppōnes
sint ve cōtradcōꝛie ꝺm rē nō tñ ꝺm modū enūciādi. qꝛ ibi nō est
euidēs affirmatō ⁊ negatō eiusdē predicati de eodē subiecto.

Arguit Hic hō ē spēs ⁊ null⁹ hō ē spēs ē affirmatio et
negatō eiusdē pdicati de eodē sbēō ⁊ tñ ñ ē elē/
ch⁹. qꝛ ñ ꝯtradicūt Dōꝫ licꝫ ibi fit matial vnitas nois ñ tñ ē
ibi vnitas rei significate p no⁹ qꝛ hō i vna suppoit p nata vl cō
ceptu ꝯi. ⁊ i alia p suppōitis seu ifeioꝛib⁹ ei⁹. ⁊ sic ābe sunt vere.

Querit Quid ē falla ignorātie elēchi. Dō ꝙ ē ydo/
neitas decipiēde pueiens ex appēti obꝺuatōe
pticlaꝝ diffitōis elēchi q̄ ꝯueniūt ei rōe ꝯtradcōis tm̄. s. ad idē
ꝺm idē silr ⁊ i eodē tpe. et lꝫ q̄libꝫ falla peccꝫ ꝯ̄ elēchū tñ illa foꝛ
malr ⁊ debite peccat ꝯtra deōnē q̄ se hꝫ vt vltia foꝛ ⁊ dꝛā elēchi
iō magꝫ noiat ignorātia elēchi q̄ alia. ⁊ e⁹ cā appētie ē ꝯueiētia
appētꝫ ꝯ̄dcōis ad vā. sꝫ cā dfcūs ē diuⁱsitas earūdē

Nota Qꝫ qñ dꝛ ignorātia elenchi non capitur p igno/

rãtie pũre negatõis q₂ sic infãtes pueri ₇ insipiẽtes pñt hr̃e ignorãtiã elenchi et in eis eẽt talis fall'a qđ falsũ ẽ. s₃ capit̃ h̃ ꝓ ignorãtia p̃ue dispõnis q̃ habet̃ ꝑ ꝓcessũ argumẽtatiuũ. vt vult phs ꝑmo posterioꝝ vbi đr. ꝙ ignorãtia ẽ q̃ ꝑ sillogismũ fcã ẽ deceptõ Est ei ignorãtia pure negatõis qñ q̃s nihil scit de re. S₃ ignorãtia praue dispõnis ẽ qñ q̃s aliq̃d scit de re in vniũsali et confuso.

Notã Q₃ fall'a igrãtie elẽchi capit̃ dupl'r. vno° gñalit̃ ꝓ q̃cũq₃ deceptõe ꝓueniẽte ex omissiõe alic⁹ ꝑticl'arũ positaꝝ i diffinitõe elenchi ₇ ita capit̃ in fine h⁹ sexti cũ oẽs fallacie reducũt̃ ad ipaꝫ. alio° capit̃ spẽal'r ꝓ deceptõe ꝓuẽiẽte ex omissiõe alic⁹ q̃tuor vltiaꝝ ꝑticl'aꝝ ₇ tc̃ ẽ fall'a spẽalis ₇ ita capit̃ hic.

Ar Nll'a ẽ fall'a ignorãtie sillogismi g̃ nll'a erit fall'a ignorãtie elẽchi. ꝯña t₃ a sil'i. Dđ₃ negãdo añs q₂ fall'e q̃ deficiũt in illatõe pñt dici. ꝺm ignorãtiã sillogismi ₇ sic ñ ẽ fall'a disticta

Ar Oẽs fall'e pccãt ꝯtra elẽchũ ₇ ab aliis s₃ cõis ad illas reducũt̃ ad ignorãtiã elẽchi g° ñ erit fall'a spẽal' s₃ cõis ad oẽs. Dđ₃ ꝙ capiẽdo ignorãtiã elẽchi gñalit' ꝓ ignorãtia cuiuscũq₃ ꝑticl'e diffitõis elẽchi sic ẽ fall'a cõis. tñ si capiat̃ spẽal'r ꝓ ignorãtia alic⁹ q̃tuor ꝑticl'aꝝ vltiaꝝ ẽ fall'a spẽal' q₂ h₃ disticias cãs

Ar De rõe elẽchi sũt duo. s. sill's ₇ ꝯtra dcõ. g° sic ẽ fall'a ignorãtie elẽchi đr fall'a ignorãtie eo ꝙ peccat ꝯtra ꝯtradcõeꝫ ita eadẽ rõe alie fall'e pccãtes ꝯtra sillo^m dicẽtur fall'e ignorãtie elẽchi. ꝯña pb. q₂ sic cõtradcõ ẽ de rõe ₇ eẽntia elẽchi ita ₇ sill's Dđ ne ꝯñaꝫ. ₇ rõ diũsitat₃ ẽ q₂ sillo⁹ se h₃ vt genus elẽchi et cõtradcõ vt đrã vltĩa cõstituẽs elẽchũ et a đrã vltia spẽs capit no^m. g° illa fall'a q̃ pccat cõtra đrãꝫ elẽchi. s. cõtra spẽales ꝑticl'as cõtradcõis mag₃ đr fall'a ignorãtie elẽchi q₃ q̃ pccãt contra genus elenchi qđ est sillogismus.

Qr Quot sũt mõi h⁹ fallacie. Dđ₃ ꝙ q̃tuor ꝺm ꝙ q̃tuor ponũt̃ ꝑticule i diffitõe elẽchi ex ꝑte cõtradcõis cõtra q̃s pccãt sc₃ ad idẽ ꝺm idẽ ₇c̃ S₃ extra textũ p̃eticãt̃ exẽpla sic. de ꝑmo mõ ad idẽ dicat rñs opponẽti ñ hẽs denarios duplos ad meos et opponẽs instet ego hẽo q̃tuor q̃ sũt duplũ ad duos q̃s tu hẽs g° cõtradcõria sit₃ sil' v̾a. Dđ₃ ꝙ ñ cõtradicit intentõi rñt₃ q₂ rñs intẽdebat ad oẽs suos denarios sil' sũptos ₇ ille arguit q̃ ad aliq̃s solũ. De scđo° q̃ ẽ ꝺm idẽ rñs dicat idẽ ferꝫ heri bicubitũ

⁊ hodie factū q̄drīcubitū nō eē mai⁹ q̄ȝ fuit heri. Et opponēs instet ꝙ sic. q꞉ q̄dricubitū ē mai⁹ q̄ȝ bicubitū. nō ē ꝯdcō q꞉ rn̄s dicebat h̾ ferꝫ n̄ eē mai⁹ ꝭm totalē ei⁹ corꝑeitatē. ⁊ opponēs d̾t ꝙ ē mai⁹ ꝭm lōgitudinē. Ul̾ sic dicat rn̄s ego cognosco coruscū. ⁊ opponēs instet ꝙ sit mortu⁹ vel alid̾ qd̾ ignorat. ptꝫ ꝙ nō ē cōtradictio ꝭm idē q꞉ nō ē cōtradcō ꝭm ꝙ aliq̄s cognoscit coruscū ⁊ ꝭm ꝙ ignorat. De t̾cio mō q̇ ē sil̾r dicat sortes platōi loq̄ris alti⁹ q꞉ nō audio te et ego arguā cōtra eū ego sū rēotior te a platōe ⁊ hēs meliorē auditū. et ego audio eū g°. tu audis Dd̾ꝫ ꝙ n̄ ē cōtradcō q꞉ omittit̾ illa ꝑticl̾a sil̾r. intēdebat ei rn̄s vel sortes ꝙ nō audiebat eū clare et distīcte et ego arguo q̄ nō audiat. De q̄rto mō q̇ ē in eodē tꝑe dicat vn⁹. vidi petꝝ heri hora ꝑma scribē. alt̾ oppōat vidi petꝝ heri hora ꝑma nō scribē ſȝ ludē nō cōtradicūt q꞉ nō referūt̾ ad idē instās hore ꝑme q꞉ ipossibile est aliquē ī vna hora facē actus cōtradictorios etiā multos ſȝ nō in eodē instāti hore

Ar°. Cōtradictoria nō possūt fieri ī eodē tꝑe saltē ab eodē hoīe g°. ad cōtradcōēꝫ nō req̄rit̾ affirmatio ⁊ neg° ī eod̾ tꝑe. Dd̾ licꝫ cōtradictoria n̄ sꝑ enūciāt̾ in eod̾ tꝑe tn̄ bn̄ pn̄t fieri eod̾ tꝑe.

Ar°. Cōtradcō dꝫ fieri ꝓ eod̾ instāti tꝑis ſȝ aliud ē instās tꝑis quo cōcipio mēte vel exꝑmo vocē istā hō currit ⁊ alid̾ quo concipio vel exꝑmo istā nll̾s hō currit igit̾ ⁊c̄. Dd̾ꝫ lꝫ nullus possꝫ ꝯcipe ⁊ exꝑmē ꝯtradictoria. tn̄ intētio sua est affirmaē ⁊ negare idē de eodē ꝙ eod̾ instāti tꝑis et ita si nō exꝑmāt̾ in eod̾ instāti sufficit ꝙ ꝓ eodē instāti intēdat̾ affirmatio vel negatio fieri

Ar°. Jlla fall̾a ī suis mōis hꝫ eūdē mod̾ arguēdi cū fall̾a a dcō ꝭm q̇d ad simpl̾r g̊ nō distigūt̾ Dd̾ꝫ ꝙ ꝓpt̾ silēꝫ mod̾ arguēdi pꝫ. hi̾s. ponit drāꝫ h⁹ fallacie a fall̾a ꝭm q̇d ad simpl̾r. q꞉ in illa ē ꝓcessus ab vno ꝭm q̇d sūpto ad vnū simpl̾r sūptū. vt h̾ est duplū ꝭm lōgitudinē. g° ē duplū Jn ista v̾o est ꝓcessus a duobus ꝭm q̇d sumpt̾ ad duo sumpta simpl̾r. vt patet in littera

Equit̾ de fallacia peti.

Hic d̾t̾minat de q̄rta fall̾a extra dictionē q̄ est fallacia petitionis ꝑncipij. Et ꝑtr⁹ hi̾s. q̇nq̄ȝ facit. ꝑmo ponit descriptōnem hui⁹ qd̾ est petere ꝑncipiū. scd̾o ponit drāꝫ inter petere ꝑncipiū ⁊ petere illud qd̾ est in ꝑncipio. tercio ponit diffinitōēꝫ fall̾e petitōis ꝑncipij cū causis apparētie et defect⁹. quarto ponit q̇nq̄ȝ

mōs ei⁹ q̄nto ponit vnū notabile. Dicit g° ꝑtere pꝛīcipiū ē qn̄ ꝯclusio q̄ debet ꝓbari suit̄ ī p̄missis ad ꝓbandū seipaz vt ois hō currit ois hō cr̄ g°. omis hō cr̄. ibi ꝑtit̄ p̄ncipiū. i. in ill' p̄missis ꝑtit̄ ꝯclō q̄ d̄eat ꝓbari. Pro quo notādū ꝙ in omi argumētatō ne ipe argumētatoꝛ ī mēte. p̄mo ꝓponit ꝓbare aliq̄z ꝯclusionez iō ꝯclō illa ē p̄ncipiū p̄mū rōe c⁹ fit argumētatō. cū ergo in argumētatōe ꝑtit̄ ⁊ sumit̄ cōclusio in p̄missis q̄ debet ꝓbari ibi fit ꝑtitō p̄ncipij iō ꝑtitō p̄ncipij ē qn̄ idē accipit̄ ad ꝓbād̄ seip̄m

Q̄r Quotuplex ē ꝑtitō p̄ncipij. Dr̄z b̄m ph̄m sc̄do p̄orum ꝙ ē duplex. s. ꝑtitō p̄ncipij stati ⁊ ꝑtitō p̄ncipij n̄ statim Petitō p̄ncipij statim est quādo idz sb̄ codē noie suit̄ ad ꝓbād̄ ad seip̄m vt hō currit g̊ hō cr̄ vel sb̄ duob⁹ noib⁹ synonomis vt marc⁹ cr̄ g̊ tulli⁹ cr̄ Et talis ꝑtitō peccat ꝯ͞ sillogismū simpl'r ⁊ ꝯclusio nō est alia a p̄missis ⁊ nō est aliq̄ argumētatō nez fallā qꝛ idez nō h̄z apparentiā ad ꝓbādū vt hō currit ergo hō currit. Alia ē ꝑtitō pꝛincipij nō statim et est quādo aliquid sub diuersis nominib⁹ ꝑtitur ad ꝓbādū seip̄m. et cōmittit̄ talis defcūs qn̄ ī argumētōe an̄s est ita dubiū sicut ꝯn̄s v̄l min⁹ notū. et ꝑnes illā sumit̄ ista fallā ⁊ nō peccat ꝯ͞ illatōem sz cōtra ꝓbatōez. Ex q̄ pz ꝙ fallā ꝑtitōis p̄ncipij nō peccat ꝯ͞ sillogismū simpl'r dictum sz ꝯ͞ sillogismū dyaleticū q̄ dr̄ ꝓbatiu⁹. qꝛ in ip̄o mediū debet ꝓbaē ꝯclusionez. sz in ꝑtitōe p̄ncipij nō statim a q̄ suit̄ illa fallā mediū n̄ ꝓbat ꝯclōez. qꝛ ē eq̄ ignotū l' minus notū cōclusione

A̅r Paralogismi facti b̄m hāc fallāz sūt īmōificati. g°. peccāt ꝯ͞ rōez sillogismi simpl'r Ans̄ ꝓbat̄ ꝑ ph̄m sc̄do elēchoꝝ q̄ dicit omes ꝑalogismos eē īmodificatos Dōm ꝙ ꝑalogismi dicūt̄ dupl'r īmōificati Uno° qꝛ nō sūt in aliquo mō l' cōiugatōe vtili alic⁹ figueꝛ sic nō oēs ꝑalogismi sūt īmōificati A°° dicūt̄ imodificati q̊ ad ꝓbabilitatē: qꝛ s. p̄misse ita dispoite n̄ debite ꝓbāt cōclōez īmo sūt ignotōres l' eq̄ ignote cū cōclōe. ⁊ ita ꝑalogismi fci p̄es hāc fallāz dicūt̄ mōificati Et ꝙ h̄ sit ꝯ͞ rōez elēchi qꝛ de rōe elēchi ē vt sit sill⁹ ⁊ ꝙ sit ꝯ͞dictoꝛi⁹ ⁊ iō dz ꝯcludē cōclōez ꝯ͞dictoꝛiā euidēt̄ ergo signū ē ꝙ p̄misse tal' sylli dēnt ꝓbaē ꝯclōez

Q̄r Quid ē fallā ꝑtitōis p̄ncipij Dō ꝙ ē ydoneitas decipiēdi ꝓueiens ex apparenti diūsitate b̄m notitiā an̄tis cū cōseq̄nte In hac em̄ fallā min⁹ notū suit̄ ī an̄te ad ꝓbādū cōsequens mḡ vel eq̄ notū Cā apparentie h⁹ fallatie est apparens diuersitas antecedentis et consequentis ratione cuius creditur

añs cẽ noti⁹ ꝯñte ⁊ hrẽ ꝟtutẽz ꝓbatiuã ꝯñtis cũ tñ sit eq̄ ignotũ
l' min⁹ notũ ip̄o ꝯñte Et nõ sufficit sola diũsitas añtis ⁊ ꝯñtis
sʒ r̃q̇rit̃ cũ h̃ ꝙ tal' diũsitas fciat apparẽtiã mg̃ꝭ noti ⁊ mi⁹ noti
a p̄te rei ⁊ qꝛ in sinonomis a p̄te rei .ñ ẽ apparẽtia mg̃ꝭ vel min⁹
noti.ideo in ipsis nõ est ista cã apparẽtie Cã defcũs seu falsitatꝭ
huius fallatie est ydemptitas eaꝝdeʒ scʒ añtis et ꝯsequentis

Ar In oĩ fallã deʒ cẽ cã appẽtie sʒ h̃ ñ ẽ cã appẽtie ğ ⁊c̃. Mi
nor ꝓ bat̃ qꝛ ĩ petitiõe pꝛicipíȷ̃ suĩt̃ idʒ ad ꝓbãdũ seip̄m sʒ
idʒ ñ hʒ appẽtiã ad ꝓbãđ seip̄ʒ Dõʒ liʒ idʒ ꝟm rẽ ⁊ vocem sil' ñ
hʒ appẽtiã ad ꝓbãdũ seip̄ʒ tamen ideʒ secũdũ reʒ ⁊ differens se
cũdũ vocem ⁊ rõem vt est diffinitio respectu diffiniti

Ar Hic ẽ petitõ principíȷ̃ hõ currit g⁹ hõ cur. ⁊ tñ ideʒ ꝟm rẽ
⁊ voceʒ sil' sumĩt̃ ad ꝓbãdũ seip̄m Dõm ꝙ lʒ ĩ petitõe p̄n
cipíȷ̃ stati idʒ ꝟm reʒ ⁊ voceʒ sumit̃ ad ꝓbãdũ seip̄m . ⁊ iõ ibi nl'
la est fallã tñ ĩ petitõe p̄ncipíȷ̃ ñ statiʒ ñ suĩt̃ ideʒ ꝟm vocẽ . ⁊ iõ il
la fcĩt fallãʒ eo ꝙ res sb̃ vno noĩe p̄t eẽ notioꝛ q̃ʒ sb̃ alio

Ar In fallã petitõis p̄ncipíȷ̃ nl'l⁹ ẽ defect⁹ ğ ñ est fallã. Añs ꝓ
bat̃ qꝛ om̃is p̄alogism⁹ peccat in matia vel forma .sʒ p̄alo
gismi h⁹ fallẽ ñ peccãt in forma qꝛ p̄ñt fieri in mõ ⁊ figũa nec in
materia qꝛ fiũt ex p̄missis ꝓbabilib⁹ . Dõʒ ꝙ liʒ in p̄alogismis
h⁹ fallẽ p̄misse sit ꝟm se ꝓbabiles ñ tñ stꝭ ꝓbabiles r̃spcũ ꝯclõis
qđ tñ r̃q̇rit̃ ad sillogismũ ꝓbatm̃ iõ hic ẽ đfcũs ĩ ꝓbatõe ꝯclõis

Ar Qñ arguit̃ a diffinitõe ad diffinitũ ab vl'i ad p̄ticulareʒ
fiũt p̄alogismi h⁹ fallẽ ⁊ tñ p̄misse hñt ꝟtuteʒ ꝓbãdi ꝯclõ
nem ergo p̄misse etꝭ respcũ ꝯclõnis sũt ꝓbabiles. Dõ ꝙ qñ debi
te arguit̃ a diffinitõe ad diffinitũ respcũ c̃toꝝ p̄toꝝ . tũc p̄misse
stꝭ ꝓbabiles r̃spcũ ꝯclõis sʒ qñ ñ tũc ñ ꝓbãt ꝯclõeʒ ⁊ cãnt fallãʒ

Qr Quot sũt mõi h⁹ fallẽ . Dõʒ ꝙ q̇nqʒ ꝟm ꝙ id qđ ẽ in p̄n
cipio petit̃ q̇nqʒ mõis vtʒ octauo topicoꝝ Prim⁹ qñ dif
finitũ petit̃ in diffinitõe ⁊ extra . Scđs qñ p̄ticulaẽ petit̃ in vl'i
Terci⁹ qñ vniũsale petit̃ in p̄ticularib⁹ Quart⁹ qñ ꝯiũctũ petit̃
in diuisis vel ecõtra Quint⁹ qñ vnũ r̃latm̃ petit̃ in alio . Et qꝛ
argum̃ta hoꝝ mõꝝ sufficiẽt̃ fiũt ꝑ textũ iõ hic r̃linquuntur

Ar Hic ẽ petitõ p̄ncipíȷ̃. albedo ꝯriat̃ nigredini ergo nigredo
est ꝯria albedini ⁊ tñ ñ fit aliq̃ istoꝝ q̇nqʒ mõꝝ ergo modi
h⁹ fallẽ ñ sũt sufficient̃ positi Dõʒ ꝙ ibi ẽ q̇nt⁹ mod⁹. Et qñ dicit̃
nõ habent se sicut r̃latm̃ ⁊ corr̃latm̃ igit̃ nũ cõtinent̃ ibi . Dõm

lz albedo ꝛ nigredo sub rónibus ꝓprijs nõ sint relatiua ꝛ respe/
ctiua. tñ qȝtum ad intẽtões ꝯtꝛoꝝ siue oppositoꝝ sunt relatiua
tiua ꝭm dici. ꝛ sic petit ibi vnũ relatiuũ

Ar A diffiõe ad diffitũ silr arguẽdo a toto in qȝtitate sumit bonꝰ locꝰ dyalecticꝰ. ğ ab ipꝭ ñ sumit locꝰ sophisticꝰ. ꝛ p ꝯñs male ponũt ꝓ spēbꝰ seu mõis hꝰ fall'e. Dõ. ꝙ ab istꝭ eodẽ ꝯsidẽatꝭ ñ sumit locꝰ dyalecticꝰ ꝛ soph. sȝ respcũ diuẽsoꝝ ṗtoꝝ. nã qñ arꝰ respcũ ṗtoꝝ q̃ notiori mõ ꝯueniũt diffiõi ꝛ toti i qȝti tate qȝ ipi diffito ꝛ pti i qȝtitate ab eis sumit locꝰ dyalecticꝰ. sȝ qñ arguit respectu pdicatoꝝ q̃ ecõtra notiori mõ ꝯueniũt diffi nito vel pti in qȝtitate fit ista fallacia

Ar A diffiõe ad diffitũ sumit locꝰ demr̃atiuꝰ. qꝛ diffiõ ẽ me diũ sylli demr̃ati. ğ arguẽꝰ a diffiõe ad diffitũ nec sumit locꝰ soph. nec dyalecticꝰ. Dõȝ. ꝙ diffiõ ꝯsiderat dupl'r. Unoꝰ q̃ ad ẽentiã eꝰ put dẽ ṗncipia ẽenalia diffiti. tũc ꝓcedit argumtũ Alioꝰ ſb cõi intẽtõe diffiõis. ꝛ h dupl'r ꝭm ꝙ duplicia pdicata eis attribui pñt. ꝛ sic ab ipsa sumit locꝰ dyalecticꝰ vel sophisticꝰ

Ar A diuisis ad ꝯiũcta ẽ bõa ꝯña. vtȝ p phm i ṗher. ğ ma le ponit h ꝓ q̃rto mõ hꝰ fall'e. Dõ. ꝙ arguẽdo a diuiꝭ ad ꝯiũcta debite ꝛ obſuatis certis ꝯditõibꝰ ẽ bõa ꝯña. nõ tñ qñ ar guit indebite qꝛ tũc est ista fallacia.

Ar Arguẽdo indebite a diuiꝭ ad ꝯiũcta fit fall'a accñtis pe/ nes 3ᵐ modũ. ğ nõ erit h fall'a petitõis ṗncipij. ꝯña tȝ qꝛ isti loci sophistici nõ pñt ẽẽ in eodẽ argumto. Dõ. ꝙ a diuiꝭ ad cõiũcta dupl'r arꝰ idebite. Unoꝰ q̃ ad modũ poneat ipsa diſa. idebite. ꝛ sic fit fall'a accñtꝭ Alioꝰ arꝰ ab ipꝭ idebite solũ ex pte ꝓ batõis ꝛ ñ ex pte dispõis disoꝝ. ꝛ sic ab ipꝭ sumit ista fall'a Un ñ ẽ icõueniẽs i eodẽ palogisꝰ. rpire diuẽsas fall'as rspcũ diuẽsoꝝ

De fallacia ꝯñtis dicen.

Hic ꝓseq̃t de q̃nta fall'a ex dcõeȝ. s. de fall'a ꝯñtis. Et q̃nqȝ facit. pꝰ ondit quõ illa fall'a. hȝ fieri. 2ꝰ poit diffiõȝ fall'e ꝯñtꝭ cũ cã apparẽtie ꝛ defcũs. 3ꝰ poit nõbile. q̃rto enũat modos hꝰ fall'e q̃nto poit obiectõȝ ꝯ 3ᵐ moᵐ Dicit ğ pꝰ. ꝙ ꝭm ꝯñs fiũt palogismi. eo ꝙ credimꝰ ꝯñtiã cõuerti q̃ nõ couertit.

Ar Cõũsio ẽ passio ꝓpõnũ. ğ ñ pt cõueire ꝯñe. ꝯña tȝ. qꝛ ꝓ/ ṗa passio cõueit soli. Dõ. ꝙ cõũsio capit dupl'r. Unoꝰ ꝓ

mutatõe p̄dicati i s̄bcm̄. ⁊ eꝫ. ⁊ sic ē passio ppõnū ⁊ sibi soli cõue
nit. alio⁰ capit̄ gn̄al̄r p mutatõꝫ añt̄ꝭ i coñs ⁊ eꝫ ⁊ sic cõueit coñe

Notãdū Qꝫ dr̄a ē iẗ añs coñs ⁊ coña͂ꝫ. na͂ añs ē p/pō cathegorica l' hypothetica iferēs cõclo/nē. coñs āt ē ppō cathegorica l' hypothetica illata ab añte. Sꝫ coña ē illa hitudo in q̄ coñs infert̄ ex añte. ⁊ h̄ iō. qꝛ coñs actu ⁊ itellcū icludit̄ in añte. iō sil' seq̄t̄ ad suū añs ⁊ hitudo denoīans illā seq̄lā vocat̄ coña Et q̄uis in ista falla̓ repiant̄ añs ⁊ coñs: tñ mag̃ dr̄ falla̓ coñt̄ꝭ q̄ꝫ añt̄ꝭ. eo q̄ in palogismis h⁹ falle̓ sp ar̄ eq̄ualēt̄ a positõe coñt̄ꝭ ad positõꝫ añt̄ꝭ. vñ q̄ñqꝫ ar̄ a negatõe añtis ad negatõꝫ coñt̄ꝭ. sꝫ ista negatō añt̄ꝭ hꝫ se vt coñs ad negatõnē coñt̄ꝭ. iō ibi eq̄ualēt̄ ar̄ a positõe coñt̄ꝭ ad positõꝫ añtis.

Qr̄ Quotuplex ē coña. Dr̄ꝫ put h̄ sufficit q̄ ē duplex. scilꝫ simplex ⁊ cõposita. Siplex ē q̄ñ ab vno solo añte infert̄ vnū solū coñs. vt hō cr̄. g̃ al' rõnale cr̄. Sꝫ coña cõposita ē. q̄ñ coña fc̄a ex añte ifert̄ coñs. l' ex coñte ipꝫ añs ⁊ fit q̄ttuor mōis Prim⁹ ē q̄ñ fc̄a aliq̄ coña ar̄ a positõe añt̄ꝭ ad positõꝫ coñt̄ꝭ. vt si hō cr̄. al' cr̄. sꝫ hō cr̄. g⁰ al' cr̄. Scd̄s q̄ñ aliq̄ coña fc̄a ar̄ a destructõe coñt̄ꝭ ad destructõꝫ añt̄ꝭ. vt si hō cr̄. al' cr̄. sꝫ nullū aīal cr̄. g⁰ null⁹ hō cr̄. ⁊ ist̄ꝭ duob⁹ modis bñ ar̄ ⁊ bñ cõutit̄ coña. Terci⁹. q̄ñ in aliq̄ coña cõposita ar̄ a destruciõe añtis ad destructõꝫ coñtis. vt hō cr̄. al' cr̄. sꝫ null⁹ hō cr̄. g⁰ nullū al' cr̄. Quart⁹ q̄ñ ar̄ a positõe coñtis ad positõꝫ añtis. vt si hō cr̄. al' cr̄. sꝫ al' cr̄. g⁰ hō cr̄ Ul' sic si pluit t̄ra ē madida g̃ si t̄ra ē madida pluit Et ist̄ꝭ duob⁹ mōis ñ vꝫ ꝯña. p̄mo fit falla̓ ꝯñt̄ꝭ qꝛ ꝯūtit̄ ꝯña q̄ nō deret ꝯūti.

Querit̄ Quid ē falla̓ coñtis. Dr̄m q̄ ē ydoneitas decipiēdi ꝑueniēs ex apparēti cõutibilitate cõseq̄ntis cū añte. ⁊ s̄m ph̄m sp fit q̄ñ credim⁹ cõseq̄ntiā cõuerti q̄ nō cõuertit̄. Cā apparētie ē apparēs cõuertibilitas coñtis cum añte rõe cui⁹ credit̄ q̄ coña bñ cõuertat̄ q̄ tñ nō bñ cõuertit̄. Cā p̄o defcūs ē diuisitas apparēs añtis ⁊ coñtis.

Ar Hic ē falla̓ coñtis al' currit g⁰ hō currit ⁊ tñ ibi nlla̓ coña cõuertit̄. qꝛ ibi nō ē aliq̄ p̄oꝛ coña q̄ conūteret̄ Dr̄ꝫ licꝫ hic ⁊ in plerisqꝫ aliȷ̈s nō cõuertat̄ aliq̄ coña actualit̄ p̄posita. tñ subintelligit̄ aliq̄, cõseq̄ntia iplicite q̄ cõuertit̄ p coña͂ꝫ explicitā

Qr Quotsꝫ mōi h⁹ fallacie coñt̄ꝭ. Dr̄ꝫ q̄ s̄m ph̄m ⁊ ꝑ. hi. in textu sūt tres. Prim⁹ ē arguēdo a destructõe añtis ad

destructõez cōntis. vł a pōne cōntis ad pōsitionem antecedentis exēpla patēt in lrā. Primū ñ vз qз ad negatõez ãntis nō seqˀ negatio cōseqnt; qз añs ē inferiˀ z cōseqns ē supiˀ. mō destructo inferiori nō oз supiˀ destrui cū ipз manere possз i aliis inferioribˀ Etiā scdm nō vз qз ad positõez supiorз ñ seqˀ positio inferioris

Ar Cōseqns actu z intellcū includitˀ i añte. gº destructo añte destruitˀ ɔñs z p ɔñs a destructõe añt; ad destructõez ɔñt; est bona ɔña Dōm ꝙ destructo añte destruitˀ ɔñs fm suū eē pticulare qd hз i tali añte nō tñ destruitˀ vlr fз se totū. qз adhuc pt manē in aliis iō a destructõe ãntis nō pt inferri destructio ɔñtis.

Ar Bñ seqˀ a destructõe añt; ad destructõз ɔñt; si hō cˀ alˀ cˀ. sз aliqs hō ñ cˀ gº aliqd alˀ ñ cˀ. Dō ꝙ ibi ñ arˀ. a destructõe añt; ad destruc. ɔñt;. qз añs ñ destruitˀ. i. ñ negatˀ p negatõз pcedētē ita nec ɔñs destruitˀ p negatõз pcedētē. qз negº deberз pcedē añs

Ar Bñ seqˀ si z cōseqns vt dicēdo nlłs hō cˀ gº nllm alˀ cˀ pluit tra ē madida. gº si tra ē madida pluit z tñ arˀ. a pōne ɔñt; ad pōem añt;. pma ps pbatˀ qз posito posteriori necio poitˀ pus. sз cōns ē posteriˀ añte Dō lз cōns sit posteriˀ añte fm illa tōez qз posteriˀ iferˀ. tñ fm natˀaз z āplitudiēз cōitat; cōns ē p

Ar Bñ seqˀ si iste sol lucз sol lucз. sз sol lucз gº iste us añte sol lucet Dō lз ibi arguatˀ a pōne cōseqnt; ad pōeз añt; fm modū enūciādi, qз arguitˀ ab indiffinita ad singlarē nō tñ fз rem enūciatā. qз tñ magˀ arguitˀ a positõe vniˀ couūtibilˀ ad positõez alteriˀ. nā oē qd est iste sol est sol. et ois sol est iste sol.

Secūdˀ modˀ ē qñ arguitˀ ab insufficiēti numeratõe singlariū ad vłe vt sorˀ cˀ plato cˀ gº ois hō cˀ vł sic sortes ē alˀ z ecōuerso. plato ē alˀ et ecōuso z cˀiis. gº ois hō ē alˀ et ecōuso. nō seqˀ qз lз sufficiēter. s. enūenˀ singlaria illiˀ vłis oi s hō ē alˀ ñ tñ istiˀ oē aial ē hō qd tñ designˀ p h qd dˀ ecōuso.

Ar Iste modˀ coincidit cū pmo gº nō distinguūˀ. añs pbatˀ qз singularia alicˀ vniūsalis ñ sufficienˀ enūata sequūˀ ad suū vniūsalz z hñt se sic cōns gº ibi arˀ. a pōne cōnt; ad pōez añt; Dōз cōcedēdo ꝙ arguatˀ ibi a pōne cōntis ad pōez añt; nō tñ sumitˀ cā appētie rōe ɔūtibilitat; ɔñt; cū añte rōe ɔñtie pus fcē sic in pmo sз cā appētie sumitˀ rōe appent; sufficiēt; nūatōis

Ar Arguēdo ab enūatõe singlariū sumitˀ locˀ dyalecticˀ a pte

in q̄titate ad suū totū vt dr̄ in quinto tractatu. ergo non erit fallacia. Dōm q̄ verum est a sufficienti enumeratōe singulariū. sz h̄ arguit̄ ab isufficiēti enumeratōe vt p3 in lrā

Terci⁹ mod⁹ fit qn̄ arguit̄ a cōit̄ actn̄tib⁹ q̄ c oit̄ actn̄tia mutuo se nō ꝯsequūt̄ vt sor. est magn⁹ ergo sor. ē fortl̄ Johes est pulcher ergo iohes ē bon⁹ nō seq̄t̄ q̄2 lic3 illa accidētia se mutuo ꝯsequūt̄ i aliq̄ sbcto. n̄ tn̄ de necitate ꝯsequūt̄ se

Ar A cōit̄ actn̄tib⁹ sumit̄ loc⁹ dyaletic⁹ ergo ab ip̄s nō d3 fui aliq̄ fallā An̄s pbat̄ q̄2 bn̄ seq̄t̄ iste penit3 ergo deliq̄t⁹ Dō q̄ a cōi t̄ actn̄tib⁹ q̄ sp̄ sese ꝯsequūt̄ suit̄ loc⁹ dyaletic⁹. sz ab ill' q̄ aliqn̄ cōsequūt̄ se ⁊ aliqn̄ n̄ suit̄ ista fallā cōsequētl̄ pēs 3ᵐ mod

Notandū Q̄ bindan⁹ ponit duos mōs hu⁹ fallē vnū iferēdo cōseques i an̄te. scd̄3 inferēdo ex opposito cōsequētl̄ oppoitū an̄tl̄ ⁊ vtr̄ q3 istor̄ mōr̄ cōmisit Mellus⁹ arguēdo q̄ vniūsū sit ifinitū fm magnitudiē3. vt3 ad lōgū p̄mo ph̄co r̄. Fit et3 ista fallā arguēdo a ppōe hn̄te plres cās v̄itatl̄ ad illā q̄ h3 vnicā vt cesar n̄ ē iust⁹ g⁹ ē iniust⁹ vl' sic lapis nō ē iust⁹ ergo ē iniust⁹ an̄s ē v̄m. ⁊ cōseques flm̄ q̄2 an̄s h3 duas cās p̄t eni eē v̄m ā q̄2 cesar n̄ ē ā q̄2 ē s3 n̄ h3 iusticiā s3 cōseq̄ns h3 vnā cā3 v̄itatl̄ q̄2 pōnit cesarē eē s3 iniusū. Fit etl̄ qn̄ ar. a n̄ distributo ad distributū vt sor. vid3 n̄ hōie3 ergo sor. n̄ vidꝫ hominē tu dubitas aliq̄3 ppōe3 ergo tu nescis aliq̄3 ppōe3

Equit̄ de fallacia secū.

Hic pr. h. deim iat de falla fm nō cām vt cām. ⁊ q̄2 ista fallacia nō fit in sill⁹ oñsiuo s3 i sill⁹ ad ipossibile. ideo p̄mo d̄t q̄ duplex ē sillo⁹ et diffinit mēbra. scd̄o ponit exēplū de sill⁹ ad ipossibile vbi n̄ ē aliq̄ p̄missa nō cā. Et t̄cio ponit vbi ista fall'a repit̄ ⁊ decl'at p sillōᵐ ad ipossibile vbi ē vna pmissa n̄ cā vt notet̄ exēplū. Quarto poit diffinitōe3 fallacie nō cāe vt cāe cū sn̄ is caus̄ appentie ⁊ defcūs. Quito poit vnū exēplū ph̄i qd̄ mltū plixū ē ⁊ satl̄ difficile. Dicit g̃ q̄ sillo⁹ ē duplex sc3 oñsiu⁹ et ad ipossibile. Oñsiu⁹ est q̄ vnico pcessu ex duab⁹ p̄miss̄ suā infert cōclusiōe3 de q̄ in tractatu q̄rto. S3 sillo⁹ ad ipossibile ē q̄ ex duab⁹ p̄missis pcedit ⁊ infert vnā cōclusiōe3 māifeste fallā seu ipossibilē ⁊ ex interēptōe ill⁹ ipossibilis fit regressus ad intermēdū aliquā p̄missar̄. Et ita sl̄l̄ i illo totali syll'o duo l'ts pcessus. ⁊ due

Delent̄ tres rige seq̄ntes cū duob⁹ v̄bis

Querit Quot sūt mōi h⁹ fallē ꝯñtis. Dō. ꝙ ẜm ph̄z ꝛ pe.h.in textu sūt tres. Prim⁹ ē arguēdo a de structōe añtis ad destructōꝫ ꝯñtꝭ. vel a positōe ꝯñtꝭ ad positōeꝫ añtis ꝛ duo vel tres ꝯclusiōes. ꝓm⁹ ē syllogistic⁹. sꝫ duo alij sūt enthimēatici. Exēm vt si q̄rat: ē ne hō asin⁹. q̄ ꝯcesso tūc oppo/nēs arguit ex illa īpossibili ꝯcessa ꝛ infert vnā ꝯclusionē īpossibi lē. iō dr̄ sylm⁹ ad īpossibile. ꝛ arguit sic. null⁹ asin⁹ ē al' rōnale. sꝫ hō ē asin⁹ ꝑ te. ḡ hō nō ē aīal rōnale. ecce ꝓmū ꝓcessū. Tūc vl/tra ꝯclusio ē falsa. ḡ aliq̄ p̄missa℞. ecce scd̄ꝫ. Tūc vltra nō ma ioꝛ. ḡ minoꝛ quā tu ꝯcessisti. ecce terciū ꝓcessuꝫ. Jā nota ꝙ ẜm talē ꝓcessum scd̄m vel terciū. qn̄ male īterimit aliq̄ p̄missa℞ q̄ nō fit cā falsitatis ꝯclusiōis ꝯmittit p̄sens fallacia.

Ar Ois sylm⁹ ē possibil' foꝛari ꝛ fieri. ḡ null⁹ ē sylm⁹ ꝑ īpossibile. Dō. ꝙ sylm⁹ ꝑ īpossibile vel ad īpossibile n̄ dr̄ iō ad īpossibile. qꝛ n̄ possꝫ foꝛari seu fieri. sꝫ iō qꝛ ex vna īpossibili cō/cessa a r̄nte īfert ꝛ oñ t vnā ꝯclōꝫ īpossibilē ꝓpt p̄missā īpossibilē

Ar Si sylm⁹ ad īpossibile dicat iō ad īpossibile. qꝛ oñdit cō/clusionē impossibilē seq̄ret ꝙ sylm⁹ ad impossibile eēt sylm⁹ oñsiu⁹ qd̄ ē falsū. Dō. ꝙ in sylmo ad impossibile sūt duo vel t̄s ꝓcessus q̄ ad p̄m p̄dici oñsiu⁹. n̄ tn̄ ẜm totū ꝓcessū e⁹. qꝛ nō sī stit in p̄ma ꝯclusiōe īpossibili sꝫ regredit ad īterimēdū ypothe sīꝫ falsā seu īpossibilē ꝯcessā a r̄nte q̄ fuit cā īpossibilitatꝭ ꝯclōis

Notādū Qꝫ p̄missa cā ē q̄ neccāriō facit ad illatōeꝫ ꝯclōis. ꝛ q̄ rēota nō āpli⁹ seq̄t ꝯclō in tali mō arguēdi. Et ꝑ oppoᵐ p̄missa n̄ cā ē q̄ sumit cū duab⁹ alijs p̄missis ꝯueniēs cū vna ea℞ in sb̄co vel p̄dicato. ꝛ tn̄ nulloº ē cā illatōis ꝯclusiōis. ꝛ iō ipsa posita vel deposita nihilomin⁹ se q̄tur ꝯclusio ex alijs p̄missis. Exēm vt si q̄rat est ne brunell⁹ hō q̄ ꝯcesso ar̄ sic. null⁹ asin⁹ ē aīal rōnale. hō ē asin⁹ ꝛ brunell⁹ est hō. gº hō nō ē aīal rōnale Tūc vltra ꝯclusio ē īpossibilis. gº ali q̄ p̄missa℞. nō maioꝛ. gº ista brunell⁹ ē hō. h̄ ē p̄ns fallā. qꝛ ibi q̄ p̄missa n̄ cā. i. vna p̄missa. q̄ n̄ ē cā falsitatꝭ ꝯclōis q̄ deposita nihilomin⁹ seq̄t ꝯclusio īpossibilis. Si ẜo loco illi⁹ brunell⁹ ē hō ponēt ista. sol ē ī cācro. n̄ eēt p̄missa n̄ cā vt cā. qꝛ illa n̄ ꝯueniret cū alijs p̄missis ī sb̄co l' p̄dicato: ꝛ iō n̄ hēret aliquā apparē tiā ad h̄ vt eēt cā illatōis ꝯclōis Et illa p̄missa q̄ nullā hꝫ ꝯuenientiā cū alijs p̄miss̄ vocat a ph̄o 2º p̄oꝛ nō ꝓpt h̄ accidē falsū

Queritur Quō se hn̄t ad īuicē ꝑmissa nō cā vt cā ⁊ n̄ ꝓ ꝑt h̄ accidē falsū. Dō. ꝙ cōueniūt ⁊ dr̄nt. ꝯueniūt ī h̄ ꝙ neutꝝ ē cā illatōis ꝯclōis. Sz dr̄nt. qꝛ n̄ cā vt cā hꝫ cōueniētiā cū vna ꝑmissaꝝ ī vno t̄miōꝝ. s. ī sbcto l' p̄dicato. Et n̄ ꝓ ꝑt h̄ accidē falsū hꝫ cōueniētiā cū aliq̄ ꝑmissaꝝ. Sz q̄d sit fall'a nō cāe vt cāe ⁊ q̄ cā apparētie ⁊ defcūs patēt in textu

Ar In oī ꝑalogismo ē nō cā. ğ ista fall'a n̄ ē spēal' ab aliȷ̄s distincta. Añs ꝓbat̄. qꝛ in oī fall'a repit̄ aliqd̄ qd̄ hꝫ modū cāe seu aliq̄d apparēs ⁊ nō exn̄s. Dō. ꝙ si capiat̄ nō cā ꝓ illo qd̄ hꝫ modū cāe. sic in oī fall'a bn̄ repit̄ nō cā vt cā. sꝫ si capiat̄ spēalit̄ vt p⁹ diffinita ē. sic solū repit̄ in hac fall'a ⁊ cāt ipsaꝫ

Ar Hic ē nō cā sol ē ī cācro. oē al' ē asin⁹. oīs hō ē al'. ğ oīs hō ē asin⁹: ⁊ tn̄ nō cāt istā fallaciā. Dō. ꝙ illa ꝓpō sol ē in cācro ē nō ꝓ ꝑt h̄ accidē falsū. ⁊ nō ē cā vt cā. qꝛ nō cōuenit cū aliq̄ ꝑmissaꝝ in sbco vl' p̄dicato qd̄ req̄rit̄ ad ꝑmissā nō cām vt cāꝫ.

Ar In oī fall'a dꝫ eē cā apparētie. sꝫ h̄ nō ē cā apparētie. ğ vr̄ ꝙ ista nō sit fall'a. Minor ꝓbat̄. qꝛ si eēt aliq̄ maxie ista. s. cōueniētia ꝑmisse nō cāe cū ꝑmissa cā. sꝫ h̄ nō. qꝛ sicut se hꝫ ēs et nō ens ita se hꝫ nō cā vt cā. sꝫ ens ⁊ nō ens nullo⁹ cōueniūt. ğ neqꝫ cā ⁊ n̄ cā Dō. ꝙ lꝫ cā ⁊ nō cā formal'r capte q̄ ad illas itētōes nō cōueniāt. tn̄ cā ⁊ nō cā materialr̄ capte ꝓ ꝑmissis sylli tm̄ bn̄ pn̄t cōuenire puta in sbco vel p̄dicato Sz dicēs. ꝑmissa nō cā ē nō ens. g⁹ nō pt cōuenire cū ꝑmissa cā q̄ ē ens. Añs ꝓbat̄. qꝛ bn̄ seq̄tur ꝑmissa illa ē nō cā. g⁹ ꝑmissa illa ē n̄ ens. Dō. ad ꝓbatōꝫ añtis. ꝙ ibi cōmittit̄ fall'a ꝯñtis. qꝛ arguit̄ ab īferiori ad supi⁹ cū distributōe. vtꝫ intuēti

Ar Sm̄ istā fall'aꝫ fit bon⁹ syll's simplr̄ dcūs. g⁹ ipa n̄ dꝫ dici fall'a. coñ̄a tꝫ: qꝛ fall'a ⁊ syll's simplr̄ n̄ pn̄t eē ī eodē: Añs ꝓbat̄ sic arguēdo. equ⁹ ē al': oē al' ē asin⁹. oīs hō ē al'. g⁹ oīs hō ē asin⁹. ē bon⁹ sylm⁹ ī barbara Dō. ꝙ lꝫ sit bon⁹ sylm⁹ q̄ ad ꝑm ꝓcessū. ⁊ n̄ sit ista fall'a. tn̄ ī 2⁰ l' 3⁰ ꝓcessu ī q̄ īterimit̄ aliq̄ ꝑmissa q̄ n̄ dꝫ ītimi cōmittit̄ h̄ fallā. vt cū 2⁰ infert̄ h̄ cōclusio ē falsa q̄ ē equ⁹ ē aīal. q̄ in ꝟitate nō ē cā falsitatꝭ cōclusiōis. lꝫ ab opponēte sumit̄ ꝓ cā ad decipiēdū r̄ndētē. sꝫ deberꝫ alia īterimi q̄ ī ꝟitate ē cā falsitatꝭ ꝯclusiōis: hec scꝫ oē aīal ē asin⁹ q̄ falsa

Ar Hec fallā ꝓuenit ex ꝑte ꝑmisse nō cāe. sꝫ illa sp ponit̄ in ꝑmo discursū q̄ ē sylm⁹ simplr̄. ğ fallā ⁊ sylm⁹ adhuc essent

in eodē. Dōꝫ lꝫ ꝑmissa nō cā ponaꝛ in ꝑmo discursu syllogismi
ad īpossibile ꝛ ibi sit cā apparētie hu⁹ fallē tn̄ ibi nō ꝯmittiꝛ de/
fcūs aut fallā nisi in vltimo ꝓcessu iterimēdo.s.ꝑmissā q̄ tn̄ nō
est cā impossibilitatis aut falsitas cōclusionis. et ꝑm talem ꝓ/
cessum vltimū dicitur syllogismus ad impossibile.

Q Quot sūt mōi h⁹ fallē Dōm ꝙ pn̄t duo assigri. Prim⁹
qn̄ ꝑmissa nō cā ex pte sbiecti sui cōuenit cū ꝑmissa causa
Exēplū vt oīs asin⁹ ē rudibil'.oē al' ē asin⁹.oīs hō ē al' ḡ oīs hō ē
asin⁹.ꝯclō ē falsa ḡ aliq̄ ꝑmissaꝝ ꝛ nō nisi ista oīs asin⁹ ē rudibil'
ibi male fit r̄gress⁹ a falsitate ꝯclōis ad ꝑmissas .q꜡ intimiꝛ vna
ꝑmissaꝝ q̄ nō est cā falsitatꝭ ꝯclōis.ꝛ sic dēt negari ille ꝓcess⁹ ꝛ n̄
ista ꝓpō oīs asin⁹ ē rudibilis.q꜡ falsitas cōclōnis ꝓuenit ex ista
ꝑmissa oē al' est asin⁹ Scd̄s mod⁹ ē qn̄ ꝑmissa nō cā ex pte pt̄i cō
uenit cū ꝑmissa cā. Exēplū vt oē al' ē asin⁹.oīs equ⁹ est animal
oīs hō est al'.g⁰ oīs hō est asin⁹.cōclō est falsa ergo aliq̄ ꝑmissa
rū.ꝛ nō nisi ista oīs equ⁹ est animal. Et soluiꝛ vt prius

Ropō plures ē illa in q̄.

Hic determinat d vltīa fallā q̄ dr fallā ꝑm pl'es īt̄rogatōes
vt vnā ꝛ ꝓ noticia illi⁹ oꝫ sciē q̄d sit īt̄rogatō pl'es.ꝛ q꜡ ē eadeꝫ
cū ꝓpōe pl'es iō diffit eā.di. Propō pl'es ē illa ī q̄ vnū de plib⁹ ꝑ
dicaꝛ aut plūa de vno vel pl'a de plūib⁹ Exēplū ꝑmi vt sor.ꝛ plō
currūt.exēplū scd̄i vt sor.cꝛ ꝛ disputat.exēplū t̄cij vt sor.cꝛ plato
disputat Et dr talis ꝓpō plūes.q꜡ ibi designāꝛ plūes ꝯpōes pt̄i
cū sbiecto Sꝫ ꝓpō vna ē ī q̄ vnū pt̄ de vno siue illud sit vnum
numero siue genere siue spē siue anologia vt ptꝫ in textu

A In ista ꝓpōe oīs hō cꝛ.vnū pt̄ de plib⁹ ꝛ n̄ ē ꝓpō pl'es.g⁰
diffi⁰ ꝯueīt alīi a diffito. Dō.ꝙ ibi vnū pt̄ de plib⁹ ꝑ mo
dū vni⁹.q꜡ hō teneꝛ ibi ꝓ oīb⁹ ꝑticularib⁹ hoīb⁹ īq̄ꝫtū ꝯtineꝛ sb
suo cōi ꝑcato qd̄ ē hūanitas.sꝫ n̄ pt̄ vnū d plib⁹ ꝑ modū plurīū

A Hic sor.ꝛ plō currūt vnū pt̄ d plurib⁹ ꝑ modū plurīū.ꝛ
tn̄ n̄ ē ꝓpō plures g⁰ diffinitō mala. Ań.s ꝓ scd̄a pte ꝓbaꝛ
q꜡ enūciatō vna ē q̄ vnū de vno ꝑt vel ꝯiūctōe vna.ꝛ illa diffi⁰
huic ꝯuenit. Dō.lꝫ ꝓpō cathegorica de copulato vel disiūcto ex
tremo sit ꝓpō vna ꝯiūctōe.tn̄ ꝑm q̄d pt̄ dici ꝓpō plūes capiēdo
ꝓpōem plures large

A Propōes hypothetice nō sīt plures.g⁰ male ꝑ ipsas exē/

plificat. Ans pbat. qz ppō plures est q̄ plura τ nō vnū signat in cōiuncti. mō in hypotheticis plura enūciant de plurib⁹ ꝯiūctim Dōm lz hypothetice nō sint plures capiēdo ppōez plures stricte. tn̄ sūt plures capiēdo cōiter. Un̄ ppō plures stricte capta ē. q̄ nō signat vnū simplr̄ aut ꝯiūctōe. sz plura icōiūcti a pte subiecti vel p̄dicati nō faciētia vnā orōem. vt hō asin⁹ currit.

Ar Propōes hypothetice sūt vne. ḡ nullo⁰ sūt ppōes plūes Ans pbat. qz sūt ppōes vne ꝯiūctōe: ḡ sūt ppōes vne Sz ꝯn̄a tz p locū ab oppositis. Dō. q̄ vna n̄ ē determiato ꝯhēs ad ppōz. eo q̄ ppō τ ppō vna sūt p̄cit⁹ idē. Vel dō. q̄ n̄ ē icōueniēs ppōes hypotheticas eē vnas ꝯiūctōe. τ cū h̄ eē plēs s̄m q̄d capiē (do ppōz plēs cōit

Ar Hic soz. ē hō τ asin⁹ p̄dicat vnū de vno. τ tn̄ n̄ ē ppō vna. Pria ps pbat. qz vnū genē p̄t de vno sbco. Dō. q̄ lz hō τ asin⁹ sūt idē genē. tn̄ i ista ppōe n̄ enūciant p mo^m vni⁹ genē. sz p mo^m diūsoꝝ i spē. qz sb diūs noib⁹ di (saꝝ spēꝝ.

Ar Hic p̄nt pl'a p mo^m vni⁹. soz. ē alb⁹ grāmati c⁹. τ tn̄ n̄ ē ppō vna sz ppō plēs. ḡ ad rōez ppōis vne nō sufficit pl'a p̄ri p mo^m vni⁹. Dō. q̄ illa pl'a alb⁹ grāmatic⁹ nō p̄dicāt p mo^m vni⁹. qz n̄ faciūt vnū p̄tū. eo q̄ illa accn̄a ex eq̄ respiciūt sbcm̄. τ n̄ in rōe determiabil' τ determināts ex pte reꝝ signataꝝ

Notādū Q̄ itrogatō plēs ē q̄ q̄rit vnū de pl'ib⁹ vel pl'a de vno. l' pl'a de pl'ib⁹. sū ꝯiūgāt iuicē ex natā rei l' p copulā l' oino n̄ ꝯiūgāt. Sz iterrogatō vna ē i q̄ aliq̄d q̄rit d' aliq̄ vno simplr̄. τ c⁹ vtraqz ps ē aliq̄d vnū sū aliq̄d cōplexū ex pl'ib⁹ ex q̄b⁹ fit aliq̄d vnū simplr̄. c⁹ mōi ē diffi⁰ eēnal. Un̄ itrogatō plēs p̄t fiei duplr̄. Uno⁰ sz signata tm̄. vt q̄rēdo si ois cais cēt τ tal' cāt equocatōz Alio⁰ sz voces τ signata sil'. τ h̄ fac (hāc fallaciā

Qr Quot mōis p̄t aliq̄ itrogatō dici plēs. Dō. q̄ duob⁹ mōis Uno⁰ qz plā enūciāt de plurib⁹ aut vnū de plurib⁹ aut ecōūso. l' qz tmi i accipiūt i nūo singulari. ita tn̄ q̄ ppō ex q̄ soiat tal' itrogatō ē ppō vna vnitate sufficiēte ad ꝯdcōez. Alio⁰ itrogatō dr plēs. qz illa orō n̄ ē vna. vt soz. ē hō alb⁹. soz. ē calid⁹ grāmatic⁹. Ad iterrogatōz plēs p⁹⁰ sp p̄t dari vna rn̄sio ꝯcedēdo vel negādo. vt demr̄atis duob⁹ q̄ꝝ vnū sit albū τ aliud nigꝝ. τ q̄rat an ista sint alba vel nigra. dz dici q̄ nec sūt alba nec nigra. tn̄ si q̄s vellet affirmatiue rn̄dere nō debet vnam rn̄sionē dare. sed multas. dicēdo hoc est album. τ illud

est nigꝝ. Sz ad iterrogatōz q̄ ē pl'es scdoº nō dz dari vna rñsio
vt si q̄rat an sortes musicꝰ sit albꝰ. nō dz rñderi ita vł nō. sz dñt
dari pl'es rñsiōes sic si sortes sit albꝰ ꝛ ñ musicꝰ. dz dicē ꝙ sit al
bꝰ ꝛ nō musicꝰ. si sit musicꝰ ꝛ nō albꝰ dz dicē ꝙ sit musicꝰ ꝛ nō
albꝰ. si sit albꝰ ꝛ cū h̄ musicꝰ dz dicē. ꝙ sortes musicꝰ sit albꝰ. et
sic de alijs. Quid āt sit fall'a ꝺm pl'es iterrogatōes vt vnā q̄ cāe
apparētie ꝛ defcūs ꝛ duo eiꝰ modi clare patēt in textu

Arguit Cōtra pᵐ moᵐ. q̄cūqꝫ sꝫ pl'a sꝫ nūo pl'i pl'a. gº
pl'a nūqꝫ sbijciūt in nūo singulari. Dōz ꝙ nūs
pl'is capit dupl'r Unoº vt ē pme ipōis. ꝛ vt ē passio reꝝ Aliº ca
pit vt ē scde ipōis ꝛ vt ē passio ptiū decliabiliū ꝛ oppoit nūo sin
gulari. tūc dz ꝙ q̄cūqꝫ sꝫ pl'a sꝫ i nūo pl'i pl'a. pºº. sz nō sp scdoº.

Arguit Pl'es sꝫ mōi q̄z duo. igr̄ textꝰ isufficiēs. Añs
pbat. qꝛ tot erūt mōi q̄t sꝫ iterogatōes pl'es. sz
iterogatō pl'es fit tribꝰ mōis. Dō. lz ill' tribꝰ mōis possēt distin
gui spēs hꝰ fall'e. tñ eq̄ bñ distinguūt penes duos modos i textu
positos. qꝛ in q̄libet duoꝝ mōꝝ pt fieri triplex variatō palogis/
moꝝ ꝺm triplicē modū interrogatōis plures

Ost hec āt reducēdū ē.

Post. P. h. determiauit de vnaq̄qꝫ fall'a ꝺm se. h̄ ɔñr det
miat de ipꝰ p ɔpatōz ad elēchū oñdēdo quō oēs defi
ciūt aut peccāt ɔ̄ diffiōz elēchi. ꝛ p h̄ reducūt ad ignorātiā ele/
chi. Uñ reducē fall'as ad rōem elēchi. ē oñdere quō q̄libet fall'a
peccat ɔ̄ aliquā pticulā diffiōis elēchi. siue h̄ sit rōe syllogismi.
siue rōe ɔ̄dcōis q̄ ē vltīa forma ꝛ drā ɔstitutiua elēchi. siue sit
ɔ̄ vtrūqꝫ. Et ita elēchꝰ. s. syllogismꝰ ɔ̄dcōiꝰ positōi rñtis ē tā
q̄z signū ad sagittas ɔ̄ qd̄ oēs fallacie militāt

Notādū Q̄ ignorātia elenchi capit dupl'r. vt etiā
sup̄ patuit. Unoº spēal'r p ignorātia alicꝰ
ptícl'aꝝ q̄ttuor i diffiōe elēchi positaꝝ rōe ɔ̄dcōis. vt sꝫ ad idē
ꝺᵐ idē. ꝛc. ꝛ sic ꝺz igrātiā elēchi sumit fall'a spēal'. ꝛ istoº ñ redu
cūt ad ipsā alie fall'e Alioº capit cōit p igrātia cuiuscūqꝫ pticl'e
elēchi. sū h̄ sit rōe syll'i sū rōe ɔ̄dcōis. ꝛ sic ꝺz ipsā ñ sumit fall'a
spēal'. sz cōis ad oēs Et hº oēs fall'e rducūt ad ignorātiā elēchi

Arguit Priꝰ i singul' fallacijs oñse sꝫ cāe defcūs fall'aꝝ
g̊ h̄ supflue dñr defcūs eaꝝ. Dō. lz pꝰ oñsi sint

defeñs fallaciaꝝ ꝼm se. tñ nõ oñsum ẽ quõ illi defcũs peccãt ꝯ rõ nẽ elenchi. iõ nõ supflue fit ħ talis oñsio.

Arguit Iste ẽ vn⁹ ꝑalogism⁹. null⁹ prudẽs vult ditare inimicũ suũ. iste hõ ẽ prudẽs. ġ iste nõ vult ꝓpt vtilitatẽ rei publice ditare inimicũ suũ: ꝛ nõ vr̃ ꝯ quã ꝑticulã elẽchi peccet ꝛ q̃ fall'a sit. Dõ. q̄ ibi ẽ bon⁹ syl^m⁹ sȝ dfcũs ẽ q̄ꝛ aliq̃ dẽminatõ addit̃ in ꝯclusiõe q̃ nõ erat accepta in ꝑmissis. ꝛ iõ ẽ fallacia ꝼm q̇d ad simplr̃. ꝛ peccat ꝯ elẽchũ rõe syllogismi:

Arguit Passio solũ ꝯuenit suo sbcto. sȝ ꝯdcõ ẽ passio enũciatõis. ġ nõ ꝯueĩt elẽcho vel syl^mo: ꝛ ꝑ ꝯñs nulle fall'e peccãt ꝯ elẽchũ rõe ꝯdcõis. Dõ. lȝ ꝯdcõ ꝑ^o ꝛ ꝑ se ꝯueniat ꝓpõni. tñ pt̃ ꝯuenire ex ꝯñti syl^mo: rõe sue cõclusiõis vel alicui⁹ ꝑmissaꝝ q̃ ꝯdicit positõi rñdẽtis

Arguit Si ꝯdcõ cõueiret syl^mo: rõe sue cõclusiõis seq̄retur q̄ oĩs syl^m⁹ eẽt ꝯdcõri⁹ qd̃ videt̃ falsũ. Seq̃la ꝓbat̃. q̄ꝛ oĩs syl^m⁹ mũdi sꝑ cõcludit cõclõeȝ q̃ ẽ alic⁹ ꝯdcõria. Dõ: q̄ syl^m⁹ ꝯdcõri⁹ vt ẽ diffinitõ elẽchi nõ dr̃ ꝯdcõri⁹. q̄ꝛ infert cõclusionẽ ꝯdcõriã ꝼm se. sȝ vt infert cõclusionẽ ꝯdcõriã positõi rñtis. sȝ nõ oĩs cõclusio ꝯdicit positõi rñtis.

Querit Quõ oẽs fall'e i dcõe reducũt̃ ad igrãtiã elenchi. Dõ. q̄ iductiue sic. q̄ꝛ eq̇uocatõ ãphibologia ꝛ figũa dcõis reducũt̃ ad igrãtiã elẽchi. q̄ꝛ ipediũt syl^m ꝛ ꝯdcões q̃ st̃ de rõe elẽchi. pȝ q̄ꝛ ad rõeȝ syll'i ꝛ ꝯdcõnis req̇rit̃ vnitas rei ꝛ nois sil'. Sȝ i eq̇uocatõe ãphibologia ꝛ figũa dcõis ñ ẽ vnitas nois ꝛ rei sil' q̄ꝛ lȝ ibi maneat vnitas voc̃. ñ tñ vnitas rei. Sȝ i cõpõe ꝛ diuisiõe nõ ẽ vnitas neq̇ȝ voc̃ neq̇ȝ ꝼcati. q̄ꝛ nõ ẽ orõ vna ꝼ^m modũ ꝓferẽdi. Sil'r i fall'a accẽt⁹ deficit vnitas rei et nois. ꝛ sic oẽs fall'e i dcõe peccãt ꝯ rõȝ elẽchi. Et oẽs ꝑalogismi fallaciaꝝ in dcõe vocãt̃ syllogismi verisiles. q̄ꝛ in ipꝭ ꝼuat̃ forma syllogistica. ꝛ nõ ẽ defcũs syllogismi nisi q̄ in q̄libet eoꝝ q̄libet ꝓpõ ẽ distinguẽda penes eq̇uocatõem

Arguit fall'e i dcõe nõ r̃ducũt̃ ad igrãtiã elẽchi. ġ tex⁹ falsus. Añs ꝓbat̃. q̄ꝛ nullũ ꝑfectũ r̃duci hȝ ad ipfectũ. sȝ mag̃ ecõtra. sȝ fall'e i dcõe ꝛ etiã fall'a accñt̃ potiores ꝛ ꝑfcõres st̃ q̄ȝ fall'a igrãtie elẽchi. ġ male ad ipsã reducũt̃. Dõ. lȝ fallẽ i dcõe sint potõres fallã igrãtie elẽchi q̃ ẽ vna spẽal' fallã. ñ tñ st̃ potiões fallã igrãtie elẽchi q̃ ẽ cõis ad oẽs fallãs.

Arguit Dic ē fallā in dcōe tu dubitas aliqd vnū. illd qd dubitas nō scis. ḡ tu nō scis aliqd vnū. ꝛ n̄ videt̄ q̄ fallā ꝛ quō reducit̄ ad elēchū. Dō. q̄ ē fallā ꝯn̄tis ꝛ a ā a nō distributo ad distributū ex pte illi⁹ dcōis vnū q̄ in an̄te sup poit determiate. ꝛ in ꝯn̄te cōfuse distributiue. ꝛ reducit̄ ad elēchū. qꝛ peccat ꝯ ipm rōe syllogismi. qꝛ cōclusio nō seq̄tur ex nccitate. Et pt ibi assign̄i fallā figure dcōis vtꝫ cōsiderāti.

Querit Quō palogismi sīni fallaciaꝝ ex dcōꝫ r̄ducūt ad ignorātiā elēchi. Dō. q̄ fallā accn̄tis ꝛ fallacia ꝯn̄tis q̄ ē ps material' accn̄tis peccāt ꝯ illā pticulā ex hijs q̄ data st̄ de nccitate: qꝛ cōclusio in eis nō seq̄tur de nccitate ex p̄missis. Sꝫ palogismi fallacie ḃm q̄d ꝛ fallacie ignorātie elēchi peccāt ꝯ elēchū rōe ꝯdcōis. qꝛ in ip̄ nō ē affirmatō ꝛ negatō de eodē ad idē ḃm idē silr̄ ꝛ in eodē tpe. Sꝫ palogismi petitōis p̄ncipij. ꝛ n̄ cāe vt cāe peccāt ꝯ syllo^m. p̄batiuū seu ꝯ elēchū. vt ē p̄batiu⁹. Fallacia ḃm plures īt̄rogatōes vt vnā peccat ꝯ elēchū. rōe syllogismi. eo q̄ ad rōꝫ syllogismi req̄rit̄ q̄ q̄libet p̄missaꝝ sit p̄pō vna. sꝫ in īterrogatōe plures nō sumit̄ simplr̄ p̄pō vna. Ex p̄dictis manifestū ē q̄ ꝛ q̄t st̄ fallacie tā in dcōe qꝫ ex dcōem q̄ st̄ cāe apparētie ꝛ defcn̄s eaꝝ. ꝛ q̄t st̄ modi in q̄libet fallacia: et q̄uo oēs reducūt̄ ad ignorātiā elenchi.

Arguit In fallacia ignorātie elēchi infert̄ vera ꝯdictio in cōclusione palogismi. ḡ illa fallacia nō peccat ꝯ elenchū rōe ꝯdcōis. Dōm q̄ lꝫ ibi apparēter inferat̄ vera ꝯdictio in ꝯn̄te. tn̄ illa nō seq̄tur ex nccitate neqꝫ p̄misse p̄bāt ipsā nccāriā quod tn̄ req̄ritur ad elenchū

Arguit In fallacia petitōis p̄ncipij ꝯn̄s nccāurio seq̄tur ex an̄te. ḡ male dr̄ in textu. q̄ ꝯclusio nō accidit de nccitate. Dōm q̄ lꝫ ꝯclusio in petitōe p̄ncipij seq̄tur de nccitate q̄ ad illatōꝫ. nō tn̄ q̄ ad p̄batōꝫ. ꝛ p̄pt̄ defectū p̄batōis ꝯclōnis reducit̄ ad elēchū Et h̄ de tractatu fallaciaꝝ dcā sufficiāt

Copulata sex tractatuū Petri Hyspani ḃm doctrinā sancti Thome Aquinatis. studio mg̃roꝝ Colonie in bursa Mōtis regentiū industrie collecta. ꝛ nup̄ p̄ exercitio neophytoꝝ logice solerter imp̄ssa. Anno dm̄. M. cccc. lxxxvij. finiūt feliciter.

Universale est duplex scilicet transcendens et limitatum. Universale limitatum est predicabile
potentie [illegible] de [illegible] [illegible] continendo [illegible] vocatur a porphirio [illegible] et [illegible]
non [illegible] universale de [illegible] sic dicit porphirius [illegible] genus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] universale. Universale transcendens est veritas [illegible] [illegible]
[illegible] potentie de [illegible] generalissimis [illegible] de uno generalissimo et de [illegible]
quo [illegible] non est in predicamento [illegible] [illegible] bonum verum [illegible] [illegible] absolutum [illegible]
[illegible] [illegible] universalium transcendentium [illegible] 21 ut [illegible] sapientia dicitur
[illegible] universalium transcendentium [illegible] requiritur ad hoc quod aliquid [illegible] sit transcendens
quod [illegible] de omnibus [illegible] sed sufficit quod dicitur de aliquo [illegible] ut de aliquo
respondentem quod non sit [illegible] in [illegible] sic est sapientia [illegible] et de aliquo [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Ens dividitur in ens reale et in ens rationis et ista est divisio equivoca analoga in [illegible]
analogata equivocata. Ens reale quod habet esse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] voluntatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ens reale [illegible] [illegible] de deo et de [illegible] [illegible] Ens vero rationis capitur [illegible] modis
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in anima ut [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] passiva [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut a deo [illegible]
[illegible] [illegible] ens reale [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in aliud [illegible]
[illegible] reale sicut [illegible] in [illegible] divisione [illegible] ens rationis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sic ens reale [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ultra dico quod ens
reale [illegible] sic divisum dividitur [illegible] ens [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
quodlibet ens [illegible] [illegible] et [illegible] absolutum et relativum [illegible] ens [illegible] [illegible]
absolutum quod non est [illegible] ad aliud sic est deus et [illegible] [illegible] in divinis et [illegible] [illegible]
generalissima [illegible] [illegible] quantitas et qualitas. Ens vero relativum [illegible] aliud quod [illegible] est ad aliud
sic in divinis [illegible] relationes [illegible] [illegible] et ista item [illegible] [illegible]
quod actio passio [illegible] ubi habitus et istarum relationum [illegible] dicuntur intrinsecus advenientes
[illegible] sicut sunt [illegible] relationes de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationes extrinsecus ad
venientes ut sunt ille relationes de sex ultimis [illegible] [illegible] [illegible] relatio intrinsecus adveni-
ens [illegible] [illegible] positis fundamento et termino sic est [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alba [illegible] sit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et in [illegible] aliis locis [illegible] relatio extrinsecus adveniens
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in actu [illegible] [illegible] [illegible] fundamento et
termino [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] erit relatio [illegible] de relatione [illegible] ad passivum
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] et [illegible] non erit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
est [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] adest [illegible] [illegible] et
[illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et non erit [illegible]
Et sic patet quod [illegible] relationes sunt extrinsecus advenientes. Dico ultra quod ens divi-
ditur in [illegible] et [illegible] et loquitur de ente [illegible] et [illegible] [illegible] quod non [illegible]
[illegible] [illegible] modis [illegible] [illegible] [illegible] quod est ad se [illegible] sicut est deus [illegible] sic non [illegible]
quod [illegible] est quod deus non est ens creatum et finitum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
non a se ut est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] incipiendo a [illegible] generalissimo usque ad individua
inclusive [illegible] [illegible] [illegible] non est [illegible] non a se [illegible] in alio [illegible] [illegible] [illegible] et
[illegible] sicut [illegible] [illegible] [illegible] Consequenter dico quod ens dividitur in ens [illegible]
et in ens [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] in [illegible] [illegible] et in ens in [illegible] [illegible]
Et ista divisio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] capitur [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] [illegible] et [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]
et sic [illegible] passio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
sive superiori. Et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] passiones [illegible] accidunt enti et [illegible] [illegible]
ad ens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illud
quod [illegible] in se [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et sic [illegible]
[illegible] [illegible] quod [illegible] est quod ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Copulata tractatuū paruoꝝ logicalium

Jrca īiciū tractatuū

puoꝝ logicaliū. Queriꝛ primo quot sūt tracta/
tus puorum logicaliū cōmuniter legentium.
Dicendū q sex.scilz suppositionū ampliationuz.
appellationum obligatoriorū.insolubilium.⁊ ꝯsequentiaꝝ.
Sz si absolute queraꝛ tunc sunt multo plures.s. distributionū
sincathegrāmatum ⁊ exponibilium.sed tantū isti sex ī vsu habē
tur. Ratio quia sunt ṗncipaliores inter tractatus puoꝝ logica
lium.etiā quia ex istis quodāmō habetur cognitio alioꝝ. Ut ex
tractatu suppositionū aliqualr cognoscunꝛ signa vniuersalia et
pticularia quoꝝ natura tradiꝛ in tractatu distributionū ⁊ sinca
thegrāmatum.nā ex suppositione ꝯfusa aliqualiter cognoscunꝛ
signa vniuersalia.et ex suppositione determinata signa pticula/
ria. Sed quidā aliꝗ tractatus nō hn̄tur in vsu ꝓpter eoꝝ ꝓlixi/
tatem vt sunt tractatus restrictionū ⁊ exponibiliū.

Arguiꝛ Si sunt plures tractatus spectantes ad logicā
quos Arest.nō ponit tūc insufficiēter petit gra
tes in fine scdi elenchoꝝ. Dōm dupl'r. Primo q ipe sufficienter
cōpleuit logicā quantū ad esse logice nihilomin⁹ tamē possunt
supaddi quidā aliꝗ tractatuli quo ad bene eē ipi⁹ logice ⁊ ad cō
plementū eius deseruientes. Scdo dicendū q q̄uis Aresto.nō
inuenit istam logicā que hic traditur in se ⁊ in ꝓpria forma isto
rū tractatuū tamē inuenit omēs istos tractatus in suis ṗncipijs
qz inuenit quedā ṗncipia ex quibus isti tractatus vlteri⁹ eliciū
tur ⁊ fiunt ⁊ ergo diciꝛ quodāmō istos tractatus inuenisse Unū
patet q magis est regratiandū pho q̄z Pe.his.qz ipse inuenit ṗn
cipia que sunt difficilis inuentionis. Circa qd sciendū q tra/
ctatus suppositionū elicitur ex passu. Aresto.in prio periar. vbi
diciꝛ qm̄ aūt sunt hec quidē reꝝ vniuersalia illa vero singularia
res aūt pticulares habēt suppositionē discretā.⁊ vlterius diui/
dit res vniuersales quia alique sunt res vniuersales que vni/
uersaliter rē suā enūciant et ille supponūt ꝯfuse. Alie sunt res q̄
nō vniuersaliter enūciant et ille supponūt determīate. Tractat⁹
vero ampliationū eliciꝛ ex tercio mō fallacie equocatōis .qz ibi
dz q nō licet arguere a magis amplo ad min⁹ amplū nec ecōtra.
⁊ ponit exemplum vt quicūqz sanabatur sanus est laborās sa/
nabatur ergo laborans sanus est.ibi laborans ampliaꝛ. Tra/

ctatus appellationis elicit̃ ex tercia ꝓprietate substātie vbi dr̄ q̄ scd̄a suba videtur significare hoc aliquid sub appellatōis figura.i.sub similitudine appellationis qr̄ scʒ p̄ma sba ⁊ scd̄a idē appellant ergo idē vident̃ ſcare. Sʒ obligatoria]eliciunt̃ ex p̄mo prioꝝ ⁊ nono methaphisice vbi dr̄ q̄ possibili posito in eē nullū sequit̃ ipossibile h̄ aūt est fundamentū oīs obligatōis.qr̄ liber obligatorioꝝ docet tenere possibile ne ex illo sequat̃ impossibile. Insolubilia vero trahūtur ex quarto metha.vbi dicit Arest.accidit vtiqʒ vt famatū est q̄ sdā ꝓpōnes se ipsas destruere sed ꝓpositio insolubilis semꝑ destruit se ipam qr̄ implicite includit duas partes ꝯtradictionis copulatiue vt hec est insolubilis ego nō loquor. Cōsequētie aūt eliciūtur ex diuersis passibus. Aresto.p̄mo ex libro prioꝝ vbi circa finē primi ponit aliquas regulas ꝯsequentiaꝝ ⁊ ex scd̄o thopicoꝝ.vbi determinat de ꝯsequentia in ipo ⁊ de cōsequentia ecōtrario. Sed tractat⁹ distributionū trahitur ex primo periar.vbi dr̄ q̄ oīs nō vl'e sed q̄m vl'r significat ⁊ omīs est signū distributiuū. Et tractatus sincategorematū elicit̃ ex scd̄o periarmenias.vbi docet.Aresto. multiplicare ꝓpōnes penes termīos finitos ⁊ infinitos.sʒ illa negatio est quoddā sincategorema.

Querit̃ Quare isti tractat⁹ dicunt̃ ꝑua logicalia. Dicendū q̄ ad h̄ sunt quedā rōnes. Prima qr̄ in quibusdā ꝑuis libris tradūtur ⁊ etiā ꝑ modū tractatuū. Partes aūt logice Aresto.nō tradūtur ꝑ modū tractatiuū.sʒ ꝑ modum libroꝝ p̄ncipaliū. Scd̄a cā est qr̄ eoꝝ p̄ncipia sūt solū posita ab Aresto.sed p̄ncipia sūt ꝑua in q̄titate licet sint magna in virtute.⁊ ergo ꝯpando ista logicalia ad sua p̄ncipia sic dicūtur ꝑua. Tercia cā ē qr̄ sunt de minimis q̄ in tota logica ꝯsiderant̃ scʒ de termīs ⁊ ꝓprietatib⁹ eoꝝ sʒ minimū ꝯpatū ad maius vocat̃ ꝑuū. Et pōt addi quarta rō talis.qr̄ scʒ nō corr̄ndent aliq̄bus magnis libris sicut aliȷ̄ tractat⁹ Pe.hisp̄. Et sic sunt min⁹ p̄ncipales.sʒ min⁹ p̄ncipale in ordīe ad ma gꝰ p̄ncipale dicit̃ ꝑuum

Ar Si tercia rō eēt vera.seq̄ret̃ q̄ liber p̄dicabiliū ⁊ p̄dicamentoꝝ dicerent̃ tractat⁹ ꝑuoꝝ logicaliū. Seq̄la ꝓbat̃. qr̄ etiā sūt de termīs ⁊ incōplexis. Dōm q̄ liber p̄biliū nō est ꝓprie de termīs sʒ d̄ rebus cōceptis ⁊ hoc sic pʒ.qr̄ absolute loquēdo termin⁹ in q̄ztū termin⁹ nō ē gen⁹ neqʒ spēs sʒ poti⁹ res cōcepta q̄ ſcat̃ ꝑ terminū sicut hō ꝯceptus poti⁹ dr̄ spēs q̄z ille termin⁹ hō ⁊ ideo ille liber nō ē d̄ termīs absolute.sʒ poti⁹ de re cō/

cepta. Et sil'r dr̃ d libro p̄dicamētoꝝ q2 nude voces nō ponūt i

Querit Utꝝ ista pua logicalia homi sint ne cessaria. Dōm q necessariū capit q̄ttuor mo/ dis. Uno° p illo sine q̄ aliquid nō pōt esse sicut cibus dr̃ eē ne cessarius aiali. q2 aial nō pōt eē sine cibo. Alio mō dr̃ necessari um qd est vtile scʒ sine quo aliquod nō pt bene esse. sicut equus dr̃ esse necessari⁹ longe itineranti. Tercio illud dr̃ eē necessariuʒ qd est ꝑpetuū sicut ꝓpōnes demōstratiue dicūt necessarie Quar to aliq̄d dr̃ necessariū quod est violentū sicut dicim⁹ illa tractō est necessaria .i. violēta. vñ vers⁹. Utile ꝑpetuū sustētans ac vio lentū. Quattuor exp̄sse tibi denotat ista necesse. Dōm ē ergo ad quesitū q isti tractatus sunt necessarij capiēdo necessariū scdo°. scʒ sine quo aliqd non pt bñ esse. q2 ꝯgnitio ꝓpōnū nō pt bene haberi sine cognitōe puoꝝ logicaliū. q2 multe ꝓpōnes in logica verificant̄ ꝓm vnā spēm suppōnis que false sunt ꝓm aliā. Etiaʒ maxime subseruiūt ad cognoscendū fallacias vt dicit boetius. Et ex isto posset sumi alia cā quare vocātur pua logicalia. quia scʒ āminiculant̄ siue seruiūt ad cognitionē totius logice. ⁊ nō stʒ de p̄ncipali intentione logice. Sil'r rñdet ad quesitū q duplex est necessitas. vna est absoluta siue simpl'r dicta que ꝟcat̄ in ter/ cia acceptōe necessarij. ⁊ sic isti tractatus sunt necessarij. Alia est necessitas ex suppositōe finis. ⁊ supposito q aliquis velit ꝑfecte noscere totā logicā tunc necesse est eū scire pua logicalia. Ex isto patet q etiā Arest. ⁊ ceteri magni logici habuerūt cognitōʒ par uoꝝ logicaliū sed non sub ista forma.

Querit Quot solent queri circa inicia libroꝝ Dōm q quattuor vñ vers⁹. Utilitas titul⁹. intentio. parsqʒ sophie. Quattuor ⁊ cāe rē totā ꝑficiētes. De vtilitate di ctū ē. Intentio aūt autoris ē tradere ꝯgnitionē de quibusdā ꝓ/ prietatibus terminoꝝ ⁊ h̄ quo ad tres primos tractatus. Nam in p̄mo tradit̄ ꝓprietas termīoꝝ q̄ est suppositio. in scdo ampli atio. in tercio appellatio. Et titul⁹ isti⁹ libri ē. incipiūt pua logi calia. Pe. his. Est em̄ titul⁹ ꝓpō ꝯtinēs nomē libri ⁊ cāe efficiē tis siue autoris. Et subordinat̄ iste liber p̄hie rōnali quo ad oīa que hic traduntur ⁊ ꝯtinent̄ sub veteri logica quo ad tres pri/ mos tractatus. sed sub noua logica quo ad tres vltimos.

Querit Quot sunt cāe scie libri. Dōm q tres sunt cāe scie libri ꝓprie loquēdo. sʒ sunt quattuor cāe

libri. Differunt tamen liber et scientia. et ideo aliter assignāꝛ cāe
libri ꝛ scie libri. Nā liber ꝑcat aliqđ materiale qđ ꝓprie hꝫ ĩ̄ se
omēs cās. primo cām materialē. scꝫ papirū vel materiā libri.
Etiā cām formalem que est dispositio libri vel etiā vnio q̄ ē in
materia scꝫ vnio folioꝝ. Sed cā efficiens ē factor libri q̇ librū
ꝯposuit ꝛ vniuit ꝑtes adinuicē. Sꝫ cā finalis ē vtilitas siue pe
cunia. qꝛ vnꝰ. scribit librū ꝓpter vsum suū alius ꝓ pecunia.
Sꝫ scia ꝑcat habitū quendā imaterialē q̇ est in aīa. ꝛ ideo opꝫ
eius cās aliter assignare. Sunt ergo ꝓprie loquēdo tres cause
scie. scꝫ materialis. efficiens ꝛ finalis. Materialis ē triplex scꝫ
ex qua in qua ꝛ circa quā. Materia ex qua dicīꝛ illud ex q̄ cum
alio fit aliq̄d in re materiali. sicut ligna ꝛ lapides dicunꝛ mate/
ria domos. ꝛ illā materiā scia nō habet. qꝛ scia ē accn̄s. nullū au
tē accn̄s hꝫ materiā talē. Alia est materia in qua et est subiectū
in quo ē accn̄s siue forma. ꝛ illo mō habet scia materiā. qꝛ ha/
bet subiectū in quo. ē. s. aīam scientis. vn̄ habet Aresto. in p̄di/
camentis ꝙ scia ē in anima sicut color in corꝑe. Alia ē materia
circa quā ꝛ est illud circa qđ versaꝛ intentio alicuiꝰ autoris si/
ue artificis sicut dicimꝰ ꝙ obiectū sartoris sit tunica vel pānus
sic etiā oīs scientia habet materiā circa quā. quia habet subie/
ctum circa quod versatur intentio autoris.

Queriꝛ Qualis sit ista diuisio materie. Dōm ꝙ ē di/
uisio analogi in sua analogata. qꝛ analogū est
equiuocū habens multa ꝑcata qđ đꝛ de vno ꝑ prius ꝛ đ alio ꝑ
posterius sic etiā est hic de materia. qꝛ materia đꝛ p̄mo de mate/
ria ex qua deinde de materia in qua. tercio de materia circa quaꝫ
cuius rō est. qꝛ materia imponitur a potentia. sꝫ materia ex qua
est plꝰ in poñā q̄ꝫ materia in q̄ ꝛ in qua est plꝰ in potentia q̄ꝫ ma
teria circa quā. quia materia ex qua ē in pura potentia cū sit sub
iectum forme subalis. sꝫ materia in qua ē totū ꝯpositū ex ma/
teria ꝛ forma subali. ꝛ iō plus est in actu q̄ꝫ materia ex qua qꝛ đꝫ
subiectum actn̄tis esse totū. Sꝫ materia circa quā ē magis i ac
tu qꝛ illud qđ ē actꝰ purꝰ. s. deꝰ p̄t eē materia circa quā ꝛ ergo hꝫ
minꝰ rōem materie. ꝛ etiā illud qđ semꝑ est plus ē in actu q̄ꝫ il/
lud qđ est corruptibile. Si aūt volumꝰ materias ꝯsiderare q̄ꝫ/
tū ad ordinē ꝑfectōnis tūc ē ordo oppositus. Cā efficiēs scie est
q̇ inuenit sciaꝫ. Circa qđ q̄ritur vtrū sit aliqua cā efficiēs mo
uēs ꝛ mota. Dōm ꝙ nō ē aliq̄ cā efficiēs mouēs. sꝫ solū mota.

Rō est quia cā efficiens mouens est finalis cā. quia rñdetur ad ꝓpter quid ⁊ illa ē circūstantia cause finalis vt si q̄raẗ. ꝓpter quid alexander fecit librū suū. tūc rñdeẗ ꝙ ꝓpt nouellos clericos. Scđa cā ē. qꝛ cā efficiēs semꝑ ē executiue opans ineffectū sed cā efficiens mouens nihil exequitur. Cā final' scie ē duplex. s. intrinseca ⁊ extrinseca. cā finalis intrinseca ē vt cognoscaẗ illud qđ in libro traditur sicut finis ꝑuoꝝ logicaliū ē vt cognoscamꝰ ꝓprietates termīoꝝ. Sed finis extrinsecꝰ ē triplex. s. extra exterior extremus. finis extra est vt cognoscamꝰ ea que pñt imediate cognosci ꝑ scientiā quā addiscimꝰ. sicut finis extra in ꝑuis logicalibus ē vt cognoscamꝰ logicā. Finis exterior ē vt illa scīa cognita deueniamꝰ ad cognitionē aliaꝝ sciaꝝ. Finis aūt extremꝰ ē vt cognoscamꝰ deum in beatitudine.

Queriẗ Quare scia nō hꝫ cām formalē. Dđm ꝙ iō qꝛ scia ē vna qualitas vel vna forma q̄ ē de ꝓma. specie qualitatis. mō nulla forma ↄstituitur in esse ꝑ aliquā formā. qꝛ alias fieret ꝓcessus in infinitū. Est tñ sciendū ꝙ scia habet cām formalē si forma accipiaẗ imꝓꝓe ꝓ q̄dā ↄditōe forme. Est em̄ duplex ↄditio forme. ꝓma ē qꝛ dat eē rei. Scđa qꝛ distinguit vnā rē ab alia vt aīa rōnalis distinguit hoīez ab aliīs. aīalibꝰ ⁊ dat hoī eē. Iste āt due ↄditōes forme in scia repiunẗ. qꝛ aliq̄d ē in scia qđ ipaꝫ ↄstituit. ⁊ dꝛ alio noīe forma tractatꝰ q̄ ↄsistit in diuisiōe libri ī ꝑtes ꝓncipales. ⁊ ex ill' lib ↄstituiẗ. ⁊ qꝫ tū ad h̄ ꝓma ↄditio forme in scia repiẗ. Scđa ↄditō ē distiguē vnā rē ab alia ⁊ illa fit in scia ꝑ formā tractādi q̄ ↄsistit ī mō agendi ꝑ quē modū vna scia distinguiẗ ab alia. Iste aūt modus duplex ē. s. eēntialis ⁊ accñtal' eēntial' ē triplex. s. diffinitiuꝰ diuisiuꝰ ⁊ demōstratiuꝰ. ꝓcediẗ em̄ in scia qñqꝫ diffiniendo. qñqꝫ diuidēdo. qñqꝫ demōstrando. Accñtalis aūt ē positō exēploꝛuꝫ qꝛ exempla ponimꝰ nō vt ita sint sꝫ vt addiscētes sentiant.

Queriẗ Que sit rō ordis istoꝝ tractatuū inẗ se Dđꝫ ꝙ ista qꝛ suppositio ē passio cōioꝛ q̄ꝫ ampliatio ⁊ ampliatio q̄ꝫ appellatiō. cū aūt cōioꝛa sunt prioꝛa ergo tractatus supposiōnū ꝑcedit tractatū āpliationū ⁊ apellationū. ꝓmū pꝫ qꝛ q̄dā termī supponūt q̄ nō āpliantẗ sicut termī supponentes. simpl'r ⁊ discrete. qꝛ ibi termī ñ pñt extēdi ad multa supposita. ḡ nō pñt āpliari. Aliq̄ etꝫ āpliāẗ q̄ ñ appellāt qꝛ āpliatō ē tā pro exñtibꝰ q̄ꝫ ꝓ nō exñtibꝰ. nā antixp̄s adā chimera pñt supponē ⁊ chimera pt āpliari. sꝫ tñ nullꝰ eoꝝ pōt appellare cū nō ẜcāt res exñtes. appellatio aūt ē solū ꝓ re exñte Alia rō ordis ē qꝛ suppō

ē passio absoluta. q̱ fit aliq̄n in termīo ꝯm se accepto Ampliatō aūt est passio respectiua q̱ fit in ordīe ad aliquem terminū. scꝫ

QF Quid sit subiectū tractatꝰ ad terminū ampliantem. suppōnū. Dōm ꝙ terminꝰ supponens. qđ sic ꝓbaṫ. q̱ illud est subiectū cui ꝯueniūt ꝓprie passiones đ quibꝰ in scīa cō sideraṫ. ⁊ ad qđ oīa in tali scīa ꝯsiderata habent ordinē ⁊ attri/butionē. sꝫ tale est termiꝰ supponens. Minor ꝓbaṫ q̱ ṗncipa/lis passio in illa scīa ꝯsiderata est suppositio ⁊ illa maxime ꝯue/nit termīo suppo nenti. etiā oīa in ista scientia considerata sicut diffinitiones ⁊ diuisiones reducunṫ ad terminū supponentē Uñ tres ꝯditiones requirūṫ ad hoc ꝙ aliq̇d sit subiectū in scīa ṗma ē ꝙ sit ens. q̱ de nō ente non est scīa. ⁊ ꝑ ꝯsequens nō p̄t eē subiectū. Secūda ē ꝙ sit vniuersale ⁊ ꝑ ꝯñs intellectuale. quia vl'e intelligiṫ ⁊ ꝑticulare sentiṫ. Tercia est ꝙ habeat passiōes de ip̄o ꝑ ꝓpria ṗncipia demōstrabiles. termiꝰ aūt supponēs ē huiꝰ mōi. Uñ ṗncipia termi supponētis sunt vox ⁊ ꝟcatō sbstātiua q̱ illa ē ꝓpria cā quare aliq̇d supponit ⁊ pōt sic fieri demōstra/tio. Oīs vox ꝟcans vl'e vel ꝑticulare substantiue supponit. sed terminꝰ supponēs ē vox ꝟcans vl'e vel ꝑticulare substātiue. ğ ter minus supponens ē supponēs vel supponit. Aliȷ̄ aūt dicunt ꝙ ꝟcatio ⁊ vox in cōmuni sint ṗncipia termini supponētis. qđ est veꝝ q̄ꝫtū ad ṗncipia cōia. sed nō q̄ ad ṗncipia sp̄alia. q̱ vox ⁊ si gnificatio sunt bñ ṗncipia termini supponētis inq̄ꝫtū termiꝰ est sed nō inq̄ꝫtū terminꝰ supponens sicut ṗncipia homīs cōia sunt corpus ⁊ aīa sed nō inq̄ꝫtū hō est. q̱ tūc ṗncipia eius sunt cor/pus humanū et anima rōnalis.

AR Nullū cōplexū pōt esse subiectū. sꝫ terminꝰ supponēs est quid cōplexū. ergo ⁊c. Maior ꝓbaṫ q̱ oē subiectū habe bit diffōem ꝑ quā passio demōstratur sibi inesse. sed nullū ꝯple/xum habet diffōem. Dōm ꝙ q̄ꝫuis terminus supponēs sit quid cōplexum ꝯm vocem tñ nō ꝯm rē. ⁊ ideo hic nō est cōplexio q̄ im pedit diffinitionē. Cōtra ħ subiectū ꝯponiṫ ex subiecto ⁊ ꝓ/pria passione. ergo est cōplexū reale. ꝯñtia ꝓbaṫ q̱ illa que sunt diuersoꝝ p̄dicamentoꝝ. faciūt cōplexū reale si adinuicē vniātur sed subiectū ⁊ sua ꝓpria passio sunt diuersoꝝ p̄dicamentoꝝ. Di cendū est dupl'r ad argumentū. ṗmo ꝙ termiꝰ supponēs in assi gnatione subiecti nō dicit passionē sed formalē rōem ꝯsideran/di sic ꝙ nihil addit supra subiectū realiter sed solū ponit relatio

nem rõnis q̄ a subiecto realr̄ nõ distiguit̄. Scd̄o dõm ē q̄ du/plices sunt passiones sc3 reales z rõnis. tūc dr̄ licet passiões rea les distinguātur a suis subiectis nõ tñ passiones rõnis. z ideo si suppones in assignatione subiecti accipiat̄ p̄ passione adhuc nõ est cõplexū reale. Sed alij solent ita soluere. q̄ nõ ē incõue/niens in scientijs rõnis q̄ subiectū sit quid cõplexū. s3 in scien/tijs realibus esset incõueniēs. et illa solutio est falsa simplr̄ nisi ad istum intellectū q̄ vnio subiecti ad passionē in entib᷑ rõnis nõ facit cõplexū. z ergo hic nõ est ɔplexū termin᷑ supponens. Vñ nõ pt̄ sbc᷑ eē ɔplexū si accipit̄ p̄ modū cõplexi siue in scien/tia rõis siue reali. q2 oē subiectū habebit diffoēm talis añt tūc

QR Utr̄ suppõ posset hic eē subie/ctū. Dõm q̄ nõ q2 ē passio. s3 passiones nunq̄3 sibi ɔueniret. nunq̄3 p̄nt esse subiecta cū realiter distinguantur. z p̄dicamētalr̄ etiā q2 sbct᷑ deb3 esse p̄mo notū. sed passio nõ est p2io nota cū fluat ex subie/cto. et est posterio2 eo quare prius scitur subiectum q̄3 passio lo/quendo de noticia quo ad naturam.

AR Si sic tūc termin᷑ suppones nõ esset subiectū. q2 nõ est p̄mo notū cū p̄ncipia sūt notio2a subiecto que tñ h̄ etiā ɔsiderant̄. Dõm q̄ in nulla scia optet subiectū eē simplr̄ notu3 q2 semp̄ p̄ncipia subiecti sunt magis nota q̄3 ip̄m subiectū. quia alias demõstratio p̄cederet ex min᷑ notis. tñ omne subiectū ē p̄mo notū in rõne subiecti noticia confusa. z inter ɔsiderata in ta li scientia in qua est subiectū. modo p̄ncipia nõ ɔsiderant̄ in scia sed p̄sup ponūtur in illa z licet q̄nq̄3 ɔsiderentur in scia tñ non in rõne principio2um.

AR Ista scia denominat̄ scia libri suppositionū. ergo supposi tio ē hic subiectu3. tenet ɔ̄ntia q2 scia capit denomiatōe3 a suo subiecto. Dõm q̄ denomiatio scie non semp̄ fit a subiecto suo ymo q̄nq̄3 a passione. q2 passio ē nobis notio2 z p̄pinquio2 sensu. sed nos rebus omnibus nomīa imponim᷑ s̄m q̄ eas cog noscim᷑ z s̄m q̄ nobis innotescunt.

AR Idē nõ põt esse subiectū totius z p̄tis s3 termin᷑ suppo/nens ē subiectū toti᷑ libri p̄uo2ū logicaliū. g᷑ nõ solū isti us p̄mi tractatus. Dõm q̄ vnū z idē eod̄e modo sumptū nõ p̄t esse subiectū toti᷑ z p̄tis. nā termi᷑ suppones capit̄ duplr̄ Uno mõ in rõne termi supponētis z in se. z sic ē subiectū p̄mi tracta/

tus videlicet suppositionū. Alio⁰ ɔsideratur in se. ⁊ in suis ptib⁹, ⁊ ꝓprietatibus scȝ inq̄ꝫtū in se habet alias passiones q̄ sūt am/pliatio appellatio. ⁊ sic est subiectū toti⁹ libri puoꝝ logicaliū.

Ar Scia est incorruptibiliū ⁊ ꝑpetuoꝝ. sed termi⁹ suppo/nens ē corruptibilis ⁊ variabilis. ḡ maior ꝓbatur p phm ꝑmo posterioꝝ. Dōm q illa autoritas maxime intelligitur de illo qd vere scitur. s. de ɔclusione scita qꝛ illa erit incorruptibilis et ꝑpetue veritatis. si aūt intelligatur de subiecto alic⁹ scie tūc dōm ē q tale subiectū est incorruptibile sic scȝ q p se nō corrūpitur sȝ bȝ q est in hoc vel in hoc ꝑticulari subiecto vel supposito ⁊ sic etiaȝ cōuenit termīo suppōnēti. qꝛ termi⁹ suppōnēs in cōi nō corrū/pitur. Et rō illius est quia subiectum qd p se corrūpitur ē indiui/duū ⁊ singulare ⁊ tale nō habet aliquā passionē sibi demōstrabi/lem inesse necessario ergo de illo nō est scientia.

Ar Scia debet eē vl'iū. sed termin⁹ suppōnēs nō ē vl'is. qꝛ nec est gen⁹ nec spēs. ḡ de ipo nō est scia. Dōm q dupl'r est vniuersale. s. posterioristicū ⁊ ē vbicūqꝫ ꝑdicatū ɔuertitur cum subiecto scȝ qñ ꝓpria passio ꝑdicatur de suo subiceto. ⁊ de tali vl'i ꝑncipaliter intelligitur dcm Aresto. cū dicit q scia est vl'iuȝ. sȝ tñ illius ɔclusionis subiectum debet esse sic vl'e q nō sit bm se sigl'a re ⁊ sic etiā termin⁹ suppōnēs ē vl'e. qꝛ termin⁹ suppōnēs dic̄ in cōi terminū suppōnentē vel terminū cui cōuenit suppositō Alio mō accipitur vl'e bm q ē idē qd ꝑdicabibe. ⁊ sic nō optet semp ipm subiectū scie esse vl'e sȝ sufficit q habeat modū vl'is vl' q ad ipȝ vniuersale aliqual'r reducatur qꝛ alias de ipa aia nō est scia. qꝛ nō est vniuersale. sed pars speciei. ⁊ sic sufficit q reducatur ad vl'e et q habeat modū vniuersalis.

Ar Principia sunt magis nota. ergo male dictū est q subie/ctū sit ꝑmo notū Añs ē manifestū ex ꝑmo poste. qꝛ ꝓpter qd vnūqdqꝫ tale ⁊ ipm magis. Dōm q aliqd esse ꝑmo notū in/telligitur dupl'r. Uno mō scdm se ⁊ simpl'r. Alio⁰ ɔfuse ⁊ genera/liter ꝑmo mō subiectū nō est ꝑmo notū imo vt sic cognoscitur per pricipia ⁊ p ꝑtes diffinitiuas. Sed scdo⁰ ē ꝑmo notū inq̄ꝫtuȝ oia in scia ɔsiderata hñt ordinē ⁊ attributōȝ ad ipm ea rōe qua ipm est subiectū in tali scia ɔsideratū. Uñ simpl'r loquendo esse pri⁹ notuȝ ɔuenit enti eo q ens est quod primo cadit in ɔcep/tionem nostri intellectus.

Ar De singularib⁹ nō ē scia sȝ termin⁹ suppōnēs ē qdā sin/gulare ḡ. maior ē nota qꝛ singulare ē corruptibile. Dōm

q̄ termin⁹ supponēs capit̄ dupl'r Uno⁰ inq̄tū est hic vel ille terminus supponēs qui iam ꝓfertur ⁊ de illo nō ē scia. Alio⁰ capitur in cōi ḃm se ⁊ nō ꝓ illo qui iā ꝓfertur sed q̄ indifferēter ꝓferibilis ē ⁊ de illo ē scia. Uez̄ ē tn̄ q̄ dictū Arest. in ṗmo poste. scientia ē ꝑpetuoꝝ vl'iū. incorruptibiliū. ⁊c. maxime intelligit̄ de ꝯclusione que habet se vt illud quod vere scitur. ⁊ subiectū ē illud de quo aliq̄d scit̄ passio aūt est illud quod de alio scitur puta de subiecto. Unde solet dici q̄ incorruptibile capit̄ dupl'r. Uno modo ꝓ illo quod actu corrūpit̄ ⁊ hoc imꝓprie Alio⁰ pro illo quod aptitudine corrumpitur. ⁊ sic de corruptibili bene est scientia.

Orum que dicunt̄

Iste est ṗmus tractatus ꝑuoꝝ logicaliū in quo Pe. his. determinatur⁹ ē de suppositōne termioꝝ occasione cui⁹ prio diuidit terminū vt eliciat mēbrū suo ꝓposito aptū. Et dicit eorum que dicuntur quedam dicunt̄ cū cōplexōne vt homo currit. quedam sine cōplexione vt homo.

Qr Quare Pe. his. incipit tractatum suum ab ista diuisiōe Dicendum q̄ hoc facit ad denotandum q̄ sola incōplexa supponant. vt hō asinus leo et sim̄a. non tamen omia supponunt sed que habent significationem rei substantiue vel termini substantiui. ⁊ ideo primo ponit istam diuisionē. scd̄o diffinit terminum ad denotandum q̄ terminus supponit. postea diffinit significationem ad denotād̄ū q̄ termin⁹ significās supponit. postea autē ponit diuisionem significationis ad denotandū q̄ in termino supponēte debet esse ṡcatio rei substantiue.

Arguit̄ In omni diuisione erit aliquod diuisum. s̄ h̄ non est diuisum. ergo. ⁊c. Dōm q̄ diuisum est hic dicibilium. quia dicendo eoꝝ scz dicibiliū tangitur ipm diuisum. Et etiam potest argui eorum est relatiuum. ergo habebit an̄s s̄ h̄ hic nō ponit̄. Dōm q̄ an̄s ad eoꝝ ē dicibiliū vl' en tiū

Ar Omia q̄ dicūt̄ cū ꝯplexione dicuntur. ergo nulla dicunt̄ sine ꝯplexione. an̄s ꝓbat̄ q² quecumq̄ dicut̄ predicantur ⁊ quecumq̄ predicantur de subiecto dicuntur ergo q̄cunq̄ dicūtur cū ꝯplexiōe dicūt̄. Dōm q̄ dicunt̄ capitur dupl'r

Uno mō vt tm̄ valet sicut p̄tur ⁊ sic maior ē vera. Alio⁹ capit vt tantū valet sicut pferunt ⁊ sic ē falsa ⁊ sic capit h̄. Est ḡ sens⁹ diuisionis q̄ aliq̄ exp̄mūtur cū ꝯplexione ⁊ aliq̄ sine cōplexione

Ar Incōplexū est ante ꝯplexū sicut simplex est ante compositum. ergo ibi membra diuisionis male ordinantur

Dōm q̄ ꝯplexū ⁊ incōplexū ordināt̄ur dupl'r. Uno⁹ put rō ordinis sumit̄ f̄m simplex ⁊ cōpositū ⁊ sic incōplexū d₃ p̄cedere. Alio⁹ ordinant̄ cōplexū ⁊ incōplexū f̄m rōem habitus ⁊ p̄uatōnis ⁊ sic ꝯplexū debet p̄cedē q₂ h₃ rōem habit⁹. ⁊ incōplexū debet seq̄. q₂ h₃ rōem p̄uationis. c⁹ rō est q₂ cōplexū h₃ se p modū multitudinis. ⁊ incōplexū h₃ rōem vnius. s₃ vnū opponit̄ multo p̄uatiue. q₂ h̄nt se sicut diuisibile. ⁊ indiuisibile. q̄ opponunt̄ priuatiue. Et nō ē incōueniēs idē eē p̄us ⁊ posterius scd̄m diuersam ꝯsiderationē. ⁊ sic fit hic. Sed q̄ h̄ s̄uat̄ talis ordo inter ista mēbra ē ad denotandū q̄ cōplexū nō ē hic ad ppositū. ⁊ ido auctor vult ip₃ remouere a pposito ⁊ incōplexū postponit̄. q₂ seruit magis pposito. ⁊ vult vlterius psequi illud. q₂ f̄m boetium vitia sunt prius extirpanda q̄₃ virtutes inserende.

Ar Ista diuisio nō dat̄ p opposita ergo nō valet. Tenet ꝯseq̄ntia q₂ oppō ē radix diuisionis. Dōm q̄ ꝯplexū ⁊ incōplexū capiūtur dupl'r. Uno⁹ material'r. ⁊ sic vnū nō opponitur alteri q₂ sic vnū ꝯstituit alterū. ille em̄ termi⁹ qui ē incōplexus. si ꝯponat̄ cū alio facit cōplexū. Alio⁹ accipiūt̄ formal'r p rōne. s. formali cōplexionis ⁊ incōplexionis. ⁊ sic opponūtur. ⁊ diuisio datur p opposita. nec vnū nō ꝯstituit alteꝝ. q₂ formal' rō incōplexionis nō pōt stare cū cōplexione. q₂ alias esset simul cōplexum et incōplexū.

Ar Nulla res ē ꝯplexa ḡ nulla vox est ꝯplexa. Añs pbat̄ q₂ ꝯplexio ē vocū. s₃ ꝯña pbat̄. q₂ sig^m debet corrn̄dere suo signato. s₃ vox ē sig^m rei. ḡ optet vt corrn̄deat sibi. Dōm q̄ duplex ē res. s. ꝯcepta ⁊ ad extra. q̄. s. est a p̄te rei. tūc d₂ licet res ad extra nō sit cōplexa. pprie tn̄ res ꝯcepta. vel ad min⁹ ē alteri ꝯponibilis. ⁊ ex illo vox pōt esse ꝯplexa. q₂ vox īmediate est signū rei ꝯcepte. Circa qd̄ ꝯsiderandū q̄ ꝯplexio p⁹ ⁊ p̄ncipal'r repit̄ in re ꝯcepta. q₂ ille res vniunt̄ p copulā p̄ncipal'r. repit̄ tn̄ et̄ in voce sicut in signo tal' ꝯcept⁹ ꝯplex⁹ vn̄ vox ꝯplexa sic diffinit̄. Est cui i mēte corrn̄det ꝯcept⁹ ꝯplex⁹. Uox icōplexa ē cui i mēte corrn̄d₃ ꝯcept⁹ icōplex⁹ ⁊ iste diffōes s̄t date a pori. q₂ naturaliter cōplexio prius repit̄ i reb⁹ ꝯcept̄ q̄₃ i vo

cibus. Q3 sic p3 qꝛ in cōplexione fingitur vnitas aliqua pti cū sub iecto. sed illa nō pōt debite inueniri nisi in rebus ꝯceptis. qꝛ res cōcepte habent intra se vnitatē aliqñ eēntialē. sicut cū dicit hō est aīal. aliqñ materialē ⁊ accñtalē vt hō ē albus. sed voces ꝑm ꝙ voces sunt nō hñt vnitatē inter se. quia voces de se sunt despe rate sicut ille termin⁹ hō ⁊ ille termin⁹ animal nō hñt aliquam vnitatē. s3 bñ in q̄tu3 termini qꝛ ꝑm ꝙ res cōceptas ꝑcant. tunc grā illius ꝑcationis pñt habere quandā vnitatē. ⁊ sic in eis est cōplexio

Ar Nulla res adextra ē cōplexa. g° nulla res cōcepta ē cōplexa. Cōsequētia ꝓbat qꝛ signū ⁊ signatū debēt corrñdere. Dōm ꝙ licet res adextra nō sit cōplexa. ē tñ cōposita. ⁊ in tali cōpositione intellectus fundat ꝯplexionē. nō em o3. ꝙ aliquid eodē mō repiat in signo et signato. qꝛ tūc nō corrñderent sed essent idem. In signū cuius ille cōplexiones sunt vere q̄ habent cōpositōes eis corrñdentes a parte rei. ille vero cōplexiones sunt false q̄ nō habent illā corrñdentiā sicut pies ⁊ albū sc. cōiungunt a pte rei ꝑm ꝯpositionē. ideo hec cōplexio ē vera pies ē albus. Et qꝛ risibile nō cōponit cū asino a pte rei. iō hec cōplexio ē falsa asinus ē risibilis. Et qꝛ intellect⁹ nr̄ ē supra res. g° pt intellectus noster segregare q̄ sunt in re vnū ⁊ aggregare ea que sunt diuersa in re

Querit Utrū canis sit q̄d ꝯplexū. Dōm ꝙ triplex ē cōplexū. s3. voce tm̄ vbi scil3 plures sunt voces ⁊ vna res ꝑcata. vt aīal rōnale. s3 Cōplexū significatione tm̄ ē vbi ē vna vox ⁊ plures res ꝑcate. sicut canis ē vna vox. s3 plures res ꝑcans ⁊ istis duobus mōis capit ꝯplexio impꝓrie. qꝛ ibi nō est vnio istoꝝ adinuicē q̄ repit in qualibet cōplexione. qꝛ nec vniunt ꝑ copulā. nec vnū est determinatō alteri⁹. S3 cōplexū voce ⁊ ꝑcatione sil' ē vbi funt plures voces ⁊ etiā plures res ꝑcate adinuicē vnite sicut hō currit. dicit notā ter qñ sñt vnite. qꝛ si nō hñt vnionē ad se inuicē tūc plures voces plures res ꝑcantes nō faciunt ꝯplexionē. vt dicēdo henric⁹. Johānes. petr⁹ hō bos. Et sic patet q̄d sit dicendū. qꝛ canis est cōplexum ꝑcatione tantū qd̄ impropꝛie est complexum.

Querit quō diuidat cōplexū alia diuisiōe. Dōm ꝙ diuidit in cōplexū distās ⁊ in cōplexū indistans Distās ē vbi extrema distāt ꝑ copulā mediā ⁊ tale ē duplex. s. implicitū et explicitum. Explicitū est quando copula explicatur vt hō est aīal. Implicitū est qñ copula implicat. vt hō currit. In

distans e̅ vbi extrema̅ no̅ distat p copula̅ media̅. vt ho̅ alb⁹ aial

Ar In oi ꝯplexione req̅rit aliq̄ vnio. s3 in co̅plexio̅e ro̅nale indistanti no̅ repit vnio. q2 ibi no̅ e̅ copula g⁰. nullu̅ e̅ co̅plexu̅ indista̅s. Do̅m ꝙ l3 in ꝯplexione indista̅ti no̅ sit aliqua vnio p copulam e̅ tamen ibi vnio determinantis cu̅ determinato. inter que copula no̅ debet esse.

Querit Quale ꝯplexu̅ sit aial ro̅nale. Do̅m ꝙ aial ro̅nale capit dupl'r. Uno⁰. q̄3tu̅ ad ea q̄ ppe sicat 2 sic debet quoda̅mo̅ vocari co̅plexum sm vocem 2 sicato̅em sil'. ꝙ au̅t sit ꝯplexu̅ sm voce̅ pt3. q2 su̅t plures voces seinuice̅ determina̅tes. Q̄d' etia̅ ex pte sicationis pt3. q2 vox imediate sig̅t re3 ꝯcepta̅. s3 sunt plures res co̅cepte. s. aial 2 ro̅nale. Alio⁰. capitur p illo q̄d vltimo sicat. s. qn̄ co̅patur ad rem ad extra 2 sic e̅ q̄d in co̅plexu̅. q2 tu̅c sicat vna̅ rem 2 na̅ plures. sed illa sicatio e̅ mediata. q2 vox significat re̅ ad extra media̅te re co̅cepta. Pro q̄ notandu̅ ꝙ talis diffinitio sicut aial ro̅nale capit duplicit Uno⁰ put ponit p̄cise p suo diffinito. s. hoie. 2 sic e̅ co̅plexu̅ sm voce3 tm̄. 2 inco̅plexu̅ sco̅m re̅ q2 tu̅c sicat etia̅ vna̅ re̅ concepta̅. s. hoie3 Alio⁰ capit sco̅m ꝙ includit duos ꝯceptus in se. s. gener3 2 dr̄e 2 sic e̅ ꝯplexu̅ voce 2 sicato̅e sil'. Et q2 po̅t aliq̄n poni p diffinito tm̄. io̅ ponit in p̄nto 2 etia̅ po̅t supponere. q2 sicat aliq̄d vnu̅. et p ip̄m circu̅loquimur aliq̄d vnu̅ simpl'r.

Ar Ista diff⁰. ponit i p̄ntis. g̃ supflue h̄ ponit. Do̅m ꝙ h̄ fit diuersimode q2 ibi ponit ad sicandu̅ ꝙ sola inco̅plexa ponu̅tur in p̄dicame̅to. hic vero ad denotandum ꝙ solu̅ inco̅plexa supponant. Sed diceres ꝯplexa supponu̅t vt dice̅do. sortes et plato curru̅t. iste ho̅ currit. Do̅m ꝙ nullu̅ co̅plexu̅ inquantu̅ co̅plexu̅ 2 sub ro̅ne co̅plexi supponit. iam hic sortes suppoit 2 plato supponit vel q̄3uis co̅plexu̅ supponat. h̄ tu̅ fit loco vni⁹ inco̅

Qr Quare solu̅ inco̅plexa suppona̅t. Do̅m ꝙ io̅ q2 plexi. suppositio e̅ passio termini sbstantiui sicant3. s3 co̅plexu̅ no̅ e̅ termi⁹ substa̅tiu⁹ g̃ sibi no̅ ꝯpetit illa passio. vn̄ de noibus ꝯpositis est dicendu̅ ꝙ sunt simpl'r inco̅plexa. 2 licet q̄3tu̅ ad id a quo no̅ imponit sica̅t pl'a. tu̅ sicant illa sb vno ꝯceptu 2 q̄3ᵐ ad id cui no̅ iponit sica̅t vna̅ re̅ p modu̅ vni⁹ 2 no̅ p modu̅ pl'ium

Terminus vt hic sumit est

Hic diffinit sco̅m me̅bꝝ dicte diuisionis. sc3 terminu̅ inco̅

plexū dicēs terminus vt hic sumitur est vox ſcans vniuersale. vel pticulare Et rō quare hic diffinit terminū ē ista qꝛ determinans de ꝓpria passione alicui⁹ subiecti habet etiā notificare sb iectū illi⁹ passionis. sed suppositio ē ꝓpria passio ꝛ termin⁹ ē sb iectū eius saltē remotū igiṫ. Etiā iō qꝛ postea diffinit suppōem ꝛ dicit ꝙ suppositio ē acceptio termini. ne ergo ex ignotis ꝓcedat ponit diffinitionē termini.

Queriṫ Quare dicit termin⁹ vt hic sumiṫ. Dōm ꝙ iō qꝛ termin⁹ in aliis locis aliter sumiṫ ꝛ tūc habet alias diffōnes. qꝛ vnius rei aliter ꝛ aliter sumpte pñt esse alie ꝛ alie diffinitōes. nā termin⁹ dr̄ a terminādo. ꝛ iō ſm diuersum modū termīationis termin⁹ diuersimode sumiṫ. Uñ terminus trib⁹ modis accipiṫ. Uno° vt termīat ꝓpōem. ꝛ sic sumitur in libro prioꝝ ꝛ in quarto tractatu Pe. his. qꝛ termī ꝓpōnū sunt subiectū ꝛ p̄dicatū. Alio° dr̄ termin⁹ qꝛ termīat suū diffinitū ꝛ claudit suū diffinitū duob⁹ terminis. s. ꝑmo genere ꝛ vltima drn̄a ꝛ sic capiṫ termī⁹ in ꝑmo thopicoꝝ vbi Arest. enūat terminū inter quattuoꝛ p̄dicata. Tercio capiṫ termī⁹ ꝓut termīnat potētialitatē nr̄i intellectus. ꝛ hoc fit ꝑ vocē ſcantē vl'e vel pticulare. qꝛ intellectus nr̄ ē ex se in potētia ad intelligendū res ꝛ qñ ꝑ vocē sibi tales res repñtanṫ tūc termīanṫ potētialitas ei⁹ quia fit tūc in actu respectu illius rei. licet eñ inq̄tū voces non intelliganṫ tñ voces in ordine ad res ſcatas ꝛ ergo termī dicūṫ remouere talē potentiā inq̄tū aliq̄d ſcant. qꝛ illa ſcatio cognosciṫ ꝑ intellectū lꝫ vox ꝑ sensum ꝯcipiaṫ siue apprehēdaṫ. ꝛ isto vltimo° termin⁹ hic diffiniṫ ꝛ in eius diffōne poniṫ vox loco generis. Uñ vox est materia ꝛ etiā gen⁹ sꝫ diuersimode quia vox capitur dupliciter. Uno modo ꝓut excludit suas drās siue ꝑfectiones. ꝛ sic est materia termini. Alio mō capiṫ ꝓut nec includit nec excludit suas ꝑfectiones. ꝛ sic est genus termini.

Arguiṫ Materia nō pōt predicare de materiato sꝫ vox est materia termini. ergo vox nō potest p̄dicari de termio. Dōm ꝙ dupliciter potest vox capi. Uno mō ꝓut ē materia ipi⁹ termi. ꝛ sic ꝓprie nō pōt p̄dicari d̄ termio. Alio° accipiṫ ſm ꝙ ē gen⁹ ei⁹ qꝛ termi⁹ ꝯtineṫ sub voce ſcatiua. ꝛ sic p̄tur de termio. Scd̄o ē dōm ꝙ duplex ē materia. qꝛ quedā ē materia artificialis. sicut lapides et ligna sunt materia dom⁹ ꝛ tal' materia pōt p̄dicari de illo cui⁹ ē materia. Est eñ vera p̄dicatō dom⁹

est lapides z ligna. statua est es. scamnū ē lignū et sic de alijs. et huiuscemodi ꝑdicatio est hic. qz terminus est aliqd artificiali/ter factū ex voce z significatione. Alia ē materia natural' sic cor/pus humanū dicitur materia homis. z talis materia nō pōt ꝑ/dicari de illo cuius est materia. sicut nō dicim⁹ vere homo ē cor/pus suū. Et rō diuersitatis ē. qz materia in reb⁹ artificialib⁹ ē to/ta sb̃a rei artificial'. z forma est aliquod actūs ab extrinseco in/ductum. Et iō materia talis pōt predicari de materiato. sz mate/ria rei naturalis ē pars minus principalis substantie. vt ptz in exemplo. Nam corpus humanū ē pars min⁹ ꝑncipalis in hoīe ymo forma. scz anima ē ꝑncipalior in hoīe iō talis materia non potest predicari de materiato. quia habet se ꝑ modū partis. sz il/lud quod ꝑdicatur ē forma totius.

Querit̃ Qūo se habent ista quattuor adinuicē. vox di/ctio. pars orationis z termin⁹. Dōm ꝙ hn̄t se sicut magis cōmune z minus cōmune ergo posterius semꝑ sup/addit aliquid priori. Unde vox est sonus cū distinctōne z pla/tione aliqua factus. et sic dicit Petrus hispanus in textu primi tractatus ꝙ vox est sonus ab ore animalis ꝓlatus. Sed dictio supaddit voci ſ̄catione absolute. aliqua eñ est vox non signi/ficatiua. sed non est aliqua dictio nō significatiua. Cuius rō est quia dictio imponitur a dicendo. sed dicere fit necessario cū sig/nificatione. Pars orōnis superaddit dictioni modū significan/di. quia partes orationis non differunt penes significata. quia qñqz idem significatur ꝑ verbū participiū nomē z ꝓnomē. sed differunt tamen in modo significandi. ergo distinguūtur in rō/ne ptis orationis. Sed termin⁹ superaddit pti oratōnis. mo/dum ſ̄candi spālem scz vniuersalem vl' pticularē siue singularē.

Ar Si diffinitio termī esset bona sequeret̃ ꝙ ens nō eēt ter/min⁹. Sequela pbat̃ qz nec ſ̄cat vniuersale nec pticula/re. Primū ptz. qz nō est vnū de quinqz ꝑdicabilibꝰ vel vni/uersalibus. nec ſ̄cat pticulare vt notū est. Dōm ꝙ ſ̄cat vl'e. Uñ vniuersale capitur dupliciter Uno° ſm ꝙ diuiditur in quinqz ꝑ/dicabilia. z sic nō sumitur hic z sic ens etiā nō ē vniuersale. Alio mō accipit̃ vl'e. put distinguit̃ ꝯtra pticulare tm̄ z sic capit̃ h̄ . et sic ens ſ̄cat vniuersale qz nō ſ̄cat particulare.

Querit̃ Utruz sincathegreumata sint t̃mi sicut omis nullus zc̄ Dō ꝙ nō qz ꝑ hoc ꝙ dicit̃ vniu̾sa/

le vel ptic'lare excludunt Un̄ vniuersale ⁊ pticulare capiūt du
pliciter Uno modo nominaliter et sic vniuersale est res vniuer
salis. ⁊ pticulare est res pticularis ⁊ sic sincathegoremata nullo°
s̄cāt vniuersale vel pticulare. q̄ꝛ n̄ s̄cāt reꝫ sꝫ dispositōeꝫ rei Alio
mō capiūt vniuersale ⁊ pticulare aduerbialit̄ ꝓ vt vniuersale vꝫ
.i. vniuersaliter. ⁊ pticulare pticularit̄ ⁊ sic n̄ capiūt h̄. sic aūt sin
cathegreomata pn̄t significare vniuersale vel pticulare Sꝫ tūc
excludūt a diffinitōe cū d̄r significās q̄ꝛ ꝓpe loquēdo sincathe
goreumata n̄ significāt sꝫ solū ꝯsignificāt. nisi forte extendendo
significare pro consignificare

Ar sincathegoreumata sūt noīa ergo significāt sōstantiam. si
significant substantiam ergo significant rem vniuersalem
aut pticulareꝫ Dōꝫ q̄ sbstātia accipit̄ duplicit̄ Uno° ꝓpe ꝓ sb
stātia p̄dicamētali ⁊ sic nō accipit̄ sbstātia in diffinitōe nois ⁊
sic sbstātia diuidit̄ i vniūsalē ⁊ pticulareē ⁊ sic oē q̄d s̄cat sbstāti
am ē ti° Alio mō capit̄ sbstātia generalit̄ ꝓ ētitate siue re q̄ s̄cat̄ si
ne fluxu ⁊ s̄ciei siue illa res sit vniuersalis vel pticularis siue dispō
rei v̄lis vel pticular̄ ⁊ h̄ mō sumit̄ sbstātia in diffinitōe nomi/
nis ⁊ sic omnis null° et alia signa significant substantiam q̄ꝛ sig/
nificāt dispositionem ꝑ modū habitus ⁊ quieris ⁊ ille dispositi
ones n̄ sūt res vniuersales vel pticulares

Ar Si ista diffinitō esset bona seq̄ret̄ q̄ chimera nō eēt t̄mi°
ꝓbat̄ q̄ꝛ nō significat vniuersale vel pticulare q̄ꝛ n̄ ē a pte
rei. Dōm q̄ significat vniuersale ⁊ licꝫ chimera nō significet reꝫ
q̄ ꝑ se existit a pte rei significat tamē aliq̄d q̄d existit v̄l concipit̄
apud intellectū Et iō pt h̄re rōeꝫ vniuersalis ⁊ sic sibi ꝯuenit dif
finitō t̄mini. q̄ꝛ licꝫ nō significet reꝫ a pte rei existentē tn̄ signifi/
cat rem cōceptā apud intellectū vn̄ res q̄nq̄ꝫ dicit̄ a ratus. a. n̄. et
sic solū res ad extra est res Alio° a reoꝛ reris. i. ymaginoꝛ. ⁊ h̄ mō
figmenta ⁊ ymaginabilia etiā sūt res ⁊ h̄ modo sumit̄ hic res

Ar Chimera non potest concipi neq̄ꝫ ymaginari ergo non sig
nificat rem conceptam Antecedens probatur quia q̄cq̄d
non est sensibile non est intelligibile. sed chimera nūquam fuit
in sensu Dicendum q̄ licet secundum se totam numquam fuit sē
sibilis tamen ipsa est sensibilis secundum suas partes et ea que
tunc sunt in re ad extra inconiuncta potest intellectus coniunc/
tim intelligere q̄ꝛ ipse est sup̄ res

Ar Illud qđ no̅ est itelligibile n̄ est significabile sꝫ sigulare n̄ ē itelligibile ḡ n̄ est significabile Maior ꝓb aꝛ qꝛ ꝑcabile ē ꝓpu̅ obiectu̅ intellcu̅s. Sꝫ mio̅ꝛ ꝓbaꝛ qꝛ vl'e est qđ intelligiꝛ pticulare ꝑo qđ se̅tiꝛ Do̅ꝫ dupl'r aliq̄d itelligiꝛ. Uno mo̅ direc te ꝛ sic solu̅ vl'e intelligiꝛ qꝛ illud directe intelligiꝛ cu⁹ si̅litudo est apud intl'lem̄ sicut ecia̅ illud directe sentiꝛ c⁹ similitudo est apo̅ se̅suꝫ ꝛ sic n̄ itelligiꝛ singulare Alio⁹ aliq̄d itelligiꝛ reflexe ꝛ i dire̅ ꝛ sic itelligiꝛ singulare qꝛ qn̄ intellectus reflectit se sup̄ sen sum tu̅c etia̅ ꝯnoscit singulare c⁹ spe̅s ē apo̅ sensum.

Ar Ista diffinito̅ daꝛ p disiu̅cto̅eꝫ ḡ non est bona Co̅sequen tia ꝓbatur p Arestotelem sexto tophicoꝝ ibi ꝓhibet diffi nito̅eꝫ dari p disiu̅cto̅eꝫ Et ē ad h̄ ro̅ qꝛ illa diffinito̅ n̄ determina te notificat ip̄m diffinitu̅ Do̅ꝫ ꝙ dupliciꝛ p̄t itelligi diffinito̅em dari p disiu̅cto̅eꝫ Uno⁹ sic ꝙ differeꝛ altera ptiu̅ sig̅ficeꝛ ee̅ diffi nito̅. ꝛ sic diffinito̅ n̄ debet dari p disiu̅cto̅eꝫ. ratio tacta ē. qꝛ sic no̅ notificaret suu̅ diffinitu̅ sꝫ manerꝫ simpl'r ignotu̅. sicut si di cereꝛ ho̅ est al'ro̅nale vl' irro̅nale Alio⁹ p̄t itelligi diffinito̅eꝫ dari p disiu̅cto̅eꝫ. sic ꝙ a̅be ptes disiu̅ctim pona̅ꝛ loco vni⁹ diuisiois q̄ p eas iuiꝛ ꝛ p diffinito̅eꝫ explicaꝛ vl' sic ꝙ illa disiu̅cta ponant loco vni⁹ differe̅tie ignote. ꝛ sic p̄t diffinito̅ dari p disiu̅cto̅eꝫ ꝛ sic fit h̄ qꝛ vl'e ꝛ pticulare ponu̅ꝛ h̄ loco vni⁹ differe̅tie ignote

Ar Si sincathegoreumata n̄ ee̅nt ꝛmini vt dictu̅ est seq̄reꝛ ꝙ albu̅ nigru̅ ꝛ sic de aliis adiectiuis n̄ essent ꝛmini q̄ tn̄ sig nifica̅t vl'e l' pticulare. Seq̄la ꝓbaꝛ qꝛ su̅t sincathegoreumata ꝛ co̅significa̅t. Do̅ꝫ ꝙ aliq̄d dupiciꝛ significat Uno⁹ sic ꝙ ꝯsig nificato̅ ē total' ꝛ p̄ncipalis significato̅ ꝛmini vt o̅is nl'l⁹ ꝛc. et talia sꝫ vera sincathegoreumata Alio⁹ aliq̄ p̄t p̄ncipale signifi catu̅ consignifica̅t ꝛ sic ꝯcreta dicu̅ꝛ sincathegoreumata qꝛ ꝯsig nificant sbiectu̅ n̄ tn̄ su̅t vera sincathegoreumata. qꝛ p̄t co̅signi ficato̅eꝫ etia̅ h̄n̄t p̄ncipale significatu̅

Arguiꝛ Si o̅is nl'l⁹ ꝯsig̅fica̅t ḡ significant. Teꝫ ꝯn̄a qꝛ o̅is co̅significato̅ p̄supponit significato̅ꝫ Di ce̅du̅ ꝙ maior p̄t itelligi dup'r Uno⁹ ꝙ co̅sig̅ficato̅ p̄suppo̅it sig nificatu̅ i code̅ ꝛ̄i⁹ vel in alio termino ꝛ sic vera ē qꝛ tu̅c o̅is ꝛ null⁹ p̄supponunt significato̅eꝫ sui sbiecti Alio mo̅ p̄t itelligi i co de̅ ꝛmino ꝛ sic ē distue̅du̅ de sig̅ficato̅e l' significato̅ capiꝛ ꝓpe sic n̄ ē verꝫ ꝙ q̄u⁹ co̅significa̅s significat Alio mo̅ capiꝛ significato̅ im

ꝓprie ꝓut significatio dicit quācūqꝫ dispositōēs ꝛ sic est verū qꝛ oīs terminꝰ cōsignificās significat aliquā dispōēꝫ ī eodē termino

Terminoꝝ incomplexoꝝ.

Hic diuidit terminū incōplexū ſm diuisionē p̄dicamētoꝝ di/cens. Terminoꝝ incōplexoꝝ vnusquisqꝫ aut significat substan/tiam aut qualitatē ꝛc. Et ista diuisio termini ponit̄ hic ad signi ficandū diuersitatē terminoꝝ siue differentiā que est in termīs quia terminus diuersimode significat. ꝛ ex illa significatione di uersa possumꝰ elicere ꝙ in multitudine terminoꝝ solum termini significantes substātiam vel modū substantie supponunt.

Ar Si ista diuisio termi eēt bona seq̄ret̄ ꝙ deus chimera nō essent termini. ꝓbat̄ qꝛ neqꝫ significāt substātiā neqꝫ quā/titatē ꝛc. Dōm ꝙ significant substantiam. Unde sūbstātia ca pitur dupliciter Uno modo ꝓprie pro substantia pdicamētali et sic predicta non significāt substantiam. Alio modo capit̄ sub/stantia cōmuniter pro omni illo quod habet modum per se stan tis siue quod significat rem subsistentem apud intellectū. ꝛ sic ca pitur hic substantia. ꝛ sic predicta comprehendunt̄ sub substān tia. et hoc correspondet illi quod prius dictum est ꝙ vniuersale cōmuniter captum nō solum capit̄ pro vniuersali predicabili. sꝫ pro quocūqꝫ cōmuni quod non est particulare. Et ratio istoꝝ est quia pe. his. in isto tractatu non intendit ponere diuisionem pre/dicamentoꝝ. sed solum intendit explicare significationes termi/noꝝ quia vox ꝛ significatio sunt principia termini supponētis vox est principiū materiale. significatio aūt est p̄ncipiū formale.

Ar Illud qđ significat subaꝫ quātitatē ꝛc. est in p̄dicamēto sed terminus est huiusmodi. ergo terminꝰ est in predica/mento. Dōm ꝙ illud est in predicamento quod immediate si gnificat subaꝫ. sꝫ hoc est res concepta ergo res ꝯcepta est in p̄di/camēto. ꝛ etiā rei cōcepte cōueniūt ꝓprietates predicamētoꝝ

Ar Si terminꝰ diuidit̄ in decē p̄dicamēta ergo terminꝰ est in predicamēto Dōm ꝙ terminꝰ nō diuidit̄ in decē p̄dica/mēta sꝫ solū mediate significat decē p̄dicamenta. scꝫ mediante re concepta. et ergo dicit̄ in diuisione terminoꝝ incōplexoꝝ vnus/quisqꝫ aut significat substantiā ꝛc. Jllud ergo quod immediate diuidit̄ in decē p̄dicamēta est in p̄dicamēto et hoc ē res ꝯcepta.

Significatio vt hic sumit̃.

Posita diffinitõe termĩ vt ei⁹ diuisiõe hic ꝑ illoꝝ declaratõe diffinit formale ꝑncipiũ termini.s. significatõez dicẽs. significatio termini vt hic sumit̃ est rei ꝑ vocẽ ſm placitũ representatio.

Q̃ Quare hic ponit̃ diffinitio significatõis. Dõm ꝙ idõ q² significatio ẽ ꝑncipiũ termĩ supponẽtis lz nõ adeq̃tũ tñ cõe. q² ad equatũ termini supponẽtis ꝑncipiũ est significatio termini sustãtiui. Cũ ergo significatio sit principiũ termini. sic scia cõsiderãs subiectũ suppositõis.s. terminũ supponẽtẽ etiã hz determĩare de significatõe ne ex ignotis ꝓcedat. Nã in diffinitõe termini ponitur significãs. ⁊ sic posset quis dubitare quid sit significatio. ideo ponit diffinitionem eius. Alia ratio est ad denotandum ꝙ solum termini significantes supponunt.

Querit̃ Quare ponit̃ in diffinitione significatõis representatio ⁊ non p̃ntatio cũ tñ significatio sit relatio signi ad signatũ. sz signũ solũ p̃ntat. ⁊ sic videt̃ sufficere p̃sentatio. Dõm ꝙ ideo quia necessario in significatione requiritur duplex presentatio.s. vocis ad auditũ. ⁊ significati ad intellectũ. Un̄ presentatio ad auditũ non est sufficiẽs quia etiã fit in voce nõ significatiua. sed presentatio significati ad intellectũ illa facit vocem significatiuã. quia licz vox non significatiua p̃sentet aliquid auditui. nõ tñ fit ibi iterata rep̃sentatio significati ad intellectũ. q² in voce nõ significatiua nulla est significatio

Q̃ Quare illa ꝑticula (vt hic sumit̃) addit̃ in diffininitõe Dõm ꝙ ideo q² non intendit de quacũq3 significatõe terminoꝝ. q² multe sunt significatões que hic nõ sunt ad ꝓpositũ. vt significatio scripti quod significat vocẽ ⁊ non rem. ⁊ etiaz ꝓpter significationẽ mentalem. sed ip̃e intendit solũ de significatione vocali. ⁊ hoc ideo q² hic determinat đ significatõe terminorum ſm ꝙ deseruit argumẽtationi que fit ꝑ vocem

Ar Significatio ẽ relatio signi ad signatũ. sed signũ solũ presentat signatũ. et sic sufficeret dicere presentatio Dõz ꝙ duplex est relatio signi ad signatũ in voce significatiua. Una relatio conuenit voci inq̃ztũ vox est. ⁊ per hoc significatur aliq̃d auditui. Alia est relatio vocis inq̃ztũ significatiua. ⁊ sic refertur ad intellectũ q² rep̃sentat̃ sic aliquid per vocem intellectui.

Arguit̃ Per vocē repn̄tatur ꝯcept⁹ ergo non res. Añs ꝓbatur per arestotilē primo perihermenias vbi dicit. Sunt ergo ea que sunt in voce earum que sunt in aīa ꝛc.

Dōm ꝙ res accipitur dupliciter. Uno modo ꝓ re concepta. ꝛ sic ponit̃ hic in significationis diffinitiōe. qꝛ vox immediate significat rem cōceptam. Alio modo accipit̃ res pro re adextra. ꝛ tūc est dicendū ꝙ licet vox nō significat rem adextra immediate. tamen mediāte re ꝯcepta. Et ergo magis ꝓprie exponitur hic res pro re cōcepta. qꝛ vox significat rem cōceptam immediate.

Querit̃ Quare tūc non dicebat̃ significatio est p̄sentatio ꝯceptus p vocē Dōm ꝙ ideo qꝛ equiuocum non potest ingredi diffinitionem. vt patet p arestotilē sexto topicoꝝ. sed conceptus est equiuocum. quia vno mō accipit̃ pro actu concipiendi Alio mō ꝓ re cōcepta. ꝛ sic fuissꝫ in diffinitōe occasio erroris si ibi fuisset positus ille termin⁹. nam cōmunit̃ accipit̃ pro actu cōcipiendi. ꝛ si tunc etiā sic caperetur in diffinitōe diffinitio esset falsa. qꝛ vox nullo mō significat actū ꝯcipiendi.

Arguit̃ Omnis terminus est equiuocus. ꝓbatur quia significat imediate cōceptū ꝛ mediate rem et sic significat plura Dicendum ꝙ qn̄cūqꝫ aliquis terminus significat duo quorum vnum est principiū intelligendi alterius tūc talis terminus non est equiuocus. quia tunc illa significantur per modum vnius ex quo significat immediate vnum et mediate alterum. modo vbi vnum propter alterum ibi ambo vnum: sic etiam est de conceptu ꝛ de re ad extra.

Qr̃ Quare nō dꝛ significatō ē res ſꝫ significatō ē rei Dō. ꝙ iste gtūs rei nō est p̄ma ps diffinitōis ſꝫ repn̄tatio. ꝛ g̃ res nō debet poni loco generꝭ. nā significatio ꝓp̄e nō ē ď genē absolutoꝝ ſꝫ spectat ad gen⁹ relatōis reductiue. ꝛ h̄ ꝟcat̃ p repn̄tatiōeꝫ. qꝛ repn̄tatio importat relatōeꝫ idētitatis repn̄tātis ad representatū. Scďa rō qꝛ repn̄tatio ē qdā relatio rōnis. ꝛ ideo hꝫ modū accidētis. ſꝫ accidēs in abstracto diffinit̃ p aliq̇d sui generis in recto ꝛ p aliqď alteri⁹ generis in obliquo. sic dicēdo simitas est nasi curuitas. Et ideo etiā i ista diffinitōe ponit̃ repn̄tatō loco gnerꝭ in rcō. ꝛ alie ptic̄le ponūt̃ loco differētie in obliquo.

Ar̃ Ōis repn̄tatio ē actio repn̄tātꝭ. ſꝫ ꝟcatio nō est actio. g̃ significatio nō est repn̄tatio Dōm ꝙ repn̄tatio accipitur

tripliciter. Uno° actiue ꝛ sic ꝭcat actõez repn̄tantꝭ. et si sic accipiꝭ in diffinitõe ē diffinitio causalis. qꝛ significatio causaꝭ effectiue ex actiua repn̄tatõe vocis. qꝛ vox actiue repn̄tat rem. Alio° accipiꝭ passiue ꝛ sic ꝭcat passionē repn̄tati vel rem repn̄tatā. et sic nõ capiꝭ hic. Tercio mõ accipiꝭ neutraliter. ꝛ sic importat aptitudiēz siue relatõez repn̄tātis ad repn̄tatū. et si sic sumiꝭ hic tūc est diffinitio eēntialis. qꝛ significatio est eēntialiter relatio repn̄tantꝭ ad repn̄tatū. Pro quo nota ꝙ p̄dicatio causalis est vbi p̄dicatū est causa subiecti effectiua. Sꝫ identica est vbi p̄dicatū ē idez cū subiecto. vt qn̄ gen9 differētia aut accidēs p̄dicatur ꝺe spē ꝛ iō est ordo adhuc in p̄dicatõe idētica. Nam qn̄ genus p̄dicatur de specie aut differētia est maior identitas q̄ꝫ qn̄ accidens p̄dicaꝭ ꝺe subiecto. nam prima est essentialis. scd̄a aūt est accidentalis.

Ar Multe significatõēs sunt sine vocib9. et ꝫ diffinitio nõ ē bñ assignata. Añs ꝓbaꝭ qꝛ voces naturales sic gemit9 infirmoꝝ ꝛc̄. significāt. Dõꝫ ꝙ significatio accipiꝭ dupl'r. vno° generaliꝭ ꝓut se extēdit ad significatõez naturalē et ad placituz et tunc significare est intellectū rei ꝯstituere. et sic non capiꝭ hic. Alio mõ accipiꝭ significatio cõtracte ꝓ significatõe q̄ est ꝭm placitum. et sic acipiꝭ hic significatio. vt ptꝫ ex diffinitõe. quia additur ꝭm placitū. Et ratõ est qꝛ significatio naturalis nõ fit per terminū. et nõ valet ad suppõez. qꝛ suppositio est passio termioꝝ

Arguiꝭ Significatio ad placitū fit ꝑ nutus et signa. ergo nõ solū ꝑ voces Et ꝙ talis sit significatõ ad placitum patet. qꝛ non est eadem apud omnes hoīes. Dõꝫ ꝙ ille significationes sunt ad placitum sed non perfecte sed imperfecte. quia ꝑ illas significationes nihil significatiue proprie sꝫ solum quo ad vsum illoꝝ q̄ talia signa vel nutus intelligunt.

Notādū Q' q̄tuor reqrūꝭ ad significatõz scꝫ res ad extra ꝛ tāgiꝭ in diffinitõe ꝭcatõis cū ꝺꝛ rei. Scd̄o vox ꝛ tangiꝭ cū ꝺꝛ ꝑ vocē. Tercio silitudo rei ad extra q̄ diciꝭ ꝯceptus qui ꝭcat naturaliter. quia sumiꝭ a re ad extra. ꝛ tangitur cum dicitur representatio. Quarto reqritur vnio similitudinis rei cū voce. non ꝙ sit idem conceptus in numero sꝫ i spē. et tangiꝭ cū diciꝭ ad placitū. qꝛ talis vnio est ad placitū.

Qr Quare dictio nõ est iposita ad ꝭcādū ꝭm volūtatē sicut ad placitū Dõm ꝙ ideo qꝛ licꝫ placitū significet actū

voluntatis sicut ipsa voluntas. tamen actus volūtatis signifi/catur alio mō p placitū q̄ꝫ p voluntatē. quia placitū est act⁹ vo/luntatis ꝑm ꝙ incipit ab extra ⁊ termiatur ad intra. sicut qn̄ di/citur illa res placet mihi. tunc ex illa placentia voluntas eā se/quitur. Sed voluntas incipit ab intra et terminatur ad extra. si/cut cum dicit. Johes vult hoc facere tunc volūtas intēdit rem ad extra. ⁊ quia impositio terminoꝝ est ad hoc ꝙ res ꝑm suā pro prietatē monet ipam volūtatem. ergo modus impositōis inci/pit ab extra et termiat ad intra. ⁊ iō bn̄ dr ꝑm placitum.

Arguit Ois significatio est naturalis. ergo nulla est ad placitū. Añs pbat. quia illud est naturale cui⁹ ɔcurrentia sunt naturalia. sic est de significatōe. ergo oīs signifi/catio est naturalis Dōm ad maiorē ꝙ illud est naturale cuius omnia concurrentia sunt naturalia. sed sic nō est de significatōe. quia licet res cōcepta sit naturalis ⁊ res ad extra. tamen vnio rei concepte et vocis est artificialis. quia illa vnio est ad placitum primi instituentis. ergo significatio dicitur artificialis.

Arguit Si termi ꝑcarēt ad placitū. seqret ꝙ possēt op/positū ꝑcare. seqla pbat qꝛ placitū eē variabile Dōm pmo ꝙ termi vel voces ꝑcāt ad placitū nō cuiuscūq̄ꝫ sꝫ primi instituentis. et tn̄ si ille vellet aliter instituere noia adhuc non possent aliter significare. qꝛ imposuit nomina ꝑm placitum qd̄ fuit regulatū p pprietates reꝝ. qꝛ ergo pprietates reꝝ nō sūt variabiles sic etiā impositio terminoꝝ variari non potest.

Arguit Prim⁹ instituēs nō ē. ergo dcōes nō pn̄t signi ficare ad placitū pmi instituētis. Dōm ꝙ q̄ꝫ uis prim⁹ instituens nō sit ꝑm subaꝫ eius. est tn̄ ꝑm virtutē ⁊ ef fectū eius ⁊ assensum quo scꝫ posteriores consenserūt impositōi facte p ipm. ⁊ hoc sufficit ad h̄ ꝙ termini nūc significant. sic etiā dicitur aliquis impator constituere leges ꝑm placitum suū inq̄ꝫ tum placitum in legibus continetur.

Arguit Chimera non est a parte rei. ergo non potest cō/cipi. tenet consequentia. quia intellectus nihil intelligit nisi premotus sit a re. Dicēdum ꝙ licet chimera nō sit a parte rei ꝑm totum tamen bene ꝑm partes. Et illa que a par te rei non sunt coniuncta potest intellectus noster coniūctim in telligere. quia intellect⁹ noster est supra res naturales. Et qn̄ dꝛ

nunq̄ȝ fuit in sensu. ergo non potest esse in intellectu. Dōm q̄
licet nunq̄ȝ fuit i sensu exteriori fuit tñ in sensu interiori. ⁊ illi sen
sus interiores sunt ꝑncipiū act⁹ intelligēdi. Q̄ṡ aūt chimera pos
set esse in sensu interiori ptȝ sic. q̄ꝛ ꝟtus cogitatiua p̄t cōponē spe
cies ad inuicē. ⁊ illa ꝯiūctim ꝑcipe q̄ in re sunt diuersa. sic aliq̄ñ
cōponit spēȝ auri cū mōtis spē ⁊ ꝑcipit ꝑ illā compositionē aure
um montē que non sunt in re vnita. sic etiā ꝑtes chimere que i re
non sunt composite cōponi possunt in sensu interiori.

Querit̄ Utrꝫ significatio sit in dictionibus equiuocis
et collectiuis. Dicendū q̄ sic. nā omnes di/
ctiones equiuoce tam a casu q̄ȝ a consilio significant. ⁊ similit̄ di
ctiones pluralis numeri significant. ⁊ similiter concreta acciden
tium. ⁊ nomina collectiua. patet ꝑmo de equiuocis vt canis. q̄ꝛ
licet canis ꝓ toto significato nō significat vnā rem. tñ ꝫm quāli
libet ꝑtem significatōis repsentat vnā rem. Et sic etiā est dicen/
dum de ente. quia ens est equiuocum a consilio. sed quando abso
lute capitur. potest capi pro vno et primo significato ei⁹. Nomi
na autem collectiua significant plura. non aūt vt plura sed ꝑ mo
dum vnius sicut turba significat multitudinem hominū ordi/
natoꝝ ad principium siue exercitum vnum Concreta aūt accidē
tium significant vnum principaliter ⁊ similiter scilicet formam
accidentalem ⁊ consignificant subiectum in genere substantie. si
cut album significat albedinem ⁊ cōsignificat subiectum.

Arguit̄ Si diffinitio ipi⁹ significatōis esset bona seq̄re
tur q̄ dictōes plural' numeri nō sig̃ficarēt. Se/
quela ꝓbaᷓ q̄ꝛ ibi nō est repn̄tatio rei sȝ reꝝ. Dōm q̄ dcōnes
pluralis numeri p̄nt dupl'r capi. vno⁹ ex ꝑte significatōis ⁊ tunc
in eis est repn̄tatio rei sicut in dcōnib⁹ singl'arȝ numeri. q̄ꝛ dcōes
singularȝ ⁊ pl'alis numeri idē significāt. Alio mō capiunᷓ ex ꝑte
modi significādi. ⁊ sic in eis plura repn̄tanᷓ. Etiā p̄t dici q̄ si rep
sentarēt plura tñ adhuc esset representatio rei. quia res est tran/
scendens sic potest stare pro multis rebus in singulari numero.
aut pro vna re tantum differenter.

Querit̄ Quomodo iste diuisiones terminoꝝ differūt
Terminorum alius vniuersalis alius ꝑticula
ris. Et ista. Terminoꝝ alius substātiu⁹ alius adiectiu⁹ Dōȝ
q̄ sic dr̄n̄t. q̄ꝛ ꝑma ē eēntialis data penes q̄litatē eēntialē. s. signi
ficatōēȝ ipi⁹ termi q̄ꝛ ex diuisiōe termi eliciᷓ. Sȝ scōa diuisio est

accñtalis data penes q̄litatem accñtalē sue significatōis. q̄ q̄dē q̄litas accñtalis est causa formalis oīm modoꝝ significandi accidentaliū. sicut q̄litas eētialis ipsi⁹ termī est cā effectiua oīm modoꝝ significandi accidentaliū

Significatōnū alia rei sub.

Hic diuidit significatōꝫ in significatōem rei substātiue ꝛ rei adiectiue. Rō diuisionis est. qꝛ modus significādi accipit ex mō essendi. sed ille ē duplex. scꝫ ꝑ se ꝛ in alio. modus aūt significādi ꝑ se corrñdet significatōi rei substātiue. sed modus significādi in alio corrñdet significatōi rei adiectiue

Querit Quare dꝛ potius rei substātiue ꝛ adiectiuatiue q̄ꝫ sbstātiuatio ꝛ adiectiuatio Dōm ꝙ sbstātiuatio nō sunt modi vocis absolute. sed rei. ꝛ h̄ intelligit sic qꝛ substātiuatō ꝛ adiectiuatio sunt modi q̄ habēt originē ex rebus. qꝛ ex hoc ꝙ res significat in alio sic est significatio adiectiua. qñ aūt res hꝫ modū essendi ꝑ se. tūc est significatio substātiua. sed significatio rei substātiue ꝛ adiectiue sunt modi vocis. Uñ res substātiua est q̄ significat substantiā aut ꝑ modū sbstātie siue ꝑ se stātis. Exemplū ꝓmi vt hō. Exemplū secūdi vt albedo. sic aūt nō est de adiectiuis. qꝛ illa significant rem vt ꝯiunctā alteri. scꝫ substātie. Et iō res adiectiua ē q̄ significat accñs aut ꝑ modū accñtis. Exemplū ꝓmi vt albū. Exēplū scdi. vt rōnale

Arguit Nomē dꝛ adiectiuū ꝛ substātiuū. g̃ adiectiuatio ꝛ substātiuatio dicunt modi vocū seu tminoꝝ ꝛ nō reꝝ Dōꝫ ꝙ adiectiuatō ꝛ substātiuatō pñt capi dupl'r: Uno° vt sunt modi essendi reꝝ. ꝛ sic ꝯueniūt rebus ꝛ nō vocibus. Alio°. accipiunt vt sunt modi significādi. ꝛ sic ꝯueniunt voci in ordie ad rē. qꝛ vox dꝛ significatiue adiectiua vl' sbstātiua

Arguit Uidet ꝙ ꝑticule diuisionis coincidāt. qꝛ vna dictō significat sil' substātiue ꝛ adiectiue. vt lapideus aureus Dōm ꝙ sicut duplicia sunt adiectiua sic duplicia sunt substātiua. q̄dam em̄ sunt adiectiua q̄ significant rē in alio tā quo ad significatū q̄ꝫ q̄ ad modū significādi. sicut albus. Alia sunt adiectiua q̄ significāt substantiā ex ꝑte rei significate. sed ex ꝑte modi significādi significāt accñs. sicut aureū argenteū. Et sic est dicendū ꝙ ꝓncipaliter a mō significandi disti

guunt significatōes vocum ⁊ dictionū. ⁊ sic dictōes tales pōti⁹ significant adiectiue q̄ȝ substantiue. lȝ tn̄ significent substantiā siue rem substantiuā

Arguit Aliqua est significatio q̄ neqȝ est rei sbstātiue. neqȝ rei adiectiue. sicut verbo℞ ⁊ signo℞ vniu/salium. ergo illa diuisio est insufficiēs Dōm q̄ habet signifi catōem rei adiectiue. ⁊ q̄uis verba nō sunt adiectiua ꝑm q̄ adie ctiuū ꝯiungitur suo substātiuo. tn̄ sunt adiectiua qꝛ significāt rem nō ꝑ se subsistentē sed in alio existentē. De sincathegrāma/tib⁹ dicendū q̄ nō ꝯtinent sub diuiso. scȝ sub significatōe. ⁊ sic etiā nō ꝯtinent sub membris diuidētib⁹. qꝛ significatō diuidi tur sicut ꝑus fuit diffinita. Et a diffinitōne significatōis exclu/dūtur sincathegreumata cuȝ dꝛ rei. qꝛ sincathegerumata nō sig/nificant res sed re℞ dispōes

Arguit Adiectiua ⁊ ꝯcreta accn̄tiū sunt sincathegreu/mata. ergo nihil significāt. sed solū ꝯsignificāt Dōm q̄ dupl'r aliqua dicūtur sincathegreumata. Uno mō i ꝓprie. sic scȝ q̄ habet sinificatōem aliquā. ⁊ cū hoc ꝯsignificant. et sic ꝯcreta accn̄tiū dicunt sincathegreumata siue ꝯsignificatiā qꝛ significāt accn̄s. ⁊ ꝯsignificant subiectū. Alio mō ꝓprie sic. q̄ nō significant aliquā rem. sed solum ꝯsignificāt. vt sunt oīs nullus ⁊c. que bene significāt dispōem rei. sed non rem. ⁊ illa di cunt ꝓprie ⁊ vere sincathegreumata

Arguit Pronomē ⁊ ꝑticipiū significant. ⁊ tn̄ dꝫ eis hic nō fit mentio Dōm q̄ ꝓnomē ꝑt includi in noīe. ⁊ ꝑticipium sub verbo. qꝛ ꝓnomen significat merā substā tiā. id est indeterminatā/ ⁊ ꝑ demōstratōem ⁊ relatōem ponit sim pl'r loco noīs. Secundū ꝑtȝ. qꝛ ꝑticipium est eiusdē significa/tōis ⁊ eiusdē modi significādi cū suo verbo Alie aūt ꝑtes orō nis sub ista diuisiōe nō ꝯtinent. lȝ in eis etiā oportea t ꝓcedere significatōem si significatio accipit general'r. qꝛ oīs modus sig nificandi ꝑsupponit significatōem.

Arguit Albedo significat rem alteri inherentē ḡ hȝ sig nificatōem rei adiectiue. Probat ꝯn̄a. qꝛ ille ē modus significādi a quo sumitur significatio adiectiua Di/cendū q̄ significatio substātiua sumit ab illo quod hȝ modū es sendi ꝑ se. ⁊ sic significatio adiectiua sumit ab illo quod hȝ mo/

dum essendi in alio. tūc dicendū ꝙ ꝯtingit aliq̄d esse in alio q̄d tn̄ habet modū essendi ꝑ se. Et circa hoc est ꝯsiderandū. ꝙ significatio que ꝯuenit voci immediate fundat̄ sup̄ rem conceptā. s; res q̄ est in alio pt̄ concipi vt nō est in alio existens. ⁊ sic ē de albedine siue abstracto. ⁊ ideo pt̄ ꝯcipi vt nō in alio existens. imo etiā accidens pt̄ extra subiect̄ ī taliter cōseruari. sicut patet in sacramēto altaris. vbi est q̄ntitas absq; omni subiecto. sed alia accidentia subiectant̄ in q̄ntitate.

Querit Que sit vtilitas hu9 diuisionis. Dōm ꝙ ē vtilis ad eliciendū ꝙ noia adiectiua copulāt. et substātiua supponūt. q; illa que substātiue significāt supponūt. ⁊ q̄ adiectiue significāt copulāt. Vn̄ significatio rei substātiue fit per nomen substantiuū. ⁊ significatio rei adiectiue fit per nomen adiectiuū

Suppō ē acceptō t̄mi.

Positis ꝑncipijs materialib9 ⁊ formalib9 suppōis. Hic ꝯn̄r ꝓseq̄tur intētō; suā determinādo de suppōne Et duo facit. nā ꝑmo agit de suppōe diffinitiue. secūdo diuisiue ibi. Suppōnū alia. Prima adhuc in duas. nā ꝑmo facit h̄ q̄d dictū ē: scd̄o ponit drām īter suppō; ⁊ significatō;. ibi Drn̄t āt Dicit g̊ ꝑmo. Suppō ē acceptio termi substātiui ꝓ aliq̄

Querit Quare h̄ diffinit̄ suppō: Dōm ꝙ iō. q; ē ꝑncipalis passio de q̄ in isto tractatu determinat̄ et iō o; ꝙ cognoscat̄ in ordine ad suū subiectū ꝓpriū: ⁊ h̄ fit in ista diffinitōe. q; termin9 substātiu9 ē ꝓpriū subiectū ei9. ⁊ q̇a diffinit̄ in abstracto. iō o; aliq̄d ꝓprij generis poni loco g̅ in recto. ⁊ suū sbcm̄ loco drē in obliq̄. ⁊ hoc fit h̄. q; acceptō est sicut gen9. ⁊ termin9 substātiu9 ponit̄ loco drē

Arguit Acceptio ē actio. suppō nō ē actio. g̊ nō ē acceptio Dō: ꝙ ꝯn̄a ē negāda. q; ar̄ ex pur; idiffinitis ex q̇b9 nihil seq̇t̄ S; qn̄ maior ponit̄ vl'is tūc dōm. ꝙ acceptio capit̄ tripl'r. vno° actiue. scd̄o mō passiue. tercio mō neutral'r Et rō ē. q; acceptō pt̄ venire a ṽbo actiuo accipio. vel a ṽbo passiuo accipior. vl' a ṽbo accipit̄ ip̄sonal'r sumpto. ⁊ idē pt̄ intelligi de q̄cūq; noie ṽbali. Vn̄ qn̄ accipit̄ actiue. tūc ṽt actōem accipiētis. ⁊ ṽm ꝙ accipit̄ passiue ṽt passionē accepti. ⁊ nullo isto⁊

modoꝝ potest hic accipi. Et hoc ꝓpter duas causas. Prima est qꝛ tunc diffinitio nō esset essentialꝭ. sed accñtalis tm̄. qꝛ actus accipiēdi accidit termino. Scd̄a causa est. qꝛ tūc diffinitio nō esset ꝯuertibilis cū diffinito suo. qꝛ posset esse suppō vbi nō eēt acceptio. ꝛ ideo hic debet capi neutralr. ꝓut dr̄ aptitudinē accipiendi. illa em̄ aptitudo est essentialꝭ suppōni. Sil'e est de descriptōe hois. qꝛ homo nō pt̄ diffiniri ꝑ actum ridendi. qꝛ tūc diffinitio nō esset ꝯuertibilis cū diffinito. sed potest per aptitudinē diffiniri sicut ꝑ risibile. ꝛ sic fit hic. qꝛ acceptio tantū valet sicut acceptibilitas. Nam aptitudo ē magis ītrinseca rebus q̄ȝ actus qꝛ minus separatur ab eis.

Querit̄ Que sit rō q̄ tm̄ termin⁹ sb̄stantiu⁹ supponit Dōm q̄ ideo. qꝛ logicus accipit suppōeȝ ſi sil'itudinarie ad suppōem que est in realibus: sed illud qd̄ alteri supponit̄ in realib⁹ hoc est firmū ꝛ fixum. ergo ƀm illā sil'itudinem termin⁹ supponēs debet significare aliq̄d firmū ꝛ fixum. ꝛ hoc solum significat̄ ꝑ nomē substantiuū. qꝛ termin⁹ adiectiu⁹ nō significat aliq̄d firmū ꝛ fixum. sed significat rem hn̄tem esse in substātia siue in tali termino fixo

Arguit̄ Passio debet p̄dicari de suo subiecto. sed suppō nō pt̄ p̄dicari de suo sbiecto. ḡ nō est passio Minor ꝓbatur. qꝛ illa est mala p̄dicatio termin⁹ supponēs est suppositio Dōm q̄ lȝ suppō in abstracto nō posset p̄dicari de suo sbiecto siue de t̄mino substātiuo tn̄ bene in ꝯcreto. qꝛ bene dr̄. termin⁹ est supponēs. Et sil'r fit in oibus passionib⁹ realibus. nō em̄ dicim⁹ hō est risibilitas. sed hō est risibilis

Arguit̄ Adiectiua etiā sπponūt. ḡ male dr̄ in diffinitōne termi substātiui. Añs ꝓbat̄. qꝛ dr̄ iustus vt palma florebit. sil'r relatiua supponūt Dōm q̄ adiectiua capiunt̄ dupl'r. Uno° inq̄ȝtū adiectiua. ꝛ sic ipsis nō ꝯuenit suppositō. Alio° capit̄ adiectiuū inq̄ȝtū aliq̄ mō includit in se substātiuū. ꝛ grā sb̄stātiui iclusi pt̄ adiectiuū supponē. Pro q̄ notandū q̄ sex modis inueniunt̄ adiectiua supponere. Primo relatiua. qꝛ relatiua ponunt̄ loco suoꝝ añcedentiū. que sunt substantiua. ꝛ sic. qꝛ loco substātiuoꝝ ponunt̄ habēt se sicut substātiua. ꝛ eandē suppōem sicut substātiua loco quoꝝ ponunt̄. Secūdo adiectiua ꝓfessionis pn̄t supponere. qꝛ tale adiectiuū ꝓfessionis ponit̄ loco spc̄i. ꝛ ꝑtitet̄ etiā spēm. vt iustus florebit id

est iustus homo florebit. Tercio adiectiuū nō ꝓfessionis sbstā/
tiuatū in neutro genere p̄t suppone. sicut dicēdo albū currit. id
est ens album currit. q₂ ponit̄ tūc ꝓ re substātiua in q̄ est albe/
do. Quarto dictōes suplatiui ḡdus supponūt. q₂ eaꝝ signifi/
cata determinata sunt vel determinātur ad vnū suppositū. ꝫ ꝓ il/
lo supponere possunt Uñ etiā s̄m grāmaticos possunt reddē sup
positū v̄bis ꝑsonalibꝰ. vt dicēdo fortissimꝰ currit. Quinto ꝑ/
ticipia. q₂ significāt actum vnitū substantie. ꝫ ideo q̄dammō ꝓ
illa substantia ponunt̄ cui vniunt̄. vt dicendo legens currit. ibi
em̄ legens ponitur ꝓ illa substantia in q̄ est actus legendi. Sex
to adiectiua demōstratiua supponūt. vt dicēdo ille currit. quia
tunc hoc adiectiuū ille ponitur ꝓ re demōstrata Uel dōm est
ꝙ suppō capitur dupl'r. Unoꝰ ꝓprie grā sue drē que tangit̄ cuꝫ
dr: termi substātiui. ꝫ sic adiectiua nō supponūt. Alioꝰ capitur
general'r ꝓ suo genere quod est acceptō. ꝫ sic adiectiua supponūt
q₂ sic suppō est idem quod acceptio. sed adiectiua accipiunt̄ ꝓ
aliquo Et ista solutōe argumentū de relatiuis accidentiū q̄ sup
ponunt. ꝫ non grā substantiui. q₂ eoꝝ añs est adiectiuū. non em̄
supponunt nisi inq̄ꝫtū suppō accipitur ꝓ suo genere. q₂ suppo/
nunt id est accipiuntur

Arguit Nemo est terminꝰ substātiuꝰ ꝫ tñ nō supponit
Sc̄da ꝑs assūpti ꝓbat̄. q₂ ē sincathegoreuma
quod nō supponit Dōm ꝙ illa dictō nemo supponit. ꝫ ad ar
gumentū dōm est. ꝙ lꝫ in ip̄o includat̄ sincathegreouma. ꝫ grā
illiꝰ nō supponit. tñ in eo etiā icludit̄ terminꝰ substātiuꝰ. ꝫ grā
illiꝰ supponit. ꝫ iō reddit suppositū. vt dōo nemo currit. i. nullꝰ
hō currit. q₂ nemo est signū distributiuū impuꝝ.

Querit Si terminꝰ sbstātiuꝰ supponit q̄d supponit.
ꝫ cui supponit Dōm ꝙ supponit suū signi/
ficatū ipsi intellectui. ꝫ iō etiā termi positi extra ꝓpōem possūt
suppone. ꝫ h̄ iō. q₂ eiꝰ significatū ꝑcipit̄ ꝑ intellectū. q₂ suppo/
nere nō accipit̄ h̄ sicut in grāmatica ꝓut suppone ē idē q̄d sup/
positū reddere. sic em̄ nō posset alicuit extra ꝓpōem suppō ꝯue
nire. lꝫ solū suppone h̄ ē significatū suū ad intellectū ponere

Querit Quid significat h̄ ꝯpletū ꝓ aliq̄ in diffinitō
ne Dōm ꝙ vꝫ tm̄ ꝓ aliq̄. i. supposito. lꝫ ali
q̄ dicant ꝓ aliq̄. i. ꝓ significato. tñ ꝑmū melius dr. q₂ lꝫ signifi

catū ⁊ suppositū significant idem ꝰm rem. dr̃nt tñ rõne Et ideo significatio est acceptio ꝓ significato. sed suppõ est acceptio termini ꝓ supposito. Nam diuersa ꝑncipia relatõnū debent habere diuersos terminos. ⁊ vnū ꝑncipium nõ debet diffiniri ꝑ terminū alterius ꝑncipij

Arguit̃ Tūc seq̃retur ꝙ suppõ simplex nõ esset suppõ. Seq̄la ꝓbatur. q2 ibi termin9 nõ accipit̃ ꝓ aliquo supposito. sed ꝓ natura Dõm ꝙ duplex est suppositū. scz nature ⁊ est illud quod est indiuiduū alicu9 nature. sicut sortes et plato ⁊ sic de alijs sunt supposita nature hoīs. Aliud est suppositū intẽtõnis. ⁊ est illud de quod p̄dicatur scd̃a intẽtio. sicut dicẽdo homo est species. ⁊ aīal est genus. Et sic dõm est. ꝙ licet in suppõe simplici nõ sit acceptio ꝓ supposito nature. tñ bene ꝓ supposito intẽtõis. q2 ibi accipit̃ termin9 in ordine ad scd̃am intentõem. q̊ est suppositū intentõis

Arguit̃ Si diffinitio esset bene posita sequeret̃ ꝙ chimera nõ supponeret. Seq̄la ꝓbatur q2 nõ accipitur ꝓ aliq̃ Dõm ꝙ illa ꝑticula ꝓ aliq̃ p̄t dupl'r intelligi vl' accipi. Uno° put aliq̃ importat rem existentẽ a ꝑte rei. ⁊ sic chimera nõ p̄t poni ꝓ aliquo vel supponere. sed sic nõ accipitur h̃. Alio° ꝓ aliquo. accipit̃ put importat rem existentẽ vel rem cõceptā. ⁊ sic chimera accipit̃ ꝓ aliquo. ⁊ sic accipit̃ hic. Et ꝯp̄hendit sub se ꝓ aliq̄bus. ⁊ sic est sensus ꝓ aliquo vel aliq̄bus. ⁊ hoc est ideo. q2 nõ est aliq̇d ita multiforme q̇n in ipso reperiat̃ aliq̄ vnio. ⁊ iõ vbi est acceptio ꝓ aliq̄bus ibi est acceptio ꝓ aliq̃. ⁊ sic sub diuisiõe ꝯp̄hendunt̃ dcões pluralis nūi. Uel dõm. ꝙ lz dictões pl'is nūi notāt pluralitatẽ q̄ʒtum ad modū significādi tñ q̊ ad significatõeʒ exp̄munt aliquod vnū. q2 dcões pl'is nūi et singularis nūi idem significāt

Arguit̃ Aliq̄s est termin9 substātiu9 q̇ nõ supponit. g° suppõ nõ ẽ ꝓpria passio termi substātiui. Añs ꝓbatur. vt in ista orõe hõ est dcõ dissyllaba Dõm ꝙ h̃ nõ accipitur termin9 substātiu9 ꝓ aliquo. ⁊ ideo nõ supponit. Sed qñ q̄rit̃. vtrū suppõ sit ꝓp̄a passio termi sbstātiui. Dõ. ꝙ nõ q̄lit̃cūq3 accepti. sed est passio termi substātiui ꝓprie accepti. q̇ t'minus substātiu9 est significās. ⁊ ille est vere substātiu9. In signū cui9 significatio diffinit̃ añ suppõem.

Querit Quot modis accipiatur terminus materialiter. Dicendum quod quattuor modis. scilicet pro se tantum. pro sibi simili tantum pro se et sibi simili. et pro suo condeclinio. Exemplum primi homo est dictio dissyllaba. ibi enim homo accipitur pro se tantum quod ibi ponitur. Exemplum secundi vt magistri est genitiui casus. ibi enim magistri accipitur pro sibi simili in illa oratione. et non pro se. sicut etiam in ista oratione magister est generis masculini. Exemplum tercii. vt scamnum est generis neutri. ibi enim scamnum capitur pro se vel sibi simili. Exemplum quarti. vt animal predicatur de homine. ibi homine ponitur pro homo quod est suum condeclinium. quia animal non predicatur de illo ablatiuo homine. sed de illo nominatiuo homo

Arguitur Adiectiuum in quantum tale supponit. Assumptum probatur. quia in omni propositione affirmatiua vera subiectum et predicatum pro eodem supponunt. sed ista propositio homo est albus est affirmatiua. et vera. et homo supponit ergo etiam albus quod est adiectiuum Dicendum quod supponere pro eodem intelligitur dupliciter. Uno modo sic quod subiectum et predicatum habeant eandem speciem suppositionis. et sic est falsum. Alio modo supponere pro eodem est aliquo modo esse idem. scilicet essentialiter vel accidentaliter. et sic est propositio vera. quia in omni vera et affirmatiua propositione predicatum debet habere quandam vnitatem cum subiecto sicut dicendo paries est albus.

Arguitur Nullum accidens est diffinibile. suppositio est accidens. ergo male diffinitur Dicendum quod licet suppositio non possit diffiniri diffinitione completa in predicamento generis. tamen bene potest diffiniri diffinitione incompleta et non in predicamento generis. Nam suppositio diffinitur hic per subiectum positum loco differentie. et per aliquid eiusdem generis positum loco generis.

Differunt autem suppositio et significatio.

Hic ponit differentiam suppositionis et significationis. et hoc ideo. quia ambo formaliter conueniunt termino supponenti. ne ergo videantur omnino esse idem assignatur inter ipsa triplex differentia quia res artificialiter facte tripliciter differunt. sicut patet de phiala et capucio. scilicet ex parte cause efficientis. materialis et finalis. suppositio autem et significatio sunt res artificialiter facte per intellectum speculatiuum. ergo conuenienter hiis tribus modis differunt.

Querit Quot sunt differentie inter suppositionem et significationem. Dicendum quod sunt tres differentie. et vnus locus a coniugatis. Prima differentia sumitur ex parte cause efficientis. quia significatio fit per impositionem vocis ad rem signifi

candā. sʒ suppō fit ꝑ hoc ꝙ termin⁹ iā significās accipit ꝓ aliq̄. Scđa dr̄ā sumit ex ꝑte subiecti siue materie circa quā. ⁊ ista est qꝛ significatō ē vocis sicut subiecti. sʒ suppō est termi iā significātis ꝯpositi ex voce ⁊ significatōe sicut subiecti. Tercia dr̄ā sumit ex ꝑte cause finalis ꝑ eoꝝ obiecta. i. ex ꝑte termi relatōis. siue ex ꝑte respectus. qꝛ significatō dt relatōem ad significatū. sed suppō dt relatōem ad suppositū. ⁊ iō qꝛ ambo sunt relatiua. ergo dn̄t penes terminos. sicut pater refert ad filium. ⁊ dn̄s refertur ad suū seruū. ergo pater ⁊ dn̄s dn̄t. Sed locus a ꝯiugatis ē. significare ⁊ suppōnē dn̄t. g̊ suppō ⁊ significatō dn̄t Itē suppō ⁊ significatō pn̄t etiā differre formal'r penes diffinitiōes eaꝝ. qꝛ habēt diu̇sas diffinitōes. ⁊ g̊ h̄ nō ponit dr̄ām ex parte cause formalis. cū tn̄ illa sit potissima.

Arguit Pria ⁊ scđa dr̄ē coincidūt. g̊ nō tres dr̄ē. Antecedēs ꝓbat. qꝛ in vtraqʒ significatōe ꝯpat ad vocē. suppō āt ad terminū. Dōm ꝙ significatō ꝯpat ad vocē et suppō ad terminū dupl'r. Uno° sicut ad cām ex q̄ oriunt. et sic sumit ex eis ꝓma dr̄ā. ⁊ in illa dr̄ā accipiunt vox ⁊ termin⁹ significās ꝓut sunt cause materiales suppōnis ⁊ significatōis. Alio vero mō ꝯpant ad ipsa ꝑ modū subiectoꝝ. ⁊ sic sumit secūda dr̄ā. qꝛ vox est sbc̄m significatōis. ⁊ termin⁹ significās est subiectū suppositōis

Arguit Suppositū est significatū. g̊ suppō est significatio. ꝯn̄a tʒ ꝑ locū a ꝯiugatis Dōm ꝙ h̄ nō arguit ꝑ locū a ꝯiugatis. qꝛ deberʒ argui in p̄dicatis eēntialib⁹ Un̄ locus a ꝯiugatis duas hʒ ꝯditōes. vna est ꝙ ꝯiugata sint vera. Alia ē ꝙ arguat in p̄dicatis eēntialib⁹ Uel dōm ad argumentū. ꝙ an̄s nō est veꝝ, qꝛ oē significatū nō ē suppositū. sʒ oē suppositū ē significatū. g̊ h̄nt se sicut magis ⁊ min⁹ cōe

Arguit Si termin⁹ significās esset sbc̄m suppōnū. tūc sequeret ꝙ adiectiua supponerēt. Seq̄la ꝓbat qꝛ ipsa etiā sunt termi significātes. Dōm ꝙ sbc̄m suppōnis potest dupl'r assignari. Uno° vt est ꝓpriū sbc̄m isti⁹ tractatus sic termin⁹ sbstantiu⁹ est sbc̄m libri suppōnū. Alio° assignat sbiectū libri suppōnū qđ nō ꝯu[…] [...]bi ꝑm suā rōʒ ꝓpriā. ⁊ sic termin⁹ significās dr subiectū su[…] [...]nū: qꝛ termin⁹ significās nō est subiectū suppōnis in q̄ꝛtū h[…]ōi. sed tn̄ sufficiēter distinguit sig

nificatō a suppōne penes hꝫ ꝙ dicit̄ i textu ꝙ significatō nō est in termino significāte sicut in subiecto.sꝫ in voce.

Ar Videt̄ ꝙ ꝓpū sbiectū suppōis nō sit t̄min9 sbstātiu9 Probat̄ qꝛ tūc hoc ꝟbū substātiuū est supponerꝫ.qꝛ est ti9 substātiu9 Dōꝫ ꝙ dupl'r dicit̄ ti9 substantiu9. Uno mō qꝛ ꝟcat sbstātiā siue ꝑ modū substātie.ꝛ sic ꝟbū nō dicit̄ sbstātiuū ꝛ sic capit̄ hꝫ substātiuūꝫ.qn̄ dicit̄ ti9 substātiu9 supponit. Alio mō capit̄ substātiuū ꝓut idē ē ꝙ eēntiale vel de sbstātia alic9 ꝛ sic ꝟbū dicit̄ substātiuūꝫ.qꝛ hoc ꝟbū est.ē de itriseco itellcū omis ꝟbi.ꝛ sic n̄ oꝫ hoc supponere qd̄ tali mō est substātiuū. Un̄ si arguat̄ sic hoc ꝟbū est.ē termin9 et ē substātiu9 ḡ ē ti9 substātiuus. Dōꝫ ꝙ n̄ valꝫ ꝛ si dicat̄ ibi ar̄. a diuiſ ad ꝯiūcta Dōꝫ ꝙ nō vꝫ.qꝛ ibi ꝯmittit̄ fallā eq̄uocatōis qꝛ ibi eq̄uocat̄ ille ti9 substātiuus

Copulatō ē acceptō termi

Hic incidētalit̄ diffinit copulatōeꝫ dicēs. Copulatō ē acceptio tarmī adiecti ꝑ aliq̄ Et hoc iō fcit.qꝛ copulatō ē q̄dāmō oppoita passio ad suppōeꝫ.mō oppoitoꝝ eadē ē disciplina.qꝛ vnū oppoitoꝝ haꝫ ꝯgnosci ꝑ alteꝝ Et vt dicit Aresto.sexto topi. tunc diffitō alic9 ꝯrij ē bene poita qn̄ ex noticia vni9 cōtrarij pt ꝯgnosci reliquū Etiā qꝛ oppoita iuxta se posita mḡꝯ elucescūt.ideo p9 ꝙ diffinit suppositōem.etiā diffinit copulatōem

Ar Cōiūctōes copulāt ḡ n̄ bene dicit̄ i diffinitōe de adiectis ꝙ coplāt. Cōsequētia tenꝫ.qꝛ illud ꝙ ē ꝓpū vni pt̄ı orōnis n̄ pt alteri ꝯuenire Dōm ꝙ copulare accipit̄ dupl'r. Uno9 ꝓut ē aliq̄ diuersa ꝯiūgere.ꝛ sic ꝯueit cōiūctōi.qꝛ ipa cōiūgit et anectit dcōeꝫ dcōni.ꝛ ordinat sēsū sensui Alio9 capitur copulare.ꝓut ē alteri se vnire siue cōcernere.ꝛ sic adiectiua copulant n̄ ꝙ vniāt plura ad inuicē sicut cōiūctōes sꝫ se vniūt suis sbstātiuis ꝛ subiectis.qꝛ ea ꝯcernūt ꝛ determināt ipa sbstātia

Ar Substātia copulāt ḡ male dicit̄ adiectī Añs ꝓbat̄ in ill' exēplis petr9 ē pr̄ Johānes ē magister Dōꝫ ꝙ ille dcōes capiūt̄ dupliciť Uno mō secūdū eoꝝ significatū.ꝛ sic copulāt.qꝛ pater significat paternitateꝫ Alio9 accipiūt̄ bm ꝙ sūt in vsu cōit loquētiū et sic supponūt ꝛ n̄ copulāt qꝛ ponūt̄ ꝑ eoꝝ sbiectis

Ar Ex hꝫ seq̄ret̄ ꝙ albedo etiā copularꝫ qꝛ cōiūgit se suo sbiecto Dōꝫ ꝙ licꝫ albedo ꝯiūgat se suo sbiecto secūdū reꝫ n̄ tn̄

ḃm modū.q̄ꝛ n̄ significat illā formā ꝑ modū copulatōis vel per modū alteri īherentis sꝫ ꝑ modū ꝑ se stātis iō nō significat illā formā cū cōcretione.sꝫ cū abstractōe.ꝛ sic suppōit ꝛ nō copulat Contra tūc seq̄ret̄ ꝙ īpositō illi⁹ t̄mi nō valerꝫ Seq̄la ꝓbat̄.q̄ꝛ albedo imposita ē ad significādū reꝫ alteri inherētē.q̄ꝛ significat accn̄s.ꝛ oē accidēs hꝫ in sbiecto eē. Dōꝫ ꝙ nō est iꝯueniēs ꝙ ali q̄d sit alteri ꝯiūctū in re ꝙ tn̄ intellect⁹ cōcipit vt sepatuꝫ.ꝛ quia significatō terminoꝝ suīt̄ immediate a reb⁹ cōceptis iō t̄mi p̄nt alit̄ significare q̄ꝫ sit in re ad extra liꝫ n̄ aliter q̄ꝫ sit in intellectu

Querit̄ Utꝝ ens supponat vel copulet. Dōꝫ ꝙ ēs capit̄ dupliciter Uno mō noīaliter.ꝛ sic suppōit q̄ꝛ significat ꝑ modū ꝑ se stātis. Alio mō capit̄ ꝑticulariter.ꝛ sic ens copulat.q̄ꝛ ꝑticipiuꝫ ē adiectm̄ que copulant.

Ar Uerba copulāt g̊ non solū adiectiua. Añs ꝓbat̄ q̄ꝛ ver/bū ḃcat accn̄s q̄d vnit se substātie.ꝯn̄a ꝓbatur.q̄ꝛ verbū nō est adiectm̄ cū adiectm̄ referat̄ ad substātiuū. Dōm ꝙ vtiqꝫ verba simpliciter copulant.ꝛ ad cōsequentiaꝫ dicit̄ ꝙ adiectiuū accipit̄ dupliciter. Uno mō ꝓut refertur ad substātiuū.ꝛ sic verbū nō ē adiectiuuꝫ.q̄ꝛ nō p̄t ꝯiūgi siue cōuenire cū substantiuo Alio mō accipit̄ adiectm̄ ꝑ illo quod ḃcat accidens q̄d aliquo mō inheret sbiecto.q̄n̄.s. ḃcat ꝑ modū inherentis.ꝛ sic ⱴbū etiā est adiactm̄ siue t̄min⁹ adiectiuus.ꝛ sic tale adiectm̄ copulat

Qr Utꝝ mot⁹ supponit aut copulat.ꝛ videt̄ ꝙ copulet.q̄ꝛ ḃcat fluxuꝫ ꝛ fieri g̊ copulat sicut ⱴbū Dōꝫ ꝙ supponit Et ad argumētū ē.dōꝫ ꝙ ē dr̄ña it̄ ḃcare fluxū ꝛ fieri.ꝛ ꝑ modū fluxus ꝛ fieri.q̄ꝛ noīa sbstātiua etiā p̄nt ḃcare fluxū ꝛ fieri.n̄ aūt ꝑ modū flux⁹ ꝛ fieri.ꝛ g̊ copulatō n̄ ꝯuenit ill' q̄ ḃcāt fluxū ꝛ fieri sꝫ ill' q̄ ḃcāt ꝑ modū fluxus ꝛ fieri sicut stꝫ ⱴba ꝛ pticipia

Ar Participia copulāt g̊ male dr̄ ꝙ tm̄ adiectiua copulant Añs ꝓbat̄ q̄ꝛ significāt accidēs q̄d ꝯiūgit se substātie Cōsequentia probatur quia sunt vera substantiua et per se ponuntur in oratione sine substantiuo .quod adiectiuis non conuenit

Dicendum ꝙ participia capiuntur dupliciter. Uno mo/do proprie et secundum suas significationes proprias.et sic ꝑ/ticipia copulant. quia significant per modum adiacentis alteri Alio modo accipiuntur participia .secundum ꝙ ponuntur loco sbstantiuorum quibus vniuntur .ꝛ sic supponant

Querit Utrũ hoc verbũ est copulat. ⁊ videtur ꝙ sic qꝛ significat aliqꝫ formaꝫ inherentem alicui Dicẽdũ ꝙ hoc verbuꝫ est. ꝑt tripliciť capi. Uno modo vt significat absolute compositõnem extremoꝝ. ⁊ tunc nõ supponit nec copulat sꝫ ẽ sincathegoreuma. Alio modo capiť vt dicit existentiam ⁊ sic copulat Tercio modo capitur vt dicit eẽntiam. ⁊ sic supponit Uel dicendum ꝙ hoc verbum est ꝑt dupliciter capi. Unoᵒ ꝭm rem significatam. et sic importat rem substantiuam Alio mõ capitur ꝭm modũ ꝭcãdi ⁊ sic etiã hꝫ ꝙ ĩportat rẽ alteri ĩherẽtem.

Notãdũ Qꝫ copulatio diuersimode ꝯuenit verbis ⁊ cõiunctõnibus. verbis eniꝫ substãtis. ⁊ vocatiuis ⁊ eorum vim habentibus cõuenit copulare ꝑ modũ formalis vnionis in eodẽ casu ⁊ ñ disponunt ea q̄ ꝯiungunt sed potius determinãtur ꝑ ea sꝫ ꝯiũctio cõiũgit ꝑ modũ dispositõnis Et etiã hoc verbum .ẽ copulat sicut hic capiť copulare. qꝛ significat ꝯpõeꝫ sicut oẽ ṽbũ hoc est ꝭcat rem in subiecto Et sic copulat ꝓut copulare vꝫ tm̃ sicut cõiũgere aut associare. Et etiã ꝭcat vnionem ꝑti cũ subiecto in simili casu ⁊ illa ẽ spetial' ꝯpõ conueniens sibi ⁊ nõ alijs verbis. s. adiectiuis

Arguiť Quando diciť petr9 est faber Johãnes est dux ergo in illis orõibus noia substantiua copulãt gᵒ nõ tm̃ adiectiua dicuntur copulare Dicendũ ꝙ in illis oratõibus dux ⁊ faber copulant et non sunt substantiua. sed adiectiua ꝭm significatõeꝫ ⁊ ita diciť ꝓꝑe copulare. quia ꝭm rem et significationẽ sũt adiectia qꝛ significãt formã accñtalem alteri inherẽtem liꝫ ñ sit adiectiua ꝭm vocẽ ⁊ hꝫ ñ ĩpedit quĩ copulare possint

Queriť Utrum copl'atio posset diuidi sicut suppositio. et videtur ꝙ non. quia aliqua est copulatio discreta vt dicendo hoc album currit. et aliqua est copulatio naturalis. vt dicendo album per se ⁊ sic de alijs Dicendum ꝙ adiectiuum ñ potest habere illas species quas habet suppositio. qꝛ in copulatione discreta simplici et confusa et determinata ponitur adiectiuum non tamen in quantum adiectiuum. Nam ĩ discreta copulatione termini ponuntur pro supposito et hoc nõ cõuenit adiectiuo in quantum adiectiuum nec adiectiuo conuenit copulatio naturalis quia tunc oportet adiectiuum per se poni hoc autem repugnat termino adiectiuo.

Suppositionū alia cōmunis

Posita diffinitōe suppositōis. hic ꝯñter diuidit eā in cōmunē ꝛ discretā Et rō diuisiōis ē qꝛ accn̄s ꝓpriū diuidit̄ ad diuisiōē sui subiecti. sꝫ suppō est ꝓpria passio termī substātiui. ḡ dꝫ diuidi sic termin⁹ substātiu⁹. sꝫ termioꝝ substātiuoꝝ aliq̄s est cōis ꝛ aliq̄s discret⁹. ergo sil'r ipa suppō dꝫ diuidi in cōem ꝛ discretam.

Querit̄ Quare diffinitō suppōis p̄cedat diuisiōē ei⁹ Dōꝫ ꝙ iō qꝛ diffinitio dicit eē. diuisio vero posse sed esse est ante posse. loquendo de posse ad operari. ergo diffinitio suppositionis est ante diuisionem.

Arguit̄ Propria passio ē accn̄s. sꝫ accn̄s diuidit̄ in gn̄e accn̄tꝫ ꝛ sbiectū in gn̄e sube. ḡ sbiectū ꝛ ꝓpa passio nō hn̄t eādē diuisiōē. Dōm ꝙ duplex est diuisio. q̄dā est penes ēentiales drās. ꝛ sic aliter diuidit̄ ꝓpa passio q̄ꝫ subiectū Alia ē diuisio penes supposita. ꝛ sic eodē mō diuidn̄t. sicut si hō inuenit̄ in multis suppositꝫ. sic etiā risibile in multis inuenitur et in tot in q̄t hō. qꝛ non excedit subiectū nec exceditur ab ipso.

Arguit̄ Alie diuisiōes suppōis deberēt istā p̄cedē ḡ⁰ autor ē insufficiēs. qꝛ eas nō poit Ān̄s ꝓbat̄ quia aliqua est suppositō anthonomatica ꝛ aliq̄ sinecdochica Dicendum ꝙ omnes ille suppositiones sunt improprie. ꝛ ratio est quia suppositio propria est que fundatur in significatione ꝓpa sed termini supponentes anthonomatice vel sinecdochice nō accipiunt̄ ꝓ eorum proprijs significatis. quia termin⁹ sumptus per anthonomasiam sumit̄ ꝓ vno tm̄. sicut apostol⁹ ꝑ anthonomasiam sumit̄ ꝓ Paulo. sed in ꝓpria significatōe significat missum vel nūcium. Sic etiā sinecdochice vt affer mihi rhenū vel fontē. ibi rhenū ponitur ꝓ parte rheni. Unde p̄t dici ꝙ isti mōi supposnū non sunt suppōes logicales sꝫ sunt q̇dam mōi grāmaticales grāmatical'r accipiēdo terminū quare hic nō ponunt̄.

Ar Adhuc est alia diuisio suppōnū. scꝫ suppōnū alia formal' alia mat'ialis. q̄ eēt p̄mittēda qꝛ cōior est. g⁰ male diuidit̄ suppō p̄ma sui diuisiōe in cōē ꝛ discretā. Dōꝫ ꝙ suppō materialis nō est suppō ꝛ ḡ nō ē mēbꝝ diuisiōis. p̄mn̄ pꝫ qꝛ suppō de q̄ hic loq̄mur est termī significātꝫ ex q̄ suppō p̄supponit significatōē sꝫ t̄min⁹ mat'ialiter nō ſcat. ergo nō supponit. Un̄ loyc⁹

non considerat terminos q̄tum ad litteras ꝛ sillabas. sed q̄tū
ad eorum significationes et ꝓprietates. ꝛ ergo ista diuisio bene
valet grāmatico sed non loyco. Et sic ponit exemplum in grāma
tica. vt in Alexādro. Dat deus aureolā qd nomen habet ab au/
ro. ibi in illo relatiuo qd intelligit aureola et supponit matialr.

Suppositio cōmunis ē que

Hic cōseq̄nter diffinit membra dicte diuisionis. et primo diffi
nit suppositionem cōmunē dicēs ꝙ suppositō cōis est que fit ꝑ
terminū cōez. Deinde diffinit discretā dicēs ꝙ suppō discreta ē
que fit ꝑ terminū discretū aut ꝑ terminū cōmunē sumptū cū ꝓ/
noīe demōstratiuo ꝑmitiue spēi. Exempla patēt in littera.

Arguit Suppositio cōmunis est diuisum. ergo non de
bet poni mēbꝝ diuisionis. Dōm ꝙ supposi/
tio dicit cōmunis dupliciter. Uno modo quia est cōmunis ter
mino substantiuo. ꝛ sic est diuisum. Alio mō dicit cōmunis q꞉
cōuenit termino cōmuni. ꝛ sic est mēbꝝ diuisionis q꞉ talis fit so
lum in termino cōmuni vel appellatiue qualitatis.

Arguit Omnis suppō est ꝓpa ergo nulla est cōis. aūs
ꝓbat q꞉ est ꝓpria passio termi. Dōm ꝙ aliq̄
suppō est cōmunis respectu sui subiecti qd est terminꝰ cōis et il
la etiā dicit ꝓpria passio termi cōmunis. ꝛ sic referūtur ad diūsa

Arguit Hic aliquis homo currit est terminus cōmu/
nis ꝛ tamen nō supponit cōmuniter sed discre
te. Scda ps assumpti ꝓbat. q꞉ indiuiduū supponit discrete. sꝫ
aliquis hō est indiuiduū Dōm ꝙ ibi est suppō cōmunis ꝛ ad
argumētū dicit ꝙ duplex est indiuiduū. scꝫ vagum et determina
tum. Indiuiduū vagū est quod nō limitat ad aliqd determiatuꝫ
suppositū. sicut qn̄ terminꝰ cōis sumit cū signo ꝑticlari vt aliqs
hō. et tale indiuiduū supponit cōiter. q꞉ subiectū tale ꝑt capi ꝓ
pluribꝰ. Aliud est indiuiduū determiatū et est qd ex sua signifi/
catōe determiat se ad vnū certū suppositū siue hoc fiat ꝑ demō/
stratōez vt iste hō currit. siue ꝑ circūlocutōez vt hō cū crispis cri
nibus. siue ꝑ suppositōem. vt suffronici filius. supposito ꝙ non
habeat nisi vnū filium. illa eīn omnia supponūt discrete.

Arguit Illud cōplexū sortes vel plato suppoīt cōiter ꝛ
tn̄ nō est ꝑminꝰ cōis Dōꝫ ꝙ ꝓprie loq̄ndo nō

est suppositio in illis cōplexis sortes ⁊ plato et sortes vel plato
q̄ꝛ suppositio ꝓprie accepta est in termīo ⁊ nō in aliquo cōplexo.
sꝫ tū ista cōplexa hn̄t modū terminoꝝ supponētiū ⁊ ideo possūt
dici supponere. q̄ꝛ accipiūtur ꝓ pluribus vel ꝓ vno sicut termi/
ni supponētes. Nam istud cōplexū sortes vel plato hꝫ modum
termini supponētis cōiter. vel verificatur de multis. Bn̄ em̄ va
let descensus. sortes est sortes vel plato. ⁊ plato est sortes vel pla
to. Sꝫ illud cōplexū sortes et plato supponit discrete. q̄ꝛ nō va
let descēsus. iste em̄ sūt false sortes ē sortes ⁊ plato. plato ē plato
⁊ sortes. Patꝫ correlarie sic ꝙ copulatū ex termīs sigl'arib⁹ ma/
net singl'are. sꝫ disiūctū ex termīs singl'arib⁹ eq̇pollet termio cōi.

Querit᷑ Quō suppoīt isti ī hoc cōplexo isti trahūt na/
uem. Dr̄ꝫ ꝙ discrete. et videt᷑ ꝙ nō. q̄ꝛ sūt plu/
res trahētes. g° accipit᷑ ꝓ plurib⁹ Dr̄ꝫ ꝙ isti ibi accipit᷑ ꝓ plu
ribus. nō vt plura sunt sꝫ ƀm ꝙ oīa vniunt᷑ in vno actu trahēdi
nauē. et ergo ē ibi suppō discreta. Sꝫ cū dr̄ isti currūt ibi nō est
suppō discreta. q̄ꝛ ibi oīa supposita demonstrata ꝑ h̄ ꝓnomē isti
nō ꝯueniūt in vno actu. q̄ꝛ vn⁹ p̄t currere huc alter vero illuc.

Querit᷑ Qualis sit hic in predicato suppositio Paul⁹
nō est henric⁹ Dr̄m ꝙ discreta. arguit᷑ tū ꝙ
non. quia ibi predicatur terminus singularis cū negatione. ⁊ ne
gatio facit terminū stare cōfuse distributiue. Dr̄m ꝙ duplex
est terminus scꝫ cōmunis et discretus. tunc dicendum ꝙ negatō
bene distribuit terminū cōmunem ante quem ponit᷑ non tamen
terminum discretum. Et ratio est. quia omnis actio est in paciē
te predisposito et in illo ꝙ potest recipere eius actionē. sed termi
nus singularis non potest distribui ergo etiā negatio non distri
buit ipsum. Pro quo notandum ꝙ duplex est actus negatio
nis. Unus est negare. et ille est essentialis negationi quia illum
semper habet. Alius actus est distribuere et illum non semꝑ fa/
cit nisi ponatur circa terminū distribuibilem.

Querit᷑ Quomō supponit hic asinus. dicendo. meus
asinus currit. Dicēdum ꝙ cōmuniter. Et vi
detur ꝙ discrete. quia ibi est terminus cōmunis sumptus cū ꝓ/
nomine demonstratiuo. Dicēdum ꝙ talis terminus cōmunis
sumitur cum ꝓnomine demonstratiuo deriuatiue speciei et nō pri
mitiue speciei. ergo non facit suppositionem discretam. Et ratio
diuersitatis est quare pronomē demonstratiuū primitiue speciei

facit suppositionem discretam et non deriuatiue speciei. quia ꝓ nomen demonstratiuū primitiue speciei demōstrat ad sensum et pro vno determinato supposito. Sed ꝓnomē deriuatiue speciei non demonstrat vnum determinatum suppositū. sed indifferēter vnū vel plura. quia posset contingere ꝙ aliquis haberet multos asinos. ⁊ tunc dicendo meus asinus currit. asin⁹ staret ꝓ illo vel illo indeterminate et indifferēter. q̄re asin⁹ suppoit indeterīate.

Arguit Ex ista solutione sequeretur ꝙ hic esset suppositio discreta homo currit. Sequela ꝓbatur. quia si sortes currit. tunc ille termin⁹ homo stat pro determinato supposito scꝫ sorte. Dōm ꝙ licet homo in illa propositione possꝫ ꝰm verificationem locutionis stare pro vno determinato supposito. tamen hoc non habet ex sua suppositione vel significatione sꝫ solum ex acceptione loquētis. quia potest fieri verificatio ꝓ supposito vno. sed suppositio non fit pro vno supposito.

Querit Quomō supponat homo in ista ꝓpōne. Oīs homo est totū in quātitate. Dōm ꝙ illa ꝓpositio dupl'r sumitur. vno° in sensu quē facit ex vi vboꝝ. et sic est ꝓpositio falsa et homo supponit cōmuniter et confuse. qꝛ tūc sensus est. De quocunqꝫ verum est dicere ꝙ sit homo. de illo verū est ꝙ sit totū in quantitate. ⁊ hoc est falsum: Alio mō accipitur in sensu in q̄ fit ex bonitate intelligētis. ⁊ tūc sensus est ꝙ hoc cōplexū (omnis hō) est totū in quātitate. ⁊ sic est ꝓpō vera. ⁊ sic hō ꝓprie nō supponit qꝛ ponitur complexe. sꝫ istud totū ꝯplexum. s. omnis homo habet modum termini supponentis discrete. quia sensus est ꝙ hoc singulare complexum est totum in quantitate.

Querit Utꝝ suppō discreta pt diuidi sicut ꝓpō communis. Dōm ꝙ nō. ⁊ videtur ꝙ sic. qꝛ termin⁹ discretus potest quādoqꝫ sumi sine adiuncto. et sic est propositō discreta naturalis. potest etiā sumi cū adiuncto ⁊ sic est suppositio accidētalis. Nam ex hoc habet termin⁹ aliā et aliā suppositionem ꝰm ꝙ terminus alio ⁊ alio modo sumitur. sed terminus singularis potest etiā alio et alio modo sumi ꝓpter diuersa predicata que sibi attribuūtur. ergo vtrobiqꝫ est simile. Dōm ꝙ licet diuersa predicata possunt attribui termino singulari. ex hoc tamen ꝰm significationē et modū significādi termin⁹ singl'aris nō variatur. quia eodē mō accipitur in additōe cuiuscūqꝫ predicati. quia semꝑ stat ꝰm vltimū modum singularitatis. sed sic non est

de termino cõmuni. quia ille per additionem diuersoꝝ predica/
torum in mõ accipiendi variatur. vt dicẽdo homo ꝑ se homo ẽ
species. ⁊ homo currit. ibi termin⁹ cõmunis aliter ⁊ aliter sumitᷓ
Sed dicendo sortes per se. sortes est indiuiduũ. sortes currit sp
eodem modo accipitur sortes ⁊ eodem modo supponit.

Arguitᷓ Termin⁹ singl'arꝫ p̃t aliqñ distribui ꝰ videtᷓ ꝙ
habeat suppõeꝫ ꝯfusã. añs ꝓbatᷓ dicẽdo tot⁹ sor
tes est minor sorte. ibi sortes distribuitᷓ. Dõm ꝙ sortes in ista
ꝓpositõe nõ distribuitᷓ nisi indirecte quia in obliquo. sed est ali/
quis termin⁹ cõis inclusus in hoc signo tot⁹ ꝓut capitᷓ sincathe
gorematice. ⁊ talis supponit ꝯfuse. qꝛ in hoc signo tot⁹ includitᷓ
quelibꝫ ꝑs. ⁊ ibi ꝑs est termin⁹ cõis et supponit confuse.

Arguitᷓ Suppositio cõmunis diuiditᷓ ergo etiam di/
screta. tenet ꝯsequentia. quia tot modis dicitur
vnum oppositorum quot modis ⁊ reliquũ. Dõm ꝙ illa auto
ritas intelligitᷓ quo ad significata. non aũt quo ad supposita.

Notãdũ Qꝫ ista ꝓpositio oẽs apostoli dei sunt duo/
decim est distinguẽda ꝭm ꝙ oẽs capitᷓ distri
butiẽ aut collectiẽ. si distributiẽ sic apl'i supponit ꝯfuse. ⁊ ẽ ꝓpõ
falsa. sꝫ si oẽs teneatᷓ collectiẽ tũc apl'i suppoĩt discrete ⁊ ꝓpõ est
vera. vel etiã suppoĩt determĩate. qꝛ est t̃min⁹ cõis sine signo.

Queritᷓ Quõ supponat h̃ de⁹ cũ dꝛ. Iste de⁹ est Dõꝫ
ꝙ discrete. ꝯtra. accipitᷓ ꝓ pl'ib⁹ ꝰ nõ supponit
discrete. añs ꝓbatᷓ qꝛ accipitᷓ ꝓ p̃re et filio ⁊ spũ scõ. Dõꝫ ꝙ licet
deus dicatᷓ de plurib⁹ ꝑsonalitᷓ siue suppositalitᷓ. tñ dꝛ de vno solo
essentialitᷓ qꝛ de⁹ est vn⁹ in eẽntia ⁊ trin⁹ in ꝑsonis. Est tñ veruꝫ
ꝙ hoc nomẽ deus q̃ztũ ad p̃mã impositõeꝫ ei⁹ est t̃min⁹ cõis. qꝛ i
ponitᷓ ab vniũsali ꝓuidẽtia. et vl'is ꝓuidentia est cõmunis.

Queritᷓ Quõ differẽter se hñt ista homo fenix sol deus
domus penthangula mũdus gabriel. Dõꝫ
ꝙ sic se hñt qꝛ hõ actu habet plura supposita. sed fenix successiue
sed domus penthangula potẽtia. similiter sol luna mũd⁹ licꝫ ac
tu nõ sint multiplicata p̃nt tñ multiplicari. ⁊ illa actualis mul/
tiplicatio repugnat eis ex ꝑte materie ⁊ nõ ex ꝑte forme. Gabriel
est termin⁹ cõis. qꝛ non repugnat sibi ꝭm cõmunẽ rõem forme ꝙ
m'tiplicetᷓ. sꝫ ꝭm spẽalẽ rõeꝫ forme ꝭm ꝙ existit a ꝑte rei ⁊ inquã

tum est talis forma. et sic est indiuiduū. Deus s̄m p̄mā impositōem est termin⁹ cōis. q2 imponit̄ ab vl'i puidētia. q2 ds̄ ē vl'is puisor oīm. s3 qñ capit̄ p diuina essentia. tūc est termin⁹ discretus. et sic p̄t saluari de oibus istis q̄ sunt termī cōes

Supponū cōium alia accñ

Declaratis membris p̄dicte diuisionis. hic cōsequēter diuidit suppositōem cōem in naturalē et accidentalē. Ratio diuisionis est q2 suppō diuidit̄ s̄m modū acceptōnis terminoꝝ. cū suppō sit acceptio termī substātiui. sed termin⁹ substātiu⁹ p̄t dupl'r capi. sc3 cū adiuncto et sine adiūcto. si p̄mū sic est suppō accñtalis. si secundū. sic est suppō naturalis

Arguit Unūquodq3 diuisū quod est genus debet in numero singulari poni. sed suppō cōis est genus i ordine ad suppōem naturalē et accñtalem. g̊ debet poni in singulari numero. Maior p̄batur. q2 aīalia nō est genus sed animal

Dōm q̄ duplex est genus: s. vnū quod dependet a p̄te rei ad extra. et illud debet poni in numero singulari. Aliud est genus rōnis. et illud p̄t diuidi in numero plurali

Arguit Nihil diuidit̄ nisi sit q̄ītum. sed suppō nō est in genere q̄ītitatis. vel non est q̄ta. ergo nō p̄t diuidi. Mīor p̄bat̄. q2 q̄ītitas est radix diuisionis Minor p3 q2 suppō est passio termini. et p̄ p̄ñs est in secūda specie q̄litatis

Dōm q̄uis s̄m rem non sit q̄ītitas. tñ s̄m modū. Uel dōm q̄ nihil p̄t diuidi nisi q̄ītum in partes integrales. sed illa est diuisio in partes subiectiuas.

Arguit Nulla forma simplex p̄t diuidi. sed suppō ē forma simplex: g̊ male diuidit̄ Minor p̄bat̄ q2 genus est forma simplex. Maior p̄bat̄ p diffinitōem forme quā assignat Gilbertus por. Dōm q̄ forma sp eo mō quo est simplex nō p̄t diuidi. q2 genus s̄m q̄ est simplex nō diuidit̄. s3 s̄m q̄ includit duas drās oppositas q̄ diuidūt ip̄m genus in sp̄es sed non in genera. neq3 potest sp̄es diuidi in species. q2 sic est simplex. sed in indiuidua. Uel dicendū secūdo q̄ nulla forma simplex p̄t diuidi in partes integrales. s3 bene in p̄tes subiectiuas et potentiales. Uel dōm tercio. q̄ nulla forma accñtalis est diuisibilis s̄m essentiā. tñ bene s̄m esse

Arguit Omnis suppō est naturalis. g nulla est accn̄ta lis. Añs pbatᷣ qꝛ suppō est passio. sed passio ē naturalis subiecto Dōm q̄ naturale accipitᷣ dupl'r. Uno° p illo quod ↄseq̄tur naturā rei. ꝛ sic oīs suppō est natural': qꝛ natura termī est ei9 significatio vl' impositio ad significādū. lꝫ oīs suppō est ex significatōe terminoꝝ. iō ē ex natura termi. lꝫ nō sp ex tota significatōe terminoꝝ. Alio° accipitᷣ naturale p illo qd p se alicui ↄuenit. vel p illo qd ē ex tota natura rei. ꝛ sic aliq̄ suppositō nō est natural' sed accn̄talis. Ratio. qꝛ suppō aliqua est cum adiuncto p parte significatōis termini. sicut oēs alie suppositōes pter naturalem

Querit Quare aliq̄ suppō vocatᷣ naturalis. Dōm q̄ pter duas causas. Prima ē. qꝛ q̄cquid cōuenit alicui p se ꝛ sine adiūcto. hoc solet dici naturale illi cui cōuenit. sicut dicim9 q̄ risibile sit naturale hoi. qꝛ ↄuenit sibi cū adiuncto. scꝫ cū albedine. sic etiā fit in termino supponēte natural'r. Termin9 āt q̄ supponit accn̄tal'r supponit grā extrinseci adiūcti. Scd̄a rō est. qꝛ significatio ē natura termī. qꝛ facit terminū esse terminū. illud āt qd itrinsece ↄstituit dꝛ esse natura eius Termin9 igitᷣ q̄ ponitᷣ p tota significatōe ponitᷣ p natura sua. Ꝭ aūt solū fit in suppōe naturali. qꝛ ibi termin9 cōis accipitᷣ p tota latitudine sue significatōis. ꝛ nō fit in alia suppōe qꝛ sp accipitᷣ termin9 in aliꝭs suppōib9 p pte aliq̄ sue significatōis. qꝛ in suppōe simplici p natura tm̄: in psonali āt p suppositis tm̄

Arguit Oīs suppō ē accn̄tal'. g nulla est natural' Añs pbatᷣ. qꝛ suppō accidit termino Dōm q̄ accidentale capitᷣ dupl'r Uno° p illo quod ē accn̄s alicui siue p illo quod accn̄tal'ir sibi ↄuenit. ꝛ sic oīs suppō dꝛ accn̄talis. Alio° dꝛ accn̄tale qd alicui ↄuenit ab extriseco. ꝛ sic aliq̄ suppō nō est accn̄talis. qꝛ aliqua suppō ↄseq̄tur intrinsecā naturā termini. sicut suppositio naturalis

Arguit Suppō oritᷣ a significatōe: sꝫ significatiō ē ad placitū ꝛ nō natural' iō nec suppō dꝫ dici naturalis Dōm dupl'r Primo q̄ suppō nō dꝛ natural' q̄si sit q̄dā substātia. qꝛ tūc nō posset fundari in aliq̄ accn̄te. cū effect9 non posset esse nobilioꝛ sua cā. sꝫ suppō dꝛ natural' qꝛ oritᷣ ex natura illi9 qd ē artificial'r ↄpositū. qꝛ ex natura termī. Et Ꝭ qd sic ē na

turale bñ pt fundari in aliq̄ accñtali. vel oꝛiri ex eo. Scđo dđz
ꝙ nō ē icōueniēs aliqđ naturale fūdari in illo qđ ē ſupnatura/
le. ſicut ad opatōez miraculoſā q̄ ē ſup̄ naturā. vt qñ daṫ poten
tia vidēdi ſeq̄tur naturał act⁹ vidēdi. ſic etiā ad ſignificatōz bꝫ
placitū q̄ ē ſup naturā pt ſeq̄ ſuppō naturał q̄ ē ƀm naturā

Queriṫ Quot noīa hꝫ ſuppō naturał Dđm ꝙ tria
Primo dꝛ naturał. qꝛ oꝛiṫ ex natura ꝛ ſignifi
catōe ťminoꝝ. Scđo vocaṫ potētiał. qꝛ ibi ťmin⁹ accipiṫ potē
tiał'r ꝓ ſingul' ꝓ q̄b⁹ accipi pt. Tercio vocaṫ abſoluta qꝛ fit ex/
tra ꝓpōem. ꝛ etiā qꝛ fit totał'r ſine adiūcto. Et ſuppō ſibi oppo
ſita. ſ. accñtał etiā hꝫ tria noīa. pmo vocaṫ accñtał· qꝛ ťmin⁹ nō
ſtat ꝓ tota ſua natura. ſcđo vocaṫ actuał qꝛ ťmin⁹ actuał'r ꝓ pte
ſignificatōis poniṫ. Tercio vocaṫ reſpectiua qꝛ fit cū adiūcto.

Ar Significatō nō ē de natura ťmi. ḡ a ƀcatōe ťmi nō dꝫ aliq̄
ſuppō dici naturał. Añs ꝓbaṫ. qꝛ ƀcatō ē accñs vocis. qꝛ
nō ē de rōe ei⁹. igr̄ nō pt eē de natura ťmi Dđ. ꝙ nō ē incōue/
niēs ī reb⁹ artificialib⁹ ꝙ accñs ſit de natura reꝝ artificialiū. vt
artificialia ſṫ. ſicut vnio lapidū ꝛ lignoꝝ ē de eſſentia dom⁹. ƀm
ꝙ domus eſt. Etiā cū termin⁹ ſit ab arte fact⁹ per intellectū im/
ponētis pt ſignificatio eſſe de eius natura

Ar Suppō ꝯfuſa ꝛ naturał coīcidūt. ꝓbaṫ. qꝛ etiā ī ſuppōe
ꝯfuſa ťmin⁹ ſtat ꝓ oīb⁹ Dđm ꝙ ťmin⁹ dupl'r pt ſtare
ꝓ oībus. Uno° actuał'r. ſicut fit in ſuppōe ꝯfuſa. Alio° ƀm quā
dā indifferentiā. ꝛ ſic ꝯuenit ſuppōni naturali

Suppō naturalis ē accep.

Hic diffinit p^m mēbꝝ dcē ſbdiuiſiōis. ſ. ſuppōz naturalē. di. ꝙ
ſuppō naturał ē acceptō ťmi cōis ꝓ oīb⁹ hys ꝓ q̄b⁹ ſua natura
ē nata pticipari. vt hō p ſe ſūpt⁹. i. ſine addito ſuppoīt naťal'r.

Qr Utꝝ ťmi⁹ ī ꝓpōe poſſꝫ ſupponē naturał'r. Dđ. ꝙ nō. et
rō ē. nā ſuppō dꝛ naťał qꝛ ꝯueīt ťi° ī ſua naťa ꝛ ſine adiū
cto. ſꝫ in ꝓpōe ſꝑ aliq̄d adiūgiṫ ťi°. Scđa rō qꝛ ťi⁹ ſupponēs na
tural'r capiṫ ꝓ tota e⁹ ƀcatōe. ſꝫ q̄dlibet adiūctū q̄dāmō mutat ꝛ
reſtrigit ťi^m ad aliq̄z ptē ſue ƀcatōis. ḡ. n̄ ꝑmittit ťi^m ſupponē na
(tural'r

Ar In iſta ꝓpōe hō ē aĺ. ē ſuppō naťał. ḡ n̄ ſolū hꝫ
fieri eē ꝓpōz Añs ꝓbaṫ. qꝛ hō ſtat ibi p ſe. qꝛ h̄ ꝓpō ē p ſe
ī. p° mō dđi p ſe. Dđ. ꝙ p ſe capiṫ dupl'r. vno° vt dꝛ coeēnalitatē

p̄dicati cum subiecto. sed sic nō capitur hic. ⁊ sic ista prefata p/positio est p se Alio mō p se valet tm̄ sicut solitarie ⁊ sic etiā capiẗ p se in p̄mo posterioꝝ. ⁊ sic capiẗ h. q₂ nihil dē₃ adiūgi termino supponēti natūaliter

Arḡr In illa ppōe p̄dicatū est de natura subiecti ḡ est suppō natural. Anñs pbaẗ q₂ p̄dicatū est de diffinitōe sbiecti. ḡ etiā est de natūa. q₂ diffinitō ⁊ natura idē sūt. Dōm ꝙ suppō nō dicit natural ex eo ꝙ ponit aliq̄d in ppōe qđ spectat ad naturā alteri⁹ t̄mini s₃ dr̄ naturalis q₂ fūdaẗ in natura ⁊ tota ſcatōe termini ⁊ illā totā significatōem t̄min⁹ in ppōe hr̄e nō potest.

Arguit̃ In ista propositione hō est aīal non ē suppō accidentalis ergo naturalis. Anñs pbatur q₂ predicatū nō accidit sbiecto nec est ei extraneū Dō₃ ꝙ suppō dicitur accn̄talis q₂ termin⁹ accipiẗ q̄cumq₃ mō cū adiūcto hoc aūt nō oportet eē extraneū. s₃ sufficit ꝙ sit q̄lit̃cūq₃ adiūctū. lic₃ āal non sit extraneū homi est tn̄ ei adiūctū Et rō est q₂ adiūctū q̄lit̃cūq₃ adiūgaẗ semp facit t̄minū stare p parte significationis. ⁊ sic t̄min⁹ nō accipiẗ p tota sua natura

Arguit̃ Significatio est accidens termini ergo nō potest esse de natura termini. Antecedens probaẗ q₂ nisi sic tūc termin⁹ non haberet diuersas significationes cum forma substantial' sit vna in vno ⁊ non potest plurificari Dō ꝙ significatio accipitur dupliciter. Uno modo in generali tm̄. ⁊ sic significatio est de natura termini. quia t̄minus in esse cōstituitur per hoc ꝙ significat generaliter vniuersale vel particulare Alio modo capitur significatio pro significatione hac vel illa. i. pro singulari ⁊ sic accidit termino

Arguit̃ Finis suppositionis est scire veritatem vel falsitatem propositōnis sed ad illum non valet suppositio naturalis ergo hic non debet poni pro specie. Dicendū ꝙ suppositō naturalis illo modo valet ad ꝯgnitionem veritatis et falsitatis. quia per eam scitur ꝙ terminus communis in propositione non potest stare naturaliter sed accidentaliter tm̄.

Notandū Q terminꝰ cōis non solum est ꝑticipabilis a suis suppositis. s₃ etiā est ꝑticipabilis ſm diuersos modos accipiendi terminos. ⁊ si hō solū ꝑticiparet a suis supposit̄ vel īferioꝛib⁹. tūc eēt veꝝ ꝙ in illa ppō

ne hō est aīal. esset suppō naturalis. sed hoc est falsum. qꝛ qn̄qꝫ
accipit̄ ꝑ vl'i in re an̄ rem ⁊ post rem. ⁊ ad oēs illos modos acci
piendi est indr̄ns qn̄ ponit̄ extra ꝓpōem

Arguit̄ In illa ꝓpōe hō est aīal. hō accipit̄ ꝓ oīb⁹ his
a q̇bus nat⁹ est participari. ergo est ibi suppō
naturał. Añs ꝓbat̄. qꝛ accipit̄ ꝓ pn̄tib⁹ p̄teritis ⁊ futurꝭ. Di
cendū ꝙ q̄ꝫuis hō in illa ꝓpōe accipit̄ ꝓ oīb⁹ illis suppositꝭ a q̇
bus nat⁹ ē ꝑticipari. s. p̄sentib⁹ p̄teritis ⁊ futuris. nō tn̄ accipit̄
ꝓ oīb⁹ p̄dicatis. sꝫ restringit̄ ad quendā modū acceptōis Cum
em̄ hō ponit̄ in ista locutōe vel ꝓpōe nō p̄t stare ꝑ illo ꝯm ꝙ si
bi attribuit̄ aliq̄ scd̄a intētio. Un̄ lꝫ in ista ꝓpōe hō ꝑticipetur
ab oībus q̇bus natus ē ꝑticipari real'r. nō tn̄ modal'r. quod etꝭ
req̇rit̄ ad suppōem naturalē. Juxta quod notādū. ꝙ hō accipit̄
tripl'r. Uno° ꝯm se. vt est vl'e an̄ rem ꝯm ꝙ sibi attribuūt̄ p̄dica
ta eēnalia vl' coeēntialia: vt esse aīal eē risibile Alio° accipit̄ hō
ꝓut ē in suis singularib⁹. i. ꝓut ē vl'e in re. ⁊ sic sibi attribuūt̄ p̄
dicata realia accn̄talia. vt hō est alb⁹. Tercio° accipit̄ ꝓut ē ab
stract⁹ a suis inferiorib⁹. ⁊ sic dꝛ vl'e post rem. ⁊ sic sibi attribuū
tur p̄dicata intētionalia q̄ stꝭ accn̄talia p̄dicata rōnis. vt hō est
spēs. Uel dōm q̄ꝫuis hō ibi accipit̄ ꝓ oīb⁹ hȳs a q̇bus nat⁹ est
ꝑticipari ꝯm rem acceptā. nō tn̄ ꝯm modū accipiēdi. qꝛ ꝯm mo
dū accipiēdi limitat̄ ibi hō ꝑ est ad standū solū ꝓ hoībus p̄sen
tib⁹. iam nō solū sufficit ad terminū supponētē natural'r ꝙ stet
ꝓ oībus ꝯm rem acceptā. sed etiā req̇ritur ꝙ stet ꝓ oībus ꝯm mo
dū accipiēdi. qꝛ ꝯm aliū ⁊ alium modū accipiēdi variatur spēs
supp̄onis. vt ptꝫ in istis ꝓpōib⁹ hō est spēs. hō currit

Arguit̄ Hō accipit̄ ibi ꝓ oībus suis suppositꝭ. igr̄ ꝓ oī
bus illis ꝓ q̇bus nat⁹ est ꝑticipari. Cōseq̄ntia
tenet. qꝛ solū sup̱iora ꝑticipātur ab inferiorib⁹. Dōꝫ ꝙ hō ꝑ
se sūpt° ē etiā sup̱i⁹ q̇dāmō in ordīe ad hoīeꝫ ꝯm ꝙ capit̄ ꝯm di
uersa p̄dicata. lꝫ nō sit sup̱ius ꝯm rem significatā. tn̄ ꝯm moduꝫ
enūciādi vel accipiēdi. ⁊ sic ab eis etiā ꝑticipatur

Arguit̄ Suppō naturalis nō ē suppō. Assumptū ꝓ
bat̄. qꝛ suppō ē appositi suppō. sed termin⁹ sup
ponēs natural'r nō habet appositū Dōm ꝙ suppō accipit̄ du
pl'r. Uno mō ꝓut est passio suppositi siue noīatiui. ⁊ sic grāma
ticus accipit suppōem. qn̄ dicit ꝙ noīatiuus supponit v̄bo ꝑso
nali. Alio mō accipit̄ suppō ꝓut est positio significati ad intelle

ctū. ꝛ sic accipit hic suppō. ꝛ sic termin⁹ extra ꝓpōem bñ pt sup ponere. qꝛ ei⁹ significatū etiā pt ꝑcipi vel sumi ꝑ intellectū

Arguit Non est aliq̄ suppō violēta. ergo nulla erit naturalis. Añs ē notum. sed ꝯña ꝓbat. qꝛ naturale ꝛ violentū opponunt. si ergo vnū nō ꝯstituit spēm ꝛ nec alteꝝ

Dōm ꝙ naturale accipit multis modis. ꝛ ſm hoc habet diuersa sibi opposita. Uno° accipit ꝓut est ꝑncipium intrinsecuz motus. ꝛ sic sibi opponit violentū. qꝛ violentū dꝛ illud qđ nō habet ꝑncipiū intrinsecū sui motus. Alio° accipit naturale ꝓ illo quod est determinatū ad vnū. ꝛ sic sibi opponit voluntariū. qꝛ volūtas est ad duo sil'. Tercio° accipit naturale ꝓ illo qđ est de intrinseca ꝯstitutōe alicu⁹ rei. sicut naturale est homi esse aial rōnale. ꝛ sic sibi opponit accñs vel accñtale. ꝛ sic capitur hic. q̄a accñs nō ꝯstituit naturā alicui⁹ rei

Suppō accñtalis ē acceptō

Hic ꝯñr diffinit suppōez accñtalē dicēs. ꝙ suppō accñtalis est acceptio termi cōis ꝓ hijs ꝓ q̄bus exigit adiunctuz. vt dđo hō currit hō supponit ꝑsonaliter

Arguit Nulla est suppō substātialis. ḡ nulla erit accñtal'. ꝯña ꝫ. qꝛ si vnū oppositoꝝ ñ ē spēs neqꝫ reliquū   Dōm ꝙ substātia accipit dupl'r. Uno° ꝓprie. ꝛ sic substātia significat rem ꝑ se subsistentē. ꝛ sic nulla est suppō substātial'. qꝛ suppō est accñs quod ꝯuenit termino supponēti. Alio° accipit cōit' substātia ꝓ q̄cunqꝫ natura siue de genere substātie siue de alio genere. ꝛ tūc etiā aliq̄ suppō pt dici substātial'. sic eñi suppō naturalis ꝛ substātialis idē sunt. qꝛ termin⁹ accipit complete ꝓ natura sua tota. Uñ nullū accñs est natura substātial'. sed bene accñs pt esse natura accñtalis

Arguit Quicq̄d est ꝓpriū alicui. hoc nō pt sibi esse accidētale. sed suppō est ꝓpria passio termi. ḡ nō pt esse accñtale ei⁹   Dōm ꝙ dupl'r aliq̄ suppō dꝛ passio. Uno mō. qꝛ oritur ex ꝓpria natura termi supponētis. ꝛ sic dꝛ suppō natural'. Alio° dꝛ passio. qꝛ orit ex tota natura vel ex pte. ꝛ tūc illa dꝛ accñtal'. ꝛ ḡ amittit illud no⁹ scꝫ natale. lꝫ sit passio t'mi

Arguit De ente ꝑ accñs nō est scia. sed suppō accñtal' est hmōi. ḡ male hic diffinit.   Dōm ꝙ dupl'r

dr aliqd ens p accns. Uno° vt vz tantu sicut ztinges. z sic mator est hoc Alio° dr aliqd p accns.i.p aliud. z de tali ente bene pt haberi scia. z sic suppo accntalis e ens p accns

Querit Que suppo sit potior inter naturale z accntalem Dom q accntalis.cui⁹ ro e.qz illa supposito est potior q est ppinqor suo fini.sz suppo accntalis e huiusmodi z no naturalis.g est potior Minor pbatur.qz suppo ordinat ad sciendu veritate pponu.qz ppoes fm vna suppoz sz ve que fm alia eent false.sed accntalis suppo ad hoc plus deseruit cu habeat fieri in ppoe.naturalis aut no.g est remotior a suo fine. Dom q lz sit potissima inter oes spes suppois loqndo de pfectoe formali.no tn finali.qz suppo fundat in significatoe. et termin⁹ suppones natural'r stat p tota significatoe. Un pfectio formalis seqtur essentia rei. z sumit ex essentia rei. sed pfecto finalis sumit ex operatoe eiusde rei

Arguit Ex hoc seqretur q suppo naturalis no esset suppo. Seqla pbat.qz no vz ad fine supponis vt dictu est Dom q lz suppo naturalis no vz ad cognoscendu veritate ppois fm actu.vz tn fm aptitudine.primu ptz.quia termin⁹ suppones natural'r no ponit actual'r in ppoe. scdm patet.qz ex significatone termi qua ondit suppo natural' possum⁹ diuersas ppoes formare.z etia intelligere.Ex hoc em q iste ternus ho significat natura z suppositu fm hoc possum⁹ facere diuersas species supponis.scz simplice vt homo est species.z psonalem.vt dicendo homo est aial

Arguit Suppo naturalis est pfectior z potior. Assnptum pbatur.qz fundatur ppriissime in natura termini Dom q duplex est pfectio.scz formalis z finalis.pfectio formalis dicit.qn aliqd in se habet forma alicui⁹ nature et sic suppo naturalis est pfectior. qz suppo fm forma oritur a significatoe. sed significatio est pfectior in termino supponente natural'r.ideo talis suppo formal'r est pfector. sicut in simili puer est perfectus homo pfectoe formali.no tn perfectioe finali.qa no habet pfectas opatoes hois Alia est pfectio finalis. z est qn res aliqua pt attingere finem ad que ordinatur.z sic suppo accidetalis est pfectior.qz suppoes ordinant ad verificatoem pponu qd magis fit fm suppoem accntale qz naturale.qz actu p accntalem fit.z solu aptitudine z ponaliter p naturale

Suppõnũ accñtaliũ alia si

Hic diuidit suppõem accñtalẽ in simplicẽ ⁊ psonalẽ. Rõ diuisiõis ē ista. q: suppõ accñtalis habet fieri in tmino cõi posito in ppõe. s; termin⁹ cõis pt dupl'r accipi. Uno° p natura cõi: ⁊ sic est suppõ simplex. Alio° p suppositis. ⁊ sic ē suppõ psonalis Et suppõ natural' nõ sbdiuidit. q: in suppõe naturali termin⁹ accipit p oĩbus talem naturã in se ptinẽtibus. ⁊ hoc mõ fit p adiunctũ. sed quod puenit alicui fm se ⁊ absolute sine adiũcto. h; nõ pt sic multiplicari. q̃re suppõ natural' nõ sbdiuiditur

Querit Ad q̇d valet suppõ simplex. Dõm q̄ p̊mo v; ad assignatõ; subiectoꝝ sciẽ. q: sbiecta scientiaꝝ debẽt sp supponẽ simpl'r. q: de sbiecto sciẽ est scia. s; de singularib⁹ vt singularia sunt nõ est scia: ⁊ ideo nõ pñt sbcta supponere psonal'r vel discrete. q: tũc starẽt p singularib⁹. sicut exẽpli grã. subiectũ isti⁹ tractat⁹ ē termin⁹ supponẽs in cõi. ⁊ nõ iste vel ille termin⁹ supponẽs. Scd̃o v; ad assignãdũ aliq̃s diffinitõẽs in q̇bus o; diffinitũ supponẽ simpl'r. sicut in diffinitõe q̃litatis quã ponit Aresto. in p̄dicamẽtis. q̃ nõ pt v̄ificari nisi de q̃litate in vl'i accepta. Tercio v; ad verificãdũ multitudinẽ ppõnũ in q̇bus p̄dicatũ nõ puenit subiecto nisi fm q̄ vl'iter accipit. vt hõ est spẽs. hõ est dignissima creaturaꝝ

Arguit Illud quod sumit cũ addito nõ supponit simpl'r. sed suppõ talis fit cũ addito. g̊ nõ ē simplex
Dõm q̄ hic nõ d̄r suppõ simplex q̃si nõ capiat termin⁹ cũ addito. sed put simplex tantũ v; sicut vl'e.

Querit Quare illa suppõ d̄r simplex. q̃ est p natura vl'i Dõm q̄ ideo. q: tũc natura est sine mltitudine suppositoꝝ. q: natura in pfecta suppõe simplici capit sine hĩtudine actuali ad suppositũ. sicut ē h; hõ est spẽs.

Arguit In suppõe simplici etiã natura significata per terminũ h; ordinẽ ad supposita. g̊ nõ differt a suppõne psonali. Añs pbat. q: ibi scd̃a intẽtio q̃ sibi addit d̄t ordinẽ nature ad intellectũ fm quẽ est vna. ⁊ etiã ad singularia fm quẽ d̄r in pl'ib⁹ Dõ. q̄ duplex ē ordo vl'is ad singularia. s. actual' ⁊ aptitudinal'. tũc d̄r q̄ in suppõe simplici ē bñ ordo aptitudinal' ad supposita. s; nõ actualis. ⁊ talis actualis ordo ad

supposita fundat suppositõez personalẽ q2 tũc actu accipit pro. suppositis vt cũ dicitu r homo currit.

Arguit Nulla ẽ suppõ cõposita. ergo nulla est simplex ten3 ꝯsequẽtia q2 posito vno oppositorũ ponit et reliquũ vel nõ repugnat ipsũ poni Dõm ꝙ suppositõ simplex non diffinit hic pront simplex distinguit contra cõpositu3 sed capit hic simplex ꝑut distinguit cõtra ꝑticulare seu singulaẽ et cõtractu3. q2 termiꝰ dicit ħ simpl'x q̃ est vniuersalis ⁊ supponit simplicit id est vniũsalit. Etiã hic simpl'x dicit illud qð est sine plica quasi sine aliq̃ multitudie in eo inclusa. Pro q̃ sciẽdum ꝙ iste terminꝰ simplex accipit quadruplicit. ⁊ ꝭ3 hoc hab3 q̃uor opposita. primo dr simplex id est vnoꝰ. ⁊ sic opponit sibi multiplex. Vñ dt Porphiriꝰ. videt aũt neq3 genꝰ neq3 spẽs simplic ẽ dici id est nõ vno mõ Scðo mõ accipit simpl'x ꝑut tãtũ val3 sine addito. ⁊ sic sibi opponit cũ addito. vnde in fine. ij. thopicorum dicit simplicit dico quod sine addito dico. Tercõ modo val3 tm̃ sic eẽ in actu. ⁊ sic dt Aresto. ꝑmo de gñatõe ex ente simpliciter id est in actu nõ fit ens in actu. ⁊ sic ei opponit ens i potẽtia. Quarto mõ accipit simpl'x vt tm̃ valet sic vniũsale ⁊ sic opponitur sibi ꝑticulare ⁊ sic capitur hic in proposito.

Suppositõ simplex ẽ acce

Hic diffinit suppõem simplicit. dicẽs ꝙ est acceptõ tmĩ cõis. ꝓ re vniũsali significata ꝑ illũ vt hõ ẽ spẽs. hõ suppoĩt simplicit.

Arguit Nulla ẽ res v'lis gͦ nulla ẽ suppõ simpl'x. Añs ꝓbat per Boetiũ q̃ dicit oĩe qð ẽ iõ ẽ q2 vnũ numero ẽ. Dõm ꝙ vnũ nũero capit duplicit. Unoꝰ ꝓ illo qð est vnũ nũero ꝑ se. ⁊ sic propõ nõ ẽ vera. q2 etiã ẽ aliq̃d a ꝑte rei qð nõ est vnũ nũero ꝑ se. Vñ illð dr vnũ nũero per se qð ex sua significatõe ꝭcat vnũ numero. vt sortes ꝭcat sortẽ ꝑ se. sed hõ ex sua significatõe nõ significat aliqð singulare vel ꝑticulaẽ sed significat naturã cõem. Alioꝰ capit vnũ numero cõmuniter ꝓ illo quod est vnum numero ꝑ se vel ꝑ aliud ⁊ sic propositio est vera sed illud quod est vnum numero ꝑ aliud habet quendã modũ vniuersalis. q2 nõ est de se singulare. ⁊ ideo quãdo intellectꝰ dimittit principium singularizans acci piẽdo illã naturã ꝭm se tunc perfecte fit vniuersale. Pro quo notandum ꝙ ordo est inter ista quinq3 singularia sortes. materia sortis. humanitas sortis.

anima sortis et albedo sortis Uñ materia sortis est singulare ꝑ se p̄mo. qꝛ a materia est p̄ma singularitas cū sit p̄ncipale pricipium indiuiduatōis. Sortes ē idiuiduū ꝑ se secūdo. qꝛ idiuiduatur ꝑ materiam quā itrīsice icludit Humanitas sortis ē indiuiduū ꝑ alteꝝ siue ꝑ aliud qꝛ ꝑ sortem ex hoc enī humanitas indiuidua ē qꝛ est in sorte Anima sortis ē etiā indiuiduū ꝑ alterum. qꝛ ꝑ materiā cui inest. Sed albedo sortis ē ōnino indiuiduū ꝑ aliud. qꝛ ꝑ sortem qui est alterīꝰ generis Ista aūt est differentia in his singularibus. qꝛ illud qđ est singulare ꝑ se nūq̄ꝫ potest fieri vniūsale ꝑ quācūqꝫ abstractōnē intellectꝰ. ratio qꝛ intrinsece includit pricipiū singularisās Sed que sunt singularia ꝑ alteꝝ vel aliud illa possunt ꝑ abstractionem fieri vniuersalia qꝛ non intrinsece icludunt principiū singularisans. et est simile in specie quia specificatū potest fieri genus sicut animal in homine ꝑ abstractionē. sꝫ species nō p̄t fieri genꝰ ꝑ quācūqꝫ abstractionē qꝛ includit vltimā differētiā a q̄ absolui non p̄t Unde solet cōiter dici ꝙ vniuersale fit ꝑ abstractōnē nostri intellectꝰ cui etiā cōsonat autoritas Auicēne qui dicit ꝙ intellcūs est q̄ facit vniūsalitatez in rebus. quod sic intelligit qꝛ intellectus noster ab illo quod est singularisatū in alio diuidit pricipiū singularisans id ē abstrahit ipsū a natura singularisata. ⁊ tūc fit talis natura vniuersalis Sicut patꝫ de homine. quando enim sensus exterioꝛ percipit hominem in sorte tunc intellectus supueniens cōcipit hominem dimittendo sortem vel hoc qđ est esse in sorte. et tunc homo est vniuersale Ex isto etiam patet. manifeste ꝙ vniūsale nō est aliquid fictū quia habet correspundentiam a parte rei licet non habeat illum modum vniūsalitatꝭ quē habet apud intellectū ⁊ hoc potest fieri ab itellectu qꝛ intellectus ē supra res materiales. ⁊ ideo illa que sūt in rebus materialibus coniuncta potest intellectꝰ abinuicē separe Uel đꝛ ad argumentum ꝙ omne illud quod est a ꝑte rei hoc est singulare sed vniuersale nō ē illud quod est a parte rei sed illud quo aliquid est. ergo non oportet ꝙ sit singulare quia vniuersale est quo sunt singularia sicut humanitas est illud quo homo est homo. et albedo est quo paries est albus

Arguit Nulla est res vniuersalis. ergo male dicitur ꝙ terminus in suppōne simplici accipiatur ꝓ re Dicendū ꝙ res capit duppliciter. Uno mō pro re concepta. ⁊ sic antecedens est simpliciter falsum. quia sic dictū est ꝙ multe res

cō cēpte ymmo oēs res directe concepte sunt vniuersales necessa rio Alio mō accipitur res ꝑ re ad extra. et sic est distinguendū de re vniuersali. qꝛ vel vniuersale accipitur ſm pfectam eius rōnem ⁊ sic verꝫ est ꝙ nulla res est vniuersalis Alio mō ſm impfectam eius rōnem ſm ꝙ aliquid dicitur vniuersale quod de se nō est singulare. ⁊ sic etiam vniuersale est in re ad extra vt patuit de singularibus singularisatis Nō tamen est vniuersale ponendū in re sicut plato posuit qui dixit ꝙ vna esset ydea vniuersalis sepata extra singularia q̄ rōeꝫ ⁊ esse daret singularibꝰ. Vn̄ duplr aliqd sbsistit Vnoº p se. Alioº p altꝫ. vl'ia nō sbsistūt p se sic voluit plo

Arguit Aristo. dt in pheio de aia ꝙ aīal /sꝫ p alterū. vl'e nihil ē ḡ a sil'i qdlibꝫ aliđ vniuersale nihil est. Dōm ꝙ in illa ꝓpōne. Aresto. loquit̄ contra platonē q̄ dt ꝙ essent ydee vniuersales an̄ ipa singularia. ꝯtra h̄ dicit Aresto. ꝙ animal vniuersale nihil est scꝫ sicut plato dicit esse ⁊ ideo subiungit aliā ꝑtem disiunctiue que est vera. aut est posterius suis singularibus. quia fit p abstractōem intellectus a singularibus sed quicquid ab alio abstrahitur est posterius eo a quo abstrahitur. et hoc est intelligendum de vniuersali post rem quod est perfectum vniuersale. Et ratio est quia vniuersale duo includit scꝫ vnitatem ⁊ aptitudinem in multis sicut patet in diffinitōe vniuersalis. Vnitas autem vniuersalis non potest fieri nisi ab intellectu. quia intellectus concipit illam naturam obiectiue siue obiectaliter vnam que est multiplicata in re.

Suppositū simpliciū alia.

Hic diuidit suppōsitionem simplicem in tres species que potiꝰ debent dici modi spēales q̄ꝫ spēs. qꝛ suppō simplex est species specialissima q̄ nō potest diuidi in spēs sed bene in varios modos. Prima species est quādo terminꝰ cōmunis supponit respectu p̄dicati scđe intentōnis. vt cū dr hō est spēs. ⁊ hāc speciem suppositionis ꝓbat. Pe. Hispa. sic qꝛ in illis ꝓpōnibꝰ homo est species animal ē genꝰ terminus stat pro re vniuersali. ergo suppoīt simpliciter tenet consequentia ex diffinitione suppositionis simplicis. Secunda species est quando terminus cōmunis predicatur in propositione vniuersali affirmatiua. vt'ois hō est aīal. et hanc speciem probat Pe. Hispa. dupliciter. Prio sic qꝛ talis terminꝰ stat pro naſa. ergo suppoīt simpliciter. Scđo a simili et

hoc in fine istius ptis scz post vltiam spēz in ista ppōe omniuz contrariorū est eadē disciplia vbi iste termin⁹ disciplia necessa/rio suppoīt simplicit. ergo etiā sic fit in aliis ppōnib⁹ vniūsali/bus affirmatis. qꝛ ista est vneuersalis affirmatiua. ꝙ aūt disci/plina in ista ppōne supponit simplicit hoc pbat sic qꝛ nisi sic il la ppositio eēt falsa. sed suppositio ordinat ad verificādū ppō/nes. ergo ꝛc. ꝙ aūt sit falsa ptz. qꝛ nulla pticularis disciplina est eadē omniū cōtrarioꝝ. Uñ lcz aliqua disciplia sit aliquoꝝ con trarioꝝ. vt grāmatica ꝯgrui ꝛ incongrui. logica veri ꝛ falsi. non tamē est aliq̄ determinata disciplina omniū ꝯtrarioꝝ. ꝛ gº oꝑtꝫ ꝙ stet p disciplia in communi. ꝛ sic supponit simpliciter Tercia spēs suppositionis simplicis ē qñ termin⁹ communis ponitur post dictionē exceptiuā. vt oīe aīal p̄ter hoīem est irrationale. ibi hoīem habet suppositionem simplicem ꝛ hāc speciē suppos/tionis simplicis sic probat. i illo termino est suppositio simplex sub quo non potest fieri descensus ad supposita. vnde hoc est sig nū ꝙ talis terminus stat pro natura. sed sub illo termino q̄ seq̄t signū exceptiuū non p̄t fieri descensus ideo suppoīt simplicit. mi noꝛ ptꝫ qꝛ omnes descendētes essent false sic patet descendendo sb ista propositione. omne aīal p̄ter hoīem est irrationale. gº oē animal p̄ter hūc hominē est irrationale qꝛ non p̄t sic descēdi. ali/as enim fiēt fallatia figūe dictionis arguēdo a suppositiōe sim plici ad ꝑsonalez. qꝛ m utaret q̄le q̄d in hoc aliq̄d. Qꝛ scd̄a suba a q̄ arguit ꝑcat q̄le q̄d. sꝫ pma sba ꝑcat hoc aliq̄d ad quā arguit

Notandū q̄ p̄ter illas tres spēs suppositionis simplicꝭ assignāt quattuoꝛ gdus eiusdē suppositionis magꝭ ꝯueniēter. in q̄bus inuenit suppositio sim/plex ꝑm magꝭ ꝛ min⁹. Prim⁹ ē qñ termin⁹ accipit absq; omni in clinatione actuali ad supposita licet hēat inclinationē aptitudia lem qꝛ illa ē de ratione vniūsalis. vt patet ex ei⁹ diffinitione vt hic homo est spēs. Scd̄s ē qñ termin⁹ conmūis accipit pro na/tura in ordine ad oīa supposita ꝛ non ad hoc vel ad illō. vt hō est dignissia creaturaꝝ. Terci⁹ ē qñ termin⁹ accipit mat̄ialiter in ordine ad aliqua supposita sed non ad vnum determinatum vt ad equitandū requiritur equus. Quartus quādo terminus cō/munis accipitur pro natura in ordine ad vnū determinatū sup/positū. vt hic homo est animal ibi p̄dicatū potest capi pro vno determinato supposito si sub subiecto fiat descensus. ꝛ in illo g/du suppositio simplex coincidit cum suppositione ꝑsonali. qꝛ

animal pōt ibi supponere simplr̄ ꝛ psonaliter vt infra patet.

Ar Suppositio simplex ē species spālissima. ergo nō pōt diuidi p spēs. Añs pbatur qꝛ ē vnꝰ modꝰ accipiēdi terminū in ista suppōne scꝫ p natura. Dōm ꝙ spēs capit duplr̄ vnoº p natura specifica. ꝛ sic est hic solū vna spēs qꝛ tot sunt spēs suppositionis quot pn̄t inueniri acceptōes in termīo. sed hic in istꝫ speciebus nō est nisi vna acceptio. scꝫ p natura ergo ē vna spēs. Alio modo accipitur spēs p accidentali modo specifico ꝛ sic stꝫ hic tres species. quia hic est accidentalis modus quo terminus ponitur in p̄dicato vel post dictōem exceptiuā.

Ar In ista ppositione homo est spēs. homo supponit psonaliter ergo nō simpliciter. Añs pbatur qꝛ stat pro pn̄tibꝰ. ꝛ p̄sentes hoīes sunt singulares. ergo stat pro singularibꝰ. ꝛ suppositis. Prima ps añtis patet. qꝛ restringitur p verbum pn̄tis tēporis ad p̄sentes. Dōm ꝙ hoc verbū ē acceptū in ppōnibꝰ necessarijs absoluitur a tempore. et sic nō cōnotat tp̄us nr̄m. sed cōnotat eternitatē que ambit oīe tempus ꝛ ergo nō habꝫ vim restringendi ad p̄sens tempus.

Ar In ista ppōne homo est spēs hō accipit p exn̄tibꝰ hoībꝰ qui sunt singulares gº. supponit psonaliter. Añs pbatur quia esse dicat exn̄tiā sed existentia ɔuenit singl'aribus. ergo ꝛc. Dōm ꝙ hoc vbū est pōt capi tripliciter. Uno modo vt dicit eē existentie. qn̄o ponit in ppōne de est scd̄o adiacente. vt hō ē. i. existit. Alioº accipit vt dicit esse essentie. ꝛ sic dicimꝰ ꝙ diffinitō dicit esse rei. Tercio mō accipit ē vt dt̄ ɔpositōꝫ extremoꝝ ꝛ hitudinē p̄dicati ad subiectū. ꝛ sic sumitur in ppositionibus necessarijs ꝛ de est 3º. adiacente. et sic etiam hic capitur hō est spēs. Et ideo est dicendū ꝙ ibi hō ē spēs. est nō dicit esse existentie hoīs. sed significatur in tali ppositione spēm inesse homini. et iō etiaꝫ verificātur ppōnes in quibus subiectū ƀm rem significatā. nec habet esse existentie. nec etiā essentie. sicut si nullus asinus essꝫ adhuc illa esset vera asinus est rudibilis. et tamen nec asinus haberet esse exn̄tie. nec essentie. nec etiā rudibile stante illo casu.

Ar Terminus cōmunis nō pōt supponere respectu p̄dicati secūde intentionis. ergo male dicitur in textu ꝙ subiectum supponat simpliciter. Añs probat p boetiū dicentē Forma simplex subiectum esse nō pōt. Dōm ꝙ forma pōt dici simplex

q̄druplr. Prio dr simpl'x. qz ñ ē ɔposita ex aliq̄. ⁊ sic de⁹ dr simplx. Scdo dr simpl'x qd ñ ē ɔpositū ex matia ⁊ for. ⁊ sic suba sepata dr simpl'x Tercō dr simpl'x qd ñ ē ɔpositū ex q̄ttuor elemēt⁊ et sic celū pt dici simpl'x Quarto dr aliqd simpl'x qz ñ icludit in se multitudinē suppositoꝝ secunduz q̄ huiusmodi. ⁊ sic species specialissima dicitur esse simplex. ⁊ tale simplex est subiectū formarum q̄ consequunt corpus mixtū. sed quod est simplex. pmo⁰ non potest esse subiectū alicuius accidētis sicut deus. potest tñ etiaz esse subiectū propositionis de quo subiecto loquitur argumētum. sed auctoritas. Boetij loquit de subiecto inhesionis.

Arguit In propositione vniuersali negatiua p̄dicatuz nō suppoit simpliciter. g⁰ nec in ppositōe affirmatiua Consequētia tenet. quia non est maior ratio de vno q̄ȝ de alio Dōm q̄ nō est simile quia p̄dicatum vniuersal' negatiue semp negatur. ⁊ etiā distribuit si sit termin⁹ cōmunis. qz negatō cadens sup terminū cōmunem semp distribuit ipsum ⁊ ergo p̄dicatū ppositōnis negatiue supponit confuse. si sit termin⁹ cōmunis ⁊ discrete. si sit singularis Sȝ in ppositōne vniūsali affirmatiua sbiectum solū distribuit. et p̄dicatū non pōt distribui. ⁊ ideo predicatum tunc stat pro forma vel natura in communi ⁊ non pro suppositis. et sic est ibi suppositio simplex.

Arguit Terminus in predicato positus non supponit simpliciter. Probatur quia terminus positus a parte predicati accipitur pro forma. sed forma est principium appellationis ergo etiam talis terminus deberet appellare et non supponere. Dicendum q̄ duplex est forma scilicet essentialis et accidentalis tunc dicitur q̄ forma accidentalis saltem secundum modernos est principium appellationis. sed non forma essentialis que a parte predicati supponit simpliciter.

Arguit Contra terciam speciem. sub illo termino qui sequitur dictionem exceptiuam potest fieri descensus. ergo non suppo nit simpliciter. Antecedens probatur quia sequitur bene Omne animal preter hominem est irrationale ergo omne animal preter hunc hominem est irrationale. et sic de alijs vbi descendentes sunt vere. Dicendum q̄ duplex est descensus scilicet copulatiuus et disiunctiuus. Copulatiuus est vbi descendentes coniunguntur per coniunctionem copulatiuā et talis non fit in suppositione simplici nisi false. Alius est descē

sus disiunctiu⁹. et est quādo descendentes coniunguntur per cōiunctionem disiunctiuam et tunc descendentes pn̄t esse vere. sed tamē est fallatia figure pictionis quia mutatur vniuersale in particulare. Descensus aūt copulatiuus fit vere in suppositione personali et non in suppositione simplici.

Querit Quomō suppoit h̄ disciplina in sbiecto dicendo disciplina est omniū cōtrarioꝝ eadem. Dōm q̄ simpl'r Et ratō ē q₂ nisi sic propō essꝫ falsa. sꝫ suppositiones ordinank ad verificāduꝫ propōnes. ꝛ ideo termini debent dici supponere scd̄m sensum in q̄ propositōes sunt vere. Scd̄o ꝓbak q₂ nō pōt fieri descēs⁹. q₂ si sic descēdētes eēnt fke

Arguit Subiectū ꝓpōnis indiffite suppoīt psonal'r ꝛ determinate. sꝫ disciplina ē subiectū ꝓpōnis indiffinite ergo suppoīt personalik. Minor ꝓbak q₂ termin⁹ ꝯis ponitur in subiecto sine signo. Dicendum q̄ ista propositio non est indiffinita sed singularis singularitate nature sicut ista homo est species vel ista homo est dignissima creaturarum quia in propositione indiffinita potest fieri descensus ad singularia. sed hoc non potest fieri in ista propositione Et licet ibi ponak terminus communis pro tanto quia significat naturam cōmunem non tamen est terminus communis prout terminus communis diffinitur a Petro hispano in primo tractatu suo q̄ potest predicari de pluribus ꝛc̄.

Contra diffinitio propositionis indiffinite sibi conuenit ergo est indiffinita Dicendum q̄ proprie ibi non subijcitur terminus communis. quia talis terminus communis non accipik vt communis. sed vt est singularis et hoc ideo quia sicut sub termino singulari non potest fieri descensus. ita nec sub termino cōmuni taliter accepto et ideo dicitur esse singularis singularitate nature.

Arguit Propositiones contradictorie debent esse eiusdem suppositionis s̄m genus propinquuꝫ. sed ista nulla disciplina est eadē cōtrariorum est cōtradcōria illi⁹ disciplia ē eadē oīm cōtrarioꝝ. ꝛ in pma ē suppositio psonal'. g⁹ in scd̄a. Dōm q̄ ista nl'la disciplia est eadē oīm ꝯtrarioꝝ nō ē cōtradcōria ad istā disciplia ē eadē oīm cōtrarioꝝ ꝓpter duas cās Prima q₂ cōtradcōrie st̄ vniūsales ꝛ ptical'res. sꝫ istaꝝ vna nō est ptical'ris sꝫ potius singularis vt patuit. Scd̄a causa q₂ si sic

tunc due cōtradictorie eēnt simul vere. qꝛ ista ē vera disciplina est eadē oīm ꝯtrarioꝝ. Et ē simile de istis ꝓpōib⁹. hō ē spēs. nll⁹ hō ē spēs q etiā st; sil' vere. ꝛ ergo non sunt contradictorie.

Arguit Suppō ꝑsonalis et simplex coincidūt in p̄dicato isti⁹ ꝓpōis hō est aial. ergo nō st; spēs disti/cte Añs ꝓbaꝛ qꝛ animal suppoīt simplicit̄ cū stet ꝓ natura gn̄is et etiā supponit determiate cū posset fieri descensus ad aliqđ determinatū Dōm ꝙ in omni ordine infimū supioꝝ ordinis ꝛ supremū inferioris ordīs sp habet affinitatē ꝛ ꝓpinq̄tatē. ꝛ ḡ non est incōueniēs ꝙ in vno ꝉmino ꝯueniāt infim⁹ grad⁹ suppōnis simplicis ꝛ supremus suppōis ꝑsonalis dūmō tn̄ ille termin⁹ aliter ꝛ aliter accipiaꝛ ƀm ꝙ duplices suppōnes ponunꝛ in eo. qꝛ in illa propōe animal pōt accipi dupl'r. Uno⁹ sic poniꝛ ex forma locutionis ꝛ tunc est suppō simplex. Alio⁹ accipiꝛ ƀm ꝙ sb subiecto fit descensus ꝛ illo mō etiā pt fieri descensus sub predicato. et sic predicatum ex cōsequenti supponit ꝑsonaliter.

Arguit Cum dicit ōme aial p̄ter hominē ē irrōnale hominē supponit cōfuse. ḡ nō simpl'r. Añs ꝓbaꝛ qꝛ p̄ter est signū exceptiuū ꝛ includit in se negatōem. g⁹ fcit ter/minū cōmunē stare confuse. Dōm ꝙ signū exceptiuuꝫ inclu/dit in se negationē. sꝫ nō neḡt illū terminū q̄ imediate ipm seq̄ꝛ sed negat p̄dicatū de termino illo cui immediate ꝯiūgiꝛ. ꝛ iō predicatū bene distribuiꝛ. vn̄ ista ōme animal p̄ter hoīem ē irrōna. le. sic resoluiꝛ omne animal est irrōnale. sꝫ sol⁹ hō nō est irrōnal'. ibi h̄ p̄dicatū irrōnale negaꝛ de ꝉmio q̄ imediate seq̄ꝛ signum ex/ceptiuum scilicet hominem.

Queriꝛ Qualis suppō sit hic in sbiecto ꝛ p̄dicato hō differt ab eq̄ Dōm ꝙ in p̄dicato ē supō ꝑsonalis sed in sbiecto est p̄ncipal'r suppō simpl'x. rō est qꝛ in sbiec/to significaꝛ ꝙ natura hūana differt a q̄libet cōtento sb equo. et tamē p̄dicatū nō pt supponere simplicit̄. qꝛ hoc ꝟbuꝫ differt includit in se negatōem ꝛ ideo facit p̄dicatū stare ꝓ suppositis.

Arguit Subiectū ꝓpōnis indiffinite suppoīt ꝑsonal'r sꝫ homo est subiectum propositionis indiffite i prefata propōne. ergo supponit ꝑsonaliter. Dicendū ꝙ non est propositio indiffinita sed singularis quia ibi subijcitur ter/minus cōmunis nō vt ꝯis ē sꝫ vt singularis singl'aritate naꝛe.

Querit Qualis suppō sit hic ad eq̄tandū req̄rit equ⁹ Dōm q suppō simpl'r. z videt q non qz ibi terminus nō ponit pro natura. qz natura equi non req̄rit ad eq̄tandū sz ipm suppositū. Dōm q dupl'r ē suppō simplex q̄da est simpl'r simplex sicut ↄtingit in propōib⁹ vbi terminus acci/pitur ꝑ natura sine inclinatōe ad supposita ex pte locutōis sicut hic homo ē spēs. z in tali suppōne simplici nō pōt aliq̄ mō ꝓpositio verificari pro suppositis. Alia ē suppō simpl'r. s̄m q̄d z fit i ꝓpōne in qua termin⁹ ex locutōe ꝑncipal'r accipit ꝑ natura z tn̄ cum inclinatōe ad supposita. sz min⁹ ꝑncipal'r. Et in tali suppōe simplici ꝓpositio ꝑmo verificat ꝑ natura z ex ↄsequenti ꝑ sup/positis. Sil'r est in hijs ꝓpōnib⁹. In prato bis cōmedi offam vbi hoc ꝑdicatū offam supponit simpl'r. Hic z rome vendit pi/per. Bis audiui missaz in q̄bus omnibus terminus accipit principaliter pro natura. et ex consequenti pro suppositis

Querit Qualis suppō sit hic hō est dignissima crea/turaꝝ z ibi cuncta timent hoiez. Dōz est q suppō simpl'r. Arguit tn̄ q non qz hō accipit ibi ꝑ supposit̄ qz sensus est q supposita humane nature sunt dignissima creaturaꝝ. Dōm q licz hō posset ibi capi ꝑ suppositis nō tn̄ ꝑ aliq̄ supposito determinato. qz tūc propō esset falsa. Et sil'e est de ista propōne ad eq̄tādū req̄ritur equ⁹ quia suppositum equi requirit ad equitandum non tamen determinatum suppositum.

Arguit Hic hō est dignissia creaturaꝝ eē dignissia creatūaꝝ vērificat deoīb⁹ supposit̄ hois sil'. g⁰ hō suppoīt ↄfuse. Dō q dupl'r t̄mi⁹ stat ꝑ omib⁹ supposit̄ Uno⁰ mediāte signo vniūsali z sic termin⁹ stās ꝑ omnib⁹ supponit cōfuse. Alio⁰ termin⁹ stat ꝑ omnib⁹ nō ex mō loquendi. sz ex v̄itate locutionis. qz potest de omnib⁹ verificari. z sic termin⁹ non sup/ponit ↄfuse sic stās ꝑ omib⁹ vt dicendo homo est al'. qz in illa ꝓpositione animal potest verificari de quolibz homine cuz tn̄ ex modo loq̄ndi homo hic non ponatur pro quolibet homine. er/go non supponit confuse.

Querit Qualis suppositio sit hic. oīe animal fuit in archa noe Dōz q illa propositō pt capi du/plicit. Uno⁰ in sensu in'q̄ fit. z tūc debz referri ad illō tps in quo oīa supposita animalis fuerūt in archa noe q̄ scz nō poterant

viuere in aq̄s. ⁊ tūc est ꝓpositio vera ⁊ est ibi suppō confusa. et tūc sensus est ꝙ omē suppositum aīalis qḋ nō potuit viuere in aq̄s fuit in archa noe. Alio⁰ accipit illa propō in sensu quē facit et tūc animal itez̄ supponit cōfuse ⁊ tūc ꝓpositō est falsa. qꝛ sensus est ꝺe q̄cūqꝫ veꝛ est dicere qḋ fuit aīal ꝺe illo veꝛ est dicere ꝙ fuit in archa noe qḋ ē falsuꝫ. Etiā si aīal h̄ capit ꝓ singul' geneꝛ. adhuc ē suppō cōfusa ⁊ nō simplex. lcꝫ aīal nō distribuat ꝓ suppositis simpl'r distribuit tn̄ ꝓ inferiorib⁹ in respcū. scꝫ ꝓ spēbus qḋ sufficit. Vn̄ etiā pōt fieri ꝺescēsus ad inferiora in respcū scꝫ ad spēs. lcꝫ nō possit fieri ꝺescēs⁹ ad inferiora simpl'r. i. ad idīdua

Personalis est acceptō ter

Hic ꝯn̄r diffinit scḋm mēbrū dicte diuisionis scꝫ suppositōeꝫ ꝑsonalē. dicēs ꝙ suppō ꝑsonal' ē acceptō cōis ꝓ suis inferioribus. qꝛ nō significat h̄ aliq̄d' sꝫ q̄le q̄d. ergo etiā nō suppoīt ꝓ eis

Dḋm ꝙ significatō ē duplex. q̄dam est p̄maria ⁊ p̄ncipal'. et sic termin⁹ cōmunis solū significat naturā cōmunē ⁊ non supposita. ⁊ sic significatio nō accipit qn̄ dicim⁹ ꝙ suppō presupponit significatōem. vl' ꝙ significatō sit gen⁹ ad suppōem. Alia ē significatio cōmuniter capta ꝓut se extendit ad significatōem p̄mariā ⁊ secūdariā sil'. ⁊ sic termin⁹ cōmunis nō solū significat naturā sꝫ etiā supposita qꝛ significat supposita significatōe scḋaria. ⁊ illo mō significatō ē aliq̄d cōmuni⁹ ad suppositōeꝫ ⁊ illaꝫ significatōem generalit captam presupponit suppositio

Arguit Termin⁹ singularis supponit ꝑsonal'r. Probatur qꝛ suppō ꝑsonal' ḋꝛ a ꝑsona. sꝫ stare ꝓ ꝑsona cōuenit t̄minis singl'arib⁹. Dḋm ꝙ suppō dicit ꝑsonal' qꝛ est termi cōis ꝓ ꝑsona siue ꝓ inferiorib⁹. ⁊ g⁰ acceptō termini cōis ꝓ ꝑsona solū ꝯueīt t̄mino cōi supponenti ꝑsonaliter.

Querit Quare ista suppositio vocat ꝑsonal'. Dḋꝫ ꝙ iō qꝛ t̄min⁹ suppōeꝫ ꝑsonal'r suppoīt ꝓ ꝑsona ⁊ inferiorib⁹ capiēdo ꝑsonā cōmunit. ꝓut ideꝫ ē ꝙ suppositū sicut ꝑꝫ in grāmatica qn̄ loquūt grāmatici ꝺe ꝺemōstratōe ꝑsonali. qꝛ ꝺemōstratō ꝑsonal' ḋꝛ que est ꝓ supposito. et similiter relatio ꝑsonalis que est pro supposito.

Arguit Si suppō ꝑsonal' eēt qn̄ termin⁹ accipit ꝓ ꝑsona. tūc h̄ nō eēt ꝑsonal' suppositō asinus currit

quia asinus non accipitur ibi pro persona. cū persona solū sit rō/nalis creature indiuidua sbstātia. s3 asin⁹ ptic'laris non ē hmōi

Dōm q̄ psona accipit dupl'r. Uno° ppe fm pprīā ei⁹ signi/ficatōem siue impositōem. ⁊ sic significat indiuiduū intellectua lis nature. ⁊ sic nul'⁹ asin⁹ ē psona. Alio° accipit psona gn̄aliter fm q̄ venit in vsum cōiter loquētiū. ⁊ sic accipit p indiuiduo p̄dicamēti sbstātie. ⁊ sic etiā supposita asini lapidis ⁊ ligni dicūt psone. Juxta qd̄ notandum q̄ drn̄a ē inter ista tria sc3 supposi tum. indiuiduū. ⁊ psona. Nā indiuiduū dr̄ singl'are cuiuscūq3 predicamēti indifferēter siue sit sbstātia siue accn̄s. Un̄ sortes dicit indiuiduū sbstātie. h albedo h nigredo dn̄r indiuidua acci dentis. Suppositū aūt dr̄ idiuiduū p̄dicamēti sube q2 supposi/tū significat aliq̄d qd̄ ē sb alio positū tāq3 sbiectū qd̄ nō ꝯuenit aliis accn̄tib⁹ Persona vero ē suppositū intellcn̄al' creature. et diffinit sic a boetio Persona ē intellcn̄al' nature īdiuidua suba alt'i nō innitēs. Un̄ psona sic solū repitur in deo. ⁊ in subaniis se patis. ⁊ in hoib⁹ que solū sūt intellcn̄ales. Dicit notant' alt'i nō innitēs ppter tria q̄ vident eē psone ⁊ nō sūt. Primum est hūa nitas in xpo q̄ nō est psona s3 ē assumpta a v̄bo in diuinis. ⁊ sic in xpo solū ponim⁹ vnā psonā. Scd̄o ppt ptes sbstātiales que sūt in toto ergo nō dicūt eē psone. Tertio dr̄ ppt aīam rōnalem q̄ lic3 aliqn̄ p se sbstat cū tn̄ sp h̄eat renisum ad corp⁹ seu inclina/tōem. iō nō meretur dici psona. Ex isto patet q̄ ista tria. supposi tum indiuiduum ⁊ psona hn̄t se sicut supi⁹ ⁊ inferi⁹. nā indiui/duū est supi⁹ ⁊ sb illo ē suppositū. ⁊ sub supposito est psona.

Querit Utrum h sit suppō psonalis hec herba crescit in orto meo demōstrādo aliam ab herba mea.

Dōm q̄ nō est suppositio psonalis sed ē discreta vel simplex q2 si accipiat illa propō fm demōstratōem psonalē. s. demōstran do illā herbā extra ortū ⁊ dicā demōstratione psonali illa herba crescit in orto meo. tūc ē suppositō discreta. sed orō ē falsa. Si autem fit demōstratio impsonalis id est simplex. tūc est supposi/tio simpl'x. q2 sens⁹ ē q̄ natūa illi⁹ herbe crescit ī orto meo.

Querit Quomodo scitur quando termin⁹ accipitur pro natura vel inferioribus Dōm q̄ tria p̄dicatā possunt attribui termino cōmuni. sc3 p̄dicata scd̄e inten/tōis. vt dicendo hom oē species. ⁊ talia p̄dicata addita termino/communi faciunt ipsum stare simpl'r. et hoc si sit aliquod quod

põt supponere. q꞉ ꝛ si ꝓpõni ꝯcepte vł sillogismo ꝯcepto addat
secũda intẽtio nõ tñ supponũt. vt dicendo sortes currit ẽ ꝓposi
tio Scđo mõ. põt termin9 sumi in ordine ad p̄dicatũ reale essen
tiale. Tercio in ordĩe ad p̄dicatũ reale accidentale. Et illis duo
bus vltimis modis termin9 accipit ꝑ suppositis. ꝛ supponit.
ꝑsonaliter. vt dicendo hõ ẽ aĩal hõ currit. ꝛ h̃ si ponat in sbctõ

Ar Nulla est suppositio indiuidualis ergo nulla ẽ supposi/
tio ꝑsonalis. Dõm negando añs ymo suppositio ꝑsonał
est indiuidualis ꝛ ẽ eadẽ suppõ licet nõ vocetur indiuidualis.

Suppositionũ personaliũ.

alia determiata. Posita diffõne suppõis ꝑsonalis. h̃ ꝯñterdi
uidit eã in determinatã ꝛ ꝯfusam. Et ẽ rõ diuisitionis q꞉ in sup
positione ꝑsonali terminus cõmunis accipitur ꝑ suis inferiori
bus. sed terminus cõmunis acceptus ꝑ inferioribus põt dupli
citer capi. Uno mõ pro omnib9 inferioribus vel multis sic ꝙ
nõ põt verificari ꝑ vno supposito tantũ. ꝛ sic est suppositio con
fusa. Alio mõ põt termin9 cõmnnis accipi ꝑ aliquibus inferio
ribus. sic tamẽ ꝙ orõ vel ꝓpõ põt verificari ꝑ vno supposito tã
tum ꝛ sic ẽ suppõ determiata. Deinde diffinit suppõem determi
natam dicens. Determiata est illa quã habet termin9 cõmunis
indiffinite sumptus. vel cum signo particulari. vt hõ currit. ali/
quis hõ currit. hic em̃ subiectũ cuiuslibet ꝓpositionis suppoĩt
determiate. Et hoc ꝓbatur duabus rõnibus. Prima rõ ẽ. Illa
suppositio est determiata in qua termin9 ꝭm se cõiter acceptus.
reddit locutionẽ verã ꝑ determiato supposito. sed sic est in istis
ꝓpõnibus homo currit. aliquis hõ currit. ergo ꝛc. Mior ꝓba
tur q꞉ aliud ẽ supponere ꝛ aliud ẽ locutõez verã reddere. ꝛ sic ter
min9 cõis indetermiate sumptus ex ꝑte suppõnis ꝛ ꝑ̃catõis red
dit locutõem verã ꝑ vno determiato supposito. Scđa rõ est
q꞉ qñ arguit in isto argumẽto aĩal ẽ sortes aĩal est plato. g° aĩal
ẽ oĩs hõ. tũc arguitur a pluribus determiatis ad vnã determia/
tã vt dicũt auctores. ergo oẽs inferẽtes sunt determiate. et etiã
illata sꝫ ille sunt indiffinite. g̃ subiectũ ꝓpõnis indiffinite sup/
ponit determiate. ꝛ sic vltima rõ sumit a loco ab auctoritate.

Ar Indiffinitũ et determinatum opponũtur ergo terminus
sumptus in ꝓpositione indiffinita. non potest supponere
determiate. Dõm ꝙ detmiatũ ꝛ indiffinitũ capiũt dupłr Uno° ꝑ

vt referunt ad idem fm idē ꝛ sic opponūtur ꝛ nō conueniūt si mul vni. Alio mō accipiūtur illa duo put referunt ad idez. fm diuersa ꝛ sic nō opponūtur qꝛ pñt vni simul inesse. ꝛ sic fit h. qꝛ termin⁹ ponit indiffinite rōne fcatōis ppōnis. qꝛ terminus in subiecto positus indeterminate fcat qđcūqꝫ suppositū. sed rōne verificationis locutionis pōt vocari determiata. qꝛ ppositō redditur vera p vno supposito hoc est si pdicatū est in subiecto pro vno determinato supposito. tunc tota ppositio verificat. Et iō dicitur cōiter q formaliter talis ppositio ē indiffinita. qꝛ rōe significationis finaliter ē determiata. qꝛ finis ppōnis est reddere locutionē verā. sed reddit locutionē verā p vno determiato supposito ergo subiectū ppōnis indiffinite determiate supponit.

Ar Ex isto sequeret q suppositio discreta. ꝛ determiata coinciderēt. Sequela pbat qꝛ in supōne discreta etiā termi⁹ accipit p vno determiato supposito sicut in suppōne determinata nō accipit termin⁹ p vno determinato supposito rōne fcatōis sed rōne verificatōnis ppōnis qꝛ ppositio verificat p vno supposito rōne fcationis. qꝛ fcat vnū suppositū p quo supponit ꝛ sic nō equaliter termin⁹ supponēs discrete ꝛ psonalr accipit. p determinato supposito.

Querit Utrū valeat argumentū a plurib⁹ determiatis ad vnā. Dōm q nō formaliter. i. grā forme sed gratia materie bene pōt valere. Arguitur tamen q sic qꝛ ibi est pgressio a singularibus ad vl'e. ergo ē bonum argumentū ab inducentibus ad inductam: Dōm q ibi nō est vera inductio et rō est qꝛ inducentes ppōnes debēt habere sua singularia in subiecto. et nō in pdicato. Et rō ē qꝛ pprius modus singulariū ē q subijciant ꝛ nō pdicentur. Cū aūt inductio sit ex singularibus. ergo debēt singularia subijci. hic aūt singularia sumunt in pdicato vt animal est sortes aīal est plato ꝛ sic de alijs. ergo aīal est omnis homo. Scđo dicendū q inducentes sunt false ex pte significationis vel ex pte locutōis licet de bonitate intelligentis possent sumi vt vere qꝛ intelligens istas ppōnes pōt pdicatuꝫ intelligere loco subiecti et tunc simpliciter vere et est bona inductio. Dicitur tamen q gratia materie bene valet et hoc p verā inductionē vt sic arguendo asinus est suba hō est suba ꝛ sic de alijs ergo animal est suba. sed gratia forme nō valet. qꝛ illa nō ē vniuersalis. ergo aīal est omnis homo. vel ergo aīal est substantia

Ar Idem est supponere ⁊ locutionē verā reddere. ergo autoritas textus est falsa. Añs ꝓbat̃ q2 in suppōe simplici terminus supponit ⁊ reddit locutionē verā. ꝑ eodē scꝫ ꝑ natura et in suppōne discreta ꝑ supposito. Dōm ꝙ ista ꝓpō textus nō est vera in omni spē suppōnis. sed in suppōne determiata. quia ibi termin⁹ s̃cat ⁊ supponit ꝑ vno ⁊ reddit locutionē verā pro alio. Exemplū vt hō currit ibi hō s̃cat indr̄ñter hominē currentem ⁊ nō currentē. supponit etiā siue stat ꝑ hoīe currēte siue non currente ⁊ nō pōt stare pro currētibus tm̄. Cui⁹ rō est q2 verbū nō pōt restringere subiectū ex pte s̃cationis. sed solū ex pte ꝯsignificationis. ⁊ ideo currere nō pōt restringere hominē ꝑ currentibus tm̄ sed bene ad p̄ñtes. locutio tñ reddit̃ vera pro currētibus q2 de illis verꝫ est dicere ꝙ currant. Sed quare ꝟbū in illis ꝓpositionib⁹ ⁊ similibus nō restringit subiectū gr̄a s̃cationis. ideo est q2 si sic tñc oēs ille propōnes ⁊ ꝯsil'es essent necessarie. qđ est simpl'r falsum. sequela ptꝫ q2 ꝯditio posita a pte p̄dicati. p̄intelligeret̃ in subiecto. sed q̄libꝫ ꝯditio verificat̃ neccio de seipsa. exempli grā si in ista ꝓpōne hō currit hō staret ꝑ currentibus sensus esset ꝙ homo currēs currat que est necessaria. q2 om̄e qđ est qñ est necessarium est esse sic hominē currere quando currit ē necessarium ꝙ currat.

Ar Si supra dicta essent vera tunc sequeret̃ ꝙ hic esset suppositio ꝯfusa hō currit. Sequela ꝓbat̃ q2 hō stat ꝑ oib⁹ hoib⁹ tā currētib⁹ q̄ꝫ ñ currētib⁹ Dō ꝙ t̃min⁹ dupl'r pt stat̃ ꝑ oib⁹ Uno° ꝑ signū distributiuū qđ actualiter distribuit terminū pro omnib⁹ suppositis ⁊ talis acceptio termini facit suppositōꝫ ꝯfusam. Alio° accipit̃ termin⁹ pro omnib⁹. q2 nō determinat̃ ad aliqđ determinatū suppositū. ⁊ sic dr̄ accipi pro oibus q2 nō pl⁹ pro vno q̄ꝫ pro alio nō ꝙ actualiter oīa supposita in termio includant̃ ⁊ hoc fit in suppōne determinata.

Ar In ista ꝓpositione vterqꝫ hō currit hō supponit ꝑsonal'r ⁊ nō determiate nec ꝯfuse. igit̃ diuisio suppōnis ꝑsonalis est insufficiens. Añs probat̃ ꝙ nō determiate cū nō posset verificari de vno. nec ꝯfuse. q2 nō accipit̃ ꝑ oibus suppositis. Dōꝫ ꝙ sicut duplex ē distributio. ita duplex ē suppositio ꝯfusa quedā em̄ ē ꝑfecta ⁊ ē qñ termin⁹ cōis distribuit̃ pro oib⁹ suis inferiorib⁹. vt dicēdo oīs hō currit ⁊ ibi est suppositio ꝯfusa ꝑfecta ⁊ est qñ terminus distribuit̃ pro pluribus sic tñ ꝙ nō ꝑ vno

supposit d locutio verificari possit sicut in ista ppositione vterqz homo currit. Ad illã em̃ locutionẽ verificandã requirunt duo supposita. si aũt posset locutio verificari pro vno determiato supposito sic ibi esset suppositio determinata z non confusa.

Ar Tunc sequeret q̃ hic nõ esset suppositio ↄfusa oĩs sol lucet. Seqla pbat q2 illa ppõ verificat de vno determiato supposito. Dõm q̃ licet quo ad rẽ ipam posset locutio verificari pro vno supposito tm̃. tñ quo ad modũ loquendi nõ põt verificari p vno q2 illud signũ omis distribuit illũ terminũ sol. ñ solũ p illis suppositis que actu sunt. sed etiã que nata sunt esse ƀm aptitudinẽ sub sole. Ex isto soluit questio cũ querit qualis suppositio sit hic. sol lucet. Dicendũ q̃ est determiata q2 licet sit tm̃ vnus sol ƀm actũ sunt tamen plures ƀm aptitudinẽ. z ideo sol põt determiate sumi pro sole iam actu existente. sed dicendo iste sol lucet est suppositio discreta.

Querit Q̃ño supponat deus cũ dicit deus est. Dõm q̃ determinate. z rõ est q2 suppositio fundatur imediate in ƀcatione z ideo termin⁹ debet dici supponere ƀm exigentiam ƀcationis. Sed iste terminus deus est terminus cõmunis ideo debet habere suppositionẽ sicut alij termini cões tales autẽ si ponant in ppsitione indiffinita supponũt determiate. g° etiam z deus similiter determinate suppponit.

Suppõ ↄfusa est acceptio

Hic diffinit ƀm mẽbꝝ dicte diuisiõis scz suppõem ↄfusaz. dicens suppõ ↄfusa ẽ acceptio termini cõis p pluribus mediante signo vniuersali. vt oĩs homo currit vterqz homo currit ibi hõ semp supponit cõfuse. Unde suppõ dicit ↄfusa q2 in ea termin⁹ accipit pro multis inordinate positis z vbicũqz ẽ multitudo inordinata ibi est ↄfusio. sed hic ponunt singularia inordinate. g ẽ ↄfusio. z ñ sp ẽ cõfusio vbi ẽ ml'titu° s3 vbi ẽ ml'titu° iordiata. scz nõ habentiũ ordinẽ naturalẽ adinuicẽ. Et qñ arguitur. Suppositio cõfusa est acceptio pro oĩbus. ergo nõ pro plurib⁹ Dõm q̃ terminus in suppõne ↄfusa qñqz stat pro pluribus sic q̃ nõ p omnibus vt hic vterqz homo currit. z ergo qñ stat p pl'ibus non semp stat pro omnibus sed qñ stat pro oĩbus tũc semper stat pro pluribus. z q2 diff° debet dari p ea q̃ semp diffinito ↄueniũt. iõ ↄueniẽter d2 p pluribus in diffinitione.

Ar Ex isto sequeret̃ q̄ termin⁹ supponēs naturaliter etiā sup poneret ꝯfuse. Seq̄la ꝓbatur q̄z accipit̃ ꝓ oib⁹ inferiori/ bus. Dōm q̄ dupliciter termin⁹ stat ꝓ oibus inferiorib⁹. Uno modo mediante signo vniuersali. ⁊ sic in tali termīo ē supposito ꝯfusa. Alio modo accipit̃ termin⁹ cōis ꝓ omnibus ꝑ modū in/ differentie. q̄z nō accipit̃ plus ꝓ inferiorib⁹ q̄z ꝓ natura nec ecō tra. ⁊ talis acceptio termini ꝓ oibus fit in suppositione natura/ li. q̄z ibi termin⁹ nō coartat̃ nec ad supposita nec ad naturaꝫ.

Ar Dicendo nullus homo est asinus. ibi asinus supponit cō fuse. ⁊ tn̄ circa ipm nō ponit̃ signū vl'e. Dōꝫ q̄ licet nō po natur signū vl'e ad p̄dicatū ƀm vocē tamē ƀm rē. q̄z negatō ne/ gans que ponit̃ in aliqua ꝓpōne negat illa oīa q̄ sequūtur ipaꝫ in illa cōpositione. ⁊ si sint termini cōmunes que illā negationē sequūtur tunc talis negatio ipos etiā distribuit. Cui⁹ rō est quā do negatur cōmune vel sup̄ius de aliquo tūc etiā negantur om/ nia illa que sub ipo cōtinent̃. Negatio ergo cadens sup terminū cōmunem negat etiam inferiora ad quam negationem necessa/ rio sequitur distributio.

Ar Omnis termin⁹ acceptus cū signo vniuersali supponit ꝯfuse. sꝫ qn̄ dr̄ omē ens qđ ē sortes currit ibi ens ē termi⁹ cōis cū signo vl'i. ḡ supponit cōfuse. Dōm q̄ ibi subiectū nō est termin⁹ vniuersalis siue cōis. sed est termin⁹ discretus q̄z est determinatus hic ad vnū suppositū. Uel dōm q̄ maior est vera nisi termin⁹ talis impediat̃. hic aūt impedit̃ q̄z ꝯtrahit̃ ad vnū suppositū. scꝫ ad sortem. et ergo in illa ꝓpōne omne ens qđ ē sor tes currit ens supponit discrete quia virtute restrictionis sensus illi⁹ ꝓpōnis omne ens qđ est sortes currit est id est sortes currit

Querit̃ Qualis suppositio sit hic in subiecto ⁊ in p̄di cato nō homo est asin⁹. Dicendū q̄ si nō acci/ pitur negatiue tunc nō et homo sunt due dictōnes ⁊ sic subiec/ tum ⁊ p̄dicatū ambo supponūt confuse. quia negatio cadēs su/ pra terminū cōmunē habet vim distribuendi ipm. Alio mō ca pitur nō infinitant̃ ⁊ tūc transit in vnā ꝑtem orōnis cū termīo. cui imediate adiūgit̃ ⁊ sic subiectū supponit determinate. q̄z sen sus est ens qđ nō est hō est asinus. sed p̄dicatum supponit sim/ pliciter ƀm vltimū gradum sicut in simili. in ista ꝓpōne homo est animal p̄dicatum supponit simpliciter. Sed diceres ī ista

propositione ens qd̄ nō est hō est asin⁹ negatio p̄cedit p̄dicatum ergo ip̄m supponit cōfuse. Tenet cōsequētia. qꝛ negatō p̄cedēs terminū distribuibilē ip̄m distribuit. Dicēdū q̄ negatō sēꝫ distribuit illud quod p⁹ ipaꝫ sequiꝛ in eadē cōpositione. iā hic sūt due cōpositiones. vna est ens est asin⁹. ⁊ in illa non ponitur negatio quare predicatum asinus non distribuitur. alia est q̄ non est homo

Arguit Dicendo omnis homo ē totū in quantitate ibi poniꝛ t̄min⁹ cōis cū signo vniuersali ⁊ t̄n nō supponit cōfuse sꝫ potius discrete. Dicendū q̄ illa ꝑpositio p̄t capi dupliciter. Uno modo in sensu quem facit. ⁊ sic subiectū ei⁹ supponit confuse et est falsa. quia sensus est. de q̄cumqꝫ verum ē dicere q̄ sit hō de illo verū est dicere q̄ sit totū in q̄ꝫtitate. ⁊ sic argu^m procedit. qꝛ vt sic ponitur ibi terminus cōis cū signo vniuersali Alio modo accipitur in sensu in quo fit et tūc ꝑpositio est vera ⁊ ē suppō discreta. qꝛ sens⁹ est q̄ istud cōplexū ōis hō est totū in q̄ꝫtitate. ⁊ sic poniꝛ loco vni⁹ singularis cui nō ē nomē īpositum

Arguit Si accipiatur illa ꝑpositio. omnis hō ē totū in quātitate in sensu in quo fit tūc ibi adhuc sbÿcitur terminus cōis cū signo vniuersali. ergo subiectū supponit cōfuse. Dicendū q̄ hō nō accipitur hic vt termin⁹ cōis sꝫ materialiter sic etiam istud signū ōis. cum igitur suppositō p̄supponit significationem sic ꝑp̄e hic ille termin⁹ hō nō supponit t̄n hꝫ modum termini supponētis discrete. quia stat ꝑ vno t̄m. sicut pro isto complexo omnis homo

Arguit In ista ꝑpōe homo ē nullus asin⁹ hō supponit confuse ⁊ t̄n ē sbiectū ꝑpōis indiffinite. Dōm q̄ꝫuis hō s̄m locutōeꝫ p̄ponaꝛ. t̄n s̄m ordinē cōstructōis p⁹ poniꝛ ⁊ sic ibi tā hō q̄ꝫ asin⁹ distribuūꝛ ⁊ ꝑ pō ē vniūsalis negatiua

Ar Hic est suppositō cōfusa totū quod ē in mūdo ē in oculo meo. ⁊ t̄n ibi nō poniꝛ termin⁹ cōis cū signo vniuersali. probatur. p̄ma ps assūpti. qꝛ equalens sua est cōfusa. s. ista quelibet ps mūdi ē in oculo meo. g° ⁊ ipsa. Dōm q̄ totū accipiꝛ dupliciꝛ Uno mō cathegoreumatice siue sigficatiue. ⁊ tūc totū suppōit determinate ⁊ accipiꝛ sbstātiue ⁊ ē sbiectū ꝑpōnis idiffinite. ⁊ ē sēsus ītegꝛū qd̄ ē in mūdo ē in oculo meo. Alio mō accipiꝛ totū sincathegoreumatice ⁊ distribū tiue siue cōsignificatiue. ⁊ sic nō p̄t

supponere. q2 accipitur adiectiue. ⁊ etiā nō significat vniuersale vel pticulare. sȝ est aliquid inclusū i li totū quod ē sbstātiuū scȝ ps vel aliquid h⁹moi ⁊ hoc supponit cōfuse

Arguit Omnis ⁊ quodlibȝ signum vniuersale nō supponit cōfuse ergo nō hȝ vim ad hoc ꝙ aliqđ aliud supponat cōfuse Cōseq̄ntia ꝓbatur. q2 nihil dat alteri qđ nō habet. Dicendū ꝙ habere suppositōeȝ orit̄ ex significatōe rei substantiue. ḡ nō p̄t suppositō ꝯuenire termino adiectiuo. sȝ habere speciē suppōis oritur ex signis distributiuis l' ex defcū signoꝝ.

Suppositōnū cōfusarū ali

Hic ponit diuisioneȝ suppositōis confuse nō quidē vt eadē affirmet sed vt postea eā reꝓbet. q2 nihil bene reꝓbatur. nisi ꝑus funditus itelligatur. Dicit ḡ suppositōnum confusaꝝ alia est cōfusa necessitate signi vel modi et alia necessitate rei. Ratio diuisionis est ista. q2 terminus q̄ cōfunditur siue distribuitur p̄t dupliciter distribui. Uno mō p se ⁊ immediate qđ ꝯtingit p additionem signi indistributi vel illius qđ habet vim signi. sicut mod⁹ vt necesse vel impossibile. ⁊ sic est suppositō cōfusa necessitate signi vel modi. Alio modo confunditur terminus p accidens. et sic est suppositō cōfusa necessitate rei q2 suppositō confusa necessitate rei ꝯuenit ex hoc ꝙ aliqua res est in illo qđ ē distributū. ⁊ ergo oportet illā rem distribui sicut illud i quo talis res ē. sicut si diceretur ꝙ ad diuisionē parietis albi. seq̄tur etiā diuisio albedis ⁊ hoc necessitate rei. quia res que est albedo est in pariete. ⁊ ideo oportet eā diuidi ad diuisioneȝ parietis Et ambo mēbra illius diuisionis patent exēplariter in hac ꝓpositione omnis homo ē al' vbi ē suppō cōfusa necitate sig̅ i sbiecto. ⁊ i p̄to necitate rei

Ar Diffinitio suppōnis confuse non ꝯuenit suppositioni confuse necessitate rei. ergo illa diuisio est mala vel diffinitio suppositionis confuse non esset bene assignata. quod non potest dici. Antecedens probatur quia ibi non est acceptio termini cōmunis pro pluribus mediante signo vniuersali. Dicendum s̄m sustinentes illam diuisionem ꝙ licȝ in suppositione confusa necessitate rei non sumatur predicatum cum signo vniuersali qđ distribuit ipsum immediate. tamen mediate vt in ista propositione oīs hō ē animal. al' p⁹ n̄ distribuit̄ sed ex ꝯnti. s. q2 hō distribuit̄ ⁊ al' ē i hoīe. q̄re etiā al' distribuit̄ ⁊ stat mediate p plib⁹

Querit Quare aliqua vocatur suppositio ꝯfusa necessitate rei. Dõm ꝙ ideo quia ex hoc ꝙ res sic hꝫ se ꝙ sit in alio distribuitur ad distributõez ei⁹ in quo est sic aial est i homie. sic etiã diuidit ⁊ distribuitur ad diuisionẽ hois. Illa aũt suppositio vocatur ꝯfusa necessitate signi qñ ꝑpter signũ fit distributio subiecti sic hic. ois homo est aial. qꝛ homo ibi in subiecto distribuitur ꝑ signũ sibi appositũ scꝫ ois. Sic etiã aliqua dicitur cõfusa necessitate mõi. vt qñ aliquis termin⁹ distribuitur ꝑ modũ qui ponitur in ꝑpõe. sic fit in ꝑpõe modali. qꝛ ille mod⁹ equalet signo vniuersali distributio. sicut est de istis modis necesse ⁊ impossibile. qꝛ necesse valet ois impossibile vero null⁹. Dicẽdo ergo hoiez currere est necesse. ꝑpositio resoluitur in istã ois hõ currit. sic etiam ista. hoiem currere est impossibile. resoluitur in istã. nullus hõ currit. Et ex hoc etiã cõtingit ꝙ suppositio ꝯfusa necessitate signi vel modi ponitur ꝑ vno mẽbro diuisiõis ⁊ suppositio ꝯfusa necessitate rei ꝑ alio mẽbro. Et dicitur necessitate rei qñ termin⁹ distribuitur ex hoc ꝙ res significata ꝑ terminũ est in aliquo subiecto qđ ẽ distributũ. sicut est in ista ꝑpositõe ois hõ est aial. in illa ꝑpõe hoc verbũ est significat essentiam ſm modernos. ⁊ cuilibet homi inest sua eẽntia. sic est distribuitur necessitate rei. ⁊ quia hõ est distributus in subiecto. ergo etiã animal. quia aial est in homie q̃ est distributus. ergo oportet propter rem que sic se habet ꝙ est i alio ꝙ etiam animal sic distribuatur necessitate rei.

Arguit Uerba non supponũt sed copulant. ergo male hic dicitur ꝙ hoc verbũ est supponat ꝯfuse necessitate rei in ista ꝑpositõe hõ est aial. Dõm ꝙ hic est color rhetoricus. accipitur eñ inferius pro supperiori scilicet supponere pro accipi. ⁊ est sensus ꝙ est suppõit cõfuse id est accipitur ꝯfuse:

Notãdũ Q̃ noia illaꝝ specieꝝ aliter sic ponuntur suppositionũ ꝯfusaꝝ aliqua est mobilis ⁊ alia est immobilis. Uñ ille termin⁹ dicitur supponere ꝯfuse mobiliter sub q̃ pt fieri descẽsus copulatiu⁹ tã in subiecto q̃ꝫ in p̃dicato. sed suppõ ꝯfusa imobilis ẽ qñ nõ pt fieri descensus ad inferiora sub predicato copulatiue. vt ois hõ est aial ibi eñ homo supponit cõfuse mobiliter. sed aial supponit cõfuse imobiliter. qꝛ sub ipso bene fit descẽsus disiunctiuus nõ aũt copulatiu⁹

Arguit In ista ꝑpõne ois homo est animal supponit

simpliciter ergo nō confuse. Dōm q illa obiectio ponit in litera ꝛ sic soluitur. qꝛ aial accipit dupl'r. Uno mō accipit pro na/natura generis absolute sine ordie ad subiectū ꝛ sic supponit simpliciter. Alio mō accipit aial in ordine ad subiectū vt est multiplicatū in hoie ad eius multiplicationē. ꝛ sic supponit ꝯfuse im mobilit. ꝛ nō est incōueniēs terminū alio ꝛ alio mō captū alit et aliter supponē. qꝛ suppositio variat ꝑm diūsam acceptōez termi.

Sed ego credo impossibile

Hic Pe. hispan⁹ reprobat istā solutōez imediate dictā q̄ ad il/lam ptem scꝫ q aial staret in illa ꝓpositōe oīs hō est aial vt mul ti plicatū ad sua inferiora ꝛ intendit ꝓbare q animal in p̄dica/to non potest stare nisi pro natura. Et hoc ꝓbat q̄ttuor rōnib⁹.

Prima sumitur ex porphirio et formatur sic. quicq̄d predicatur de alio aut predicatur de ipso vt equale de equali. aut vt mai⁹ de minore. ꝛ hoc est veꝝ de directa p̄dicatione que est hic. sꝫ i ista propositōe non predicat equale d' equali. cum vnū sit cōmunius alio. ergo sequitur q maius de minore predicet. Sed hoc cōtin/git dupliciter. Uno mō accidentaliter quādo predicatū est accidens subiecti. sed talis predicatio non est hic. cum aial sit de diffinitōe hois. ergo hic est predicatio essentialis. et in tali predicatione predicatur gen⁹ vel differentia hic autē aial nō est differē tia. ergo gen⁹. sed genus m'ltiplicatū nō est gen⁹. ergo nō pt aial sumi i dicta ꝓpōne vt m'ltiplicatū i inferiora Scd̄a ratio qꝛ dicit Arestotiles p̄mo thopicoꝝ distinguēdo p̄dicata q oīne qd̄ predicat de alio vel predicat de ipso cōuertibiliter vel nō ꝯuerti/biliter. si p̄mū tūc sunt duo predicata scꝫ ꝓpriū ꝛ diffinitio sed isto mō aial nō p̄dicat de hoīe quia non ꝯuertit secū. Si nō con uertibiliter hoc est dupliciter. qꝛ vel accidētaliter vl' essential'r. si p̄mū sic est accn̄s. sꝫ eo mō non p̄dicat aial vt ꝓbatū est. Si es/sentialiter sic est gen⁹ vel differētia. sed aial nō p̄dicat vt differē/tia qꝛ nō ꝯtrahit hoīem vel aliquā aliā sp̄ēm ad esse sp̄ecificū. er/go est gen⁹. sꝫ gen⁹ m'ltiplicatū nō est gen⁹. gͦ redit idez qd̄ p̄us scꝫ q nō potest sumi animal vt multiplicatū in sua inferiora.

Arguit Gen⁹ multiplicatū nō est gen⁹. q̄ iste due rōnes ꝑsupponūt falsum. An̄s ꝓbat qꝛ de rōne generis est m'ltitudo suppositoꝝ sp̄ē differētiū vel eē in plurib⁹ sp̄ē differētib⁹ Dōꝫ q duplex est multiplicatio suppositoꝝ. s. actualis

⁊ aptitudinalis. tunc dicēdum ꝙ multiplicatio actualis suppo
sitoꝝ non est de rōne generis vel spēi. ergo si genus actualiter in
telligat̄ ꝯtineri in multꝭ spēb⁹ nō est gen⁹. vt isti volūt q̄ dicunt
predicatū illi⁹ ꝓpōnis oīs hō est aīal supponere ꝯfuse necessita
te rei. Qd̄ sic ptꝫ quia genus inq̄ꝫtū genus est vniu̇sale. ſꝫ de rō/
ne vniuersalis est vnitas iam vnitati repugnat multiplicatio
actualis. Alia ē multiplicatio aptitudinalis. ⁊ illa nō repugnat
vnitati. ⁊ talis multiplicatio est in ipso genere siue vl'i. Ter/
cia ratio. si p̄dicatū ꝓpositōis vniuersalis affirmatiue distribue
retur tunc sequeret̄ ꝙ totū vniuersale ⁊ totū in quātitate coinci
derēt. qd̄ est contra diuisionem totius. Sequela ꝓbat̄ quia cō/
uenirēt eidem scilicet animali. nā ex quo aīal p̄dicatur vt genus
sic habet rōem totius vniuersalis. sed si supponeret cōfuse sic ha
beret rōem totius in q̄ꝫtitate. qd̄ patet q² totū in q̄ꝫtitate fit qn̄
termin⁹ cōis ml'tiplicatur in sua inferiora. si ergo aīal distribuit̄
in sua inferiora tūc ponit̄ sicut totū in quātitate. Quarta rō
est. q² si aīal accipet̄ in p̄dicato ꝯfuse tūc nō cōparet̄ ad inferiora
sicut vnū ad ml'ta ſꝫ sicut multa ad ml'ta. q² sic̄ in subiecto intel
ligit̄ ml'titudo ita etiā in p̄dicato. sed hoc est ꝯtra cōpatōēꝫ supi
orū ad inferiora. q² supius cōpatur ad sua inferiora sicut vnum
ad multa ⁊ ecōtra inferiora ad supius sicut multa ad vnū.

Arguit̄ Quicq̄d est in alio distribuit̄ ad distributōem
ei⁹ in q̄ est. ſꝫ aīal est in hoīe. ergo etiā distribuit̄
sicut hō. Dōm ꝙ dupl'r aliq̄d est in alio. vno° sicut accn̄s i sb
iecto ⁊ tūc veꝝ ē ꝙ illud qd̄ est in alio diuidit̄ ad diuisionē ei⁹ i
quo est sic̄ albedo parietꝭ diuidit̄ ad diuisionē parietꝭ. ⁊ h̄ est esse
in alio realit̄ ⁊ quātitatie. Alio mō aliq̄d est in alio sic̄ supius in
inferiori. ⁊ hoc ē esse in alio ꝭm rōēꝫ tm̄. ⁊ sic nō est veꝝ qd̄ illud
qd̄ est in alio diuidit̄ ad diuisiōēꝫ ei⁹ in q̄ est. ⁊ rō illi⁹ est q² su/
pius manet vnū etiā in oīb⁹ inferiorib⁹ suis. q² est ꝯcept⁹ vni/
cus generis p̄ueniēs oīa inferiora. ⁊ ergo potest ꝯcept⁹ ille de plu
rib⁹ p̄dicari manēs vn⁹. Si aūt accipiat̄ supi⁹ vt ꝯtractū ad sua
inferiora actualiter. tūc nō est aliqd̄ vnū in diuersis inferiorib⁹.
neqꝫ vt sic est genus quia genus multiplicatū est species.

Querit̄ Que sit ratio ꝙ supius nō diuidit̄ ad diuisio/
nē inferioris. Dōm ꝙ ideo. quia superi⁹ nō
est in inferiori realiter. sed solum ꝭm rōēꝫ. quicquid aūt est i alio
ꝭm rōem nō necessario diuidit̄ ad diuisionē illi⁹ in quo est. quia

rō nostra potest illud intelligere vt vnum quāuis sit in multis. sed diuisio respicit actualem distinctōem Quāuis igit superi⁹ sit inferius ſm rem tñ non iest sibi ſm rem qꝛ modus eēndi i fū datur supra distictōēz cū idē ñ sit ꝓprie in seipso cū igit supi⁹ ⁊ ifei⁹ solū distiguūt ꝑ rōez ĝ sibi mutuo solū isūt ſm rōez

Arguit hoc ꝟbū est supponit ꝑ tot eētijs ꝑ quot hōibus homo. ergo ē suppoīt confuse. Dicēdum qꝫ ē in ꝓpōibus necessarijs nō dicit eē essentie nec esse existentie sꝫ cōpositionem extremoꝝ. ⁊ ideo nō oportet qꝫ hoc ꝟbū est stet ꝑ tot eētijs ꝑ quot hominib⁹ homo. etiā si significaret essētiā adhuc non supponeret cōfuse qꝛ essentia sic significata ꝑ hoc verbū est non significatur vt cōtracta ad supposita q̄ sūt distributa ꝑ sigᵐ

Querit Quomō suppoīt hic predicatū dicēdo homo ē species. Dicēdū qꝫ ibi spēs non supponit qꝛ est q̄dā denoīatū siue accñs sicut in illꝰ cū dicitur hō est alb⁹ ibi albus non supponit. qꝛ est denominatiuum ⁊ accidēs. sꝫ est drña qꝛ album est denominatiuū reale. sꝫ species est denominatiuū rōnis vt patet ex supdictis

Querit Quot sunt spēs specialissime suppositōnū Dicēdū qꝫ q̄nqꝫ scꝫ discreta naturalꝰ. simplex. determinata ⁊ cōfusa. ⁊ dicunt spēs specialissime. qꝛ āplius non diuidūtur i spēs varias supponū. sꝫ tres sūt spēs sbaltne. scꝫ cōis. ꝑsonalꝰ. ⁊ accñtalis Et dicūt iō spēs sbaltne. qꝛ q̄libet eaꝝ subdiditur i alias spēs q̄ sūt species specialissime. Un̄ sufficiētia istaꝝ specieꝝ specialissimaꝝ supponis sic suit. qꝛ ois suppō ē acceptio termini substātiui. vel ĝ talis tmin⁹ subēātiu⁹ ē singularis. ⁊ sic ē suppō discreta. vel cōis. ⁊ hoc est dupliciꝰ. qꝛ vel talis tmin⁹ poītur extra ꝓpōez. ⁊ sic est suppō naturalis. vel i ꝓpōe ⁊ hoc est dupliciꝰ vꝰ accipiꝰ ꝑ natura cōi. ⁊ sic ē suppō simplex. vꝰ ꝑ suppositis ⁊ hoc dupliciꝰ. qꝛ vꝰ ꝓpō pt verificari ꝑ vno supposito ⁊ sic est suppō determinata aut non pt verificari nisi ꝑ pluribus. ⁊ sic est suppositio confusa

Ar Suppō cōfusa ⁊ simplex nō videt eē spēs specialissime ĝ nō st̄ q̄nqꝫ spēs. Añs pbaꝰ qꝛ hñt alias spēs sub se. Dōꝫ qꝫ ille spēs q̄ ponūt in suppōne simplici ⁊ in suppōne cōfusa. nō sūt ꝓpe spēs sꝫ sūt ĝdus. qꝛ in vno gradu pfecti⁹ inenit suppositio simplex q̄ȝ in alio. vt quādo tmin⁹ cōis accipiꝰ a pte subiecti

respectu predicati scđe intētiōis. hoc aūt nō fit in spēbus qꝛ spe/cies debet equaliter pticipare gen⁹. Etiā spēs suppositōis variā tur penes diuersum modū accipiēdi terminū. ſ3 in suppōne simplici ꝑm oēs spēs termini habēt eūdē modū accipiēdi. ergo non sunt ꝓprie species. Minor probatur. quia in suppositione simplici in omnibus gradibus terminus accipitur pro natura. S3 de suppositione confusa dicendum est ꝙ membrum secundū illius diuisionis sufficienter est reprobatum. ꝛ ergo relinquitur ꝙ suppositio confusa sit species specialissima.

Querit Quō supponit hic homo dicendo hō est aīal Dōm ꝙ determiate. Et arguit ꝙ nō qꝛ supponit hic cōiter accn̄taliter g° ꝛc. Añs ꝓbat qꝛ semꝑ supi⁹ p̄di/cat de suo inferiori. si ergo ibi supponit determiate tūc etiā supponit accn̄taliter ꝑsonalit ꝛ cōiter. Dōm ꝙ licz in suppōne determiata includātur oīa genera suppōnis subalterna tn̄ debz rn̄deri in spē specialissima. Rō qꝛ oīs questio fit ad hoc vt satis fiat querenti. ꝛ ideo etiā rn̄sio debet sic dari. ſ3 rn̄dendo in spē subalterna nō satis fit quereti. quia adhuc restaret alia questio. ꝛ ideo debet respōderi in specie specialissima. ꝛ tūc querēs certificatur.

Querit In q̄t discrepāt moderni ab antiq̄s ī materia de suppōib⁹ Dōz ꝙ in q̄nqz. ꝑma discrepantia ē qꝛ ipi dicūt ꝙ ficta nō supponāt vt chimera. ꝛ h̄ ꝓbāt sic qꝛ suppō est acceptio termi ꝓ aliq̄. ſ3 ficta nō accipiūt ꝓ aliq̄. g̈ nō supponūt. miorē ꝓbāt qꝛ nō ꝑcāt rē. Scđa discrepātia ē qꝛ dicūt ꝙ illud nō possz suppone qđ nō p̄t demōstrari demōstratōne ad sensū. ꝛ ex h̄ dicūt ꝙ adiectia nō supponāt. ꝛ etiā termin⁹ cōis accept⁹ ꝓ natura nō supponat. Rō coꝝ motiui ē. qꝛ suppō debz esse ꝓ aliquo firmo ꝛ rato. ſ3 maior firmitas repit in rebus demōstrabilib⁹ ad sensū Tercia discrepātia ē qꝛ dicūt termi[n] extra ꝓpōez nō suppone. ꝛ hoc sic ꝓbāt. qꝛ suppone est alicui p̄dicato aut apposito suppositū reddē. ſ3 hoc nō fit qn̄ termin⁹ ponit extra ꝓpōez. ꝛ sic nō suppōit. Quarto discrepāt qꝛ ponūt suppōem materialē ꝓ suppōne simplici. ꝛ hoc ideo qꝛ negāt vl'e ꝛ sic dicūt terminū significantē vniuersale nihil significare ꝛ ꝑ ꝯsequēs nō supponere formaliter sed solū materialiter Quinto discrepāt. qꝛ diuidūt suppositionē cōfusā in cōfusā necessitate signi vl' mōi ꝛ in ꝯfusā nccitate rei vt patuit S3 moderni ī ist[is] motiuis decipiūt ꝛ rōes coꝝ nō ꝯcludūt iō soluēde sūt ꝑ oꝛ/

dinem. Ad pmū igit dicendū est ꝙ licz ficta nō accipiātur ꝑ aliquo qd cōplete a pte rei existat tñ accipiūt ꝑ aliquo quod ē apd intellectū obiectiue. sz voces ⁊ tmini nō sūt imediate signa rez ad extra sz rez apud itellcm̄ cōceptaꝝ vt pz in pmo pihermen. ⁊ g̊ illi tmini dicūt supponē q̄ accipiūt ꝑ aliq̄ re cōcepta. Sz diceres chimera nō significat rē cōceptā. g̊ nō supponit ꝑ aliquo. Añs pbat qꝛ nihil ē in itellectu qui pus fuit in sēsu. sz res scata per chimerā nō fuit in sēsu. g̊ nō ē in intellcū. Dōm ꝙ duplices sunt sensus scz iteriores ⁊ exteriores. sz ꝓposita ꝓpō intelligit de sēsu interiori. qꝛ oīs spēs intelligibilis est pus in sensu iteriori grā fantasmatis añq̄z fit in intellectu. Et quādo dicit nichil est in sensu interiori qui pus fuit in sensu exteriori Dōm ꝙ licz chimera nō fuit in sensu exteriori sm se totā. tñ sm ei⁹ ptes ⁊ hoc sufficit. Ad secūdū est dicēdū ꝙ si hoc esset veꝝ tunc multi tmini sbstātiui nō supponerēt q̄ tamē sm ipsos supponūt vt in ista Ens quod nō demōstratur est. ibi enī sbiectū ꝓpōis nō pt stare ꝑ aliq̄ re demonstrata. quia ipsū repugnat demonstrationi ⁊ tamen supponit Et ad motiuū eorum dicendum ꝙ illa que non demonstrantur ad sensum possunt etiam habere firmitatem ex modo significandi qꝛ scilicet sbstantiue significant ⁊ ergo supponūt. Ad terciū dicendum ꝙ supponere accipitur dupliciter. Uno modo prout est esse sub apposito. ⁊ sic terminus non potest supponere extra propositionem positus. sic autem hic non accipitur supponere Alio mō supponē est accipi pro suo significato vel est suum significatum ad intellectum ponere. ⁊ sic etiā tmin⁹ extra ꝓpōez supponit. qꝛ accipitur ꝑ suo significato vel supposito: ⁊ h̄ patet ex diffinitōne suppositōis ꝙ sic debet h̄ capi suppositō. Sed diceres. si termin⁹ nō supponit p̄dicato cui ergo suppoit. Dicēdū ꝙ supponit itellectui suuz significatū et hoc ꝯuenit tmino extra propositōem. Ad quartū dicēdū ꝙ licet nō sit pfectū vniūsalei rebus ad extra tñ est in rebus conceptis q̄ sunt obiectiue apud intellectum. et ꝙ terminus sic acceptus non supponit matere aliter patet ex. Arestotile qui dicit in tercia proprietate substantie. ꝙ secunde substantie significant quale quid. et si significant tunc non ponuntur materialiter Etiam. Arestotiles primo periarmeniarum diuidit rem in vniuersalem et particularem. si ergo vniuersale est res inconuenienter negatur a modernis. Ad quintum quid sit dicendum sufficienter patet ex dictis circa diuisionem textus.

Elatiuū ē duplex scz.

In p̄cedēti capitulo determinatū est de suppōne terminoꝝ absolutoꝝ. Hic ꝯn̄r in hoc scdo agit de suppōe terminoꝝ respectiuoꝝ. Et est ista rō or dinis. q꞉ suppō t̄minoꝝ respectiuoꝝ p̄supponit suppōem terminoꝝ absolutoꝝ. quod sic ptz. q꞉ relatiua suppo nūt sicut sua an̄cedētia. ⁊ an̄cedētia sua sunt absoluta. ḡ ad sup pōem terminoꝝ absolutoꝝ capit̄ suppō terminoꝝ respectiuoꝝ. Alia rō est. q꞉ suppō d꞉ analogice d̄ termīs supponētib⁹. ⁊ ideo illi termī supponētes p̄mo ponunt̄ q̄ p̄ncipali⁹ supponūt. sꝫ isti sunt termi absoluti. q꞉ termī respectiui sunt adiectiua ꝺm se. et ḡ nō ꝯuenit eis suppō. nisi grā suoꝝ an̄cedētiū. Primo ḡ diui dit relatiuū vt eliciat mēbꝝ suo ꝓposito aptū. dicēs. Relatiuū d꞉ dupl'r. q꞉ aliquod est relatiuū logicale. ⁊ est cui⁹ totū esse est ad aliud q̄dammō se habere. ⁊ sic est vnū de decem p̄dicamētis. Aliud est relatiuū grāmaticale. ⁊ est an̄ late rei recordatiuū. Et illā diffinitōem ꝓbat per locū a ꝯiugatis. nā relatio est ante la te rei recordatio. ergo relatiuū est ante late rei recordatiuū. Ān tecedens est Prisciani in maiori volumine. Et solum de relatiuo grāmaticali est hic ad ꝓpositum.

Arguit̄ Relatiua nō supponūt ergo hic sup̄flue agitur de eoꝝ suppōib⁹. Ān̄s ꝓbat̄. q꞉ sunt adiectiua sꝫ adiectiua copulāt. Dōꝫ ꝙ adiectiua capiunt̄ dupl'r. Uno⁰ adiectiue. ⁊ sic simpl'r nō supponūt sed copulāt. Alio⁰ accipiūt̄ adiectiua inquātū in eis includūtur aliq̄ substātiua ⁊ sic possūt supponē grā substātiui inclusi. tūc d꞉ ꝙ si capiant̄ relatiua grā suoꝝ an̄cedētiū ꝓut includūt ancedētia sic supponūt. q꞉ tūc ꝺm significatōem sunt substātiua.

Arguit̄ Cōtra hoc. ergo relatiuū accn̄tis ad min⁹ nul lo mō supponit. Seq̄la ꝓbat̄. q꞉ nō p̄t suppo nere grā sui nec grā an̄tis. q꞉ tale an̄s etiā nō p̄t supponere. ex q̄ est adiectiuū. Dōm ꝙ supponere accipitur dupl'r. Uno mō ꝓprie. ⁊ sic solū termī substātiui supponūt. vel illa q̄ includūt ī se terminū substātiuū. ⁊ sic relatiua accn̄tiū nō supponūt. Alio⁰ accipitur supponere trāssumptiue. ꝓut scꝫ trāssumit̄ ad suū ge nus quod est acceptio. ⁊ sic etiā relatiua accn̄tis supponūt. id ē accipiunt̄ ꝓ eodē cum suo an̄cedēte. Et ꝙ Pe. hys. hic extendat

suppositiōem p̄t patere per ordinē quē obseruat. In p̄mo em̄ ca/
pitulo determinat de terminis simpl'r supponētib⁹. scʒ de substā
tiuis. Deinde in secūdo de relatiuis substantie. que supponūt
gratia antecedentiū. Et vltimo determinat de relatiuis acciden
tiū q̇bus nō ↄuenit suppositō nisi gratia generis. qꝛ genus sup
pōnis quod est acceptio p̄t transsumi ꝓ ipsa suppōe. qꝛ est regu
la de transsumptōe s̄m rhetores. ꝙ inferius p̄t transsumi ꝓ supe
riori si transsumptio nō sit nimis obscura.

Arguit̃ Relatiua per se supponūt. ergo non gratia an̄
cedentiū suoꝝ. An̄s ꝓbatur cum d̄r pater cur/
rit. domin⁹ currit. ibi pater ⁊ domin⁹ sunt relatiua. ⁊ supponūt
Dōm ꝙ duplex est relatiuū. s. logicale ⁊ hoc per supponit. qꝛ
est substantiuū. ⁊ hoc qn̄ significatur abstractiue. Aliud est rela
tiuū grāmaticale. ⁊ est recordatiuū rei ante late. i. ante dicte. et
tale relatiuū per se non supponit. quia de oībus per se supponen
tibus satis dictum est

Arguit̃ De relatiuo grāmaticali spectat d̄terminare ad
grammaticū. ergo non ad logicum. Dōm ꝙ
in diuersis scientijs bene potest fieri de eodē determinatio. dum/
mō hoc fiat in ordine ad diuersas passiones. Et ratio est. quia
scientie non variātur penes subiecta material'r accepta. sed for/
maliter. quia formalis rō subiectoꝝ sumitur in respectu ad diū
sas passiones. Sic aūt fit de relatiuo grāmaticali. qꝛ de ipso det̃
minatur in grāmatica s̄m ordinē ad passionē q̄ est ↄgruitas. sʒ
in isto tractatu determinat̃ de eo in ordine ad suppōem

Querit̃ Quare hic nō determinat̃ de relatiuo logica/
li. cum tn̄ hoc magis spectat ad logicuʒ. Di
cendū. ꝙ Pe. hispa. hic determinat de relatiuo grāmaticali. qꝛ il
lud habet specialem modū supponēdi. sed sic nō est de relatiuis
logicalib⁹. qꝛ illa supponūt sicut alij termī absoluti. sed relati/
uū grāmaticale supponit solū grā sui an̄cedētis

Arguit̃ Relatiuū logicale est termin⁹ respectiu⁹. g̊ non
supponit sicut termin⁹ absolutus Dōʒ ꝙ ter
minus d̄r dupl'r respectiu⁹. Uno⁹ qꝛ respicit suuʒ correlatiuū.
Alio⁹ d̄r illud respectiuū qd̄ respicit suū an̄s. et vt sic relatiuū
grāmaticale d̄r termin⁹ respectiu⁹. ⁊ sic accipit̃ hic relatiuū Sʒ
relatiuū logicale ē termin⁹ respectiu⁹ p̄mo mō. ⁊ sic nō loq̇tur h̄

de termino respectiuo. ex quo sequitur quod relatiuū logicale dicitur simpliciter terminus absolutus. sic scilicet quod nō respicit aliquod an̄s.

Relatiuorum quedā sūt rela.

Hic cōtinuatur diuidit relatiuū grāmaticale di. Relatiuorum quedam sunt relatiua substātie. vt qui ille. et quedam accn̄tis vt qualis talis Rō diuisionis est illa. Nam omne relatiuū refert an̄s. vel ergo refert per modū substātie vel accn̄tis. si primū sic est relatiuū substātie. si secundū sic est relatiuū accn̄tis. Unde relatiuū substantie est quod refert eandē rem in numero cum suo an̄cedēte. vt iohes currit qui mouetur. Relatiuū accn̄tis est quod refert eandē rem in specie et per modū denominatōis. et tale nō refert eandē rem in numero. Cuius rō est quia relatiuū accn̄tis refert accn̄s vel aliquod per modum accn̄tis. sed impossibile est idem accn̄s in numero esse in diuersis subiectis. Quia ergo relatiuū et suū an̄s referuntur ad diuersa subiecta. sic est impossibile quod relatiuū accn̄tis faciat recordatōem eiusdē accn̄tis in numero. sicut patet dicēdo sortes est albus et talis est plato. vbi significatur vna qualitas inesse sorti. que etiā significatur inesse platoni. et sic nō esse potest idē accn̄s in nūo. sed in spē tamen

Arguitur Cum dicitur. femina saluauit que dānauit. ibi est relatiuū substantie. et tamen nō refert eandē rem in numero. ergo diffinitio nō valet Dōm quod quando relatiuū substantie proprie accipitur. tunc semper oportet quod referat eandē rem in numero. sed aliquando accipitur improprie. scilicet quando accipitur impersonaliter. et sic semper nō refert idem in numero cū suo an̄cedente. Dicitur enim tunc relatio impersonalis quando non fit ordo ad suppositū quod significatur per personā. Et quod illa relatio sit impropria patet. quia relatio substantie est recordatio substantie alicuius in ordine ad actum. sed actus sunt suppositorum. ergo proprie debet referri ad suppositū. In suppōe vero accn̄tis ibi non fit ordo relatiui ad subiectū siue ad suppositū. et ideo nō oportet ibi idem in nūo referri

Queritur Utrum hic sit relatio substātie. albedo est pulchra quā video Dōm quod sic. videtur tamen quod non quia albedo est accn̄s. et nō substātia. ergo nō est relatio substātie. Dōm quod non dicitur relatiuū substantie quasi referat substantiā. sed quia refert rem significatā per modū substātie. quia ergo albedo fit per modū substātie sic dicitur relatiuū substantie Sic etiā contingit aliquando in relatiuis accn̄tiū. quod relatiuū accn̄tis refert substantiā per modū accn̄tis.

vt sortes est human⁹ q̄lis est petrus

Relatiuoꝝ substantie que

Hic poīt aliā diuisionē relatiuoꝝ. ⁊ ē s̄bdiuisio vni⁹ mēbri dcē diuisionis. di. Relatiuoꝝ s̄be q̄dam st̄ ydēptitatꝫ. vt q̇ ille. ⁊ q̄dam diūsitatis. vt ali⁹ reliq̄s. Rō diuisiōis ē ista. q2 relatiuuz s̄be p̄t dupl'r referre suū an̄s. Uno° b̄m oīmodā ydēptitatē q̄ sumit̄ b̄m relatōem ⁊ suppōez. ⁊ sic ē relatiuū s̄be ydēptiatꝫ Alio° relatiuū s̄be refert an̄s suū nō b̄m oīmodā ydēptitatē. ⁊ sic ē relatiuū s̄be diūsitatis. Un̄ relatiuū s̄be ydēptitatꝫ ē qȯ refert eādē rē in nūo cū suo an̄te. ⁊ supponit ꝓ eadē. vt soꝛ currit q̇ mouet̄.

Arguit̄ Relatiuū diūsitatꝫ nō ē relatiū g̊ male h̄ ponit̄ ꝓ mēbro diuisiōis An̄s ꝓbat̄. q2 relatiū ē rcoꝛdatiuū sui an̄tis. sꝫ qȯ ē diūsum nō ē recoꝛdatiū sui an̄tis. g̊ Dōm ꝙ etiā relatiū diūsitatis simpl'r facit recoꝛdatōꝫ sui an̄tꝫ et iō simpl'r refert suū an̄s. sꝫ nō supponit ꝓ an̄te. sicut relatiuū ydēptitatis Exemplū vt soꝛtes currit ⁊ alius a soꝛte mouet̄. ibi illud relatiuū alius supponit ꝓ alio a soꝛte. tn̄ ibi etiā fit recoꝛdatio de soꝛte. cū dr̄ alius a soꝛte. g̊ est relatiuū.

Relatiuoꝝ aūt idēptitatis.

Hic ponit aliā subdiuisionē istā. s. Relatiuoꝝ ydēptitatis q̄dā stꝫ noīa. vt q̇ q̄ qȯ. q̄dā ꝓnoīa vt ille Et sumit̄ illa diuisio penes modos significādi cōes relatiuoꝝ. q2 illa q̄ stꝫ noīa significāt ꝑ modū hīt⁹ ⁊ q̇etis ⁊ determinate apphēsiōis. sꝫ illa q̄ stꝫ ꝓnoīa significāt ꝑ modū indeterminate apphēsionis. ⁊ h̄ ē veꝝ. qn̄ ꝑ se ponūt̄. q2 ꝓnoīa accepta in demr̄atōe ⁊ relatōe stꝫ magis determiata q̄ꝫ sua an̄tia. sicut ista ayax venit ad troyā ⁊ ille pugnit ē magis determiata q̄ꝫ illa orō i q̄ loco relati ponit̄ suū an̄s. sicut ista ayax venit ad troyā ⁊ ayax pugnit. q2 dubiū ē an de eodē sit b̄mo vel nō vt infra dicetur

Relatiuoꝝ pronoīaliū que.

Tunc subdiuidit alteꝝ membꝝ dicte diuisionis. dicens. Relatiuoꝝ ꝓnominaliū. quedaz suut reciproca. vt sui sibi. Alia stꝫ non reciproca. vt ille idem. Et est ratio subdiuisionis ista: quia relatiuū substantie potest dupl'r supponere pro eadem re in nu/

mero cū suo añte. Uno° absolute. ꝛ sic est relatiuū nō reciprocū. Alio° ꝑm quandā ꝓpetatē ꝑm quā ꝯuenit relatiuis spēalis modus referēdi suū añs. ꝛ sic ē relatiuū reciprocū.

Querit Quid sit relatiuū reciprocū. Dōm ꝙ relatiuū reciprocū ē qꝺ refert sbam agētez sꝺm mō patiētis. vt cū dꝛ. sortes ꝑcutit se. ibi soꝛ. ē sba agēs. ꝛ significaṫ ꝑ hoc relatiuū se ꝑ modū patiētꝭ. qꝛ ꝑ modū illiꝰ in q̄ suscipiṫ actus agētis. Uñ aliud ē eē patiēs ꝛ hr̄e modū patiētis. qꝛ cū dꝛ iohes ꝟberaṫ. ibi iohes ē bñ patiēs. ſꝫ nō hꝫ modū patiētis. q̄a modꝰ patiētis sꝑ significaṫ in obliq̄. ꝛ nō in recto

Querit Quare sui caret noīatiuo. Dōm ꝙ iō. qꝛ sui ē ꝓnomē reciprocū qꝺ supaddit patiēti modū patiētis. modꝰ āt patiētis repugͣt ntō. qꝛ modꝰ patiētis significaṫ in obliq̄. Et si dicaṫ. suꝰ sui ꝺriuatiuū ē reciprocū. ꝛ tñ hꝫ ntm̄. Dōm ꝙ lꝫ suꝰ ꝺriuatiuū habeat ntm̄. tñ in illo ntō nō est reciprocū. ſꝫ in obliq̄s tm̄. vt cū dꝛ. sortes diligit suas vaccas ibi suas ē reciprocū ꝛ ponitṫ in obliq̄. qꝛ in accusatiuo pl'is nūi

Ex predictis aūt patet.

Hic infert q̄dam correlaria. Primū est ꝙ oīa relatiua sbe ydēptitatꝭ nō reciproca referūt eādē rē in nūo cū suo añte ꝛ supponūt ꝓ eadē re in nūo. Ex isto correlario applicādo oēs diuisiōes sꝰ ꝓdictas talis eliciṫ regula. q̄ etiā infra poniṫ ꝺ suppōe relatiuo rū. ꝙ relatiuū sbe ydēptitatis nō reciprocū supponit ꝓ eodē sicut suū añs. vt sortes currit q̄ mouetur. ibi q̄ supponit discrete Aliud exēplū vt oīs hō q̄ currit moueṫ. ibi q̄ supponit ꝯfuse sic suū añs. Tūc infert scꝺm correlariū. di. Q̄ꝫ maior significaṫ certitudo ꝑ relatiuū ydēptitatis q̄ꝫ ꝑ suū añs loco relatiui positū. Nā cū dꝛ. ayax venit ad troyā ꝛ ayax pugͣuit. dubiū ē vtꝝ sit idē ayax q̄ venit ad troyā. ꝛ q̄ ibidē pugͣuit vel nō. ſꝫ qñ dꝛ. ayax venit ad troyā ꝛ idē pugͣuit fortiṫ. tūc est certior sententia.

Arguit Nomē ē certiꝰ q̄ꝫ ꝓnomē. ḡ meliꝰ dꝛ ayax veit ad troyā ꝛ ayax pugͣuit. q̄ꝫ ꝙ diceretṫ. ayax venit ad troyā ꝛ idē pugͣuit. Añs ꝓbaṫ. qꝛ nomē significat ꝺtermiate. sed ꝓnomē significat ꝑ modū indeterminate apphensionis Dōm ꝙ ꝓnomē extra relatōem ꝛ ꝺmōstratōem est incertius noīe. tñ in relatōe est certius noīe

Arguit Maior fit certitudo p nomē ppriū q̄ȝ p nom̄ alienū. ergo ē etiā maior certitudo p añs q̄ȝ per relatiuū positū loco añtis. Dōm q᷑ ex pte eq̄uocatōis latētis est minor certitudo. q2 maior est eq̄uocatio in ppriys noībus. q̄ȝ in alienis.

Solet āt dubitari. vtꝝ de.

Hic circa dicta mouet vnam dubitatōnem de relatiuis ydēp/titatis. ⁊ ē talis. vtꝝ deceptio facta ex diuersa relatōe fiat ꝑm eq̄uocatiōem vel ꝑm aliā fallaciā: Et tria facit. pmo pbat q̄ ttuor rōnib⁹. q᷑ nō sit ꝑm eq̄uocatōeȝ Scd̄o pbat q᷑ nō sit ꝑm amphibologiā. vt sufficiēter patȝ in textu. Tercio infert ɔclusiue q᷑ sit ꝑm ɔpōem ⁊ diuisionē vtȝ de ista ppōe hō videt asinū. q̄ ē rōnal' nāq̄ ibi q̄ p̄t referri ad hoīeȝ. ⁊ sic ē sensus ɔposit⁹ ⁊ ver⁹. aut p̄t referri ad asinū. ⁊ sic ibi ē sensus diuisus ⁊ falsus.

Notandū Q᷑ qñcunq̄ȝ sunt duo añcedētia eq̄ apta ad relatiuū. tūc relatiuū referēdo ppiq̄us facit sensum ɔpositū. Et referēdo remoti⁹ facit sensuȝ diuisum. In dicto tñ exēplo relatiuū referēs añs remoti⁹ facit sensum ɔpositū. ⁊ referēs añs sibi ppinq̄us facit sensū diuisuȝ. C⁹ rō est. q2 añtia in isto exēplo nō sunt eq̄ apta. sȝ pmū añs apti⁹ ɔstruit̄ cū relatiuo eo q᷑ ɔuenit secū in casu. ⁊ ḡ facit sensus cōpositū. aliud aūt facit sensum diuisum. eo q᷑ discōuenit cū eo in casu. ⁊ sic min⁹ apte cū relatiuo p̄t ɔstrui

Arguit Relatiuū magis apti⁹ ɔstruit̄ cū illo añte cuȝ q̄ primi⁹ ponit̄: sȝ hoc ē illud añs asinū. Dicēdū q᷑ hoc ē veꝝ si cetera sīt paria. sicut ħ hō ē asin⁹ q̄ ē rōnal'. q2 ibi q̄ apti⁹ ɔstruit̄ cū asino eo q᷑ ambo sīt noīatiui casus. ⁊ ḡ dȝ ɔstrui cū pxio añte. sȝ in p̄dicto exēplo primi⁹ añs ponit̄ in obliq̄. vtȝ dc̄o. hō videt asinū q̄ est rōnalis

Arguit Qui eq̄uocat̄ in dcā orōe. ḡ in ea ē fall'a eq̄uocatōis. Añs pbat̄. q2 p̄t capi p hoīe aut p asino Dōm q᷑ ibi nō eq̄uocat̄. q2 lȝ ibi sint diūsa añtia: tñ in illo relatiuo q̄ manet eadē rō relatiōis. q2 sp ē recordatiuū rei añlate q̄ ē rō relatiui. ḡ relatiuū q̄ in dcō exēplo nō eq̄uocat̄. ⁊ illa ē tercia rō text⁹. sȝ alie tres pñt facil'r sumi ex lr̄a ⁊ idē ɔcludūt

Deiñ Pe. hys. pbat q in dcō exēplo nō sit amphibologia sic. Ubicūqz est fall'a amphibologie ibi ē ɔstructio vni' cū eodez. sed in dcō exēplo nō ē ɔstructio vni' cū vno. sed cū diūsis. ergo ibi nō est fall'a amphibologie. Maiorē pbat ꝟtualr̄ in lr̄a per oēs modos amphibologie. exēplū de pmo. vt liber Aresto. exē/ plū secūdi. vt littus arat. exēplū tercij. vt scit seculū. Minor ē nota. qz refert ad hoiē vel ad asinū. Tūc infert ɔclusiue. q ibi sit fall'a ɔpōnis z diuisiōis qd sic pbat. qz vbicūqz ē deceptō puenies ex eo q vnū pt ad diūsa referri ibi ē fall'a z deceptio ɔpo sitōis z diuisiōis. sed sic ē hic. cū d'r. hō videt asinū q ē rōnalis qz ibi q pt referri ad diuersa. s. ad hoiem z ad asinū. g ibi ē ɔpō aut diuisio. Et hoc est ɔcedendū

Relatiuū substātie idēpti

Postq̄ determinauit de relatiuo substātie ydēptitatis diffini/ tiue z diuisiue. Hic ɔñr agit de relatiuo substātie diuersitatis. Et est rō ordinis ista. qz idem est ante diuersum. z vnū est an/ te multa. sed relatiuū substantie ydēptitatis refert eandē rem i numero cum suo añcedēte. ergo relatiuū substantie ydēptitatis precedit relatiuū diuersitatis quod supponit pro alia re in nu/ mero. Unde relatiuum substantie diuersitatis est quod refert eandem rem in specie cum suo antecedēte. z supponit pro alia re in numero: vt sortes currit z alius disputat. Deinde ponit re/ gulam de relatiuis diuersitatis que talis est. Relatiuū diuersi tatis additum superiori facit ipm inferius. z additum inferio/ ri facit ipm superius. vt animal est superius ad hominē. si iam animali addatur relatiuū diuersitatis. z etiam homini. tūc fit homo superius ad animal. vt cum dicit. aliud ab animali cur/ rit. ergo aliud ab homine currit. ibi arguitur a parte subiectiua ad suum totum siue a specie ad genus. z non sequitur. aliud ab homine currit. ergo aliud ab animali currit. quia non valet cō/ sequentia a superiori ad inferius. Et simile est si negatio negās aut infinitans addatur superiori vel inferiori. quia tunc etiam facit de inferiori superius z ecōtra. vt bene sequitur. hoc est non animal. ergo est non homo. z non ecōtra. quia non homo est il/ lud a quo non cōuertitur subsistendi cōsequentia. ergo est su/ perius. Exemplū de negatōne negante. vt hoc non est animal er go non est homo, sed non ecōtra.

Querit̃ Que sit rõ q̄ relatiuũ diuersitatis hꝫ istã vim vt d̄t regula Dõm q̄ ista. q̄ꝛ aĩal quod ē su/ peri⁹ sine negatõe ē in pl⁹ q̄ꝫ inferi⁹. s. hõ. Et ḡ qñ vtriq̄ꝫ addit̃ negatõ tũc plus negat̃ in supiori q̄ꝫ in inferiori. ḡ inferi⁹ fit su/ peri⁹. mõ relatiuũ substãtie diu̾sitatis includit in se negatõez. ḡ totũ istud dictũ resoluit̃ ad negatõꝫ q̄ plus inuenit̃ in superiori q̄ꝫ in inferiori. ꝛ sic plus negat̃ in supiori q̄ꝫ in inferiori. ḡ supe/ rius fit inferius. ꝛ ecõtra

Arguit̃ Aresto. d̄t q̄rto thopicoꝝ q̄ nõ entis nõ sunt ge nera neq̄ꝫ spẽs. sꝫ negatõ ē nõ ens. ḡ ñ pt facẽ de supiori inferi⁹ ꝛ ecõtra Dõm q̄ q̄ꝫuis nõ entia nõ sint ꝓprie genera vel spẽs. habẽt tñ modũ generis ꝛ spẽi. ꝛ sic freq̄nter illđ qđ ē magis cõe dicim⁹ esse gen⁹. ꝛ illud quod ē min⁹ cõe dicim⁹ esse spẽm. nõ q̄ sint v̄e spẽs ꝛ genera. sꝫ q̄ꝛ hñt modũ spẽi ꝛ gene/ ris.. Et sic d̄t ph̄s q̄ ens opinat̃ esse gen⁹ entis ꝛ nõ entis. nõ q̄ sit veꝝ gen⁹. q̄ꝛ ē eq̄uocũ analogũ ꝛ nõ vniuocũ. sꝫ q̄ꝛ hꝫ modũ generis eo q̄ est magis cõmune

Arguit̃ Qñ d̄ꝛ. est nõ aĩal. ḡ est nõ hõ. ibi ē argumẽtuꝫ ab oppositis in ecõtrario. q̄ꝛ arguit̃ a destructõe ꝯñtis ad destructõꝫ añtis. ḡ nõ arguit̃ ibi ab inferiori ad supi⁹ Dõm q̄ q̄ꝫuis ibi sit ꝯña in ecõtrario rõe negatiõis opposite affirmatõi. tñ v̄tual'r arguit̃ ibi ab inferiori ad supius. mõ nõ ē incõueniẽs q̄ in eadẽ orõe sint diuerse hitudines logicales. ſm tñ diuersa. ꝛ sic ē ibi eadẽ ꝯña material'r. sꝫ nõ formal'r

De relatis idẽptatis solet.

Hic põnit regulã de relatiuis ydẽptitatis q̄ data ē ab antiq̄s. ꝛ est talis. Nulla ꝓpõ inchoata a relatiuis ydẽptitat̃ hꝫ ꝯdcõriã

Querit̃ Utꝝ ꝓpõ inchoata a relatiuo habeat ꝯdicto riã Dõm q̄ sic. q̄ꝛ iste ꝯdicũt ille currit ille nõ currit. ꝛ tñ incipiunt̃ a relatiuo. Et q̄ ꝓpõ inchoata a relati/ uo habeat ꝯdcõriã sic ꝓbat̃. q̄ꝛ q̄cquid ꝯtingit affirmare de aliq̄ etiã ꝯtingit negare de eodẽ. ꝛ ecõtra. vt d̄ꝛ ꝑmo piher. sꝫ ꝯtingit verbũ de relatiuo affirmari. ḡ ꝯtingit verbũ de eodẽ negari. vt il le currit ille nõ currit Scđa rõ. oĩs enũciatio vna simpl'r hꝫ ꝯdictoriã ꝓpõem. sed ꝓpõ inchoata a relatiuo est vna. ergo ha bet ꝯdictoriã. Maioꝛ ptꝫ ꝑmo periher. Minoꝛ ꝓbatur. q̄ꝛ ibi

nō p̄dicatur multiplex neqꝫ p̄dicant̄ plura de vno aut vnū de pl'ibus ḡ est vna. ꝛ ꝑ ꝯsequens ꝓpositio inchoata a relatiuo habet ꝯtradictoriā. Tercia rō Omni affirmationi ē negatio opposita ꝛ econtra Ergo affirmationi inchoate a relatiuo est negatio opposita. Añs est phi p̄mo periher. vbi dicit. Quicq̄d ꝯtingit affirmare. etiā ꝯtingit negare.

Ar Negatio in contradictorijs. debet negare totū q̄d affirmatio affirmat. sed relatiuū habet dependentiā ad suū antecedens quā dependētiā negatio in ꝓpōne nō tollit ergo ꝓpositio inchoata a relatiuo nō habet ꝯtradictoriā. Et istud est motiuū antiq̄ꝝ qui hanc ptē nituntur defendere. Dōm ꝙ subiectū ꝓpōnis inchoate a relatiuo habet duplicē ꝯparationē. vnā habet ad verbū cui subijcit̄. aliā habet ad suū añs. tūc dr ꝙ negatō in ꝓpōe inchoata a relatiuo debet attendi penes respectū relatiui ad verbū. ꝛ nō ꝑ respectū ꝛ habitudinē relatiui ad añs. Rō huius est qꝛ affirmatio ē enūciatio alicuius p̄dicati de aliq̄ subiecto. Negatio autē alicuius p̄dicati ab aliquo subiecto. Et sic patet ꝙ negatio ꝛ affirmatio debent attendi penes habitudinē p̄dicati ad subiectū ꝛ nō penes habitudinē relatiui ad añs. qꝛ p̄mus respectus ꝯuenit subiecto inquātū subiectū ē. qꝛ sic dicit̄ semꝑ in ordine ad p̄dicatū. secundꝰ aūt respectus ꝯuenit subiecto nō inq̄ztum subiectū est. sed vt relatiuū. ꝛ sic sibi accidit.

De relatiuo idētitatis nō

reciproco. ꝛc. Hic ponit regulā de relatiuis idētitatis nō reciprocis que talis est. Omē relatiuū substantie idētitatis nō reciprocū supponit ꝓ eadē re in numero cum suo añte. vt hō currit ꝛ ille ē sortes. sensus est ꝙ hō currit. ꝛ ille hō est sortes. Et dr notanter nō reciprocū qꝛ relatiuū reciprocū nō hꝫ eandē suppositionē cū suo antecedente. vt si dicatur omnis hō videt se. non est sensus ꝙ oīs homo videat omnē hominē. sed ꝙ quilibet homo videt se. Ex quo patet ꝙ loco relatiui reciproci nō licet ponere suū añs sic loco relatiui nō reciproci

Ar Regula nō est vera. Assūptū ꝓbatur qꝛ ꝯtingit añs supponere ꝯfuse. ꝛ tñ relatiuū discrete. Probat̄ sic dicendo oīs hō currit ꝛ ille mouet̄. Dōm ꝙ ille pōt capi dupl'r Uno mō demōstratiue. ꝛ sic supponit discrete. Alio mō relatiue ꝛ sic supponit grā sui āntis. q̄d añs p̄us positum refert. Un̄ patet ꝙ ꝓ/

nomina ꝑm se nõ supponunt. sed qñ ponũtur in demõstratione. ꝛ relatione sic suppositionẽ sortiuntur.

Habito de relatiuis substã

tie ꝯsequẽter Hic postq̃ʒ expediuit se de relatiuis sube. ꝯñter in vltimo capitulo tractat⁹ supponũ incipit determiare de relati/uis accidentiũ. Rõ ordinis est qꝛ suba ꝓcedit accidens sed re/latiuũ sube refert añs qd̃ ꝑcat ꝑ modũ qd̃ quid est vel ꝑ modum sube, sed relatiuũ accidẽtis refert añs qd̃ ꝑcat ꝑ modũ denomia/tionis .i. ꝑ modũ accidẽtalis dispositionis. ergo relatiuũ substã tie precedit relatiuũ accidẽtis. Et relatiuũ accidẽtis ẽ qd̃ refert. eandẽ rem ꝑ modũ dẽnomiationis .i. ꝑ modũ accidẽtalis dispo sitionis. vt sortes est albus. ꝛ talis ẽ plato. Uñ denoiare ẽ ali/quod subiectũ accidentaliter disponere vt dicendo hõ ẽ albus ibi hoc nomẽ albus denomiat hoc subiectũ .s. hominẽ esse albũ Unde tres sunt drñe inter relatiuũ sube ꝛ accidẽtis. Prima est qꝛ relatiuũ substãtie refert eandẽ rẽ ꝑ modũ vniuocationis sed relatiuũ accidentis refert eandẽ rem ꝑ modũ denomiatõis. Se cũda est quia relatiuũ sube refert suũ ancecedens ꝑ modũ sube. ꝛ relatiuũ accidẽtis refert suũ antecedens ꝑ modũ accidẽtis. Tercia est qꝛ relatiuũ sube refert eandẽ rem in numero. sed rela/tiuũ accidẽtis refert eandẽ rem in specie tñ cuius rõ est qꝛ acci/dens ꝑcatũ ꝑ antecedens ꝛ ꝑ relatiuũ sunt in diuersis subiectis sed idem accidens numero nõ põt esse in diuersis subiectis et h̃ ideo qꝛ accidẽs capit numero sitatẽ a subiecto. si ergo sint plura sbictã oꝫ pl'a accñtia eẽ nũo cũ accñs nũat ad nũositatẽ sbiectoꝝ

Arguit Relatiuũ accidẽtis refert eandẽ rẽ in numero. cũ suo antecedẽte. ergo nõ solũ refert eandẽ rem in spẽ. Añs ꝓbatur dicẽdo sortes ẽ albus mõ ꝛ talis fuit heri. ibi talis refert eandem rẽ in numero cũ suo añte. qꝛ est eadẽ al/bedo que fuit heri in sorte ꝛ hodie. Dõm ꝙ relatiuũ accidẽtis re fert suũ antecedens dupl'r. Uno° ꝑm ꝙ h̃ accidens ẽ in diuersis subiectis ꝛ ꝑ ꝯpatione ad diuersa subiecta. ꝛ sic semp refert aliã rem in numero a suo antecedente quia idem accidens in numero non potest esse in diuersis subiectis. Alio modo refert ac/cidens vnius subiecti sub diuersa tñ differentia tpis. tunc di citur ꝙ relatiuũ accidẽtis qd̃ refert antecedẽs ꝑ cõpationẽ ad d iuersa subiecta semp refert aliã rẽ in numero q̃ʒ suũ añs. qꝛ idem accidens numero nõ põt esse in diuersis subiectis, sed bñ idem

accidens in specie. sed relatiuū referens accidēs p cōpationez ad idem subiectū bene refert idem accidens in numero. mō text⁹ intelligitur de relatiuo accñtis p ↄpationē ad diuersa subiecta.

Relatiuoꝝ autē accidētis.

Hic diuidit relatiuū accidētis. nā aliqd est idētitatis vt talis. ⁊ aliud est diuersitatis vt alter. Unde relatiuū accñtis idētitatis est quod refert eandē rē in specie cū suo añcedente ⁊ supponit p eodem cū suo añte vt sortes est albus ⁊ talis est plato. Relatiuū accidētis est qd refert eandē rē in specie cū suo antecedēte ⁊ supponit p alia re in specie vt sortes ē albus ⁊ alteriusmodi ē plato. vbi alteriusmodi ē relatiuū añtis diuersitatis ⁊ refert albedinē. sed supponit p alio colore ab albedine. scʒ blauio vel nigro.

Notādū

Qꝫ relatiuū idētitatis siue sube siue accidētis semp refert suū añs in recto. vt sortes ē albus ⁊ talis est plato. Sꝫ relatiuū diuersitatis siue sube siue accidētis refert añs suū in obliquo. vt sortes currit. ⁊ alius a sorte disputat.

Querit

Qũo drñt alter alius ⁊ aliud. Dōm. ꝙ sic qꝛ alius dicit diuersitatē suppositalē. vt alius pater alius filius alius spūs sanctus. Sed alter dicit diuersitatē accñtalē. vt sortes est albus ⁊ alter ē iohānes ⁊ etiam idem pōt esse alterū a seipo. vt sortes sedens ē alter a seipso stante. Sed aliud dicit diuersitatē essentialem vt pater ī diuinis non est aliud a filio in diuinis.

Relatiuoꝝ accidētis ydēp

Hic subdiuidit pmū mēbꝝ dcē diuisiōis scʒ relatiua accñtꝫ idēptitatis di. Relatiuoꝝ accñtiū idēptitatꝫ qdā ē q̄litatꝫ vt q̄ľ taľ aliud ē q̄ntitatis. vt quāt⁹ tant⁹. ⁊ ē qd refert suū añs p modū mēsure ⁊ ē duplex. Nā qdā ē relatiuū q̄ntiatis ↄtinuę. vt tātus quāt⁹. Aliud discrete. vt tot q̄t. Relatiuoꝝ q̄ntitatꝫ discrete. aliud ē noiale. vt q̄t tot. aliud adūbiale vt totiēs q̄tiēs. Tūc finaliť poit vnū notabile qd valet ad ↄgnoscēdū ꝙ aliq̄ relatiua etiā sūt demr̄atiua ⁊ redditiua siue rñsiua. Et dicit ꝙ ista taľ q̄ľ quāt⁹ tāt⁹ tot ⁊ totidē ⁊ sic de alijs. hñt triplicē naturā. qñqꝫ eīm sunt demrātiua ⁊ hꝫ qñ dñr ad pñtia. vt talis ē paul⁹. demrāndo iohānē qñqꝫ dicũtur rñsiua. ⁊ hꝫ qñ ponũtur p⁹ interrogatōem vt q̄lis ē paul⁹ rñdeť talis Et qñqꝫ sūt relatiā ⁊ hꝫ qñ sine demrātione ⁊ iterrogatōe pferñť vt q̄ľ ē paul⁹. talis ē iohānes.

Ersonalis suppositō

est acceptio. Iste ē secūdus tractatus ptialis hui9 septimi Pe. his. in quo determiaturus de amplatō ne. & postea in quarto de restrictōe resumit diffōem suppōnis psonalis prius positā & simil'r diuisio/nē. subiungens aliā diuisionē pposito deseruientē. q diuidit in ampliatā & restrictā dicens. Suppō psonalis ē acceptio termi/ni cōis p suis inferiorib9 cuius alia ē determiata & alia ɔfusa. vt pus patuit Et hic diffinit suppōem psonalē ad denotandum q ampliatio fūdatur in suppōne psonali & nō in alia suppōis spē.

Querit Quare tractat9 suppōnū pcedit tractatū am/pliationū. Dōm qɼiō. qr cōiora & magis ɔfu/sa sunt priora. sed suppō ē passio cōior & ɔfusior q ampliatio. g°. &c. maior pbat qr īnata ē nobis via pcedendi a cōiorib9 ad spāliora. minor pbatur. qr ampliatio habet solū fieri circa vnā spēm suppōnis. s. circa suppōem psonalē. sed suppositio h3 mul tas spēs. g° ē cōior vt bn̄ sequitur hoc ampliat ergo supponit. sed non ecōtra. Scdo qr ampliatio in sua diffōne assumit sup/positionē. ne ergo pcedat ex ignotis pmittit suppōnes.

Querit Quare ampliatio pcedit restrictionē. Dōm q ideo qr ampliatio ē pfectior pprietas q restri ctio ergo pcedit. Añs patet qr ampliatio augmētat suppōem: & restrictio diminuit. sed augmentatio ducit rē ad pfectā quātita/tē. et diminutio ducit rē ad impfectā qtitatē. ergo patet ordo.

Querit Quid sit subiectū hui9 tractatus. Dōm q ter minus ampliabilis. Rō est qr ē qd ɔmunissi/mū in tali scia ɔsideratū cui passio pn̄tis tractatus ɔuenit. g° est subiectū illius tractatus. Nam passio huius tractatus ē ampli atio passiua. qr pe. his. hic determiat q mō termi9 āpliat & n̄ quo ampliat. Et format sic demōstratō qcqd extēdit a miore suppōe ad maiorē h ampliat s3 termin9 ampliabilis ē hmōi. ergo termi nus āpliabil' ampliat: ibi in ɔclusiōe pbtur passio de suo subie/cto in ɔcreto. qr in abstracto de eo verificari nō pōt. Illa eni nō est bona pdicatio termin9 ampliabil' ē āpliatio. Nec pōt tmi9 ampliās ēē sbct9 qr āpliatio d q h determiat fundat solū in sup positione psonali sed termin9 āpliās nō supponit psonaliter. qr nō suppoit. & io determiat h d āpliatōe passiua que ɔuenit temino

ampliabili.

Ar In isto tractatu ponit͛ diuisio termi ãpliãtis.ḡ nõ solũ de terminat͛ hic de termio ãpliabili. Dõm ꝙ termi⁹ ãpliãs accipit͛ dupl'r. Uno⁹ absolute ꝛ ẽm se. ꝛ sic nõ ꝯsiderat͛ hic. Alio⁹ accipit͛ vt habet ordinẽ ad terminũ ampliabilẽ. ꝛ sic ꝯsiderat͛ h̃ qꝛ scia nõ solũ ꝯsiderat subiectũ. sed etiã ea que habent ordinez ad subiectũ et ꝑncipia eius.

Ar Suppõ est passio termi.ḡ nõ ampliatio. Cõsequẽtia tenet qꝛ ab vno nõ pñt plura egredi. Dõm ꝙ vez est ꝙ suppositio ꝛ ãpliatio nõ egrediũtur ab vno. qꝛ suppõ est passio termini ẽcantis substãtiue. ꝛ ãpliatio est passio termi supponẽtis ꝑsonal'r. Uel dõm ꝙ nõ est incõueniẽs plura ab vno ꝑcedẽ q̃/

Ar Dispate passiones nõ fundãt͛ dam ordine sicut hic fit. in seinuicẽ. sed suppõ ꝛ ãpliatio st̃ hmõi.g⁰ ampliatio ñ fundat͛ in suppõe. Dõm ꝙ nõ sunt in seinuicẽ dispate. sed vna dependet ab alia. ꝛ in ea fundat͛ sic etꝫ risibile fundat͛ in sensibili. ꝛ ergo ista passio ãpliatio fundat͛ in suppõe sicut inferius in supiori. qꝛ iste tractat⁹ hꝫ se ꝯsequẽter ad tractatũ suppõnũ. et g⁰. cõtrahit subiectũ istius tractatus suppõnũ.

Querit͛ Quare hic diffinit suppõem ꝑsonalẽ. Dõꝫ ꝙ ideo qꝛ ampliatio ꝛ restrictio sunt quedã passiones fundate in ꝑpõne ꝑsonali. ergo eã hic diffinit ꝛ diuidit. sed in tractatu suppõnũ diffinita est tanq̃ spẽs suppõnis. h̃ añt diffinit͛ eo ꝙ est fundamentũ ampliatõis ꝛ restrictiõis. Ex quo ptꝫ ꝙ termin⁹ singularis supponẽs discrete. aut termin⁹ supponẽs natural'r vel simpl'r nõ ãpliat͛. Rõ primi qꝛ ampliatio extẽdit terminũ a paucioꝛib⁹ suppositis ad plura. sed termin⁹ singularis nõ hꝫ plura supposita. ergo nõ põt ãpliari nec restringi. Rõ scdi qꝛ termin⁹ supponẽs natural'r accipit͛ ꝑ se ꝛ sine addito. sed termin⁹ ãpliabilis vel restringibilis semꝑ accipit͛ cũ adiũcto. s. cũ termio ãpliante vl' restrigente. Rõ tercij qꝛ ampliatõ est extẽsio termi cõis ad plura supposita. sed termin⁹ supponẽs simpl'r nõ hꝫ ordinẽ ad supposita. qꝛ capitur ꝓ natura simplici.

Ar Termin⁹ supponẽs natural'r põt ãpliari ꝛ etiã restringi.g⁰. ãpliatio ꝛ restrictio nõ solũ fundãt͛ in suppõne ꝑsonali: /vt dictũ fuit supius in suppõibus. Añs ꝓbat͛ cũ dicit͛ hõ põt currere ibi hõ ãpliat͛ ꝛ añq̃ ampliat͛ suppoit natural'r qꝛ

qñ hō p se stat supponit naturaliter. Dōm q termin⁹ supponēs natural'r nō āpliat nec restringit. sed qñ iā āpliat aut restringit. tūc amplius nō supponit natural'r sed psonaliter vt hō currit.

Cōtra. Supponēs natural'r restrigit. cū d'r. hō ē aīal q2 restringit stare p pñtib⁹ tm̄ ⁊ sic āpliat sic restrigit. Dōm q tal' termin⁹ cōis supponēs ꝑm modū enūciādi ꝑm q adiūgit cop'le d pñti sic bñ restrigit ⁊ ꝑ3 illū modū enūciādi eē suppoit psonal'r ⁊ nō natural'r tñ ꝑm rē enūciatā tal' t̄min⁹ nō restrigit p ꝟbū sb stantiuū qd ē pñtis tpis. imo tale ꝟbū in illa ꝓpōne absoluit a tpe. q2 extrema illi⁹ ꝓpōnis ꝑm Albertū ⁊ alios nō respiciūt se. tpalit' s3 ineuitabil'r: ⁊ ꝑpetue ⁊ hñt adiuicē ꝑpetuā hītudinē q̄lem verbū sb̄ eē denotat ꝑm eos q2 est dicit talē vnionē q̄lem extrema reqrūt. Dici⁹ tñ nos ꝑm verā opinionē doctoris sci q hō nō supponit ibi natural'r. q2 suppō natural' ꝑm eundē nō fit in ꝓpōne s3 extra ꝓpōem in termino. sc3 per se sumpto.

Ar Termin⁹ discret⁹ pōt āpliari ⁊ restringi vt antixps pt eē sortes alb⁹ currit. ibi ei añxps āpliat ⁊ sortes restrigit. Dicendū q duplex ē āpliatio nā qdā ē respectu suppositoꝝ. ⁊ talis nō ꝯuenit termīo discreto. q2 tal' nō h3 supposita. Alia ē respcū tpoꝝ ⁊ ip̄ropꝛie dicta ⁊ sic termin⁹ singlarꝭ pt āpliari. s3 q2 pe. hi. poit postea āpliatōem respectu tpm vbi nō est solū āpliatio. q̄ ad tpa. sed etiā q̄ ad supposita. g° termi⁹ singlaris nō āpliat ꝓpꝛie. Cōtra Termi⁹ discret⁹ pt restrigi q̄ ad supposita g°. etiā āpliari. cū āpliatio ⁊ restrictio hñt fieri circa eandē spēz suppositionis. Añs ꝓbatur in ista orōne. Joānes Andꝛee Jo. colonie. ibi iohes restringit stare p ciue coloniēsi. ⁊ filio Andꝛee ⁊ ñ p alio. Dō. q t'i⁹ discret⁹ discrete tēt⁹ vniuoce sūpt⁹ ñ pt āpliari neq3 restrigi s3 eq̄uoce sumpt⁹ bñ pt limitari ⁊ determiari p aliqd determians ⁊ limitans suā eq̄uocatōe3. Et nota q ampliatio etiā nō h3 fieri circa suppōem simplicē. q2 oīs āpliatio v'l est respectu suppositoꝝ vel respectu tpm. s3 termin⁹ supponēs simplicit' nō pt āpliari neq3 q̄ ad supposita neq3 q̄ ad tpa. g̃ ⁊c. Minoꝛ ꝓbat q2 termi⁹ supponēs simpl'r sp sumit vno ⁊ eodē mō. s p re v'li abstracta a suppositis. ⁊ a tpe. q2 eē v'lis nō cadit sb tpe ergo termi⁹ tal' supponēs simpl'r. neq3 āpliat q̄ ad tpa neq3 q̄ ad

Ar Termin⁹ supponēs simpl'r āpliat. Assūptū. suppoita ꝓbat dicēdo hō nccīo ē spēs. Dōm q lic3 posset bñ ampliari q̄ ad tpa tm̄ nō tū pōt āpliari q̄ ad supposita. mō termin⁹ qui

ampliatur ad supposita ꝛ tpa simul vere ampliatur.

Arguit Ois termin⁹ cōis pōt āpliari q̄ ad supposita. sed termin⁹ supponēs simpl'r ē termin⁹ cōis. ergo ampliat quo ad supposita. Maior ꝓbaꝛ qꝛ termin⁹ cōis ꝩcat plura ad q̄ pōt extēdi. Dōm ad minorē qꝛ termin⁹ dꝛ cōis du/pliciter. Uno° qꝛ ꝩcat aliqd cōe. ꝛ sic termin⁹ supponēs simpl'r dicit cōis termin⁹. Alio° dꝛ cōis qꝛ hꝫ ordinē actualē ad plura inferiora ꝛ supposita. ꝛ sic termin⁹ supponēs simpl'r nō dꝛ cōis quia si sic tunc esset ampliabilis.

Suppositionū personaliū

Ponit scdam diuisiōem suppōnis psonalis h magis ad ꝓposi tū di. Suppōm psonaliū aliq̄ ē āpliata. aliqua est restricta Rō diuisionis est. qꝛ in omni suppōe psonali ponit vel sig^m ampli/ans aut restringens. Si pmū sic ē suppō psonalis ampliata. si secundū sic est psonalis restricta.

Querit Qūo differat hec diuisio suppōnis psonalis ab illa diuisione qua diuidit in determinataꝫ ꝛ ꝯfusam. Dōm q hec diuisio ē posita h vt diuisio sbiecti in ac cidentia. qꝛ restrictio ꝛ ampliatio fundant in termīo supponen te psonaliter sicut accn̄s in suo subiecto Etiā ista ē diuisio extri/seca termini supponētis psonaliter. qꝛ ꝯuenit sibi a termīo am/pliante vel restringente. sed alia diuisio prius data ē diuisio ge/neris in suas species qꝛ psonalis suppositio dicit acceptabilita/tem qua termin⁹ pōt capi ꝓ suis inferioribus et hoc ꝯtingit du pliciter vt patuit.

Arguit Diuisio textus nō datur ꝑ opposita ergo nō est bona. Ans ꝓbaꝛ qꝛ āpliatio ꝛ restrictio sꝫ vnū ꝛ idem qꝛ ꝯueniūt vni vt cū dicit hō albus pōt currere nā ibi. hō ampliat per hoc verbū pt ꝛ restringit ꝑ hoc nomē albus. Dōm q opposita pn̄t eidē bene cōuenire. nō aūt respcū eiusdē sed respectu diusoꝝ. ꝛ h fit i ꝓpōe assūpta Sꝫ dicēs ibi ē Am. ꝛ Re. respectu eiusdē. qꝛ respectu pt qd. s. āpliat ꝛ restrigit pmū est manifestū sed scdm patet qꝛ est pn̄tis tpis. Dōm q hoc vbū pōt capit dupl'r. Uno° grā sue ꝯꝩcatōnis q̄ ē tps ꝛ sic restrigit Alio° grā sue ꝩcatōis q̄ ē poña extēdens se ad pn̄s ꝛ ad futuꝝ ꝛ sic āpliat ꝓ pn̄tib⁹ ꝛ futuris ꝛ n̄ ꝓ pteritis qꝛ ad pteita nll'a ē poña

Restritcio est coartatio.

Hic diffinit mẽbra dicte diuisiõis ⁊ p̃mo restrictõꝫ qđ iđ facit q̃ꝛ ãpliatio ⁊ restrictio sunt opposite passiões termĩ mõ opposi/ta iuxta se posita magis elucescũt ⁊ sic hic nõ diffinit restrictõez tanq̃ꝫ de ea sit p̃ncipalis intẽtio sꝫ vt veniam⁹ in cognitionẽ sui oppositi scꝫ ãpliatõis. Dicit g⁹ restrictio ẽ coartatio termini cõmunis a maiori suppositõe ad minorẽ vt cũ dꝛ hõ albus currit Deinde diffinit ãpliatõꝫ hic p̃ncipal'r intentã dicẽs. ampliatio est extẽsio termĩ cõis a minori suppositõe ad maiorẽ vt cũ dꝛ. hõ põt eẽ ãnxp̃us. In q̃ diffõne extẽsio ponit̃ loco generis ⁊ capit̃ transsumptiue deinde addit̃ termĩ cõis qꝛ termin⁹ discret⁹ p̃pe nõ ampliat̃ nec restringit̃. Sed vltima p̃ticula ponit̃ ad dr̃am

Ar Extẽsio ẽ passio q̃ꝫtitatis ⁊ realis g⁹ma restrictionis: le ponit̃ p̃ gñe ãpliatõis q̃ ẽ ens rõnis. Dõm q̃ extẽsio capitur dupl'r. Uno⁹ p̃prie ⁊ sic ẽ realis dilatatio q̃ꝫtitatꝭ ⁊ sic nõ capit̃ hic. Alio⁹ sil'itudinarie ad sil'itudinẽ extẽsionis realis. ⁊ sic capit̃ hic qꝛ sic in extẽsione reali aliq̃d extẽdit̃ ad maiores dimẽsiones sic etiã in ãpliatõe termĩ⁹ cõis extẽdit̃ a minori ambitu suppositoꝝ ad maiorẽ suppositoꝝ ambitũ. Et nõ ẽ incõueniens q̃ diff⁹ dat̃ p̃ metaphorã q̃ñ diffinitũ sumit̃ methaforice sꝫ

Arguit Termin⁹ discrec⁹ suppoĩt miori cut hic fit. suppõne q̃ꝫ termin⁹ cõis sed discret⁹ termĩ⁹ non põt supponere cõiter g̃ nõ p̃t fieri transitus a miori suppõne ad maiorẽ. Dõm q̃ illa extẽsio dꝫ fieri in eadẽ spẽ suppõnis ⁊ ñ in diuers⁹ spẽb⁹ qꝛ idẽ ẽ teri⁹ q̃ dꝛ extẽdi a miori suppõe ad maiorẽ

Ar Una suppõ nõ est maior alia. ergo nõ põt termin⁹ sic ex/tẽdi. Dõm q̃ suppõ capit̃ dupl'r Uno⁹ neutral'r ⁊ sic ca/pitur in tractatu suppõm ⁊ sic argumẽtũ veꝝ p̃bat qꝛ oẽs spẽs suppõnis coequeue ponũtur sub suppõne. Alio⁹ capit̃ passiue. p̃ supposito ⁊ sic aliqua suppositio dꝛ maior alia. qꝛ q̃ñq̃ꝫ aliq̃s termin⁹ stat p̃ pl'ib⁹ suppositis q̃ꝫ ali⁹ ⁊ sic capit̃ hꝫ suppositio.

Ar Significatio nõ põt extẽdi. ergo nec etiã suppõ passiua. Tenet ꝯñtia qꝛ suppõ fundat̃ in s̃catõne. Dõm q̃ du/plex ẽ s̃catio scꝫ p̃maria ⁊ sc̃daria. sꝫ de s̃catõne sc̃daria hic intelligit̃. qꝛ sc̃daria s̃catio termini cõis ẽ s̃catio suppositoꝝ. Et sic ec extẽdit̃ termĩ⁹ q̃ ãpliat̃ qꝛ talis extẽdit̃ q̃ ad t̃pa vel supposita q̃

sunt significata p terminū cōmunem.

Arguit Termin⁹ nō ſcat tpus. g nō pōt āpliari ad diuersa tpa. Dōm q̄ q̄zuis termin⁹ āpliabil' non ſcat nec cōſcat tpus tn̄ ſcat rē q̄ est in tpe. ⁊ p hoc pt āpliari pro rebus que sunt in p̄senti tpe p̄terito aut futuro ſm exigentiā termini ampliantis qui habet extēdere ⁊ ampliare.

Ar Cōtra exēplū text⁹ pōt est ṽbū p̄ntis tpis. g⁰ restringit et p ɔñs nō āpliat. Dōm q̄ hoc ṽbū pōt accipit dupl'r vt etiam p̄us dictū est. Uno⁰ grā ɔsignificatōnis q̄ ē p̄ns tpus ⁊ sic restringit. q̄ꝛ omē ṽbū p̄ntis tpis grā ɔnotati restringit. Alio⁰ accipit grā ſcatōis q̄ ē poña ⁊ sic āpliat ad p̄sens ⁊ futur̄.

Ar Pōt ſcat potentiā. ſꝫ poña est solū in p̄ntib⁹. g grā ſcatōnis etiā restringit. Dōm q̄ duplex ē poña. P̄ria ē logical' siue nō repugnātie. ⁊ talis poña nō ſcat rē realē. sed solū nō repugnantiā rei. Et ex hoc dꝛ ens eē possibile q̄d nō hꝫ repugnantiā ad esse. ⁊ sic capiēdo pōt ſm talē poñaꝫ āpliat etiā p futuris q̄ꝛ nō repugnat futuro. Alia ē potētia phisica ⁊ tal' potētia significat rem realē. vt risibile est qualitas realis ⁊ sic poña solū repitur in p̄sentibus ⁊ sic nō capitur hic.

Querit Utrū risibile hic āpliat dicēdo hō est risibil'. Dōm q̄ risibile accipit dupl'r. Uno⁰ vt ſcat potentiā phisicā q̄ est de scd̄a sp̄ē q̄litatis. ⁊ sic nō āpliat q̄ꝛ solū ɔuenit p̄ntibus. Alio⁰ capit risibile vt ſcat poñaꝫ logicā ⁊ n̄ repugnātie ad actū ridendi ⁊ sic ɔueit p̄ntib⁹ ⁊ futuris ⁊ sic am/pliat.

Ar Ex dictiōe sequeret q̄ hic eēt āpliatio omis hō currit. Seq̄la pbat q̄ꝛ ibi hō extēdit a mīore suppōe ad maiorē. q̄ꝛ cū dicit q̄dā hō currit aliq̄s hō currit ibi hō suppoit p minorib⁹ q̄ꝫ cū dꝛ ois hō currit. Dōm q̄ ibi nō est extēsio. q̄ꝛ extensio habet fieri p signū extensiuū aut āpliatiuū modo h̄ nō est signū ampliatiuū ſꝫ distributiuū. ergo ibi ē distributio ⁊ nō ampliatio q̄ꝛ sunt diuerse passiones sibinuicē nō subordinate sicut suppō ⁊ āpliatio. g⁰ etiā debēt a diuers̄ attēdi scꝫ distributio a signo distributiuo ⁊ āpliatō a signo vl' a t̄mio āpliatiuo.

Ampliationum alia fit per

Hic poit duas diuisiōes āpliatōis. p̄ria oñdit p q̄s ptes orōis pōt fieri āpliatio. q̄ꝛ dat p signa q̄ āpliāt. ⁊ ē āpliatōnū q̄dā fit

ꝑ nomē vt hoīem esse albū est possibile. alia fit ꝑ ṽbū vt hō p̄t
esse albus. alia fit ꝑ aduerbiū vt hō necessario. est aīal. alia fit ꝑ
ꝑticipia descendentia a ṽbis potentib⁹ āpliare. vt hō est potens
esse an̄xp̄us. Uñ sufficientia p̄t sic sumi. nā oīs āpliatio fit ꝑ ali
qđ sig^m āpliās. vel gº tale ē declinabile aut īdeclinabile. Si 2^m
sic ē āpliatio q̄ fit ꝑ adūbiū. Si p̄mū hoc ē dupl'r q2 vl' ſcat per
modū habit⁹ z q̇etis. aut ꝑ modū flux⁹ z fieri. Si p̄mū sic ē am
pliatio facta ꝑ nomē. Si scd̄m h̄ est dupl'r q2 vel ſcat actū di/
stantē a sba. z sic ē āpliatio q̄ fit ꝑ verbū. aut ſcat actū vnitū sbe
z sic est ampliatio facta ꝑ ꝑticipium.

Querit Qn̄o differēter āpliāt possibile ɔtigēs īpos/
sibile z necc̄. Dōm q̄ possibile z ɔtigens āpli/
ant ꝓ p̄ñtib⁹ z futuris suppositis z nō ꝓ p̄teritis. q2 ad p̄terita
nulla est potētia. q2 illud qđ ē in poña p̄t esse in actu. s3 p̄teritū
nō pōt esse in actu. sed necesse z īpossibile ampliant ꝓ oī dr̄ña tē
poris quia qđ necessario est semꝑ est z quod impossibile est nū/
q̄3 est.

Ampliationū quedaz fit.

Hic poīt aliā diuisionē di. Ampliatōm q̄dā fit respectu suppo
sitoꝝ z q̄dā respectu tp̄m. Ampliatō respectu suppositoꝝ est qñ
termin⁹ sumit̃ ꝓ plib⁹ suppositis vigore āpliatōis q̄3 añ āplia
tōem. vt cū d2 hō p̄t esse an̄xp̄s ibi hō āpliat̃ ad supposita tā p̄/
sentia q̄3 futura. S3 āpliatō respectu tp̄m ē qñ termin⁹ extēdit̃
ꝓ plurib⁹ aut ꝓ oīb⁹ differētijs tp̄m. vt hō nccio ē aīal. hoīem
īpossibile est esse asinū ibi necessario z impossibl'e āpliāt hoīe3 ad
omnē differentiā temporis.

Notādū Q3 āpliatō d2 dupl'r fieri tp̄m. p̄mo q2 fit
absolute. i. irrestricte ꝓ oī dr̄ña tp̄is vt h̄ hō
necessario est aīal. z sic d2 in textu esse āpliatio respectu tp̄m. A/
lio° d2 āpliatio respectu tp̄m fieri restricte ad aliqđ tp̄us. z sic
d2 talis āpliatio in textu nō respectu tp̄m sed respectu suppoſi/
torū quia ibi capit̃ terminus ꝓ multis suppositis in ordine ad
aliquas differentias tp̄m.

Ar Illa diuisio nō dat̃ ꝑ opposita igit̃ nō valet Tenet ɔñtia
q2 oppositio ē radix diuisiōis. Añs ꝓbat̃ q2 idē nō diui/
dit̃ ɔtra seipm. s3 āpliatio q̄ est respectu tp̄m etiā ē respectu sup/

positoꝝ. Dōm ꝙ āpliatio capit̄ dupl'r. Uno° ꝓ āpliatōe ꝓprie dicta q̄ est respectu tpm ꝛ suppositoꝝ sil'. ꝛ sic hec diuisio nō dat̄ ꝑ oppositas res ſꝫ ꝑ oppositas rōnes eiusdē reiqꝫ āpliatō dr̄ respectu suppositoꝝ qn̄ prīo ꝛ ꝑ se fit ex̄tēsio termi q̄ ad supposita licet ex ꝯn̄ti q̄ ad aliqua tpa. ſꝫ dr̄ āpliatō respectu tpm qn̄ termin⁹ accipit̄ ꝓ aliquibus suppositis in ordine ad oēs drās tpm. Alio° accipit̄ āpliatio iprop̄e ꝓ ampliatōe q̄ ad tpa tm̄. ꝛ sic etiā distingūtur mēbra simpl'r. nā quedā est ampliatio respectu tpꝫ que nō est respectu suppositoꝝ vt ibi sortes pōt currere.

Querit̄ Utrū hic hō āpliat̄ dicēdo hō est ens in opinione vel hō est imaginat⁹. Dōm ꝙ ista ꝟba accipiūtur dupl'r. Uno° ſm ꝙ diminuit rōem illoꝝ q̄b⁹ addūtur. ꝛ sic est sensus hō ē ens in opinione. i. nō est ens ex̄ns sed est tm̄ ens in opinione. ꝛ sic nō ampliant sed solū diminuūt rōꝫ illoꝝ q̄bus addūt̄ ꝛ sic nō manet suppō siue ꝟcatio ꝑfecta ī illo termino cui adiūgit̄. Alio° ꝯsiderant̄ ſm ꝙ nō diminuūt rōeꝫ aut excludūt ex̄ntiaꝫ actualē eoꝝ quibus adiūgunt̄ ꝛ sic āpliāt terminos q̄b⁹ addūt̄. Nā pt q̄s opiari illō q̄d real'r existit a pte rei

Querit̄ An hō hic āpliat̄. hō pōt currere. Et videt̄ ꝙ nō quia valet tm̄ sicut hō habet potentiā currendi. sed ibi hō nō āpliat̄. ergo nec in prima. Dōm ꝙ illa ꝓpō accipit̄ dupliciť. Uno° vt est vna ꝓpō categorica d̄ simplici inherentia ꝛ est sensus. hō potentiā habet currendi. ꝛ sic hō n̄ ampliatur. qꝛ sic possibile dicit potentiā phisicā. Alio° capit̄ ꝓut ē vna modalis modificata ꝑ istum modū possibile ꝛ est sens⁹ hō pt currē id ē hoīeꝫ currē ē possibile ꝛ sic pt dic̄ poñaꝫ logicā siue nō repugnantie. ꝛ illo modo hō ampliatur ibi ꝑ possibile.

Circa predicta querit̄ de.

hoc sophismate Hic mouet vnum sophisma ad cuius partes vtrasqꝫ arguit ꝯcludens pro pte negatiua ꝙ sit simpliciter falsum Et sic Petrus hispanus circa istud tria facit. pmo probat ipm. scōn iprobat. tercio soluit. Primo probat sic. illud quod ē vel erit impossibile pōt esse verū. ergo impossibile pōt esse verū Cōseqntia tꝫ ab exponētib⁹ ad expositā. ſꝫ añs ꝓbat̄ qꝛ añxpm n̄ fuisse p⁹ tps suū erit ipossibl'e mō pt eē veꝝ. ḡ ipossibl'e pt eē ſm. 2° iprobat sophisma sic q̄cq̄d pt eē ꝟꝫ ē possi. ſꝫ iposs. pt eē

verꝝ ğ ĩpossibile ē possibile. Cõsequētia tenet in darij. ꝛ ꝯña est
falsa qꝛ ibi ē p̄tio oppositi ꝺ opposito g°. aliq̄ p̄missaꝝ nõ maioꝛ
ergo mioꝛ. ſꝫ mioꝛ ē sophisma. ğ sophisma ē falsum. Tercio sol/
uit rõem ꝓbantē istud sophisma negando ꝯñtiā simpl'r. ꝛ rõ est
qꝛ ē ꝑalogismus factus penes fallatiā accidētis. ꝛ hoc sic ondiꝭ
qꝛ in omni fallatia accñtis sunt tria. ſ. subiectū accñs ꝛ attribu/
tū. ꝛ illa tria sūt in illo argumēto: quia cū ꝺꝛ. qꝺ est vel erit ĩpos/
sibile. tāgiꝭ res subiecta. sed cū ꝺꝛ ĩpossibile tāgiꝭ accidēs scꝫ ĩpa
ĩpossibilitas ꝛ vtriqꝫ. ſ. tā rei ſbiecte q̄ꝫ accñti attribuiꝭ illud at/
tributū. scꝫ posse eē verū qꝺ vni cõueīt ꝛ nõ alteri. ꝛ qꝛ attribuiꝭ
illi cui nõ ꝯueit, ꝓpterea ibi cāꝭ fallatia accidētis.

Queriť Quare moueꝭ hic istud sophisma: Dꝺꝫ ꝙ
iõ qꝛ illi q̄ ponūt istud sophisma eē verꝝ dicūt
ĩpm esse verū grā āpliationis. qꝛ põt āpliat terminū iuxta queꝫ
ponitur ꝓ p̄ñtib⁹ ꝛ futuris. ꝛ tūc apparet aliqꝺ futurū ĩpossi/
bile esse verꝝ sic videtur sophisma esse verū.

Ar Sophisma est distinguendū. g° nõ ē simpl'r interimen/
dū. Añs ꝓbaꝭ qꝛ qñcūqꝫ aliqꝺ hꝫ duplex ꝑcatū puta ma
teriale ꝛ formale ꝛ si sibi aliquid cõuenit ꝓ materiali qꝺ sibi nõ
ꝯuenit ꝓ formali. tūc tale ē distinguēdū. ſꝫ sic ē h̄ cū ꝺꝛ ĩpossibi
le põt eē verꝝ. ğ sophisma ꝺꝫ distingui. Dõm ꝙ ĩpossibile capiꝭ
dupl'r. vno° ꝑm ꝙ p̄suppoīt ꝑcatõꝫ in termio. ſ. vt qñ termi⁹ ĩ se
hꝫ formā ĩpossibilitatis ꝛ sic nunq̄ꝫ ĩpossibile est verū. Alio°. ac
cipiꝭ ꝓut adhuc nõ hꝫ formā ĩpossibilitatis in se. ꝛ sic ĩpossibl'e
p̄t eē verꝝ sic āt nõ capiꝭ ĩpossibile in sophismate. Rõ ē qꝛ āpli
atio fundaꝭ in suppõne que p̄supponit ꝑcatõem in termio sup/
ponēte. g° oꝑtet ꝙ ĩpossibile ibi capiaꝭ in sua ꝑcatõe scꝫ ꝓ ĩpossi
bilitate sine ꝑcatione possibilitatis. Et tūc posita tali ꝑcatiõe im
possibile nunq̄ꝫ põt esse verū. Et sil'e ē ꝺ istis ꝓpõnib⁹ sanct⁹ in
celo erit peccatoꝛ in terra. senex erit puer que oēs sunt false.

Ar Ista ē distiguēda. albū põt eē nigꝝ g° ista ĩpossibile p̄t eē
verꝝ. ꝯña ꝓbaꝭ a sil'i. Dõm ꝙ nõ est simile. quia in prima
materiale potest separari a formali et substare alteri formali. sed
in sophismate materiale nõ potest separi a formali. qꝛ qꝺ semel
substetit forme ĩpossibilitatis hoc nunq̄ꝫ põt substare forme pos
sibilitatis qꝛ si sic tūc n̄ diceꝭ ĩpossibl'e ſꝫ possibile. vñ duplices
sunt ꝓpões ꝺ ĩpossibili q̄dā sꝫ in q̄b⁹ p̄tū dicti nõ ꝯueit subie/

to dicti. ꝛ tales nō sūt distinguēde sed sunt simplr̄ false. ꝛ sic so/
phisma est falsum qꝛ esse verū nūq̄ cōuenit īpossibili. Alie sunt
ꝓpōnes de impossibili in quibus ptā dicti ꝯuenit cū subiecto.
dicti siue in q̇b⁹ materiale sepat̄ a formali ꝛ tales sunt distin/
guende vt patet de illa albū pōt esse nigrū

Notādū Q; aliq̇ distinguūt istud sophisma ꝛ di/
cūt illud in sensu diuiso ꝑ materiali remo/
to esse verꝫ ꝛ nō ꝓpinquo sed hec distinctio ē incōueniēs qꝛ hoc
materiale remotū nō substat formali īpossibilitatis. nā si sic ca/
peret̄ sophisma posset eē verꝫ. sꝫ tale īpossibile nō tenet̄ sub for/
ma īpossibilitatis. ꝛ iō nō est impossibile nisi ꝭm quid. Et ergo
Pe his. dic̄ in textu qn̄ arguit̄ ad illud m̄ale remotū q̄ tunc fit

Ar Qd̄ erit īpossibile pōt esse verꝫ er /fallacia accidentis.
go īpossibile p̄t esse verꝫ. Cōsequētia tenet qꝛ ab eq̇ualēte
ad eq̇ualens ē bona ꝯsequentia. Añs ꝓbat̄ qꝛ antixp̄m nō fuis
se post tempus suū erit īpossibile. ꝛ iā est verū. Dōm q̄ ibi nō
arguit̄ ab eq̇ualente ad eq̇ualēs. ergo argumentū nō valet qꝛ in
antecedente vna copula scꝫ de futuro p̄cedit impossibilitatē. sed
in ꝯsequēte sequitur ergo nō equiualent. Sed ita deberet ar/
gui īpossibile qd̄ erit potest esse verū. ergo impossibile pōt eē ve/
rū. sed tunc antecedens est falsum.

Ar Videt̄ tn̄ q̄ sic. qꝛ pōt ibi extēdit ad p̄sens ꝛ ad futurꝫ. g°
sophisma grā ampliatōis ē verꝫ. Dōm q̄ pōt extēdit.
ad p̄sens ꝛ ad futurꝫ dūmō tn̄ illud futurꝫ nō habet in se formā
impossibilitatis qd̄ tn̄ hic fit. qꝛ est sensus. Impossibile qd̄ est
impossibile qd̄ erit pōt esse verū et sic est falsum.

De ampliatione que fit re

Hic poīt duas regulas de ampliatōe. Et p̄ma dat̄ de ampliatō
ne que fit respectu suppositorꝫ ꝛ est talis. Termin⁹ cōis suppo/
nens verbo habente vim ampliandi a se vel ab alio āpliat̄ ad ea
que pn̄t eē sub forma termi supponētis. i. sub fomali ꝑcato ter/
mini supponētis. vt hō pōt esse aīal vbi hō ampliat̄ ad oēs qui
erūt declaratio pticularꝫ sufficiēter ptꝫ in lr̄a. Sed de ampliatō
ne q̄ fit respectu tpis tal' dat̄ regula. termin⁹ cōis supponēs vel
apponens v̄bo hn̄te vim ampliādi q̄ ad tp̄s āpliat̄ ad ea q̄ sūt
q̄ erūt q̄ fuerūt sb̄ forma termi supponētis. vt hō nccio est aīal.

vbi tã hõ q̄ȝ animal accipit̃ p his que semp erunt.

Querit Utrũ termin⁹ positus a pte p̄dicati posset am pliare terminũ positũ a pte subiecti. Dõm p̄p̄rie q̄ nõ nec ex se nec ex alio. rõ ẽ q2 termin⁹ ãplians ⁊ ãpliabil' hñt se sicut determĩans ⁊ determiabile ⁊ in illis nihil mediat vñ cũ Alexãder dicit. Aut vbo subdes adũbia. innuit q̄ dẽmiabile. p̄cedit determĩationẽ ⁊ determinans sequitur immediate determinabile.

Qr Utrũ vba p̄teriti ⁊ futuri tp̄is ãplient l' restringãt. Dõȝ q̄ p̄prie restringũt ⁊ ip̄p̄rie ãpliãt. C⁹ rõ ẽ q2 eodem mõ termi⁹ restringit aut ãpliat q̄ mõ includit p̄catõeȝ vni⁹ aut pluriũ tp̄m. Sȝ vba p̄teriti aut futuri tp̄is p̄bcant vnũ tm̃ tp̄s ⁊ ip̄p̄rie multa scȝ in ordine ad supposita. ergo p̄p̄rie restrin/gunt ⁊ ĩp̄p̄e ãpliãt. Exẽplũ vt iohes amauit hoc v̄ificat̃ p p̄/teritis ⁊ p p̄ñtib⁹ inq̄ztũ hñt in se p̄teritõem actus. ⁊ q̄ztũ i eis fuit p̄terit⁹ act⁹ amatõis. q2 p̄ñs icludit̃ in p̄terito ⁊ futuro sicut rectũ in obliq̄. ⁊ q2 obliquũ nõ itelligit̃ sine recto. g⁰ etiã terminus supponẽs vbo p̄teriti ⁊ futuri tp̄is aliq̄ñ etiã stat p p̄ñtib⁹ licet p relatõem ad p̄terita ⁊ futura. Sȝ vba p̄ñtis tp̄is simpl'r restringũt q2 solũ includũt p̄catõeȝ vni⁹ tp̄is.

Ar Uerbũ p̄ñtis tp̄is ãpliat. g̃ nõ solũ restringit. Añs p̄bat̃ q2 cũ d2 hõ currit ibi ẽ maior suppõ q̄ȝ si diceret̃ hõ alb⁹ currit. ergo cũ dicit̃ hõ currit. ibi hõ extẽdit̃ a miore suppõne ad maiorẽ ⁊ p p̄ñs ãpliat̃ grã vbi p̄ñtis tp̄is. Dõm q̄ ibi ẽ ãpliatio ⁊ extẽsio solũ b̄m q̄d ⁊ respectiue sȝ nõ p̄p̄rie dicta. q2 ãpliatio p̄p̄rie dcã fit p aliq̄d hñs virtutẽ ãpliatiuã ⁊ extẽsiuã q̄lẽ ñ hȝ vbũ p̄ñtis tp̄is q̄d p̄p̄rie restringit ad vnũ tp̄s. s. ad p̄ñs tm̃

Qr Utrũ viuũ ⁊ mortuũ ãpliant aut restringãt. Dõȝ q̄ viuũ ⁊ mortuũ capiũtur dupl'r. Uno⁰ noial'r ⁊ sic non ampliant. Alio mõ p̄ticipialiter ⁊ tũc ãpliant sicut p̄ticipia. Et hec de ampliationibus dicta sufficiant.

Appellatõ est acceptõ

Iste ẽ terci⁹ tractat⁹ p̄tialis h⁹ septimi in q̄ determinat pe. his. d vna passiõe t̃mi q̄ d2 appellatõ. Et rõ ordis illi⁹ tractat⁹ ad p̄cedẽtes ẽ. q2 cõiora p̄gnitõe nostri intellect⁹ sunt p̄ora. sȝ suppõ ⁊ ãpliatio hñt se in rõe ma/

gis cōis. ergo p̄cedūt appellatōem que ē tanq̄ȝ min⁹ cōmune. Minor patet q2 minus amplians ꝛ supponens pn̄t ſcare tam rem exn̄tem q̄ȝ nō existentem. sed terminus appellans tm̄ ſcat rē existentē ꝛ ideo chimera ꝛ antixpus nō appellant.

Querit Quare appellatio p̄cedit restrictōeȝ imediate. cū tn̄ restrictio ꝛ ampliatio h̄nt fieri circa idem q2 in eodē fundamento scȝ in suppōne psonali. ꝛ nō h̄nt sic fieri circa idē q̄si eadē sint sed sic q2 eidē insunt. nā termin⁹ q̄ amplia tur etiā pōt restringi licet nō in eodē instanti. Dōm q̄ amplia/ tio ꝛ restrictio sunt exn̄tis ꝛ nō existētis. sȝ appellatio ē exn̄tis tm̄ ꝛ est mediū subseruiēs āpliationi ꝛ restrictioni. mō habita noti cia exn̄tis etiā faciliter pōt haberi noticia nō existentis. Etiā ap pellatio est passio magis intrinseca termīo q̄ȝ restrictio. intrinse cū aūt est ante extrinsecū ideo tractatus appellationū p̄cedit tra ctatū restrictionum.

Querit Quid sit subiectū huius tractat⁹. Dōȝ q̄ ter minus appellans vel appellatiu⁹. ꝛ appella/ tio ē passio termini appellātis. sed p̄ncipiū p q̄d oñditur passio inesse subiecto est diffinitio subiecti. Uel etiā passionis in dēmō stratione nō potissima ex q̄bus talis fit dēmōstratio. quicq̄d ac/ cipit̄ p re exn̄te hoc appellat. sed termin⁹ appellans accipit̄ p re existente. ergo termin⁹ appellans appellat.

Arguit Termin⁹ appellans nō est p̄mo notū in hac sci entia. ergo nō ē hic subiectū. Añs p̄bat̄ q2 ap/ pellatio est p̄us nota ꝛ prius diffinita. modo p diffinitōem res in suis p̄ncipijs eēntialib⁹ ɔgnoscit̄. Dōm q̄ licet appellatio p⁹ diffiniat̄. tn̄ termin⁹ ingredit̄ eius diffōem tanq̄ȝ aliq̄d p̄mo no tū. q2 omnis passio diffinit̄ p suū subiectū tanq̄ȝ p noti⁹ quo ad naturam. licet quo ad nos passio sit notior.

Ar Appellatio spectat ad iuristas. g° nō a dyalogicū. Tenet cō sequētia q2 diuersi artifices h̄nt diuersa ɔsiderare. Prete/ rea grāmaticus dēterminat dē termīo appellatio. g° etiā d̄ appel/ latōe. q2 eiusdē sciē ē ɔsiderare sbct̄ ꝛ ei⁹ passionē p̄priā. Dōm q̄ appellatio accipit̄ q̄ttuor mōis. Prio° put ē vocatio alicui⁹ cāe ab inferiori iudice ad sup̄iorē. ꝛ sic dicūt illi q̄ nolūt stare sb dictaīe iferioꝛ iudic ego appello ꝛ sic spectat ad iuristas Scdo° accipit̄ appella° vt ē pulsio mł'toꝝ ī vnū. ꝛ sic grāmatici dicūt illd̄ nōm appellatīm q̄d ē cōicabile pl'rib⁹ Tercio° accipit̄ appella° p

accidentali. ꝛ extrinseca denominatione. ꝛ sic dꝛ in denoiatiuoꝝ diffinitione. ꝛ ꝓm illud nomē hñt appellationē. i. accñtalē deno miationē. Quarto mō appellatio accipiꝭ ꝓut est noiatio rei exñ tis. ꝛ sic diffiniꝭ hic appellatio. ꝛ tm̄ termini substantiui ꝓcātes res exñtes appellāt. Uñ ptꝫ ꝙ moderni dicētes tm̄ adiectiā ap/pellare accipiūt appellatōꝫ tercio mō. ſꝫ dicētes tm̄ sbantia ap/pellare accipiunt appellatōꝫ quarto°. ꝛ sic nō ꝯtradicūt. qꝛ equi uoce accipiūt appellatōem. modo ꝯtradictio debet fieri ad idem

QUe Uñ eliciaꝭ appellatio h̄ diffinita. Dōm ꝙ ex p̄ntꝭ Aristotelis ex tercia ꝓprietate sbe vbi dt ꝙ oīs p̄ma sba sigt hoc aliq̄d. sed scd̄a sba videꝭ ꝓcare hoc aliq̄d sub appellatōnis figura. qđ pōt sic exponi. i. sub sil'itudi ne acceptōis ꝓ re exñte. Nā scd̄a suba. sil'r pōt accipi ꝓ re exñte sicut p̄ma. sic ecvideꝭ ꝓca re hoc aliq̄d sicut p̄ma sba. ꝛ ꝓm hāc exppositōꝫ diffinitio appel latōis hic daꝭ. Uel pōt sic exponi. sub appellatōis figura. i. sub sil'itudine noiationis vel vocationis. ſꝫ nos noīam⁹ res ꝓcatas ꝓ secūdas subas sicut p̄mas. Uñ appellatio hic accepta venit ab appelloꝛ. qđ est idē ꝙ nominoꝛ. qꝛ nos nō vocam⁹ vel nomina mus nisi res exñtes appellare. ꝛ sic accipiꝭ hic appellatio. Sed in diffōne denoīatiuoꝝ capiꝭ aliter apllatio. s. ꝓ accñtali denoīa tione ꝛ iō ex illo passu nō sumiꝭ iste tractat⁹. qꝛ sic solū adiectia appellarent. ꝛ nulla substātiua qđ ē ꝯtra Pe. his.

Notādū Qꝫ quattuoꝛ rōnib⁹ ꝓbaꝭ ꝙ solus termi/nus substātiu⁹ appellat. ꝛ nō nomē adiectm̄. Pꝛīa sumiꝭ ex rōne oꝛdis. qꝛ si adiectiua appellarēt. tūc tracta/tus appellatōnū p̄cederet tractatū suppsitionū ꝛ ampliatōnuꝫ. qꝛ cōioꝛa sunt p̄oꝛa. sed si termini adiectiui appellarēt sicut ter mini substantiui. ergo tractat⁹ appellatōis qui esset d̄ cōioꝛibus p̄cederet duos tractatus p̄cedentes. Secūda rō sumiꝭ ex fū/damento ex quo trahitur iste tractatus. s. ex tercia ꝓprietate sub stantie. vbi dꝛ ꝙ oīs p̄ma suba ꝓcat hoc aliquid. ſꝫ secūda suba videtur ꝓcare hoc aliquid sub appellationis figura. iā manife/stum est ꝙ adiectiua nō appellant. qꝛ si sic sequereꝭ ꝙ adiectiua es sent in p̄ito sube sed hoc ē falsum. g°. illud ex q̄ sequitur. etiā si adiectiua appellarent. ergo ꝓcarent hoc aliq̄d. vel videꝭ ꝓcare h̄ aliq̄d. nō p̄mū qꝛ ñ sꝫ p̄me sbe. nec ꝓm. qꝛ nō sūt secūde sbe. ſꝫ ni hil videtur ꝓcare hoc aliquid nisi scd̄a suba Tercia rō sumiꝭ ex diffōe appellatōis. qꝛ dꝛ ꝙ appella° ē accep⁹ tmi ꝓ re exñte ſꝫ

adiectiua non significāt res existētes. sȝ res alteri inherentes. Quarta rō sumit ex diuisione eiusdē. qꝛ appellatō solū fit penes tales t̄minos penes q̄s fit suppō. sȝ suppositō ē solū termi sbstātiui ꝛ nō adiectiui. qꝛ adiectiua copulāt. ergo nomē adiectiuū n̄ appellat. ꝑut appellatō ē logice ꝯsideratōis in h̄ tractatu. ꝛ accipiendo appellatōem ꝑut sumit in tercia ꝓꝑetate sbstātie

Arguit Si scd̄a sbstātia appellat h̄ aliq̄d. ḡ sigficat h̄ aliq̄d qd̄ tn̄ videt esse falsuȝ. qꝛ p̄ma suba ſcat hoc aliq̄d ꝛ scd̄a quale q̄d Dd̄m q̄ ſcatio capit dupl'r. Uno° ꝑ p̄maria ꝛ scd̄aria ſcatione sil'. ꝛ sic termin⁹ cōmunis p̄maria significatione ſcat natūaȝ. ꝛ ex scd̄aria sigficatione ſcat suppositū. ꝛ sic termin⁹ ꝯis appellat hoc aliquid. Alio° capit significatio ꝑ p̄maria ſcatione tm̄. ꝛ sic scd̄a suba non ſcat hoc aliq̄d. sed significat tm̄ q̄le q̄d. Et hoc modo etiā non appellat hoc aliq̄d. Determinādo igit de appellatione. tria facit Nā p̄mo diffinit appellationē. Scd̄o poit dīnam ei⁹ a ſcatione. ꝛ tercio diuidit ipsaȝ. Dicit g° p̄mo Appellatio ē acceptō t̄mini p̄ re exn̄te. In q̄ diffinitione ponit acceptio loco gn̄is. Dein dꝛ termini ad dīnam orationū ꝛ sincathegorematū q̄ non st̄ termi: Dicit tercio pro re exn̄te. ad denotādū q̄ ficta non appellāt neqȝ adiectia ꝛ vl'it non entia. qꝛ appellatio non ē aliud q̄ȝ denoiatio rei existētis qꝛ nihil nomiam⁹ nisi res existētes. Et non addit termi sbstātiui qꝛ sufficient explicat cū dicit ꝑ re existēte qꝛ t̄min⁹ adiectiu⁹ non significat rē existētem sȝ in exn̄teȝ ergo non appellat ꝛc.

Arguit Albedo ꝛ nigredo appellāt. ꝛ tn̄ non ſcāt res existētes g° male dicit in diffinitione ꝑ re existēte Dd̄m q̄ lcȝ ſm rē non ſcāt res existentes. tam̄ scd̄m moduȝ significādi. qꝛ significāt rē ꝑ modū ꝑ se stātis. Unde voces non ſcant res imediate a ꝑte rei existētes sȝ res ꝯceptas. modo albe° existit i ꝯceptu qꝛ ē no⁹ sbstātm̄. sȝ albū ſcat rē iexistētē taȝ a ꝑte rei q̄ȝ q̄ ad intellectū ergo est adiectiuū ꝛ non appellat.

Ar Singularia non appellāt. g° deberȝ addi in diffitione t̄mini ꝯis Antecedēs ꝓb at qꝛ singl'aria reliquēda st̄ ab arte. Dd̄ȝ q̄ singl'aria accipiūt dupl'r. Uno° vt includūt in aliq̄ cōi. ꝛ sic de eis ē scia sic de ipo cōmuni. Alio° accipiunt scd̄ȝ rōnem singularitat̄ ꝛ hoc dupl'r. Uno mō in ordie ad p̄dicata realia. ꝛ sic de eis nō est scia. qꝛ in scia debet esse certitudo. sȝ nulla realis ꝓꝑetas p̄t ꝯuenire singularib⁹. qꝛ ille ꝓꝑetates singl'ariū

oriunť ex pncipijs cõplexionalib⁹ q̃ sťz variabilia. Alio⁹ accipi unť quãtũ ad pdicata rationis. ⁊ sic de eis ē scia in ɔmuni ratio/ ne singularitatꝫ. qꝛ sic ē aliqua ɔmunis passio singularium scꝫ ꝙ possunt predicari de vno solo indiuiduo.

Arguit Ex diffinitione seq̃reť ꝙ termin⁹ supponẽs sim plr non appellarꝫ Seq̃la pbať qꝛ non accipiť p re exñte sꝫ capiť p re vniuersali q̃ non existit. Dõm ꝙ termi nus supponẽs simplr sigt rem vere a pte rei exñtē q̃ ē in singłari bus licꝫ scdm ɔpletã rationē vłitatꝫ sit apd intellctm̃. qꝛ natũa ɔmunis abstrahiť p intellctm̃ a singularib⁹. Et ergo dt auicen/ na ꝙ intellcũs facit vniuersalitatē in reb⁹ est tam̃ verꝫ ꝙ analo/ gice appellatio ɔuenit termio supponẽti psonalr ⁊ termio suppo nẽti simplr ƀm ꝙ analogice ɔueit eis capi p re existente.

Arguit Tũc seq̃reť ꝙ ficta ⁊ non entia appellarẽt. Se q̃la pbať qꝛ licꝫ non existãt a pte rei existũt tam̃ apd intellectũ sicut terminus supponẽs simplr. Dõm ꝙ tri/ pliciter est aliq̃d in itellectu. Primo sbiectiue sicut spẽs intelli/ gibiles ⁊ habitus vt scia grãmatica logica. ⁊ qd sic est in intel/ lectu non appellat si saltē significeť concretie ⁊ ɔcernit illd in q̃ est licet si significeť abstractiue posset appellare. Scd⁹ aliq̃d ē in intellectu effectiue qꝛ scꝫ fit p intellectũ vt chimera. ⁊ tale etꝫ non appellat quãdo nihil corñdet sibi a pte rei. si aũt sibi aliq̃d corñdet a pte rei vt dom⁹ sic etiã appellat Tercio⁹ aliq̃d est in i tellectu obiectiue ⁊ sic vniũsale est apd intellctm̃ sicut ɔgnitum in ɔgnoscẽte. ⁊ qd sic est in intellcũ appellat. Vñ patet ꝙ non ē sile de termio supponẽte simplr ⁊ de fictis. qꝛ vniũsale logicũ si/ ue termin⁹ supponẽs simplr est in intellcũ sicut cognitũ in cog/ noscẽte ⁊ abstractũ a matialib⁹ cõditõnibus. sic aũt nõ est de fic/ tis qꝛ ipsis nihil corñdet a pte rei ⁊ eorꝫ ɔceptus sũt frustra. et ergo ficta nõ appellãt. Tũc ibi differt aũt. Poĩt dñaꝫ inť ap/ pellatõem ƀcatõem ⁊ suppõem. nã appellatõ ē tm̃ de re exñte. sup põ aũt ⁊ ƀcati o sťz tã de re exñte q̃z nõ exñte vt antixpus ƀcat et suppoĩt nõ aũt appellat qꝛ nõ ƀcat rem exñtē Et ǧ illa tria dñt q̃dãmodo sic supi⁹ ⁊ inferi⁹. nã vbicũq̃ꝫ ē appellatõ ibi ē suppõ et significatio ⁊ non econtra. qꝛ multi sũt termĩ significantes et supponẽtes non tamen appellantes vt patet de fictis.

Appellatõnũ alia est termi

Hic poit diuisioes appellatiois et cum hoc annectit regulas quo differeter termi appellat supponut et sigificant. et hoc infra ponitur in questione. Est ergo prima diuisio Appellationum alia est termini cois vt homo alia est termini singularis, vt sortes. Ro diuisionis est quia appellatio est proprietas termi et terminus est duplex. quia est aliquis terminus discretus seu singularis est aliquis est terminus cois. ergo appellatio est duplex vt patuit. tenet consequentia. quia passio diuiditur ad diuisionem sui subiecti.

Arguit Omis bona diuisio debet dari per opposita sed ista non est huiusmodi. ergo non est bona. Minor probatur quia vle et suum singulare sunt idem ergo non sunt opposita. Dicendum quod licet sunt idem materialiter et secundum rem. quia eandem rem sigificant. differunt tamen formaliter et secundum rationem sufficit ergo quod diuisionis membra formaliter opponantur.

Arguit Solus terminus singularis appellat. ergo alterum membrum est superfluum. Antecedens probatur quia ille tantum sigificat rem existentem. Dicendum quod licet terminus communis ex primaria significatione non appellat tamen ex secundaria significatione appellat. quia tunc significat supposita. et sic accipitur hic terminus communis qui appellat pro primaria et secundaria significatione simul.

Appellationum termini cois

Hic poit scdam diuisionem appellationis et est subdiuisio scdi membri pcedentis diuisiois. Dicens appellationum coium alia est termini cois pro ipsa re i commui ut quando terminus habet suppositionem simplicem vt aial est genus homo est species. Alia est termi cois pro suis inferioribus et talis est quando terminus habet suppositionem personalem. ut homo currit. Causa huius diuisiois est quando terminus cois appellans accipitur dupliciter. Uno modo pro re vniuersali significata per ipsum et sic habet suppositionem simplicem. Alio modo accipitur pro inferioribus et sic habet suppositionem personalem.

Querit Quomodo differenter appellant sigificant et supponunt termini singulares et termini coes Dicendum quod terminus singularis idem sigificat supponit et appellat. scilicet vnum indiuiduum nuo Sed terminus cois habens suppositionem simplicem idem sigificat pro eodem supponit et idem appellat. quia supponit pro natura et sigificat et appellat naturam. Sed terminus habens suppositionem personalem non idem sigificat supponit et appellat quia sigificat ex primaria sigificatione naturam. sed supponit et appellat rem singularem. vt homo currit ibi homo sigificat hominem i coi et supponit pro suppositis tam existentibus quam non existentibus sed appellat tantum ad existentes vt patet ex diffinitione appellationis

Arguit Significatiõ suppositio ⁊ appellatõ sũt diũse passiões. g⁹ nõ pñt ꝯueire eidẽ Dõꝫ ꝙ nõ sũt dispate passiões sꝫ vna sb ordiaꝛ alti. Etiã pñt diũse passiões cõuenire vni sbiecto maťialr accepto qð tñ ẽ plũa formalr. ⁊ sic h̄ idẽ ťmin⁹ maťialr ẜcat appellat ⁊ suppoit. formalr ãt nõ est vn⁹.

Ar Unusq̃sqꝫ ťmin⁹ suppoit ⁊ appellat ꝑ eo qð ẜcat. sꝫ ter/min⁹ cõis supponẽs ꝑsonalr nõ ẜcat supposita sua sꝫ na/turã cõem. g⁹ suppoit ⁊ appellat ꝑ natura ⁊ nõ ꝑ supposit. Maioꝛ ꝓbaꝛ qꝛ suppositõ ⁊ appellatõ piter sequñꝛ significationem. Dõm ꝙ sicꝫ dcm̃ ẽ supius q̃znis ꝑmo ⁊ ꝑ se ťmin⁹ ꝯis accipiꝛ ꝑ natura ⁊ ẜcat naturã cõem tñ ex ꝯñti pt ẜcare supposita.

Notandũ Qꝫ ẜm modernos sic diuidiꝛ appellatõ Appellatõnũ alia ẽ maťial alia forl̃is cui⁹ rõ ẽ qꝛ ẜm eos ꝯcreta accñtiũ appellãt. ⁊ talia pñt accipi du/plr. Uno⁹ ꝑ maťiali Alio⁹ ꝑ formali. ⁊ sic etiã appellãt maťiale vl formale. ⁊ ad h̄ allegãt illã regulã Qñcũqꝫ termin⁹ q̃ appellat poiꝛ in sbiecto tũc appellat ꝑ maťiali. sꝫ qñ poiꝛ a pte pti tũc ap/pellat ꝑ forl̃i. ⁊ ẜm hoc mľtas ꝓpões verificãt ⁊ falsificãt. vt ista ꝓpõ. natũa intẽdit mõstꝝ ẽ falsa. sꝫ ista ꝓpõ mõstꝝ intẽdit na/tura ẽ vẽa sꝫ illa r̄gula nõ ẽ nccia. qꝛ tũc oẽs ille ꝓpões eẽnt fal se. diligo pecuiaꝫ diligo pecuias. Tñ pdcã regula põt admitti ꝓpꝛ ꝯgruentiã. qꝛ natũa intẽdit mõstꝝ ꝑ maťiali scꝫ illð qð ẽ mõstꝝ nõ tñ ꝑ forl̃i sub rõe mõstri. Et tm̃ ꝺ appellatõibus

Estrictõ ẽ coartatio.

Jste ẽ tractat⁹ ꝑtialis q̃rti hui⁹ septimi in q̃ postqꝫ ꝺterminauit Pe. his. ꝺ ãpliatõib⁹ ⁊ appellatõibus Cõsequẽter agit ꝺ restrictõib⁹. rõ ordis ex supdic tis sufficiẽter hr̃i põt. Primo ergo diffinit restrictõem dicens. Restrictõ ẽ coartatõ termĩ ⁊c̃. et poiꝛ coartatio loco gñis. qꝛ est qðdã cõmuni⁹ q̃ꝫ restrictio eo ꝙ omnis restrictõ ẽ coartatio sed non ecõtra Et dꝛ termĩ cõmunis ꝓpter terminos singulares q̃ ꝓ/prie non ampliãꝛ nec restringunꝛ. et aliud positum in diffinitõ ne poniꝛ ad drñãm ampliatõis que facit oppositũ.

Querit Quid sit sbcm̃ hui⁹ tractat⁹. Dõꝫ ꝙ termin⁹ restrigiblis. ⁊ restrictõ ẽ ei⁹ ꝓpa passio ⁊ ꝺmõ/stratur sibi in esse ꝑ diffinitõeꝫ sbiecti. vel etiã ꝑ diffinicõeꝫ ipsius

passionis. Et formatur sic demonstratio per quam habetur scientia in presenti tractatu. quicquid coartatur a maiori suppositione ad minorem hoc restringitur. sed terminus restringibilis est huiusmodi. ergo terminus restringibilis restringitur. ibi enim passio predicatur in concreto de suo subiecto.

Arguitur Terminus singularis etiam restringitur ergo non bene dicitur in diffinitione restrictionis termini communis. Antecedens probatur. quia cum dicitur sortes albus currit ibi sortes restringitur tantum ad albos. Dicendum quod duplex est restrictio. quedam est ad supposita. quando terminus coartatur a pluribus suppositis ad pauciora. et sic terminus singularis non restringitur quia non habet supposita. Alia est que ad significata. et quia termini singulares equivoce significant plura. sic quandoque restringitur ad unum significatum. de illa autem restrictione hic non fit mentio.

Notandum Quod restrictio principaliter est utilis ad tria. Primo ad oppositionem. quia ex natura restrictionis omnis scitur quod iste due non opponuntur Omnis ethiops est albus secundum dentes. et nullus ethiops est albus. quia aliter restringitur ethiops in prima et in secunda. Secundo valet ad conversionem. quia ista nullus homo est mulier debet ita converti. ergo nulla mulier est homo masculus Ratio quia homo in conversa tenebatur pro masculis tantum. ergo etiam in convertente debet sic teneri. alias conversio non esset bona. Tercio restrictio valet ad suppositionem. quia hec omnis homo est albus homo supponit tantum pro maribus et hec Omnis homo est alba supponit pro feminis tantum. et hoc facit restrictio significata per predicatum.

Queritur Quomodo differenter restringatur hec homo. dicendo homo albus currit. et homo currit. Dicendum quod in prima homo stat pro presentibus gratia illius verbi currit. et stat pro albis gratia illius adiectivi albus In secunda autem stat solum pro presentibus gratia illius verbi currit positi a parte predicati. quod solum restringit gratia consignificati quod est tempus et non gratia principalis significationis.

Queritur Utrum hic sit restrictio valde bene Dicendum quod non Arguitur quod sic. quia ibi est determinatio. ergo ibi est restrictio Dicendum negando consequentiam. et ratio est quia ibi arguitur a superiori ad inferius affirmative. Est enim determinatio superius ad restrictionem quia ubicumque est restrictio ibi est determinatio sed non econtra.

Restrictionum alia fit per no

Hic consequenter dividit restrictionem et non dividitur restrictio passiva sed activa. quia restrictio passiva fundatur in suppositione. sed verba non supponunt. quod tamen hec ponuntur

mēbꝝ in ista diuisiōe. g°. signū ē ꝙ restrictō passiua h̄ ñ diuidit. Dicit g° Restrictōm alia fit ꝑ no⁹. vt cū dr̄ hō alb⁹ Alia ꝑ ver^m vt hō currit. Alia ꝑ ꝑticipiū. vt hō legēs currit. Alia ꝑ implicatione. vt homo q̄ ē albus currit. Ex q̄ ꝑz ꝙ Pe his. ñ solū h̄ determiat de termino restricto. s3 etiā de termino restringēte in ordie tñ ad t̄mi^m r̄strictū. ḡh̄ ondit ꝙ q̄druplicia st̄ restringētia in ista

Arguit Omnis bona diuisio d3 eē bimē / diuisione bris. s3 ista ñ ē hmōi g̃ ꝛc. Dō ꝙ oīs bona diuisio gn̄is in suas spēs immediatas d3 eē bimēbris. s3 ñ o3 de alijs diuisionib3. s3 sufficit ꝙ reducāt ad bimēbrē. sic ē de ista. vt ꝑ3 ꝑ sufficiētiā istaꝝ spēꝝ. Nā omnis restrictio fit ꝑ aliq̄d conplexū aut in conplexū. Si pri^m. sic fit ꝑ implicationē. si scd̄3. h̄ ē duplicit. vel h̄ se h3 ꝑ modū habitus ꝛ q̄etis. sic fit ꝑ no⁹. vel ꝑ modū fluxus ꝛ fiēi. ꝛ h̄ duplicit. vel distātis a sb̄stātia. sic fit ꝑ ver^m aut indistantis a substantia. ꝛ sic fit ꝑ ꝑticipium.

Arguit Aliq̄ ē restrictio q̄ fit ꝑ prono⁹ g° mēbra diuisionis ñ euacuāt totā natūa3 diuisi Añs probat sic dicēdo. iste hō currit. ibi iste restrigit hoiē3. ꝛ trahit ipm a cōitate ad singularitate Dōm ꝙ ē dupl'x restrictō. vna ē ꝑ3 re3 et mōm sil'. Alia ē scd̄3 rē tm̄. mō p°mō ꝓno⁹ nō restrigit s3 scd̄o° de q̄ restrictōe h̄ nō fit mētio. Cui⁹ rō ē q2 mod⁹ restrigēdi deficit ꝓnoi. q2 mod⁹ d'tmiatōis ꝛ restrictōis ē ꝙ restrigēs d3 postponi restricto. ꝓno⁹ āt ꝑponit Et ꝙ h̄ nō fit ꝓꝑe dcā restrictō ꝑ3 q2 restrictō d3 fieri in vna spē suppōis. s. ꝑsonali q2 ois t̄mi⁹ restrict⁹ suppoit ꝑsonal'r. mō cū dr̄. iste hō currit. ibi hō suppoit discrete

Arguit Adūbia restrigūt g̃ adhuc diṡio ē insufficiēs q2 nihil dt̄ de eis Añs ꝓbat q2 d'tmiare in grāmatica ꝛ restringē in logica idē st̄. s3 adūbia d'tmiant in grāmatica g̃ restringūt in logica Dō ꝙ d'tmiare ꝛ restringē nō st̄ penit⁹ idē. s3 h̄nt se sic mag' cōe ꝛ min⁹ cōe. ꝛ sic adūbia bñ d'tmiant s3 nō r̄stringūt Cui⁹ rō ē q2 restrigēs coartat ꝛ d'tmiat t̄mi^m supponētē. adūbia āt ñ d'tmiāt termi^m supponētē. s3 ꝟb^m q̄d sig̃t ꝑ mō3 flux⁹ ꝛ fiēi q̄d ñ p̄t supponē g̃ nec p̄t restrigi ꝑ adūbiū l3 bñ d'tiari

Ar Adūbia āpliāt g̃ r̄strigūt. t3 ꝯña. q2 oppoīta h̄nt fiēi cca idē Dō ꝙ l3 adūbia qñq3 āpliāt ex ꝯñti. ꝛ mi⁹ ꝑcipalit' sc3 solū illa adūbia q̄ d'tmiant ꝯpōe3 dci. s3 tñ nūq3 restrigūt. q2 ñ ꝑn̄t addi t̄mio r̄strigibl'i q2 adūbia solū d'tmiāt ꝟba ꝛ ꝑticipia

q̃ n̄ pn̄t r̄strigi lz bn̄ ap̄liari. 2g° dō ē ad ꝓbatōez ꝙ oppoīta hn̄t fiēi cca idē sz n̄ ꝑ idē. ⁊ h̄ fit in ꝓpoito ꝺe āppliatōe ⁊ restrictōne

Restrictōnū̄ factaꝝ per no

Hic s̄bdidit primū mēbꝝ pdcē diuisiōis dicēs Restrictōm fcāꝝ ꝑ no⁹ alia fit ꝑ inferi⁹ additū supiori. vt al' hō currit. Alia fit ꝑ drāzeēnalē aduenīētē gn̄i. vt al' rōnale Alia fit ꝑ adiectīm accn̄tis additū s̄bctō vl' s̄bstātio. vt hō alb⁹ Et fūdamētū diuisiōis ē in h̄ q2 mi⁹ ɔē s̄p restrigit mag̅ cōe. iō ets̄ fciū mēbꝝ intelligit ꝺe adiectio accn̄tsɔis. q2 risibl'e n̄ restrigit hoiz. q2 eq3 ml'ts̄ inē sic hō

Arguit Restrictō nō p̄t fiēi ꝑ additōem spēi vl' infēiorīs suo supiori. g° primū mēbꝝ ē supfluū Aн̄s ꝓbat q2 om̄e restringēs ē ꝺtm̄inās. ⁊ oē ꝺtm̄inās ē adiectiuū. q2 ꝺtm̄inare ē ꝺpēdentiā rei specificaē. ⁊ h̄ nō p̄t fieri ꝑ aliud q̄z ꝑ adiectiuū. g° spēs q̃ ē s̄bstātiuū nō h3 ꝺtm̄nare Dō ꝙ licz inferi⁹ vel spēs nō sit adiectiuū b3 rē. ē tamē adiectiuū. b3 officium. q2 exerc3 offi^m dr̄ne qd ē ꝺtm̄nare potētialitatez ⁊ ɔfusiōez generis. Qd āt species tūc exerc3 offi^m dr̄ne p3 ꝑ alexādrū dicentez ꝙ quādo est aliq̄ dcō equalens duab⁹ in ꝫcando. si tūc addat vni illaꝝ cui equal3 tūc stat ꝓ reliq̄. ⁊ sic est h̄. q2 hō equal3 istis dcōnib⁹ animal ⁊ rōnale. quādo g° addit animali tūc stat ꝓ rōnali tātū. Et si dicat dr̄na etiā nō ē adiectiuū. g° nō p̄t spēs gr̄a dr̄ne restringē Dō ꝙ ꝺtm̄inās ē adiectiuū vel b3 rē vel b3 mo^m. mō licet dr̄na non sit adiectiuū b3 rē ⁊ mo^m simul. ē tamē adiectiuū b3 mo^m. q2 dr̄na b3 mo^m ē q̄litas lz b3 rē sit s̄ba saltē dr̄na s̄balis

De restrictōne facta per no

Hic ponit q̄sdā r̄gulas ꝺe restrictōe p̄dcās diuisiōes ꝺclarātes. Et ponit tres d̄ restrictōe fcā ꝑ no⁹ Prima ē ōe no⁹ nō diminuēs nec habēs vi3 āpliādi a se vel ab alio additū t̄ino mag̅ ɔmuni ex ead̄ p̄te restringit ip3 ab ea q̃ exigit sua ꝫca°. vt cū dr̄ animal hō currit. ibi hō restringit animal ad stādū ꝓ hominib⁹ tātū Dicit notāter non diminuēs ad remouendū nomina diminuētia q̃ non restringūt sz poti⁹ corrūpūt ⁊ ꝺstruūt t̄minū cui addunt Dr̄ nō habens vim āpliādi ad remouendū nomina āpliatiua. vt possibile nccariū. Et dr̄ vlteri⁹ additū ex eadez p̄te. q2 si addētur t̄mino q̃ ad diūsas p̄tes tūc r̄stringēt q̃ ad ꝫcatōez. vt cū dr̄ hō ē alb⁹ ibi alb⁹ r̄strigit hoiz q̃ ad ɔꝫcatōz q̃ ē genus masculinū

Notādū Q3 pticipiū z vbū drnter restrigūt. qz pticipiū restrigit tminū q̄ ad e9 pncipale sig tū s3 vbū restrigit q̄ ad ei9 ꝯsignificatū qd ē tps. Rō diūsitat3 ē qz pticipiū bcat actū vnitū sbe. z g° ñ intelligit copl'a int no9 z pticipiū. mō tmin9 restrigēs addit9 tmino restricto ex eadē pte restrigit ipm q̄ ad bcatōem vt patebit in regl'a. s3 vbū bcat actum distātē a sba. iō int ip3 z no9 intelligit copl'a media. z sic vbū intelligit poni i ordie ad no9 qd restrigit. s3 restrigēs additū tmio restricto ex alia pte restrigit ip3 q̄ ad cōbcatū vt et3 dt tcia regula

Arguit Qñcūqz determinatō addit dētmia rstrictōnābili restrigit ip3. s3 cū dr hō mortu9 determinatio addit determinabili ex eadē pte. g°. ibi ē restrictō Dōm q tplx ē determinatō sc3 sup addēs z ē q̄ supaddit formā realē suo determinabl'i. z ois tl'is determiatō addita termio restrigibili ipm restigit vt hō alb9. ibi alb9 addit hoi vnā realē formā. z ad illā formā ipm restrigit. Alia ē determinatō diminuēs. z ē q̄ diminuit rōem illi9 cui addit quātū ad suā denoiatōem. z bm talē determinatōem fit restrictio. vt cū dr ethiops ē alb9 bm dētes. ibi enim illa determinatō alb9. bm dētes diminuit denomiatōem simpl'r dictā ethiopis ab albedie Tercia ē determiatō distrahēs siue ꝑuās suū determiabl'e a sua pncipali bcatōe z rōem eius tollit. vt cū dr hō mortu9 hō pict9. nā ibi hō trahit extra suā ppriā naturā q̄ ē eē aīal rōnale. Et ille due vltie determiatōes nō pñt restrigere terminū cui addūtur. cui9 rō est. qz restrictō passiua fundat in suppōne psonali s3 psonal' suppō fundat in bcatōe ppria termini. g tmi9 q̄ ñ h3 suā ppriā bcatōe3 ñ pt suppone aut ápliari l' restrigi. vt fit qñ addit tio dtia9 dimiuēs distrahēs aut alienas

Sciēdū q) min9 ꝯmune.

Hic poit vnū notabl'e p declatōe regl'e pdcē. z pt eē rō regl'e dicēs q sp min9 cōe restrigit mai9 cōe tā i eēnalib9 q3 i accñtalib9 vt al' hō. hō alb9 Et si dicit g alb9 ñ restrigit hoie3 qz alb9 ñ ē min9 cōe in ordie ad hoiē3 cū pl'a sint entia alba q3 sint suppoita hois Dō3 q alb9 vt restrigēs hoie3 ē min9 cōe q3 hō. pt tñ i vna acceptōe eē mag3 cōe. Nā alb9 cōpat ad duo. Uno° ad alios coloēs si bi oppoitos. s. nigr blauiū z sic de alijs. z sic alb9 ē min9 commñe q3 homo z restrigit hoiem. qz homo b3 se pt eē niger z medio coloē colorat9 Alio° alb3 pt ꝯpari ad oia suppoita l' sbctā q̄b3 in est

sicut ad lapidē lignū ꝛ sic de alijs. ꝛsic ē magis cōe ꝙ̄ hō ꝛ restrin
git ꝑ hoiez ad certa sbiecta alba. ꝛ sic ē ibi restrictō mutua. qꝛ vᵐ
restringit alterū ꝛ econtra. qꝛ vnū q̄ ad aliq̄d excedit alterꝝ in cō/
munitate ꝛ alterꝝ econtra quo ad aliq̄d excedit ipsum.

Arguit Hic nō ē mutua restrictō hō albꝰ ꝙ̄ ꝯdcā. Añs ꝓbat qꝛ terminꝰ restrigēs dꝫ determiare terminū restrictū. sꝫ hō nō pt determiare albū qꝛ ē sbstātm̄ sꝫ sbstātm̄ non determiat adiectm̄ lcꝫ bñ ecōtra Dō ꝙ hō accipit duplr Uno° sbstātie tā ꝫm rē ꝙ̄ ꝫm officiū. ꝛ sic n̄ pt aliq̄ mō determiaē. Alio mō accipit ꝓut trāsit in vi nois adiecti cuiꝰ officiū exercꝫ. ꝛ sic pt restringē. qꝛ tūc etꝫ pt determiare ꝛ coartare terminū cui additur.

Arguit Termio adiectio n̄ ꝯuenit suppō. g° nec restrictio. ꝯña ꝓbat qꝛ ois restrictō fundat in suppōe. Dōm ꝙ duplx ē restrictio. s. actiua ꝛ passiua. tūc dōꝫ ē ꝙ restric/ tio actiā n̄ fundat in suppōe. qꝛ nō oꝫ ꝙ ille terminꝰ q̄ actiue re/ strigit supponat. sꝫ nllus terminꝰ pt restrigi passiue nisi suppo/ nat. Et ideo ē dōꝫ ꝙ actiē bñ restringūt adiectiua sed non restri/ guntur nisi improprie quia determinantur.

De termino restricto talis

Hic ꝑoit scdaꝫ reglaꝫ q̄ dat d̄ t̄mio restricto ꝛ ē tlis. si sigᵐ vle ad ueniat termio restricto n̄ distribuit ipꝫ nisi ꝓ his ad q̄ restringebat vt cū dꝛ omnis hō albus currit ibi homo restringit ꝑ albuꝫ et solum distribuitur ꝓ albis.

Arguit Signū vle ꝑfcm̄ distribuit ꝓ omibꝰ sꝫ in dcō exēplū omis ē signū distributiuū ꝑfcm̄. g° dꝫ hominē distribuere ꝓ omib° suppositꝫ. Dōꝫ ꝙ signū vle di/ stribuit ꝓ omibꝰ ꝫm exigētiā termini cui adiūgit. sꝫ cū dꝛ omis hō albꝰ currit hꝫ signū omnis vnit hōi restricto ꝑ adiectiuū. inde ē etiā ꝙ nō potest nisi ꝓ hominibus albis distribui.

De restrictione alia datur

Hic ponit tercia regula q̄ dat de restrictōe in cōi q̄ fit tā ꝑ noꝰ ꝙ̄ ꝑ verbū ꝛ ē talis Nihil positū a pte ꝑdicati pt restringere terminū a pte sbiecti positū q̄ ad principalem significationē sed solum quo ad consignificationē. vt cū dicit homo est albus ibi homo solū verificat de viris ꝛ nō femellis gr̄a restrictōis Et est ratio

regule. qꝛ nisi sic oẽs ille ꝓpositões q̄ sunt ↄtingẽtes eẽnt nc̄ca/rie. qꝛ tūc cōditō posita a pte ꝑdicati intelligeret in sbiecto. vtpꝫ in illa ꝓpōe hō ē alb⁹. eēt em̄ sens⁹ hō alb⁹ ē alb⁹ sꝫ alb⁹ q̄ ad ꝑca/tōem restringerꝫ. ꝛ h̄ ē necessariū qꝛ om̄e qꝺ ē qn̄ ē ncc̄e est eē. Et etꝫ albedo ē ꝺe eēntia hoīs albi cū sit extremū ↄpositōnis.

Querit Quare plus vel poti⁹ noīa sbtīa restringūt q̄ ad significatōeꝫ q̄ ē gen⁹ q̄ꝫ q̄ ad ↄꝑcatōeꝫ q̄ est casus aut nūs Dōꝫ q̄ illa ē rō qꝛ gen⁹ trāscēdit q̄dāmō ꝛ in/cludit tā nūeꝝ q̄ꝫ casuꝫ Dictōes ei diuersoꝝ nūeroꝝ nō variāt gen⁹ nisi in q̄busdā heterodicꝭ. silr etꝭ noīa di uersoꝝ casuuꝫ non variāt gen⁹ nisi iteꝝ p accn̄s. ꝛ sic pl⁹ restrīgūtur noīa ꝑꝫ ↄꝑca/tōeꝫ q̄ ē gen⁹ q̄ꝫ ꝑm ↄsignificatōeꝫ q̄ ē cas⁹ aut numerus

De restrictōe fctā per mu

Hic poīt duas regulas ꝺe restrictōe fctā p mltiplicatōem q̄ eq̄/ualet noīb⁹. Pꝛīa ꝺeclarat vn̄ hꝫ iplicatō restrictōeꝫ qꝛ ab adiec/tiuo sibi adiūcto qꝺ ꝺe se hꝫ restrīgere. Et ē tlis. oīs iplicatō im/mediate adiūcta tmino cōi restringit ipꝫ sicut adiūctū suuꝫ. i. sic adiectm̄ inclusuꝫ in multiplicatōne. vt cū dꝛ hō q̄ ē albus currit ibi hō restringit p illā iplicatōeꝫ q̄ ē albus ad stādū p albis tm̄ Rō hui⁹ regule ē qꝛ qn̄ ꝓpō tota intelligit q̄si cōpleta an̄ aduen/tū iplicatōis tūc iplicatō restrīgit ipm sicut facit adiectm̄ in ꝑ/dicato positū solū p cōsignificato. Qn̄ āt iplicatio adueīt ter/mino restricto an̄ ↄpletōem ꝓpōis. tūc restringit ipꝫ q̄ ad ꝑnci/palē suā significatōem sicut adiectm̄ imediate ↄiūctū suo restrin/gibili. Vn̄ qn̄ iplicatō imediate adiūgit termīo cōi tūc habꝫ se in rōe adiectiui ꝛ restringit q̄ ad ꝑncipalē significatōem sicut si adiectiuū ibi poneret. vt oīs hō q̄ est albus currit ibi ei sensus ē omnis hō alb⁹ currit sꝫ qn̄ ponit iplicatō post copulā vł verbū ꝑncipale tūc restrīgit q̄ ad cōsignificatōeꝫ. vt oīs hō currit. q̄ ē al/bus. illi⁹ em̄ ꝓpōis est sens⁹. oīs hō currit ꝛ oīs hō est alb⁹. qꝛ h̄ relatiuū q̄ valet tm̄ sic ꝛ ille tūc est idem sens⁹ ac si diceret. oīs hō currit ꝛ ille ē alb⁹ ꝛ qꝛ ille ē relatiuū sbe ydēptitatꝭ nō reciꝓcum ideo supponit eodē mō sic suū an̄s. scꝫ oīs hō. ibi em̄ hō suppo/nit confuse. ergo etiā hoc relatiuum ille. ꝛ sic patet q̄ magna est differētia si implicatio ꝑponat vł postponat in propositione.

Secūda regula est quādocūqꝫ signum vniuersale ꝛ implicatio ponunt in vna oratione tunc illa oratio est duplex. Quia vł im

plicatio intelligitur pcedere signū id est prius aduenire termīo restringibili q̄z signū vt qn̄ implicatō referꝛ ad terminum cōem distribuibilē immediate. ⁊ tūc sigm vniuersale distribuit ꝭminū cōez solū p his p quibꝰ restringiꝛ vt oīs hō q̄ ē albꝰ currit. Aut signū intelligiꝛ pcedere iplicatōez vt qn̄ iplicatō ꝯiūgiꝛ media te ꝭmio restringibili. ⁊ tūc signū vniuersale distribuit ipm p oi bus suppositis. vt oīs homo currit q̄ est albus.

De restrictione facta per.

Determinato de restrictōe fcā p nomē. cōsequēꝛ pseq̄ꝛ regulas ad cognoscēdū restrictōez factā p v̄bū. Et st̄ tres q̄x pma ē. ꝭminꝰ cōis supponēs vel apponēs v̄bo pn̄tis tpis simpl'r sūpto nō ha benti vim ā pliādi nec ex se nec ex alio restrigiꝛ ad stādū pro his q̄ st̄ sb forma ꝭmini supponēt̄. vt cū dr̄ hō currit hō ē aīal. De claratio oīm illax pticulax sufficiēter habeꝛ ex littera.

Arguit Si sic tūc hec ppō hō ē aīal nō erit ppetue v̄itat̄. Scd̄a pbaꝛ q2 hō restrigiꝛ ad pn̄tes ⁊ sil'r aīal. Dōm q illa ppō pt dupl'r capi. Unoꝰ s̄m mōm enūciādi ⁊ sic non ē ppetue v̄itat̄ nec stat hō p oibꝰ supposit̄. q2 ex mō enū ciādi hz homo q stat p pn̄tibꝰ Alioꝰ capiꝛ illa ppositio s̄m rem enūciatā. ⁊ sic illa ppositio ē ppetue v̄itatis siue nc̄cario v̄a. Rō ē q2 in illa ppositione pdicāꝛ res concepte s3 qd̄ concipiꝛ p aīal nc̄cario inē illi qd̄ concipiꝛ p hoiez q̄ ad rē enūciatā. g̃ ē proposi tio nc̄caria ⁊ pdicatū conueit sbiecto pro oibꝰ drn̄ijs tpm. ⁊ ideo sol3 dici q hoc verm ē i propositioibꝰ nc̄carijs absoluaꝛ a tpe q2 non hab3 modū significādi tpis nostri vl' prope sumpti

Arguit In illa ppōe homo ē aīal hoc v̄bū ē s̄cat cum tpe vl' nō. si cū tpe tūc dz restrigere ad pn̄s. si n̄ s̄cat cū tpe tūc nō ē verm qd̄ non pt dici cū sb nl'la alia pte orōis ponaꝛ Dd̄ q ꝭmiꝰ capiꝛ dupl'r. Unoꝰ p tpe nr̄o ⁊ sic verba i p positioibꝰ nc̄carijs absoluuntur a tpe Alioꝰ capiꝛ tps coiꝛ put ex tendit se ad oēm differētiā tpis vl' mēsurā tpis. ⁊ sic etia3 verba illa significant cum tempore. sic enim significare cum tempore ē essentiale verbo et non primo modo.

Arguit Extrema debent vniri s̄m q copula exigit alias copula nihil faceret ad vnionē. s3 in illa ppōne homo ē aīal copula exigit extrema solum capi pro presentibus

ergo restringunt. Dicendum quod extrema alicuius propositionis possunt vniri per copulam ad medium vnientis. ergo etiam vnibilia variantur secundum medium vnionis ex modo enunciandi. i. signum cuius vnibilia aliquando vniuntur per copulam de presenti. aliquando vniuntur per copulam de preterito. et aliquando per copulam de futuro. si ergo copula nihil faceret tunc possent vnibilia per quamcumque copulam vniri sed quia ad rem enunciatam copula amittit vim illam specialem vniendi extrema. Secundo dicendo quod ista comparabilitas que ponitur in hoc verbo est non est comparabilitas temporis nostri quia tunc absoluitur a tempore nostro. sed est comparabilitas ex parte eternitatis quia tales propositiones sunt perpetue veritatis.

Alia regula talis est. Termi.

Hic ponitur secunda regula de verbis preteriti temporis et est ista. Terminus communis supponens vel apponens verbo de preterito simpliciter sumpto non habenti vim ampliandi nec ex se nec ex alio tenetur pro his que sunt vt fuerunt sub forma termini supponentis vt cum dicitur homo fuit albus. ibi homo restringitur ad standum pro his que sunt vt fuerunt homines et similiter albus pro his que sunt vt fuerunt alalia

Arguitur Verbum preteriti temporis ampliat ergo non restringit. Antecedens probatur quia preteritum ambit plura tempora et hoc est ampliare. Sed consequentia patet quia opposite proprietates non possunt vni inesse. Dicendum primo quod verbum preteriti temporis potest comparari ad duplicem suppositionem. primo ad suppositionem naturalem siue ad terminum supponentem naturaliter. et sic restringit. quia terminus stans naturaliter stat pro omnibus que sibi conuenire possunt indifferenter et ab illa communitate restringit ipsum verbum preteriti temporis quia restringit ipsum ad presens et ad preteritum Alio modo comparatur ad suppositionem personalem vbi terminus ex modo loquendi stat pro suppositis et sic verbum preteriti temporis habet ampliare quia facit terminum stare in ordine ad multa tempora. Secundo dicendum quod verba preteriti et futuri temporis solum ampliant secundum quod in quantum includunt presens tempus non quidem sub ratione presentialitatis sed secundum quod illud presens ponitur sub quadam preteritione vel futuritione vt homo docuit ibi homo accipitur etiam pro suppositis presentibus vt tamen habent in se preteritum actum docendi. Sed proprie illa verba significant vnum tempus. s. vel preteritum vel futurum et sic ad vnum tempus restringunt et ergo notanter dicitur in regula pro his que sunt vt fuerunt vel vt erunt et non pro his que sunt vel fuerunt aut pro his que sunt vel erunt quia sic talia verba simpliciter ampliarent. quamuis hoc quidam nituntur defendere.

Arguitur Quod non est non potest restringere. sed preteritum tempus non est. ergo verbum gratia preteriti temporis non potest restringere. sic etiam dicitur de verbo futuri temporis. Dicendum primo quod licet verbum preteriti

et futuri tpis non st a pte rei in actu sunt tn apd ↄcipientem ꝛ apd intellectm in actu. ꝛ h sufficit ad h q tmin9 p ipa restrigat qꝛ ec p pō p intellcm ↄcipit ꝛ scit. hnt tn illa ↄceptō aliqd corrns a pte rei vt tps pteritu vl hebit tps futuz. Et qꝛ p h q pns est a pte rei termi pntis st apte rei q st pteritu ꝛ futuꝝ. Scdo dꝫ q aliter dicunt esse a pte rei successiue ꝛ pmanentia. Na pmanentia sut a pte rei in actu qꝛ totu ee ipsoꝝ est sil. ſꝫ successiua non st sil i actu qꝛ hnt vna pte in actu ad qua alie copulat ꝛ ↄtinuat sic rhenus dꝛ ee tot9 an coloniā qꝛ vna ps ei9 e ibi ꝛ alie ↄtinuātur.

Alia regula talis est. Termi

Tercia regla de vbis futuri tpis e tal. Termin9 cōis suppones vl appones vbo de futuro simplr sūpto nō hnti vim ampliandi sb forma termi supponēt suppoit p his q st ꝛ erūt in futuro vt hō erit aial Ex ill trib9 reglis infert Pe. his. correlarie q vbū restrigit q ad pcatōeꝫ q e tps ꝛ nō q ad pcatōem vt cū dꝛ hō currit ibi hō nō restrigit ad currētes ſꝫ ad pntes. Et erō correlarij qꝛ nisi sic seqret q vba diuisoꝝ tpꝫ eadē hēret vi rstrigēdi cuꝫ eadē hēant pcatōeꝫ pncipalē. ſꝫ h e flm ꝛ ↄ reglas ia dcās. qꝛ vbū pnt tpis hꝫ aliā vi restrigēdi q̄ꝫ vbm pteiti aut futuri tpis Alia rō qꝛ solū tmin9 posit9 i eadē pte cū tmio restrigibli restrigit q ad pcationē. ſꝫ vbū nō poit in eadē pte cū noie qꝛ ipm predicatur. nomen vero subijcit. ergo vbū solū restrigit ad ↄsignificationē

Circa predicta querit de

Hic adeuidētiā iam dictoꝝ de restrictione Pe. his. tale mouet sophisma. Omne animal fuit in archa noe. vtꝝ sit veꝝ vel falsū Et prio pbat ipm p inductōem sic. hō fuit in archa noe asin9 fuit in archa noe ꝛ sic de alijs spēbus aialis. ergo ome aial fuit in archa noe. Scdo impbat sic. ome animal fuit in archa noe. cesar fuit aial ergo cesar fuit in archa noe. ↄclusio est falsa. ergo aliqua pmissaꝝ nō minoꝛ ergo maioꝛ q fuit sophisma ergo sophisma est falsuꝫ. ꝛ ei9 falsitas etiā patꝫ ex duab9 regulis restrictionū scꝫ ex scda de verbis ꝛ ex pma de noibus vt patꝫ in lrā. etiā ista e falsa omne aial qd tūc fuit fuit in archa noe. ergo multo magꝭ sophisma. Tenet ↄsequētia p locū a maioꝛi qꝛ maioꝛ est restrictō in pma q̄ꝫ in scda q est sophisma. ergo grā restrictōis sophisma non potest esse veꝝ. Sed Pe. his. prio ponit illd sophisma esse

distiguēdū ꝑm mētem alioꝝ q̄re illā solutōez postea reꝓbat. Et soluit scđo sophisma ꝑ interemptōem. dicēs ꝙ sit simpl'r falsuz Est ergo distinctō talis qꝛ vl' aīal in ista ꝓpōe distribuit̃ ꝓ sin/gulis generꝝ id est ꝓ singul' indiuiduis sb genē ꝛ spē ꝯtētis ꝛ tūc sophisma simpl'r ē falsuz. qꝛ multa sunt indiuidua aīal' q̄ nō fuerūt in archa noe. Alio⁹ fit distributio ꝓ gn̄ibus singl'oꝝ id ē ꝓ generib⁹ ꝛ spēb⁹ tm̄. ꝛ sic ē ꝓpositō vera qꝛ tūc fit distributō ꝓ speciéb⁹ contentꝭ sb genere. ꝛ sic ꝓpō ṗt esse vera ꝛ tn̄ est valde iꝓpria distributō. qꝛ termin⁹ distributiu⁹ nō hꝫ ex sua ꝓṗa natura ꝙ distribuat̃ ꝓ spēbus. sꝫ poti⁹ ꝙ distribuat̃ ꝓ oībus indiuiduis. Cū ergo termin⁹ distributiu⁹ ibi ponit̃ in sbiecto nō potest al'r dici q̄ꝫ ꝙ distribuat̃ ꝓ singulis indiuiduis Et ideo Pe. hisp. ne/gat distinctionē dicēs ꝙ sophisma sit simpl'r falsuz ꝛ ꝙ ꝓbatio peccat ꝑm fallatiā ꝯn̄tis. qꝛ arguit̃ ab insufficiēti inductōe pōt tn̄ sophisma aliq̄ mō cōcedi eē veꝝ. Et tūc talis dat̃ distinctio extra textū qꝛ ista ꝓpō pōt dupl'r ꝯsiderari. Uno⁹ in sensu quez facit ꝛ sic ē simpl'r falsa sicut ꝓbatū ē qꝛ multa sūt aīalia q̄ non fuerūt in archa noe. et tūc oīs distribuit ꝓ singulis quē aliq̄s cōcipit de illa ꝓpōne ex bonitate intelligētꝭ seu intellc̄us. ꝛ tūc pōt dici vera ꝛ h̄ fit referēdo illā ꝓpōez ad illō tps in q̄ fuit ꝓbata. qꝛ om̄e aīal etꝭ indiuidual'r qđ tūc fuit ꝛ nō hūit spōtaneā gn̄a/tōem ꝛ qđ nō potuit viuere in aq̄s illo tꝑe fuit in archa noe.

Arguit̃ Om̄is ꝓpō de ṗtéito vera sꝑ manꝫ vera. sꝫ istđ sophisma ē ꝓpō de ṗterito vera. g⁹ sꝑ manꝫ vēa minor ptꝫ qꝛ tūc scꝫ tꝑe diluuīȷ qn̄ erat ꝓlata fuit vera Sꝫ maior ꝓbatur qꝛ si colonia destrueret̃ hodie tūc ista ꝓpō sꝑ esset vera colonia fuit pulchꝛa ciuitas Dōm ꝙ om̄is ꝓpō vera de ṗ/terito sꝑ manet vera stātib⁹ rebus de q̄bus ē talis ꝓpō fctā. sꝫ sic nō est h̄ de sophismate p̄n̄ti qꝛ res medio tꝑe sūt mutate scꝫ ꝑ hoc ꝙ plūes hoīes stꝭ geniti q̄ꝫ ṗus erāt. Et sil'e est si plures ciui/tates ꝯstruerētur vocate h̄ nōie colon/a posset ꝯtingere ꝙ post de/structōem vni⁹ ꝓpō falsificaret̃ q̄ pri⁹ fuit vera vt dicēdo oīs colonia fuit pulchꝛa ciuitas. Et g⁹ dicēdo aīal fuit in archa noe ꝓpō est vera. sed dicēdo om̄e aīal fuit in archa noe ꝓpō est falsa qꝛ res sūt mutate. Scđo dōm ꝙ h̄ ꝓpositio qn̄ refert̃ ad h̄ tēpus in q̄ fuit ꝓlata tūc ē simpl'r vera. ꝛ etiā oīs ꝓpō de ṗtéito si semel fuit vera sꝑ manet vera si referat̃ ad illđ tps in q̄ fuit ꝓlata. nā fuit aliqđ tps pri⁹ in q̄ fuit ṗncipal'r veꝝ dicere illđ qđ nūc dꝛ de ṗterito. Uel dōm tercio ꝙ oīs ꝓpō de ṗterito vera sēp.

manet vera ꝛ h̄ si sbiectū sit termin⁹ singularis q꞉ termin⁹ singlaris sp idē significat. vt cū dꝛ colonia est pulchꝛa ciuitas ꝛ si p⁹ ea destrueret̃ tūc sp veꝝ ē dicere colonia fuit pulchꝛa ciuitas q꞉ colonia stat pro eadē colonia. q꞉ nō pt dici ꝙ illa propō verificet̃ de alia ciuitate q̄ȝ de colonia cū colonia sit termin⁹ singularis. ſ꞉ si sbiectū sit t̃min⁹ cōis tūc propō nō manꝫ vera. q꞉ termin⁹ ꝯis pōt augeri vl̃ diminui. vt posito casu ꝙ sint tm̄ tres hoīes in mūdo tūc ista ē vera oīs hō currit posito ꝙ oēs currāt ꝛ cras nasceret̃ alius hō tūc ista propositio ē falsa oīs homo currit.

Arguit. Aīal rōnale fuit in archa noe ꝛ aīal irrōnale fuit in archa noe. g° oēe anial fuit in atcha noe. Tenꝫ ꝯña p sufficientē inductōem nā oē aīal aut ē rōnale aut irrōnale. Dōm ꝙ illō argumētū inducit ꝙ oēs spēs aīalis q̄ fuerūt in archa noe. q꞉ rōnale ꝛ irrōnale ꝯstituūt oēs spēs aīal̃. Et ad h̄ ꝙ oīs spēs aīalis dicāt̃ eē in archa noe nō seq̄t̃ veritas isti⁹ ꝓpōis q꞉ ista propō ex ṽsu quē facit significat oīa idiuidua animalis fuisse in archa noe.

Volet etiā queri vtꝝ termi

Hic monet q̄stionē circa p̄dcā. vtꝝ scꝫ t̃mini eodē⁹ restrigant̃ in affirmatis ꝛ negatis propōnib⁹. Et ē dōm ad q̄stionē ꝙ sic q꞉ vbicūq꞉ est eadem causa restrictionis ibi ē eadē restrictio. ſ꞉ in ꝓposito ib⁹ affirmatis ꝛ negatis ē eadē causa q꞉ ṽbū qd̄ restrigit q̄ ad ꝯsignificatōeꝫ ē idē in affirmatis ꝛ negatis. ergo eadē ē restrictio. Et nisi sic due ꝯtradcōrie propositōes eēnt siml̃ vere vt iste hō ē. hō nō est. Seq̄la probat̃ q꞉ eēt sensus si non eēt eadeꝫ restrictio hō existēs ē ꝛ hō non existēs non ē. ꝛ hoc est veꝝ.

Arguit. Cum dicitur rosa est rosa stat pro existentibus. sed cū dicitur rosa non est rosa stat pro non existentibus. ergo nō eodē modo restringitur terminus in ꝓpositione affirmatiua ꝛ negatiua. Dōm ꝙ cum dicit̃ rosa est rosa restringitur ad presentes ꝛ non ad existentes. quia illa rosa ponitur sic id est rosa presens est. ꝛ sic restringitur rosa solū ad presentes. quia verbum restringit ad consignificationē ꝛ non ad significationem. Simile est cum dicitur homo est. homo restringitur ad presentes ꝛ non ad existentes quia sensus est homo est id est homo presens est. Similiter cum dicitur homo currit ibi hō restringit̃ ad p̄ntes ꝛ h̄ gr̃a consignificatōis verbi.

Volet autē poni q̄ infinitū

Hic autor circa finē poīt duos modos accn̄tales q̄ variāt ter/minū restrīgibilē ꝑm nrā3 volūtatē ꝛ sꝫ isti mōi a vulgaribus vsurpati Prim⁹ ē restrictō abusiua ꝛ ē q̄ fit ab vsu mediāte opa tione intellect⁹ vt cū dr nihil ē ī cātro ibi em̄ h̄ signū nihil solū excludit ꝛ negat res solidas ꝛ firmas. sc3 vinū vel ceruisiā. ꝛ nō excludit res fluxibiles vel faciliter mobiles vt ē aer. qꝛ alias po/nerek vacuū qd̄ nō est ponēdū in reꝝ natura vt ꝓbak q̄rto phi coꝝ. Scd̄s mod⁹ ē restrictō trāsitia qꝛ sc3 fit ꝑ verbū trāsitiuū vt cū dr sortes pascit hoiem ibi ꝟtute restrictōis ꝛ transitionis hoīem stat ꝓ alijs a sorte. qꝛ sortes ē agēs et nō potest significari vt patiēs nisi ꝑ ꝓnomē reciprocū se qd̄ h̄ nō ponik. Et g⁹ nō seq̄tur sortes pascit se ꝛ est hō ergo pascit hoiem. qꝛ hō potest suppo nere ꝓ diuerso a sorte non autē hoc pronomē se.

Arguit Signa restrīgentia ꝑus sꝫ posita ꝑ vnā diui sionē. s3 nulla ē mētio facta de illis signis h̄ po/sitis. g⁹ nō h̄nt vim restrīgēdi Dd̄m q̄lc3 iste due restrictōes nō fiant ꝑ aliqua signa ꝑus posita ex vsu tn̄ ꝑmoīs termī sic li/mitari possunt et eis sic limitatꝫ nō ꝯtingit aliquē in h̄mōi locu tionib⁹ decipi. ꝛ sic iste restrictōes vtiles sūt sophiste q̄re bene hic ponunk ꝛ tm̄ de restrictōibus. S3 alij tractat⁹ puta distributō nū⁹ ꝛ sincathegorematū omittūk. qꝛ nō ꝯsueuerūt in nostra vni uersitate legi formal'r sicut nec tractatus restrictōnu3 q̄re pauca de restrictionibus sunt dicta.

Relict⁹ philosophoꝝ

Querit Quare isti tres vltimi tractatus ꝯsequūtur tres ꝑcedētes Dd̄3 q̄ ideo tres ꝑmi tractatus sbordināk. veteri arti qꝛ i eis determinak de ꝓprietatibus termioꝝ q̄ termini sūt partes argum̄tatōis. s3 tres vltimi sb ordināk noue logice. qꝛ hic determiak de q̄busdā argumētatōib⁹. vel de his q̄ stati in ar/gumentatōem ordināk. simplex aūt ē aū ꝯ positū ideō patꝫ rō or dinis. S3 ratio istoꝝ tractatuū inter se est. qꝛ semꝑ isti sequūk q̄ magꝭ accedūt ad nouā logicā ꝛ isti ꝑcedūt q̄ h̄nt ordinē ꝛ cō/uenientiā cū veteri logica. ꝛ sic tractat⁹ obligatorioꝝ ē ꝑmus qꝛ

obligatō fit in vna ꝑpōe tm̄. dūmō ē admissa aut negata. ſꝫ tn̄ finis obligatōis nn̄qꝫ fit nisi in argum̄tatōe. qꝛ aliquis intēdit ꝑ obligatōeꝫ aliq̄ possibilia ꝯcessa ducere ad aliqđ impossibile qđ n̄ fit nisi in argumētatōe Sꝫ isolubilitas n̄ est nisi in duab⁹ ꝑpōib⁹ q̄ꝝ vna iplicite ꝯtinet̄ i alia. lꝫ n̄ ꝭm actū explicitū sic i ista ꝑpōe oīs ꝑpō ē negatiua implicite includit̄ sua ꝯdictoria. s. aliq ꝑpō n̄ ē negatiua qꝛ ipamet ē affirmatiua Sꝫ in ꝯn̄rijs ſꝑ r̄qrimur due ꝑpōes explicite ꝛ iō ibi ē maioꝛ access⁹ ad nouā logicā vt dicēdo hō ē. ꝑ al' ē. Pꝛi⁹ ḡ loco ponit̄ tractat⁹ obligatorioꝝ in cui⁹ exoꝛdio tāgit duo ꝑncipia ex q̄b⁹ tractat⁹ obligatorioꝝ ꝛ isolubiliū eliciunt̄ ꝛ qꝛ ꝑn^m trctat⁹ isolubiliū postea tāgit̄ iō hic solū cōsiderādū ē qđ sit ꝑncipiū isti⁹ tractat⁹. Pꝛo q̄ notādū ꝙ pꝛicipiū ex q̄ iste tractat⁹ obligatoꝛioꝝ elicit̄ fuit ex nono meth. ꝛ p⁹. poꝝ vbi đt Areſt. ꝙ possibili posito i eē nl'l̄n seq̄t̄ incōueniēs vl' ipossibile. ꝛ iō tota scia ista i illo ꝑncipio fūdat̄ qꝛ scia obligatoꝛioꝝ i hoc cōsistit ꝙ aliq̄s cōcedat multa possibilia ꝭm cōditōeꝫ obligatōis ꝛ illa sic defēdat ne cogat̄ ex ill' cōcedere aliqđ ipossibile lꝫ aliq̄n ꝛ sepe cogat̄ cōcedere aliqđ flm̄.

Querit̄ Quid sit sbiectū libri obligatoꝛioꝝ. Dđ ꝙ ꝑpō obligistica. i. ꝑpō ad cui⁹ affirmatōeꝫ vl' ne negatōeꝫ fcā ē obligatō. qꝛ de illa ꝑpōe hic detiā̄t̄. ꝛ passio ꝑncipal. s. obligatō demōstrat̄ ieē tali ꝑpōi. ex illo seq̄t̄ ꝙ obligatō n̄ ē sbiectū. qꝛ iest ꝑpōi obligistice tqꝫ sbiecto suo ḡ est passio. ſꝫ passio. sed nulla scientiaa ꝑt esse sbiectū. Et tn̄ iste tractat⁹ ititulat̄ tractat⁹ obligatoꝛioꝝ siue de obligatōe. qꝛ scie cōsueuert̄ denoiari ab illo qđ ē nob̄ noti⁹ in illa scia ꝛ hoc cōit ē passio qꝛ nos imponim⁹ r̄bus nomina ꝭm ꝙ res cognosci⁹ ſꝫ passiōes q̄ ad nos n̄ sꝫ nob̄ notiōes. lꝫ tn̄ ml'ta alia i sciētia. s. ꝑncipia ꝛ subiectū sūt notioꝛa q̄ ad naturā.

Ar Obligatō spectat ad iuristas. ḡ nō ad logicū. Dđm ꝙ duplex ē obligatō q̄dā ē ral' ꝛ cāt̄ ex cōtractu q̄dā q̄ ē int̄ emētē ꝛ vēdētē. l' etiā ꝭꝫ aliā cōmutatōꝫ. ꝛ sic spectat ad iuristas Alio⁹ accipit̄ sil'itudinarie ꝑut accipit̄ ꝭꝫ sil'itudīeꝫ ral' obligatōis siue ciuil'. ꝛ sic accipit̄ hic. qꝛ sic in rali obligatōe aliq̄s obligat̄ ex eo alt'i qđ aliq̄d ab eo r̄cipit. sic etiā r̄n̄s q̄n r̄cipit ꝑpōꝫ ꝭꝫ aliquē statum ab opponente tunc statim est obligatus ad respondēdū sibi ꝭm exigentiam talis propositionis admisse

Qr Quis sit finis istoꝝ tractuū.s.obligatorioꝝ ⁊ isolubliū. Dōz ꝙ eoꝝ ē duplex finis nā vn9 ē pncipal' ⁊ ē defēsio qꝛ aliqs p istas scias pt se cauē a deceptōe.ali9 ē finis min9 pncipalis ⁊ ē alios irritare i illa scia.i.aliis isolubilr ppone ꝗad tractatū insolubiliū.l' ducē ad ꝯcedēdū ꝯdcōria ꝗad istū tractatū obligatorioꝝ.Et dꝛ min9 pncipalis qꝛ scia poti9 respicit scientem cū sit pfectio ei9 ꝗꝫ respiciat illū ad quē scia dirigit.⁊ hꝫ est de pfectione sciētis ꝙ sciat se defendere ⁊ ergo est finis principalis.

Quantū igit ad primū due

Iste ē tractat9 obligatorioꝝ ꝗ in tres ptes sbdiuidit.nā i pria p mittit ꝗrūdā tmioꝝ descriptōes.in scda nōnllas poit regl'as.in tcia vo final'r sbiūgit ꝗrūdā exēploꝝ pticā grā pleniorꝭ declaratōis.Quātū igit ad p'm due ponūt diffinitōs obligatōis.ꝗꝝ pma ē gnal' ⁊ scda spēal.Pria ē.obliga° ē pfixio alic9 enūciabilis ad sustinēdū fm aliquē statū viz affirmati'm nega'm l' dubitati'm Scda diffi° ē.obliga° ē pfixio alic9 enūciabil' possibil' vt sustineat ne seqt aliqd ipossibl'e.Et ista scda diffi° arridꝫ dcō arest.ex ꝗ

Qr Quare hꝫ diffiniat obliga°.Dōz (iste tractat9 sumit. ꝙ idō qꝛ ē pncipalis passio in isto tractatu ꝯsiderata sicut suppositio in libro suppositionū.sicut ḡ in libro suppōnū diffinit suppositio ⁊ etiā ꝗ ad suppōnē ordinatur ibi tradūt.sic etiā hic determiat de obligatōe ⁊ de his que ad ipsam ordinantur.

Ar Prefixio ē actio obligatio ū ē actio.ḡ obligatio ū ē pfixio Dōz negā° ꝯnaꝫ ⁊ rō ē qꝛ ex purꝭ pticularib9 nihil seqt.⁊ sic illō argu'm peccat i forma.Sꝫ qū sic arguit in baroco.ois pfixio ē actō obliga° ū ē actō ḡ ū ē pfixio.Dō ꝙ pfixio capit dupl'r vno° actie ⁊ sic ū capit hꝫ.alio° passiue.tcio capit neutralit ⁊ sic essꝫ diffi° idētica.Dōz g° ē ꝙ ista sit diffi° causal' ⁊ ū identica qꝛ senl9 isti9 ē ꝙ obligatō causat ex hꝫ ꝙ aliqs rūs pfigit.i.firmat se in aliꝗ enūciabli ipꝫ sustinēdo qꝛ qūcūqꝫ rūs accipit vnā ꝓpōꝫ fm aliquē statū ab opponēte tūc ē obligat9 qꝛ tūc obliga° ē pfcā vt si dicēt pono tibi istā ois hō ē rome.adhuc ū ē obliga° fcā.sed qū rūs dt admitto tūc ē obliga° fcā.qꝛ tūc firmat.i.pfigit se i isto enūciabili ois hō est rome ad sustinendum hoc affirmatiue

Ar Aliqs qūqꝫ obligat p aliquā orōeꝫ ꝗ nō ē enūciatio sic p orōeꝫ ipfcāꝫ vel p orōeꝫ ꝗ nō fit p vbū pntꝭ tpis.g° male

dicit in illis diffinitōib⁹ enūciabilis añs ꝓbat dicēdo pcto te cō cedē pmū tibi a me ꝓponēdū. ibi totū sequēs signū pcto dr obligatū ꝛ tñ non est enūciabile Dñ ꝙ enūciabile accipitur dupl'r. Uno° ꝓpe ꝓ orōe cōposita ex noie recto ꝛ finito ꝛ vbo recto ꝛ finito. Alio° accipitur enūciabile cōiter ꝓut idē est ꝙ quocūqȝ mō ꝓferibile ꝛ sic accipitur hic. qꝛ aliquis potest obligari ꝑ aliquod cōplexū qualitercūqȝ significat veritatē vel falsitatem.

Notādū Qꝫ stat⁹ ē final' modus rñdēdi ad aliquam ꝓpōeȝ ad quā aliqs sua admissiōe se restringit ꝛ ē triplex qꝛ ē triplex mod⁹ rñdēdi. scȝ affirmatiu⁹ negatiu⁹ et dubitatiu⁹. Affirmatiu⁹ est qñ rñs figit ꝛ firmat se in aliqua ꝓpōne quā admittit v'l cōcedit. Negatiuus est qñ rñs firmat se in aliq̄ ꝓpōne quā negat. Dubitatiu⁹ est qñ rñs dubitat.

Arguit Uidetur ꝙ adhuc sit vn⁹ stat⁹ siue mod⁹. s. distinctiu⁹ g° ista diuisio ē insufficiēs. Dñ ꝙ ille stat⁹ ꝯphēditur sb statu affirmatio ꝛ negatio. rō est qꝛ q̄ distinguit. ꝑtē negat ꝛ ꝑtē affirmat. ꝛ iō q̄ꝫtū ad affirmatōeȝ cōprehēditur sub statu affirmatio. ꝛ q̄ꝫtū ad negationē cōphēditur sb statu negatiuo. sicut si aliqs poneret illā omnis canis est latrabil' tūc rñs distinguit illam ꝓpōem ꝛ ꝯm vnā ꝑtem sustinet eam scȝ ꝯm statū affirmatiuū. sȝ ꝯm aliā negat eā scȝ ꝯm statū negatiuū. Uel dñ ꝙ stat⁹ distinctiuus hic nō est stat⁹. qꝛ stat⁹ hic est finalis responsio. sed qui distinguit non finaliter respondet.

Querit Utrū status ꝑtineat ad rñdentē vel opponentem Dñ ꝙ ad rñdēteȝ qꝛ ille poit se in ꝯmio ꝑ aliqꝫ ꝓfixiones Est tñ cōsiderādū ꝙ istꝫ statib⁹ ex ꝑte rñtis correspōdēt aliq̄ q̄sitia ex ꝑte ōpponētꝫ q̄ hñt ꝓportōes ad istos stat⁹ ex ꝑte rñtꝫ ꝛ stꝫ. ꝓpono. pcto. q̄b⁹ ex ꝑte rñdētꝫ corrñdēt ꝯcedo admitto nego depono dubito ꝛ illa rñsiua ex ꝑte rñdētꝫ corrñdēt his trib⁹ statib⁹ qꝛ hꝫ sig^m pono corrñdȝ statui affimatio. ꝛ hoc sig^m depono corrñt statui negtio ꝛ hꝫ sig^m dubie pono corrñt statui dubitatio Rō h⁹ ē qꝛ ois ꝓpō bñ poita ē admittēda sū ꝯcedēda ꝛ ois ꝓpō ñ bñ poita ē negāda ois āt ꝓpō dubie poita ē dubi

Notādū Qꝫ aliq̄ sūt ꝓpōes pōibiles ꝛ aliq̄ sūt (tāda depōibiles ꝛ aliq̄ dubie ponibiles Propositiones ponibiles sūt que sūt necessarie vel possibiles Deponibiles sūt ꝓpōes insolubiles ꝛ ꝓpōes ꝓposite i illo sēsu i q̄ stꝫ stē

ꝓpoões dubiepõnibiles sꝫ ꝓpoes possibiles siue ꝯtingentes ꝛ sic ptꝫ ex isto ꝙ ꝓpõ ꝯtingẽs siue possibilis ē ponibilis ꝛ dubieponibilis necessarie at͛ sunt tm̄ ponibiles. ꝛ ipossibilis ē solū deponibilis. ꝛ h̾ iõ qꝛ q̃ aliquã ꝓpõeꝫ ponibilẽ depoit vel depoibilẽ ponit vel dubieponibilẽ depoit ille est redargut⁹ a rn̄dẽte. qꝛ mlt̾e ꝓpões ꝓponunt͛ ꝛ nõ tenent͛ posite si rn̄s ꝯm exigentiã talis positionis vel depositionis velit rn̄dere. vt si aliq̃s ponerit istaꝫ ꝓpõeꝫ homo est asin⁹. rn̄s non hꝫ sibi rn̄dere ꝯm positionẽ. sꝫ dꝫ dicere ꝙ sit deponenda. ꝛ si deponit. tenet͛ sibi tūc respondere.

Arguit͛ Uni⁹ rei erit tm̄ vna bona diffinitio. ergo male ponunt͛ hic due diffinitões obligatõis. Dõꝫ ꝙ duplex est diffinitio. s. q̃dditatiua ꝛ eēntialis q̃. s. explicat naturã vel eēntiã diffiniti. ꝛ talis diffinitio est tm̄ vna vni⁹ diffinibil̾ saltẽ cõpleta. Et rõ est qꝛ illa diffinitio dicit cõpletã essentiã rei. sꝫ vna res hꝫ tm̄ vnã essentiã. Alia est diffinitõ descriptiua. q̃ dat͛ ꝑ ꝓꝑetatẽ alicui⁹ rei. ꝛ talis p̄t multiplicari de vno diffinibili qꝛ vnū diffinibile p̄t h̾re ml̾tas ꝓprietates. ꝛ isto mõ diffinitiões obligatõis ml̾tiplicãt͛. qꝛ p̱ma diffinitio dat͛ de obligatõe in cõi q̃ est cuiuscūqꝫ enūciabilis. Sꝫ scd̃a dat͛ de obligatõe ꝯm ꝙ respicit p̱ncipiū obligatõis qd̃ ponit͛ p̱mo p̱oꝝ ꝛ nono metaphisice. scꝫ possibili posito in esse nullū seq̇t͛ ipossibile. qꝛ i illa diffinitõe dꝛ enūciabilis possibilis. ꝛ iõ p̱ma diffinitio est cõioꝛ. scd̃a aūt mag̾ r̄spicit artẽ obligatõis que sumit͛ ex p̱ncipio p̄dcõ ꝛ sic h̄nt dr̄ãꝫ. Ul̾ dõꝫ ꝙ duplex est diffinitio. s. cõpleta que explicat totã essentiã diffiniti. ꝛ illa vni⁹ diffiniti est tm̄ vna. Alia est diffi° icõpleta que n̄ dat͛ ꝑ maťiã ꝛ formã sil̾. sꝫ ꝑ formã tm̄. vt ista scd̃a diffinitio qꝛ dat͛ ꝑ fineꝫ. qꝛ vt rn̄s sustineat ponibile ne seq̇t͛ impossibile. ꝛ sic vni⁹ diffinibilis p̄nt esse plures diffinitões. Et in illis duab⁹ diffinitõib⁹ p̄fixio ponit͛ loco gener̾. ꝛ nõ est obligatio nisi interueĩat ꝯsensus rn̄dẽt̾. ptꝫ qꝛ obligatõ ē p̄fixio. sꝫ aliq̃s nõ p̄figit se ad aliquẽ statū nisi ꝑ ꝯsensū. g° p̱us nõ est obligatio. Et dꝛ tūc quodãmõ ꝯtestatio litis. qꝛ ꝯtestatio litis in iure dicit͛ qn̄ lis est admissa corã iudice. Sic sil̾itudinarie dꝛ hic lit̾ ꝯtestatio qn̄ respõdens posuit se in aliq̃ statu rn̄dẽdi. qꝛ sic in iure post litis ꝯtestatõeꝫ reus debet respõdẽ actoꝛi sup oib⁹ p̄ponẽdis ꝛ p̄positis. sic etiã h̾ tenet͛ respõdens postq̃ꝫ p̱mã ꝓpõeꝫ sustinuit ad illã ꝛ ad oms seq̄ntes respõdere.

Nota Qꝫ tres sꝫ sp̄es obligatõis. s. pono depono ꝛ dubie

pono. ⁊ dicūtur spēs. q2 modus obligādi variatur penes illas. sp em̄ te netur aliqs aliter rn̄dere si bn̄ istis spēbus vtatur. s. affirmatiue. nega/ tiue ⁊ dubitatiue. Et est rō diuisionis q2 iste species sumūtur penes statum. sz est triplex status vt patuit. ergo sūt tres species obligatōis.

Arguitur Videtur q̄ adhuc sit alia spēs obligatōis. videli/ cet impono. g° illa diuisio est insufficiēs. Dōm q̄ illa cōphenditur sub pono. q2 p impositōez semp aliqs ponit ali quid. sicut si dicatur q̄ a imponatur ad significādū qd hō currit. tūc a ponitur ad significandū tantū sicut ista ppositio homo currit.

Obligatū est illa pars ob.

Hic diffinit ppōez obligisticā siue obligatū. ⁊ poīt duas diffi/ nitōes. Prima est. obligatū est illa ps obligatōis ad quā sustinē dā infra tps obligatōis rn̄s se sua admissiōe restrīgit Scda dif finitō est. obligatū ē illa ppō q̄ est ps obligatōis seqns īmediate sigm obligatōis dūmō tn̄ sit admissa. vt cū dr pono tibi istā oīs hō currit. tūc h oīs hō currit ē obligatū. q2 seqtur sigm obligatōis.

Queritur Quō differūt iste diffinitōes. Dōm q̄ sic. q2 prima diffinitio sumitur p cōpatōez obligati ad rn̄dentē. q2 ibi dr q̄ rn̄s restringit se obligato sua admissiōe. Scda diffinitio respicit opponentē vel obligātē. q2 ille p signū obligationis ppōit obligatū. ⁊ ideo dr in scda diffinitōe obliga tū est ppō seqns signū obligatōis. ⁊ hoc spectat ad opponentē.

Arguitur Obligatū est illd qd obligatur vel obligabatur. sz rn̄s ē illd qd obligatur. g° rn̄s ē obligatū ⁊ n̄ ppō Dōz q̄ obligatū capitur dupl'r. Uno° pprie in sua ppria fcatōe ⁊ tūc rn̄s dr obligatus. q2 sic obligatū dr illud qd obligabatur. Alio° capitur iprope put extēditur ad illud p qd fit obligatō. ⁊ sic ca pitur h. q2 pma ppō ppoita sp ē mediū obligādi ad rn̄dēdū aliqd

Arguitur Tūc seqretur q̄ qdlibz cōplexū obligatōis voca/ retur obligatū. seqla pbatur q2 ipe rn̄s restringitur ad oēz ppōez q̄ pponatur Dōz q̄ multū refert in obligatōibus dicē de aliq ppōe ad quā sustinēdā ipe rn̄s sua admissiōe se restrigit ex sua rn̄siōe Iuxta qd sciēdū q̄ rn̄sio fit ad qualibz ppōez q̄ ppoitur tpe obligatōis. q2 ad qualibz ppōez ppositā rn̄s hz rn̄dē. sz solū pma ppō ppositaē admitēda negāda aut dubitāda ⁊ iō restrin/ git se sua admissiōe d pma ppōe pposita. vt si opponēs pponēt

istam. Omnis hõ est rhome. tūc rñs habet rñdere ad illã p ad/missionē dicēdo. ego admitto. si tūc eādē adhuc semel pponat. nõ oz āpli⁹ rñdē p admissiõez sz p cessiõez. dz em̄ rñdere ego cõcedo. ꝛ ideo solū prima ꝓpositio ꝓposita dicitur obligatū.

Ar Ista diffinitio nõ cõuenit oi obligato. g nõ ē bõa. añs ꝓbat qꝛ aliqñ rñs obligat se ad rñdēdū p ꝓpõez quā ñ admittit. sz dubitat. Dõz φ aliȷ̄ duo mõi cõphēdūt sb admissiõe. Rõ ē qꝛ negatõ includit sb affirmatõe. ꝛ g ñ admissio intelligit sb ad/missiõe. ꝛ silr ois ꝓpõ q bñ dubitat pt admitti qꝛ ꝓpõ bñ dubitata est cõtingēs ꝛ possibilis q in ista arte etiam admittēda esset si sub hoc signo pono poneret. Ut dicit φ ipse hic ponit istā diffinitõez obligati ƀm p̄mā speciem obligatõis. s. positionem.

Tempus obligatõis ē illud

Hic ponit terciā descriptõez. s. tpis obligatõis dicēs. Tps obli/gatõis est illud tps qđ imediate seqtur admissiõez rñdētis quo/usqꝫ rñs dicat. cessat tps obligationis. vel quando opponēs obligat rñdentē contrario mõ p̄marie rñsionis siue oblegationis.

Qr Ad qd valz diffinitõ tpis obligatõis. Dõz ad h φ rñs nllo mõ pt infra idē tps obligatõis cõcedē duo cõtradictoria iplicite l explicite. qꝛ tūc eēt duct⁹ ad methā redargutõis. qꝛ oēs rñsiões ei⁹ debēt reputari ac si eēnt facte ꝑ eadē mēsura tēporis. iā nõ pt aliqs ƀm idem tps cõcedere duo contradictoria

Ar Nullū ē tps obligatõis g ñ dz h diffiniri. añs ꝓbat qꝛ postea dꝛ i vna regla φ oēs rñsiões facte a rñte dñt reputari ac si eēnt fcē ꝑ eadē mēsura tpis siue i eodē instāti tpis. sz instās tpis ñ ē tps. Dõ. qñuis rñsiões fcē ab ipo rñdēte tpe obligatõis debēt reputari ac si eēnt fcē ꝑ eadē mēsura tpis ñ tñ fiūt ƀm idē instās tpis. Uñ mlta sꝫ q fiūt in tpe diuisibili q tñ referri pñt ad vnū tps indiuisibile. sic qñ aliqs ꝓfert duo cõtradictoria. illa ꝓbatio fit i tpe diuisibili. qꝛ i obligatõe mlta ꝓponūt sz tñ oia illa referūt ad idē tps qꝛ alʾs ñ fieret cõdcõ in ꝓpõibus illis.

Ar Nihil hēm⁹ de tpe nisi nūc sz nūc ñ ē tps obligatõis g⁰ ñ est aliqđ tps obligatõis. Dõz qñuis nihil hēm⁹ de tpe ƀm actū nisi nūc. tñ bene ƀm successionem.

Qr Quottuplr cessz tps obligatõis Dõ φ triplr. Uno⁰

ex parte opponentis. Alio mō ex pte respondētis q̄ dicūt cessat tps obligatōis. Uñ qñcūq3 dicit rñs vel opponēs cessat tps obligatōis· tūc cessabit Etiā tercio ex pte opponēt3 ptingit qñ obligat rñdentē ad contrariū modū vel contradictoriū modū prioris obligationis. tunc em̄ est admittenda illa ꝓpositio dūmmō fuerit possibilis q̄zuis prius fuit negata. ꝛ idem est ac si respondens diceret cesset temp⁹ obligationis. vt qñ preponit᷑ ista. omnis homo est rhome. ipa est admittēda. s3 si ponat᷑ tūc ista aliq̄s homo est colonie ipa est negāda. s3 si ista aliq̄s homo ñ ē rhome ꝓponat᷑ ipa ē admittēda. q2 qñcūq3 ꝓponit᷑ ꝯtradictoria ꝓpositionis ꝑus posite ꝛ admisse tūc est admittēda. ꝛ hoc intelligitur qñ ꝓponit᷑ ꝑcise sub eisdem terminis. Et ergo dicendum est ad eam qñ ꝓponitur ego admitto q2 temp⁹ obligationis cessauit.

Quarta descriptō pertinēs

Hic ponit diffinitionem ꝑtinentis dicens. Pertinēs est qd̄ ad aliquā ꝓpositionē seq̄t᷑ vł eidē repugnat. vt sit ista ꝓpō. oīs homo ē colonie admissa tūc ꝑtinēs seq̄ns est. aliq̄s homo ē colonie ꝑtinēs repugnās. vt aliq̄s hō est rhome. etiā aliq̄ ē ꝓpositio ip̄tinēs. vt bacul⁹ stat ī anglo. Uñ ꝑtinēs seq̄ns est qd̄ seq̄t᷑ ad aliq3 ꝓpositionē. s3 ꝑtinens repugnās est qd̄ eidē repugnat vt istd̄ est ꝑtinens seq̄ns sortes currit ad istā ꝓpositionē oīs homo currit. s3 ꝑtinens repugnās huic ꝓpositioni est sortes ñ currit. Ex isto p3 ꝙ aliq̄ ꝓpositio h3 se tripl'r ad ꝑmā ꝓpositā. videlicet pertinenter impertinenter ꝛ repugnanter. vt patuit in exemplis.

Querit᷑ Utꝝ si ponat᷑ ista. oīs homo est rome ꝛ admittat᷑. ꝛ tūc ponat᷑ ista. tu ñ es obligat⁹. Utꝝ ista ꝓpositio tu non es obligat⁹ sit ꝑtinens repugnās vel non. Dō3 ꝙ ñ est ꝑtinens repugnās absolute ad illā ꝓpositionem oīs homo est rome. est tñ ꝑtinens repugnās q̄ztū ad actū ei⁹. Et ꝑ h̄ soluit᷑ argum̄tū qñ arguit᷑. Si ꝑmo ponat᷑ ista. oīs homo est rome ꝛ scd̄o ponat᷑ ista. tu nō es obligat⁹. illa scd̄a nec ē ꝑtinēs seq̄ns. nec ꝑtinēs repugnās ꝛ tamē est ꝑtinēs g° diuisio ꝑtinēt3 insufficiens. Ibi d2 sil'iter ꝙ dupl'r d2 aliq̄ ꝓpō ꝑtinēs. Uno° q2 ꝑtinet ad ꝓpōe3 ꝑus positā. q2. s. ad eā seq̄t᷑ ł eidē repugt ꝛ sic ista ñ est ꝑtinēs. Alio° d2 aliq̄ ꝓpō ꝑtinēs q̄ztū ad actū fc̄m a respondente. ꝛ sic etiā ista est ꝑtinens q2 ꝑ admissione3 ip̄e respondens obligat se ꝛ ad talem actū seq̄t᷑ esse obligatū vel non obligatum.

Arguit Dicēdo aliqd eē ptinēs repugnās ē oppō i ad iecto. Assūptū ꝓbaꝛ qꝛ determinatō addiꝛ determinabili cui tñ ꝛ̄pugnat. Dō ꝙuis hꝫ ꝛ̄pugt ñ ptineat ad ipꝫ ꝭm ꝑncipalē ptinētiā. ptinꝫ tñ ad ipꝫ ꝭm mi⁹ ꝑncipalē ptinētiā. sic āt ē h qꝛ ñ ē ptinēs siplicit. sꝫ ptinēs ꝛ̄pugnās Vñ cū ptinēs diuidiꝛ i ptinēs sequēs ꝛ ꝛ̄pugnās. ē diuisio analogi in sua analogata. qꝛ ꝑus dr ptinēs de ptinēte seqnte. Et ē rō illi⁹ diuisiōis qꝛ aliqd dicit ptinēs qd hꝫ aliquē respectū ad aliud ꝭm ꝟitatē et fl͞itatē. ꝛ h ↄtigit dupl'r. Vno⁹ qꝛ respicit ꝓpōeꝫ vt ē i ipa aliq̄lit' inclusū. ꝛ sic ē ptinēs seqns. vel respicit ꝓpōeꝫ ꝓpositā per quādā oppōeꝫ explicitā vl' iplicitā. ꝛ sic ē ptinēs repugnans

Arguit Quicq̄t ꝛ̄pgt alicui ꝓpōi ñ ē ptinēs ad eā. g̃ nl' lñ ē ptinēs ꝛ̄pugnās. Dō ꝙuis ptinēs ꝛ̄pugnās ñ ptinꝫ ad aliq̄ꝫ ꝓpōeꝫ sicut ptinēs seqns. ptinꝫ tñ ad eā sicut ptinēs ꝛ̄pugns. ꝛ iō dictū ē ꝙ illa sit diuisio analogi in sua analogata. i q̄ diuisiōne ꝑmū mēbꝝ ē ꝑncipali⁹. ꝛ iō ñ oꝫ p⁹teri⁹ analogatū pticipaꝛ no⁹ ꝛ rōeꝫ cōmunis analogi. et g̃ etiā nō req̄riꝛ ꝙ ptinens repugnans sit repugnans

Deide sequit̄ regule Pr͞ia

Hic ꝯñr ponit aliq̄s regulas de hac arte. Et ꝑmo vnā ex q̄ depēdet tota ars obligatoria dicēs Prima regula ē. possibili posito i eē nullū seq̄tur ipossibile. Insup oē possibile simpliciꝛ positū generaliter ē admittēdū. Vñ ꝑma ps isti⁹ regule dupliciꝛ exponiꝛ Vno mō ꝓut possibile dicit ꝓpōem possibileꝫ. Alio mō ꝓut dicit ꝓpōeꝫ de possibili. Et ꝓpō diciꝛ possibilis qñ significaꝛ aliqd p eā quod possibile est eē a pte rei. vel qd possibile ē eē sicut ꝓpō significat. vt oēeꝫ hoīeꝫ esse rome. Sꝫ ꝓpō de possibili diciꝛ q̄ modificaꝛ hoc mō. vt oēꝫ hōīeꝫ esse albū ē possibile. Secūdū h g̃ si possibile significat ꝓpōeꝫ possibileꝫ. tūc est sens⁹ possibili in esse poito nullū seq̄ꝛ ipossibile. i. si ꝓpō possibilis ponatur esse vera simpliciꝛ. vl' si ponaꝛ ita esse in re sicut significatur possibiliꝛ p eā. tūc nl'lū seq̄ꝛ impossibile. ꝛ ista expositō mag̃ deruit ad ꝓpositū qꝛ ex ista ꝓpōe sicut patuit in pricipio accipiunt obligatoria. ꝛ hoc ideo qꝛ oīs obligatō fieri hꝫ ex eo ꝙ alicui aliquid ꝑponitur. ꝛ si hoc est possibile. tunc debet sustinere ac si ita esset ꝛ debet ipm defēdē ne ex illa admissione possibilis cogaꝛ concedere aliqd impossibile. Sꝫ si exponiꝛ ista regula ꝭm ꝙ poss

bile ḟt ꝑpõem ꝺe poſſibile.tũc ſenſus ē. Si ꝑpõ ꝺe pòſſibili põ naẜ iceē. i.i vnã ꝺe ſimplici iꝭerẽtia. dũmõ fit ꝺe poſſibili ꝟa tũc illa poſita nullũ ſeq̃tur ipoſſibile.ſicut ꝺꝺo ſortē eē albũ ē poſſibile.ſi mutaẜ in vnã ꝺe ſimplici iꝭerẽtia.ꝺꝺo ſoꝛ.ē albꝰ.tũc illa ꝑt ſuſtineri ⁊ ꝺefendi abſq3 ꝭ ꝙ ſeq̃tur ipoſſibile aliq̃ꝺ ex ipa

Ar̄ Si regl'a eēt ꝟa ſeq̃reẜ ꝙ iſta hoiē3 eē aſinũ ē poſſibile ſic ꝺeberet poni in eē.ḡ hõ ē aſinꝰ Dꝺ.ꝙ nõ ē bñ poſita.q2 ipſa ē ꝺeponibil' ⁊ nõ ponibil'. Sicem̄ ꝑꝰ ꝺcm̄ ē.illud ē ſolu3 ponibile qꝺ ē neccãriũ vel poſſibile.iſta ãt ꝑpõ ē ipoſſibil'. Secũdo ſciendũ ꝙ ꝺ2 in regula general'r.q2 ſi ponaẜ aliq̃ ꝑpõ que nõ eſt ponibil'.illa nõ eſt admittẽda.

Vñ quedã ſũt modificatõs

Qr̄ Quot ſt̄ modificatões vel circũſtãtie illiꝰ regule vt ꝺebite fiat poſitõ poſſibil' in eē poſite in textu Dꝺ:ꝙ ṫs Pꝛia ē ꝙ ſi ponaẜ i ꝑpõe ꝺe poſſibili ſigꝰ vl'e aut ipm̄ includẽs tũc loco tal' ſigni ꝺñt ſumi ſingularia eꝰ icõiũcte ⁊ ſufficit vt q̃libz eaꝝ ſeoꝛſũ ſũpta poſſit eē ꝟa.vt ſi ꝺicaẜ.i oēs ptes ꝑpoꝛcõnales linea ꝑt eē ꝺiſa.l'i finitas ptes linea ꝑt ꝺidi Ubi iplicite poniẜ ſignũ vl'e.q2 ifinitũ icludit ſignũ vl'e.q̃ ſic poniẜ i eē.in has ptes ꝑpoꝛcionales linea ꝑt ꝺidi.i has ptes ꝑpoꝛcionales linea ē ꝺiſibil' ſeu poſſibil' ꝺidi.ſil'r ꝺ2 ꝺe ſcꝺa vt ifra latiꝰ ꝺiceẜ Scꝺa modificatõ. ꝙ ſi i illa ꝺe poſſibili ꝑdicatũ ꝺicti referaẜ ad maẜiale ſbci.vt ſit ſenſus ꝺiſus.tũc ponẽdo illã i vnã ꝺe pñti ꝺ3 ſumi ipm maẜiale vel eq̃ualẽs ſibi.vt albũ poſſibile eſt eē nigꝝ.q̃ ſic poniẜ i eē.i.ſbcm̄ ē nigꝝ. Tercia modificatõ ē.ſi ponaẜ aliq̃ ꝺeẜminatõ q̃ repugñt copl'e ꝺe pñti.tũc tal' ꝺeẜmiatõ ꝺ3 omitti ponẽdo ꝑpõ3 i vnã ꝺe ieſſe.vt ſoꝛ.poſſibile ē cras currẽ nã ꝭ ē ipꝛopa ſoꝛ.currit cras.ꝺ3 ḡ ſic poni i eē.ſoꝛ currit Et ſil'r ꝺꝺ3 ē ꝭ.ſoꝛ.cras cõedẽ ē poſſibile.q̃ ſic poniẜ i eē.ſoꝛ.cõedit.q2 illa ꝺeẜmiatio cras repugñt ꝟbo pñtis tpis q̃re ē ꝺeponẽda.

Qr̄ Quare iſta ꝑpõ.linea ꝑt ꝺidi in ifinitũ nõ ꝺ3 exponi ꝑ actũ cõpletũ.vt ſic ꝺicaẜ.linea ē ꝺiuiſa in illas ⁊ in illas ptes.Dꝺ.ꝙ duplex ē poña.q̃dã ē q̃ reduciẜ ad actũ cõpletũ vt qñ ex hõie.in poña fit hõ in actu.⁊ tal' poña ꝑt expõi ꝑ actũ cõpletũ Alia ē poña q̃ ꝛ̄duciẜ ad actũ icõpletũ.ſicͣ poña ꝺiſiõis cõtinui in ifinitũ.q2 nũq̃3 in ifinitũ linea ē ꝺiſa.⁊ tal' poña ꝺ3

erpoĩ p actũ icõpletũ sicut ista ,ppõ linea p̃t diuidi in ĩfinitũ dz sic erponi linea didit in ĩfinitũ. in q̃ ,ppõe diuidit ñ dicit ɔple/ tõez act⁹. sz ipm actũ in fieri tm̃. qꝛ nũqꝫ ꝑm actũ ɔpletũ linea ẽ diuisa in infinitũ. ꝛ tũc singl'aria dñt capi icõñcte sic dcm̃ fuit de illa in oẽs ptes ,pportõnales linea p̃t esse diuisa

Q Quõ debeat ista poni in eẽ berta p̃t paré q̃nqꝫ filios Dõ q͛ dz poni in eẽ sic illa ĩ q̃ ponit signũ vl'e ꝛ rõ est. qꝛ sicut signũ vl'e fcit t'minũ stare p oĩb⁹ siue ,p multi sic etiam quinqꝫ ꝛ q̃olibz aliud no⁹ numerale. Debz igit sic poni in esse berta parit hũc filiũ berta parit hũc filiũ ꝛ sic de alijs

Q Quare d̃r in scd̃a pte r̃gule simplicit' Dõ q͛ simpl'r capit ib⁹ modis. Uno⁹ ,put in tãtũ vz sic vno⁹. ꝛ sic sibi op/ poit multiplicit' ꝛ sic accipit a po tphi. videt ãt nez gen⁹ neqꝫ spẽ cies simpliciť dici. Alio⁹ vaz tm̃ sicut vniu̾salit'. ꝛ sic capit ĩ sup põib⁹. ꝛ in p⁹ poꝝ. Tertio⁹ vz tm̃ sicut sine addito. ꝛ sic accipit hic cũ d̃r oẽ possibile simpl'r poitũ ẽ admittẽdũ. qꝛ si accipit pos sibile cũ ali⁹ impossibili copulatiue saltẽ tũc seq̄ret aliqd ipossi/ bile. qꝛ tũc tota ,ppõ est ipossibilis. vt dicendo soꝛ. cr. ꝛ hõ ẽ asi/ n⁹. Est tñ veꝝ q͛ in r̃gula meli⁹ poneret possibile bñ positũ ꝛ nõ simpliciť positũ. qꝛ tũc essz planioꝛ sẽtentia Et seq̃t ista scd̃a ps regule ex p̃ma qꝛ ex positione possibilis in esse nullũ sequitur i/ possibile. ergo est admittendũ

Secũda regula ẽ Oẽs nr̃e

Hic ponit scd̃az regulã que cõtinet duas ptes Prima est Oẽs nostre r̃nsiones ꝛ oppositiones tẽpore obligationis facte debent reputari tamqꝫ ,p eadem mensura temporis vel in instanti Secũda ps ad oĩe impertinens eodez modo est r̃ndendũ ac si nũqꝫ esset obligatio facta Primum patet qꝛ nisi sic aliquis concede/ re posset duo cõtradictoꝛia. cum cuntradictio non sit nisi in quã tum propositiones referunt ad idem tempus. sed opponens ob ligista nititur ducere suum respondentem ad metham redargu/ tionis. iam opponens non potest redarguere respondentem nisi referantur ille ,ppositõnes ad idem tempus. qꝛ nisi sic non esset contradictorie. Sed secundum patet qꝛ impertinens nichil facit ad veritatem vel falsitatem propositionis ergo est admit tendũ iuxta qualitatem sue significationis.

Arguit Ista ꝓpō. tu nō es obligat⁹ ē imptinēs ad istā ois hō ē homo ⁊ ē admittēda pmo loco posita sȝ scđo loco posita ē negāda. ergo ad ꝓpōȝ iptinētē nō eodē mō rñ deꝫ. Dō: ꝙ lȝ tal' ꝓpō sit eadē fm t'mios. tñ variaꝫ fm ꝓcatōȝ qñ est pmo loco posita ⁊ postposita. ⁊ ergo scđo loco posita ē ptinēs repugnās. sic aūt nō fuit qñ erat pmo loco posita. q² tūc fuit possibilis ⁊ ꝟa. ⁊ ergo nō ē vna ꝓpō

Arguit Ista ꝓpō. tu nō es obligat⁹ scđo loco posita nō ē negāda. Assumptū ꝓbaꝫ. q² nō est ptinēs repugnās ꝓpōi pus posite. Dō. ꝙ dupl'r dr aliq̄ ꝓpō repugnās. Uno⁰ q² repugt ꝓpōni pus posite. ⁊ sic ista ē imptinēs. q² nō hȝ aliquā repugnātiā ad ꝓpōȝ pus positā. Alio⁰ dr ptinēs repugnās. q² repugt actui rñdentē. ⁊ sic ista ē ptinēs repugnās. q² repugt actui fcō p rñdentē. Et ergo dr ꝙ q̄uis nō sit ptinēs repugnās ad obilgatū. est tñ repugnās ad actū

Arguit Propō pmo scđo aut t'cio loco posita sp hȝ eā dēȝ ꝟitatē ⁊ falsitatē. ergo ē eodē mō ɔcedēda. Dō ꝙ oēs ꝓpōes necc̄arie aut ipossibiles sp hñt eādē ꝟitatē ⁊ falsitatē. ⁊ etiā eādē ꝓcatōȝ. ergo de illis ē aña ver. sȝ ꝓpō ɔtingēs pt aliqñ habere respectū ad ꝓpōem pus positā. ⁊ ideo nō habet in diuersis locis eandē veritatē

Tercia regula. Infra idē tp̄s obligatōis nū q̄ȝ sit st̄ ɔcedēde aut negāde ꝓpōes ɔ̄dcōrie. Et ois ꝓpō a rñdente sel' admissa fm aliquē statū. sp in eodē tpe q̄cūq̄ȝ mō ꝓponiꝫ ē fm eūdē statū sustinēda. Dr ifra idē tp̄s. q² i diūsis tpib⁹ obligatōis pñt admitti duo ɔ̄dcōria. Rō regule ē. q² si admittēt duas ɔ̄dcōrias cessaret tēpus obligatōis. q² oēs ꝓpōes ꝓlate reputāꝫ facte ꝑ eadē mēsura adeq̄te. ⁊ sic nō pñt ɔ̄dcōrie ɔcedi.

Arguit Aliq̄ ē ꝓpō q̄ si pmo loco ponaꝫ nō ē rñdendū eodē mō ad ipsā. sicut si poneređ in obligatōe. ergo scđa ps regule ē falsa. Aña ꝓbaꝫ. q² ad ꝓpōȝ pmo loco positā rñdeꝫ p admitto. sȝ in tpe obligatōis rñdeꝫ p ɔcedo. Dōm. ꝙ ista regula ē intelligēda. ꝙ eodē mō ē rñdendū q̄ȝtū ad affirmatōȝ ⁊ negatōȝ. lȝ nō eodē mō q̄ȝtū ad modū affirmatōis ⁊ negatōis. siue q̄ȝtū ad illa q̄b⁹ exp̄miꝫ tal' affirmatō l' negatō. q² ex tp̄s obligatōis tal' affirmatō exp̄miꝫ p admitto l' ñ admitto. sȝ ifra

tp̄s obligatõis ꝑ cõcedo aut nõ cõcedo. Uel dr̄ ꝙ eodē mō ē r̄ndēdū q̄tū ad statū. ſ admitto ꝛ cõcedo ptinēt ad eūdē statū

Quarta regula.

Oē ſeq̄ns ex bn̄ ꝯceſſo vl' ꝯceſſis aut ex oppoſito bn̄ negati aut bn̄ negatoꝝ. vel amb ob⁹ ſil'. infra idē tp̄s obligatõis ſp eſt admittēdū. Rō regule. q2 niſi ſic oportēt oppoſitū ꝯcedi: quod eſt incõueniēs. ꝛ ſil'r repugnās p̄dictis aut alicui p̄dcoꝝ. eſt negandū ad ſenſū p̄miſſum.

Quīta regula.

Nō ē incõueniēs īfra tp̄s obligatiōis ꝙ r̄n̄s cogat' ꝯcedē falſa aut male r̄ndē. ſ ſi ceſſante tp̄e obligatõis dicēt ſe ꝯceſſiſ ſe falſū aut male r̄ndiſſe. duct⁹ ē ad methā r̄dargutõis Rō p̄mi ē. q2 oē poſſibile ē ꝯcedēdū in hac arte. ſ ad aliq̄ poſſibilia ſeq̄t' vt ſe fateat' ꝯcedē falſū ꝛ male r̄ndē. vt3 i exēplis. g̃ nō ē incõueniēs h̄ ꝯcedē. Rō ſcdī ē q2 ex̄ tp̄s obligatõis ē r̄ndēdū ſicut ē i rei veritate. Si g̃ cogat' male ſe r̄ndiſſe ex̄ tp̄s pt3 ꝓpoſitū.

Sexta regula.

Aliq̄ ꝓpō īfra tp̄s obligatõis vno loco ꝓpoſita eſt ptinēs. ꝛ ꝯcedit'. q̄ ſi alio loco fuiſſet poſita eſſet negāda. vt exēpli grā. q̄n ponit' iſta. oīs hō ē rhome ē admittēda ꝛ ꝯcedēda. q2 poſſibil'. ſi tūc ponat' iſta tu es hō d3 ꝯcedi. q2 ē ꝟa ꝛ iptinēs. Deīn ſi ponat' iſta tu es rhome. d3 cõcedi. q2 ē ſeq̄ns ex obligato bn̄ cõceſſo. ꝛ ē in illis trib⁹ bon⁹ ſyl'm⁹. S3 ſi tercia fuiſſet poſita loco ſecūde. ꝛ ſcd̄a loco tercie. tū vtraq3 fuiſſ3 negāda. q2 p̄ma illaꝝ. ſ. iſta. tu es rhome ē falſa demōſtrādo aſinū. ꝛ ſil'r ſcd̄a

Septīa regula.

Ad oē ſimpl'r nccāriū vel impoſſibile ē r̄ndēdū cõſili reſpõſiõe. q2 ſp nccāriū ē admittēdū. ꝛ ipoſſibile ē negādū. Et dr̄ notāt' ſimpl'r. Uñ dupl'r dr̄ aliq̄d nccāriū. Uno⁰ ex h̄itudīe terminoꝝ. vt hō ē al'. ibi ē natural' h̄itudo t'minoꝝ Alio⁰ aliq̄d dr̄ nccāriū ſ'm q̄d ꝛ ex euētu. ſicut ſortē heri cõediſſe ē nccāriū poſtq̄ cõedit. ꝛ ex caſu ibi poſito ē ipoſſibile ip3 nō cõediſſe heri. vn̄ qd̄ ē ſimpl'r ipoſſibile ſp d3 negari vbicūq3 ponit'. ꝛ qd̄ ē ſimpl'r nccāriū ſp d3 admitti vbicūq3 ponit'. ꝛ qd̄ ē ex euētu nccāriū vl' ipoſſibile p̄t negari ꝛ cõcedi ſ'm ꝙ in diuſis locis ponit'

Sequūt' ergo quedā exēpla

Hic ad supradictoꝝ pleniorem declaratōez ponūtur q̄dā exēpla Primū est Dicat opponēs ad r̄ndentē. pono tibi istā. Alter istorū est asin⁹ ipa ē admittēda. q2 est possibilis. deinde opponēs dicat pono tibi eādē. est ꝯcedēda. q2 oē sel' admissū q̄tiēscūq3 sb eadē ꝓponat forma est ꝯcedēdū. vt dt t̄cia regl'a. Deinde ꝓponat ista. vn⁹ istoꝝ est asin⁹ est ꝯcedēda iuxta scd'a3 regl'a3 q2 est vera ⁊ iptinēs. deinde ponat ista alt' istoꝝ ē asin⁹. si ꝯcedis arguit cōtra te q2 seq̄t. vn⁹ istoꝝ est asin⁹ ⁊ alter asin⁹ igit vtq3 istoꝝ est asinus. si negas. arguit ꝯtra te. q2 ipa est p̄us bn̄ ꝯcessa. ḡ nūc d3 cōcedi Dō3 ꝙ ipa nō ponit iterato i sili sensu sic admissa fuit q2 p̄us alt' tenebat infinite. s3 scd'a vice tenet relatie. ⁊ sic nō ꝯcedit iuxta regl'e intentōe3 Alid exemplū. si ponat ista oīs hō est rome. ipa est admittenda q2 ipa est possibilis. si tūc ponat eadem ꝓpositio ipa est cōcedenda. q2 om̄e sel' admissū q̄tiensc̄ūq3 eodem tpe ꝓponit est ꝯcedendū. Si tunc ꝓponat ista r̄ns est colonie. ipa est negāda. Et si tūc dicat ipsa est possibil' ergo est ꝯcedenda. Dō3 ꝙ oīs ꝓpō possibilis p̄posita alicui est ꝯcedenda dūmō nō repugnat ꝓpōni ꝓposite. ista aūt repugnat ꝓpōni anteposite sc3 oīs homo est rome. Et multa alia ponunt exempla in littera. q̄ꝝ declaratio longe habet in textu. q̄re cā breuitati3 h̄ p̄termittūt

Via oē promissū

Iste est tractatus insolubiliū. q̄ diuidit in tres ptes. In p̄ma diffinit ꝓpōe3 insolubilem. In scd'a ōndit ex q̄b⁹ cōsurgit ꝙ aliq̄ ꝓpō est insolubilis. In tercia ponūt q̄dā exempla. Prīo igit diffinit ꝓpōe3 isolubile3. dicens ꝙ est ꝓpō h̄ns difficultatē an ꝟa dici debeat aut falsa ꝓpter secūdariā significationem reflexā supra p̄mā. Et hic ꝓpositio ponit loco generis. sed totu3 qd sequit ponitur loco d'r̄ntie. q2 nisi aliqua ꝓpositio haberet difficultatem non meret dici insolubilis. ⁊ illa difficultas deberet oriri ex diuersa significatōe reflexa sup̄ p̄mariā. q̄re ꝓpōes exponibiles nō d'n̄t dici insolubiles. Et ista diffinitio in l'ra ꝓbat dupliciter sc3 ratione ⁊ exemplo. vt patet ibidem.

Querit Quid sit subiectū illius tractatus. Dōm ꝙ ꝓpositio insolubilis. Ratio est q2 p̄ncipaliter ꝯsiderat i ista scīa ⁊ alia ꝯsidēata h̄n̄t ordinē ad ipa3 Scd'a rō ē

qꝛ p̄ncipal' passio dꝛ de ea.s.insolubilitas.⁊ formaᵗ sic demr̄atio Ois ꝓpō includēs ꝯdcōꝛiā ē insolubil'.ſʒ oīs ꝓpō insolubil' est includēs ī se duo ꝯtradcōꝛia sb sensu copl'atio.gº ꝓpō insolubil' est insolubil'.vl' sumaᵗ diffiº supi⁹ posita loco medij ⁊ redit ī idē.

Arguit Arest.d̄t p͛io posterioꝝ ꝙ falsū nō sciᵗ.ſʒ ꝓpō isolubil' sp̄ ē falsa gº de ea nō est scia Dōʒ ꝙ de aliq̄ est scia tripl'r Unoº sic de illo qd̄ ꝑe sciᵗ.vt ꝯclusio demōstrata q̄ ꝑe sciᵗ ex p̄ncipijs demōstratōis.Et tale qd̄ sciᵗ n̄ p̄t eē falsū ⁊ sic ꝓpō insolubilis nō sciᵗ.Alioº de aliq̄ est scia tāq̃ʒ de illo qd̄ sciᵗ de alio.⁊ sic de passiōib⁹ ī sciētijs p̄t esse scia.qꝛ passiōes sciūᵗ de subiecto in ꝯclusiōe.⁊ illo mō insolubile sciᵗ qꝛ est passio.Tercio mō aliq̄d sciᵗ qꝛ est illud de q̄ aliq̄d sciᵗ.⁊ sic subiectū alic⁹ sciētie sciᵗ.⁊ qd̄ sic sciᵗ p̄t esse falsū ⁊ īpossibile.qꝛ qd̄ ipʒ ē falsū ⁊ īpossibile p̄t de ipo sciri ꝑ aliq̄ p̄ncipia q̄ denotāt illā passionē inesse tali subiecto.Et est simile in naturalibus.qꝛ de reb⁹ coꝛruptibilibus p̄t esse scientia incoꝛruptibilis.scʒ ꝙ tales res sunt coꝛruptibiles potest de ipsis sciri ꝑ vera p̄ncipia ⁊ necessaria.

Arguit Ois scia hēᵗ ꝑ p̄ncipia nccia.ſʒ falsū n̄ hʒ p̄ncipia nccia ḡ falsū nō sciᵗ Dōʒ ad maioꝛē ꝙ nihil scitur sic ꝯclusio ꝑe scita q̇n hēat p̄ncipia nccia.ſʒ illd̄ qd̄ scitur tāq̃ʒ subiectū illi⁹ ꝯclusiōis.q̄ vere scitur h̄ nō oʒ eē necessariū vl' hr̄e p̄ncipia nccia.Exeᵐ vt ista ꝯclusio ē scibilis ꝙ ꝓpō insolubilis ē insolubil'.⁊ p̄ncipia illi⁹ ꝯclusiōis sᵗ nccia ī oꝛdie ad illā ꝯcl'oeʒ.qꝛ dicūt cām q̄ posita seq̇tur effect⁹ nccio.⁊ illa cā est icludere duos ꝯtradictoꝛios sensus ⁊ sic formatur demr̄atio vt p̄us.

Arguit Nulla est ꝓpō insolubilis.gº de ipa nō est scia. Añs ꝓbatur.qꝛ oīs ꝓpō est solubilis.qꝛ hic solnūtur oēs tales ꝓpōes ꝑ hoc ꝙ interimūtur.qꝛ oēs dicūtur false ⁊ sic soluūtur. Dōm ꝙ insolubile capitur tripl'r.Unoº ꝓut exponitur negatīe vel ꝯtradictoꝛie.⁊ ꝓut d̄t negatōeʒ solutōis.⁊ sic nll'a ꝓpō dꝛ insolubil'.Alioº capitur īsolubile q̄dā mō p̄uatīe ꝓut d̄t p̄uatōeʒ solubilitatꝭ ⁊ sic insolubile dꝛ qd̄ nō soluitur et tn̄ est aptū natū solui.Tercioº capitur ꝯtrarie ꝓ illo qd̄ hʒ difficultatē soluēdi ⁊ illoº aliq̄ ē ꝓpō īsolubil' qꝛ ꝓpt' duos sens⁹ cōtradcōꝛⁱs q̄s includit tal' ꝓpō hʒ difficil'tatē an dēat dici ꝟa l' fl'ā

Ar Propō insolubilis nō ē aliq̄ mō.gº male ē p̄us diffinita. Añs ꝓbatur.qꝛ falsū nō est.ſʒ ꝓpō insolubilis est falsa.

ꝫ ipa ñ est q̄litercūq̧ accipiat̄. Dõz ꝙ esse capit̄ t̄plicit̄. Uno⁹ vt dicit eēntiā rei qd̄ alij vocāt eē eēntie. ꝛ illo mō nō ē sim̄ ꝓꝑe lo q̄ndo qꝛ nō hꝫ eēntiā ꝓꝑe. tñ pt adhuc illo⁹ dici esse qꝛ hꝫ aliqd̄ sil'e eēntie scꝫ diffinitōeꝫ aut descriptōeꝫ. Et sic etiā ꝓpō isolubi lis ē. Alio mō accipit̄ eē ꝓ eē exñtie qd̄ diuidit̄ ꝺm actū ꝛ apti/ tudinē. ꝛ illo mō eē ꝺcat idē qd̄ sbsistē ꝛ sic sim̄ nō ē ꝑ se. sꝫ est in vero. Tertio mō accipit̄ eē ꝓut dicit ꝯpōeꝫ extremoꝝ. ꝛ illo mō eē ꝺcat veꝝ eē ꝛ illo 3° mō sim̄ ñ ē. ðr tñ eē ꝑmo ꝛ scd̄o mōis

Qr Quis sit finis isti⁹ tr̄ctat⁹. Dõm ꝙ duo sūt fines isolu biliū. ꝑmus est soluē isolubilia dūmō ab alijs ꝓponāt̄ Scd̄s ē ꝓponere alijs ad soluendū isolubil'r. Et rō est. qꝛ isolu bilia pñt vno mō ꝑtinere ad opponēteꝫ alio mō ad rn̄deteꝫ. si ꝑ tineāt ad opponentē tūc ē scd̄s finis. si ꝑtineat ad rn̄dentē sic est ꝑm⁹ finis. s. soluere isolubilia. ꝛ ille q̄ spectat ad rn̄dentē est ꝑnci palioꝛ. qꝛ tota loyca itendit pl⁹ iformare rn̄dēteꝫ q̄ꝫ opponēteꝫ qꝛ ꝙ rn̄s iformet̄ spectat ad ꝓpā rōeꝫ ꝛ e⁹ ꝑfectōe ꝫ. sꝫ opponēs nō vtit̄ sua rōe ad ꝑfectōeꝫ sui. sꝫ ad iq̄sitōeꝫ de ꝑfectōe alterius

Qr Utꝝ difficultas i ꝓpōe isolubili fit ex ꝑte nostri intellec t⁹ aut ex ꝑte ꝓpōis. Dõm ꝙ ꝑncipal'r ex ꝑte ꝓpōis qꝛ na tura t'lis ꝓposicionis est ꝙ facilit̄ eius intellectus ꝑcipi non pt. qꝛ includit aliā ꝺcationem ex ꝑte t̄minoꝝ significātiū. ꝛ ex reflec tione q̄ supra primā significationem cadit. Aliqd̄ āt dicit̄ diffi cile nob̄ qd̄ excedit nostꝝ intellectum qd̄ aliq̄n nō ē difficile ꝺm se vt pꝫ de sbstātijs sepat̄ ꝛ hoc ñ pt dici de ꝓpōe insolubili. qꝛ ta lis etiā in se hꝫ vñ sua veritas lateat

Notandū Qꝫ q̄tuoꝛ sunt ꝯditiones ꝓpositionum insolubilium. Prima est ꝙ oīs ꝓposi tio insolubilis includit sensum ypoteticū copulatiū. Scd̄a est ꝙ oīs propositio insolubilis includudit duas ꝑtes cōtradictio nis. Tercia ē ꝙ oīs ꝓpositio insolubilis est falsa. Quarta est ꝙ oīs ꝓpositio insolubilis est impossibilis. Ratio oīm istaꝝ conditionum est. qꝛ propositio isolubilis ex ꝑmaria sua signifi catione significat vnā ꝑtem cōtradictionis ꝛ ex scd̄aria significa cione vel ꝓpter casum aliquē positum. vl' ex q̄cumq̧ reflectione supra primā significationem includit alteram ꝑtem contradic/ tionis copulatiue. ꝛ ergo debet sēper responderi ꝙ sit falsa. Et sic patꝫ ꝙ oēs ꝓpōnes insolubiles sunt soluēde ꝑ interēptionem qꝛ sūt simpl'r false propter illū duplicē sensum

Querit͡ Quō dʒ ꝓpō ꝑcare q̄ ē vera ⁊ quō q̄ ē flā. Dō ꝙ duplr̄ dr̄ esse vera. Uno° dr̄ vera qꝛ signifi/cat ita esse sic̄ est vt dicēdo hō est al'. qꝛ ibi al' ꝑcat̄ iesse hoi ⁊ ita ē Scđo mō qñ ꝓpō ꝑcat ñ esse sic̄ nō ē. vt dicēdo hō ñ est asin⁹ qꝛ ibi ꝑcat̄ hoiēʒ ⁊ asinū esse diūsa. qđ etia ita est. Et silr̄ duplici ter dicūtur ꝓpōes esse flē. Uno mō qꝛ ꝑcāt ita eē sicut nō est. vt hō ē asin⁹ qꝛ ista ꝓpō ꝑcat asinū ieē hōi qđ ita non ē Scđo mō ꝓpositio ē flā qꝛ ꝑcat non eē sic̄ est vt hō non est aīal in q̄ ani/mal ꝑcat̄ non ineē hōi qđ tñ ita est Uñ in ꝓpōe isolubili stʒ. scl'⁹ cōtradictoꝛij ⁊ iō ad ita esse. i. ad ipam esse verā seq̄t̄ ita non esse . i. ipsam esse falsam

Arguit͡ Si sor. dicat istā. homo est asin⁹. ⁊ postea dicat istā sor. dicit. flm̄: tūc illa scđa ꝓpō ē isolubilis ⁊ est vera ḡ non sp̄ ꝓpositio insolubilis est falsa. Dōm ꝙ ista se cūda non est ipossibilis illo casu sic posito ergo non est ꝓpō in solubilis vtʒ ꝓditiones iā dictas

Arguit͡ Ista ꝓpō sor. dicit flm̄ ꝑmo loco posita ē ipossi bilis ḡ etiā scđo loco. Tʒ coña. qꝛ sp̄ retinet eā dē significatōem. Dōʒ ꝙ lʒ ex ꝑmaria ꝑcatōe idē rntat tñ non ex scđaria. ⁊ h̄ ideo qꝛ ista ꝓpositio ex sui natūa hʒ ꝙ r̄flectat̄ super aliā ꝓpositionē. qñ ḡ ꝑ se poit̄ tūc interimit seipam. qꝛ non p̄t r̄flecti nisi sup̄ seipam sʒ qñ ponit̄ cū alia ꝓpositione tunc cadit sup̄ illam ⁊ illam falsificat vel eā notat esse falsam

Querit͡ An ꝓpositio exponibilis sit insolubilis Dōʒ ꝙ non. vñ ꝓpositio exponibilis ē q̄ ꝓpter suā obscuritatē idiget expōne vt tm̄ q̄nqʒ st̄ ꝑbilia ⁊ ñ plūa. vñ qñ tm̄ poit̄ i ꝓpōe cū aliq̄ dictione nūerali. tūc dʒ expoi grē plūali/tatʒ. si āt ponat̄ in ꝓpōe sine dcōe nūali tūc dʒ expoi grā alietatʒ vt tm̄ hō est risibil'. i. hō ē risibil' ⁊ nihil aliud ab hoie ē risibl'e

Quātū igit͡ ad secūdū sciē

Ista est scđa ps h⁹ tractat⁹ in q̄ oñt ex q̄b⁹ ꝑncipijs cōsurgit ꝙ aliq̄ ꝓpō est insolubil'. ⁊ q̄ sit cā ꝙ in aliq̄b⁹ ꝓpōib⁹ sit insolubi litas. ⁊ i aliq̄b⁹ ñ. Et dt̄ ꝙ circa finē q̄rti metaph. facil'r p̄t patē oꝛigo falsificādi aliq̄s ꝓpōes. vbi sic ait phs. Accidit itaqʒ vt famatū ē de oib⁹ talib⁹ oꝛōib⁹ ipas seipas destruē. vt cū q̄s dt̄. oia st̄ ꝑa dt̄ suā ꝯriā eē verā qđ ē falsū. q̄re dcm̄ suū est falsū

Q In qb[9] ppōib[9] sit isolubilitas. Dō. q ppō isolubil dz ee ↄstituta ex tmis iportātib[9] ppōnalē hitudinē. sic stȝ ve℞ r falsū dici r pdicari. qꝛ i talib[9] ppōib[9] pt eē reflexio pcatō nis scdarie sup pmā. qꝛ cū dt soꝛ. dt falsū ibi nccio sit reflexio su p aliā ppoꝫ. aut sup seipsā si nllā aliā dicat. r tc seipsā falsificat

Q Utrū ois ppō isolubil habeat eqlit reflexionē sup seipsā. Dō. q nō ē aliq ppō isolubil i q scdariū pcatū stati reflectit sup pm pcatū. vt dō. ego n loqr. Alia ē ppō isolubil i q mediate scdaria pcatō reflectit sup pmā pcatoꝫ. r hꝫ ↄtigit du plr. p° ex casu posito sicȝ i ista ppōe soꝛ. dt falsū i q poit casus q soꝛ. nullā aliā dicat. Scdo mediāte aliq ppōe. sicut dō ois ppō ē fa. qꝛ tales ppōes falsificāt seipas p suas ↄdcōꝛias. qꝛ sta ti ar. si ois ppō ē fa. g etiā sua ↄdcōria ē fa eo q etiā ē ppō

Ar Hec ppō ē isolubil ego n loqr. r tn i ea n poit passio ppōnal. Ans p bat. qꝛ icludit duas ptes ↄdcōis copulatiue. Dō. q lȝ i ea n ponat passio ppōnal explicite. tn iplicite icludit ve℞ r falsū q stȝ passiōes ppōnales. qꝛ nisi sic ipa n rdiret

Q Que qles r qzte stȝ ppōes (sup seipsā se falsificādo. isolubiles. Dō. q ppō isolubil capit duplr Uno° mate terialr. i. put n icludit suā ↄdcōriā r sic ē cathegoꝛica Alio° foꝛ malr pm q ē isolubil. r sic ē hypothetica. qꝛ n dr isolubil pm q i cludit ei[9] ↄdcōriā coplatiue. De qlitate dr. q ppō isolubil foꝛ malr sp ē affirmatiua. qꝛ ois isolubil iqztū hmoi icludit duas ptes ↄdcōis copulatie r affirmatie. Et lȝ qnzvna ps copulatie sit negatia. tn tota n dz dici negatia. qꝛ tal negatō n negat totū qd seqt. cū i ppōe isolubili sint due ↄpōes. Sȝ matialr pt esse negatia aut affirmatia. exēm pmi. vt nulla ppō ē negatia. exēm se cūdi. vt soꝛ. dt falsū. dato q hꝫ solū dicat. s. soꝛ. dt falsū. De qzti tate dz q ppō isolubil foꝛmalr iqztū isolubil ē n ē alic[9] qztita tȝ. eo q ē hypothetica q nulli[9] ē qztitatȝ. sȝ loco qztitatȝ dz qri c[9] spēi sit. r dr q ois ppō isolubil ē copulatiue spēi. sȝ capiēdo eaꝫ matialr pt bn eē alic[9] qztitatȝ. s. vlis ptiēlarȝ idiffite r singularȝ

Quātū ad terciū subiungit

Hic p declaratōe dcō℞ autoꝛ in tercia pte isti[9] tractat[9] ponit q dā exēpla. Primū ē. si ponāt iste ppōes. ois ppō ē negatiua. nl la ppō ē negatiua. ois ppō ē ptīclarȝ. oēs iste stȝ isolubiles. et

ꝯstāt ex terminis ꝓpōnalib⁹ ⁊ eaꝝ ỹcatō sup seipsā trāsit. ⁊ sic nō ē ꝯcordia itellcūs cū tali ỹcatōe ꝓpōis. Scōꝫ exēᵐ. h̄ copulatiua ē falsa ⁊ ds ē. h̄ disiūctiua ē falsa vel null⁹ ds ē. In istꝭ exemplis pma ps falsificat seipsā. qꝛ ad ita eē: sicut ỹcaṫ p ipsā. seq̄tur ita nō eē. vtꝫ intuēti. Alia exēpla ad lōgū patent in textu. iō hic ꝑtermittunṫ. ſꝫ quō iste ꝓpōes stꝭ soluēde supi⁹ dcm̄ est Et tantū de insolubilib⁹

Tractatur⁹ de ꝯñtijs

Ista ē tractat⁹ ꝯñaꝝ. q̄ in pma sui diuisiōe diuidiṫ i ptē ꝓhemialē ⁊ executiuā. In pte ꝓhemiali ondt de q̄b⁹ intēdit deīmiare i h̄ libro di. ꝙ pmo vult pōnē q̄dā notabilia. scdo aliq̄s regulas. Circa pmū ponit nouē notabilia. q̄ꝝ tria pma stꝭ de q̄ddita te ꝯñe. Alia tria de ei⁹ bonitate. vltia de diuisiōe ꝯñe

Querit Quid sit sbcm̄ illi⁹ tractat⁹. Dōm ꝙ orō ꝯseq̄ntialis. Quod p̄t pbari p diffinitōeꝫ sbiecti attributōis. Et sua passio ē ꝯña formal'r accepta, put noiat illa tōem ꝯñtis ex ante. Si aūt ꝯña accipiaṫ material'r p orōe ꝯseq̄ntiali. tunc posset etiā hic poni p subiecto. qꝛ idem dicunt. Et sit demōstratio generali modo

Arguit Orō cōseq̄ntialis est q̄d cōplexū. ḡ nō p̄t eē sbiectū Dōm ꝙ cōplexū acceptū ꝯplexe nō pt esse subiectū. qꝛ tale nō p̄t diffiniri. sed om̄e subiectū habet diffinitōem. Si aūt cōplexū accipiṫ incōplexe: sic p̄t esse subiectū Unde q̄uis orō cōseq̄ntialis cōponaṫ ex multis termis ⁊ ꝓpōnib⁹. tñ sumiṫ per modū incōplexi ⁊ vni⁹. ⁊ sic p̄t diffiniri. Simile ē de domo q̄ inq̄ꝫtū includit multas ptes diuersaꝝ spēcieꝝ nō diffiniṫ. ſꝫ inq̄ꝫtū stāt sub forma dom⁹. ⁊ nō sb formis ꝓprijs p̄nt habere vnā diffinitōem.

Arguit Orō cōseq̄ntialis excedit limites hui⁹. ḡ nō ē eius subiectū. Añs ꝓbatur. qꝛ etiā verificaṫ d cōseq̄ntia mala q̄ tñ nō est cōseq̄ntia. vt dꝛ in textu. Dōm ꝙ cōseq̄ntia accipiṫ dupliciṫ. Uno° ꝓprie ỹm ꝙ diffiniṫ p scdam diffinitōem. ⁊ sic cōseq̄ntia mala nō ē cōseq̄ntia. Alio° accipiṫ cōseq̄ntia cōiter. put se extēdit tam q̄ ad cōseq̄ntiā bonā q̄ꝫ malam. ⁊ sic diffiniṫ pma diffinitōe. ⁊ sic cōña mala ē cōña

Arguit Subiectū alic9 scīe nō debet diffiniri i illa sciā· sʒ ɔña materialit̄ capta ħ diffinit̄ q̄ ē idē cū orō ne ɔñtiali ḡ nō ē ħ sbiectū. Dōʒ q̄ sbiectū ⁊ e9 diffinitō capiūt̄ dupl'r. Uno° vt ponūt̄ in actuali demōstratōe ⁊ sic ñ deʒ sbiectū diffiniri. q̄ꝛ qd̄ q̄d est. ē ꝑ pnitō vt dicit̄ p°. posterioꝝ. Alio° ca/ piūt̄ absolute. scʒ extra demōstratōeʒ ⁊ sic q̄ q̄d est pt̄ iuestigari ⁊ sic ħ diffit̄ ɔñtia. q̄ꝛ ad huc ñ ē actual' demōstratō sʒ tm̄ potētial'

Quātū ad primū notandū

Hic poīt duas diffinitōes ɔñtie q̄ꝝ ꝓma ē. Coña ē orō ɔtinēs pl'es ꝓpōes denotās seq̄l'ā vni9 ad aliā. ⁊ ita capit̄ ɔña cōīt Se cūda diffinitō ē. ɔña ē orō hñs añs ⁊ ɔñs e9dē tq̄ ꝑtes ꝓncipa les sui ⁊ notā illatōis illatie tētā. ⁊ isto mō ɔña capit̄ ꝓpe

Notādū Q̄ꝛ iste due diffitōes sic drñt. q̄ꝛ ꝓma dat̄ cōīt de oī ɔña tā bona q̄ʒ mala. sʒ secūda dat̄ tm̄ de ɔña boā. ⁊ ergo in ꝓma diffinitōe d'r q̄ ɔña ē orō ɔtinens ꝓpōes. sʒ in scd̄a dr̄ añs et ɔñs. nā capiēdo ꝓpe añs ⁊ ɔñs sicut postea diffiniūt̄ tūc in ɔña mala nō st̄ añs ⁊ ɔñs. q̄ꝛ ibi ɔñs ñ ifert̄ ex añte nec añs vere infert coñs. sʒ solū denotat̄ inferre ɔñs Etiā dr̄ in scd̄a diffiōe eiusdē Uñ lʒ añs ⁊ ɔñs aliq̄ mō iueniant̄ in mala ɔña tñ ibi nō ē coñs ei9 dē añt̄. q̄ꝛ ibi coñs nō includit̄ in añte vere. mō in oī bona ɔña coñs debet icludi in añte. q̄ꝛ nisi sic nō posset inferri ex eo

Ar Cōseq̄ntia ē hitudo añtis ad coñs. ḡ nō est orō cōposita ex ill' Dōʒ q̄ coña accipit̄ dupl'r Uno° formalit̄ sic noīat̄ hitudineʒ coñt̄ ad añs. Alio° accipit̄ matēialit̄ put idē ē q̄ orō coñalis ⁊ sic ē hñs añs ⁊ coñs ⁊ sic capit̄ in textu Uñ capiendo coñaʒ formalit̄ tūc alicubi est coña bona. i. nccāria vbi tā añs q̄ʒ coñs st̄ negāda. ⁊ eʒ q̄ꝛ in ꝓpōib9 falſ ⁊ impossibilib9 pt̄ fūdari nccāria habitudo coñtis ad añs vt dicendo si asin9 volarʒ asin9 haberet pēnas. ⁊ tūc coña est cōcedēda ⁊ est boā sʒ tñ tā añs q̄ʒ cō sequens sūt falsa et essent negāda Et aliq̄ñ añs ⁊ coñs sunt possi bilia aut vera vbi tñ cōsequentia est mala. vt hic Joānes currit g°. petrus disputat q̄ꝛ ibi nulla est habitudo

Secūdo notādū q̄ꝛ añcedē

Hic diffit̄ t'mios poītos in scd̄a diffinicione cōseq̄ntie ⁊ p°. añs

dicēs. ꝙ añs ē ꝓpō ex q̄ mediāte nota illatōis inferꝛ ꝯñs. Sed ꝯñs est ꝓpō q̄ mediāte nota illatōis inferꝛ ex añte

Ar Aliqñ añs sꝫ due ꝓpōes. g̊ male dꝛ ꝙ añs sit ꝓpō Añs ꝓbaꝛ. qꝛ in syllogismo ambe ꝑmisse hñt rōem añtis: Dō ꝙ oē añs ē ꝓpō. aut cathegorica aut hypothetica l' ꝯposita. tūc dꝛ ꝙ lꝫ in syllogismo añs nō sit vna ꝓpō cathegorica. tñ ambe ꝑmisse hñt modū vni⁹ ꝓpōis hypothetice copulatiue. ⁊ si ca/piant cū ꝯñte. tūc faciūt vnā hypotheticā ꝯditionalē.

Ar In ꝯña mala ē añs. ⁊ tñ nō ifert ꝯñs. g̊ diffinitō nō ꝯuenit oi. Dō. ꝙ duplex ē ꝯña. s. bona ⁊ mala. mō h̄ diffiniꝛ añs bōe ꝯñe. qꝛ hᵒ ṽe ifert ꝯñs ⁊ ñ añs male ꝯñe. ⁊ silr dꝛ d ꝯñte

Qr Quō differāt oñdē iferre ⁊ ꝓbare. Dō. ꝙ sic drñt. nā iferre ē effect⁹ sylli simplr dci. qꝛ i diffiōe e⁹ dꝛ ex neccitate accidit. sꝫ sylls demr̄atiu⁹ oñt. qꝛ tal' ꝓcedit ex neccārijs caus cōclōis. Et sylls dyalectic⁹ ꝓbat. qꝛ ille ꝓcedit ex cōib⁹ q̄ sꝫ ꝓbabilia. lꝫ omīqꝫ ṽa. ⁊ i diffiōe añtis ⁊ ꝯñtis poiꝛ iferri. qꝛ ille ē effcūs cōioꝛ alijs ⁊ ꝑsuppoiꝛ ab ips sicut oēs alij sylli ꝑsupponūt formā sylli simplr dci. ⁊ qꝛ iferre ꝯueit oi añti. nō āt oñdē vel ꝓbare. iō bñ añs qd h̄ in cōi describiꝛ diffiniꝛ ꝑ iferre.

Notādū Q duplices sꝫ note illatōis. q̄dā formales vt ꝯiūctōes. alie ṽo ṽtuales. vt sꝫ aduerbia. exēm ꝑmi. vt hō currit. g̊ al' currit. exēm scdi. vt dū mgr legit pueri ꝓficiūt. Et dñt iste note teneri formalr ⁊ significatiue in ꝯña. ⁊ iō nō ē ꝯña qñ arguiꝛ hodie ē aduerbiū. ꝯ ē ꝓpō. g̊ ē cō/iūctio qꝛ ibi g̊ teneꝛ q̄dāmō materialr.

Notādū Q ꝯña ꝑma sui diuisiōe diuidiꝛ i bonā et malā Mala ē qñ ad ṽitatē añtis ñ seqꝛ ṽitas ꝯñtis. qꝛ i nullo casu possibili pt añs eē veꝝ sine ꝯñte eiusdeꝫ. ⁊ g̊ ñ ē bōa ꝯña. ds ē g̊ celñ ē. Cōseqntia bōa ē duplex. s. simplr ⁊ vt nūc. ꝯña bōa simplr ē q̄ ꝯstituiꝛ ex ťmis hñtib⁹ ꝑpetuā hitudinē ad iuicē. Sꝫ ꝯña bōa vt nūc ē q̄ ꝯstituiꝛ ex ťmis hñtib⁹ hitudinē ꝯtigētē. Et ꝯña q̄ dꝛ bōa vt nūc i textu ē simplr bona ꝯña. vt h̄ hō ē al'. g̊ soꝛ. ē al'. qꝛ i nullo casu possibili añs pt eē veꝝ sine ꝯñte Uñ supposito ꝙ soꝛ. ñ sit adhuc ē h̄ ṽa soꝛ. ē al' Dō tñ q̇dā negāt. di. ꝙ hᵒ ṽbū ē sp iportat exñtiā. ⁊ sic sensus illi⁹ ꝓpōis sit. soꝛ. ē al'. i. soꝛ. existit al'. h̄ āt ē falsū. qꝛ i ꝓpōib⁹ de ē 3ᵒ adiacēte hᵒ ṽbū ē ñ iportat exñtiā. sꝫ ꝯformitatē extrēoꝝ ad

inicē. ꝛ qꝛ r̄s cōcepte s̄bijciūt̄ ꝛ p̄dicāt̄ in enūciatōib⁹ ꝛ n̄ r̄s ad ex̄ ꝛ ḡ si ne sortes sit siue n̄ sit sp̄ ē al' ꝛ etiā hō. ꝛ sic illa ē bona coña: hō ē al' ḡ soꝛ. ē al' etiā si soꝛ n̄ existat vt p⁹ moꝛtē e⁹ Sed moderni hoc dicentes decipiūtur in illo ꝙ credūt est sp̄ dicē exn̄tiā

Ad Cōtra sustinētes p̄dcāz diuisionē in om̄i coña coñs dz includi in an̄te. s; in coña mala n̄ includit̄ coñs in an̄te. ḡ n̄ ē coña. Dō ꝙ coña dupliciter accipit̄ Uno⁹ p̄ coña boā simpl'r ꝛ ī p̄maria sua s̄catōe ꝛ in tali coñs sp̄ includit̄ in suo an̄te Alio⁹ accipit̄ coña p̄ scd̄aria s̄catōe vt etiā se extēdit ad coñaz malā ꝛ in tali n̄ oz sp̄ coñs cōtineri in antecedente

Coña bona diuidit̄ in con

Hic diuidit autoꝛ coñaz bonā in coñaz mat̄ialē ꝛ formalē s; s̄m v̄itatē coña mat̄ialis n̄ ē boā qꝛ s̄m cōbinatōez illi⁹ coñe dāt̄ ti in q̇b⁹ om̄i ꝛ in q̇b⁹ nulli ḡ⁹ n̄ ē boā Un̄ coña formalis ē q̄ tenz in om̄ib⁹ t̄minis cōsimilib⁹ cōsimili forma arguēdi r̄tēta Et p̄ oppositū diffinit̄ coña mat̄ialis q̄ n̄ t; in om̄ib⁹ t̄minis cōsimilib⁹ cōsimili forma arguendi r̄tenta Et coña dr̄ formalis duplici de cā p̄ma qꝛ illa coña q̄ tenet in om̄ib⁹ t̄minis tenet grā foꝛe q̄ est in tali coña. ꝛ iō dicit̄ formalis q̄si h̄ns seq̄lā grā forme sed forma coñe habet̄ p̄ illas dcōes barbara celarent ꝛc. Scd̄a cā. nā coña dicit̄ formalis qꝛ habet cōditōem forme q̄ est cōicabilitas. ꝛ iō illa coña dr̄ formalis q̄ est multis cōicabilis. sicut forma toti⁹ est cōicabilis multis suppositis. ꝛ forma p̄tis ē cōicabilis multis materijs. Et sil'r duab⁹ de causis ꝯña dr̄ material'. Prima ē qꝛ nō tenet grā forme. sed grā materie. s. p̄pter aliq̄s t̄minos speciales. vt qn̄ arguit̄ in t̄minis cōuertibilib⁹ ex puris affirmatis in scd̄a figura aut simili mō. Secūda causa qꝛ habet conditōz materie. qꝛ materia cōtrahit ꝛ determinat formā cōicabilē pluribus ad esse determinatū ꝛ ipsā cōicabilem reddit. sic etiā coña materialis est in certa materia.

Querit̄ Quot req̄rātur ad consimilē formā. Dōm ꝙ q̄nq;. s. idem numer⁹ terminoꝝ. idē situs t̄minoꝝ. eadē quātitas ꝓpositionū. eadē q̄litas. ꝛ eadē copula Et istoꝝ p̄ma duo req̄rūtur ex p̄te t̄minoꝝ. alia duo seq̄ntia ex p̄te ꝓpositionū. tertiū ex p̄te copule. Un̄ patet ꝙ cū dr̄ om̄e aīal est substantia. om̄is hō est risibil'. ḡ om̄is hō est substātia. non ē formalis cōseq̄ntia in barbara. qꝛ ibi nō est idem nūs terminoꝝ.

q̄ debet esse in barbara. q2 barbara ↄstat ex trib9 termīs. ſ3 ibi ſt̄ q̄ttuor termī. vl'r igit' q̄n vna q̄ncq3 istaꝝ ↄditionū deficit. tunc illa ↄña peccat in forma

Querit Utꝝ argumētū ab inferiori ad superi9 sit formale sic arguēdo. sortes currit. ergo hō currit. Dōm q nō est formale ſ3 materiale. q2 in sili forma dat' instantia. sic arguendo sortes currit. g° asin9 currit. ꝛ q ibi sit sil'is forma pt3. q2 est idem sit9 t'minoꝝ. sicut in ꝑori argumēto. eadē copula. ꝛc̄ys: Un̄ ꝓ regula est tenendū q in q̄cūq3 argumēto req̄rūtur sp̄ales ꝛ determiati termī illud argumētū est materiale. mō superi9 ꝛ inferi9 ſt̄ determinati termī. q2 nō oīs termin9 est superi9 aut inferi9 ad aliū. Ex q̄ pt3 q argumētū ab īducentib9 ad inductā est materiale. lic3 text9 oppositū dicat. Et si debeat argumētū tale dici formale tūc d3 intelligi sic. q2 ibi est forma argumētatōnis inductiue. tñ nō est formale q2 nō t3 in oībus termis ↄsilibus. Sil'r arguendo ab eodē ad idē3 est argumētū nccāriū. ꝛ ꝓ tāto pt dici formale. nō tñ est ↄña formal' ꝑm diffinitōꝫ textus

Arguit Ex diffinitōe text9 seq̄ret' q darij nō eēt formalis ↄña. Seq̄la ꝓbat'. q2 ibi ꝑpōes nō ſt̄ eiusdem q̄titatis q2 maior ē vl'is ꝛ minor ꝑticular3 Dō. q ↄña nō dr̄ iō formal' q2 h3 similē formā cū q̄libet alia ↄñtia. sed dr̄ formalis q2 habet aliquā formā ꝑm quā valēt oīa argumēta sūt data in eadē forma

Arguit In oī figura req̄rūtur sp̄ales termī. g̊ nulla ē formal' ↄña. Añs ꝓbat'. q2 in ꝑma figura medium ē positōe mediū. in scd̄a positōe ꝑmū. in tercia positōe vltimū. vt dr̄ Aresto. ꝑmo ꝑoꝝ. Dōm q ↄditōes terminoꝝ in modis ipaꝝ figuraꝝ ꝑuat' q̄nq3 ꝑ3 re3 vt in barbara. ꝛ q̄nq3 ꝑm modū ꝑdicādi ꝛ enūciādi. vt3 in celarēt. ꝛ sic nō o3 vl'r esse t'minos sp̄ales nisi ꝑm modū tm̄ Et si dicat'. g̊ ad min9 in modis affirmatiuis sūt sp̄ales termī. Dōm q etiā nō o3 in mōis affirmatiuis ꝑm rē illū ordinē ꝑuare. s. q mediū in ꝑma figura ꝑm rē sit positōe mediū. ſ3 sufficit q sit mediū ꝑm modū enunciādi. vt3 arguēdo. oīs hō est aīal. oīs lapis est hō. g̊ oīs lapis est aīal. ibi est bonū argumētū ꝛ formale. q2 tenet ex ꝑte forme ↄñe. ꝛ tñ ibi nō ꝑuatur talis ordo terminoꝝ ergo ex ꝑte forme terminoꝝ nō req̄ritur talis ordo

Arguit Cõseq̃ntia est subiectũ hui⁹ tractat⁹. ergo nõ debet diuidi. ɔña tz. q2 diuisio sit grã multiplicis. sed subiectũ erit q̃d vnũ. eo q̄ scia capit vnitatẽ a subiecto. Dõm q̄ subiectũ capit̃ dupl'r Uno⁹ material'r. 7 sic nõ diuersificat̃ scia penes diuersitatẽ subiecti. nec capit vnitatẽ ab vnitate subiecti. q2 multe scie ɔsiderãt vnũ subiectũ material'r. vtz i medicina morali phia 7 naturali phia. q̃ oẽs ɔsiderant hoiem Etiã eadẽ scia ɔsiderat multa sbiecta material'r capta. vt phia determinat de oĩbus generabilib⁹ corruptibilib⁹. de oĩbus elemẽtis. de celo q̃ tñ dr̄ñt f̄m ppetuũ 7 corruptibile. Alio⁹ capit̃ sbiectũ formal'r. 7 sic scia h3 vnitatẽ 7 distinctõ3 a sbcto. q2 vna scia ẽ vni⁹ subiecti accepti f̄m vnã formalẽ rõem ɔsiderãdi illi⁹ sbiecti. sic etiã hõ aliter ɔsiderat̃ in medicina 7 morali phia

Quo ad secũdũ subiũgẽde

Hic ɔñter ponit q̃sdam regulas ɔñaꝝ. q̃ꝝ p̄ma est In oĩ bona ɔña ex opposito ɔ̃dcõrio ɔñtis. seq̃tur oppositũ ɔ̃dictoriũ añcedẽtis. sed nõ ecõtra. vt sic bene seq̃tur. hõ currit ergo aĩal currit. sic ecõtra bene valet. nullũ aĩal currit: ergo nullus hõ currit. Rõ regule est duplex. sc3 ɔñsiua 7 ad ĩpossibile. Oñsiua est. q2 ad destructõem supioris seq̃tur destructio inferioris. l3 nõ ecõtra. sed ɔñs h3 se vt superi⁹ ad añs. ergo ad destructõ3 ɔñtis seq̃tur destructio añtis. Ecõtra ãt sicut ad positõ3 inferioris seq̃t̃ positio supioris. ita ad positõ3 añtis seq̃t̃ positio ɔñtis. Rõ ad ĩpossibile ẽ. q2 nisi ad oppositũ ɔñt' seq̃ret̃ oppositũ añtis. tũc duo ɔ̃dcõria starẽt sil' in v̓itate. Rõ q2 o3 q̄ oĩs ꝓpõ seq̃tur ad aliquã vel stat cũ ea oppositũ ei⁹. si igr̃ nõ seq̃tur nullũ aĩal currit. ergo null⁹ hõ currit. tũc o3 q̄ hec null⁹ oĩs hõ currit stet cum illa nullũ aĩal currit. s3 ad hãc oĩs hõ currit seq̃tur hec aliq̃d al' currit. 7 sil' starẽt ɔ̃dcõrie in v̓itate qd̃ ẽ ĩpossibile. 7 ɔ̃ p̄mũ p̄ncipiũ. q2 de q̃libet eẽ vel nõ eẽ de nullo v̓o sil'

Arguit Ex ɔ̃dcõrio añtis seq̃tur oppositũ ɔ̃dcõriũ ɔñtis. ergo ɔ̃ regulã. Añs ꝓbat̃ q2 bene seq̃tur hõ currit ergo risibile currit. sed null⁹ hõ currit. ergo nullũ risibile currit: Dõm. q̄ illud nõ tenet formal'r. s3 solum material'r. et in termis ɔuertibilib⁹. q2 nõ t3 in oĩbus termis. Uñ nõ seq̃tur hõ currit ergo aĩal currit. sed nullus hõ currit ergo nullũ al' currit. q2 añs p̄t esse veꝝ ɔñte exñte falso

Ar Etiā vꝫ in ꝯñtibilibꝰ. vt ſic arguēdo. hō currit. ḡ al' currit. ſꝫ hō nō currit. ḡ al' nō. Dō. ꝙ ibi nō ar̄ ab oppoſito ꝯ dcōꝛio añtis ad oppoſitū ꝯdcōꝛiū ꝯñtꝭ. ſꝫ ſolū ſbcōtrario. mō duo ſbꝯria ñ deſtruūt ſe. ſꝫ ſtāt ſil' i ꝟitate. ⁊ ſic ibi ñ ar̄ ꝑ regulā

Secūda regula ē iſta. In oī

bona ꝯña ſi añs ē poſſibile ꝯñs ē poſſibile. ⁊ ſi añs ē verꝝ. ꝯñs ē verꝝ. ſꝫ nō ecōtra. nā p̄t aliqñ ꝯñs ē poſſibile ⁊ añs ipoſſibile. ⁊ aliqñ ꝯñs eē verꝝ ⁊ añs falſū. qꝛ ex falſo p̄t bñ verꝝ iferri. ſed ex ꝟo nil niſi verꝝ. Rō regule ē. qꝛ i oī bōa ꝯña ꝯñs dꝫ necāꝛio includi i añte. mō verꝝ ñ icludit i ſe falſū. ḡ ſi añs ſit verꝝ ⁊ poſſibile. ꝯña erit verꝝ ⁊ poſſibile. ſꝫ tñ qꝛ nihil ē ita falſū q̇n aliq̇d verū icludat. eo ꝙ falſū ⁊ malū ſtꝭ q̄dā ꝑuatiua ſm̄ modū. ⁊ eē ꝑuatiuū fundat᷑ in habitu aliq̄ ⁊ ſubiecto. ḡ ex falſo p̄t ſeq̇ verꝝ. cum aliquo mō in eo includat᷑.

Ar Ex poſſibili ſeq̇t᷑ ipoſſibile. ḡ ꝯ regulā. Añs ꝓbat᷑ ſic arguēdo. oē currēs ē aſinꝰ. oīs hō ē currēs. ḡ oīs hō ē aſinꝰ nā ibi āb͛ p̄miſſe ſtꝭ poſſibiles. ⁊ tñ ꝯñs ē ipoſſibile. Dō. ꝙ lꝫ q̄libet p̄miſſaꝝ. aut q̄libet ꝑs ſit poſſibil' ſi ſeoꝛſū capiat᷑. qꝛ h̄ eſt poſſibil' oē currēs eſt aſinꝰ. ſil'r h̄ oīs hō currit. tñ āb͛ p̄miſſe ſil' capte vt ſtꝭ vnū añs ſic ſtꝭ ipoſſibiles. qꝛ nō p̄nt ſil' ſtare. repugn̄t em̄ ꝙ oē currēs ſit aſinꝰ. ⁊ ꝙ ſil' oīs hō currat

Ar Añs ē cā ꝯñtꝭ. ſꝫ falſū nō ē cā ꝟi. ḡ ñ p̄t iferri verꝝ ꝯñs ex añte falſo Mioꝛ ꝓbat᷑. qꝛ cā dꝫ eē dignioꝛ ⁊ p̄ſtātioꝛ ſuo effcū. Dō. ꝙ dupl'r dꝛ aliq̇d eē cā alterꝰ Uno° i iferēdo. ⁊ tal' ñ ē necc̄io dignioꝛ effcū. ſꝫ ſufficit ꝙ ſit latioꝛ ſuo effcū. ſic ꝙ icludat ſuū effectū in ſe: ⁊ ſic falſū ē cā ꝟi. qꝛ icludit i ſe falſū. ⁊ etiā aliq° ꝟꝫ vt dcm̄ ē. ⁊ ſic ē cōiꝰ ꝟo. Alio° aliq̇d ē cā alt̄ꝰ i eēndo. ⁊ tal' ſi ſit efficiēs necc̄io ē dignioꝛ ſuo effcū. tñ ſi ſit cā matial' effectꝰ ē dignioꝛ

Tercia regula talis ē.

Oīs illa cōſeq̄ntia cꝰ añs ē ipoſſibile ē bōa. ⁊ ſi iſtō ipoſſibile iplicat ꝯdcōꝝ ipa ē foꝛal'. ⁊ ſi ñ iplicat ipa ē matial' Un̄ h̄ reg'a hꝫ duas ꝑtes ⁊ ꝑma ꝑs ē ꝟa ſic itelligēdo. vbicūqꝫ ē ꝯña ⁊ añs ē ipoſſibile illa ꝯña ē bōa. vt cū dꝛ hō ē aſinꝰ. ḡ hō ē al'. ſi āt dicat᷑. hō ē aſinꝰ ergo dus nō eſt illa nō ē ꝯña bona ſicut tñ ipi volūt qꝛ illud impoſſibile iplicat ꝯtradictōem. ſꝫ qꝛ ꝯſequēs nō includit᷑ in añte

et ideo illa consequentia non est bona. Sed tamen moderni eliciunt hic quod ad impossibile sequitur quodlibet. et ideo dicunt illam consequentiam esse bonam quia quamvis antecedens est falsum potest secundum eos quodcumque consequens inferri. quia ad impossibile secundum ipsos sequitur quodlibet. i. tam verum quam falsum quod patet esse falsum quia quicquid sequitur ad alterum necessario includitur in eo sed quodlibet non includitur in uno impossibili licet multa includantur in eo. ergo non quodlibet inconveniens sequitur ad impossibile licet aliqua.

Ar Ad impossibile sequitur quodlibet. ergo secunda pars regule etiam est vera isto fundamento posito. Antecedens probatur quia concesso isto impossibili. s. sortes currit et sortes non currit tunc quodlibet aliud sequitur ad ipsum probatur sic arguendo sortes currit. et sortes non currit. ergo sortes currit est bona consequentia: quia ibi arguitur a tota copulativa vera ad alteram eius partem. tunc sic sortes currit vel homo est asinus sed sortes non currit ergo homo est asinus bene sequitur quia ibi arguitur a tota disiunctiva cum destructione unius partis ad alteram partem non destructam et sic de aliis. ergo si antecedens implicat potest quodlibet aliud impossibile ex eo inferri. Dicendum quod ultima consequentia que arguitur in disiunctivis non valet quia ille propositiones sortes currit et sortes non currit capiuntur dupliciter. Uno modo absolute et secundum se. et sic contradicunt sibi mutuo. Alio modo accipiuntur ut concesse ab aliquo sic gratia disputationis et sic non contradicunt quia sic admittuntur ab aliquo tanquam de gratia disputationis ut. s. posset cognoscere an quodlibet inconveniens posset sequi ad contradictoria. et sic non destruunt se. et per consequens in ultima consequentia non arguitur a destructione unius partis disiunctive. quia ille propositiones sunt prius concesse sed quod conceditur non destruitur.

Ar Ex impossibili sequitur verum et ex impossibili sequitur falsum. ergo ex impossibili sequitur quodlibet. consequentia tenet quia omnis propositio est vera vel falsa. Dicendum quod licet quoddam verum sequitur ad impossibile et quoddam falsum sequitur ad impossibile non tamen omne verum et omne falsum. quia bene aliquod verum includitur in impossibili ut in ista oratione homo est asinus. includitur homo est animal non tamen omne verum includitur in impossibili sicut nec omne falsum

Ar Arest. dicit in primo phisicorum quod uno inconvenienti dato alia contingunt. ergo ad impossibile sequitur quodlibet. Dicendum quod consequentia est neganda quia licet uno inconvenienti dato quedam alia contingant quia unum impossibile semper includit in se quedam alia impossibilia non tamen omnia. et ideo ad unum impossibile non sequitur quodlibet aliud impossibile. non inclusum in eo. nam non sequitur homo est asinus ergo deus non est licet bene sequatur ergo homo est irrationalis aut rudibilis. quia illa includuntur in priori impossibili.

Arguit̄ Scđa ps regule fundat̄ ī vero pn°. s. q̄ cōtradictoria nō pn̄t eē sil' v̄a. g̃ ē vera. Dōm q̄ cōcedendo q̄ cōtradictoria nō pn̄t sil' stare tn̄ in casu q̄ sil' cōcedūt̄ vt v̄a nō sūt cōtradictoria. ⁊ sic sil'. stāt nō vt sūt contradictoria.

Arguit̄ Ad ipossibile seq̄tur q̄dlibet. q2 ad istā hō est asin⁹ sequit̄ q̄dā de materia naturali. scz g° hō est aīal. q̄dā de materia cōtingenti. s. g° hō ē. q̄dā in materia remota. s. g° hō est irrōnal' aut rudibilis. g° ad īpossibile seq̄t̄ q̄dlibet. Dōm q̄ ad ꝓpōem īpossibilē pt seq̄ q̄libet ꝓpō in gn̄e sz nō q̄libet ꝓpositio in nūo ⁊ in specie vt tamē dicunt moderni.

Quarta regula est Arguendo

ab inferiori ad supius ē bona cōsequētia. vt sor. cr̄ g° aīal cr̄. Rō regule q2 supius ⁊ inferi⁹ sūt idē ꝑm rē iō q̄cq̄d real'r d2 de vno etiā d2 de alio. Et nō valet arg^m qn̄ arguit̄ in ꝑtis rōnis ab inferiori ad supius. vt hic hō est spēs g° aīal ē spēs. q2 tūc non arguit̄ ab inferiori ad supius inq̄ztū idē sunt real'r. sz inq̄ztū differūt rōne. i. p̄dicatis rōnis. ⁊ sic non seruatur cōditio illa.

Ar Nō sequit̄ hō nō currit. g°. aīal nō currit. ⁊ tn̄ ibi arguit̄ ꝑ regulā. Dōm q̄ bn̄ seq̄t̄ ⁊ ibi arguit̄ ab inferiori ad supius cū negatōne postposita q̄ cōtria bene valet. Sz diceres ibi arguit̄ negatiue g° nō ꝑ regulā. Dōm q̄ negatio nō ꝓponit̄ sz postponit̄. g° bn̄ vz cōtria. vt pz in quinta regula. Sz pe. hisp. virtual'r poīt istā regulā in quīto tractatu vbi dicit q̄ loc⁹ a parte sbiectiua ad suū totū vl'e est bonus locus dialecticus. ⁊ dic̄ ibi. q̄ solū tenet cōstructiue ⁊ non destructiue.

Arguit̄ Nō sequit̄ null⁹ hō cr̄ g°. nullū aīal cr̄. ⁊ tn̄ ibi arguit̄ ab inferiori ad supius. Dōz q̄ regula tz qn̄ arguit̄ affirmatiue ab īferiori ad supius. Rō q2 inferi⁹ īcludit actu suū supius. iō posito inferiori ꝑm actū ponit̄ etiā supi⁹ ꝑm actū. nō tn̄ oz q̄ negato aut destructo inferiori q̄ etiā supi⁹ negetur licet destructis oībus inferioribus destruat̄ supius.

Ar Regula nō tz affirmatiē sic arguēdo tu es in camera g̃ es supra tectū. ⁊ tn̄ ibi arguit̄ ab inferiori ad supius. Sil'r hic nō sequitur tu es clericus g°. es papa. Dōm q̄ tripl'r aliq̄d est supius aut inferius ad alteꝝ. Uno°. ꝑm sitū ⁊ ꝑm locū ⁊ de tali supiori ⁊ inferiori nō intelligit̄ regula ⁊ sic arguit̄ ꝑ p^m arg^m

hic. Alio mō aliquid est supius ad alterū ƀm dignitatē aut statum quomō papa est supra cardinalē. ⁊ cardinalis supra epm. ⁊ de tali supiori ⁊ inferiori etiā nō intelligitur regula de quo ꝓcedit scōm argumentū. Tercio modo aliquid est superius ad alterū ƀm cōmunitatē ⁊ ꝑdicationem ⁊ sic cōmuniora ⁊ magis vniuersalia dicūtur supiora in ordine ad minus cōmunia ⁊ minus vniuersalia. ⁊ sic arguendo ab inferiori ad superius affirmatiue. est bona consequentia.

Arguit Non sequit omnis homo currit. gͦ omne aīal currit. ⁊ tn̄ arguit affirmatiue ꝑ regulā. Dōm ꝙ optet arguere sine distributione inferioꝝ ⁊ supioris. qꝛ ad distributionē inferioris non sequitur distributio superioris. quia inferius ꝑtinet pauciora supposita sub se q̄ȝ suū superius.

Arguit Non valet sine distributione sic arguēdo cognosco hominē ergo cognosco aīal. Dōm ꝙ regula valet quādo arguitur in predicatis realibus. nō cognosco est predicatum rationis. vel dicendū ꝙ bene valet cognosco hominē. ergo cognosco animal ƀm ꝙ est in homine.

Arguit Non sequit per istam regulam arguēdo in predicatis realibus. Johānes ꝑcutit platonē ergo facit platonē ⁊ tamen facere est superius ad percutere. Dōm qꝛuis facere sit superius ad ꝑcutere tn̄ facere platonē non est superius ad percutere platonē. qꝛ facere platonē non predicatur de h̄ quod est percutere platonē. Jam hic debet argui ab inferiori ad superius ꝑ predicationē vt dictū est.

Arguit Regula bene valet negatiue sic arguendo. nullus binarius. est ergo nullus numerus est. qꝛ remoto priori remouētur oīa posteriora. sed binarius est primꝰ numerus ergo remoto ipo remouētur oēs numeri. Et cōfirmat qꝛ remoto ꝯstituēte remouet ꝯstitutū. sȝ binariꝰ ꝯstituit oēȝ numeꝝ. Dōm ꝙ binariꝰ accipit dupl'r. Unoͦ vt ē ſpēs aut ps sbiectiua nūi ⁊ sic nō vȝ argm̄. Alioͦ accipit vt ē ps integral'. ⁊ sic bene valet qꝛ ibi arguit a pte integrali ad suū totū negatiue q̇ locꝰ bn̄ valet. sed nō arguit ꝑ istā regulā. Et est sil'e argumentuȝ acsi sic argueret. nullus pies est. ergo nulla domus est.

Ar Destructo vno relatiuoꝝ destruit ⁊ reliquū. sȝ supiꝰ ⁊ iferiꝰ st̄ relatiua. gͦ etiā vȝ negatiue ab iferiori ad supiꝰ. Dōȝ ꝙ supiꝰ ⁊ iferiꝰ capiūt dupl'r vnoͦ mal'r aut ꝓ re sbstrata ⁊ sic n̄ dicū

tur relatiue adiuncē. ꝛ sic intelligit̄ pn̄s regula de supiori ꝛ infe riori. Alio° accipiūtur formaliter ꝛ sic accipiūtur secūde inten tionaliter. vt dicunt̄ relatiue adiuncē ꝛ sic valet bene. inferi⁹ est ergo supius est et ecōtra.

Querit̄ An argumentū ab inferiori ad supius sit ma teriale vel formale. Dōm ꝙ materiale qꝛ in si mili forma arguendi dat̄ instātia. sic arguēdo hō cr. ḡ asin⁹ cur rit. nā ibi ßuant̄ oīa reqsita ad ꝯsilem formā. s. eadē q̄ntitas. ea dē qualitas. idē sit⁹ termiorꝫ: idē nūs. ꝛ eadē copula. ꝛ tn̄ ꝯn̄a n̄ est bōa. vn̄ pꝫ qꝛ ista regula solū tꝫ i spālib⁹ termis. s. in iferiori. ꝛ supiori. g°. p diffōem ꝯn̄e māl' p̄us dictā ē material' ꝯn̄a.

Ar Sil'is forma dꝫ dari in ꝯn̄a aliq̄. sꝫ instātia iā data nō ē ꝯn̄a. g° nō bn̄ dat̄ instātia. Dōm negando maiorē. qꝛ for ma ꝯn̄e materialis nō p̄supponit ꝯn̄aꝫ licet forma in cōseq̄ntia formali p̄supponat ꝯsequentiā. Ex quo patet ꝙ diffinitio ꝯn̄e nō dr̄ h̄ forma ꝯn̄e. qꝛ sic oīs ꝯsequētia esset formalis

Quinta regula est arguēdo ab inferiori ad supius negatōe postposita ē bona ꝯn̄a. vt hō nō ē sba. ḡ aīal nō ē sba. Un̄ qn̄ arguit̄ ab iferiori ad supius cū ne gatōne postposita. tūc nō arguit̄ negatiue ab iferiori ad supius. qꝛ lꝫ ꝓpōes tales sūt negatiue tn̄ qꝛ supi⁹ ꝛ iferius nō negant̄: sic adhuc arguit̄ ab inferiori ad supius affirmatiue vt cū dr̄ hō nō currit. ergō animal nō currit.

Ar Nō seq̄t̄ sortes nō ē aīal. ḡ hō nō ē aīal. ḡ regula est falsa. An̄s ꝓbat̄ qꝛ an̄s pōt eē verꝫ vt p⁹ mortē sortis ꝛtamen ꝯn̄s eē falsum. Dōꝫ ꝙ ē bonū arg^m qꝛ si an̄s sit verū ꝯn̄s erit ve rū. ꝛ si an̄s sit falsuꝫ. ꝯn̄s erit falsuꝫ. Un̄ v̄itas ꝓpōis nō ē ex cō stātia sbiecti. sꝫ ex reb⁹ ꝯceptis vt rudibile ꝯceptū nō repugnat a sino ꝯcepto. ꝛ sic ꝓpōes reddunt̄ v̄e ex reb⁹ ꝯcept̄ ꝛ nō ex ex̄ntia rerꝫ. ꝛ ḡ in isto argumēto bn̄ arguit̄. sꝫ sicut an̄s ē fl'm. ita ꝛ ꝯn̄s.

Sexta regula est Arguen do ab inferiori ad supius a pte p̄ti in dictōib⁹ exclusiuis ē bōa ꝯn̄a. nam bene sequitur sortes est tantum animal. ergo sortes est tm̄ sba. Rō regule. qꝛ iferi⁹ icludit eēntial'r sūn̄ supi⁹. ꝛ ē realiter idē cū suo supiori. Sꝫ cū dcō exclusiua adiūcta inferiori ꝛ supe

perioꝝ exponit᷑ grā alietatis ⁊ nō grā plr̄alitatꝫ g° regl'a nō ē ꝟa.

Ar Per istā regulā. aн̄s pōt eē veꝝ sine ↄн̄te. ergo nō ē bōa ↄн̄tia. Aн̄s ꝓbat᷑ qꝛ pt stare ꝙ sortes sit tm̄ hō ⁊ tн̄ plus est q̄ȝ animal qꝛ etiā est corp⁹ aiatū ⁊ sba. Dōm ꝙ tm̄ debꝫ expo ni grā alietatis ⁊ nō grā plr̄alitatis vt dcm̄ est. Et g° ē regula lo gicoꝝ ꝙ̄ qn̄ termin⁹ exclusiu⁹ addit᷑ dcōni nō nūali. tūc sp̄ dꝫ ex poni grā alietatꝫ sꝫ eӡ qn̄ ꝭmi⁹ exclusiu⁹ addit᷑ dcōi nūali tūc sp̄ dꝫ exponi grā pluralitatis. vt tm̄ quinqꝫ sūt vl'ia.

Querit Quot dupl'r exponit᷑ signū exclusiuū. Dōꝫ ꝙ dupl'r scꝫ grā plr̄alitatis vt cū ponit᷑ cū dcōne numerali. vt tm̄ quinqꝫ stꝫ p̄bilia exponit᷑ sic quinqꝫ sunt p̄bilia ⁊ nō plura. Alio⁹ exponit᷑ grā alietatis. vt cū addit᷑ dcōi nō nu/merabili. vt hō est tm̄ aial sensus est hō ē aial ⁊ nō ē aliō q̄ȝ aial

Septia regula est arguēdo

a supiori distributo ad iferi⁹ ē bōa ↄн̄a. vt oē aial cr̄: g° oīs hō currit. Rō regl'e ē qꝛ supiori distributo. distribuit᷑ qōlibꝫ ↄten tū sub ipso. ergo bene valet ↄн̄a oē aial currit. ergo oīs hō currit. nullū animal currit. ergo nullus homo currit.

Ar Nō valet oīs hō est aial. g° adā est aial g° regl'a ē falsa. Aн̄s ꝓbat᷑ qꝛ aн̄s ē veꝝ ⁊ ↄн̄s falsū loquēdo ꝺ ꝑ° adā q̄ cū sit mortu⁹ nō est aial. Dōm ꝙ illa ↄн̄a bн̄ vꝫ ⁊ cōns ē ꝟm sicut aн̄s. qꝛ siue adā sit siue nō sit sp̄ est aial. C⁹ rō ē qꝛ h̄ ꝟm ē in ꝓpōe deest ӡ° adiacēte nō ꝺt exн̄tiā sꝫ cōformitatē p̄ti ad sbctm. Dicūt tн̄ moderni ꝙ argm istud nō valeat. qꝛ ibi arguit᷑ cū cōsta̅ tiā subiecti. ⁊ regula itelligit᷑ ꝭm eos qn̄ arguit᷑ cū cōstantia sbie cti. i. qn̄ subiectū aut iferi⁹ hꝫ eē subsistēs a pte rei. mō qꝛ adā nō est dicūt ꝙ nō arguat᷑ ꝭm intellectū regule. sed istud nō valꝫ qꝛ ꝓcedit ex falso fundamento.

Querit Que sit rō h⁹ erroris modernoꝝ. Dōm ꝙ ista qꝛ dicūt ꝙ in oī ꝓpōe h̄ ꝟbū ē qō ē copula di/cat esse actual' exн̄tie a pte rei. h̄ aūt falsū est. qꝛ eē capit᷑ triplicit᷑. Uno° ꝓ eē eēntie ⁊ sic diff° ꝺt esse. i. essentiā ⁊ naturā rei. Alio° vt dicit esse actual' exн̄tie. ⁊ sic capit᷑ in ꝓpōnibus de ē ӡ° adiacen te grā pticipӯ in eo inclusi. vt cū ꝺꝛ sortes ē sens⁹ ē. sor. ē exн̄s a p te rei. ⁊ istud moderni ↄcedūt cū antiquis. Tercio° capit᷑ esse ꝓ esse cōpositōis extremoꝝ. ⁊ sic capit᷑ in ꝓpōib⁹ de est ӡ° adiacēte

de materia naturali. ꝛ sic capitur eē cū dꝛ adā est aīal aut soꝛ. est risibilis q̄ sūt vere. qꝛ sensꝰ ē illa pta aīal et risibile nō repugnt sorti ꝯcepto aut ade ꝯcepto qđ ē verū. Rō fundamētal' hꝰ ē qꝛ ꝯ pō ē qđdā accn̄s rōnis couenies rebꝰ cōceptis. ꝛ nō rebꝰ ad extra exn̄tebꝰ. ꝛ ḡ hō ꝯceptus pt pri de adā ꝯcepto ꝟe licꝫ nō đ adā adextra exn̄te. vt ymaginātur moderni. Cōnter dicūt ipi ex codē fundamēto ꝙ oīs ꝓpō illa fit falsa in q̄ subiectū ꝓ nullo supponit. vt chimera ē nō ens ꝛ semꝑ ꝟm eos. eē dicit eē exn̄tie. ꝛ sic sēsus eēt ꝙ chimera esset a pte rei nō ens. Et ex eodē fundamento dicūt etiā ꝙ nihil supponat nisi sit demōstrabile ad sensū qđ improbatū fuit in suppositionibus.

Octaua regula est. Arguē

do ab exclusiua affirmatia ad suā ꝯv'ꝫ i termis trāspositꝭ ē bona ꝯn̄tia. vt tm̄ hō currit ergo oē currēs ē hō. Rō ē qꝛ dcō exclusiua posita a pte subiecti agit in ipm ptū. et ergo distribuit.

Queriꝭ quare oꝫ termios trāsponē. Dōm ꝙ iō qꝛ nisi sic. tūc argueretꝭ a nō distributo ad distributū. qꝛ in ān̄te ptū distribuitur ꝑ sigm exclusiuū ꝛ nō subiectū. nisi ergo tales termi trāsponerentꝭ tūc subiectū ān̄tis distribueretꝭ in ꝯn̄te. ꝛ sic argueretꝭ a non distributo ad distributū. Vn̄ cū dꝛ tm̄ hō currit. gͦ. oē currēs. est hō. ibi termi transponūtꝭ. qꝛ hoc qđ fuit subiectū in vna fit p̄dicatū in alia ꝛ ecōuerso. sꝫ sine trāspositione termioꝝ taliū nō valet ꝯn̄a. qꝛ nō seq̄tur tm̄ hō cꝭ ḡ oīs hō currit. qꝛ ibi arguitꝭ a nō distributo. ad distributū. Queriꝭ quare nō licet arguere a nō distributo ad distributū. Dōm ꝙ ex q̄ termiꝰ nō distributꝰ ē terminꝰ indiffinite ꝛ pticularitꝭ acceptꝰ ꝛ termiꝰ distributꝰ ē qui sumitꝭ cū signo vl'i explicite vel implicite. sic arguere a nō distributo ad distributū. ē arguere a ꝓpōne pticulari aut indiffinita ad ꝓpōem vl'em. que ꝯn̄a nō valet. qꝛ nō seq̄tur hō currit. ergo oīs hō currit. nisi forte in materia naturali in q̄ ꝓpō indiffinita ꝟm rē eq̄ualet vl'i. Vel dꝛ ꝙ arguere a nō distributo ad distributū est arguere a ꝓpōne hn̄te multas cās veritatis ad ꝓpōnē habentē vnā cām veritatis. Propositio em̄ indiffinita hꝫ ml'tas cās veritatis. qꝛ qđcūqꝫ pticulare ꝯtentū sb subiecto illiꝰ ꝓpōnis indiffinite recipit fere p̄dicatoꝫ pti. ꝛ verificat illā ꝓpōeꝫ indiffinitā ꝓ vno supposito. sed vl'is hꝫ tm̄ vnā cām sue veritatis qꝛ optet ꝙ oībꝰ suppositis subiecti simul conueniat p̄dicatū si debeat ꝓpositio verificari.

Ad In argº textº arguit a nō distributo ad distributū. Probatur q2 p̄tū nō distribuit in añte ꝛ tñ distribuit in ꝯñte. Dōm q ibi nō arguit a nō distributo ad distributū. q2 p̄tū ppositionis exclusiue distribuit ꝛ nō subiectū vt dictū est.

Arguit ad p̄tū nō ponit sigm distributiuū nec negatio. g nō distribuit tz ꝯña. q2 distributio solū fit p signū vl'e aut p negatione distribuentē. Dōm q̄uis ad p̄tū nō ponit sigm distributiuū exp̄sse tñ ꝟtualiter. q2 sigm exclusiuū hz gr̄a sue exclusiōis implicitā vim distribuēdi. q2 excludit oīa p̄ter sbctm a ꝯsortio p̄dicati et sic ex ꝯñti resultat distributio vt in sili. si dicat nihil ē risibile p̄ter hoiem tūc bene sequitur ergo homo est risibilis.

Arguit: Dōm me agēs fortiº agit in ppinquū q̄3 in distās. cuz ergo signū exclusiuū p̄cedit tā subiectū q̄3 p̄tū. ꝛ cū distribuat p̄dicatū ergo a fortiori deberet distribuere sbiectū. Dōm q signū hñs exp̄sse ꝛ gr̄a ꝟcationis vim distribuendi pº distribuit ppinquū. si illud ppinquū sit susceptiuuz distributōis illius sed si sit terminº discretº tūc nō pōt distribui ex pte sue nature. Signū aūt exclusiuū ex suo p̄mario actu nō p̄t distribuere. sz ex sua exclusione hz vim distribuendi ꝛ q2 talis exclusio cadit supra p̄tū iō etiā tale distribuit. Arguit Nō sequit p regulā tm̄ quinq3 st3 p̄bilia. ergo oīa p̄bilia sunt q̄nq3 ꝛ tñ ibi arguitur p regulā vt videtur. Dōm q ista regula nō tenet qñ arguitur ex termīs numeralibus et qñ exponit sigm exclusiuū gr̄a pluralitatis sed valet qñ exponit gr̄a alietatis. mō est cōis regula q qñcū q3 sigm exclusiuū addit dctōi nō nūali tuncq3 expōi gr̄a alietatis.

Nona regula est. Arguēdo

ab vniuersali affirmatiua ad suā exclusiuā affirmatiuā in ṫmīs transpositis est bona ꝯña. vt oīs hō ē aial. ergo tm̄ aial ē homo. Rō regule q2 ab expoñtibº ad expositaz est bona ꝯsequētia.

Arguit nō seq̄tur Oīs hō est albus gº tm̄ albū est hō. ꝛ tamibi arguitur p regulā. Dōm q istud argumentū bene valet exponendo tm̄ gr̄a alietatis vt sit sensus. nihil aliud ab albo ē homo licet exponēdo tm̄ gr̄a pluralitatis nō valeret. q2 sic sensº eēt q nō plura q̄3 alba st3 hoies qd est falsū. sic aūt nō deb3 h̄ exponi q2 nō ponit cū termīo numerali. Arguit nō v3. Dē creās necesse ē eē deū g tm̄ deū ncc̄e est esse creātē. q2 deº ꝯtigēter creat ꝛ ñ ncc̄io. Dōm q ꝯñs ē ver3 et argumētū ē bonū. Uñ creās dupl'r accipit. vnoº noial'r. ꝛ sic hec ē ꝟa tm̄ deū ncc̄e ē eē creātē. ꝛ sēs

est ꝙ deus est illud qd̄ creat. Alio mō ꝑticipal'r ⁊ sic est etiā ꝟa qn̄ scȝ creat. quia omne qd̄ est qn̄ est nēcē ē esse sic etiā nēc eē deū esse creantē qn̄ creat. sȝ absolute nō ē ꝟa qꝛ nō ē necesse eū creare.

Decīa regula est arguendo

ab exceptiā negatiua ad exclusiuā affirmatiuā ē bona ꝯn̄a vt bn̄ sequit̄ nullū es p̄ter hoīeȝ cꝛ̄. g̊ tm̄ hō cꝛ̄. Rō regule qꝛ ī excepti ua negatiua p̄tū remouet̄ ab oībus suppositis sb̄iecti illo exce/ pto cui tale p̄tū ꝯuenit ergo in exclusiua affirmatiā tale p̄tū bn̄ affirmat̄ de subiecto ꝑ exclusionē oīm alioꝝ.

Notandū Qȝ drn̄a ē inter ꝓpōem exceptiuā ⁊ ex/ clusiuā. qꝛ ꝓpō exclusiua ē in q̄ ponit̄ si/ gnū exclusiuū. vt hic. tm̄ hō currit. Sȝ ꝓpō exceptiua ē in qua ponit̄ signū exceptiuū. vt oē ens p̄ter deū ē creatura. ⁊ cadit sigⁿ exclusiuū supra terminū distributū ꝑ sigⁿ vl'e. ⁊ nūqȝ supra ter minū in ꝓpōe ꝑticulari īdiffinita vel singl'ari. Un̄ tria sunt si gna exceptiua. s. p̄ter. nisi ⁊ p̄terqȝ. ⁊ signū exceptiū ē qd̄ excipit aliquod a termīo cōi distributo. sed signū exclusiuū ē qd̄ exclu dit oīa p̄ter subiectū a ꝯsortio p̄dicati.

Ar Affirmatiuū nō seq̄t̄ ad negatm̄. g°. regula ē falsa Añs ꝓ bat̄ qꝛ vnū oppōsitoꝝ nō seq̄tur ad aliud. Dōȝ ꝙ affirma tiuū ⁊ negatm̄ eiusdē rōnis vel eiusdē subiecti vel p̄ti nō sequū tur seinuicē. qꝛ opponūt̄. sȝ bn̄ affirmatm̄. ⁊ negatiuū alteri⁹ rō nis. Uel dōm ꝙ ad negatm̄ ꝫm vocē bn̄ seq̄tur affirmatiuū qd̄

Querit̄ Quō drn̄ter aliq̄d distribuat̄ in ꝓpōe ꝫ fit: vl'i affirmatiā ⁊ vl'i negatiua ⁊ ꝑticulari affir. ⁊ ꝑticl'ari negatiā. Dōȝ ꝙ in ꝓpōe vl'i affirmatiā tm̄ subiectū di stribuit̄. qꝛ circa ip̄m ponit̄ sigⁿ distributiuū. in vl'i negatiā sb̄ iectū ⁊ p̄tū simul distribuūt̄. qꝛ subiectū ponit̄ cū signo vl'i. ⁊ p̄ dicatū hȝ negatōȝ añ se que ꝯfundit totū qd̄ sequit̄. Et si iuenit terminū distribuibilē aut cōem ip̄m distribuit. si aūt iueniat ter minū singularē ip̄m nō distribuit. sed negat ip̄m tm̄ si saltē po nat̄ in eadē ꝯpositione. Sed in ꝑticulari affirmatiā nihil distri buit̄. qꝛ ibi nec est sigⁿ distributiuū nec negatō. In ꝑticulari ne gatiua p̄tū tm̄ distribuit̄ ꝓpter negatōȝ. ⁊ nō subiectū. ⁊ sic in exceptiua negatiua tā subiectū qȝ p̄dicatū distribuitur.

Undecīa regula ē. Arguē

do ab exceptiua affirmatia ad exclusiuā negatiuā ē bona ꝯña. vt omne ens. ꝑter deū ē creatura. ḡ tm̄ deus ē nō creatura. Rō regl'e qꝛ in exceptiua affirmatia p̄tū affirmat de oib' suppositis vno excepto cui p̄tū nō cōuenit. quare in exclusiua negatia tale p̄tuꝫ remouet ab illo vno cui nō cōuenit. ḡ regula ē vera.

Ar In oī bōa ꝯña cōns dꝫ includi in aūte. sꝫ h̄ ꝯñs nō p̄t includi in aūte. ḡ in hac regula nō fundat bona ꝯña. Minoꝛ ꝓbat qꝛ añs hꝫ se vt habit'. ꝛ ꝯñs vt ꝑuatio: sꝫ ꝑuatio nō includit in habitu. sicut negatō nō icludit i affirmatōe. Dōm ꝙ licet hit' nō icludat in se ꝑuatōꝫ suā qꝛ vnū oppositoꝝ n̄ includit reliquū. tñ vn' hit' p̄t icludē aliā ꝑuatōꝫ sic aliq̄s vides

Ar Hic om̄e ens p̄ter deū ē creatura ḡ tm̄ de' ꝑt esse surd' nō est creatura. arguit a nō distributo ad distributū g° exemplū text' male ē assignatū. Dōm ꝙ ibi nō arguit a nō distributo ad distributū. qꝛ in ꝯñte sbct^m nō distribuit sic nec i aūte sed p̄dicatum. scꝫ creatura distribuit in ꝯñte ꝛ silr i aūte. quare nullum est inconueniens.

Duodecia regula est Arguendo

ab exclusiua affirmatia ad exceptiuā negatiuā ē bōa ꝯña. ꝛ iterū ab exclusiua negatiua ad exceptiuā affirmatiuā ē bōa cōsequētia. Ex^m p̄mi. vt bñ seq̄tur tm̄ hō ē risibil' g° nihil p̄ter hominē ē risibile. Ex^m scdi. vt bñ seq̄tur tm̄ soꝛ. nō currit. ergo omne ens p̄ter sortē cr. Rō regl'e ē qꝛ vbi p̄tū ꝯuenit subiecto solitarie accepto. ibi etiā p̄tū ꝯueit sbct° vt cū dꝛ tm̄ hō cr ibi s̄cat ꝙ ip̄m subiectū solitarie acceptū habeat in se p̄dicatum. ergo significatur ꝙ etiam habeat in se p̄dicatum.

Deciatercia regula est Arguēdo

ab exclusiua affirmatia ad suā piacentē ē bōa ꝯña. vt bñ seq̄tur tm̄ hō cr. ḡ hō cr. Rō regl'e. qꝛ illa ꝯña ē bona vbi ꝯñs includit i aūte. sꝫ sic ē hic ergo ꝯña est bona. Notandū ꝙ ꝓpō exclusiua ē in q̄ ponit sig^m exclusiuū. sꝫ piacēs exclusiue ē ꝓpō q̄ r̄est añ appōeꝫ signi exclusiui. vt cū dꝛ tm̄ hō cr. ibi hec ꝓpō hō currit ē piacens h' ꝓpōnis exclusiue. s. tm̄ hō cr. Ar Nō seq̄tur nō tm̄ hō cr. g°. hō nō cr. ꝛ tñ ibi arguit ꝑ regulā. Dōm ꝙ regula nō habet veritatē in exclusiuis negatis q̄n negatio p̄cedit signū exclusiuū. qꝛ tūc negat virtus signi exclusiui. ꝛ ꝑ ꝯñs nō

manet exclusiua negatiua.

Queritur Que q̄les ⁊ q̄nte sint ꝑpōes exclusiue. Dōm q̄ ꝑpōes exclusiue capiūtur dupl'r. Uno° māl'r ſm q̄ explicite po nūtur. ⁊ sic sl̄ cathego. affirmatiue aut nega. ſm exigentiā copl'e affirmate, ant negate, ⁊ sic indiffinite. aut alteri° q̄ntitat̄. Ali° ca piunt q̄ztū ad intellectū quē v̄tual'r includūt. ⁊ sic sl̄ affir. hipo. ⁊ nulli° q̄ntitatis. q̄r hypotetice nō sūt alic° quātitatis.

Deciaquarta regula est ar

guēdo a ꝑpōe in qua ponit p̄tū sine dcōe exclusiua ad eandē cum dcōe exclusiua ē bōa ɔ̄ña vt sor. ē hō. g̃ sor. ē tm̄ hō. sor. est bacca larius. g°. sor. ē tm̄ baccalari°. Rō regule q̄r qn̄ p̄tū v̄e dr̄ de sb iecto tūc v̄e sibi inest. g̃ q̄cq̄d ē aliud a p̄to h̄ nō pt simpl'r inesse subiecto. Ar Nō seq̄t sor. ē baccalari°. g°. ē tm̄ baccalari° po sito q̄ etiā sit magr̄ q̄r tūc est plus q̄ȝ baccalari°. ⁊ tñ ibi arguit ꝑ regulā. Dōm q̄ regl'a vȝ exponēdo sig^m tm̄ gr̄a alietatis. sic q̄ sit sensus. sor. est baccalari°. ⁊ nō aliud a baccalario. Si aūt expo natur gr̄a pl'alitatis tūc nō valet. q̄r si cū hoc eēt mgr̄. tūc plus esset q̄ȝ baccalari°. sȝ sic nō dȝ exponi nisi qn̄ ponit circa termi^m materialē. Sil'e ē qn̄ arguit aial ē gen° g° aial ē tm̄ gen°. i. non aliō genere. ⁊ sic est verū. sed exponendo. i. nō plus q̄ȝ genus. sic esset falsa. quia aīal etiam est species subalterna.

Decimaquita regul a est Ar

guendo ab inducentib° ad inductā ē bona ɔ̄ña vt sor. ē aīal pla to est aīal ⁊ sic de alijs. ergo ois homo ē animal. Rō q̄r singula ria sufficienter inducta inferūt vl'e. Arguit. Nō sequit sor. ē ⁊ sic de alijs. ergo ois hō ē asin°. Dōm q̄ regula intelligit qn̄ ar guitur ab inducentib° ad inductā suā. mō inducta istoꝝ singl'a riū est hec ois hō currit. ⁊ sic bn̄ valet argumtū Cōtra nō seq̄ tur. sor. currit. cicero currit. ergo ois hō currit. ⁊ tñ ibi arguit ab inducentib° ad inductam suā. Dōm q̄ ibi nō arguit ab oib° in ducentib° ad inductā suaȝ. Et si dicat īpossibile ē oia singl'aria enumerari. ergo nō pōt debite argui ꝑ regulā. Dōȝ q̄ duplex est vl'e. aliq̄d ē q̄d actu habet tm̄ vnū suppositū vt sol luna ⁊ mū dus. ⁊ inducendo illud vl'e debet enumerari illud suppositū cū isto addito ⁊ nō sūt plura talia vt iste sol lucet ⁊ nō sunt plures tales. g̃ ois sol lucet. Aliud ē vl'e q̄d actu hȝ plura supposita et

ad inducendū illud vl'e oīa singularia dn̄t enumerari in se ⁊ in ꝓpria forma aut implicite. et hoc in illa ꝑticula ⁊ sic ꝺ aliis. aut ⁊ sic de singulis. ⁊ nisi illa ꝑticula addat̄. nō vꝫ argm̄.

Arguit̄ si valet addēdo illā ꝑticulā ⁊ sic ꝺ aliis. tūc arguitur ab eodē ad idē ⁊ ꝑ ꝯn̄s ꝯmittit̄ petitio ꝑncipii. qꝛ an̄s eēt eq̄ no tū cū ꝯn̄te. Dōm ꝙ hec ꝑticula ⁊ sic de aliis pōt dupl'r exponi. Uno° affir. ⁊ sic ꝯmittit̄ petitio ꝑncipii. qꝛ sic an̄s ē eq̄ notū cū ꝯn̄te. Alio° exponit̄ negatiue ⁊ sic valet tm̄ ⁊ nō ē instātia de aliis ⁊ sic debꝫ capi in inductōe ⁊ sic an̄s est noti⁹ ꝯn̄te. qꝛ negatōnes sūt notiores affirmatōib⁹. qꝛ facili⁹ ꝯgnoscim⁹ de aliq̄ negationē q̄ꝫ affirmatōeꝫ. vt facilius cognoscim⁹ ꝙ hec herba nō ē illa. licet difficulter cognoscim⁹ naturaꝫ aut affirmationem alicuius herbe cū alia. Querit̄. Utrꝫ inductio sit formal'r cōsequētia aut materialis. Dōm ꝙ material'r qꝛ nō tꝫ in oīb⁹ t'minis ꝯsil'ib⁹. ꝯsil'i forma retēta. Uel sic. qꝛ argumentū ab inferiori ad sup'ius ē materiale. g° ista ꝯn̄tia ē materialis. qꝛ ħ ē q̄dā mō argm̄ ab inferiori ad sup'ius. Et si dicat̄ auctor h⁹ ponit istā ꝯn̄tiā inter formales ꝯn̄tias in ꝑncipio huius tractatus ergo ē formalis ꝯsequētia. Dōm ꝙ aliqua ꝺr formal'r ꝯn̄a dupliciter. Uno° qꝛ hꝫ in se aliquā formā argumētationis. ⁊ sic inductio. enthimema. ⁊ exemplū sunt ꝯn̄tie formales. Alio° ꝺr ꝯn̄tia aliqua formalis qꝛ respicit oēs termios indifferēter. ⁊ sic ista ꝯn̄a ab inducētibus ad inductā nō ē formalis ꝯn̄tia sed materialis tm̄ sicut argumentū ab inferiori ad sup'ius.

Decimasexta regula est ar

guendo ab est ꝫ° adiacēte ad ē ꝛm̄ adiacēs est bona ꝯn̄tia vt sortes est albus ergo sor. est. Rō regule ē qꝛ sic arguit̄ ab inferiori ad sup'ius. qꝛ termin⁹ sumptus cū additione est inferior ad seipsum sumptum sine additione.

Querit̄ Utrū hec ꝯn̄tia sit formalis vel materialis. Dōm ꝙ material'r qꝛ i ea requirūt̄ sp̄ales termini. cū solū teneat in p̄dicatis accn̄talibus. ⁊ ideo in sil'i forma datur instātia sic arguēdo sor. est aīal g° sor. ē sꝫ tn̄ apꝺ modernos tꝫ in oīb⁹ termis qꝛ semꝑ dicūt ē dicere exn̄tiā.

Querit̄. Que sit ꝓpō de est scꝺo adiacente. Dōm ꝙ illa in q̄ hoc verbū ē nihil sequit̄. vel nō sequit̄ aliqꝺ p̄tū māle explicitū vt cū ꝺr homo est. Sed ꝓpositio de est ꝫ° adiacēte ē qn̄ post hoc verbū est sequit̄ p̄dicatū explicitū. vt hō est aīal.

Ar Cū dꝛ hō est aīal ibi hoc verbū ē ponit̄ etiā scđo loco. ḡ si militer ē ꝑpō de ē 2º adiacēte Dōm ꝙ ꝑtes ꝑpōis de ē 3º ad iacente pn̄t dupl'r capi. Unoº ꝭm ordinē ꝯstruēdi. ꝛ sic copl'a ē 2m adiacens. Alioº ꝭm ordinē intelligēdi. ꝛ sic ē 3m adiacēs. qꝛ ꝑus itelligit̄ sbctm ꝛ p̄tū q̄ sunt duo. ꝙ copula q̄ 3º itelligit̄. Rō est. qꝛ oꝫ ꝑus intelligere vnibilia ꝙ ipam vnionē. sed subiectuꝫ ꝛ p̄tū sunt vnibilia ꝑ copulā ergo ꝑus itelligūtur ꝙ copula.

Ar Nō seq̄tur ꝑ regulā hō ē aīal. ergo hō ē. ergo regula nō est vl'r vera. Añs ꝓbat̄ qꝛ añs pōt esse veꝝ sine cōnte. nā hec est ꝑpetue veritatis hō ē aīal. alia aūt ē ꝯtingens viꝫ hō est. Dicendū ꝙ duplicia sꝫ p̄ta. quedā sūt eēntialia quedā accn̄talia. Essentialia sunt q̄ sꝫ de essentia subiecti aut ꝓpriū eius vt cum dicitur homo est animal homo est risibilis. Sꝫ accn̄talia sꝫ q̄ extrisece denoīant suū sbctm. vt hō est albꝰ. hō cr̄. Tūc dꝛ ꝙ regula pn̄s solū tꝫ in accn̄talibꝰ p̄tis ꝛ nō i essentialibꝰ. Rō qꝛ quādo ponit̄ p̄tū eēntiale in añte. tūc cōns nō icludit̄ in añte. qꝛ in ꝑpōe de est 2º adiacēte est d̄t actualē exn̄tiā a ꝑte rei. Sꝫ in ꝑpōne de ē 3º adiacente. ē d̄t ꝯformitatē extremoꝝ. sꝫ exn̄tia nō icluditur in cōformitate. extremoꝝ qꝛ multa hn̄t cōformitatē. ḡ ꝛuꝫ nullū existit a ꝑte rei. vt si nullū aīal eēt. adhuc ista eēt vera hō ē aīal. nō igit̄ p̄t argui ab est tercio adiacēte i p̄tis eēntialibꝰ ad est 2m adiacēs. Moderni aūt dicētes ꝙ est in oibus ꝑpōibꝰ dicat existentiā. dicūt etiam ꝙ hec regula teneat vl'r in oibꝰ p̄tis qđ ē falsuꝫ. ꝛ in supradictis sepius reprobatum est.

Ar Nō seq̄t̄ ꝑ regl'aꝫ nullꝰ hō cr̄ ḡ nullꝰ hō ē. tn̄ ibi arguit̄ in p̄tis accn̄talibꝰ ab ē tercio adiacēte ad ē 2m adiacēs. ḡ regula adhuc nō tꝫ i ill' oibꝰ. Dđꝫ ꝙ regula tꝫ solū in affirmatis ꝛ nō i negatis. Rō ꝑmi ē qꝛ actꝰ scđs p̄supponit actū ꝑmū. sꝫ p̄tū accn̄tale ē scđs actꝰ sui sbiecti ḡ p̄supponit exn̄tiā sbiecti. Rō scđi s. ꝙ nō vꝫ i negatis. qꝛ destructo posteriori. nō oꝫ pꝰ destrui ꝛ remoto posteriori ab aliq̄ nō oꝫ pꝰ remouēi ab eo. gº cū accn̄a sint posteriora ipi sbe remoto eē accn̄tali ab aliq̄ nō oꝫ eē sbāle ab eo remoueri. Ar nō seq̄t̄ hō ē mortuꝰ gº hō ē ꝛ tn̄ arguit̄ ꝑ regl'aꝫ affirātie. Dđꝫ ꝙ ibi nō arguit̄ ꝑ regl'aꝫ qꝛ mortuꝰ n̄ ē p̄tū acn̄tale sꝫ d̄t purā ꝑuatōeꝫ ꝛ nō formā accn̄talē de sbctº inherentē.

Ar Adhuc nō vꝫ sic arguēº. hō ē spēs. gº hō ē. ꝛ tn̄ ibi arguit̄ i p̄tꝭ acn̄alibꝰ Dđꝫ ꝙ duplicia sꝫ p̄ta acn̄alia. s. realia ꝛ rō

nis. mō regula intelligitur qñ arguitur in p̄dicatis realib⁹ mō sp̄ēs nō est p̄dicatum accñtale reale. sed rōnis.

Decimaseptima regula est

arguēdo a tota copulatia ad alterā ei⁹ p̄tē ē bōa ꝯña ⁊ formal'r. vt bñ sequit'. soꝛ. cr̄ ⁊ plato disputat. g° soꝛ. cr̄. Rō regl'e ē q2 tota copulatiā hʒ se sicut totū integl'e in oꝛdie ad suas p̄tes. sʒ totū integrale nō existit nisi positis oīb⁹ suis p̄tib⁹. g° etiaʒ tota copulatiua nō ē vera nisi oēs eius p̄tes sint vere. Nā sicut se hʒ esse in icōplexis. ita se hʒ verꝫ eē i ꝯplexis g° pōt argui a tota copulatiua ad quālibet eius p̄tem in bona ꝯsequētia.

Ar Nō seq̄r hō ē aīal ⁊ hō ē asin⁹. g° hō ē asin⁹ ⁊ tñ ibi arguitur p regulā. Dōm q̄ regula valet si añs sit verꝫ. ⁊ iō arguendo a tota copulatiua vera ad quālibet p̄tē ei⁹ ē bona ꝯña. q2 tūc ista regula hʒ locū. sʒ copulatiā q̄ h̄ ē añs est falsa.

Ar Adhuc nō seq̄r. hō est aīal. vl' hō ē asin⁹. ⁊ de⁹ est g̃ hō est asin⁹. Dōm q̄ hic nō arguit' a tota cōpulatiua ad alteraʒ eius p̄tē p̄ncipalē. sed arguit' ad p̄tē eius min⁹ p̄ncipalē. q2 illa de disiūcto est vna ps illius copulatiue ⁊ alia cathegorica q̄ seqūtur cōiunctionē copulatiuā ē altera ps illius copulatiue. ⁊ ad illas partes potest argui. ⁊ sic valet argumentū.

Notandū Q2 hec regula ē ꝯñalis ⁊ illatiua quia añs de ifert ꝯñs nō tñ ē argumtatia ⁊ p̄batiua. q2 añs nō p̄bat ꝯñs sʒ q̄ ad h̄ ibi ꝯmittit' peti° p̄ncipij

Decimaoctaua regula est.

Arguēdo a toto copulato ad alterā ei⁹ p̄tē nō vʒ ꝯña formal'r. vt nō seq̄tur sortes ⁊ plato trahūt nauē. ergo soꝛ. trahit nauē.

Qr Qūo drūt p̄pō copulatiua ⁊ p̄pō de copulato extremo Dōm q̄ sic. q2 p̄pō copulatiā ē illa in q̄ ꝯiūgunt' due p̄positōes cathego. p hāc cōiunctōꝫ et' vl' sibi silēꝫ. ⁊ sp ē hypotetica. vt cū dr̄ soꝛ. cr̄ ⁊ plato disputat. Sʒ p̄pō de copulato extremo ē cathego. ⁊ ē qñ int' p̄tes subiecti aut p̄ti mediat ꝯiūctio copulatiua. ⁊ illa ē duplex q̄dā ē de copulato subct° . vbi int' p̄tes subiecti mediat ꝯiūctio copulatiua. vt soꝛtes ⁊ plato currunt. Alia ē de copulato p̄to vt qñ int' p̄tes p̄ti mediat ꝯiūctio copl'a

tiua. vt soz. cꝫ ꝛ moueꝫ. Ex q̄ pꝫ ꝙ qñcunqꝫ illa cõiũcº ꝛ copłat inter ꝓpões. tũc facit ꝓpõem hypoteticã copulatiuã. ſꝫ qñ co/ pulat inꝫ termios tũc facit ꝓpõꝫ cathegoricã d' copłato extremo

QUeritur valet argᵐ a toto copulato ad alterã eiꝰ ꝑtẽ. Dõꝫ ꝙ formałr nõ valet ſꝫ materiałr. qꝛ qñqꝫ valet ꝛ qñqꝫ ñ valet. Exemplũ ꝑmi. vt bñ ſeq̃tur soz. ꝛ plato currũt gº ſoztes currit. Exẽplũ ſecũdi. vt nõ valet ſoztes ꝛ plato trahũt nauẽ gº. ſoz tes trahit nauẽ. Et rõ diũſitatis ẽ. qꝛ duplices ſꝫ actꝰ q̃ cõ/ ueniũt alicui copulato. Quidã cõueniũt eis ꝯiũctim ꝭm ꝙ cõ/ iuncta ſꝫ. vt tractio nauis cõuenit aliq̃bꝰ copulatis ꝭm ꝙ copu lata ſũt. ꝛ in illis nõ tenet regula. qꝛ ſic nõ põt ille actꝰ vni copu latoꝝ ſeoꝛſum cõuenire. Alij ſunt q̃ cõueniũt aliq̃bꝰ. nõ vt copu lata ſunt ſed etiã ſeoꝛſum. ꝛ diuiſim. ꝛ ſic curſus cõuenit aliq̃bꝰ ꝛ in talibus valet regula. qꝛ tũc põt talis actus cuilibet copula toꝝ ſeoꝛſum attribui.

Decimanona regula eſt ar

guendo a tota diſiũctiua cũ oppoſito. i. deſtructõe vniꝰ ꝑtis ad alterã eiꝰ ꝑtem eſt bona ꝯña. vt plato currit vel ſoztes diſputat ſed plato nõ currit. ergo ſoztes diſputat. Rõ regule eſt qꝛ ad ve ritatẽ diſiũctiue req̃riꝫ vnã ꝑtẽ eẽ verã. gº ſi diſiũctiua fuerit ve ra ꝛ vna ꝑs eius deſtruaꝫ. tũc alia neceſſario poniꝫ vera. Exem/ plũ vt illa. hõ ẽ aĩal vel hõ ẽ aſinus eſt vera. tũc bene ſeq̃tur hõ nõ eſt aſinus ergo homo eſt aĩal.

Arguitur. Totũ nihil aliud ẽ q̃ꝫ ſue ꝑtes. ſed ſi vna pars diſiũctiue ſit tm̃ vera. tũc nõ põt tota diſiũctia eſſe vera. Dõm ꝙ totũ capiꝫ dupłr. Unoº cathegorematice. et ſic valet tm̃ ſicut integrũ ſiue ꝑfectũ. ꝛ ſic tota diſiũctiua verifi/ catur a veritate vnius ꝑtis. Alio mõ totũ accipitur ſincathegoſ rematicẽ. vt valet tm̃ ſicut quelibet ꝑs. ꝛ ſic nõ verificaꝫ tota di iunctiua ex veritate vnius partis.

Ar. Nõ ſeq̃tur hõ ẽ aſinꝰ. vel hõ ẽ leo ſꝫ nullꝰ hõ ẽ aſinus. gº hõ eſt leo. Dõm ꝙ arguendo ꝑ regulã debꝫ argui a diſiũ/ ctiua vã. qꝛ tũc neceſſe ẽ ad minꝰ vnã ꝑtẽ eẽ verã. Si aũt tota ẽ falſa nõ oꝑtet ꝯſequẽs eẽ verũ. Et lꝫ in vã diſiũctiua vtraqꝫ ꝑs poſſit eẽ vã. tñ hꝫ nõ ẽ ita ꝓꝑe qꝛ tũc cõiunctio diſiũctiua amit/ tit ꝓpꝛiã naturã cõiũctionis diſiũctiue. Nã natura cõiunctõis diſiũctiue ẽ diſiungere reſpectu tercij ea q̃ ꝯiũgit inter ſe. qñ igr

tur ambe ptes sunt vere. tūc cōiungit inter se ꝛ in ordīe ad terciū ea que cōiungit quod est officiū cōiunctionis copulatiue.

Ar Ibi hō est asinꝰ. vel hō est albꝰ. ſ hō nō ē albus. gᵒ hō est asinꝰ arguit p reglaꝫ in disiūctiua ꝟa. ꝛ tñ nō sequit. Dicendū ꝙ regula tenet qñ arguit ab opposito ꝓprie dcō. s. ꝯtrario vel cōtradictorio q̄ ꝓpōes destruūt se. mō hic arguit ab opposito sbcōtrario q̄ nō destruūt se. ſ stāt sil' in veritate ꝛ sic bñ sequitur sic arguēdo hō ē asinus vel hō est albus ſ nullꝰ hō ē albus ergo homo est asinus. tunc sicut aūs est falsū ita ꝛ cōseques.

Vicesima regula est. Ar-

guēdo a tota cōditōnali a positōe aūtꝫ ad positōeꝫ ꝯñtis ē bona cōsequētia vt bñ sequit si sortes ck sor. mouet. ſ sor. ck ḡ sor. mouetur qꝛ aūs cōditionalis habet se sicut inferiꝰ respectu cōsequētis ꝛ cōsequēs vt supius. mō ab inferiori ad supius affirmatiue aut positie bñ vꝫ cōsequētia. gᵒ etiā a positōe aūtꝫ ad positionē ꝯñtis in cōditionalibus. bene valet cōsequētia.

Ar Nō seqk p regulā. si hō ck hō ē asinus. ſ hō ck gᵒ hō ē asinus. Dōm ꝙ regula intelligit qñ arguit a tota cōditōali vera a positōe aūtis ad positōem cōsequētis. mō h arguit a cōditionali falsa qꝛ ad falsitatē cōditōnal' suffic ꝙ aūs pt esse veꝝ sine cōsequēte sic hec pōt eē ꝟa hō ck ꝙ tñ hec sit fl'a hō ē asinus

Vicesimaprima regula est

Arguēdo a tota ꝯditiōali cū opposito cōtradictorio ꝯñtꝫ ad oppositum cōtradictorioꝝ aūtis est bona cōntia. vt bene sequit. si sortes currit. sortes mouet. sed sor. nō mouet. ḡ sortes nō currit Rō regule est qꝛ cōsequens cōditionalis habet se vt supius respectu antecedentis. sed a destructione supioris ad destructionē inferioris bene valet cōsequētia. ergo ab opposito cōtradictorio cōsequētis ad oppositū cōtradictorioꝝ aūtis in conditionalibus bene valet consequentia.

Ar Bene seqtur si hō currit. risibile ck. ſ risibile currit. gᵒ hō currit. ꝛ tñ ibi arguit a positōe cōntꝫ ad positōem aūtis ꝛ nō a destructione vt dicit regula. Dōm ꝙ argumētū solū vꝫ materialiter grā termioꝝ. qꝛ sunt termī cōuertibiles. sed posito vno cōuertibiliū ponit ꝛ reliquū. ꝛ destructo vno destruit ꝛ reliquū. ſ in alijs nō valet cōstructiue. Et tantū de cōsequētijs.

[illegible]

[illegible]

duplex
disputacio
quadruplex

[illegible]

Quadruplex sillogissmus
Dialecticus de quo lib. Topicorum
Demonstrativus de quo est lib. Posteriorum
Simpliciter dictus de quo liber Priorum
Sophisticus de quo est lib. Elenchorum.

[illegible]

[illegible]

Legat
Repetat
Doctor
[illegible]

Hispanus
Petrus